

„და ეცა, და ეცა, და და
ბა ბი ლონ რ!“

გამოდი თმის შორი და ნ,
ჩემო ხა ლხ რ...”

სამუელო წარმოგიდგენთ

**ამიხსენი
დანიელო და
გამოცხადება**

წინასწარმეტყველური
მტკიცებულებები
იმისა, რომ ღმერთი
არსებობს

მისი საბოლოო
გამოცხადებები მისი
რჩეულებისთვის

ამნაშრომში: მისი

პროექტი - მისი განსჯა

ვერსია : 23-09-2023

(7-7th-5994)

„დაგავიგონე კაცის ხმა უღოს
შუაგულში“;

ტიროდა და თქვა: გაბრიელა უხსენი
ხილვა“ და ნიელი 8:16.

ყდისახსნა-განმარტება

ზემოდან ქვემოდან: გამოცხადების სამი ანგელოზის
შეტყობინებები 14.

ეს არის სამი ჭეშმარიტება და ნიელს წიგნიდან,
რომელიც წმინდანებს გამოეცხადა 1843 წელს
გაზაფხულს სასამართლო პროცესის შემდეგ და 1844
წელს 22 ოქტომბრის შემდეგ. შაბათის როლს
უგულუბელყოფით, ადრეულმა ადვენტიტებმა ვერ
გაიგეს ამ გზავნილების ნამდვილი მნიშვნელობა.
ადვენტიტებმა, რომლებიც ქრისტეს დაბრუნებას
ელოდნენ, თავიანთ გამოცდილებას დაუკავშირეს "
შუაღამის ტირილი" ან "შუაღამის" იგავში
მოყვანილი "ათი ქალწულის" იგავში მათე 25:1-დან 13-
მდე, სადაც ნათქვამია "დაბრუნების შესახებ".
სიძისა "აღნიშნულა".

- 1- განკითხვის თემა განვითარებულა და ნ.8:13-14-
ში და პირველი ანგელოზის გზავნილის თემა
გამოცხადებაში 14:7: „გეშინოდეთ ღვთისა და
განადიდეთ მას, რადგან დაგა მისი
განკითხვის ჟამი და თავყვანი ეცით მას, ვინც
მოახდინა. დედმიწა, ცა და წყლის წყაროები! :“

შაბათის დაბრუნება, ღვთაებრივი წესრიგის ერთადერთი ჭეშმარიტი მეშვიდე დღე, ებრაული შაბათი და ყოველწვირეული დასვენების დღე, ღმერთის მოთხოვნაა მისი ათი მცნებადან მეოთხეში.

2- , " *კატარა რქისა* " და " *სხვადასხვა მეფის* " **დენონსაცია** დაწიელს 7:8-24 და 8:10-23-დან 25-მდე, რომელიც იღებს სახელს " *დიდი ბაბილონი* " აკოს მეორე *ანგელოზის* შეტყობინებაში . 14:8: „ *დიდი ბაბილონი დაეცა, ის დაეცა!* ": ძირითად დაკვირვას, ყოფილმა "მზის დღეს" მემკვიდრეობით მიიღო იმპერატორ კონსტანტინე I-მა, რომელმაც დააარსა იგი 321 წელს 7 მარტს. მაგრამ ეს გამოთქმა " *დაეცა* " გამართლებულია ღმერთის მიერ მისი დაწყევლობუნების გამოცხადებით. გააცნო იგი თავის ადვენტიტ მსახურებს 1843 წელს შემდეგ, 1844 წელს, მიტოვებულ შაბათის პრაქტიკის აღდგენით. " *ის დაეცა* " ნიშნავს: "ის აიღეს და დაამარცხეს". ჭეშმარიტების ღმერთი ამგვარად აცხადებს თავის გამარჯვებას რელიგიური სიცრუის ბანაკთან.

3- **ბოლო განკითხვის თემა**, სადაც „ *მეორე სიკვდილს ცეცხლ* “ აჯანყებულებს ქრისტიანებს. ეს არის გამოსახულება წარმოდგენილ დაწ. 7:9-10-ში, თემა განვითარებულია გამოცხ. 20:10-15-ში და ის არის მესამე *ანგელოზის გზავნილის* საგანი გამოცხ. 14:9-10-ში: „ *და მეორე, მესამე ანგელოზი გაჰყვა მათ და ამბობდა დიდი ხმით: თუ ვინმე თაყვანს სცემს მხეცს და მის ხატებას და მიიღებს კვალს შუბლზე ან ხელზე, ის ასევე დაღუვს ღვთის რისხვის ღვინოს, გარედან და ღვრილს. შეურიეთ მისი რისხვის თასს და ის იტანჯება ცეცხლთა და გოგირდით, წმინდა ანგელოზებისა და კრავის წინაშე* : აქ კვირა იდენტიფიცირებულია „ *მხეცის ნიშანთან* “.

9-10 და გამოცხადების 14: 9-10 მიზნობრივი მუხლების რიცხვების იდენტური შესაბამისობა .

მეოთხე ანგელოზი : ის ჩნდება მხოლოდ აკომი.18, სადაც ის ასახავს სამი წინა ადვენტიტური გზავნილის საბოლოო გამოცხადებას, რომლებიც სარგებლობენ მთელ ღვთაებრივი შუქით, რომელიც მოვიდა მათ გასანათებლად 1994 წლიდან და სამყაროს აღსასრულმდე, ანუ სანამ 2030 წელს გაზაფხული ეს არის ის როლი, რომელიც ამ

ნაწარმოებმა უნდა შეასრულოს. მის
გასანათებლად მოსულო შუქი ავლენს
თანმიმდევრულ დანაშაულებს: კათოლიკური
რელიგიისა, 538 წლიდან; პროტესტანტული რელიგიის,
1843 წლიდან; და ოფიციალური ადგენტიტური
ინსტიტუტი, 1994 წლიდან. ყველამსულოერდაცემას
ჰქონდა მიზეზი, თავის დროზე: უარის თქმა შუქზე,
რომელიც შემოთავაზებულა ღვთის სულიწმინდის
მიერ იესო ქრისტეში. დან.11:40-ში ნახსენები „
აღსასრულოს ჟამს“ კათოლიკური ეკლესია თავის
წყევლში აერთიანებს ყველ რელიგიურ ჯგუფს,
ქრისტიანულ თუ არა, რომლებიც აღიარებენ მის
მსახურებას და ავტორიტეტს; ეს მისი ეგრეთ
წოდებული "ეკუმენური" ალიანსის ეგიდით,
რომელსაც პროტესტანტიზმის შემდეგ ოფიციალური
ადგენტიზმი შეუერთდა 1995 წელს.

2 კორინთელუბი 4:3-4

„...თუჩვენი სახარება ჯერკიდევ დაფარულია,
ის დაფარულია მათთვის, ვინც იღუპება;
ურწმუნოებისთვის, რომელთა გონიერება მ
დააბრმავა ამსაუკუნის ღმერთმა, რათარ
დაინახონ ქრისტეს დიდების სახარების
ბრწყინვალება, რომელიც არის ღვთის ხატება .
»

"და თუწინასწარმეტყველური სიტყვა
გაუგებარი რჩება, ის და რჩება მხოლოდ
მათთვის, ვინც უნდა დაიკარგოს "

ასევე, ამ დოკუმენტში წარმოდგენილი
გამოცხადებების შეჯამებითიცოდეთ, რომ „
სიწმინდის გასამართლებლად“,
1843 წლის გაზაფხულიდან დაარსებული
დანიელს შემოქმედისა და კანონმდებელი
ღმერთის ბრძანებულებით 8:14, მისი „
მარადიული სახარების“ მიხედვით.

მთელდედამიწაზე, ყველამამაკაცი და ყველ
ქალი,

უნდა მოინათლოს იესო ქრისტეს სახელით
სრულ ჩამირვითღვთა ებრივი მაღლს
მისაღებად,

უნდა დაიცვან შაბათი, შაბათის მეშვიდე
ღლის დასვენება, რომ ელოცვან წმინდი ღვთის
მიერ დაბადების მე-2-ში და მისი 10
მცნება და ნმე-4, ^{მოხსენიებულია} გამოსვლ 20-ში; ეს
მისი მაღლს შესანარჩუნებლად,

პატივი უნდა სცეს ღვთაებრივ მორალურ
კანონებს და დიეტურ კანონებს, რომ ლეზბიცი
და დგენილია წმინდა ბიბლიაში, დაბადების
1:29-ში და ლევიათა 11-ში, (სხეულს სიწმინდე)

და არ უნდა „შეიძულოს მისი
წინასწარმეტყველური სიტყვა“, რათა „არ
ჩააქროს ღვთის სული“ (1 თეს .5:20).

ვინც არაკმაყოფილებს ამ კრიტერიუმებს,
ღმერთმა დაგმომოცხადების 20-ში
აღწერილ „მეორე სიკვდილს“.
სამუელ

ახსენი – მე და ნიელი და
აკაკალიფსი
განხილული თემების პაგირება

პირველი ნაწილი: მოსამზადებელი
შენიშვნები

იყენებს გამოყენებული პროგრამული
უზრუნველყოფის გვერდის ნომრების ავტომატურ
მიებას

სათაურის გვერდი

07 პრეზენტაცია

12 ღმერთი და მისი ქმნილებები

13 ჭეშმარიტების ბიბლიური საფუძვლები

- 16 ფუნდამენტური შენიშვნა : 321 წლის 7 მარტი ,
 ცოდვის დაწყებულ დღე
- 26 დედამიწაზე მოცემული ღვთის ჩვენება
- 28 შენიშვნა : არა ურიოთ მოწამეობა და სჯაში
- 29 დაბადება : მნიშვნელოვანი
- წინასწარმეტყველური შეჯამება
- 30 რწმენა და ურწმუნობა
- 33 საკვები შესაფერისი ამინდისთვის
- 37 ჭეშმარიტი რწმენის გამოცხადებული ისტორია
- 39 მოსამზადებელი შენიშვნები და ნიელს
 წიგნისთვის
- 41 ეს ყველგერი იწყება და ნიელი - და ნიელს
 წიგნი**
- 42 და ნიელი 1 - და ნიელს ჩამოსვლა ბაბილონში
- 45 და ნიელი 2 - მეფე ნაბუქოდონოსორის ხილვის
 კანდაკება
- 56 და ნიელი 3 - სამითანამგზავრი ღუმელი
- 62 და ნიელი 4 - დამცირებული და მოქცეული მეფე
- 69 და ნიელი 5 - მეფე ბელშაზარის განაჩენი
- 74 და ნიელი 6 - და ნიელი ლომების ბუნაგში
- 79 და ნიელი 7 - *The tomb of Nebuchadnezzar* და პაპის კატარა
 რქა
- 90 და ნიელი 8 - პაპის ვინაობა და დასტურებულია -
 და ნ.8:14 ღვთაებრივი განჩინება .
- 103 და ნიელი 9 - გამოცხადება იესოქრისტეს
 მიწიერი მსახურების დროის შესახებ .
- 121 და ნიელი 10 - განცხადება *დიდი უბედურების
 შესახებ* - უბედურების ხილვები
- 127 და ნიელი 11 - სირიის შვიდი ომი .
- 146 და ნიელი 12 - ადვენტისტების უნივერსალური
 მისია ილუსტრირებული და დათარიღებული .
- 155 წინასწარმეტყველური სიმბოლოზმის შესავალი
- 158 ადვენტიზმი
- 163 აპოკალიფსის პირველი შეხედვა
- 167 რომის სიმბოლოები წინასწარმეტყველებაში
- 173 სინათლე შაბათს
- 176 ღვთის განკარგულება და ნიელს 8:14
- 179 მზადება აპოკალიფსისთვის
- 183 აპოკალიფსი შეჯამებაში
- 188 **მეორე ნაწილი : აპოკალიფსის დეტალური
 შესწავლა**
- 188 **გამოცხადება 1** : პროლოგი - ქრისტეს დაბრუნება -
 ადვენტისტური თემა
- 199 **გამოცხადება 2** : ქრისტეს კრება და არსებიდან
 1843 წლამდე

- 199 1 პერიოდი: ეფესო - მე-2 პერიოდი : სმირნა - მე-3 პერიოდი : პერგამონი -
 მე-4 პერიოდი : თიატირა
- 216 გამოცხადება 3: ქრისტეს კრება 1843 წლდან -
 აღდგასამოციქულო ქრისტიანული რწმენა
- 216 მე-5 პერიოდი : სარდისი - მე-6 პერიოდი : ფილადელია -
- 223 ადვენტიზმის ბედი გამოვლენდა ელენ უაითის პირველხილვაში
- 225 მე-7 პერიოდი : ლოდიკეა
- 229 გამოცხადება 4: ზეციური განაჩენი
- 232 შენიშვნა : ღვთაებრივი კანონი წინასწარმეტყველებს
- 239 გამოცხადება 5: კაცის ძე
- 244 გამოცხადება 6: მსახიობები, ღვთაებრივი სასჯელები და ქრისტიანული ეპოქის ნიშნები - პირველი ნბეჭედი
- 251 გამოცხადება 7: მეშვიდე დღის ადვენტიზმი და ლუქულია „ღვთის ბეჭდით“: შაბათი და საიდუმლო „მეშვიდე ბეჭდით“.
- 259 გამოცხადება 8: პირველი ოთხი „საყვირი“
- 268 გამოცხადება 9: მე-5 და მე-6 „საყვირები“
- 268 მე-5 "საყვირი"
- 276 მე-6 "საყვირი"
- 286 გამოცხადება 10: "პატარა ღია წიგნი"
- 291 გამოცხადების პირველი ნაწილს დასასრული მეორე ნაწილი: განვითარებული თემები
- 292 გამოცხადება 11: პაპის მეფობა - ეროვნული ათეიზმი - მე-7 "საყვირი"
- 305 გამოცხადება 12: დიდი ცენტრალური გეგმა
- 313 გამოცხადება 13: ქრისტიანული რელიგიის ცრუმტყობი
- 322 გამოცხადება 14: მეშვიდე დღის ადვენტიზმის დრო
- 333 გამოცხადება 15: გამოსაცდელი ვადის დასრულება
- 336 გამოცხადება 16: ღვთის რისხვის შვიდი უკანასკნელი ჭირი
- 345 გამოცხადება 17: მეძავი ნიღბის გარეშეა და იდენტიფიცირებული
- 356 გამოცხადება 18: მეძავი იღებს თავის სასჯელს
- 368 გამოცხადება 19: იესო ქრისტეს არმაგედონის ბრძოლა
- 375 გამოცხადება 20: VII ათასწლეულის ათასი წელი და უკანასკნელი სამსჯავრო

- 381 გამოცხადება 21: განდიდებული ახალ
იერუსალემის სიმბოლო
- 392 გამოცხადება 22: მარადისობის და უსრულებელი
დღე
- 405 ასოკლვს, მაგრამ სული აცოცხლებს
- 408 იესოქრისტეს მიწიერი დრო
- 410 სიწმინდე და განწმენდა
- 424 დაბადება - დაბადება 1-დან 22-მდე -
- 525 აბრაამისთვის მიცემული დაპირებების
შესრულება: დაბადება 23-დან ...
- 528 გამოსვლა და ერთგული მოსე - ზოგადად
ბიბლიიდან - ბოლო არჩევანის საათი - მეშვიდე
დღის ადვენტიზმი: განცალკევება, სახელი,
ისტორია - ღმერთის მთავარი განსჯა -
ღვთაებრივი A-დან Z-მდე - ბიბლიური ტექსტების
დამახინჯება - სული აღადგენს ჭეშმარიტებას.
- 547 საბოლოო მიძღვნა
- 548 ბოლო ზარი

შენიშვნა: უცხო ენებზე თარგმნა ხორციელდება
ავტომატური მთარგმნელობითი პროგრამული
უზრუნველყოფის გამოყენებით, ავტორი
პასუხისმგებელია მხოლოდ ფრანგულ ტექსტებზე,
დოკუმენტების ორიგინალური ვერსიის ენაზე.

ამიხსენი და ნიელ და გამოცხადება

პრეზენტაცია

მე დავიბადე და ვცხოვრობ ამ უაღრესად საზიზღარ ქვეყანაში, რადგან ღმერთი სიმბოლურად ასახელებს მის დედაქალქს "სოდომს და ეგვიპტეს" გამოცხადებაში 11:8. მისი საზოგადოების მოდელი, რესპუბლიკური, შურიანი, მიბამეს, გავრცელდა და მიიღო მრავალმა ხალხმა მთელ მსოფლოში; ეს ქვეყანა არის საფრანგეთი, დომინანტური მონარქიული და რევოლუციური ქვეყანა, ხუთი რესპუბლიკის ექსპერიმენტატორი ღვთის მიერ დაგმობილი მეუფე რეჟიმებით. იგი ამაცხადებს და აჩვენებს ადამიანის უფლებათა ცხრილებს, აღმაშფოთებლად ეწინააღმდეგება ადამიანის მოვალეობების ცხრილებს, რომლებიც დაწერილია თვითშემოქმედი ღმერთის მიერ „ათი მცნების“ სახით. მისი წარმოშობისა და პირველი მონარქიის შემდეგ, მან აიღო თავისი მტრის დაცვა, რომაული კათოლიკური რელიგია, რომლის სწავლებამ არასოდეს შეწყვიტა უწოდა "ბოროტი", რასაც ღმერთი უწოდებს "კარგს" და "კარგს" უწოდებს იმას, რასაც ის უწოდებს "ბოროტს". აგრძელებდა თავის განუწყვეტელ დაცემას, მისმა რევოლუციამ მიიყვანა იგი ათეიზმისკენ. ამრიგად, როგორც არსება, მიწის ქოთანი, საფრანგეთი ჩართულა და პირისპირებაში, რომელიც უპირისპირდება მას ყოვლისშემძლე ღმერთს, ავტენტურ რკინის ქვაბს; შედეგი მის მიერ იყო პროგნოზირებადი და წინასწარმეტყველებური; მას იგივე ცოდვებში დამნაშავე "სოდომის" ბედს განიცდის. მსოფლო ისტორია ბოლო 1700 წლის მანძილზე ჩამოყალიბდა მისი ბოროტი გავლენით, განსაკუთრებით მისი მხარდაჭერით რომაული კათოლიკური პაპის რეჟიმის ავტორიტეტისთვის, მისი პირველი მონარქის, კლოვის I, ფრანკების პირველი მეფის და წყებიდან ის მოინათლ რეიმში, 498 წლის 25 დეკემბერს. ეს თარიღი ატარებს შობის აღნიშვნის ნიშანს, რომელიც რომის მიერ უსამართლოდ და აღმაშფოთებლად უკავშირდება იესო ქრისტეს, ხორცშესხმული ღმერთის, სამყაროს შემოქმედის დაბადების ცრუ თარიღს. ყველფერი, რაც ცხოვრობს ან არსებობს; რომელიც სამართლიანად

ამ ტკიციებს „*ჭეშმარიტების ღმერთის*“ ტიტულს, რადგან ეზიზღება „*ტყუილო, რომელსაც მამა ეშმაკი ჰყავს*“, როგორც იესომ განაცხადა.

გსურთ უდაომტკიცებულუბა იმისა, რომ არც ერთი რომის პაპი არ არის ლეგიტიმური აცხადებდეს, რომ არის იესო ქრისტეს მსახური? აი, ეს არის ზუსტი და ბიბლიური: იესომ თქვა მათე 23:9-ში: „*და ნურავის უწოდებთ მამას დედამიწაზე; რადგან ერთია შენი მამა, რომელიც ზეცაშია.*»

რა ჰქვია პაპს დედამიწაზე? ყველს შეუძლია ნახოს ეს, „წმინდა *მამაო*“, ან თუნდაც „მალან წმინდა *მამაო*“. კათოლიკე მღვდლებს ასევე უწოდებენ "*მამებს*". ეს მემბოხე დამოკიდებულება იწვევს მღვდლების სიმრავლეს თავსათავსებენ ღმერთსა და ცოდვილ შორის თითქოს შეუცვლელ შუამავლებად, ხოლო ბიბლია ასწავლს მას ღმერთთან თავისუფალ წვდომას, რომელიც ლეგიტიმირებულია იესო ქრისტეს მიერ. ამ გზით, კათოლიკური სარწმუნოება ინფანტილზაციას უკეთებს ადამიანებს, რათა გამოჩნდნენ შეუცვლელ და აუცილებელ. იესო ქრისტეს პირდაპირი შუამავლობისგან ეს განრიდება ღმერთმა და გამოწინასწარმეტყველებაში, დან.8:11-12-ში. კითხვა-პასუხი: ვის შეუძლია დაიჯეროს, რომ ძლევამოსილ შემოქმედ ღმერთს შეეძლო თავის მსახურებად აიყვანოს ადამიანები, რომლებიც არ ემორჩილებიან მას დან.7:8-სა და 8:25-ში დაგმობილ ასეთი აღმაშფოთებელ „*ამპარტავნობით*“? ბიბლიური პასუხი ადამიანთა გონების ამ ინფანტილზაციაზე მოცემულია ამ მუხლში იერ.17:5: „*ასე ამბობს იაკვე: და წყევლთა ადამიანი, რომელიც ენდობა კაცს, რომელიც იღებს ხორცს მის დასაყრდენად და ვინც აქცევს თავის გულს იაკვეს.*!»

იმის გამო, რომ საფრანგეთმა დიდად ჩამოაყალიბა ქრისტიანული ეპოქის დიდი ნაწილს რელიგიური ისტორია, ღმერთმა ფრანგს მისი დაწყევლილ როლს გამოვლენის მისია მისცა; ეს, მკაცრად ბიბლიურ კოდში და შიფრული მისი წინასწარმეტყველური გამოცხადებების ფარულ მნიშვნელობის გაშუქებით.

1975 წელს მე მივიღე განცხადება ჩემი წინასწარმეტყველური მისიის შესახებ ხედვით, რომლის ჭეშმარიტი მნიშვნელობა მხოლოდ 1980 წელს, ჩემი ნათლობის შემდეგ გავიგე. მეშვიდე დღის ადვენტისტური ქრისტიანული სარწმუნოებით მონათლულ, 2018 წლდან ვიცი, რომ მსახურებაში ვიყავი იუბილეზე (7-ჯერ 7 წელი), რომელიც

დასრულდება 2030 წლის გაზაფხულზე დიდი ბიტი და ბრუნებით. უფალო ღმერთი ყოვლისშემძლე იესო ქრისტე.

ღმერთის ან იესო ქრისტეს არსებობის აღიარება
საკმარისი არარის მარადიულო ხსნის მისაღებად.

აქ მახსენდება, სანამ ზეცაში დაბრუნდებოდა, იესომ თავის მოწაფეებს მიმართა მათე 28:18-დან 20-მდე ამ მუხლების სიტყვებით: „იესომ იუახლოვდა მათ და ასე ელაპარაკა მათ: მთელი ძალა უფლება მომეცა ზეცაში და დედამიწაზე. **მაშ, წადით და მოწაფეებად მოამზადეთ ყველ ხალხი**, მონათლეთ ისინი **მამისა და ძისა და სულიწმიდის სახელთ და ასწავლეთ და იცვან ყველგერი, რაც მე გიბრძანეთ**. და აჰა, მე შენთან ვარ მუდამ, სამყაროს აღსასრულმდეც კი“. მისმა ღვთაებრივმა სულმა მოციქულ პეტრეში შთააგონა საქმეების 4:12-ის სხვა ოფიციალური და საზეიმო განცხადება: „**არ არის ხსნა სხვაში; რადგან არ არის ადამიანთა შორის მოცემული სხვა სახელო ზეცის ქვეშ, რომლთაც უნდა ვიხსნათ**“.

შესაბამისად, გესმოდეთ, რელიგია, რომელიც გვარიგებს ღმერთთან, არ არის დაფუძნებული რელიგიურ მემკვიდრეობაზე ადამიანური ტრადიციების გამო. რწმენა ღვთის მიერ შეწირულ ნებაყოფლობითი მსხვერპლსადმი, მისი ადამიანური სიკვდილთ იესო ქრისტეში, არის **ერთადერთი გზა**, რათა მივაღწიოთ შერიგებას მისი ღვთაებრივი სიწმიდის სრულყოფილ სიმართლესთან. ასევე, ვინც არ უნდა იყოთ, როგორც არ უნდა იყოს თქვენი წარმომავლობა, თქვენი მემკვიდრეობითი რელიგია, თქვენი ხალხი, თქვენი რასა, თქვენი ფერი ან ენა, ან თუნდაც თქვენი სტატუსი ადამიანთა შორის, თქვენი შერიგება ღმერთთან მხოლოდ იესო ქრისტეს მეშვეობით ხდება და მისი სწავლების ერთგულება, რომელსაც ის მიმართავს. თავის მოწაფეებს სამყაროს აღსასრულმდე; რაც დასტურდება ამ დოკუმენტით.

გამოთქმა „**მამა, ძე და სულიწმიდა**“ აღნიშნავს სამ თანმიმდევრულ როლს, რომელიც შეასრულა ერთმა ღმერთმა თავის ხსნის გეგმაში, რომელიც შესთავაზა და მნაშავე ცოდვილ ადამიანს, რომელიც „**მეორე სიკვდილს**“ მიესაჯა. ეს „სამება“ არ არის სამი ღმერთის შეკრება, როგორც მუსლიმები თვლიან, რითაც ამართლებენ მათ უარყოფას ამ ქრისტიანულ დოგმატისა და მისი რელიგიის მიმართ. როგორც „**მამა**“, ღმერთი არის ჩვენი შემოქმედი ყველსათვის; როგორც „**ძე**“ მან საკუთარ თავს ხორციელი სხეული

მისცა, რათა გამოსყიდულიყო თავისი რჩეულის ცოდვები მათ ნაცვლად; სულიწმიდაში ღმერთი, მკვდრეთით აღდგომილი ქრისტეს სული, მოდის, რათა დაეხმაროს თავის რჩეულებს, რათა წარმატებას მიაღწიონ მოქცევაში „ მიიღებენ „ **განწმიდას, რომლის გარეშეც ვერავინ იხილვს უფალს**“, როგორც პავლე მოციქული გვასწავლის ებრაელებში 12. : 14; „ **განწმენდა**“ არის **გამოყოფა** ღვთისთვის და მის მიერ. ეს ადასტურებს მის მიღებას რჩეულის მიმართ და ვლენდება მისი რწმენის საქმეებში, ღვთის სიყვარულში და მის შთაგონებულ და გამოცხადებულ ბიბლურ ჭეშმარიტებაში.

ამ დოკუმენტის წაკითხვა აუცილებელია იმისათვის, რომ გავიგოთ **წყევლის ძალა**ნ მაღალი დონე, რომელიც ამძიმებს დედამიწის ხალხებს, მათ რელიგიურ ინსტიტუტებს და დასავლურ ქრისტიანულ სამყაროს, განსაკუთრებით მათი ქრისტიანული წარმომავლობის გამო; რადგან იესო ქრისტეს მიერ გავლენა გზა წარმოადგენს ღმერთის პროექტის **უნიკალურ და ექსკლუზიურ გადარჩენის გზას**; შედეგად, ქრისტიანული რწმენა რჩება ეშმაკისა და დემონების თავდასხმების მთავარსამიზნედ.

ძირითადად, შემოქმედი ღმერთის მიერ შემუშავებული გადარჩენის პროექტი მარტივი და ლოგიკურია. მაგრამ რელიგია რთულ ხასიათს იძენს იმის გამო, რომ ისინი, ვინც მას ასწავლიან, ფიქრობენ მხოლოდ თავიანთი რელიგიური კონცეფციის გამართლებაზე და ცოდვის პრაქტიკაში, ხშირად უცოდინრობის გამო, ეს კონცეფცია აღარ შეესაბამება ღმერთის მოთხოვნებს. შედეგად, ის ურტყამს მათ წყევლს, რომელსაც ისინი თავიანთ სასარგებლოდ განმარტავენ და არ ისმენენ ღვთაებრივ საყვედურს.

ეს ნაწარმოები არ არის გამოწვეული ლტერატურული პრიზის მისაღებად; შემოქმედი ღმერთისთვის მისი ერთადერთი როლი არის რჩეული რწმენის გამოცდაზე, რაც მათ საშუალებას მისცემს მიიღონ იესო ქრისტეს მიერ მოპოვებული მარადიული სიცოცხლე. იქ ნახავთ გამეორებებს, მაგრამ ეს ის სტილია, რომელსაც ღმერთი იყენებს იმავე სწავლებების ჩაქუჩით, რომლებსაც ის ავლენს სხვადასხვა გამოსახულების და სიმბოლოების მეშვეობით. ეს მრავალრიცხოვანი გამეორება წარმოადგენს საუკეთესო მტკიცებულებას მათი ავთენტურობისა და მოწმობის იმაზე, თუ რა მნიშვნელობას ანიჭებდა მან ილუსტრირებულ

ჭეშმარიტებებს. იესოს მიერ ნასწავლო იგავი ადასტურებს ამ ხაზგასმას და განმეორებას.

თქვენ იხილვთ ამ ნაწარმოებში გამოცხადებებს დიდი შემოქმედი ღმერთის მიერ, რომელიც გვესტუმრა იესო ნაზარეტელს ადამიანური სახელით, რომელიც მოექცა „ცხებულს“ ან „მესიას“ ებრაული „მაშიას“ მიხედვით, რომელიც ციტირებულია დანში. 9:25, ანუ „ქრისტე“, ახალი აღთქმის წერილებიდან ბერძნულ „ქრისტოსი“. მასში ღმერთი მოვიდა, რათა შესწიროს თავისი სრულად სუფთა სიცოცხლე, როგორც ნებაყოფლობითი მსხვერპლი, რათა დაამტკიცოს ცხოველთა მსხვერპლწიერვის რიტუალები, რომლებიც წინ უძღოდა მის მოსვლას ევას და ადამის მიერ ჩადენილი თავდაპირველი ცოდვის შემდეგ. ტერმინი „ცხებულს“ აღნიშნავს მას, ვინც იღებს სულწმიდის ცხებას, რომელიც სიმბოლოა ზეთისხილს ხის ზეთით. წინასწარმეტყველური გამოცხადება ღვთის მიერ იესო ქრისტეს ერთადერთი სახელით და მისი გამომსყიდველი საქმე წარმართავს მის რჩეულებს მარადიული სიცოცხლისკენ მიმავალ გზაზე. რადგან მხოლოდ მაღლით ხსნა არ უშლის ხელს რჩეულს ჩავარდნას მახეში, რომლის შესახებაც მან არ იცის. მაშასადამე, მისი მაღლის შეთავაზების დასასრულებლად, ღმერთი იესო ქრისტეს სახელით მოდის, რათა გამოავლინოს მთავარი ხაფანგების არსებობა, რომლებიც საშუალებას აძლევს მის უკანასკნელ მსახურებს აღსასრულს დროში, გაანაწილონ, განიკითხონ და ნათლად გაიგონ დაბნეული. საყოველთაო ქრისტიანული რელიგიის მდგომარეობა, რომელიც ჭარბობს მიწიერი ხსნის ამ უკანასკნელ ეპოქაში.

მაგრამ დათესვამდე მიზანშეწონილია ამომირკვა; რადგან შემოქმედი ღმერთის ბუნება და მახინჯებულთა დედამიწაზე გავრცელებული დიდი მონოთეისტური რელიგიების სწავლებით. ყველმა თანსაქვს საერთო ის, რომ ისინი აწესებენ ერთ ღმერთს შეზღუდვით და ამით მოწმობენ მათ განცალკევებასა და მასთან ურთიერთობისგან. ქრისტიანულ სარწმუნოებასთან დაკავშირებულ აშკარა თავისუფლება მხოლოდ იმდროინდელი გარემოებებით არის განპირობებული, მაგრამ როგორც კი ღმერთი დემონებს თავისუფლად მოქმედების საშუალებას მისცემს, ეს შეუწყნარებლობა მათ მიმართ, ვინც მათ არ მიჰყვება, კვლავ გამოჩნდება. ღმერთს რომ სურდა

შეზღუდვის გზით ემოქმედა, მისთვის საკმარისი იქნებოდა, უბრალოდ, ხილულ ყოფილყო მათი თვალსთვის, მიეღო თავისი ქმნილებებისგან, რომ ისინი დაემორჩილებოდნენ მის ყველ ნებას. თუ ის ასე არ მოიქცა, ეს იმიტომ ხდება, რომ არჩეულ თანამდებობის პირების არჩევანი ეყრდნობა **მხოლოდ** თავის უფალ არჩევანს, უყვარდეს იგი ან უარყოს იგი; თავის უფალ არჩევანი, რომელსაც ის ამლევს ყველ თავის არსებას. და თუ არსებობს შეზღუდვა, ეს მხოლოდ რჩეულთა ბუნებრივი ხასიათია, რომლებსაც უბიძგებს და იზიდავს მათი ინდივიდუალური თავის უფალ ბუნებით, სიყვარულს ღმერთი. და ეს სახელ სიყვარულ მას კარგად შეეფერება, რადგან ის ამალებს მას, სთავაზობს თავის არსებებს მოქმედების დემონსტრირებას, რაც მას უდავოს ხდის; ეს იმიტომ შესწირა სიცოცხლე, რომ გამოისყიდოს, იესო ქრისტეს პირადად, ცოდვების გამოსყიდვა, რომელიც მემკვიდრეობით მიიღო და ჩაიდინა **მხოლოდ მისმა რჩეულმა** მათი უმეცრებისა და სისუსტის დროს. ყურადღება! დედა მიწაზე ეს სიტყვა სიყვარულ მხოლოდ გრძნობისა და მისი სისუსტის სახეს იღებს. ღმერთი არის ძლიერი და სრულიად სამართლიანი; რაც ყველ ფერს განასხვავებს, რადგან ის იღებს პრინციპის ფორმას, სადაც გრძნობა მთლიანად კონტროლდება. ამიტომ ღმერთის მიერ და მტკიცებულ ჭეშმარიტი რელიგია ემყარება მის პიროვნების, მისი აზრებისა და კანონებით დამკვიდრებულ პრინციპების თავის უფალ დაცვას. მთელი მიწიერი ცხოვრება აგებულა მის ფიზიკურ, ქიმიურ, მორალურ, ფსიქიკურ და სულიერ კანონებზე. ისევე, როგორც მიწიერი მიზიდულობის კანონისგან თავის დაღწევისა და მისი გაქრობის იდეა არ შემოდის ადამიანის გონებაში, მის სულს შეუძლია მხოლოდ ჰარმონიულ და ყვავდეს შემოქმედი ღმერთის მიერ დადგენილ კანონებისა და პრინციპების პატივისცემით და მორჩილებით. და პავლე მოციქულის ეს სიტყვები 1 კორ.10:31-დან სავსებით გამართლებულია: „***ჭამთ სვამთ თუ სხვა რამეს აკეთებთ ყველ ფერი ღვთის სადიდებლად გააკეთეთ***“. ამ უფასო მოწვევის გამოყენება შესაძლებელი ხდება იმიტომ, რომ ბიბლიაში და მხოლოდ მასში ღმერთმა გადმოსცა და გამოავლინა თავისი ღვთაებრივი მოსაზრებები. და მნიშვნელოვანია მისი აზრის გათვალისწინება „***განწმენდის სამუშაოს შესრულებისას, რომლის გარეშეც***, ებრ.12:14-ის თანახმად, „***არავინ იხილვს უფალს***“. ზოგჯერ მისი

აზრი იღებს რეცეპტის ფორმას, მაგრამ ეს არ არის უფრო საკამათო, ვიდრე ის, რაც მიწოდებულია სპეციალისტის ექიმის მიერ, რომელსაც ადამიანი ჩქარობს დაემორჩილოს და ფიქრობს, რომ ის მოქმედებს მისი ჯანმრთელობისთვის საუკეთესო ინტერესებიდან გამომდინარე. ფიზიკური ან გონებრივი (თუნდაც თუ ის ცდება). შემოქმედი ღმერთი, უპირველეს ყოვლისა, არის სულუბის ერთადერთი და ჭეშმარიტი ექიმი, რომელსაც ის იცნობს მათი მცირე დეტალებით. მტკივა, მაგრამ კურნავს, როცა სიტუაცია ხელსაყრელია. მაგრამ საბოლოოდ, ის გაანადგურებს და მოსპობს მთელ ციურ და მიწიერ ცხოვრებას, რომელიც აღმოჩნდა, რომ არ შეუძლია შეიყვაროს იგი და, შესაბამისად, დაემორჩილოს მას.

ამიტომ რელიგიური შეუწყნარებლობა არის ცრუმონოთეისტური რელიგიის გამოვლენილი ნაყოფი. ეს არის ძალაღმსერიოზულო და ნაშაული და ცოდვა, რადგან ამახინჯებს ღმერთის ხასიათს და მასზე თავდასხმითარემუქრება მისი კურთხევის, მაღლისა და ხსნის მოპოვება. თუმცა ღმერთი მას უბედურებასავით იყენებს ურწმუნო ან ორგული კაცობრიობის დასასჯელად და დასარტყმელად. მე აქ ვეყრდნობი ბიბლურ და ისტორიულ ჩვენებებს. მართლაც, ძველი აღთქმის წერილები გვასწავლის, რომ თავისი ხალხის ურწმუნოების დასასჯელად, ერს, რომელსაც ისრაელი ერქვა, ღმერთმა გამოიყენა „ფილისტიმელი“ ხალხი, მისი უახლოესი მეზობელი. ჩვენს დროში ეს ხალხი აგრძელებს ამ აქციას „პალესტინელს“ სახელით. მოგვიანებით, როდესაც მას სურდა გამოეცხადებინა თავისი განაჩენი და საბოლოოდ გამოეჩინა ამ მიწიერი ხორციელი ისრაელის მიმართ, მან ქალდეის მეფე ნაბუქოდონოსორს მსახურება მოუწოდა; ეს სამჯერ. მესამეში, - 586 წელს, ერი განადგურდა და გადარჩენილი ხალხი გადაასახლეს ბაბილონში "70 წლის განმავლობაში" ნაწინასწარმეტყველები იერ.25:11. მოგვიანებით, იესო ქრისტეს მესიადად აღიარებაზე უარის გამო, ერი კვლავ განადგურეს რომაულმა ჯარებმა, იმპერატორ ვესპასიანეს მემკვიდრე ტიტუსის მეთაურობით. ქრისტიანულ ეპოქაში, 321 წელს ოფიციალურად დაბრუნდა ცოდვაში, ქრისტიანული სარწმუნოება გადაეცა პაპების შეუწყნარებლობას 538 წლიდან. და ეს დომინანტური კათოლიკური რწმენა ცდილობდა ჩხუბს ახლო აღმოსავლეთის ხალხებთან, რომლებიც რელიგიურად მაჰმადიანდნენ იმავე VI საუკუნეში. ურწმუნო ქრისტიანობამ იპოვა იქ მუდმივი ძლიერი

მოწინააღმდეგე. იმის გამო, რომ ორი ბანაკის რელიგიური ოპოზიცია პოლუსებს ჰგავს, სრულად დაპირისპირებულა სამყაროს ბოლომდე. ურწმუნო ასევე ამაყობს და ეძებს ექსკლუზიურობის დიდებას; არ იღებს მას ღმერთისგან, ის საკუთარ თავს მიაწერს და არ იღებს გამოწვევას. ინდივიდის ეს აღწერა ახასიათებს, ასევე ერთობლვად, წევრებს, რომლებიც მიეკუთვნებიან სხვადასხვა კრებას და ჯგუფდებიან სხვადასხვა ცრუ რელიგიაში. შეუწყნარებლობის დაგმობა არ ნიშნავს იმას, რომ ღმერთი შემწყნარებელია. შეუწყნარებლობა არის ადამიანის პრაქტიკა, რომელიც შთაგონებულია დემონური ბანაკით. სიტყვა ტოლურანტული გულისხმობს შეუწყნარებლობის აზრს, ხოლო ჭეშმარიტი რწმენის სიტყვა არის მოწონება ან უარყოფა ბიბლიური პრინციპის მიხედვით "დიახ, ან არა". თავის მხრივ, ღმერთი მხარს უჭერს ბოროტების არსებობას მისი შემწყნარებლობის გარეშე; ის მხარს უჭერს თავის პროექტში დაგეგმილ თავის უფლებას, რათა შეარჩიოს თავისი არჩეული თანამდებობის პირები. ამიტომ სიტყვა ტოლურანტობა მხოლოდ კაცობრიობას ეხება და ეს ტერმინი გამოჩნდა 1598 წლის 13 აპრილს ჰენრი IV-ის ნანატის ედიქტში. მაგრამ მაღლოს დროის დასრულების შემდეგ ბოროტება და ვინც ამას აკეთებს განადგურდება. შემწყნარებლობამ თავიდანვე ჩაანაცვლა ღვთის მიერ ადამიანს მინიჭებული რელიგიური თავის უფლება.

გამოცხადებულია ამ ნაწარმოების მენიუ; მტკიცებულებები იქნება წარმოდგენილ და დემონსტრირებულ მთელგვერდებზე.

ღმერთი და მისი ქმნილებები

ლათინურ ევროპაში კაცების მიერ გამოყენებულ სულიერი ლექსიკა მალვს ღმერთის მიერ მიწოდებულ არსებით გზავნილებს. ასეა, უბირველეს ყოვლისა, სიტყვა აპოკალიფსი, რომელიც ამ ასპექტში იწვევს იმ დიდკატასტროფას, რომელსაც ეშინიათ ადამიანები. მაგრამ ამ საშინელ ტერმინის მიღმა იმალება თარგმანი „გამოცხადება“, რომელიც თავის მსახურებს ქრისტეში უხსნის აუცილებელს, რაც აუცილებელია მათი გადარჩენისთვის. პრინციპის მიხედვით, რომელიც გვკარნახობს, რომ ზოგის ბედნიერება იწვევს სხვის უბედურებას, საპირისპირო ბანაკის უბედურებას, აბსოლუტური საპირისპირო გზავნილები ძალან მდიდარი სწავლებით და ხშირად ვარაუდობენ იოანე მოციქულსა დიმიტრემ ულწმინდა „გამოცხადებაში“.

კიდევ ერთი ტერმინი, სიტყვა „ანგელოზი“ მნიშვნელოვან გაკვეთილებს მალვს. ეს ფრანგულ სიტყვა მომდინარეობს ლათინური "angelus"-დან, რომელიც აღებულია ბერძნული "aggelos"-დან, რაც ნიშნავს: მესინჯერს. ეს თარგმანი გვიჩვენებს იმ ფასეულობას, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს თავის ქმნილებებს, თავის თანატოლებს, რომლებიც მან შექმნა თავის უფალნი და შედარებით დამოუკიდებელი. ღმერთის მიერ მოცემული სიცოცხლე, ეს დამოუკიდებლობა ინარჩუნებს ლოგიკურ შეზღუდვებს. მაგრამ ეს ტერმინი „მესინჯერი“ გვიჩვენებს, რომ ღმერთი თავის თავის უფალკოლეგებს ცოცხალგზავნილება დხედავს. ამრიგად, თითოეული არსება წარმოადგენს გზავნილს, რომელიც შედგება ცხოვრებისეული გამოცდილებისგან, რომელიც გამოირჩევა პირადი არჩევანითა და პოზიციებით, რომლებიც ქმნიან იმას,

რასაც ბიბლია „სულს“ უწოდებს. თითოეული არსება უნიკალურია, როგორც ცოცხალი სული. რადგან ის, რაც ღვთის მიერ შექმნილმა პირველმა ციურმა მსგავსებმა, მათ, ვისაც ჩვენ ტრადიციულად „ანგელოზებს“ ვუწოდებთ, არ იცოდნენ, არის ის, რომ ვინც მათ სიცოცხლე და სიცოცხლეს უფლება მისცა, შეუძლია უკან წაიღოს. ისინი შექმნეს სამუდამოდ საცხოვრებლად და არც კი იცოდნენ სიტყვა სიკვდილს მნიშვნელობა. ეს არის მათთვის იმის გასაგებად, თუ რას ნიშნავს სიტყვა სიკვდილი, რომ ღმერთმა შექმნა ჩვენი მიწიერი განზომილება, რომელშიც ადამიანის სახეობა, ანუ ადამი, ედემის ბაღის ცოდვის შემდეგ მოკვდავის როლს შეასრულებდა. გზავნილო, რომელსაც ჩვენ წარმოვადგენთ, სასიამოვნოა ღმერთისთვის **მხოლოდ** იმ შემთხვევაში, თუ ის შეესაბამება მის სტანდარტებს სიკეთისა და სიკეთის შესახებ. თუ ეს გზავნილო აკმაყოფილებს მის სტანდარტს ბოროტებისა და ცუდის შესახებ, ის, ვინც მას ატარებს, არის მეამბოხე ტიპი, რომელსაც ის გამოხს მარადიულ სიკვდილს, საბოლოო განადგურებას და განადგურებას მთელი მისი სულისთვის.

ჭეშმარიტების ბიბლიური საფუძვლები

ღმერთმა კარგად და მართებულად დაინახა, რომ მოსეს, პირველ რიგში, ჩვენი მიწიერი სისტემის წარმოშობა გამოეცხადა, რათა ყველ ადამიანმა იცოდეს ამის შესახებ. ის მიუთითებს იქ სულიერი სწავლების პრიორიტეტზე. ამ მოქმედებაში ის წარმოგვიდგენს **თავისი ჭეშმარიტების საფუძვლებს**, რომლებიც იწყება დროის წესრიგის რეგულირებით.

რადგან ღმერთი არის წესრიგისა და კეთილშობილური თანმიმდევრულობის ღმერთი. ჩვენ აღმოვაჩინეთ, მის სტანდარტებთან შედარებით, ჩვენი ამჟამინდელი წესრიგის სულელო და არათანმიმდევრულ ასპექტს, რომელიც დაყარებულია ცოდვის კაცის მიერ. იმიტომ, რომ მართლაც ცოდვა და უკვე თავდაპირველი ცოდვაა, რაც ყველგან ფერს ცვლის.

მაგრამ უპირველეს ყოვლისა უნდა გვესმოდეს, რომ ბიბლიაში ღვთის მიერ მოხსენიებულ „დასაწყისი“ და წიგნის „დაბადება“ პირველი სიტყვა არის „წარმოშობა“, არეხება სიცოცხლს „დასაწყისს“, არამედ მხოლოდ ჩვენი მთელი ხმელთის განზომილების მისი შექმნა, რომელიც მოიცავს ციური კოსმოსის ვარსკვლავებს, რომლებიც შექმნილია თავად დედამიწის შემდეგ მეოთხე დღეს. ამ აზრის გათვალისწინებით, ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რომ ეს კონკრეტული მიწიერი სისტემა, რომელშიც ღამეები და დღეები ერთმანეთს მიჰყვება, იქმნება გარემოდ, სადაც ღმერთი და მისი ერთგული რჩეული და ეშმაკის მტრის ბანაკი და უპირისპირდებიან ერთმანეთს. ღვთაებრივი სიკეთის ეს ბრძოლა ეშმაკის ბოროტების წინააღმდეგ, პირველი ცოდვილი ცხოვრების ისტორიაში, არის მისი არსებობის მიზეზი და მისი საყოველთაო და მრავალხრივი გადარჩენის პროექტის მთელი გამოცხადების საფუძველი. ამ ნაშრომის განმავლობაში თქვენ აღმოაჩინებთ იესო ქრისტეს მიერ მიწიერი მსახურების დროს წარმოქმნილ გარკვეულ იდუმალ სიტყვების მნიშვნელობას. ამგვარად, დაინახავთ, რამხელ მნიშვნელობას იძენენ ისინი იმ დიდ პროექტში, რომელიც ამოქმედდა ერთი დიდი ღმერთის, სიცოცხლისა და მატერიის ყველგან ფორმის შემქმნელს მიერ. აქ მე ვხურავ ამ მნიშვნელოვან ფრჩხილს და ვუბრუნდები არსებობის ამ უზენაესი ხელმწიფის მიერ დადგენილ დროის წესრიგის საკითხს.

ცოდვამდე ადამსა და ევას ცხოვრება შვიდდღიანი კვირის განმავლობაში ჰქონდათ მოწყობილი. ათი მცნებადან მეოთხე (ან დეკალოგის) მოდელს მიხედვით, რომელიც მას იხსენებს, მეშვიდე დღე არის ღვთისა და ადამიანის მიერ დასვენებისთვის განწმენდილი დღე, და თუ დღეს ვიცით, რას წინასწარმეტყველებს ეს ქმედება, ჩვენ

შეგვიძლია გავიგოთ, რატომ იცავს ღმერთი. პატივი სცეს ამ პრაქტიკას. თავის მთლიან პროექტში, რომელიც განმარტავს ამ კონკრეტულ მიწიერი შემოქმედების მიზეზებს, კვირა, დროის შემოთავაზებული ერთეული, წინასწარმეტყველებს შვიდათას წელს, რომლის დროსაც განხორციელდება მისი სიყვარულისა და სამართლიანობის უნივერსალური (და მრავალმხრივი) დემონსტრირების დიდი პროექტი. ამ გადაცემაში, კვირის პირველი ექვსი დღის ანალოგიურად, პირველი ექვსი ათასწლეული განთავსდება მისი სიყვარულისა და მოთმინების დემონსტრირების ქვეშ. და მეშვიდე დღის მსგავსად, მეშვიდე ათასწლეული მიემდგვნება მისი სრულყოფილ სიმართლას და მკვიდრებას. მე შემიძლია შევაჯამო ეს პროგრამა ამგვარად იმით, რომ ვთქვა: ექვსი დღე (ათასი წელი = ექვსი ათასი წელი) გადარჩენისთვის და მეშვიდე (= ათასი წელი), ხმელეთის და ციური მეამბოხეების განსასჯელად და განადგურების მიზნით. ეს გადარჩენის პროექტი მთლიანად დაეყრდნობა შემოქმედი ღმერთის მიერ გაღებული ნებაყოფლობით გამოსყიდვის მსხვერპლს, იმ პიროვნების მიწიერ ღვთაებრივ ასპექტში, რომელსაც მისი ღვთაებრივი ნებით დასახელდა იესო ქრისტე ბერძნულვერსიაში ანებრულო, იესომესია.

ცოდვის წინ, თავდაპირველ სრულყოფილ ღვთაებრივი წესით, მთელი დღე შედგება ორი თანმიმდევრული თანაბარი ნაწილისაგან; მთვარის დამის 12 საათს მოჰყვება 12 საათი მზის შუქი და ციკლო მუდმივად მეორდება. ჩვენს ამჟამინდელ პირობებში, ეს ვითარება ჩნდება წელწადმი მხოლოდ ორი დღის განმავლობაში, გაზაფხულისა და შემოდგომის ბუნობის დროს. ჩვენ ვიცით, რომ მიმდინარე სეზონები გამოწვეულია დედამიწის ღერძის დახრილობით და, ამრიგად, შეგვიძლია გავიგოთ, რომ ეს დახრილობა გაჩნდა პირველი წყვილის, ადამისა და ევას მიერ ჩადენილ თავდაპირველ ცოდვის შედეგად. ცოდვამდე, ამ მიდრეკილების გარეშე, ღვთაებრივი წესრიგის კანონზომიერება სრულყოფილი იყო.

დედამიწის სრულ შემობრუნება მზის გარშემო მიუთითებს წლის ერთეულზე. თავის ჩვენებაში მოსე მოგვითხრობს ღმერთის მიერ ეგვიპტის მონობიდან გამოყვანილი ებრაელების გამოსვლას შესახებ. და სწორედ ამ გამოსვლას დღეს ღმერთმა უთხრა მოსეს გამოსვლში 12:2: „ეს თვე იქნება შენთვის წლის პირველი თვე; ეს იქნება თქვენთვის პირველი თვე.“

ასეთი დაჟინებით მოწმობს, თუ რა მნიშვნელობას ანიჭებს ღმერთი ნივთს. თორმეტი მთვარის თვისებრა ულ კალენდარი დროთა განმავლობაში მერყეობდა და მზის წესრიგის მიღმა, საჭირო იყო დამატებით მეცამეტე თვის დამატება, რათა აღედგინა შესაბამისობა ამ შეფერხების რამდენიმე წლის დაგროვების შემდეგ. ებრაელები გამოვიდნენ ეგვიპტიდან "წლის პირველი თვის მე-14 დღე, რომელიც ლოგიკურად დაიწყო გაზაფხულის ბუნიობაზე; სახელი, რომელიც ზუსტად ნიშნავს "პირველად".

ღვთის მიერ მოცემული ბრძანება, "ეს თვე იქნება თქვენთვის წლის პირველი თვე", არ არის ტრივიალური, რადგან ის მიმართულია ყველადამიანის მიმართ, ვინც მოითხოვს მის გადარჩენას სამყაროს აღსასრულმდე; ებრაელები ისრაელი, ღვთაებრივი გამოცხადების მიმღები, არის მხოლოდ ავანგარდი მისი ღვთაებრივი პროგრამის დიდი უნივერსალური გადარჩენის პროექტისა. მის მთვარის დროს მოჰყვება ქრისტეს მზის დრო, რომლის მეშვეობითაც ღვთის გადარჩენის პროექტი გამოვლენდება მთელთა ვისი შუქით.

ამ ღვთიური ნორმების სრულყოფილ აღდგენა არასოდეს განხორციელდება დედამიწაზე, სადა ცხოვრობენ მემამბოხე და ბოროტი ადამიანები. თუმცა, შესაძლებელია ღმერთთან ინდივიდუალური ურთიერთობაში ეს ძლიერი უხილავი შემოქმედებითი სული, რომელიც ადიდებს სიყვარულს ისევე, როგორც სამართლიანობას. და მასთან ნებისმიერი ურთიერთობა უნდა დაიწყოს მისი ღირებულებების ამ ძიებით და პირველრიგში, მისი დროის წესრიგში. ეს არის რწმენის აქტი, საკმაოდ მარტივი და განსაკუთრებული და მსახურების გარეშე; მინიმუმი, რომელიც უნდა შემოგთავაზოთ ჩვენი ადამიანური მხრიდან. და ჩვენი მიდგომა, რაც მისთვის სასიამოვნოა, შესაძლებელი ხდება ქმნილებისა და მისი შემოქმედის სიყვარულთ სავსე ურთიერთობა. სამოთხე არ მოიპოვება სიკეთითა თუ სასწაულებით, არამედ საპასუხო ყურადღების ნიშნებით, რომლებიც გამოხატავს ნამდვილ სიყვარულს. ეს არის ის, რაც ყველს შეუძლია აღმოაჩინოს იესო ქრისტეს საქმეში, რომელმაც სიცოცხლე ნებაყოფლობით, მოწოდების ნიშნად გაიღო მხოლოდ რჩეული საყვარელი ადამიანის გადასარჩენად.

ღვთაებრივი წესრიგის ამ შესანიშნავი სურათის შემდეგ, მოდით შევხედოთ ჩვენი ადამიანური წესრიგის პათეტიკური ასპექტს. ეს

შედარება მით უფრო აუცილებელია, რადგან ის საშუალებას მოგვცემს გავიგოთ საყვედურები, რომლებიც ღმერთმა იწინასწარმეტყველ თავისი წინასწარმეტყველოს დანიელოს მეშვეობით, რომელიც იესომ თავის დროზე დაადასტურა, როგორც ასეთი. ამ საყვედურებს შორის ვკითხულობთ დან.7:25-ში: „*ის აპირებს შეცვალოს დრო და კანონი*“. ღმერთმა იცის ამ საგნების მხოლოდ ერთი სტანდარტი; ის, რაც მან თავად დაადგინა სამყაროს შექმნიდან და შემდეგ გამოუცხადა მოსეს. ვინ გახედა ასეთი აღშფოთება? დომინანტური რეჟიმი, რომელსაც ის მიაწერს "ამპარტავნებას" და "მისი ხრიკების წარმატებას". ასევე აღწერილი, როგორც "განსხვავებული მეფე", ამ კრიტერიუმების სინთეზი მიუთითებს რელიგიურ ძალ უფლებაზე. უფრო მეტიც, „წმინდანთა დევნაში“ ბრალდებული, ინტერპრეტაციის შესაძლებლობები ავიწროებს და აკრავს რომის პაპის რეჟიმს, რომელიც მხოლოდ 538 წლადან შეიქმნა იმპერატორ იუსტინიანე^{1-ის} ბრძანებულებით. მაგრამ გამოცხადება, სახელად აპოკალიფსი, გამოავლენს იმ ფაქტს, რომ ეს თარიღი 538 არის მხოლოდ შედეგი და გაგრძელება იმ ბოროტების წინააღმდეგ, რომელიც 321 წლის 7 მარტიდან რომის იმპერატორმა კონსტანტინე^{1-მა} წამოიწყო „*დროებისა და ღვთაებრივი კანონის*“ წინააღმდეგ. მისი დანაშაული ხშირად გავიხსენებთ ამ კვლევაში, რადგან ამ ბოროტ თარიღს მოაქვს წყევლ წმინდა და სრულყოფილ ქრისტიანულ რწმენაში, რომელიც დამკვიდრდა მოციქულთა დროს. წარმართული იმპერიული რომისა და რომის კათოლიკე პაპის რომის დანაშაულის ეს გაზიარება არის დანიელოს მიერ დაწერილ ჩვენებებში აგებული წინასწარმეტყველური გამოცხადების მთავარი გასაღები. წარმართმა იმპერატორმა დაამყარა პირველი დღის დასვენება, მაგრამ ეს არის ქრისტიანულ პაპის რეჟიმი რომელმაც რელიგიურად დააწესა იგი ღვთის ათი მცნების „შეცვლად“, განსაკუთრებული და ადამიანური სახით.

**ფუნ და მენ ტური შენიშვნა : 321 წლის 7 მარტი,
ცოდვის და წყევლო დღე**

და ძლიერა და წყევლ , რადგან 321 წლის 7 მარტს , შაბათის წმიდა მეშვიდე დღის და ნარჩენი დღეები , და თარიღებულ იმპერიულ ბრძანებულებით, ოფიციალურად შეიცვალ პირველ დღით. იმ დროს , ეს პირველ დღე წარმართებმა მიუძღვნეს მზის ღმერთის , SOL INVICTVS-ის , ანუ აღმაშფოთებელ და უმარცხებელ მზის თაყვანისცემას , რომელიც უკვე ეგვიპტელების თაყვანისცემის ობიექტი იყო ეგვიპტელების გამოსვლს დროს . ებრაელები , არამედი ამერიკაში , ინკებისა და აცტეკების მიერ და დღემდე იაპონელების მიერ („ამომავალ მზის ქვეყანა“). ეშმაკი ყოველთვის იყენებს ერთსა და იმავე რეცეპტებს , რათა მიიყვანოს ადამიანები მის და ცემამდე და ღმერთის მიერ გმობაში . ის იყენებს მათ ზედა პირულობას და ხორციელ გონებას , რაც მათ სულიერი ცხოვრებისა და ისტორიულ წარსულს გაკვეთილების ზიზღისკენ უბიძგებს . დღეს , 2021 წლის 8 მარტს , როდესაც ვწერ ამ ჩანაწერს , ახალ ამბები მოწმობს ამ აღშფოთების , ჭეშმარიტი ღვთაებრივი lèse-majesté-ს მნიშვნელობაზე და კიდევ ერთხელ ღვთაებრივი დრო სრულ მნიშვნელობას იძენს .

ღმერთისთვის, წელწადის დრო იწყება გაზაფხულზე და მთავრდება ზამთრის ბოლოს, ჩვენს ამჟამინდელ რომაულ კალენდარში, 20 მარტიდან მომდევნო 20 მარტამდე. ამრიგად, როგორც ჩანს, 321 წლის 7 მარტი იყო ღმერთისთვის 320 წლის 7 მარტი, ანუ 321 წლის გაზაფხულამდე 13 დღით ადრე. შესაბამისად, ღმერთისთვის, ეს იყო 320 წელი, რომელიც აღინიშნა მისი დასასრულთ, საზიზღარი საქციელთ, რომელიც განხორციელდა მისი სამართლიანობისა და წინააღმდეგ. წმინდა ღვთაებრივი კანონი. ღვთის დროის მიხედვით, 2020 წელი 320 წლიდან მოყოლებული საუკუნეების რაოდენობით წარმოადგენს მე-17 წლის იუბილს (17: განკითხვის რიცხვს). ამიტომ გასაკვირი არ არის, რომ 2020 წლის დასაწყისიდან ღვთაებრივი წყევლს აგრესიულ ფაზაში შევიდა. გადამდები ვირუსის სახით, რომელმაც პანიკა გამოიწვია, დასავლეთში, ადამიანთა საზოგადოება, რომელთა ნდობა და რწმენა მთლიანად მეცნიერებასა და მის პროგრესზეა დამკვიდრებული. პანიკა არის შედეგი იმისა, რომ არ არსებობს ეფექტური წამალ ან ვაქცინა, მიუხედავად ამჟამინდელი მეცნიერების მაღალ ტექნიკური უნარებისა. ამ 17 საუკუნეს წინასწარმეტყველური ღირებულების მინიჭებით, მე არაფერს ვიგონებ, რადგან ღმერთისთვის რიცხვებს აქვს სულიერი მნიშვნელობა, რომელსაც ის ავლენს და იყენებს თავისი წინასწარმეტყველებების აგებაში, და ზუსტად გამოცხადებაში მე-17 თავი ეძღვნება თემას: *მეძავის სამსჯავრო, რომელიც მრავალწელზე ზის* „ “. *დიდი ბაბილონი* “ არის მისი სახელი და ჩართული „*დიდი წყლები*“ მიაწინებებს „*მდინარე ევფრატზე*“, რომელსაც ღმერთი მიზნად ისახავს გამოცხადების 9:13-ის „*მეექვსე საყვირის*“ მესიჯში, რომელიც მომავალი მესამე მსოფლიო ომის სიმბოლოა. ამ სიმბოლოების მიღმა დგას პაპის კათოლიციზმი და მოღალტე ქრისტიანული ევროპა, მისი რისხვის წყაროები და სამიზნეები. ბრძოლს ღმერთსა და ადამიანებს შორის ახლხან დაიწყო; რკინის ქოთანი თიხის ქოთნის წინააღმდეგ, ბრძოლს შედეგი პროგნოზირებადია; უკეთესი, ეს არის წინასწარმეტყველური და დაპროგრამებული. როგორ აპირებდა ღმერთი 320 წლის 7 მარტის მე-17 ასი წლის აღნიშვნას (320 წელი მისთვის და მისი რჩეულებისთვის; 321 ცრურელიგიური თუ პროფანული სამყაროსთვის)? მე დიდი ხანია მჯეროდა, რომ ეს იქნებოდა მსოფლიო ომში შესვლთ, მაგრამ მსოფლიო ომი, რომელიც დასრულდება ატომური ფორმით, რადგან ღმერთმა ეს

სამჯერ იწინასწარმეტყველ დაწი 11:40-დან 45-მდე, ეზეკიელ 38 და 39 და ბოლოს. 2020 წლის გაზაფხულთან მოყოლებული აჯანყებული კაცობრიობის წინააღმდეგ ღმერთის მიერ წამოწყებული ბრძოლა ისეთივე ტიპისაა, როგორც მან ჩაატარა ეგვიპტის ფარაონის წინააღმდეგ მოსეს დროს; და საბოლოო შედეგი იგივე იქნება; ღმერთის მტერი იქ დაკარგავს სიცოცხლეს, ისევე როგორც ფარაონი, რომელმაც თავის დროზე დაინახა თავისი პირმშო მოკვდა და საკუთარი დაკარგა. ამ 2021 წლის 8 მარტს, მე აღვნიშნავ, რომ ეს ინტერპრეტაცია არ შესრულდა, მაგრამ მე მზად ვიყავი ამისთვის დაახლოებით ერთი თვის განმავლობაში, ღვთიური შთაგონებით რომ მივხვდი, რომ 321 იყო ღმერთი 320 და, შესაბამისად, მან დაგეგმა წყევლ და არა უბრალოდ. 2020 წლის 7 მარტის დღე, მაგრამ მთელ წელს, რომელსაც ერთვის ეს დაწყებულ დღე, ამდენად, ამ სასჯელსთვის გამოიყენება ნომ.14:34-ში მოყვანილი პრინციპი: „როგორც ორმოცი დღე გაატარეთ მიწის შესასწავლად, თქვენ. და ისჯება შენი ურჯულოების სასჯელი ორმოცი წელიწადი, ყოველი დღე“.

მაგრამ ამ დაკვირვებას ერთი რამ ემატება. ჩვენი ცრუკალები არასწორია არა მხოლოდ წლის დასაწყისის შესახებ, არამედ არასწორია იესო ქრისტეს დაბადების თარიღთან დაკავშირებით. არასწორად, მე-5^{საუკუნეში}, ბერმა დიონისე პატარამ ეს დაადგინა მეფე ჰეროდეს გარდაცვალებაზე, რომელიც მართლაც მოხდა მისი კალენდრის მე-4 წელს. ამ 4 წელიწადს უნდა დავუმატოთ ჰეროდეს მიერ შეფასებულ „ორი წელი“, როგორც მესიის ასაკი, რომლის მოკვლაც სურდა მათე 2:16-ის მიხედვით: „მაშინ ჰეროდემ დაინახა, რომ იგი მოატყუეს. ბრძენკაცები ძალთან განრისხდნენ და გაგზავნა, რათა მოეკლათ ორი წლის და უმცროსი ასაკის ყველ ბავშვი, რომლებიც იმყოფებოდნენ ბეთლემში და მთელ მის ტერიტორიაზე, თარიღის მიხედვით, რომელიც მან გულდასმით გამოიკითხა ბრძენკაცებისგან. ასე რომ, როდესაც ის წლებს ითვლს, ღმერთი ჩვენს ჩვეულებრივ ცრუ და შეცდომაში შემყვან თარიღს 6 წელიწადს უმატებს და იესოს დაბადება მოხდა იმავე წლის გაზაფხულზე - 6. შედეგად, 320 წელი მისთვის იყო: 326 და მე-17. ჩვენი 2020 წლის^{საერო} წლისთავი მისთვის იყო 2026 წელი იესო ქრისტეს დაბადების ჭეშმარიტი მომენტიდან. ეს რიცხვი 26 არის ტეტრაგრამის „YHWH“ რიცხვი ებრაულ და „Yod, Hé, Wav, Hé“, რომლთაც ღმერთმა დაასახელა საკუთარი თავი მოსეს კითხვის შემდეგ:

„რა გქვია ? » ; ეს, გამოსვლ 3:14-ის მიხედვით. მაშასადამე, დიდ შემოქმედ ღმერთს კიდევ ერთი მიზეზი ჰქონდა, რომ თავისი პირადი სამეფო ბეჭდით აღენიშნა ეს დღე, რომელიც აღინიშნება მისი ყოვლსშემძლე ღვთაებრივი წყევლთ; და ეს სამყაროს აღსასრულმდე. ღვთაებრივი დროის ამ 2026 წელს გაჩენილმა გადამდები დაავადების უბედურებამ ახლხან დადასტურა ამ წყევლს უწყვეტობა, რომელიც სხვადასხვა ფორმებს მიიღებს პლანეტა დედამიწაზე სიცოცხლის ბოლო წლებში. მესამე ბირთვული მსოფლო ომი აღნიშნავს იესო ქრისტეს მიერ გამოცხადებულ „ხალხების დროების“ „დასრულებას“ მათე 24:14-ში: „სამეფოს ეს სასიხარულო ცნობა იქადაგება მთელ მსოფლოში, როგორც დამოწმება ყველსთვის. ერები . შემდეგ დადგება დასასრული.“ ეს „დასასრული“ დაიწყება საშეღავათო პერიოდის დასრულებით; ხსნის შეთავაზება დასრულდება. მისი წმინდა შაბათის პატივისცემაზე დაფუძნებულ რწმენის გამოცდა საბოლოოდ გამოყოფს „ცხვრების“ ბანაკს მათე 25:32-33 „თხების“ ბანაკისგან: „ყველს ერთი შეიკრიბება მის წინაშე. ის გამოჰყოფს ერთმანეთს, როგორც მწყემსი გამოყოფს ცხვრებს თხებისგან; და ცხვრებს მარჯვენა ხელზე დააყენებს და თხებს მარცხნივ“. კანონის დადგენილება, რომელიც რომის კვირას სავალდებულოდ აქცევს, საბოლოოდ გამოიწვევს იესო ქრისტეს ჭეშმარიტად არჩეულ წმინდანებს სიკვდილთ დასჯას. ეს სიტუაცია შეასრულებს დან.12:7-ის ამ სიტყვებს: „და გავიგონე კაცი, რომელიც თეთრეულში იყო შემოსილი, მდინარის წყლების ზემოთ იდგა; მან ასწია მარჯვენა და მარცხენა ხელო ზეცისკენ და დაიფიცა, ვინც მარადიულ დცოცხლობს, რომ ეს იქნება ჟამი, დრო და ნახევარი დრო, და ეს ყველსფერი დასრულდება, როცა ხალხის ძალს გამლოერდება წმინდანი მთლიანად გატყდება.“ ადამიანური თვალსაზრისით, მათი მდგომარეობა სასოწარკვეთილი იქნება და სიკვდილი გარდაუვალი. სწორედ მაშინ ირკვევა მათე 24:22-ში მოყვანილი იესო ქრისტეს ეს სიტყვები: „და ეს დღეები რომ არ შემცირებულყო, არავინ გადარჩებოდა; მაგრამ, რჩეულთა გულისთვის, ეს დღეები შემცირდება.“ 6000 წელ დასრულდება ღვთაებრივი დროის 2036 წლის 3 აპრილმდე, ანუ ჩვენი ცრუ კალენდრის 2030 წლის 3 აპრილმდე, რომელიც მოდის იესო ქრისტეს ჯვარცმის დღიდან 2000 წლის შემდეგ გაზაფხულს დასაწყისიდან მე-14 დღეს .30. და ეს „

დღეები “ უნდა „ შემოკლდეს “ ან შემცირდეს. ეს ნიშნავს, რომ სიკვდილს ბრძანების გამოყენების თარიღი წინ უსწრებს ამ თარიღს. რადგან ეს არის საგანგებო სიტუაცია, რომელიც მოითხოვს ქრისტეს უშუალო ჩარევას მისი რჩეულს გადასარჩენად. მაშინ ჩვენ უნდა გავითვალისწინოთ ღმერთის პრიორიტეტი „ დროის “ სტანდარტის განდიდება, რომელიც მან მის მიწიერ ქმნილებას მისცა. სწორედ ის შთააგონებს ბოლო დღეების აჯანყებულებს აირჩიონ თარიღი, რომელიც რამდენიმე დღით გადააჭარბებს 2030 წლის გაზაფხულს პირველ დღეს, რომლის უკან იხურება მიწიერი ისტორიის 6000 წელი. შემდეგ წარმოიქმნება ორი შესაძლებლობა: თარიღი, რომელიც ბოლომდე უცნობი დარჩება, ან 2030 წლის 3 აპრილი, რომელიც აღნიშნავს მაქსიმალურ შესაძლო დასულიერად მნიშვნელოვანი ზღვარი. გაითვალისწინეთ, რომ მიუხედავად მისი უკიდურესი მნიშვნელობისა, იესო ქრისტეს ჯვარცმის წლის მე-14^ლ ათარის შესაფერისი მსოფლიო ისტორიის 6000 წლის დასასრულსთვის, მით უმეტეს, მე⁻⁷ ათასწლეულის დასაწყისისთვის. სწორედ ამიტომ ვამლევ ჩემს უპირატესობას და რწმენას 2030 წლის 21 მარტის გაზაფხულს თარიღზე, 3 აპრილს „ შემოკლებული “ წინასწარმეტყველური დროის ან შუალედური თარიღის თარიღზე. ღვთის მიერ შექმნილი ბუნებით გამორჩეული გაზაფხული გადამწყვეტია, როცა გვინდა დავთვალოთ კაცობრიობის ისტორიის 6000 წელი; რაც შესაძლებელი ხდება იმ მომენტიდან, როცა ადამიანი და ევამ შესცოდეს. დაბადების ბიბლიურ ანგარიშში ამ პირველ გაზაფხულს წინა დღეები მარადიული დღეები იყო. ღმერთის მიერ დათვლილი დრო არის ცოდვის ქვეყანა და 6000 წელი, რომლებზეც კვირეული წინასწარმეტყველებს იწყება პირველ გაზაფხულს დასაწყისით და დასრულდება გასული ზამთრის დასასრულთ. ერთ გაზაფხულზე დაიწყო 6000 წლამდე ათვლა. ცოდვის გამო, დედამიწამ განიცადა მისი ღერძის დახრილობა 23° 26' და შეიძლება დაიწყოს სეზონების თანმიმდევრობა. ძველი შეთანხმებისებრად დღესასწაულებში დომინანტურია ორი დღესასწაული: ყოველკვირეული შაბათი და პასექი. ეს ორი დღესასწაული მოთავსებულია "7, 14 და 21" რიცხვების "7, 14 და 21" "მე-7" მე-14^ლ 21 " დღეების სიმბოლოების ქვეშ, რომლებიც წარმოადგენენ ღვთაებრივი ხსნის გეგმის სამ ფაზას: რევ.7-ის ყოველკვირეული შაბათის თემა, რომელიც წინასწარმეტყველებს. რჩეული წმინდანების ჯილდო,

„7“-ისთვის; იესო ქრისტეს გამომსყიდველ საქმე, რომელიც წარმოადგენს ამ ჯილდოს შეთავაზების საშუალებას „14“-ისთვის. გაითვალისწინეთ, რომ პასეჟის დღესასწაულზე, რომელიც გრძელდება 7 დღე, მე-15^ლ და 21-ე^ლ არის ორგვარი უმოქმედობის ორი შაბათი. ხოლო სამაგი „7“ ან „21“ აღნიშნავს პირველ 7000 წლის დასასრულს და მარადისობაში შესვლს დედამიწაზე ახალ ღვთაებრივი ქმნილების განახლებული 21-ის მიხედვით; ეს რიცხვი 21 განასახიერებს სრულყოფილებას (3) სისავსის (7) ცხოვრებისეულ პროექტის, რომელიც იყო ღმერთის სასურველი მიზანი. გამოცხადებაში 3, მე-7 და მე-14 მუხლები, შესაბამისად, აღნიშნავენ მეშვიდე დღის ადვენტისტური ინსტიტუტის დასაწყისს და დასასრულს; აქ ისევ ერთი და იგივე განწმენდილი საგნის ორი ფაზა. ანალოგიურად, Rev.7 ეხება ადვენტისტების რჩეულთა დალუქვას და Rev.14 წარმოგიდგენთ სამი ანგელოზის გზავნილებს, რომლებიც აჯამებენ მათ საყოველთაო მისიას. ამრიგად, 30 წელს, 4000 წლის დასასრულს გაზაფხულზე დასრულდა და მხოლოდ სიმბოლური მიზეზების გამო, იესო ჯვარს აცვეს 30 წლის გაზაფხულს 21 მარტიდან 14 დღის შემდეგ, ანუ 36 ღვთისთვის. ამ მაგალითებით ღმერთი ადასტურებს, რომ შაბათის „7“ და იესო ქრისტეს მიერ რჩეულთა ცოდვების გამოსყიდვის „14“ განუყოფელია. ამრიგად, როდესაც შაბათის „7“-ის დასასრულს თავს დაესხმება, ქრისტე „14“-ის გამომსყიდველ მიფრინავს მის დასახმარებლად, რათა მისცეს მას დიდება, მაქსიმუმ 14 „დღე“, რომელიც განასხვავებს ორ თარიღს, „შემოკლები“ ან, ჩახშობილი მისი ბოლო არჩეული ერთგულების გადასარჩენად.

მათე.24-ის ხელხელ წაკითხვით, მომეჩვენა, რომ ქრისტეს გზავნილი მიმართულია, განსაკუთრებით, მის მოწაფეებს სამყაროს დასასრულს, ჩვენ, ვინც ამ ბოლო წლებში ვცხოვრობთ. 1-14 მუხლები მოიცავს დროს „*აღსასრულს*“ დრომდე. იესო წინასწარმეტყველებს ომების თანმიმდევრობით, ცრუწინასწარმეტყველების გამოჩენასა და საბოლოო სულიერგაციებაზე. შემდეგ, მე-15-დან 20-მდე მუხლები, ორმაგი გამოყენებით, ეხება როგორც იერუსალიმის და ნგრევას, რომელიც რომაელებმა ახ.წ. 70-ში, ასევე ერების საბოლოო აგრესიას ებრაელების წინააღმდეგ რჩეულთა წინააღმდეგ, რომლებიც იცავენ ღვთის წმინდა შაბათს. ამის შემდეგ 21-ე მუხლი წინასწარმეტყველებს მათსა ბოლო „*დიდი გასაჭირს*“: „*რადგან მაშინ იქნება ისეთი დიდი გასაჭირი,*

როგორც არ ყოფილ ქვეყნიერების დასაბამიდან დღემდე და „არასდროს იქნება“; გაითვალისწინეთ, რომ ეს განმარტება „და არასოდეს იქნება“ კრძალვს მოციქულთა დროის გამოყენებას, რადგან მას ეწინააღმდეგება და ნ.12:1-ის სწავლება. ეს ნიშნავს, რომ ორივე ციტატა ეხება ერთსა და იმავე მიღწევას რწმენის საბოლოო მიწიერ გამოცდაში. და ნ.12:1-ში გამოთქმა იდენტურია: „მაშინ აღდგება მიქაელო, დიდი თავადი, შენი ხალხის შვილების დამცველი; და ეს იქნება უბედურების დრო, ისეთი, როგორც არ ყოფილ მას შემდეგ, რაც არსებობდნენ ერები. ამ დროს თქვენი ხალხი, ვინც წიგნშია დაწერილი, გადარჩება.“ „გაჭირვება“ იმდენად დიდი იქნება, რომ „დღეები“ უნდა „შემოკლდეს“ 22-ე მუხლს მიხედვით. 23-ე მუხლი მიუთითებს ჭეშმარიტი რწმენის სტანდარტზე, რომელიც არ იზრდება დედამიწაზე ქრისტეს სპონტანურ გამოჩენებში: „თქვა: აჰა, ის უდაბნოშია, ნუ წახვალ იქ. აჰა, ის ოთახებშია, ნუ დაიჯერებთ.“ იმავე ბოლო ეპოქაში სპირიტუალზმი გაამრავლებს თავის „საოცრებათ“ და ცრუქრისტეს მატყუარა და მაცდუნებელიერსახეს, რომელიც დაიმორჩილებს ცუდად სწავლულს ულებს: „რადგან ცრუქრისტეები და ცრუწინასწარმეტყველები გამოჩნდებიან; ისინი აღასრულებენ დიდ საოცრებებს და სასწაულებს, რათა მოატყუონ, თუ ეს შესაძლებელი იყო, თუნდაც რჩეულებს“; რაც დასტურდება გამოცხადების 13:14-ში: „და მან აცდუნა დედამიწის მკვიდრნი იმ ნიშნებით, რომლებიც მიეცა მას მხეცის წინაშე სამუშაოდ და ეუბნებოდა დედამიწის მკვიდრებს, რომ მხეცისთვის გამოსახულება გაეკეთებინათ. რომელსაც ხმლის ჭრილობა ჰქონდა და რომელიც ცხოვრობდა. 27-ე მუხლი აღმრავს ღვთაებრივი ქრისტეს ძლევამოსილ და გამარჯვებულ გარეგნობას და 28-ე მუხლი წინასწარმეტყველებს „დღესასწაულს“, რომელიც შესწირეს მტაცებელ ფრინველებს მისი ჩარევის შემდეგ. რადგან აჯანყებულები, რომლებიც გადარჩებიან მის მოსვლამდე, განადგურდებიან და სამოვრებზე გადასცემენ „ზეცის ფრინველებს“; როგორც ამას ასწავლს გამოცხადება 19:17-18 და 21.

მე აქ ვაჯამებ ღვთაებრივი შემოქმედების ამ სრულადახალგაგებას. პირველი კვირის დადგენით ღმერთი აფიქსირებს დღის ერთიანობას, რომელიც შედგება ბნელი ღამისა და ნათელი დღისგან, მზე მას მხოლოდ მე-4 დღიდან ^{სწავლება} . ღამე წინასწარმეტყველებს ცოდვის და მკვიდრებას

დედამიწაზე ევასა და ამის მომავალ და უმორჩილებლობის გამო. ცოდვის ამ აქტამდე მიწიერი ქმნილება ავლენს მარადიულ მახასიათებლებს. ჩადენილი ცოდვა, ყველფერი იცვლება და შეიძლება დაიწყოს 6000 წლის ათვლ, რადგან დედამიწა თავის ღერძზე იხრება და იწყება სეზონების პრინციპი. ღმერთის მიერ დაწყებულ მიწიერი ქმნილება შემდეგ იღებს თავის მუდმივ მახასიათებელს, რომელიც ჩვენ ვიცით. 6000 წელი, რომელიც დაიწყო ცოდვით აღნიშნულ პირველ გაზაფხულზე, დასრულდება 6001 წლის გაზაფხულზე, იესო ქრისტეს ღვთაებრივი დიდებით დაბრუნებით. მისი საბოლოო მოსვლს განხორციელება VII ათასწლეულის პირველი წლის „პირველი თვის პირველი დღეს“.

ამის თქმით, 2021 წლის 7 მარტი, ჩვენი ცრუ ადამიანური კალენდრის მიხედვით, რელოგიურად აღინიშნა რომის პაპ ფრანცისკეს ვიზიტით ერაყში მუსლიმი ექსტრემისტების მიერ დევნილა დმოსავლელ ქრისტიანებთან. ამ შეხვედრაზე მან მუსლიმებს შეახსენა, რომ მათ ჰყავთ იგივე ღმერთი, აბრაამის ღმერთი და მათ თავის „მეებად“ თვლიდა. ეს სიტყვები, რომლებიც ახარებს დასავლელ ურწმუნოებს, არანაკლებ დიდი აღშფოთებაა იესო ქრისტესთვის, რომელმაც სიცოცხლე შესწირა რჩეულთა ცოდვების მიტევებას. და „ყოფილი ჯვაროსნების“ კათოლიკე „ქრისტიანების“ ლიდერის მათ ტერიტორიაზე შექრამ მხოლოდ ისლამისტების რისხვა შეიძლება გააძლიეროს. ამიტომ პაპის ეს მშვიდობიანი ქმედება მოჰყვება დას.11:40-ში ნაწინასწარმეტყველები დრამატულ შედეგებს, მაჰმადიანი „სამხრეთის მეფის“ „შეტაკების“ გაძლიერებას პაპის იტალიისა და მისი ევროპელ მოკავშირეების წინააღმდეგ. და ამ პერსპექტივაში, საფრანგეთისა და ქრისტიანული წარმოშობის ყველ დასავლური ქვეყნის ეკონომიკური კოლფსი, რომელიც გამოწვეულია მათი ლიდერების მიერ, Covid-19 ვირუსის გამო, შეცვლას ძალ უფლების ბალანსს და, საბოლოოდ, საშუალებას მისცემს განხორციელდეს „მესამე მსოფლიო ომის“ განხორციელება. უკან ბოლო 9 წლის ბოლოს, რომელიც ჯერ კიდევ წინ გვაქვს. დასასრულს, გავიხსენოთ, რომ კოვიდ-19-ით გამოწვეული ეპიდემიით და მისი განვითარებით, ღმერთმა გზა გაუხსნა წყევლისთვის, რომელიც ახასიათებდა დედამიწაზე კაცობრიობის ისტორიის ბოლო ათი წლის განმავლობაში.

თუმცა, 2021 წლის 7 მარტი აღინიშნა ძალდობის აქტებითახალაზრდების მიერ კონკურენტ ბანდებს შორის და პოლიციის ხელსუფლების წინააღმდეგ საფრანგეთის რამდენიმე ქალქში. ეს ადასტურებს გზას გენერალზეზულ დაპირისპირებისკენ; თითოეულს პოზიციები შეუთავსებელია, რადგან ისინი შეუთავსებელია. ეს არის ორი დამეტრალურად საპირისპირო კულტურის შეჯახების შედეგი: დასავლური სექულარული თავისუფლება სამხრეთის ქვეყნების ბოსებისა და კაპოების საზოგადოების წინააღმდეგ, უფრო მეტიც, ტრადიციულ და ეროვნულ მუსულმანური. ტრადიციული დეგება, როგორც Covid-19, განკურნების გარეშე.

კაცობრიობის მიერ ლეგიტიმირებული საზიზლარი წესრიგის დაკვირვების დასასრულბლდ უნდა აღვნიშნოთ: წლის ცვლილება მე-12 თვის შემდეგ, რომელიც ატარებს მე-10 თვის სახელს (დეკემბერი), ზამთრის დასაწყისში; დღის შეცვლ შუაღამისას (შუაღამე); მხოლოდ საათების ზუსტი და რეგულარული დათვლ რჩება დადებითი. ამრიგად, მშვენიერი ღვთაებრივი წესრიგი გაქრა ცოდვის გამო, შეცვალ ცოდვილ წესრიგი, რომელიც თავის მხრივ გაქრება, როდესაც გამოჩნდება დიდებული შემოქმედი ღმერთი, ანგარიშების გადასაჭრელ და ანუპირველ ექვსი ათასი წლის ბოლოს. 2030 წლის გაზაფხულზე, მოტყუებული ადამიანებისთვის, ან 2036 წლის გაზაფხულზე ჩვენი უფლისა და მაცხოვრის იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი შობის შესახებ, მისი რჩეულებისთვის.

ჩამოყალიბებული და დაფიქსირებული უწესრიგობა მოწმობს ღვთაებრივი წყევლს შესახებ, რომელიც ამძიმებს კაცობრიობას. იმის გამო, რომ დედამიწის დახრის შემდეგ დროის გამოთვლ დაკარგა სტაბილურობა და კანონზომიერება, ღამისა და დღის საათები მუდმივი თანმიმდევრობითიზრდება და მცირდება.

თანმიმდევრობა, რომლთაც შემოქმედი ღმერთი აწყობს თავის გადარჩენის გეგმას, კიდევ უფრო გვიჩვენებს სულიერ პრიორიტეტებს, რომლებსაც ის სთავაზობს ადამიანს. მან აირჩია თავისი ამაღლებული სიყვარულს გამოვლენა იესო ქრისტეში სიცოცხლის მიცემით, როგორც გამოსასყიდი ადამიანთა მიწიერი გამოცდილების 4000 წლის შემდეგ. ამით ღმერთი გვეუბნება: „პირველ რიგში, მაჩვენე შენი მორჩილება და მეგაჩვენებ ჩემს სიყვარულს“.

დედამიწაზე კაცები ერთმანეთს ასრულებენ ერთი და იგივე ხასიათის ნაყოფების რეპროდუცირებაში, თუმცა ბოლო დროის თაობა, რომელშიც ჩვენ შევედით 2020 წელს, თავისებურებას წარმოადგენს; ევროპაში 75 წლანი მშვიდობისა და გენეტიკური მეცნიერების წარმოუდგენელი ბოლოდროინდელი ევოლუციის შემდეგ, ძალიან ლოგიკურად, ევროპელებმა და მათმა განვითარებამ, აშშ-დან, ავსტრალიიდან და ისრაელიდან, სჯეროდათ, რომ მათ შეეძლოთ უპასუხონ ჯანმრთელობის ყველპრობლემას, მათი საზოგადოებები სულ უფრო გაწმენდილი იყო. ახალ არარის გადამდები ვირუსის შეტევა, ახალა მოწინავე საზოგადოებების ლდერების ქცევა. შიშის ამ ქცევის მიზეზი არის მათი გამოვლენა დედამიწის ხალხებთან მედიის და ბომბვის გზით, და ამ მედიას შორის, ახალი მედიან სოციალური ქსელები, რომლებიც ჩნდება ობობის ქსელში, რომელიც წარმოადგენს უფასო ინტერნეტ კომუნიკაციას, რომელშიც ჩვენ იპოვნეთ მეტნაკლებად გამჭვირვალე დიფუზორები. ამრიგად, კაცობრიობა ხაფანგშია თავის უფლების ქარბი რაოდენობით, რაც მას წყევლში ეცემა. შეერთებულ შტატებსა და ევროპაში ძალდობა ეთნიკურ თემებს უპირისპირებს ერთმანეთს; იქ „ბაბილური“ გამოცდილების წყევლს განახლდება; კიდევ ერთი უდაო ღვთაებრივი გაკვეთილი, რომელიც არვისწავლეთ, რადგან ის არის მარტოხელ წყვილს შთამომავალი, რომელიც აუცილებლდერთსა და იმავე ენაზე ლპარაკობს, სანამ ამ დამნაშავეობის გამოცდილებას ჩვენ დღესაც ვხედავთ, კაცობრიობა გამოყოფილია ღვთის მიერ შექმნილი მრავალი ენითა და დიალექტით და მიმოფანტული მთელს მსოფლოში. დედამიწა. დიახ, ღმერთმა არ შეწყვიტა შექმნა შექმნის პირველი შვიდი დღის შემდეგ; მან ჯერ კიდევ ბევრი რამ შექმნა თავისი რჩეულის დასაწყევლდ და ხანდახან კურთხევისთვის, მაგალითია უდაბნოში შეწირული მანანა ისრაელის ძეებისთვის.

თუმცა, თავისუფლება არის მის ბირთვში, შესანიშნავი საჩუქარი ჩვენი შემოქმედისგან. სწორედ მასზეა დამოკიდებულ ჩვენი თავისუფალი ერთგულება მისი საქმისადმი. და იქ, უნდა ვაღიაროთ, რომ ეს განუყოფელ თავისუფლება გულისხმობს შემთხვევითობის არსებობას, რადგან ღმერთი არანაირად არ ერევა; სიტყვა, რომლის ბევრ მორწმუნეს საერთოდ არ სჯერა. და ცდებიან, რადგან

ღმერთი თავის შემოქმედებაში დიდნაწილს უტოვებს შემთხვევითობას და უპირველეს ყოვლისა, რჩეულთა შორის აღმკვერელს, მისი გამოცხადებულ ციური ნორმების დაფასების როლს. თავისი რჩეულის ამოცნობის შემდეგ, შემოქმედი იღებს მათზე პასუხისმგებლობას, წარმართოს ისინი და ასწავლოს თავისი ქეშმარიტება, რომელიც ამზადებს მათ მარადიულ ციური ცხოვრებისათვის. ადამიანური არსებების დაბადებისას დაფიქსირებულ მანკები და ურჩხულები ადასტურებს შემთხვევითობის მოქმედებას, რომელიც წარმოშობს გენეტიკურ შეცდომებს სახეობების გამრავლების პროცესში მეტ-ნაკლებად სერიოზული შედეგებით. სახეობების გამრავლება ეფუძნება რეპროდუქციული ჯაჭვების იმპულსს, რომლებიც დროდადრო წარმოქმნიან შესაბამისობის შეცდომებს; მათ შორის მემკვიდრეობითობის პრინციპი ან დამოუკიდებლად სიცოცხლეს შანსის გამო. მოკლედ, თუ ჩემი რწმენა ვალში მაქვს თავისუფალ ცხოვრების შანსზე, პირიქით, ამ რწმენის ჯილდო და საზრდო, ღვთის სიყვარულს და უკვე წამოღებულ ინიციატივებს და რომელსაც ის განაგრძობს ჩემს გადასარჩენად.

მისი მიწიერი შემოქმედების ამბავში, დღე, რომელიც ღმერთის მიერ იქნება დაწყებული, კვირაში პირველი მოდის; მისი ბედი წერია: მისი მიზანი იქნება „სინათლს სიბნელის გამოყოფა“. ცრუ ქრისტიანების მიერ არჩეული, რათა ეწინააღმდეგებოდეს ღვთის არჩევანს, რომელიც განწმენდს მეშვიდე დღეს, ეს პირველი დღე სრულდ შეასრულებს თავის როლს, როგორც ურჩ მემამობე ბანაკის „ნიშანს“ გამოცხადებაში 13:15. რამდენადაც პირველი კვირა დაწყებულია ღმერთის მიერ, მეშვიდე დღე შაბათი კურთხეულია და განწმენდილია მის მიერ. და ამ წინააღმდეგობის გასაგებად, ჩვენ უნდა შევეგუოთ ღმერთის აზრს, რომელიც არის მის მიერ და მისთვის განწმენდის ნიშანი. შაბათი ეხება მეშვიდე დღეს და ეს რიცხვი *შვიდი*, „7“ სისავსის სიმბოლოა. ამ ტერმინის სისავსის ქვეშ ღმერთი ათავსებს აზრს იმ მიზნის შესახებ, რისთვისაც მან შექმნა ჩვენი მიწიერი განზომილება, კერძოდ, ცოდვის რეგულირება, მისი დაგმობა, მისი სიკვდილი და გაქრობა. და ამ გეგმაში ეს ყველფერი სრულდ შესრულდება მე-7 ^{ათასწლეულს განმავლობაში}, რომელსაც ყოველგვარეული შაბათი წინასწარმეტყველებს. ამიტომაც, რომ ეს მიზანი ღმერთისთვის უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე გამოსყიდვის საშუალება,

რომ ლთაც ის გამოისყიდის მიწიერ რჩეულთა სიცოცხლეს და რომელსაც ის პირადად, იესო ქრისტეში, სასტიკი ტანჯვის ფასად შეასრულებს.

აი, კიდევ ერთი მიზეზი, რის გამოც ღმერთი ამბობს ეკ.7:8-ში: „*საქმის დასასრულს სჯობს მის დაწყებას*“. დაბადებაში, თანმიმდევრობა "ღამე-დღე" ან "საღამო-დღე" ადასტურებს ამ ღვთაებრივ აზრს. ესა.14:12-ში, ბაბილონის მეფის საფარქვეშ, ღმერთმა უთხრა ეშმაკს: „*აჰა, დაცეციდან, დიღს ვარსკვლავო, ცისკრის შვილო! მიწაზე ხარ ჩამოვდებულო, ერების დაძვრობელო!*» გამოთქმა, რომ ლთაც ღმერთი მას აღნიშნავს, „*დიღს ვარსკვლავი*“; ვარაუდობს, რომ ის ადარებს მას ჩვენი ხმელეთის სისტემის „მზეს“. ის იყო მისი პირველი ქმნილება და ტვიროსის მეფის საფარქვეშ ეზე. 28:12 მოგვითხრობს მის თავდაპირველ დიდებას: „*კაცის ძეო, გლოვობ ტვიროსის მეფეს! შენ ეტყვი მას: ასე ამბობს უფალო იაჰვე: შენ ბეჭედი დაღე სრულყოფილებას, სიბრძნით სავსე იყავი, მშვენიერებით სრულყოფილო*. ეს სრულყოფილება უნდა გამქრალყო, შეცვალებოდა მეამბოხე საქციელმა, რამაც იგი გახადა მტერი, ეშმაკი და მოწინააღმდეგე, სატანამ დაგმო ღმერთის მიერ, რადგან მე-15 მუხლაცხადებს: „*სრულყოფილო იყავი შენს გზებში, იმდღიდან, როცა იყავი. იქმნება მანამ, სანამ თქვენ შორის ურჯულოება არ აღმოჩენილ*“. ამგვარად, ის, ვინც „*დიღს ვარსკვლავად*“ ითვლებოდა, უბიძგებდა მოღალატე კაცებს ღვთაებრივად მიეცათ ღვთაებრივი შემოქმედების „*დიღს ვარსკვლავი*“: „*და უმღველო მზე*“ გაღმერთებულო რომაული კულტიდან, რომელსაც თითქმის მთელი მსოფლო დასავლური ქრისტიანობა წარმართულ დეთაყვანება. ღმერთმა ჯერ კიდევ მის შექმნამდე იცოდა, რომ ეს პირველი ანგელოზი აჯანყდებოდა მის წინააღმდეგ და ამის მიუხედავად მან შექმნა იგი. ანალოგიურად, სიკვდილის წინა დღეს იესომ გამოაცხადა, რომ 12 მოციქულიდან ერთ-ერთი აპირებდა მის გაცემას და პირდაპირ უთხრა იუდას: „*რაც უნდა გააკეთო, სწრაფად გააკეთე!*“ ". ეს საშუალებას გვამლევს გავიგოთ, რომ ღმერთი არ ცდილობს ხელ შეუშალოს თავის ქმნილებებს საკუთარი არჩევანის გამოხატვაში, მაშინაც კი, როცა ისინი ეწინააღმდეგება მის არჩევანს. იესომ ასევე მოუწოდა თავის მოციქულებს დაეტოვებინათ იგი, თუ ეს მათი სურვილი იყო. მისი ქმნილებებისთვის საკუთარი თავის გამოხატვისა და ბუნების გამოვლენის სრულ თავისუფლების მინიჭებით მას შეუძლია აირჩიოს თავისი რჩეული

მათი გამოვლენილი ერთგულებისთვის და საბოლოოდ გაანადგუროს ყველ მისი ციური და მიწიერი მტერი, უღირსი და გულგრილი.

პირვან დელო ცოდვა

პირველი დღის დანარჩენი ნაწილი ჩვენს ქრისტიანულ ეპოქაში უზარმაზარ მნიშვნელობას იძენს, რადგან ის წარმოადგენს 321 წლის 7 მარტიდან აღდგენილ „ცოდვას“ და ხდება იმ ბანაკის ნიშანი, რომელიც აჯანყდა ღვთის განწმენდილ ბანაკის წინააღმდეგ. მაგრამ ამ „ცოდვამ“ არ უნდა დაგვავიწყდეს თავდაპირველი „ცოდვა“, რომელიც გმობს კაცობრიობას ადამისა და ევას შემდეგ მემკვიდრეობით სიკვდილთ. სულთ განათლებულმა ამ თემამ მიბიძგა, აღმოვაჩინე მნიშვნელოვანი გაკვეთილები, რომლებიც დამალულია დაბადების წიგნში. დაკვირვების დონეზე წიგნი 1, 2, 3 თავებში გვიხსნის შექმნის წარმოშობას. ამ რიცხვების სიმბოლური მნიშვნელობა ჯერ კიდევ სავსებით გამართლებულია: 1 = ერთეული; 2 = არასრულყოფილება; 3 = სრულყოფილება. ეს იმსახურებს ახსნას. Gen.1 ეხება პირველი 6 დღის შექმნას. მათი განმარტება „საღამოს დღს“ მხოლოდ ცოდვისა და დედამიწის წყევლს შემდეგ მიიღებს მნიშვნელობას, რომელიც ხდება ეშმაკის დომინირებულ სამფლობელოში, რაც იქნება მე-3 გენ. ხმელეთის დონეზე. ახსნის მიწოდებით მე-3 თავი სრულყოფილების ბეჭედს აყენებს ამ ღვთაებრივ გამოცხადებას. ანალოგიურად, დაბ.2-ში, მემკვიდე დღის შაბათის ან, უფრო ზუსტად, დანარჩენი ღმერთისა და ადამიანის მემკვიდე დღეს, ასევე მნიშვნელობას იძენს მხოლოდ ევას და ადამის მიერ ჩადენილი „პირველი ცოდვის“ შემდეგ. გენ.3-ში რაც მას ყოფნის მიზეზს ამლევს. ამგვარად, პარადოქსულად, გენ.3-ში მოცემული გამართლების გარეშე, განწმენდილი შაბათი იმსახურებს არასრულყოფილების "2" სიმბოლოს. ამ ყველფრისგან ირკვევა, რომ დედამიწა ღმერთმა შექმნა ეშმაკსა და მის დემონებს შესაწირად, რათა მათი სულს ბოროტი ნაყოფი მატერიალურად და გამოჩენილყო ყველს თვალში, ღმერთის, ანგელოზებისა და ადამიანების თვალში, და რომ ანგელოზები და მამაკაცები ირჩევენ თავის მხარეს. ეს ანალოგი მიბიძგებს აღვნიშნო, რომ განსვენებულში განწმენდილი მემკვიდე დღის

დაწესება წინასწარმეტყველებს მე-3 დაბადებაში და მკვიდრებულმიწიერი „ცოდვის“ წყევლს, რადგან თავად დედამიწა და წყევლოლა ღმერთის მიერ და, შესაბამისად, ეს ხდება მხოლოდ სიკვდილს მომენტიდან. და მისი პროცესი და არტყა მას, მისი ექვსი ათასი წლს დრო და მეშვიდე ათასწლულის ათასი წელი იძენს მნიშვნელობას, ახსნას, გამართლებას. მიზანშეწონილია აღვნიშნოთ ეს: მიწიერ შემოქმედებამდე, ზეცაში, კონფლიქტი უკვე აყენებს ეშმაკის ბანაკს ღვთის ბანაკს, მაგრამ მხოლოდ იესო ქრისტეს სიკვდილს გახდის ინდივიდუალურ არჩევანს საბოლოო გადაწყვეტილებას; რაც ხილულს გახდება აჯანყებულთა სამოთხიდან განდევნით მიწიერ შემოქმედებაში სიკვდილთ მსჯავრდებულს. ახლ, სამოთხეში, ღმერთმა არ მოაწყობს ანგელოზების ცხოვრება „საღამოს დილს“ მონაცვლოებით, ეს იმიტომ, რომ ზეცა წარმოადგენს მის მარადიულ ნორმას; რაც გაიმარჯვებს და გაგრძელდება მისი რჩეულებისთვის მარადიულად. ამ მონაცემების წინაშე: რაც შეეხება დედამიწას ცოდვამდე? გარდა „საღამოს-დილს“ მონაცვლოებისა, მისი ნორმაც არის სამოთხე, როგორც ჩანს, ცხოვრება მარადიულ ნორმაში ვითარდება; ვეგანური ცხოველები, ვეგანები და სიკვდილს გარეშე, რაც ცოდვის საზღაური იქნება, დღეები მოჰყვება დღეებს და შეიძლება სამუდამოდ გაგრძელდეს.

მაგრამ დაბ.2-ში ღმერთი გვიჩვენებს კვირის დროის თავის წესრიგს, რომელიც მთავრდება მეშვიდე დღეს ღვთისა და ადამიანების დასვენებით. ეს სიტყვა დასვენება მომდინარეობს ზმნიდან „შეწყვეტა“ და ის ეხება როგორც ღვთის მიერ შესრულებულ საქმეს, ასევე ადამიანების მიერ შესრულებულ საქმეებს. თქვენ გესმით, ცოდვამდე არც ღმერთი და არც ადამიანები ვერ გრძნობდნენ დაღლილობას. ადამის სხეულს არ განუცდია რაიმე დაავადება, დაღლილობა ან ტკივილი. ახლ, შვიდდღიანი კვირები ერთმანეთს მიჰყვებოდა და მარადიული ციკლივით მრავლდებოდა, გარდა იმისა, რომ „საღამოს დილს“ თანმიმდევრობა ნიშნავდა განსხვავებას ღვთის სასუფევლს ზეციურ ნორმასთან. ეს განსხვავება მიზნად ისახავდა წინასწარმეტყველურად გამოეცხადებინა პროგრამა, რომელიც შექმნილია დიდი შემოქმედი ღმერთის მიერ. როგორც „იომ კიპურის“ ან „გამოსყიდვის დღის“ დღესასწაული ყოველწლიურად განახლებოდა

ებრაელში და იწინასწარმეტყველ ცოდვის დასასრული მისი გამოსყიდვის გზით, რომელიც განხორციელდა იესო ქრისტეს სიკვდილთ, ასევე ყოველვირეული შაბათი წინასწარმეტყველებს მეშვიდის მოსვლს. ათასწლეულში, როდესაც ღმერთი და მისი რჩეული შევლენ ნამდვილ განსვენებაში, რადგან აჯანყებულები დაიღუპებიან და ბოროტება დამარცხდება. თუმცა, რჩეულებს კვლავ აწუხებთ „ცოდვა“, რადგან ქრისტესთან ერთად უნდა განიკითხოთ „ცოდებები“ და ცოდვილები, რომლებიც იმ დროს მოკვდავ მიწში იქნებიან მიძინებულნი. ამიტომაც, წინა ექვსი დღის მსგავსად, მეშვიდე მოთავსებულა „ცოდვის“ ნიშნით, რომელიც მოიცავს და ეხება მთელი კვირის შვიდდღეს. და მხოლოდმერვე ათასწლეულს დასაწყისში, მას შემდეგ, რაც ცოდვილები " *მეორე სიკვდილს ცეცხლში* " დაიღუპებიან, მარადისობა " *ცოდვის* " გარეშე დაიწყება განახლებულ დედამიწაზე. თუ შვიდი დღე აღინიშნება ცოდვით და ისინი იწინასწარმეტყველებენ 7000 წელს, ამ 7000 წლს დათვლ შეიძლება დაიწყოს მხოლოდ მე-3-ში გამოვლენილ ცოდვის დადენით. ამრიგად, მიწიერი დღეები ცოდვის გარეშე არ არის „*სალამოს დილს*“ ან „*სიბნელის სინათლს*“ თანმიმდევრობის ნორმაში და ლოგიკაში და რადგან ეს დრო „*ცოდვის*“ გარეშეა, ის ვერ შედის დაპროგრამებულ და წინასწარმეტყველებულ 7000 წელში. შვიდდღიანი კვირა.

ეს სწავლება ხაზს უსვამს ამ მოქმედების მნიშვნელობას, რომელსაც ღმერთი მიაწერს რომის პაპობას და ნ.7:25-ში: „*ის შეიმუშავებს გეგმას დროისა და კანონის შესაცვლად*“. ღმერთის მიერ დადენილ „*დროების შეცვლ*“ იწვევს ღვთის „*კანონის*“ ყოველვირეული შაბათის წინასწარმეტყველური ხასიათის აღმოჩენის შეუძლებლობას. და ეს არის ის, რასაც რომი აკეთებს კონსტანტინე I-ის შემდეგ 321 წლის 7 მარტიდან, მეშვიდის ნაცვლად პირველ დღეს ყოველვირეული დასვენების ბრძანებით. რომაულ ბრძანების დაცვით ცოდვილ არიხსნის ადამისა და ევასგან შემკვიდრეობით მიღებულ თავდაპირველ „*ცოდვისგან*“, არამედ დამატებით „*ცოდვას*“ იღებს, ამჟერად **ნებაყოფლობით**, რაც ზრდის მის დაწამაულს ღმერთის მიმართ.

დროის წესრიგი „*სალამოს დილს*“ ან „*სიბნელის შუქი*“ არის ღმერთის მიერ არჩეული კონცეფცია და ამ

არჩევანისადმი მორჩილება ხელს უწყობს ბიბლიის წინასწარმეტყველურ საიდუმლოს წვდომას. არაფერი აიძულებს ადამიანს მიიღოს ეს არჩევანი და ამის დასტურია ის, რომ კაცობრიობამ აირჩია დღის შეცვლა შუალამისას, ანუ გაზაფხულს მზის ჩასვლადან საათის შემდეგ; რომელიც წინასწარმეტყველებს ბანაკს, ვინც გვიან იღვიძებს ქრისტეს დიდებულ დაბრუნებისთვის, სიმე ათი ქალწულის იგავში. ამგვარად, ღმერთის მიერ მიცემული დახვეწილი გზავნილები მის ინტელექტუალურ შესაძლებლობებს სცილდება. მაგრამ მისი რჩეულებისთვის ღვთაებრივი დროის წესრიგი ანათებს მის ყველ წინასწარმეტყველებას და განსაკუთრებით გამოცხადების წინასწარმეტყველებას, რომლის დასაწყისში იესო თავს წარმოაჩენს როგორც „აღვა და ომევა“, „დასაწყისი ან დასაწყისი და დასასრული“. ყოველი დღე, რომელიც გადის ჩვენს ცხოვრებაში, წინასწარმეტყველებს ღვთის გეგმას, რომელსაც ის აჯამებს დაბ.1, 2 და 3, რადგან „ღამე“ ან „სიბნელე“ წარმოადგენს ექვს უწმიდეს დღეს, რომელიც წარმოადგენილა დაბ.1-ში, ხოლო ღვთაებრივი დასვენება, რომელიც დამკვიდრებულია დაბ. "მსუბუქი" დრო. სწორედ ამ პრინციპით, დაბ.8:14-ის თანახმად, ქრისტიანული ეპოქის დრო იყოფა ორ ნაწილად: სულიერი „სიბნელის“ დრო 321 წელს, როდესაც დადგინდა „ცოდვა“ შაბათის წინააღმდეგ, და 1843 წ. „სინათლის“ დროიწყება არჩეულთათვის ამ თარიღიდან იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე 2030 წლის გაზაფხულზე, სადაც, როგორც დაბადება 3-ში, ყოვლისშემძლე შემოქმედ ღმერთში, ის მოდის რჩეულებსა და აჯანყებულებს, „ცხვარსა და თხს“ შორის განსახილველდ. როგორც მან განსაჯა „გველს, ქალსა და ადამს“ შორის. ანალოგიურად, გამოცხადებაში, "წერილები შვიდი ეკლესიისადმი, შვიდი ბეჭდისა და შვიდი საყვირის" თემები წინასწარმეტყველებს "სიბნელეს" პირველი ექვსისთვის და ღვთაებრივი "სინათლის" მეშვიდე და ბოლო ხარისხის თითოეული თემის შესახებ. ეს იმდენად დმართალოა, რომ 1991 წელს ინსტიტუციონალური ადგენტიზმის მიერ ამ უკანასკნელ „ნათელზე“ ოფიციალურმა უარის თქმამ, მუქმა, რომელიც იესომ მაჩუქა 1982 წლიდან, აიძულა იგი ეთქვა „ლოდიკეას“ადმი მიწერილ წერილში გამოცხ.3: 17. „იმითომ, რომ შენ ამბობ: მდიდარი ვარ, გამდიდრებული ვარ და არაფერი მჭირდება, და იმითომ, რომ არ იცი, რომ საწყალო, უბედური, ღარიბი, ბრმა და შიშველი ხარ...“ ოფიციალურმა

ადვენტისტებმა დაივიწყეს ეს ციტატა, რომელიც მოცემულია 1 პეტრეს 4:17-ში: „რადგან ეს არის დრო, როცა დაიწყება განკითხვა ღვთის სახლზე“. ახლ, თუ ჩვენგან იწყება, რა იქნება მათი, ვინც არ ემორჩილება ღვთის სახარებას? » ინსტიტუტი მოქმედებს 1863 წლიდან და იესომ აკურთხა მისი დაარსება „ფილ დელუის“ ეპოქაში, 1873 წელს. „საღამოს დილ“ ან „ნათელ სიბნელე“ ღვთაებრივი პრინციპის მიხედვით, ბოლო და მეშვიდე ეპოქა სიმბოლურია სახელწოდებით „ლოდკეა“. „უნდა ყოფილიყო დიდი ღვთაებრივი“ შუქის“ დრო და წინამდებარე ნაშრომი ამის დასტურია, დიდი „ნათელ“ მართლც მოვიდა წინასწარმეტყველური საიდუმლოებების გასანათებლად, ამ ბოლო ეპოქაში, ოფიციალური მსოფლო ადვენტისტური ინსტიტუტის ხარჯზე. სახელწოდება „ლოდკეა“ კარგად არის გამართლებული, რადგან ნიშნავს „განსამართლებული ხალხს ან განსჯის ხალხს“. ისინი, ვინც არ არიან ან აღარ ეკუთვნიან უფალს, განწირულნი არიან შეუერთდნენ „ღმერთის დაწყევლო დღის“ მხარდამჭერებს. იმის გამო, რომ არ შეუძლიათ ღმერთს გაუზიარონ რომაული „კვირა“ მისი სამართლიანი დაგმობა, შაბათი აღარ იქნება მათთვის ისეთი მნიშვნელოვანი, როგორც მათი ნათლობის კურთხეულ დროს. იესო ქრისტეს მიერ მის მსახურს ელენ ჯი უაიტს მის წიგნში „ადრეული დამწერლობა“ და მის პირველხილვაში ეს სიტუაცია ასეთარგმნა: „მათდაკარგეს მხედველობა, მიზანი და იესო... ისინი ჩაიძირნენ ბოროტი სამყარო და ჩვენ მათაღარასდროს ვნახავთ“.

სინათლის“ დროს და დაბადების ეს თავი იწყება „მეშვიდე დღის“ განწმენდით. ის მთავრდება 25-ე მუხლთ: „მამაკაცი და მისი ცოლი ორივე შიშველ იყვნენ და არ რცხვენოდან“. ამ ორ თემას შორის კავშირი გვიჩვენებს, რომ მათი ფიზიკური სიშიშველს აღმოჩენა იქნება შედეგი იმ „ცოდვის“ მიკუთვნებისა, რომელსაც ისინი ჩაიდნენ და რომელიც მოთხოვნილია გენ.3-ში, ამდენად, მოკვდავი სულიერი სიშიშველს მიზეზად გვევლინება. ამ სწავლების შედარება „ლოდკეის“ სწავლებასთან, ჩვენ ვხვდებით, რომ შაბათი ასოცირდება „ცოდვასთან“, რომელიც ადამიანს“ შიშველს“ ხდის. ამ საბოლოო კონტექსტში, შაბათის პრაქტიკა, შესაბამისად, აღარ არის საკმარისი ქრისტეს მადლის შესანარჩუნებლად, რადგან 1982-1991 წლებში ოფიციალური ადვენტისტური ხელსუფლებისთვის

მისი სრული წინასწარმეტყველური შექმნის შეთავაზებით, იესო ქრისტეს მოთხოვნა გაიზარდა და მას ეს სურს. ეპოქა, როდესაც წმინდა შაბათის პრაქტიკით რჩეული მისი მადლის ღირსი ანიჭებს ინტერესს, თავის დროს, სიცოცხლეს და მთელს ულს და ნიელში და გამოცხადებაში ნაწინასწარმეტყველები გამოცხადებებისთვის; არამედ მთელ გამოცხადებულ ბიბლიაში, რომელიც წარმოადგენს მის „ორმოწმეს“ გამოცხადების 11:3-ის მიხედვით.

დედა მიწაზე მოცემული ღმერთის ჩვენება

რაც არ უნდა მნიშვნელოვანი იყოს, ღმერთის მიერ კაცობრიობას იესო ქრისტეს სახით არ უნდა დაგვაავიწყდეს მისი წინა ვიზიტი მოსეს დროს. იმიტომ, რომ ღმერთმა სწორედ ამ შორეულკონტექსტში გაუმხილ მას მიწიერი განზომილების საწყისი. და როგორც ღმერთის მიერ მოცემული გამოცხადება, დაბადების ისტორია ისეთივე მნიშვნელოვანია, როგორც იოანე მოციქულისადმი გამოცხადებული გამოცხადება. ღმერთის მიერ მიწიერი ცხოვრების ორგანიზებისთვის არჩეული ფორმა წინასწარმეტყველებს მის სიყვარულს არსებების მიმართ, რომლებსაც სრულ თავისუფლებას ანიჭებს, რათა მათ შეეძლოთ უპასუხონ მის სიყვარულს და მარადიულ დიცხოვრონ მასთან, ან უარყონ იგი და გაქრეს სიკვდილს არარაობაში, შესაბამისად. მისი დამხმარე შეთავაზების პირობები.

თუ ადამი მარტოა შექმნილი, პირველ რიგში, ეს იმიტომ ხდება, რომ იგი წარმოდგენილია როგორც „ღვთის ხატად (დაბ.1:26-27)“ სიყვარულს მიებაში, რომელიც ეძებს თავის ხატებას თავისუფალ თანატოლსგან, რადგან მისი წარსული მარადისობის მთელი დრო. იყო აბსოლუტური მარტობა. ეს მისთვის აუტანელი გახდა იმ დონემდე, რომ მზად იყო აეტანა იმ თავისუფლების შედეგები, რომელიც აპირებდა თავის ცოცხალ არსებებს მიეცა. ევას შექმნა ადამის ერთ-ერთი ნეკნიდან, სანამ ის სასიკვდილო მიღწია ჩადირული, წინასწარმეტყველებს მისი ეკლესიის შექმნას, რჩეულს, რომელიც შედგება მისი ერთგული რჩეულებისგან, იესო ქრისტეში მისი სიკვდილს გამოსყიდვით მოკრეფილ ნაყოფით; ეს ამართლებს „და მხმარის“ როლს, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს

მისგან წარმოშობილ ქალს და რომლის სახელოც ევან-
ნიშნავს „ სიცოცხლეს “. რჩეული „იციოვრებს“
მარადიულს და დედამიწაზე მას აქვს მოწოდება
შესთავაზოს ღმერთს თავისი „ დახმარება “
ადამიანურად ითანამშრომლოს მისი პროექტის
განხორციელებაში, რომელოც მიზნად ისახავს
დაამყაროს სრულყოფილი საერთო და დაურღვეველი
სიყვარული მის მარადიულსამყაროებში.

და უმორჩილებლობის ცოდვა კაცობრიობაში
შედის ევას მეშვეობითან მისი რჩეულის სიმბოლოს „
ქალს“ მეშვეობით, რომლებიც ამ პირველ ცოდვას
დაიბკვიდრებენ. ასევე, როგორც ადამი, ევასადმი
სიყვარულს გამო, იესო ქრისტეში, ღმერთი ხდება
ადამიანი, რათა გაიზიაროს და აიტანოს თავისი
რჩეულის ნაცვლად, სასიკვდილო სასჯელო, რომელსაც
მისი ცოდვები იმსახურებს. მაშასადამე, დაბადების
ისტორია არის როგორც ისტორიული მოწმობა, რომელოც
ავლენს ჩვენს წარმოშობას და მათ გარემოებებს,
ასევე წინასწარმეტყველური მოწმობა, რომელოც
ავლენს ყოვლისშემძლე შემოქმედი ღმერთის დიდი
სიყვარულს პროექტის გადარჩენის პრინციპს.

დაბადების 1-ში ნახსენები შექმნის პირველი
ექვსი დღის შემდეგ, ექვსი დღის შემდეგ, რომელოც
წინასწარმეტყველებდა ღვთის მიერ მიწიერი
რჩეულების არჩევისთვის დათმობილექვსათასწელს,
დაბადების 2-ში, მარადიული შაბათის
გამოსახულებით, შეუზღუდავი მეშვიდე დღე
გაიხსნება მისასალმებლად. დადასტურებულ და
შერჩეული არჩეული.

ღმერთმა თავიდანვე იცის თავისი პროექტის
შედეგი, მისი რჩეულის სახელები, რომლებიც
გამოჩნდებიან ექვსი ათასი წლის განმავლობაში.
მას ჰქონდა მთელი ძალა და უფლებამოსილება
განეკითხა და გაენადგურებინა მესამეხე-
ანგელოზები ჩვენი მიწიერი განზომილების შექმნის
გარეშე. მაგრამ სწორედ იმიტომ, რომ ის პატივს
სცემს თავის ქმნილებებს, რომლებსაც უყვარს და
ვისაც უყვარს, აწყობს საყოველთაოდემონსტრაციას
ამ მიზნითშექმნილდედამიწაზე.

ღმერთი ყველფერზე მაღლს აყენებს
ჰეშმარიტების პრინციპს. როგორც ნათქვამია
ფსალმ .51:6-ში, იესო განსაზღვრავს თავის რჩეულს,
როგორც „ ხელხლ დაბადებულებს “ ან
„ჰეშმარიტებისგან დაბადებულებს“, რათა ისინი
შეესაბამებოდნენ ღვთაებრივი ჰეშმარიტების
სტანდარტს. იოანეს 18:37-ის თანახმად, ის თავად

მოვიდა „ჭეშმარიტების და სამოწმებლად“ და თავს წარმოაჩენს გამოცხადების 3:14-ში სახელწოდებით „ჭეშმარიტი“. ჭეშმარიტების პრინციპის ეს ამალგა და განდიდება აბსოლუტურ წინააღმდეგობაშია სიცრუის პრინციპთან და ეს ორი პრინციპი მრავალფორმას იღებს. ტყუილს პრინციპი თავისი ისტორიის მანძილზე მუდმივად აცდუნებს დედამიწის მკვიდრებს. თანამედროვე დროში ტყუილი არსებობის ნორმად იქცა. იგი მიღებულია ტერმინით „ბლუფი“ სავაჭრო გონებაში, მაგრამ მაინც არის ეშმაკის ნაყოფი, „სიცრუის მამა“ იოანეს 8:44-ის მიხედვით. რელიგიურ დონეზე, სიცრუე ჩნდება მრავალგანსხვავებულ რელიგიური გაყალბების სახით, რაც დამოკიდებულია ხალხზე და დედამიწაზე არსებულ ადგილებზე. და ქრისტიანული რწმენა თავად იქცა "დაბნეულობის" (= ბაბილონის) სრულყოფილ სურათად, რადგან მისი ბნელი ფალსიფიკაციები იმდენად მრავალრიცხოვანია.

ტყუილი ისწავლება მეცნიერულად. იმის გამო, რომ ავტორიტარული მიდგომის საპირისპიროდ, მეცნიერულ აზროვნებას არ ძალუძს წარმოადგინოს სახეობების ევოლუციური თეორიების რეალური მტკიცებულება და იმ მილონობით და მილარდობით წლის განმავლობაში, რასაც მისი მეცნიერები მიაწერენ დედამიწის არსებობას. ამ მეცნიერულ აზრის საპირისპიროდ, შემოქმედი ღმერთის ჩვენება მრავალმტკიცებულებას გვთავაზობს მისი რეალობის შესახებ, რადგან ხმელეთის ისტორია მოწმობს მის ქმედებებს, რომლის პირველ მაგალითს წყალდიდობა წარმოადგენს, რაც დადსტურებულია დაბლობებში ზღვის ნამარხების არსებობით და თუნდაც დედამიწის უმაღლესი მთების მწვერვალზე. ამ ბუნებრივ მოწმობას დაემატა კაცობრიობის ისტორიის მიერ დატოვებული ჩვენება, ნოეს ცხოვრება, აბრაამის ცხოვრება, ებრაელთა განთავისუფლება ეგვიპტის მონობისაგან და ებრაელი ხალხის დაბადება, მისი ისტორიის ცოცხალი თვითმხილველები ბოლომდე. მსოფლოში; ასევე არის იესო ქრისტეს მოციქულების თვითმხილველი მოწმეები, რომლებიც შეესწრნენ მის სასწაულებს, ჯვარცმას და აღდგომას; ეს იქამდე, რომ სიკვდილს შიშმა მიატოვა ისინი და ისინი მოწამეობრივ გზას გაჰყვნენ, მათი მოძღვარი და მათი მაგალითი იესო ნაზარეტელი.

ამ სიტყვის „მოწამეობის“ გამოძახილთაქუნდა გავხსნა ახსნა.

შენიშვნა : არა ურიოთ მოწამეობა და სჯაში

ამ ორ ნივთს ერთი და იგივე გარეგანი გარეგნობა აქვს და, შესაბამისად, მათი ადვილად აღრევა შესაძლებელია. თუმცა, ამ დაბნეულობას სერიოზული შედეგები მოჰყვება, რადგან სადამსჯელო ქმედება საფრთხეს უქმნის ღვთის ჭეშმარიტად რჩეულს და, პირიქით, ეშმაკის შვილს შეიძლება მიეწეროს მოწამეობა ძალან მატყუარა ღმერთის გამო. ასე რომ, ნათლად დასანახად, უნდა გავითვალსწინოთ შემდეგი ანალოზი, რომელიც იწყება ამ პრინციპიდან; ჯერ დავსვათ კითხვა: რა არის მოწამეობა? ეს სიტყვა მომდინარეობს ბერძნულადან "martus", რაც ნიშნავს: მოწმე. რა არის მოწმე? ის არის ის, ვინც ერთგულ და ცნობებს თუ არა იმას, რაც ნახა, მოისმინა ან გაიგო ამ თემაზე. თემა, რომელიც აქ გვაინტერესებს, არის რელიგიური და მათ შორის, ვინც მოწმობს ღმერთზე, არის ჭეშმარიტი და ცრუ მოწმეები. უდავოა, რომ ღმერთი განასხვავებს ამ ორს. ჭეშმარიტება მისთვის ცნობილია და აკურთხებს მას, რადგან, თავის მხრივ, ეს ჭეშმარიტი მოწმე ცდილობს გამოავლინოს თავისი ერთგული მთელი მისი გამოცხადებულ ჭეშმარიტების „საქმეში“ პრაქტიკით და ამ გზას აგრძელებს ჭეშმარიტების მიღებამდე. და ეს სიკვდილი ნამდვილ მოწამეობაა, რადგან სიკვდილისთვის შეწირულ სიცოცხლე შეესაბამებოდა ღვთის მიერ თავის დროისთვის საჭირო სიწმინდის სტანდარტს. თუ შეთავაზებულ სიცოცხლე ამ შესაბამისობაში არ არის, მაშინ ეს არ არის მოწამეობა, ეს არის სასჯელო, რომელიც ურტყამს ცოცხალ არსებას,

რომელიც გადაეცემა ეშმაკს მისი განადგურებისთვის, რადგან მას არ სარგებლობს მფარველობა და ღვთის კურთხევა. ღმერთის მიერ მოთხოვნილი ჭეშმარიტების სტანდარტების შესაბამისობაზე დამოკიდებული ყოველი ეპოქისთვის, „მოწამეობის“ იდენტიფიკაცია და ეყრდნობა მის წინასწარმეტყველებებში გამოვლენილ ღვთაებრივი სამსჯავროს ჩვენს ცოდნას, რომლებიც მიზნად ისახავს აღსასრულს დროს; რაც არის ამ ნაშრომის მიზანი და საგანი.

მნიშვნელოვანია გვესმოდეს, რომ ჭეშმარიტებას არ აქვს უნარი მოაქცია მემამოხე გონება; ამას მოწმობს ღვთის მიერ დასახელებული პირველი ანგელოზის, სატანის გამოცდილება მისი აჯანყების შემდეგ. ჭეშმარიტება არის პრინციპი, რომლის მიმართაც ბუნებრივად იზიდავს რჩეული, ვისაც უყვარს და მზადაა ღმერთთან ერთად იბრძოლოს იესო ქრისტეში, სიცრუე, რომელიც ზიანს აყენებს მას.

დასასრულს, ღვთაებრივი გამოცხადება თანდათანობით აგებულია ექვსი ათასი წლის გამოცდილებითა და ჩვენებებით, რომლებიც ცხოვრობდნენ საუკეთესო და უარეს პირობებში. ექვსი ათასი წლის დრო შეიძლება ხანმოკლე ჩანდეს, მაგრამ ადამიანისთვის, რომელიც მხოლოდ საკუთარი ცხოვრების წლებს აინტერესებს, სინამდვილეში ეს არის საკმაოდ დიდი დრო, რომელიც ღმერთს აძლევს საშუალებას გაგრძელდეს საუკუნეების განმავლობაში, უფრო ზუსტად კი ექვს ათას წელზე. მისი გლობალური პროექტის მიღწევების სხვადასხვა ფაზები. ექსკლუზიურად იესო ქრისტეში, ღმერთი აძლევს თავის ბოლო დროის რჩეულს, მის საიდუმლოებებსა და საქმეებთან დაკავშირებით, ნათელგაგებას, რომელიც დაცულია ბოლო დროისთვის.

დაბადება: სასიცოცხლო წინასწარმეტყველური შეჯამება

ამ გაგებით, დაბადების ანგარიშში მოცემულია დაწინააღმდეგების და გამოცხადების ბიბლიური წინასწარმეტყველებების ძირითადი გასაღებები; და ამ გასაღებების გარეშე ეს გაგება შეუძლებელია. ეს ყველფერი საჭიროების შემთხვევაში გავიხსენებთ წინასწარმეტყველური შესწავლას დროს, მაგრამ ამიერიდან უნდა ვიცოდეთ, რომ სიტყვები „ღრმა, ზღვა, მიწა, ქალი“, თავის გამოცხადებაში „პოკალიფსი“ შეიცავს ღვთაებრივი აზროვნების კონკრეტულ იდეას. ისინი დაკავშირებულია ხმელეთის შექმნის სამთაშიმდევრულ ეტაპთან. „უფსკრულ“ ეხება პლანეტა დედამიწას, რომელიც მთლიანად დაფარულია წყლთ სიცოცხლს გარეშე. შემდეგ, მეორე დღეს, ელემენტების განცალკევებისას, „ზღვა“, როგორც სიკვდილს სინონიმი და სიმბოლო, მე-5 ლეხ მხოლოდ ზღვის ცხოველებით იქნება დასახლებული; მისი გარემო მტრულია ჰაერის სუნთქვისთვის შექმნილადამიანებისთვის. „დედამიწა“ გამოდის „ზღვიდან“ და ასევე დასახლება მეხუთე დღეს ცხოველებით და ბოლოს, მეექვსე დღეს, „ღვთის ხატად შექმნილი კაცი“ და „ქალი“, რომელიც შეიქმნება. ადამიანის ნეკნზე. ქალი და მამაკაცი ერთად ორ შვილს გააჩენენ. პირველ „აბელს“, სულიერი რჩეულის ტიპს (აბელ = მამა ღმერთია) ეჭვიანობის გამო მოკლავს მისი უფროსი „კაენი“, ხორციელი, მატერიალისტი კაცის ტიპი (=შეძენა), რითაც წინასწარმეტყველებს ტიპიურის ბედს. რჩეული, იესო ქრისტე და მისი რჩეული, რომელიც დაიტანჯება და მოწამეობრივად მოკვდება "კაენების", ებრაელების, კათოლიკეების და პროტესტანტების, ყველ "ტადრის ვაჭრის" გამო, რომელთა თანმიმდევრული და აგრესიული ეჭვიანობა გამოვლენდა და განხორციელდა მიწიერი ისტორიის განმავლობაში. . მაშასადამე, ღვთის სულს მიერ მოცემული გაკვეთილი შემდეგია: „უფსკრულდან“ თანმიმდევრულად ჩნდება „ზღვა და დედამიწა“ ცრუ ქრისტიანული რელიგიების სიმბოლოები, რომლებიც სულუბის დაღუპვას იწვევს. თავისი არჩეული კრების დასანიშნად, ის ამლევს მას სიტყვას "ქალი", რომელიც, თუ ის ერთგულია თავისი ღმერთის, "ცოლის", "კრავის" ხატოვანი სიმბოლოს, თავად ქრისტეს, რომელიც ნაწინასწარმეტყველებია სიტყვით "კაცი" (ადამი). . თუ ის მოღალატეა, ის რჩება "ქალად", მაგრამ იღებს "მეძავის" იმიჯს. ეს ყველფერი დადასტურდება ამ ნაშრომში წარმოდგენილ დეტალურ კვლევაში და აშკარა გახდება მათი სასიცოცხლო

მნიშვნელობა. თქვენ შეგიძლიათ მარტივად გაიგოთ, 2020 წელს, დანიელსა და გამოცხადების წინასწარმეტყველებებში ნაწინასწარმეტყველები მოვლენები, უმეტესწილად, უკვე შესრულდა ისტორიაში და ისინი ცნობილია კაცებისთვის. მაგრამ ისინი არ იყვნენ იდენტიფიცირებულ იმ სულიერი როლისთვის, რაც ღმერთმა მათ მისცა. ისტორიკოსები აღნიშნავენ ისტორიულ ფაქტებს, მაგრამ მხოლოდ ღვთის წინასწარმეტყველებს შეუძლიათ მათი ინტერპრეტაცია.

რწმენა და ურწმუნობა

ბუნებით, ადამიანები წარმოშობით მორწმუნე ტიპის არიან. მაგრამ რწმენა არ არის რწმენა. ადამიანს ყოველთვის სჯეროდა ღმერთის ან ღვთაებების არსებობის, უმაღლესი სულების, რომლებსაც უნდა ემსახურათ და რომლებსაც უნდა მოეწონათ, რათა არ დაეზარათ მათი ბრაზით გამოწვეული ზიანი. ეს ბუნებრივი რწმენა ვრცელდებოდა საუკუნეებიდან საუკუნეებამდე და ათასწლეულებიდან ათასწლეულებამდე თანამედროვე დრომდე, სადაც მეცნიერულმა აღმოჩენებმა დაიპყრო დასავლელი ადამიანის ტვინი, რომელიც მას შემდეგ გახდა დაუჯერებელი და ურწმუნო. გაითვალისწინეთ, რომ ეს ცვლილება პირითა და ქრისტიანული წარმოშობის ადამიანებს ახასიათებთ. რადგან ამავე დროს, აღმოსავლეთში, შორეულ აღმოსავლეთში და აფრიკაში, უხილავი სულების რწმენა დარჩა. ეს აიხსნება ზებუნებრივი გამოვლენებებით, რასაც მოწმობენ ადამიანები, რომლებიც ამ რელიგიურ რიტუალებს ატარებენ. აფრიკაში უხილავი სულების არსებობის აშკარა მტკიცებულება კრძალვს ურწმუნობას. მაგრამ ის, რაც ამ ხალხმა არ იცის, არის ის, რომ სულები, რომლებიც ძლიერად ვლენდება მათ შორის, სინამდვილეში არიან დემონური სულები,

რომლებიც უარყოფილია ღმერთის მიერ მთელ სიცოცხლეს შემოქმედის მიერ და მსჯავრდებულა გამოსაცდელდ სიკვდილთ. ეს ხალხი არ არის ურწმუნო და არც ურწმუნო, როგორც დასავლელი, მაგრამ შედეგი იგივეა, რადგან ისინი ემსახურებიან დემონებს, რომლებიც აცდუნებს მათ და ატარებენ მათ ტირანულ ბატონობას. მათი რელიგიურობა კერპთაყვანისმცემელი წარმართული ტიპისაა, რომელიც კაცობრიობას დასაბამიდანვე ახასიათებს; ევაიყო მისი პირველი მსხვერპლი.

დასავლეთში ურწმუნობა ნამდვილდ არჩევანის შედეგია, რადგან ცოტამ თუ იცის თავისი ქრისტიანული წარმომავლობა; ხოლო რესპუბლიკური თავისუფლების დამცველთა შორის არიან ადამიანები, რომლებიც ციტირებენ სიტყვებს წმინდა ბიბლიიდან, რითაც მოწმობენ, რომ მათ არ იციან მისი არსებობა. მათ არ იციან ის დიდებული ფაქტები, რომლებზეც ის მოწმობს ღმერთს, და მაინც, ისინი არჩევენ არ გაითვალისწინონ ისინი. სწორედ ამ ტიპის ურწმუნობას უწოდებს სული ურწმუნობას და რომელიც არის ჭეშმარიტი რწმენის აბსოლუტური მემბოხე წინააღმდეგობა. რადგან თუ ის ითვალისწინებს მტკიცებულებებს, რომლებსაც სიცოცხლე აძლევს მას მთელ დედამიწაზე და განსაკუთრებით აფრიკელი ხალხების ზებუნებრივ გამოვლენებებში, ადამიანს არ აქვს შესაძლებლობა გაამართლოს თავისი ურწმუნობა. ამიტომ დემონების მიერ განხორციელებული ზებუნებრივი ქმედებები გმობს დასავლურ ურწმუნობას. შემოქმედი ღმერთი ასევე ადასტურებს მის არსებობას, მოქმედებს ძალთ მასზე და ქვემდებარებულ ბუნების მიერ წარმოქმნილ ფენომენებით; მიწისძვრები, ვულკანური ამოფრქვევები, დამანგრეველი მოქცევების ტალღები, მომაკვდინებელი ეპიდემიები, მაგრამ ეს ყველფერი ახლ იღებს მეცნიერულა ხსნას, რომელიც ფრავს და ანადგურებს ღვთაებრივ საწყისს. თვალს, რწმენის ამ დიდმტერს, ემატება მეცნიერული ახსნა, რომელიც არწმუნებს ადამიანის ტვინს და ორივე ამხნევეებს მას მის არჩევანში, რაც მას მის და ღუპვამდე მიჰყავს.

რას ელს ღმერთი თავისი ქმნილებებისგან? მათ შორის ის შეარჩევს მათ, ვინც მოიწონებს მის წარმოდგენებს ცხოვრების შესახებ, ანუ ვინც იზიარებს მის აზრებს. რწმენა იქნება საშუალება, მაგრამ არა მიზანი. ამიტომ იაკობის 2:17-ში

ნათქვამია, რომ „*რწმენა საქმეების გარეშე*“, *რომელიც მას უნდა ატარებდეს*, „*მკვდარია*“. რადგან თუ ჭეშმარიტი რწმენა არსებობს, ცრუ რწმენაც არსებობს. სწორი და არასწორი ქმნის ყველგანსხვავებას და ღმერთს არ უჭირს მორჩილების ამოცნობა, რათა განასხვავოს იგი და უმორჩილებლობისგან. ნებისმიერ შემთხვევაში, ის რჩება ერთადერთ მოსამართლედ, რომლის აზრიც გადაწყვეტს მისი თითოეული ქმნილების მარადიულ მომავალს, რადგან მისი შერჩევით მიზანი უნიკალურია და მარადიულ სიცოცხლს შეთავაზება მხოლოდ იესო ქრისტეს მეშვეობით ხდება. დედმიწაზე გადასვლს გამართლებულა მხოლოდ იმისთვის, რომ შესთავაზოს მარადიულ რჩეულთა ამ შერჩევით შესაძლებლობა. რწმენა არ არის უზარმაზარი ძალსხმევისა და მსხვერპლის ნაყოფი, არამედ ბუნებრივი მდგომარეობისა, რომელიც მიღებულია თუ არა ქმნილების მიერ მისი დაბადებიდან. მაგრამ როცა ის არსებობს, ღმერთმა უნდა საზრდობდეს, თორემ კვდება და ქრება.

ჭეშმარიტი რწმენა იშვიათი რამ არის. იმის გამო, რომ ოფიციალური ქრისტიანული რელიგიის მატყუარა ასპექტის საწინააღმდეგოდ, საკმარისი არ არის ჯვრის დადება ქმნილების საფლავზე ზემოთ, რათა სამოთხის კარი მისთვის ღია იყოს. და მე აღვნიშნავ ამას, რადგან თითქოს შეუმჩნეველი ჩანს, იესომ თქვა მათე 7:13-14-ში: „*შედი თვიწრო კარიბჭით რადგან ფართოა კარიბჭე და განიერია გზა, რომელსაც მიჰყავს დაღუპვა, და ბევრია მასში შესული. მაგრამ ვიწროა კარიბჭე და ვიწროა გზა, რომელსაც მიჰყავს სიცოცხლე და ცოტანი არიან, ვინც მას პოულობს.*» ეს სწავლება კიდევ უფრო დასტურდება ბიბლიაში ებრაელების ბაბილონში გადასახლების მაგალითზე, ვინაიდან ღმერთი მხოლოდ დანიელს და მის სამკომპანიონს და ხუთ მღვანოსილმეფეს თვლს მისი არჩევით ღირსად; და ეზეკიელი, რომელიც ცხოვრობს ამ ეპოქაში. შემდეგ ეზეკ.14:13-20-ში ვკითხულობთ: „*კაცის ძეო, თუ ქვეყანა ცოდავს ჩემს წინააღმდეგ დალტში და გავწვდი მას ხელს, თუ გავტეხავ პურის კვერთხს, თუ შიმშილს გავუგზავნი. მე რომ გავანადგურო მისგან ადამიანი და ცხოველი და მათ შორის იყვნენ ეს სამი კაცი, ნოე, დანიელი და იობი, ისინი იხსნიდნენ თავიანთ სულს თავიანთი სიმართლეთ, ამბობს უფალი იაჰვე. მე რომ ველური მხეცები დაძვრენ ქვეყანას, რომელიც დასახლებულიყო, თუ ის უდაბნოდ იქცეოდა, სადაც ამ*

მხეცების გამო არავინ გაივლდა და მის შუაში ეს სამი კაცი იყო, მე ცოცხალ ვიქნებოდი! ამბობს უფალო იაკვე, ისინი არ გადაარჩენენ ვაჟებს ან ქაღმეცილებს, მაგრამ მხოლოდ ისინი გადაარჩებიან და ქვეყანა უდაბნო გახდება. ან მახვილო რომ მოვიტანო ამ მიწაზე, რომ ვთქვა: ხმალო გაიქცეს მიწაზე! მე რომ მოვსპობ კაცებსა და მხეცებს და მის შუაში ეს სამი კაცი იყოს, ცოცხალ ვიქნებოდი! ამბობს უფალო იაკვე, ისინი არ იხსნიან ვაჟებს ან ქაღმეცილებს, არამედ მხოლოდ გადაარჩებიან. ან თუ ჭირი გავუშვი ამ მიწაზე, თუ მოკვდავის გზით გადმოვღვარე მასზე ჩემი მრისხანება, რათა ამომეხო მისგან ადამიანები და მხეცები და მათ შორის იყვნენ ნოე, დანიელ და იობი, მე ცოცხალ ვარ! ამბობს უფალო იაკვე, ისინი არ იხსნიან ვაჟებს ან ქაღმეცილებს, არამედ თავიანთი სიძარბოთი იხსნიან საკუთარ სულს.» ამგვარად ვიგებთ, რომ წყალდიდობის დროს კიდობნის მიერ დაცულ რვა ადამიანს შორის მხოლოდ ნოე აღმოჩნდა გადაარჩენის ღირსი.

იესომ შემდგომში თქვა მათე 22:14-ში: „ რადგან ბევრია მოწოდებული, მაგრამ ცოტაა რჩეული. მიზეზი უბრალოდ იხსნება სიწმინდის მაღალ სტანდარტით, რომელსაც ღმერთი მოითხოვს, რომელსაც სურს ჩვენს გულში პირველი ადგილი დაიკავოს ან არაფერი. ამ მოთხოვნის შედეგი ეწინააღმდეგება ჰუმანისტურ აზროვნებას სამყაროზე, რომელიც ადამიანს ყველფერზე მაღლს აყენებს. მოციქულმა იაკობმა გაგვაფრთხილა ამ წინააღმდეგობის შესახებ და გვითხრა: „ მრუმონო! განა არ იცი, რომ სამყაროს სიყვარული მტრობაა ღმერთის წინააღმდეგ? მაშასადამე, ვისაც სურს სამყაროს მეგობარი იყოს, თავს ღმერთის მტრად აქცევს. » იესო კვლავ გვეუბნება მათ.10:37-ში: „ ვისაც უყვარს მამამისი ან დედამისი ჩემზე მეტად არ არის ჩემი ღირსი და ვისაც უყვარს მისი ვაჟი ან ქაღმეცილო ჩემზე მეტად არ არის ჩემი ღირსი.” ასევე, თუ ჩემსავით მოიწვევთ მეგობარს იესო ქრისტეს მიერ მოთხოვნილ ამ რელიგიურ კრიტერიუმზე პასუხის გასაცემად, არ გაგიკვირდეთ, თუ ის ფანატიკოსს დაგიძახებთ; ასე და შემართა და მაშინ მივხვდი, რომ მხოლოდ იესო მყავდა ჩემი ნამდვილი მეგობარი; მას, „ჭეშმარიტს“ გამოცხ.3:7. ჩვენ ასევე დაგიძახებთ ფუნდამენტალისტს, რადგან თქვენ აჩვენებთ თავს პატიოსნად ღმერთთან, ლეგალისტი, რადგან გიყვართ და პატივს სცემთ მის უწმინდეს კანონს თქვენი

მორჩილებით. ეს იქნება, ნაწილობრივ, ადამიანური ფასი, რომელიც უნდა გადაიხადოს უფალო იესოს მოსაწონად, რომელიც იმდენად ღირსია ჩვენი თავგანწირვისა და ჩვენი სრული ერთგულებისთვის, რასაც ის მოითხოვს.

რწმენა საშუალებას გვაძლევს მივიღოთ ღვთისგან მისი საიდუმლო აზრები, სანამ არ აღმოვაჩინოთ მისი საოცარი პროექტის მასშტაბებს. და მისი საერთო პროექტის გასაგებად, რჩეულმა უნდა გაითვალისწინოს ანგელოზების ციური ცხოვრება, რომელიც წინ უძღოდა მიწიერ გამოცდილებას. რადგან ამ ზეციურ საზოგადოებაში ქმნილებათა დაყოფა და ღმერთის ერთგული კარგი ანგელოზების შერჩევა არ ხდებოდა ჯვარცმული ქრისტეს რწმენით ან მისი უარყოფით, როგორც ეს იქნებოდა დედამიწაზე. ეს ადასტურებს, რომ უნივერსალურ დონეზე ქრისტეს ჯვარცმა, რომელიც უცოდველი დარჩა, ღმერთისთვის არის ეშმაკისა და მისი მიმდევრების დაგმობის საშუალება და რომ დედამიწაზე იესო ქრისტეს რწმენა წარმოადგენს ღმერთის მიერ არჩეულ საშუალებებს, რომ ჰქონდეთ სიყვარული მისი მიმართ. რჩეულები, რომლებსაც უყვართ და აფასებენ მას. მისი ტოტალური თავგანწირვის ამ დემონსტრირების მიზანი იყო, კანონიერად გაესამართლებინა მეამბოხე ციური და მიწიერი არსებები, რომლებიც არ იზიარებენ მის არსებობის გრძნობას. და თავის მიწიერ ქმნილებებს შორის ის ირჩევს მათ, ვინც იზიარებს მის აზრებს, ამტკიცებს მის ქმედებებსა და განსჯას, რადგან ისინი შესაფერისნი არიან მისი მარადისობის გასაზიარებლად. ბოლოს და ბოლოს, ის მოაგვარებს ყველას მის ზეციურ და მიწიერ ქმნილებას მინიჭებულ თავისუფლებით შექმნილ პრობლემას, რადგან ამ თავისუფლების გარეშე მისი რჩეული ქმნილების სიყვარული უსარგებლო და შეუძლებელიც კი იქნებოდა. მართლაც, თავისუფლების გარეშე, არსება სხვა არაფერია, თუ არა რობოტი, ავტომატიზირებული ქცევით. მაგრამ თავისუფლების ფასი, საბოლოოდ, იქნება ცისა და დედამიწის მეამბოხე არსებების განადგურება.

ამგვარად მოყვანილია მტკიცებულება, რომ რწმენა არ ემყარება მარტივს: „*ირწმუნე უფალო იესო და გადარჩე*“. ეს ბიბლიური სიტყვები ეფუძნება იმას, რასაც ზმნა „მწამს“ გულსხმობს, კერძოდ, ჭეშმარიტი რწმენის დამახასიათებელი ღვთაებრივი

კანონების მორჩილებას. ღმერთის მიზანია იპოვოთ არსებები, რომლებიც მას სიყვარულთ ემორჩილებიან. მან იპოვა ზოგიერთი ციურ ანგელოზებს შორის და თავის მიწიერ ადამიანურ ქმნილებებს შორის, მან აირჩია ზოგიერთი და გააგრძელებს ზოგიერთის შერჩევას მაღლს ჟამის ბოლომდე.

საკვები შესაფერისი ამინდისთვის

როგორც ადამიანის სხეულს სჭირდება კვება სიცოცხლს გასახანგრძლივებლად, მის სულში წარმოქმნილ რწმენასაც სჭირდება სულიერი საზრდო. ყოველ ადამიანი, რომელიც მგრძნობიარეა ღმერთის მიერ იესო ქრისტეში გაცემულ სიყვარულს გამოვლენის მიმართ, გრძნობს სურვილს, თავის მხრივ გააკეთოს მისთვის რაიმე. მაგრამ როგორ შეგვიძლია გავაკეთოთ ისეთი რამ, რაც მას სასიამოვნებს, თუ არ ვიცით, რას ელის ჩვენგან? სწორედ ამ კითხვაზე პასუხი იქნება ჩვენი რწმენის საზრდო. რადგან „*რწმენის გარეშე შეუძლებელია ღმერთს ასია მოვნიო*“ ებრ.11:6-ის მიხედვით. მაგრამ ეს რწმენა მაინც უნდა გახდეს მისთვის ცოცხალი და სასიამოვნო მისი მოლოდინების შესაბამისად. რადგან უფალო ღმერთი ყოვლს შემძლე არის მისი შემსრულებელი და მსაჯული. ქრისტეიან მორწმუნეთა სიმრავლეს სურს კარგი ურთიერთობა ჰქონდეს ზეცის ღმერთთან, მაგრამ ეს ურთიერთობა შეუძლებელი რჩება, რადგან მათი რწმენა სათანადოდ არ არის საზრდო. პრობლემაზე პასუხი მოცემულია მათე 24-სა და 25-ში. იესო ყურადღებას ამახვილებს თავის სწავლებაზე ჩვენს ბოლო დღეებზე, რომლებიც ცოტა ხნით წინ უსწრებენ მისი მეორე გამოჩენის დროს, ამჟერად, მისი ღვთაებრიობის დიდებაში. იგი აღწერს გამოსახულებების იგავებში გამრავლებით: იგავი

ლღვის ხეზე, მათ.24:32-დან 34-მდე; იგავი ღამის ქურდის შესახებ, მათ.24:43-დან 51-მდე; იგავი ათი ქაღწულს შესახებ, მათ.25:1-დან 12-მდე; იგავი ნიჭის შესახებ, მათ.25:13-დან 30-მდე; იგავებში ცხვრისა და თხის შესახებ, მათე 25:31-დან 46-მდე. ამ იგავებში „საჭმელ“ ორჯერ არის ნახსენები: ღამის ქურდის იგავში და ცხვრისა და თხის იგავში, რადგან, მიუხედავად იმისა, როგორც ჩანს, როდესაც იესო ამბობს: „მშვიერი ვიყავი და შენ მომეცი საჭმელ“, ის გვეუბნება სულიერ საზრდოზე, რომლის გარეშეც ადამიანის რწმენა კვდება. „ვინაიდან ადამიანი მარტო პურით ვი არ იცოცხლებს, არამედ ყოველ სიტყვით, რომელიც ღვთის პირიდან გამოდის“. მათე 4:4“. რწმენის საკვების მიზანია მისი დაცვა 20-ე გამოცხადების „მეორე სიკვდილსგან“, რომელიც კარგავს მარადიულ ცხოვრების უფლებას.

როგორც ამ ასახვის ნაწილი, მიმართეთ თქვენი მზერა და ყურადღება ღამის ქურდის ამ იგავზე:

V.42: „მაშ, იფხიზლეთ რადგან არ იცით, რომელ დღეს მოვა თქვენი უფალო“.

იესო ქრისტეს დაბრუნების თემა განსაზღვრულა და მისი „ლოდინი“ გამოიწვევს სულიერი გამოღვიძების პროვოცირებას ჩრდილოეთ ამერიკის შეერთებულ შტატებში 1831 და 1844 წლებში. მას ეწოდება „ადვენტიზმი“, ამ მოძრაობის წევრები არიან ისინი - თავად არიან დანიშნულნი. მათი თანამედროვეების მიერ ტერმინი „ადვენტისტები“; სიტყვა აღებულია ლათინური "adventus"-დან, რაც ნიშნავს: ჩამოსვლას.

V.43: „ეს კარგად იცოდე, სახლს პატრონმა რომ იცოდა, ღამის რომელ გუშაგზე უნდა მოვიდეს ქურდი, უყურებდა და არ დაუშვებდა მისი სახლს გატეხვას.“

ამ მუხლში „სახლს პატრონი“ არის მოწაფე, რომელიც ელოდება იესოს დაბრუნებას, ხოლო „ქურდი“ გულსხმობს თავად იესოს. ამ შედარების საშუალებით იესო გვიჩვენებს უპირატესობას, რომ ვიცოდეთ მისი დაბრუნების თარიღი. ამიტომ ის გვამხნევებს მის აღმოჩენას და მისი რჩევის მოსმენა განაპირობებს ჩვენს ურთიერთობას მასთან.

V.44: „ამიტომ თქვენც მზად იყავით, რადგან კაცის ძე მოვა იმ საათში, როცა არ ფიქრობთ“.

მე შევასწორე ამ ლექსში ზმნების მომავალ დრო, რადგან ორიგინალურ ბერძნულში ეს ზმნები აწმყო დროშია. მართლაც, ეს სიტყვები იესომ უთხრა თავის თანამედროვე მოწაფეებს, რომლებიც მას ამ

თემაზე კითხვებზე. უფალო, აღსასრულს ჟამს, გამოიყენებს ამ „ადენტივულ“ თემას ქრისტიანების გამოსაკვლევად, წინასწარმეტყველური რწმენის გამოცდის გზით; ამ მიზნით ის დროთა განმავლობაში თანმიმდევრულდ მოაწყობს ოთხ „ადენტივულ“ მოლოდინს; ყოველ ჯერზე გამართლებულია სულს მიერ მიცემული ახალ განათებით, პირველ სამი დანიელსა და გამოცხადების წინასწარმეტყველურ ტექსტებთან დაკავშირებით.

V.45: „*მაშ, ვინ არის ერთგული და გონიერი მსახური, რომელიც მისმა ბატონმა დანიშნა თავის ხალხზე, რა თა დროულ დამისცეს მათსაჴმელ?*»

ფრთხილდ იყავით, რომ არ დაუშვათ შეცდომა თქვენს განსჯაში, რადგან ამ ლექსში ნახსენები „საჴმელ“ ამჴამად თქვენს თვალწინ არის. დიახ, ეს არის ეს დოკუმენტი, რომელსაც მე ვუწოდებ სახელ „უხსენი დანიელს და გამოცხადებას“, რომელიც წარმოადგენს ამ სულიერ „საზრდოს“, რომელიც აუცილებელია თქვენი რწმენის შესანარჩუნებლად, რადგან ის გვაწვდის იესო ქრისტესგან ყველ პასუხს კითხვებზე, რომელთა დასმაც შეგიძლიათ კანონიერად. და ამ პასუხების მიღმა, მოულოდნელ გამოცხადებები, როგორცაა იესო ქრისტეს დაბრუნების ჴეშმარიტი თარიღი, რომელიც გვავალებულბს 2030 წლის გაზაფხულს მდე მეოთხე და ბოლო „ადენტივულ“ „ლოდინში“.

პირადად შეშფოთებული ამ ლექსით, მე წარმოგიდგენთ ამ დოკუმენტს, ჴეშმარიტების ღმერთის ჩემი ერთგულებისა და ჩემი წინდახედულობის ნაყოფს, რადგან არ მინდა გაკვირვებულ ვიყო იესო ქრისტეს დაბრუნებით. იესო აქავლენს თავის ბოლო დროის გეგმას. მან ამ დროისთვის დაგეგმა „საჴმელ“, რომელიც შესაფერისია მისი რჩეულის რწმენის შესანარჩუნებლად, რომლებიც ერთგულდ ელან მის დიდებულ დაბრუნებას. და ეს "საჴმელ" წინასწარმეტყველურია.

V.46: „*ნეტარია ის მსახური, რომელსაც მისი ბატონი, როცა მოვა, იპოვის ასე მოჴმედს!*»

აქ დასტურებულია მისი დიდებულ დაბრუნების კონტექსტი, ეს არის მეოთხე „ადენტივული“ მოლოდინი. დაინტერესებულ მსახური მართლც უკვე ძალიან ბედნიერია, რომ იცის ღმერთის გამოცხადებულ აზრი, მისი განსჯა ადამიანთა რწმენაზე. მაგრამ ეს ნეტარება

გავრცელება და ეხება ყველს, ვინც მიიღებს ამ უკანასკნელ ღვთაებრივ ნათებას, თავის მხრივ გაავრცელებს მას და გაუზიარებს მას მთელ დედამიწაზე მიმოფანტულ რჩეულებს, იესო ქრისტეს ეფექტურ და ბრუნებამდე.

V.47: „*ჭეშმარიტებას გეუბნებით, ის და ამკვიდრებს მას მთელთავის ქონებაზე.*»

უფლის საქონელის და ბრუნებამდე შეეხება სულიერ ფასეულობებს. და მსახური ხდება იესოსთვის, მისი სულიერი განძის მცველი; მისი ორაკულების ექსკლუზიური საცავი და მისი გამოვლენილი შუქი. მთელი ამ დოკუმენტის წაკითხვის შემდეგ, თქვენ ნახავთ, რომ მე არ ვაჭარბებ მის ბიბლიურ წინასწარმეტყველურ გამოცხადებას სახელს „განძი“. სხვა რა სახელი შემიძლია დავარქვა გამოცხადებას, რომელიც იცავს „*მეორე სიკვდილსგან*“ და ხსნის გზას მარადიული სიცოცხლსაკენ? იმიტომ, რომ ის ფანტავს და ქრება ეჭვის შესაძლებლობას, რომელიც საბედისწეროა რწმენისა და ხსნისთვის.

V.48: „*მაგრამ თუ ეს არის ბოროტი მსახური, რომელიც ამბობს საკუთარ თავში: ჩემი ბატონი აყოვნებს მოსვლას*“.

ღმერთის მიერ შექმნილი ცხოვრება ორობითი ტიპისაა. ყველფერს თავისი აბსოლუტური საპირისპირო აქვს. ღმერთმა ადამიანებს წარუდგინა ორი გზა, ორი გზა, რათა წარმართულიყო მათი არჩევანი: *სიცოცხლე და სიკეთე, სიკვდილი და ბოროტება; ხორბალი და ხორბალი; ცხვარი და თხა, სინათლე და სიბნელე*. ამ ლექსში სული მიზნად ისახავს ბოროტ მსახურს, მაგრამ მაინც მსახურს, რაც მიუთითებს ცრუ რწმენაზე, რომელიც არ არის საზრდო ღმერთის მიერ და უპირველეს ყოვლისა, ცრუ ქრისტიანულ რწმენას, რომელიც მთავრდება თვით ადვენტისტური რწმენის მიღწევამდე და ეხება ჩვენს ბოლო დროს. . აღარ მიიღო იესო ქრისტესგან სინათლე, რადგან მან უარი თქვა იმაზე, რაც მას წარუდგინეს 1982-დან 1991 წლამდე და რომელმაც გამოაცხადა მისი მოსვლა 1994 წელს, ამ ადვენტიზმმა წარმოშვა ბოროტების ნაყოფი, რომელიც მოჰყვა ღვთის მოციქულის გამოსხივებას 1991 წლის ნოემბერში. გაითვალისწინეთ, რომ იესო ავლენს გულს ფარულაზრებს: „*ვინ ამბობს თავის თავში*“. იმის გამო, რომ გარეგანი რელიგიური ქცევის გამოჩენა უკიდურესად მატყუარაა; რელიგიური ფორმალზმი ცვლის ჭეშმარიტ ცოცხალ რწმენას ჭეშმარიტებისადმი მონღმებითსავსე.

V.49: „... თუ იგი იწყებს თავისი თანამგზავრების ცემას, თუ ჭამს და სვამს მთვრალებთან,“

გამოსახულება ცოტათი მოსალოდნელია დღემდე, მაგრამ გამოსხივება აშკარად გამოხატავს მშვიდობის დროს წინააღმდეგობას და ბრძოლას, რომელიც გამოხატავს და წინ უსწრებს რეალურ დევნას, რომელიც მოხდება; ეს მხოლოდ დროის საკითხია. 1995 წლდან ინსტიტუციონალური ადვენტიზმი „ჭამს და სვამს მთვრალებთან“ იმდენად, რამდენადაც მან პროტესტანტებთან დაკათოლკებთან მოკავშირეობა დაამყარა ეკუმენურ ალანსში შესვლთ. რადგან გამოცხ.17:2-ში, რომელიც მიმართულია კათოლიკურ სარწმუნოებაზე, სახელწოდებით „დიდი ბაბილონი“ და პროტესტანტული სარწმუნოება, სახელწოდებით „მიწა“, სულ ამბობს: „**მასთან ერთად გადასცეს თავი დედამიწის მეფეებმა სიძვას. , და მისი სიძვის ღვინოა დედამიწის მკვიდრნი და ვლე.**“

V.50: „... ამ მსახურის ბატონი მოვა იმ დღეს, რომელსაც არელს და საათში, რომელიც არიციის,“

მესამე ადვენტიტური მოლოდინის შესახებ სინათლის უარყოფის შედეგი და 1994 წლის თარიღი საბოლოოდ ჩნდება იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი და ბრუნების დროის უგულბელყოფის სახით, ანუ ღვთაებრივი პროექტის მეოთხე ადვენტიტური მოლოდინი. ეს უცოდინრობა არის იესო ქრისტესთან ურთიერთობის გაწყვეტის შედეგი, ასე რომ, შეგვიძლია დავასკვნათ შემდეგი: ამ ტრაგიკულ სიტუაციაში მოქცეული ადვენტიტები აღარ არიან ღვთის თვალებში ან, მისი აზრით, „ადვენტიტები“.

V.51: „...და ვლეჯს მას და მისცემს თავის წილს **თვალებმა ქცებთან ერთად: იქნება ტირილი და კბილთა ღრჭენა.**»

გამოსახულება გამოხატავს რისხვას, რომელსაც დიერთი მიაყენებს ცრუ მსახურებს, რომლებმაც მას უღალტეს. მე აღვნიშნავ ამ მუხლში ტერმინს „**თვალებმა ქცები**“, რომლთაც სულ ცრუ ქრისტიანებს მიუთითებს დან.11:34-ში, მაგრამ უფრო ფართო კითხვაა საჭირო წინასწარმეტყველების მიერ მიზანმიმართული დროის კონტექსტის გასაგებად, რომელიც მოიცავს 33 და 35 მუხლებს: „**და მათ შორის ყველზე ბრძენი ბევრს ასწავლს. არიან ისეთებიც, რომლებიც დროებით დაემორჩილებიან ხმალსა და ცეცხლს, ტყვეობასა და ძარცვას. იმ დროს, როცა დაწებდებიან, ცოტათი დაეხმარებიან და ბევრსაც შეუერთდება მათ თვალებმა ქცობის გამო.**“ ზოგიერთი

ბრძენი დაეცემა, რათა განიწმინდოს, განიწმინდოს და გათურდეს **ბოლო ჟამამდე**, რადგან ის არ მოვა და ნიშნულ დრომდე. "მაშასადამე," ბოროტი მსახური" არის ის, ვინც ღალატობს ღმერთის, მისი მოძღვრის მოლოდინებს და ის უერთდება "აღსასრულის დრომდე", "**თვალთმაქცთა**" ბანაკს. მას შემდეგ ის იზიარებს მათ ღვთის რისხვას, რომელიც ატყდება მათ უკანასკნელ სამსჯავრომდე, სადაც ისინი განადგურდებიან, შთანთქავენ „ცეცხლის ტბაში“, რომელიც იძლევა „მეორე სიკვდილს“ საბოლოოდ გამოცხ. 20-ის მიხედვით: 15: „ვინც არ იპოვეს სიცოცხლის წიგნიში ჩაწერილო, ჩააგდეს ცეცხლის ტბაში“.

ჭეშმარიტი რწმენის გამოცხადებული ისტორია

ჭეშმარიტი რწმენა

ბევრი რამ არის სათქმელი ჭეშმარიტი რწმენის თემაზე, მაგრამ მე უკვე ვთავაზობ ამ ასპექტს, რომელიც მეჩვენება პრიორიტეტულად. ვისაც სურს ღმერთთან ურთიერთობის დამყარება, უნდა იცოდეს, რომ მისი წარმოდგენა სიცოცხლეზე დედამიწაზე და ზეცაში არის დედამიწაზე დამკვიდრებული ჩვენი სისტემის უკიდურესი საპირისპირო, რომელიც აგებულია ღმერთის მიერ შთაგონებულამაყ და ბოროტ აზრებზე. ეშმაკი; მისი მტერი და მისი ნამდვილი რჩეული. იესომ მოგვცა გზა ჭეშმარიტი რწმენის ამოსაცნობად: „*მათი ნაყოფით შეიცნობთ მათ. ყურძენს ეკლებიდან ვკრეფთ, ლეღვს კი ღრმიდან?* (მათ. 7:16). ამ განცხადების საფუძველზე, და რწმუნებულ იყავით, რომ ყველ, ვინც ამტკიცებს მის სახელს და ვინც არ წარმოაჩენს, მისი სიმშვიდე, მისი დახმარება, თავგანწირვა, თავგანწირვის სული, ჭეშმარიტების სიყვარული და მონდობა მცნებებისადმი მორჩილებისთვის. ღმერთო, არასოდეს ვყოფილვართ და არც ვიქნებით მისი მსახურები; ეს არის ის, რასაც 1 კორ.13 გვასწავლს ჭეშმარიტი სიწმინდის ქარიზმის განსაზღვრით; რასაც ღვთის სამართლიანი განაჩენი მოითხოვს: მე-8 მუხლ: „*ის არ ხარობს უსამართლობით, არა მედხარობს ჭეშმარიტებით*“.

როგორ დავიჯეროთ, რომ დევნილი და მდევნელი ღმერთის მიერ ერთნაირად განიკითხება? რამს გავსებაა ნებაყოფლობით ჯვარცმულ იესო ქრისტესა და რომის პაპის ინკვიზიციას ან იოანე კალვინს შორის, რომელიც სიკვდილმდე აწამებდა მამაკაცებსა და ქალებს? განსხვავება რომ არ დავინახოთ, უნდა უგულუბელყოთ ბიბლიური ნაწერებით შთაგონებულ სიტყვები. ასე იყო, სანამ

ბიბლია მთელ მსოფლოში გავრცელდებოდა, მაგრამ რადგან ის ხელმისაწვდომი იყო ყველანაირად მიწაზე; რასაბაბებმა შეიძლება გაამართლოს ადამიანთა განსჯის შეცდომები? არ არსებობს არცერთი. ამიტომ მომავალ ღვთაებრივი რისხვა იქნება ძალიან დიდი და უკონტროლო.

სამწელწა დახევათ, რომლის განმავლობაშიც იესო შრომობდა თავის მიწიერ მსახურებაში, გვევლნება სახარებებში, რათა ვიცოდეთ ჭეშმარიტი რწმენის სტანდარტი ღვთის აზრით; ერთადერთი, რომელსაც აქვს მნიშვნელობა. მის ცხოვრებას მოდელად გვთავაზობენ; მოდელი, რომელსაც ჩვენ უნდა მივბადოთ, რომ მის მიერ მისი მოწაფეები იყოს აღიარებული. ეს მიღება გულისხმობს, რომ ჩვენ ვიზიარებთ მის წარმოდგენას მარადიული სიცოცხლის შესახებ, რომელსაც ის გვთავაზობს. იქ განდევნილია ეგოიზმი, დამანგრეველი და დამღუპველი სიამაყე. სისასტიკისა და ბოროტების ადგილს არ არის მარადიული ცხოვრებაში, რომელსაც მხოლოდ იესო ქრისტეს მიერ აღიარებული რჩეულები სთავაზობენ. მისი საქციელი მშვიდობიანად რევოლუციური იყო, რადგან მან, მოძვარმა და უფაღმა, თავი ყველს მსახურად აქცია, მოწაფეებს ფეხების დაბანამდე და ხრილოყო, რათა კონკრეტული მნიშვნელობა მისცეს მის მიერ გამოვლენილ ამაყი ღირებულებების დაგმობას. ლდერები მისი დროის ებრაელი რელიგიური მოღვაწეები; რამ, რაც დღესაც ახასიათებს ებრაელ და ქრისტიან რელიგიურ ადამიანებს. აბსოლუტურ წინააღმდეგობაში, იესო ქრისტეში გამოვლენილ სტანდარტი არის მარადიული ცხოვრების სტანდარტი.

აჩვენა თავის მსახურებს საკუთარი თავის, მათი მტრების, ღვთის ცრუ მსახურების ამოცნობის საშუალებები, იესო ქრისტე მოქმედებდა მათი სულების გადასარჩენად. და მისი აღთქმა, რომ სამყაროს აღსასრულმდე, " შუაში " იქნება მის რჩეულთა შორის, შესრულებულია და შედგება მათი განმანათლებლობისა და დაცვისგან მთელი მათი მიწიერი ცხოვრების მანძილზე. ჭეშმარიტი რწმენის აბსოლუტური სტანდარტი არის ის, რომ ღმერთი რჩება თავის რჩეულთან. მათ არასოდეს აკლდებიან მისი ნათელი და სულიწმიდა. და თუ ღმერთი უკან იხევს, ეს იმიტომ, რომ რჩეული ერთი აღარ არის; მისი სულიერი მდგომარეობა შეიცვალა ღვთის სამართლიანი განკითხვით. რადგან მისი განსჯა ეგუება

ა და მიანის ქცევას. ინდივიდუალურ დონეზე ცვლლებები შესაძლებელია ორივე მიმართულებით; სიკეთიდან ბოროტებამდე ან ბოროტიდან სიკეთისკენ. მაგრამ ეს ასე არ არის რელიგიური ჯგუფებისა და ინსტიტუტების კოლექტიურ დონეზე, რომლებიც მხოლოდ სიკეთიდან ბოროტებისკენ იცვლებიან, როდესაც ისინი არეგუებიან ღვთის მიერ დადენილ ცვლლებებს. თავის სწავლებაში იესო გვუბნება: „*კარგ ხეს არ შეუძლია ცუდი ნაყოფის მოტანა, ისევე როგორც ცუდ ხეს არ შეუძლია კარგი ნაყოფის მოტანა* (მათ.7:18). ამგვარად, მან გაგვაგებინა, რომ მისი საზიზღარი ნაყოფის გამო, კათოლიკური რელიგია არის „*ცუდი ხე*“ და რომ ის თავისი ცრუ დოქტრინის მეშვეობით დარჩება ასე, მაშინაც კი, როცა მონარქიული მხარდაჭერის გარეშე შეწყვეტს ხალხის დევნას. და იგივეა ჰენრი VIII-ის მიერ შექმნილი ანგლოკანური რელიგია მისი მრუმობისა და დანაშაულის გასამართლებლად; რადიკალებების მინიჭება შეუძლია ღმერთს თავის შთამომავლებს და მემკვიდრე მონარქებს? ეს ასევე ეხება პროტესტანტულ კალვინისტურ რელიგიას, რადგან ამ დამაარსებლს, ჯონ კალვინის ეშინოდათ მისი სიმკაცრის რეპუტაციისა და მრავალ სიკვდილთ დასჯის გამო, რომელიც მან დააკანონა თავის ქალქ ჟენევაში. მისი დროის კათოლიკური პრაქტიკა, მათ მიღმა გასვლამდე. ეს პროტესტანტიზმი არ უნდა მოეწონოს ტკბილ უფაღ იესო ქრისტეს და ის არანაირად არ შეიძლება იქნას მიღებული ჭეშმარიტი რწმენის ნიმუშად. ეს იმდენად მართალია, რომ დანიელსთვის მიცემულ გამოცხადებაში ღმერთი უგულბელოდს პროტესტანტულ რეფორმას, რომელიც მიზნად ისახავს მხოლოდ 1260 წლის პაპის რეჟიმს და მეშვიდე დღის ადვენტიზმის გზავნილების დამკვიდრების დროს, გამოცხადებულ ღვთაებრივი ჭეშმარიტების მატარებელ, 1844 წლადან., სამყაროს აღსასრულამდე, რომელიც მოვა, 2030 წ.

ისტორიული ბოროტი რელიგიური გაყალბების ყველ ასპექტს აქვს ღმერთის დამტკიცებულ მოდელი, მაგრამ ისინი არასოდეს ემთხვევა მას. ჭეშმარიტი რწმენა გამუდმებითსა ზრდობს ქრისტეს სულით, ცრუ რწმენა არა. ჭეშმარიტ რწმენას შეუძლია ახსნას ღმერთის ბიბლიური წინასწარმეტყველების საიდუმლოებები, ცრუ რწმენას არ შეუძლია. მსოფლიოში გავრცელებულია

წინასწარმეტყველებების მრავალ ინტერპრეტაცია, ყოველი წინაზე ფანტასტიკური. მათგან განსხვავებით, ჩემი ინტერპრეტაციები მიღებულია მხოლოდ ბიბლიის ციტატებით; მაშასადამე, მესიჯი არის ზუსტი, სტაბილური, თანმიმდევრული და თანმიმდევრული ღმერთის აზრთან, საიდანაც ის არასოდეს ცდება; და ყოველს შემძლე უყურებს მას.

დანიელს წიგნის მოსამზადებელი შენიშვნები

სახელს დანიელს ნიშნავს ღმერთი არის ჩემი მოსამართლე. ღვთის განსჯის ცოდნა რწმენის უმთავრესი საფუძველია, რადგან ის მიჰყავს ქმნილებას მისი გამოცხადებული და გააზრებული ნებისადმი მორჩილებისკენ, რაც ერთადერთი პირობაა მის მიერ ყოველთვის კურთხევისა. ღმერთი ეძებს სიყვარულს თავისი ქმნილების მიმართ, რომლებიც ამას აკონკრეტებენ და ავლენენ მას მორჩილ რწმენით. მაშასადამე, ღვთის განაჩენი ვლენდება მისი წინასწარმეტყველებით, რომლებიც იყენებენ სიმბოლოებს, როგორც იესო ქრისტეს იგავებში. ღვთის განაჩენი პირველად დანიელს წიგნშია გამოვლენილი, მაგრამ ის მხოლოდ ქრისტიანული რელიგიური ისტორიის შესახებ მისი განსჯის ძირითად საფუძველს ქმნის, რომელიც დეტალურად იქნება გამოვლენილი წიგნში „გამოცხადება“.

დანიელში ღმერთი ცოტას ამჟღავნებს, მაგრამ ამ რაოდენობრივ ცოტას დიდი ხარისხობრივი მნიშვნელობა აქვს, რადგან ის წარმოადგენს საერთო წინასწარმეტყველური გამოცხადების საფუძველს. სამშენებლო არქიტექტორებმა იციან, რამდენად

გადამწყვეტი და გადამწყვეტია შენობის ადგილს მომზადება. წინასწარმეტყველებაში, ეს არის როლი, რომელიც ენიჭება დანიელწინასწარმეტყველოს მიერ მიღებულ გამოცხადებებს. მართლაც, როდესაც მათი მნიშვნელობები ნათლად არის გაგებულ, ღმერთი აღწევს ორმაგ მიზანს „**დაამტკიცოს თავისი არსებობა**“ და მისცეს თავის რჩეულს სულს მიერ მიწოდებულ გზავნილს „**გასაგებად**“. ამ „რამდენიმე საკითხში“ ერთი და იგივეს ვხვდებით: დანიელს დროიდან მოყოლებული ოთხი საყოველთაო გაბატონებული იმპერიის თანმიმდევრობის გამოცხადება (დან. 2, 7 და 8); იესო ქრისტეს მიწიერი მსახურების ოფიციალური დათარიღება (დან. 9); ქრისტიანული განდგომის გამოცხადება 321 წელს (დან. 8), პაპის მეფობის 1260 წელი 538-დან 1798 წლამდე (დან. 7 და 8); და "ადენტიკების" ალიანსი (დან. 8 და 12) 1843 წლიდან (2030 წლამდე). ამას დავამატებ დან. 11-ს, რომელიც, როგორც დავინახავთ, ავლენს საბოლოო ხმელეთის ბირთვული მსოფლო ომის ფორმასა და ევოლუციას, რომელიც ჯერ კიდევ უნდა დასრულდეს მაცხოვრის ღმერთის დიდებულ დაბრუნებამდე.

დახვეწილად, უფაღმა იესო ქრისტემ გამოიძახა დანიელს სახელად, რათა გახსენებულყო მისი მნიშვნელობა ახალ შეთანხმებისთვის. „*ამიტომ, როცა იხილავთ გაპარტახების სისამაგლს, რომელზედაც დანიელ წინასწარმეტყველებს პარაკობდა, წმინდა ადგილზე დამკვიდრებულს, ვინც წაიკითხავს, ყურადღება მიაქციოს მას!* (მათ. 24:15)»

თუ იესომ მოწმობა მისცა დანიელს სასარგებლოდ, ეს იმიტომ, რომ დანიელმა მისგან მიიღო სწავლებები მისი პირველი მოსვლისა და დიდებულ დაბრუნების შესახებ, უფრო მეტად, ვიდრე მის წინაშე სხვა. ჩემი სიტყვები რომ კარგად გაიგოთ, უნდა იცოდეთ, რომ ზეციდან მოსულმა ქრისტემ ადრე წარუდგინა თავი დანიელს სახელით "*მიქაელ*", დან. 10:13-21, 12:3 და ეს სახელი იესომ მიიღო. - ქრისტე გამოცხადებაში 12:7. ეს სახელი "*Micaël*" უფრო ცნობილია მისი ლათინური კათოლიკური ფორმით Michel, სახელი მიენიჭა ცნობილ Mont Saint-Michel-ს ბრეტონულ საფრანგეთში. დანიელს წიგნში მოცემულია რიცხვითი დეტალები, რომლებიც საშუალებას გვაძლევს ვიცოდეთ მისი პირველი მოსვლის წელი. აქვე მინდა აღვნიშნო, რომ სახელწოდება „*მიქაელ*“ ნიშნავს: ვინ არის ღმერთის მსგავსი; და სახელი "

იესო " ითარგმნება როგორც: YaHWeH გადაარჩენს. ორივე სახელი ეხება დიდშემოქმედდმერთს, პირველი ციური ტიტულთ, მეორე - მიწიერი ტიტულთ.

მომავლს გამოცხადება წარმოგვიდგება როგორც მრავალსართულიანი სამშენებლო თამაში. კინოს დასაწყისში, მულტფილმებში რელიეფური ეფექტების შესაქმნელად, კინორეჟისორები იყენებდნენ შუმის ფირფიტებს, რომელთა სხვადასხვა მოხატული ნიმუშები, ერთხელ ზედმიწევნით, ამლავდა გამოსახულებას რამდენიმე დონეზე. ასეა ღვთის მიერ შექმნილი წინასწარმეტყველებაც.

ყველ ფერი და ნიელი იწყება

და ნიელს წიგნი

თქვენ, ვინც ამ ნაწარმოებს კითხულობთ, იცოდეთ, რომ უსაზღვრო ყოვლისშემძლე ღმერთი ცოცხალია, თუმცა ის დაფარულია. **"და ნიელწინასწარმეტყველს"** ეს ჩვენება დაიწერა იმისთვის, რომ დაგარწმუნოთ ამაში. მას აქვს ძველ და ახალ აღთქმის მოწმობის ბეჭედი, რადგან იესომ ის გამოიძახა თავის მოწაფეებისადმი მიმართულ სიტყვებში. მისი გამოცდილება ცხადყოფს ამ კეთილ და სამართლიანი ღმერთის მოქმედებას. და ეს წიგნი საშუალებას გვაძლევს აღმოვაჩინოთ განაჩენი, რომ ღმერთი ახორციელებს თავისი მონოთეიზმის რელიგიურ ისტორიას, ებრაელ პირველ ალანსში, შემდეგ ქრისტიანი თავის ახალ ალანსში, რომელიც აგებულა იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ სისხლზე, მისი 30 აპრილს. ეპოქა. ვის შეუძლია „**და ნიელზე**“ უკეთ გაამჟღავნოს ღვთის განაჩენი? მისი სახელი ნიშნავს "ღმერთი ჩემი მოსამართლეა". ეს ცოცხალი გამოცდილება არ არის ზღაპრები, არამედ მოწმობს მისი ერთგულების მოდელს ღვთაებრივი კურთხევის შესახებ. ღმერთი წარადგენს მას სამადმიანს შორის, რომელსაც უბედურებაში გადაარჩენდა ეზეკ.14:14-20. არჩეულთა ეს სამიტია **"ნოე, და ნიელი და იობი"**. ღვთის გზავნილი ნათლად გვეუბნება, რომ იესო ქრისტეშიც კი, თუ ამ მოდელებს არ ვემსგავსებით, ხსნის კარი ჩვენთვის დახურულ და რჩება. ეს გზავნილი ადასტურებს ვიწრო გზას, ვიწრო გზას ან ვიწრო კარიბჭეს, რომლთაც არჩეულბმა უნდა გაიარონ სამოთხეში შესასვლელად, იესო ქრისტეს სწავლების თანახმად. **"და ნიელს"** და მისი სამი თანამგზავრის ისტორია

წარმოგვიდგება, როგორც იმ ერთგულების მოდელი, რომელსაც ღმერთი იცავს უბედურების დღეებში.

მაგრამ ასევე არის დანიელს ცხოვრების ამ ამბავში, სამი ძლიერი მეფის მოქცევა, რომლებიც ღმერთმა მოახერხა ეშმაკს წაართვა, რომელსაც ისინი თავვანისმცემლები იყვნენ სრულ უმეცრებით. ღმერთმა ეს იმპერატორები კაცობრიობის ისტორიაში თავისი საქმის ყველზე ძლევამოსილმთქმელება დაქცია, პირველები, მაგრამ ასევე უკანასკნელები, რადგან ეს ადამიანთა მოდელი გაქრება და რელოგია, ღირებულებები, მორალური უწყვეტლოვ დაქვეითდება. ღმერთისთვის სულს მოტაცება ხანგრძლივი ბრძოლა და მეფე „**ნაბუქოდონოსორის**“ შემთხვევა ამ ტიპის უაღრესად გამოვლენილი მოდელია. ის ადასტურებს იესო ქრისტეს იგავს, ამ „**კეთილ მწყემსს**“, რომელიც ტოვებს სამწყსოს და კარგულ ცხვრის სამიებლად.

დანიელი 1

დანი 1:1 იუდას მეფის იეჰოიაკიმის მეფობის მესამე წელს ბაბილონის მეფე ნაბუქოდონოსორმა გაიღო შერა იერუსალემის წინააღმდეგ და აღუა შემოართყა მას.

1ა - იუდას მეფის, იეჰოიაკიმის მეფობის მესამე წელს

იეჰოიაკიმის მეფობა 11 წელი – 608 წლიდან – 597 წლამდე. მესამე წელი – 605 წ.

1ბ - ნაბუქოდონოსორი

ეს არის მეფე ნაბუქოდონოსორის სახელს ბაბილონური თარგმანი, „ნაბუ იცავს ჩემს უფროს ვაჟს“. ნაბუ არის მესოპოტამიის ცოდნისა და მწერლობის ღმერთი. ჩვენ უკვე შეგვიძლია გავიგოთ, რომ ღმერთს განზრახული აქვს აღადგინოს ეს ძალა ცოდნისა და მწერლობაზე.

დაწი 1:2 და ჩააბარა უფალმა იუდას მეფე იეჰოიაკიმი და ღვთის სახლს ჭურჭელს ნაწილ. ნაბუქოდონოსორმა წაიღო ჭურჭელი შინარის ქვეყანაში, თავისი ღმერთის სახლში და თავისი ღმერთის საგანძურში დადო.

2ა - უფალმა ჩააბარა ხელში იეჰოიაკიმი, იუდას მეფე

ღმერთის მიერ ებრაელ მეფის მიტოვება გამართლებულია. 2მტ.36:5: იეჰოიაკიმი ოცდახუთი წლის იყო, როცა გამეფდა და თერთმეტი წელი იმეფა იერუსალიმში. მან გააკეთა ის, რაც ბოროტი იყო უფლს, მისი ღმერთის თვალში.

2ბ - ნაბუქოდონოსორმა წაიღო ჭურჭელი შინარის ქვეყანაში, თავისი ღმერთის სახლში, თავისი ღმერთის საგანძურში დადო.

ეს მეფე წარმართია, ის არ იცნობს ჭეშმარიტ ღმერთს, რომელსაც ისრაელი ემსახურება, მაგრამ ზრუნავს თავისი ღმერთის პატივისცემაზე: ბელმომავალი მოქცევების შემდეგ ის იმავდერთგულუბით ემსახურება დაწიელს ჭეშმარიტ ღმერთს.

დაწი 1:3 მეფემ უბრძანა აშპენაზს, თავისი საჭურისთა უფროსს, მოეყვანა ისრაელის შვილები სამეფოდან და დიდგვაროვანი საგვარეულოდან.

დაწი 1:4 ახალგაზრდა ბიჭები სხეულს უნაკლო, გარეგნულად სიმკათიური, სიბრძნით, გაგებითა და სწავლებით დაჯილდოვებულნი, მეფის სასახლეში მსახურების უნარით და ქალდეველების წერილებსა და ენასასწავლოდნენ.

4ა- მეფე ნაბუქოდონოსორი გამოიყურება მეგობრულ და ინტელექტუალური, ის მხოლოდ ცდილობს დაეხმაროს ებრაელ ბავშვებს წარმატებულად ინტეგრირდნენ მის საზოგადოებაში და მის ღირებულებებში.

დაწი 1:5 მეფემ დაწინა მათ ყოველ დღე თავისი სუფრის საჭმლისა და ღვინის ნაწილს, რომელსაც სვამდა და განზრახულო ჰქონდა სამი წლის განმავლობაში მოეყვანა ისინი, რის შემდეგაც ისინი მსახურობდნენ. მეფე.

5ა - აშკარაა მეფის კარგი გრძნობები. ის უზიარებს ახალგაზრდებს იმას, რასაც თავად სთავაზობს, ღმერთებიდან დაწყებული საკვებით და მთავრებული.

დაწი 1:6 მათ შორის იყვნენ იუდას მეებიდან დაწიელი, ხანანია, მიშაელი და აზარია.

6ა- ბაბილონში წაყვანილი ყველ ახალგაზრდა ებრაელიდან მხოლოდ ოთხმა გამოავლინა მოდელის ერთგულება. ფაქტები, რომლებიც მოჰყვება,

ორგანიზებულა ღმერთის მიერ, რათა აჩვენოს განსხვავება იმ ნაყოფის შორის, ვინც მას ემსახურება და ვისაც ის აკურთხებს და მათ, ვინც არ ემსახურება მას და ვისაც ის უგულუბელყოფს.

დანი 1:7 და საჭურისთა მთავარმა დაარქვა მათ სახელები: დანიელ ბელტეშაცარი, ხანანია შადრაქი, მიშაელ მეთაქი და აზარია აბედნეგო.

7a- და ზვერვას იზიარებენ ეს ახალგაზრდაებრა ელები, რომლებიც თანახმა არიან ატარონ გამარჯვებულს მიერ დაწესებულ წარმართულ სახელები. და სახელება არის უპირატესობის ნიშანი და ჭეშმარიტი ღმერთის მიერ ნასწავლი პრინციპი. და ბ.2:19: და უფალმა ღმერთმა, რომელმაც მიწიდან შექმნა მინდვრის ყოველი მხეცი და ცის ყოველი ფრინველი, მიიყვანა ისინი ადამიანთან, რათა ენახა, რას უწოდებდა მათ და რომ ყველს ცოცხალ არსებას დაერქვა რა ადამიანი. მისცემს მას.

7b- და დანიელ „ღმერთი ჩემი მოსამართლა“ დაარქვეს ბელტეშაცარი: „ბელი დაცავს“. ბელი აღნიშნავს ეშმაკს, რომ სრულ უცოდინრობის პირობებში ეს წარმართი ხალხი ემსახურებოდა და პატივს სცემდა დემონური სულების მსხვერპლს.

ხანანია „მაღლი ან იაჰვეჰისგან მიცემული“ ხდება „შადრაქი „აკუს მიერ შთაგონებული“. აკუ იყო მთვარის ღმერთი ბაბილონში.

მიშაელ "ვინ არის სიმართლე ღვთისა" ხდება მეშაკი "რომელიც ეკუთვნის აკუს".

აზარია "დახმარება ან დახმარება არის YaHWeH" ხდება "აბედნეგო" "ნეგოს მსახური" და იქ უკვე ქალღველების მზის ღმერთი.

დანიელ 1:8 და დანიელმა გადაწყვიტა, არ გაებინძურებინა თავი მეფის საჭმლთა და ღვინით, რომელმაც მეფე სვამდა, და ევედრებოდა მთავარ საჭურისს, არა იძულებინა იგი გაეწმინდა თავი.

8a- წარმართული სახელს ქონა არ წარმოადგენს პრობლემას დამარცხებისას, მაგრამ საკუთარი თავის შეურაცხყოფა ღმერთის შერცხვენამდე შედეგია. ახალგაზრდების ერთგულუბამ აიძულა ისინი თავი შეიკავონ მეფის ღვინოებისა და ხორცისგან, რადგან ამ ნივთებს ტრადიციულად ჩუქნიდნენ ბაბილონში პატივცემულ წარმართ ღვთაებებს. მათ ახალგაზრდობას აკლა სიმწიფე და ისინი ჯერ კიდევ არ მსჯელობენ, როგორც პავლუ, ქრისტეს ერთგული მოწმე, რომელიც ცრუ ღვთაებებს ქარად მიიჩნევს (რომ.14; 1Co.8). მაგრამ იმის შიშით, რომ არ შეამრწუნოს რწმენით სუსტებს, ის მათ

მსგავსად იქცევა. თუ პირიქით იქცევა, ცოდვას არ
სჩადის, რადგან მისი მსჯელობა სწორია. ღმერთი
გმობს ბიწიერებას, რომელიც ჩაღწეულია
ნებაყოფლობით მთელ ცოდნითა და სინდისით; ამ
მაგალითში, წარმართული ღმერთების პატივისცემის
მიზანმიმართული არჩევანი.

დანი 1:9 ღმერთმა მიანიჭა დანიელს მადლი და მადლი
მთავარი საჭურის წინაშე.

9a - ახალაზრდების რწმენა გამოიხატება ღმერთის
უკმაყოფილების შიშით; მას შეუძლია დალოცოს ისინი.

დანი 1:10 უთხრა საჭურის მთავარმა დანიელს:
მეშინია ჩემი ბატონის მეფის, რომელმაც
დაგინიშნათ, რა უნდა ჭამოთ და დალოთ რადგან
რატომ უნდა დაინახოს ის შენი სახე უფრო
დამწუხრებულ, ვიდრე შენი ასაკის ახალაზრდების?
ჩემს თავს მეფეს გაამხილებდი.

დანიელ 1:11 უთხრა დანიელმა მეურვეს, რომელმაც
მთავარმა საჭურისმა დაავალა დანიელს, ხანაწიას,
მიშაელსა და აზარიას მეფის ლეურეობა:

დანი 1:12 გამოსცა დე შენი მსახურები ათი დღის
განმავლობაში და მოგვეცით ბოსტნეული საჭმელად
და წყალსა დასალევად;

დანი 1:13 მაშინ შეხედე ჩვენს სახეებს და იმ
ჭაბუკებს, რომლებიც ჭამენ მეფის საჭმელს, და ისე
მოექცევი შენს მსახურებს, როგორც ნახე.

დანი 1:14 და მისცა მათ რაც სთხოვეს და ათი დღე
გამოსცა და.

დანი 1:15 ათი დღის ბოლოს ისინი უფრო გარეგნულები
და მსუყეები იყვნენ, ვიდრე ყველ ახალაზრდა,
ვინც მეფის საჭმელს ჭამდა.

15a- ჩვენ შეგვიძლია დავადგინოთ სულიერი
შედარება დანიელსა და მისი სამი თანამგზავრის
გამოცდილების „ათი დღის“ აკოს „სმირნის“ ეპოქის
გზავნილს წინასწარმეტყველური წლების დევნის „
ათი დღის“ შორის. 2:10. მართლაც, ორივე
გამოცდილებაში ღმერთი ავლენს მათ ფარულ ნაყოფს,
ვინც ამტკიცებს, რომ მისგან არიან.

დანი 1:16 მმართველმა წაართვა მათთვის
განკუთვნილი საჭმელი და ღვინო და მისცა მათ
ბოსტნეული.

16a- ეს გამოცდილება გვიჩვენებს, თუ როგორ
შეუძლია ღმერთს იმოქმედოს ადამიანთა გონებაზე
ისე, რომ ისინი კეთილგანწყობილნი იყვნენ მის
მსახურებს მისი წმინდა ნების შესაბამისად. იმის
გამო, რომ მეფის მმართველს რისკი დიდი იყო და

ღმერთი უნდა ჩარეულიყო, რათა მან მიიღო დანიელის წინა და დებები. რწმენის გამოცდილება წარმატებაა.

დაწი 1:17 ღმერთმა მისცა ამ ოთხ ახალა ზრდას ცოდნა, გონიერება ყველ ასომი და სიბრძნე; დანიელმა აუხსნა ყველ ხილვა და სიზმარი.

17a- ღმერთმა მიანიჭა ამ ოთხ ახალა ზრდას ცოდნა, გონიერება ყველ ასომი და სიბრძნე

ყველ ფერი უფლს საჩუქარია. ვინც მას არ იცნობს, არ იცის, რამდენად არის მასზე დამოკიდებულ გონიერი და ბრძენი იქნება თუ უმეცარი და სულელი.

17ბ- და დანიელმა აუხსნა ყველ ხილვა და ყველ სიზმარი.

დანიელს, პირველ რიგში, თავისი ერთგულების გამოვლენის მიზნით, ღმერთმა პატივი მიაგო, რომელიც მას წინასწარმეტყველების ნიჭს ანიჭებს. ეს იყო ჩვენება, რომელიც მან თავის დროზე მისცა ეგვიპტელთა ტყვე ერთგულ იოსებს. ღვთის შესაწირავებიდან სოლომონმა სიბრძნეც აირჩია; და ამ არჩევანისთვის ღმერთმა მისცა მას ყველ ფერი და ნარჩენი, დიდება და სიმდიდრე. დანიელ თავის მხრივ განიცდის ამ ამალუბას, რომელიც აშენებულა მისი ერთგულ ღმერთის მიერ.

დაწი 1:18 იმ დროს, როცა მეფემ დანიშნა ისინი მათათნ მოსაყვანად საჭურის მთავარმა ისინი ნაბუქოდონოს ორს წარუდგინა.

დაწი 1:19 მეფე ესაუბრებოდა მათ; და ყველ ამ ახალა ზრდას შორის არავინ იყო დანიელს, ხანანიას, მიშაელსა და აზარიას მსგავსი. ამიტომ მიიღეს ისინი მეფის სამსახურში.

დაწი 1:20 რაც შეეხება ყველ ფერს, რაც სიბრძნესა და გონიერებას მოითხოვდა და რა ზეც მეფემ ჰკითხა მათ ათჯერ აღმატებოდა ყველ ჯადოქარს და ასტროლოგს, რომლებიც მის სამეფოში იყვნენ.

20a- ღმერთი ამგვარად გვიჩვენებს „განსხვავებას მათ ვინც მას ემსახურება და მათ ვინც მას არ ემსახურება“, რაც დაწერილია მაღ:3:18-ში. დანიელსა და მისი თანამოაზრეების სახელები შევა წმინდა ბიბლიის ჩვენებაში, რადგან მათი ერთგულების გამოვლენა იქნება ნიმუშები რჩეულთა გასამხნეველ დქვეყნიერების აღსასრულმდე.

დაწი 1:21 ასე იყო დანიელ მეფის კიროსის პირველ წლმდე.

და ნ ი ე ლ 2

და ნ ი 2:1 ნაბუქოდონოსორის მეფობის მეორე წელს ნაბუქოდონოსორმა სიზმრები ნახა. გონება მოუსვენარი იყო და ვერიძინებდა.

1ა - ასე რომ, - 604 წელს. ღმერთი მეფის სულში გამოიხატება.

და ნ ი 2:2 მეფემ დაუძახა ჯადოქრებს, ასტროლოგებს, ჯადოქრებს და ქალღველებს, რომ ეთქვათ მისი სიზმრები. მივიდნენ და წარდგნენ მეფის წინაშე.

2ა - შემდეგ წარმართი მეფე მიმართავს იმ ადამიანებს, რომლებსაც მანამდე ენდობოდა და თითოეული თავისი დარგის სპეციალისტია.

და ნ ი 2:3 და უთხრა მათ მეფემ: სიზმარი ვნახე; ჩემი გონება აჭიტირებულია და მინდა ვიცოდე ეს ოცნება.

3ა - კარგად ეთქვა მეფემ: მინდა ვიცოდე ეს სიზმარი; მის მნიშვნელობაზე არსაუბრობს.

და ნ ი 2:4 უპასუხეს ქალღველებმა მეფეს არამეულენაზე: მეფეო, იცოცხლე მარადიულად უთხარი შენს მსახურებს ამის შესახებ და ჩვენ აგიხსნით.

და ნ ი 2:5 უპასუხა მეფემ ისევ და უთხრა ქალღველებს: ამან გამიარა; თუ სიზმარი და მისი ახსნა არ გამაგებინე, დაგლწავ და შენი სახლები ნაგვის გროვად გადაიქცევა.

5ა - მეფის შეურიგებლობა და მისი უკიდურესი ზომები განსაკუთრებულია და შთაგონებულია ღმერთის მიერ, რომელიც ქმნის საშუალებებს წარმართული შარლტანიზმის დასაბნევადად და მისი დიდების გამოსავლენად მისი ერთგული მსახურების მეშვეობით.

და ნ ი 2:6 მაგრამ თუ მეტყვი სიზმარს და მის ახსნას, ჩემგან მიიღებ საჩუქრებს, საჩუქრებს და დიდ პატივს. ამიტომ მიიხარო სიზმარი და მისი ახსნა.

6ა - ამ საჩუქრებს, საჩუქრებს და დიდ პატივს ღმერთი ამზადებს თავისი ერთგული რჩეულებისთვის.

და ნ ი 2:7 მეორედ უპასუხეს: აცალო მეფემ სიზმარი თავის მსახურებს და ჩვენ აგიხსნით.

დაწი 2:8 უპასუხა მეფემ და თქვა: ჭეშმარიტად მესმის, რომ ცდილობთ დროის მოპოვებას, რადგან ხედავთ რომ საქმე გამომივიდა.

8ა - მეფე თავის ბრძენებს სთხოვს ისეთ რამეს, რაც არასდროს უთხოვია და ვერაღწევს.

დაწი 2:9 ამიტომ, თუ სიზმარი არ გამიმხელთ, იგივე წინადადება დაგაფარებთ ყველს; გინდა მოემზადო ჩემთვის ტყუილსა და სიცრუის სათქმელად სანამ დროების შეცვლს ელოდები. მაშასადამე, სიზმარი მიიხარო და გავიგებ, თუ შეძლებ ახსნას.

9ა - გინდა მოემზადო ჩემთვის ტყუილსა და სიცრუის სათქმელად სანამ ელოდები დროის შეცვლს

სწორედ ამ პრინციპით მდიდრდება სამყაროს აღსასრულს მდე ყველ ცრუმხილველ და მკითხაობა.

9ბ - ამიტომ, მომიყევი სიზმარი და გავიგებ, თუ შეძლებ ახსნას

პირველდ ეს ლოგიკური მსჯელობა ვლენდება ადამიანის აზროვნებაში. შარლტანებს დიდი დრო აქვთ, როცა თავიანთ გულუბრყვილო და ზედმეტად გულუბრყვილო კლენტებს რაიმეს თქმა შეუძლიათ. მეფის თხოვნა ხსნის მათლომიტს.

დაწი 2:10 მიუგეს ქალღველებმა მეფეს: დედა მიწაზე არავინ არის, ვინც იტყვის, რასაც მეფე ითხოვს; არცერთ მეფეს, რადგან დიდი და ძლიერიც არ უნდა ყოფილიყო, ასეთი რამ არც ერთ ჯადოქარს, ასტროლოგს და ქალღველს არ მოუთხოვია.

10ა - მათი სიტყვები ჭეშმარიტია, რადგან იქამდე ღმერთი არ ჩარეულს მათ გასახსნელად, რათა მათ გაიგონ, რომ ის არის ერთადერთი ღმერთი და რომ მათი წარმართული ღვთაებები სხვა არაფერია, თუ არა არაფერი და ხელებითა და ადამიანთა სულების მიერ შექმნილი კერპები. დემონური სულებისკენ.

დაწი 2:11 ის, რასაც მეფე ითხოვს, რთულია; ვერავინ იტყვის მეფეს, გარდა ღმერთებისა, რომელთა სამყოფელს ადამიანთა შორის არ არის.

11ა - ბრძენი აქ გამოხატავს უდავო ჭეშმარიტებას. მაგრამ ამ შენიშვნების გაკეთებით, ისინი აღიარებენ, რომ ღმერთებთან ურთიერთობა არ აქვთ, მაშინ როცა ყოველთვის მათ კონსულტაციას უწევენ მოტყუებულ ადამიანები, რომლებიც ფიქრობენ, რომ მათ მეშვეობით მიიღებენ პასუხებს ფარულ ღვთაებისგან. მეფის მიერ წამოწყებული გამოწვევა აშორებს მათ ამის მისაღწევად კი საჭირო იყო ჭეშმარიტი ღმერთის არაპროგნოზირებადი და უსაზღვრო სიბრძნე, რომელც უკვე ამალეულს დიყო

გამოვლენილი სოლომონში, ამ ღვთაებრივი სიბრძნის ოსტატში.

დანი 2:12 ამაზე მეფე განრისხდა და ძაღვან განრისხდა. მან ბრძანა, რომ ბაბილონის ყველ ბრძენი მოეკლათ.

დანი 2:13 გამოქვეყნდა განაჩენი, ბრძენკაცები სიკვდილთ დასაჯეს და ეძებდნენ დანიელსა და მის თანამებრძოლებს, რომ გაენადგურებინათ.

13ა - ღმერთი ნაბუქოდონოს ორთან ერთად დიდებით აღადგენს მათ საკუთარი მსახურების სიკვდილს წინ დაყენებით. ეს სტრატეგია წინასწარმეტყველებს ადგენის ტური რწმენის ბოლო გამოცდილებას, სადაც არჩეული და ელოდებიან აჯანყებულების მიერ დადგენილთა რიღზე სიკვდილს. მაგრამ აქ ისევ ვითარება შეიცვლება, რადგან მკვდრები იქნებიან ის მემბოხეები, რომლებიც ერთმანეთს მოკლვენ, როცა ძლევამოსილ და გამარჯვებულ ქრისტე გამოჩნდება სამოთხეში მათ განსახილველ და გასამართლებლად.

დანიელ 2:14 მაშინ დანიელმა ბრძნულ და ბრძნულ დისაუბრა არიოქს, მეფის მცველთა კაპიტანს, რომელიც გამოვიდა ბაბილონის ბრძენკაცების მოსაკლვად.

დანი 2:15 მან მიუგო და უთხრა არიოქს მეფის მეთაურს: რატომ არის მეფის სასჯელო ასეთი მკაცრი? არიოქმა ეს საკითხი დანიელს აუხსნა.

დანიელ 2:16 მივიდა დანიელ მეფესთან და ევედრებოდა, რომ დრო დაეთმო, რათა მეფისთვის ახსნა-განმარტება მიეცა.

16ა- დანიელ მოქმედებს თავისი ბუნებისა და რელიგიური გამოცდილების შესაბამისად. მან იცის, რომ წინასწარმეტყველური ძღვენი მას ღმერთმა აჩუქა, რომელსაც სჩვევია მთელი თავისი ნდობა. როდესაც გაიგებს, თუ რას სთხოვს მეფე, მან იცის, რომ ღმერთს აქვს პასუხები, მაგრამ არის თუ არა მისი ნება, გაამჟღავნოს ისინი?

დანიელ 2:17 მივიდა დანიელ თავის სახლში და უთხრა ხანანიას, მიშაელს და აზარიას თავის ამხანაგებს ეს ამბავი.

17ა - ოთხი ახალაზრდა ცხოვრობს დანიელს სახლში. „მსგავსი სამწყსო ერთად“ და ისინი წარმოადგენენ ღვთის კრებას. უკვე იესო ქრისტეს წინაშე, სადაც ორი ან სამი შეიკრიბება ჩემი სახელთ, მე მათ შორის ვარ, - ამბობს უფალ. ძმური სიყვარული აერთიანებს ამ ახალაზრდებს, რომლებიც ავლენენ სოლიდარობის მშვენიერს ულს.

დაწი 2:18 მოუწოდებს მათ ევედრებოდნენ წყალობას ზეცის ღმერთისგან, რათა დაწიელო და მისი თანამოაზრეები არ განადგურდნენ ბაბილონის სხვა ბრძენკაცებთან ერთად.

18a- მათი სიცოცხლისთვის ასეთი მღიერი საფრთხის წინაშე, მხურვალე ლოცვა და გულწრფელი მარხვა რჩეულთა ერთადერთი იარაღია. მათ ეს იციან და დაელოდებიან თავიანთი ღმერთის პასუხს, რომელმაც უკვე მისცა მათიმდენი მტკიცებულება, რომ უყვარს ისინი. სამყაროს დასასრულს, სიკვდილს ბრძანების სამიზნე უკანასკნელი რჩეულც ასე იმოქმედებს.

დაწი 2:19 დაწიელს საიდუმლო ხილვაში ღამით გაუცხადეს. დააკურთხა დაწიელმა ზეცის ღმერთი.

19a- მისი რჩეულის თხოვნით, ერთგული ღმერთი იქარის, რადგან მან მოაწყობა გამოცდა, რათა დაემოწმებინა მისი ერთგულება დაწიელსა და მისი სამი თანამგზავრისთვის; რათა მეფის მთავრობაში უმაღლეს თანამდებობებზე აეყვანათ. ის, გამოცდილების შემდეგ, მათ შეუცვლელდგახდის ამ მეფისთვის, რომელმაც ის უხელმძღვანელებს და საბოლოოდ მოაქცევს. ეს მოქცევა იქნება ღვთის მიერ განსაკუთრებული მისიისთვის განწმენდილი ოთხი ახალგაზრდა ებრაელს ერთგული და უსაყვედუროსაქციელის ნაყოფი.

დაწიელო 2:20 მიუგო დაწიელმა და თქვა: კურთხეული იყოს ღვთის სახელი უკუნითი უკუნისამდე. სიბრძნე და ძალა მას ეკუთვნის.

20a- კარგად გამართლებული ქება, რადგან მისი სიბრძნის მტკიცებულება, ამ გამოცდილებაში, უდაოდ არის ნაჩვენები. მისმა ძალამ იეჰოიაკიმი გადასცა ნაბუქოდნოს ორს და მან თავისი იდეები დაამკვიდრა იმ მამაკაცებს, რომლებიც მის პროექტს ემხრობოდნენ.

დაწი 2:21 ის არის ის, ვინც ცვლის დროსა და ვითარებას, ამხობს და ამყარებს მეფეებს, აძლევს სიბრძნეს ბრძენებს და ცოდნას გონიერებს.

21a- ეს ლექსი ნათლად გამოხატავს ყველს მიზეზს ღმერთის და მისი რწმენის. ნაბუქოდნოს ორი საბოლოოდ მოიქცევა, როცა სრულდგა აცნობიერებს ამ ყველფერს.

დაწი 2:22 ის ამქლავნებს ღრმა და დაფარულს, იცის, რა არის სიბრძნეში და სინათლე რჩება მასთან.

22a- ეშმაკსაც შეუძლია გამოავლინოს ის, რაც ღრმა და დაფარულია, მაგრამ სინათლე მასში არ არის. ის ამას აკეთებს იმისთვის, რომ აცდუნოს და აარიდოს ადამიანები ჭეშმარიტ ღმერთს, რომელიც, როდესაც

ამას აკეთებს, გადაარჩენს თავის რჩეულებს და გამოავლენს მათ სასიკვდილო ხაფანგებს, რომლებიც მიწიერი სიბნელეში მსჯავრდებულები არიან იესო ქრისტეს ცოდვაზე გამარჯვების შემდეგ. და სიკვდილს.

დაწი 2:23 *მა მაჩემი ღმერთო, გადიდებ და გაქებ შენ, რომ მომეცი სიბრძნე და ძალს, რომ გამიმხილუ ის, რაც გთხოვეთ, რომ გაგვაცანი მეფის საიდუმლო.*

23a- სიბრძნე და ძალს იყო ღმერთში, დანიელს ლოცვაში და ღმერთმა მისცა ისინი. ჩვენ ვხედავთ ამ გამოცდილებაში იესოს მიერ ნასწავლო პრინციპის შესრულებას: „*ითხოვეთ და მოგეცეთათ*“. მაგრამ აშკარად გასაგებია, რომ ამ შედეგის მისაღებად განმცხადებლს ერთგულება უნდა გაუძლოს ყველგამოცდას. დანიელს მიერ მიღებული ძალს მიიღებს ფორმას, რომელიც მოქმედებს მეფის აზრებზე, რომელიც დაექვემდებარება უდავო აშკარა მტკიცებულებას, რომელიც აიძულებს მას აღიაროს დანიელს ღმერთის არსებობა მისთვის და მისი ხალხისთვის მანამდე უცნობი.

დაწი 2:24 *ამის შემდეგ დანიელი წავიდა არიოქთან, რომელსაც მეფემ უბრძანა ბაბილონის ბრძენკაცების განადგურება; და წავიდა და უთხრა მას ასე: ნუ გაანადგურებ ბაბილონის ბრძენკაცებს! წამიყვანე მეფის წინაშე და მე მივცემ მეფეს ახსნა-განმარტებას.*

24a- ღვთიური სიყვარული იკითხება დანიელში, რომელიც ფიქრობს სიცოცხლს მოპოვებაზე ბრძენი წარმართებისთვის. ეს კიდევ ერთხელ არის ქცევა, რომელიც მოწმობს ღმერთს მის სიკეთესა და თანაგრძნობაზე, სრული თავმდაბლობის გონების მდგომარეობაში. ღმერთი შეიძლება იყოს კმაყოფილი, მისი მსახური აღიღებს მას რწმენის საქმეებით.

დაწი 2:25 *არიოქმა სასწრაფოდ მიიყვანა დანიელი მეფესთან და ასე ელაპარაკა: იუდას ტყვეებს შორის ვიპოვე კაცი, რომელიც მეფეს ახსნა-განმარტებას მისცემს.*

25a- ღმერთი დიდ ტანჯვაში ატარებს მეფეს და მხოლოდ იმის პერსპექტივა, რომ მოიპოვოს მისთვის სასურველი პასუხი, მის რისხვას და უყოვნებლოვ ჩაცხრება.

დაწი 2:26 *მიუგო მეფემ და უთხრა დანიელს, რომლის სახელი იყო ბელტეშაცარი: შეგიძლია მაჩვენო სიზმარი, რომელიც ვნახე და მისი ახსნა?*

26a- მისთვის მიცემული წარმართული სახელი არაფერს ცვლის. მოსალოდნელ პასუხს მას დანიელო გასცემს და არა ბელტე შაცარი.

2:27 უპასუხა დანიელმა მეფის წინაშე და თქვა: ის, რასაც მეფე ითხოვს, არის საიდუმლო, რომელსაც ბრძენკაცები, ასტროლოგები, ჯადოქრები და მკითხავები ვერ უმხელენ მეფეს.

27a- დანიელო შუამავლობს ბრძენთა სახელთ. რაც მეფემ მათგან სთხოვა, მათთვის მიუწვდომელი იყო.

დანი 2:28 მაგრამ არის ღმერთი ზეცაში, რომელიც ამხელს საიდუმლოებებს და რომელმაც აცნობა მეფე ნაბუქოდონოს ორს, რა მოხდება ჟამის ბოლოს. ეს არის თქვენი ოცნება და ხილვები, რომლებიც გქონდათ საწოლში.

28a - ახსნის ეს დასაწყისი ნაბუქოდონოს ორს ყურადღებიანს გახდის, რადგან მომავლს თემა ყოველთვის ტანჯავდა და აწუხებდა ადამიანებს და ამ თემაზე პასუხების მიღების პერსპექტივა ამაღელვებელ და დამამშვიდებელია. დანიელო მეფის ყურადღებას უხილვ ცოცხალღმერთზე აქცევს, რაც გასაკვირია მეფისთვის, რომელიც თაყვანს სცემდა მატერიალურ ზღვრულვთაებებს.

დანი 2:29 შენს საწოლზე, მეფეო, მოგივიდა აზრები იმის შესახებ, თუ რა იქნება ამ დროის შემდეგ; და საიდუმლოების გამხელმა გაგიმხილ რა მოხდება.

დანი 2:30 თუ ეს საიდუმლო გამიცხადა, ეს იმიტომ არ არის, რომ ჩემში ყველ ცოცხალს სიბრძნეა; მაგრამ ეს არის ის, რომ ახსნა მეფეს მიეცეს და იცოდე შენი გულის აზრები.

30a - ეს არ არის ის, რომ ჩემში არის ყველ ცოცხალ ადამიანის სიბრძნე; მაგრამ ეს ისეა, რომ ახსნა მეფეს მიეცეს

სრულყოფილ თავმდაბლობა მოქმედებაში. დანიელო განზე გადის და ეუბნება მეფეს, რომ ეს უხილვი ღმერთი დაინტერესებულა მისით; ეს ღმერთი უფრო ძლიერი და ეფექტურია, ვიდრე ის, ვისაც მანამდე ემსახურა. წარმოიდგინეთ რა გავლენა მოახდინა ამ სიტყვების გონებაზე და გულზე.

30b- და იცოდე შენი გულის აზრები

წარმართულ რელიგიაში ჭეშმარიტი ღმერთის სიკეთისა და ბოროტების ნორმები უგულვებლყოფილა. მეფეებს არასოდეს კითხავენ, რადგან ეშინიათ და ეშინიათ, რადგან მათი ძალდიდაა. ჭეშმარიტი ღმერთის აღმოჩენა ნაბუქოდონოს ორს საშუალებას მისცემს თანდათან აღმოაჩინოს თავისი ხასიათის ნაკლოვანებები;

რისი გაკვეთებაც არავის ექნებოდა თავის ხალხში. გაკვეთილი ასევე მოგვმართავს: ჩვენ შეგვიძლია ვიცოდეთ ჩვენი გულს აზრები მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ღმერთი მოქმედებს ჩვენს სინდისში.

დაწი 2:31 მეფეო, შეხედე და იხილე დიდი გამოსახულება; ეს ქანდაკება იყო უზარმაზარი და არა ჩვეულებრივი ბრწყინვალებით; ის შენს წინ იდგა და მისი გარეგნობა საშინელო იყო.

31a- თქვენ ნახეთ დიდი ქანდაკება; ეს ქანდაკება იყო უზარმაზარი და არა ჩვეულებრივი ბრწყინვალებით

ქანდაკება ასახავს დიდი მიწიერი იმპერიების მემკვიდრეობას, რომლებიც ინაცვლებენ ერთმანეთს იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე, აქედან გამომდინარეობს მისი უზარმაზარი გარეგნობა. მისი ბრწყინვალება არის თანმიმდევრული მმართველები, რომლებიც დაფარულია კაცთა მიერ მიცემულ სიმდიდრით, დიდებითა და პატივით.

31b- ის შენს წინაშე იდგა და მისი გარეგნობა საშინელო იყო.

ქანდაკების მიერ ნაწინასწარმეტყველები მომავალ დევს მეფის წინ და არა მის უკან. მისი საშინელო ასპექტი წინასწარმეტყველებს ადამიანთა მრავალსიკვდილს, რომელიც გამოიწვევს, ომებსა და დევნას, რომლებიც ახასიათებს კაცობრიობის ისტორიას სამყაროს დასასრულამდე; მმართველები გვამებზე დადიან.

დაწი 2:32 ამ გამოსახულების თავი სუფთა ოქრო იყო; მისი მკერდი და ხელები ვერცხლისფერი იყო; მისი მუცელი და თეძოების სპილენძის იყო;

32a- ამ ქანდაკების თავი სუფთა ოქროსგან იყო

დაწიელო ამას და დასტურებს 38-ე მუხლში, ოქროს თავი თავადმეფე ნაბუქოდონოს ორია. ეს სიმბოლო მას ახასიათებს, რადგან პირველრიგში, ის მოაქცევს და რწმენით ემსახურება ჭეშმარიტ შემოქმედ ღმერთს. ოქრო არის განწმენდილი რწმენის სიმბოლო 1 პეტრე 1:7-ში. მისი ხანგრძლივი მეფობა აღნიშნავს რელიგიურ ისტორიას და გაამართლებს მის მოხსენიებას ბიბლიაში. გარდა ამისა, იგი წარმოადგენს მიწიერი მმართველების მემკვიდრეობის მშენებლობის **ხელმძღვანელს**. წინასწარმეტყველება იწყება მისი მეფობის პირველ წელს - 605 წელს.

32b- მისი მკერდი და ხელები ვერცხლისფერი იყო

ვერცხლო ოქროზე ნაკლები ღირებულებაა. ის იცვლება, ოქრო უცვლელ რჩება. ჩვენ მოწმენი ვართ ადამიანური ფასეულობების დეგრადაციას, რომელიც მოჰყვება ქანდაკების აღწერას ზემოდან ქვევით. - 539 წლადან, მიდიისა და სპარსეთის იმპერია ჩაანაცვლებს ქალღმერთის იმპერიას.

32c- *მისი მუცელი და თეძოები სპილენძის იყო*

სპილენძი ასევე ნაკლებად ღირებულა ვიდრე ვერცხლო. ეს არის სპილენძის და ფუძნებულ ლითონის შენადნობი. ის საშინლად უარესდება და დროთა განმავლობაში იცვლს იერს. ის ასევე უფრო რთულია ვიდრე ვერცხლო, თავად უფრო რთული ვიდრე ოქრო, რომელიც მარტო რჩება ძალან ელსტიური. სექსუალობა ღმერთის მიერ არჩეული გამოსახულების ცენტრშია, მაგრამ ის ასევე არის ადამიანის რეპროდუქციის გამოსახულება. საბერძნეთის იმპერია, რადგან ის მართლაც ასეა, მართლაც აღმოჩნდება ძალან ნაყოფიერი, მისცემს კაცობრიობას წარმართულ კულტურას, რომელიც გაგრძელება სამყაროს დასასრულამდე. გამდარი და ჩამოსხმული სპილენძის ბერძნული ქანდაკებები ხალხი ბოლომდე აღფრთოვანებული იქნება. სხეულის სიშიშველ ვლენდება და მისი გარყვნილი მორალ უსაზღვროა; ეს ყველფერი საბერძნეთის იმპერიას ცოდვის ტიპურ სიმბოლოდ აქცევს, რომელიც საუკუნეებისა და ათასწლეულების განმავლობაში გაგრძელება ქრისტეს დაბრუნებამდე. და ნ.11:21-დან 31-მდე ბერძენი მეფე ანტიოქოსი 4, რომელიც ცნობილია როგორც ეპიფანე, ებრაელი ხალხის მდევენელი "7 წლის განმავლობაში" - 175-დან - 168 წლამდე, წარმოადგენილი იქნება როგორც პაპის მდევენელი, რომელსაც ის წინ უძღვის ამ თავის წინასწარმეტყველური ცნობა. ეს 32-ე მუხლთან მიმდევრულ დაჯგუფებას და იწვევს იმპერიებს, რომლებმაც მიიყვანა რომის იმპერიამდე.

და ნი 2:33 *მისი ფეხები რკინისა; მისი ფეხები, ნაწილობრივ რკინისა და ნაწილობრივ თიხის.*

33a- *მისი ფეხები, რკინისგან*

როგორც მეოთხე წინასწარმეტყველური იმპერია, რომის იმპერია ხასიათდება მაქსიმალური გამკვრივებით, რომელიც წარმოადგენილია რკინით. ის ასევე ყველზე გავრცელებული ლითონია, რომელიც იყანგება, ჟანგდება და ნადგურდება. აქ კიდევ ერთხელ დასტურდება გაუარესება და იზრდება. რომაელები პოლითეისტები არიან; ისინი ითვისებენ და მარცხებულ მტრების ღმერთებს. ასე

გავრცელდება ბერძნულ ცოდვა, მათი გაფართოებით, მისი იმპერიის ყველ ხალხზე.

33b- მისი ფეხები, ნაწილობრივ რკინისა და ნაწილობრივ თიხის

ამ ფაზაში თიხის ნაწილ ასუსტებს ამ მყარ ბატონობას. ახსნა მარტივი და ისტორიულია. 395 წელს რომის იმპერია დაიშალ და ამის შემდეგ *ქანდაკების ფეხის ათი თითი დააარსებდა ათი და მოუკიდებელ ქრისტიანულ სამეფოს*, მაგრამ ყველ იმყოფებოდა რომის ეპისკოპოსის რელიგიური ზედმხედველობის ქვეშ, რომელიც გახდებოდა პაპი 538 წლადან. ეს ათი მეფე მოხსენიებულია და ნ.7:7 და 24-ში.

დანი 2:34 როცა უყურებდით ქვა ჩამოვარდა ხელების გარეშე, და არტყა კერპის რკინისა და თიხის ფეხებს და დამტვრია.

34a- ქვის გამოსახულება, რომელიც ურტყამს, შთაგონებულია ქვეებით სიკვდილს პრაქტიკით. ეს იყო ძველ ისრაელში დამნაშავე ცოდვილების სიკვდილთ დასჯა. მაშასადამე, ეს ქვა მიწიერი ცოდვილების ჩასაქრობად მოდის. ღმერთის რისხვის უკანასკნელი ჭირი იქნება სეტყვა გამოცხ.16:21-ის მიხედვით. ეს გამოსახულება წინასწარმეტყველებს ქრისტეს მოქმედებას ცოდვილთა წინააღმდეგ მისი დიდებული ღვთაებრივი დაბრუნების დროს. ზაკ.3:9-ში სული ქრისტეს ამლევს ქვის გამოსახულებას, კუთხის მთავარს, რომლითაც ღმერთი იწყებს მისი სულიერი შენობის მშენებლობას: აჰა, ქვა, რომელიც მე დავდე იესო ნავეს მის წინაშე. , ამ ერთ ქვაზე შვიდი თვალია; აჰა, მე თვითონ დავწერ იმას, რაც მასში იქნება ამოტვიფრული, ამბობს ცაბათ უფალი. და ერთ დღეში მოვხსნი ამ მიწის ბოროტებას. შემდეგ ზაკ.4:7-ში ვკითხულობთ: ვინ ხარ შენ, დიდო მთო, ზერუბაბელს წინაშე? გაგასწორებ. ის დადებს მთავარ ქვას აჟიოტაჟების ფონზე: მაღლო, მაღლო მისთვის! იმავე ადგილს, 42-ე და 47-ე მუხლებში ვკითხულობთ: მან მითხრა: რას ხედავ? მე ვუთხარი, ვუყურებ და აჰა, არის მთელი ოქროს სასანთლე, ზემოდან ვაზა, და უჭირავს შვიდი ნათურა, შვიდი მილთ სასანთლეზე, რომელიც ღვას სასანთლეზე; ... მათთვის, ვინც აბუჩაღ იგდებდა სუსტი დასაწყისის დღეს, გაიხარებს, როცა დაინახავს დონეს ზერუბაბელს ხელში. ეს შვიდი უფლის თვალებია, რომლებიც მთელ დედამიწაზე ტრიალებს. ამ გზავნილს დასადასტურებლად, ჩვენ ვიპოვით გამოცხ.5:6-ში ამ გამოსახულებას, რომელიც ქვის შვიდი თვალი და სასანთლე მიეწერება ღვთის

კრავს, კერძოდ, იესო ქრისტეს: და ვიხილუ, შუა ტახტი და ოთხი ცოცხალ არსება და უხუცესთა შორის ბატკანი, რომელიც იქ იყო მოკლული. მას ჰქონდა შვიდი რქა და შვიდი თვალთ, რომლებიც მთელ დედამიწაზე გაგზავნილ ღვთის შვიდი სულთა. ცოდვილ ხალხების სამსჯავრო, რომელსაც ღმერთი პირადად დახორციელებს, ადამიანის ხელი არ ერევა.

დაწი 2:35 მაშინ რკინა, თიხა, სპილენძი, ვერცხლი და ოქრო ერთიანად გატყდა და ზაფხულს კალოდან გამოსულ ჭურჭელს დაემსგავსა; ქარმა წაიყვანა ისინი და კვალი არ აღმოჩნდა. მაგრამ ქვა, რომელიც ქანდაკებას დაარტყა, დიდ მთად იქცა და აავსო მთელ დედამიწა.

35ა - შემდეგ რკინა, თიხა, სპილენძი, ვერცხლი და ოქრო ერთად გატეხეს და ზაფხულში კალოდან გამოსულ ჭურჭელს დაემსგავსნენ; ქარმა წაიყვანა ისინი და კვალი არ აღმოჩნდა.

ქრისტეს დაბრუნებისას ხალხების მთამომავლები, რომლებიც სიმბოლურად ოქროთი, ვერცხლით, სპილენძით, რკინით და თიხით იყო წარმოდგენილნი, ყველ და რჩა ცოდვებში და მის მიერ განადგურების ღირსი და გამოსახულება წინასწარმეტყველებს ამ განადგურებას.

35ბ - მაგრამ ქვა, რომელიც ქანდაკებას დაარტყა, დიდ მთად იქცა და აავსო მთელ დედამიწა

გამოცხადება გამოავლენს, რომ ეს განცხადება მთლიანად შესრულდება მხოლოდ ზეციური სამსჯავროსათვის წლის შემდეგ, განახლებულ დედამიწაზე რჩეულთა დაყენებით, 4, 20, 21 და 22-ში.

დაწი 2:36 ეს არის სიზმარი. ახსნა-განმარტებას მეფის წინაშე მივცემთ.

36ა - ბოლოს მეფემ გაიგო რაზეც ოცნებობდა. ასეთი პასუხის გამოგონება შეუძლებელია, რადგან მისი მოტყუება შეუძლებელი იყო. ვინც ამას აღწერს მას, ამიტომ თავად მიიღო იგივე ხილვა. ის ასევე პასუხობს მეფის თხოვნას იმით, რომ აჩვენა, რომ შეუძლია გამოსახულების ინტერპრეტაცია და მათი მნიშვნელობა.

დაწი 2:37 მეფეო, შენ ხარ მეფეთა მეფე, რადგან ზეცის ღმერთმა მოგცა შენ ბატონობა, ძალა, ძალა და დიდება;

37ა- მე ნამდვილად ვაფასებ ამ ლექსს, სადაც ვხედავთ დანიელს არაფორმალურად ესაუბრება ძლევამოსილმეფეს, რასაც ვერავინ გაბედავს ჩვენს გარყვნილ და გახრწნილ დღეებში. არაფორმალური მიმართვა არ არის შეურაცხყოფელი, დანიელს პატივს სცემს ქალღველთა მეფეს. Tuinality არის

მხოლოდ გრამატიკულ ფორმა, რომელსაც იყენებს იზოლორებული სუბიექტი, რომელიც გამოხატავს საკუთარ თავს მესამე მხარეს. და "რაც დიდია მეფე, ის არანაკლებ კაცია", როგორც თავის დროზე მსახიობმა მოლიერმა შეძლო. და დაუსაბუთებელი აღქმების დრიფტი თავის დროზე დაიბადა ლუი 14-თან, ამაყ "მზის მეფესთან".

37b - მეფეო, შენ ხარ მეფეთა მეფე, რადგან ზეცის ღმერთმა მოგცა იმპერია

პატივისცემაზე მეტად, დანიელო მეფეს ავლენს ციურ აღიარებას, რომელიც მან არ იცოდა. ფაქტობრივად, მეფეთა ზეციური მეფე ადასტურებს, რომ მან ააგო მეფეთა მიწიერი მეფე. მეფეებზე მმართველობა წარმოადგენს იმპერიულ ტიტულს. იმპერიის სიმბოლოა „არწივის ფრთები“, რაც მას დანის პირველი იმპერია დდაახასიათებს.7.

37c - სიმძლავრე,

იგი განსაზღვრავს სიმრავლეზე დომინირების უფლებას და იზომება რაოდენობრივად, ანუ მასაში.

მას შეუძლია თავი მოაბრუნოს და ძლევამოსილი მეფე სიამაყით აავსოს. მეფე ხანდახან სიამაყეს დათმობს და ღმერთი განკურნავს მას დაწვივებით. გამოვლენილი დამცირების მძიმე განსაცდელს მეშვეობით. მან უნდა მიიღოს მოსაზრება, რომ მან თავისი ძალა არ მოიპოვა საკუთარი ძალთ, არამედ იმიტომ, რომ ჭეშმარიტმა ღმერთმა მისცა მას. დაწ.7-ში ეს ძალა მიიღებს მიდიელებისა და სპარსელების დათვის სიმბოლურ გამოსახულებას.

ძალა უფლების მოპოვებით, ზოგჯერ, საკუთარ თავში და ცხოვრებაში სიცარიელს შეგრძნებით, მამაკაცები თავს იკლვენ. ძალა გაიძულებს ფანტაზიორობდე დიდი ბედნიერების მოპოვებაზე, რომელიც არ მოდის. "ყველს ახალ, ყველს ლმაზი" ამბობს გამონათქვამი, მაგრამ ეს გრძნობა ძნელდგრძელდება. თანამედროვე ცხოვრებაში, ცნობილი და აღფრთოვანებული და გამდიდრებული მხატვრები მთავრდება თვითმკვლელობით, მიუხედავად აშკარა, კაშკაშა და დიდებული წარმატებისა.

37d - ძალა

ის განსაზღვრავს მოქმედებას, ზეწოლს შეზღუდვის ქვეშე, რაც მოწინააღმდეგეს ბრძოლაში მოხრას აიძულებს. მაგრამ ეს ბრძოლა შეიძლება აწარმოოს საკუთარი თავის წინააღმდეგ. შემდეგ ვისაუბრებთ ხასიათის სიმღერებზე. სიმღერე იზომება ხარისხში და ეფექტურობაში.

მას ასევე აქვს თავისი სიმბოლო: ლომი მსაჯულების 14:18-ის მიხედვით: " რა არის ლომზე ძლიერი, რა არის თავზე ტკბილი ". ლომის ძალის კუნთებშია; მისი თათები და კლნები, მაგრამ განსაკუთრებით ის პირი, რომელიც იკავებს და ახშობს თავის მსხვერპლს, სანამ შთანთქავს მათ. სამსონის მიერ ფილესტიმელისთვის დასმული გამოცანაზე ამ პასუხის გადახრილი გამოცხადება გახდება მისი მხრიდან მათ წინააღმდეგ შეუდარებელი ძალის მოქმედების შედეგი.

37- და დიდება .

ეს სიტყვა ცვლის მნიშვნელობას თავის მიწიერ და ციურ კონცეფციებში. ნაბუქოდონოს ორმა მოიპოვა ადამიანური დიდება ამ გამოცდილებამდე. დედამიწის ყველ არსების ბედზე ბატონობისა და ბედის გადაწყვეტის სიამოვნება. მისთვის რჩება ის, რომ აღმოაჩინოს ზეციური დიდება, რომელსაც იესო ქრისტე მიიღებს იმით, რომ საკუთარი თავი, ბატონი და უფალი, თავისი მსახურების მსახურად აქციოს. მისი გადარჩენისთვის ის საბოლოოდ მიიღებს ამ დიდებას და მის ზეციურ პირობებს.

დაწი 2:38 მან ხელო მოგცა, სადაც არ უნდა დასახლდნენ, ადამიანთა შვილები, მინდვრის მხეცები და ცის ფრინველები, და დაგაყენა ყველ მათზე მმართველ და შენ ხარვინც ხარ. ოქროს თავი.

38a- ეს სურათი გამოყენებულ იქნება ნაბუქოდონოს ორის აღსანიშნავად და ნ.4:9-ში.

38b - ოქროს თავი ხარ.

ეს სიტყვები აჩვენებს, რომ ღმერთმა წინასწარ იცის ნაბუქოდონოს ორის არჩევანი. ეს სიმბოლო, ოქროს თავი, წინასწარმეტყველებს მის მომავალ განწმენდას და მის არჩევას მარადიული ხსნისთვის. ოქრო არის განწმენდილი რწმენის სიმბოლო 1 პეტრეს 1:7-ის მიხედვით: ასე რომ, თქვენი რწმენის გამოცდამ, უფრო ძვირფასმა, ვიდრე მალფუჭებადი ოქრო (რომელიც ცეცხლთ გამოცდის), შეიძლება გამოიწვიოს ქება, დიდება და პატივი, როდესაც იესო ქრისტე გამოჩნდება. . ოქრო, ეს მოქნილი ლითონი, არის ამ დიდი მეფის გამოსახულება, რომელიც საშუალებას აძლევს საკუთარ თავს გარდაიქმნას შემოქმედი ღმერთის შრომით.

დაწი 2:39 შენს შემდეგ აღდგება სხვა სამეფო, შენზე ნაკლები; შემდეგ მესამე სამეფო, რომელიც სპილენძის იქნება და მთელდედამიწაზე იმეფებს;

39a- დროთა განმავლობაში ადამიანის ხარისხი გაუარესდება; ქანდაკების მკერდის ვერცხლად ორი

მკლვი თავის ოქროზე ნაკლებია. ნაბუქოდონოს ორის მსგავსად, და რიოს მიდიელ გარდაიქმნება, კიროსი 2 სპარსელ ასევე ესდ.1:1-დან 4-მდე, ყველს ასევე უყვარს და ნიელი; და მათ შემდეგ და რიოს სპარსელ და არტაქსერქსე 1 ესდ. 6 და 7-ის ^{ბიბლია}. განსაცდელში ისინი გაიხარებენ იუდეველთა ღმერთის ხილვით, რომელც თავის დასახმარებლ დმივიდა.

39b- *შემდეგ მესამე სამეფო, რომელიც იქნება ბრინჯაოსგან და რომელიც იმეფებს მთელდე და მიწას.*
აქ ვითარება სერიოზულდ უარესდება საბერძნეთის იმპერიისთვის. სპილენძი, სიმბოლო, რომელიც წარმოადგენს მას, აღნიშნავს უწმინდურებას, ცოდებას. დან.10 და 11-ის შესწავლ საშუალებას მოგვცემს გავიგოთ რატომ. მაგრამ უკვე კითხვის ნიშნის ქვეშ დგას ხალხის კულტურა, როგორც რესპუბლიკური თავის უფლების გამომგონებელი და მისი ყველ გარყვნილი და კორუმპირებული გადახრები, რომლებსაც პრინციპის მიხედვით საზღვარი არ აქვს, ამიტომ ღმერთი ამბობს პრო.29:18-ში: როცა არ არის გამოცხადება ., *ხალხი შეზღუდვის გარეშეა; ბედნიერია, თუ ის იცავს კანონს!*

დანი 2:40 *იქნება მეოთხე სამეფო, რკინასავით ძლიერი; როგორც რკინა ამსხვრევს და ამსხვრევს ყველფერს, ისე დაამტვრევს და დაამტვრევს ყველფერს, როგორც რკინა, რომელიც ყველფერს ნაწილუბა და ამსხვრევს.*

40a- სიტუაცია უარესდება ამ მეოთხე სამეფოსთან, რომელიც არის რომის სამეფო, რომელიც გაბატონდება წინა იმპერიებზე და მიიღებს ყველ მათღვთაებებს, ასე რომ იგი დააგროვებს მათ ყველ ნეგატიურ მახასიათებელს, რაც სიახლეს მოუტანს, შეუბრალებელ სიხისტის რკინის დისციპლნას. ეს მას იმდენად ეფექტურს ხდის, რომ ვერც ერთი ქვეყანა ვერ გაუწევს მას წინააღმდეგობას; იმდენად, რამდენადც მისი იმპერია გავრცელდება დასავლეთით ინგლისიდან ბაბილონამდე აღმოსავლეთ მხარეს. რკინა ნამდვილდ მისი სიმბოლოა ორლუსლოანი ხმლებიდან, ჯავშნითა და ფარებით, ასე რომ, თავდასხმის დროს ჯარი იღებს შუბის წვეთებით მოჭედილ კარაპასის სახეს, რომელიც საოცრად ეფექტურია უწესრიგო თავდასხმების წინააღმდეგ და იშლება მისი მტრებისგან.

დანი 2:41 *და როგორც იხილუ ფეხები და თითები, ნაწილობრივ ჭურჭლს თიხისგან და ნაწილობრივ რკინისგან, გაიყოფა ეს სამეფო; მაგრამ მასში*

იქნება რკინის სიმტკიცე, რადგან თიხით შერეული რკინა იხილუ.

41a- დანიელ ამას არ აკონკრეტებს, მაგრამ გამოსახულება საუბრობს. ფეხები და თითები წარმოადგენს დომინანტურ ფაზას, რომელიც წარმართულ რომის იმპერიას წარმოადგენს რკინის მიერ გამოსახულ . გაყოფილი რომის იმპერია გახდება ბრძოლს ვეღარ მისი დაშლის შემდეგ ჩამოყალიბებული მცირე სამეფოებისთვის. რკინისა და თიხის კავშირი არქიმენის ძალს, ანამედგაყოფას და სისუსტეს. ჩვენ ვკითხვლობთ პოტერის თიხას . მეჭურჭლე ღმერთია იერ.18:6: განა არ შემოიძლია შენთან მიმართებაში ამ მეტუნეის მსგავსად მოვიქცე, ისრაელს სახლო? ამბობს უფალი. აჰა, როგორც თიხაა ჭურჭლს ხელში, შენც ჩემს ხელში ხარ, ისრაელს სახლო! ეს თიხა არის კაცობრიობის მშვიდობიანი კომპონენტი, საიდანაც ღმერთი ირჩევს თავის რჩეულებს და აქცევს მათ საპატიო ჭურჭელს .

დანი 2:42 და როგორც ფეხის თითები იყო ნაწილობრივ რკინისა და ნაწილობრივ თიხის, ასევე ეს სამეფო ნაწილობრივ ძლიერი და ნაწილობრივ მყიფე იქნება.

42a- აღნიშნავს, რომ რომაული რკინა გაგრძელდა სამყაროს ბოლომდე, თუმცა რომის იმპერიამ დაკარგა ერთიანობა და ბატონობა 395 წელს. ახსნა მდგომარეობს იმაში, რომ მისმა ბატონობამ განაახლ რომაული კათოლიკური სარწმუნოების რელიგიური ცდუნება. ეს გამოწვეულია კლოვისისა და ბიზანტიის იმპერატორების მიერ რომის ეპისკოპოსისთვის დაახლოებით 500 წელს მიცემულ შეიარაღებულ მხარდაჭერით. მათ ააშენეს მისი პრესტიჟი და ახალი პაპის ძალეულება, რამაც იგი, მაგრამ მხოლოდ ადამიანების თვალში, ქრისტიანული ეკლესიის მიწიერი ლიდერი გახადა .538 წლადან .

დანი 2:43 შენ ნახე თიხაში შერეული რკინა, რადგან მათა დამიანთა ალანსები შეერევა; მაგრამ ისინი არ შეერთდებიან ერთმანეთთან, როგორც რკინა არ არის შერწყმული თიხასთან.

43a- ფეხის თითები, ათი რიცხვი , გახდება ათი რქა და ნში. 7:7 და 24. სხეულისა და ფეხების შემდეგ ისინი წარმოადგენენ ევროპის დასავლურ ქრისტიანულ ერებს ბოლო დროს, ანუ ჩვენს ეპოქა. ევროპული ერების თვალში აქცური ალანსების დაგმობით, ღმერთმა 2600 წლს წინ გამოავლინა შეთანხმებების სისუსტე, რომელიც აერთიანებს დღევანდელ

ევროპის ხალხებს, ზუსტად გაერთიანებულ "რომის ხელშეკრულებების" საფუძველზე.

დანი 2:44 ამ მეფეების დღეებში ზეციერი ღმერთი აღადგენს სამეფოს, რომელიც არასოდეს განადგურდება და არ გადავა სხვა ხალხის ბატონობის ქვეშ; დაამტკრებს და გაანადგურებს ყველს ამ სამეფოს, თვითონ კი მარადიულ დგამლებს.

44a - ამ მეფეების დროს

და დასტურებულია, რომ ათი თითო ქრისტეს დიდებული და ბრუნების თანამედროვეა.

44b- ზეცის ღმერთი აღადგენს სამეფოს, რომელიც არასოდეს განადგურდება

რჩეულთა შერჩევა ხდება იესო ქრისტეს სახელით მისი მსახურების მომენტიდან, დედამიწაზე მისი პირველი მოსვლის დროს, რათა გამოისყიდოს ცოდვები, ვინც გადაარჩენს. მაგრამ ორი ათასი წლის განმავლობაში, რომელიც მოჰყვა ამ მსახურებას, ეს არჩევანი განხორციელდა თავმდაბლობითა და დევნაში ეშმაკის ბანაკიდან. 1843 წლადან კი, ვინც იესომ გადაარჩინა, ცოტანი არიან, როგორც ამას დან.8 და 12-ის შესწავლს და დასტურებს.

რჩეულთა შერჩევის 6000 წელი მთავრდება, მე-7 ათასწლეულს ხსენის მარადისობის შაბათს მხოლოდ იესო ქრისტეს სისხლით გამოსყიდული რჩეულებისთვის ადამისა და ევას შემდეგ. ყველს შერჩეულ იქნება მათი ერთგულების გამო, რადგან ღმერთი თან წაიყვანს ერთგულ და მორჩილ ადამიანებს, გადასცემს ეშმაკს, მის მემბოხე ანგელოზებს და ურჩ ადამიანებს მათი სულების სრულ განადგურებამდე.

44c- და რომელიც არ გაივლის სხვა ხალხის ბატონობის ქვეშ

იმიტომ, რომ ეს ბოლო მოეღება ადამიანთა მიწიერ ბატონობას და მემკვიდრეობას.

44d- ის დამსხვრევს და გაანადგურებს ყველს ამ სამეფოს და თვითონაც გაძლებს სამუდამოდ

სული განმარტავს რა მნიშვნელობას ანიჭებს სიტყვას დასასრულს; აბსოლუტური მნიშვნელობა. იქნება მთელი კაცობრიობის აღმოფხვრა. და Rev.20 გაგვიმხილვს რა ხდება მე-7 ათასწლეულში. ჩვენ ამგვარად აღმოვაჩინეთ ღმერთის მიერ დაგეგმილ პროგრამას. უკაცრიელ დედამიწაზე ეშმაკი იქნება ტყვედ, ყოველგვარი ზეციური და მიწიერი კომპანიის გარეშე. და სამოთხეში, 1000 წლის განმავლობაში, რჩეული განიკითხავენ ბოროტ მკვდრებს. ამ 1000 წლის ბოლოს ბოროტები აღდგებიან საბოლოო

განაჩენისთვის. ცეცხლო, რომელიც ანადგურებს მათ, განწმენდს დედამიწას, რომელიც ღმერთი განაახლებს, განადიდებს მას, რათა მიესალმოს მის ტახტს და მის გამოსყიდულ რჩეულებს. ამრიგად, ხილვის სურათი აჯამებს უფრო რთულ მოქმედებებს, რომლებსაც იესოქრისტეს აპოკალიფსი გამოავლენს.

დანი 2:45 ამას მიანიშნებს ქვა, რომელიც დაინახე, როგორ გადმოვარდა მთიდან ყოველგვარი ხელის დახმარების გარეშე და რომელმაც დაამტვრია რკინა, სპილენძი, თიხა, ვერცხლო და ოქრო. დიდა ღმერთმა აუწყა მეფეს, რა უნდა მოხდეს ამის შემდეგ. სიზმარი მართლაც და მისი ახსნა გარკვეულია.

45a- ბოლოს და ბოლოს, მისი მოსვლას შემდეგ, ქრისტეს სიმბოლოდ ქვით, ზეციური სამსჯავრო და მისი უკანასკნელი განაჩენის აღსრულება, ღვთის მიერ აღდგენილ ახალ დედამიწაზე, ხილვაში გამოცხადებული დიდი მთა მიიღებს ფორმას და ადგილს. მისთვის მარადიულობა.

დანი 2:46 დაემხო მეფე ნაბუქოდონოს ორმა პირქვე და თავვანი სცა დანიელს და ბრძანა, შეეწირა თმისთვის მსხვერპლი და საკმეველი.

46a - ჯერ კიდევ წარმართია, მეფე რეაგირებს თავისი ბუნების მიხედვით. მიიღო დანიელს განყველფერი, რასაც ითხოვდა, თავვანი სცა მის წინაშე და შეასრულა თავისი ვალდებულებები. დანიელი არ აპროტესტებს მის მიმართ კერძო თავვანის მცემლობას. ჯერ კიდევ ნაადრევია ამის წინა აღმდგობა და ეჭვი. დრო, რომელიც ღმერთს ეკუთვნის, თავის საქმეს გააკეთებს.

დანი 2:47 მეფემ ელპარაკა დანიელს და უთხრა: ჭეშმარიტად შენი ღმერთი არის ღმერთების ღმერთი და მეფეთა უფალო და საიდუმლოს ამხელს, რადგან შენ შეძელი ამ საიდუმლოს აღმოჩენა.

47a - ეს იყო მეფე ნაბუქოდონოს ორის პირველი ნაბიჯი მისი მოქცევისკენ. ის ვერასოდეს დაივიწყებს ამ გამოცდილებას, რომელიც აიძულეს მას აღიაროს, რომ დანიელი ურთიერთობაშია ჭეშმარიტ ღმერთთან, ფაქტობრივად, ღმერთების ღმერთთან და მეფეთა უფალონ. მაგრამ წარმართული გარემოცვა, რომელიც მას ეხმარება, შეაფერხებს მის მოქცევას. მისი სიტყვები მოწმობს წინასწარმეტყველური საქმის ეფექტურობას. ღვთის ძალს, წინასწარ თქვას, რამოხდება, ნორმალურად ამიანს აყენებს და მაჯერებელი მტკიცებულების კედელს, რომელსაც რჩეული ემორჩილება და დაცემული წინა აღმდგობას უწევს.

დაწი 2:48 მაშინ აღადგინა მეფემ დაწიელო და მისცა მას მრავალ მდიდარი ძღვენი; მან მისცა მას სარდლობა ბაბილონის მთელ პროვინციაზე და დაადგინა იგი ბაბილონის ყველ ბრძენთა უზენაეს მმართველად.

48a- ნაბუქოდონოსორი დაწიელოს მიმართ ისევე მოიქცა, როგორც ფარაონი მის წინაშე იოსების მიმართ. როდესაც ისინი ჭკვიანები არიან და არა ჯიუტად დახურულები და დაბლოკილნი, დიდმა ლდერებმა იციან როგორ დააფასონ მსახურის მომსახურება, რომელსაც მოაქვს ღირებულ თვისებები. ისინი და მათი ხალხი არიან დვთაებრივი კურთხევების მომხმარებლები, რომლებიც ეკისრება მის რჩეულს. ამგვარად, ჭეშმარიტი ღმერთის სიბრძნე ყველს სარგებელს მოუტანს.

დაწი 2:49 დაწიელმა სთხოვა მეფეს, გადაეცა ბაბილონის პროვინციის მმართველობა შადრაქს, მეშაქსა და აბედნეგოს. დაწიელო იყო მეფის კარზე.

49a- ეს ოთხი ახალგაზრდა გამოირჩეოდა ღვთისადმი განსაკუთრებულ ერთგულ და მოკიდებულებით, მათთან ერთად ბაბილონში მისული სხვა ახალგაზრდაებრაელებისგან. ამ განსაცდელს შემდეგ, რომელიც შეიძლებოდა ყველსთვის დრამატულ გამხდარიყო, ცოცხალ ღმერთის მოწონება ჩნდება. ამრიგად, ჩვენ ვხედავთ განსხვავებას, რასაც ღმერთი აკეთებს მათ შორის, ვინც მას ემსახურება და მათ, ვინც მას არ ემსახურება. ის ამაღლებს თავის არჩეულ ჩინოვნიკებს, რომლებმაც თავი ღირსეულად გამოიჩინეს, საჯაროდ, ყველს ხალხის თვალში.

და ნ ი ე ლ 3

და ნ ი 3:1 გააკეთა მეფე ნაბუქოდონოს ორმა ოქროს კერპი, სამოცი წყრთა სიმაღლეთ და ექვსი წყრთა სიგანით. მან დააარსა ბაბილონის პროვინციაში, ღურას ხეობაში.

3ა - მეფე დაარწმუნა, მაგრამ ჯერ არ მოქცეულყო და ნიელს ცოცხალ ღმერთის მიერ. და მეგალომანია მაინც ახასიათებს მას. მის ირგვლივ მოზარდები ამხნევებენ მას ამ გზაზე, როგორც ზღაპრულ მელს აკეთებს ყორანს, ეთაყვანებიან მას და თაყვანს სცემენ მას, როგორც ღმერთს. ასევე, მეფე თავის თავს ღმერთს ადარებს. უნდა ითქვას, რომ წარმართობაში დრიფტი ადვილია, რადგან სხვა ცრუ ღვთაებები უძრავნი არიან და გაყინულნი არიან ქანდაკებების სახით, მაშინ როცა ის, მეფე, ცოცხალია, უკვე მათზე მაღლდგას. მაგრამ რა ცუდად გამოიყენება ეს ოქროს ქანდაკების ასამაღლებლად! ცხადია, წინა ხედვას ჯერ არ გამოუღია ნაყოფი. შესაძლოა ის პატივიც კი, რომელიც ღმერთთა ღმერთმა გამოავლნა, დაეხმარა მისი სიამაყის შენარჩუნებაში და ზრდაშიც კი. ოქრო, რწმენის სიმბოლო, რომელიც განწმენდილია 1 პეტრეს 1:7-ის მიხედვით, და გვეხმარება გამოავლნოს ამ ტიპის ამაღლებულ რწმენის არსებობა და ნიელს სამ თანამგზავრში, ამ თავში მოხსენებულ ახალ გამოცდილებაში. ეს არის გაკვეთილი, რომელსაც ღმერთი განსაკუთრებით მიმართავს თავის რჩეულებს ბოლო ადვენტიტისთვის სასამართლო პროცესის დროს, როდესაც სიკვდილის ბრძანება, რომელიც წინასწარმეტყველებულია გამოცხადებაში 13:15-ში, მათს იცოცხლეს მოუტანს.

და ნ ი 3:2 მეფე ნაბუქოდონოს ორმა მოიწვია სატრაპები, მეურვეები და გამგებლები, მთავარი მოსამართლეები, ხაზინა და რები, იურისტები, მოსამართლეები და პროვინციების ყველ წინამძღვარი, რათა მისულოყვნენ მეფე ნაბუქოდონოს ორმა აღმართული ხატის მიძღვნაზე.

2 ა - და ნიელს განსაცდელს გან განსხვავებით და ნ.6-ში, გამოცდილება არ არის გამოწვეული მეფის გარშემო მყოფი ხალხის შეთქმულებით. აქ ვლნდება მისი პიროვნების ნაყოფი.

და ნ ი 3:3 მაშინ შეიკრიბნენ სატრაპები, მმართველები და გამგებლები, მთავარი მოსამართლეები, ხაზინა და რები, იურისტები, მსაჯულები და პროვინციების ყველ მსაჯული, რათა

მიემდვნა მეფე ნაბუქოდონოსორმა და დემულ ხატი. ისინი იდგნენ ნაბუქოდონოსორის მიერ და დემულ ხატის წინ.

დანი 3:4 და მაცნემ ხმამაღლ შესძახა: აი რას გიბრძანებენ თქვენ, ხალხო, ერებსა და ყოველ ენაზე!

დანი 3:5 როცა გაიგონებთსაყვირის, მილოს, გიტარის, სამბუკის, ფსალმუნის, ბაგეთა და ყველნაირი მუსიკალური ინსტრუმენტის ხმას, მაშინ დაეცემით და თაყვანს სცემთ მეფე ნაბუქოდონოსორის მიერ და დემულოქროს ქანდაკებას.

5ა - იმ მომენტში, როდესაც გესმითსაყვირის ხმა განსაცდელს სიგნალ მიცემულ იქნება საყვირის ხმით, ისევე როგორც იესო ქრისტეს დაბრუნება სიმბოლოა გამოცხადების 11:15-ში მე-7 საყვირის ხმით, ხოლო წინა ექვსი სასჯელ ასევე სიმბოლოა საყვირებით.

5ბ - თავს დაემხო

პროსტრაცია არის პატივისცემის ფიზიკური ფორმა. Rev.13:16-ში ღმერთი განასახიერებს მასს ადამიანების ხელთ, რომლებიც მიიღებენ მხეცის ნიშანს, რომელიც შედგება წარმართული მზის დღის პრაქტიკაში და პატივისცემაში, რომელმაც შეცვალა წმინდა ღვთაებრივი შაბათი.

5ც - და მოგეწონებათ

თაყვანისცემა არის პატივისცემის გონებრივი ფორმა. Rev.13:16-ში ღმერთი გამოსახავს მასს ადამიანის შუბლზე, რომელიც იღებს მხეცის ნიშანს.

ეს ლექსი საშუალებას გვაძლევს აღმოვაჩინოთ ამ სიმბოლოების გასაღებები, რომლებიც ციტირებულია იესო ქრისტეს აპოკალიფსში. ადამიანის შუბლზე და ხელზე აჯამებს მის აზრებს და მის ნამუშევრებს და რჩეულთა შორის, ეს სიმბოლოები იღებენ ღვთის ბეჭედს მხეცის ნიშნისგან განსხვავებით, რომელიც იდენტიფიცირებულია რომაული კათოლიციზმის "კვირას", რომელიც მიღებული და მხარდაჭერილია პროტესტანტების მიერ მას შემდეგ. მათი შესვლა ეკუმენიკურ ალიანსში.

მეფე ნაბუქოდონოსორის მიერ დაწესებული ამ ღონისძიების მთელი ორგანიზაცია განახლებდა სამყაროს დასასრულს შემოქმედი ღმერთის შაბათის ერთგულების გამოცდაში. ყოველ შაბათს, არჩეულთა მუშაობაზე უარის თქმა მოწმობს მათ წინააღმდეგობას კაცთა კანონის მიმართ. კვირას კი, მათი უარი დაკისრებულ საერთო თაყვანისცემაში მონაწილეობაზე მათ იდენტიფიცირებს

მეამბოხებდად, რომელთაგან უნდა განთავისუფლდნენ. ამის შემდეგ გამოცხადება სასიკვდილო განაჩენი. ამიტომ პროცესი სრულყოფილდ შეესაბამება იმას, რასაც დანიელს სამი თანამგზავრი განიცდიან და თავად ღვთისგან სრულდ აკურთხებენ უკვე გამოვლენილ ერთგულ ბისთვის.

თუმცა, სამყაროს აღსასრულმდე, ეს გაკვეთილი, პირველ რიგში, სთავაზობდნენ ძველ აღიარების ებრაელებს, რომლებიც დაექვემდებარათ ანალოგიურ განსაცდელს - 175-დან - 168 წლამდე, დევნილი სასიკვდილოდ ბერძენთა მეფის ანტიოქოსის 4-ის მიერ, ცნობილ ეპიფანეს სახელთ. და დან.11 მოწმობს, რომ ზოგიერთი ერთგული ებრაელი ამჯობინებდა მოკვლას, ვიდრე სისამაგლეს ჩადენას მათი ჭეშმარიტი ღმერთის წინაშე. იმის გამო, რომ იმ დღეებში ღმერთი არ ჩაერია მათ სასწაულბრივად გადასარჩენად, ისევე როგორც მან გააკეთა შემდგომში რომის მიერ მოკლულ ქრისტიანებისთვის.

დანი 3:6 ვინც არ თაყვანს სცემს და თაყვანს არ სცემს, მაშინვე ცეცხლვან ღუმელში ჩააგდებენ.

6a- დანიელს თანამგზავრებისთვის საფრთხე ცეცხლვანი ღუმელია. ეს სიკვდილს საფრთხე არის სიკვდილს საბოლოო განკარგულების სურათი. მაგრამ არსებობს განსხვავება დასაწყისისა და დასასრულის ორ გამოცდილებას შორის, რადგან საბოლოოდ, ცეცხლვანი ღუმელი იქნება სასჯელ ღვთის რჩეულ წმინდანთა აგრესორთა მდევნელთა უკანასკნელი სამსჯავროსა.

დანი 3:7 ამიტომ, როცა ყველ ხალხმა მოისმინა საყვირის, მილს, გიტარის, სამბუკის, ფსალტერიისა და მუსიკის ყოველ საკრავის ხმა, მთელმა ხალხმა, ერებმა და ყველ ენის ხალხმა. დაეცა და თაყვანი სცა ოქროს კერძს, რომელიც მეფე ნაბუქოდონოს ორმა დაადგმევინა.

7a- მასების თითქმის ზოგადი და ერთსულოვანი მორჩილების ეს ქცევა ადამიანური კანონებისა და განკარგულებებისადმი ჯერ კიდევ წინასწარმეტყველებს მათ ქცევას მიწიერი რწმენის ბოლო გამოცდის დროს. იგივე შიშით დაემორჩილებიან დედამიწის უკანასკნელუნვერსა ლურმთავრობას.

დანი 3:8 ამ დროს და იმავე დროს მოვიდნენ რამდენიმე ქალღველო და ადნაშაულუბდნენ იუდეველებს.

8a- ღვთის რჩეული არიან ეშმაკის რისხვის სამიზნე, რომელიც ბატონობს ყველ სულზე, რომელსაც

ღმერთი არ ცნობს თავის რჩეულ დედამიწაზე ეს ეშმაკური სიმულგილო ყაღბდება ეჭვიანობის და ამავე დროს დიდი სიმულგილოს სახით. შემდეგ ისინი პასუხისმგებელი არიან ყველ იმ ბოროტებაზე, რომლისგანაც კაცობრიობა იტანჯება, თუმცა საპირისპიროა ის, რაც ხსნის ამ ბოროტებებს, რომლებიც უბრალოდ ღმერთის მიერ მათი დაცვის არარსებობის შედეგია. ისინი, ვისაც სძულთ არჩეული ჩინოვნიკები, აწყობენ შეთქმულებებს, რათა მათ პოპულურულ განდევნას მოახდინონ, რომელიც მათი მკვლელობითუნ და მოიხსნას.

დაწი 3:9 მიუგეს და უთხრეს მეფე ნაბუქოდონოს ორს: *მეფეო, იცოცხლე მარადიულად*

9ა - სცენაზე შედიან ეშმაკის აგენტები, სიუჟეტი უფრონათელი ხდება.

დაწი 3:10 შენ გასცე მცნება, რომ ყველმ, ვინც ესმის საყვირის, მილოს, გიტარის, სამბუკის, ფსალტერიის, ბაგეთა და ყველ სახის საკრავის ხმას, თყვანი სცეს და თყვანი სცეს ოქროს კერპს.,

10ა - ისინი ახსენებენ მეფეს საკუთარ სიტყვებს და მისი სამეფო ხელსუფლების ბრძანებას, რომლის მორჩილებაც საჭიროა.

დაწი 3:11 და ვინც არ თყვანს სცემს და თყვანს არ სცემს, ცეცხლოვან ღუმელში ჩააგდებენ.

11ა - ასევე გაიხსენა სიკვდილს საფრთხე; ხაფანგი იხურება რჩეულწმინდანებზე.

დაწი 3:12 ახლ არიან იუდეველები, რომლებსაც მიახლოებ ბაბილონის პროვინციის მეურვეობა, შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო, კაცები, რომლებიც არ გიყურებენ, მეფეო; ისინი არ ემსახურებიან შენს ღმერთებს და არ თყვანს სცემენ შენს მიერ აღმართულოქროს კერპს.

12ა - რამ იყო პროგნოზირებადი, მაღალი თანამდებობები მინდობილი იყო ებრაელ უცხოელებზე, ანთებული მზაკვრული ეჭვიანობა იყო მისი მკვლელობის სიმულგილოს ნაყოფის გამოვლენა. ასე რომ, ღვთის რჩეულები გამორჩეულნი არიან და გმობენ სახალხოშურისძიებით.

დაწი 3:13 მაშინ ნაბუქოდონოს ორმა გაბრაზებულმა და გაბრაზებულმა ბრძანა, მოეყვანათ შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო. და მიიყვანეს ეს კაცები მეფის წინაშე.

13ა - გახსოვდეს, რომ ამ სამმა კაცმა ნაბუქოდონოს ორისგან მიიღო უმაღლესი თანამდებობები მის სამეფოში, რადგან ისინი უფრო ბრძენი, უფრო გონიერი გამოჩნდნენ, ვიდრე მისი

ხალხის ხალხი. ამიტომ მისი „გაღიზიანებული და გაბრაზებული“ მდგომარეობა აიხსნება მათი განსაკუთრებული თვისებების წამიერ დავიწყებაზე. **დაწი 3:14** უპასუხა ნაბუქოდონოს ორმა და უთხრა მათ: განზრახ ხომ არ არის, შადრაქ, მეშაქ და აბედნეგო, რომ არ ემსახუროთ ჩემს ღმერთებს და არ სცეთ თაყვანი ოქროს კერძს, რომელიც მე მაქვს?

14a - ის არც კი ელოდება როდის უპასუხებენ მის კითხვას: განზრახ არ ემორჩილები ჩემს ბრძანებებს?

დაწი 3:15 ახლ მოემზადე და როცა მოისმენ საყვირის, მილს, გიტარის, სამბუკის, ფსალტერის, ბაგეთა და ყველნაირი საკრავის ხმას, თაყვანს სცემ და თაყვანს სცემ კერძს, რომელიც ეგავაკეთე; თუ მას არ სცემ თაყვანს, მაშინვე ცეცხლოვან ღუმელში ჩაგაგდებენ. და ვინ არის ღმერთი, რომელიც გიხსნის ჩემი ხელდან?

15a - მოულოდნელდ გააცნობიერა, თუ რამდენად სასარგებლოა ეს ადამიანები მისთვის, მეფე მზად არის შესთავაზოს მათ ახალ შანსი მისი საყოველთაო იმპერიული ბრძანების დაცვით.

დასმული კითხვა მიიღებს მოულოდნელ პასუხს ჭეშმარიტი ღმერთისგან, რომელიც ნაბუქოდონოს ორმა თითქოს დაივიწყა, თავისი იმპერიული ცხოვრების საქმიანობით. გარდა ამისა, არაფერია იმის დადგენა, თუ რა თარიღი მოხდა.

დაწი 3:16 უპასუხეს შადრაქმა, მეშაქმა და აბედნეგომ მეფე ნაბუქოდონოს ორს: ამ საკითხზე პასუხი არ გვჭირდება.

16a- ეს სიტყვები თავისი დროის ყველზე ძლევამოსილ მეფეს ეჩვენება აღმაშფოთებელი და უპატივცემული, მაგრამ ეს კაცები, რომლებმაც ეს თქვეს, არ არიან მემამბოხე ხალხი. პირიქით, ისინი ქმნიან ცოცხალ ღმერთისადმი მორჩილების მოდელს, რომლს ერთგული დარჩენა მტკიცედ გადაწყვიტეს.

დაწი 3:17 აჰა, ჩვენს ღმერთს, რომელსაც ვემსახურებით, შეუძლია გვიხსნას ცეცხლოვანი ღუმელდან და ის გაგვათავისუფლებს შენი ხელდან, მეფეო.

17a - მეფისგან განსხვავებით, ერთგულმა არჩეულმა შეინარჩუნეს მტკიცებულებები, რომლებიც ღმერთმა მათ მისცა იმის დასაწახად, რომ ის მათთან იყო ხილვის გამოცდაში. ამ პიროვნულ გამოცდილებას უკავშირებენ ეგვიპტელებისა და მათი მონობისგან გამოთავისუფლებულ თავიანთი

ხალხის დიდებულ მოგონებებს, იგივე ერთგულ ღმერთის მიერ, ისინი სითამამეს მეფეს და უპირისპირდებიან. მათი განსაზღვრა სრულა, თუნდაც ეს მათი სიკვდილს ფასად მოხდეს. მაგრამ სული აიძულეს მათ იწინასწარმეტყველონ მისი ჩარევა: *ის გვიხსნის შენი ხელდან, მეფეო.*

დაწი 3:18 *თორემ იცოდე, მეფეო, რომ არ ვემსახურებით შენს ღმერთებს და არ ვცემთ თავვანს შენს მიერ აღმართულ ოქროს კერპს.*

18ა - და თუ ღვთის დახმარება არ იქნება, სჯობს მოკვდნენ როგორც ერთგული რჩეულები, ვიდრე გადარჩნენ როგორც მოღალატეები და მშიშრები. ეს ერთგულბა აღმოვაჩენთ ბერძენი მღვწეოს მიერ - 168 წელს დაწესებულ გამოცდას. და ამის შემდეგ, მთელი ქრისტიანული ეპოქის განმავლობაში ჭეშმარიტ ქრისტიანებს შორის, რომლებიც სამყაროს აღსასრულმდე არ აურევენ ღვთის კანონს ბოროტი ადამიანების კანონში.

დაწი 3:19 *რის შემდეგაც ნაბუქოდონოსორი რისხვით აივსო და სახე იცვალ და სახე შადრაქის, მეშაქისა და აბედნეგოსკენ მიიბრუნა. ისევ ჩაილპარაკა და უბრძანა, ღუმელო შვიდჯერ მეტი გაეხურებინათ ვიდრე უნდა გაეხურებინათ.*

19ა - უნდა გვესმოდეს, რომ ამ მეფეს სიცოცხლს განმავლობაში არასოდეს უნახავს და არ გაუგია ვინმეს წინააღმდეგობა მის გადაწყვეტილებებზე; რაც ამართლებს მის გაბრაზებას და სახის გარეგნობის ცვლულებას. ეშმაკი მასში შედის, რათა მიიყვანოს ღვთის რჩეულთა მოსაკლვად.

დაწი 3:20 *შემდეგ მან უბრძანა თავის ჯარის ზოგიერთ უძლოერეს ჯარისკაცს, შეეკრათ შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო და ჩაეგდოთ ისინი ცეცხლვან ღუმელში.*

დაწი 3:21 *და ეს კაცები შეკრულნი იყვნენ თავიანთი შარვლებით, ტუნიკებით, სამოსითა და სხვა სამოსით და ჩააგდეს ცეცხლვანი ღუმელს შუაგულში.*

21ა- ყველ ეს ნახსენები მასალა აალებადია, ისევე როგორც მათი ხორციანი სხეულები.

დაწი 3:22 *რადგან მეფის ბრძანება მკაცრი იყო და ღუმელო საოცრად ცხელი იყო, ცეცხლმა მოკლეს ისინი, რომლებმაც ჩაყარეს მასში შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო.*

22ა- ამ ადამიანების სიკვდილი მოწმობს ამ ღუმელს ხანძრის სასიკვდილო ეფექტურობას.

დაწი 3:23 *და ეს სამი კაცი, შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო, დეცა შეკრულნი ცეცხლვანი ღუმელს შუაგულში.*

23ა - მეფის ბრძანება შესრულბულა, საკუთარი მსახურებიც კი დახოცეს.

დაწი 3:24 შეშინდა მეფე ნაბუქოდონოს ორს და სწრაფად წამოდგა. მან მიუგო და უთხრა თავის მრჩევლებს: განა სამი შეკრულ კაცი არ ჩავყარე ცეცხლში? მათ მიუგეს მეფეს: რა თქმა უნდა, მეფეო!

24ა- თავისი დროის მეფეთა მეფე თვალბს არ უჯერებს. რასაც ის ხედავს, ადამიანის წარმოსახვის მიღმაა. ის გრძნობს, რომ უნდა დაამშვიდოს საკუთარი თავი და ჰკითხოს გარშემომყოფებს, არის თუ არა ქმედება ღუმელს ცეცხლში სამი კაცის ჩაგდებას ქმედება. და ესენი ადასტურებენ მას: ცხადია, მეფეო!

დაწი 3:25 მან უპასუხა და თქვა: მე ვხედავ ოთხ კაცს ბორკილების გარეშე, რომლებიც დადიან ცეცხლში და არავითარი ზიანი არ აქვთ; ხოლო მეოთხეს ვიგურა ღმერთების შვილს ვიგურა სწააგავს.

25ა - როგორც ჩანს, მხოლოდ მეფეს ჰქონდა მეოთხე პერსონაჟის ხილვა, რომელიც აშინებდა მას. სამი კაცის სამაგალითო რწმენას ღმერთი პატივს სცემს და პასუხობს. ამ ცეცხლში მეფეს შეუძლია განასხვავოს კაცები და ხედავს მათთან ერთად მდგარი სინათლისა და ცეცხლის ვიგურას. ეს ახალ გამოცდილება პირველს აჭარბებს. ცოცხალ ღმერთის რეალობა მისთვის ჯერ კიდევ დამტკიცებულა.

25ბ- და მეოთხეს ვიგურა სწააგავს ღმერთების ძეს
ამ მეოთხე პერსონაჟის გარეგნობა იმდენად განსხვავდება კაცებისგან, რომ მეფე მას ღმერთების შვილთან აიგივებს. გამოთქმა სასიხარულოა, რადგან ის ნამდვილად არის უშუალო ჩარევა, ვინც გახდება კაცებისთვის, **ღვთის ძე და კაცის ძე**, იესოქრისტე.

დაწი 3:26 მივიდა ნაბუქოდონოს ორი ცეცხლოვანი ღუმელის შესასვლელთან და თქვა: შადრაქ, მეშაქი და აბედნეგო, უზენაესი ღმერთის მსახურები, გამოდით და მობრძანდით! და გამოვიდნენ შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო ცეცხლს შუაგულადან.

26ა - კიდევ ერთხელ, ნაბუქოდონოს ორი გადაიქცევა კრავში მასზე უზომოდ ძლიერი მეფის ლომის წინაშე. ეს შეხსენება აღვიძებს წინა ხედვის გამოცდილების ჩვენებას. ზეცის ღმერთი მას მეორე მიმართვას მიმართავს.

დაწი 3:27 შეიკრიბნენ სატრაპები, მმართველები, გამგებლები და მეფის მრჩევლები; მათ დაინახეს, რომ ცეცხლს არ ჰქონდა ძალა ამ ადამიანების სხეულზე, რომ თმა არ იყო და მწვარი მათ თავზე, რომ

მათი საცვალო არიყო და ზიანებულნი და რომ ცეცხლს სუნნი მათზე არ შეხებია.

27a- ამ გამოცდილებაში ღმერთი გვამღვს ჩვენ და ნაბუქოდონოს ორს მისი ნამდვილი ყოვლისშემძლეობის მტკიცებულებას. მან შექმნა მიწიერი კანონები, რომლებიც განაპირობებს ყველადამიანის და ყველაცხოველს სიცოცხლს, რომელიც ცხოვრობს მის მიწაზე და მის განზომილებაში. მაგრამ მან ახლხან დაამტკიცა, რომ არც ის და არც ანგელოზები არ ექვემდებარებიან ამ მიწიერ წესებს. უნივერსალური კანონების შემქმნელი, ღმერთი მათზე მაღლდგას და შეუძლია თავისი ნებით შეუკვეთოს სასწაულები, რომლებიც თავის დროზე იესოქრისტეს დიდებასა და რეკუტაციას მოუტანს.

დაწი 3:28 ნაბუქოდონოს ორმა უპასუხა და თქვა: კურთხეულია შადრაქის, მეშაქისა და აბედნეგოს ღმერთი, რომელმაც გაგზავნა თავისი ანგელოზი და იხსნა მისი მსახურები, რომლებიც მასზე იყვნენ მინდობილნი, და არღვიეს მეფის ბრძანება და დათმეს მათი სხეული, ვიდრე ემსახურებოდნენ და თავყვანი სცემდნენ. ნებისმიერი ღმერთი მათი ღმერთის გარდა!
28a - მეფის რისხვა გაქრა. ფეხზე დადგომის შემდეგ, ის სწავლობს გამოცდილებიდან და გასცემს ბრძანებას, რომელიც ხელს შეუშლოს ამ საქმის განმეორებას. რადგან გამოცდილება მწარეა. ღმერთმა აჩვენა ბაბილონელებს, რომ ის არის ცოცხალი, აქტიური და სავსე ძალებითა და ძალით.

28b- რომელმაც გაგზავნა თავისი ანგელოზი და გადაარჩინა თავისი მსახურები, რომლებიც მასზე იყვნენ მინდობილნი, და არღვიეს მეფის ბრძანება და დათმეს მათი სხეულები, ვიდრე ემსახურებოდნენ და თავყვანი სცემდნენ სხვა ღმერთს, გარდა მათი ღმერთისა!

გამჭვირვალობის მაღალი ხარისხით, მეფე აცნობიერებს, რაოდენ აღფრთოვანებულია იმადამიანების ერთგულება, რომელთა მოკვლაც მის შეშლოლს სიამაყეს სურდა. ექვგარეშეა, რომ იგი აცნობიერებს, რომ მისი ძალა უფლების გამო, მისთვის შესაძლებელი იქნებოდა, თავიდან აეცილებინა ეს სულელური განსაცდელი, რომელიც გამოწვეული იყო მისი სიამაყით, რაც მხოლოდ უდანაშაულოადამიანების რისკის ქვეშ უშვებს შეცდომებს.

დაწი 3:29 ახლ ეს არის ჩემი ბრძანება: ყოველადამიანი, ნებისმიერი ხალხიდან, ერიდან თუ ენიდან, ვინც ბოროტს იტყვის შადრაქის, მეშაქისა და აბედნეგოს ღმერთზე, დაიჭრება და მისი სახლი

დაიქცევა. ნაგვის გროვა, რადგან არ არსებობს სხვა ღმერთი, რომელსაც შეუძლია მისნაირი ხსნა.

29a- ამ განცხადებით მეფე ნაბუქოდონოს ორი მფარველობს ღვთის რჩეულებს.

ამავდროულად, ის ემუქრება ყველს, ვინც ბოროტად ლპარაკობს შადრაქის, მეშაქისა და აბედნეგოს ღმერთზე და აზუსტებს, რომ მას ნაწილებად დაამსხვრევს და მისი სახლი ნაგვის გროვად გადაიქცევა, რადგან ის იქ არ არის. არ არსებობს სხვა ღმერთი, რომელსაც შეუძლია მისნაირი ხსნა. ამ საფრთხის წინაშე, და რწმუნებულა, რომ სანამ მეფე ნაბუქოდონოს ორი მეფობს, ღვთის ერთგულრჩეულებს შეთქმულების გამო პრობლემები არ ექნებათ.

დაწი 3:30 ამის შემდეგ მეფემ გააბედნიერა შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგობა ბილონის პროვინციაში.

30a- „ყველფერი კარგია, რაც კარგად მთავრდება“ ცოცხალი ღმერთის ერთგულ რჩეულისთვის, ყოველვე ცოცხალს და არსებულს შემოქმედისთვის. რადგან მისი რჩეულები აღდგებიან უკანასკნელი და მარადისობისთვის მიცვალებულთა მტვერზე, მათ ყოფილმტრებზე, აღდგენილდე და მიწაზე ივლან.

ბოლო ტესტში ეს ბედნიერი დასასრულც მიიღება. ამრიგად, პირველი განსაცდელი და უკანასკნელი სარგებელი ცოცხალი ღმერთის უშუალო ჩარევით მისი რჩეულს სასარგებლოდ, რომლის გადასარჩენადც ის მოდის იესო ქრისტეში, მაცხოვარში, რადგან მისი სახელი იესო ნიშნავს „იაჰვე იხსნის“.

დაწიელო 4

დაწი 4:1 მეფე ნაბუქოდონოს ორი ყველ ხალხისთვის, ერისთვის და ენებისთვის, რომლებიც ცხოვრობენ მთელდე და მიწაზე. მშვიდობა მოგცეთუხვად!

1ა - ტონი და ფორმა ამას მოწმობს, მეფე, რომელიც ლპარაკობს, არის ის, ვინც მოაქცია დანიელს ღმერთს. მისი გამონათქვამები წააგავს ახალ აღთქმის ეპისტოლეების ნაწერებს. ის მშვიდობას გვთავაზობს, რადგან ის თავად არის მშვიდად, თავის ადამიანურ გულში, სიყვარულსა და სამართლიანობის ღმერთთან, ჭეშმარიტთან, ერთადერთთან, განუმეორებელთან.

დაწი 4:2 კარგი მომეჩვენა, რომ მეჩვენებინა ნიშნები და სასწაულები, რაც უზენაესმა ღმერთმა გააკეთა ჩემ მიმართ.

2ა - ახლ მეფე ისე იქცევა, როგორც იესომ უთხრა მის მიერ განკურნებულ ბრძმებსა და ინვალიდებს: „წადით გამოიჩინეთ თავი ტაძარში და აჩვენეთ რა გააკეთა ღმერთმა თქვენთვის“. მეფეს ღმერთის მიერ შთაგონებული იგივე სურვილი აცოცხლებს. იმის გამო, რომ მოქცევა ყოველდღიურად არის შესაძლებელი, მაგრამ ღმერთი ყველ მათგანს არ ამღვსს იმ გავლენას, რაც განიცადა მეფეთა მეფის, ძლიერი და ძლიერი იმპერატორის მიერ.

დაწი 4:3 რა დიდია მისი ნიშნები! რა ძლიერია მისი საოცრება! მისი მეფობა მარადიული მეფობაა და მისი ბატონობა გრძელდება თოზიდან თოზამდე.

3ა- ამ საგნების გაგება და დარწმუნება ამღვსს მას მშვიდობასა და ნამდვილ ბედნიერებას, რომელიც უკვე ხელმისაწვდომია აქ ქვემოთ. მეფემ ყველ ფერი გაიგო და გაიგო.

დაწი 4:4 მე, ნაბუქოდნოსორი, მშვიდად ვცხოვრობდი ჩემს სახლში და ბედნიერი ჩემს სასახლეში.

4ა- მშვიდი და ბედნიერი? დიახ, მაგრამ მაინც შეუქცევადი წარმართი ჭეშმარიტი ღმერთისთვის.

დაწი 4:5 მე ვნახე სიზმარი, რომელმაც შემაშინა; ფიქრებმა, რომლთაც ჩემს საწოლზე და მადევნეს და ჩემი გონების ხილვები შიშით მავსებდა.

5ა - ეს მეფე ნაბუქოდნოსორი ნამდვილად წარმოგვიდგება, როგორც დაკარგულ ცხვარი, რომელსაც ღმერთი ქრისტეში მოდის, რათა დაეხმაროს და გადაარჩინოს იგი უბედურებისგან. რადგან ამ მშვიდობიანი და ბედნიერი მიწიერი დროის შემდეგ მეფის მომავალ დაღუპვა და მარადიული სიკვდილი იქნებოდა. მისი მარადიული ხსნისთვის ღმერთი მოდის მის შეწუხებასა და სატანჯველად.

დაწი 4:6 და მე ვუბრძანე, ბაბილონის ყველ ბრძენი გამომეყვანა, რათა სიზმრის ახსნა მომეცი.

ნა - ცხადია, ნაბუქოდონოსორს მეხსიერების სერიოზული პრობლემები აქვს. რატომ არ დაურეკავს მაშინვე დანიელს?

დანი 4:7 შემდეგ მოვიდნენ ჯადოქრები, ასტროლოგები, ქალღველები და მკითხავები. სიზმარი ვუთხარი და ახსნა არ მომცეს.

7ა - ყველფერი ისე ხდება, როგორც პირველხილვაში, წარმართი მკითხავები ამჯობინებენ თავიანთი უმღურების აღიარებას, ვიდრე იგავ-არაკების თქმას მეფეს, რომელიც უკვე დაემუქრა მათსიცოცხლეს.

დანი 4:8 ბოლოს დანიელ გამოჩნდა ჩემს წინაშე, რომელსაც ბელტეშაცარი ერქვა ჩემი ღმერთის სახელს მიხედვით და რომელსაც აქვს მასში წმინდა ღმერთების სული. მე მას ვეუბნები ოცნებას:

8ა - დავიწყების მიზეზი მოცემულია. ბელ ქერ კიდევ მეფის ღმერთი იყო. აქ მახსენდება, რომ დარიოს მიდიელ, კიროსი სპარსელი, დარიოს სპარსელი, არტაქსერქსეს 1-ლი, ესდ.1, 6 და 7-ის მიხედვით, ყველ თავის დროზე დააფასებს არჩეულ ებრაელებს და მათერთ ღმერთს მათ შორის კიროსი, რომლის შესახებაც ღმერთი წინასწარმეტყველებს ესა.44:28-ში და ამბობს: კიროსზე ვამბობ: ის არის ჩემი მწყემსი და შეასრულებს ჩემს ნებას; იტყვის იერუსალიმზე: აშენდეს იგი! და ტაძრისა: დაე, და არსდეს! - წინასწარმეტყველო მწყემსი შეასრულებს ღვთის წინასწარმეტყველურ ნებას, რომელსაც ის აღიარებს, რომ ემორჩილება. ეს სხვა ტექსტი ადასტურებს მის წინასწარმეტყველებულ მოქცევას: ეს. 45:2: ასე ეუბნება უფალო თავის ცხებულს, კიროსს და მე-13 მუხლში: მე აღვადგინე კიროსი ჩემს სიმათელში და გავასწორებ მის ყველგზას. ; აღადგენს ჩემს ქალქს და გაათავისუფლებს ჩემს ტყვეებს გამოსასყიდისა და ქრთმის გარეშე, ამბობს ცაბათ უფალო. და ამ გეგმის შესრულება ჩანს ესდ.6:3-დან 5-მდე: მეფე კიროსის მეფობის პირველწელს, მეფე კიროსმა ასეთი ბრძანება გასცა ღვთის სახელს შესახებ იერუსალიმში: ისევ აშენდეს სახლო, რათა იყოს მსხვერპლის ადგილი. სთავაზობენ და რომ მას აქვს მყარი საფუძველი. იქნება სამოცი წყრთა სიმაღლე, სამოცი წყრთა სიგანე, სამი რიგი თლილი ქვები და ერთი რიგი ახალი ხის. ხარჯებს გადაიხდის მეფის ოჯახი. გარდა ამისა, ღვთის სახელს ოქროსა და ვერცხლს ჭურჭელი, რომელიც ნაბუქოდონოსორმა იერუსალიმის ტაძრიდან წაიღო და ბაბილონში წაიღო, დაბრუნდება, იერუსალიმის ტაძარში წაიყვანს იმ ადგილს, სადაც იყო და

სახლში დადებს. ღმერთის. ხარჯებს მეფის ოჯახი გადაიხდის. ღმერთმა მიანიჭა მას ის პატივი, რომელიც მან მეფე სოლომონს მიანიჭა. თუმცა, ფრთხილდ იყავი! ეს დადგენილება არ დაუშვებს და ნ.9:25-ში შემოთავაზებული გამოთვლების გამოყენებას მესიის პირველ მოსვლს თარიღის მისაღებად; ეს იქნება მეფე არტაქსერქსეს სპარსელ. კიროსმა აღადგინა ტაძარი, მაგრამ არტაქსერქსემ ნება დართო იერუსალიმის კედლების აღდგენისა და მთელ ებრაელ ხალხის თავის ეროვნულმიწაზე დაბრუნებაზე.

დაწი 4:9 ბელტეშაცარი, ჯადოქრების თავკაცი, რომელსაც მე ვიცი, რომ შენში აქვთ წმინდა ღმერთების სული და რომელთა თვისაც საიდუმლო არ არის რთული, მომეცი სიზმარში ნანახი ხილვების ახსნა.

9ა- უნდა გავიგოთ, სად არის მეფე. მისი აზრით, ის დარჩა წარმართა და მხოლოდ დანიელს ღმერთს სცნოს სხვა ღმერთად, გარდა იმისა, რომ მას შეეძლო სიზმრების ახსნა. ღმერთების შეცვლას იდეა მას არ გაუჩნდა. დანიელს ღმერთი სხვებთან შედარებით სხვა ღმერთი იყო.

დაწი 4:10 ეს არის ჩემი გონების ხილვები, როცა ვიწექი. შევხედე და აჰა, დედა მიწის შუაგულში დიდი სიმაღლეს ხე იყო.

10ა- გამოსახულებებში, რომლებსაც იესო გამოიყენებს თავისი გაკვეთილების მისაცემად იმ სულიერად მიანიჭებს, რომელთა სწავლებაც სურს, ხე იქნება ადამიანის გამოსახულება, ლერწმიდან, რომელიც იხრება და იხრება ძლიერ და დიდებულ კედელამდე. და როგორც ადამიანს შეუძლია შეაფასოს ხის გემრიელ ნაყოფი, ღმერთი აფასებს თუ არა მისი ქმნილების ნაყოფს, ყველზე სასიამოვნოდან ყველზე ნაკლებად სასიამოვნო, თუნდაც ამაზრზენი და საზიზღარი.

დაწი 4:11 და ეს ხე გახდა დიდი და ძლიერი, მისი მწვერვალზე ზეცამდე აღწევდა და ჩანდა მთელ დედა მიწის კიდიდან.

11ა- ქანდაკების ხილვაში ქალღევალთა მეფე უკვე შეადარეს ხეს ძლიერად მოსილების, ძლიერებისა და იმპერიის გამოსახულების მიხედვით, რომელიც მას ჭეშმარიტმა ღმერთმა მისცა.

დაწი 4:12 მშვენიერი იყო მისი ფოთლები და უხვი ნაყოფი; ყველსთვის საჭმელს ატარებდა; მინდვრის მხეცები მის ჩრდილს აფარებდნენ თავს და ყველ ცოცხალ არსება მისგან იღებდა საკვებს.

12ა - ეს ძლევამოსილი მეფე თავისი იმპერიის ყველ წევრს უზიარებდა მისი ბრძანებით წარმოებულ სიმდიდრეს და საკვებს.

12ბ- *ცის ფრინველებმა თავიანთი სახლო მის ტოტებს შორის შექმნეს,*

გამოთქმა არის და ნ.2:38-ის განმეორება. პირდაპირი გაგებით, ცის ეს ჩიტები წარმოადგენენ სიმშვიდესა და სიმშვიდეს, რომელიც სუფევს მისი მმართველობის ქვეშ. სულიერი გაგებით ისინი ღვთის ზეციურ ანგელოზებს მოიხსენიებენ, მაგრამ ეკ.10:20-დან ამ ცალკეულ მითითებაში საუბარია თვით ღმერთზე, რადგან მხოლოდ ის იკვლევს თითოეულს აზრებს: *ნუ აგინებ მეფეს ., თუნდაც გონებაში და ნუ აგინებ მდიდრებს ოთახში, სადაც გძინავს; რადგან ცის ჩიტი წაიღებდა შენს ხმას, ფრთოსანი ცხოველი გამოაქვეყნებდა შენს სიტყვებს .* ციტატების უმეტესობაში ცის ფრინველები იგონებენ არწივებს და მტაცებელ ფრინველებს, რომლებიც დომინირებენ ფრთოსან სახეობებში. ჩიტები სახლდებიან იქ, სადაც მათი საკვები უხვადაა; შესაბამისად, სურათი ადასტურებს კეთილდღეობას და საკვების გაჯერებას.

დაწი 4:13 *ჩემი სულის ხილვებში, რომლებიც ვიხილუ წოლს დროს, დავინახე და აჰა, ერთ-ერთი მხედველი და წმიდა ჩამოვიდა ზეციდან.*

13ა- მართლაც, ციურ ანგელოზებს არ აქვთ ძილი, ამიტომ ისინი მუდმივად აქტიურობენ. ისინი, *ვინც წმინდანი არიან* და ღმერთს ემსახურებიან, *ჩამოდიან ზეციდან*, რათა მის მიწიერ მსახურებს მიაწოდონ მისი გზავნილები.

დაწი 4:14 *მან ძლიერად შესძახა და ასე თქვა: მოწყვითე ხე და მოკვეთე მისი ტოტები; შეანჯღრიეთ ფოთლები და გაფანტეთ ნაყოფი; გაიქცნენ მხეცები მის ქვემოდას და ჩიტები მისი ტოტებიდან!*

14ა - ხილვა აცხადებს, რომ მეფე დაკარგავს თავის სამეფოს და მასზე ბატონობას.

დაწი 4:15 *მაგრამ დატოვე ღერო, სადაც ფესვებია მიწაში, და მიამაგრე რკინისა და სპილენძის ჯაჭვებით მინდვრის ბაღხს შორის. ზეცის ცვარში გაჟღერნთილი იყოს და მხეცების მსგავსად მიწის ბაღხი ჰქონდეს თავის წილ!*

15ა - *ოღონდღერო და ტოვეთ მიწაში, სადაც ფესვებია* მეფე დარჩება თავის სამეფოში; მას არ გააძევენ.

15ბ- *და მიამაგრეთ იგი რკინისა და სპილენძის ჯაჭვებით მინდვრის ბაღხს შორის*

არ არის საჭირო რკინისა და სპილენძის ჯაჭვები, რადგან ღმერთი უბრალოდ აიძულებს მის მოქნილქმნილებას დაკარგოს გონება და საღია ზრი ყველ ასპექტში, ფიზიკური, გონებრივი და მორალური. ძლევამოსილო მეფე თავს მინდვრის მხეცად აიღებს. ამიტომ მისი სამეფოს დიდებულები იძულებულნი იქნებიან ჩამოართვან მას სამეფოზე ბატონობა.

15c- დაე, ის ცის ნამით იყოს გაქლენთილო და მას, როგორც მხეცებს, ჰქონდეს მიწის ბალხი, როგორც მისი ნაწილო.

ჩვენ შეგვიძლია წარმოვიდგინოთ მისი მოზარდების შეშფოთება, რომლებიც დაინახავენ მას მიწიდან ბალხის ჭამა, როგორც ძროხა ან ცხვარი. ის უარს იტყვის და ხურულ საცხოვრებლებზე, მინდორში ცხოვრებას და მილს ამჯობინებს.

დაწი 4:16 წაერთმევა მას ადამიანური გული და მხეცის გული მიეცემა მას; და შვიდჯერ გადაივლის მასზე.

ამ გამოცდილებაში ღმერთი კიდევ ერთხელ ადასტურებს მისი ნამდვილო ყოვლისშემძლეობის მტკიცებულებას. რადგან ყველ თავისი ქმნილების სიცოცხლს შემოქმედს, მას შეუძლია ნებისმიერ დროს, თავისი დიდებისთვის, გახადოს ადამიანი ინტელექტუალური ან, პირიქით, დაამუნოს. იმის გამო, რომ ის მათი თვალსთვის უხილვი რჩება, მამაკაცები უგულბელოფენ ამ საფრთხეს, რომელიც მუდმივად ამძიმებს მათ. მაგრამ მართალია, იშვიათად ერევა და როცა ერევა, ეს კონკრეტული მიზეზითა და მიზნისთვისაა.

სასჯელო მოზომილია. ეს ეხება მეფე ნაბუქოდნოსორს **შვიდჯერ**, მხოლოდ შვიდი წლის განმავლობაში. არავითარი ლეგიტიმაცია არ არის ამ ხანგრძლივობის გამოყენება სხვა რამეზე, გარდა თავად მეფისა. კიდევ ერთხელ „7“ რიცხვის ამ არჩევით, შემოქმედი ღმერთი თავისი „სამეფო ბეჭდით“ ასახელებს ინიციალს, რომელიც უნდა განხორციელდეს.

დაწი 4:17 ეს წინა დადება მხედველთა განკარგულებაა, ეს დადგენილება არის წმინდანების ბრძანება, რათა ცოცხალმა იცოდნენ, რომ უზენაესი მართავს ადამიანთა სამეფოს და აძლევს მას, ვისაც სურს, და რომ ის ბადებს იქ ყველზე საზიზღარკაცს.

17a- ეს წინა დადება არის დადგენილება, ვინც უყურებს

სული ხაზს უსვამს ამ ღვთაებრივი ჩარევის განსაკუთრებულ ხასიათს, რომელსაც ის „განკარგულების“ როლს ანიჭებს მათ, ვინც უყურებს. ადამიანი უნდა ისწავლოს, რომ მიუხედავად მატყუარა გარეგნობისა, მას მუდმივად აკვირდებიან ციური არსებები. ღმერთს სურს, რომ ეს მაგალითი ადამიანთათვის გაკვეთილ დაქციოს სამყაროს აღსასრულმდე. მათ ვინც უყურებს, ის ავლენს ღვთის ბანაკის ანგელოზების სრულყოფილ კოლექტიური ერთობას, რომელიც მათაერთიანებს მის პროექტებსა და ქმედებებში.

17b- რათა ცოცხალმა იცოდეს, რომ უზენაესი ბატონობს ადამიანთსამეფოზე და აძლევს მას, ვისაც სურს.

ღმერთი ხელმძღვანელობს ყველფერს და აკონტროლებს ყველფერს. ხშირად, ამ ფარულ რეალობის დავიწყების შემდეგ, ადამიანი თვლის, რომ თავად არის თავისი ბედის და მისი გადაწყვეტილებების ბატონ-პატრონი. ის ფიქრობს, რომ ირჩევს თავის ლიდერებს, მაგრამ ღმერთია, ვინც მათთანამდებობაზე აყენებს, მისი კეთილ ნებისა და საგნებისა და არსებების შესახებ მისი განსჯის შესაბამისად.

17c- და რომ ის აჩენს იქ ყველზე საზიზღარ ადამიანებს

მართლა გამონათქვამი: "ხალხს ჰყავს ლიდერები, რომლებსაც იმსახურებენ". როდესაც ხალხი იმსახურებს ბოროტკაცს ლიდერად, ღმერთი აკისრებს მას.

დანი 4:18 ეს არის სიზმარი, რომელიც მე, მეფე ნაბუქოდნოსორმა ვოცნებობდი. შენ, ბელტეშაცარ, ახსნა, რადგან ჩემი სამეფოს ყველ ბრძენი ვერ მომცემს ამას; შეგიძლია, რადგან შენში გაქვს წმინდა ღმერთების სული.

18a- ნაბუქოდნოსორი პროგრესირებს, მაგრამ ის მაინც არ მოქცეულს. მას ჯერ კიდევ ახსოვდა, რომ დანიელ წმინდა ღმერთებს ემსახურება. მონოთეიზმი მისთვის ჯერარარის გასაგები.

დანი 4:19 მაშინ დანიელ, რომლის სახელი იყო ბელტეშაცარი, ერთი წუთით გაოგნებულ და რჩა და მისმა ფიქრებმა შეაშფოთა იგი. მიუგო მეფემ და უთხრა: ბელტეშაცარ, სიზმარი და ახსნა არ შეგაწუხოთ. მიუგო ბელტეშაცარმა: ბატონო ჩემო, სიზმარი იყოს შენს მტრებს და მისი ახსნა შენს მოწინააღმდეგეებს!

19a- დაწიელს ესმის სიზმარი და ის, რაც მოხდება, იმდენად საშინელია მეფისთვის, რომ დაწიელს ამჯობინებდა და ენახა, რა მოხდა მის მტრებზე.

დაწი 4:20 ხე, რომელიც იხილუ, რომელიც გაიზარდა და გაძლიერდა, რომლის მწვერვალს ცამდე სწვდებოდა და დედა მიწის ყველს კუთხეში ჩანდა;

დაწი 4:21 ეს ხე, რომლის ფოთლები მშვენიერი იყო და მისი ნაყოფი უხვი, რომელიც ყველს აძლევდა საჭმელს, რომლის ქვეშ იფარებოდნენ მინდვრის მხეცები და რომლის ტოტებს შორის ცის ფრინველები სახლობდნენ.

21a- ფოთლები ღმაზი იყო
ფიზიკური გარეგნობა და ტანსაცმელი.

21b- და უხვი ხილი
კეთილდღეობის სიმრავლე.

21c- ვინც ყველს სთვის საჭმელს ატარებდა
ვინც უზრუნველყო მთელი თავისი ხალხის საკვები.

21d- რომლის ქვეშაც შეიფარეს მინდვრის მხეცები
მისი მსახურების მეფე მფარველი.

21- და რომლის ტოტებს შორის ცის ფრინველებმა თავიანთი სახლი შექმნეს

მისი მმართველობის დროს მისი ხალხი დიდ უსაფრთხოებაში ცხოვრობდა. ჩიტები მიფრინავენ და ოდნავი საფრთხის შემთხვევაში ტოვებენ ხეს.

დაწი 4:22 შენ ხარ, მეფეო, ვინც გახდი დიდი და ძლიერი, რომლის სიდიადე გაიზარდა და ამაღლდა ცამდე და რომლის ბატონობაც ვრცელდება დედა მიწის კიდეებამდე.

დაწი 4:23 და დაინახა მეფემ ერთერთი წმიდა მცველი, რომელიც ჩამოვიდა ზეციდან და თქვა: მოწყვითე ხე და გაანადგურე; მაგრამ დატოვე ღერო მიწაში, სადაც ფესვებია, და მიამაგრე რკინისა და სპილენძის ჯაჭვებით, მინდვრის ბაღხს შორის; ზეცის ნამით გაჟღენთილი იყოს და მისი წილი მინდვრის მხეცებთან იყოს, ვიდრე შვიდი დრო არ გადაიტანოს მასზე.

დაწი 4:24 ეს არის ახსნა, მეფეო, ეს არის უზენაესის ბრძანება, რომელიც შესრულდება ჩემს ბატონ მეფეზე.

დაწი 4:25 გაგაგდებენ ადამიანთა შორის და დაბინავდები მინდვრის მხეცებთან და მოგცემენ ბაღხს ხარებივით საჭმელს და ზეცის ნამით იქნები გაჟღენთილი და შვიდჯერ გადაგივლის, სანამ არ გაიგებ, რომ უზენაესი განაგებს ადამიანთა სამეფოს და მისცემს მას, ვისაც სურს.

25a- სანამ არ გეცოდინებათ, რომ უზენაესი მართავს ადამიანთა სამეფოს და აძლევს მას, ვისაც სურს.

დანიელ ახსენებს ღმერთს, როგორც „უზენაესს“. ის ამგვარად წარმართავს მეფის აზრებს ერთი ღმერთის არსებობაზე; იდეა, რომლის გაგებაც მეფეს ძალა უჭირს, მამიდან შვილზე მემკვიდრეობით მიღებული ამპოლოთის ტური წარმოშობის გამო.

დანი 4:26 ბრძანება დატოვო ტოტი, სადაც ხის ფესვებია, ნიშნავს, რომ შენი სამეფო შენთან დარჩება, როცა მიხვდები, რომ ის, ვინც მართავს, არის ზეცაში.

26a- როდესაც ის აღიარებს, რომ მმართველ ზეცაშია, დაცირების გამოცდილება შეწყდება, რადგან მეფე და რწმუნდება და გარდაიქმნება.

დანი 4:27 ამიტომ, მეფეო, მოგეწონოს ჩემი რჩევა. ბოლო მოელო შენს ცოდვებს სამართლიანობის აღსრულებით, ხოლო შენს ურჯულოებას უბედურების მიმართ თანაგრძნობის გამოვლენით და შენი ბედნიერება შეიძლება გაგრძელდეს.

27a- როდესაც მეფე პრაქტიკაში გამოიყენებს იმას, რასაც დანიელ ჩამოთვლს ამ მუხლში, ის ნამდვილდ მოაქცევს. მაგრამ ეს პერსონაჟი სიამაყეს გადაეცემა, მისმა უდავო ძალმა ის ახირებულ და ხშირად უსამართლოდ აქცია, როგორც ეს წინა გამოვლენილმა გამოცდილებამ გვასწავლ.

დანი 4:28 ყოველგვ ეს შესრულდა მეფე ნაბუქოდონის ორზე.

28a- დანიელს ეს განცხადება კრძალვს ამ წინასწარმეტყველების ნებისმიერ სხვა ინტერპრეტაციას, რომელიც გმობს წინასწარმეტყველურ საფუძვლებს, რომლებსაც ასწავლიან იეჰოვას მოწმეები და ნებისმიერი სხვა რელიგიური ჯგუფი, რომელიც ეწინააღმდეგება დანიელს მიერ განსაზღვრულ წესს. უფრო მეტიც, ამის დასტურია მთელი თავის შინაარსი. რადგან ამბავი გვასწავლს, თურათომ მოხვდა მეფეს წყევლ ხის წინასწარმეტყველებაში.

დანი 4:29 თორმეტი თვის ბოლოს, როცა დადიოდა ბაბილონის სამეფოსასახლში,

29a- 12 თვე, ან წელიწადი ან „დრო“ გადის ხილვასა და მის შესრულებას შორის.

დანი 4:30 უპასუხა მეფემ და თქვა: განა ეს არ არის დიდი ბაბილონი, რომელიც ავაშენე სამეფო საცხოვრებლად ჩემი ძალის ძალით და ჩემი დიდების სადიდებლად?

30ა - ეს ის საბედისწერო მომენტია, როცა მეფე სჯობდა გაჩუმებულიყო. მაგრამ ჩვენ შეგვიძლია ამის გაგება, რადგან მისი ბაბილონი მართლაც წმინდა საოცრება იყო, რომელიც ჯერ კიდევ ჩამოთვლილია "მსოფლოს შვიდი საოცრებათაგან". დაკიდებული ბაღები გამწვანებულია, აუზები, ფართო მოედნები და გალვანი თითოეულ მხარეს 40 კილომეტრიან მოედანზე. გალვანი, რომლის თავზე ორ ტანკს შეეძლო ერთმანეთის გავლ გალვნის მთელ სიგრძეზე; იმდროინდელი გზატკეცილი. ბერლინი რეკონსტრუირებულ მისი ერთ-ერთი კარიბჭე მდებარეობს ლურჯი მინანქრის ქვებისგან შემდგარი ორი კედლის ცენტრში, რომელზეც მეფის ემბლემაა ამოტვიფრული: ლომი არწივის ფრთებით, რომელსაც დან.7:4 ახსენებს. მას რაღაც ჰქონდა საამაყო. მაგრამ ღმერთი მის სიტყვებში ვერ ხედავს სიამაყეს, ის ხედავს სიამაყეს, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა დავიწყებას და ზიზღს მისი წინა გამოცდილების მიმართ. რასაკვირველია, ეს მეფე ერთადერთი ამაცი არსება არ არის დედამიწაზე, მაგრამ ღმერთმა მასზე ახედა, მას სურს სამოთხეში იყოს და ეყოლება. ეს იმსახურებს ახსნას: ღმერთი განსჯის თავის ქმნილებებს გარეგნობის მიღმა. ის იკვლევს მათ გულსა და გონებას და ცოდვის გარეშე ცნობს ცხვრებს, რომლებიც იმსახურებენ ცხონებას. ეს იწვევს მას დაჟინებით და ზოგჯერ სასწაულების მოხდენამდე, მაგრამ მეტოდი გამართლებულია მიღებული საბოლოო შედეგის ხარისხით.

დაწი 4:31 *სანამ სიტყვა ჯერ კიდევ მეფის პირში იყო, ზეციდან ხმა მოესმა: ისმინე, მეფე ნაბუქოდონოსო, რომ სამეფო წაერთმევა.*

31ა - ნაბუქოდონოსო ორი ღვთის სიყვარულის მსხვერპლია, რომელმაც მას ხაფანგი და უდგა და ამის შესახებ წინასწარმეტყველურ სიზმარში გააფრთხილ. ზეციდან გამოტანილი წინადადება ისმის, მაგრამ ვიხაროთ, რადგან ბოროტება, რომელსაც ღმერთი გაუკეთებს, გადაარჩენს მის სიცოცხლეს და მარადიულს გახდის მას.

დაწი 4:32 *გაგაგებენ ადამიანთა შორის, დასახლები მინდორის მხეცებთან და მოგცემენ ბაღებს ხარებივით საჭმელად; და შვიდჯერ გადივლს თქვენზე, სანამ არ გაიგებთ, რომ უზუნაესი განაგებს ადამიანთა სამეფოს და მისცემს მას, ვისაც სურს.*

32a- შვიდი წლს განმავლობაში, შვიდჯერ , მეფე კარგავს თავის ნათელ აზროვნებას და გონება არწმუნებს მას მხოლოდცხოველ დყოფნაში.

დანი 4:33 ამავე დროს შესრულდა სიტყვა ნაბუქოდონოსორზე. იგი განდევნეს კაცთაგან, ჭამდა ბაღხს, ვითარცა ხარი, მისი სხეულო ზეცის ნამით იყო გაჟღენთილი; სანამ მისი თმა არწივის ბუმბულვითგაიზარდა და ფრჩხილები ჩიტებისავით.

33a - მეფე მოწმობს, რომ ყველფერი, რაც იყო გამოცხადებულ ხილვაში მასზე კარგად იყო შესრულბული. ჩვენების დაწერისას მოქცეული მეფე ამ დამამცირებელ გამოცდილებას ავლენს და საკუთარ თავზე მესამე პირში საუბრობს. სირცხვილი მაინც უბიძგებს უკან დახევას. შესაძლებელია კიდევ ერთი ახსნა, რომელიც არის ის, რომ ეს ჩვენება ერთად დაწერეს მეფემ და დანიელმა, მისმა ახალმა ძმამ ჭეშმარიტ ღმერთში.

დანი 4:34 და თქმული დროის შემდეგ, მე, ნაბუქოდონოსორმა, თალები ზეცისკენ ავაპყრო და გონება დამიბრუნდა. ვაკურთხე უზენაესი, ვადიდებ და ვადიდებ მას, ვინც მარადიულად ცოცხლობს, რომლის ბატონობაც მარადიული ბატონობაა და რომლის სამეფოც აგრძელებს თაობიდან თაობას.

34a- ბრძენი და ყოვლსშემძლე ღმერთი იძენს დაკარგულ ცხვრის სიყვარულს. შეუერთდა მის სამწყსოს და ამრავლებს ქებას მისი დიდებისთვის.

34b- ის, ვისი ბატონობაც მარადიული ბატონობაა და რომლის მეფობაც გრძელდება თაობიდან თაობას

ფორმულს ეხება დანის კაცის ძის მე-5 ^{სამეფოს}, ამჯერად მარადიულს. 7:14: მას მიეცა ბატონობა, დიდება და მეფობა; და ყველ ხალხი, ერი და ყოველი ენის კაცი ემსახურებოდა მას. მისი ბატონობა მარადიული ბატონობაა, რომელიც არგაქრება და მისი სამეფო არასოდეს განადგურდება . და ასევე გამოსახულების ხილვაში დან.2:44: ამ მეფეების დღეებში ზეციერი ღმერთი აღადგენს სამეფოს, რომელიც არასოდეს განადგურდება და არ გადავა სხვა ხალხის ბატონობის ქვეშ; ის დაამსხვრევს და განადგურებს ყველ ამ სამეფოს, თვითონ კი სამუდამოდგაძლებს .

დანი 4:35 ყველ, ვინც დედმიწაზე ცხოვრობს, არაფერია მის თვალში: ის აკეთებს როგორც სურს ცის ლშქარს და მათ ვინც დედმიწაზე ცხოვრობს, და ვერავინ გაუძლებს მის ხელს. ის: რას აკეთებ?

35a - დიდება ცოცხალღმერთს! რადგან ამჯერად მეფემ ყველფერი გაიგო და მოაქცია .

დაწი 4:36 ამ დროს საღი აზრი დამიბრუნდა; ჩემი სამეფოს დიდება, ჩემი დიდება და ბრწყინვალება დამიბრუნდა; ჩემმა მრჩეველებმა და უფროსებმა ისევ მკითხეს; მე დავბრუნდი ჩემს სამეფოში და ჩემი ძალა მხოლოდგაიზარდა.

36a - მართალი და მართალი იობის მსგავსად, რომელსაც ღმერთმა მისცა ვაჟები, ასულები და შთამომავლობა თავისი განსაცდელს ბოლოს, მეფე აღადგენს თავის დიდებულთა ნდობას და განაახლებს თავის ახლ ბრძენ მეფობას ცოცხალ ღმერთის მიერ განათლებულ ჭეშმარიტ ბრძენთა შორის. . ეს გამოცდილება ადასტურებს, რომ ღმერთი ანიჭებს სამეფოს ვისაც სურს. სწორედ მან შთააგონა დიდ ქალღვრებს კვლევითობათი მეფე.

დაწი 4:37 ახლ მე, ნაბუქოდონოსორი, ვაქებ, ვადიდებ და ვადიდებ ზეცის მეფეს, რომლის საქმეები ყველ ჭეშმარიტია და მისი გზები მართალი, და რომელსაც ძალუძს და ამდაბლოს ამპარტავნებით მოსიარულეები.

37a- მას შეუძლია თქვას, რადგან გადაიხადა, რომ შეძლოს ამის თქმა.

ყველზე უარესის თავიდან ასაცილებლად, კბილს ამოღებამ შეიძლება ძალან დააზარალოს; მაგრამ ფსონებს შეუძლიათ ტანჯვის გამართლება. მარადისობის მოსაპოვებლად შეიძლება საჭირო გახდეს მძიმე ან ძალან მძიმე განსაცდელის გავლ; სიამაყის ამოძირკვა გაამართლებს მათ, როცა ეს შესაძლებელია. თავისი პოტენციალს ცოდნით, იესო ქრისტემ პავლე დააბრმავა და მასკოს გზაზე, რათა სულერად ბრმა „მისი ძმების მღვენელ“ გამხდარიყო მისი ერთგულ და გულმოდგინე მოწმე მას შემდეგ, რაც დაიბრუნა მისი მხედველობა, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, მისი მხედველობა. სული.

დაწი ელ 5

დაწი 5:1 მეფე ბელშაცარმა დიდი ქეიფი გაუმართა თავის დიდებულებს, ათსეულს, და დალოა ღვინო მათ წინაშე.

1a - მეფე ნაბუქოდონოსორმა დაიმინა ღვთის მშვიდობით, როდესაც ის საკმაოდ მოხუცდა და მის ნაცვლდ მისი ვაჟი ნაბონიდი გადავიდა, რომელსაც არ სურდა მმართველობა, ამიტომ მის ნაცვლდ გამეფდა მისი ვაჟი ბელშაცარი. არ აურიოთ ეს სახელი, რაც ნიშნავს "ბელო იცავს მეფეს", გამოწვევას, რომელსაც ღმერთი აპირებს, დაწიელს

ნაბუქოდონოსორს: ბელტეშაზარი, რაც ნიშნავს "ბელ და იცავს". ამ სახელუბის სათავეში არის ბელან ბელალს თაყვანისცემა, რომლის უკან დგას პოლითეიზმის ერთადერთი ორგანიზატორი: სატანა, ეშმაკი. როგორც დავინახავთ, მოქცეული მეფის მემკვიდრეები მას ამგზავთ არგაჰყვნიენ.

დანი 5:2 ბელშაცარმა ღვინო რომ გასინჯა, მოიტანა ოქროსა და ვერცხლს ჭურჭელი, რომელიც მამამისმა ნაბუქოდონოსორმა იერუსალიმის ტაძრიდან აიღო, რათა მეფე და მისი დიდებულები, მისი ცოლები და ხარჭები გამოიყენეს. სასმელი.

2ა- ამ წარმართი მეფისთვის ეს ოქროსა და ვერცხლს ჭურჭელი მხოლოდებრა ელუბისგან აღებული ნადავლებია. აირჩია უფლებელო ჭეშმარიტი ღმერთი, რომელსაც ნაბუქოდონოსორი მოაქცია, ის უფლებელოფს იმ ფაქტს, რომ ეს ცოცხალ ღმერთი განსჯის მის ყველ მოქმედებას. შემოქმედი ღმერთის სამსახურში ნაკურთხი და განწმენდილი ამ ნივთების საფუძვლანი და უხამსი ხმარებით, ის სჩადის თავისი ხანმოკლე ცხოვრების უკანასკნელ შეცდომას. თავის დროზე ნაბუქოდონოსორმა იცოდა, როგორ გაეთვალსწინებინა ებრაელთა ღმერთის აქტიური ძალა, რადგან მიხვდა, რომ მისი ეროვნული ღმერთები სინამდვილეში არ არსებობდნენ. ბაბილონის მეფის დაქვემდებარებაში მყოფმა ყველ ხალხმა მოისმინა მისი ძლიერი მოწმობა ზეცის მეფის სასარგებლოდ, განსაკუთრებით კი მისი უახლოესი ოჯახი. მაშასადამე, ღმერთს აქვს ყველ მიზეზი, რომ ახლ გამოიჩინოს თავი სამართლიანად და დაუნდობლდ.

დანი 5:3 მაშინ გამოიტანეს ოქროს ჭურჭლები, რომლებიც ამოიღეს ტაძრიდან, ღვთის სახლდან იერუსალიმში; და მეფე და მისი დიდებულები, მისი ცოლები და ხარჭები სვამდნენ მას.

3ა- დანიელ ამტკიცებს ამ ამოღებულ ჭურჭლს წარმოშობას ტაძრიდან, იერუსალიმის ღვთის სახლდან. უკვე, როცა დავინახა, რომ ებრაელმა ღმერთმა და უშვა, რომ ეს ყველფერი მისი ტაძრიდან მოეხსნათ, ახალგაზრდა მეფეს უნდა გაეგო, რომ ჭეშმარიტი ღმერთი სჯის და სასტიკად სჯის მათ, ვინც მას ცუდად ემსახურება. წარმართი ღმერთები არ აკეთებენ ასეთ რამეებს და მათი მოხელეები მხოლოდ იმ ადამიანების სიამოვნებას ცდილობენ, რომელთა ნდობაც ისინი იყენებენ.

დანი 5:4 სვამდნენ ღვინოს და ადიდებდნენ ოქროს, ვერცხლს, სპილენძის, რკინის, ხის და ქვის ღმერთებს.

4ა - უხამსი გამოყენება მომველებულია, ეს არის კერპთა ყვანისმცემლობა, ღმერთის სისამაგლის სიმაღლე. მნიშვნელოვანი დეტალი, უყურადღებობის დიდი გამოვლენებით, მეფე მეგობრებთან ერთად ქეიფობს, ხოლო მის ქალქს საფრთხე ემუქრება მიდიელებისა და სპარსელების მიერ, რომლებიც ალყაში დგანან.

დანი 5:5 იმ დროს გამოჩნდა კაცის ხელს თითები და დაწერეს სასანთლეს საპირისპიროდ სამეფო სასახლის კედლის კირქვაზე. მეფემ დაინახა ხელს ეს ბოლო, რომელიც წერდა.

5ა - ნაბუქოდონოსორის დროინდელი სასწაულები აბუჩადაგდებულ, ამახალ სასწაულის მიზანი არ არის მოქცევა, არამედ დამნაშავეთა სიცოცხლის განადგურება, როგორც ჩვენ დავინახავთ. ბოროტი ბრალდებულების წინაშე, რომლებსაც ცოდვილს სიკვდილს ურდათ, იესო ქრისტეც თითის ქვიშაში ჩაწერს მათფარულს დჩადენილცოდვებს.

დანი 5:6 მაშინ მეფემ ფერი იცვალ და ფიქრებმა შეაშფოთა; ზურგის სახსრები მოდუნდა და მუხლები ერთმანეთს დაეჯახა.

6ა - სასწაულ და უყოვნებლვ აწარმოებს თავის ეფექტს. მიუხედავად სიმთვრალისა, გონება რეაგირებს, შიშს განიცდის.

დანი 5:7 მეფემ ხმამაღლ შესძახა ასტროლოგებს, ქალდეელებს და მკითხავეებს; უპასუხა მეფემ და უთხრა ბაბილონის ბრძენკაცებს: ვინც წაიკითხავს ამ წერილს და მომცემს მის ახსნას, ჩაიცვას მეწამულში და მოიცვას ოქროს ყელსაბამი თავის კისერზე და დაიკავოს მესამე ადგილი სამეფოს მთავრობა..

7ა- კიდევ ერთხელ დანიელო იგნორირებულა; მის ჩვენებებს სამეფო მემკვიდრეობა აკრიტიკებდა. და ისევ, უკიდურეს ტკივილში, ახალგაზრდა მეფე უმაღლეს პატივს ჰპირდება მას, ვინც დაამტკიცა, რომ შეუძლია კედელზე დაწერილ გზავნილს ზებუნებრივი გზით გაშიფვრა. ვინც ამას გააკეთებს, სამეფოში მესამე ადგილს დაიკავებს, რადგან ნაბონიდი და ბელშაზარი პირველ და მეორე ადგილს იკავებენ.

დანი 5:8 მეფის ყველ ბრძენი შემოვიდა; მაგრამ ვერ წაიკითხეს ნაწერი და მეფეს ახსნა-განმარტება მისცეს.

8ა - როგორც ნაბუქოდონოსორის დროს, ეს შეუძლებელი რჩება წარმართი ბრძენებისთვის.

დანი 5:9 ამის გამო მეფე ბელშაცარს ძალიან შეეშინდა და ფერი შეიცვალა და მისი დიდებულები შეძრწუნდნენ.

დანი 5:10 და დედოფალი, მეფისა და მისი დიდებულების სიტყვების გამო, შევიდა საბანკეტო და რბაზში და ასე თქვა: მეფეო, იცოცხლე მარადიულად შეიძლება ფიქრებმა არ შეგაწუხოთ და სახემ ფერი არ შეიცვალოს!

დანი 5:11 შენს სამეფოში არის კაცი, რომელსაც წმინდა ღმერთების სულ აქვს; და მამაშენის დღეებში იპოვეს მასში მნათობები, გონიერება და სიბრძნე, როგორც ღმერთების სიბრძნე. ასევე მეფე ნაბუქოდონოსორმა, მამაშენმა, მეფემ, მამაშენმა, და ადინა იგი ჯადოქრების, ასტროლოგების, ქალღველთა, მკითხაველთა წინამძღოლად.

დანი 5:12 რადგან მასში დანიელმა, რომელსაც მეფე ბელტეშაცარი ასახელებს, იპოვა უმაღლესი სული, ცოდნა და გაგება, სიზმრების ინტერპრეტაციის, გამოცანების ახსნისა და რთულ კითხვების გადაჭრის უნარი. ამიტომ დაემახონ დანიელს და ის მისცემს ახსნას.

12ა - დედოფლს ეს ჩვენება დამაბნეველია და გამოხსნის მთელ სამეფო ოჯახს: ჩვენ ეს ვიცოდით... მაგრამ ავირჩიეთარგავითვალსწინოთ.

დანი 5:13 მაშინ მიიყვანეს დანიელი მეფის წინაშე. მიუგო მეფემ და უთხრა დანიელს: ეს დანიელი ხარ, იუდას ტყვეთაგანი, რომელიც მამაჩემმა მეფემ იუდიდან გამოიყვანა?

დანი 5:14 მსმენია შენზე, რომ შენში გაქვს ღმერთების სული და რომ შენში არის სინათლე, გაგება და არაჩვეულებრივი სიბრძნე.

დანი 5:15 მათახლხან მომიყვანეს ბრძენკაცები და ასტროლოგები, რათა წაიკითხონ ეს ნაწერი და ახსნა მომეცი; მაგრამ სიტყვების ახსნა ვერმისცეს.

დანი 5:16 გავიგე, რომ შეგიძლია ახსნა-განმარტების მიცემა და რთულ კითხვების გადაჭრა; ახლ თუ შეგიძლია წაიკითხო ეს წერილი და მომაწოდო ახსნა-განმარტება, მეწამულში ჩაიცივი, კისერზე ოქროს ყელსაბამს დაატარებ და სამეფოს მმართველობაში მესამე ადგილი გექნება.

16ა - მესამე ადგილი ნაბონიდის შემდეგ მისი მამა და თავად.

დანი 5:17 მიუგო დანიელმა მეფის წინაშე: შეინახე შენი ძღვენი და სხვას მიეცი შენი საჩუქრები;

თუმცა მე წავიკითხავ წერილს მეფეს და მივცემ ახსნას.

17ა - და ნიელო მოხუცებულია და არ ანიჭებს მნიშვნელობას არც ღირსებებს, არც ვერცხლოსა და ოქროს ნივთებსა და ფასეულობებს, მაგრამ შესაძლებლობას შეახსენოს ამ ახალგაზრდა მეფეს მისი შეცდომები, მისი ცოდვები, რომლოთაც მას მოუწევს სიცოცხლისთვის გადახდა. უარი თქვას და ის არის ღვთის მსახური ამ ტიპის ქმედებისთვის.

დაწი 5:18 მეფეო, უზენაესმა ღმერთმა მისცა ნაბუქოდონოს ორს, მამაშენს, ბატონობა, სიდიადე, დიდება და დიდება;

18ა- ნაბუქოდონოს ორის მეფობა იყო ჭეშმარიტი ღმერთის საქმე და ძღვენი, ისევე როგორც მისი დიდებულება, რომელიც მან არასწორად მიაწერა საკუთარ ძალებს, სიამაყის გამო, სანამ შვიდი წლის განმავლობაში სულელობდა ღმერთს.

დაწი 5:19 და იმ სიდიადის გამო, რომელიც მან მისცა, ყველს ხაღბი, ერი, ყველს ენის კაცი შეეშინდა და კანკალებდა მის წინაშე. მეფემ ის მოკლს, ვისაც სურდა, ხოლო ვისაც სურდა, სიცოცხლე დაუშვა; ის ასწია, ვინც სურდა, და ჩამოწია ვინც სურდა.

19ა - მეფემ მოკლს ვინც სურდა

კერძოდ, ღვთისგან ბოძებულმა ძალმა აიძულა იგი დაესაჯა მემამოხე ებრაელო ხაღბი და სიკვდილთდასაჯა მათი მრავალი წარმოადგენელი.

19ბ - და მან დატოვა მათი სიცოცხლე, ვისაც სურდა ისარგებლეს და ნიელმა და ტყვე ებრაელებმა.

19ც - მან გაზარდა ისინი, ვინც სურდა

მეფე ნაბუქოდონოს ორმა და ნიელო და მისი სამი ერთგული თანამებრძოლო ქალღველებზე ძალდასწია.

19დ - და მან დაწია ისინი, ვინც სურდა

მისი სამეფოს დიდებულებს უნდა დათანხმებულყვნენ, რომ მართავდნენ ახალგაზრდა უცნობებს ებრაელთა ტყვეობიდან. მისი ძლიერი ხელთ დაიმდაბლ და განადგურდა ებრაული ეროვნული სიამაყე.

დაწი 5:20 მაგრამ როდესაც მისი გული ამაღლდა და მისი სული გამკაცრდა ამპარტავნებამდე, იგი ჩამოაგდეს თავისი სამეფო ტახტიდან და ჩამოართვეს მისი დიდება;

20ა- მეფე ნაბუქოდონოს ორის გამოცდილება საშუალებას გვაძლევს გავიგოთ ქედმაღლობა, რომელიც მიეწერება დანის პაპის მეფეს .7:8. და ნიელო უჩვენებს მეფეს, რომ აბსოლუტური ძალუფლება

დმერთს ეძლევა ვისაც სურს, მისი პროგრამის მიხედვით. მაგრამ მეფე ნაბუქოდონოსორის დამცირების გახსენებისას ის შეახსენებს მას, რომ რაც არ უნდა ძლიერი იყოს ის, მიწიერი მეფე დამოკიდებულია ზეციური მეფის შეუზღუდავ ძალ უფლებაზე.

დანი 5:21 განდევნეს იგი კაცთა შვილთაგან და მისი გულ და ემსგავსა მხეცთა გულს და მისი სამყოფელი იყო გარეული ვირები; მათმისცეს ბაღხი, რომ ეჭამა ხარებივით, და მისი სხეული გაჟღენთილი იყო ზეცის ნამით, სანამ არ აღიარა, რომ უზენაესი დმერთი განაგებს ადამიანთა სამეფოს და აძლევს მას, ვისაც მოსწონს.

21a- მე აღვნიშნავ, მხოლოდ ამ ლექსში, ნახსენები " გარეული ვირები ". ვირი სიჯიუტის ტიპიური სიმბოლოა: „ვირივით ჯიუტი“, მით უმეტეს, თუ ის „ველურია“ და არა მოშინაურებული. ეს არის სიმბოლო, რომელიც წარმოადგენს ადამიანის სულს, რომელიც უარს ამბობს მოისმინოს დმერთის გაკვეთილები მისი ცხოვრებისეული გამოცდილებით და ბიბლიური გამოცხადებებით.

დანი 5:22 შენ კი, მის შვილო, ბელშაცარ, არ დაიმდაბლე გულ, თუმა ეს ყველფერი იცოდ.

22a- ფაქტობრივად, ეს იყო ბელშაცარი, რომელიც იქცეოდა „ველური ვირივით“ და არ ითვალსწინებდა თავისი „მამის“ (ბაბუის) მიერ განცდილ გამოცდილებას.

დანი 5:23 შენ ამაღლდი ზეცის უფლოს წინააღმდეგ; მისი სახლოს ჭურჭელი მოგიტანეს და ღვინოს სვამდით თქვენ და თქვენი უხუცესები, თქვენი ცოლები და თქვენი ხარჭები; შენ ადიდებდი ვერცხლს, ოქროს, სპილენძის, რკინის, ხის და ქვის დმერთებს, რომლებიც ვერ ხედავენ და არისმენენ და არაფერი იციან და არ ადიდებენ დმერთს, რომელსაც ხელში აქვს შენი სუნთქვა და ყველ შენი გზა.

23a - ბელშაცარმა შეურაცხყო ოქროს ჭურჭელი, რომლებიც განწმენდილი იყო შემოქმედი დმერთისთვის მისი ტამრის რელიგიური მსახურებისთვის. მაგრამ მათი გამოყენებით ცრუ წარმართული დმერთების სადიდებლად, მან მიაღწია **სისამაგლს**. ეს გამოსახულება ამზადებს გამოცხ.17:4-ს: *ეს ქალო იყო შემოსილი მეწამული და ალსფერი, და შემკული იყო ოქროთი, ძვირფასი ქვებითა და მარგალიტით. მას ხელში ეჭირა ოქროს თასი, სავსე სისამაგლეებითა და მისი მეძავობის*

მინარევებით. მან მიიღო სახელი " დიდი ბაბილონი "
მე-5 ლექსში.

დაწი 5:24 *ამიტომ გამოგზავნა ხელს ბოლო, რომელოც
ასახავდა ამ წერილს.*

24a- თავის მხრივ, ბელშაცარი ძალან გვიან
აღმოაჩენს ჭეშმარიტი ცოცხალი ღმერთის
არსებობას, რომელოც მოქმედებს და რეაგირებს
სასწაულბრივად და დამიანთა ქცევაზე.

დაწი 5:25 *ეს არის ის ნაწერი, რომელოც დაიწერა:
მინოუ, მინოუ, თეკელო, ოუფარსინი.*

25a- თარგმანი: და თვლ, და თვლ, აწონვა და გაყოფა

დაწი 5:26 *და ეს არის ამ სიტყვების ახსნა.
დაწომრილო: ღმერთმა დაიფალ შენი სამეფო და
დაასრულ იგი.*

26a- პირველი „ და თვლო „ მიზნად ისახავს მეფობის
დასაწყისს, ხოლო მეორე „ და თვლოლ „, ამ მეფობის
დასასრულს.

დაწი 5:27 *აწონილო: სასწორში აწონ-დაწონეთ და
გაჭირვებულ აღმოჩნდით.*

27a- სასწორი აქვთა ებრივი განკითხვის სიმბოლოა.
მამაკაცებმა მიიღეს ის იუსტიციის სამსახურების
აღსანიშნავად; ძალან არასრულყოფილი
სამართლანობა. მაგრამ ღმერთი არის სრულყოფილი
და ორმაგი სასწორის გამოსახულება და ფუძნებულ
, ის აწონებს სიკეთისა და ბოროტების ქმედებებს,
რომლებიც განსჯის მსჯავრდებულმა შეასრულს. თუ
სიკეთის პლტო უფრო მსუბუქია ვიდრე ბოროტება,
ღვთა ებრივი მსჯავრდება გამართლებულია. და ეს
არის მეფე ბელშაცარის შემთხვევა.

დაწი 5:28 *გაიყო: შენი სამეფო გაიყოფა და მიეცემა
მიდიელებს და სპარსელებს.*

28a- სანამ ის თავის სამეფო სასახლეში, მეფე
დარიოსის მეთა ურობით, საზიზღარ სასმელს
ატარებდა, მიდიელები ბაბილონში შევიდნენ
მდინარის კალპოტით, დროებით გადახრილ და
გამხმარი.

დაწი 5:29 *და ბელშაცარმა მაშინვე გასცა ბრძანება
და შემოსეს დაწიელს მეწამულ და შემოსეს ოქროს
ყელსაბამი კისერზე და გამოაცხადეს, რომ მესამე
იქნებოდა სამეფოს მთავრობაში.*

დაწი 5:30 *იმავე ღამეს მოკლეს ქალდეველთა მეფე
ბელშაცარი.*

დაწი 5:31 *და დარიოს მიდიელმა და ისაკუთრა სამეფო,
სამოცდათორმეტი წლის იყო.*

31a - დაწიელს ეს ზუსტი თვითმხილველი ჩვენება არ
არის აღიარებული ისტორიკოსების მიერ, რომლებიც

ამ ქმედებას მიაწერენ სპარსეთის მეფე კიროს 2
დღს - 539 წელს.

დანიელ 6

ამ მე-6 თავის სწავლება იდენტურია დანიელს 3-
ის სწავლებასთან. ის წარმოგვიდგენს, ამჯერად,
დანიელს მოდელს ერთგულების გამოცდაში, რათა
მივხადოთ და გავამრავლოთ ყველ რჩეულ ღვთის

მიერ იესო ქრისტეში მოწოდებულ. კომენტარები სასარგებლოა, მაგრამ უბრალოდ წაიკითხეთ და ისწავლეთ გაკვეთილი. მეფე დარიოსი თავის დროზე ნაბუქოდონოსორის მსგავსად იქცევა და თავის მხრივ, 62 წლის ასაკში, აღიარებს დანიელს ცოცხალ ღმერთის დიდებას; მოქცევა, რომელიც მიღებულ იქნა დანიელს ერთგულების ჩვენებით, როდესაც ღმერთმა დაიცვა იგი ლომებისგან. მათი ურთიერთობის დასაწყისიდანვე, მას აქვს სიყვარული და ინტერესი დანიელს მიმართ, რომელიც მას ერთგულად და პატიოსნად ემსახურება და რომელსაც ის ხედავს. უმაღლესი გონება.

დანი 6:1 კარგი იყო დარიოსისთვის სამეფოზე ას ოცი სატრაპი დაეყენებინა, რომლებიც მთელ სამეფოში უნდა იყვნენ.

1a- მეფე დარიოსი ავლენს თავის სიბრძნეს სამეფოს მართვას ანდობს 120 პროვინციაზე და ფუნქციონირებს 120 მმართველს.

დანი 6:2 და დანიშნა მათზე სამი უფროსი, რომელთა შორის იყო დანიელი, რათა ამ სატრაპებმა პასუხი გასცეს მათ და მეფეს რაიმე ზიანი არ მიეყენებინა.

2a- დანიელი კვლავ არის მთავარ ლდერთა შორის, რომლებიც ზედამხედველობენ სატრაპებს.

დანი 6:3 დანიელმა აჯობა მთავრებს და სატრაპებს, რადგან მასში უმაღლესი სული იყო; და მეფემ მოიფიქრა მისი დაარსება მთელს სამეფოში.

3a- დარიოსი თავის მხრივ ამჩნევს დანიელს უპირატესობას მისი გონიერი და ბრძენი გონებით. და მისი გეგმა, რომ იგი ყველგან ფერზე მეტად დაამყაროს, შურს და სიძულვილს გამოიწვევს დანიელს მიმართ.

დანი 6:4 მაშინ მმართველები და სატრაპები ცდილობდნენ შესაძლებლობას დაედასაშაულებინათ დანიელი სამეფოს საქმეებში. მაგრამ მათ ვერ იპოვეს რაიმე საყვედური, რადგან ის ერთგული იყო და არც დასაშაული და არც რაიმე ცუდი არ ჩანდა მასში.

4a- დანიელი ემსახურება ღმერთს იქ, სადაც ის ათავსებს მას, ასე რომ იგი ემსახურება მეფეს იგივე თავდადებით და ერთგულებით. ამდენად, იგი წარმოუდგენლად გამოიყურება; კრიტიკრიუმში, რომელიც ნაპოვნია „უკანასკნელი დღეების ადვენტიუსტ“ წმინდანთა შორის გამოცხ. 14:5-ის მიხედვით.

დანი 6:5 და ამ კაცებმა თქვეს: ჩვენ ვერ ვიპოვით შემთხვევას ამ დანიელს წინააღმდეგ, თუ არ ვიპოვითერთს მისი ღმერთის კანონში.

5ა - ეს მსჯელობები ცხადყოფს რწმენის უკანასკნელო მიწიერი გამოცდის ეშმაკთა ბანაკის აზროვნებას, რომელშიც ღვთის კანონის მეშვიდე დღის შაბათი დასვენება საშუალებას მისცემს მისი ერთგულო მსახურების მოკვლას, რადგან ისინი არ დათანხმდებიან პატივი სცენ პირველ დღის დანარჩენი ნაწილს სავალდებულო გახდა, კვირა რომა ულ რელიგიური კანონით.

დანი 6:6 მაშინ ეს მთავრები და ეს სატრაპები მღელვარებით მივიდნენ მეფესთან და ასე უთხრეს: მეფე და რიოს, იცოცხლე მარადიულად!

6ა- ეს მღელვარე ჩანაწერი მიზნად ისახავს შეახსენოს მეფეს რიცხვების სიძლიერის, არეულობის შექმნის უნარის და, შესაბამისად, მისი ბატონობის გამლერების აუცილებლობის შესახებ.

დანი 6:7 სამეფოს ყველ უფლოსწულო, მმართველები, სატრაპები, მრჩევლები და გამგებლები ფიქრობენ, რომ უნდა გამოსცეს სამეფო განკარგულება, მკაცრი აკრძალვით, რომ ოცდაათი დღის განმავლობაში, ვინც ლოცულობს ნებისმიერს. ღმერთი ან ნებისმიერი ადამიანი, შენს გარდა, მეფეო, ლომების ბუნაგში ჩააგდებენ.

7ა - მანამდე მეფე და რიოსს არ ცდილობდა აიძულო თავისი სამეფოს კაცები ემსახურათ ერთ ღმერთს, ვიდრე მეორეს. პოლითეიზმში რელიგიური თავისუფლება სრულია. და მის დასარწმუნებლად შეთქმულები მათამებენ მას, პატივს სცემენ მას, მეფე და რიოსს, როგორც ღმერთს. აქაც, როგორც ყველ დიდმმართველს, სიამაყე აღვიძებს და აიძულებს მას დაამტკიცოს ეს ბრძანება, რომელიც, თუმცა, გონებიდან არ მოდიოდა.

დანი 6:8 ახლ, მეფეო, დაადასტურე აკრძალვა და წერე განკარგულება, რათა ის შეუქცევადი იყოს მიდიელთა და სპარსელთა კანონის მიხედვით რომელიც უცვლელია.

8ა - ეს ბრძანებულება შესანიშნავად წინასწარმეტყველებს მას, ვინც რომის კვირა დღეს სავალდებულო გახდება დღეების ბოლოს. მაგრამ მოდით აღვნიშნოთ, რომ ცოდვილი და ცოდვილი ადამიანების მიერ დადგენილი მიდიელებისა და სპარსელების კანონის უცვლელი ხასიათი სრულიად გაუმართლებელია. უცვლელია ეკუთვნის ქრისტიანობა და ცოცხალღმერთს, შემოქმედს.

დაწი 6:9 ამის შემდეგ მეფე დარიოსმა დაწერა ბრძანება და ბრძანება.

9ა - ეს ნაბიჯი არსებითია, რადგან მას შემდეგ, რაც თავად დაწერს ბრძანებულებას და დაცვას, მიდიელისა და სპარსელის უცვლელ კანონი უნდა იქნას დაცული.

დაწი 6:10 როცა დანიელმა იცოდა, რომ ბრძანება იყო დაწერილი, დაბრუნდა თავის სახლში, სადაც ზედაოთახის ფანჯრები იყო ღია იერუსალიმისკენ; და დღეში სამჯერ დაიხიქა, ლოცულობდა და ადიდებდა ღმერთს, როგორც ადრე.

10ა- დანიელი არცვლს თავის ქცევას და არაძლევს საკუთარ თავს უფლებას მოექცეს ამ ადამიანური საზომის გავლენის ქვეშ. ფანჯრის გახსნით ის აჩვენებს, რომ სურს, რომ მისი ერთგულება ყოველს შემძლე ღმერთისადმი ყველსთვის ცნობილი იყოს. ამ დროს დანიელი უხვევს იერუსალიმის მიმართულებით, სადაც კი დაწერული, ღვთის ტაძარი მდებარეობს. რადგან სული ღმერთი დიდი ხნის განმავლობაში გამოცხადდა ამ წმინდა ტაძარში, რომელიც მან გააკეთა თავის სახლად, მის მიწიერ საცხოვრებლად.

დაწი 6:11 მაშინ ეს კაცები შევიდნენ მღელვარე სახით და იპოვეს დანიელი, რომელიც ლოცულობდა და უხმობდა თავის ღმერთს.

11ა - შეთქმულები ელოდნენ და უყურებდნენ მას, რათა დაეჭირათ იგი სამეფო ბრძანებულების და უმორჩილებლობისას; ამჟამად "მშვენიერი დელიქტია".

დაწი 6:12 იღვნენ მეფის წინაშე და უთხრეს მას სამეფო დაცვის შესახებ: არ დაგიწერიათ დაცვა, რომ ვინც ოცდაათი დღის განმავლობაში ილოცოს რომელიმე ღმერთს ან ვინმეს, გარდა შენსა, მეფეო, იყოს ლომების ბუნაგში ჩააგდეს? მეფემ უპასუხა: რამ გარკვეულია, მიდიელთა და სპარსელთა კანონით რომელიც უცვლელია.

12ა - მეფეს შეუძლია მხოლოდ დაადასტუროს განკარგულება, რომელიც მან თავად დაწერა და მოაწერა ხელი.

დაწი 6:13 კვლავ ისაუბრეს და უთხრეს მეფეს: დანიელი იუდას ტყვეთაგანი, არ მოგისმენია, მეფეო, არც დაცვა, რომელიც დაწერე; ლოცვა დღეში სამჯერ.

13ა- საქმის კურსში ჩავარდნილი, მისი ლოცვის მოქმედებისას, დანიელი დაგმო. მეფე აფასებს დანიელს მისი ერთგული და პატიოსანი ქცევისთვის. ის მაშინვე დაამყარებს კავშირს საკუთარ თავსა და

ამ ღმერთს შორის, რომელსაც ემსახურება ამდენი მონღომებითა და ერთგულებით, რადგან მას რეგულარულ დღოცულობს *დღეში სამჯერ*. ეს ხსნის იმ ტკივილსა და ტანჯვას, რომელსაც დანიელს მსჯავრს მოუტანს მას და მისი მომავალ მოქცევის დასაწყისი.

დანი 6:14 *მეფე ძალაღან შეწუხდა, როცა ეს გაიგო; გულთან მიიტანა დანიელს გადასარჩენად და მზის ჩასვლამდე ცდილობდა მის გადასარჩენას.*

14ა - შემდეგ მეფე ხვდება, რომ მასზე მანიკულობა მოახდინეს და ის დიდ ძალსხმევას იხმარს დანიელს გადასარჩენად, რომელსაც ძალაღან აფასებს. მაგრამ მისი ძალსხმევა უშედეგო იქნება და მეფე სევდიანად აღმოაჩენს ყველფერს: *წერილ კლვს, მაგრამ სულ აცოცხლებს*. მოგვიანებით ადამიანებს ამ გამოთქმის მინიჭებით ღმერთი აჩვენებს კანონების პატივისცემის ზღვარს. ცხოვრება არ შეიძლება დარეგულირდეს კანონის ტექსტების ასოებით. თავის ღვთაებრივ განსჯაში ღმერთი ითვალისწინებს დეტალებს, რომლებსაც მისი დაწერილ კანონის მკვდარი ასო უგულუბელყოფს და ღვთის გარეშე ადამიანებს არ აქვთ სიბრძნე იგივე გააკეთონ.

დანი 6:15 *მაგრამ ეს კაცები დაჟინებით სთხოვდნენ მეფეს და უთხრეს: იცოდე, მეფეო, რომ მიდიელთა და სპარსელთა კანონი მოითხოვს, რომ მეფის მიერ დადსტურებული ყოველი აკრძალვან განკარგულება იყოს შეუქცევადი.*

15ა - შეთქმულები იხსენებენ მიდიისა და სპარსელთა მეფის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებების შეუქცევად (გაუმართლებელ) ბუნებას. ის თავად არის თავისი მემკვიდრეობითი კულტურის ხაფანგში. მაგრამ მას ესმის, რომ ის იყო დანიელს წინააღმდეგ შეთქმულების მსხვერპლი.

დანი 6:16 *მაშინ მეფემ ბრძანა, მოეყვანათ დანიელი და ჩაეგდოთ ლომების ბუნაგში. მიუგო მეფემ და უთხრა დანიელს: გიხსნას შენი ღმერთი, რომელსაც მოთმინებთ ემსახურები!*

16ა - მეფე იძულებულია დანიელი ჩააგდოს ლომების ბუნაგში, მაგრამ მას მთელი გულით სურს, რომ ღმერთი, რომელსაც ასე ერთგულად ემსახურება, ჩაერიოს მის გადასარჩენად.

დანი 6:17 *მოიტანეს ქვა და დადეს ორმოს ხვრელზე; დაბეჭდა მეფემ თავისი ბეჭდით და თავისი დიდებულების ბეჭდით, რათა არაფერი შეცვლილიყო დანიელთან დაკავშირებით.*

17a- აქ, დანიელს მიერ განცდილმა გამოცდილებამ წარმოაჩინა მსგავსება ქრისტეს დაკრძალასთან, რომლის წრიულ ქვის კარი ასევე დალუქული იყო ადამიანის ჩარევის თავიდან ასაცილებლად.

დანი 6:18 წავიდა მეფე თავის სასახლეში; დამე უზმოზე გაატარა, ხარჭა არ მოუყვანია და ვერ ჩაეძინა.

18a - მეფის ეს საქციელი მის გულწრფელობას მოწმობს. ამ საქმით ის აჩვენებს, რომ სურს ასიამოვნოს დანიელს ღმერთს და მიიღოს მისი ხსნა მისგან. ეს არის მისი ერთ ღმერთთან მოქცევის დასაწყისი.

დანი 6:19 მეფე აღა გამთენიისას და სასწრაფოდ წავიდა ღომების ბუნავში.

19a- სიწმინდის მომზადება, რომელსაც მოჰყვება უძილო დამე დანიელს სიკვდილს ფიქრით და ტანჯულო მისი გონების გამო და ღომების ბუნამისკენ გარიჟრაჟისკენ სწრაფვა არ არის წარმართი მეფის ქმედებები, არამედ ძმის, რომელსაც უყვარს თავისი ძმა. ღმერთში.

დანი 6:20 ორმოს ახლოს რომ მივიდა, სევდიანი ხმით დაუძახა დანიელს. მიუგო მეფემ დანიელს და უთხრა: დანიელმა, ცოცხალ ღმერთის მსახურმა, შენმა ღმერთმა, რომელსაც მოთმინებით ემსახურები, შეიძლება ღომებისგან გიხსნას?

20a - ორმოს მიახლოებისას სევდიანი ხმით დაუძახა დანიელს

მეფეს იმედი აქვს, მაგრამ ეშინია და ეშინია უარესის დანიელსთვის. თუმცა მის იმედს ისიც ადასტურებს, რომ ურევავს და კითხვას უსვამს.

20b - შეეძლო თუ არა დანიელმა, ცოცხალ ღმერთის, შენი ღმერთის მსახურმა, რომელსაც მოთმინებით ემსახურები, გიხსნას ღომებისგან?

ცოცხალ ღმერთად “ დასახელებით, დროსი მოწმობს მისი მოქცევის დასაწყისზე. თუმცა, მისი შეკითხვა " შეძლო მან ღომებისგან შენი გადაჩენა? » გვაჩვენებს, რომ ჯერ არ იცნობს. თორემ იტყოდა: „ უნდა გამოგეხსნა ღომებისგან? “ ».

დანიელი 6:21 უთხრა დანიელმა მეფეს: მეფეო, იცოცხლე მარადიულად!

21a- შეთქმულების პირში, მე-6 მუხლში, გამოთქმას მცირე მნიშვნელობა ჰქონდა, მაგრამ დანიელს სიტყვაში ის წინასწარმეტყველებდა ღვთის რჩეულთათვის დანიშნულ მარადიულ სიცოცხლეზე წვდომას.

დაწი 6:22 ჩემმა ღმერთმა გამოგზავნა თავისი ანგელოზი და დაიკავა პირი ლომებს, რომლებმაც არაფერი და მიშავეს, რადგან მის წინაშე უდანაშაულოა ღმერთი; და არც შენს წინაშე, მეფეო, არაფერი გამიკეთებია ბოროტი.

22a- ამ გამოცდილებით, მეფე დარიოსი აცნობიერებს, თუ რამდენად სულელური, გაუმართლებელი და დაუსაბუთებელია ადამიანთა სამეფო განკარგულებების უცვლელი წარმოდგენა ჭეშმარიტი ცოცხალი ღმერთის მიერ, რომელსაც დანიელ და უმალებლდემსახურება.

დაწი 6:23 მაშინ მეფემ ძალთან გაიხარა და ბრძანა, დანიელ გამოეყვანათ ორმოდას. დანიელ ამოიყვანეს ორმოდას და ჭრილობა არ აღმოაჩნდა, რადგან თავის ღმერთს ენდობოდა.

23a- მაშინ მეფეს ძალთან გაუხარდა ბუნებრივი და სპონტანური სიხარულის ეს რეაქცია ცხადყოფს ღმერთის მიერ არჩეულ მომავალს, რადგან ახლ მეფეს აქვს თავისი არსებობისა და ძალ უფლების და რწმუნება.

23b- დანიელ ამოიყვანეს ორმოდას და მასზე ჭრილობა არიპოვეს

ისევე, როგორც არ დაიწვა დანიელს სამი თანამგზავრის ზედმეტად გახურებულ ღუმელში ჩაგდებულ ტანსაცმელს.

23c- იმიტომ, რომ იგი ენდობოდა თავის ღმერთს

ეს ნდობა გამოვლენდა მის გადაწყვეტილებაში, არ დაემორჩილ სამეფო განკარგულებას, რომელიც ღმერთს ართმევდა მის ლოცვას; შეუძლებელი და წარმოუდგენელი არჩევანი რწმენის ამ წმინდა ადამიანური მოდელისთვის.

დაწი 6:24 მეფემ ბრძანა, რომ ის კაცები, რომლებიც ადანაშაულებდნენ დანიელს, მოეყვანათ და ლომების ბუნაგში ჩაეგდოთ ისინი, მათი შვილები და მათი ცოლები; და სანამ ორმოს ფსკერს მიაღწევდნენ, ლომებმა შეიპყრეს ისინი და დაამტვრიეს მთელი მათი ძველები.

24a- ღმერთმა სიტუაცია შეცვალა ბოროტების წინააღმდეგ, ვინც ბოროტებას გეგმავს. სპარსეთის მეფეების დროს, რომლებიც მოვა, გამოცდილება განახლებდა ებრაელი მორდოქაისთვის, რომლის წინამძღოლ ჰამანს სურს მოკლეს თავის ხალხთან ერთად დედოფალესთერის დროს. იქაც სწორედ ჰამანი იქნება ჩამოკიდებული მორდოქაისთვის და დამულღელები.

დაწი 6:25 და ამის შემდეგ მეფე დაროსმა მისწერა ყველ ხალხს, ყველ ერს და ყველ ენას, რომლებიც ცხოვრობენ მთელ დედამიწაზე: მშვიდობა იყოს თქვენ და უხვადა

25a- მეფის ეს ახალი ნაწერი არის ცოცხალი ღმერთის მიერ დაპყრობილ კაცის შესახებ. ახლ სრულ სიმშვიდეში მყოფი გულში, ის იყენებს თავის გაბატონებულ მდგომარეობას, რათა ესაუბროს თავისი სამეფოს ყველ ხალხს, მოწმობას მისი მშვიდობის შესახებ, რომელიც მან მიიღო ჭეშმარიტი ღმერთისაგან.

დაწი 6:26 მე ვბრძანებ, რომ მთელჩემს სამეფოში იყოს შიში და შიში დანიელს ღმერთის მიმართ რადგან ის არის ცოცხალი ღმერთი და მარადიულ დუძლებს; მისი სამეფო არასოდეს განადგურდება და მისი ბატონობა ბოლომდე გაგრძელდება.

26a - ამას ვბრძანებ მთელ ჩემი სამეფოს მანძილზე მეფე ბრძანებს, მაგრამ არავის აიძულებს.

26b- შიში და შიში დანიელს ღმერთის მიმართ მაგრამ ამ გამოცდილებით გამდიდრებულ, დანიელს ღმერთის შიშსა და შიშს აწესებს, რათა დანიელს წინააღმდეგ გაჩაღებულ ახალ შეთქმულების ავტორებს გადაიფიქროს.

26c- რადგან ის არის ცოცხალი ღმერთი და მარადიულ დითმენს

ის იმედოვნებს, რომ ეს მოწმობა მიიღება სამეფოს ხალხის გულში და ამისათვის ის ადიდებს და ადიდებს მას.

26d- მისი სამეფო არასოდეს განადგურდება და მისი ბატონობა ბოლომდე გაგრძელდება

ქანდაკების მე-5^{სამეფოს} მარადიული პერსონაჟი კიდევ ერთხელ გამოცხადდა.

დაწი 6:27 ის არის ის, ვინც იხსნის და იხსნის, რომელიც ახდენს ნიშნებსა და სასწაულებს ცაში და დედამიწაზე. სწორედ მან იხსნა დანიელი ლომების ძალ უფლებისგან.

27a- ის არის ვინც ხსნის და ვინც იხსნის

მეფე მოწმობს იმაზე, რაც მან შენიშნა, მაგრამ ეს ხსნა და ეს ხსნა ეხება მხოლოდ ფიზიკურ სხეულს, დანიელს სიცოცხლეს. ჩვენ მოგვიწევს ველოდოთ იესო ქრისტეს მოსვლას, რათა გავიგოთ ღმერთის ცოდვისგან თავის დახსნის სურვილი. მაგრამ მოდით აღვნიშნოთ, რომ მეფემ ბუნებრივად იგრძნო საჭიროება განწმენდილიყო, რათა მოეწონებინა ცოცხალი ღმერთი.

27b- რომელიც ახდენს ნიშნებსა და სასწაულებს ცასა და დედამიწაზე

დანიელს წიგნი მოწმობს ამ ნიშნებსა და საოცრებებს, ზებუნებრივ ქმედებებს, რომლებიც ღმერთმა შეასრულა, მაგრამ ფრთხილდ იყავით, ეშმაკსაც და მის დემონებსაც შეუძლიათ გარკვეულ ღვთაებრივი სასწაულების გაყალბება. ორი შესაძლო წარმოშობის იდენტიფიცირებისთვის საკმარისია იმის გაგება, თუ ვინ სარგებლობს მიწოდებულ გზავნილთ. იწვევს ეს შემოქმედი ღმერთისადმი მორჩილებას, თუმის ურჩობას?

დანიელ 6:28 დანიელ აყვავდა და რიოსის მეფობაში და კიროს სპარსელს მეფობის დროს.

28a- ჩვენ გვესმის, დანიელ არ დაბრუნდება თავის ეროვნულ სამშობლოში, მაგრამ გაკვეთილები, რომლებიც ღმერთმა ასწავლ მას დანში.

დანიელ 7

დანი 7:1 : ბაბილონის მეფის ბელშაზარის მეფობის პირველ წელს დანიელმა სიზმარი ნახა და იხილ ხილვები, როცა იწვა. მერე სიზმარი დაწერა და უამბო მთავარი.

1a - ბაბილონის მეფის, ბელშაზარის პირველ წელს ანუ 605 წელს. დან.2-ის ხილვის შემდეგ 50 წელი გავიდა. სიკვდილ, დიდი მეფე ნაბუქოდონოს ორი შეიცვალა მისი შვილშვილ ბელშაზარი.

დანიელ 7:2 : დაიწყო დანიელმა და თქვა: მე ვუყურე ჩემს ღამის ხილვას და აჰა, ცის ოთხი ქარი იფეთქა დიდზღვაზე.

2a- ცის ოთხმა ქარმა შემოიჭრა

ეს არის საყოველთაო ომები, რომლებიც უბიძგებს დომინატორებს გააფართოონ თავიანთი ძალა ოთხი კარდინალური წერტილს მიმართულებით, ჩრდილოეთის, სამხრეთის, აღმოსავლეთისა და დასავლეთისკენ.

2b- დიდ ზღვაზე

გამოსახულება არ არის მასამებელი კაცობრიობისთვის, რადგან ზღვა, თუნდაც დიდი, სიკვდილს სიმბოლოა. ეს არ არის, ღვთის პროექტში, ადამიანისათვის მომზადებული გარემო, რომელიც შექმნილია მის ხატად, გენ.1-ის მიხედვით. მისი გარემო არის დედამიწა. მაგრამ კაცობრიობამ დაკარგა თავდაპირველი ცოდვის შემდეგ, თავისი ურჩობით, მისი ღვთაებრივი ხატება და ის აღარ არის მის წმინდა და წმინდა თვალში, ვიდრე უწმინდური და უმწიფო ზღვის ცხოველები, რომლებიც ერთმანეთს შთანთქავენ ეშმაკისა და დემონების შთაგონებით. ამ ხედვაში ზღვა ადამიანთა ანონიმურ მასას განასახიერებს.

გარდა ამისა, წინასწარმეტყველებით დაფარული ტერიტორია ეხება ხალხებს, რომლებიც დაკავშირებულია მათი სანაპირო ასპექტებით, რომლებიც ესაზღვრება ხმელთაშუა ზღვას. მაშასადამე, ზღვა დიდ როლს თამაშობს დომინანტთა დაპყრობების საომარ მოქმედებებში.

დანი 7:3 და ოთხი დიდი მხეცი გამოვიდა ზღვიდან, სხვა და სხვა ერთმანეთისგან.

3ა - და გამოვიდა ზღვიდან ოთხი დიდი ცხოველი ჩვენ ახალ ხედვაში ვხვდებით დანიელს 2-ში მოცემულ სწავლებას, მაგრამ იქ ცხოველები ცვლიან ქანდაკების სხეულებს ნაწილებს.

3ბ - განსხვავებული ლე ს ერთმანეთისგან

დანის ქანდაკების მასალების მსგავსად.2.

დანი 7:4 პირველი ლომივით იყო და არწივის ფრთები ჰქონდა; მე ვუყურებდი, სანამ ფრთები არ ჩამოვლოჯა; აიყვანეს მიწიდან და ფეხზე წამოაყენეს, როგორც კაცი და კაცის გული მიეცა მას.

4a- პირველი ლომივით იყო და არწივის ფრთები ჰქონდა

აქ დანის ქალღმის მეფის ოქროს თავი .2 ხდება ლომი არწივის ფრთებით; ბაბილონის ლურჯ ქვებზე ამოტვიფრული ემბლემა, მეფე ნაბუქოდონოს ორის სიამაყე დანში.4.

4ბ - მე ვუყურე, სანამ ფრთები არ ჩამოვლოჯა

წინასწარმეტყველება ეხება შვიდ წელს ან შვიდჯერ, რომლის დროსაც მეფე ნაბუქოდონოს ორი დმერთმა სულე ლურად აქცია. დან .4:16-ში ნაწინასწარმეტყველები დამცირების 7 წლის განმავლობაში (შვიდჯერ), მისი ადამიანური გული ამოიღეს და შეცვალა მხეცის გული.

4c- აიყვანეს მიწიდან და ფეხზე წამოაყენეს, როგორც კაცი და კაცის გული მიეცა მას.

აქ დასტურდება მისი მოქცევა შემოქმედ ღმერთად. მისი გამოცდილება საშუალებას გვაძლევს გავიგოთ, რომ ღმერთისთვის ადამიანი ადამიანია მხოლოდ მაშინ, როცა მისი გული ღვთის ხატებას ატარებს. ის გამოავლენს მას იესო ქრისტეში განსახიერებაში სიყვარულსა და მორჩილების სრულყოფილღვთაებრივ მოდელებს.

დაწი 7:5 და, აჰა, მეორე მხეცი და თვივით იყო და ერთ მხარეს იდგა; სამი ნეკნი ჰქონდა პირში კბილებს შორის და უთხრეს: ადექი, ბევრი ხორცი ჭამე.

5ა- და აჰა, მეორე მხეცი და თვივით იყო და ერთ მხარეს იდგა

ქალღმერთის მეფის შემდეგ მიდიელებისა და სპარსელების ვერცხლს ზარდახშა და მკლავები და თვი გახდა. სიზუსტე „რომელღვ ერთ მხარეს იდგა“ ასახავს სპარსელთა ბატონობას, რომელღვ მეორე ადგილზე გაჩნდა მიდიელების ბატონობის შემდეგ, მაგრამ მეფე კიროს 2 სპარსელს მიერ მოპოვებულმა დაპყრობებმა მას გაცილებით მეტი ძალა მისცა, ვიდრე მიდიელებს.

5ბ- პირში სამი ნეკნი ჰქონდა კბილებს შორის და უთხრეს: ადექი, ბევრი ხორცი ჭამე.

სპარსელები გაბატონდებიან მიდიელებზე და დაიპყრობენ სამ ქვეყანას: მდიდარი მეფის კროისოსის ლდას – 546 წელს, ბაბილონს – 539 წელს და ეგვიპტეს – 525 წელს.

დაწი 7:6 ამის შემდეგ შევხედე და აჰა, მეორე ლოპარდს ჰგავდა და ზურგზე ჩიტივით ოთხი ფრთა ჰქონდა; ამ ცხოველს ოთხი თავი ჰქონდა და ბატონობა მას მიენიჭა.

6ა- ამის შემდეგ შევხედე და აჰა, მეორე ლოპარდს დაემსგავსა

ასე რომ, ბერძენი მმართველების თავხედური მუცელი და თეძოები ლოპარდად იქცევა ფრინველს ოთხი ფრთით; ბერძნულ ლოპარდის ლექები მას ცოდვის სიმბოლოდაქცევს.

6ბ- და ზურგზე ჩიტივით ოთხი ფრთა ჰქონდა

ლოპარდთან დაკავშირებული ოთხი ფრინველს ფრთა ასახავს და ადასტურებს მისი ახალგაზრდა მეფის ალექსანდრე მაკედონელს დაპყრობების უკიდურეს სიჩქარეს (-336-დან -323-მდე).

6c- ამ ცხოველს ოთხი თავი ჰქონდა და მას მიენიჭა ბატონობა

აქ არის „ოთხი თავი“, მაგრამ დან.8-ში ეს იქნება „ოთხი დიდი რქა“, რომელიც აღნიშნავს ბერძენ მმართველებს, ალექსანდრე მაკედონელს მემკვიდრეებს: სელევკოსს, პტოლემეოსს, ლსიმაქეს და კასანდრეს.

დანი 7:7 ამის შემდეგ მე ვუყურებ ჩემს ღამის ხილვებს და აჰა, იყო მეოთხე მხეცი, საშინელო, საშინელო და ძალზე ძლიერი; დიდი რკინის კბილები ჰქონდა, ჭამდა, და ამტვრია და ფეხქვეშ დააბიჯა რაც დაჩა; ის განსხვავდებოდა ყველ წინა ცხოველსგან და ათი რქა ჰქონდა.

7ა- ამის შემდეგ მე ვუყურებდი ჩემს ღამის ხილვებს და აჰა, იყო მეოთხე მხეცი, საშინელო, საშინელო და არა ჩვეულებრივად ძლიერი.

აქ ისევ რომის იმპერიის რკინის ფეხები ხდება ურჩხულ რკინის კბილებით და ათი რქით. იმის გამო, რომ Rev.13:2-ის მიხედვით, ის მხოლოდ ატარებს 3 წინა იმპერიის კრიტერიუმებს: ლომის სიძლიერე, და დასტურებულია ამ მუხლში, სადაც მითითებულია: არა ჩვეულებრივად ძლიერი; და თვის ძალ და ლოპარდის სიჩქარე მისი ცოდვის მემკვიდრეობით სიმბოლური მისი ლქებით.

7ბ- მას დიდი რკინის კბილები ჰქონდა, ჭამდა, და ამტვრია და ფეხქვეშ ათელ რაც დაჩა;

რკინის სიმბოლოს მიერ განხორციელებულ ხოცვა-ჟლეტას, რომელიც გაგრძელდება სამყაროს აღსასრულამდე, მისი პაპის ბატონობით.

7ც- ის განსხვავდებოდა ყველ წინა ცხოველსგან და ჰქონდა ათი რქა.

ათი რქა წარმოადგენს ფრანკებს, ლომბარდებს, ალმანებს, ანგლო-საქსებს, ვესტგოთებს, ბურგუნდიელებს, სუევეებს, ჰერულიებს, ვანდალებს და ოსტროგოთებს. ეს არის ათი ქრისტიანული სამეფო, რომელიც ჩამოყალიბდება რომის იმპერიის დაშლის შემდეგ 395 წლიდან, ანგელოზის მიერ დანიელსთვის მიცემულ ახსნა-განმარტებების მიხედვით 24-ე მუხლში.

დანი 7:8 და დავაკვირდი რქებს და, აჰა, კიდევ ერთი პატარა რქა გამოვიდა მათ შორის, და სამი პირველი რქა ამ რქის წინ იყო ამოღებული; და, აჰა, მას ჰქონდა თვალები, როგორც კაცის თვალები და პირი, რომელიც ამპარტავნულ დღე პარაკობდა.

8ა- შევხედე რქებს და აჰა, კიდევ ერთი პატარა რქა გამოვიდა მათ შორის

პატარა რქა გამოდის ათი რქიდან ერთიდან, რომელიც აღნიშნავს ოსტროგოთების იტალიას, სადაც

მდებარეობს ქალქი რომი და ეგრეთწოდებული პაპის „წმინდა საყდარი“, ლტერანის სასახლეში კეელუსის მთაზე; ლტინური სახელნიშნავს ცას.

8b- და ამ რქის წინ სამი პირველი რქა მოიგლოჯა მოწყვეტილი რქები ქრონოლოგიურად არის: სამი მეფე ჩამოცილებულია 24-ე სტროფიდან, კერძოდ, ჰეროლუბი 493-დან 510 წლამდე, შემდეგ თანმიმდევრულად, ვანდალები 533 წელს და ოსტროგოთები 538 წელს, რომლებიც განდევნეს რომიდან გენერალმა ბელზარიუსმა იუსტინიანე 1-ის ბრძანებით და საბოლოოდ დამარცხდა რავენაში 540 წელს. რადგან ამ რქის წინ გამოთქმის შედეგი უნდა აღვნიშნოთ. ეს ნიშნავს, რომ რქას არ გააჩნია პირადი სამხედრო ძალა და სარგებლობს მონარქების შეიარაღებულ ძალებით, რომლებსაც ეშინიათ მისი და მისი რელიგიური ძალა უფლების და ამით ამჯობინებენ მის მხარდაჭერას და მორჩილებას. ეს მსჯელობა და დასტურდება დან.8:24-ში, სადაც წავიკითხავთ: *მისი ძალა გაიზრდება, მაგრამ არა მისი ძალთ და 25-ე ლექსი დააკონკრეტებს: მისი კეთილდღეობისა და მისი ხრიკების წარმატების გამო, მას ქედმაღლობა ექნება. გულო. ამრიგად, ნაჩვენებია, რომ ჭეშმარიტება და დასტურებას იღებს მხოლოდ დანიელს წიგნის სხვადასხვა თავებში და უფრო ფართოდ მთელ ბიბლიაში მიმოვლით მსგავსი გზავნილების გაერთიანებით. გამოყოფილი, წიგნის თავები „ბეჭდავს“ წინასწარმეტყველებას და მის გზავნილებს, ყველზე დახვეწილი და ყველზე მნიშვნელოვანი რჩება მიუწვდომელი.*

8c- და აჰა, მას ჰქონდა თვალები, როგორც მამაკაცის თვალები

Rev.9-ში სული წინ უსწრებს მის აღწერილობას ტერმინით, როგორცაა. ამგვარად, ის მიუთითებს გარეგნობის მსგავსებაზე, რაც არ არის რეალობა. აქაც უნდა აღვნიშნოთ იესო ქრისტეში სრულყოფილებაში ხორცშესხმულად და მიაწინ მსგავსება, მაგრამ მას მხოლოდ ამის პრეტენზია აქვს. მაგრამ არის უფრო მეტიც, რადგან „თვალები“ სიმბოლოა წინასწარმეტყველთა ნათელხილველობისა, რომლის სრულყოფილი მოდელოც იესოა. და სული მიუთითებს პაპის წინასწარმეტყველურ პრეტენზიაზე, რომელიც საბოლოოდ დააარსებს თავის ოფიციალურ შტაბ-ბინას ვატიკანში, სიტყვა, რომელიც ნიშნავს: წინასწარმეტყველებას, ლტინურიდან "vaticinare". ეს

და დასტურდება Rev.2:20-ში, როდესაც სული ადარებს ამ რომაულ კათოლიკურ ეკლესიას იეზებელს, რომელმაც მოკლ იაჰვეს წინასწარმეტყველები, უცხო ქალს, რომელიც თავიანთ სცემდა ბაალებს, დაქორწინებულ მეფე ახაბს. შედარება გამართლებულია, რადგან პაპობა იწვევს ქრისტეში ღმერთის ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველების სიკვდილს ინკვიზიციის სასწორზე.

8d- და პირი, რომელიც ლპარაკობდა ამპარტავნებით

ამ მე-7 თავში ღვთაებრივი კინორეჟისორი და რეჟისორი „ზუმში“ წარმოგვიდგენს ქრისტიანულ ეპოქას, რომელიც განსაკუთრებით ეხება მას, პერიოდს რომის იმპერიის დასასრულსა და ქრისტეს დიდებულ დაბრუნებას შორის მიქაელში, მის ციურ სახელს ანგელოზებთან ერთად. ამპარტავანი მეფის, წმინდანთა მღვწეოს მოსვლას ამცნობს უზენაესის, რომელიც თავს ესხმის ღვთაებრივ რელიგიურ ნორმებს, ცდილობს შეცვალოს დრო და კანონი, ათი მცნება, ასევე სხვა ღვთაებრივი წეს-ჩვეულებები. სული აცხადებს მის საბოლოო დასჯას; ის „ცეცხლში შთანთქავს მისი ამპარტავანი სიტყვების გამო“. მაშასადამე, მეშვიდე ათასწლეულის ზეციური სამსჯავროს სცენა მაშინვე წარმოგვიდგება მისი ამპარტავანი სიტყვების ხსენების შემდეგ. მის წინაშე მეფე ნაბუქოდონოს ორმაც გამოიჩინა ქედმაღლობა, მაგრამ მან თავმდაბლდ მიიღო დამცირების გაკვეთილი, რომელიც ღმერთმა მისცა.

ზეციური სამსჯავრო

დანი 7:9 ვუყურებდი, როცა ტახტები იდგმებოდა. და დაჯდა დღეთა ძველი. მისი სამოსი თოვლივით თეთრი იყო, თავზე თმა სუფთა მატყლავით ჰქონდა; მისი ტახტი ცეცხლს ალვით იყო და ბორბლები - აალებული ცეცხლივით.

9ა - შევხედე, სანამ ტახტები იყო განთავსებული ეს სცენა განასახიერებს განკითხვის დროს, რომელსაც განახორციელებენ იესო ქრისტეს გამოსყიდული წმინდანები მისი თანდასწრებით, ტახტებზე მჯდომარე, ზეცაში, რევ.4-ის მიხედვით, 20-ში მოხსენიებული ათსი წლის განმავლობაში. ეს განაჩენი ამზადებს პირობებს საბოლოო განაჩენისთვის, რომლის აღსრულება ილუსტრირებულია მე-11 სტროფში.

9ბ - და დაჯდა უძველესი დღეები.

ეს არის გაღმერთებულ ქრისტე, ერთადერთი შემოქმედი ღმერთი. დაჯდომის ზმნის მოქმედება მიუთითებს დგომის მოქმედების შეწყვეტაზე, ეს არის დასვენების გამოსახულება. ცა აბსოლუტურ სიმშვიდეშია. დედამიწაზე ბოროტები განადგურდნენ ქრისტეს დაბრუნებისას.

9c- მისი სამოსელი თოვლივით თეთრი იყო და თავის თმა სუფთა მატყლავით

თეთრი არის ღმერთის სრულყოფილ სიწმინდის სიმბოლო, რომელიც ეხება მის მთელ ბუნებას მისი ტანსაცმლის დონეზე, მისი ნამუშევრების სიმბოლოებს და თავის თმას, რომელიც არის სუფთა და სრულყოფილ სიბრძნის გვირგვინი ყოველგვარი ცოდვისგან.

ეს მუხლ გვთავაზობს ისა.1:18: *მოდით და ვევედრებით! ამბობს იაკობი. თუ შენი ცოდვები აღსფერივითაა, თოვლივით თეთრი იქნება; თუ იისფერივით წითელაა, მატყლავით გახდება.*

9d- მისი ტახტი ცეცხლს ალავით იყო,

ტახტი აღნიშნავს დიდი მოსამართლის ადგილს, ღმერთის გონების განკითხვას. იგი მოთავსებულია ცეცხლს ალების გამოსახულების ქვეშ, რომელიც იქნება ქრისტეს მართლმსაჯულების თვალში Rev.1:14-ში, სადაც ვპოულობთ ამ ლექსის აღწერილობას. ცეცხლს ანადგურებს, რაც ამ განსჯას ღმერთისა და მისი რჩეულების მტრების განადგურების მიზანს ამლავს. რადგან ისინი უკვე მკვდრები არიან, ეს განაჩენი ეხება მეორე სიკვდილს, რომელიც საბოლოოდ დაარტყამს მსჯავრებულს.

მე-9- და ბორბლები აალებული ცეცხლივით

ტახტს აქვს ბორბლები ცეცხლოვან ცეცხლთან შედარებით, რომელიც აინთება დედამიწაზე: გამოცხადება 20:14-15: *მეორე სიკვდილი არის ცეცხლის ტბა. ამიტომ ბორბლები ვარაუდობენ მოსამართლეთა მოძრაობას ზეციდან დედამიწაზე გამოტანილ განაჩენების აღსასრულბლად. ცოცხალი ღმერთი, დიდი მსაჯული, მოძრაობს და როდესაც დედამიწა განახლდება და განიწმინდება, ის კვლავ გადავა, რათა იქ თავისი სამეფო ტახტი დაამყაროს გამოცხ.21:2-3-ის მიხედვით.*

დანი 7:10 ცეცხლს მდინარე მოედინებოდა და გამოვიდა მის წინ. ათასი ათასი ემსახურებოდა მას და ათი ათასი მილონი იდგა მის წინაშე. მსაჯები დასხდნენ და წიგნები გაიხსნა.

10ა - ცეცხლს მდინარე მოედინებოდა და გამოვიდა მის წინ

განწმენდის ცეცხლს, რომელიც ჩამოვა ზეციდან და შთანთქავს დაცემული მკვდრების სულს და შემდეგ აღდგება, გამოცხადების მიხედვით 20:9: და ავიდნენ დედამიწის ზურგზე და შემოერთყნენ წმინდანთა ბანაკს და საყვარელ ქალქი. მაგრამ ცეცხლს ჩამოვიდა ზეციდან და შთანთქა ისინი.

10ბ - ათსიათსიათსიემსახურებოდა მას

ანუ, მიწიდან გამოსყიდული რჩეულთა მილონი სული.

10ც- და ათიათსი მილონი იდგა მის წინაშე

მოწოდებულ ათი მილარდი მიწიერი სული მკვდრებით აღდგებიან და იწვევენ მის და მის მოსამართლეებს, რათა განსაჯონ მეორე სიკვდილს სამართლიანი ღვთაებრივი განაჩენი, რაც დასტურდება ლუკას 19:27-ში: და ნარჩენები, მოიყვანეთ აქ ჩემი მტრები, რომელთაც არ სურდათ ჩემი მეფობა მათზე და მოკალი ისინი ჩემს წინაშე. ამგვარად, სული დასტურებს სიტყვებს, რომლებიც მან თქვა იესოს მეშვეობით მათე 22:14: რადგან ბევრია მოწოდებულნი, მაგრამ ცოტაა რჩეული. ეს განსაკუთრებით იქნება ბოლო დღეებში ლუკას 18:8-ის მიხედვით: ... მაგრამ როცა მოვა კაცის ძე, იპოვის თუ არა რწმენას დედამიწაზე?

10დ- მსაჯულები და სხდნენ და წიგნები გაიხსნა

უზენაესი სასამართლო განსჯის იმ ჩვენებების საფუძველზე, რომლებიც დაშვებულ იყო განაჩენისა და საბრალდებო დასკვნის საფუძველზე, რომელიც ინდივიდუალურად არის მორგებული თითოეული გასამართლებული სულისთვის. მისი წიგნები შეიცავს ღმერთის მეხსიერებაში შენახულ არსების ცხოვრებას, მოწმეებად ერთგული ანგელოზებით, რომელიც ამჟამად უხილვია დედამიწისათვის.

დაწი 7:11 შემდეგ შევხედე იმ ამპარტავანი სიტყვების გამო, რომელსაც რქა ამბობდა; და როგორც შევხედე, ცხოველი მოკლეს.

11ა - მერე შევხედე, იმ ამპარტავანი სიტყვების გამო, რომელიც რქამ წარმოთქვა

მოსწონს სიტყვები „ გამოამპარტავანი სიტყვები " მიუთითებს, რომ ამ ლექსს სურს გვაჩვენოს მიზეზ-შედეგობრივი კავშირი, რომელიც განსაზღვრავს ღმერთის განაჩენს. ის არ განსჯის უმიზეზოდ.

11ბ - და სანამ ვუყურებდი, ცხოველი მოკლეს

თუ მეოთხე ცხოველი, რომელიც წარმოადგენს მემკვიდრეობას, საიმპერატორ რომს - ათი ევროპული სამეფოს - პაპის რომი, ანაღურებს ხანძარს, ეს არის

პაპის რომის ამპარტავანი ზეპირი საქმიანობის გამო; საქმიანობა, რომელიც გაგრძელდება ქრისტეს დაბრუნებამდე.

11c- და მისი სხეული გაანადგურეს, გადასცეს ცეცხლს და საწვავად

განაჩენი ერთდროულ დურტყამს პატარა რქას და ათი სამოქალაქო რქას, რომლებიც მხარს უჭერდნენ მას და მონაწილეობდნენ მის ცოდვებში გამოცხ.18:4-ის მიხედვით. მეორე სიკვდილს ცეცხლს ტბა შთანთქავს და გაანადგურებს მათ.

დაწი 7:12 სხვა ცხოველებს ჩამოერთვით ძალ უფლება, მაგრამ მათ სიცოცხლე გაუხანგრძლივეს გარკვეულ დროით

12a - სხვა ცხოველებს ძალ უფლება ჩამოართვეს

აქ, როგორც გამოცხ.19:20-სა და 21-ში, სულ ცხადყოფს, რომ წარმართობის რიგით ცოდვილებს განსხვავებული ბედი ეძლევათ, ისინი არიან პირველქმნილ ცოდვის მემკვიდრეები, რომლებიც გადაეცა ადამიდან ადამიანთა მასებს მიწიერი ისტორიის განმავლობაში.

12b - მაგრამ მათ სიცოცხლს ხანგრძლივობა მიეცათ გარკვეულდრომდე

ეს სიზუსტე ნიშნავს წინა იმპერიების უპირატესობას იმაში, რომ არ განიცადეს მათი ბატონობის დასასრულ მსოფლოს დასასრულს, როგორც ეს მე-4 ^{რომაული} ცხოველს შემთხვევაში იყო ქრისტეანული უნივერსალური მმართველობის უკანასკნელი ფორმით, იესო ქრისტეს დაბრუნების დროს. მე-4-ის დასასრულს ^{აღნიშნება} მისი სრული განადგურებით. ამის შემდეგ დედამიწა უფორმო და ცარიელი დაჩება დაბადებიდან 1:2-ის უფსკრულს გამოსახულებით.

იესო ქრისტე, კაცის ძე

დაწი 7:13 ვუყურებდი ღამის ხილვებს და, აჰა, ცის ღრუბლებში კაცის ძის მსგავსი მოვიდა; მივიდა უძველესთან და მიიყვანეს მასთან.

13a - ვუყურე ჩემს ღამის ხილვებში და აჰა, ცის ღრუბლებზე კაცის ძის მსგავსი მოვიდა.

კაცის ძის ეს გარეგნობა ნათელს ჰფენს ახლხან ხსენებულ განაჩენს მინიჭებულ მნიშვნელობას. განაჩენი ქრისტეს ეკუთვნის. მაგრამ დანიელს დროს იესო ჯერ არ მოსულიყო, ამიტომ ღმერთი წარმოგვიდგენს რას მიაღწევს მიწიერი მსახურების მეშვეობით ადამიანთა დედამიწაზე პირველი მოსვლისას.

13ბ - მივიდა უძველესთან და მიიყვანეს მასთან.

მისი სიკვდილს შემდეგ ის თავადაღვება, რათა წარუდგინოს თავისი სრულყოფილი სიმაღლე, რომელიც შესწირა მსხვერპლად შეურაცხყოფილ ღმერთს, რათა მოიპოვოს პატიება თავისი ერთგული რჩეულის მიერ, და ხარისხებულო და შერჩეული. წარმოდგენილო სურათი გვასწავლოს ხსნის პრინციპს, რომელიც მიღებულ იქნა ქრისტეში ღვთის ნებით მსხვერპლსად მიწმენით. და ეს ადასტურებს მის ნამდვილობას ღმერთთან.

დაწი 7:14 და მისცეს მას ბატონობა, დიდება და სამეფო; და ყველხა ღბი, ერი და ყოველი ენის კაცი ემსახურებოდ მას. მისი ბატონობა მარადიული ბატონობაა, რომელიც არ გაქრება და მისი სამეფო არასოდეს განადგურდება.

14ა - მას მიეცა ბატონობა, დიდება და მეფობა

ამ მუხლს მონაცემები შეჯამებულია მათეს 28:18-დან 20-მდე მუხლებში, რომლებიც ადასტურებენ, რომ განაჩენი ნამდვილად ეკუთვნის იესო ქრისტეს: **იესო მიუახლოვდა მათ და ასე ელაპარაკა მათ: მთელი ძალე უფლება მომეცა ცასა და დედამიწაზე. . მაშ, წადით და მოწაფეებად მოამზადეთ ყველხერი, მონათლეთ ისინი მამისა და ძისა და სულიწმიდის სახელთ და ასწავლეთ დაცვან ყველხერი, რაც გიბრძანეთ და აჰა, მე შენთან ვარ მუდამ, სამყაროს აღსასრულმდეცკი.**

14ბ- და მას **ემსახურებოდ ყველხა ღბი, ერი და ყოველი ენის კაცი**

აბსოლუტური თვალაზრისით, ის იქნება ახალ დედამიწაზე, ძველი განახლებული და განდიდებული მეშვიდე ათასწლეულს შემდეგ. მაგრამ გამოსყიდულები შეირჩევიან ყველხა ღბიდან, ერიდან და ენიდან იესო ქრისტეს მიერ მოპოვებულ ერთი ხსნიით, რადგან ისინი **ემსახურებოდნენ მას** სიცოცხლს განმავლობაში. Rev.10:11 და 17:15 ეს გამოთქმა ეხება გაქრისტიანებულ ევროპასა და დასავლურ სამყაროს. ამ ჯგუფში ვკოულობთ მილონ გადარჩენილ რჩეულს, რომლებიც ღმერთს ემსახურებიათ მე-10 ლექსში.

14ც- და მისი მეფობა არასოდეს განადგურდება

დაწი 2:44-ში მოყვანილო დეტალები მის შესახებ აქ დასტურდება: **მისი მეფობა არასოდეს განადგურდება.**

დაწიელო 7:15 მეკი, დაწიელსული შემძვრა ჩემში და ჩემი თავის ხილვები შემაშინა.

15ა- მე, დაწიელს, შეწუხებულო სული მქონდა ჩემში

დაწიელს უბედურება გამართლებულია, ხილვა აცხადებს საფრთხეს ღვთის წმინდანებისთვის.

15ბ- და ჩემს თავში არსებულმა ხილვებმა შემაშინა.

მაღე მისი ხილვა მიქაელზე იგივე გავლენას მოახდენდა მასზე, დაწ.10:8-ის მიხედვით: *მე დავრჩი მარტო და ვნახე ეს დიდი ხილვა; ძალბმა გამიცრუეს, სახემ ფერი შემიცვალა და დაიშალა და მთელი ძალა დავკარგე.* ახსნა: *კაცის მე და მიქაელ ერთი და იგივე ღვთაებრივი პიროვნებაა.* შიში დაახასიათებს რომის მეფობას, რადგან ამ ორ თანმიმდევრულ ბატონობაში ის არ მისცემს წმინდა მმართველებს, როგორცაა ნაბუქოდონოს ორი, დაროს მიდიელ და კიროსი 2სპარსელი.

დაწი 7:16 და მივუახლოვდი ერთმა თვანს, ვინც იქ იდგა და ვკითხე სიმაართლე ყოველვთე ამის შესახებ. მითხრა დაახსნა მომცა:

16ა- აქ იწყება ანგელოზის მიერ მიცემული დამატებითი განმარტებები

დაწი 7:17 ეს ოთხი დიდი მხეცი, ეს არის ოთხი მეფე, რომლებიც აღდგება მიწიდან;

17ა- გაითვალისწინეთ, რომ ეს განმარტება ეხება იმ თანმიმდევრობებს, რომლებიც დაწ.2-ში გამოვლენდა *ქანდაკების* გამოსახულებით, როგორც აქ დაწ.7-ში, ცხოველების გამოსახულებით.

დაწი 7:18 უზენაესის წმინდანები მიიღებენ სამეფოს და დომკვიდრებენ სამეფოს სამუდამოდ უკუნითი უკუნისამდე.

18ა- იგივე კომენტარი, რაც ოთხი მემკვიდრეობის შესახებ. კვლავ, მეხუთე ეხება რჩეულთა მარადიულ სამეფოს, რომელსაც ქრისტე აშენებს ცოდვასა და სიკვდილზე გამარჯვებაზე.

დაწი 7:19 მაშინ მიწიდან გამეგოს სიმაართლე მეოთხე მხეცის შესახებ, რომელიც განსხვავდებოდა ყველ დაწარჩენისგან, უაღრესად საშინელო, რკინის კბილები და ბრინჯაოს ლურსმნები ჰქონდა, რომელიც ჭამდა, ამტვრევდა და ფეხქვეშ თელვდა და რჩენილი;

19ა- ვისაც რკინის კბილები ჰქონდა

ჩვენ აქ, კბილებში ვპოულობთ რომის იმპერიის სიმტკიცის უკვე სიმბოლოს, რომელიც აღინიშნა დაწი 7-ის ქანდაკების ფეხებით.2.

19ბ- და თითბერის ლურსმნები.

ამ დამატებით ინფორმაციაში ანგელოზი აზუსტებს: და თითბერის ლურსმნები. ამგვარად, ბერძნული ცოდვის მემკვიდრეობა დასტურდება ამ უწმინდური მასალით, შენადნობი, რომელიც

განასახიერებდა ბერძნულ იმპერიას და ნისქანდაკების მუცელში და თემოებში .2.

19c- ვინც შეჭამა, და ამტვრია და გათელ რაც და რჩა ჭამა, ან დაპყრობილ ნივთებით სარგებლობა, რაც მათ ზრდის - არღვევს, აიძულებს და ანადგურებს - ფეხქვეშ თელვს, აზუჩადიგდებს და დევნა - ეს არის ის ქმედებები, რომლებსაც ორი თანმიმდევრულ "რომი" და მათი სამოქალაქო და რელიგიური მხარდამჭერები განასახორციელებენ და ბრუნებამდე. ქრისტეს. 12:17-ში: სულ აღნიშნავს ბოლო „ადვენტის ტებს“ სიტყვით „ნარჩენი“.

დაწი 7:20 და იმ ათი რქიდან, რომელიც თავზე იყო, და მეორედან, რომელიც გამოდიოდა, და რომლის წინ სამი დაეცა, იმ რქაზე, რომელსაც თვალები ჰქონდა, პირი ქედმაღლურად ლპარაკობდა. და უფრო დიდი გარეგნობა, ვიდრე სხვები.

20a- ეს ლექსი მე-8 სტროფთან ურთიერთგამომრიცხავ დეტალს მოაქვს. როგორ ხდება აქ "პატარა რქა". უფრო დიდი გარეგნობა, ვიდრე სხვები? ეს არის მთელი მისი განსხვავება ათი რქის სხვა მეფეებისგან. ის ძალთან სუსტი და მყიფეა და მაინც, რწმენისა და ღვთის შიშის წყალობით, რომელსაც იგი აცხადებს, რომ წარმოადგენს დედამიწაზე, დომინირებს და მანიპულირებს მათზე, როგორც სურს, გარდა იშვიათი გამონაკლისებისა.

დაწი 7:21 და დავინახე ეს რქა, რომელიც ებრძოდა წმინდანებს და იმარჯვებდა მათზე,

21a- პარადოქსი გრძელდება. იგი აცხადებს, რომ განასახიერებს უმაღლეს სიწმინდეს და ღმერთი ადანაშაულებს მას თავისი წმინდანების დევნაში. მხოლოდ ერთი ახსნა: ის იტყუება, თითქოს სუნთქავს. მისი წარმატება არის უზარმაზარი მატყუარა და მღუპველი ტყუილი, რომელიც ძალთან დამღუპველია იესო ქრისტეს მიერ გავლელი გზის შესახებ.

დაწი 7:22 სანამ არ მოვიდა ძველთაგანი და არ მისცა უფლება უხენაესის წმინდანებს და დადგა დრო, როცა წმინდანებს დაეუფლნენ სამეფო.

22a- საბედნიეროდ, კარგი ამბავი და დასტურდა. პაპის რომის და მისი სამოქალაქო და რელიგიური მხარდამჭერების ბნელი ქმედებების შემდეგ, საბოლოო გამარჯვება ქრისტესა და მის რჩეულებს მოუტანს.

23-ე და 24-ე მუხლებში მითითებულია მემკვიდრეობის რიგი

და ნი 7:23 ასე მითხრა მან: მეოთხე მხეცი არის მეოთხე სამეფო, რომელიც იარსებებს დედამიწაზე, ყველ სამეფოსგან განსხვავებულ, და რომელიც შთანთქავს მთელ დედამიწას, და არღვევს მას და ამტვრევს მას.

23a- წარმართულ რომის იმპერია თავისი იმპერიული ფორმით – 27-დან 395 წლამდე.

და ნი 7:24 ათი რქა არის ათი მეფე, რომლებიც წამოვლენ ამ სამეფოდან. მათ შემდეგ სხვა აღდგება, პირველისგან განსხვავებულ და ჩამოაგდებს სამეფეს.

24a- სწორედ ამ სიზუსტის წყალობით შეგვიძლია ამ ათი რქის ამოცნობა ათი ქრისტიანული სამეფოსთან, რომელიც ჩამოყალიბდა დასრულებულ და დამსხვრეულ რომის იმპერიის დასავლეთ ტერიტორიაზე. ეს არის ჩვენი დღევანდელი ევროპის ტერიტორია: ევროკავშირი (ან ევროკავშირი).

და ნი 7:25 ის იტყვის სიტყვებს უზენაესის წინააღმდეგ, და ჩაგრავს უზენაესის წმინდანებს და იმედოვნებს შეცვალოს დრო და კანონი; და წმინდანი მის ხელში ჩაბარდებიან დროებით და დროებით და ნახევარი დროით.

25a- ის იტყვის სიტყვებს უზენაესის წინააღმდეგ ღმერთი ამ მუხლში ამახვილებს თავის გამოხატვას ცოდვების შესახებ, რომლებსაც იგი მიაწერს რომის პაპის რეჟიმს და რომის წინამორბედეპისკოპოსებს, რომელთა მიერ ჩადენილი ბოროტება პოპულარიზაციას, გამართლებასა და სწავლებას ასწავლდა უმეცარი ხალხისთვის. სული ჩამოთვლის ბრალდებებს და წყებულ ყველზე სერიოზულთ: სიტყვები თავად უზენაესის წინააღმდეგ. პარადოქსულია, რომ პაპები აცხადებენ, რომ ემსახურებიან ღმერთს და წარმოადგენენ მას დედამიწაზე. მაგრამ სწორედ ეს პრეტენზია წარმოადგენს ბრალს, რადგან ღმერთი არანაირად არ იწონებს ამ პაპის პრეტენზიას. და შედეგად, ყველფერი, რასაც რომი ცრუ ასწავლს ღმერთზე, გავლენას ახდენს მასზე პირადად.

25b- ის და ჩაგრავს უზენაესის წმინდანებს

21-ე მუხლს წმინდანთ უსამართლო დევნა აქ არის გახსენებული და დასტურებული. განაჩენი გამოაქვს რელიგიური ტრიბუნალების მიერ, სახელწოდებით "წმინდა ინკვიზიცია". წამება გამოიყენება იმისთვის, რომ აიძულონ უდანაშაულო ადამიანები აღიარონ თავიანთი დანაშაული.

25c- და ის იმედოვნებს შეცვალოს დრო და კანონი

ეს ბრალდება ამლევს მკითხველს შესაძლებლობას აღადგინოს ჭეშმარიტი, ცოცხალ და ერთადერთი ღმერთისადმი მიცემული თაყვანისცემის ფუნდამენტური ჭეშმარიტება.

ღვთის მიერ დამყარებული მშვენიერი წესრიგი რომაელმა ბერებმა შეცვალეს. გამოსვლს 12:2-ის თანახმად, ღმერთმა უთხრა ებრაელებს ეგვიპტიდან გამოსვლას: **ეს თვე იქნება თქვენთვის პირველი თვე; ეს იქნება თქვენთვის წლის პირველი თვე**. ეს არის ბრძანება და არა მარტივი წინადადება. და რადგანაც ხსნა მომდინარეობს ებრაელებისგან იესო ქრისტეს მიხედვით, გამოსვლს შემდეგ, ყოველ არსება, რომელიც შედის ხსნაში, ასევე შედის ღვთის ოჯახში, სადაც მისი ბრძანება უნდა მეფობდეს და პატივისცეს. ეს არის ჭეშმარიტი მოძღვრება ხსნის შესახებ და არსებობს მოციქულთა დროიდან. ქრისტეში ღვთის ისრაელმა მიიღო სულიერი ასპექტი, არანაკლებ მისი ისრაელა, რისთვისაც მან დაადგინა თავისი წესრიგი და მოძღვრება. რომ.11:24-ის თანახმად, წარმართი მოქცეულა აბრაამის ებრაულ ფესვსა და ღეროში და არა პირიქით. მას პავლე აფრთხილებს ურწმუნოების წინააღმდეგ, რომელიც საბედისწერო გახდა ძველი შეთანხმების მემკვიდრე ებრაელებისთვის და ისეთივე საბედისწერო იქნება ახლს მემკვიდრე ქრისტიანებისთვის; რომელიც პირდაპირ ეხება რომაულ კათოლიკურ სარწმუნოებას და დანის შესწავლ.8 დადასტურებს მას 1843 წლიდან პროტესტანტი ქრისტიანები.

ჩვენ მხოლოდ გრძელო წინასწარმეტყველური გამოცხადების დასაწყისში ვართ, სადაც ღვთაებრივი ბრალდება, რომელიც ამ ლექსშია წარმოდგენილი, ყველგან არის, რადგან შედეგები საშინელო და დრამატულია. რომის კონცერნმა შეცვალა დრო:

ღვთის მე-4 მცნების შაბათი დასვენება. მეშვიდე დღე 321 წლის 7 მარტიდან შეიცვალა პირველი დღით, რომელიც ღვთის მიერ ტარდება როგორც საერო დღე და კვირის დასაწყისი. უფრო მეტიც, ეს პირველი დღე დააწესა რომის იმპერატორმა კონსტანტინე I-მა, როდესაც იგი ეძღვნებოდა თაყვანისცემას „პატივცემული და უძლეველი მზის“, წარმართების მიერ გაღმერთებულ მზის, უკვე ეგვიპტეში, ცოდვის ბიბლიური სიმბოლო. დანიელს 5-მა გვიჩვენა, თუ როგორ სჯის ღმერთი მის მიმართ გაკეთებულ შეურაცხყოფას, ასე რომ, ადამიანი გაფრთხილებულია

და მან იცის, რა ელს მას, როდესაც ღმერთი განიკითხავს მას, როგორც მან გაასამართლ და მოკლ მეფე ბელშაცარი. სამყაროს და არსებიდანვე ღვთის მიერ განწმენდილ შაბათს აქვს დროისა და ღვთიური კანონის ორმაგი მახასიათებელი, როგორც ეს ჩვენს ლექსშია აღნიშნული.

2 – წლს დასაწყისი, რომელიც თავდაპირველდ გაზაფხულზე იყო, სიტყვა, რომელიც პირველდ ნიშნავს, შეიცვალა ზამთრის დასაწყისში.

3 – ღმერთის თანახმად, დღის შეცვლ ხდება მზის ჩასვლსას, დღის წესრიგში და არა შუალამისას, რადგან ის რიტმულია და აღინიშნება ვარსკვლავებით, რომლებიც მან შექმნა ამ განზრახვით.

კანონის ცვლილება ბევრად უფრო ღრმავა, ვიდრე შაბათის თემა. რომმა არ შეურაცხყო ტაძრის ოქროს ჭურჭელი, მან საკუთარ თავს უფლება მისცა შეცვალს ღმერთის მიერ დაწერილ სიტყვების ორიგინალური ტექსტი მოსესათვის მიცემული ქვის მაგიდებზე თითოთ. იმდენად წმინდა რამ, რომ კიდობანთან შეხება, რომელშიც ისინი იპოვეს, ღმერთმა და უყოვნებელ სიკვდილთ დაარტყა.

25c- და წმინდანები გადაეცემათ მის ხელში დროებით, დროებით და ნახევარი დროით

რას ნიშნავს დრო? მეფე ნაბუქოდონოსორის გამოცდილება გვამლევს პასუხს და ნ.4:23-ში: *გაგაძევებენ ადამიანთ შორის, და ბინავდები მიწადრის მხეცებთან, მოგცემენ ბაღხს ხარებივით საჭმელ და და შვიდჯერ გადაივლს თქვენზე, სანამ არ გაიგებთ, რომ უზენაესი განაგებს ადამიანთ სამეფოს და აძლევს მას, ვისაც სურს. ამ მძიმე გამოცდილების შემდეგ, მეფემ 34-ე მუხლში თქვა: დანიშნულ დროს, მე, ნაბუქოდონოსორმა, თვალუბი ზეცისკენ ავაპყარი და გონება დამიბრუნდა. მე ვაკურთხებ უზენაესს, ვადიდებ და ვადიდებ მას, ვინც მარადიულდ ცხოვრობს, რომლის სამფლობელო მარადიული ბატონობაა და რომლის სამეფოც ითვლს თაობიდან თაობას. შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ ეს შვიდი დრო წარმოადგენს შვიდწელს, რაც გრძელდება და მთავრდება მისი ცხოვრების განმავლობაში. ის, რასაც ღმერთი დროს უწოდებს, არის დრო, რომელიც დედამიწას სჭირდება მზის სრული ბრუნვის დასასრულებლდ. იქიდან ბევრი მესიჯი ჩნდება. ღმერთის სიმბოლოა მზე და როცა არსება სიამაყით ამოდის, მის ადგილზე რომ დააყენოს, ღმერთი მას ეუბნება: „მოიარე ჩემი ღვთაების გარშემო და გაიგე,*

ვინ ვარ“. ნაბუქოდონოს ორისთვის შვიდი შემობრუნება აუცილებელია, მაგრამ ეფექტური. კიდევ ერთი გაკვეთილი ეხება პაპის მეფობის ხანგრძლივობას, რომელიც ასევე წინასწარმეტყველებია ამ მუხლში ტერმინით „დრო“. ნაბუქოდონოს ორის გამოცდილებასთან შედარებით, ღმერთი სჯის ქრისტიანულ ამპარტავნებას სისულულემდე მიყვანით წინასწარმეტყველური წლების დროით ჯერ და ნახევარი დროით. 321 წლის 7 მარტიდან ამპარტავნებამ და სისულულეების უმეცრებამ აიძულა კაცები და თანხმდნენ პატივისცენ ბრძანებას, რომელმაც შეცვალა ღვთის მცნება; რასაც ქრისტეს თავმდაბალი მონავერემ ორჩილება, თორემ თავის მხსნელღმერთს მოკვეთდა.

ეს ლექსი გვიბიძგებს ვეძიოთ რეალური ღირებულება და ამ წინასწარმეტყველური ხანგრძლივობის დასაწყისისა და დასასრულის თარიღები. ჩვენ აღმოვაჩინეთ, რომ ის წარმოადგენს 3 წელს და ექვს თვეს. ფაქტობრივად, ეს ფორმულა ხელხელს გამოჩნდება Rev.12:14-ში, სადაც ის პარალელურია ფორმულასთან 1260 დღე მე-6 მუხლიდან. ეზეს 4:5-6 კოდის გამოყენება, ერთი დღე ერთი წლის განმავლობაში, შესაძლებელს გახდის. იმის გაგება, რომ ეს მართლაც ტანჯვისა და სიკვდილის 1260 გრძელი დასაშინელი წელია.

დაწი 7:26 მათ შინ მოვა სასამართლო და წაერთმევა მისი ბატონობა და განადგურდება და განადგურდება სამუდამოდ

2a- ხაზს უსვამს ამ სიზუსტის ინტერესს: პაპების განაჩენი და ბატონობის დასასრული ერთდროულად ხდება. ეს მოწმობს, რომ აღნიშნული განაჩენი არ დაიწყება ქრისტეს დაბრუნებამდე. 2021 წელს პაპები კვლავ აქტიურობენ, ამიტომ დანიელში მოყვანილი განაჩენი არ დაწყებულა 1844 წელს, ადვენტისტებში.

დაწი 7:27 ზეცის ქვეშ მყოფი ყველს სამეფოს სამეფო და ბატონობა და სიდიადე მიეცემა უზენაესის წმინდანთა ხალხს. მისი მეფობა მარადიული მეფობაა და ყველს მმართველი ემსახურება და დაემორჩილება მას.

27a- ამიტომ განაჩენი კარგად არის შესრულებული ქრისტეს დიდებით დაბრუნებისა და მისი რჩეულის ზეცაში აღტაცების შემდეგ.

27b- და ყველს მმართველი ემსახურება მას და დაემორჩილება მას

მაგალითად, ღმერთი გვიჩვენებს ამ წიგნში წარმოდგენილ სამ მმართველს: ქალღვრელსა მეფე

ნაბუქოდონოსორს, მიდიის მეფე დარიოსს და სპარსეთის მეფე კიროს 2.

დანი 7:28 აქ დასრულდა სიტყვები. მე, დანიელს, ძალა მანწუხებდა ჩემი ფიქრები, ფერი ვიცვალე და გულში ვინახავდი ამ სიტყვებს.

28a- დანიელს უბედურება ჯერ კიდევ გამართლებულია, რადგან ამ დონეზე პაპის რომის ვინაობის მტკიცებულებებს ჯერ კიდევ აკლავდა; მისი ვინაობა კვლევ რჩება უკვე ძალა და მაჯერებელ „ჰიპოთეზად“, მაგრამ მაინც „ჰიპოთეზად“. მაგრამ დანიელს 7-ის მხოლოდ მეორე შვიდი წინასწარმეტყველური ფირფიტებიდან, რომლებიც წარმოდგენილია დანიელს ამ წიგნში. და უკვე, ჩვენ შევძელთ დანახვა, რომ Dan.2 და Dan.7-ში მიწოდებული შეტყობინებები იდენტურია და ავსებენ ერთმანეთს. ყოველ ახალ გვერდი მოგვითმის და მათებით ელემენტებს, რომლებიც უკვე განხორციელებულ კვლევებს დაემატება, განამტკიცებს და განამტკიცებს ღმერთის გზავნილს, რომელიც ასე უფრო და უფრო ნათელი გახდება.

ჰიპოთეზა, რომ ამ მე-7 თავის „*პატარა რქა*“ არის პაპის რომი, ჯერ კიდევ დასადასტურებელია. საქმე გაკეთდება. მაგრამ მოდით, უკვე გავიხსენოთ ეს ისტორიული მემკვიდრეობა, რომელიც ეხება რომს, "*მე-4 ურჩხული ცხოველი რკინის კბილებით*". იგი აღნიშნავს რომის იმპერიას, რასაც მოჰყვება თავის უფალ და დამოუკიდებელი ევროპული სამეფოების „*ათი რქა*“, რომლებიც 538 წელს შეცვალეს „*პატარა რქამ*“ სავარაუდო პაპმა, ამ „*სხვა მეფემ*“, რომლის წინაშეც „*სამი რქა ან სამი მეფე*“. ჰერულეები, ვანდალები და ოსტროგოთები დამცირებულა 493-დან 538 წლამდე მე-8 და 24 მუხლებში.

დანიელო 8

დანი 8:1 მეფე ბელტეშაზარის მეფობის მესამე წელს მე დანიელმა ვიხილე ხილვა, გარდა იმისა, რაც ადრე ვნახე.

1ა- გავიდა დრო: 3 წელი. დანიელი იღებს ახალ ხილვას. ამ ერთში მხოლოდ ორი ცხოველია, რომლებიც 20-ე და 21-ე მუხლებში აშკარად იდენტიფიცირებულია მიდიელბთან, სპარსელბთან და ბერძნებთან, რომლებიც წინა ხილვებში იყვნენ წინასწარმეტყველებული მემკვიდრეობის მე-2^ლ მე-3^ლ იმპერიები. დროთა განმავლობაში, ხილვებში, ცხოველები უფრო და უფრო ნათლად ემორჩილებიან ებრაელთა წესჩვეულებებს. დანი 8 წარმოგიდგენთ ვერძსა და თხას; ებრაული რიტუალს გამოსყიდვის დღის მსხვერპლმეწირვაში შეწირულ ცხოველები. ამრიგად, ჩვენ შეგვიძლია შევამჩნიოთ ცოდვის სიმბოლო საბერძნეთის იმპერიის სუპერპოზიციაში: დანიის თავხედური მუცელი და თეძოები .2, დანიის ლოპარდი .7 და დანიის თხა .8.

დანი 8:2 როდესაც ვნახე ეს ხილვა, მომეჩვენა, რომ მე ვიყავი შუშანში, დედაქალაქში, ელმის პროვინციაში; და ჩემი ხილვის დროს ვიყავი მდინარე ულსთან.

2ა- დანიელი არის სპარსეთში, მდინარე კარუნთან, რომელიც თავის დროზე იყო ულსი. სპარსეთის დედაქალაქი და ხალხის მდინარის სიმბოლო მიუთითებს გეოგრაფიულად ილუბზე იმხედისთვის, რომელსაც ღმერთი მისცემს მათ ამიტომ წინასწარმეტყველური გზავნილები გვაწვდიან ღირებულ გეოგრაფიულ მონაცემებს ამ თავში, რომელიც არ იყო მე-2 და მე-7 თავებში.

დანი 8:3 და ავწიე თვალები და დავინახე, და აჰა, ვერძი იდგა მდინარის წინ და მას რქები ჰქონდა; ეს რქები მაღალი იყო, მაგრამ ერთი მეორეზე მაღლი იყო და ბოლოს ავიდა.

3a- ეს ლექსი აჯამებს სპარსეთის ისტორიას, რომელიც ილუსტრირებულია ამ ვერძის მიერ, რომლის რქა უმაღლესი განასახიერებს მას, რადგან თავდაპირველად დომინირებდა მისი მოკავშირე მიდი, იგი ავიდა მასზე ბოლოს მეფე კიროს 2 სპარსელს ხელსუფლებაში მოსვლას შემდეგ, 539 წელს, დანიელს უკანასკნელი თანამედროვე დანის მიხედვით.10:1. მაგრამ აქ მე აღვნიშნავ რეალური თარიღის პრობლემას, რადგან ისტორიკოსები სრულად უგულბებდნენ დანიელს თვითმხილველთა ჩვენებას, რომელიც დან.5:31-ში ბაბილონის დაპყრობას მიაწერს მიდიის მეფე დარიოსს, რომელმაც ბაბილონი დანის მიხედვით 120 სატრაპიად მოაწყო. 6: 1. კიროსი ხელსუფლებაში დარიოსის გარდაცვალების შემდეგ მოვიდა, ამიტომ არა 539 წელს, არამედ ცოტა მოგვიანებით, ან პირიქით, დარიოსის დაპყრობა შეიძლებოდა მომხდარიყო თარიღამდე ცოტა ხნით ადრე – 539 წ.

3ბ- ღვთაებრივი დახვეწილობა ჩნდება ამ ლექსში, იმ ფორმით, რომელიც გამოიყენება პატარა და დიდი რქის აღსანიშნავად. ეს ადასტურებს, რომ საგულდაგულოდაც იღებულ გამოთქმა „პატარა რქა“ კონკრეტულად და ექსკლუზიურად ერთგის რომის იდენტიობას.

დანი 8:4 დავინახე ვერძი, რომელიც ურტყამდა რქებს და სავლეთით, ჩრდილოეთით და სამხრეთით; ვერც ერთი ცხოველი ვერ გაუძლო მას და არავინ იყო მისი მსხვერპლის გადასარჩენი; მან გააკეთა ის, რაც სურდა და გახდა ძლიერი.

4a- ამ ლექსის გამოსახულება ასახავს სპარსელთა დაპყრობების თანმიმდევრულ ფაზებს, რომლებიც მიჰყავს მათ იმპერიისკენ, მეფეთა მეფის ბატონობისკენ.

დასავლეთში : კიროს 2 - მა და დოკავშირი ქალღველებთან და ეგვიპტელებთან - 549 და - 539 წლებში.

ჩრდილოეთით: მეფე კროისუსის ლდია და იპყრეს - 546 წელს

შუაღმოსავლეთში : კიროსმა დაიპყრო ბაბილონი მიდიის მეფე დარიოსის შემდეგ - 539 წელს და მოგვიანებით სპარსეთის მეფე კამბისეს 2 და იპყრობს ეგვიპტეს - 525 წელს .

4ბ- და ის გახდა ძლიერი

მან მიაღწია იმპერიულ ძალს, რამაც სპარსეთი პირველ იმპერიად აქცია, რომელიც წინასწარმეტყველებდა ამ მე-8 თავში. ეს იყო მე-2

იმპერია დანის ხილვებში.2 და დან.7. ამ ძალ უფლებით ხმელთა შუა ზღვამდე გაშლლო სპარსეთის იმპერია შეუტია საბერძნეთს, რომელმაც შეაჩერა იგი მართონ ზე - 490 წელს. ომები განახლდა.

დანი 8:5 კარგად რომ დავათვალიერე, აჰა, თხა დასავლეთიდან მოვიდა და მთელ დედამიწას გადაურბინა, შეხების გარეშე; ამ თხას თვალბს შორის დიდი რქა ჰქონდა.

5a- 21-ე მუხლო ნათლად განსაზღვრავს თხას: თხა იავანის მეფეა, მის თვალბს შორის დიდი რქა არის პირველი მეფე. ჯავანი, არის საბერძნეთის უძველესი სახელი. სუსტი ბერძენი მეფეების უგულბე ლყოფით, სული თავის გამოცხადებას აშენებს დიდ ბერძენ დამპყრობელ ალექსანდრე მაკედონელზე.

5ბ- აჰა, თხა მოვიდა დასავლეთიდან გეოგრაფიული აღნიშვნები ჯერ კიდევ არის მოცემული. თხა დასავლეთიდან მოდის სპარსეთის იმპერიასთან მიმართებაში, როგორც გეოგრაფიული საცნობარო მდებარეობა.

5c- და იმოგზაურა მთელ დედამიწაზე მის ზედაპირზე, შეხების გარეშე შეტყობინება დანის ლოპარდის ოთხი ფრინველს ფრთის ანალოგია.7:6. ის ხაზს უსვამს ამ ახალაზრდა მაკედონელ მეფის დაპყრობების უკიდურეს სიჩქარეს, რომელმაც ათ წელწადში გააფართოვებს თავის ბატონობას მდინარე ინდუსამდე.

5დ- ამ თხას თვალბს შორის დიდი რქა ჰქონდა ვინაობა მოცემულია 21-ე ლექსში: მის თვალბს შორის დიდი რქა არის პირველი მეფე. ეს მეფეა ალექსანდრე მაკედონელი (- 543 - 523). სული მას უნიკორნის, ზღაპრული მითური ცხოველის იერს აძლევს. ამგვარად, ის გმობს ბერძნულ საზოგადოების ამოუწურავ ნაყოფიერ ფანტაზიას, რომელმაც გამოიგონა ზღაპრები რელიგიისთვის და რომლის სული საუკუნეებს გადალხავს ჩვენს დრომდე მატყუარა ქრისტიანულ დასავლეთში. ეს არის ცოდვის ასპექტი, რომელმაც ადასტურებს თხის გამოსახულება, ცხოველი, რომელმაც ცოდვის როლს ასრულებდა „გამოსყიდვის დღის“ წმინდა ყოველწლიურ რიტუალში. მესია იესოს ჯვარცმამ მის ღვთაებრივ სრულყოფილებაში დაასრულა ეს რიტუალი უნდა შეწყდეს მის შემდეგ... ძალით, 70 წელს რომაელების მიერთებრისა და ებრაელების დასაგრევიტ.

დანი 8:6 და მივიდა ვერძთან, რომელსაც რქები ჰქონდა, რომელიც დავინახე მდინარის წინ მდგარი, და მთელი თავისი რისხვით დაეჯახა მას.

ნა - ალექსანდრე მაკედონელი იწყებს თავდასხმას სპარსელებზე, რომელთა მეფეა დარიოსი 3. ეს უკანასკნელი დამარცხებულია ისუსთან, ის გაიქცა და დატოვა მშვილდი, ფარი და სამოსელი, ასევე ცოლი და მემკვიდრე - 333 წ. მას მოგვიანებით მოკლეს მისი ორი დიდი.

ნბ- და მთელი თავისი გაბრაზებით მივარდა მისკენ ეს გაბრაზება ისტორიულ დგამართლებულია. მას წინ უძღოდა ეს გაცვლ დარიოსსა და ალექსანდრეს შორის: „სანამ ალექსანდრე დარიოსს შეხვდებოდა, სპარსეთის მეფემ მას საჩუქრები გაუზავნა, რომლებიც მიზნად ისახავდა ხაზგასმით აღენიშნებოდა მათი მეფისა და შვილს პოზიციები - ალექსანდრე იმ დროს ჯერ კიდევ ახალგაზრდა იყო. პრინცი ახალბედა ხელოვნებაში. ომი (I ფილაო, საბაგრო 89). დარიოსი უზავნის მას ტყვიას, მათრახს, ცხენის მუხრუჭს და ოქროთი სავსე ვერცხლს ყუთს. საგანძურის თანმხლები წერილ ანათებს ელემენტებს: ბურთი ისეა, რომ ის აგრძელებს თამაშს, როგორც ის ბავშვია, მუხრუჭი, რომელიც ასწავლს თავის კონტროლს, მათრახი მის გამოსასწორებლად და ოქრო წარმოადგენს ხარკს, რომელიც მაკედონელებმა უნდა გადაიხადონ. სპარსეთის იმპერატორი.

ალექსანდრე მაცნეების შიშის მიუხედავად სიბრაზის კვალს არ აჩვენებს. პირიქით, სთხოვს, მიულოცონ დარიოსს მისი ფაქიზი. დარიოსმა, მისი თქმით, იცის მომავალი, რადგან მან ალექსანდრეს აჩუქა ბურთი, რომელიც წარმოადგენს მის მომავალ დაპყრობას სამყაროს, მუხრუჭი ნიშნავს, რომ ყველ დაემორჩილება მას, მათრახი იქნება დასასჯელი მათ, ვინც გაბედავს მის წინააღმდეგ დგომას და ოქრო მიანიშნებს ხარკზე, რომელსაც ის მიიღებს ყველ ქვეშევრდომისგან“. წინასწარმეტყველური დეტალო, ალექსანდრეს ჰყავდა ცხენი, რომელსაც მან დაარქვა სახელი "Bucephalus", რაც დამატებით პრეფიქსით ნიშნავს "თავი". ყველ ბრძოლში ის იქნება თავისი ჯარის „სათვეში“ იარაღი ხელში. და ის „ათი წლოს განმავლობაში“ გახდება წინასწარმეტყველებით დაფარული მსოფლიოს მმართველი „თავი“. მისი ცნობადობა ხელს შეუწყობს ბერძნულ კულტურას და მის სტიგმატიზებულ ცოდვას.

დანი 8:7 დავინახე ვერძთან მიახლოებულ და გაბრაზებულ მასზე; მან დაარტყა ვერძს და გატეხა მისი ორი რქა, ვერძს წინააღმდეგობის გაწევის ძალა არ შესწევდა; მიწაზე დააგდო და გათელ, ვერძი კი არავინ იყო.

7ა - ალექსანდრე მაკედონელს მიერ წამოწყებული ომი: - 333 წელს, ისუსთან, სპარსეთის ბანაკი და მარცხდა.

დანი 8:8 და თხა ძაღვან გაძლიერდა; მაგრამ როცა გაძლიერდა, დიდი რქა გატყდა. ოთხი დიდი რქა ამოვიდა მის ნაცვლ დცის ოთხ ქარზე.

8ა - მისი დიდი რქა გატყდა

323 წელს ახალაზრდა მეფე (-356-323) მეემკვიდრის გარეშე გარდაიცვალა 32 წლის ასაკში, ბაბილონში.

8ბ - ოთხი დიდი რქა ამოვიდა მის ნაცვლ და სამოთხის ოთხ ქარში.

გარდაცვლილი მეფის შემცვლელი იყვნენ მისი გენერლები: დიადოხი. ალექსანდრე გარდაიცვალა ათი მათგანი და 20 წელი იბრძოდნენ ერთმანეთში იმ დონემდე, რომ 20 წლის ბოლოს მხოლოდ ოთხი გადარჩენილი დარჩა. თითოეულმა მათგანმა დააარსა სამეფო დინასტია ქვეყანაში, რომელზეც ის დომინირებდა. ყველზე დიდი არის სელევკი, რომელიც ცნობილია როგორც ნიკატორი, მან დააარსა "სელევკიდების" დინასტია, რომელიც მეფობდა სირიის სამეფოზე. მეორე არის პტოლემეოს ლგოსი, მან დააარსა "ლგიდების" დინასტია, რომელიც მეფობდა ეგვიპტეზე. მესამე არის კასანდროსი, რომელიც მეფობს საბერძნეთში, ხოლო მეოთხე არის ლსიმაქე (ლთინური სახელი), რომელიც მეფობს თრაკიაზე.

გეოგრაფიაზე და ფუნქციონირებაზე
წინასწარმეტყველებური გზავნილი გრძელდება. ცის ოთხი ქარის ოთხი კარდინალური წერტილი ადასტურებს დაინტერესებულ მებრძოლების ქვეყნების იდენტიფიკაციას.

რომის დაბრუნება, პატარა რქა

დანი 8:9 ერთი მათგანიდან გამოვიდა პატარა რქა, რომელიც ძლიერ გაიზარდა სამხრეთისაკენ, აღმოსავლეთისაკენ და ულმაზესი ქვეყნისაკენ.

9ა - ამ ლექსის ასპექტი აღწერს სამეფოს გაფართოებას, რომელიც თავის მხრივ გახდება გაბატონებული იმპერია. თუმცა, წინაგაკვეთილებში და მსოფლოს ისტორიაში საბერძნეთის მეემკვიდრე სამეფოა რომი. ეს იდენტიფიკაცია კიდევ უფრო

გამართლებულა გამოთქმით „პატარა რქა“, რომელიც ამჯერად, იმის საპირისპიროდ, რაც გაკეთდა უფრო მოკლე მედიანური რქისთვის, ნათლად ციტირებული. ეს საშუალებას გვაძლევს ვთქვათ, რომ ეს „პატარა რქა“ ამ კონტექსტში მზარდი რესპუბლიკური რომის სიმბოლოა. იმიტომ, რომ ის ერევა აღმოსავლეთისკენ, როგორც მსოფლოს პოლიციელები, ხშირად იმიტომ, რომ მოწინააღმდეგეებს შორის ლოკალური კონფლიქტის გადაჭრას ეძახიან. და ეს არის ზუსტი მიზეზი, რომელიც გამართლებს შემდეგს ურათს.

9b- *ერთი მათგანიდან გამოვიდა პატარა რქა*
წინა დომინანტი იყო საბერძნეთი და სწორედ საბერძნეთიდან მოდის რომი დომინირებს ამ აღმოსავლეთ ზონაში, სადაც ისრაელი მდებარეობს; საბერძნეთი, ოთხი რქიდან ერთი.

9c- *რომელიც დიდად ფართოვდება სამხრეთისაკენ, აღმოსავლეთისაკენ და ულმაზესი ქვეყნებისკენ.*
რომაულ ზრდა იწყება მისი გეოგრაფიული მდებარეობიდან, ჯერ *სამხრეთისაკენ*. ისტორია ამას ადასტურებს, რომი შედის პუნიკურ ომებში კართაგენის წინააღმდეგ, დღევანდელი ტუნისი, დაახლოებით – 250 წ.

გაფართოების შემდეგი ფაზა ხდება *აღმოსავლეთისკენ ოთხი რქიდან ერთ-ერთში* ჩარევით: საბერძნეთი, დაახლოებით – 200. მას იქ ეწოდა აეტოლური ბერძნული ლიგის მხარდასაჭერად აქაური ლიგის წინააღმდეგ (აეტოლია აჩაიას წინააღმდეგ). ბერძნულ მიწაზე მისვლას რომაული ჯარი არასოდეს დატოვებდა მას და მთელი საბერძნეთი რომის კოლონია გახდებოდა - 160 წლდან.

საბერძნეთიდან რომი გააგრძელებს გაფართოებას პალესტინასა და იუდეაში ფეხის დადგმით, რომელიც გახდება - 63 რომის პროვინცია, რომელიც დაიპყრო გენერალ პომპეუსის ჯარებმა. ეს არის იუდეა, რომელსაც სული აღნიშნავს ამ მშვენიერი გამოთქმით: *ყველზე ლმაზი ქვეყანა*, გამოთქმა ციტირებულია დაწ. 11:16 და 42-ში და ეზე. 20:6 და 15-ში.

ჰიპოთეზა დადასტურებულია, რომ " *პატარა რქა* " არის რომი

ამჯერად, ეჭვი აღარ არის დაშვებული, დანის პაპის რეჟიმი. ქრისტიანული გარეგნობა, რომელსაც იგი მიაწერს მოქმედებებს, რომლებიც გამოვლინდა შემდეგი მე-10 ლუქსის სიმბოლოებით. ეს არის დანის „ *განსხვავებული* “ *მეფის* ქმედებები .7.

იმპერიული რომი შემდეგ პაპის რომი ღვენიდა წმინდანებს

ორი თანმიმდევრული კითხვა ამ ერთი ლექსისთვის

დანი 8:10 იგი ავიდა ზეცის ლაშქართან და ჩამოაგდო ამ ლაშქრის ნაწილი და რამდენიმე ვარსკვლავი დედა მიწაზე და ფეხქვეშ დააბიჯა.

10a- იგი ავიდა ზეცის ჯარში

ის “ თქმით , სულ სამიზნედ ინახავს რომის იდენტურობას , მისი გაფართოებების ქრონოლოგიური თანმიმდევრობით, მმართველობის სხვადასხვა ფორმების შემდეგ, რომლებზეც იგი მიუთითებს გამოცხადების 17:10-ში, რომმა მიაღწია იმპერიას მეფობის დროს. რომის იმპერატორი ოქტავიანე ცნობილი როგორც ავგუსტუსი. და სწორედ მის დროს დაიბადა იესო ქრისტე სულსაგან, იოსების ახალგაზრდა ცოლს, მარიამის ჯერ კიდევ ქალწულ სხეულში; ორივე აირჩიეს მხოლოდ დავით მეფის საგვარეულოს კუთვნილების გამო. მისი სიკვდილს შემდეგ, როგორც მან გამოაცხადა, ერთხელ თავადა აღდგა, იესომ თავის მოციქულებსა და მოწაფეებს მიანდო გადარჩენის სასიხარულო ცნობის (სახარების) გამოცხადების მისია, რათა აერჩიათ ხალხი მთელ მსოფლოში. ამ დროს რომი და უპირისპირდა თვინიერებას და ქრისტიანულ პაციფიზმს; ის ჯალთის როლი, ქრისტეს მოწაფეები დაკლულ კრავების როლი. დიდი მოწამეობრივი სისხლის ფასად, ქრისტიანული რწმენა გავრცელდა მთელ მსოფლოში და განსაკუთრებით იმპერიის დედაქალაქ რომში. საიმპერატორო რომის მღვეწელ აღსდგა ქრისტიანების წინააღმდეგ. ამ მე-10 მუხლში რომის ორი მოქმედება ერთმანეთს ემთხვევა. პირველი ეხება იმპერიულს, მეორე კი პაპს.

იმპერიულ რეჟიმში უკვე შეგვიძლია მივაწეროთ მას მოყვანილი ქმედებები:

იგი აღდგა ზეცის ჯარში : იგი და უპირისპირდა ქრისტიანებს. ამ სიმბოლური გამოთქმის მიღმა, ზეცით შეიარაღებულ , დგას ქრისტიანი რჩეული, რომლის მიხედვითაც იესომ თავის მორწმუნეებს უკვე დაასახელა: *ცათ სასუფევლოს მოქალაქეები* . გარდა ამისა, და ნ.12:3 ადარებს ჭეშმარიტ წმინდანებს ვარსკვლავებს , რომლებიც ასევე არიან, და ბადებიდან 15:5 აბრაამის შთამომავლები . პირველი მოსმენით, ღვთის ძეგებისა და ასულების მოწამეების გაბედვა უკვე წარმართული რომისთვის არის

ამპარტავანი ქმედება და უღირსი და გაუმართლებელი ამაღლება. მეორე მოსმენით, რომის ეპისკოპოსის პრეტენზია 538 წლად იესო ქრისტეს რჩეულ პაპად მმართველობის შესახებ ასევე ამპარტავანი ქმედებაა და კიდევ უფრო უღირსი და გაუმართლებელი ამაღლება.

მან ამ ლშქრის ნაწილი და ვარსკვლავები მიწაზე დაანგრია და დაამარცხა ისინი : დევნიდა მათ და სიკვდილთ დასაჯა, რათა მისი მოსახლეობა თავის არენაზე გადაეშალა. დევნილები არიან ძირითადად ნერონი, დომიციანე და დიოკლეტიანე, ბოლო ოფიციალური მდევნელი 303-დან 313 წლამდე. პირველ წაკითხვისას, ეს დრამატული პერიოდი დაფარულია Apo.2-ში სიმბოლური სახელწოდებით "ეფესოსი", დრო, როდესაც იოანე იღებს თავის ღვთაებრივ გამოცხადებას *სახელწოდებით* " აპოკალიფსი " და „ *სმირნა* “. მეორე მოსმენით, რომელიც მიეწერება პაპის რომს, ეს მოქმედებები მოთავსებულია Apo.2-ში, სახელწოდებით " *კერგამოში* " ანუ გატეხილი ალიანსიან მრუმობა და "თიატირა" ანუ სისამაგლეები და სიკვდილი. ამბობდა, და *მან გათელ ისინი*, სულ ორივე რომს ერთნაირ სისხლს მსმელ ქმედებებს ანიჭებს. ზმნა *გათელ* და მისი გამოთქმა *გეხქვეშ გათელ* მიეწერება წარმართულ რომს და ნ.7:19-ში. მაგრამ *გეხის* მოქმედება გაგრძელდება ამ მე-8 თავის მე-14 სტროფის 2300 *საღამო-დიღს* ბოლომდე მე-13 მუხლს განცხადების მიხედვით: *როდემდე იქნება სიწმინდე და ლშქარი გეხქვეშ* ? ეს ქმედება განხორციელდა ქრისტიანული ეპოქის დროს და ამიტომ უნდა მივაწეროთ იგი პაპის რომსა და მის მონარქიულ მხარდაჭერას; რასაც ისტორია ადასტურებს. მიუხედავად ამისა, აღვნიშნოთ მნიშვნელოვანი განსხვავება. წარმართული რომი მხოლოდ სიტყვასიტყვით აქცევს იესო ქრისტეს წმინდანებს *მიწაზე*, ხოლო პაპის რომი, თავისი ცრურელიგიური ინსტრუქციებით, სულიერად *აქცევს მათ მიწაზე*, სანამ ფაქტიურად დევნიან მათ თავის მხრივ.

სპორადული დევნა გაგრძელდა მშვიდობის მონაცვლეობით იმპერატორ კონსტანტინე I-ის მოსვლამდე, რომელმაც ბოლო მოუღო ქრისტიანთა დევნას მილნის, მისი რომის დედაქალაქის ედიქტით 313 წელს, რომელიც შეადგენს " *ათი წელს* " პერიოდს. დევნა, რომელიც ახასიათებს " *სმირნის* " ეპოქას Rev.2:8. ამ სიმშვიდით ქრისტიანული რწმენა ვერაფერს

მოიგებს, ღმერთი კი ბევრს დაკარგავს. იმის გამო, რომ დევნის ბარიერის გარეშე, ამ ახალ რწმენისადმი შეუქცევადი პირების ვალდებულებები მრავლდება და მრავლდება მთელ იმპერიაში და განსაკუთრებით რომში, სადაც ყველზე მეტად დაიღვარა მოწამეთა სისხლი.

მაშასადამე, ამ დროისთვის შეგვიძლია დავაკავშიროთ ამ ლექსის მეორე წაკითხვის დასაწყისი. ის, სადაც რომი ხდება ქრისტიანი იმპერატორ კონსტანტინეს ბრძანების შესრულებით, რომელმაც 321 წელს გამოსცა ბრძანება, რომელიც ბრძანებს ყოველვირეულო დასვენების დღის შეცვლას: მეშვიდე დღე შაბათი იცვლება კვირის პირველ დღით; იმ დროს, წარმართებმა მიუძღვნეს ღმერთის თაყვანისცემას " პატივცემულო და უძლეველი მზე". ეს ქმედება ისეთივე სერიოზულია, როგორც *დალევა ტაძრის ოქროს ჭურჭელი*, მაგრამ ამჯერად ღმერთი არ რეაგირებს, საბოლოო განკითხვის საათი საკმარისი იქნება. დასვენების ახალი დღით რომი გაავრცელებს თავის ქრისტიანულ დოქტრინას მთელ იმპერიაში, ხოლო ადგილობრივ ხელსუფლებას, რომის ეპისკოპოსი მოიპოვებს პრესტიჟს და მხარდაჭერას, საწინააღმდეგო პაპის წოდება არ მისცემს მას 533 წელს ბიზანტიის ბრძანებულებით. იმპერატორ იუსტინიანე^I მხოლოდ მტრულად განწყობილ ოსტროგოთების გამევეებამდე არ დაიკავა პირველ მმართველ პაპი ვიგილიუსი რომში, კეელუსის მთაზე აგებულ ლტერანის სასახლეში. 538 წლის თარიღი და პირველი პაპის ჩამოსვლ აღნიშნავს მოქმედებების შესრულებას, რომელიც აღწერილია შემდეგ 11-ე მუხლში. მაგრამ ეს ასევე არის პაპების მეფობის 1260 დღე-წლების დასაწყისი და ყველფერი, რაც მათ ეხება და რაც გამოვლინდა დან.7. უწყვეტი მეფობა, რომლის დროსაც წმინდანები კიდევ ერთხელ *ფეხქვეშ ითელებიან*, მაგრამ ამჯერად რომის პაპის რელიგიური ბატონობისა და მისი სამოქალაქო მხარდაჭერების, მონარქების და მისი სიმალის ... ქრისტეს სახელით.

538 წელს დაარსებული პაპის კონკრეტული მოქმედებები

დანი 8:11 იგი წამოდგა ლშქრის მეთა ურთან, წაართვა მას სამუდამო მსხვერპლ და დაწვრიდა ადგილი მისი საკურთხევლის სამირველი.

11ა - იგი ავიდა ჯარის მეთა ურად

ჯარის ეს წინამძღოლო ლოგიკურად და ბიბლიურად იესო ქრისტეა, ეფეს. 5:23-ის მიხედვით: რადგან ქმარი არის ცოლის თავი, როგორც ქრისტე არის ეკლესიის თავი, რომელიც მისი სხეულია და რომლისგანაც ის არის. მხსნელი. ზმნა „ ის აღდგა “ კარგად არის შერჩეული, რადგან ზუსტად 538 წელს იესოს ამოთხეშია, ხოლო პაპობა დედამიწაზე. ცამას მიუწვდომელია, მაგრამ " ის აღდგა " იმით, რომ კაცებს სჯეროდათ, რომ იგი ცვლის მას დედამიწაზე. ზეციდან იესოს მცირე შანსი აქვს, აირიდოს ადამიანები ეშმაკის მიერ დაღმულ მახეში. უფრო მეტიც, რატომ აკეთებს ამას, როცა თავადაწვდის მათამ ხაფანგში და მის ყველგან მძვინვარეობაში? ჩვენ კარგად წავიკითხეთ, დან. 7:25-ში, " წმინდანები გადაეცემათ მის ხელში დროებით, ჯერ (ორჯერ) და ნახევარი დროით "; ისინი განზრახ გადაცემულია ღმერთი ქრისტეს მიერ, შეცვლილი დროისა და კანონის გამო. 321 წელს კონსტანტინეს მიერ შეცვლილი კანონი შაბათთან დაკავშირებით, რათქმაუნდა, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, კანონი შეიცვალა რომაული პაპის მიერ, 538 წლის შემდეგ, სადაც არა მხოლოდ შაბათს ზარალდება და თავს დაესხმება, არამედ მთელი კანონი, რომელიც გადაშუშავებულია რომში. ვერსია.

118 - წაართვა მას მარადიული მსხვერპლი

მე აღვნიშნავ სიტყვა მსხვერპლზე წირვის არარსებობას ორიგინალურ ებრაულ ტექსტში. როგორც ვთქვით, მისი ყოფნა ძველი ალიანსის კონტექსტს მიანიშნებს, მაგრამ ეს ასე არ არის, როგორც მე ახლავა ჩვენე. ახალი შეთანხმების თანახმად, მსხვერპლი და შესაწირავი შეწყდა, ქრისტეს სიკვდილი, დან. 9:27-ში მოხსენიებული კვირის შუა რიცხვებში, რომელიც ეს რიტუალები უსარგებლო გახადა. თუმცა, რა დაცდა რჩა ძველი აღთქმიდან: მღვდელთავრის მსახურება და შუამავალი ხალხის ცოდვებისთვის, რომლებიც ასევე იწინასწარმეტყველებდნენ ციურ მსახურებას, რომელიც იესომ აღასრულა მხოლოდ მისი რჩეულის სასარგებლოდ, რომელიც მისი სისხლით იყო შეძენილი მისი აღდგომის შემდეგ. ქრისტე დაბრუნდა სამოთხეში, რა და რჩა მისგან წასაღებად? მისი სამღვდელთა ფუნქცია არის მისი ექსკლუზიური როლი, როგორც შუამავალი, აპატიოს რჩეულთა ცოდვები. მართლაც, 538 წლიდან დედამიწაზე, რომში, ქრისტეს ეკლესიის წინამძღოლს და არსებამ ამაო და უსარგებლო გახადა იესოს ციური მსახურება. მასში ლოცვა აღარ გადის და ცოდვილები რჩებიან თავიანთი ცოდვებისა და ღვთის წინაშე დანაშაულის

მატარებლები. ებრ.7:23 ადასტურებს ამ ანალოზს და ამბობს: „*მაგრამ მას, რადგან მარადიულად რჩება, აქვს მღვდლობა, რომელიც არ არის გადასატანი*“. დედამიწაზე მმართველს შეცვლ ამართლებს ამ ქრისტიანობის მიერ ქრისტეს გარეშე მოტანილ საზიზღარ ნაყოფებს; დანიელს ღმერთმა უწინასწარმეტყველ ნაყოფი. რატომ მოხვდნენ ქრისტიანები ამ საშინელო წყევლისგან? შემდეგი მეთ-12 მუხლი გასცემს პასუხს: *ცოდვის გამო*.

მარადიულის იდენტიფიკაცია, რომელიც ახლხან განხორციელდა, საფუძვლად დაედება გამოთვლებს 1290 და 1335 დღე-წლების ხანგრძლივობის გამოყენებით, რომლებიც შემოთავაზებული იქნება დან.12:11 და 12-ში; დადგენილ საფუძველს წარმოადგენს 538 წელი, როდესაც *მუდმივი მღვდელმსახურება* მოიპარა მიწიერი პაპის წინამძღოლმა.

11c- და ~~დაანგრია ადგილი~~ *მისი საკურთხევლის საძირკველი*

ახალ შეთანხმების კონტექსტის გამო, ებრაული სიტყვის „*მეკონის*“ ორ შესაძლო მნიშვნელობას შორის, რომელიც თარგმნილია „*ადგილით*“, მე შევინარჩუნე მისი თარგმანი „*ბაზა*“ ისევე ლეგიტიმური და უკეთადაპტირებული ქრისტიანული ეპოქის კონტექსტთან, რომელიც მიზანმიმართულია წინასწარმეტყველებით.

ხშირად განიხილება *სიწმინდე*, რაც დამაბნეველია. თუმცა, შესაძლებელია არმოტყუდეთიმის მიხედვით, თუ რომელი ზმნა აღნიშნავს საკურთხეველში შესრულებულ *მოქმედებას*.

აქ დან.7:11: მის საფუძველს პაპობა *არღვევს*.

დან.11:30-ში: შეურაცხყოფს *ებრაელთა* ბერძენი მეფემ მდევნელი ანტიოქოსი 4 ეპიფანე – 168 წ.

დან.8:14-ში და დან.9:26-ში საუბარია არა სიწმინდეზე, არამედ *სიწმინდეზე*. ებრაული სიტყვა „*ქოდეშ*“ სისტემატურად არასწორად ითარგმნება ყველზე გავრცელებულ ვერსიების ყველ თარგმანში. მაგრამ ორიგინალური ებრაული ტექსტი უცვლელ რჩება ორიგინალური ჭეშმარიტების დასამოწმებლად.

თქვენ უნდა იცოდეთ, რომ ტერმინი „*საწმინდარი*“ ეხება მხოლოდ იმ ადგილს, სადაც ღმერთი დგას პირადად. მას შემდეგ, რაც იესო აღდგა და ზეცაში დაბრუნდა, დედამიწაზე აღარ არსებობს *სიწმინდე*. ამრიგად, *მისი საკურთხევლის საფუძვლის გადაქცევა* ნიშნავს ძირს უთხრის დოქტრინულ საფუძველს, რომლებიც ეხება მის ციურ მსახურებას,

რომელიც ასახავს ხსნის ყველ პირობას. მართლაც, ერთხელ მონათლულს, მოწოდებულს უნდა შეეძლოს ისარგებლოს იესო ქრისტეს მოწონებით, რომელიც განსჯის მის რწმენას მის საქმეებზე და თანახმაა აპატიოს თუ არა მისი ცოდვები მისი მსხვერპლის სახელთ. ნათლობა აღნიშნავს ღვთის სამართლიანი განაჩენის ქვეშ განცდილ გამოცდილების დასაწყისს და არა მის დასასრულს. რაც იმას ნიშნავს, რომ როდესაც მიწიერი რჩეულისა და მის ზეციურ შუამავალს შორის პირდაპირი ურთიერთობა წყდება, ხსნა აღარ არის შესაძლებელი და წმინდა აღთქმა ირღვევა. ეს არის საშინელო სულიერი დრამა, რომელიც იგნორირებულია მოტყუებული და შეცდენილი ადამიანური მასების მიერ 321 წლის 7 მარტიდან და 538 წლის შემდეგ, როდესაც პაპმა მოხსნა იესო ქრისტეს მარადიული მღვდელმსახურება მისი სასარგებლოდ მისი საკურთხევლის საფუძვლის გადაქცევა ასევე ნიშნავს 12 მოციქულს, რომლებიც წარმოადგენენ რჩეულთა, სულიერი სახლის საფუძვლებს ან საფუძვლებს, ცრუქრისტიანული დოქტრინას, რომელიც ამართლებს და აკანონებს ცოდვას ღვთაებრივი კანონის წინააღმდეგ; რასაც არც ერთი მოციქული არ გააკეთებდა.

დანი 8:12 და ლშქარი გადაეცა მარადიული მსხვერპლთ ცოდვის გამო; რქამ სიმართლე მიწაზე და აგდო და თავის საქმეებში წარმატებას მიაღწია.

12ა - *ჯარი გადაეცა მარადიული მსხვერპლთ უფრო სიმბოლური ენით ამ გამოთქმას იგივე მნიშვნელობა აქვს, რაც დანის. 7:25: ჯარი გადაეცა ... მაგრამ აქ სული ამატებს მარადიულს*

12ბ - *ცოდვის გამო*
 ან 1 იოანეს 3:4-ის მიხედვით, კანონის და რღვევის გამო შეიცვალა დან.7:25. რადგან იოანემ თქვა და წერდა: *ვინც სცოდავს, რჯულს არღვევს და ცოდვა რჯულის და რღვევაა*. ეს დანაშაული თარიღდება 321 წლის 7 მარტს და ეს ეხება, პირველ რიგში, ღვთის წმინდა შაბათის მიტოვებას; მის მიერ **განწმენდილი** შაბათი, სამყაროს შექმნიდან, განუმეორებელდა მარადიულ „**მეშვიდე დღეს**“.

12ც- *რქამ სიმართლე მიწაზე და აგდო*
 ჭეშმარიტება მაინც სულიერი სიტყვაა, რომელიც განსაზღვრავს კანონს ფსალმუნის მიხედვით. 119:142-151: *შენი კანონი ჭეშმარიტებაა ... შენი ყველ მცნება ჭეშმარიტებაა*.

12დ- *და წარმატებას მიაღწევს თავის მცდელობებში*

თუ შემოქმედი ღმერთის სულმა ეს წინასწარ გამოაცხადა, მაშინ ნუ გაგიკვირდებათ, რომ უგულბეღავით ეს მოტყუება, უდიდესი სულიერი თაღლითობა ადამიანთა მთელ ისტორიაში; არამედ ყველზე სერიოზულ შედეგებში ადამიანთა სულების დაკარგვა ღმერთისთვის. 24-ე მუხლი დადასტურებს სიტყვებს: *მისი ძალე გაიზრდება, მაგრამ არა მისი ძალთ; ის მოახდენს წარმოუდგენელ ნგრევას, ის წარმატებას მიაღწევს თავის ვალდებულებებს, გაანადგურებს ძველამოსილ ადამიანებს და წმინდანთა ხალხს.*

მზადება განწმენდისთვის

ძველ აღთქმის რელიგიური რიტუალების გაკვეთილებში განწმენდისთვის მომზადების ეს საგანი მუდმივად ჩნდება. უპირველეს ყოვლისა, მონობის დროიდან ქანაანში შესვლამდე, პასეჟის აღნიშვნა აუცილებელი იყო იმ ხალხის განწმენდისთვის, რომლებსაც ღმერთი თავის ეროვნულ მიწაზე, ისრაელში, აღთქმულ მიწაზე მიჰყავდა. სინამდვილეში, ქანაანში შესვლისთვის 40 წელი დასჭირდა განწმენდისა და განწმენდის განსაცდელს.

ანალოგიურად, მზის ჩასვლადან მეორეზე მეშვიდე დღეს დანიშნულ შაბათს, წინასწარი მომზადების დრო იყო საჭირო. ექვსდღიანი საერო საქმიანობა მოითხოვდა სხეულის რეცხვას და ტანსაცმლის გამოცვლას, ეს ყველფერი მღვდელსაც ეკისრებოდა, რათა სიცოცხლეს საფრთხე არ ემუქრებოდა, ტაძრის წმინდა ადგილს შესულიყო იქ თავისი რიტუაური მსახურების აღსასრულებლად.

შექმნის შვიდდღიანი, 24-საათიანი კვირა შექმნილია ღვთის ხსნის შვიდი ათასი წლის გეგმის მიხედვით. ასე რომ, პირველი 6 დღე წარმოადგენს პირველ 6 ათასწლეულს, რომლის დროსაც ღმერთი ირჩევს თავის რჩეულს. ხოლო მე-7^ლ ბოლო ათასწლეული წარმოადგენს დიდშაბათს, რომლის დროსაც ღმერთი და მისი რჩეულები ზეცაში შეკრებილნი სარგებლობენ ნამდვილ და სრულ დასვენებით. ცოდვილები დროებით ყველ მკვდარი არიან; გარდა სატანისა, რომელიც იზოლირებულია და სახლებულდე დამიწაზე ამ „ათასი წლის“ პერიოდში, რომელიც გამოვლინდა 20-ე ც. „სამოთხეში“ შესვლამდე რჩეული უნდა განიწმინდოს და განიწმინდოს. განწმენდა ეყრდნობა ქრისტეს ნებაყოფლობით მსხვერპლზე წირვის რწმენას, მაგრამ განწმენდა მიიღება მისი დახმარებით ნათლობის

შემდეგ, რადგან განწმენდა მიეკუთვნება ან წინასწარ მიიღება რწმენის პრინციპის სახელთ, მაგრამ განწმენდა არის ნაყოფი, რომელიც მიღებულია რეალურად მის მთლიანობაში. სული რჩეულს მიერ ცოცხალდმერთი ესოქრისტესთან მისი რეალური თანამშრომლობით. ის მიიღება ბრძოლთ, რომელსაც აწარმოებს საკუთარი თავის წინააღმდეგ, მისი ცუდი ბუნების წინააღმდეგ, რათა წინააღმდეგობა გაუწიოს ცოდვას.

დანიელი 9:25 გვასწავლს, იესოქრისტე მოვიდა ჯვარზე მოკვდა, რათა მისი რჩეული აღარ შესცოდოს, რადგან ის მოვიდა **ცოდვის დასასრულებლად**. ახლ ჩვენ ვნახეთ მე-12 ლექსში, რომ ქრისტიანი რჩეული ცოდვის გამოპაპის დესპოტიზმს გადაეცა. ამიტომ განწმენდა აუცილებელია იმ სიწმინდის მისაღებად, რომელს გარეშეც ვერავინ დაინახავს ღმერთს, როგორც ეს დაწერილია ებრაელებში 12:14: *ესწრაფე მშვიდობას ყველსთან და განწმენდას, რომელს გარეშეც ვერავინ იხილვს უფაღს*.

გამოიყენება ქრისტიანული ეპოქის 2000 წელზე, იესოქრისტეს სიკვდილთან მის დაბრუნებამდე 2030 წელს, მომზადებისა და განწმენდის ეს დრო გამოვლენდება შემდეგ მუხლებში 13 და 14. ადვენტისტების თავდაპირველი რწმენის გან განსხვავებით, ეს ეპოქა არ არის განკითხვის ეპოქა, რომელსაც აღწერს დანიელი 7, არამედ განწმენდა, რომელიც აუცილებელია ცოდვების მრავალსაუკუნოვანი მემკვიდრეობის გამო, რომელიც ლეგიტიმირებულია პაპის რომის საზიზღარი სწავლებით. მე დავაკონკრეტებ, რომ მე-13^{საუკუნის} დაწყებულმა რეფორმაციის მუშაობამ ვერ დაასრულა განწმენდა და განწმენდა, რომელსაც მთელ სამართლიანობა მოითხოვდა სამჯერ წმინდა და სრულიადს უფთა მხსნელი ღმერთის მიერ.

დანი 8:13 *გავიგე წმინდანის ლპარაკი; და სხვა წმინდანმა უთხრა მას, ვინც ლპარაკობდა: როდემდე აღსრულდება ხილვა მარადიული მსხვერპლისა—და და მღუპველი ცოდვის შესახებ? როდემდე იქნება გათელლი საკურთხეველი და ჯარი?*

13ა - *გავიგე წმინდანის ლპარაკი; და სხვა წმიდანმა უთხრა მას, ვინც ლპარაკობდა*

მხოლოდ ჭეშმარიტი წმინდანები ხვდებიან რომიდან მემკვიდრეობით მიღებული ცოდვების შესახებ. მათკვლავ ვიპოვით დანი.12-ში წარმოდგენილ ხედვაში.

13b - რა მდენ ხანს შესრულება ხილვა?

წმინდანები მოითხოვენ თარიღს, რომელიც დაასრულებს რომაულსისა ძაგლებს.

13c- სამუდა მომსხვერპლზე =

ქრისტეს მიერ მარადიული მღვდლობის აღდგენას

13d- და და მანგრეველო ცოდვის შესახებ?

წმინდანები ითხოვენ თარიღს, რომელიც აღნიშნავს მეშვიდე დღის შაბათის დაბრუნებას, რომლის დაწამაული ისჯება რომაული განადგურებით და ომებით; და მისი დამრღვევებისთვის ეს სასჯელი გაგრძელდება სამყაროს აღსასრულს მდე.

მე-13- როდემდე გათვლება საკურთხეველო და ჯარი?

წმინდანები ითხოვენ თარიღს, რომელიც დაასრულებს მათ, ღვთის რჩეულ წმინდანებს, პაპის დევნას.

დაწი 8:14 და მიითხრა: ორათას სამას საღამოს და დილთ; მაშინ განიწმინდება საკურთხეველო.

14a- 1991 წლადან ღმერთმა ჩემი შესწავლ ამ ცუდად თარგმნილუქსზე წარმართა. აქარის მისი ნამდვილი თარგმანიებზე ული ტექსტისა.

და მიითხრა: საღამო-დილს მდე ორიათას სამასი და გამართლებული იქნება სიწმინდე.

ხედავთ, 2300 საღამო-დილს ვადა მიზნად ისახავს ღვთის მიერ არჩეულ რჩეულს განწმენდას იმ თარიღიდან, რომელიც განისაზღვრება ამ ვადით. მანამდე ნათლობით მიღებულ მარადიული სამართლიანობა კითხვის ნიშნის ქვეშ დგება. სამგზის წმიდა ღმერთის, როგორც მამის, ძისა და სულიწმიდის მოთხოვნა შეიცვალ და განმტკიცდა რჩეულს საჭიროებით, აღარ შესცოდა ვდნენ შაბათს ან ღვთის პირიდან გამოსულს ხვა განკარგულებებს. იესოს მიერ ნასწავლო ხსნის ვიწრო გზა ამგვარად აღდგება. და ნოეს, დანიელსა და იობის მიერ წარმოდგენილი რჩეულთა მოდელი ამართლებს არჩეულ მილონს დანიის ბოლო განაჩენის დაცემული ათი მილიარდისთვის. 7:10.

დაწი 8:15 სანამ მე, დანიელმა, ვიხილე ეს ხილვა და მის გაგებას ვცდილობდი, აჰა, ერთი კაცის სახით იდგა ჩემს წინ.

15a- ლოგიკურად, დანიელს სურს გაიგოს ხილის მნიშვნელობა და ეს მისცემს მას დაწი. 10:12, ღმერთის გამართლებული მოწონება, მაგრამ ის არასოდეს იქნება სრულდ შესრულებული თავის სურვილი, როგორც ღმერთის პასუხი დაწი. 12:9

გვიჩვენებს: მან უპასუხა: წადი, და ნიელ რადგან ეს სიტყვები გასაიდუმლოებული და დალუქული იქნება ბოლო ჟამამდე .

დანი 8:16 და გავიგონე კაცის ხმა ულის შუაგულში; შესძახა და უთხრა: გაბრიელა უხსენი ხილვა .

16a - იესო ქრისტეს გამოსახულება ულის შუაგულში მოელს დანის ხილვაში მოცემულ გაკვეთილს .12. ანგელოზი გაბრიელ, ქრისტეს ახლო მსახური, პასუხისმგებელია ახსნას მთელ ხილვის მნიშვნელობა მისი თავიდანვე . ამიტომ, ყურადღებით მივყვეთ დამატებით ინფორმაციას, რომელიც გამოვლენდება შემდეგ მუხლებში .

დანი 8:17 შემდეგ ის მიუახლოვდა იმ ადგილს, სადაც მე ვიყავი; და როგორც ის მიუახლოვდა მე შემეშინდა და სახეზე დავეცი. მან მიუთხრა: ყურადღება მიაქციე, კაცის შვილო, რადგან ხილვა ეხება დროს, რომელიც იქნება დასასრული .

17a- ციური არსებების ხილვა ყოველთვის გამოიწვევს ამ ეფექტს ხორციელად მიანზე . მაგრამ მოდით ვიყოთ ყურადღებიანი, როგორც ის მოგვიწოდებს ამის გაკეთებას . შესაბამისი დასრულების დრო დაიწყება მთელი ხედვის ბოლოს .

დანი 8:18 როცა ის მეუბნებოდა, სახეზე გაოგნებული ვიდექი. შემეხო და დამაყენა, სადაც ვიყავი .

18a- ამ გამოცდილებაში ღმერთი ხაზს უსვამს ხორციელ წყევლს, რომელიც არ უტოლდება ერთგული ანგელოზების ციური სხეულების სიწმინდეს .

დანი 8:19 მაშინ მან მიუთხრა: გასწავლო, რა მოხდება რისხვის ბოლოს, რადგან არის დასასრულისთვის დანიშნული დრო .

19a- ღმერთის რისხვის დასასრული მოვა, მაგრამ ეს რისხვა გამართლებულია ქრისტიანული და უმორჩილებლობით, რომაული პაპის დოქტრინის მემკვიდრეობით . ამრიგად, ამ წინასწარმეტყველებული ღვთაებრივი რისხვის შეწყვეტა ნაწილობრივი იქნება, რადგან ის ნამდვილად შეწყდება კაცობრიობის მთელი განადგურების შემდეგ, ქრისტეს დიდებით დაბრუნების შემდეგ .

დანი 8:20 ვერძი, რომელიც ნახე, რქები ჰქონდა, მიდიელთა და სპარსელთა მეფეები არიან .

20a- ეს არის საკითხი, რომ ღმერთმა მისცეს მითითება თავის რჩეულებს, რათა მათ გაიგონ წარმოდგენილ სიმბოლოების თანმიმდევრობის პრინციპი . მიდიელები და სპარსელები აღნიშნავენ

გამოცხადების დასაწყისის ისტორიულ კონტექსტს. და ნ.2-ში და 7-ში ისინი მეორე ადგილზე იყვნენ.

და ნი 8:21 თხა იავანის მეფეა, მის თვალბს შორის დიდი რქა არის პირველი მეფე.

21a- თავის მხრივ, საბერძნეთი მეორე მემკვიდრეა; მესამე და ნ.2 და 7.

21b- მის თვალბს შორის დიდი რქა არის პირველი მეფე

როგორც ვნახეთ, საქმე ეხება დიდ ბერძენ და მკვრობელს ალექსანდრე მაკედონელს. დიდი რქა, მისი შეურაცხყოფელი და მეომარი ხასიათის გამოსახულება, რომლის დამცირებაც მეფე დაროს 3-მა არასწორად შეასრულა, რადგან ეს მას სამეფო და სიცოცხლე დაუჯდა. ამ რქის არა შუბლზე, არამედ თვალბს შორის დაყენებით, სული აჩვენებს თავის დაუოკებელ ლტოლვას დაპყრობისკენ, რომელსაც მხოლოდ მისი სიკვდილი შეწყვეტს. მაგრამ თვალბიც წინასწარმეტყველური ნათელმხილველია და ბადებიდან განსაკუთრებულ ბედი გამოუცხადა ნათელმხილველს და მთელ სიცოცხლე სჯერა თავისი წინასწარმეტყველებული ბედის.

და ნი 8:22 ოთხი რქა, რომელიც გაჩნდა ამ გატეხილ რქის ნაცვლად არის ოთხი სამეფო, რომელიც წარმოიქმნება ამ ერიდან, მაგრამ ისინი არ იქნებიან ისეთი ძლიერი.

22a- ჩვენ ვპოულობთ ოთხ ბერძნულ დინასტიას, რომლებიც დაარსდა ოთხი გენერლის მიერ, რომლებმაც შეცვალეს ალექსანდრე, ჯერ კიდევ ცოცხლები 20 წლიანი ომების შემდეგ ათს შორის, რაც მათ დასაწყისში იყო.

და ნი 8:23 მათი მმართველობის დასასრულს, როცა ცოდვილები დაიღუპებიან, აღდგება მეფე, რომელიც თავხედი და მზაკვარია.

23a- შუალედური დროების გამოტოვებით, ანგელოზი იწვევს პაპის რომის ბატონობის ქრისტიანულ ხანას. ამით ის მიუთითებს მოცემულ გამოცხადების მთავარ მიზანზე. მაგრამ ეს ახსნა მოაქვს სხვა სწავლებას, რომელიც ჩანს ამ მუხლს პირველ წინადადებაში: მათი ბატონობის დასასრულს, როცა ცოდვილები დაიღუპებიან. ვინ არიან ეს მოხმარებულო ცოდვილები, რომლებიც წინ უსწრებენ პაპის რეჟიმის დროს? ესენი არიან აჯანყებულო ეროვნული ებრაელები, რომლებმაც უარი თქვეს იესო ქრისტეზე, როგორც მესიაზე და მხსნელად, განმათავისუფლებელზე, დიახ, მაგრამ მხოლოდ ჩადენილ ცოდვებისა და მხოლოდ მათ სასარგებლოდ,

ვისაც ის აღიარებს მათი რწმენის ხარისხით. ისინი ფაქტობრივად 70 წელს გაანადგურეს რომის ჯარებმა, მათმა და მათმა ქალქმა იერუსალიმმა, და ეს უკვე მეორედ ნაბუქოდონოსორის დროს განხორციელებული განადგურების შემდეგ - 586 წელს. ამ ქმედებით ღმერთმა დაამტკიცა, რომ უძველესი ალიანსი დასრულდა მას შემდეგ. იესო ქრისტეს სიკვდილი, სადაც იერუსალიმში ტაძრის განცალკევების ფარდა ორად იყო გახლეჩილი, ზემოდან ქვემოდას, რითაც აჩვენა, რომ ქმედება თავად ღმერთისგან მოდიოდა.

23b- აღდგება თავხედი და ხელსანიმეფე

ეს არის ღმერთის აღწერა პაპის შესახებ, რომელიც დაწ.7:8-ის მიხედვით ხასიათდება მისი ამპარტავნობით, აქ კი თავხედობით. ის ამატებს და არის მხატვრული. ოსტატობა შედგება სიმართლის და ფარვისგან და იმის გარეგნობის მიღებაში, რაც არ ვართ. ოსტატობა მეზობლს მოსატყუებლად გამოიყენება, ამას აკეთებენ თანმიმდევრული პაპები.

დაწი 8:24 გაიზრდება მისი ძალა, მაგრამ არა მისი ძალთ; ის მოახდენს წარმოუდგენელ განადგურებას, ის წარმატებას მიაღწევს თავის ვალდებულებებს, გაანადგურებს ძღუვამოსილ ადამიანებს და წმინდანთა ხალხს.

24a- მისი ძალა გაიზრდება

მართლაც, დაწ.7:8-ში აღწერილი, როგორც „პატარა რქა“, მე-20 ლექსი მას „სხვებზე უფრო დიდ გარეგნობას“ ანიჭებს.

24b- მაგრამ არა საკუთარი ძალთ

აქ კიდევ ერთხელ ისტორია ადასტურებს, რომ მონარქების შეიარაღებულ მხარდაჭერის გარეშე პაპის რეჟიმი ვერ იარსებებდა. პირველი მხარდაჭერა იყო კლოვისი, მეროვინგების დინასტიის ფრანკების მეფე და მის შემდეგ, კაროლნგების დინასტიისა და ბოლოს, კაპეტების დინასტიის, საფრანგეთის მონარქიის მხარდაჭერა იშვიათად აკლდა. და ჩვენ დავინახავთ, რომ ამ მხარდაჭერას ფასი აქვს. ამის მაგალითი იქნება საფრანგეთის მეფე ლუი 16-ის, დედოფალ მარი-ანტუანეტას, მონარქისტი კარისკაცების და რომის კათოლიკე სასულიერო პირების, მთავარ პასუხისმგებელნი, საფრანგეთში დაყენებულ გილოტინის მიერ დედაქალქსა და პროვინციულ ქალქებში ფრანგი რევოლუციონერების მიერ თავის მოკვება. 1793 და 1794 წწ. კაცობრიობის მეხსიერებაში სისხლს ასოებით ჩაწერილი „ტერორის“ ორი ეპოქა.

Rev.2:22-ში ეს ღვთაებრივი სასჯელი იქნება ნაწინასწარმეტყველები შემდეგი სიტყვებით: აჰა, მე დავაგდებ მას საწოლზე და გამოვგზავნი დიდ გასაჭირს. აქვს ვინც მრუშობს მასთან, თუ არ მოინანიებენ თავიანთ საქმეებს. მის შვილებს მოგვკლავ; და ყველ ეკლესია გაიგებს, რომ მე ვარ ის, ვინც ეძებს აზრებს და გულებს, და ვაჯილდობთ თითოეულს თქვენი საქმეების მიხედვით.

24c- ის წარმოუდგენელგანადგურებას მოახდენს დედამიწაზე მათ ვერავინ დათვლს, სამოთხეში კი ღმერთმა იცის ზუსტი რიცხვი და უკანასკნელ განკითხვის სასჯელს ჟამს ისინი ყველ გამოისყიდება, პატარადან ყველზე საშინელბამდე, მათი ავტორების მიერ.

24d- ის წარმატებას მიაღწევს თავის ვალდებულებებში

როგორ არ შეეძლო მან წარმატებას მიაღწიოს, როდესაც ღმერთმა მას ეს როლი მისცა, რათა დაესაჯა თავისი ხალხის მიერ ჩადენილი ცოდვა, რომელიც ამტკიცებს იესოქრისტეს მიერ მოპოვებულხსნას?

24- ის გაანადგურებს ძლიერებს და წმინდანთა ხალხს

დედამიწაზე ღმერთის წარმომადგენლად გადაქცევით და მათ განკვეთით იმ უქრებით, რაც მათ სამოთხეში ჩასასვლელს დახურავს, პაპობა იღებს დასავლური დედამიწის დიდებისა და მონარქების მორჩილებას და მით უმეტეს პატარებს, მდიდრებს თუ ღარიბებს. , მაგრამ ყველ უმეცარი, მათი ურწმუნოებისა და ღვთაებრივი ჭეშმარიტებისადმი გულგრილობის გამო.

1170 წელს პიტერ ვალდოს შემდეგ დაწყებულ რეფორმაციის ეპოქის დასაწყისიდან პაპის რეჟიმმა მრისხანე რეაგირება მოახდინა ღვთის ერთგულ მსახურების, ერთადერთი ჭეშმარიტი წმინდანების, ყოველთვის მშვიდობიანი და მშვიდობიანი, მკვლელ კათოლიკური ლეგების წინააღმდეგ, რომელსაც მხარს უჭერდა სასამართლოები. მისი ცრუ სიწმინდის ინკვიზიცია. კაპიუმონიანი მოსამართლეები, რომლებმაც ამგვარად უბრძანეს საშინელ წამებას წმინდანებსა და სხვებს, ყველნი ბრალდებულნი არიან ღვთისა და რომის წინააღმდეგ ერესში, ყველს მოუწევთ პასუხის გაცემა ჭეშმარიტი ღმერთის წინაშე სამართლიანად ნაწინასწარმეტყველებიანი საბოლოო განაჩენის დროს. დან.7: 9 და გამოცხ.20:9-დან 15-მდე.

დაწი 8:25 თავისი კეთილდღეობისა და მისი ზრახვების წარმატების გამო, მას გულში ქედმაღლობა ექნება და გაანადგურებს მრავალმშვიდობიანად მცხოვრებს და ამაღლება თავადთა მეთაურის წინააღმდეგ; მაგრამ ის გატყდება, ყოველგვარი ხელს ძალსხმევის გარეშე.

25a- მისი კეთილდღეობისა და მისი ხრიკების წარმატების გამო

ეს კეთილდღეობა მიაწინებს მის გამდიდრებაზე, რასაც ლექსი უკავშირებს მის ხრიკებს. ჩვენ, ფაქტობრივად, უნდა გამოვიყენოთ ხრიკები, როცა პატარები და სუსტები ვართ, რათა მივიღოთ მდიდარი ადამიანები, ფული და ყველანაირი სიმდიდრე, რაც ჩამოთვლილია რევ. 18:12 და 13-ში.

25b- გულში ქედმაღლობა ექნება

ეს, მიუხედავად დაწმინდების ნაბიჯებისა, გამოცდილებით მიღებული გაკვეთილისა.

25c- ის გაანადგურებს ბევრ კაცს, რომლებიც მშვიდობიანად მცხოვრობდნენ

მშვიდობიანი ხასიათი ჭეშმარიტი ქრისტიანობის ნაყოფია, მაგრამ მხოლოდ 1843 წლამდე. ამ თარიღამდე და ძირითადად, საფრანგეთის რევოლუციის დასრულებამდე, პაპის მეფობის 1260 წლის ბოლოს წინასწარმეტყველებდა დაწმინდა 7:25, ცრურწმენა. ახასიათებს სისასტიკე, რომელიც თავს ესხმის ან პასუხობს სისასტიკეს. მხოლოდ ამ დროს ხდება სიმშვიდე და სიმშვიდე განსხვავებას. იესოს მიერ დადგენილი წესები არ შეცვლულს სამოციქულო დროიდან, რჩეული არის ცხვარი, რომელიც იღებს მსხვერპლს და არასოდეს არის ჯალთი.

25d- და ის აღდება მთავართა მეთაურის წინააღმდეგ

ამ სიზუსტით, ეჭვი აღარ არის დაშვებული. მე-11 და მე-12 მუხლებში მოყვანილი წინამძღოლი ნამდვილად არის იესო ქრისტე, მეფეთა მეფე და უფალთა უფალი, რომელიც ჩნდება თავისი დაბრუნების დიდებაში Rev.19:16-ში. და სწორედ მას წაართვა რომაულმა პაპამ კანონიერი მარადიული მღვდელმსახურება.

დაწი 8:26 და საღამოს და დიღის ხილვა, რომელზეც საუბარია, ჭეშმარიტია. თქვენი მხრივ, საიდუმლოდ შეინახეთ ეს ხედვა, რადგან ის შორეულ დროებს ეხება.

26a- და საღამოს და დიღის ხილვა ჭეშმარიტია

ანგელოზი ადასტურებს მე-14 მუხლს „2300 საღამო-დიღ“ წინასწარმეტყველების დეტალებრივ წარმოშობას. ამიტომ ის ყურადღებას ამახვილებს,

ბოლოს და ბოლოს, ამ იდუმალზე, რომელიც უნდა გაანათონ და გაიგონ იესო ქრისტეს რჩეულმა წმინდანებმა, როცა დრო დადებდა. ჩავიდა ამის გასაკეთებლად.

26ბ- *თქვენი მხრივ, საიდუმლოდ შეინახეთ ეს ხილვა, რადგან ის შორეულდროებს ეხება*

მართლაც, დანიელსა და ჩვენს დროდან დაახლოებით 26 საუკუნე გავიდა. ასე რომ, ჩვენ აღმოჩნდებით *აღსასრულს დროში*, სადაც ეს საიდუმლო უნდა იყოს განათებული; საქმე გაკეთდება, მაგრამ არა დან.9-ის შესწავლამდე, რომელიც უზრუნველყოფს შემოთავაზებულ გამოთვლების განხორციელების აუცილებელგასაღებს.

დანი 8:27 *მე, დანიელო, მრავალ დღე ვიტანჯებოდი და ავად ვიყავი; მერე ავდექი და მეფის საქმეებს მივხედე. გაცეებულ ვიყავი ამ ხილვით და არავინ იცოდა ამის შესახებ.*

27ა- ეს დეტალი, რომელიც ეხება დანიელს ჯანმრთელობას, არაფერია პირადი. ეს ჩვენთვის ითარგმნება ღვთისგან ინფორმაციის მიღების უკიდურესი მნიშვნელობის შესახებ წინასწარმეტყველებულ 2300 საღამო-დილს; რადგან ისევე, როგორც ავადმყოფობამ შეიძლება გამოიწვიოს სიკვდილი, იდუმალი იგნორირება დაგმობს უკანასკნელ ქრისტიანებს, რომლებიც იცხოვრებენ *აღსასრულს დროს* მარადიულ სულიერი სიკვდილთ.

დანიელი 9

დანი 9:1 *დარიოსის, ახაშვეროსის ძის, მიდიელთა მოდგმის პირველწელს, რომელიც გახდა ქალდეელთა სამეფოს მეფე,*

1ა - დანიელს თვითმხილველს ჩვენების მიხედვით, ამიტომ უდაოა, ვიგებთ, რომ დანის მეფე დარიოსი.5:30 არის ახაშვეროსის ვაჟი, მიდიელთა რასიდან; ამიტომ სპარსეთის მეფე კიროსი 2 ჯერ არ შეცვლულა. მისი მეფობის პირველი წელი იყო ის, როდესაც მან დაიპყრო ბაბილონი, რითაც წაართვა იგი ქალდეელებს.

დანი 9:2 მისი მეფობის პირველ წელს, მე, დანიელმა, დავინახე წიგნებით, რომ სამოცდაათი წელი უნდა გასულიყო იერუსალიმის ნანგრევებისთვის, იმ წლების მიხედვით, რომლებზეც უფალმა უთხრა იერემიას, წინასწარმეტყველს.

2a- დანიელ გულისხმობს წინასწარმეტყველ იერემიას წინასწარმეტყველურ წერილებს. ის გვამღვს რწმენისა და ნდობის მშვენიერ მაგალითს, რომელიც აერთიანებს ღვთის მსახურებს მისი მზერის ქვეშ. ის ამგვარადაც დასტურებს 1 კორ.14:32-ის ამ სიტყვებს: *წინასწარმეტყველთა სულები წინასწარმეტყველებს ემორჩილებიან*. დანიელი ცხოვრობდა ბაბილონში ებრაელი ხალხის გადასახლების შესახებ ნაწინასწარმეტყველები 70 წელს განმავლობაში. მას ასევე აინტერესებს ისრაელში დაბრუნების საკითხი, რომელიც, მისი თქმით, საკმაოდ ახლოს უნდა იყოს. ღვთის განპასუხების მისაღებად ის მიმართავს დიდებულ ლოცვას, რომლის შესწავლას ვაპირებთ.

წმინდანის რწმენის ნიმუში ლოცვა

დანიელს მე-9 თავის პირველ გაკვეთილ არის იმის გაგება, თუ რატომ სურდა ღმერთს ის გამოჩენილიყო დანიელს წიგნის ამ ნაწილში.

დაღუპულ ცოდვილების წინასწარმეტყველური განცხადების მეშვეობით, ჩვენ მივიღეთ დასტურება, რომ ისრაელის ერის ებრაელები კვლავ დაგმეს და გაანადგურეს რომაელებმა 70 წელს, იმის გამო, რომ დანიელ აღიარებს თავის წერილში. ლოცვა. ვინ იყო ეს ისრაელი წარმოდგენილი ცოცხალ ღმერთთან პირველ აღიარებაში აბრაამიდან იესო ქრისტეს 12 მოციქულმდე და მოწაფეებამდე, თავად ებრაელი? მხოლოდ მთელი კაცობრიობის ნიმუში, რადგან ადამიანი მოყოლებული, კაცები ერთნაირები არიან, გარდა კანის ფერისა, რომელიც მერყეობს ძალან ღიადან ძალან მუქამდე. მაგრამ როგორიც არ უნდა იყოს მათი რასა, ეთნიკური წარმომავლობა, მამიდან და დეიდან შვილებსა და ქალიშვილებზე გენეტიკურად გადაცემული ნივთები, მათი გონებრივი ქცევა იდენტურია. გვირილს ფოთლების გაშიშვლების პრინციპის თანახმად, "მიყვარხარ, ცოტა, ბევრი, ვნებიანად, სიგიჟემდე, სულც არა", ადამიანები ამრავლებენ გრძნობების ამ დიაპაზონს ყველფრის ცოცხალ ღმერთის შემოქმედის მიმართ, როდესაც ის აღმოაჩენს მის არსებობა. ასევე, დიდი

მსაჯულო ხედავს მათ შორის, ვინც ამტკიცებს, რომ მისგან არიან, ერთგულ ადამიანებს, რომლებსაც უყვართ იგი და ემორჩილებიან მას, სხვებს, რომლებიც აცხადებენ, რომ უყვართ იგი, მაგრამ არ ემორჩილებიან მას, სხვებს, რომლებიც ცხოვრობენ თავიანთი რელიგიით გულრილვად, სხვებსაც, ვინც ცხოვრობენ ამით. მძიმე და აცემული გული, რაც მათ ფანატისკოსება დაქცევს და უკიდურეს შემთხვევაში, ვერ იტანენ წინააღმდეგობებს და მით უმეტეს, საყვედურებს და მხარს უჭერენ აუტანელ მოწინააღმდეგის მკვლელობას. ეს ქცევები გვხვდება ებრაელებში, რადგან ისინი ჯერ კიდევ გვხვდება კაცებში მთელპლანეტაზე დედამიწაზე და ყველ რელიგიაში, რომელიც, თუმცა, არ არის თანაბარი.

დანიელს ლოცვა შეგეკითხებათ, ამ ქცევებიდან რომელში იცნობთ საკუთარ თავს? თუ ეს არ არის ის, ვისაც უყვარს ღმერთი და ემორჩილება მას, როგორც მოწმობა მისი ერთგულების შესახებ, ეჭვქვეშ დაყენეთ თქვენი წარმოდგენა რწმენის შესახებ; მოინანიეთ და მიეცით ღმერთს სინანულის გულწრფელი და ნამდვილი ნაყოფი, როგორც ამას გააკეთებს დანიელი.

ამ ლოცვის არსებობის მეორე მიზეზი ამ მე-9 თავში არის ის, რომ ისრაელის ბოლო განადგურების მიზეზი, რომაელების მიერ 70 წელს, იქ განიხილება და ვითარდება: მესიის პირველი მოსვლადამიანთა დედამიწაზე. და უარყვეს ეს მესია, რომლის ერთადერთი ნაკლი იყო მისი ნამუშევრების სრულყოფილება, რომელიც გამობდა მათ, რელიგიურმა წინამძღოლებმა აღაგზნეს ხალხი მის წინააღმდეგ, ცილსმწამებლური ბრალდებებით, რომლებიც ყველ დაიშალ და ეწინააღმდეგებოდა ფაქტებს. ასე რომ, მათ თავიანთი საბოლოო ბრალდება დააფუძნეს ღვთაებრივ ჭეშმარიტებაზე, ადანაშაულებდნენ მას, კაცს, რომ ღმერთის ძე იყო. ამ რელიგიური წინამძღოლების სულელები შავი იყო, როგორც ცეცხლმოკიდებულ კერის ნახშირი, რომელიც შთანთქავს მათსამართლადანი რისხვის დროს. მაგრამ ებრაელების ყველზე დიდი ბრალა არა ის, რომ მოკლეს, არამედ არ იცნეს იგი ღვთაებრივი აღდგომის შემდეგ. მისმა თორმეტმა მოციქულმა აღასრულეს სასწაულები და კეთილი საქმეები, ისინი თავის დროზე ფარაონის მსგავსად გამაგრდნენ და ამის მოწმობით მოკვდნენ ერთგულ დიაკონი სტეფანე,

რომელიც ჩაქოლეს თავი ამჯერად რომაელებისთვის მიუმართავად.

ამ ლოცვის მესამე მიზეზი არის ის, რომ იგი იღებს საბოლოო სევდიანი დაკვირვების როლს ღმერთთან ურთიერთობის ხანგრძლივი გამოცდილების დასასრულს; ჩვენება, ერთგვარი აღთქმა, რომელიც იუდეველთა ალანსმა და უტოვა დაწარქენ კაცობრიობას. რადგან ბაბილონში გადასახლებისას წყდება ღვთის მიერ მომზადებული დემონსტრაცია. მართლაც, ებრაელები დაბრუნდებიან თავიანთ ეროვნულ მიწაზე და გარკვეულ დროით ღმერთს პატივს სცემენ და დაემორჩილებიან, მაგრამ ერთგულება სწრაფად გაქრება, იმ დონემდე, რომ მათი გადარჩენა შეუძლებელი გამოათლდეს მხოლოდ მათი რწმენის ბოლო გამოცდისთვის, რომელიც დაფუძნებულია პირველზე. მესიის მოსვლად, რადგან ის უნდა იყოს ისრაელის მე, ებრაელი იუდეველთა შორის.

ამ ლოცვის მეოთხე მიზეზი ემყარება იმ ფაქტს, რომ ნათქვამი და აღიარებული ხარვეზები ყველგან შესრულდა და განახლდა ქრისტიანების მიერ მათი ეპოქაში, შაბათის მიტოვებიდან 321 წლის 7 მარტიდან ჩვენს დრომდე. ბოლო ოფიციალური ინსტიტუტი, რომელიც კურთხეულია 1873 წლიდან და ინდივიდუალურად 1844 წლიდან, არ გადაურჩა დროის წყევლს, მას შემდეგ რაც იესომ ის ამოიღო 1994 წელს. დანიელს ბოლო თავებისა და წიგნის გამოცხადება ახსნის ამ თარიღებს და ბოლოსაიდუმლოებებს.

ახლ მოდით ყურადღებით მოვუსმინოთ დანიელს, რომელიც ესაუბრება ყოვლისშემძლე ღმერთს.

დანი 9:3 მივმართე პირი უფა ღმერთს, რათა მივმართო ლოცვასა და ვედრებას, მარხვას, ჯვალსა და ფერფლს.

3ა - დანიელი უკვე მოხუცი არის, მაგრამ მისი რწმენა არ სუსტდება და ღმერთთან კავშირი შენარჩუნებულია, საზრდოობს და შენარჩუნებულია. მის შემთხვევაში, მისი გული ღრმად გულწრფელია, მარხვა, ჯვალი და ფერფლი ნამდვილ მნიშვნელობას ატარებს. ეს პრაქტიკა მიუთითებს ღვთის მიერ მოსმენისა და მინიჭების სურვილს სიძლიერეზე. მარხვა გვიჩვენებს, თუ რა უპირატესობას ანიჭებს ღვთის პასუხს ჭამის სიამოვნებასთან შედარებით. ამ მიდგომაში არის იდეა, რომ ღმერთს ვუთხრა, აღარ მინდა ვიცხოვრო შენი პასუხის გარეშე, ისე შორს რომ არ მივიდე თვითმკვლელობამდე.

დანი 9:4 ვევედრე უფალს, ჩემს ღმერთს და ვაღიარე მას: უფალო, დიდი და დიდი ბულო ღმერთო, რომელიც იცავ შენს აღთქმას და წყალობს მათ, ვინც გიყვარს და იცავს შენს მცნებებს.

4a- უფალო, დიდი და გასაოცარ ღმერთო
ისრაელ ბაბილონში გადასახლებაშია და ფული გადაიხადა იმის გასაგებად, რომ ღმერთი დიდი და გასაოცარია.

4ბ- შენ, ვინც იცავ შენს აღთქმას და შეიწყალე მათ ვინც გიყვარს და იცავ შენს მცნებებს!

დანიელ გვიჩვენებს, რომ იცნობს ღმერთს, რადგან ის თავის არგუმენტებს იღებს ღმერთის ათი მცნების მეორე ტექსტიდან, რომელიც უბედურმა კათოლიკეებმა არ იციან სიბნელის საუკუნეების განმავლობაში, რადგან სუვერენულად, პაპმა აილონიციანტივამისი ამოღების მიზნით. ათი მცნების ვერსია, რადგან ხორცზე ორიენტირებულ მცნებად ემატა, რათა რიცხვი ათზე ყოფილიყო; წინა თავში დაგმობილი თავხედობისა და მოტყუების შესანიშნავი მაგალითი.

დანი 9:5 ჩვენ შევცოდეთ, ჩვენ ჩავიდინეთ ბოროტება, ჩვენ ვიყავით ბოროტები და მემბოხეები, ჩვენ გადავუხვიეთ შენს მცნებებს და შენს განაჩენებს.

5a- ჩვენ არ შეგვიძლია ვიყოთ უფრო მართალო და ცხადი, რადგან ეს არის შეცდომები, რამაც ისრაელ გადასახლებამდე მიიყვანა, გარდა იმისა, რომ დანიელ და მისი სამი თანამგზავრი არ იყვნენ დანაშაუდნი ამ ტიპის დანაშაულში; ეს ხელს არ უშლის მას მხარი და უჭიროს თავისი ხალხის საქმეს და თანატაროს თავისი დანაშაულს ტვირთი.

სწორედ მაშინ უნდა გავაცნობიეროთ 2021 წელს, რომ ჩვენც, ქრისტიანები, ვემსახურებით იმავე ღმერთს, რომელიც არ იცვლება მალ:3:6-ში მისი განცხადების მიხედვით: *რადგან მე ვარ უფალო, მე არ ვიცვლო; და თქვენ, იაკობის შვილებო, არ დაღუპავთ.* მიზანშეწონილი იქნება ვთქვათ "ჯერ არ არის მოხმარებული". ვინაიდან მას შემდეგ, რაც მალქიმ დაწერა ეს სიტყვები, ქრისტე გამოჩნდა, იაკობის შვილებმა უარყვეს იგი და მოკლეს, და დან.8:23-ში ნაწინასწარმეტყველები სიტყვის თანახმად, ისინი 70 წელს რომაელებმა შთანთქმას. და თუ ღმერთი არ შეიცვლება, ეს ნიშნავს, რომ მოღალტე ქრისტიანები, რომლებიც არღვევენ მის მცნებებს, მათ შორის, უპირველეს ყოვლისა, წმინდა შაბათს, უფრო ძლიერად დაზარალებიან, ვიდრე თავის დროზე ებრაელები და ეროვნულ ებრაელები.

დანი 9:6 ჩვენ არ მოვუსმინეთ შენს მსახურებს, წინასწარმეტყველებს, რომლებიც შენი სახელთ ელპარაკებოდნენ ჩვენს მეფეებს, ჩვენს მთავრებს, ჩვენს მამებს და ქვეყნის მთელხალხს.

6ა - მართალა, ებრაელები არიან ამაში და მნაშავენი, მაგრამ რა შეგვიძლია ვთქვათ ქრისტიანებზე, რომლებიც მის მიერ დაარსებულ ბოლო ინსტიტუტშიც კი არიან და მნაშავენი იმავე ქმედებებში?

დანი 9:7 შენია, უფალო, სიმათლე და ჩვენი სირცხვილია დღეს იუდას კაცთა თვის, იერუსალიმის მკვიდრთა თვის და მთელი ისრაელის თვის, ახლო მყოფთა თვის და შორს მყოფთა თვის. ყველ ქვეყანაში, სადაც მათ გამოედევნეთ იმ დაღების გამო, რის გამოც ისინი და მნაშავენი იყვნენ თქვენს მიმართ.

7ა - ისრაელს სასჯელი იყო საშინელი, იყო მრავალი სიკვდილი და მხოლოდ გადარჩენილებს ჰქონდათ შანსი გადასახლებულყვნენ ბაბილონში და იქიდან გაფანტულყვნენ ქალდეის იმპერიისა და სპარსეთის იმპერიის ქვეყნებში, რომლებიც მის მემკვიდრედ მიიღეს. ებრაელოერი და იშალ უცხო ქვეყნებში და მიუხედავად ამისა, მისი დაპირებისამებრ, ღმერთი მალე გააერთიანებს ებრაელებს მათ ეროვნულ მიწაზე, მათი მამების მიწაზე. რა ძალ და ძალ აქვს ამ ცოცხალ ღმერთს! თავის ლოცვაში დანიელო გამოხატავს ყველ მონანიებას, რაც ამ ადამიანებმა უნდა გამოავლინონ თავიანთ წმინდა მიწაზე დაბრუნებამდე, მაგრამ მხოლოდ მაშინ, როცა ღმერთი მათ გვერდით იქნება.

დანიელო აღიარებს ებრაელთა ურწმუნოებას, რომელიც დასჯილია ღმერთის მიერ, მაგრამ რა სასჯელია ქრისტიანებისთვის, რომლებიც იგივეს აკეთებენ? დეპორტაცია თუ სიკვდილი?

დანი 9:8 უფალო, სირცხვილო ჩვენთვის, ჩვენი მეფეების, ჩვენი მთავრების და ჩვენი მამების, რადგან ჩვენ შევცოდეთ შენ წინააღმდეგ.

8ა - მოყვანილია საშინელი სიტყვა, სიტყვა „ცოდვა“. ვის შეუძლია ბოლო მოუღოს ცოდვას, რომელიც ამხელს ტანჯვას იწვევს? ეს თავი გასცემს პასუხს. ღირს გაკვეთილს სწავლ და დამახსოვრება: ისრაელმა განიცადა შედეგები მეფეების, ლიდერებისა და მამების არჩევანისა და ქცევის შედეგად, რომლებიც მართავდნენ მას. ასე რომ, აქ არის მაგალითი, სადაც კორუმპირებული ლიდერებისადმი და უმორჩილებლობა შეიძლება წახალსდეს და დარჩეს ღვთის კურთხევაში. ეს არის არჩევანი, რომელიც დანიელმა

და მისმა სამმა კომპანიონმა გააკეთეს და ისინი კურთხეულები არიან ამისთვის.

დაწი 9:9 უფა ლთან, ჩვენს ღმერთთან, იყოს წყალობა და პატიება, რადგან ჩვენ მისი ურჩები ვიყავით.

10ა - ცოდვის ვითარებაში რჩება მხოლოდ ერთი იმედი; და ეყრდნო კეთილ მოწყალე ღმერთს, რათა მან პატიება მისცეს. პროცესი მუდმივია, ძველ ალანსის ებრაელს და ახლს ქრისტიანს პატიების ერთნაირი მოთხოვნილება აქვთ. აქ ისევ ღმერთი ამზადებს პასუხს, რისთვისაც ძვირი გადახდა მოუწევს.

დაწი 9:10 ჩვენ არ ვემორჩილებით უფლოს, ჩვენი ღმერთის ხმას, რომ მივყვეთ მის კანონებს, რომლებიც მან დაგვიყენა თავისი მსახურების, წინასწარმეტყველების მიერ.

10ა- ეს ასევე ეხება ქრისტიანებს 2021 წელს.

დაწი 9:11 მთელმა ისრაელმა და არღვია შენი კანონი და შენი ხმის მოსმენას თავი დაანება. მაშინ წყევლს და შეურაცხყოფა გადმოგვყარეს, რაც ღვთის მსახურის მოსეს კანონშია ჩაწერილი, რადგან შევცოდეთ ღმერთი.

11ა- მოსეს კანონში ღმერთმა მართლაც გააფრთხილ ისრაელს და უმორჩილებლობის შესახებ. მაგრამ მის შემდეგ, წინასწარმეტყველო ეზეკიელი, დანიელს თანამედროვე, გადაასახლეს დანიელს შემდეგ 13 წლს შემდეგ, ანუ 5 წლს შემდეგ, რაც მეფე იეჰოიაკინი, იეჰოიაკიმის ძმა, რომელიც მან მემკვიდრეობით მიიღო, ტყვედ აღმოჩნდა ტიგროსსა და ტიგროსს შორის მდებარე მდინარე კებართან. ევფრეტი. იქ ღმერთმა შთააგონა იგი და აიძულა დაეწერა შეტყობინებები, რომლებსაც დღეს ჩვენს ბიბლიაში ვხვდებით. და სწორედ Ezé.26-ში ვპოულობთ სასჯელების თანმიმდევრობას, რომელთა მოდელი სულერად გამოიყენება, მაგრამ არა მხოლოდ, აპოკალიფსის შვიდსაყვირში გამოცხადებაში 8 და 9. ეს გასაოცარი მსგავსება ადასტურებს, რომ ღმერთი ნამდვილად არ იცვლება. ცოდვები ისჯება ახალ აღთქმაში, როგორც ძველში.

დაწი 9:12 მან შეასრულა ის სიტყვები, რაც თქვა ჩვენს წინააღმდეგ და ჩვენი მმართველების წინააღმდეგ, და მოგვიტანა ისეთი დიდი უბედურება, როგორიც არასოდეს მომხდა რა მთელ ცაში, ვინც ჩავიდა იერუსალემში.

12ა- ღმერთი არ დასუსტებულს, ის ასრულებს თავის განცხადებებს, რომ აკურთხოს ან დაწყევლოს იგივე ზრუნვით, და „უბედურება“, რომელიც დაატყდა თავს

დანიელ ხალხს, გამიზნულია იმ ერების გასაფრთხილებლად, რომლებიც სწავლობენ ამას. მაგრამ რას ვხედავთ? მიუხედავად ბიბლიაში დაწერილ ჩვენებებისა, ეს გაკვეთილი უგულბეწყოფილო რჩება მათ მიერაც კი, ვინც მას კითხულობს. დაიმახსოვრე ეს გზავნილი: ღმერთი უმზადებს ებრაელებს და მათ შემდეგ ქრისტიანებს, კიდევ ორ დიდუბედურებას, რომლებიც გამოვლენდება დანიელს წიგნში.

დანი 9:13 როგორც წერია მოსეს კანონში, მთელი ეს უბედურება მოგვივიდა; ჩვენ არ ვევედრებით უფალს, ჩვენს ღმერთს, არ განვშორდით ჩვენს ურჯულოებას და არ მივუხსნით თქვენს სიმატლეს.

13a- ზიზღი იმის მიმართ, რაც ღმერთმა დაწერა ბიბლიაში, ასევე მარადიულია, 2021 წელს ქრისტიანებიც არიან დამნაშავენი ამ ბრალში და თვლან, რომ ღმერთი არ აპირებს მათ წინააღმდეგობას. ისინი არც შორდებიან თავიანთ ურჯულოებებს და არ არიან უფრო ყურადღებიანი ბიბლიური ჭეშმარიტების მიმართ, მაგრამ იმდენად მნიშვნელოვანია ჩვენი აღსასრულს დროისთვის, მისი წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტება გამოვლენდა ინტენსიურად და გასაგებად, რადგან გაგების გასაღები თავად ბიბლიაშია.

დანი 9:14 უფალო თვალურს ადევნებდა ამ უბედურებას და მოგვიტანა იგი; რადგან მართლთა უფალო ჩვენი ღმერთი ყველგან ფერში, რაც მან გააკეთა, მაგრამ ჩვენ არ ვისმენდით მის ხმას.

14a- მეტი რა შემიძლია ვთქვა? □ინამდვილეში! მაგრამ კარგად იცოდეთ, რომ გაცილებით დიდი უბედურება მოამზადა ღმერთმა დღევანდელი კაცობრიობისთვის და იმავე მიზეზით. ის მოვა, 2021-დან 2030 წლამდე, ბირთვული ომის სახით, რომლის ღვთაებრივი მისიაა კაცთა მესამედის მოკვლა გამოხ.9:15-ის მიხედვით.

დანი 9:15 დაახლ, უფალო, ღმერთო ჩვენო, რომელმაც გამოიყვანა შენი ხალხი ეგვიპტის ქვეყნიდან შენი ძლევამოსილი ხელთა და გახადე შენი სახელო, როგორც დღეს არის, ჩვენ შევცოდეთ ჩავიდინეთ და ნაშა უფო.

15a- დანიელო შეგვახსენებს, რატომ არის ურწმუნოება დასაგმობი ღმერთის მიერ. დედამიწაზე ებრაელო ხალხის არსებობა მოწმობს ამ არაჩვეულებრივ ფაქტს ზებუნებრივი ძალის გამო, ებრაელო ხალხის ეგვიპტიდან გამოსვლაზე. მათი მთელი ისტორია ამ სასწაულბრივ ფაქტს ეფუძნება. ჩვენ არ გვაქვს შესაძლებლობა, ამ გადასახლბას

მოწმენი გავხდეთ, მაგრამ ვერავინ უარყოფს, რომ ამ გამოცდილების შთამომავლები დღესაც ჩვენ შორის არიან. და ამ არსებობის უკეთ გამოსაყენებლად ღმერთმა მეორე მსოფლო ომის დროს გადასცა ეს ხალხი ნაცისტების სიძულვილს. ამრიგად, კაცობრიობის ყურადღება გადარჩენილთაკენ იყო მიმართული, რომლებმაც 1948 წელს დასახლდნენ 70 წლდან დაკარგული უძველესი სამშობლოს მიწაზე. ღმერთმა მათ თავზე მხოლოდ დაუშვა მათი მამების სიტყვები, რომლებიც უთხრეს რომაელ გუბერნატორ პონტიუს პილტეს იესოს შესახებ. „მისი სისხლი ჩვენზე და ჩვენს შვილებზე დაეცემა“. ღმერთმა მათ წერილზე უპასუხა. მაგრამ ყველ კონფესიის ქრისტიანებმა სამარცხვინოდ უგულბეაყვეს ეს ღვთაებრივი გაკვეთილი და ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ რატომაც, რადგან ისინი ყველ იზიარებენ მათ წყევლს. ებრაელებმა უარი თქვეს მესიაზე, მაგრამ ქრისტიანებმა სძულს მისი კანონები. ამიტომ ორივეს ღმერთის დაგმობა სავსებით გამართლებულია.

დანი 9:16 უფალო, შენი დიდი წყალობისამებრ, მოშორდეს შენი რისხვა და შენი რისხვა შენი ქალქიდან იერუსალიმიდან, შენი წმინდა მთიდან; რადგან ჩვენი ცოდვებისა და ჩვენი მამების ურჯულთების გამო იერუსალიმი და შენი ხალხი საყვედურია ყველ ჩვენს ირგვლივ.

16a- აქ დანიელ ამტკიცებს მოსემ ღმერთს: რას იტყვის ხალხი, რომელიც მისი ხალხის დასჯის მომსწრეა? ღმერთმა იცის პრობლემა, რადგან თავად აცხადებს იუდეველთა შესახებ, პავლეს პირით რომში. 2:24: რადგან ღვთის სახელ გმობენ წარმართებს შორის თქვენს გამო, როგორც წერია. ის მიუთითებს ეზეს ტექსტზე. 16:27: და აჰა, მე გაგიწოდებ ხელ შენს წინააღმდეგ, შევამცირებ ის ნაწილს, რომელიც დაგინიშნა, ჩაგიბარებ შენი მტრების, ასულების ნებაზე. ფილისტიმელებო, რომლებსაც რცხვენოდათ თქვენი და ნაშა უღებრივი საქციელს.

თანაგრძნობით დანიელს ჯერ კიდევ ბევრი აქვს სასწავლო ღვთის განაჩენის შესახებ მის ქალქ იერუსალიმზე. მაგრამ როდესაც ის ამბობს: „იერუსალიმი და შენი ხალხი საყვედურია ყველ ჩვენს ირგვლივ“, ის არ ცდება, რადგან თუ ის რა ელის სასჯელს წარმართებში სამაშველო შიშს და ამჭეშმარიტ ღმერთს მსახურების სურვილს გამოიწვევდა, სასჯელი იქნებოდა. 3ქონდა რეალური

ინტერესი. მაგრამ ამ სამწუხარო გამოცდილება მცირე ნაყოფი გამოიღო, არცთუ უმნიშვნელო, რადგან ჩვენ გვმართებს მეფე ნაბუქოდონოს ორისა და მეფე დაროს მიდიელს მოქცევა.

დანი 9:17 ახლ კი, ღმერთო ჩვენო, ისმინე შენი მსახურის ლოცვა და ვედრება და უფლოს გულისთვის გაანათე შენი სახე შენს უკაცრიელსა წმიდა რზე.

17a- რასაც დანიელი ითხოვს, შესრულება, მაგრამ არა იმიტომ, რომ ღმერთს უყვარს იგი, არამედ უბრალოდ იმიტომ, რომ ისრაელში დაბრუნება და ტაძრის აღდგენა მის პროექტშია. თუმცა, დანიელმა არ იცის, რომ ტაძარი, რომელიც ფაქტობრივად აღდგება, 70 წელს რომაელები კვლავ განადგურდებიან. სწორედ ამიტომ, ინფორმაცია, რომელსაც იგი მიიღებს ამ მე-9 თავში, განკურნავს მას იმებრად უღონო მნიშვნელობისგან, რომელსაც ის ჯერ კიდევ ანიჭებს იერუსალიმში აშენებულ ქვის ტაძარს; ქრისტეს ხორცის ტაძარი მას მალე ამოეშრება და ამ მიზეზით 70 წელს რომაელთა ჯარის მიერ კვლავ განადგურდება.

დანი 9:18 ღმერთო ჩემო, ყური და უგდე და მოუსმინე! გაახილე თვალები და შეხედე ჩვენს ნანგრევებს, შეხედე ქალქს, რომელზეც შენი სახელია გაჟღერებული! რადგან ჩვენი სიძმართლს გამოკვირ წარმოგიდგენთ ჩვენს ვედრებას, არამედ თქვენი დიდი წყალობის გამო.

18a- მართალია, რომ ღმერთმა აირჩია იერუსალიმი, რათა იგი განწმენდილიყო მისი დიდებული თანდასწრებით. მაგრამ ადგილი წმინდაა მხოლოდ მაშინ, როცა იქ ღმერთი დგას და 586 წლიდან ასე აღარ იყო. და პირიქით, იერუსალიმისა და მისი ტაძრის ნანგრევები მოწმობდა მისი სამართლიანობის მიუკერძოებლობას. ეს გაკვეთილი აუცილებელი იყო ადამიანებისთვის, რომ შეხედონ ჭეშმარიტ ღმერთს, როგორც ცოცხალ არსებას, რომელიც ხედავს, განსჯის და რეაგირებს კერპთაყვანისმცემელ წარმართულ ღვთაებებისგან განსხვავებით, რომლებიც მხოლოდ ეშმაკის ბანაკის ცუდ ანგელოზებს ეხმებიან. ერთგული ადამიანი ღმერთს ემსახურება, მაგრამ მოღალატე იყენებს ღმერთს, რათა მისცეს საკუთარ თავს რელიგიური ლეგიტიმაცია გარშემოყოფების მიმართ. ღმერთის თანაგრძნობა, რომელსაც დანიელი მიმართავს, რეალურია და ის მალე მისცემს ამის ყველზე ღმა ზმტკიცებულებას, იესო ქრისტეში.

დანი 9:19 უფალო, მისმინე! უფალო, აპატიე! უფალო, მიაქციე ყურადღება! იმოქმედე და ნუ დაყოვნებ,

შენი სიყვარულთ, ღმერთო ჩემო! რადგან შენი სახელთა შენს ქალქსა და შენს ხალხს.

19a- და ნიელს მოხუცებულ ასაკი ამართლებს მის და ჟინებას, რადგან მოსეს მსგავსად, მისი ყველზე საყვარელო პირადი სურვილია განიცადოს ეს და ბრუნება თავის „წმინდა“ მიწაზე. მას სურს გახდეს წმინდა ტაძრის აღდგენის მოწმე, რომელიც კიდევ ერთხელ მოუტანს დიდებას ღმერთსა და ისრაელს.

დანი 9:20 და მაინც ვილპარაკე, ვლოცულობდი, ვადიარე ჩემი ცოდვა და ჩემი ხალხის, ისრაელის ცოდვა, და ვედრება წარვუდგინე უფალს, ჩემს ღმერთს, ჩემი ღმერთის წმინდა მთისთვის;

20a- გასაკვირი არ არის, რომ ღმერთს უყვარს და ნიელი, ეს არის თავმდაბლობის მოდელი, რომელიც აჯადოებს მას და აკმაყოფილებს სიწმინდის კრიტერიუმს, რომელსაც ის მოითხოვს. ყოველ ადამიანი ცდება, სანამ ხორციელს ხელში ცხოვრობს და და ნიელი გამონაკლისი არ არის. ის ადიარებს თავის ცოდვებს, იცის მისი უკიდურესი სისუსტე, როგორც ჩვენ ყველს უნდა გავაკეთოთ. მაგრამ მისი პიროვნული სულიერი თვისება ვერ ფარავს ხალხის ცოდვას, რადგან ის მხოლოდ ადამიანია, თვითონაც არასრულყოფილი. გამოსავალი ღვთისგან მოვადიესო ქრისტეში.

დანი 9:21 მე ჯერ კიდევ ვლპარაკობდი ლოცვაში, როცა გაბრიელი კაცი, რომელიც ადრე ვნახე ხილვაში, მოფრინდა ჩემკენ სადამოს შესაწირის დროს.

21a- ღმერთის მიერ არჩეული დრო გაბრიელს ვიზიტისთვის არის სადამოს შესაწირავი, ანუ კრავის მარადიული მსხვერპლწეწირვა, რომელიც წინასწარმეტყველებს სადამოს და დილოთ იესო ქრისტეს სრულად წმინდა და უდანაშაულო სხეულის მომავალნებაყოფლობით შესაწირავს. ის ჯვარცმულ მოკვდება, რათა გამოისყიდოს თავისი ერთადერთი რჩეულს ცოდვები, რომლებიც ქმნიან მის ერთადერთ ჭეშმარიტ ხალხს. მაშასადამე, დადგენილია კავშირი იმ გამოცხადებასთან, რომელიც ქვემოთ იქნება მოცემული, და ნიელთან.

ლოცვის დასასრული: ღმერთის პასუხი

დანი 9:22 მასწავალ და მელპარაკებოდა. მან მითხრა:
და ნიელა ხლ მოვედი შენი გაგების გასახსნელად

22a- გამოთქმა „გახსენი შენი ინტელექტი“ ნიშნავს, რომ მანამდე დაზვერვა დახურული იყო. ანგელოზი საუბრობს ღვთის გადარჩენის გეგმის შესახებ,

რომელიც დაფარული იყო ღვთის რჩეულ წინასწარმეტყველთან შეხვედრამდე.

დანი 9:23 როცა ლოცვა დაიწყო, გაისმა სიტყვა და მოვედი შენთვის სათქმელად; რადგან საყვარელი ხარ ყურადღება მიაქციე სიტყვას და გაიგე ხედვა!

23ა - როცა ლოცვა დაიწყო, სიტყვა გამოვიდა

ზეცის ღმერთმა მოაწყო ყველფერი, შეხვედრის მომენტი მარადიულობის ჟამს და ანგელოზი გაბრიელი აღნიშნავს ქრისტეს „სიტყვით“, როგორც ამას გააკეთებს იოანე თავისი სახარების დასაწყისში: სიტყვა ხორცად იქცა. ანგელოზი მოდის, რათა გამოუცხადოს მას „სიტყვა“, რაც ნიშნავს, რომ ის მოდის, რათა გამოაცხადოს მოსესგან ნაწინასწარმეტყველები ქრისტეს მოსვლას. 18:15-დან 19-მდე: უფალო, შენი ღმერთი, აგიმაღლებს შენგან. „თქვენს ძმებს შორის, ჩემნაირი წინასწარმეტყველო: თქვენ მოუსმენთ მას! ასე უპასუხებს ის თხოვნას, რომელიც შენ უფალო, შენს ღმერთს სთხოვე ხორებში, შეკრების დღეს, როცა უთხარი: აღარგავიგონო უფლოს, ჩემი ღმერთის ხმა და აღარვიხილო ეს დიდი ცეცხლი. რათა არ მოკვდეს. მითხრა უფალო: რაც მათ თქვეს, კარგია. მე აღვადგენ მათ ძმებს შორის შენნაირი წინასწარმეტყველო, ჩემს სიტყვებს პირში ჩავდებ და ის ელპარაკება მათ რასაც ვუბრძანებ. და თუ ვინმე არ მოისმენს ჩემს სიტყვებს, რასაც ის ჩემი სახელით ელპარაკობს, მე მას პასუხისმგებლობას დავაყენებ. მაგრამ წინასწარმეტყველო, რომელსაც აქვს გამბედაობა, თქვას ჩემი სახელით სიტყვა, რომელიც მე არ მიითქვამს, ან ვინც სხვა ღმერთების სახელით ელპარაკობს, ის წინასწარმეტყველო და ისჯება სიკვდილთ.

ეს ტექსტი ფუნდამენტურია ებრაელების დანაშაულის გასაგებად მესია იესოზე უარის თქმის გამო, რადგან ის აკმაყოფილებდა მის მოსვლას შესახებ ნაწინასწარმეტყველებულ ყველკრიტიერიუმს. ადამიანთა შორის აღებულ და ღვთაებრივი სიტყვის გადამცემი იესო ამ აღწერილობას შეესაბამებოდა და მის მიერ მოხდენილ სასწაულები მოწმობს ღვთაებრივ მოქმედებაზე.

23ბ - იმიტომ რომ საყვარელი ხარ

რატომ უყვარს ღმერთს დანიელო? უბრალოდ იმიტომ, რომ დანიელს უყვარს იგი. სიყვარული არის მიზეზი იმისა, რის გამოც ღმერთმა სიცოცხლე თავის უფალ არსებებს მის წინაშე შექმნა. ეს არის

მისი სიყვარულს მოთხოვნილება, რამაც გაამართლ ძალან ძალა ფასი, რომელიც მას მოუწევს გადაიხადოს მისი ზოგიერთი ადამიანური მიწიერი ქმნილებისგან. და მისი სიკვდილს ფასად, რომლის გადახდაც მას მოუწევს, ისინი გახდებიან მისი მარადიული თანამგზავრები.

23c- ყურადღება მიაქციე სიტყვას და გაიგე ხილვა!

რომელი სიტყვაა ეს, ანგელოზის სიტყვა თუ ქრისტეში დაფარული ღვთაებრივი „სიტყვა“? უდავოა, რომ ორივე შესაძლებელია და ავსებს, რადგან ხილვა ეხება „სიტყვას“, რომელიც ხორციელდ მოვა იესო ქრისტეში. ამიტომ გზავნილს გაგება ძალან მნიშვნელოვანია.

70 კვირის წინასწარმეტყველება

დანი 9:24 სამოცდაათი კვირაა დანიშნული შენს ხალხსა და შენს წმინდა ქალქს, რათა შეაჩეროს ცოდვები და ბოლო მოეღოს ცოდვებს, გამოისყიდოს ურჯულოება და მოიტანოს მარადიული სიძარტლე, და ბეჭდოს ხილვა და წინასწარმეტყველო და სცხო. წმიდათა წმიდა.

24a- სამოცდაათი კვირა მოწყდა შენს ხალხს და შენს წმინდა ქალქს

ებრაული ზმნა "hatac" ნიშნავს პირველი მნიშვნელობით მოჭრას ან დაჭრას; და მხოლოდ გადატანითი მნიშვნელობით, „დასაზღვრა ან გამოსწორება“. მე ვინარჩუნებ პირველი მნიშვნელობას, რადგან ის მნიშვნელობას ანიჭებს აბრაამის ამ ქმედებას, რომელიც ადასტურებს ღმერთთან კავშირს მსხვერპლს მეშვეობით, დაბ.15:10-ში: აბრამმა აიღო ყველა ეს ცხოველი, დაჭრა შუაში და თითოეულ ნაჭერი თითო-თითო გადადო. სხვა; მაგრამ მან არ გაიზიარა ჩიტები. ეს რიტუალი ასახავდა ღმერთსა და მის მსახურს შორის კავშირს. სწორედ ამიტომ, ეს ზმნა „მოჭრა“ სრულ მნიშვნელობას მიიღებს 27-ე ლექსში „ბევრთან დადებული ალიანსში“ 27-ე ლექსში. პირველ დწარმოდგენილ. ამ ზმნის ქრის მეორე ინტერესი არის ის, რომ ამ მე-9 თავის წლების 70 კვირა ამოჭრილა და ნ.8:14-ის „2300 საღამო-დილ“. და ამ ქრონოლოგიიდან გამოდის გაკვეთილი, რომელიც ქრისტიანულ რწმენას ებრაულ სარწმუნოებაზე წინ აყენებს. ამგვარად, ღმერთი გვასწავლს, რომ იესო ქრისტეში ის გასცემს თავის სიცოცხლს, რათა შესწიროს მას, როგორც გამოსყიდვას ყოველი მორწმუნე, რომელიც ღირსია მისი გადარჩენისთვის მთელ კაცობრიობაში. ძველი შეთანხმება უნდა

გაქრეს, როდესაც იესომ დაღვარა სისხლი, რათა დაარღვიოს თავისი ახალი შეთანხმება მთელ დედამიწის რჩეულბთან.

დანიელს წიგნი მიზნად ისახავს ასწავლოს ამ საყოველთაო ხსნას, წარმოგვიდგინოს დანიელს თანამედროვე მეფეების მოქცევა; ნაბუქოდონოს ორი, დარიოს მიდიელი და კიროსის სპარსელი.

გზავნილ არის საზეიმო გაფრთხილება, რომელიც ემუქრება ებრაელ ხალხს და მათ წმინდა ქალქ იერუსალიმს, რომელსაც 70 კვირის ვადა ეძლევა. აქ ისევ ეზეს.4:5-6 კოდი იძლევა ერთ დღეს ერთი წლის განმავლობაში, ხანგრძლივობა წარმოადგენს ყველ 490 წელს. დანიელს უჭირს თავისი ქალქის წინააღმდეგ საფრთხის მნიშვნელობის გაგება, რომელიც უკვე ნანგრევებშია.

24b- *შეაჩეროს ცოდვები და ბოლო მოუღოს ცოდვებს*

წარმოიდგინეთ, რა უტრიალებდა გონებაში დანიელს ამის მოსმენისას, როდესაც ის ახლხანს სთხოვდა ღმერთს ლოცვით მიტევებისთვის თავისი ცოდვებისა და თავისი ხალხის ცოდვებისთვის. ის სწრაფად მიხვდება რა არის. მაგრამ ჩვენ თვითონ კარგად გვესმის გამოთქმული ღვთაებრივი მოთხოვნა. ღმერთს სურს მიიღოს თავისი რჩეულსგან, რომ გადაარჩინოს, რომ ისინი აღარ სცოდავენ, რომ ბოლო მოუღონ მისი კანონების დარღვევას და ამით ბოლო მოუღონ ცოდვებს იმის მიხედვით, რაც დაიწერება იოანე მოციქულს მიერ 1 იოანეს 3-ში: 4: *ვინც სცოდავს, არღვევს კანონს და ცოდვა არის კანონის დარღვევა*. ეს მიზანი მიმართულია იმ ადამიანებისთვის, რომლებსაც უნდა შეებრძოლონ თავიანთ ბოროტბუნებას, რომ აღარ შესცოდონ.

24c- *გამოსციდოს ურჯულობა და მოიტანოს მარადიული სამართალ*

ებრაელი დანიელსთვის ეს გზავნილი იწვევს "გამოსციდვის დღის" რიტუალს, ყოველწლიურ დღესასწაულს, სადაც ჩვენ აღვნიშნავთ ცოდვების მოხსნას თხის მსხვერპლშეწირვით. ცოდვის ეს ტიპიური სიმბოლო წარმოადგენდა საბერძნეთს დანში.8 და მისმა არსებობამ განათავსა წინასწარმეტყველება ამ „გამოსციდვის დღის“ სულიერ ატმოსფეროში. მაგრამ როგორ შეიძლება თხის სიკვდილმა მოიხსნას ცოდვები, თუ მთელი წლის განმავლობაში შეწირული სხვა ცხოველების სიკვდილმა ვერ შეძლო მათი მოცილება? ამ დილმაზე პასუხი მოცემულია ებრ.10:3-დან 7-მდე: *მაგრამ ცოდვების გახსენება ყოველწლიურად განახლებს ამ*

მსხვერპლშეწირვით; რადგან შეუძლებელია ხარებისა და თხების სისხლო ცოდვების წაღება . ამიტომ ქრისტემ, სამყაროში შესვლასას, თქვა: მსხვერპლშეწირვა და მსხვერპლშეწირვა არ გინდა, არამედ სხეულო შექმენი ჩემთვის ; თქვენ არ მიგიღიათ დასაწვავი შესაწირავი ან მსხვერპლო ცოდვისთვის. შემდეგ მე ვუთხარი: აჰა, მოვედი (წიგნის გრაგნილში ის ჩემზეა) გასაკეთებლად ღმერთო, შენი ნება . პავლე მოციქულის განმარტებები ძალიან ნათელი და ლოგიკურია. აქედან გამომდინარეობს, რომ ღმერთმა თავისთვის, იესო ქრისტეში, გამოისყიდა ცოდვების გამოსყიდვის საქმე, რომელიც ანგელოზმა გაბრიელმა დანიელს გამოუცხადა. მაგრამ სად იყო იესო ქრისტე „გამოსყიდვის დღის“ ამ რიტუალში? მისმა სრულყოფილმა პიროვნულმა უმანკოებამ, რამაც იგი სიმბოლურად აქცია ღმერთის სააღდგომო კრავი, რომელიც ართმევს სამყაროს ცოდვებს, აიღო პასუხისმგებლობა მისი რჩეულის ცოდვებზე, რომლებიც სიმბოლურად განასახიერებს გამოსყიდვის რიტუალს თხას. ბატკანი თხამ გადამაღ ისე, რომ ბატკანი იმ თხას მოუკვდა, რომელიც მას უვლდა. ჯვარზე მისი სიკვდილის მიღებით, რათა გამოისყიდოს თავისი რჩეულის ცოდვები, ცოდვები, რომლებზეც პასუხისმგებელი იყო, ღმერთმა მათ ქრისტეში მისცა მათდამი სიყვარულის ულმაზე სიმტკიცეებულება .

24d- და მოიყვანეთმა რადიული სამართალო
 ეს არის მაცხოვრის მესიის სიკვდილის ბედნიერი შედეგი. ეს სიმართლე, რომელიც ადამიანმა, ადამიდან მოყოლებული, ვერ გამოიმუშავა, მიეკუთვნება რჩეულებს, რათა მათი რწმენით ღვთიური სიყვარულის ამ დემონსტრირებაში, წმინდა მადლით, იესო ქრისტეს სრულყოფილ სიმართლე მიეწეროს მათ, თავდაპირველად, ბრძოლმდე . რწმენა სძლევს ცოდვას. და როდესაც ეს მთლიანად გაქრება, ამბობენ, რომ ქრისტეს სამართლიანობა მიენიჭება. სტუდენტი ემსგავსება თავის ოსტატს. სწორედ ამ დოქტრინულ საფუძვლებზე აშენდა იესოს მოციქულთა რწმენა. სანამ დრო და ბნელი ძალები გარდაქმნიან მათ, რითაც გააფართოვებს იესო ქრისტეს მიერ ნასწავლო ვიწრო გზა. ეს სიმართლე იქნება მარადიული მხოლოდ ერთგული არჩეული ადამიანებისთვის, ვინც ისმენს და პასუხობს ღვთის სამართლიან მოთხოვნებს .

24- ხილვისა და წინასწარმეტყველის დალუქვა

ან ისე, რომ ხილვა აღსრულდეს გამოცხადებულ წინასწარმეტყველს გამოჩენით. დალუქვა ზმნა მიუთითებს ღვთის ბეჭედზე, რომელიც ამგვარად ამლევს წინასწარმეტყველებას და წინასწარმეტყველს, რომელიც წარადგენს სრულ და უდავო ღვთაებრივ ავტორიტეტსა და კანონიერებას. სამუშაო, რომელიც უნდა დასრულდეს, დალუქულია მისი ღვთაებრივი სამეფო ბეჭდით. ამ ბეჭდის სიმბოლური ნომერია "შვიდი: 7". იგი ასევე აღნიშნავს სისავსეს, რომელიც ახასიათებს შემოქმედი ღმერთისა და მისი სულის ბუნებას. ამ არჩევანის საფუძველია მისი პროექტის მშენებლობა შვიდი ათასი წლის განმავლობაში, რის გამოც მან დაყო დრო შვიდი დღის კვირებად, როგორც შვიდი ათასი წელი. ამგვარად, 70 კვირის წინასწარმეტყველება როლს ანიჭებს რიცხვს (7), ცოცხალი ღმერთის ბეჭედს Rev.7-ში. შემდეგი მუხლები დადასტურებს ამ რიცხვის "7" მნიშვნელობას.

24ვ - და სცხოწმიდათა წმიდათა

ეს არის სულიწმიდის ცხება, რომელსაც იესო მიიღებს ნათლობის დროს. მაგრამ ნუ შევცდებით, მტრედს, რომელიც მას ზეციდან დაეშვა, მხოლოდ ერთი მიზანი ჰქონდა, იოანეს დარწმუნება, რომ იესო მართლაც გამოცხადებულ მესია იყო; ზეცა მოწმობს მას. დედამიწაზე იესო ყოველთვის ქრისტე იყო და მღვდლების შერჩეულ კითხვების სახით ამის დასტურია მისი სწავლება სინაგოგაში 12 წლის ასაკში. თავისი ხალხისთვის, რომელთა შორის ის დაიბადა და გაიზარდა, მისი ოფიციალური მისია იყო ნათლობის დაწყება 26 წლის შემოდგომაზე და სიცოცხლის დათობა 30 წლის გაზაფხულზე. დირსეულად, ვინაიდან იგი ხორცის სახით განასახიერებს ცოცხალ ღმერთს, რომელიც აშინებდა ებრაელებს მოსეს დროს. მაგრამ ცოცხალ წმიდას დედამიწაზე მატერიალური სიმბოლო ჰქონდა; იერუსალიმის ტაძრის უწმინდესი ადგილი ან საკურთხეველი. ეს იყო სამოთხის სიმბოლო, ეს განზომილება მიუწვდომელია კაცობრიობისთვის, სადაც ღმერთი და მისი ანგელოზები დგანან. ღვთაებრივი სასამართლოს ადგილს ამყოფელო და მისი ტახტის ადგილი, ღმერთი, როგორც მსაჯული, ელოდა ქრისტეს სისხლს, რათა დაამტკიცოს ამ შერჩევისთვის შერჩეული 6 ათასწლეულის განმავლობაში შერჩეული ცოდვების მიტევა. ამგვარად, იესოს სიკვდილმა შეასრულა საბოლოო „გამოსყიდვის დღესასწაული“. პატიება იქნა

მიღებულ და ღვთის მიერ დამტკიცებულ უძველესი მსხვერპლ ყველ და დასტურებულია. წმიდათა წმიდათა ცხება შესრულდა გამოსყიდვის დღეს მოკლულ თხის სისხლთ ასხურეს საწყალზე, კიდობნის ზემოთ მოთავსებულ სამსხვერპლოზე, რომელშიც შედიოდა ღვთის დარღვევის მცნებები. ამ ქმედებისთვის, წელწადში ერთხელ მღვდელმთავარს უფლება ჰქონდა შეაღწია განშორების ფარდის მიღმა, უწმინდეს ადგილს. ამგვარად, მისი აღდგომის შემდეგ, იესომ ზეცაში მოიტანა თავისი სისხლს გამოსყიდვა, რათა მიეღო ბატონობა, კანონიერება გადაერჩინა თავისი რჩეული მისი სამართლიანობის მინიჭებით და უფლებით დაგმო მოუნანიებელი ცოდვილები, მათ შორის ბოროტი ანგელოზები და მათი ლღერი სატანა, ეშმაკი. წმიდათა წმიდა, რომელიც ასევე აღნიშნავს ზეცას, იესოს მიერ დედამიწაზე დაღვრილ სისხლს, საშუალებას მისცემს მას, მიქაელში, განდევნოს ეშმაკი და მისი დემონები ზეციდან, რაც გამოცხადებულია Rev.12:9-ში. ამრიგად, ებრაელი რელიგიური ხალხის შეცდომა იყო არ გაეგოთ ყოველწლიური „გამოსყიდვის დღის“ წინასწარმეტყველური ხასიათი. მათ არასწორად სჯეროდათ, რომ ამ დღესასწაულზე შეთავაზებულ ცხოველურ სისხლს შეეძლო წლს განმავლობაში დაღვრილ სხვა ცხოველს მნიშვნელობა. ღმერთის ხატად შექმნილი ადამიანი; ცხოველი, რომელიც წარმოიქმნება ხმელეთის სიცოცხლს შედეგად, როგორ შეგვიძლია გავამართლოთ ღირებულების თანასწორობა ორი სახეობისთვის? როგორც ღმერთი, იესო ქრისტე თავად იყო სულიწმიდა და ცხების ზეთი და ზეცადასვლასას მას თან მოაქვს დედამიწაზე მოპოვებულ კანონიერების ცხება.

გათვლების გასაღები

დანი 9:25 *იცოდე და გაიგე! იმ დროიდან, როდესაც სიტყვამ თქვა, რომ იერუსალიმი აშენდებოდა ცხებულუბისთვის, წინამძღოლსთვის, შვიდი კვირა და სამოცი და ორი კვირის წინ, ადგილები და თხრილები აღდგება, მაგრამ რთულდროს.*

25a- *მაშინ იცოდე ეს და გაიგე!*

ანგელოზი მართებულა დანიელს ყურადღებისკენ მიიწვია, რადგან ის მიმართავს მონაცემებს, რომლებიც დიდ სულიერ და ინტელექტუალურ კონცენტრაციას მოითხოვს; რადგან გამოთვლები უნდა გაკეთდეს.

25b- იმ დროიდან, როდესაც სიტყვა მ გამოაცხადა, რომ იერუსალიმი აღდგება ცხებულუბისთვის, წინამძღოლსთვის.

მხოლოდ ლექსის ეს ნაწილი უაღრესად მნიშვნელოვანია, რადგან ის აჯამებს ხედვის მიზანს. ღმერთი აძლევს თავის ხალხს, რომელიც ელოდება თავის მესიას, იმის ცოდნას, თუ რომელწელს წარუდგენს თავს. და ეს მომენტი, როდესაც გამოცხადდა სიტყვა, რომ იერუსალიმი აღდგება, უნდა განისაზღვროს წინასწარმეტყველური 490 წლის ხანგრძლივობის მიხედვით. აღდგენის ამ ბრძანებულუბისთვის, ეზრას წიგნში, ჩვენ ვხვდებით სამ შესაძლო ბრძანებულუბას, რომლებიც ზედიზედ დაკვეთეს სამი სპარსელი მეფის: კიროსის, დარიოსისა და არტაქსერქსეს მიერ. ირკვევა, რომ ბოლო - 458 წელს დაწესებული ბრძანებულუბა იძლევა 490 წლის კულმინაციას ჩვენი ეპოქის 26 წელს. მაშასადამე, არტაქსერქსეს ეს ბრძანება უნდა შენარჩუნდეს იმ სეზონის გათვალისწინებით, რომელშიც დაიწერა: გაზაფხული ესდ.7:9-ის მიხედვით: *მან დატოვა ბაბილონი პირველი თვის პირველდღეს და ჩავიდა იერუსალიმში მეხუთე თვის პირველდღეს, მისი ღმერთის კეთილი ხელი მასზეა*. მეფის განკარგულების წელი მოცემულია ეზრასი. 7:7: *ბევრი ისრაელის ძე, მღვდელი და ლევიანი, მგალობელი, კარის მცველი და ნეთინელი, ასევე მოვიდა იერუსალიმში მეფე არტაშეს მეშვიდე წელს*.

განკარგულების გამოსვლს გაზაფხულია, სული მიზნად ისახავს მისი წინასწარმეტყველების, გაზაფხულს აღდგომას, სადაც იესო ქრისტე ჯვარცმული გარდაიცვალა. გამოთვლები მიგვიყვანს ამ მიზნამდე.

25c- შვიდი კვირის და სამოცდათორმეტი კვირის წინ აღდგება ადგილები და თხრილები, მაგრამ რთულდროს.

თავდაპირველად 70 კვირა გვაქვს. ანგელოზი იწვევს 69 კვირას; 7 + 62. პირველი 7 კვირა მთავრდება იერუსალიმისა და ტაძრის აღდგენის დროით, სამწუხაროდ დროში, რადგან ებრაელები მუშაობენ არაბების მუდმივი უბედურების ქვეშ, რომლებიც ჩამოვიდნენ თავიანთი გადასახლების შედეგად თავისუფალ მხარეში დასასახლებლად. ნეჰ. 4:17-ის ეს მუხლი კარგად აღწერს სიტუაციას: *ისინი, ვინც ააგეს კედელი, და ვინც ატარებდა ან იტვირთა ტვირთი, მუშაობდნენ ერთი ხელით და ეჭირათ იარაღი მეორეში*. ეს არის დეტალი, რომელიც დაზუსტებულია, მაგრამ მთავარი 70-ე კვირაშია ^{ლ^აო^ლლ}.

70-ე კვირა

დანი 9:26 და სამოცდათორმეტი კვირის შემდეგ მოიკვეთება ცხებულო და მას ~~არექნება მემკვიდრე~~, არაფერი მისთვის. მოსული მმართველს ხალხი დაანგრევს ქალქს და წმიდა ~~საკურთხეველს~~ და წარღვნავითმოვა მათი აღსასრულო; გადაწყვეტილია, რომ განადგურება ომის დასრულება მდე გაგრძელდება.

26ა - სამოცდათორმეტი კვირის შემდეგ, ცხებულო მოიკვეთება

ამ 62 კვირას წინ უსწრებს 7 კვირა, რაც ნიშნავს, რომ ნამდვილი ცნობა არის „69 კვირის შემდეგ“ ცხებულო მოიკვეთება, მაგრამ არა რომელიმე ცხებულო, ის, ვინც ამგვარად არის გამოცხადებული, განასახიერებს თავად ღვთაებრივ ცხებას. ფორმულს გამოყენებით „ა ცხებულო“, ღმერთი ამზადებს ებრაელ ხალხს ჩვეულებრივი გარეგნობის ადამიანთან შეხვედრისთვის, ღვთაებრივი შეზღუდვებისგან შორს. მევენახეების შესახებ მისი იგავიდან გამომდინარე, კაცის ძე, ვენახის ბატონის ძე, მევენახეებს წარუდგენს მას შემდეგ, რაც გაგზავნის თავის მოციქულს, რომლებიც წინ უსწრებდნენ მას და რომლებსაც ისინი ცუდად ეპყრობოდნენ. ადამიანური თვალსაზრისით, იესო მხოლოდ ცხებულო ადამიანია, რომელიც სხვა ცხებულების შემდეგ წარმოაჩენს თავს.

ანგელოზმა თქვა " შემდეგ " მთლიანი ხანგრძლივობა 69 კვირა, რაც მიუთითებს 70-ე^{ზე}. ამრიგად, ანგელოზის მონაცემები ეტაპობრივად მიგვანიშნებს 30 წლს გაზაფხულის პასექისკენ, რომელიც განუგდება დღე-წლების ამ 70-ე^{კვირის} შუაში.

26ბ- და მას არეყოლება მისი ~~მემკვიდრე~~

ეს თარგმანი მით უფრო არა ლეგიტიმურია, რადგან მისი ავტორი, ლსეგონდი, მინდვრით აკონკრეტებს, რომ პირდაპირი თარგმანია: **არავინ მისთვის**. და ჩემთვის პირდაპირი თარგმანი მშვენივრად მაწყობს, რადგან ის ამბობს, თუ რა მოხდა სინამდვილეში მისი ჯვარცმის საათზე. ბიბლია მოწმობს, რომ თავად მოციქულს აღარ სჯეროდათ, რომ იესო იყო მოსალოდნელო მესია, რადგან, ისევე როგორც დანარჩენი ებრაელები, ისინი ელოდნენ მეზრდოლ მესიას, რომელიც რომაელებს ქვეყნიდან გააგდებდა.

26c- ლდერის ხალხი, რომელიც მოვა, განადგურებს ქალქს და ~~საკურთხევლოს~~ სიწმინდეს

ეს არის ღმერთის პასუხი ებრაელთა ეროვნულ ურწმუნოებაზე: *მისთვის არავინ*. ღმერთის წინააღმდეგ აღშფოთება საბოლოოდ გადაიხდება იერუსალიმის და მისი ცრუ სიწმინდის განადგურებით; რადგან 30 წლიდან აღარ ყოფილს სიწმინდე ებრაულმიწაზე; საკურთხეველი აღარ არის ერთი. ამ ქმედებისთვის ღმერთმა გამოიყენა რომაელები, რომელთა მეშვეობითაც ებრაელთა რელიგიურმა წინამძღოლებმა ჯვარს აცვეს მესია, ვერ გაბედეს და ვერ შეძლეს ამის გაკეთება, მაშინ როცა მათ გარეშე იცოდნენ, რომ ჩაქოლვებიანთ დიაკონ სტეფანე „სამი წელი და ექვსი თვე.“ მოგვიანებით.

26d- და მისი აღსასრულო წარღვნა სავითმოვა

ამიტომ, 70 წელს, რომაელთა რამდენიმეწლიანი ალყის შემდეგ, იერუსალიმი მათ ხელში ჩაგარდა და მანგრეველი სიმულჯილთ აღსავსე, ღვთაებრივი ენთუზიაზმით გაღვივებულ, მათ სასტიკად განადგურეს, როგორც გამოცხადდა, ქალქი და სიწმინდე, რომელიც იქამდე აღარ იყო. *ქვა არ და რჩა სხვაზე*, როგორც იესომ გამოაცხადა სიკვდილმდე მათე. 24:2: *მაგრამ მან უთხრა მათ: ხედავთ ყოველვე ამას? ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომ აქ ქვა ქვაზე არ და რჩება, რომელიც არ ჩამოიშლება.*

26ე- გადაწყდა, რომ განადგურება ომის
დასრულება მდე გაგრძელდება

მათე 24:6-ში იესომ თქვა: *მოისმენთ ომებისა და ომების შესახებ ჭორებს: იზრუნეთ, რომ არ შეწუხდეთ რადგან ეს უნდა მოხდეს. მაგრამ ეს ჯერ არ იქნება დასასრული.* რომაელთა შემდეგ ომები გაგრძელდა ქრისტიანული ეპოქის ორი ათასი წლის განმავლობაში და მშვიდობის ხანგრძლივი დრო, რომელიც ჩვენ ვსარგებლობდით მეორე მსოფლიო ომის დასრულების შემდეგ, განსაკუთრებულია, მაგრამ ღმერთის მიერ დაპროგრამებული. ამრიგად, კაცობრიობას შეუძლია თავისი გარყვნილების ნაყოფი გამოიტანოს ფანტაზიების ბოლომდე, სანამ სასიკვდილოდ გადაიხდის ფასს.

თუმცა, რომაელებზე საუბრისას არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ მათი პაპის მემკვიდრეობა განახანგრძლივებს წარმართული „და მღუპველს ან განადგურებელს“ *მოღვაწეობას* და იქაც ქრისტი ღმერთის რჩეულთა წინააღმდეგ წარმოებულ ომის დასრულებამდე.

დანი 9:27 მტკიცე შეთანხმებას და დებს ბევრთან ერთი კვირის განმავლობაში და კვირის ნახევარი შეწყვეტს მსხვერპლს და მარცვლულშესაწირავს; და [იქნება] გაპარტახების სისამაგლეების ფრთაზე და განადგურებამდე (ან სრულ განადგურებამდე) და დაიმსხვრევა, [და დენილების მიხედვით] მიტოვებულ[და დამიწაზე].

27a- ის დამყარებს ძლიერ აღიანსს ბევრთან ერთი კვირის განმავლობაში

აღთქმის დამყარებას; ის მყარია, რადგან ის ხდება სამყაროს აღსასრულმდე შეთავაზებულ ხსნის საფუძველს. ტერმინით ბევრი, ღმერთი მიზნად ისახავს ებრაელ მოქალაქეებს, მის მოციქულებს და მის პირველებს ებრაელ მოწაფეებს, რომლებიც დადებენ მის შეთანხმებას ებრაელერს მიცემული ვადის ბოლო შვიდი წლის განმავლობაში, რათა ოფიციალურად მიიღონ ან უარყონ ჯვარცმული მესია. ეს არის შეთანხმება, რომელიც „დაჭრილია“ 24-ე მუხლში ღმერთსა და მონანიებულ ებრაელ ცოდვილებს შორის. 33 წლის შემოდგომაზე, ამ ბოლო კვირის დასასრულს იქნება ეს სხვა უსამართლო და ოდიოზური აქტი, რომელიც წარმოადგენილია სტეფანეს ახალ დიაკვნის ჩაქოვით. მისი ერთადერთი ცოდვა იყო ებრაელებისთვის ქეშმარიტების თქმა, რომლის მოსმენაც მათ არ შეეძლოთ, მაშინ როცა იესომ თავისი სიტყვები პირში ჩადო. იესომ დაინახა, რომ თავისი საქმის მიმდევარი მოკლული იყო, დაწერა ოფიციალური ეროვნული უარი მის შუამავლობაზე. 33 წლის შემოდგომიდან ებრაელმა აჯანყებულებმა გააძლიერეს რომაელთა რისხვა, რომელიც 70 წელს იერუსალიმის ბლოკისგან დაცარიელდა.

27b- და ნახევარი კვირის განმავლობაში შეწყვეტს მსხვერპლს და შესაწირავს

ეს მომენტი შუა კვირაში ან ნახევარში გაზაფხულა 30, რომელიც მიზნად ისახავს 70 კვირის წინასწარმეტყველებას. ეს არის მომენტი, როდესაც სრულდება 24-ე მუხლში მოყვანილი ყველ ქმედება: ცოდვის დასასრული, მისი გამოსყიდვა, წინასწარმეტყველოს მოსვლ, რომელიც ასრულებს ხილვას თავისი მარადიული სამართლიანობის დამყარებით და მკვდრეთით აღდგომილი ქრისტეს ცხებით, რომელიც ამალდება ზეცაში გამარჯვებულ და ყოვლისშემძლე. მესიის გამომსყიდველ სიკვდილს აქ მოხსენიებულია იმ შედეგის ასპექტით, რომელსაც ის გულსხმობს: ცხოველთა მსხვერპლშეწირვისა და შესაწირავის საბოლოო

შეწყვეტა ებრაულ ტაძარში საღამოს და დილთ, არამედ დილდან საღამომდე ხალხის ცოდვებისთვის. იესო ქრისტეს სიკვდილი მოძველებულს ხდის ცხოველურ სიმბოლოებს, რომლებიც ასახავდა მას ძველადღებულში, და ეს არის მისი მსხვერპლშეწირვის შედეგად მიღებული არსებითი ცვლილება. ტაძრის ფარდის ნგრევა, რომელსაც ღმერთი ახორციელებს იესოს ვადის ამოწურვის მომენტში, ადასტურებს მიწიერი რელიგიური რიტუალების საბოლოო შეწყვეტას, ხოლო ტაძრის დასაწვება, 70 წელს, ამყარებს ამ დადასტურებას. თავის მხრივ, ყოველწლიური ებრაული დღესასწაულები, ყველწინასწარმეტყველური მისი მოსვლს შესახებ, უნდა გაქრეს; მაგრამ არავითარ შემთხვევაში, ყოველწლიური შაბათის პრაქტიკა, რომელიც ამ სიკვდილში იღებს თავის ნამდვილმნიშვნელობას: ის წინასწარმეტყველებს მეშვიდე ათასწლეულს ზეციურ დასვენებას, რომელსაც იესო ქრისტე თავისი გამარჯვებით იძენს ღმერთს და მის ჭეშმარიტ რჩეულს, რომლებსაც ანიჭებს თავის სრულყოფილებას. მარადიული სამართლიანობა მოხსენიებულია 24-ე მუხლში.

კვირის “ დასაწყისი ხდება 26 წლის შემოდგომაზე იესოს ნათლთ, რომელიც მოინათლ იოანე ნათლისმცემლის მიერ.

27c- და [იქნება] გაკარტახების სისამაგლეების ფრთაზე

უკაცრავად, მაგრამ ლექსის ეს ნაწილი ცუდად არის თარგმნილი L.Segond ვერსიაში, რადგან არასწორად იქნა განმარტებული. იოანეს აპოკალიფსში მოცემული გამოცხადებების გათვალისწინებით, მე წარმოგიდგენთ ებრაული ტექსტის ჩემს თარგმანს, რომელსაც სხვა თარგმანები ადასტურებენ. ფრაზა „ ფრთაზე “, ზეციური ხასიათისა და ბატონობის სიმბოლო, მიუთითებს რელიგიურ პასუხისმგებლობაზე, რომელიც პირდაპირ მიზნად ისახავს პაპის რომს, რომელიც „ ამაღლებულია “ დან.8:10-11-ში და მის რელიგიურ მოკავშირეებზე ბოლო დღეებში. არწივის ფრთებით სიმბოლოა იმპერიული ტიტულს უზენაეს ამაღლებაზე, მაგალითად, ლომი არწივის ფრთებით, რომელიც ეხება მეფე ნაბუქოდონოსორს, ან თავად ღმერთის, რომელსაც არწივის ფრთებითა ტარა თავისი ებრაელი ხალხი, რომელიც მან ეგვიპტის მონობიდან იხსნა. ყველ იმპერიამ მიიღო არწივის ეს სიმბოლო, მათ შორის 1806 წელს ნაპოლუონ 1-ლი რასაც

და ადასტურებს Apo.8:13, შემდეგ კრუსიის და გერმანიის იმპერატორები, ბოლო იყო დიქტატორი ა.ჰიტლერი. მაგრამ მას შემდეგ შეერთებულ შტატებს ასევე ჰყავდა ეს იმპერიული არწივი თავისი ეროვნული ვალუტის ლრნაკზე: დოლარი.

ტოვებს წინა თემას, სულ ბრუნდება, რათა სამიზნე იყოს მისი საყვარელი მტერი: რომი. იესო ქრისტეს მიწიერი მისიის შემდეგ, სისამაგლეების **მიზანმიმართული** მოქმედი, **რომელიც იწვევს** დედამიწის საბოლოო განადგურებას, არის რომი, რომლის წარმართულმა იმპერიულმა ფაზამ ახლხან განადგურა იერუსალიმი 70 წელს 26-ე **ლუქსში**. გააგრძელეთ დრო სამყაროს დასასრულმდე. ამგვარად, სისამაგლეები, მრავლობით რიცხვში, მიეკუთვნება, უპირველეს ყოვლისა, საიმპერატორო რომს, რომელიც დენის არჩეულმორწმუნეებს საოცარ „ეტაპებზე“ მოკვლთ, რათა გაართოს სისხლს მსმელო რომაელო ხალხი, რაც შეწყდება 313 წელს. მაგრამ სხვა შემდეგ მოდის სისამაგლე და ის მოიცავს 321 წლის 7 მარტის მეშვიდე დღის შაბათის პრაქტიკის შეწყვეტას; ეს ქმედება კვლავ რომის იმპერიას და მის იმპერიულ დერს კონსტანტინე^{1-ს} მიეკუთვნება. მასთან ერთად რომის იმპერია ბიზანტიის იმპერატორების ბატონობის ქვეშ მოექცა. 538 წელს, თავის მხრივ, იმპერატორმა იუსტინიანე 1-მა ^{ჩაიღწა} კიდევე ერთი **სისამაგლე**, რომის სავარძელზე დაამყარა ვიგილუს 1-ის პაპური რეჟიმი და სისამაგლეების ეს გახანგრძლივება **სამყაროს** დასასრულმდე უნდა მივაწეროთ ამ ფაზას პაპის კანონს, რომელიც ღმერთს აქვს. დაგმო და ნ.7. ჩვენ გვახსოვს, რომ სახელწოდება „**პატარა რქა**“ აღნიშნავს რომის ორდომინანტურ ფაზას Dan.7 და Dan.8. ღმერთი ამ ორთან მიმდევრულ ფაზაში მხოლოდ ერთი და იგივე საზიზღარი საქმის უწყვეტობას ხედავს. წინა თავების შესწავლამ საშუალება მოგვცა განვსაზღვროთ სხვადასხვა სახის სისამაგლეები, რომლებსაც ეს ლუქსი მიაწერს მას.

27d- და განადგურება მდე (ან სრულგანადგურება მდე) და ის გატეხილ იქნება, როგორც იქნა დაწესებულო, უკაცრიელ[მიწაზე].

” **ის გატეხილ იქნება** [იმის მიხედვით], რაც დაღეწილ იქნა “ და გამოცხადდა და ნ.7:9-10-ში და და ნ.8:25: თავისი კეთილდღეობისა და მისი მზაკვრობების წარმატების გამო, მას გულში ქედმაღლობა ექნება, ბევრს გააკეთებს. მშვიდობიანად მცხოვრები ადამიანები

დაიღუპებიან და ის აღდგება მთავართა მეთაურის წინააღმდეგ; მაგრამ ის გატყდება, ყოველგვარი ხელს ძალსხმევის გარეშე.

ებრაული ტექსტი გვთავაზობს ამ ღვთაებრივ აზრს, რომელიც განსხვავდება ამჟამინდელ თარგმანებისგან.

ეს ნიუანსი ემყარება ღმერთის პროექტს, და ბრაღოს ადამიანები პლანეტა დედამიწას, რომელზეც ისინი ცხოვრობენ; რასაც Rev.20 გვასწავლის. მოდით აღვნიშნოთ ის ფაქტი, რომ ცრუ ქრისტიანული რწმენა უგულბელოფს ამ ღვთაებრივ პროექტს, რომელიც შედგება დედამიწის პირიდან ადამიანების მოსპობაზე, ქრისტეს დიდებულ და ბრუნების დროს. უგულბელოფენ გამოცხადების 20-ში მოცემულ გამოცხადებებს, ისინი ამოდელთან დედამიწაზე ქრისტეს სამეფოს დამყარებას. თუმცა მისი ზედაპირის სრულ განადგურება იგეგმება აქაც და 20-ში. გამარჯვებულ ქრისტეს დიდებით და ბრუნება მთელი მისი ღვთაებრიობით დედამიწას და უბრუნებს მის ქაოტურ სახეს მისი ისტორიის დასაწყისიდან, რომელიც აღწერილია დაბადების 1-ში. და *ცარიელ* ", "tohu wa bohu", საწყისი. მასზე ცოცხალ კაცი აღარ და რჩება, მაგრამ ის იქნება ეშმაკის *საკყრობილუ მასზე განმარტობული ათასი წლის განმავლობაში* მისი სიკვდილს ჟამამდე.

კვლევის ამ ეტაპზე მე უნდა მოგაწოდოთ დამატებითი ინფორმაცია ჯერახლხან შესწავლილ „70-ე კვირის“ შესახებ. მისი შესრულება წინასწარმეტყველურ დღეებში-წლებში თანახლვს სიტყვასიტყვით შესრულებას. რადგან ებრაული კალენდრის ჩვენების წყალობით, ჩვენ ვიცით 30 წლის აღდგომის კვირის კონფიგურაცია. მისი ცენტრი იყო შემთხვევითი შაბათის ოთხშაბათი, რომელიც გამართლებულია ებრაული პასექით, რომელიც დაეცა იმ წელს ხუთშაბათს. ამრიგად, ჩვენ შეგვიძლია სრულად აღვადგინოთ ამ პასექის მიმდინარეობა, რომელშიც იესო გარდაიცვალა. სამშაბათს საღამოს დააკავეს, დამითგაასამართლეს, იესო ჯვარს აცვეს ოთხშაბათს დილთ 9 საათზე. ვადა 3 საათზე იწურება. საღამოს 6 საათამდე იოსებ არიმათიელმა ცხედარი სამარხში მოათავსა და ქვა, რომელიც მას ხურავდა. ხუთშაბათის აღდგომის შაბათი გადის. პარასკევს დილთ ღვთისმოსავი ქალბი ყიდულობენ სანელელებს, რომლებსაც დღის განმავლობაში ამზადებენ იესოს სხეულს დასაბაღმამებლად.

პარასკევს საღამოს, საღამოს 6 საათზე, ყოველვირეული შაბათი იწყება, ერთდამეს ღმერთის მიერ განწმენდილ დასვენების დღე გადის. შაბათს საღამოს, საღამოს 6 საათზე, იწყება საერო კვირის პირველი დღე. ღამე გადის და გათენების პირველ შუქზე ქალბი საფლავთან მიდიან იმ იმედით, რომ იპოვიან ვინმეს, ვინც ქვას გადააგორებს. მათ ქვა გადააგორეს და საფლავი გახსნილ დახვდათ. სამარხში შესვლისას, მარიამ მაგდალნელი და მარიამი, იესოს დედა, ხედავენ მჯდომარე ანგელოზს, რომელიც ეუბნება მათ, რომ იესო აღდგა, ანგელოზი ეუბნება მათ, რომ წავიდნენ და გააფრთხილონ მისი ძმები, მისი მოციქულები. ბაღში ყოფნისას მარიამ მაგდალნელი ხედავს თეთრებში ჩაცმულ კაცს, რომელსაც მებაღე დაიყვანს; სანაცვლოდ ის ცნობს იესოს. და აი, ძალთან მნიშვნელოვანი დეტალი, რომელიც ანგრევს ძალთან გავრცელებულ რწმენას, იესო ეუბნება მარიამს: „*ჯერ არ დაბრუნებულა რა მათასთან*“. ჯვარზე მყოფი ქურდი და თავად იესო არ შევიდნენ სამოთხეში, ღვთის სასუფეველში, სწორედ მათი ჯვარცმის დღეს, რადგან 3 მთელი დღის შემდეგ იესო ჯერ კიდევ არ დაბრუნებულ სამოთხეში. ასე რომ, შემთხვევით ვთქვა უფლის სახელთ, ვისაც არაფერი აქვს მისგან სათქმელო, გაჩუმდეს! რათა ერთდღეს არ მოგიწიოს დაცინვა ან სირცხვილი.

მეორე რამ არის ისარგებლოს თარიღით - 458, რომელიც პირველ რიგში აღნიშნავს ებრაელ ხალხს და ფიქსირებული დღე-წლების 70 კვირის დასაწყისს, რომლებსაც ღმერთმა მისცა პირადობის ორი ძირითადი ნიშანი: შაბათი და ხორციელი წინადაცვეთა.

რომ.11-ის მიხედვით, ახალ შეთანხმებაში დადებულ წარმართები ნამყენი არიან ებრაულ და ებრაულ ფესვებსა და ღეროში. მაგრამ ახალ აღიარების საფუძვლები წმინდადებრადგან და იესომ თქვა, რომ ეს გაიხსენა იოანეს 4:22-ში: *თქვენ ეთყვანებით იმას, რაც არ იცით; ჩვენ თყვანს ვცემთ იმას, რაც ვიცით, რადგან ხსნა მოდის ებრაელებისგან.* დღეს ეს ცნობა ცოცხალაქტუალობას იძენს, რადგან იესომ ას ყველ საუკუნეში ცრუმოქცეულ წარმართებს მიმართავს. უკეთესად რომ გაენადგურებინათ ისინი, ეშმაკმა უბიძგა მათი უდეველთა და მათი აღიარების სიძულვილსკენ; რამაც ისინი დააშორა ღვთის მცნებებს და მის წმინდა შაბათს. ამიტომ ჩვენ უნდა გამოვასწოროთ ეს შეცდომა და შევხედოთ ახალ

შეთანხმებას ებრაული იდენტობით. მოციქულები დაახლოებით მოქცეული ებრაელი მოწაფეები არიან ეს „ბევრი“; რომლებიც მყარ ალოანსს დებენ იესოსთან, და ნ.9:27-ში, მაგრამ მათი საფუძველი რჩება ებრაული, მათ ასევე აწუხებს „70 კვირის“ პერიოდის დასაწყისი. ღმერთმა მისცა ებრაელერს, რომ მიიღონ ან უარყონ ახალი შეთანხმების სტანდარტი, რომელიც დაფუძნებულია იესო ქრისტეს მიერ ნებაყოფლობით დაღვრილ ადამიანის სისხლზე. ამ მსჯელობების გამოკლებით თარიღი - 458 ხდება და ნ.8:14-ის „2300 სადამო-დილს“ დასაწყისი.

ამ ხანგრძლივი წინასწარმეტყველური ხანგრძლივობის, 2300 წლის ბოლოს, სამი რამ უნდა შეწყვეტილიყო და ნ.8:13-ის მიხედვით.

- 1- მარადიული მღვდელმსახურება
- 2- დამღუპველი ცოდვა
- 3- სიწმინდისა და ჯარის დევნა.

სამი რამ იდენტიფიცირებულია:

- 1- პაპის მარადიული მიწიერი მღვდელმსახურება
- 2- დანარჩენი პირველი დღე ეწოდა: კვირა.
- 3- ქრისტიანული სიწმინდისა და წმინდანების, გათსასუფევლის მოქალაქეების დევნა.

ეს ცვლლებები მიზნად ისახავდა:

- 1- დაუბრუნე იესო ქრისტეს მისი წმინდა მარადიული ციური მღვდლობა.
- 2- აღადგინეთ მთელი საღვთო კანონი მე-7 დღის შაბათური და სვენების ჩათვლთ.
- 3- იხილეთ ქრისტიანული სიწმინდისა და წმინდანების დევნა.

შემოთავაზებული გაანგარიშება "2300 სადამო-დილსთვის" დაწყებული თარიღიდან - 458, ამ ხანგრძლივობის დასასრული მთავრდება 1843 წლის გაზაფხულზე: $2300 - 458 = 1842 + 1$. ამ გამოთვლში გვაქვს 1842 მთელი წელი, რომელსაც უნდა დავუმატოთ +1, რათა აღვნიშნოთ გაზაფხული 1843 წლის დასაწყისში, სადაც მთავრდება ნაწინასწარმეტყველური „2300 სადამო-დილს“. ეს თარიღი აღნიშნავს ღმერთის ჩარევის დაბრუნების დასაწყისს, რომელსაც ამით სურს გაათავისუფლოს თავისი ჭეშმარიტი წმინდანები რელიგიური სიცრუისგან, რომელიც მემკვიდრეობით მიიღო რომის პაპის კათოლიციზმისგან 1260 წლის განმავლობაში. ამრიგად, სულიერი გამოღვიძების შექმნის ინიციატივით შეერთებული შტატებში, სადაც პროტესტანტებმა იპოვეს თავშესაფარი, სული მთავრდება უილა მ მილერს ინტერესს და ნიელს 8:14

წინასწარმეტყველების მიმართ და ორი თანმიმდევრული შემოთავაზებული თარიღი აცხადებს იესო ქრისტეს დაბრუნებას, პირველი ამისთვის. 1843 წლის გაზაფხულს, მეორე 1844 წლის შემოდგომაზე. ამისთვის საკურთხევლს განწმენდა ნიშნავს, რომ იესო ბრუნდება დედამიწის გასაწმენდად და გეგმილ თარიღებზე ორი იმედგაცრუების შემდეგ, სული ამლევს ნიშანს ყველზე და ჟინებულს, ვინც მოწინააღმდეგეობა მიიღო რწმენის ორ გამოცდაში. ციური ხილვა მიიღო 1844 წლის 23 ოქტომბერს დილთ ერთ-ერთმა წმინდანმა, რომელიც მინდვრებს კვებდა. სამოთხე გაიხსნა სცენაზე, სადა ცნაჩვენებია იესო ქრისტე, როგორც მღვდელმთავარი, რომელიც მსახურობს ზეციურ საწმიდარში. ხილვაში იგი წმინდა ადგილდან უწმინდესში გადავიდა. ამრიგად, 1260 წლის სიბნელს შემდეგ, იესო ქრისტე კვლავ დაუკავშირდა თავის ერთგულებს, რომლებიც დაღებულა ორი თანმიმდევრული განსაცდელს მიხედვით.

- 1- მარადიულის განახლება. მაშასადამე, ამ ხედვით ღმერთმა 1844 წლის 23 ოქტომბერს ოფიციალურად დაიბრუნა თავისი მარადიული ზეციური სამღვდელთა.
- 2- შაბათის დაბრუნება. იმავე თვეში, კიდევ ერთმა წმინდანმა დაიწყო მეშვიდე დღის შაბათის დაცვა, ქალბატონ რეიჩელ ოუკსის ვიზიტის შემდეგ, რომელმაც მას მისცა ბროშურა მისი ეკლესიიდან: "მეშვიდე დღის ბაპტისტები". სათითაოდ, დროთა განმავლობაში, ორი გამოცდით შერჩეულმა წმინდანებმა ასევე მიიღეს მეშვიდე დღის შაბათი. ასე დაასრულა ღმერთმა წარმართული რომის მიერ დადგენილ გამანადგურებელ ცოდვას, რომელიც დაკანონდა პაპის რომის მიერ მისი სახელწოდებით "კვირა".
- 3- დევნის შეწყვეტა. მესამე თემა ეხებოდა სიწმინდესა და 1260 წლის განმავლობაში დევნილ ქრისტეანებს. და ისევე იქ, 1843 და 1844 წლებში, წინასწარმეტყველებით შეშფოთებულ დასავლურ სამყაროში ყველგან რელიგიური მშვიდობა სუფევდა. ეს იმიტომ, რომ რევოლუციურმა საფრანგეთმა თავისი გილოტინით გააჩუმა ჩადენილი რელიგიური შეურაცხყოფის პასუხისმგებელი პირები. ამრიგად, რელიგიური მრუშების დასჯის ბოლო სისხლიანი წლების შემდეგ Apo.2:22-23-ის მიხედვით, 538 წელს დაწყებული 1260 წლის ბოლოს, პაპის რეჟიმის

და მყარებით *სამუდა მო* მოხსნასთან დაკავშირებული თარიღი, ანუ 1798 წელს სუფევს რელიგიური მშვიდობა. და დადგენილი სინდისის თავისუფლება საშუალებას აძლევს წმინდანებს ემსახურონ ღმერთს მათი არჩევანისა და მათი ცოდნის მიხედვით, რომ ღმერთი გაიზრდება. 1843 წელს, *სიწმინდე და წმინდანთა ლშქარი*, იესო ქრისტეს მიერ არჩეული ცათა სასუფევლს ეს მოქალაქეები, აღარ იღვენებიან, როგორც და ნიელს 8:13-14 წინასწარმეტყველებაში განაცხადა.

ყველს ეს გამოცდილება იყო ორგანიზებული და ხელმძღვანელობდა ყოვლისშემძლე ღმერთის მიერ, რომელიც სრულ უხილავობაში ხელმძღვანელობს ადამიანთა გონებას ისე, რომ მათ შეასრულონ მისი გეგმები, მისი მთელი პროგრამა, სამყაროს აღსასრულმდე, როდესაც დასრულდება მისი არჩევა. ამ ყველს ფრისგან ირკვევა, რომ ადამიანი არ ირჩევს პატივს შაბათს და მის სინათლეს, ეს არის ღმერთი, რომელიც აძლევს მას ამ ნივთებს, რაც მას ეკუთვნის, როგორც მისი მოწონების და მისი ნამდვილი სიყვარულს ნიშნად, როგორც ამას ეზეასწავლს. 20:12-20: *მეც მივეცი მათ ჩემი შაბათები, როგორც ნიშანი ჩემსა და მათ შორის, რათა იცოდნენ, რომ მე ვარ უფალო, რომელიც განწმენდს მათ.. განწმინდე ჩემი შაბათები და იყოს ისინი ჩემსა და შენს შორის ერთი ნიშანი, რომ ღმერთს ცნობილია, რომ მე ვარ უფალო, შენი ღმერთი.* რადგან სწორედ ის ეძებს თავის დაკარგულ ცხვარს, და რწმუნებული ვიყოთ, რომ ზარს არც ერთი არჩეული თანამდებობის პირი გამოტოვებს.

დან.8-ში, უნიკალურ პასუხში, რომელსაც ღმერთი აძლევს მე-14 ლექსში მე-13 სტროფის კითხვას, სიტყვა „*სიწმინდე*“ სრულყოფილად ჯდება, რადგან სიწმინდე ზოგადად ეხება ყველს ფერს, რაც ღმერთის საკუთრებაა და რაც განსაკუთრებით მოქმედებს მასზე. ეს იყო მისი *მარადიული* ზეციური სამღვდელთა, მისი *წმიდა შაბათი* ქვეყნიერების და არსებიდან ადამის შექმნის შემდეგ, და *მისი წმინდანები*, მისი ერთგული რჩეული.

და ნიელს 8:13-14-ში ნაწინასწარმეტყველები გამოცდილება შესრულდა 1843 წლიდან, როდესაც ღვთაებრივი განკარგულება შევიდა ძალში და 1844 წელს შემოდგომაზე, ორივე ეფუძნება იესო ქრისტეს დაბრუნების მოლოდინს ამ თარიღებზე, ასე რომ

ეყრდნობოდა იდეას. იესო ქრისტეს მოსვლასთან ერთად, ამ გამოცდილების თანამედროვეებმა მონაწილეებს, რომლებიც ამ მოლოდინების მიმდევრები იყვნენ, დაარქვეს სახელი „ადვენტიტი“, ლათინური „adventus“-დან, რაც ზუსტად ნიშნავს „დასვლას“. ჩვენ ვიპოვით ამ „ადვენტიტულ“ გამოცდილებას დანიელს ამ წიგნის მე-12 თავში, სადაც სული ხაზს უსვამს ამ უკანასკნელ ფორმალურებულ „შეთანხმების“ მნიშვნელობას.

და ნი ე ლ 10

და ნ ი 10:1 სპარსეთის მეფის კიროსის მეფობის მესამე წელს სიტყვა გამოცხადდა და ნი ე ლს, რომლის სახელი იყო ბელტეშაცარი. ეს სიტყვა, რომელიც მართა ლა, დიდ უბედურებას აუწყებს. მან მოისმინა ეს სიტყვა და გაიგო ხილვა.

1ა - სპარსეთის მეფის კიროსის მეფობის მესამე წელს სიტყვა გამოცხადდა და ნი ე ლს, რომლის სახელი იყო ბელტეშაცარი.

კიროსი 2 მეფობდა – 539 წლადან. ხილვის თარიღი მაშასადამე – 536 წელია.

1ბ - ეს სიტყვა, რომელიც მართა ლა, დიდ უბედურებას აუწყებს.

ეს ტერმინი, დიდი უბედურება, აცხადებს ხოცვა-ჟლეტას დიდი მასშტაბით.

1ც - მან მოისმინა ეს სიტყვა და გაიგო ხილვა.

თუ და ნი ე ლმა მნიშვნელობა გაიგო, ჩვენც გავიგებთ.

და ნ ი 10:2 იმ დროს მე, და ნი ე ლი, სამი კვირა გლოვობდი.

ეს პირადი გლოვა, რომელიც გავლენას ახდენს და ნი ე ლზე, ადასტურებს ხოცვა-ჟლეტის დაკრძალვის ხასიათს, რომელიც განხორციელდება, როდესაც გამოცხადდება დიდი უბედურება.

და ნ ი 10:3 მე არ მიჭამია რაიმე დელოკატესი, არც ხორცი და არც ღვინო მომდიოდა პირში და არც მაცხებ თავს, სანამ სამი კვირა არ დასრულდებოდა.

და ნი ე ლს ეს მომზადება, რომელიც ეძებს უფრო დიდ სიწმინდეს, წინასწარმეტყველებს იმ დრამატულ სიტუაციას, რომელსაც ანგელოზი იწინასწარმეტყველებს და ნ .11:30-ში.

და ნ ი 10:4 პირველი თვის ოცდა მეოთხე დღეს ვიყავი დიდმდინარე ჰიდექელთან.

ჰიდექელს ფრანგულად ჰქვია ვეფხვი. ეს არის მდინარე, რომელიც რწყავდა მესოპოტამიას ევფრატით, რომელმაც გადალხა და მორწყვა ქალღმრთის ქალქი ბაბილონი მეფე ნაბუქოდონოს ორის დასჯილ სიამაყის გამო. და ნი ე ლმა ვერ გაიგო, მაგრამ ეს გარკვევა ჩემთვის იყო განკუთვნილი. რადგან მხოლოდ 1991 წელს გავაცანი და ნი ე ლ 12-ის ნამდვილი ახსნა-განმარტებები, სადაც მდინარე ტიგროსი შეასრულებს „ვეფხვის“ როლს, რომელიც ჭამს ადამიანის სულს. რწმენის გამოცდა ილუსტრირებულია მისი საშიში გადაკვეთით. მხოლოდ რჩეულებს შეუძლიათ გადალხონ იგი და განაგრძონ

მოგზაურობა იესო ქრისტესთან ერთად. ეს არის ისევე ებრაელების მიერ წითელ ზღვის გადაკვეთის სურათი, ეგვიპტელ ცოდვილებისთვის შეუძლებელი და საბედისწერო გადაკვეთა. მაგრამ ის, რომელსაც დაწიელო 12 იწვევს, ირჩევს ბოლო არჩეულ „ადვენტისტებს“, რომელთა მისია გაგრძელდება ქრისტეს დაბრუნებამდე. მათგან უკანასკნელ განიცდის უკანასკნელ **დიდ უბედურებას**, მის უკიდურეს ფორმას, რომელიც მოითხოვს ქრისტეს ჩარევას ძლევამოსილ და დიდებულ გადარჩენაში და შურისმაძიებელ დაბრუნებაში.

დაწიელოსთვის გამოცხადებული პირველი უბედურება მოხსენიებულია დაწ.11:30-ში. ეს ეხება ანტიკური ხანის ებრაელ ხალხს, მაგრამ სხვა მსგავსი უბედურება გამოცხადდება ანალოგიური სურათით Rev.1-ში. ეს განხორციელდება მესამე მსოფლიო ომის შემდეგ, რომელშიც *ადამიანთა მესამედი დაიღუპება*. და ეს კონფლიქტი გამოსახულებაში 9:13-დან 21-მდე არის წარმოდგენილი სიმბოლოებით, მაგრამ იგი განვითარებულია დაწიელოს ამ წიგნში, მე-11 თავის ბოლოს, 40-დან 45-ე მუხლებში. ასე რომ, ჩვენ თანმიმდევრულ დვიპოვით ამ თავში 11, ებრაელთა დიდი უბედურება, შემდეგ დაწ.12:1-ში, დიდი უბედურება, რომელიც სამიზნე იქნება ქრისტიანობის რჩეულებსა და ბოლო დროის ერთგულ ებრაელებზე, რომლებიც ქრისტესკენ მოიქცევიან. უბედურების “და მთავარი აქცენტი იქნება ღვთისგან განწმენდილი შაბათის პრაქტიკა.

წინასწარმეტყველური უბედურებების ორი ხედვის შედარება

- 1- ძველ აღთქმის დაწიელოს ხალხის შვილებს: დაწ.10:5-6.
- 2- ახალ შეთანხმების დაწიელოს ხალხის შვილებს: Rev.1:13-14.

ამ ორი უბედურებისადმი ინტერესის სრულ დასაფასებლად, უნდა გვესმოდეს, რომ მიუხედავად იმისა, რომ ისინი დროთა განმავლობაში მიჰყვებიან ერთმანეთს, პირველი არის ტიპი, რომელიც წინასწარმეტყველებს მეორეს, რომელიც მიმართული იქნება იესო ქრისტეს, უკანასკნელ ერთგულს დაბრუნებაზე. დაწიელოსა და მისი სამი ამხანაგის ღვთის შვილები. ათწლეულების მშვიდობის შემდეგ, რასაც მოჰყვა საშინელი და საშინლად დამანგრეველი ატომური ომი, რომაული კვირის

დასვენების დღე დაწესდება უნივერსალური მთავრობის მიერ, რომელიც ორგანიზებულია სტიქიის შედეგად გადარჩენილების მიერ. დანიელს, ხანანიასის, მიშაელსა და აზარიას დღეებში კვლავ სიკვდილს ემუქრება ერთგულ რჩეულთა სიცოცხლეს; და როგორც „მაკაბელთა“ დროს -168 წელს, რომელიც დანიელს ამ თავში გამოცხადდა უბედურებაზე; და ბოლოს, ბოლო ადვენტიტები და რჩენენ 2029 წლის მეშვიდე დღის შაბათის ერთგულს.

მაგრამ ამ უკანასკნელ განსაცდელმდე, პაპის ხანგრძლივმა მეფობამ 1260 წელს უკვე გამოიწვია მრავალ არსების სიკვდილი ღვთის სახელთ.

მოკლედ, დანიელსთვის მიცემული ამ ხილვის მიერ მიწოდებული გზავნილის გაგება საშუალებას მოგვცემს გავიგოთ იმ გზავნილის მნიშვნელობა, რომელიც მანიოანეს გადასცა გამოცხ.1:13-დან 16-მდე.

დანი 10:5 ავახილუ თვალუბი და შევხედე, და აჰა, იყო კაცი თერთულთ შემოსილი და წელზე ჰქონდა ოქროს სარტყელი უფაზიდან.

5ა - იყო თერთულში გამოწყობილი კაცი

სამართლიანობის საქმეს, რომელიც სიმბოლოა თერთულთ, ღმერთი განახორციელებს ადამიანის მეშვეობით. აღწერილ გამოსახულებაში ღმერთი იღებს ბერძენი მეფის ანტიოქოს 4-ის სახეს, რომელიც ცნობილია ეპიფანეს სახელთ. ის იქნება ებრაელთა მდევნელი - 175-დან - 164 წლამდე, მისი მეფობის ხანგრძლივობის.

5ბ - წელზე აქვს უფაზის ოქროს ქამარი

თირკმელზე მოთავსებული ქამარი ნიშნავს იმულებით სიმართლეს. გარდა ამისა, ოქრო, რომლდანაც იგი მზადდება, მოდის უფაზიდან, რომელიც იერ.10:9-ში მიზნად ისახავს წარმართულ კერპთა ყვანისმცემლობას.

დანი 10:6 მისი სხეული ქრიზოლოტს ჰგავდა, სახე ელვასავით ანათებდა, თვალუბი ცეცხლს ალვით ჰქონდა, ხელუბი და ფეხები გაპრიალებულ სპილენძს ჰგავდა და მისი ხმის ხმა ხალხის ხმაურს ჰგავდა.

6ა - მისი სხეული ქრიზოლოტს ჰგავდა

ღმერთი არის ხედვის ავტორი, მაგრამ ის აცხადებს წარმართული ღმერთის მოსვლას, აქედან გამომდინარე, ეს დიდებული ზებუნებრივი ასპექტი.

6ბ - სახე ელვასავით ანათებდა

ამ ღმერთის ბერძნული ვინაობა და დასტურებულია. ეს არის ზევსი, მეფე ანტიოქოს 4-ის ბერძნული ღმერთი. ელვა არის ოლმპიელი ღმერთის

ზევის სიმბოლო; ბერძნული მითოლოგიის ოლიმპიური ღმერთების ღმერთი

6c- *მისი თვალები ცეცხლს ალვითიყო*

ის გაანადგურებს იმას, რასაც უყურებს და არ მოიწონებს; მისი მზერა ებრაელებზე იქნება დანის მიხედვით. 11:30: ... *ის შეხედვს მათ ვინც მიატოვებენ და შეთანხმება*. უბედურება უმიზეზოდ არ მოდის, განდგომა ბილწავს ხალხს.

6d- *მისი ხელები და ფეხები გაპრიალებულს კილენძს ჰგავდა*

ჯალთი, რომელსაც ღმერთი გამოგზავნის, ისეთივე ცოდვილი იქნება, როგორც მისი მსხვერპლი. მისი დესტრუქციული მოქმედებები, რომლებიც სიმბოლურად სპილენძის ხელებითა და ფეხებითარის სიმბოლო, ბერძნული ცოდვის სიმბოლოა დანის ქანდაკებაში.2.

მე-6 და *მისი ხმის ხმა ხალხის ხმაურს ჰგავდა*

ბერძენი მეფე მარტო არ იმოქმედებს. მას უკან და წინ ეყოლება უამრავი ჯარისკაცი, როგორც თავად წარმართი, რათა დაემორჩილონ მის ბრძანებებს.

ამ წინასწარმეტყველური განცხადების კულმინაცია და კულმინაცია მიიღწევა დანის აღსრულების ჟამს 11:31: *ჯარები გამოჩნდებიან მისი ბრძანებით; ისინი შეურაცხყოფენ საკურთხეველს, ციხესიმაგრეს, დაასრულებენ მარადიულ მსხვერპლს და აღადგენენ და მღუპველს სისამაგლს. ბიბლიური პატიოსნების მიზნით, მე გადავკვეთე სიტყვა მსხვერპლზე წირვა, რომელიც არ არის დაწერილი ებრაულ ტექსტში, რადგან ღმერთმა „მუდმივი“ ორი განსხვავებული თანმიმდევრული როლი გამოავლინა ძველ და ახალ შეთანხმებაში. ძველ დანს შედგება საღამოს და დილთ ბატონის შესაწირავად და საწვავად. მოკლე მოთხრობაში ის აღნიშნავს იესო ქრისტეს ზეციურ შუამავლობას, რომელიც იხსენებს მის მსხვერპლს რჩეულთა ლოცვებისთვის. შუამდგომლობისთვის. დან.11:31-ის, ძველ შეთანხმების ამ კონტექსტში, ბერძენი მეფე დაასრულებს მოსეს კანონის მარადიულ შესაწირავებს. ამრიგად, ეს მხოლოდ იმ დროის კონტექსტია, რომელშიც ის გამოიხატება, განსაზღვრავს მიწიერი მღვდლის ან ზეციური მღვდელთა ვარის მუდმივი შუამავლობის მსახურების ინტერპრეტაციას: იესო ქრისტეს. მაშასადამე, მარადიულობა დაკავშირებულია ადამიანურ მსახურებასთან ან, მეორე მხრივ და*

საბოლოო ჯამში, იესო ქრისტეს ღვთაებრივ ციურ მსახურებასთან.

დაწი 10:7 მე, დანიელმა, მარტო ვნახე ხილვა, ჩემთან მყოფმა კაცებმა კი ვერ დინახეს, მაგრამ ძალან შეშინდნენ, გაიქცნენ და დაიშალეს.

7- ეს კოლექტიური შიში მხოლოდ ხედვის მიღწევის სუსტი სურათია. რადგან წინასწარმეტყველებულ ხოცვა-ჟლეტის დღეს, მართალი კარგს გააკეთებს, გაქცევა და დამალვა, თუნდაც ეს დედამიწის მუცელში იყოს.

დაწი 10:8 მარტო დავრჩი და ვნახე ეს დიდი ხილვა; ძალებმა გამიცრუეს, სახემ ვერი შემიცვალა და დაიშალა და მთელი ძალა დავკარგე.

8a- თავისი გრძნობებით, დანიელი აგრძელებს წინასწარმეტყველებას იმ უბედურების შედეგების შესახებ, რომელიც მოვა.

დაწი 10:9 გავიგე მისი სიტყვების ხმა; და როგორც მისი სიტყვების ხმა გავიგე, გაოგნებულ დავეცი მიწაზე.

9a - უბედურების დღეს, მღვწეო მეფის ხმა იგივე საშინელ შედეგებს გამოიწვევს; მუხლები დაეჯახება და ფეხები მოხრილდება, ვერ იტანს სხეულს, რომლებიც დაეცემა დედამიწაზე.

დაწი 10:10 და აჰა, ხელო შემეხო და მუხლები და ხელები შემამრწუნა.

10a- მისთვის საბედნიეროდ, დანიელი მხოლოდ წინასწარმეტყველოა, რომელიც პასუხისმგებელია თავისი ხალხისთვის ამ დიდი უბედურების მოახლოების გამოცხადებაზე და ის თავად არ არის ღვთის სამართლანი რისხვის სამიზნე.

დაწი 10:11 მითხრა: დანიელ საყვარელო კაცო, ყურადღება მიაქციე სიტყვებს, რომლებსაც გეტყვი და დადექი იქ, სადაც ხარ; რადგან მე ახლ თქვენთან ვარ გამოგზავნილი. როცა ასე მითხრა, კანკალოთ ვიდექი.

11a - დანიელ საყვარელო კაცო, ყურადღება მიაქციე სიტყვებს, რომლებსაც გეტყვი და დადექი იქ, სადაც ხარ.

ღვთის საყვარელად მიანს არ აქვს მიზეზი, ეშინოდეს მისი ზეციური ჩარევების. ღვთის რისხვა არის ბოროტი და სასტიკი აგრესიული მემბოხე ცოდვილების წინააღმდეგ. დანიელი ამ ხალხის საპირისპიროა, ის უნდა დარჩეს ფეხზე, რადგან ეს არის ბედის სხვაობის ნიშანი, რომელიც საბოლოოდ დაეცემა არჩეულს. მიწიერი სიკვდილს მტვერშიც კი

გამოფხიზლდებიან და ფეხზე დადგებიან. ბოროტები დაიწვეებიან და ბოროტები გაიღვიძებენ, რათა სამუდამოდ განადგურდეს საბოლოო სამსჯავრო. ანგელოზი მიუთითებს "იმ ადგილს, სადაც ხარ". და სადა არის ის? ბუნებაში მდინარე "ჰიდეკელს" ნაპირებზე, ფრანგულდ, ევფრატი, რომელიც გამოცხადებაში ახალ ალიანსის ქრისტიანულ ევროპას დაასახელებს. პირველი გაკვეთილი არის ის, რომ ადამიანს შეუძლია ნებისმიერ ადგილს შეხვდეს ღმერთს და იქ იყოს მისგან კურთხევა. ეს გაკვეთილი არღვევს კერპთაყვანისმცემელ ცრურწმენებს, რომ ბევრი ადამიანისთვის ღმერთი მხოლოდ ეკლესიებში, წმინდა შენობებში, ტაძრებში, სამსხვერპლოებში გვხვდება, მაგრამ აქ ეს არაფერია. თავის დროზე იესო განაახლებს ამ გაკვეთილს და ამბობს იოანეს 4:21-დან 24-მდე: *ქალო, იესომ უთხრა მას, და მიჯერე, და დგება ჟამი, როცა არც ამ მთაზე და არც იერუსალიმში იქნება მამას თაყვანი. თქვენ ეთაყვანებით იმას, რაც არ იცით; ჩვენ თაყვანს ვცემთ იმას, რაც ვიცით, რადგან ხსნა მოდის ებრაელებისგან. მაგრამ მოდის ჟამი და უკვე დადგა, როცა ჭეშმარიტი თაყვანისმცემლები თაყვანს სცემენ მამას სულთა და ჭეშმარიტებით; რადგან ესენი არიან თაყვანისმცემლები, რომლებსაც მამა მოითხოვს. ღმერთი სულთა და ვინც მას თაყვანს სცემს, სულთა და ჭეშმარიტებით უნდა სცეს თაყვანი.*

მეორე გაკვეთილი უფრო დახვეწილია, ის დაფუძნებულია მდინარე ჰიდეკელზე, რადგან სული გეგმავდა თავისი წიგნის გაგებას მხოლოდ თავისი უკანასკნელი ერთგული მსახურებისთვის, რომელთა გამოცდილება და გამოცდა, რომლთაც მათი შერჩევა ხორციელდება, ილუსტრირებულია იმიჯით. ფრანგულდ მდინარე ჰიდეკელს სახიფათო გადაკვეთა, ვეფხვი, ამ სახელს ცხოველს მსგავსად, ასევე რწმენის გამოცდაში, კაცთა სულების მჭამელი.

11ბ - *რადგან მე ახლს თქვენთან ვარ გამოგზავნილი. როცა ასე მოიხრა, კანკალოთვიდექი.*

შეხვედრა აღარ არის ხილვა, ის გარდაიქმნება დიალოგში, გაცვლში ღმერთის ორქმნილებას შორის, ერთი მოდის ზეციდან, მეორე კი კვლავ მიწიდან.

დაწი 10:12 *მან მოიხრა: დაწიელნუგეშინია; რადგან პირველთვე დღიდან, როცა გულ გინდოდა, რომ გაიგო და შენი ღმერთის წინაშე დამდაბლდე, შენი სიტყვები ისმოდა და შენი სიტყვების გამო მოვდივარ.*

მთელ ამ ლექსზე მხოლოდ ერთი მაქვს სათქმელი. თუ მეხსიერებას დაკარგავ, მაინც დამახსოვრებს ლექსი, რომელიც გვეუბნება, როგორ ვასიამოვნოთ ჩვენს შემოქმედებებს.

ლექსი ასეთი სახის მაგალითია; ლოგიკური თანმიმდევრობა, რომელიც დაფუძნებულია იმაზე, რომ თითოეულ მიზეზს აქვს თავისი ეფექტი ღმერთთან: გაგების წყურვილი, რომელსაც თანახმად ვსწამდებით, ისმის და სრულდება.

აქ იწყება ხანგრძლივი გამოცხადება, რომელიც არ დასრულდება დასრულებული წიგნის, მე-12 თავის ბოლომდე.

დაწი 10:13 და სპარსეთის სამეფოს მმართველთა ოცდაერთი დღე გამიწია. მაგრამ, აჰა, მიქაელო, ერთ-ერთი მთავარი წინამძღოლო და მეხმარა და იქ დავრჩი სპარსეთის მეფეებთან.

13ა - და სპარსეთის სამეფოს წინამძღოლო ოცდაერთი დღე მეწინააღმდეგებოდა

ანგელოზი გაბრიელი ეხმარება კიროს 2-ს სპარსეთის მეფეს და მისი მისია ღმერთისთვის მოიცავს მის გადაწყვეტილებებზე შემოქმედებას, რათა განხორციელდეს ქმედებები არ ეწინააღმდეგებოდეს მის დიდპროექტს. ანგელოზის ამ წარუმატებლობის მაგალითი ადასტურებს, რომ ღვთის ქმნილებები მართლაც და რჩენენ თავისუფალნი და დამოუკიდებელი და, შესაბამისად, პასუხისმგებელი არიან ყველ მათ არჩევანსა და საქმეზე.

13ბ- მაგრამ აჰა, მაიკლო, ერთ-ერთი მთავარი ლიდერი, მოვიდა ჩემს დასახმარებლად

გამოვლენილი მაგალითი ასევე გვასწავლის, რომ რეალური აუცილებლობის შემთხვევაში “ ერთ-ერთ მთავარ ლიდერს, მაიკლს ” შეუძლია ჩაერიოს გადაწყვეტილების იმულებით. ეს უმაღლესი დახმარება არის ღვთიური დახმარება, რადგან მიქაელო ნიშნავს: „ვინ არის ღმერთს ჰგავს“. სწორედ ის მოვა დედამიწაზე, რათა განსახიერდეს იესო ქრისტეში. სამოთხეში ის იყო ანგელოზებისთვის ღვთის სულის წარმომადგენლობა მათთან ერთად. ამ შემთხვევაში გამოთქმა „ ერთ-ერთი მთავარი ლიდერი “ შეიძლება ლეგიტიმურად გაგვიკვირდეს. ეს გასაკვირი არ არის, რადგან თავმდაბლობა, სიმშვიდე, გაზიარება და სიყვარულო, რომელსაც იესო გამოავლენს დედამიწაზე, უკვე გამოიყენა მის ზეციურ ცხოვრებაში თავის ერთგულ ანგელოზებთან

ერთად. სამოთხის კანონები არის ის, რაც მან აჩვენა თავისი მიწიერი მსახურების დროს. დედამიწაზე ის გახდა თავისი მსახურების მსახური. და ჩვენ ვიგებთ, რომ ზეცაში მან თავი სხვა მთავარ ანგელოზებთან გაათავაზრა.

13c- და დავრჩი იქ სპარსეთის მეფეებთან
ამიტომ სპარსეთის მეფეთა დინასტიის ბატონობა გაგრძელდება გარკვეულ დროის განმავლობაში ბერძნების ბატონობამდე.

დაწი 10:14 ახლ მოვედო, რომ გაჩვენო, რა დაეძარება შენს ხალხს მომავალში; რადგან ხედვა კვლავ ეხება იმ დროს.

14a - სამყაროს აღსასრულამდე დანიელს ხალხი იქნება შეშფოთებული, როგორც ძველ ისე ახალ აღთქმაში, რადგან მისი ხალხია ისრაელი, რომელსაც ღმერთი იხსნის ეგვიპტური ცოდვისგან, იესო ქრისტეს მიერ ადამის ცოდვისგან და ცოდვისგან. რომის მიერ დაარსებულ ქრისტიანობაში იესოს სისხლთგანწმენდილი.

ანგელოზის მიერ დანიელთან მიტანილი გამოცხადების მიზანია გააფრთხილოს თავისი ხალხი მომავალ ტრაგედიების შესახებ. დანიელს უკვე შეუძლია გააცნობიეროს, რომ ის, რაც მას გამოეცხადა, აღარ ეხება მას პირადად, მაგრამ ის ასევე დაწმუნებულია, რომ ეს სწავლებები მომავალში მომგებიანი იქნება მისი ხალხის მსახურებისთვის და, შესაბამისად, ყველ მათთვის, ვისაც ღმერთი მიმართავს მათდა ადგენს მათ მას.

დაწი 10:15 სანამ ის მეუბნებოდა ამ სიტყვებს, მე მივხედე დედამიწას და გავჩუმდი.

15a - იოანეს ჯერ კიდევ აქვს გონებაში უბედურების საშინელო ხილვა და ცდილობს კონცენტრირება მოახდინოს მის მოსმენაზე, აღარ ბედავს თავის აწევას, რათა შეხედოს მას, ვინც მას ელპარაკება.

დაწი 10:16 და აჰა, ერთი კაცის ძეგლის მსგავსმა შემეხო ჩემს ბაგეებზე. პირი გავაღე, ველპარაკე და ვუთხარი ჩემს წინ მდგარს: ბატონო, ხილვამ შემიპყრო შიშით და ძალს დავკარგე.

1a - და აჰა, ერთი, ვისაც კაცის ძეგლის გარეგნობა ჰქონდა, შეეხო ჩემს ტუჩებს

მიუხედავად იმისა, რომ საშინელო ხილვა იყო დანიელს გონებაში შექმნილი არარეალური გამოგონილი გამოსახულება, პირიქით, ანგელოზი წარმოაჩენს თავს მიწიერი ადამიანის იდენტური ადამიანის სახით. ჯერ ერთი, ისიც ღვთის ხატად შეიქმნა, მაგრამ მიწიერი კანონებისგან

თავისუფალ ციურ სხეულში. მისი ციური ბუნება აძლევს მას წვდომას ორივე განზომილებაში, თითოეულში აქტიური შესაძლებლობების მქონე. დანიელს ტუჩებს ეხება, რომელიც ამ შეხებას გრძნობს.

დაწი 10:17 როგორ ელპარაკება ჩემი ბატონის მსახურს ჩემს ბატონს? ახლს ძალუბი მკარგავს და სუნთქვაც აღარმაქვს.

17ა - წმინდა მიწიერი ადამიანისთვის სიტუაცია ძალან განსხვავებულია, მიწიერი კანონებია და წესებულ და შიშმა ძალ და სუნთქვა დაკარგა.

დაწი 10:18 მაშინ ის, ვისაც კაცის გარეგნობა ჰქონდა, ისევ შემეხოდ და გამაძლიერა.

18ა- ნაზი და ჟინებით, ანგელოზი ახერხებს დანიელს ძალუბის აღდგენას მისი დამშვიდებით.

დაწი 10:19 მაშინ მიიხრა: ნუ გეშინია, საყვარელო, მშვიდობა შენდა. გამბედაობა გამბედაობა! და როცა მელპარაკებოდა, ძალ მოვიპოვე და ვუთხარი: ილპარაკოს ჩემობა ტონო, რადგან შენ გამაძლიერე.

19ა- მშვიდობის გზავნილი! იდენტურია, რასაც იესო მიმართავს თავის მოწაფეებს! არაფერი, როგორც შეშინებულ გონების დამშვიდება. სიტყვები სიმამაცე, სიმამაცე, ეხმარება მას სუნთქვის შეკავებაში და ძალუბის აღდგენაში.

დაწი 10:20 მან მიიხრა: იცი, რატომ მოვედი შენთან? ახლს ვბრუნდები სპარსეთის მმართველთან საბრძოლველად; და როცა წავალ აჰა, მოვა ჯავანის მმართველს.

20ა - ახლს ვბრუნდები სპარსეთის წინამძღოლთან საბრძოლველად

სპარსეთის ეს ლდერი კიროს 2 დიდია, რომელსაც ღმერთი თავის ცხებულს დთვლს; რაც ხელს არ უშლის მის წინააღმდეგ ბრძოლს, რათა გადაწყვეტილებები მისი მიმართულბით წარმართოს.

20ბ - და როცა წავალ აჰა, მოვა იავანის მმართველს

როდესაც ანგელოზი ტოვებს კიროს 2-ს, იმდროინდელი ბერძენი ლდერის თავდასხმა გამოიწვევს მზარდმტრობას ორ სპარსულდა ბერძნულ ბატონობას შორის.

დაწი 10:21 მაგრამ მე გაგაცნობთ, რაც წერია ჭეშმარიტების წიგნში. ამათ წინააღმდეგ არავინ მეხმარება, გარდა მაიკლსა, შენი ლდერისა.

21ა- ამ გამოცხადებას, რომელსაც დანიელ მიიღებს, ეწოდება ჭეშმარიტების წიგნი. დღეს, 2021 წელს, შემიძლოა დავადასტურო, რომ აღსრულდება ყველფერი, რაც მასშია გამოცხადებულ, რადგან

მისი გაგება სრულ დარის მოცემული ჩვენი ლდერის მიქაელს უკვდავი სულთ, დანიელსთვის ძველ აღთქმაში და ჩემთვის ახალ აღთქმაში, იესო ქრისტეს შემდეგ. აცხადებს ამ სახელს, რათა განსაჯოს დემონები, რომლებიც ჯერ კიდევ მოქმედებენ მის დიდებულდა ბრუნებამდე.

დანიელი 11

ყურადღება! თავის შეცვლას მიუხედავად, ანგელოზსა და დანიელს შორის დისკუსია გრძელდება მე-10 თავის ბოლო მუხლთან.

დანი 11:1 და მე, დარიოს მიდიელს პირველ წელს, მასთან ვიყავი მის დასახმარებლად და დასახმარებლად

1a- ღმერთმა შექმნა მარადიულ დსაცხოვრებლად, ანგელოზი, რომელიც ესაუბრება დანიელს, ეუბნება, რომ იგი დაეხმარა და მხარი დაუჭირა დარიოსს, მიდიის მეფეს, რომელმაც დაიპყრო ბაბილონი 62 წლის ასაკში და რომელიც ჯერ კიდევ მეფობდა დანში.6. ამ მეფეს უყვარდა დანიელი და მისი ღმერთი, მაგრამ ხაფანგში ჩავარდნილმა საფრთხეში ჩააგდო მისი სიცოცხლე ლომებისთვის მიცემით. ასე რომ, სწორედ ის ჩაერია ლომების პირის დახურვისა და მისი სიცოცხლს გადასარჩენად. მაშასადამე, ის იყო, ვინც დაეხმარა ამ მეფე დარიოსს იმის გაგებაში, რომ დანიელს ღმერთი არის ერთადერთი ჭეშმარიტი ღმერთი, შემოქმედი ყველფრისა, რომელიც ცხოვრობს და რომ არ არსებობს სხვა მისი მსგავსი.

დანი 11:2 ახლ გაცნობებთ სიმართლეს. აჰა, სპარსეთში კიდევ სამი მეფე იქნება. მეოთხე ყველ და ნარჩენზე მეტ სიმდიდრეს და აგროვებს; და როდესაც ის ძლიერდება თავის სიმდიდრეში, ის ყველს აღადგენს იავანის სამეფოს წინააღმდეგ.

2a- ახლ მე გაცნობთ სიმართლეს

ჭეშმარიტება მხოლოდ ჭეშმარიტმა ღმერთმა იცის და ეს არის სახელი, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს საკუთარ თავს ქრისტეში თავის უკანასკნელ რჩეულთან ურთიერთობისას გამოცხ.3:14-ის მიხედვით. ჭეშმარიტება არ არის მხოლოდ საღვთო

კანონი, მისი განკარგულებები და მცნებები. ის ასევე მოიცავს ყველფერს, რასაც ღმერთი სკრუპულოზურად გეგმავს და მიზნად ისახავს მის დროს განხორციელებს. ჩვენ მხოლოდ ჩვენი ცხოვრების ყოველ დღეს ვხვდებით, ამ დიდი პროგრამის ნაწილს, რომელშიც წინ მივდივართ სიცოცხლის ბოლომდე და ერთობლვად, საბოლოო გადარჩენის პროექტის დასრულებამდე, რომელიც დაინახავს არჩეულმარადისობას.

2ბ- აჰა, კიდევ იქნება სამი მეფე სპარსეთში

პირველი მეფე კიროსის 2-ის შემდეგ: კამბისე 2 (-528 – 521) კლვს თავის ვაჟს ბარდიას, მეტსახელდ სმერდისს ბერძნების მიერ.

მე-2 მეფე: ცრუ სმერდისი, ჯადოქარი გაუმატა სახელს სმერდისის უზურპატორი მხოლოდ მცირე ხნით მეფობს.

მე-3 მეფე: დარიოს 1-ლი სპარსელი (-521 – 486) ჰისტაქეს ვაჟი.

2c- მეოთხე და აგროვებს უფრო მეტ სიმდიდრეს, ვიდრე ყველ სხვა

მე-4 მეფე: ქსერქსეს 1-ლი (-486 – 465). სწორედ მის შემდეგ გამეფდება არტაქსერქსე I-ლი გაათავისუფლებს ყველ ებრაელ ტყვეს მისი მეფობის მეშვიდე წელს, გაზაფხულზე – 458 წელს ესდ.7:7-9 მიხედვით.

2d- და როდესაც ის გაძლიერდება თავისი სიმდიდრით ის ყველფერს წამოაყენებს იავანის სამეფოს წინააღმდეგ

ქსერქსეს I-მა ^{ჩახხშო} და დაამშვიდა აჯანყებულ ეგვიპტე, შემდეგ მან ომი დაიწყო საბერძნეთის წინააღმდეგ, შეიჭრა ატიკაში და გაანადგურა ათენი. მაგრამ ის დამარცხდა სალმინთან - 480 წელს. საბერძნეთი შეინარჩუნებს ბატონობას თავის ტერიტორიაზე. და სპარსეთის მეფე დარჩა აზიაში, მიუხედავად ამისა, წამოიწყო თავდასხმები, რამაც დაადასტურა საბერძნეთის დაპყრობის სურვილი.

დანი 11:3 მაგრამ აღდგება ძლევამოსილი მეფე, რომელიც იმეფებს დიდი ძალთ და გააკეთებს იმას, რაც სურს.

3a- თავის ტერიტორიაზე დამარცხებულ, ნადირობა სპარსეთის მეფე ქსერქსეს I ^{მოკლულია}, მოკლულია მისი ორი დიდი კაცის მიერ. ის დამარცხა ახალგაზრდამ, რომელსაც მოტყუებით დასცინოდა. საბერძნეთმა მეფედ აირჩია ალექსანდრე მაკედონელი, ახალგაზრდა მაკედონელი 20 წლის (დაბადებული – 356, მეფობდა – 336, – გარდაიცვალა – 323 წ.).

წინასწარმეტყველებაში ის მოიხსენიება, როგორც მე-3 იმპერიის დამაარსებელი დანის ქანდაკება.2, მესამე ცხოველ დანი.7 და მეორე ცხოველ დანი.8.

დანი 11:4 და როდესაც ის ამაღლდება, მისი სამეფო დაიშლება და გაიყოფა ცის ოთხი ქარისკენ; ის არ იქნება მისი შთამომავლების საკუთრება და არც ისეთი ძლიერი იქნება, როგორც იყო, რადგან მოწყვეტილი იქნება და სხვას გადავა, ვიდრე მათზე.

4a- ჩვენ იქ ვპოულობთ ზუსტ განმარტებას, რომელიც მოცემულია დანის ბერძნულ თხის დიდ გატეხილ რქაზე. 8:8 და მისი განმარტება 22-ე მუხლს: *ოთხი რქა, რომელიც გაჩნდა ამ გატეხილ რქის ნაცვლად ეს არის ოთხი სამეფო, რომელიც გაჩნდება. ამ ერიდან, მაგრამ ვისაც ამდენი ძალა არექნება.*

მახსოვს, რას წარმოადგენს "ოთხი დიდი რქა".

1-ლ რქა: ბერძნულ სელევკიდების დინასტია და არსებული სირიაში სელევკოს 1-ლ ნიკატორის მიერ.

მე-2 რქა: ბერძნულ ლგიდების დინასტია, რომელიც დაარსდა ეგვიპტეში პტოლემე I ლგოსის მიერ.

მე-3 რქა: ბერძნული დინასტია, რომელიც დაარსდა კვალში ლსიმაქეს მიერ.

მე-4 რქა: ბერძნული დინასტია დაარსდა მაკედონიაში კასანდრას მიერ.

დანი 11:5 სამხრეთის მეფე გაძლიერდება. მაგრამ მისი ერთ-ერთი ლიდერი მასზე ძლიერი იქნება და გაბატონდება; მისი ბატონობა ძლიერი იქნება.

5a- სამხრეთის მეფე გაძლიერდება

პტოლემე I სოტერ ლგოსი – 383 – 285 ეგვიპტის მეფე ან „სამხრეთის მეფე“.

5b- მაგრამ მისი ერთ-ერთი ლიდერი მასზე ძლიერი იქნება და გაბატონდება; მისი ბატონობა ძლიერი იქნება.

სელევკი 1-ლ ნიკატორი -312-281 სირიის მეფე ან "ჩრდილოეთის მეფე".

დანი 11:6 რამდენიმე წლს შემდეგ ისინი შექმნიან ალანსს და სამხრეთის მეფის ასული მოვა ჩრდილოეთის მეფესთან ჰარმონიის აღსადგენად მაგრამ ის არ შეინარჩუნებს მკლავის ძალს და ის წინააღმდეგობას არ გაუწევს, არც ის და არც მისი მკლავი; გადაეცემა მათ ვინც მოიყვანა, მამასთან და მასთან ერთად ვინც იმ დროს მისი საყრდენი იყო.

6a- წინასწარმეტყველება გამოტოვებს ანტიოქოს 1-ის (-281-261), მეორე „ჩრდილოეთის მეფის“ მეფობას, რომელმაც წამოიწყო პირველი „სირიის ომი“ (-274-271) „სამხრეთის მეფის“ პტოლემე 2 ფილდელფოსის წინააღმდეგ. (- 282 -286). შემდეგ მოდის მე-2 "სირიის

ომი" (- 260 - 253) , რომელიც ეწინააღმდეგება ეგვიპტელებს სახალ " ჩრდილოეთის მეფის " ანტიოქოს 2 თოსს (- 261 - 246).

6ბ- რამდენიმე წელს შემდეგ ისინი მოკავშირეებიან და სამხრეთის მეფის ასულო მოვა ჩრდილოეთის მეფესთან ჰარმონიის აღსადგენად

იწყება სკაბროზული ქცევა. ბერნიკეზე დაქორწინების მიზნით, ანტიოქოსი 2 შორდება თავის კანონიერ მეუღლეს, სახელად ლოდიკეს. მამა ქალოშვილს თანახმად დასიძის სახლში რჩება.

6ც- მაგრამ ის არ შეინარჩუნებს მკლვის ძალს და ის წინააღმდეგობას არ გაუწევს, არც ის და არც მისი მკლვი; გადაეცემა მათ ვინც მოიყვანა, მამასთან და მასთან ერთად ვინც იმ დროს მისი საყრდენი იყო.

მაგრამ სიკვდილს წინ ანტიოქოსი 2 მემკვიდრეობით ართმევს ბერნიკას. ლოდიკეა შურს იძიებს და მოკლ მამასთან და პატარა ქალოშვილთან ერთად (მკლვი = შვილი). შენიშვნა : გამოცხ.3:16-ში იესო აპირებს განქორწინებას თავის ოფიციალურად დაქვნილ ტოლს, სახელად ლოდიკეა; მით უფრო, რომ ანტიოქოსი 2 საკუთარ თავს „თოსს“ უწოდებს, დმერთს. ინგლისში მეფე ჰენრი 8-მა უკეთესად მოიქცა, ის განქორწინდა რომის რელიგიური ავტორიტეტისგან განცალკევებით, შექმნა თავისი ანგლოკანური ეკლესია და გამოიწვია მისი შვიდი ცოლს სიკვდილს ერთმანეთის მიყოლებით. შემდეგ მოდის მე³ „სირიის ომი“ (-246-241).

დაწი 11:7 მის ადგილს ფესვებიდან გასროლს ამოვა; მოვა ლშქარში, შევა ჩრდილოეთის მეფის ციხესიმაგრეებში, როგორც უნდა, განკარგავს მათ და თავს გაძლიერდება.

7ა- მის ადგილს ფესვებიდან გასროლს ამოვა კტოლუმე ვევერგეტე -246-222 ბერნიკეს ძმა.

7ბ- მოვა ჯარში, შევა ჩრდილოეთის მეფის ციხესიმაგრეებში

სელევკი 2 კალნიკოსი -246-226

7ც- ის განკარგავს მას, როგორც სურს და თავს გაძლიერდება

ბატონობა ეკუთვნის სამხრეთის მეფეს. ეგვიპტის ეს ბატონობა ხელაყრელა ებრაელებისთვის სელევკიდი ბერძნებისგან განსხვავებით. და უყოვნებლად უნდა გვესმოდეს, რომ ორ დაპირისპირებულ მმართველს შორის არის ისრაელის ტერიტორია, რომელიც ორმა მეომარმა

ბანაკმა უნდა გადალხოს თავდასხმის დროს ან უკან დახევისას.

დაწი 11:8 წაიღებს და წაიყვანს ეგვიპტეში მათ ღმერთებს, მათ ქანდაკებებს და მათ ძვირფას ვერცხლსა და ოქროს ნივთებს. შემდეგ ის რამდენიმე წლათშორს და რჩება ჩრდილოეთის მეფეს.

8ა - აღიარების მიზნით, ეგვიპტელები მის სახელს, პტოლემე 3-ს, დაამატებენ სახელს „ევერგეტესი“ ანუ კეთილსმყოფელი.

დაწი 11:9 და წავა სამხრეთის მეფის სამეფოს წინააღმდეგ და დაბრუნდება თავის ქვეყანაში.

9ა-სელევკოს 2-ის პასუხი ჩაიშალა მე-4 „სირიის ომის“ (-219-217) და წყება მდე, რომელმაც ანტიოქოსი 3 და უპირისპირა პტოლემე 4 ფილოპატორს.

დაწი 11:10 გამოვლენ მისი ვაჟები და შეაგროვებენ უამრავ ჯარს; ერთი მათგანი წინ წამოვა, ნიაღვარივით გავრცელდება, გადმოიღვრება, შემდეგ დაბრუნდება; და წამოიწყებენ სამართი მოქმედებებს სამხრეთის მეფის ციხემდე.

10ა - ანტიოქოსი 3 მეგასი (-223 -187) პტოლემე 4 ფილოპატორის წინააღმდეგ (-222-205). დაამატებულ მეტსახელები ცხადყოფს ლგიდის ხალხის დაცინვის მდგომარეობას, რადგან ფილოპატორი ბერძნულ დამამის სიყვარულს ნიშნავს; მამა, რომელიც პტოლემეოსმა მოკლა ... კიდევ ერთხელ ჩაიშალა სელევკიდების თავდასხმები. მახინჯ ბანაკში ბატონობა და რჩება.

დაწი 11:11 სამხრეთის მეფე გაბრაზდება, გამოვა და თავს დაესხმება ჩრდილოეთის მეფეს; აღადგენს უამრავ ხალხს და ჩრდილოეთის მეფის ჯარს გადაეცემა ხელში.

11ა- სელევკიდების ეს გამანადგურებელი დამარცხება კარგია ებრაელებისთვის, რომლებიც უპირატესობას ანიჭებენ ეგვიპტელებს, რადგან ისინი კარგად ექცევიან მათ.

დაწი 11:12 და ეს სიმრავლე იამაყებს და მეფის გულს ამაღლდება; ათასობითს ჩამოაგდებს, მაგრამ ვერ გაიმარჯვებს.

12ა- სიტუაცია შეიცვლება მე -5 „სირიის ომით“ (-202-200) , რომელიც დაუპირისპირდება ანტიოქოს 3-ს პტოლემე 5 ეპიფანეს (-205 -181) წინააღმდეგ.

დაწი 11:13 რადგან ჩრდილოეთის მეფე კვლავ მოვა და შეკრებს პირველზე მეტ ხალხს; ცოტა ხნის შემდეგ, რამდენიმე წლის შემდეგ, დიდი ჯარით და დიდი სიმდიდრით გაემგზავრება.

13a- სამწუხაროდ, ებრაელებისთვის, სელევკიდი ბერძნები დაბრუნდნენ თავიანთ ტერიტორიაზე ეგვიპტეზე თავდასხმისთვის.

დაწი 11:14 იმ დროს ბევრი აღდგება სამხრეთის მეფის წინააღმდეგ და შენს ხალხში მოძალდეები აჯანყდებიან ხილვის შესასრულებლად და ეცემა.

14a - ეგვიპტის სამხრეთის ახალ მეფეს პტოლემე 5 ეპიფანე - ან ილუსტრიუსი (-205-181) ხუთი წლის ასაკში უჭირს ანტიოქოს 3-ის თავდასხმა, რომელსაც მხარს უჭერენ მოწინააღმდეგეები. მაგრამ ებრაელები მხარს უჭერენ ეგვიპტის მეფეს სელევკიდებთან ბრძოლთ. □სინი არიან, არა მხოლოდ დამარცხდნენ და მოკლეს, არამედ სირიელ სელევკიდი ბერძნები სამუდამო მტრება დაქციეს.

ამ ლექსში გამოვლენილი ებრაული აჯანყება გამართლებულია ეგვიპტის ბანაკზე ებრაელთა უპირატესობით; ამიტომ ისინი მტრულდ არიან განწყობილნი სელევკიდების ბანაკთან, რომელიც კვლავ იბრუნებს სიტუაციაზე ბატონობას. მაგრამ დმერთმა არ გააფრთხილ თავისი ხალხი ეგვიპტელებთან ალანსის შესახებ? „ეგვიპტე, ლურწამი, რომელიც მასზე დაყრდნობილს ხელს ხვრეტავს“, ესა. 36:6: „აჰა, ეგვიპტეში მოათავსეთ საყრდენად აიღეთ ეს გატეხილი ლურწამი, რომელიც შეაღწევს და ჭრის ხელს. ყველ, ვინც მას ეყრდნობა: ეს არის ფარაონი, ეგვიპტის მეფე, ყველს, ვინც მას ენდობა.“ როგორც ჩანს, ეს გააფრთხილება იგნორირებულია ებრაელო ხალხის მიერ და მათი ურთიერთობა დმერთთან ყველზე უარესია; სასჯელი უახლოვდება და დარტყმა. ანტიოქე 3 აიძულებს მათ ძვირად გადაიხადონ თავიანთი მტრობა.

გთხოვთ გაითვალისწინოთ: ეს ებრაული აჯანყება მიზნად ისახავს „ასრულოს ხედვა“ იმ გაგებით, რომ ის ამზადებს და აყალიბებს სირიელების სიმულს ებრაელო ხალხის წინააღმდეგ. ამგვარად, დაწ.10:1-ში გამოცხადებული **დიდი უბედურება** მოვა მათდასარტყმელად.

დაწი 11:15 და გამოვა ჩრდილოეთის მეფე, ააშენებს ტერასებს და აიღებს ძლიერ ქალქებს. სამხრეთის ჯარები და მეფის ელტა წინააღმდეგობას არ გაუწევენ, მათ წინააღმდეგობის გაწევის ძალა კლათ.

15a - ბატონობამ სამუდამოდ შეიცვალა მხარე, ის სელევკიდების ბანაკშია. მის თვალწინ ეგვიპტის მეფე მხოლოდხუთი წლისაა.

დაწი 11:16 ვინც მის წინააღმდეგ წავა, რასაც უნდა, გააკეთებს, და არავინ წინააღმდეგობას არ გაუწევს მას; ის გაჩერდება უმშვენიერეს ქვეყანაში, მოსკობს ყველგან, რაც ხელში ჩაუვარდება.

16a- ანტიოქოსი 3 მაინც ვერ ახერხებს ეგვიპტის დაპყრობას და მისი დაპყრობის წყურვილ მას აღიზიანებს, ებრაელ ხალხი მისი ტკივილ ხდება. ის თავის რისხვას აშორებს წამებულ ებრაელ ერს, რომელსაც დაწ.8:9-ში მოხსენიებული გამოთქმით „ყველგან უმშვენიერი ქვეყანა“.

დაწი 11:17 ის შესთავაზებს მოსვლას თავისი სამეფოს მთელ ძალუბით და მშვიდობის დამყარებას სამხრეთის მეფესთან; ცოლდ მისცემს თავის ქალშვილს მისი დაღუპვის განზრახვით; მაგრამ ეს არ მოხდება და არგამოვა.

17a- ვინაიდან ომი არ გამოდგება, ანტიოქოსი 3 ცდილობს ალანსის გზას ლგიდის ბანაკთან. სტრატეგიის ამ ცვლელბას აქვს მიზეზი: რომი გახდა ეგვიპტის მფარველი. ასე რომ, ის ცდილობს მოაგვაროს უთანხმოება თავის ქალშვილ კლეოპატრას, პტოლემეოს 5-ზე დაქორწინებით. ქორწინება ხდება, მაგრამ დაქორწინებულ წყვილს სურს შეინარჩუნოს დამოუკიდებლობა სელევკიდების ბანაკისგან. ანტიოქე 3-ის გეგმა ეგვიპტის ხელში ჩაგდება შესახებ კვლავ ჩაიშალა.

დაწი 11:18 ის დაინახავს კუნძულებს და ბევრმა თვანს აიღებს; მაგრამ წინამძღოლო დაასრულებს შეურაცხყოფას, რომლის მოზიდვაც სურდა და ატყდება მას.

18a- ის დაიპყრობს მიწებს აზიაში, მაგრამ საბოლოოდ აღმოაჩენს რომაულ არმიას, რომელიც აქ დაწ.9:26-ში არის მითითებული ტერმინით „ლოდერი“; ეს იმიტომ, რომ რომი ჯერ კიდევ რესპუბლიკაა, რომელიც აგზავნის თავის ჯარებს კუნთოვანი დამშვიდების ოპერაციებში ლუგატების ხელმძღვანელობით, რომლებიც წარმოადგენენ სენატორების და ხალხის ძალ უფლებას, პლებსს. იმპერიულ მმართველობაზე გადასვლს არ შეცვლს ამ ტიპის სამხედრო ორგანიზაციას. ამ ლოდერს 3ქვია ლუციუს სციპიონი, რომელიც ცნობილია როგორც აფრიკელი, მეფე ანტიოქოსმა რისკავს მასთან დაპირისპირება და ის დამარცხდა მაგნეზიაში 189 წელს და დაისაჯა რომისთვის ომის კომპენსაციის სახით გადაეხადა უზარმაზარი ვალ, 15000 ტალნტი. გარდა ამისა, მისი უმცროსი ვაჟი, მომავალი ანტიოქოსი 4 ეპიფანე, ებრაელთა მდევნელი, რომელიც 31-ე მუხლში

შეასრულებს და ნ.10:1-ში ნაწინასწარმეტყველებულ „უბედურებას“, მძევლ დაიყვანეს რომაელებმა.

და ნი 11:19 მაშინ წავა თავისი ქვეყნის ციხესიმაგრეებში; და დაბრკოლება და დაეცემა და აღარიბების.

19a - დაპყრობის ოცნებები დასრულდა მეფის სიკვდილთ, რომელიც შეცვალა მისმა უფროსმა ვაჟმა სელევკოსმა 4 (-187-175).

და ნი 11:20 ვინც მის ადგილს დაიკავებს, სამეფოს უმშვენიერეს მხარეში მიიყვანს მბრძანებელს, მაგრამ რამდენიმე დღეში ის გატყდება და არა რისხვითაა მოით.

20a- რომაელების წინაშე დავალოანების გადახდის მიზნით, მეფე აგზავნის თავის მინისტრს ჰელოდორუსს იერუსალიმში ტადრის საგანძურის წასაღებად, მაგრამ ტადარში საშინელო ხილვის მსხვერპლ, ის ტოვებს ამ შეშინებულ პროექტს. ეს გამომძიებელი არის ჰელოდორუსი, რომელიც შემდეგ მოკლავს სელევკოს 4-ს, რომელმაც დაავალა მისი მისია იერუსალიმში. განზრახვა ღირს ქმედება, და ღმერთმა აიძულა იგი გადაეხადა თავისი წმინდა ტადრის ამ შეურაცხყოფისთვის თავისი წინამძღოლის სიკვდილთ, რომელიც მოკლულა არ მოკვდა არც ბრაზით და არც მოით.

ანტიოქოსი 4 დიდი უბედურების ხილვაში გამოსახული ადამიანი

და ნი 11:21 სამულჯელო კაცი დაიკავებს თავის ადგილს სამეფო ღირსების გარეშე; ის მშვიდობის შუაგულში გამოჩნდება და სამეფოს მზაკვრობით დაიპყრობს.

21a- ეს არის ანტიოქოსი, ანტიოქოსის უმცროსი ვაჟი 3. რომაელთა ტყვე და მძევალ, ჩვენ შეგვიძლია წარმოვიდგინოთ მის პერსონაჟში წარმოქმნილი ეფექტი. მეფე რომ გახდა, მას შურისძიება მოუწია სიცოცხლისთვის. გარდა ამისა, რომაელებთან მისმა ყოფნამ მათთან გარკვეულ ურთიერთგაგების საშუალება მისცა. სირიის ტახტზე მისი მოსვლა ეფუძნება ინტრიგებს, რადგან მასზე უპირატესობა სხვა ვაჟს, უფროს დემეტრეს ჰქონდა. დაინახა, რომ დემეტრემ დაღო შეთანხმება მაკედონიის მეფე პერსევსთან, რომაელთა მტერთან, ამ უკანასკნელმა მხარი დაუჭირა და ტახტზე მათი მეგობარი ანტიოქოსი დასვა.

დაწი 11:22 და ნიაღვარივით გადმოღვრილ ჯარები დაიძვრება მის წინაშე და განადგურდება, როგორც ალექმის მთავარი.

22a- ჯარები, რომლებიც ნიაღვარივით გავრცელდა, ჩაძირულ იქნება მის წინაშე და განადგურდება

მტრობა განახლება მე -6 "სირიის ომით" (-170-168¹).

ამჯერად რომაელებმა ნება მისცეს ანტიოქოსს 4 განაახლოს მამის ომი ეგვიპტის მახინჯი ბანაკის წინააღმდეგ. მას ასე არასოდეს დაუმსახურებია ცოდვის სიმბოლო, ბერძნული ეს მართალა ამ კონტექსტში. უფრო სწორად განსაჯეთ ფაქტები, როგორც ღმერთმა გააკეთა მაშინ. ლგიდის ბანაკში პტოლემე 6 ინცესტუალურად არის დაქორწინებული თავის დას კლეოპატრა 2-ზე. მათთან ასოცირდება მათი უმცროსი ძმა პტოლემე 8, რომელც ცნობილია როგორც Physcon. ამის შემდეგ შეგვიძლია გავიგოთ, რატომ უშვებს ღმერთს ანტიოქეს მათი ჯარის განადგურება.

22b- ასევე ალანსის ლდერი.

მენელსის, სელევკიდების თანამშრომელი, სწყურია კანონიერი მღვდელმთავარი ონიასის თანამდებობას, მან მოკლ იგი ანდრონიკეს მიერ და დაიკავა მისი ადგილი. ეს ისევე ღმერთის ისრაელა? ამ დრამაში ღმერთი იწყებს მოქმედებების გახსენებას, რომლებსაც რომი განახორციელებს საუკუნეების განმავლობაში. მართლაც, საიმპერატორო რომი მოკლავს მესიას და პაპის რომი მოისურვებს და წაართმევს მის სამუდამო მღვდელმსახურებას, ისევე როგორც მენელსმა მოკლ ონიასი მის ნაცვლად.

დაწი 11:23 და მას შემდეგ, რაც მას შეუერთდება, ის გამოიყენებს მოტყუებას; ის დაიძრებს გზას და ცოტა ხალხით იქნება უპირატესობა.

23a- ანტიოქე ყველსთან აკავშირებს მოკავშირეებს, მზად არის დაარღვიოს ისინი, თუ ეს მის ინტერესებშია. მარტო ეს პერსონაჟი საფრანგეთისა და ევროპის მეფეების ისტორიის გამოსახულებაა; დადებული ალანსები, ალანსები დაირღვა და სისხლანი ომები მშვიდობის ხანმოკლე პერიოდებთან ერთად.

მაგრამ ეს ლექსი ასევე აგრძელებს, ორმაგი წაკითხვით, გვამლევს პაპის რეჟიმის ესკიზს, რომელც წმინდანებს 120 წლს განმავლობაში დევნის. რადგან ბერძენი მეფე და პაპი ძალან ჰგვანან ერთმანეთს: მოტყუება და ხრიკები ორივეში.

დაწი 11:24 ის მშვიდობით შევა პროვინციის ყველზე ნაყოფიერ ადგილებში; ის გააკეთებს იმას, რაც არ

გაუკეთებიათ მის მამებს და არც მამათ მამებს; ის გაანაწილებს ნადავლს, ნადავლს და სიმდიდრეს; ციხეების წინააღმდეგ პროექტებს შექმნის და ამას გარკვეულ დროით.

24a- უნდა გადაიხადოს რომაელების წინაშე არსებულ უზარმაზარი ვალ. ამ მიზნით, ანტიოქე 4 გადასახადს აყენებს თავის პროვინციებს და, შესაბამისად, ებრაელ ხალხს, რომლებზეც ის დომინირებს. ის იღებს იქ, სადაც არ დათესავს და ართმევს სიმდიდრეს და მონებულ ხალხებს, რომლებიც მისი ბატონობის ქვეშ იყვნენ. მან არ მიატოვა თავისი მიზანი - ეგვიპტის დაპყრობა კაუჭით ან თაღლითით. და იმისთვის, რომ ჯარისკაცებმა და აფასონ და მიიღონ მათი მხარდა ქერა, ის უზიარებს ნადავლს თავის ჯარს და დიდებულ დპატივს სცემს თავის ბერძნულ ღვთაებებს, რომელთაგან მთავარია: ოლიმპიელი ზევსი, ბერძნული მითოლოგიის ღმერთების ღმერთი.

ორმაგი წაკითხვისას რომის პაპის რეჟიმი იგივენაირად იმოქმედებს. იმის გამო, რომ ის ბუნებით სუსტია, მან უნდა აცდუნოს და გაამდიდროს სამეფოების დიდებულები, რათა აღიარონ და მხარი დაუჭირონ მათ და მათ შეიარაღებულ ძალას.

დაწი 11:25 დიდი ლშქრის სათავეში ის გამოიყენებს თავის ძალსა და ცეცხლს სამხრეთის მეფის წინააღმდეგ. სამხრეთის მეფე კი მრავალრიცხოვან და ძალზე მძლავრ ლშქარს შეებრძოლება; მაგრამ ის წინააღმდეგობას არ გაუწევს, რადგან მის წინააღმდეგ ბოროტი გეგმები დაიგეგმება.

25a - 170 წელს ანტიოქოსი 4 იტაცებს პელუსიუმს და დაეპატრონება მთელ ეგვიპტეს, გარდა მისი დედაქალაქი ალექსანდრიის.

დაწი 11:26 ვინც მისი სუფრიდან ჭამს, გაანადგურებს მას; მისი ჯარი ნიაღვარივით გავრცელდება და მკვდრები მრავლდება და ეცემა.

26a- პტოლემე 6 შემდეგ ეწევა მოლპარაკებებს ბიძასთან ანტიოქოსთან 4. ის უერთდება სელევკიდების ბანაკს. მაგრამ ეგვიპტელების მიერ მოწონებულ, იგი ალექსანდრიაში შეცვალა მისმა ძმამ პტოლემე 8-მა, ამიტომ უღალტა მისმა ოჯახმა, რომელიც ჭამდა საჭმელს მისი სუფრიდან. ომი გრძელდება და დაღუპულები მრავლდებიან.

დაწი 11:27 ორივე მეფე ეძებს ბოროტებას გულში და ერთ მადიასთან ილპარაკებს ტყუილად მაგრამ ეს არ გამოდგება, რადგან დასასრულს არ მოვა და ნიშნულ დრომდე.

27a- კიდევ ერთხელ ჩავარდება ანტიოქოს 4-ის ინტრიგები. მისი ურთიერთობა მმისშვილთან პტოლემე 6-თან, რომელიც მას შეუერთდა, ეფუძნება მოტყუებას.

27b- *მაგრამ ეს არ გამოდგება, რადგან დასასრულს მხოლოდ დაწინაურდნის მოვლა.*

რა მიზანზეა საუბარი ამ ლექსში? სინამდვილეში, ის რამდენიმე დასასრულს გვთავაზობს და პირველ რიგში, ომის დასრულებას ანტიოქოს 3-სა და მის ეგვიპტელ მმისშვილებსა და დისშვილს შორის. ეს დასასრული ახლოსაა. სხვა დასასრულები ეხება პაპის მეფობის 1260-წლიან ხანგრძლივობას დაწინაურდნის 12:6 და 7 და ამჟამინდელ თავის 40-ე მუხლს დასასრულის დრო, რომელიც იხილვს მესამე მსოფლიო ომის შესრულებას, რომელიც ამზადებს კონტექსტს ბოლო დიდი საყოველთაო უბედურებას.

მაგრამ ამ მუხლში ამ გამოთქმას არავითარი პირდაპირი კავშირი არ აქვს მე-40 მუხლში მოყვანილ „აღსასრულის ჟამთან“, როგორც ჩვენ აღმოვაჩინეთ და ვამტკიცებთ. ამ თავის სტრუქტურა გარეგნულად ჭკვიანურადმატყუარაა.

დაწი 11:28 დაბრუნდება თავის მიწაზე დიდი სიმდიდრით; იგი გულში მტრულს დიქნება განწყობილ წმინდა ალანსის მიმართ, იმოქმედებს მის წინააღმდეგ, შემდეგ დაბრუნდება თავის ქვეყანაში.

28a- ის დაბრუნდება თავის ქვეყანაში დიდი სიმდიდრით

პასუხისმგებელი ეგვიპტელთაგან წაღებულ სიმდიდრეზე, ანტიოქოსი 4 ბრუნდება ანტიოქიაში და ტოვებს პტოლემე 6-ს, რომელიც მან დაადგინა დაპყრობილ ეგვიპტის ნახევარზე მეფედ. მაგრამ ეს ნახევრად გამარჯვება აღიზიანებს უკმაყოფილო მეფეს.

28b- მეფის გაღიზიანებამ ებრაელები მისი რისხვის სამიზნეებადაქცია. ასევე, მათსახლში მისვლთ, ის ამ სიბრაზის გარკვეულ ნაწილს მათზე გამოაქვს, მაგრამ არ დაამშვიდებს.

დაწი 11:29 დაწინაურდნის ის კვლავ წავა სამხრეთის წინააღმდეგ; მაგრამ ამ ბოლო დროს ყველფერი ისე არ მოხდება, როგორც ადრე.

29a - ჩვენ შევდივართ დიდი უბედურების წელს.

- 168 წელს ანტიოქოსმა შეიტყო, რომ მისი მმისშვილები კვლავ შერიგდნენ მის წინააღმდეგ, პტოლემე 6-მა ზავი დადო მმასთან პტოლემე 8. დაპყრობილ ეგვიპტური მიწები ეგვიპტის ხანაკში

დაბრუნდა. ამიტომ ის კვლავ გაემგზავრება კამპანიაში თავისი ძმისშვილების წინააღმდეგ, გადაწყვეტილ აქვს გატეხოს ყოველვარი წინააღმდეგობა, მაგრამ...

დანი 11:30 ქიტიმის ხომაღლები მის წინააღმდეგ გამოვლენ; იმედაცრუებულ, ის უკან დაბრუნდება. მაშინ, წმინდა ალანსის წინააღმდეგ განრისხებულ, უმოქმედო არ დარჩება; როცა დაბრუნდება, შეხედვს მათ ვინც მიატოვა წმინდა აღთქმა.

30a- ჩიტიმის ხომაღლები წინ მიიწევენ მის წინააღმდეგ

ამრიგად, სული განსაზღვრავს რომაულ ფლოტს, რომელიც დაფუძნებულია ამჟამინდელ კუნძულ კვიპროსზე. იქიდან ისინი აკონტროლებენ ხმელთაშუა ზღვის ხალხებს და აზიის სანაპირო ხალხებს. მას შემდეგ, რაც მამამისი ანტიოქოსი 3 დადა რომაულ ვეტოს წინაშე. ის განიცდის დამცირებას, რაც მას გააბრაზებს. რომაელ ლეგატი პოპილუს ლენასი ახაზავს წრეს მიწაზე მის ფეხებთან და ავალებს, არ დატოვოს იგი, თუ არ გადაწყვეტს რომის ბრძოლს ან დაემორჩილოს მას. ანტიოქოსმა, ყოფილმა მძევლმა, ისწავლ მამისთვის მიცემულ გაკვეთილ და მან უარი უნდა თქვას ეგვიპტის დაპყრობაზე, რომელიც მთლიანად რომის პროტექტორატის ქვეშ იყო. ფეთქებადი რისხვის ამ კონტექსტში, ის გაიგებს, რომ ებრაელები, მკვდრების მორწმუნე, ხარობენ და ზეიმობენ. ისინი საშინლად გაიგებენ, რომ ის ჯერ კიდევ ძალიან ცოცხალა.

დანი 11:31 ჯარი მოვა მის ბრძანებით; ისინი შეურაცხყოფენ საკურთხეველს, ციხესიმაგრეს, დაასრულებენ სამუდამო მსხვერპლშეწირვას და დაყენებენ გამანადგურებელს (ან დამლუპველს) სისამაგლს.

31a- ეს ლექსი ადასტურებს ფაქტებს, რომლებიც დაკავშირებულია 1 მაკ.1:43-44-45-ის აპოკრიფულ ანგარიშში: შემდეგ მეფე ანტიოქემ მისწერა მთელ თავის სამეფოს, რათა ყველს გახდეს ერთი ხალხი და თითოეულმა მიატოვოს თავისი კონკრეტული კანონი. ყველს ერი და თანხმდა მეფე ანტიოქეს ამ ბრძანებას და ისრაელში ბევრი და თანხმდა ამ მონობას, სწირავდა მსხვერპლს კერპებს და დაარღვია (ბილწავდა) შაბათი. ამ აღწერაში ვხვდებით დანიელსა და მისი სამი თანამგზავრის განსაცდელებს ბაბილონში. და დმერთი

წარმოგვიდგენს 1 მაკაბელში, აღწერა, თურა იქნება უკანასკნელი დიდი უბედურება, რომელსაც ჩვენ, ქრისტეში ცოცხლები, მოგვიწევს წინაშე იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე. ჩვენს დროსა და მაკაბელ ებრაელებს შორის კიდევ ერთმა დიდმა უბედურებამ გამოიწვია იესო ქრისტეს წმინდანები 120 წლის განმავლობაში.

31ბ - შეურაცხოვენ საკურთხეველს, ციხესიმაგრეს, და ასრულებენ სამუდამო მსხვერპლს და დაყენებენ გამანადგურებელს (ან და მღუპველს) სისამაგლეს.

ეს ქმედებები და დასტურდება ებრაელ და რომაელ ისტორიკოსის იოსებ ფლავიუსის მიერ აღნიშნულ ისტორიულ ჩვენებაში. ნივთის მნიშვნელობა ამართლებს მას, ასე რომ, მოდით შევხედოთ ამ ჩვენებას, რომელშიც აღმოვაჩინოთ მესამე მსოფლო ომის გადარჩენილთა მიერ ჩამოყალიბებული უნივერსალური რეჟიმის მიერ გამოცხადებულ ბოლო დღეების კვირა კანონის იდენტურ დეტალებს.

აქ არის 1 Mac.1:41-დან 64-მდე ადრეული ვერსია:

1Ma 1:41 მაშინ მეფემ ბრძანა, რომ მის იმპერიაში ყველს ერთი ხალხი გამხდარიყო:

1ბას 1:42 ყველს უნდა უარყო თავისი წეს-ჩვეულებები. ყველს წარმართი და ემორჩილ მეფის ბრძანებას

1ბას 1:43 და ისრაელშიც კი ბევრი მიესალმა მის თავვანისცემას: სწირავდნენ მსხვერპლს კერპებს და ბილწავდნენ შაბათს.

1Ma 1:44 მეფემ გაგზავნა მაცნეები იერუსალმში და იუდას ქალქებში, რათა იქ შეასრულონ თავისი ბრძანება: ამიერიდან საჭირო იყო ქვეყნისთვის უცხო ჩვეულების დაცვა.

1ბას 1:45 შეწყვიტოს ტაძრის და საწვავი შესაწირავი, მსხვერპლი და სასმელო. შაბათები და დღესასწაულები უნდა შებილწულოყო,

1ბას 1:46 წაბილწე საწმიდარი და ყოველვე წმინდა,

1ბას 1:47 აღმართავს სამსხვერპლოებს, თავვანისმცემლობის ადგილებს და ტაძრებს კერპებს, კლავს ღორებს და უწმინდურ ცხოველებს.

1ბას 1:48 მათ უნდა დაეტოვებინათ თავიანთი ვაჟები წინა და უცვეთელნი და ამგვარად თავი საზიზღარი გახდებოდნენ ყოველგვარი უწმინდურებისა და ბილწობის გამო.

1Ma 1:49 ერთი სიტყვით ჩვენ უნდა დავივიწყოთ კანონი და უბედურებელყოთმისი ყველს დაცვა:

1Ma 1:50 ვინც არ დაემორჩილ მეფის ბრძანებას, უნდა მოკვდეს.

1Ma 1:51 ასე გაიგზავნა მეფის წერილები მთელ მის სამეფოში; დანიშნა ზედმხედველები მთელ ხალხზე და უბრძანა იუდას ყველს ქალქს მსხვერპლ შეეწირათ.

1Ma 1:52 ბევრი ხალხი დაემორჩილ, ყველს, ვინც მიატოვა კანონი; ბოროტებას აკეთებდნენ ქვეყანაში,

1Ma 1:53 აიძულეს ისრაელი თავშესაფარი ეძია.

1Ma 1:54 კისლეუს თვის მეთხუთმეტე დღეს, 145 წელს, მეფემ აღადგინა გაპარტახების სისამაგლე დასაწვავი შესაწირავის სამსხვერპლოზე და აღმართეს სამსხვერპლოები იუდას მეზობელ ქალქებში.

1Ma 1:55 აკმეს სახლების კარებსა და მოედნებზე,

1Ma 1:56 კანონის წიგნები და ხეული და ცეცხლში ჩააგდეს, როცა იპოვეს,

1Ma 1:57 და თუ ვინმეს აღმოაჩნდა აღთქმის წიგნი, ან თუ ვინმე დაემორჩილებოდა ღვთის კანონს, მეფის ბრძანებისამებრ მოკვდნენ მას.

1Ma 1:58 დასაჯეს ისრაელები, რომლებიც ყოველთვის იურად და იჭირეს თავიანთ ქალქებში,

1Ma 1:59 და ყოველ თვის 25-ს მსხვერპლს სწირავდნენ მაღალ სამსხვერპლოზე დასაწვავი შესაწირავის სამსხვერპლოზე.

1Ma 1:60 ამ კანონის მიხედვით მოკვდნენ ქალები, რომლებსაც თავიანთი შვილები ჰქონდათ წინა დაცვეთილ,

1Ma 1:61 კისერზე ჩამოკიდებულ ჩვილებით; სიკვდილთ დასაჯეს მათი ახლობლები და წინა დაცვეთაც.

1Ma 1:62 მიუხედავად ამისა, ისრაელში ბევრი დარჩა ერთგული და გაბედული იყო, რომ არ ეჭამა უწმინდური საკვები.

1Ma 1:63 მათ ურჩევნიათ მოკვდნენ, ვიდრე უწმინდურები იყვნენ იმ საკვებით, რომელიც ეწინააღმდეგებოდა წმიდა აღთქმას და სინამდვილეში ისინი სიკვდილთ დასაჯეს.

1Ma 1:64 ეს იყო დიდი განსაცდელი ისრაელისთვის.

მუდმივი შუამდგომლობის შესაწირავის შეწყვეტას და 54-ე მუხლს, რომელიც მოწმობს საკურთხევლს შეურაცხყოფას: აღადგინა მეფემ გაპარტახების სისამაგლე დასაწვავი შესაწირავის სამსხვერპლოზე.

ამ ბოროტების სათავეში, ისრაელს ეს განდგომა :
1მას 1:11 სწორედ ამ დროს წარმოიშვა ისრაელში
ცდომილების თაობა, რომელმაც უკან ბევრი ადამიანი
მიიყვანა: „მოდით მოვუყაროთ კავშირი ჩვენს
ირგვლავ მყოფ ერებს“, ამბობდნენ ისინი, „რადგან
მას შემდეგ რაც ჩვენ დავშორდით მათ ბევრი
უბედურება მოხდა. ჩვენთვის.“ უბედურებები უკვე
ღმერთისადმი მათი ორგულობის შედეგი იყო და კიდევ
უფრო მეტი უბედურების მოტანას აპირებდნენ
თავიანთი მეთამბოხე დამოკიდებულებით.

ამ სისხლიან ტრაგედიაში ბერძნულმა
ბატონობამ კარგად გაამართლ თავისი
ყველანაირი ცოდვის სიმბოლო დანის ქანდაკების
ბრინჯაოში. დანის ლქოვანი ლოპარდი .7; და დანის
სუნიანი თხა .8. მაგრამ ერთი დეტალი მაინც
გასათვალისწინებელია. ანტიოქოს 4-ის მიერ
იერუსალიმში გაგზავნილი სადამსჯელო მისიის
პასუხისმგებელ პირს - 168 წელს აპოლონიუსი ჰქვია
და ამ ბერძნულ სახელს, რაც ფრანგულ დანიშნავს
„დამანგრეველს“, აირჩევს სულ აპო.9:11-ში,
დესტრუქციული გამოყენების გასამხილებლად.
წმინდა ბიბლია ცრუ, უკანასკნელ დღეების
პროტესტანტული ქრისტიანობის მიერ; ან, სწორედ
ისინი, ვინც მოაწყობენ საბოლოო დიდ საბოლოო
უბედურებას. აპოლონიუსი იერუსალიმში ჩავიდა 22000
ჯარისკაცით და შაბათ დღეს, სანახაობრივი
საზოგადოებრივი აჯანყების დროს, მან მოკლ ყველ
ებრაელო მაყურებელს. მათ შებიღწეს შაბათი ამ
ამპარტავანი ინტერესით და ღმერთმა დახოცა ისინი.
და მისი რისხვა არ ცხრება, რადგან ამ სისხლიანი
ფაქტის უკან ებრაელების ელნიზაციაა
ნაბრძანები. ათენელმა გერონტესმა, სამეფო
დელეგატმა, მთელ ხალხს დააწესა
ღვთისმსახურებისა და ზნეობის ელნიზაცია
იერუსალიმში, ისევე როგორც სამარიაში.
იერუსალიმის ტამარი მაშინ მიუძღვნეს ოლიმპიელ
ზევსს, ხოლო გერიზიმის მთა სტუმართმოყვარე
ზევსს. ამგვარად, ჩვენ ვხედავთ, რომ ღმერთი იხსნის
თავის დაცვას საკუთარი ტამრიდან, იერუსალიმიდან
და მთელ ერიდან. წმინდა ქალქი სავსეა
აღშფოთებით, ყოველ წინაზე უფრო საზიზღარი.
მაგრამ მხოლოდ ღვთის ნება მოქმედებდა, იმდენად
დიდი იყო მორალური და რელიგიური სიმშვიდე
გაფრთხილების შემდეგ, რაც ბაბილონში
გადასახლებას წარმოადგენდა.

დაწი 11:32 ის მათმებლობით მოატყუებს აღთქმის მოღალატეებს. მაგრამ ის ხალხი, ვინც იცნობს თავის ღმერთს, იმოქმედებს მტკიცედ

32ა - აღიანსის მოღალატეებს მლოქვენელობით შეაცდენს

ეს განმარტება ადასტურებს, რომ ღვთაებრივი სასჯელი იყო და მსახურებულო და გამართლებულო. წმიდა ადგილებზე შეურაცხყოფა ნორმა დიქცა.

32ბ- მაგრამ ხალხიდან, ვინც იცნობს თავის ღმერთს, იმოქმედებს მტკიცედ

ამ ტრაგედიაში გულწრფელო და ღირსეული მორწმუნეები გამოირჩეოდნენ თავიანთი ერთგულებით და ამჯობინეს მოწამედ სიკვდილო, ვიდრე უარი ეთქვათ შემოქმედი ღმერთისა და მისი წმინდა კანონების პატივისცემაზე.

კიდევ ერთხელ მეორე წაკითხვისას, 1090 რეალური დღის ეს სისხლიანი გამოცდილება წააგავს 1260 დღე-წლიან პაპის მეფობის პირობებს, რომლებიც თანმიმდევრულად იყო ნაწინასწარმეტყველები და ნ.7:25, 12:7 და Rev.12:6-14; 11:2-3 ; 13:5.

ანტიკურობის კონტექსტში მიმდინარე მოვლენებს უკან გადახედვა

იმის გასაგებად, თუ რა ხდება, მე გადავიღებ ოპერატორს, რომელიც თავისი კამერით იღებს სცენას, რომელსაც ყურადღებით ადევნებდა თვალს. ამ დროს ის მცირდება სიმაღლეს მატებისას და ნახული ველო უფრო და უფრო ფართოვდება. ასე რომ, როდესაც რელიგიური ისტორიას ეხება, სულს მზერა ზედამხედველობს ქრისტიანობის მთელ რელიგიურ ისტორიას, მისი მცირე დასაწყისიდან, მისი ტანჯვის საათებიდან, მოწამეთა დრომდე, მის დიდებულ დასასრულს მდე, რომელიც აღინიშნება მოსალოდნელი მაცხოვრის დაბრუნებით.

დაწი 11:33 და მათ შორის ყველზე ბრძენი ბევრს ასწავლის. არიან ისეთებიც, რომლებიც დროებით დაემორჩილებიან ხმალსა და ცეცხლს, ტყვეობასა და ძარცვას.

33ა- და მათ შორის ყველზე ბრძენი ასწავლის ხალხს

იესო ქრისტეს მოციქულები, ისევე როგორც პავლე ტარსუსი, რომელსაც ვალში ვართ ახალი აღთქმის 14 ეპისტოლე. ამ ახალ რელიგიურ ინსტრუქციას აქვს სახელი "სახარება" ან სასიხარულო ცნობა ხსნის შესახებ, რომელსაც რჩეულებს ღვთაებრივი მაღლო შესთავაზებს.

ამგვარად სული დროში წინ მიგვიყვანს და ახალ გამოკვლეულ სამიზნე ხდება ქრისტიანული რწმენა. 33b- *არიან ისეთებიც, რომლებიც დროებით დაემორჩილებიან მახვილს და ცეცხლს, ტყვეობას და მარცვას.*

გარკვეული პერიოდის განმავლობაში სული ამბობდა ანგელოზის მეშვეობით და ამ დროს იწინასწარმეტყველ 1260 წელწადი, მაგრამ რომაელი იმპერატორების დროს კალოგულს, ნერონი, დომიციანე და დიოკლეტიანე იყო ქრისტიანი ნიშნავდა მოწამედ სიკვდილს. Rev.13:10-ში სული იხსენებს პაპის რომაული აჯანყების დროს და ამბობს: *თუ ვინმე ტყვეობაში წავა, ის წავა ტყვეობაში; თუ ვინმე მახვილთკლვს, მახვილთ უნდა მოკლს. ეს არის წმინდანთა მოთმინება და რწმენა.*

დაწი 11:34 *მარცხის დროს, ცოტათი დაეხმარებიან და ბევრი შეუერთდება მათ თვალთმაქცობაში.*

34a- მართლაც, პაპის სასტიკი ბატონობის ამ დროს გამოჩნდა ამ ლექსის თვალთმაქცთა და ხმარება. მათი იდენტიფიკაცია ეფუძნება იესო ქრისტეს მიერ ნასწავლ ფასეულობებისა და ბრძანებების უგულბეყოფას და ამ შემთხვევაში ამ მიზანმიმართულ ეპოქას, ხმლთ მკვლელობის აკრძალვას. ისტორიის გადახედვით, თქვენ შეგიძლიათ გაიგოთ, რომ ფართო პროტესტანტული მოძრაობა მე-15^{საუკუნის} ჩვენს დრომდე ფარისევლდ შეფასდა სამართლიანი მსაჯული იესო ქრისტეს მიერ. ამიტომ მათი სრული მიტოვება 1843 წლიდან უფრო ადვილი გასაგები და მისაღები იქნება.

დაწი 11:35 *ზოგიერთი ბრძენი წავა, რათა განიწმინდოს, განიწმინდოს და გათერთდეს ბოლო ჟამამდე, რადგან არ მოვა და ნიშნულდრომდე.*

35a- *ზოგიერთი ბრძენი დაეცემა, რათა განიწმინდოს, განიწმინდოს და გათერთდეს ბოლო ჟამამდე.*

ამ განცხადებიდან ვიმსჯელებთ, ქრისტიანული ცხოვრების სტანდარტი არის გამოცდა და შერჩევა, ქვეყნიერების აღსასრულმდე დევნის ატანისა და ტანჯვის უნარით. ამგვარად მშვიდობასა და შემწყნარებლობას მიჩვეული თანამედროვე ადამიანს აღარაფერი ესმის. ის არ ცნობს თავის ცხოვრებას ამ შეტყობინებებში. ამიტომაც იქნება ახსნა-განმარტებები ამ საკითხთან დაკავშირებით Rev.7-სა და 9:5-10-ში. რელიგიური მშვიდობის ხანგრძლივი პერიოდი, 150 რეალური წელი, ანუ „ხუთი წინასწარმეტყველური თვე“ იყო დაპროგრამებული დმერთის მიერ, მაგრამ 1995 წლიდან ეს პერიოდი

დასრულდა და კვლავ დაიწყო რელიგიური ომები. ისლამი კვლავ საფრანგეთში და სხვაგან მთელ მსოფლოში; და მისი მოქმედება გამოიწვია გამლერდეს მანამ, სანამ არ ანთებს მთელ დედამიწას.

35b- რადგან ის მხოლოდ და ნიშნულდროს ჩამოვა

ეს იქნება სამყაროს დასასრული და ანგელოზი გვეუბნება, რომ მშვიდობისა და ომის არც ერთი ნიშანი არავის აძლევს საშუალებას დაინახოს ის მოდის. ეს დამოკიდებულია ერთ ფაქტორზე: ღმერთის მიერ მონიშნულდროს, 6000 წლის დასასრულს, რომელიც მიემდვინა მის მიერ მიწიერი რჩეულების არჩევას. და იმიტომ, რომ ამ ვადითათ წელზე ნაკლებია, ღმერთმა მოგვცა მაძლი, რომ ვიცოდეთ თარიღი: გაზაფხულის 20 მარტი, რომელიც წინ უსწრებს 2030 წლის 3 აპრილს, ანუ 2000 წლის შემდეგ ქრისტეს გამომსყიდველ სიკვდილს შემდეგ. ის გამოიხატება ძლიერი და გამარჯვებული, რათა გადაარჩინოს თავისი რჩეული და გაანადგუროს მკვლელ მემბოხეები, რომლებიც მათმოკვლს აპირებდნენ.

"ქრისტიანული" რომის კათოლიკური პაპის რეჟიმი: დასავლური სამყაროს რელიგიური ისტორიის დიდ მდევნელი.

სწორედ მისკენ უნდა მიგვიყვანოს Antiochos 4 მოდელი. ტიპმა მოამზადა თავისი ანტიტიპი და რა შეგვიძლია ვთქვათ ამ შედარებაზე? რა თქმა უნდა, ფენომენალური მასშტაბით, ბერძენი მდევნელი მოქმედებდა 1090 რეალური დღის განმავლობაში, მაგრამ პოპერია გაბრაზდება თითქმის 1260 რეალური წლის განმავლობაში, რითაც გადააჭარბებს ყველ ისტორიულ მოდელს.

დანი 11:36 მეფე გააკეთებს იმას, რაც სურს; ის აამაღლებს თავს, იდიდება ყველ ღმერთს და წარმოუდგენელ რამეს იტყვის ღმერთების ღმერთის წინააღმდეგ; ის აყვავდება მანამ, სანამ რისხვა არ დასრულდება, რადგან ის, რაც განსაზღვრულია, შესრულდება.

36a- ამ ლექსის სიტყვები ორაზროვანი რჩება და მაინც შეიძლება მორგებული იყოს ბერძენი მეფესა და რომის პაპის მეფესთან. წინასწარმეტყველების გამჟღავნებული სტრუქტურა ზედაპირული მკითხველებისგან საგულდაგულოდ უნდა იყოს დაფარული. მცირე დეტალი მაინც მიუთითებს პაპის

სამიზნეზე; ეს არის სიზუსტე: რადგან ის, რაც გადწყვეტილია, შესრულდება. ეს ციტატა ეხმიანება დან.9:26: სამოცდათორმეტი კვირის შემდეგ, ცხებულო მოიკვეთება და მას არაფერი ექნება თავისთვის. მოსულო მმართველს ხალხი დაანგრევს ქალქს და წმიდა საკურთხეველს—და წარღვნავით მოვა მათი აღსასრული; გადწყვეტილია, რომ განადგურება (ან განადგურება) იმის დასრულებამდე გაგრძელდება.

დანი 11:37 ის არ სცემს პატივს თავისი მამების ღმერთებს და არც ქალბს სიამოვნებას; მას არ ექნება პატივი არც ერთი ღმერთის მიმართ, რადგან ის განადიდებს საკუთარ თავს ყველგან ფერზე მეტად.

37a- ის არ სცემს პატივს თავისი მამების ღმერთებს აი, ეს არის პატარა დეტალი, რომელიც განმარტავს ჩვენს ინტელექტს. ჩვენ გვაქვს ოფიციალური მტკიცებულება, რომ მისი სიტყვების სამიზნე მეფე არ შეიძლება იყოს ანტიოქოსი 4, რომელიც პატივს სცემდა თავისი მამების ღმერთებს და მათ შორის უდიდეს, ოლიმპოს ღმერთების ღმერთს, ზევსს, რომელსაც მან შესთავაზა ებრაული ტაძარი იერუსალიმში. ამრიგად, ჩვენ ვიღებთ უდაო მტკიცებულებას, რომ სამიზნე მეფე მართლაც რომის პაპის რეჟიმია ქრისტიანული ეპოქის. ამიერიდან ყველგან გამოცხადებული სიტყვა შეეხება დანისგან განსხვავებულ მეფეს .7 და დანისგან თავხედს და ეშმაკს .8; მე დავამატებ, დანის ამ და მანგრეველან გამანადგურებელ მეფეს . 9:27. "სარაკეტო ეტაპები" ყველგან მხარს უჭერს თავს პაპის კაცი, პატარა და ამპარტავანი, რომელიც მოქცეულია ბატონობის მწვერვალზე.

პაპის რომი პატივს სცემდა თავისი მამების ღმერთებს? ოფიციალურად არა, რადგან მისმა ქრისტიანობამ მიიყვანა იგი წარმართულ რომაულ ღვთაებების სახელების მიტოვებისკენ. თუმცა, მან შეინარჩუნა მათი თავყვანისცემის ფორმები და სტილი: მოჩუქურთმებული, გამოძერწილი ან ჩამოსხმული გამოსახულებები, რომელთა წინაშეც მისი თავყვანისცემლები ქედს იხრიან და მუხლს იყრიან სალოცავად. ღმერთის მიერ მის ყველგან კანონში დაგმობილ ქცევის შესანარჩუნებლად მან ბიბლია მიუწვდომელი გახადა ჩვეულებრივი მოკვდავებისთვის და გააუქმა ცოცხალ ღმერთისათვის მიცნება და მხოლოდ, რადგან ის კრძალვს ამპარტავს და ავლენს მის დამრღვევთათვის დაგეგმილ სასჯელს. ვის შეუძლია დაკისრებული სასჯელის დაშლა, თუ არა ეშმაკმა? ამიტომ პაპის

რეჟიმის პიროვნება ხვდება ამ ლექსში შემოთავაზებულ განმარტების ჩარჩოში.

37b- არც ღვთაებას, რომელიც ახარებს ქალებს

სწორედ რომაელთა მიერ მიტოვებულ წარმართულ რელიგიაზე ფიქრით ღვთის სული აღმრავს ამ სამაგელსაკითხს. იმიტომ, რომ მან ზურგი აქცია თავის აშკარა სექსუალურ მემკვიდრეობას, რათა გამოეჩინა სიწმინდის ღირებულებები. ეს შემოთავაზებულ ღვთაება არის პრიაპუსი, მამრობითი ფალოსი, რომელსაც რომის წარმართულ ეკლესიის მამები ღვთაება დაფასებენ. ეს ჯერ კიდევ ბერძნულ ცოდვის მემკვიდრეობა იყო. და ამ სექსუალური მემკვიდრეობის გასაწყვეტად, ის ზედმეტად იცავს ხორცისა და სულის სიწმინდეს.

დაწი 11:38 თუმცა ის პატივს სცემს ციხესიმაგრეების ღმერთს თავის კვარცხლბეკზე; ამ ღმერთს, რომელსაც მამები არ იცნობდნენ, თავვანს სცემს ოქროთი და ვერცხლთ მვირფასი ქვებითა და მვირფასი ნივთებით.

38a- თუმცა ის პატივს სცემს ციხესიმაგრეების ღმერთს თავის კვარცხლბეკზე

დაიბადა ახალი წარმართული ღმერთი: ციხესიმაგრეების ღმერთი. მისი კვარცხლბეკი ადამიანის გონებაშია და მისი სიმაღლე ისეთივე მაღალია, როგორც შთაბეჭდილება მოახდინა.

წარმართულმა რომმა ააგო წარმართული ტაძრები, რომლებიც ღია იყო ყველ ქარისთვის; საკმარისი იყო სვეტებით დამაგრებულ კაპიტელები. მაგრამ ქრისტიანობასთან შეერთებით რომი მიზნად ისახავს განადგურებულ ებრაულ მოდელოს შეცვლას. ებრაელებს ჰქონდათ დახურული ტაძარი ძლიერი გარეგნობით, რაც მათ დიდებასა და პრესტიჟს ანიჭებდა. ამიტომ რომი მას მიბაძავს და თავის მხრივ ააშენებს რომაულ ეკლესიებს გამაგრებულ ციხესიმაგრეების მსგავსი, რადგან დაუცველობა სუფევს და უმდიდრესი მბრძანებლები ამაგრებენ მათ სახლებს. რომიც იგივეს აკეთებს. მან თავისი ეკლესიები მკაცრი სტილთა ააშენა ტაძრების დრომდე და იქ ყველფერი შეიცვალა. მომრგვალებული სახურავები ცისკენ მიმავალისრებადიქცევა და ეს უფრო და უფრო მაღალ. გარე ფასადები იძენს მაქმანის იერს, ისინი გამდიდრებულა ყველფერის ვიტრაჟებით, რომლებიც შემოაქვს შიგნით მოლურჯო შუქს, რომელიც შთაბეჭდილებას ახდენს დღესასწაულზე, მიმდევრებსა და მნახველებზე.

388- ამ ღმერთს, რომელსაც მისმა მამებმა არ იცნობდნენ, ის თავიანთს სცემს ოქროთი და ვერცხლთ ძვირფასი ქვებით და ძვირფასი ნივთებით.

იმისათვის, რომ ისინი უფრო მიმზიდველ გახდეს, შიდა კედლები მორთულა **ოქროთი, ვერცხლთ ძვირფასი მარგალიტებით ძვირაღლირებულ ნივთებით** : მეძავმა ბაბილონმა, დიდმა Rev.17:5-მაცის, როგორ გამოიჩინოს თავი, რომ მოიზიდოს და მიიზიდოს თავისი მომხმარებლები.

ჭეშმარიტი ღმერთი არ აძლევს თავს ცდუნებას, რადგან ეს დიდებულება მას სარგებელს არ მოაქვს. თავის წინასწარმეტყველებაში ის გმობს ამ პაპის რომსს, რომელთანაც მას **არასოდეს** ჰქონია ოდნავი ურთიერთობა. მისთვის რომელი თუ გოთური ეკლესიები უფრო წარმართული ღვთაებებია, რომლებიც მხოლოდ სულიერი ადამიანების შეცდენას ემსახურება, რომლებსაც ის აშორებს მას: იბადება ახალ ღმერთი: ციხესიმაგრეების ღმერთი და ის აცდუნებს ხალხს, ვინც თვლის, რომ ღმერთს მის კედლებში შესული იპოვეს. არაპროპორციულ დ მაღალ ჭერის ქვეშ.

დანი 11:39 ~~უცხო ღმერთთან ერთად იმოქმედებს გამაგრებულად დგოლების წინააღმდეგ და იმუშავა ციხე-სიმაგრეებზე უცხო ღმერთთან და პატივით აავსებს მათ ვინც მას აღიარებს, ბევრზე გააბატონებს, დაარიგებს მიწებს. მათთვის ჯილდოსთვის.~~

39a- და იმუშაობდა ციხესიმაგრეების გამაგრებაზე უცხო ღმერთთან

ღმერთის წინაშე მხოლოდ ერთი აქტიური ღმერთია, ანუ ვინ არის მისთვის უცხო : ეს არის ეშმაკი, სატანა, რომლის წინააღმდეგაც იესო ქრისტემ გააფრთხილ თავისი მოციქულები და მოწაფეები. ებრაულ ტექსტში საუბარია არა „წინააღმდეგ მოქმედებაზე“, არამედ „გაკეთებაზე“. იგივე გზავნილი წაიკითხება გამოცხადებაში 13:3, სახით: ...**დრაკონმა მისცა მას თავისი ძალა, ტახტი და დიდი ძალა უფლება** . დრაკონი , რომელიც არის ეშმაკი გამოცხ.12:9-ში, მაგრამ ამავე დროს იმპერიული რომი გამოცხ.12:3-ის მიხედვით.

გარდა ამისა, ქრისტიანულ რელიგიაზე მოქცევით, რომის ხელსუფლებამ მიიღო ჭეშმარიტი ღმერთი, რომელიც მისთვის უცხო იყო, რადგან ის თავდაპირველად ებრაელების, აბრაამის შთამომავლების ებრაელთა ღმერთი იყო.

39b- და პატივით აავსებს მათ ვინც მას აღიარებს

ეს პატივი რელიგიურია. პოპერია მეფეებს, რომლებიც მას ღმერთის წარმონაღვენლ დაღიარებენ და დამიწაზე, მოაქვს ღვთაებრივი ავტორიტეტის ბეჭედს საკუთარი ავტორიტეტისთვის. მეფეები მხოლოდ მაშინ ხდებიან ჭეშმარიტი მეფეები, როდესაც ეკლესია აკურთხებს მათ ერთ-ერთ გაღმერთებულ ციხესიმაგრეში, საფრანგეთში, სენდენისა და რეიმსში.

39c- ის აიძულებს მათბატონობდნენ ბევრზე

პოპერი ანიჭებს იმპერიულ ტიტულს, რომელიც ნიშნავს სუბერენის მეფეს, რომელიც დომინირებს სხვა ვასალ მეფეებზე. ყველზე ცნობილი: კარლოს დიდი, ჩარლზ V, ნაპოლეონ I-პიტლერი.

39d- ჯილდოდმათმიწას და ურიგებს.

ეს მიწიერი და ზეციური დროებითი ზესახელწიფო, მისი მტკიცებით, კარგად შეეფერებოდა დამიწის მეფეებს. რადგან მან გადაჭრა მათი უთანხმოება, განსაკუთრებით დაპყრობილან აღმოჩენილმიწებთან დაკავშირებით. ასე 1494 წელს ალექსანდრე ბორჯიას, პაპთა შორის ყველზე უარესს, თანამდებობაზე მყოფ მკვლელს, მიჰყავდათ მერიდიანის ხაზის დაფიქსირება, რათა ესპანეთსა და პორტუგალას შორის გაეზიარებინა ანტიკურ დროიდან ხელხლ აღმოჩენილ სამხრეთ ამერიკის ტერიტორიის მიკუთვნება და ფლობა.

მესამე მსოფლოთომი ან მე-6^{სავვირი} Rev.9.

იგი ამცირებს კაცობრიობას მისი მოსახლეობის მესამედით და ბოლო მოედება ეროვნულ დამოუკიდებლობას, ამზადებს საყოველთაო რეჟიმს, რომელიც დაამყარებს აპო.1-ში გამოცხადებულ საბოლოო დიდ უბედურებას. აგრესიულ აქტორებს შორის არის ისლმი მუსულმანურ ქვეყნებში, ამიტომ მეგთავაზობთბიბლოურ შეხედულებას ამ თემაზე.

ისლმის როლი

ისლმი არსებობს იმიტომ, რომ ღმერთს სჭირდება. არა გადარჩენისთვის, ეს როლი ეყრდნობა **მხოლოდ** იესო ქრისტეს მიერ მოტანილ მაღლს, არამედ მისი მტრების დარტყმას, მოკვლას, ხოცვას. უკვე ძველ შეთანხმებაში, ისრაელს ურწმუნების დასასჯელდ, ღმერთმა მიმართა „ფილისტიმელ“ ხალხს. მოთხოვნაში ქრისტიანული ურწმუნების დასასჯელდ ის მუსლმებს მიმართავს. მუსლმებისა და არაბების წარმომობა არის ისმაელი, აბრაამის და აგარის ვაჟი, სარას

ეგვიპტელო მსახური, მისი ცოლი. და უკვე იმ დროს
 ისმაელო კამათობდა ისაკთან კანონიერ ვაჟთან. ეს
 იმდენად, რამდენადც ღვთის შეთანხმებით, სარას
 თხოვნით, აგარი და ისმაელო აბრაამმა გააძევა
 ბანაკიდან. და ღმერთი ზრუნავდა განდევნილ
 ადამიანებზე, რომელთა შთამომავლები,
 ნახევარძმები, მტრულ და მოკიდებულბას
 შეინარჩუნებდნენ აბრაამის შთამომავლების
 მიმართ; პირველი, ებრაელი; მეორე, იესო ქრისტეში,
 ქრისტიანში. აი, როგორ იწინასწარმეტყველ
 ღმერთმა ისმაელზე და მის არაბ შთამომავლებზე
 დაბ.16:12-ში: „*ის ველური ვირივით იქნება; მისი ხელო
 იქნება ყველს წინააღმდეგ და ყველს ხელო იქნება
 მის წინააღმდეგ; და ყველს თავისი ძმის პირისპირ
 იცხოვრებს*“. ღმერთს სურს აჩვენოს თავისი აზრები
 და განსჯა საგნებზე. ქრისტეს რჩეულბმა უნდა
 იცოდნენ და გაიზიარონ ღმერთის ეს გეგმა, რომელიც
 იყენებს დედამიწის ხალხებსა და ძალებს თავისი
 უზენაესი ნების შესაბამისად. უნდა აღინიშნოს, რომ
 წინასწარმეტყველო მუჰამედი, ისლამის
 ფუძემდებელი, დაიბადა მე-6-საუკუნის ბოლოს, რომაული
 კათოლიკური პაპის დაარსების შემდეგ 538 წელს.
 ისლამი, როგორც ჩანს, თავს დაესხა წარმართულ
 კათოლიციზმს და ზოგადად ქრისტიანებს, როდესაც
 მათ ღვთის წყევლს ატყდება. და ეს ასე იყო 321 წელს 7
 მარტიდან, მას შემდეგ, რაც იმპერატორმა
 კონსტანტინე I-მა გამოიწვია მეშვიდე დღის შაბათის
 დასვენების მიტოვება „და უძლეველი მზის“ადმი
 მიძღვნილი პირველი დღის სასარგებლოდ (Sol Invictus),
 ჩვენი დღევანდელი კვირა. დღეს ბევრი ქრისტიანის
 მსგავსად, კონსტანტინესაც არასწორად სურდა
 ქრისტიანებსა და ებრაელებს შორის შესვენების
 აღნიშვნა. მან გააკრიტიკა თავისი დროის
 ქრისტიანები იუდაიზაციისთვის ღვთის წმინდა
 შაბათის პატივისცემით. წარმართი მეფის ეს
 გაუმართლებელი განაჩენი გადაიხადეს და ბოლომდე
 იქნება გადახდილი „შვიდი საყვირის“ სასჯელებით,
 რომლებიც გამოცხადებულ მე-8 და მე-9-შია
 გამოცხადებულ, უბედურებებისა და ტრაგედიების
 განუწყვეტელ თანმიმდევრობა. საბოლოო სასჯელ
 დადება საშინელი იმედგაცრუების სახით, როდესაც
 იესო ქრისტე გამოჩნდება, რათა მოაშოროს თავისი
 რჩეული დედამიწიდან. მაგრამ თემა, რომელიც
 ახლხან განიხილება, „მესამე მსოფლიო ომის“ თემაა
 თავად, მეექვსე ამ წინასწარმეტყველებულ
 ღვთაებრივი სასჯელებიდან, რომელშიც ისლამი

მნიშვნელოვანი აქტორია. რადგან ღმერთმა ისმაელზე იწინასწარმეტყველ და დაბადება 17:20-ში თქვა: „*ისმაელზე მომისმინე. აჰა, ვაკურთხებ მას და გავამრავლებ და მეტად გავამრავლებ; ის შობს თორმეტ უფლოსწულს და მე მას დიდერად ვაქცევ*“. ვხურავ ამ ფრხხილს და ნ.11:40-ში სწავლის გასაგრძელებლად.

და ნი 11:40 ბოლო დროს სამხრეთის მეფე და არტყამს მას. და ჩრდილოეთის მეფე ქარიშხალოვით და ტრიალდება მასზე, ეტლებით და მხედრებით და მრავალ ხომალდით; ჩავა მიწაში, გავრცელება, როგორც ნიაღვარი და ადიდება.

40a- და სასრულის დროს

ამჯერად ეს მართლაც კაცობრიობის ისტორიის დასასრულია; დედა მიწის ამჟამინდელი ერების დროის დასასრული. იესომ ამჯერად გამოაცხადა და თქვა მათ.24:24-ში: **სამეფოს შესახებ სასიხარულო ცნობა იქადაგება მთელ მსოფლოში, როგორც და მოწმება ყველ ერისთვის. მერე დადება დასასრული.**

40b- სამხრეთის მეფე და არტყამს მას

აქ ჩვენ უნდა აღვთვანებულ ვიყოთ იმ უზარმაზარი ღვთაებრივი და ხვეწილობისა, რომელიც საშუალებას ამლევს მის მსახურებს გაიგონ, რა რჩება და ფარული სხვა ადამიანებისგან. როგორც ჩანს, მაგრამ მხოლოდ გარეგნულად, კონფლიქტი სელევკი მეფეებსა და ლგიდმეფეებს შორის თითქოს განახლებდა და გრძელდება ამ ლექსში, რაც არ შეიძლება იყოს უფრო მცდარი. იმის გამო, რომ სინამდვილეში, ჩვენ დავტოვეთ ეს კონტექსტი 34-დან 36-ე მუხლებიდან და ამ ახალ დაპირისპირების დასასრულის დრო ეხება პაპის კათოლიკური რეჟიმისა და საყოველთაო პროტესტანტიზმის ქრისტიანულ ეპოქას, რომელიც შევიდა მის ეკუმენიკურ ალანსში. კონტექსტის ეს ცვლილება მოითხოვს როლების გადაწილებას.

მის “როლში: პაპის კათოლიკური ევროპა და მისი მოკავშირე ქრისტიანული რელიგიები.

სამხრეთის მეფის “როლში: დამპყრობელი ისლამი, რომელიც უნდა მოაქცია ადამიანები ძალით ან მონობაში გადაიყვანოს, მისი დამფუძნებლის მუჰამედის მოქმედებების შესახებ მისად.

აქვე შევნიშნოთ ზმნის არჩევა: *შეჯახება*; ებრაულად "ნაგა", რაც ნიშნავს რქების დარტყმას. როგორც ზედართავი სახელი, ის აღნიშნავს

გააფთრებულ აგრესორს, რომელიც ჩვეულებრივ ურტყამს. ეს ზმნა მშვენივრად ერგება არაბული ისლამს, რომელიც მეორე მსოფლიო ომის დასრულების შემდეგ შეუფერხებლად იყო აგრესიული დასავლური სამყაროს მიმართ. შესაძლო ზმნები „ბრძოლა, ბრძოლა, შეჯახება“ მიუთითებს ძალიან ახლო სიახლოვეზე, აქედან გამომდინარეობს ნაციონალური სამეზობლოს ან ქალქებისა და ქუჩების უზნის იდეა. ორივე შესაძლებლობა დასტურებს ისლამს, რომელიც კარგად არის დამკვიდრებული ევროპაში ევროპელების რელიგიური უინტერესობის გამო. 1948 წელს ებრაელების პალესტინაში დაბრუნების შემდეგ ბრძოლა გაძლიერდა. ხოლო 2021 წელს ისლამისტების თავდასხმები იზრდება და ქმნის დაუცველობას ევროპელ ხალხებში, პირველ რიგში საფრანგეთში, ჩრდილოეთ აფრიკისა და აფრიკის ხალხების ყოფილ კოლონიზატორში. უფრო დიდი ეროვნული შეტაკება მოხდება? შესაძლოა, მაგრამ არა მანამ, სანამ შიდა მდგომარეობა გაუარესდება იმ დონემდე, რომ წარმოიქმნება სასტიკი ჯგუფური შეტაკებები თავად მეტროპოლიის ნიადაგზე. იმ დღეს საფრანგეთი სამოქალაქო ომის მდგომარეობაში აღმოჩნდება; სინამდვილეში, ავთენტურად რელიგიური ომი: ისლამი ქრისტიანობის წინააღმდეგ ან უღვთო ურწმუნობის წინააღმდეგ.

40c- და ჩრდილოეთის მეფე ქარიშხალვით დატრიალდება მასზე, ეტლებით და მხედრებითა და მრავალ ხომალდით.

ეზეკ. 38:1-ში ჩრდილოეთის ამ მეფეს ჰქვია მაგოგი, რომის (რუსეთი) მეშეხის (მოსკოვი) და თუბალს (ტობოლსკის) პრინცი და მე-9 სტროფში ვკითხულობთ: და ადიხარ, მოხვალ როგორც ქარიშხალი იქნები, როგორც დრუბელო, რომელიც დაფარავს მიწას, შენ და მთელი შენი რაზმები და მრავალ ხალხი შენთან ერთად.

ჩრდილოეთის მეფის ", მართლმადიდებელი რუსეთისა და მისი მუსლიმი მოკავშირე ხალხების როლში. აქ კიდევ ერთხელ არჩევანი ზმნის "tourera sur ის" ვარაუდობს უეცარ მასიურ მოულოდნელ შეტევას ჰაერიდან. მოსკოვი, რუსეთის დედაქალაქი, ფაქტობრივად საკმაოდ შორს არის ბრიუსელთან, ევროპის დედაქალაქთან და პარიზთან, მის სამხედრო სათავესთან. ევროპულმა კეთილდღეობამ თავისი ლდერები დააბრმავა ძლიერი რუსეთის სამხედრო პოტენციალის გაუფასურებამდე. ის თავის აგრესიას გაუმძეებს თვითმფრინავებს და ათასობით ტანკს

სახმელეთო მარშრუტებზე და უამრავი საზღვაო და წყალქვეშა ხომალდი. და იმისათვის, რომ სასჯელი ძალსმიერი იყოს გამოხატული, ამ ევროპელმა ლიდერებმა არ შეწყვიტეს რუსეთისა და მისი ლიდერების დამცირება ცეცხლოვანი ვლადიმერ ჟირინოვსკიდან მის ახალ ამჟამინდელ „ცარამდე“, ვლადიმერ პუტინამდე (ვლადიმერ: რუსულ დმსოფლოს პრინცი).

„სირიის ომის“ სახით, რომელიც ჩაერთვება ახალ ეროვნულ ისრაელს; რასაც შემდეგი ლექსი დაადასტურებს. მაგრამ ამ დროისთვის რუსეთის მიერ თავდასხმული „მეფე“ (მას) არის რომის ხელშეკრულების ევროპა.

40d- მიიწევს ქვეყნებში, გავრცელება როგორც ნიაღვარი და ადიდება. მისი აბსოლუტური სამხედრო უპირატესობა რუსეთს საშუალებას აძლევს შეიჭრას ევროპაში და დაიკავოს მისი მთელი ტერიტორიული ტერიტორია. ამის წინაშე ფრანგული ჯარები ერთმანეთს არ ემთხვევა; ისინი დამსხვრეული და განადგურებულია.

დაწი 11:41 ის შევა უმშვენიერეს ქვეყანაში და ბევრი დაეცემა; მაგრამ ედომი, მოაბი და ამონის ძეთა თავკაცი გადარჩება მისი ხელდას.

41a- ის შევა უმშვენიერეს ქვეყანაში და ბევრი დაეცემა

რუსული ექსპანსია მიმდინარეობს მისი სამხრეთით, სადაც მდებარეობს ისრაელი, დასავლეთის ქვეყნების მოკავშირე, რომელიც თავის მხრივ შემოიჭრება რუსული ჯარების მიერ; ებრაელები მაინც მოკვდებიან.

41b- მაგრამ ედომი, მოაბი და ამონის ძეთა თავკაცი გადარჩებიან მისი ხელდას.

ეს იმ სამხედრო ალანსების შედეგია, რომელიც ამ სახელებს, რომლებიც თანამედროვე იორდანიას განასახიერებს რუსეთის მხარეს. 2021 წელს რუსეთი უკვე სირიის ოფიციალური მოკავშირეა, რომელსაც ის იარაღს დაიცავს.

დაწი 11:42 და გაიწვდის ხელს ხვა და სხვა ქვეყნებზე და ეგვიპტის მიწა არ გადარჩება.

42a- მხოლოდ 1979 წლადან მოვიდა ეს პოლიტიკური კონფიგურაცია წინასწარმეტყველების დასადასტურებლად. იმის გამო, რომ იმ წელს, კემპდევილში, აშშ-ში, ეგვიპტის პრეზიდენტმა ანვარ ელსადატმა ოფიციალურად დაამყარა ალანსი ისრაელს პრემიერ მინისტრ მენაჰემ ბეგინთან. იმ დროს გაკეთებულ სტრატეგიულ და პოლიტიკური არჩევანი

იყო დღევანდელი უძლერების საქმის გატარება, რადგან ისრაელს ძლიერად უჭერდა მხარს აშშ. სწორედ ამ გაგებით ღვთის სული ანიჭებს მას ნანგრევებისა და კატასტროფის „გაქცევის“ ინიციატივას. მაგრამ დროთა განმავლობაში თამაში იცვლს ხელში და ისრაელი და ეგვიპტე 2021 წლდან თითქმის მიტოვებულები აღმოჩნდებიან აშშ-ს მიერ. რუსეთი სირიის ტერიტორიას აწესებს თავის კანონს.

დაწი 11:43 ის დაისაკუთრებს ოქროსა და ვერცხლს საგანძურს და ეგვიპტის ყველ ძვირფას ნივთს; მას მიჰყვებიან ლომიელები და ეთიოპელები.

43a- ის გახდება ოქროსა და ვერცხლს საგანძურის და ეგვიპტის ყველ ძვირფასი ნივთის ბატონ-პატრონი.

სუეცის არხის სარგებლობისთვის გადახდილი გადასახადებიდან მიღებულ შემოსავლს წყალობით ეგვიპტე მნიშვნელოვნად გამდიდრდა. მაგრამ ეს სიმდიდრე კარგია მხოლოდ მშვიდობის დროს, რადგან ომის დროს სავაჭრო გზები უკაცრიელდება. ეგვიპტე გამდიდრდა ტურიზმის გზით. დედამიწის ოთხი კუთხიდან ადამიანები მოდიან მის პირამიდებზე, მის მუზეუმებზე, რომლებიც გამდიდრებულა უძველესი დროიდან მიწის ქვეშ და მალულ ეგვიპტური სამარხების მუდმივი აღმოჩენებით. ამ სამარხებში ახალგაზრდა მეფის ტუტანხამონის სამარხებში აღმოჩენილა უცნობი ღირებულების მყარი ოქროს ნივთები. ამიტომ, რუსეთი ეგვიპტეში იპოვის რაღაცას, რათა დააკმაყოფილოს თავისი სურვილი ომის ნადავლისთვის.

2022 წლის 22 იანვრის შაბათის ბოლოს, სულმა მომიტანა არგუმენტი, რომელიც ადასტურებს შესაძლო კამათის გარეშე ინტერპრეტაციას, რომელსაც მე ვაძლევ დანიელს 11-ს. მოდი თაღვნიშნოთ ორ მუხლში 42 და 43, მკაფიო ხსენების მნიშვნელობა. არ არის კოდირებული, სახელწოდებიდან "ეგვიპტე", რომელიც ამ კონტექსტში განსხვავდება ქვეყნისაგან რომელსაც "სამხრეთის მეფეს" უწოდებენ. თუმცა, მე-5-დან 32-ე მუხლებში, კტოლუმეების ჩამორჩენილ „ეგვიპტე“ იყო ნიღბიანი, მაგრამ იდენტიფიცირებული როგორც „სამხრეთის მეფე“. ამგვარად, ისტორიული კონტექსტის ცვლილება და დასტურებულია და დასტურებულია უტყუარად. ანტიკურობის კონტექსტიდან დაწყებული, დანიელ 11-ის ისტორია მთავრდება სამყაროს "აღსასრულის დროით", რომელიც "ეგვიპტე", ქრისტიანული და

ავნოსტიკოსი და სავლური ბანაკის მოკავშირე 1979 წლადან, ახალს სამიზნეა. "სამხრეთის მეფე", ანუ მეომარი ისლმი და განსაკუთრებით ახალ - ჩრდილოეთის მეფის", რუსული მართლმადიდებლობის.

43ხ- მას მიჰყვებიან ლბიელები და ეთიოპელები მთარგმნელმა სწორად თარგმნა წინასწარმეტყველების სიტყვები "კუტი და კუში", რომელიც აღნიშნავს "ლობიას", საპარას ჩრდილოეთით მდებარე მუსულმანურ ქვეყნებს, აფრიკის სანაპიროს სანაპირო ქვეყნებს და ეთიოპიას, შავი აფრიკას, ყველ ქვეყანას, რომელიც მდებარეობს სამხრეთით. საპარა. მათმა დიდა ნაწილმა ასევე მიიღო და მიიღო ისლმი; კოტ-დ'ივუარის შემთხვევაში, საფრანგეთის პრეზიდენტის ნიკოლ სარკოზის თანამონაწილობით, რომელსაც ასევე ვაწი გვაქვს ლბიის ქაოსი.

ამგვარად, რუსეთის მიერ დარტყმული "ეგვიპტე" ხდება ყველ მტაცებლს ნადავლ და მასზე ჩამოდიან მუსლმი ძმები, მისი ძმები, რათა გაასუფთავონ მისი გვამი და წაიღონ თავიანთი წილი ნადავლადან, რომელიც ჯერ კიდევ რჩება რუსული კუნძულის შემდეგ.

ლობიისა და ეთიოპიის "მკაფიოდ ციტირებით, სული ასახელებს „სამხრეთის მეფის“ აფრიკელ რელიგიურ მოკავშირეებს, რომლებიც უნდა იყოს იდენტიფიცირებული არაბეთთან, სადაც წინასწარმეტყველო მუჰამედი გამოჩნდა 632 წელს, რათა გაეგრძელებინა მექადან მოყოლებული მისი ახალ რელიგია, სახელდისლმი. მას მხარს უჭერს ძლიერი თურქეთი, რომელიც ამ საბოლოო კონტექსტში დაუბრუნდა ფუნდამენტალისტურ, დამპყრობელ და შურისმაძიებელ მუსულმანურ რელიგიურ ვალდებულებას, და სავლური სეკულარული ღირებულებებისადმი მისი წამიერი მორჩილების დამცირების შემდეგ. მაგრამ სხვა მუსულმანურ ქვეყნებს, რომლებიც არ მდებარეობს "სამხრეთში", როგორცაა ირანი, პაკისტანი, ინდონეზია, შეუძლიათ შეუერთდნენ "სამხრეთის მეფეს", რათა ებრძოლონ და სავლურ ხალხებს, რომლებსაც სძულთ ყველ მუსლმი ხალხი. ეს სიძულვილი სინამდვილეში მხოლოდ ჭეშმარიტი ღმერთის იესო ქრისტეს სიძულვილია, რომელსაც სძულს და სავლელი ქრისტიანები. ამგვარად ის სჯის ისლმისა და მართლმადიდებლობის მეშვეობით და სავლურ სამყაროში ებრაელების, კათოლიკეების, მართლმადიდებლების, პროტესტანტებისა და თვით

ადვენ ტისტების ურწმუნობას; მთელი მონათესაის ტური რწმენა და მნაშავეა მის მიმართ.

დაწი 11:44 აღმოსავლეთი და ჩრდილოეთი დაახლოებები მოვა და შეაშინებს მას და გამოვა დიდი რისხვით ხალხის დასანგრევად და გასასანადგურებლად.

44a- აღმოსავლეთი და ჩრდილოეთი დაახლოებები მოვა მის შესაშინებლად

ეს ორი კარდინალური წერტილი "აღმოსავლეთი და ჩრდილოეთი" ეხება მხოლოდ რუსულ ქვეყანას, იმის და მიხედვით, პაპის ევროპიდან არის ნახსენები თუ ისრაელთან, რადგან წინასწარმეტყველება მათ 40-ე და 41-ე მუხლებში რუსეთის მიერ თანმიმდევრულდ თავდასხმებად ასახელებს. ეს ნიშნავს, რომ შიში. ციტირებულ მოდის რუსეთის ტერიტორიიდან, მაგრამ რამ შეიძლება შეაშინოს ასეთი დამპყრობელი? რადემართა მის ქვეყანას, რომ ასე შეაშინა? პასუხი არ არის და ნიელს წიგნში, არამედ გამოცხადებაში 9, რომელიც ავლენს და მიზნად ისახავს პროტესტანტულ რელიგიას, რომლის გლობალური დასაყრდენი არის აშშ-ში. საიდუმლო უფრო ნათელი გახდება აშშ-ს ამ არსებობის გათვალისწინებით. 1917 წლადან, როდესაც მეამბოხე რუსეთმა მიიღო თავისი სოციალისტური და კომუნისტური რეჟიმი, უფსკრული მუდმივად გამოეყო მას იმპერიალისტური კაპიტალისტური აშშ-სგან. ინდივიდი მეზობლს ხარჯზე ვერ გამდიდრდება, თუ კომუნისტია; ამიტომ, რომ ეს ორი ვარიანტი შეუთავსებელია. მშვიდობის ფერფლს ქვეშ, სიძულვილს ცეცხლს ანთებს და ევედრება გამოხატვას. მხოლოდ კონკურენციამ და ბირთვულმა საფრთხემ მოახერხა უარესის თავიდან აცილება. ეს იყო ბირთვული ტერორის ბალნსი. მხოლოდ ბირთვული იარაღის გამოყენების გარეშე რუსეთი აითვისებს ევროპას, ისრაელს და ეგვიპტეს. ბალნსი და ირღვა, აშშ იგრძნობს თავს მოტყუებულ და საფრთხის ქვეშ, ამიტომ, მისი დაღუპულთა რიცხვის შესამცირებლად, ის ომში შევა, ჯერ ძლიერად და არტყამს. რუსეთის ბირთვული განადგურება გამოიწვევს შიშს ოკუპირებულ ტერიტორიებზე მიმოფანტულ რუსულ ჯარებში.

44b- და ის დიდი რისხვით გამოვა ხალხის დასანგრევად და მოსპობაზე.

ამ მომენტამდე რუსეთი იქნება დაპყრობისა და ნადვლის აღების სულსკვეთებით, მაგრამ უცებ შეიცვლება მისი სულიერი მდგომარეობა, რუსულ ჯარს აღარ ექნება სამშობლო დასაბრუნებელი და მისი

სასოწარკვეთა გარდაიქმნება „განადგურების და“ სურვილთ . განადგურება სიმრავლე ”; რომელიც იქნება ^{მე-6} საყვირის „ მესამე კაცთ slain “ Rev.9 . ამრიგად, ბირთვული იარაღით აღჭურვილ ყველ ქვეყანა ფაქტებით იძულებული იქნება გამოიყენოს ისინი პირადი პოტენციური მტრების წინააღმდეგ .

დაწი 11:45 გამართავს თავისი სასახლის კარვებს ზღვეებს შორის, დიდებულ და წმინდა მთისკენ; მაშინ ის ბოლომდე მიაღწევს, ისე რომ არავინ დაეხმაროს.

45ა - თავისი სასახლის კარვებს ზღვეებს შორის გამართავს დიდებულ და წმინდა მთისკენ.

კარვები ზღვეებს შორის , რადგან მისი სასახლეები აღარ არის დედა მიწაზე . რუსული ჯარების სასოწარკვეთილ მდგომარეობას ნათლად აღწერს სული, რომელმაც ისინი ამბედს დაგმო. მათი მოწინააღმდეგეების ცეცხლის ქვეშ ისინი უკან დაიხიეს ისრაელს მიწაზე . ყველსთვის სამუდგო, მათარისარგებლეს მხარდაჭერით და სიბრალულთ და განადგურდენ ებრაულ მიწაზე . ამრიგად, რუსეთი გადაიხდის მძიმე დავას, რომელსაც ღმერთი მიაწერს მას, რადგან ის მხარს უჭერდა ისრაელს სულიერ მტრებს ძველ ალანსში, ბაბილონში გადასახლების დროს . მან ცხენები მიჰყიდა ტვიროსის ხალხს, წარმართული ვნების ქალქს . ეზეკ.27:13-14 ადასტურებს, ღმერთმა უთხრა ტვიროსს: *შენთან ვაჭრობდნენ იავანი, თუბალ (ტობოლსკი) და მეშეხი (მოსკოვი) ; მონები და სპილენძის ჭურჭელი მისცეს თქვენი საქონლის სანაცვლოდ. თოგარმას (სომხეთი) სახლს თქვენი ბაზრები ცხენებით, მხედრებითა და ჯორებით ამარაგებდნენ.* ის ასევე იყო კომერციული და ბრკოლება ებრაელებისთვის, რომლებიც ასევე ვაჭრობდნენ მას: ეზეკ.27:17: *იუდა და ისრაელს მიწა ვაჭრობდნენ თქვენთან; მინიტიხ ხორბალი, საკონდიტრო ნაწარმი, თფლი, ზეთი და ბალხამი მისცეს თქვენი საქონლის სანაცვლოდ.* ამიტომ საბურავი მათ ხარჯზე გამდიდრდა . მოგვიანებით, ეზეკ.28:12-ში, სათაურით „ ტვიროსის მეფე “, ღმერთი პირდაპირ ესაუბრება სატანას . ჩვენ გვესმის, რომ სწორედ მან ისარგებლ დიდ წარმართულ ქალქებში და გროვილი ფუფუნებითა და სიმდიდრით, რომლებიც ემსახურებოდნენ მას მრავალ წარმართულ ღვთაების საფარქვეშ, საკმაოდ გაუცნობიერებლად, მაგრამ ყოველთვის და ყველგან საკულტო ფორმებით, რომლებსაც ღმერთი საზიზღრად მიიჩნევს . ის გულზე ატარებს იმედაცრუების სიმძიმეს, რომელიც დაგროვდა კაცობრიობის ისტორიის საუკუნეებისა და

ათასწლეულების მანძილზე. ეს იმედაცრუება ამართლებს მის რისხვას, რომელიც ნაწილობრივ დაცარიელდა ამ უკანასკნელ საშინლად დესტრუქციულ საერთაშორისო კონფლიქტის სახით.

მაგრამ ეს ღვთაებრივი რისხვა ძველი დროის მერკანტილური ტრაფიკის წინააღმდეგ გვაიმულებს გავიგოთ, რას ფიქრობს ღმერთი თანამედროვე საერთაშორისო ტრაფიკზე საერთაშორისო კონტექსტში, რომელიც მთლიანად აგებულია საბაზრო ეკონომიკაზე. ვფიქრობ, 2001 წლის 11 სექტემბერს ნიუ-იორკში მსოფლო სავაჭრო ცენტრის კოშკების განადგურება პასუხია. მით უმეტეს, რომ მე-18-ში, წინასწარმეტყველება ხაზს უსვამს გამდიდრების მავნე როლს ვაჭრობისა და საერთაშორისო გაცვლს გამო, რომლის წინაშეც ნებისმიერი წესი ან ღვთაებრივი რელიგიური უფლება იშლება, იმდენად დიდია უპატივცემულობა.

დან.11-ის ბოლოს განადგურდა აშშ-ს მემკვიდრეობითი მოწინააღმდეგე რუსეთი. ეს მათმისცემს აბსოლუტურ ძალ უფლებას საერთაშორისო კონფლიქტის ყველ გადარჩენილზე. ვაი დამარცხებულებს! მან უნდა დაიხაროს და დაემორჩილოს გამარჯვებულის კანონს, სადაც არ უნდა იყოს დედამიწაზე, გადარჩენილი.

და ნიელო 12

და ნი 12:1 იმ დროს აღდგება მიქაელო, დიდი უფლოსწული, შენი ხალხის შვილების დამცველი; და ეს იქნება უბედურების დრო, როგორც არ ყოფილ მას შემდეგ, რაც არსებობდნენ ერები. ამ დროს თქვენი ხალხი, ვინც წიგნშია და წერილ, გადარჩება.

1a- ამ დროს აღდგება მაიკლო,

ამ დროს არის სამყაროს აღსასრული, როდესაც იესო ქრისტე იტყვის ბოლო სიტყვას, ბრუნდება თავისი ღვთაებრიობის დიდებითა და ძალთ, რომელსაც დიდი ხანია ეწინააღმდეგება კონკურენტი რელიგიები. 1:7-ში ვკითხულობთ: აჰა, ის ღრუბლებით მოდის. და ყოველ თვალს დაინახავს მას, მათც კი, ვინც ის გახვრეტილი; და დედამიწის ყველ ტომი გლოვობს მის გამო. დიახ. ამინ! ჩვენ უნდა შევეჩვიოთ ამ აზრს, რადგან ღმერთმა თავის თითოეულ როლს სხვადასხვა სახელო დაარქვა, რის გამოც დანიელსა და გამოცხ. 12:7-ში იგი თავს წარმოგვიდგენს როგორც **მიქაელს**, ანგელოზური ციური ცხოვრების უზენაეს თავს. რაც მას ამლევს. ძალ უფლება ეშმაკზე და დემონებზე. მისი სახელო, იესო ქრისტე,

წარმოადგენს მას მხოლოდ დედამიწის რჩეულთათვის, რომელთა გადარჩენაც მოვიდა ამსახელთ.

1b- დიდი ლდერი,

ეს დიდი ლდერი არის იაჰვე მიქაელ იესო ქრისტე და სწორედ მისგან წაართვა პაპის რეჟიმმა თავისი და მახასიათებელი თავხედობით, მისი, როგორც მუდმივი ციური შუამავლის მისია 1843 წლამდე, რომელიც 538 წლიდან თარიღდება პაპის რეჟიმი და მისი დაყენება ქალქ რომში, ლტერანის სასახლეში კეელუსის მთაზე. ეს თემა იყო დაფარული დანიელს 8-ში.

1c- თქვენი ხალხის შვილების და მცველი;

დამცველი ერევა, როდესაც არის შეტევა. და ასე იქნება იმ რჩეულთა მიწიერი ცხოვრების უკანასკნელი საათები, რომლებიც და რჩენენ ერთგულნი, უკანასკნელი აჯანყებულების მიერ სიკვდილთ დასჯილნი კი. აქ ჩვენ შეგვიძლია ვიპოვოთ დანიელს მოთხრობებში შემოთავაზებულ ყველ მოდელ, რადგან ისინი სრულდება საბოლოო ტრაგიკულ სიტუაციაში. ამ უკანასკნელ დღეებში ჩვენ ხელხელ გავიმეორებთ დანში მოხსენიებულ სასწაულებრივ ჩარევას. 3, დუმელი და მისი ოთხი ცოცხალი პერსონაჟი, დან.5, დიდი ბაბილონის აღება ღვთის მიერ, დან.6, ლომები უვნებელია, მაგრამ ასევე დიდი უბედურების დასასრული, რომელიც წინასწარმეტყველებდა ებრაელებს - 168 წელს, კისლეუს 15, ანუ 18 დეკემბერს, შაბათის დღეს.

1d- და ეს იქნება გასაჭირის დრო, ისეთი, როგორც არყოფილ ხალხების არსებობის შემდეგ.

ამ განცხადებიდან თუ ვიმსჯელებთ, ბოლო დიდი უბედურება გადააჭარბებს ბერძნების მიერ ორგანიზებულ ებრაელებს. მართლაც, ბერძნები მხოლოდ სცემეს ებრაელებს, რომლებსაც ისინი ქუჩებში ან სახლებში ნახავდნენ. სამყაროს დასასრულს ყველფერი ძალთან განსხვავებულია და თანამედროვე ტექნოლოგია საშუალებას იძლევა აბსოლუტური კონტროლი დედამიწაზე მცხოვრებ ადამიანებზე. ადამიანის გამოვლენის ტექნიკის გამოყენებით, ჩვენ შეგვიძლია ვიპოვოთ ვინმე სადმე, ნებისმიერ ადგილს, სადაც ისინი იმალებიან. ამრიგად, იმ ადამიანების სიები, რომლებიც წინააღმდეგობას უწევენ დადენილ ბრძანებებს, შეიძლება ზუსტად ჩამოყალიბდეს. ამ საბოლოო კონტექსტში, არჩეულთა აღმოფხვრა ადამიანურად გახდება შესაძლებელი. მიუხედავად

იმისა, რომ სავსეა მათი ხსენის რწმენითა და იმედით, რჩეულები განიცდიან მტკივნეულსაათებს; მათთვის, ვინც მაინც თავისუფალი იქნება, ყველფერს მოკლებული, და ნარჩენები აჯანყებულთა ციხეებში არიან და სიკვდილთ დასჯის მოლოდინში არიან. უბედურება სუფევს არჩეულ ჩინოვნიკთა გულბში, რომლებსაც ცუდად ეპყრობიან, თუ არ მოკლვენ.

1ე- ამ დროს გადარჩება შენი ხალხი, ვინც წიგნშია და წერილთ.

ეს არის სიცოცხლს წიგნი, რადგან კომპიუტერის გარეშე ღმერთმა ასევე შეადგინა ყველ არსების სია, რომლებიც შექმნეს ადამა და ევამ და მათა შთამომავლებმა. ყოველად ამიანის სიცოცხლს ბოლოს საბოლოო ბედი ღმერთმა გადაწყვიტა, რომელმაც შეინარჩუნა ორი სია: რჩეულთა და დაცემულთა, კაცობრიობისთვის წამოღებულ ორი გზის შესაბამისადკან. 30:19-20: *მე მოვუწოდებ ცა და დედამიწა, რომ მოწმენი იყოს შენს წინააღმდეგ დღეს: მე დაგიდგინე სიცოცხლე და სიკვდილი, კურთხევა და წყევლ. აირჩიე სიცოცხლე, რათა იცოცხლო შენ და შენმა შთამომავლებმა, გიყვარდეს უფალო, შენი ღმერთი, დაემორჩილო მის ხმას და მიჰყვე მას, რადგან ამაზეა და მოკიდებულ შენი სიცოცხლე და შენი დღეების გახანგრძლივება... მისი არჩევანის მიხედვით ბოროტებაა, რომაული კოპობის საბოლოო დასასრული, ცეცხლში და მწვარი, გვევლნება და ნ.7:9-10; ეს მისი ამჰარტავანი სიტყვების გამო ღმერთთა ღმერთის მიმართ დანის მიხედვით.11:36.*

20:5-ში ქრისტეს დაბრუნებას ახლავს ქრისტეში მკვდრეთით აღდგომა, რომელსაც ეწოდება პირველი აღდგომა: *ნეტარ და წმიდა არიან ისინი, ვინც მონაწილეობენ პირველ აღდგომაში, რადგან მეორე სიკვდილს არაქვს ძალ მათზე..*

დანი 12:2 *დედამიწის მტვერში მძინარეთაგან ბევრი გაიღვიძებს, ზოგი მარადიული სიცოცხლსთვის, ზოგი კი შეურაცხყოფისა და მარადიული სირცხვილსთვის.*

2ა- *ბევრი, ვინც მიწის მტვერში სძინავს, გაიღვიძებს, ზოგიც მარადიული სიცოცხლსთვის,*

მოდით პირველ რიგში აღვნიშნოთ, რომ ჩვეულებრივ ნორმალურად, მკვდრებს კარგად სძინავთ **დედამიწის მტვერში** და არა საოცარ სამოთხეში ან ცეცხლოვან ჯოჯობეთში, როგორც ამას ასწავლიან და სწამთ ცრუ ქრისტიანული ან წამართული რელიგიები. ეს განმარტება აღადგენს მკვდრების ნამდვილ სტატუსს, როგორც ეს

გვასწავლეს ეკ. 9:5-6-10: ყველს, ვინც იქ ცხოვრობს, არის იმედი; და ცოცხალ ძაღლს კი მკვდარ ლომს სჯობს. ცოცხლებმა, ფაქტობრივად იციან, რომ მოკვდებიან; მაგრამ მკვდრებმა არაფერი იციან და აღარც საზღაურია მათთვის, რადგან მათი ხსოვნა და ვიწყებულა. და მათი სიყვარულო, მათი სიძულელი და შური უკვე დაიღუპნენ; და მათ აღარასოდეს ექნებათ მონაწილეობა არაფერში, რაც ხდება მზის ქვეშ. ... რასაც შენი ხელო აღმოაჩენს შენი ძალთ გასაკეთებლად გააკეთე ის; რადგან არ არის არც საქმე, არც აზრი, არც ცოდნა, არც სიბრძნე ჯოჯობხეთში, სადაც შენ მიდიხარ. (მიცვალებულთა რეზიდენცია , რომელიც **დედა მიწის მტვერია**).

სიკვდილს შემდეგ ფიქრი არ არსებობს, რადგან აზროვნება ცოცხლობს ადამიანის ტვინში, მხოლოდ მაშინ, როცა ის ჯერ კიდევ ცოცხალა და საზრდობს მისი გულის ცემით გამოგზავნილი სისხლთ. და ეს სისხლთავად უნდა გაიწმინდოს ფილტვის სუნთქვით. ღმერთს სხვა აღარაფერი უთქვამს, ვინაიდან ურჩობით ცოცხალი ადამს უთხრა და ბ.3:19-ში: **სახის ოფლით შეჭამ კურსს, სანამ არ დაბრუნდები მიწაზე, საიდანაც წაგიღეს; რადგან მტვერი ხარ და მტვერში დაბრუნდები**. მკვდრების ამ არაფრის მდგომარეობის და სადასტურებლად ვკითხულობთ ფსალმუნი 30:9: **რას მოიგებთ ჩემი სისხლს და ღვრით, ორმოში ჩასვლთ? მტვერმა შეგაქო? ეს თქვენს ერთგულბაზე მეტყველებს?** არა, რადგან ეს არ შეიძლება ფსალმ. 115:17: **უფალს არ აღნიშნავენ მკვდრები, არცერთი მათგანი არ ჩადის ღუმილის ადგილზე**. მაგრამ ეს ხელს არ უშლის ღმერთს ხელხლ აღმრას სიცოცხლე, რომელიც ადრე არსებობდა და სწორედ ეს შემოქმედებითი ძალა აქცევს მას ღმერთად და არა ანგელოზადან ადამიანად.

ორ გზას აქვს ორი საბოლოო შედეგი და Rev.20 გვეუბნება, რომ მათ ერთმანეთისგან მეშვიდე ათასწლეულს ათასი წელი აშორებს. მიუხედავად იმისა, რომ მთელი ადამიანური სიცოცხლე ქრება დედამიწის სახლდან ამ ათასი წლის დასაწყისში, და ცემული მხოლოდ აღდგებიან მას შემდეგ, რაც მათ განაჩენს წმინდანები და იესო ქრისტე განახორციელებენ მის ზეციურ სამეფოში. ^{მე-7} **საყვირთან** და რთული ამ გზავნილთ ადასტურებს გამოცხადება 11:18 და ამბობს: **ერები განრისხდნენ; და მოვიდა შენი რისხვა და დაგა დრო, რომ განიკითხო მკვდრები, და აჯილდოვო შენი მსახურები წინასწარმეტყველები, წმინდანები და შენი**

სახელს მოშიშები, პატარები და დიდები, და განადგუროს ისინი, ვინც ანადგურებს დედამიწას. ამ მუხლში მკვდრების განაჩენი ღმერთს უბიძგებს აღადგინოს, უპირველეს ყოვლისა, მისი ერთგული მკვდარი რჩეული, რათა მათ შეძლონ სიკვდილს მდგომარეობაში მყოფი ბოროტების განსჯა.

2b- და სხვები შეურაცხყოფისთვის, მარადიული სირცხვილსთვის.

მარადისობა მხოლოდ ცოცხალს ეკუთვნის. უკანასკნელი განკითხვის დროს მათი საბოლოო განადგურების შემდეგ, და ცემულს საყვედური და სირცხვილი და რჩება მხოლოდ რჩეულთა, ანგელოზთა და ღმერთის მარადიულმეხსიერებაში.

დანი 12:3 გააზრებულ ცის სიკაშკაშევიტ გაბრწყინდება და ვინც სიმართლეს ასწავლის ბევრს, ვარსკვლავებივით ბრწყინავს მარადიულად

3a- ვინც ჭკვიანია ცის ბრწყინვალე ბავით ბრწყინავს

ინტელექტი ადამიანს ცხოველებზე მაღლს აყენებს. იგი ვლნდება მსჯელობის უნარით, და სკვნების გამოტანა ფაქტებზე დაკვირვებით ან მარტივი დედუქციის გზით. ადამიანები რომ არ იყვნენ მემამოხეები იმ თავის უფლებაში, რომელსაც ღმერთი აძლევს მათ, ინტელექტი მთელ კაცობრიობას მიიყვანდა ღმერთის არსებობისა და მისი კანონების იგივე აღიარებისკენ. იმის გამო, რომ მოსეს შემდეგ ღმერთმა ადამიანებისათვის გამოცხადების ყველზე მნიშვნელოვანი მოვლენები ჩაიწერა წერილობით. აქ არის მსჯელობის გზა. მონათესაური რწმენა გამოჩნდა ებრაელ ხალხის ისტორიაში. ამიტომ მის ჩვენებებსა და მის ნაწერებს პრიორიტეტი ენიჭება ყველს სხვანაწერზე, რომელიც მიეწერება იმავე უნიკალურ ღმერთს. ღვთის ხალხის წინააღმდეგ ბრძოლს რჩება ჩვეულებრივ შესაძლებლობად, მაგრამ წმინდა წერილების წინააღმდეგ ბრძოლს ეშმაკეულ საქმედ იქცევა. იესო ქრისტეს მიერ და მკვდრებულ რწმენა თავის წყაროებსა და ცნობებს იღებს ძველ შეთანხმების ებრაელ წერილებიდან, რაც მას ლეგიტიმურობას ანიჭებს. მაგრამ რომაული კათოლიკური დოქტრინა არ სცემს პატივს ამ პრინციპს, რის გამოც არც მას და არც ისლმის ყურანს არ შეუძლიათ აცხადებენ, რომ არიან ცოცხალ ღმერთი, შემოქმედი ყველფრისა, რაც ცხოვრობს და არსებობს. იესომ დაადასტურა პრინციპი იოანეს 4:22-ში გახსენებით, რომ ხსნა მოდის ებრაელებისგან :

თქვენ ეთაყვანებით იმას, რაც არ იცით; ჩვენ
ეთაყვანს ვცემთ იმას, რაც ვიცით, რადგან ხსნა მოდის
ებრაელისგან.

რჩეულთა ამ პირველ ჯგუფში ღმერთი ასახელებს
კაცებს, რომლებიც გადარჩნენ განსაკუთრებულ
ცოდნის გარეშე, მათი ერთგულების გამო, რომელც
გამოიხატება მათი სიცოცხლის საფრთხის ქვეშ
ადამისა და ევას შემდეგ; და ეს 1843 წლამდე. ისინი
გადარჩნენ, რადგან მათი ნამუშევრები მოწმობდა
მათ გონიერებას და ღვთაებრივი კანონების
მიღებას, რაც გამოიხატება მათი მორჩილებით. ამ
ჯგუფში ყველზე ერთგულ და მშვიდობიანი
პროტესტანტები სარგებლობდნენ 1843 წლის
გაზაფხულამდე ღვთის მოთმინებით, რომელმაც
მხოლოდ იმ დღიდან გახდა სავალდებულო მისი
წმინდა შაბათის პრაქტიკა. Rev.2:24-25 და დასტურებს
ამ გამოწვევას: *თქვენ და ყველ სხვა თიატირაში,
რომლებიც არ იღებენ ამ მოძღვრებას და არ იციან
სატანის სიღრმეები, როგორც ისინი უწოდებენ მათ,
გეუბნებით: არ დააყენოთ რაიმე სხვა ტვირთი
საკუთარ თავზე; დაიჭირო მხოლოდ ის, რაც გაქვს,
სანამ არ მოვალ*

3b- და ისინი, ვინც სიმართლეს ასწავლის
სიმრავლეს, ვარსკვლავებით ანათებენ
მარადიულ და მარადიულ და

ეს მეორე ჯგუფი გამოყოფილია სიწმინდის
მაღალ დონის გამო, რომელსაც იგი წარმოადგენს
დედამიწაზე 1843 წლიდან. შერჩეულია რწმენის
გამოცდის საშუალებით, თავდაპირველდ იესო
ქრისტეს დაბრუნების იმედზე დაფუძნებულ,
თანმიმდევრულდ 1843 წლის გაზაფხულსთვის და 1844
წლის შემოდგომაზე, ღვთის მიერ მისი განწმენდა
ოფიციალური გახდა შაბათის აღდგენით, რომელც მან
კვლავ გამოიყენა, ხანგრძლივი საუკუნეების
სიბნელის, დავიწყებისა და მისდამი ზიზღის შემდეგ.

ამ ორ ჯგუფად დაყოფისას, რაც მათ
განასხვავებს არის მათი მდგომარეობა ღვთის
სამართლანობის მიმართ, მათი მდგომარეობა მისი
ათი მცნებისა და მისი სხვა ჯანმრთელობისა და სხვა
განკარგულებების მიმართ. რომის მიერ წაშლილი
მეორე მცნება მის თავდაპირველ ტექსტში ნათლად
ცხადყოფს იმ მნიშვნელობას, რომელსაც ღმერთი
ანიჭებს მისი მცნებების მორჩილებას და იხსენებს
ორგზას და ორსაპირისპიროსა ბოლო ბედს: ... მე ვარ
ექვციანი. ღმერთი ვინც და ისაგეტმამათა ურჯულოება
შვილებზე მესამე და მეოთხე თაობამდე მათზე, ვინც

მე მძულს და ჩემს მცნებებს არღვევს და შემიწყალე ისინი, ვინც მიყვარს და იცავენ ჩემს მცნებებს ათასთობაში.

ჩვენს მიწიერ შემოქმედებაში ვარსკვლავების არსებობის მიზეზს . მათ მხოლოდ არსებობის საფუძველს ჰქონდათ და თვითს მიერ შეჩვენებულ მიწიერი რჩეულის სიმბოლოდ; და ეს არის დაბადება 1:17, რომელიც ცხადყოფს მათ ცნობას: *ღმერთმა ისინი ცის სივრცეში განათავსა, რათა განათქვამდნენ და მიწა. შემდეგ ღმერთი იყენებს მათ რათა აჩვენოს აბრაამს მისი შთამომავლების სიმრავლე და ბ.15:5: და თვალთ ცის ვარსკვლავები, თუ შეგიძლიათ მათი დათვლა; ასეთი იქნებიან შენი შთამომავლები.*

ვარსკვლავების სტატუსი შეიძლება შეიცვალოს გამოსყიდულ მორწმუნის მიერ შესრულებულ სამუშაოების მიხედვით. მისი ურჩობით სულიერად და ცემით ვარსკვლავი ეცემა , ის ცვივა ციდან . გამოსახულება გამოსახება პროტესტანტული რწმენის დაცემის გამოსახად 1843 წელს , რომელიც გამოცხადდა ნამდვილი ციური ნიშნით 1833 წელს, გამოცხადების მე-6 ბეჭედი და ცის ვარსკვლავები დაეცა და მიწაზე, როგორც მაშინ ძლიერი ქარისგან შემდრწუნებულ ლღვი თავის მწვანე ლღვს აგდებს. და ისევ გამოცხადებაში 12:4: *მისმა კუდმა ცის ვარსკვლავების მესამედი გადაათრია და მიწაზე დააგდო.* ეს გზავნილი განაახლებს და ნ.8:10-ს: *ის ავიდა ზეცის ლშქარში და ჩამოაგდო ამ ქარის ნაწილი და ვარსკვლავები და მიწაზე, და დააბიჯა ისინი .* სული რომის პაპის რეჟიმს მიაწერს გამოსყიდულ მორწმუნეების მესამედის სულიერ დაცემას; მოტყუებულ ადამიანები, რომლებიც ამოდირწმუნებიან ქრისტეს ხსნას და მოითხოვენ მის სამართლიანობას .

დანი 12:4 შენ, დანიელ, საიდუმლოდ შეინახე ეს სიტყვები და დაბეჭდე წიგნი აღსასრულს მდე. შემდეგ ბევრი წაიკითხავს და ცოდნა გაიზრდება.

4a- ამ დასასრულს დრომ იცის რამდენიმე თანმიმდევრულ ფაზა, მაგრამ იგი ოფიციალურად დაიწყო 1843 წლის გაზაფხულზე, და ნ.8:14-ში წინასწარ დაწერილ საღვთო განკარგულების გამოყენებაში შესვლით: **2300 წლის საღამო-დილმდე და სიწმინდე იქნება. გამართლებული** . 1994 წელს, დასასრულს მეორე ერა აღინიშნა უნივერსალური ადვენტისტური ინსტიტუტის დაგმობით. 1843 წლიდან იკითხება დანიელს წიგნი, მაგრამ ის არასოდეს ყოფილსწორად ინტერპრეტირებული ამ ნაწარმოებამდე,

რომელსაც მე ჯერ კიდევ ვამზადებ 2021 წელს და 2020 წლადან. ამიტომ სწორედ ეს თარიღი აღნიშნავს მისი ცოდნის პიკს და, შესაბამისად, *იქ*, *აღსასრულს* ჭეშმარიტი ბოლო დრო, რომელიც დასრულდება იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი დაბრუნებით, ცნობილ და მოსალოდნელ, 2030 წლს გაზაფხულსთვის. ჩვენ ვხედავთ, რომ ეს 2020 წელს უკვე კარგად აღინიშნა ღმერთის მიერ, რადგან მთელი კაცობრიობა დაზარალდა სიკვდილიანობით. Covid-19 ვირუსი, რომელიც გაჩნდა ჩინეთში 2019 წელს, მაგრამ პაპის კათოლიკურ ევროპაში, მხოლოდ 2020 წლადან. 2021 წელს ვირუსები მუტაციას განიცდიან და განაგრძობენ დამნაშავე და მემბოხე კაცობრიობის შეტევას.

რწმენის ადვენტის ტური ტესტი ილუსტრირებული

დანი 12:5 და მე, დანიელმა, შევხედე და აჰა, კიდევ ორი კაცი იდგა, ერთი მდინარის ამ მხარეს, მეორე კი მდინარის მეორე მხარეს.

5a- და იმახსოვრე! დანიელი არის მდინარე "ჰიდუკელს" ნაპირებზე, ვეფხვი, ეს კაციჭამია. თუმცა, მდინარის ორივე მხარეს ორი მამაკაცია, რაც იმას ნიშნავს, რომ ერთმა შეძლო მისი გადალხვა, მეორე კი ამისთვის ემზადება. უკვე დან.8:13-ში გაიმართა დისკუსია ორწმინდანს შორის.

დანი 12:6 და ერთმა მათგანმა უთხრა თეთრეულში შემოსილ კაცს, რომელიც მდინარის წყლების შემოთი იდგა: როდის იქნება ამ საოცრებების დასასრული?

6 ა - დან.8:14-ში წმინდანთა კითხვებმა ღმერთისგან მიიღო პასუხი 2300 საღამო-დღე, რომელიც განსაზღვრავდა 1843 წლს თარიღს. მიდგომა აქ მეორდება და კითხვა ამჯერად ეხება სამყაროს აღსასრულს; მომენტი, როდესაც წინასწარმეტყველება აღარ იქნება სასარგებლო. კითხვა სვამს ქრისტეს, რომელიც წარმოდგენილია თეთრეულში გამოწყობილ კაცით, რომელიც დას მდინარის შემოთ და აკვირდება მის გადაკვეთას კაცების მიერ. ღმერთი იყენებს წითელ ზღვის გადაკვეთის გამოსახულებას, რომელმაც გადაარჩინა ებრაელები, მაგრამ დაახრჩო მათი ეგვიპტელი მტრები.

დანი 12:7 და გავიგე თეთრეულთ შემოსილ კაცი, რომელიც მდინარის წყლების შემოთი იდგა; მან ასწია მარჯვენა და მარცხენა ხელი ზეცისკენ და დაიფიცა, ვინც მარადიულ დაცობლობს, რომ ეს იქნება ჟამი, დრო და ნახევარი დრო, და ეს ყველგერი დასრულდება,

როცა ხალხის ძალს გამლოერდება წმინდანი მთლიანადგატყდება.

7ა- და გავიგე თერთლეული შემოსილი კაცი, რომელიც მდინარის წყლების ზემოთ იდგა; მან მარჯვენა და მარცხენა ხელი ზეცისკენ ასწია,

არბიტრის თანამდებობაზე იესო ქრისტე საზეიმო განცხადების გასაკეთებლად აღმართავს თავის კურთხევის მარჯვენას და დამსჯელ მარცხენას ცისკენ.

7ბ- და მან დაიფიცა მარადიულად ცოცხალი, რომ იქნება დრო, დრო და ნახევარი

პაპის მეფობის წინასწარმეტყველური ხანგრძლივობის მოტივით, ქრისტე გვიჩვენებს და იხსენებს თავის განაჩენს, რომელიც წარსულში გამობდა მის ეკლესიას პაპის რეჟიმის სისასტიკისა და ბარბაროსების შემოსევების წყევლში, რომელიც წინ უძღოდა მას; ეს შაბათის მიტოვების გამო 321 წელს 7 მარტიდან. ამგვარად გაფრთხილებულნი არიან მორწმუნეები ადვენტისტური განსაცდლების დროს. მაგრამ მეორე მიზეზი ღმერთს უბიძგებს ამ პაპის მეფობის გამოწვევას; ეს არის მისი დაწყების თარიღი, 538 წ. არჩევანი გონივრულია, რადგან ეს თარიღი 538 იქნება საფუძვლად იმ გამოთვლებისთვის, რომლებსაც წინასწარმეტყველება შემოგვთავაზებს ახალი წინასწარმეტყველური ხანგრძლივობის წარდგენით მე-11 და მე-12 მუხლებში.

7ც- და რომ ეს ყველფერი დასრულდება, როდესაც წმინდა ხალხის ძალს მთლიანადგატყბილია

დიდი უბედურების დასასრულს რჩეულები აღმოჩნდებიან განადგურების, მიწის პირიდან მოსპობის პირას; აღნიშნავს სიზუსტეს: მთლიანადგატყბილია .

დანი 12:8 გავიგე, მაგრამ ვერ გავიგე; და მე ვუთხარი: ჩემო ბატონო, რა იქნება ეს ყველფერი?

8ა- საწყალო და ნიელი! თუ მისი წიგნის გაგება ჯერ კიდევ საიდუმლოა 2021 წელს მცხოვრებთათვის, რამდენად მიუწვდომელი და უსარგებლო იყო ეს გაგება მისი გადარჩენისთვის!

დანი 12:9 მან თქვა: წადი, და ნიელი რადგან ეს სიტყვები გასაიდუმლოებული და დალუქული იქნება ბოლოჟამამდე.

9ა- ანგელოზის პასუხი და ნიელს მშიერი დატოვებს, მაგრამ ის ადასტურებს წინასწარმეტყველების გვიან შესრულებას, რომელიც დაცულია ქრისტეიანიული ეპოქის დასასრულსთვის.

დაწი 12:10 ბევრი განიწმინდება, გათეთრდება და განიწმინდება; ბოროტი ჩაიდენს ბოროტებას და ვერცერთი ბოროტი ვერ გაიგებს, მაგრამ გონების მქონენი გაიგებენ.

10ა - ბევრი განიწმინდება, გათეთრდება და განიწმინდება

ამპარტავანი და დესპოტი მეფის პაპის იდენტობას, რომელიც თავს ყველს ღმერთზე და თუნდაც ერთჴეშმარიტ ღმერთზე მაღლს აყენებს, 36-ე მუხლი.

10ბ - ბოროტი ჩაიდენს ბოროტებას და ვერცერთი ბოროტი ვერ გაიგებს,

ბერძნული ცოდვის „ სპილენძის “ და რომაული ძალის „ რკინის “ გაფართოებით ქრისტეს და ბრუნება მდე . . ბოროტებს ორმაგად შეუშლის ხელს გაგება: პირველრიგში მათი პირადი უინტერესობა და მეორეც, ღმერთის მიერ მიცემული ბოდვის ძალა , რომელიც საშუალებას აძლევს მათ დაიჯერონ ტყუილი 2 თეს. 2:11-12: ასევე ღმერთი უგზავნის მათ ძალს . და ბნეულობის, რომ მათ დაიჯერონ ტყუილი , რათა მათ ვისაც არ სწამდა ჴეშმარიტება, მაგრამ სიამოვნებდა უსამართლობის გამო, ისინი დაგმობილი იყვნენ .

10ც- მაგრამ ვისაც გაგება აქვს მიხვდება.

ეს მაგალითი ადასტურებს, რომ სულიერი ინტელექტი არის ღმერთის მიერ მიცემული განსაკუთრებული საჩუქარი, მაგრამ მას წინ უძღვის ყველს ნორმალური ადამიანისათვის მიცემული ძირითადი ინტელექტის კარგად გამოყენება. რადგან ამ სტანდარტშიც კი ადამიანები განათლებას და მის დიპლომებს ინტელექტს ურევენ . ასე რომ, მე მახსენდება ეს განსხვავება: ინსტრუქცია საშუალებას აძლევს მონაცემების შეყვანას ადამიანის მეხსიერებაში, მაგრამ მხოლოდ ინტელექტი იძლევა მათი კარგი და გონივრული გამოყენების საშუალებას.

დაწი 12:11 მას შემდეგ, რაც შეწყდება მუდმივი მსხვერპლად და მყარდება საზიზღარი გაპარტახება, იქნება ათას ორას ოთხმოცდაათი დღე.

11ა - იმ დროიდან, როცა წყდება მარადიული მსხვერპლად

მე მაინც უნდა შეგახსენოთ, მაგრამ სიტყვა „ მსხვერპლად შეწირვა “ ორიგინალ ებრაულ ტექსტში არ გვხვდება . და ეს სიზუსტე გადამწყვეტია , რადგან ეს მარადიული ეხება იესო ქრისტეს ზეციურ სამღვდელოებას . დედამიწაზე მისი შუამავლობის რეპროდუცირებით, პოპერი ამორებს იესო ქრისტეს

მის როლს, როგორც შუამავლს როლს მისი რჩეულს ცოდვებისთვის.

ეს უზურპირებული პარალელური მიწიერი მსახურება იწყება 538 წელს; თარიღი, როდესაც ვიგილუს I პირველი ტიტული პაპი, დასახლდა რომში, ლტერანის სასახლეში, კეელუსის მთაზე (ცა).

11b- დასადაც საზიზღარი გაპარტახება და მყარდება იწყება და ნ.9:27-ში მოხსენიებული რომის პაპის მეფობის თარიღი: და იქნება ერთაზე გაპარტახების სისაძაგლეები, განადგურება მდეც კი, და განადგურდება [და დგენილების მიხედვით] გაპარტახებულ[დე და მიწაზე].

ამ ლექსში, რომელიც მიზნად ისახავს 538 წლის თარიღს, სული მიზნად ისახავს მხოლოდ პაპის რომს, რაც ხსნის სიტყვის "საზიზღრობას" სინგულ რიზაციას. ეს ასე არ იყო და ნ.9:27-ში, სადაც ჩართული იყო რომის ორივე ეტაპი, წარმართული და შემდეგ პაპური.

მოდით აღვნიშნოთ ორი რამის ამ მუხლში და ჯგუფების ინტერესი და მნიშვნელობა: „მარადიულთა აღტაცება“ ქრისტესადმი და ნ.8:11-ში და პაპის „ერთა“, რომელიც ატარებს „საზიზღარ გაპარტახებას“, მოხსენიებულია და ნ.9:27. ამ ორი მოქმედების 538 წლის ერთსა და იმავე თარიღთან და ერთსა და იმავე არსებასთან დაკავშირებით, სული ადასტურებს და ამტკიცებს, რომ ამ ბოროტმოქმედების ავტორი მართლაც რომაული პაპია.

და ნ.11:31-ში ბერძენთა მეფე ანტიოქეს 4-ში მიკუთვნებულმა ქმედებამ წარმოგვიდგინა ტიპიური მოდელი იმისა, რასაც ღმერთი უწოდებს „გაპარტახების სისაძაგლეს“. კოპერი ამრავლებს მას, მაგრამ 1260 ხანგრძლივი სისხლიანი წლის განმავლობაში.

11c- იქნება ათას ორას ოთხმოცდაათი დღე.

იმისათვის, რომ ციტირებული წინასწარმეტყველური ხანგრძლივობები, რომლებიც ეხება აღსასრულს დროს, გაუყალბებელი იყოს, ერთეული მოთავსებულია რიცხვზე წინ დანიელს ყველ წინასწარმეტყველებაში: დღეები 1290; დღეები 1335 (შემდეგი ლექსი); და ნ.8:14: **საღამო-დიღ 2300**; და უკვე და ნ.9:24: კვირა 70.

ჩვენ გვაქვს მხოლოდ ძალან მარტივი გაანგარიშება შესასრულებელი: $538 + 1290 = 1828$.

1828 წლის ამ თარიღის ინტერესი მდგომარეობს იმაში, რომ ადგენტი სტურ მოვლენას მიენიჭოს უნივერსალური ხასიათი, რადგან ის მიზნად ისახავს

ადვენტისტების კონფერენციების ხუთი წლის მესამედს, რომელიც ტარდება ლონდონის ოლბერის პარკში, ინგლისის სამეფო ოჯახის თანდასწრებით.

დაწი 12:12 ნეტარია ის, ვინც ელოდება და მოვა ათას სამას ოცდათხუთმეტ დღემდე.

12a- მხოლოდ ეს მუხლო გვამლევს ამ ორი წინასწარმეტყველური ხანგრძლივობის მნიშვნელობას. თემა არის ქრისტეს დაბრუნების მოლოდინი, მაგრამ განსაკუთრებულ ლოდინი, რომელიც ეფუძნება ბიბლიის რიცხობრივ წინადადებას. აუცილებელია ახალი გამოთვლა: $538 + 1335 = 1873$. ანგელოზი წარმოგვიდგენს ორ თარიღს, რომლებიც აღნიშნავენ, შესაბამისად, დასაწყისსა და დასასრულს 1828-1873 წლებში განხორციელებულ რწმენის ადვენტისტური გამოცდის. მიმართულია 1843 და 1844 თარიღებზე, რომლებიც სწორედ იყო იესო ქრისტეს დიდება დაბრუნების ორი მოლოდინის მიზეზი აშშ-ში, შესაბამისად პროტესტანტულ ქვეყნებში.

მდინარე „ვეფხვის“ გადაკვეთის გამოსახულებაში ვეფხვი, რომელიც ჭამს ადამიანთა სულს, არის ეს თარიღები 1843-1844 წლები, რომლებიც აიძულებენ ბრალდებულ პროტესტანტს სულიერი ცხოვრებიდან სულიერ სიკვდილზე გადავიდნენ. მეორეს მხრივ, ვინც გამოცდა ჩააბარა, ცოცხალი და ღვთისგან კურთხეულ გამოდის ამ სახიფათო გადაკვეთიდან. იგი ღვთისგან განსაკუთრებულკურთხევას იღებს: „ნეტარარს, ვინც 1873 წელს მიაღწევს!“

დაწი 12:13 შენ კი, იარე შენი დასასრულისკენ; და ისვენებ და დღეების ბოლოს დადგები შენს სამკვიდროდ.

13a- დანიელ აღმოაჩენს პირველ აღდგომის შემდეგ, რომელიც ის აღდება, ყოველთვის მნიშვნელობას, რაც მან გადმოგვცა. მაგრამ ჯერ კიდევ ცოცხალი ადვენტისტისთვის, მის სწავლებას კვლავ დაემატება იოანეს აპოკალიფსის გამოცხადებები.

დანიელს წიგნი კარგად მალავს თავის უზარმაზარ სიმდიდრეს. ჩვენ აღვნიშნეთ იქ გამხნეების გაკვეთილები, რომლებსაც უფალო მიმართავს თავის რჩეულებს ბოლო დღეებში, რადგან ეს უკანასკნელი დღეები და უბრუნდება შიშისა და დაუცველობის ნორმას, რომელიც გაბატონებულია კაცობრიობის მთელი ისტორიის მანძილზე დედამიწაზე. კიდევ ერთხელ, მაგრამ ბოლო, არჩეული ჩინოვნიკები გამოყოფენ და პასუხისმგებელი იქნებიან იმ

უბედურებებზე, რომლებიც დაატყდებათ თავს აჯანყებულ გადარჩენილებს მესამე მსოფლო ომის გამოცხადებულ და .11:40-45-ში და 9:13-ში. ეზეკიელს 14-ში წარმოადგენილია რწმენის სტანდარტული მოდელები: ნოე, დანიელ და იობი. ნოეს მსგავსად, ჩვენ მოგვიწევს გაქცევა და წინააღმდეგობა გავუწიოთ მსოფლო აზროვნების მიმდინარეობას ღმერთისადმი ჩვენი ერთგულების კიდობნის აგებით. დანიელს მსგავსად, ჩვენც მტკიცედ უნდა შევინარჩუნოთ ჩვენი მოვალეობის შესრულება, როგორც არჩეული თანამდებობის პირები, ცრურელიგით და დგენილ სტანდარტებზე უარის თქმის გზით. და იობის მსგავსად, ჩვენ მოგვიწევს ფიზიკურად და გონებრივად მივიღოთ ტანჯვა, როცა ღმერთი ამას და უშვებს, იობზე უპირატესობის მქონე: მისი გამოცდილებით გავიგეთ, რატომ უშვებს ღმერთი ამ განსაცდელს.

დანიელს წიგნმა ასევე საშუალება მოგვცა უკეთ გაგვეგო უხილავი ციური ცხოვრება. ეს, ამ პერსონაჟის, სახელად გაბრიელს აღმოჩენით, სახელად, რომელიც ნიშნავს "ის, ვინც ხედავს ღვთის სახეს". ის იმყოფება ღვთაებრივი ხსნის გეგმის ყველ მნიშვნელოვან მისიაში. და ჩვენ უნდა გვესმოდეს, რომ ღვთის ზეციურ სასუფეველში მას და ყველ კეთილანგელოზს მოკლებული იყო მიქაელს, ღმერთის ანგელოზური გამოხატვის არსებობა მისი მიწიერი განსახიერების დროს, კერძოდ, 35 წლის განმავლობაში. სიყვარულს დიდი გაზიარებით, მიქაელ ასევე იზიარებს თავის ავტორიტეტს და თანახმაა იყოს მხოლოდ "ერთ-ერთი მთავარი ლიდერი". მაგრამ გაბრიელმა იგი დანიელს, რჩეულთა შორის რჩეულს, წარუდგინა, როგორც „თქვენი ხალხის წინამძღოლი“. და და .9 ძალაღწევა ნათლად გვეუბნება ყველ ფერს, რისი გაკეთებაც იესო მოდის თავისი ერთგული რჩეულს გადასარჩენად. ამგვარად, ნათლად არის გამოცხადებული ღვთაებრივი გადარჩენის პროექტი, რომელიც შესრულდა 30 აპრილს, იესო ქრისტეს ჯვარცმით.

დანიელს წიგნმა დაგვანახა, რომ რწმენას მხოლოდ ზრდასრული ადამიანი ავლენს. და რომ ღმერთის თანახმად, ბავშვი სრულწლოვანი ხდება მეცამეტე წლის შესვლისთანავე. ასე რომ, ჩვენ შეგვიძლია დავინახოთ მხოლოდ მწარე ხილი, რომელსაც შობს ჩვილს ნათლობა და რელიგიური დაბადების მემკვიდრეობა ყველ ცრურელიგიაში. იესომ თქვა მარკოზის 16:16-ში: *ვინც სწამს და მოინათლება*

გადარჩება; ვისაც არ სწამს, დაგმობენ. ეს ნიშნავს, რომ ნათლობამდე რწმენა უნდა იყოს წარმოდგენილი და გამოვლენილი. ნათლობის შემდეგ ღმერთმა გამოსცა და იგი. ასევე დანიელში გამოვლენილი კიდევ ერთი მარგალიტი, იესოს ეს სიტყვები მათე 7:13-დან და დასტურებულია: *შედიოთ ვიწრო კარიბჭით რადგან ფართოა კარიბჭე, განიერი გზა, რომელსაც მიჰყავს განადგურებამდე და ბევრია ამ გზით გავლს*; და ასევე მათე 22:14-ში: *რადგან ბევრია მოწოდებული, მაგრამ ცოტაა რჩეული*; დან.7:9-ის მიხედვით, *ათი მილოარდი ღმერთის წინაშე მხოლოდ ერთი მილონის გამო ანგარიში მოუწოდა გამოსყიდულ რჩეულთაგან გადაარჩინეს, რადგან ისინი ნამდვილ დემსახურებთან შემოქმედ ღმერთს კარგად, ქრისტეში სულწმიდით.*

მე-12 თავმა ახლხან ჩაუყარა საფუძველი წიგნის აპოკალიფსის სტრუქტურას 538, 1798, 1828, 1843-1844 ფარულ და შემოთავაზებულ, მაგრამ ფუნდამენტური თარიღების გახსენებით აპოკალიფსში დროის გაყოფისთვის და 1873. სხვა თარიღი, 1994, იქნება. აშენდეს ზოგის უბედურებისთვის და ზოგის ბედნიერებისთვის.

წინასწარმეტყველური სიმბოლოზმის შესავალი

ყველს ბიბლურ იგავში სული იყენებს მიწიერ ელემენტებს, რომელთა გარკვეულ კრიტერიუმები შეიძლება სიმბოლო იყოს ანონიმური არსებები, რომლებიც წარმოადგენენ საერთო კრიტერიუმებს. ამიტომ, გამოყენებულ თითოეულ სიმბოლო უნდა განიხილებოდეს ყველს ასპექტში, რათა მისგან გამოვითქვანოთ ღმერთის მიერ დაფარულ გარკვეულობები. ავიღოთ მაგალითად სიტყვა "ზღვა". დაბ.1:20-ის თანახმად, ღმერთმა მას ყველსნაირი ცხოველი ასახლ, უთვალვი და ანონიმური. მისი გარემო საბედისწეროა ადამიანისთვის, რომელიც ჰაერში სუნთქვით ცხოვრობს. ამრიგად, ის სიკვდილს სიმბოლოდ იქცევა ადამიანისთვის, რომელსაც, სამართლანად, ასევე შეუძლია ეშინოდეს მისი მარილანობის, რაც დედამიწას სტერილურს ხდის. ცხადია, ეს სიმბოლო არ არის ხელსაყრელ კაცობრიობისთვის და, მისი სიკვდილს მნიშვნელობის გამო, ღმერთი მის სახელს მისცემს ებრაულ აბლუსტანტს, რომელიც ნათლობის წყლებს ასახავს. ახლ ნათლობა ნიშნავს ჩამირვას, დამხრვალ სიკვდილს, რათა კვლავ იცხოვრო იესო ქრისტეში. გაუმართლებელი მოხუცი კვლავ აღდგება ქრისტეს სიმართლს მატარებლთ. ჩვენ იქ ვხედავთ ღვთაებრივი შემოქმედების ერთი ელემენტის მთელ სიმდიდრეს: *ზღვას*. ამ სწავლების თანახმად, ჩვენ უკეთ გავიგებთ, რა მნიშვნელობას ანიჭებს ღმერთი ამ მუხლს და ნიელს 7:2-3-დან: „... და აჰა, ცის ოთხი ქარი იფეთქებს დიდ ზღვაზე. და ოთხი დიდი მხეცი გამოვიდა ზღვიდან _____ ერთმანეთისგან განსხვავებულ. იცოდეთ, რომ „*ცათ ოთხი ქარი*“ გვთავაზობს საყოველთაო ომებს, რომლებიც გამარჯვებულ ხალხებს დომინანტურ ძალმდე მიჰყავს. აქ „*დიდი ზღვა*“ განასახიერებს წარმართ ხალხთა ადამიანურ მასებს, რომლებიც ღმერთს არ სცემენ პატივს, მის თვალში „ზღვის“ *ცხოველებს უტოლდებიან*. გამოთქმაში „*ცათ ოთხი ქარი*“, „*ოთხი*“ წარმოადგენს ჩრდილოეთის, სამხრეთის, აღმოსავლეთისა და დასავლეთის მიმართულებების 4 კარდინალურ წერტილს. „*ზეცის ქარებს*“ მოაქვს ცვლილებები ცის იერსახეში, უბერავს ღრუბლებს, იწვევს ქარიშხალს და მოაქვს წვიმა; ღრუბლებს განზე უბიძგებს, ისინი ხელს უწყობენ მზის შუქს.

ანალოგიურად, ომები იწვევენ დიდ სოციალურ პოლიტიკურ ცვლილებებს, უზარმაზარ აჯანყებებს, რომლებიც ბატონობას ანიჭებენ ღვთის მიერ არჩეულ ახალ გამარჯვებულ ხალხს, მაგრამ ისინი მის მიერ კურთხევის გარეშე. იმის გამო, რომ დასახელებულია როგორც „ცხოველ“, მას არ აქვს უფლება მიიღოს კურთხევები, რომლებიც უნდა მიეწოდოს ქეშმარიტადამიანებს; მისი ერთგული რჩეული, რომლებიც დადიან ღვთაებრივ ნათებაში ადამისა და ევას შემდეგ და ეს სამყაროს აღსასრულმდე. და ვინ არიან მისი არჩეული თანამდებობის პირები? ისინი, რომლებშიც ის აღიარებს თავის ხატებას, ვინაიდან ადამიანი ღვთის ხატად შეიქმნა დაბ.1:26-ის მიხედვით. გაითვალისწინეთ ეს განსხვავება: ადამიანი შექმნილია ან შექმნილი ღმერთის მიერ მისი გამოსახულების მიხედვით, ხოლო ცხოველ წარმოიქმნება მისი გარემოთი, საზღვაო, ხმელეთის ან ციური, ღვთის მიერ მოცემული ბრძანებით. ზმნის არჩევანი სტატუსში განსხვავებას აღნიშნავს.

როგორც მეორე მაგალითი, ავიღოთ სიტყვა „დედა მიწა“. დაბ.1:9-10-ის მიხედვით, ეს სახელი „დედა მიწა“ ეწოდა „ზღვიდან“ *გამოსულ მშრალ მიწას*; გამოსახულება, რომელსაც ღმერთი გამოიყენებს Rev.13-ში, რათა განასახიეროს პროტესტანტული სარწმუნოება, რომელიც გამოვიდა კათოლიკური რწმენიდან. მაგრამ მოდიოდა დავხედოთ "დედა მიწის" სხვა ასპექტებს. ის ხელსაყრელია ადამიანისთვის, როცა კვებავს მას, მაგრამ არა ხელსაყრელია, როცა არიდული უდაბნოს სახეს იღებს. ამიტომ, ციდან კარგ მორწყვა ზეა დამოკიდებულ, რომ კურთხევა იყოს ადამიანისთვის. ეს მორწყვა ასევე შეიძლება მოდიოდეს მდინარეებიდან, რომლებიც მას კვებენ; ამიტომაცაა, რომ ღვთის სიტყვა თავად ბიბლიაში შედარებულია „ცოცხალ წყლს წყაროსთან“. სწორედ ამ „წყლს“ *არსებობა ან არარსებობა განსაზღვრავს „დედა მიწის“ ბუნებას და სულოერად, ადამიანის რწმენის ხარისხს, რომელიც შედეგა 75% წყლსგან.*

როგორც მესამე მაგალითი, ავიღოთ ცაში ვარსკვლავები. პირველ, "მზე", და დებითი მხარე, ის ანათებს; დაბ.1:16-ის თანახმად, ის არის „ღლის“ მნათობი, ის ათობს და ხელს უწყობს მცენარეების ზრდას, საიდანაც ადამიანი ამზადებს საკვებს. უარყოფითი მხრივ, ის წვავს ნათესებს ზედმეტი სიცხის ან წვიმის ნაკლებობის გამო. გალლუო მართალი იყო, ის ჩვენი სამყაროს ცენტრშია და მის

სისტემაში ყველ პლნეტა ბრუნავს მის გარშემო. და უპირველეს ყოვლისა, ის არის ყველზე დიდი, ბიბლია მას მოიხსენიებს, როგორც „ყველზე დიდი“ Gen.1:16-ში, ყველზე ცხელი და ის არ არის ხელმისაწვდომი. ყველ ეს კრიტერიუმი მას ღმერთის სრულყოფილ ხატა დაქცევს, რომელშიც ყველ ეს მახასიათებელია. ვერავინ ხედავს ღმერთს და იცოცხლებს, როგორც მას შეუძლია ფეხების დადება „მზეზე“; ერთა დერთი მამაკაცური ვარსკვლავი, და ნარჩენები ყველ პლნეტები ან ფემინიზებული ვარსკვლავები არიან. მის შემდეგ „მთვარე“, „უმცირესი“: დაბ.1:16-ის მიხედვით, ის არის დამის მნათობი, სიბნელის, რომელსაც ის განაგებს. მაშასადამე, „მთვარეს“ მისთვის მხოლოდ უარყოფითი გზავნილი აქვს. მიუხედავად იმისა, რომ ეს ვარსკვლავი ჩვენთან ყველზე ახლოსაა, დიდი ხანია ინახავს მისი ფარული მხარის საიდუმლოებას. ის თავის თავად არ ანათებს, მაგრამ, როგორც ყველ სხვა პლნეტა, ის ჩვენთან პროგრესული ციკლთა გზავნის სუსტ შუქს, რომელსაც ის იღებს "მზიდან". ყველ ამ კრიტერიუმით, "მთვარე" არის შესანიშნავი სიმბოლო, რომელიც წარმოადგენს, პირველ რიგში, იუდაურ რელიგიას და მეორეც, რომაულ კათოლიკური პოპის ცრუ ქრისტიანულ რელიგიის, 538 წლდან დღემდე და ლუთერანულ პროტესტანტიზმის, კალვინისტური და ანგლიკანური, 1843 წლდან. ცაში ასევე არის „ვარსკვლავები“, რომლებსაც დაბ.1:14-15-17-ის მიხედვით აქვთ ორი როლი, რომლებსაც აქვთ „მზე და მთვარე“, „ეპოქების, დღეების და წლების აღნიშვნა“, და "დედამიწის განათება". მათი უმრავლესობა ანათებს მხოლოდ სიბნელის დროს, ღამით. ეს არის იდეალური სიმბოლო ღვთის მსახურების, ჭეშმარიტების წარმოსაჩენად, სანამ წინასწარმეტყველება არ მიაწერს მათ დაცემას; რაც მათი სულიერი მდგომარეობის ცვლელაზე მიუთითებს. ეს იქნება გზავნილი, რომელსაც ღმერთი გამოიყენებს ქრისტიანობის დაცემის რომაულ ტყუილს მსხვერპლად და დაბ.8:10 და გამოცხ.12:4; და საყოველთაო პროტესტანტიზმის დაცემა Rev.6:13 და 8:12. იზოლორებული, "ვარსკვლავი" აღნიშნავს კათოლიკურ პაპობას გამოცხადებაში 8:10-11, პროტესტანტულ რწმენას რევ.9:1-ში; და შეკრიბეს გვირგვინში 12-მდე, გამარჯვებული რჩეული კრება, გამოცხადებაში 12:1. და დაბ.12:3 მიუთითებს მათ სიმბოლოდ „მათ ვინც სიმათლეს ასწავლეს სიმრავლეს“, ანუ „მათ ვინც ანათებს დედამიწას“ ღვთის მიერ მოცემული შუქით.

ეს ხუთი სიმბოლო მნიშვნელოვან როლს შეასრულებს აპოკალიფსის წინასწარმეტყველებაში. ამიტომ შეგიძლიათ ივარჯიშოთ ფარულ გზავნილების აღმოჩენაში წარმოდგენილ სიმბოლოების კრიტერიუმებით. მაგრამ ზოგიერთის აღმოჩენართულ იქნებოდა, ამიტომ ღმერთი თავად მიუთითებს საიდუმლოების გასაღებს ბიბლიის მუხლებში, როგორცაა სიტყვები „თავი და კუდი“, რომელთა გაგება მხოლოდ იმ მნიშვნელობითაა შესაძლებელი, რასაც ღმერთი მათ ესა.9-ში აძლევს: 14, სადაც ვკითხულობთ: "მაგისტრები ან უხუცესი არის თავი, წინასწარმეტყველო, რომელიც ასწავლის სიცრუეს, არის კუდი". მაგრამ მე-13 ლექსი პარალელურად გვთავაზობს, მაშასადამე, იგივე მნიშვნელობით, „პალის რტო და ლურჯამი“; „ლურჯამი“, რომელიც წარმოადგენს რომის პაპობას გამოცხადებაში 11:1.

ასევე არსებობს ფიგურებისა და რიცხვების სიმბოლური მნიშვნელობა. როგორც ძირითადი წესი, გვაქვს აღმავალი თანმიმდევრობით:

ნომრისთვის "1": უნიკალურობა (ღვთაებრივი ან რიცხვითი)

ნომრისთვის "2": არასრულყოფილება.

ნომრისთვის "3": სრულყოფილება.

ნომრისთვის "4": უნივერსალურობა (4 კარდინალური ქულა)

რიცხვისთვის "5": კაცი (კაცური ან ქალური ადამიანი).

რიცხვისთვის "6": ციური ანგელოზი (ხეციური არსება ან მაცნე).

ნომრისთვის "7": სისრულე. (ასევე: შემოქმედი ღმერთის ბეჭედი)

ამ ფიგურის ზემოთ გვაქვს პირველი შვიდი ძირითადი ციფრის დამატებების კომბინაციები; მაგალითები: $8 = 6+2$; $9 = 6+3$; $10 = 7+3$; $11 = 6+5$ და $7+4$; $12 = 7+5$ და $6+6$; $13 = 7+6$. ამ არჩევანს სულიერი მნიშვნელობა აქვს გამოცხადების ამ თავებში განხილულ თემებთან მიმართებაში. დანიელს წიგნში ვხვდებით წინასწარმეტყველურ ცნობებს მესიანური ქრისტიანული ეპოქის შესახებ 2, 7, 8, 9, 11 და 12 თავებში.

იოანე მოციქულისადმი გამოცხადებულ წიგნში, თავების ნომრების სიმბოლური კოდი უკიდურესად გამოვლენილია. ქრისტიანული ეპოქა ორ მთავარ ისტორიულ ნაწილად იყოფა.

პირველი, რომელიც ერთვის რიცხვს "2", მოიცავს ქრისტიანული რწმენის დოქტრინალური "არასრულყოფილების" უმეტეს დროს, რომელიც წარმოდგენილია 538 წლიდან რომის კათოლიკე პაპის მიერ, რელიგიური ნორმის მემკვიდრე, რომელიც დაარსდა 321 წლის 7 მარტიდან წარმართული რომის იმპერატორის კონსტანტინეს მიერ. □□ მე-2 თავი მოიცავს მთელდროს 94-დან 1843 წლამდე.

მეორე ნაწილი, რომელიც წარმოდგენილია ნომრით „3“ ეხება 1843 წლიდან „ადგენტიტების“ დროს, იმ დროს, როდესაც ღმერთი ითხოვს სამოციქულო მოძღვრების „სრულყოფილებას“ აღდგენილი პროგრამის შესაბამისად, რომელიც წინასწარმეტყველებულია დან.8:14-ში მოყვანილი საღვთო განკარგულებით. ეს სრულყოფილება თანდათანობით მიიღწევა ქრისტეს დაბრუნებამდე, რომელიც მოსალოდნელია 2030 წლის გაზაფხულზე.

7 რიცხვის ზემოთ, რიცხვი 8, 2+6, იწვევს ეშმაკური ნაწარმოებების (6) არასრულყოფილების (2) დროს. რიცხვი 9, 3+6, მიუთითებს სრულყოფილების დროზე (3) და თანაბრად ეშმაკურ სამუშაოებზე (6). რიცხვი 10, 3+7, წინასწარმეტყველებს სრულყოფილების (3) დროს, ღვთაებრივი საქმის სისავსეს (7).

რიცხვი „11“ ან, ძირითადად, 5+6, მიზნად ისახავს ფრანგულ ათეიზმის დროს, რომელშიც ადამიანი (5) ასოცირდება ეშმაკთან (6).

რიცხვი „12“, ანუ 5+7, ცხადყოფს ადამიანის (5) ასოციაციას შემოქმედ ღმერთთან (7 = სისავსე და მისი სამეფო ბეჭედი).

რიცხვი „13“ ან 7+6 აღნიშნავს ეშმაკთან ასოცირებული ქრისტიანული რელიგიის (7) სისავსეს (6); პაპის პირველი (ზღვა) და პროტესტანტი (ხმელთა) უკანასკნელდღეებში.

რიცხვი "14" ან 7+7, ეხება ადგენტიტურ ნაშრომს და მის უნივერსალურ გზავნილებს (მარადიული სახარება).

რიცხვი "15", ანუ 5+5+5 ან 3x5, იწვევს ადამიანის (3) სრულყოფილების (5) დროს. ეს არის ის, რომელიც აღნიშნავს მადლოს დროის დასასრულს. სულიერი „ ხორბალ “ მომწიფებულა მოსავლისთვის და ციურ ბეღელებში შესანახად. რჩეულთა მომზადება დასრულებულია, რადგან მათ მიაღწიეს ღვთის მიერ მოთხოვნილდონეს.

რიცხვი „16“ ეხება გამოცხადებაში, იმ დროს, როდესაც ღმერთი ასხამს „ მისი რისხვის ბოლო შვიდ

ფლკონს “ თავის რელოგიურ მტრებზე, ორგულ
ქრისტიალობაზე მე-13 თავში.

რიცხვი "17" თავის მნიშვნელობას იღებს, ისევე
როგორც წინა, იმ თემიდან, რომელსაც ღმერთი
ანიჭებს მას თავის წინასწარმეტყველებაში:
გამოცხადებაში 17, სიმბოლო ღვთის მიერ " **დიდი
მეძვის სამსჯავროს** ". ბიბლიაში ამ სიმბოლოური
რიცხვის პირველი გამოყენება ეხება აღდგომის
კვირას, რომელიც იწყება წლის პირველი თვის მე-10
დღეს და მთავრდება მე-17 დღეს. „ღვთის კრავის“ **იესო ქრისტეს**
სიკვდილს დღეების დონეზე, პასექი
ნაწინასწარმეტყველება დღეებში, და ნ.9:24-დან 27-
მდე წლების „70 კვირაში“ 70-ში. ამრიგად, 27-ე მუხლს 70-ე
კვირის წინასწარმეტყველება მოიცავს შვიდი წლის დროს 26-დან 33-
მდე. ციტირებულია და ნ.9:27.

ბოლო ჭეშმარიტი „ადენტიტების თვის“ რიცხვი
17 ეხება რომაული კვირას 17 საუკუნოვან პრაქტიკას,
ცოდვას, რომელიც და არსდა 321 წლის 7 მარტს.
და **სასრულო** “ იწინასწარმეტყველ და ნ.11:40. ეს „დრო“
ხელსაყრელია ამ უკანასკნელი გამაფრთხილებელი
სასჯელს შესასრულებლად, რომელიც მესამე
მსოფლიო ომს აღნიშნავს, ასევე ღმერთის მიერ არის
ნაწინასწარმეტყველები „მეექვსე საყვირით“ ,
რომელიც გამოვლენდა 9:13-დან 21-მდე. ეკონომიკური
ნგრევა გამოწვეული Covid-ით. -19 ვირუსი აღნიშნავს
2020 წელს (2020 წლის 20 მარტიდან 2021 წლის 20 მარტამდე),
როგორც ღვთაებრივი სასჯელის დასაწყისი.

დიდი ბაბილონის " დასჯა .

თავი „19“ ეხება იესო ქრისტეს დიდებით
დაბრუნების კონტექსტს და მის დაპირისპირებას
ა და მიანთამეამბოხებთან.

თავი „20“ აგონებს მეშვიდე ათსწლეულს,
უკაცრიელდემიწაზე, სადაც ეშმაკი არის ტყვედდა
ზეცაში, სადაც არჩეული განიკითხავენ ღვთის
მიერ უარყოფილ ბოროტი მკვდარი მეამბოხეების
სიცოცხლესა და საქმეებს.

თავი „21“ აღმოაჩენს სიმბოლოვას 3x7, ანუ
ღვთიური განწმენდის სრულყოფილებას (3) (7), რომელიც
რეპროდუცირებულია მის რჩეულებში, რომლებიც
გამოისყიდეს დემიწიდან.

ამრიგად, ჩვენ ვხედავთ, რომ
წინასწარმეტყველება თავის თემად იღებს
ადენტიზმის რჩეულს რევ. 3, 7, 14 =2x7 და 21 =3x7 (ზრდა
განწმენდის სრულყოფისკენ).

თავი „22“ ასახავს იმ დროს, როდესაც
აღორძინებულ და განახლებულ დემიწაზე ღმერთი

და აყენებს თავის ტახტს და მარადიულ სამეფოს რჩეულებს.

ადვენტიზმი

ვინ არიან ეს ღვთის შვილები და ასულები? ეს შეიძლება მაშინვე ვთქვათ, რადგან ეს დოკუმენტი მოგვცემს ყველ სასურველ მტკიცებულებას, რომ ეს ღვთაებრივი გამოცხადება ღმერთმა მიმართა "ადვენტისტ" ქრისტიანებს. გვინდა თუ არა, ღვთის ნება სუვერენულია და 1843 წლის გაზაფხულიდან, როცა დანიელს 8:14-ში ნაწინასწარმეტყველები ბრძანებულება შევიდა ძალში, „მეშვიდე დღის ადვენტისტი“ სტანდარტი იყო ექსკლუზიური არხი, რომელიც დღემდე აკავშირებს ღმერთს. და მისი ადამიანური მსახურები. მაგრამ ფრთხილდ! ეს ნორმა მუდმივად ვითარდება და ამ ევოლუციაზე უარის თქმამ, ღვთის ნებით, გამოიწვია მისი ოფიციალური ინსტიტუციური წარმომადგენლობა იესო ქრისტეს მიერ 1994 წლიდან. რა არის ადვენტიზმი? ეს სიტყვა მომდინარეობს ლათინურიდან "adventus" რაც ნიშნავს: ჩამოსვლს. იესო ქრისტეს, მისი დიდი საბოლოო დაბრუნება მამის დიდებაში, მოსალოდნელი იყო 1843 წლის გაზაფხულზე, 1844 წლის შემოდგომაზე და 1994 წლის შემოდგომაზე. ღვთის პროექტში გათვალისწინებული ეს ცრუ მოლოდინები, მიუხედავად ამისა, სერიოზული იყო. შედეგები ტრაგიკული სულიერი შედეგები მათთვის, ვინც აბუჩად აგდებდა ამ წინასწარმეტყველურ განცხადებებს და მათ მოლოდინებს, რადგან ისინი სუვერენულად იყო ორგანიზებული დიდი შემოქმედი ღმერთის მიერ. ამრიგად, ვინც ამ დოკუმენტში ამოიცნობს იესო ქრისტეს მიერ შემოთავაზებულ მნათობებს, პირდაპირი შედეგის შედეგად გახდება „ადვენტისტი“, „მეშვიდე დღის“, თუ არა ადამიანთა შორის, ეს იქნება ღმერთის შემთხვევაში; ეს, როგორც

კი ის მიატოვებს პირველ დღეს რელიგიურ დასვენებას, ივარჯიშოს მეშვიდე დღის დანარჩენ დღეს, რომელსაც ეწოდება შაბათი, რომელიც განწმენდილია ღმერთის მიერ სამყაროს შექმნის დღიდან. ღმერთისადმი კუთვნილება გულისხმობს დამატებით ღვთაებრივ მოთხოვნებს; შაბათთან ერთად, არჩეულადგენტიც მოუწევს გააცნობიეროს, რომ მისი ფიზიკური სხეული ასევე ღმერთის საკუთრებაა და, როგორც ასეთი, მას მოუწევს საზრდოობს და ზრუნავს მასზე, როგორც ძვირფას ღვთაებრივ საკუთრებაში, ხორციელსაკურთხეველზე. ღმერთმა დააწესა ადამიანს, დაბადება 1:29-ში, მისი იდეალური დიეტა: „და თქვა ღმერთმა: აჰა, გაძლევ შენ ყველს თესლს, რომელიც არის მთელი დედამიწის ზურგზე, და ყველს ხეს, რომელიც მასშია. ხის ნაყოფი და თესლს მომტანი: ეს იქნება თქვენი საკვები.

ადგენტიცტური აზროვნება განუყოფელია ღვთის მიერ გამოცხადებულ ქრისტიანულ პროექტისგან. იესო ქრისტეს დაბრუნება მოხსენიებულია მრავალრიცხოვან ბიბლიურ ციტატებში: ფსალმუნი 50:3: „**ჩვენი ღმერთი მოდის, არ ჩუმდება; მის წინ არის შთანთქმის ცეცხლი, მის გარშემო ძლიერი ქარიშხალი**“; ფსალმუნი 96:13: „...**უფლის წინაშე! რადგან ის მოდის, რადგან მოდის დედამიწის გასამართლებლად**; ის განსჯის სამყაროს სიმართლათ და ხალხს თავისი ერთგულების მიხედვით. »; ესა .35:4: „**უთხარი გულში შეწუხებულებს: გაბედეთ, ნუ გეშინიათ; აი შენი ღმერთი, მოვა შურისძიება, ღვთის სასჯელს; თვითონ მოვა და გადაგარჩენს**“; 3ოს .6:3: „**ვიცოდეთ ვეძიოთ უფლის შეცნობა; მისი მოსვლს ისეთივე გარკვეულია, როგორც გამთენიისას. ის მოვა ჩვენთვის, როგორც წვიმა, როგორც გაზაფხულის წვიმა, რომელიც რწყავს დედამიწას**“; ახალი აღთქმის წერილებში ვკითხულობთ: მათე 21:40: „**ახლს, როცა მოვა ვენახის უფალი, რას უზამს ამ მეპატრონეებს?** »; 24:50: „... **ამ მსახურის ბატონი მოვა იმ დღეს, რომელსაც არ ელის და საათში, რომელიც არ იცის**“; 25:31: „**როცა მოვა კაცის ძე თავისი დიდებით, ყველს ანგელოზთან ერთად დაჯდება თავისი დიდების ტახტზე.** »; ჯეა .7:27: „**თუმცა, ჩვენ ვიცით, საიდან მოდის ეს; მაგრამ ქრისტე, როცა მოვა, ვერავინ გაიგებს, საიდან არის.** »; 7:31: **მრავალმა ხალხმა ირწმუნა იგი და თქვა: განა ქრისტე, როცა მოვა, გააკეთებს იმაზე მეტ ძლიერ საქმეებს, ვიდრე ამას აკეთებს?** »; ებრ.10:37: „**კიდევ ცოტა ხანს: მოვა და არ დაყოვნებს**“. იესოს უკანასკნელი ჩვენება: იოანე 14:3: „**როცა წავალ და**

ადგილს მოვამზადებთ, ისევ მოვალ და წაგიყვანთ თქვენთან, რათა სადაც მე ვარ, იქ იყოთ. ანგელოზთა მოწმობა: ქ.1:11: „და მათ თქვენს: გალოლელო, რატომ წყვეტთ ზეცის ყურებას? ეს იესო, რომელიც თქვენგან ამაღლდა ზეცად ისევ მოვა, როგორც ზეცაში მიმავალ იხილუ.“. მესიის ადვენტისტური პროექტი ჩნდება: ისა.61:1-2: „უფლოს სული, იაჰვე, ჩემზეა, რადგან იაჰვემ მცხო, რომ სასიხარულო ცნობა მიმეტანა ღარიბებისთვის; მან გამომგზავნა, რომ განვკურნო გულმოტეხილები, ტყვეებს თავისუფლება გამოვუცხადო და პატიმრებს ხსნა; გამოაცხადოს იაჰვეს კეთილგანწყობის წელი, ...“ აი, როდესაც კითხულობდა ამ ტექსტს ნაზარეთის სინაგოგაში, იესომ შეწყვიტა კითხვა და დახურა წიგნი, რადგან დაწარჩენი, "დღეზე" შურისძიება " მხოლოდ 2003 წლის შემდეგ უნდა განხორციელდეს, მისი დიდებულ ღვთაებრივი დაბრუნებისთვის: „და შურისძიების დღე ჩვენი ღმერთისაგან; ნუგეშისცემას ყველგაჭირვებულს;»

ადვენტიზმს დღეს მრავალ სახე აქვს და პირველრიგში, ოფიციალური ინსტიტუციური ასპექტი, რომელიც უარყო 1991 წელს, უკანასკნელ ნათება, რომელიც იესომ შესთავაზა მას, თავმდაბალი ადამიანური ინსტრუმენტის მეშვეობით, რომელიც მე ვარ. საჭიროების შემთხვევაში, დეტალური გამოჩნდება ამ დოკუმენტში. უამრავი დისიდენტური ადვენტისტური ჯგუფი არსებობს მიმოფანტული მთელ დედამიწაზე. ეს შუქი მათ მიმართავს პრიორიტეტულად. ის არის „დიდი შუქი“, რომლისკენაც ჩვენს უფროს სულიერ დას, ელენ უაითს სურდა ადვენტისტი ხალხის წარმართვა. მან თავისი ნამუშევარი წარმოადგინა, როგორც "პატარა შუქი", რომელიც მიდის "დიდსკენ". და თავის ბოლო საჯარო გზავნილში, ორივე ხელში წმიდა ბიბლია ააფეთქა, მან განაცხადა: „მმეზო, გირჩევთ ამ წიგნს“. მისი სურვილი ახლ შესრულებულია; დანიელო და გამოცხადება მთლიანად გაშიფრულია ბიბლიური კოდების მკაცრი გამოყენებით. სრულყოფილ ჰარმონია ცხადყოფს ღვთის დიდ სიბრძნეს. მკითხველო, ვინც არ უნდა იყოთ, მოგიწოდებთ არ დაუშვათ წარსულს შეცდომები, თქვენ უნდა მოერგოთ ღვთაებრივ გეგმას, რადგან ყოველს შემძლე არ მოერგება თქვენს თვალსაზრისს. სინათლის უარყოფა სასიკვდილო ცოდვას ყოველგვარი წამლის გარეშე; იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ სისხლს მას არ

ფარავს. ვხურავ ამ მნიშვნელოვან ფრჩხილს და ვუბრუნდები გამოცხადებულ „უბედურებას“.

სანამ აპოკალიფსის ისტორიას მივუახლოვდებით, უნდა აგიხსნათ, ზოგადად, რატომ არის ღვთისგან შთაგონებული წინასწარმეტყველებები ჩვენთვის, ადამიანებისთვის, სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი, რადგან მათი ცოდნა ან ზიზღი გამოიწვევს მარადიულ სიცოცხლეს ან სამუდამო სიკვდილს. მიზეზი შემდეგია: ადამიანს მოსწონს სტაბილურობა და, როგორც ასეთი, ეშინია ცვლილების. შესაბამისად, ის იცავს ამ სტაბილურობას და გარდაქმნის თავის რელიგიას ტრადიციად, უგულვებელყოფს ყველფერს, რაც სიახლეს ასპექტშია წარმოდგენილი. ასე მოიქცნენ პირველ რიგში ძველ ღვთაებრივი აღიარების ებრაელები, რომლებსაც იესო არ უყოყმანოდ აკრიტიკებს, როგორც „სატანის სინაგოგას“ გამოცხადების 2:8 და 3:9. მამათა ტრადიციის დაცვით მათ სჯეროდათ, რომ ამ გზით შეძლებდნენ ღმერთთან ურთიერთობის დაცვას. მაგრამ რა ხდება ამ შემთხვევაში? ადამიანი აღარ უსმენს ღმერთს, როცა მას ელპარაკება, არამედ სთხოვს ღმერთს, მოუსმინოს მის საუბარს. ამ სიტუაციაში ღმერთი ვეღარ პოულობს თავის ანგარიშს, მით უმეტეს, რომ თუ მართალა, რომ ის თავად არ იცვლს თავის ხასიათს და განსჯას, რომელიც მარადიულ დიგივე რჩება, ისიც მართალა, რომ მისი პროექტი მუდმივად იზრდება და მუდმივად იცვლება. ამ აზრის დასადასტურებლად ერთი ლექსიც საკმარისია: „მართალა გზა მბრწყინავი შუქის მსგავსია, რომლის სიკაშკაშე მატულობს შუადღემდე. (პრო 4:18). ამ ლექსის „გზა“ უდრის იესო ქრისტეში განსახიერებულ „გზას“. ეს ადასტურებს, რომ ქრისტესადმი რწმენის ჭეშმარიტებაც დროთა განმავლობაში ვითარდება, ღვთის არჩევანის მიხედვით, მისი გეგმის შესაბამისად. მარადისობის კანდიდატებმა უნდა მისცენ იესოს სიტყვებს ის მნიშვნელობა, რასაც იმსახურებენ, როდესაც მან უთხრა მათ: „ვინც ბოლომდე ინახავს ჩემს საქმეებს, მივცემ... (გამოცხ. 2:26)“. ბევრი ფიქრობს, რომ საკმარისია შეინარჩუნო ის, რაც ისწავლე თავიდან ბოლომდე; და ეს უკვე იყო ეროვნული ებრაელთა შეცდომა და იესოს გაკვეთილი ნიჭების იგავში.

მაგრამ ეს უნდა დავივიწყოთ, რომ ჭეშმარიტი რწმენა არის მუდმივი ურთიერთობა ცოცხალ ღმერთის სულთან, რომელიც ზრუნავს მისცეს თავის შვილებს ეს საკვები, რომელიც გამოდის მისი პირიდან ყოველთვის და ყოველთვის. ღვთის სიტყვა არ შემოიფარგლება მხოლოდ ბიბლიის წმიდა ნაწერებით, მის შემდეგ მუდმივად რჩება ცოცხალი „ლოგოსი“, სიტყვა წამიერად ხორცშესხმული, ქრისტე სულიწმიდით მოქმედებს, რათა განაგრძოს დიალოგი მათთან, ვისაც ჰყავს. უყვართ და ეძებენ მას მთელს სულთ. მე შემომღია დავამოწმო ეს ყველგერი, რადგან მე პირადად ვისარგებლე ახალ შუქის ამ წვლილთ, რომელსაც ვუზიარებ მათ, ვისაც ის ისევე უყვარს, როგორც მე. ზეციდან მიღებული სიახლე მუდმივად აუმჯობესებს ჩვენს გაგებას მისი გამოვლენილი პროექტის შესახებ და ჩვენ უნდა ვიცოდეთ როგორ გადავწყვიტოთ და მივატოვოთ მოძველებული ინტერპრეტაციები, როდესაც ისინი მოძველდება. ბიბლია მოგვიწოდებს ამის გაკეთებაზე: „*გამოიკვლე ყველგერი; მჭიდროდ დაეჭირე იმას, რაც კარგია*;“ (1სთ.5:21).

ღვთის განაჩენი მუდმივად ადაპტირებულია ამ პროგრესულ ევოლუციასზე, რომელიც შთაგონებულია და გამოცხადებულია მისი ორაკულუბის არჩეულ მცველებთან. ამრიგად, ტრადიციის მკაცრი პატივისცემა იწვევს დანაკარგს, რადგან ის ხელს უშლის ადამიანებს შეეგუონ გადაჩენის პროგრამის ევოლუციას, რომელიც თანდათან გამოვლენდა სამყაროს აღსასრულმდე. არსებობს გამოთქმა, რომელიც სრულ მნიშვნელობას იძენს რელიგიურ სფეროში, ეს არის: აწმყო დროის ჭეშმარიტება ან აწმყო ჭეშმარიტება. ამ აზრის უკეთ გასაგებად უნდა ჩავიხედოთ წარსულში, სადაც მოციქულთა დროს გვქონდა რწმენის სრულყოფილი მომღვრება. მოგვიანებით, უკიდურესი სიბნელის წინასწარმეტყველების დროს, მოციქულთა მომღვრება შეიცვალა ორი „რომის“ მომღვრებით; იმპერიული და პაპური, ერთი და იგივე ღვთაებრივი პროექტის ორი ეტაპი ეშმაკისთვის მომზადებული. მაშასადამე, რეფორმის მუშაობა ამართლებს თავის სახელს, რადგან ის გულისხმობს ცრუ დოქტრინების ამომირკვას და სამოციქულო დოქტრინის განადგურებული კეთილ თესლის ხელხელ დარგვას. დიდი მოთმინებით, ღმერთმა დაუთმო დრო, ბევრი დრო, რათა მისი შუქი სრულდ და სრულებულიყო. წარმართული ღმერთებისგან განსხვავებით,

რომლებიც არ რეაგირებენ, რადგან ისინი არ არსებობენ, შემოქმედი ღმერთი მარადიულ დცხოვრობს და თავისი რეაქციებითა და განუმეორებელ მოქმედებებით აჩვენებს, რომ არსებობს; ადამიანის საუბედუროდ, მკაცრი სასჯელის საფარქვეშ. ის, ვინც ბრძანებს ბუნებას, რომელიც ხელმძღვანელობს ელვას, ჭექა-ქუხილს და ელვას, ვინც აღვიძებს ვულვანებს და აიძულებს მათ ცეცხლს სროლს და მნაშავე კაცობრიობაზე, რომელიც იწვევს მიწისძვრებს და იწვევს დესტრუქციულ ტალღებს, ის ასევე მოდის ჩურჩულთ თავის არჩეულ თანამდებობის პირთა გონებაში: მისი პროექტის მიმდინარეობა, რისთვისაც ემზადება, როგორც მან დიდი ხნით ადრე განაცხადა. „რადგან უფალ ღმერთი არაფერს აკეთებს, სანამ არ გაუმჟღავნებს თავის საიდუმლოს თავის მსახურებს, წინასწარმეტყველებს“ — ნათქვამია ამოსის 3:7-ში.

აპოკალიფსის პირველი შეხედა

თავის პრეზენტაციაში იოანე, უფალო იესო ქრისტეს მოციქულს, აღვვიწერს გამოსახულებებს, რომლებსაც ღმერთი აძლევს მას ხილვაში და ცნობებს, რომლებიც ისმის. გარეგნულად, მაგრამ მხოლოდ გარეგნულად, გამოცხადება, ბერძნულ "აპოკალიფსისის" თარგმანი, არაფერს ამჟღავნებს, რადგან ის ინარჩუნებს მის იდუმალ ასპექტს გაუგებარი მორწმუნეთა სიმრავლისთვის, ვინც მას კითხულობს. საიდუმლო ხელს უშლის მათ და ისინი მცირდება საიდუმლოების იგნორირებამდე.

ღმერთი ამას უმიზეზოდ არ აკეთებს. ამგვარად მოქმედებით ის გვასწავლის, თუ რამდენად წმინდაა მისი გამოცხადება და, როგორც ასეთი, ის მხოლოდ მისი რჩეულებისთვისაა განკუთვნილი. და სწორედაქარის მიზანშეწონილი ამ საკითხზე გარკვევა, მისი რჩეულები არიან არა ისინი, ვინც ამას ამტკიცებენ, არამედ მხოლოდ ისინი, ვისაც თავადაღიარებს თავის მსახურებად, რადგან ისინი გამოირჩევიან, ცრუმორწმუნეები, თავიანთი ერთგულებითა და მორჩილებით.

„იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა მისცა მას, რათა ეჩვენებინა თავის მსახურებს ის, რაც უნდა მომხდარიყო სასწრაფოდ, და რომელიც მან თავისი ანგელოზის გაგზავნით აუწყა თავის მსახურს იოანეს, რომელმაც მოწმობდა ღვთის სიტყვა და იესო ქრისტეს ჩვენება. , ყველგერი რაც მან დაინახა. (გამოცხ. 1:1-2).

ასე რომ, ვინც იოანეს 14:6-ში თქვა: „მე ვარ გზა, ჭეშმარიტება და სიცოცხლე; არავინ მოდის მამასთან, გარდა ჩემი მეშვეობით“, მოდის თავისი აპოკალიფსისით, მისი გამოცხადებით, რათა აჩვენოს თავის მსახურებს ჭეშმარიტების გზა, რომელიც

საშუალებას აძლევს მათ მიიღონ მარადიული სიცოცხლე, შეთავაზებული და შეთავაზებული მისი სახელთ. მაშასადამე, მხოლოდ ისინი მიიღებენ მას, ვისაც იგი თვლის მისი მიღების ღირსად. მას შემდეგ, რაც თავისი მიწიერი მსახურებით კონკრეტულ და ჩვენს, თუ რას წარმოადგენს ჭეშმარიტი რწმენის მოდელი, იესო აღიარებს მათ, ვინც იმსახურებენ მის და ნებაყოფლობით გამომსყიდველ მსხვერპლს, იმით, რომ ისინი ჭეშმარიტად მიიღეს თავი ამ მოდელს გზაზე, რომ ღოთაც მან მათ წინ გაიარა. მისი სრული კურთხევა ღვთის მსახურებაში არის შემოთავაზებული სტანდარტი. თუ მომდვარმა უთხრა პილტეს: „...*მე მოვედი ქვეყნიერებაში, რათა დავამოწმო ჭეშმარიტება...*“ (იოანე 18:37),“ იმავე სამყაროში, მისმა რჩეულბმაც იგივე უნდა მოიქცნენ.

ყველს საიდუმლოებას აქვს თავისი ახსნა, მაგრამ მის მისაღებად თქვენ უნდა გამოიყენოთ გასაღებები, რომლებიც ხსნიან და ხურავს წვდომას საიდუმლოებებს. მაგრამ, სამწუხაროდ, ზედაპირულ დცნობის მოყვარეებს, მთავარი გასაღები თავად ღმერთია, პირადად. თავისუფალ დროს და მისი უტყუარი და სრულყოფილდ სამართლიანი განსჯის მიხედვით, ის ხსნის ან ხურავს ადამიანის ინტელექტს. ეს პირველ და ბრკოლება გაუგებარს ხდის გამოცხადებულ წიგნს და ზოგადად წმინდა ბიბლია ხდება ცრუმორწმუნეების კითხვისას რელიგიური ალობის სტატიების კრებული. და ეს ცრუმორწმუნეები ძალიან მრავალრიცხოვანია, ამიტომაც, დედამიწაზე იესომ გაამრავლ თავისი გაფრთხილებები ცრუ ქრისტეს შესახებ, რომლებიც გამოჩნდებოდნენ სამყაროს აღსასრულმდე, მათე 24:5-11-24 და მათე . 7. :21-დან 23-მდე, სადაც ის აფრთხილებს მათ ცრუპრეტენზიებს, ვინც მასზე ყვირიან.

მაშასადამე, აპოკალიფსი არის გამოცხადება ჭეშმარიტი რწმენის ისტორიის შესახებ, რომელიც აღიარებულა იესო ქრისტეს მიერ მამაში და სულიწმინდაში, რომელიც მოდის მამისგან, ერთადერთი შემოქმედი ღმერთისაგან. ეს ჭეშმარიტი რწმენა კვალიფიცირდება მის რჩეულბს, რომლებიც გადიან უკიდურესი რელიგიური დაბნეულობის პერიოდებს ბნელ საუკუნეებში. ეს სიტუაცია ამართლებს *ვარსკვლავების* სიმბოლოს, რომელსაც ღმერთი მიაწერს რჩეულბს, რომლებსაც ის ცნობს, თუნდაც მომენტალურად, რადგან მათ მსგავსად, დაბადება 1:15-

ის თანახმად, ისინი ანათებენ სიბნელეში, „*დედა მიწის გასანათებლად*“.»

ღვთის „*ორი მოწმეს*“ პირველს, ციტირებულია გამოცხადებაში 11:3; მეორე არის გამოცხადება დაახლოებითის წიგნები. მიწიერი მსახურების დროს იესომ თავისი მოწაფეების ყურადღება მიიპყრო ამ წინასწარმეტყველ დაწილზე, რომლის ჩვენებაც ისტორიულ წიგნებშია კლსიფიცირებული წმინდაებრაულ „*თორაში*“.

ღვთაებრივი გამოცხადება ორი სულიერი სვეტის ფორმას იღებს. მართლაც, დაწილს წიგნები და იოანესთვის მიცემული აპოკალიფსის წიგნები ურთიერთდამოკიდებულნი არიან და ავსებენ ერთმანეთს, ორი სვეტის მსგავსად, ღვთაებრივი ციური გამოცხადების დედაქალაქს.

მაშასადამე, გამოცხადება არის ჭეშმარიტი რწმენის ისტორია, რომელსაც ღმერთი განსაზღვრავს ამ მუხლში: „*ნეტარ არის ის, ვინც კითხულობს და ისმენს წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავს მასში დაწერილს! რადგან ახლოა დრო* (გამოცხ. 1:3).

ზმნას „წაკითხვა“ აქვს ზუსტი მნიშვნელობა ღმერთისთვის, რაც აკავშირებს წაკითხულ გზავნილს გაგების ფაქტს. ეს აზრი გამოთქმულია ესა .29:11-12-ში: „*ყოველ გამოცხადება არის შენთვის, როგორც დაღუქული გრავნილის სიტყვები, რომლებიც ეძლევა კითხვის მცოდნე კაცს და ამბობს: წაკითხე ეს! და ვინ პასუხობს: არ შემოძლია, რადგან დაღუქულია; ან წიგნის მსგავსად რომელსაც ამლევინ კაცს, რომელმაც არ იცის კითხვა და თქვა: წაკითხე ეს! და ვინ პასუხობს: მე არ ვიცი კითხვა* . ამ შედარებებით სულ ადასტურებს იმ ღვთაებრივი გზავნილების გაგების შეუძლებლობას, რომლებიც კოდირებულია მათთვის, ვინც „პატივს სცემს მას პირითა და ბაგეებით, მაგრამ ვისი გული შორს არის მისგან“, ესა .29:13: „უფაღმა თქვა: როცა ეს ხალხი მომიახლოვდება, პატივს მცემს პირითა და ბაგეებით; მაგრამ მისი გული ჩემგან შორს არის და ჩემი შიში მხოლოდა და მიაწერი ტრადიციის მცნებაა“.

მესამე გასაღები უერთდება პირველს. ის ასევე გვხვდება ღმერთში, რომელიც სუვერენულ დირჩევს თავის რჩეულთა შორის, ვისაც შეუძლია „წაკითხოს“ წინასწარმეტყველება, რათა გაანათლოს თავისი ძმები და დები იესო ქრისტეში. რადგან პავლემ ეს გაიხსენა 1 კორ.12:28-29-ში: „*და დაწინა ღმერთმა*

ეკლესიაში ჯერ მოციქულები, მეორედ წინასწარმეტყველები, მესამედ მასწავლებლები, შემდეგ ისინი, ვისაც აქვთ სასწაულების ნიჭი, შემდეგ ისინი, ვისაც აქვთ განკურნების ნიჭი. და ხმარება, მართვა, სხვადასხვა ენაზე საუბარი. ყველ მოციქულთა? ყველ წინასწარმეტყველთა? ისინი ყველ ექიმები არიან?".

ღვთის ხელმძღვანელობით, ადამიანი არ იმპროვიზაციას აკეთებს, როგორც წინასწარმეტყველ პირადი გადაწყვეტილებით. ყველფერი ხდება ისე, როგორც იესომ ასწავლია იგავში, ჩვენ არ უნდა ვიჩქაროთ პირველადი დაკავება სცენის წინ, არამედ, პირიქით, უნდა დავჯდეთ ოთახის უკან და დავლოდოთ, თუ ეს საჭირო იქნება. , რომ ღმერთი გვეპატიჟება პირველ რიგში წავიდეთ. მე არ მიისწრაფოდა რაიმე განსაკუთრებული როლისთვის მის შემოქმედებაში და მხოლოდ დიდი მადამქონდა გამეგო ამ უცნაური გზავნილების მნიშვნელობები, რომლებიც წავიკითხე გამოცხადებაში. და ეს იყო ღმერთი, რომელმაც, სანამ აზრს გავიგებდი, დამიძახა ხილვაში. ასე რომ, არ გაგიკვირდეთ ნამუშევრების განსაკუთრებულ დანართობელ ხასიათი, რომელსაც მე წარმოგიდგენთ; ეს არის ავთენტურადსამოციქულო მისიის ნაყოფი.

მაშასადამე, კოდში გამოვლენილი მისი საიდუმლოებების გაგების მომენტალური უუნარობა ნორმალურია და მოსალოდნელია ღვთის მიერ დადგენილი წესით. იგნორირება არ წარმოადგენს ბრალს, თუ ეს არ არის მოცემული შუქზე უარის თქმის შედეგი. უარის თქმის შემთხვევაში ის, რასაც ის წინასწარმეტყველების მეშვეობით ავლენს ამ დავალების შესრულებაზე, ღვთაებრივი განაჩენი მყისიერია: ეს არის ურთიერთობის გაწყვეტა, დცვა და იმედი. ამრიგად, მისიონერმა წინასწარმეტყველმა, იოანემ, მიიღო ღმერთის განკოდირებული ხილვა, ბოლო დროს, სხვა მისიონერი წინასწარმეტყველ წარმოგიდგენთ დღეს დანიელსა და გამოცხადების გაშიფრულხილვებს და გთავაზობთ ღვთაებრივი კურთხევის ყველ გარანტიას მათი ამაღლებული სიციხადით. ამ გაშიფვრისთვის მხოლოდ ერთი წყაროა: ბიბლია, სხვა არაფერი, თუ არა ბიბლია, არამედ მთელი ბიბლია, სულიწმიდის განათების ქვეშ. ღვთის ყურადღება და მისი სიყვარული მიმართულია უბრალო ადამიანურ ქმნილებებზე, მორჩილი ბავშვების მსგავსად, რომლებიც იშვიათობდნენ ადსასრულს დროს. ღვთიური აზრის გაგება

შესაძლებელია მხოლოდ ღმერთსა და მის მსახურს შორის მჭიდრო და ინტენსიური თანამშრომლობით. სიმართლეს მოპარვა შეუძლებელია; ის ამას იმსახურებს. მას, ვისაც უყვარს, ღებულობს როგორც ღვთაებრივ გამონათქვამს, ნაყოფს, საყვარელ და თაყვანისმცემელუფლს არსს.

დიდი გამოცხადების სრული კონსტრუქცია, რომელიც შესრულებულია წიგნებით დანიელ და გამოცხადება, არის გიგანტური და მოტყუებითრთული. იმის გამო, რომ სინამდვილეში ღმერთი ხშირად ახსენებს ერთსა და იმავე საკითხებს სხვადასხვა და დამატებითი ასპექტებითა და დეტალებით. იმ დონეზე, რაც დღეს მაქვს ამ თემის ოსტატობის დონეზე, გამოვლენილი რელიგიური ისტორია რეალურად დამაღიან მარტივი შესაჯამებელია.

ჯერ კიდევ რჩება მეოთხე გასაღები: ეს ჩვენ ვართ. ჩვენ უნდა ვიყოთ არჩეული, რადგან ჩვენმა სულმა და მთელმა ჩვენმა პიროვნებამ ღმერთს უნდა გაუზიაროს მისი ყველ წარმოდგენა სიკეთისა და ბოროტების შესახებ. თუ ვინმე მას არ ეკუთვნის, და რწმუნებულია, რომ ის თავის მოძღვრებას ამა თუ იმ საკითხში და უპირისპირდება. დიდებული გამოცხადება მხოლოდ რჩეულია განწმენდილი გონებაში ჩანს. სიმართლე ისეთია, რომ მასზე გარიგება არ შეიძლება, მოლპარაკება არ შეიძლება, ის უნდა იქნას მიღებული ან დატოვებული. როგორც იესომ ასწავლ, ყველ ფერი წყდება „დაახ“ ან „არა“. და რასაც დამიანი ამატებს, მოდის ბოროტისგან.

ჯერ კიდევ რჩება ფუნდამენტური კრიტერიუმი, რომელსაც ღმერთი მოითხოვს: სრული თავმდაბლობა. ნაწარმოებით სიამაყე კანონიერია, მაგრამ სიამაყე არასოდეს იქნება: „ღმერთი ეწინააღმდეგება ამაყებს მაგრამ მაღლს ანიჭებს თავმდაბალს“ (იაკ.4:6). სიამაყე, როგორც ბოროტების საფუძველი, რამაც გამოიწვია ეშმაკის დაცემა თავისი ამაზრზენი შედეგებით მისთვის და ღვთის ყველ ზეციური და მიწიერი ქმნილებებისთვის, შეუძლებელია ამაყი არსებისთვის არჩევა ქრისტეში.

თავმდაბლობა, ჭეშმარიტი თავმდაბლობა, მოიცავს ჩვენი ადამიანური სისუსტის აღიარებას და ქრისტეს სიტყვების დაჯერებას, როდესაც ის გვუბნება: „ჩემ გარეშე ვერაფერს გააკეთებ“ (იოანე 15:5). ამ „არაფერში“ გვხვდება, უპირველეს ყოვლისა, მისი კოდირებული წინასწარმეტყველური გზავნილების მნიშვნელობის გაგების

შესაძლებლობა. გეტყვით რატომ და აგიხსნით. თავისი სიბრძნით, მისი ღვთაებრივი სიბრძნით, უფალმა შთააგონა და ნიელს თავისი წინასწარმეტყველებით ათწლეულებით გამოყოფილი ელემენტებით. სანამ მან შთამაგონა იდეა, რომ ყველამ ამ წინასწარმეტყველების შედარებით სინთეზი გამოეკეთებინა თავებად, ჩემამდე ეს არავის გაუკეთებია. რადგან მხოლოდ ამ ტექნიკის მეშვეობით ხდება ღმერთის მიერ წარმოდგენილი ბრალდებები სიზუსტესა და სიცხადეს. სინათლეს საიდუმლო ემყარება ყველმ წინასწარმეტყველური ტექსტის სინთეზს, მისი ცალკეული თავების მონაცემების კარალურად შესწავლას და, უპირველეს ყოვლისა, ბიბლიაში არსებული სიმბოლოების სულერი მნიშვნელობის მიებას. სანამ ეს მეთოდი გამოიყენებოდა, და ნიელს წიგნი, რომლის გარეშეც სრულად გაუგებარია გამოცხადების წინასწარმეტყველება, აღნიშნული ღვთაებრივი ბრალდებები დიდად არ აწუხებდა მათ, ვისაც ეხებოდა. ამ სიტუაციის შესაცვლელად იესო ქრისტეს სულწმიდამ შთამაგონა, გამეხსნას ის, რაც მანამდე ბუნდოვანი იყო. ამრიგად, ღვთაებრივი რისხვის ოთხი ძირითადი სამიზნის იდენტიფიცირება უდავო გზით ვლენდება. ღმერთი არ ცნობს სხვა ავტორიტეტს, გარდა მისი წერილობითი სიტყვისა, და ეს არის ის, რომელიც გმობს და ადანაშაულებს, მისი „*ორი მოწმის*“ სახელწოდებით გამოცხადების 11:3-ის მიხედვით, მიწიერ და ზეციურ ცოდვილებს. მოდით შევხედოთ ამ გამოვლენილ წინასწარმეტყველურ ამბავს მოკლედ.

ნაწილი პირველი: ისრაელის ისტორია დეპორტაციის დროს - 605 წლადან

- და ნიელ ჩადის ბაბილონში (-605) დან .1
- და ნიელს ხილვები თანმიმდევრული მმართველების შესახებ
- 1-ქალღმის იმპერია : დან .2:32-37-38; 7:4.
- 2-მიდიისა და სპარსეთის იმპერია : დან .2:32-39; 7:5; 8:20.
- 3-ბერძნული იმპერია : დან .2:32-39; 7:6 ; 8:21 ; 11:3-4-21.
- 4-რომის იმპერია : დან .2:33-40; 7:7 ; 8:9 ; 9:26 ; 11:18-30.
- 5-ევროპული სამეფოები : დან .2:33; 7:7-20-24.
- 6-პაპის რეჟიმი : დან .7:8; 8:10 ; 9:27 ; 11:36.

ნაწილი მეორე: და ნიელი + გამოცხადება

წინასწარმეტყველება მესიის პირველი მოსვლს შესახებ, რომელიც უარყოფილია იუდეველთა მიერ: და ნიელო 9.

ებრაელთა დევნა ბერძენი მეფის ანტიოქოს IV ეპიფანეს მიერ (-168): *დიდი უბედურების გამოცხადება* : და ნ.10:1. შესრულება : და ნ.11:31. რომაული დევნა (70): და ნ.9:26.

ქალდეელების, მიდიელებისა და სპარსელების შემდეგ, ბერძნები, რომის ბატონობა, იმპერიული, შემდეგ პაპური, 538 წლდან. რომში ქრისტიანულ რწმენა ხვდება თავის მოკვდავ მტერს ორ თანმიმდევრულ იმპერიულ და პაპურ ფაზაში: და ნ.2 :40 43-მდე ; 7:7-8-19-დან 26-მდე ; 8:9-12 ; 11:36-40; 12:7 ; რევ.2; 8:8-11 ; 11:2 ; 12:3-დან 6-13-მდე 16-მდე ; 13:1-10 ; 14:8.

1170 წლდან (პიერ ვალდო), რეფორმაციის მოღვაწეობა ქრისტეს დაბრუნებამდე : Apo.2:19-20-24-დან 29-მდე ; 3:1 და ნ 3; 9:1-12 ; 13:11-დან 18-მდე .

1789 და 1798 წლებში ფრანგული რევოლუციური ათეიზმის სადამსჯელო მოქმედება : Rev.2:22; 8:12 ; 11:7-13.

ნაპოლეონ I-ის იმპერია : Apo.8:13.

1843 წლდან ადვენტისტური რწმენის გამოცდა და მისი შედეგები: და ნიელო 8:14; 12:11-12 ; რევ.3. ტრადიციული პროტესტანტიზმის დაცემა : Rev.3:1 to 3; მისი სასჯელო : გამოცხ.9:1-დან 12-მდე (მე⁻⁵ *საყვირი*). ნეტარია ადვენტისტი პიონერები : გამოცხ.3:4-6.

1873 წლდან, უნივერსალური მეშვიდე დღის ადვენტისტური ინსტიტუტის ოფიციალური კურთხევა : და ნიელო 12:12; 3:7; *ღმერთის ბეჭედი* : Rev.7; მისი უნივერსალური მისია ან სამი ანგელოზის გზავნილები : გამოცხადება 14:7-დან 13-მდე .

1994 წლდან, წინასწარმეტყველური რწმენის გამოცდის ქვეშ, ინსტიტუციური ადვენტისტური რწმენა დაეცა : Rev.3:14-დან 19-მდე . შედეგი : იგი შეუერთდა პროტესტანტულ ბანაკს, რომელიც უარყოფილიქნა 1844 წლდან : Rev.9:5-10. მისი სასჯელო : Rev.14:10 (*ისიც დაღვს ...*).

2021-დან 2029 წლამდე, III მსოფლო ომი : და ნიელო 11:40-დან 45-მდე ; 9:13-დან 19-მდე (მე⁻⁶ *საყვირი*).

2029 წელს კოლექტიური და ინდივიდუალური მადლს დროის დასასრული : აპო.15.

რწმენის საყოველთაო გამოცდა : დაწესებულ საკვირაო კანონი : გამოცხ.12:17; 13:11-18 ; 17:12-14 ; შვიდი უკანასკნელი ჭირი : Rev.16.

2030 წლს გაზაფხულზე, „*არმაგედონი*“ : სიკვდილს ბრძანება და ქრისტეს დიდებული

დაბრუნება : დაწიელო 2:34-35-44-45; 12:1 ; გამოცხ .13:15; 16:16.
მეშვიდე საყვირი : Rev.1:7; 11:15-19 ; 19:11-დან 19-მდე .
მეშვიდე ბოლო ჭირი : გამოცხადება 16:17. რჩეულთა
მოსავალი ან აღტაცება : გამოხმაურება 14:14-დან 16-
მდე . ცრუ რელიგიური მასწავლებლების რთველი ან
დასჯა : გამოცხ .14:17-დან 20-მდე ; 16:19 ; 17; 18; 19:20-21.

2030 წლის გაზაფხულიდან , მეშვიდე
ათასწლეულიდან ანუ დიდი შაბათი ღვთისა და მისი
რჩეულებისთვის : დამარცხებულო , სატანა არის
მიჯაჭვულო უკაცრიელ დედამიწაზე ათასი წლით :
Rev.20:1-დან 3-მდე .9 ; რევ .4; 11:18 ; 20:4-6.

დაახლოებით 3030 წ . უკანასკნელი განაჩენი :
რჩეულთა დიდება : აპოკ.21. მეორე სიკვდილი
დედამიწაზე : დაწიელო 7:11; 20:7-დან 15-მდე . განახლებულ
დედამიწაზე : Rev.22; დან .2:35-44; 7:22-27.

რომის სიმბოლოები
წინასწარმეტყველებაში

წინასწარმეტყველებების ბუნდოვანი ასპექტი
ემყარება სხვადასხვა სიმბოლოების გამოყენებას,
მიუხედავად იმისა, რომ ისინი ერთსა და იმავე
არსებას ეხება. ამიტომ, ისინი ერთმანეთის
გამორიცხვის ნაცვლად, ავსებენ ერთმანეთს. ეს
ღმერთს საშუალებას აძლევს შეინარჩუნოს
ტექსტების იდუმალ ასპექტი და ჩანახატში
ააშენოს მიზნობრივი საგნის სხვადასხვა
ასპექტები. ასეა მისი მთავარი სამიზნე : რომი.

დან.2-ში, ქანდაკების ხედვაში, ეს არის მეოთხე იმპერია " რკინის ფეხების " სიმბოლოთი. " რკინა " ასახავს მის მკაცრ ხასიათს და მის ლათინურ დევიზის "DVRA LEX SED LEX", ითარგმნება როგორც: "კანონი მძიმეა, მაგრამ კანონი კანონია". გარდა ამისა, „ რკინის ფეხები “ იხსენებს რომაელ ლეგიონერების გარეგნობას, რომლებიც შემოსილი იყო რკინის მკერდში ტანზე, თავზე, მხრებზე, მკლავებზე და ფეხებზე, რომლებიც ფეხით მიიწევდნენ გრძელ, ორგანიზებულ და მოწესრიგებულ სვეტებით.

დან.7-ში რომი, თავის ორ წარმართულ ფაზაში, რესპუბლიკური და იმპერიული, ჯერ კიდევ მეოთხე იმპერიაა, რომელიც აღწერილია როგორც " საშინელო ურჩხულ რკინის კბილებით ". კბილების რკინა აკავშირებს მას დანის რკინის ფეხებთან .2. მას ასევე აქვს " ათი რქა ", რომელიც წარმოადგენს ათ დამოუკიდებელ ევროპულ სამეფოს, რომელიც ჩამოყალიბდება რომის იმპერიის დაცემის შემდეგ. ეს არის სწავლება, რომელიც მოცემულია დან.7:24-ში.

რქის " გამორჩენას, რომელიც წინასწარმეტყველებაში გახდება ყველ ღვთაებრივი რისხვის მთავარი სამიზნე. ის იღებს სახელს „ პატარა რქა “, მაგრამ, პარადოქსულად, დან.7:20 მას „ სხვებზე უფრო დიდ გარეგნობას “ ანიჭებს. განმარტება მოცემულია დან.8:23-24-ში, „ ეს თავხედი და ხელსანი მეფე... წარმატებას მიაღწევს თავის საქმეებში; ის გაანადგურებს ძლიერებს და წმინდანთ ხალხს “. ეს მხოლოდ ნაწილია იმ ქმედებებისა, რასაც ღმერთი ანიჭებს მეორე რომის ბატონობას, რომელიც განხორციელდა 538 წლიდან, პაპის რეჟიმის დამყარებით, რომელმაც დააწესა რომაული კათოლიკური რწმენა იუსტინიანე I-ის იმპერიული ხელსუფლების ^{მეშვეობით}. ჩვენ მოგვიწევს გავითვალისწინოთ ყველ ბრალდება, რომელსაც ღმერთი ავრცელებს წინასწარმეტყველების განმავლობაში, ამ ავტოკრატიული და დესპოტური, მაგრამ რელიგიური რეჟიმის წინააღმდეგ, რომელსაც რომაული პაპები წარმოადგენს. თუ დან.7:24 მას უწოდებს „ პირველს გან განსხვავებულს “, ეს სწორედ იმიტომ, რომ მისი ძალ უფლება რელიგიურია და ის ეყრდნობა ძლევამოსილთა სარწმუნოებას, რომლებსაც ეშინიათ მისი და ეშინიათ მისი გავლენის ღმერთზე; რომელსაც დან.8:25 მიაწერს " მისი ილუთების წარმატებას ". ზოგს შეიძლება არანორმალური აღმოჩნდეს, რომ მე დანიელს მე-7 მეფეს დანიელს 8-

ის მეფეს ვუკავშირებ. ამიტომ უნდა ვაჩვენო ამ კავშირის გამართლება.

დან.8-ში ჩვენ აღარ ვპოულობთ დან.2-ისა და მე-7-ის ოთხი იმპერიული მემკვიდრეობას, არამედ ამ იმპერიებიდან მხოლოდ ორს, უფრო მეტიც, ტექსტში მკაფიოდ იდენტიფიცირებული: მიდიისა და სპარსეთის იმპერია, რომელსაც აღნიშნავს „ვერმი“ და ბერძნული იმპერია. გამოსახულია "თხის" მიერ, რომელიც წინ უსწრებს რომის იმპერიას. 323 წელს გარდაიცვალა დიდი ბერძენი დამპყრობელი ალექსანდრე მაკედონელი, "თხის დიდი რქა გატყდა". მაგრამ მემკვიდრის გარეშე, მისი იმპერია იყოფა მის გენერლებს შორის. მათ შორის 20 წლიანი ომის შემდეგ, მხოლოდ 4 სამეფო დარჩა "ოთხი რქა ზეცის ოთხ ქარზე ავიდა მის ნაცვლად". ეს ოთხი რქაა ეგვიპტე, სირია, საბერძნეთი და თრაკია. ამ მე-8 თავში სული წარმოგვიდგენს ამ მეოთხე იმპერიის დაბადებას, რომელიც თავდაპირველად მხოლოდ დასავლეთის ქალქი იყო, ჯერ მონარქისტული, შემდეგ რესპუბლიკური - 510 წლიდან. სწორედ მის რესპუბლიკურ რეჟიმში მოიპოვა რომმა თანდათან ძალ უფლება ხალხების გარდაქმნით. რომელმაც დახმარებისთვის მიმართა რომის კოლონიებს. ასეა, მე-9 სტროფში სახელწოდებით „პატარა რქა“, რომელიც უკვე აღნიშნავს რომის პაპის რეჟიმს დან.7-ში, რესპუბლიკური რომის ჩამოსვლად მოსავლეთის ისტორიაში, სადაც არის ისრაელი, საბერძნეთში მისი ჩარევის შედეგად, "ოთხი რქიდან ერთი". როგორც უკვე ვთქვი, ის გამოიძახეს - 214, რათა მოეგვარებინა დავა ორ ბერძნულ ლეგას, აქაის ლეგასა და აიტოლურ ლეგას შორის, და შედეგი იყო საბერძნეთი, მისი დამოუკიდებლობის დაკარგვა და რომაელების კოლონიალური მონობა. - 146. მე-9 ლექსი იწვევს თანმიმდევრულ დაპყრობებს, რომლებიც იტალიის ამ პატარა ქალქს მეოთხე იმპერია დაქვევს, რომელიც წინა წინასწარმეტყველებებში "რკინის" მიერ იყო გამოსახული. მსჯელობის გეოგრაფიული მდებარეობა არის იტალია, სადაც რომი მდებარეობს. მისი დამფუძნებლების, რომ ულუსისა და რემუსის დაბადებაზე გამოსახულია მგელი, რომელიც მათ მუშუთი კვებავდა. ლათინურად სიტყვა Louve არის "lupa", რაც ნიშნავს მგელს, მაგრამ ასევე მეძავს. ამგვარად, შექმნიდან ეს ქალქი ღმერთმა აღნიშნა თავისი ორმაგი წინასწარმეტყველური დანიშნულებით. ჩვენ ვიპოვიოთ მას, როგორც მგელს იესოს ცხვრის ფარაში, რომელიც მას მეძავს

შეადარებს 17-ში. შემდეგ, მისი გაფართოება მისი "სამხრეთისკენ", განხორციელდა სამხრეთითაღმოსავლეთის დაპყრობით (- 496-დან - 272 წლამდე), შემდეგ კი გამარჯვებულ გამოვიდა კართაგენის, დღევანდელი ტუნისის წინააღმდეგ წარმოებული ომებიდან, ძვ.წ. 264 წლიდან. შემდეგი ეტაპი მისი „აღმოსავლეთისკენ“ არის მისი ინტერვენცია საბერძნეთში, როგორც ეს ახლ ვნახეთ. სწორედ იქ არის აღწერილი, როგორც ალექსანდრე მაკედონისგან მემკვიდრეობით მიღებულ ბერძნული იმპერიის დაშლილი იმპერიის „აღმავალი ოთხი რქიდან ერთიდან“. სულუფრო ძლიერი, - 63 წელს, რომი დაასრულებს თავის ყოფნას და კოლონიალურ ძალს იუდასს, რომელსაც სული უწოდებს "ყველზე ღმარ ქვეყანას", რადგან ეს იყო მისი მოღვაწეობა მისი შექმნის დღიდან, მისი ხალხის ეგვიპტიდან გასვლას შემდეგ. ეს გამოთქმა მეორდება ეზეკ. 20:6-15-ში. ისტორიული სიზუსტე: კიდევ ერთხელ მოუწოდა რომს ჰირკანუსმა თავისი ძმის არისტობულუსის წინააღმდეგ საბრძოლველად. სამი რომაული დაპყრობა, რომელიც აღწერილია იმავე გეოგრაფიული ფორმით, როგორც იმავე თავის მიდიურ-სპარსული „ვერძი“, შეესაბამება ისტორიულ ჩვენებებს. მაშასადამე, ღმერთის მიერ დასახული მიზანი მიღწეულია: დან. 7:8-ისა და დან. 8:9-ის გამოთქმა „პატარა რქა“ ორივე ცნობაში ეხება რომაული იდენტობას. საქმე დემონსტრირებულ და უდავოა. ამ დარწმუნებით, ღვთაებრივი სული შეძლებს დაასრულოს თავისი სწავლება და ბრალდებები, რომლებიც წაყენებულა ამ პაპის რელიგიურ რეჟიმზე, რომელიც ზეცის ყველზე ჭექა-ქუხილს კონცენტრირებს საკუთარ თავზე. პაპის რომიდან იმპერიულ რომში მემკვიდრეობა ნაჩვენებია დან. 7-ში, აქ, დან. 8-ში, სული გამოტოვებს საუკუნეებს, რომლებიც მათ ჰყოფს, და მე-10 ლექსიდან ის კვლავ უმიზნებს პაპის ერთეულს, მის საყვარელ მოკვდავ მტერს; და არა უმიზეზოდ. რადგან ის წვდება იესო ქრისტეს მიერ შეკრებილ ცათა სასუფევლოს მოქალაქეთა ქრისტიანულ რელიგიას: „აღდგა ზეცის ღმერთში“. ეს განხორციელდა 538 წელს იუსტინიანე I-ის იმპერიულ ბრძანებულებით, ^{რომელიც} შესთავაზა ვიგილუს¹⁵ რელიგიური ავტორიტეტი და ვატიკანის პაპის ტახტი. მაგრამ ამ ძალთ შეიარაღებული ის მოქმედებს ღვთის წმინდანების წინააღმდეგ, რომლებსაც ქრისტიანული რელიგიის სახელით დევნიან, როგორც ამას მისი ისტორიული მემკვიდრეები გააკეთებენ თითქმის 1260 წლის

განმავლობაში (538 და 1789-1793 წლებში). ისტორიული სიზუსტე ადასტურებს ამ ხანგრძლივობის სიზუსტეს, რადგან იცის, რომ ბრძანებულება დაიწერა 533 წელს. ამიტომ 1260 წელი დასრულდა, ამ გაანგარიშებით, 1793 წელს, წელს, როდესაც რევოლუციურ "ტერორში" გამოცხადდა რომის ეკლესიის გაუქმება. " მან გამოიწვია რამდენიმე ვარსკვლავი მიწაზე და დარტყა ისინი ." გამოსახულება იქნება აღებული Rev.12:4-ში: „ მისმა კუდმა გამოათრია ცის ვარსკვლავების მესამედი და დააგდო ისინი დედამიწაზე “. გასაღებები მოცემულია ბიბლიაში. რაც შეეხება ვარსკვლავებს, ისინი მოცემულია დაბ.1:15-ში: „ ღმერთმა განათავსა ისინი ცის სივრცეში, რათა განათქვამდნენ დედამიწა “; დაბ.15:5-ში ისინი აბრაამის შთამომავალს ადარებენ: „ აღხედუ შეცისკენ და დათვალე ვარსკვლავები, თუ შეგიძლია მათი დათვლა; ასეთი იქნება შენი შთამომავლობა “; და ნ.12:3-ში: „ ვინც ბევრს ასწავლის სიმართლეს, ვარსკვლავებივით ბრწყინავს მარადიულად და მარადიულად “. სიტყვა „ კუდი “ დიდ მნიშვნელობას მიიღებს იესო ქრისტეს აპოკალიფსში, რადგან ის სიმბოლოა და აღნიშნავს „ წინასწარმეტყველს, რომელიც ასწავლის სიცრუეს “, როგორც ესაია 9:14 გვეუბნება, რითაც გვიხსნის ღვთაებრივი გზავნილს გაგებას. ამიტომ რომის პაპის რეჟიმს თავისი ბატონობისა და წარმოშობის საუკუნეების განმავლობაში ცრუ წინასწარმეტყველები ხელმძღვანელობდნენ, ღვთის მიერ გამოცხადებულ წმინდა და სამართლიანი განაჩენის მიხედვით.

მმართველთა მეთაურის “ წინააღმდეგ აღზევებაში, როგორც ეს გაირკვევა 25-ე მუხლში, რომელიც ასევე მოხსენიებულია როგორც „ მეფეთა მეფე და უფალთა უფალი “, გამოც. .17:14 ; 19:16. ჩვენ ვკითხულობთ: " ის წამოდგა ჯარის კაპიტანთან, წაართვა მას სამუდამო და გადააქცია მისი საკურთხევლის საფუძველი ." ეს თარგმანი განსხვავდება ამჟამინდელ თარგმანებისგან, მაგრამ მას აქვს დამსახურება, რომ მკაცრად იცავს ორიგინალურ ებრაულ ტექსტს. და ამ ფორმით ღვთის გზავნილი იღებს თანმიმდევრულობას და სიზუსტეს. ტერმინი „ მარადიული “ აქ „მსხვერპლს“ არ ეხება, რადგან ეს სიტყვა ებრაულ ტექსტში არ არის დაწერილი, მისი არსებობა უკანონოა და არ არის გამართლებული; უფრო მეტიც, ის ამახინჯებს წინასწარმეტყველების მნიშვნელობას. მართლაც, წინასწარმეტყველება მიზნად ისახავს ქრისტიანულ

ეპოქას, როდესაც დაწ.9:26-ის თანახმად, მსხვერპლზე წირვა და შესაწირავი გაუქმდა. ეს ტერმინი „მუდმივი“ ეხება იესო ქრისტეს ექსკლუზიურ საკუთრებას, რომელიც არის მისი მღვდელმსახურება, კერძოდ, მისი, როგორც შუამავლის ძალუფლება მხოლოდ მისი რჩეულს სასარგებლოდ, რომლებსაც ის ამოიცნობს და ირჩევს. თუმცა, ამ პრეტენზიის ხელში ჩაგდება, პაპის რეჟიმი აკურთხებს და წყევლობს და წყევლს ღვთისგან კურთხეულებს, რომლებსაც ტყუილად ადანაშაულებს ერესში, აჩენს თავს ღვთაებრივი რწმენის ნიმუშად; პრეტენზია, რომელიც სრულად სადავოა ღმერთის მიერ მის წინასწარმეტყველურ გამოცხადებაში, რომელიც მას დაწ.7:25-ში ადანაშაულებს „დროების და კანონის შეცვლას გეგმის შემუშავებაში“. მაშასადამე, ერესი არის პაპის რეჟიმის მთელ საქმიანობაში, რითაც უღირსი გახდა რაიმე რელიგიური განსჯის ტარებისთვის ან გამოტანისთვის. მაშასადამე, მარადიულ შეესაბამება ებრაელთა 7:24-ის სწავლებას, იესო ქრისტეს „გადაუვალ მღვდელმსახურებას“. ამიტომაც, რომ პაპს არ შეუძლია მოითხოვოს თავისი ძალისა და ავტორიტეტის გადაცემა ღვთისგან იესო ქრისტეში; მაშასადამე, მას შეეძლო მხოლოდ უკანონოდ მოეპარა მისგან იმ ყველზე შედეგით, რაც ამგვარ ქურდობას მოჰყვება მისთვის და მათთვის, ვისაც აცდუნებს. ეს შედეგები ვლინდება დაწ.7:11-ში. ბოლოსამსჯავროზე ის განიცდის "მეორე სიკვდილს, ცოცხლად ჩაგდება ულცეცხლსა და გოგირდის ტბაში", რომლითაც იგი დიდი ხანია ემუქრებოდა საკუთარ თავს, მონარქებს და ყველ ადამიანს, რათა ემსახურებოდნენ და ეშინოდათ მისი. : "მაშინ მე შეხედა იმ ამპარტავანი სიტყვების გამო, რაც რქამ თქვა და როგორც მე ვუყურებდი, მხეცი მოკლეს და მისი სხეული განადგურდა, ცეცხლს გადასცეს და საწვავად" თავის მხრივ, აპოკალიფსის გამოცხადება და დასტურებს აღმოფოთებულ და იმედგაცრუებულ ჭეშმარიტი ღმერთის სამართლიანი განაჩენის ამ წინადადებას გამოცხადებაში 17:16; 18:8 ; 19:20. მე გადავწყვიტე თარგმნა „და დავამხე მისი საკურთხევლის საფუძველი“ პაპის რეჟიმის წინააღმდეგ ბრალდებების სულიერი ხასიათის გამო. მართლაც, ებრაული სიტყვა „მეკონ“ შეიძლება ითარგმნოს როგორც: ადგილი ან საფუძველი. და იმ შემთხვევაში, რაც წარმოიქმნება, ეს ნამდვილად არის სულიერი სიწმინდის საფუძველი, რომელიც

გადატრიალებულია. ეს ტერმინი „ფუძე“ ეხება, ეფეს. 2:20-21-ის მიხედვით, თავად იესო ქრისტეს, „კუთხის მთვარე ქვას“, არამედ მთელ სამოციქულო სამირკველს სულიერ ნაგებობასთან შედარებით, კერძოდ, „საწმინდარი“ საკუთრებასთან შედარებით. იესო ქრისტე, რომელიც ღმერთმა ააშენა მასზე. ამიტომ წმინდა პეტრეს სავარაუდო მემკვიდრეობა ეწინააღმდეგება თავად ღმერთს. პოპერისთვის, პეტრეს ერთადერთი მემკვიდრეობაა მისი ჯალთების მუშაობის გაგრძელება, რომლებმაც ჯვარსაცვეს იგი მისი ღვთაებრივი მოძღვრის შემდეგ. მისმა ინკვიზიციურმა რეჟიმმა ერთგულად გაავრცელა თავდაპირველ წარმართულ მოდელო. ღმერთმა „შეცვალა დრო და კანონი“, რომელიც დააწესა ღმერთმა, ეს შეუწყნარებელი და სასტიკი რეჟიმი, რომლის მკვლელები იყვნენ პაპის ცალკეული თავები, ცნობილი კრიმინალები, როგორცაა ალექსანდრე VI ბორჯია და მისი ვაჟი კეისარი, ჯალთი და კარდინალი, მოწმობს მის განუყოფელ ეშმაკურ ბუნებაზე. რომის კათოლიკური პაპის ინსტიტუტი. ამ რელიგიურმა ხელსუფლებამ მოახდინა მშვიდობიანი ხალხის უზარმაზარი ხოცვა-ჟლეტა, იძულებითი მოქცევით, სიკვდილთ დასჯის ქვეშ და ჯვაროსნულ ლაშქრობების რელიგიური ბრძანებები ხელმძღვანელობდა მუსლიმებს, რომლებმაც დაიპყრეს ისრაელის მიწა; ღმერთის მიერ დაწყებული მიწა 70 წლიდან, სადაც რომაელები მოვიდნენ „ქალქისა და სიწმინდის“ დასაზღვრევად, როგორც ნათქვამია დან.9:26-ში, ებრაელთა მიერ მესიის უარყოფის შედეგად. „მისი საწმიდრის საფუძველი“ ეხება მოციქულთა მიერ მიღებულ ყველ დოქტრინალურ ჭეშმარიტებას, რომლებმაც ისინი გადასცეს მომავალ თაობებს ახალი აღთქმის წმინდა წერილების მეშვეობით; მეორე ღმერთის „ორი მოწმედან“, გამოცხ.11:3-ის მიხედვით. ამ მდუმარე მოწმიდან პოპერიმ შეინარჩუნა მხოლოდ ბიბლიური რწმენის გმირების სახელები, რომლებსაც იგი თავყვანს სცემს და უხვად ემსახურება თავისი მიმდევრების სიმრავლთ. რომის მიხედვით ჭეშმარიტება ნაწილობრივ არის ჩაწერილი მის „მისაღში“ (მასების მეგზური), რომელიც ცვლის ღვთის „ორ მოწმეს“; ძველი და ახალი აღთქმების ნაწერები, რომლებიც ერთად ქმნიან წმინდა ბიბლიას, რომელსაც იგი ებრძოდა თავისი ერთგული მიმდევრების მკვლელობით.

დან.8-ის მე-12 ლექსი გაგვიმხილვს, თუ რატომ იმულებული გახდა ღმერთი თავად შეექმნა ეს ამაზრზენი და საზიზღარი რელიგია. "ჯარი მარადიულად გადაეცა ცოდვის გამო." ამრიგად, ამ რეჟიმის საშინელ და საზიზღარი ქმედებები არსებობდა ღვთის სურვილთ, რათა დაესაჯა „ცოდვა“, რაც, 1 იოანეს 3:4-ის თანახმად, კანონის დარღვევაა. და ეს არის ქმედება, რომელიც მიეკუთვნება უკვე რომსს, მაგრამ მის წარმართულ იმპერიულ ფაზაში, რადგან ასეთი სერიოზული ცოდვა, რომელიც იმსახურებს ასეთ დასჯას, შეეხო ღმერთს ორ უკიდურესად მგრძნობიარე საკითხზე: მის დიდებას, როგორც ღმერთის შემოქმედს და ქრისტიეში გამარჯვებულს. ჩვენ დავინახავთ გამოცხადების 8:7-8-ში, რომ 538 წელს პაპის რეჟიმის დამყარება წარმოადგენს მეორე სასჯელს, რომელიც ღმერთმა დააწესა და წინასწარმეტყველებს "მეორე საყვირის" გამაფრთხილებელი სიმბოლო. მას წინ უსწრებს კიდევ ერთი სასჯელი, რომელიც განხორციელდა ბარბაროსების შემოსევებით ევროპაში, რომელიც მოღალატე ქრისტიანულ გახდა. ეს ქმედებები ვრცელდება 395-დან 476 წლამდე, სასჯელს მიზეზი ჯერ კიდევ 395 წლამდეა ნაკოვნი. ამრიგად, დადასტურებულია 321 წლის 7 მარტის თარიღი, რომელშიც წარმართი რომის იმპერატორ კონსტანტინე I-ს სთავაზობდა მშვიდობას იმპერიის ქრისტიანებმა განკარგულუბით უბრძანეს შაბათის პრაქტიკის მიტოვება, რომელიც მან შეცვალა დანარჩენი პირველი დღით. ახლ, ეს პირველი დღე დაეთმო წარმართულ თაყვანისცემას და უძლველად გაღმერთებულ მზისადმი. ღმერთმა მოულოდნელად განიცადა ორმაგი აღშფოთება: დაკარგა თავისი შაბათი, მისი შემოქმედის ხსოვნა და მისი საბოლოო გამარჯვება ყველ მტერზე, მაგრამ ასევე, ამის ნაცვლად, წარმართულ პატივის გახანგრძლივება, რომელიც მინიჭებული იყო პირველ დღეს, სწორედ ამ დღეს. იესო ქრისტეს მოწაფეების რიგები. ცოტას თუ გაიგებს შეცდომის მნიშვნელობას, რადგან უნდა გვესმოდეს, რომ ღმერთი არა მხოლოდ სიცოცხლს შემქმნელა, ის არის დროის შემქმნელი და ორგანიზატორიც და მხოლოდ ამ მიზნით შექმნა ცის ვარსკვლავები. მზე მეოთხე დღეს ჩნდება დღეების აღსანიშნავად, მთვარე ღამის აღსანიშნავად და ისევ მზე და ვარსკვლავები წლების აღსანიშნავად. მაგრამ კვირა არ არის მონიშნული ვარსკვლავებით, ის დაფუძნებულია მხოლოდ შემოქმედი ღმერთის

ს უვ ე რ ე ნ უ ლ გ ა და წ ყ ვ ე ტ ი ლ უ ბ ა ზ ე . ა მ ი ტ ო მ , ე ს ი ქ ნ ე ბ ა
მ ი ს ი ა ვ ტ ო რ ი ტ ე ტ ი ს ნ ი შ ა ნ ი და ღ მ ე რ თ ი ი ზ რ უ ნ ე ბ ს
მ ა ს ზ ე .

ს ი ნ ა თ ლ უ შ ა ბ ა თ ს

კ ვ ი რ ი ს შ ი ნ ა გ ა ნ ი ო რ გ ა ნ ი ზ ა ც ი ა ა ს ე ვ ე მ ი ს ი
ღ ვ თ ა ე ბ რ ი ვ ი ნ ე ბ ი ს გ ა მ ო ხ ა ტ უ ლ უ ბ ა ა და ღ მ ე რ თ ი ა მ ა ს
თ ა ვ ი ს დ რ ო ზ ე გ ა ი ხ ს ე ნ ე ბ ს მ ე ო თ ხ ე მ ც ნ ე ბ ი ს ტ ე ქ ს ტ შ ი :
*„გ ა ი ხ ს ე ნ ე და ს ვ ე ნ ე ბ ი ს დ ლ ე , რ ა თ ა ი ს წ მ ი და ი ყ ო ს .
ე ქ ვ ს ი დ ლ ე გ ა ქ ვ ს მ თ ე ლ ო შ ე ნ ი ს ა ქ მ ი ს*

შესასრულებლად მეშვიდე კი უფლოს, შენი ღმერთის დღეა; იმ დღეს არავითარი საქმე არ გააკეთო, არც შენ, არც შენმა ცოლმა, არც შვილებმა, არც ცხოველებმა და არც უცხომ. შენს კარებშია, რადგან უფალმა შექმნა ცა, დედამიწა და ზღვა და ყველგერი, რაც მათშია ექვს დღეში; ამიტომ აკურთხა მეშვიდე დღე და განწმინდა იგი".

დააკვირდით, ამ ციტატაში საუბარია მხოლოდ ნომრებზე „ექვსი და შვიდი“; სიტყვა შაბათი არც კი არის ნახსენები. და მისი "მეშვიდე" ფორმით, რიგითი რიცხვით, შემოქმედი კანონმდებელი ამტკიცებს კოზიციას, რომ ეს მეშვიდე და ტვირთული დღე. რატომ არის ეს დაჭინებულ? მე მოგცემთ მიზეზს, რომ საჭიროების შემთხვევაში შეცვალოთ თქვენი შეხედულება ამ მცნებაზე. ღმერთს სურდა განეახლებინა დროის წესრიგი, რომელიც მან დაამყარა სამყაროს დასაბამიდან. და თუ ის ასე დაჭინებით მოითხოვს, ეს იმიტომ ხდება, რომ კვირა აგებულია მისი გადარჩენის პროექტის სრულ დროით: 7000 წელი ან უფრო ზუსტად, 6000 + 1000 წელი. მისი გადარჩენის გეგმის დამახინჯების გამო, ხორების კლდეზე ორჯერ დარტყმით, მოსეს ხელი შეუშალ მიწიერ ქანაანში შესვლას. ეს იყო გაკვეთილი, რომელიც ღმერთს სურდა მის ურჩობის შესახებ. 1843-44 წლებიდან პირველი დღის დასვენებას იგივე შედეგები მოაქვს, მაგრამ ამჯერად ის ხელს უშლის ზეციურ ქანაანში შესვლას, რჩეულთა რწმენის ჯილდოს, რომელსაც სთავაზობენ იესო ქრისტეს გამომსყიდველი სიკვდილით. ეს ღვთაებრივი განაჩენი აჯანყებულებზე მოდის, რადგან მოსეს მოქმედების მსგავსად, პირველი დღის დანარჩენი დღეც არ შეესაბამება ღვთის მიერ დაპროგრამებულ გეგმას. სახელები შეიძლება შეიცვალოს დიდი შედეგების გარეშე, მაგრამ რიცხვების ხასიათი მათი უცვლელობაა. შემოქმედი ღმერთისთვის, რომელიც ზედამხედველობს მის შემოქმედებას, დროის პროგრესირებადი პროგრესირება ხდება შვიდი დღის კვირების თანმიმდევრობით. უცვლელად, პირველი დღე დარჩება პირველ დღედ და "მეშვიდე" დარჩება "მეშვიდედ". ყოველი დღე სამუდამოდ შეინარჩუნებს იმ ღირებულებას, რომელიც ღმერთმა მას თავიდანვე მისცა. და დაბადება გვასწავლს მე-2 თავში, რომ მეშვიდე დღე არის კონკრეტული ბედის ობიექტი: ის არის „განწმენდილი“, ანუ გამოყოფილი. აქამდე კაცობრიობა იგნორირებას უკეთებდა ამ განსაკუთრებულ ღირებულების ნამდვილ მიზეზს,

მაგრამ დღეს მისი სახელთ ვამღვ ღვთის ახსნას. მის შუქზე ნათელი და გამართლებულია ღვთის არჩევანი: მეშვიდე დღე წინასწარმეტყველებს ღვთაებრივი გლობალური პროექტის მეშვიდე ათასწლეულს 7000 მზის წლის განმავლობაში, რომელთაგან ბოლო „ათასი წელი“ მოყვანილია Apo.20-ში, იხილვს იესო ქრისტეს რჩეულს. შევიდნენ თავიანთი საყვარელი მოძღვრის სიხარულსა და ყოფნაში. და ეს ჯილდო მიიღება იესოს ცოდვასა და სიკვდილზე გამარჯვების წყალობით. წმიდა შაბათი აღარ არის მხოლოდ ღმერთის მიერ ჩვენი მიწიერი სამყაროს შექმნის ხსოვნა, ის ასევე ყოველკვირას აღნიშნავს წინსვლს ცათა სასუფეველში, სადაც, იოანეს თანახმად. 14:2-3, იესო „ამზადებს ადგილს“. მისი საყვარელი რჩეულსთვის. აქ არის ძალთან ლმაზი მიზეზი, რომ შევიყვაროთ იგი და პატივი ვცეთ მას ამ წმიდა მეშვიდე დღეს, როდესაც ის გამოჩნდება ჩვენი კვირების დასასრულს აღსანიშნავად, მზის ჩასვლსას, მე-6^ლის ბოლოს.

ამიერიდან, როდესაც კითხულობთ ან გესმით ამ მეოთხე მცნების სიტყვებს, უნდა მოისმინოთ ტექსტის სიტყვების მიღმა, როგორ ამბობს ღმერთი ადამიანებს: „თქვენ გაქვთ 6000 წელი რჩეულთა რწმენის საქმეების შესაქმნელად, რადგან გაქვთ ამ დროიდან მიაღწიეთ დასასრულს, მეშვიდე ათასწლეულს 1000 წლის დრო აღარ გეკუთვნით; ის გაგრძელდება მხოლოდ ჩემი რჩეულებისთვის, რომლებიც შევიდნენ ჩემს ზეციურ მარადისობაში, იესო ქრისტეს მიერ აღიარებული ჭეშმარიტი რწმენის მეშვეობით“.

ამრიგად, შაბათი გვევლნება, როგორც სიმბოლური და წინასწარმეტყველური ნიშანი მარადიული სიცოცხლისა, რომელიც დაცულია დედამიწის გამოსყიდულებისთვის. ასევე, იესომ ეს ილუსტრირებულა მათე 13:45—46-ში მოყვანილი იგავი „ძვირფასი მარგალიტით“: „ცათა სასუფეველს ჯერ კიდევ ვაჭარს ჰგავს, რომელიც ლმაზ მარგალიტებს ეძებს. მან იპოვა ძვირფასი მარგალიტი; და წავიდა, გაყიდა ყველფერი, რაც ჰქონდა და იყიდა იგი“. ამ ლექსს შეუძლია მიიღოს ორი საპირისპირო ახსნა. გამოთქმა „ცათა სასუფეველს“ მიუთითებს ღვთის გადარჩენის პროექტზე. თავისი პროექტის წარმოდგენისას, იესო ქრისტე საკუთარ თავს ადარებს „მარგალიტის“ „ვაჭარს“, რომელიც ეძებს მარგალიტს, ყველზე ლმაზს, ყველზე სრულყოფილს და, შესაბამისად, ყველზე მაღალფასს. ამ იშვიათი

და, შესაბამისად ძვირფასი მარგალიტის საპოვნელად, იესომ დატოვა ზეცა და მისი დიდება და დედამიწაზე თავისი საშინელო სიკვდილს ფასად, მან უკან იყიდა ეს სულერი მარგალიტები, რათა ისინი სამუდამოდ გახდნენ მისი საკუთრება. მაგრამ პირიქით, ვაჭარი არის ის რჩეული, რომელსაც სწყურია აბსოლუტური, ღვთაებრივი სრულყოფილება, რომელიც იქნება ჭეშმარიტი რწმენის ჯილდო. აქ ისევ, ციური მოწოდების ამ პრიზის მოსაპოვებლად, ის ტოვებს ამოდან უსამართლო მიწიერ ფასეულობებს, რათა თავი მიუძღვნას შემოქმედ ღმერთს მისთვის სასიამოვნო თავგანისცემას. ამ ვერსიაში, ძვირფასი მარგალიტი არის მარადიული სიცოცხლე, რომელიც იესოქრისტემ შესთავაზა თავის რჩეულს 2030 წელს გაზაფხულზე.

ეს ძვირფასი მარგალიტი მხოლოდ ადვენტიზმის ბოლო ეპოქას შეიძლება ეხებოდეს; ის, ვისი უკანასკნელი წარმონაღვენლებიც იცოცხლებენ იესოქრისტეს ჭეშმარიტ დაბრუნებამდე. ამიტომაც, რომ ეს ძვირფასი მარგალიტი აერთიანებს შაბათს, ქრისტეს დაბრუნებას და უკანასკნელ რჩეულთა სიწმინდეს. ამ უკანასკნელ ეპოქაში აღმოჩენილი მოძღვრების სრულყოფილება წმინდანებს ამლევს მარგალიტის გამოსახულებას. მარადისობაში ცოცხლად შესვლის მათი სპეციფიკური გამოცდილება ადასტურებს ამ მარგალიტის სურათს. და მათი მიჯაჭვულობა მეშვიდე დღის შაბათთან, რომელიც მათ იციან, რომ მეშვიდე ათასწლეულს წინასწარმეტყველებაა, შაბათს და მეშვიდე ათასწლეულს ამლევს უნიკალური ძვირფასი სამკაულს გამოსახულებას, რომელსაც ვერაფერი შეედრება, გარდა „ძვირფასი მარგალიტისა“. ეს იდეა გამოჩნდება გამოცხადებაში 21:21: „თორმეტი კარიბჭე იყო თორმეტი მარგალიტი ; თითოეული კარი ერთი მძივისაგან იყო. ქალქის მოედანი სუფთა ოქრო იყო, გამჭვირვალე მინასავით“. ეს ლექსი ხაზს უსვამს ღმერთის მიერ მოთხოვნილ განწმენდის სტანდარტის უნიკალურობას და ამავე დროს, მარადიული სიცოცხლის მოპოვების უნიკალურ ჯილდოს მეშვიდე ათასწლეულს შაბათში მათი შესვლით სიმბოლური "კარიბჭის" საშუალებით, რომლებიც ასახავს რწმენის ადვენტიტულ განსაცდელებს. უკანასკნელი გამოსყიდულები არ არიან უკეთესი მათზე, ვინც მათ წინ უსწრებდა. ეს მხოლოდ დოქტრინალური ჭეშმარიტებაა, რომელიც ღმერთმა მათაცნობა, რაც ამართლებს მათ მარგალიტის სურათს, რომელიც ანაცვლებს თლილი ძვირფასი ქვების

გამოსახულებას . ღმერთი არასოდეს უშვებს გამონაკლსს ადამიანებისთვის, მაგრამ, დროის მიხედვით, მან იტოვებს უფლებას გამონაკლისი გააკეთოს ხსნის მისაღებად საჭირო სიწმინდის სტანდარტზე. განხილული ქრისტიანული ეპოქა ძირითადად ეხება იმ პერიოდს, რომელიც აღინიშნა რელიგიურად ფორმალური ცოდვის დაბრუნებით რომის პაპის რეჟიმის დამყარების შემდეგ, ანუ 538 წლიდან. ასევე, რეფორმაციის საწყისებს ფარავს მისი თანაგრძნობა და წყალობა და დანაშაული. შაბათი არ იყო მიჩნეული დან.8:14-ის ბრძანებულების ძალში შესვლამდე, 1843 წლის გაზაფხულს. დახვეწილი მინიშნებით, მარგალიტის ყიდვა შემოთავაზებულია იესოს მიერ გამოცხ.3:18-ში: "მე გირჩევთ, რომ იყიდო ჩემგან ცეცხლში გამოცდილი ოქრო, რათა გამდიდრდე და თეთრი სამოსი, რომ შეიმოსო და შენი სიშიშველს სირცხვილო არ გამოჩნდეს, და საცხობი, რომ სცხო თვალებს, რათა იხილო". ეს ყველფერი, რასაც იესოს თავაზობს მათ, ვისაც ეს აკლავს, წარმოადგენს იმ ელემენტებს, რომლებიც რჩეულს აძლევს "მარგალიტის" სიმბოლურ ასპექტს უფალ იესო ქრისტეს თვალსაწიერში და განსჯაში. "მარგალიტი" მისგან "შეძენილი" უნდა იყოს, ის უფასოდ არ არის მიღებული. ფასი არის თვითუარყოფა, რწმენისთვის ბრძოლის საფუძველი. შესაბამის ბრძანებაში იესო გვთავაზობს გაყიდოს რწმენის გამოცდა, რომელიც რჩეულს აძლევს მის სულიერ სიმდიდრეს; მისი წმინდა და უნაკლო სიმართლე, რომელიც ფარავს შეწყალებული ცოდვილის სულიერ სიშიშველს; სულიწმიდის დახმარება, რომელიც ხსნის ცოდვილ ადამიანის თვალებს და გონიერებას ღვთის მიერ გამოცხადებულ პროექტზე ბიბლიის წმინდა წერილებში.

ქრისტიანული ეპოქის 6000 წლის განმავლობაში, ღმერთი დაელოდა ამ მიწიერი ციკლს დასრულებას, რათა მის უკანასკნელ რჩეულს აღმოეჩინა მისი წმინდა მეშვიდე დღის ან მისი დასვენებისთვის განწმენდილი შაბათის ბრწყინვალება. არჩეულ ჩინოვნიკებს, რომლებსაც ესმით მისი მნიშვნელობა, ახლ აქვთ ყველ მიზეზი, რომ უყვარდეთ და პატივისცენ მას, როგორც იესო ქრისტეს ძღვენს. რაც შეეხება მათ, ვისაც ეს არ მოსწონს და ებრძვის, მათ აქვთ და ექნებათ ამის სიმულსიონი ყველ მიზეზი, რადგან ეს იქნება მათი ცხოველური მიწიერი არსებობის დასასრული.

დან იელს ბრძანებულება 8:14

დან .8:12 აგრძელებს და ამბობს: „*რქამ ჩამოაგდო ჭეშმარიტება და წარმატებას მიაღწია თავის საქმეებში*“. „*ჭეშმარიტება*“ ფსალმუნი 119:142-ის მიხედვით არის „*კანონი*“. მაგრამ ის ასევე აბსოლუტური საპირისპიროა "ტყუილსა", რომელიც, ესა .9:14-ის მიხედვით, ახასიათებს პაპის "ცრუ წინასწარმეტყველს" ტერმინით "კუდი", რომელიც პირდაპირ ადანაშაულებს მას გამოცხ .12:4-ში. ფაქტობრივად, იგი მიწაზე აგდებს სიმართლეს, რათა თავის ადგილზე დააყენოს თავისი რელიგიური „ტყუილი“. მისმა „*ნაგებობებმა*“ მხოლოდ „*წარმატება*“ შეიძლებოდა, რადგან თავად ღმერთმა გამოიწვია მისი გამოჩენა 321 წლის 7 მარტიდან მოქმედი ქრისტიანული ურწმუნოების დასასჯელად.

მე-13 და მე-14 მუხლები სასიცოცხლო მნიშვნელობას მიიღებს სამყაროს აღსასრულმდე. მე-13 მუხლში წმინდანებს აინტერესებთ რამდენ ხანს გაგრძელდება „*მარადიული*“ და „*დამანგრეველი ცოდვის*“ გამოძალა; რამ, რაც ჩვენ ახლხან დავადგინეთ. მაგრამ მოდით ცოტათი ვისაუბროთ ამ "დამანგრეველ ცოდვაზე". განსახილველ

განადგურება არის ადამიანის სულუბიან სიცოცხლე. საბოლოო ჯამში, მთელი კაცობრიობა მეშვიდე ათასწლეულს „ათასი წლის განმავლობაში“ დატოვებს პლანეტას დედამიწას თავდაპირველი „უფორმო და ცარიელი“ სახით, რაც გამოიწვევს გამოცხ. 9:2-11, 11:7, 17. :8 და 20:1-3, და ბ.1:2-ის სახელი „ღრმა“.

„წმინდანები“ ასევე კითხულობენ „ქრისტიანულ“ „სიწმინდესა და მასპინძელს“ როდემდე უნდა ითელონ?“. ამ სცენაში ეს „წმინდანები“ იქცევიან, როგორც ღვთის ერთგული მსახურები, დანიელს მსგავსად, რომელიც მოცემულია და ნ.10:12-ში კანონიერი სურვილს მაგალითის სახით. გაიგე » ღვთაებრივი პროექტი. ისინი იღებენ სამივე საკითხს, რომელიც მოცემულია მე-14 მუხლში.

შესწორებებისა და გაუმჯობესებების მიხედვით, რომლებიც ღმერთმა მიმოყვანა თავდაპირველი ებრაული ტექსტიდან, პასუხი გაცემულია: „დიღმდე ორას სამასი და სიწმინდე გამართლება“. აღარ არის იქ, ტრადიციის ბუნდოვანი ტექსტი: „ორ ათას სამას საღამომდე და დიღმდე და საკურთხეველი განიწმინდება“. საქმე უკვე აღარ არის სიწმინდე, არამედ სიწმინდე; გარდა ამისა, ზმნა „განწმენდილი“ შეიცვალა „გამართლებული“ - ითდა მესამე ცვლილება ეხება გამოთქმას „საღამოს დიღ“; რომელიც მართლაც სინგულ რულია ებრაული ტექსტში. ამგვარად, ღმერთი ყოველგვარ გამართლებას აშორებს მათ, ვინც ცდილობს შეცვალოს მთლიანი რიცხვი ორზე გაყოფით და ამტკიცებს, რომ საღამოები დიღდან გამოყოფს. მისი მიდგომა მოიცავს გამოთვლის ერთეულის „საღამოს დიღს“ წარმოდგენას, რომელიც განსაზღვრავს 24-საათიან დღეს Gen.1-ში. მხოლოდ ამის შემდეგ გამოავლენს სული ამ ერთეულის რიცხვს: „2300“. ამგვარად დაცულია წინასწარმეტყველური დღეების მთლიანი რაოდენობა. ზმნას „გამართლებული“ აქვს თავისი ფესვი, ებრაულ დ სიტყვა „სამართლიანობა“ „ცედეკი“. თარგმანი, რომელსაც მე გთავაზობთ, თავისთავად გამართლებულია. შემდეგ, შეცდომა ებრაულ სიტყვა „ქოდეშთან“ დაკავშირებით ამ ტერმინს გამოაქვს როგორც „საწმინდარი“, რომელიც ებრაულ დ არის „მიქდაშ“. სიტყვა „საწმინდარი“ კარგად არის ნათარგმნი დანიელს 8-ის მე-11 მუხლში, მაგრამ მას ადგილი არ აქვს მე-13 და მე-14 მუხლებში, სადაც სული იყენებს სიტყვას „ქოდეშ“, რომელიც უნდა ითარგმნოს როგორც „სიწმინდე“.

როდესაც ვიცით, რომ „*დამანგრეველი ცოდვა*“ კონკრეტულ დმიზნად ისახავს შაბათის მიტოვებას, რომელიც თავად არის კონკრეტული ღვთაებრივი **განწმენდის ობიექტი**, ეს სიტყვა „*სიწმინდე*“ მნიშვნელოვნად ანათებს წინასწარმეტყველური გზავნილის მნიშვნელობას. ღმერთი აცხადებს, რომ მოხსენიებულ „*2300 საღამოსა და დღის*“ დასასრულს, მისი ნამდვილი „*მეშვიდე დღის*“ პატივისცემა მოითხოვება მას, ყოველი ადამიანისგან, ვინც აცხადებს სიწმინდესა და „*მარადიულ სამართლიანობას*“ იესო ქრისტეს მიერ. „*დამანგრეველი ცოდვის*“ დასასრული გულისხმობს კვირას, მზის ყოფილ დღეს, რელიგიურ თავჯანისმცემლობაზე უარის თქმას, რომელიც დააწესა კონსტანტინე I-მა წარმართთა იმპერატორმა. ღმერთი ამგვარად აღადგენს, თავის მხრივ, ხსნის დოქტრინალურ ნორმებს, რომლებიც ჭარბობდა მოციქულთა დროს. მხოლოდ ეს ტერმინი „*სიწმინდე*“ მოიცავს ქრისტიანული რწმენის საფუძვლების ყველ დოქტრინალურ ჭეშმარიტებას. ებრაელებისთვის მიცემული სწავლების მოდელ და წარმომავლობით, ქრისტიანული რწმენა მხოლოდ ახალს მოაქვს, ცხოველთა მსხვერპლმწიფის ჩანაცვლებას იესო ქრისტეს მიერ გოლგოთაში მის ფეხქვეშ მდებარე მიწისქვეშა გამოქვაბულში და მალულ წყალობაზე დაღვრილი სისხლთ. მოხარული იყო, რომ ჩვენს მაცხოვარს გამოეცხადა და ეჩვენებინა თავის მსახურს რონ უაიტს 1982 წელს. სიტყვა „*სიწმინდე*“ დაკავშირებული საგნების აღმოჩენა პროგრესირებადია და ვრცელდება მთელ ცხოვრების მანძილზე, მაგრამ 2018 წლიდან ეს დროითულება და ითვლება. შეზღუდულია და დღეს, 2020 წელს, მხოლოდ 9 წელი რჩება ყველ ასპექტის აღსადგენად.

დანიელს 8:14 არის სულის მოკვლის განკარგულება, რადგან ღვთის განაჩენის შეცვლი იწვევს ქრისტეს ხსნის შეთავაზების დაკარგვას ყველ მოქმედი რომაული კათოლიკე კვირა ქრისტიანისთვის. აქედან გამომდინარე, მემკვიდრეობით მიღებული ტრადიციის სული გამოიწვევს უმრავლესობის მარადიულ სიკვდილს, რომლებმაც ყველზე ხშირად არ იციან ღმერთის მიერ მათი დაგმობის შესახებ. სწორედ აქ ჭეშმარიტების სიყვარულის გამოვლენა საშუალებას აძლევს ღმერთს აღნიშნოს „*განსხვავება*“ იმ ბედთან დაკავშირებით, რომელიც გავლენას ახდენს „*მათ ვინც მას*

ემსახურება და მათ ვინც მას არ ემსახურება (მაღ:18)“.

ზოგიერთ მემბოხე სულს სურს და უპირისპირდეს ღმერთისადმი მიკუთვნებულ ცვლელის იდეას, რომელიც თავადაცხადებს: „*მე არ ვცვლო*“, მაღ:6-ში. სწორედ მაშინ უნდა გავაცნობიეროთ, რომ 1843-44 წლებში განხორციელებული ცვლელბა მხოლოდ დიდი ხნის განმავლობაში და მახინჯებულ და გარდაქმნილ ორიგინალური ნორმის აღდგენას გულისხმობს. ამიტომაცაა, რომ რეფორმაციის რჩეულთა კურთხევა, მათი არასრულყოფილ სამუშაოების მიუხედავად, გამორჩეულ ხასიათს ატარებს, რომლის დოქტრინალური ასპექტი ჭეშმარიტი რწმენის მოდელდ ვერ იქნება წარმოდგენილ. ადრეული რეფორმატორების ეს განსაკუთრებული განაჩენი იმდენად გამონაკლისია, რომ ღმერთი აიღებს მას და გამოავლენს მას გამოცხადებაში 2:24, სადაც მან პროტესტანტებს უთხრა, 1843 წლამდე: „*მე სხვა ტვირთს არ დაგაყენებთ თქვენზე, მხოლოდ ის, რაც გაქვთ, შეინახეთ მანამდე. მე მოვდივარ.*“

„*ვაი*“ იმდენად „*დიდა*“, რომ ღმერთი მასზე მიუთითებს სამი „*დიდი უბედურების*“ შესახებ გამოცხადებით Rev.8:13. და ასეთი სერიოზული შედეგებით, აუცილებელია ვიცოდეთ მისი ძალში შესვლს თარიღი. ეს იყო დან.8:13-ის „*წმინდანთა*“ საზრუნავი. ხანგრძლივობა ახლ გამოვლინდა როგორც წინასწარმეტყველური „*2300 დღე*“, ანუ 2300 რეალური მზის წელი, ეზეკიელს, დანიელს თანამედროვე წინასწარმეტყველს კოდის მიხედვით (ეზეკ.4:5-6). ეს *მე-8 თავი, რომლის თემაა რომაული „ცოდვის“* დასრულება, იპოვის იმ ელემენტებს, რაც მას აკლავს დანში. „*პირველ ცოდვას*, რამაც გამოიწვია მარადიული სიცოცხლს დაკარგვა, ადამისა და ევას შემდეგ. ოპერაცია დაფუძნებული იქნება მესია იესოს მიწიერ მსახურებაზე და მისი სრულყოფილ სიცოცხლს ნებაყოფლობით შესაწირავზე, მისი რჩეულს ცოდვების გამოსყიდვის მიზნით, და მე და ვაკონკრეტებ, მხოლოდ მათგან. ადამიანთა შორის მისი მოსვლს დრო წინასწარმეტყველებით არის დაფიქსირებული წინასწარმეტყველურ დღეებში. მესიჯი ეხება ებრაელ ხალხს, რომელიც პრიორიტეტულ ნაწილს წარმოადგენს, რადგან ისინი ღმერთთან ალანსში არიან. ის ამლევს ებრაელ ხალხს, რომ „*დაასრულოს ცოდვა*“, „*სამოცდათი კვირის*“ პერიოდი, რომელიც

წარმოადგენს 490 რეალურ დღე-წელს. მაგრამ ის ასევე მიუთითებს გამოთვლას საწყისი წერტილის დათრღების საშუალებებზე. მას შემდეგ, რაც სიტყვამ გამოაცხადა, რომ იერუსალიმი აშენდებოდა, ცხებულუბამდე არსებობს... (7 + 62 = 69 კვირა)“. სამმა სპარსელმა მეფემ მისცა ეს უფლებამოსილება, მაგრამ მხოლოდ მესამემ, არტაქსერქსე I-მა სრულდ შეასრულა იგი ეზრას 7:7-ის მიხედვით. მისი სამეფო ბრძანებულება გამოქვეყნდა ძვ.წ. 458 წლის გაზაფხულზე. 69 კვირის ვადა აჩენს იესო ქრისტეს მსახურების დასაწყისს 26 წელს. განსაკუთრებით გამიზნულია ბოლო „შვიდი წელი“, რომელიც დაცულია იესოს საქმისთვის, რომელმაც თავისი გამომსყიდველი სიკვდილით დაადგინა ახალი შეთანხმების საფუძვლები. სულ წარმოგიდგენთ დან.9-ის 27-ე მუხლი, დღე-წლების ამ „კვირას“ „შუაში“, რომლის ნებაყოფლობითი სიკვდილით „ის წყვეტს მსხვერპლს და შესაწირავს“; იესო ქრისტემდე შეწირული ცოდვების გამოსასყიდად. მაგრამ მისი სიკვდილი უპირველეს ყოვლისა არის "ცოდვის დასასრულებლად". როგორ უნდა გავიგოთ ეს გზავნილი? დმერთი გვთავაზობს თავისი სიყვარულის დემონსტრირებას, რომელიც დაიპყრობს მის რჩეულთა გულს, რომლებიც სიყვარულით და აღიარებით იბრძობლებენ მისი დახმარებით ცოდვის წინააღმდეგ. 1 იოანე 3:6 ადასტურებს და ამბობს: „ვინც მასში რჩება, არსჩადის ცოდვას; ვინც სცოდავს, არ უნახავს ის და არც იცნობს“. და ის ამლოერებს თავის გზავნილს მრავალი სხვა ციტატით.

დოქტრინა ლურდონეზე, იესო ქრისტეს მიერ აშენებულ ახალი აღიარების მხოლოდცვლს ძველს. ამრიგად, ორივე შეთანხმება ეყრდნობა იმავე წინასწარმეტყველურ საფუძველს, რომელიც გამოვლინდა დან.9:25-ში. მაშასადამე, თარიღი - 458 შეიძლება იყოს საფუძველი ებრაელი ხალხისთვის დაფიქსირებულ 70 კვირის გამოსათვლელდ, მაგრამ ასევე დან.8:14-ის 2300 რეალური დღე-წლიანებისთვის, რომლებიც ეხება ქრისტიანულრწმენას. ამ დათრღებულ სიზუსტის წყალობით, ჩვენ შეგვიძლია დავადგინოთ 30 წლისთვის მესიის სიკვდილი და 1843 წლისთვის დან.8:14 განკარგულების გამოყენება შიშესვლს. ორივე გზავნილი მოვიდა „დაასრულოს ცოდვას“ მარადიული მოკვდავი შედეგებითმათთვის, ვინც დაჟინებითაგრძელებს მათუგულუბელყოფას, როგორც მეორისა, სანამ სიკვდილი არ დაატყდება თავს, ან კოლექტიური და

ინდივიდუალური მადლოს დროის ამოწურვის შემდეგ,
რომელიც წინ უსწრებს იესოქრისტეს დიდებულ
დაბრუნებას. ამ ბოლო მომენტამდე სიცოცხლე იძლევა
გულწრფელ გარდაქმნების საშუალებას, რაც
არჩეულთა სტატუსზე წვდომის საშუალებას იძლევა.

მზადება აპოკალიფსისთვის

წიგნის დაწერა მთლიანად ღმერთმა შეასრულა.
სწორედ ის ირჩევს სიტყვებს და გამოცხ.22:18-19-ში
აფრთხილებს მთარგმნელებსა და მწიგნობრებს,
რომლებიც პასუხისმგებელი იქნებიან
ორიგინალური ამბის გადაცემაზე ან გადმოცემაზე
თაობიდან თაობაში, რომ სიტყვების ოდნავი
ცვლილება მათზე იმოქმედებს. ხსნის დაკარგვად
ღირს. ასე რომ, აქ ჩვენ გვაქვს ძალა მადლო
სიწმინდის განსაკუთრებულ საქმე. მე შემომღია
შევადროის გიგანტურ "თავსატეხს", რომლის აწყობა
ვერ დასრულდება, თუ ოდნავი ორიგინალური ნაწილს
შეცვლ მოხდება. მაშასადამე, ნამუშევარი ღვთიური
კოლოსალურია და მისი ბუნების მიხედვით,
ყველფერი, რასაც ღმერთი ამბობს მასში, მართლა,
მაგრამ მართლა მისი გადარჩენის პროექტის
დასასრულებლად; რადგან ის ამ
წინასწარმეტყველებას ქვეყნიერების აღსასრულს
თავის „მსახურებს“, უფრო ზუსტად, „*მის მონებს*“
მიმართავს. წინასწარმეტყველების ინტერპრეტაცია
მხოლოდ მაშინ იქნება, როცა წინასწარმეტყველური
ელემენტები შესრულდება ან, უმეტესწილად,
შესრულდება.

საერთო დროის ხანგრძლივობა, რომელიც
ღვთაებრივი გადარჩენის პროექტი უნდა
გაგრძელდეს, ყოველთვის იგნორირებული იყო
ადამიანების მიერ. ამგვარად, ნებისმიერ დროს,
ღვთის მსახურს შეეძლო ქვეყნიერების აღსასრულს

მოწმენის იმედი ჰქონდეს და ამას პავლე მოწმობს თავისი სიტყვებით: „**აი რას ვამბობ, ძმებო, რომ დრო ცოტაა ; რომ ამიერიდან მათ ვისაც ცოლები ჰყავთ, ისე იქნებიან, თითქოს არც ჰყავთ, ვინც ტირის, როგორც არ ტირის, ვისაც უხარია, რომ არ უხარია, ვინც ყიდულობს, როგორც არ ფლობს და ვინც იყენებს სამყაროს, როგორც არ იყენებს. ამ სამყაროს ფორმა გადის** (1 კორ. 7:29-31).

ჩვენ გვაქვს უპირატესობა პავლესთან შედარებით, რომ აღმოვჩინდეთ ამ დროს, როდესაც ღმერთი აპირებს ბოლო მოუდოს თავის მარადიულ რჩეულთა არჩევას. დღეს კი მისი შთაგონებული რჩევა ჩვენი ბოლო ეპოქის ჭეშმარიტმა რჩეულმა უნდა განახორციელოს. სამყარო გადავა და მხოლოდ რჩეულთა მარადიული სიცოცხლე გაგრძელდება. ასევე, ღვთის სიტყვები ქრისტეში, "მე მალე მოვდივარ", გამოცხადებაში 1:3, არის ჭეშმარიტი, სრულყოფილ და გამართლებულ და ადაპტირებულ ამ ბოლო დროისთვის, რომელიც ჩვენია; მისი დაბრუნებიდან ცხრა წლის შემდეგ, ამ ტექსტის დაწერის დროს.

ჩვენ დავინახეთ დან.7:25-ში, რომ რომის მიზანი იყო „შეცვალოს დრო და ღვთაებრივი კანონი“. იესო ქრისტეს აპოკალიფსის საიდუმლოებების გაგება, რომელიც მიცემულია კუნძულ პატმოსზე დაკავებული იოანე მოციქულს, არსებითად ეფუძნება ღმერთის მიერ დადგენილ ჭეშმარიტი დროის ცოდნას. ამიტომ დროის საგანი ფუნდამენტურია აპოკალიფსის გასაგებად, რომელსაც ღმერთი აყალიბებს დროის ამ ცნებაზე. ამიტომ ის ითამაშებს ამ მონაცემების სიზუსტეზე, რათა წიგნმა შეინარჩუნოს თავისი უვნებელი იდუმალ ხასიათი, რაც საშუალებას მისცემს მას გადალახოს ჩვენი ეპოქის 20 საუკუნე ისე, რომ არ გაანადგუროს ბრალდებული და დაგმედი პირები. შეცვლილმა დრომ და განსაკუთრებით რომის მიერ დადგენილმა კალენდრმა იესოს დაბადებასთან დაკავშირებულ ცრუ თარიღზე არ მისცა რჩეულთა მოტყუების უფლება, როდესაც ისინი ღვთაებრივი წინასწარმეტყველებების ინტერპრეტაციას ახდენენ; ეს იმიტომ, რომ ღმერთი თავის წინასწარმეტყველებებში წარმოაჩენს ხანგრძლივობებს, რომელთა დასაწყისი და დასასრული ემყარება ისტორიულ ქმედებებს, რომლებიც ადვილად ამოსაცნობი და დათარიღებული სპეციალიზებული ისტორიკოსების მიერ.

მაგრამ აპოკალიფსში დროის ცნება არსებითია, რადგან წიგნის მთელი სტრუქტურა ეყრდნობა მას.

ამიტომ, მისი გაგება დამოკიდებული იყო 1844 წელს ღვთის მიერ მოთხოვნილ და აღდგენილ შაბათის სწორ ინტერპრეტაციაზე. ჩემი მსახურება, დაწყებული 1980 წელს, მიზნად ისახავდა გამოცხადებინა შაბათის წინასწარმეტყველური როლის მნიშვნელობა, რომელიც წინასწარმეტყველებს მეშვიდე ათასწლეულის დიდ დაწინაურებას. ღვთისა და მისი რჩეულის, თემა Rev.20. მე-2 პეტ.3:8-ის მიხედვით, „ერთი დღე ათასი წლის მსგავსია და ათასი წელიწადი ჰგავს ერთ დღეს“, კავშირი დამყარებულია 1 და 2 დაბადებაში გამოვლენილ შექმნის შვიდი დღის გამოსახულებასა და შვიდს შორის. ღვთაებრივი პროექტის საერთო დროის ათასწლეულმა მხოლოდ შესაძლებელი გახდა წიგნის სტრუქტურის შეკრების ჩემი გაგება. ამ ცოდნით წინასწარმეტყველება უფრო ნათელი ხდება და მარგალიტი მარგალიტი ავლენს მის ყველ საიდუმლოებას.

ამრიგად, წინასწარმეტყველება ცოცხლებად და მოქმედებს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ შეტყობინება შეიძლება და უკავშირდეს ქრისტიანული ეპოქის ისტორიის თარიღს. ამის გაცნობიერების საშუალება მომცა ღვთის სულიწმიდის შთაგონებამ იესო ქრისტეში. ასევე, შემძლია გამოვაცხადო ეს „კატარა წიგნი, ღია“, რომელიც ადასტურებს გამოცხადების 5:5-ში და 10:2-ში გამოცხადებულ ღვთაებრივი გეგმის შესრულებას.

მისი არქიტექტურის თვალსაზრისით, აპოკალიფსის ხედვა მოიცავს ქრისტიანული ეპოქის დროს სამოციქულო დროის დასასრულს შორის, დაახლოებით 94 და მეშვიდე ათასწლეულის დასასრულს შორის, რომელიც მოჰყვება იესო ქრისტეს საბოლოო დაბრუნებას 2030 წელს. ამიტომ ის იზიარებს დანიელს. 2, 7, 8, 9, 11 და 12 თავები ქრისტიანული ეპოქის მიმოხილვა. ქრისტიანებისთვის, ამ წიგნის შესწავლას შედეგად მიღებული მთავარი სწავლება არის დან.8:14-ის მიერ დადგენილი 1843 წლის გაზაფხულის გადამწყვეტი თარიღი, მაგრამ ასევე 1844 წლის შემოდგომა, რომელშიც დასრულდა რწმენის განსაცდელი. ღმერთმა კვლავ 1844 წელს შემოდგომიდან ჩაუყარა საფუძველი მეშვიდე დღის ადვენტისტურ სარწმუნოებას. ეს ორი თარიღი იმდენად მნიშვნელოვანია, რომ ღმერთი გამოიყენებს მათ გამოცხადების ხედვის სტრუქტურირებისთვის. ამ ორი ახლო თარიღის სრულყოფილ დასაგებად, ჩვენ უნდა დავუკავშიროთ 1843 წელს წინასწარმეტყველური

სიტყვის რწმენის გამოცდის დასაწყისი. ამ თარიღს პირველი სულიერი მსხვერპლი დაეცა უილამ მილერის პირველი ადვენტიტური განცხადების ზიზღით უარყოფით. მაგრამ განსაცდელს დრო მათ მეორე შანსს სთავაზობს იესოს დაბრუნების მეორე გამოცხადებით 1844 წლის 22 ოქტომბერს. 23 ოქტომბერს სასამართლო პროცესი მთავრდება და ამგვარად შეიძლება ჩამოყალიბდეს და გამოცხადდეს ღვთის განაჩენი. კოლექტიური გამოცდა დასრულდა, მაგრამ ინდივიდუალური კონვერტაცია ჯერ კიდევ შესაძლებელია. უფრო მეტიც, ფაქტობრივად, ადვენტიტები ყველს აკვირდებიან რომაულკვირას დასვენებას, რომელიც ჯერ არ არის აღიარებული ცოდვად. და შაბათი თანდათანობით მიიღება ადვენტიტების მიერ ინდივიდუალურად, მისი მთავარი როლს რეალობების გარეშე ყველს ადვენტიტი. ეს მსჯელობა მიზმიგებს ცრუ პროტესტანტული რწმენის დასასრულს, 1843 წლის გაზაფხულს თარიღისა და ღვთის მიერ კურთხეული ადვენტიზმის დასაწყისზე, 1844 წლის 23 ოქტომბრის შემოდგომაზე. უკვე ებრაელებს შორის გაზაფხული და შემოდგომა იყო დაკავშირებული. ფესტივალების წარმოქმნით, რომლებიც აღნიშნავდნენ დიამეტრალურად საპირისპირო დამატებით თემებს; გაზაფხულს „პასექის“ მოკლულ „კრავის“ მარადიული სამართალი, ერთი მხრივ, და ცოდვების, შემოდგომის, სხვაგან „გამოსყიდვის დღისთვის“ მოკლულ „თხის“ ცოდვის დასასრული. ორი რელიგიური დღესასწაული შესრულდა 30 წლის პასექში, როდესაც მესია იესომ სიცოცხლე მისცა. 1843 წლის გაზაფხული და 1844 წლის 22 ოქტომბერი ასევე დაკავშირებულია მნიშვნელობით, რადგან რწმენის გამოცდის მიზანია „დაასრულოს ცოდვა“ და ნ.7:24-ის მიხედვით; რაც წარმოადგენს პირველ დღეს ყოველკვირეული დასვენების ოდიოზურ პრაქტიკას, ხოლო ღმერთმა დაწესა იგი მეშვიდეზე, რომელიც მან განწმინდა კიდევ ამ გამოყენებისთვის, მიწიერი შექმნის პირველი კვირის ბოლოდან; 2021 წელს, ჩვენამდე 5991 წლთა დრე.

ჩვენ ასევე შეგვიძლია მხარი დავუჭიროთ დანიელს 8:14 ბრძანებულების თარიღს, რომელიც განსაზღვრავს 1843 წლის გაზაფხულს თარიღს. ამ არჩევანის გასამართლებლად უნდა გავითვალისწინოთ, რომ ეს მომენტი წყვეტს ღმერთსა და მის ქმნილებებს შორის მანამდე დამყარებულ ყველს ურთიერთობას; ღმერთი, რომელიც ამ

თარიღიდან მოყოლებული აიღო საბოლოო არჩევანი, რომელიც აგებულა ორ თანმიმდევრულად დენტიტულ განცხადებებზე. 1843 წლის გაზაფხულიდან შაბათი იყო, მაგრამ ღმერთი არ აპირებდა მის მიცემას გამოცდის გამარჯვებულებისთვის 1844 წლის შემოდგომაში, როგორც კურთხეული და განწმენდილი ნიშანი იმისა, რომ ისინი მას ეკუთვნოდნენ, ბიბლიური სწავლების შესაბამისად. ეზ.20:12-20, როგორც ადრე ვნახეთ.

ამ წიგნში, მე-5 თავი მიზნად ისახავს შეგვახსენოს, რომ იესო ქრისტეს, „ღვთის კრავის“ მიერ ასე ძვირად გადახდილი გამარჯვების გარეშე, ყოველგვარი ღვთაებრივი დახმარება, ყოველგვარი გამოცხადებულ სინათლე შეუძლებელი იქნებოდა და, შესაბამისად, არც ერთი ადამიანის სული არ იქნებოდა. გადაარჩინა. მისი წინასწარმეტყველური შუქი იხსნის მის რჩეულს ისევე, როგორც მისი ნებაყოფლობით მიღებულ ჯვარცმა. მისი მსხვერპლს რწმენა გვაკისრებს მის „მარადიულ სამართლიანობას“ და ნ.7:24-ის მიხედვით, მაგრამ მისი გამოცხადება ანათებს ჩვენს გზას და გვიჩვენებს ეშმაკის მიერ დადგმულ სულიერ ხაფანგებს, რათა გაგვეზიარებინა მისი საშინელი ბედი. ამ შემთხვევაში ხსნა კონკრეტულ ფორმას იღებს.

აი ამ დახვეწილ ხაფანგების მაგალითი. ბიბლია სწორად განიხილება და ითვლება ღვთის დაწერილ სიტყვად. თუმცა ეს სიტყვები თავიანთი დროის კონტექსტში ჩამირულმა კაცებმა დაწერეს. თუმცა, თუ ღმერთი არ იცვლება, მისი მტერი ეშმაკი, სატანა, დროთა განმავლობაში დროთა განმავლობაში ცვლის თავის სტრატეგიას და ქცევას ღვთის რჩეულების მიმართ. ამიტომაც ეშმაკმა თავისი ღია დევნის ომის „დრაკონის“ გამოსახულება თავის დროზე, მაგრამ მხოლოდ იმ დროისთვის იოანეს შექმნილ ეთქვა 1 იოანეს 4:1-დან 3-ში: „საყვარელო, ნუ გწამს ყოველი სული; მაგრამ გამოსცადეთ სულები, არიან თუ არა ისინი ღვთისგან, რადგან მრავალი ცრუ წინასწარმეტყველი გამოვიდა ქვეყნიერებაში. აღიარეთ ღვთის სული ამაში: ყოველი სული, რომელიც აღიარებს იესო ქრისტეს ხორცში მოსულს, ღვთისგანაა; და ყოველი სული, რომელიც არ აღიარებს იესოს, არ არის ღვთისგან, ეს არის ანტიქრისტეს, რომლის მოსვლას შესახებ ვსმენიათ და რომელიც ახლს უკვე სამყაროშია.“ მისი სიტყვებით, იოანე აკონკრეტებს „მოდით ხორცში“ მხოლოდ ქრისტეს

იდენტურობისთვის მისი თვითმხილველს
 ჩვენებიდან. მაგრამ მისი დადასტურება „ყოველ
 სულ, რომელიც აღიარებს იესო ქრისტეს ხორცში
 მოსვლას, ღვთისგანაა“ დაკარგა თავისი ღირებულება
 მას შემდეგ, რაც ქრისტიანული რელიგია 321 წლის 7
 მარტიდან განდგომასა და ცოდვაში ჩავარდა,
 ჭეშმარიტი მეშვიდე დღის ჭეშმარიტი შაბათის
 პრაქტიკის მიტოვებით. ღვთის მიერ. ცოდვის
 პრაქტიკამ 1843 წლამდე შეამცირა „იესო ქრისტეს
 ხორციელდ მოსვლას აღიარების“ ღირებულება და
 იმავე თარიღიდან მას ყოველგვარი ღირებულება
 ჩამოართვა; იესო ქრისტეს უკანასკნელი მტრები
 აცხადებენ, რომ იყენებენ მის „სახელს“; როგორც მან
 გამოაცხადა მათე 7:21-დან 23-მდე: „არა ყველ, ვინც
 მეუბნება: უფალო, უფალო, შევა ცათა სასუფეველში,
 არამედ მხოლოდ ის, ვინც აკეთებს ამას. ჩემი
 ზეციერი მამის ნება. ბევრი მეტყვის იმ დღეს: უფალო,
 უფალო, განა შენი სახელთ არ
 ვიწინასწარმეტყველებდით? განა ჩვენ არ
 განვდევენეთ დემონები შენი სახელთ? და ბევრი
 სასწაულთ არ მოვახერხეთ შენი სახელთ? მაშინ
 ღიად ვიტყვი მათ: მე არასოდეს გიცნობდით თქვენ,
განშორდით ჩემგან, ვინც უსამართლობის მოქმედო.“
არასოდეს ცნობილო“! ამრიგად, ეს „სასწაულები“
 ეშმაკმა და მისმა დემონებმა მოახდინეს.

აპოკალიფსი მოკლედ

1-ლი თავის პროლოგში, მისი დიდებული გამოცხადების დასაწყისი, სული წარმოგვიდგენს დღესასწაულს მომზადებულ მენიუს. იქ ვხვდებით იესო ქრისტეს დიდებული დაბრუნების გამოცხადების თემას, რომელიც მოეწყობა უკვე 1843 და 1844 წლებში, საყოველთაო და ძირითადად ამერიკული პროტესტანტული რწმენის შესამოწმებლად; ეს თემა ყველანაირად: მუხლო 3, რადგან ახლოა დრო; ლექსი 7, აჰა, ის მოდის ღრუბლებით...; მე-10 ლექსი, სულმა შემოიპყრო უფლის დღეს და ჩემს ზურგს უკან მომესმა ხმამაღალი ხმა, როგორც საყვირის ხმა. სულიწმიდით გადაყვანილი იოანე აღმოჩნდება იესოს დიდებული დაბრუნების დღეს, უფლის დღეს, „დიდი და საშინელი დღე“ მაღ4:5-ის მიხედვით და მას უკან აქვს ქრისტეიანიული ეპოქის ისტორიული წარსული. წარმოდგენილია აზიის (დღევანდელი თურქეთი) შვიდი ქალქიდან ნასესხები შვიდი სახელს სიმბოლოს ქვეშ. შემდეგ, როგორც დანიელში, ასობის, ბეჭდების და საყვირების სამი თემა პარალელურად მოიცავს მთელ ქრისტეიანულ ეპოქას, მაგრამ თითოეული მათგანი დაყოფილია ორ თავად. დეტალური შესწავლა

გამოავლენს, რომ ეს დაყოფა ხდება 1843 წლის
 გამწყვეტთა რიღზე, რომელიც დაარსდა დაწ.8:14-ში.
 თითოეული თემის ფარგლებში, დანიელში
 და მკვიდრებულ სულიერ სტანდარტებთან
 ადაპტირებულ შეტყობინებები, მიზნობრივი
 ეპოქებისთვის, აღნიშნავს გაშუქებულ დროის 7
 მომენტს; 7, ღვთაებრივი განწმენდის რიცხვი,
 რომელიც ემსახურება მის „ბეჭედს“ და რომელიც
 იქნება Rev.7-ის თემა.

ახსნა, რომელიც მოდის, არასოდეს ყოფილ
 ეფექტური, რადგან დროის ცნება ვლენდება მხოლოდ
 პირველ თავში მოყვანილ „შვიდი ეკლესიის“
 სახელების მნიშვნელობით. მე-2 და მე-3 წერილების
 თემაში ვერ ვპოულობთ სიზუსტეს ფორმაში: „პირველი
 ანგელოზი, მეორე ანგელოზი... და ა.შ.“; როგორც ეს
 იქნება „ბეჭედების, საყვირებისა და ღვთის რისხვის
 შვიდი უკანასკნელი ჭირის შემთხვევაში“. ამგვარად
 ზოგიერთმა შეძლო დაეჯერებინა, რომ გზავნილები
 მიმართული იყო, რეალურად და პირდაპირი
 მნიშვნელობით, ძველი კაპადოკიის, დღევანდელი
 თურქეთის ამ ქალქებში მცხოვრებ ქრისტიანებს.
 თანმიმდევრობა, რომლითაც წინასწარმეტყველება
 წარმოგვიდგენს ამ ქალქების სახელებს,
 ქრონოლოგიურად მიჰყვება იმ თანმიმდევრობას,
 რომლითაც რელიგიური ისტორიული ფაქტები
 სრულდებოდა ქრისტიანული ეპოქის განმავლობაში.
 დანიელს წიგნით უკვე მოპოვებული
 გამოცხადებების თანახმად, ღმერთი განსაზღვრავს
 ხასიათს, რომელსაც ის თითოეულ ეპოქას ანიჭებს
 თავისი ქალქის სახელს მნიშვნელობით.
 თანმიმდევრულად, გამოვლენილი ბრძანება
 ითარგმნება შემდეგნაირად:

1- ეფესო : ნიშნავს : გაშვება (ასამბლეა ან ღვთის
 საკურთხეველი).

2- სმირნა : ნიშნავს : მირონს (სასიამოვნო სუნით
 და მიცვალებულთა ბაღამირება ღვთისთვის;
 რომელიც დევნა ერთგულთა არჩეული 303-დან 313
 წლამდე).

3- პერგამონი : ნიშნავს : მრუშობას (321 წლის 7
 მარტს შაბათის მიტოვების შემდეგ. 538 წელს პაპის
 რეჟიმმა დაამყარა რელიგიურად ოფიციალურად
 დაამყარა დანარჩენი პირველი დღე და ეწოდა კვირა).

4- თიატირა : ნიშნავს : სისამაგლეს და
 სასიკვდილო ტანჯვას (ნიშნავს პროტესტანტული
 რეფორმაციის დროს, რომელმაც ღიად დაგმო
 კათოლიკური სარწმუნოების ეშმაკური ბუნება; დრო

მე-16 საუკუნეში, როდესაც მექანიკური ბეჭდვის წყალობით, ბიბლიის გავრცელება ხელს უწყობს).

5- *სარდისი* : ორმაგი და საპირისპირო მნიშვნელობები: კრუნჩხვითი და ძვირფასი ქვა. (იგი ცხადყოფს განაჩენს, რომელსაც ღმერთი ატარებს 1843-1844 წლების რწმენის გამოცდაზე: კრუნჩხვითი მნიშვნელობა ეხება უარყოფილ პროტესტანტულ რწმენას: „შენ მკვდარი ხარ“ და ძვირფასი ქვა განსაზღვრავს გამოცდის არჩეულგამარჯვებულებს: „*ისინი ერთად ივლიან. მე თუთრ ტანსაცმელში, რადგან ისინი ღირსნი არიან.*“

6- *ფილ დე ლუია* : ნიშნავს: *ძმურ სიყვარულს* (*სარდისის* ძვირფასი ქვები გროვდება მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ინსტიტუტში 1863 წლიდან; შეტყობინება და ჯილდოვებულია დანის მიერ განსაზღვრულ 1873 წლისთვის. 12:12. ამ დროს კურთხეულია იგი. თუმცა გააფრთხილ გვირგვინის „*აღების*“ რისკის შესახებ).

7- *ლოდიკეა* : ნიშნავს: ხალხმა გაასამართლ: „*არც ცივი და არც ცხელი, არამედ ნელბილი*“ (ეს არის *ფილ დე ლუია*, რომელსაც „*აიღეს გვირგვინი*“: „*შენ ხარ უბედური, უბედური, ღარიბი, ბრმა და შიშველი*“. და წესებულებას არ წარმოედგინა, რომ 1980-დან 1994 წლამდე ის გამოიცდებოდა და გამოიცდებოდა რწმენის გამოცდით, რომელიც იდენტურია იმ გამოცდით, რაც მის პიონერებს 1844 წელს ღვთიური კურთხევა მოუტანა: 1994 წელს ინსტიტუტი დაეცა, მაგრამ გზავნილ გაგრძელდა მიმოფანტულ ადვენტისტების მიერ, რომლებსაც ღმერთი ამოიცნობს და არჩევს. მათი სიყვარული მისი გამოცხადებული წინასწარმეტყველური სინათლისადმი და თვინიერი და მორჩილი ბუნებით, რომელიც ახასიათებს იესო ქრისტეს ქეშმარიტ მოწაფეებს ყველ საუკუნეში).

„*გაგრძელებაში*“, რომელიც დასრულდა ქრისტე ღმერთის დიდებული და ბრუნებით, Apo.4 გამოისახება „24 ტახტის“ სიმბოლოთი, ზეციური სამსჯავროს სცენაზე (სამოთხეში), *სადაც* ღმერთი შეკრებს თავის რჩეულებს ისე, რომ ისინი განიკითხავენ ბოროტ მკვდრებს. Rev.20-ის პარალელურად, ეს თავი მოიცავს მეშვიდე ათასწლეულს „ათას წელს“. განმარტება: რატომ 24, და არა 12, ტახტები? ქრისტეიანული ეპოქის ორ ნაწილს დგაყოფის გამო 1843-1844 წწ.

შემდეგ, როგორც მნიშვნელოვანი განზე, Rev.5 ხაზს უსვამს წინასწარმეტყველების წიგნის გაგების მნიშვნელობას; რაც შესაძლებელი გახდება

მხოლოდ ჩვენი ღვთაებრივი უფლოსა და მაცხოვრის იესო ქრისტეს მიერ მოპოვებული გამარჯვებით.

ქრისტიანული ეპოქის დრო კვლავ განიხილება Rev.6-ში და 7-ში ახალი თემის თვალთ; რომ "შვიდი ბეჭედი". პირველ ექვსში წარმოდგენილი იქნება სცენაზე მთავარი მსახიობები და იმ დროის ნიშნები, რომლებიც ახასიათებს ქრისტიანული ეპოქის დაყოფის ორ ნაწილს: 1844 წლამდე, Apo.6; ხოლო 1844 წლადან აპოსტოლის .7.

საყვირების " თემა , რომელიც სიმბოლოა გამაფრთხილებელი სასჯელები გამოცხადების 8 და 9-ის პირველ ექვსისთვის და საბოლოო სასჯელ " *მეშვიდე საყვირისთვის* ", რომელიც ყოველთვის გამოყოფილია ,გამოცხადების 11:15-ში 19.

Apo.9-ის მიღმა , Apo.10 მიზნად ისახავს სამყაროს აღსასრულს დროს, რაც იწვევს იესო ქრისტეს ორი დიდი მტრის სულიერ მდგომარეობას, რომლებიც მას აცხადებენ: კათოლიკური სარწმუნოება და პროტესტანტული რწმენა, რომელსაც შეუერთდა ოფიციალური ადვენტიზმი, რომელიც მას შემდეგ დაეცა . 1994. მე-10 თავი ხურავს წიგნის გამოცხადების პირველ ნაწილს. მაგრამ მნიშვნელოვანი ძირითადი თემები განიხილება და განვითარდება მომდევნო თავებში.

ამრიგად Apo.11 განაახლებს ქრისტიანული ეპოქის მიმოხილვას და განავითარებს, ძირითადად, საფრანგეთის რევოლუციის მნიშვნელოვან როლს, რომლის დამკვიდრებულ ეროვნულ ათეიზმს ღმერთი იყენებს სიმბოლური სახელწოდებით "სიღრმიდან ამომავალი ურჩხული " . გაანადგურე „ *ზღვიდან ამომავალი ურჩხული* “ კათოლიკური რეჟიმის ძალ უფლება , Rev.13:1-ში. საყოველთაო რელიგიური მშვიდობა , რომელიც მოხსენიებულია Apo.7-ში , ამგვარად მიიღება და აღინიშნა 1844 წელს . შემდეგ , ამ რევოლუციური *რეჟიმის აღქმა* , როგორც გარდაუვალი მესამე მსოფლო ომის ან Apo.9:13-ის "მე-6 საყვირის" გამოსახლება , რომელიც წარმოადგენს ჭეშმარიტებას . „ *მეორე ვაი* “ გამოცხადების 8:13-ში , წარმოდგენილია „ *მეშვიდე საყვირის* “ ბოლო თემა , რომელიც სრულდება იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებით.

Rev.12-ში სული წარმოგვიდგენს ქრისტიანული ეპოქის სხვა მიმოხილვას. ის ავსებს თავის ინფორმაციას, განსაკუთრებით ეშმაკისა და მისი ანგელოზების მომხრეების მდგომარეობის შესახებ. ის გვასწავლს, რომ ჯვარზე გამარჯვების შემდეგ,

მიქაელს ზეციური სახელთ , რომელიც უკვე ციტირებულა და ნში. 10:13, 12:1, სახელი, რომელიც მას ატარებდა ზეცაში იესოში ადამიანურ განსახიერებამდე, ჩვენმა უფალმა განწმინდა ზეცა მათგან. ბოროტი ყოფნა და რომ მათ სამუდამოდ დაკარგეს წვდომა ღმერთის მიერ შექმნილ ციურ განზომილებებზე. აი რამდენიმე კარგი ამბავი! იესოს გამარჯვებას სასახარულო ზეციური შედეგები მოჰყვა ჩვენი ზეციური ძმებისთვის, რომლებიც განთავისუფლდნენ დემონების ცდუნებებისა და ფიქრებისგან. ამ განდევნის შემდეგ ისინი შემოიფარგლებიან ჩვენი მიწიერი განზომილებით, სადაც ისინი დაიღუპებიან ღვთის მიწიერ მტრებთან ერთად, 2030 წელს ქრისტე ღმერთის დიდებულ დაბრუნების დროს. ამ მიმოხილვაში, სული ასახავს "დრაკონის" და "გველს" მემკვიდრეობას, რომლებიც, შესაბამისად, აღნიშნავენ ეშმაკის ბრძოლს ორ სტრატეგიას: ღია ომს, დაგმობილი იმპერიული ან პაპის რომის და რომაელების მატყუარა რელიგიური ცდუნება. ვატიკანის პაპობა, ნიღბების გარეშე, თითქმის ჰუმანისტი. ებრაელთა გამოცდილებიდან ნასესხებ დახვეწილ სურათებში „*დედა მიწა პირს ხსნის*“ კათოლიკური ლგის პაპის აგრესიის ჩაყლპვის მიზნით. როგორც ახლ ვნახეთ, სამუშაოს ფრანგი ათისტი რევოლუციონერები განახორციელებენ. მაგრამ მას ასევე დაიწყებენ აგრესიული, მეომარი ცრუ ქრისტიანობის პროტესტანტულ ჯარები. მიმოხილვა დასრულდება "ქალის დანარჩენი შთამომავლების" ხსენებით. შემდეგ სული გვამლევს თავის განმარტებას ბოლო დროის ჭეშმარიტ წმინდანთა შესახებ: „*ეს არის წმინდანთა მოთმინება, რომლებიც იცავენ ღვთის მცნებებს და ინარჩუნებენ იესოს ჩვენებას*“. სული ამ ტერმინებით ასახელებს მათ, ვინც ჩემსავით ეკიდება მის წინასწარმეტყველურ გამოცხადებას და არავის ნებას არმისცემს მას წაართვას და ბოლომდე აგროვებს ზეცის მიერ მოწოდებულმარგალტებს.

მე-13 თავში წარმოდგენილია ორი აგრესიული რელიგიური მტერი, რომლებიც ატარებენ ქრისტიანულ რწმენას. როგორც ასეთი, ის მათ ასახავს ორი „*მხეცის*“ მიერ, რომელთაგან მეორე წარმოიშვა პირველადან, როგორც ეს წარმოგვიდგენია დაბადების ისტორიიდან სიტყვების „*ზღვა და მიწა*“ ურთიერთმიმართებით, რომლებიც განსაზღვრავენ მათ ამ მე-13 თავში. პირველი მოქმედება ადრე. 1844 წელს და მეორე გამოჩნდება მხოლოდ მიწიერი დროის

ბოლო წელს, რითაც აღინიშნება ადამიანებისთვის შეთავაზებულ მადლს დროის დასასრულს. ეს ორი „*მხეცი*“ პირველსთვის არის კათოლიკური, დედა ეკლესია, მეორესთვის კი პროტესტანტული რეფორმირებული ეკლესიები, რომლებიც მისგან წარმოიშვა, მისი ქალშვილები.

1844 წლიდან მოყოლებული ქრისტიანული ეპოქის მხოლოდ მეორე ნაწილს მოიცავს, Rev. და პროტესტანტიზმის დაგმობა, რომელიც პატივს სცემს თავის კვირას, რომელსაც იგი ასახელებს როგორც იმპერიულს, ისე პაპის რომის ადამიანური და ეშმაკური ავტორიტეტის „*ნიშანს*“. როდესაც მოსამზადებელი მისიის დრო დასრულდება, თანმიმდევრულად, რჩეული წმინდანების აღტაცებით, რომლებიც გამოსახულია „*მოსავლთ*“ და მეამბოხე მასწავლებლებისა და ყველ ურწმუნოების განადგურებით, „*რთველს*“ მიერ გამოსახული ქმედებებით, დედამიწა კვლავ გახდება შექმნის პირველი დღის „*უფსკრული*“, მოკლებულია მიწიერი ცხოვრების ყველ ფორმას. თუმცა, ის ინარჩუნებს ცოცხლად „*ათასი წლის განმავლობაში*“, არჩეულ მკვიდრს, სატანას, თავად ეშმაკს, რომელიც ელოდება მის განადგურებას უკანასკნელ სამსჯავროზე, ისევე როგორც ყველ სხვა მეამბოხე კაცსა და ანგელოზს.

Rev.15 ყურადღებას ამახვილებს პრობაციის დასრულების დროზე.

გამოცხადება 16 ცხადყოფს „*ღვთის რისხვის შვიდ უკანასკნელ წყლულს*“, რომელიც ატყდება, გამოსაცდელი პერიოდის დასრულების შემდეგ, უკანასკნელ ურწმუნო მეამბოხეებს, რომლებიც სულ უფრო და უფრო აგრესიულები ხდებიან, მართლთა და მკვირვებლების სიკვდილს ბრძანებამდე. ღვთაებრივი შაბათი მეშვიდე ჭირის წინ.

Rev.17 მთლიანად ეძღვნება "დიდი მეძავის" იდენტიფიკაციას, რომელსაც "დიდი ბაბილონი" ჰქვია. სწორედ ამ ტერმინებით აღნიშნავს სული იმპერიულ და პაპის „*დიდქალქს*“, რომს. ამგვარად, ნათლად ვლინდება ღვთის განაჩენი მასზე. თავი ასევე აცხადებს მის მომავალ სამსჯავროს და ცეცხლთ განადგურებას, რადგან კრავი და მისი ერთგული რჩეული და ამარცხებენ მას.

მოსვლს "ან „*დიდი ბაბილონის*“ დასჯის დროს.

Rev. 19 ასახავს იესო ქრისტეს დიდებულ და ბრუნებას და მის დაპირისპირებას შეშინებულ მიწიერ მეამბოხე ძალებთან.

Rev.20 მიზნად ისახავს მეშვიდე ათასწლეულს ათასი წლის პერიოდს, რომელიც განსხვავებულ განიცადა, ზეცაში არჩეულთა მიერ და უკაცრიელ დედამიწაზე, სატანის იზოლორებულ და ათასი წლის ბოლოს ღმერთი მოაწყობს უკანასკნელ სამსჯავროს: განადგურებას ციური და მიწისქვეშა მიწიერი ცეცხლთ ყველ მიწიერი ადამიანისა და ციური ანგელოზის მემბოხეების.

Apo.21 ასახავს კრების დიდებას, რომელიც ჩამოყალიბდა იესო ქრისტეს სისხლთ გამოსყიდულ რჩეულთა შეკრებით. რჩეულთა სრულყოფილება ილუსტრირებულია იმ შედარებით, რასაც დედამიწა ყველზე ძვირფასს სთავაზობს ადამიანებს: ოქრო, ვერცხლი, მარგალიტი და ძვირფასი ქვები.

Apo.22 გამოსახულებით აღმრავს დაბრუნებას დაკარგულ ედემში, ნაპოვნი და მარადიულ დაყენებულ ცოდვის დედამიწაზე აღორძინებულ და გარდაქმნილ ერთი და ერთადერთი დიდი ღმერთის, შემოქმედის, კანონმდებლისა და გამომსყიდველის უნივერსალურ ტახტად, რომელიც დომინირებს მის მთელს ამყაროზე. თავისი მიწიერი გამოსყიდვით.

აკმავერდება წიგნის გამოცხადების ეს სწრაფი მიმოხილვა, რომლის დეტალური შესწავლა და დასტურებს და განამტკიცებს იმას, რაც ახლხან ითქვა.

მე და ვამატებ ამ უაღრესად სულიერ ახსნას, რომელიც ავლენს ღმერთის გონების ფარულ მსჯელობას. ის აწვდის არასაექვო შეტყობინებებს და ხვეწილი მინიშნებებით, რომ ბიბლია გაგვანათლებს. აპოკალიფსის აგებისას იგივე პროცესების მიყოლებით, რაც მან გამოიყენა და ნიელსთვის მიცემული გამოცხადებების ასაგებად, ღმერთი დასტურებს, რომ ის „არიცვლება“ და რომ ის იქნება „მარადიულად იგივე“. ასევე, აპოკალიფსში ვიპოვე სამი თემის პარალელურად გატარების იგივე მეთოდი, რომლებიც არის „წერილები კრებებისადმი“, „ბეჭდები“ და „საყვირები“. Apo.5-ის მიხედვით, სადაც აპოკალიფსი გამოსახულია წიგნით, რომელიც დახურულია "შვიდი ბეჭდით", მხოლოდ "მეშვიდე ბეჭდის" გახსნა იძლევა უფლებას წვდომას მტკიცებულებაზე, რომელიც დადასტურებს მე-8-დან 22 თავებში, ინტერპრეტაციებსა და ეჭვებს. 1-დან 6-მდე თავების შესწავლთ წამოჭრილი. ამიტომ მე-7 თავი არის გამოვლენილი საიდუმლოებების გაგების გასაღები. და ნუ გაგიკვირდებათ, რადგან მისი თემა სწორედ

შაბათია, რომელმაც 1843 წლიდან მოყოლებული განასხვავა ჭეშმარიტი და ცრუ სიწმინდე. აქედან გამომდინარე, ჩვენ ვპოულობთ Apo.7-ში, დიდ ჭეშმარიტებას, რომელმაც 1843 წლის გაზაფხულზე გაანადგურა პროტესტანტული რელიგია. აპოკალიფსი მხოლოდ დაადასტურებს დანიელს გამოცხადებულ ამ ფუნდამენტურ სწავლებას. მაგრამ, ადვენტიზმისთვის, რომელიც ამ თარიღში გამარჯვებულდ გამოვიდა, აპოკალიფსი გამოავლენს 1994 წელს, გამოცდას, რომელიც თავის მხრივ ასწორებს მას. ეს ახალი შუქი კიდევ ერთხელ „ისევ“, გახდის „განსხვავებას მათ შორის, ვინც ემსახურება ღმერთს და მათ ვინც არ ემსახურება მას“, ან უფრო მეტს.

ნ ა წ ი ლ ი მ ე ო რ ე : ა პ ო კ ა ლ ფ ს ი ს დ ე ტ ა ლ უ რ ი შ ე ს წ ა ვ ლ

გ ა მ ო ც ხ ა დ ე ბ ა 1: პ რ ო ლ ო გ ი - ქ რ ი ს ტ ე ს და ბ რ უ ნ ე ბ ა - ა დ ვ ე ნ ტ ი ს ტ უ რ ი თ ე მ ა

□ რ ე ზ ე ნ ტ ა ც ი ა

I: „ ი ე ს ო ქ რ ი ს ტ ე ს გ ა მ ო ც ხ ა დ ე ბ ა , რ ო მ ე ლ ც დ მ ე რ თ მ ა მ ი ს ც ა მ ა ს , რ ა თ ა ე ჩ ვ ე ნ ე ბ ი ნ ა თ ა ვ ი ს ი ~~მ ო ნ ე ბ ი ს თ ვ ი ს~~ - ის , რ ა ც უ ნ და მ ო მ ხ და რ ი ყ ო ს ა ს წ რ ა ფ ო დ , და რ ო მ ე ლ ც მ ა ნ ა ჩ ვ ე ნ ა თ ა ვ ი ს ი ა ნ გ ე ლ ო ზ ი ს გ ა გ ზ ა ვ ნ ი თ თ ა ვ ი ს მ ს ა ხ უ რ ი ო ა ნ ე ს ... “

ი ო ა ნ ე , მ ო ც ი ქ უ ლ , რ ო მ ე ლ ც ი ე ს ო ს უ ყ ვ ა რ და , ა რ ი ს ა მ ღ ვ თ ა ე ბ რ ი ვ ი გ ა მ ო ც ხ ა დ ე ბ ი ს შ ე მ ნ ა ხ ვ ე ლ , რ ო მ ე ლ ს ა ც ი გ ი ი ღ ე ბ ს მ ა მ ი ს ა გ ა ნ ი ე ს ო ქ რ ი ს ტ ე ს ს ა ხ ე ლ თ . ი ო ა ნ ე ე ბ რ ა უ ლ დ „ ი ო ჰ ა ნ “ ნ ი შ ნ ა ვ ს : დ მ ე რ თ მ ა მ ი ს ც ა ; და ე ს ა ს ე ვ ე ჩ ე მ ი ს ა ხ ე ლ ა . გ ა ნ ა ი ე ს ო მ ა რ თ ქ ვ ა : „ ვ ი ს ა ც ა ქ ვ ს , მ ი ე ე ც ე მ ა “ ? ე ს გ ზ ა ვ ნ ი ლ „ მ ო ც ე მ უ ლ ა “ მ ა მ ა „ დ მ ე რ თ ი ს “ მ ი ე რ , ა მ ი ტ ო მ შ ე უ ზ ლ უ და ვ ი შ ი ნ ა ა რ ს ი თ . ი მ ი ს გ ა მ ო , რ ო მ მ ი ს ი ა ღ დ გ ო მ ი ს შ ე მ დ ე გ ი ე ს ო ქ რ ი ს ტ ე მ გ ა ნ ა ა ხ ლ თ ა ვ ი ს ი ღ ვ თ ა ე ბ რ ი ვ ი თ ვ ი ს ე ბ ე ბ ი და მ ა ს , რ ო გ ო რ ც ზ ე ც ი ე რ მ ა მ ა ს , შ ე უ მ ლ ა ზ ე ც ი და ნ ი მ ო ქ მ ე დ ო ს თ ა ვ ი ს ი მ ს ა ხ უ რ ე ბ ი ს ა ნ უ ფ რ ო ზ უ ს ტ ა დ მ ი ს ი „ მ ო ნ ე ბ ი ს “ ს ა ს ა რ გ ე ბ ლ დ . რ ო გ ო რ ც ნ ა თ ქ ვ ა მ ი ა , " წ ი ნ ა ს წ ა რ გ ა ფ რ თ ხ ი ლ ბ უ ლ ა რ ი ს ი ა რ ა დ ი ". დ მ ე რ თ ი ა მ ა ზ რ ზ ე ა და ა მ ა ს ა მ ტ კ ი ც ე ბ ს თ ა ვ ი ს ი მ ს ა ხ უ რ ე ბ ი ს ა დ მ ი მ ო მ ა ვ ლ ს შ ე ს ა ხ ე ბ გ ა მ ო ც ხ ა დ ე ბ ე ბ ი თ . გ ა მ ო თ ქ მ ა „ რ ა უ ნ და მ ო ხ დ ე ს ს ა ს წ რ ა ფ ო დ “ შ ე ი მ ლ ბ ა გ ა ს ა კ ვ ი რ ი ი ყ ო ს , რ ო დ ე ს ა ც ვ ი ც ი თ , რ ო მ გ ზ ა ვ ნ ი ლ გ ა ვ რ ც ე ლ და ჩ ვ ე ნ ს წ ე ლ თ ა ღ რ ი ც ხ ვ ა მ დ ე 94 წ ე ლ და რ ო მ ჩ ვ ე ნ ა ხ ლ 2020-2021 წ ლ ე შ ი ვ ა რ თ , ა მ დ ო კ უ მ ე ნ ტ ი ს და წ ე რ ი ს დ რ ო ს . მ ა გ რ ა მ მ ი ს ი შ ე ტ ყ ო ბ ი ნ ე ბ ე ბ ი ს ა ღ მ ო ჩ ე ნ ი თ , ჩ ვ ე ნ გ ა ვ ი გ ე ბ თ , რ ო მ ე ს ” მ ყ ი ს ი ე რ ა დ » ი ღ ე ბ ს პ ი რ და პ ი რ ი მ ნ ი შ ვ ნ ე ლ ო ბ ი თ , რ ა დ გ ა ნ მ ა თ ი მ ი მ ღ ე ბ ე ბ ი ი ქ ნ ე ბ ი ა ნ ი ე ს ო ქ რ ი ს ტ ე ს დ ი დ ე ბ უ ლ და ბ რ უ ნ ე ბ ი ს თ ა ნ ა მ ე დ რ ო ვ ე ნ ი . ე ს თ ე მ ა ი ქ ნ ე ბ ა ყ ო ვ ლ ს შ ე მ დ ლ

გამოცხადებაში, რადგან გამოცხადება მიმართულია ღმერთის მიერ შერჩეულ ბოლო „ადვენტისტებს“ რწმენით, რომელიც ნაჩვენებია გამოცხადების 9:1-12-ის მონაცემებზე აგებულ საბოლოო გამოცდაში, რომელიც ეხება თემის თემას. "მეხუთე საყვირი". ამ თავში მე-5 და მე-10 მუხლებში მოყვანილია წინასწარმეტყველური პერიოდი „ხუთი თვის“ არასწორ ინტერპრეტაციაზე, სანამ ჩემამდე იყო. ამ თემის შესწავლას, ამ ხანგრძლივობამ განსაზღვრა ახალი თარიღი, რომელიც უნდა გამოაცხადოს იესოს დაბრუნება 1994 წელს, ქრისტეს ნამდვილ დაბადების 2000 წელს. რწმენის ამ გამოცდამ ბოლოჯერ გამოსცა და ოფიციალური ადვენტიზმი, რომელიც გახდა ნელბილი და ფორმალისტური და რომელიც ემზადებოდა პაქტის დასადებად მათთან, ვისაც ღმერთი თავის მტრებად ავლენს თავის აპოკალიფსში. 2018 წლადან მე ვიცი იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი დაბრუნების თარიღი და ის არ არის დაფუძნებული დანიელსა და გამოცხადების წინასწარმეტყველებების არცერთ მონაცემზე, რომელთა რაოდენობრივი ხანგრძლივობა ყველ მიღწეული იყო დანიშნულ დროს მათი საცდელი როლის შესრულებით. იესოს ჭეშმარიტი დაბრუნება შეიძლება გავიგოთ დაბადების ცნობიდან, გვჯერა, რომ ჩვენი კვირების შვიდი დღე აგებულია ღმერთის მიერ შემუშავებული მთელი გეგმის 7000 წლის გამოსახულებაზე, რათა აღმოფხვრას ცოდვა და ცოდვილები და შემოიტანოს მის მარადიულობაში. საყვარელი რჩეული შერჩეული პირველი 6000 წლის განმავლობაში. ებრაული საკურთხევლის ან კარვის პროპორციების მსგავსად, 6000 წლის დრო შედგება 2000 წლის სამი მესამედისგან. ბოლო მესამედის დასაწყისი აღინიშნა, 30 აპრილს, ჩვენი მაცხოვრის იესო ქრისტეს გამომსყიდველ სიკვდილით. ებრაული კალენდარი ადასტურებს ამ თარიღს. ამიტომ მისი დაბრუნება 2030 წლის გაზაფხულზეა, 2000 წლის შემდეგ. იმის ცოდნა, რომ ქრისტეს დაბრუნება ჩვენს წინაშეა, ასე ახლოს, სიტყვა "მყისიერად"» იესოს სიტყვები სავსებით გამართლებულია. ამრიგად, მიუხედავად იმისა, რომ იგი ცნობილი და წაკითხული იყო საუკუნეების განმავლობაში, წიგნი გამოცხადება და რჩა დახურული, გაყინული, დალუქული, აღსასრულის დრომდე, რომელიც ეხება ჩვენს თაობას.

ლუქსი 2: „... რომელმაც დაამოწმა ღვთის სიტყვა და იესო ქრისტეს მოწმობა, ყველგერი, რაც მან იხილა.“

იოანე მოწმობს, რომ მან მიიღო თავისი ხილვა ღვთისგან. ხილვა, რომელიც წარმოადგენს იესო ქრისტეს მოწმობას, რომელიც Rev.19:10 განსაზღვრავს, როგორც „წინასწარმეტყველების სულს“. მესიჯი ეფუძნება სურათებს "ნანახი" და მოსმენილი სიტყვები. იოანე მოწყვეტილი იყო მიწიერი შემთხვევითობისგან ღვთის სულს მიერ, რომელმაც გამოავლინა მას ქრისტიანული ეპოქის რელიგიური ისტორიის დიდი თემები; ეს დასრულდება მისი მტრების დიდებული და ძლიერი დაბრუნებით.

მუხლო 3: „ნეტარია ის, ვინც კითხულობს და ისმენს წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავს მასში დაწერილს! რადგან ახლოა დრო“.

მე ვიღებ ჩემს დასახურებულ ნაწილს, „ვინც კითხულობს“ წინასწარმეტყველების სიტყვებს, რადგან უფალო ზმნას წაკითხულს აძლევს ზუსტ ლოგიკურ მნიშვნელობას. ის გვამლევს ახსნას ესა.29:11-12-ში: „ყველს გამოცხადება არის შენთვის, როგორც დალუქული წიგნის სიტყვები, რომლებიც ეძლევა კითხვის მცოდნე კაცს და ამბობს: წაკითხე ეს! და ვინ პასუხობს: არ შემოძლია, რადგან დალუქულია; ან წიგნის მსგავსად რომელიც აძლევს კაცს, რომელმაც არ იცის კითხვა და თქვა: წაკითხე ეს! და ვინ პასუხობს: მე არ ვიცი კითხვა. მე-13 მუხლო, რომელიც შემდეგშია, ცხადყოფს ამ უუნარობის მიზეზს: „თქვა უფალმა: როცა ეს ხალხი მომიახლოვდება, პატივს მცემს პირითა და ბაგეებით; მაგრამ მისი გული ჩემგან შორს არის და ჩემი შიში მხოლოდა და მიაწერი ტრადიციის მცნებაა“. ტერმინი „დალუქული“ ან დალუქული აღწერს აპოკალიფსის ასპექტს, რომელიც გაუგებარია, რადგან ის დალუქულია. მაშასადამე, მისი სრულდგახსნა და ბეჭედი არის ის, რომ მე, ბოლო დროის სხვა იოანე, დმერთმა გამომიძახა; ეს ისე, რომ ყველს მისმა ჭეშმარიტმა რჩეულმა „მოისმინოს და შეინარჩუნოს“ წინასწარმეტყველების სიტყვებსა და გამოსახულებებში გამოცხადებულ ჭეშმარიტებას. ეს ზმნები ნიშნავს "გააზრებას და პრაქტიკაში განხორციელებას". ამ მუხლში დმერთი აფრთხილებს თავის რჩეულებს, რომ ისინი მიიღებენ ქრისტეს ერთ-ერთი ძმისგან, „ის, ვინც კითხულობს“, ნათელს, რომელიც ხსნის წინასწარმეტყველების საიდუმლოებებს, რათა მათ, თავის მხრივ, გაიხარონ და განახორციელონ მისი სწავლება. პრაქტიკაში. როგორც იესოს დროს, რწმენა, ნდობა და თავმდაბლობა იქნება საჭირო. ამ მეთოდით დმერთი აცრის და

აშორებს ადამიანებს, რომლებიც ზედმეტად ამაყობენ და ვერასწავლიან. ასე რომ, რჩეულებს ვეუბნები: „დაივიწყეთ კაცო, ეს პატარა ოფიციალური მთარგმნელი და გადამცემი და შეხედეთ ჭეშმარიტ ავტორს: ყოვლისშემძლე ღმერთს იესო ქრისტეს“.

ლუქსი 4: " *იოანე შვიდ ეკლესიას, რომლებიც აზიასშია: მაღლო თქვენ და მშვიდობა მისგან, ვინც არის, ვინც იყო და რომელიც უნდა მოვიდეს, და შვიდი სულსგან, რომლებიც მისი ტახტის წინ არიან...* "

შვიდი ასამბლეის " ხსენება საეჭვოა, რადგან ასამბლეა დიდი A-ით არის ერთი, მარადიულდ მაშასადამე, „ *შვიდი ასამბლეა* “ აუცილებლდ ნიშნავს იესო ქრისტეს ერთიან კრებას *შვიდ გამორჩეულ და თანმიმდევრულ ეპოქაში*. ეს დადასტურდება და უკვე ვიცით, რომ ღმერთი ქრისტეა ულექოქას 7 კონკრეტულ დროად ყოფს. აზიის მითითება სასარგებლო და გამართლებულია, რადგან მე-11 სტროფში წარმოდგენილი სახელები არის ქალქების სახელები, რომლებიც არსებობს მცირე აზიასში, ძველ ანატოლიაში, რომელიც მდებარეობს დღევანდელი თურქეთის დასავლეთით. სული უკვე ადასტურებს ევროპის ზღვარს და აზიის კონტინენტის დასაწყისს. მაგრამ სიტყვა *აზია*, როგორც სიტყვა ანატოლია, მალვს სულიერ გზავნილს. ისინი გულისხმობენ: *მზე ამომავალი* აქადურ და ბერძნულ ენებზე და ამგვარად ვარაუდობენ ღვთის ბანაკს, რომელსაც ესტუმრა იესო ქრისტე, „ *ამომავალი მზე* “, ლუკა 1:78-79: „ *ჩვენი ღმერთის წყალობის წიაღის წყალობით, რომლის სათნოებითაც ამომავალი მზე გვესტუმრა შემოდან, რათა სიბნელეში და სიკვდილის ჩრდილში მჯდომთა თვის ნათელი მივცეთ მშვიდობის გზაზე წარმართოს ჩვენი ნაბიჯები*. ის ასევე არის „ *სიმართლის მზე* “ მალ4:2: „ *მაგრამ შენთვის, ვინც გეშინია ჩემი სახელის, სიმართლის მზე ამოვა და განკურნება იქნება მის ფრთების ქვეშ; გამოხვალთ და ხტუნვით ხტუნებით თავლებიდან* “. მისაღების ფორმულ შეესაბამება წერილებს, რომლებიც ქრისტეანებმა გაცვალეს იოანეს დროს. თუმცა, ღმერთს ასახელებს ახალ გამოთქმა, რომელიც აქამდე უცნობი იყო: „ *მისგან, ვინც არის, ვინც იყო და ვინც უნდა მოვიდეს* “. ეს გამოთქმა მხოლოდ ორიგინალურ ბერძნულ ენაში და სხვა თარგმანებში ასახავს ღმერთის ებრაულ სახელს მნიშვნელობას: „*იაჰვეჰ*“. ეს არის ზმნა „*იყოს*“ ებრაულს არასრულყოფილ დროში მესამე პირში მყოფი. ეს დრო, რომელსაც არასრულყოფილ

ეწოდება, გამოხატავს მიღწეულს, რომელიც ვრცელდება დროში, რადგან აწმყო დრო არ არსებობს ებრაულ უღლებაში. „და ვინ მოდის“, კიდევ უფრო ადასტურებს იესო ქრისტეს დაბრუნების, ადვენტიზმის თემას. ამგვარად დასტურდება ქრისტიანული რწმენის გახსნა წარმართებისთვის; მათთვის ღმერთი ადაპტირებს მის სახელს. შემდეგ, კიდევ ერთი სიახლე ჩნდება სულწმიდის აღმნიშვნელად: „შვიდი სული, რომლებიც მის ტახტზე არიან“. ეს ციტატა გამოჩნდება Rev.5:6-ში. რიცხვი 7 აღნიშნავს განწმენდას, ამ შემთხვევაში, მის ქმნილებებში გადმოღვრილი ღვთაებრივი სულს, შესაბამისად, "მისი ტახტის წინაშე". Rev.5:6-ში „მოკლული ბატკანი“ დაკავშირებულია ამ სიმბოლოებთან, ამგვარად წინასწარმეტყველება ადასტურებს იესო ქრისტეს ღვთაებრივ ყოვლს შემძლეობას. „ღვთის შვიდი სული“ სიმბოლოა ებრაულ კარვის „შვიდი ტოტიანი სასანთლეთი“, რომელიც წინასწარმეტყველებს ღვთის გადარჩენის გეგმას. ამგვარად, მისი პროგრამა ნათლად იყო ასახული. მას შემდეგ, რაც ადამმა, 4000 წლს შემდეგ, და მისი სიკვდილთ იესომ გამოისყიდა რჩეულთა ცოდვები 30 აპრილს, ამგვარად ახვეს ცოდვის ფარდას და უხსნის სამოთხეში წვდომას რჩეულებს, რომლებიც გამოისყიდეს პროგრამული ექვსი ათასი წლს განმავლობაში ბოლო ორი ათასი წლს განმავლობაში. რჩეულთა რჩეულთა თვის მიმოვანტული ქვეყნიერების აღსასრულს მდემთელი დედამიწის ერებს შორის.

ლექსი 5: „...და იესო ქრისტესგან, ერთგულ მოწმისა, მკვდრეთით პირმშოსა და დედამიწის მეფეთა მთავრისგან! მას, ვინც გვიყვარს, ვინც თავისი სისხლთგვიხსნა ჩვენი ცოდვებისგან.

სახელი „იესო ქრისტე“ დაკავშირებულია მიწიერ მსახურებასთან, რომლის შესასრულებლად ც ღმერთი მოვიდა დედამიწაზე. ეს ლექსი გვახსენებს მის საქმეებს, რომლებიც შესრულებულიქნა მაღლით ხსნის მისაღებად, რომელსაც ის მხოლოდ თავის რჩეულებს სთავაზობს. ღმერთისა და მისი ფასეულობებისადმი სრულყოფილ დერთგულების გამო, იესო იყო „ერთგულ მოწმე“, რომელიც შემოთავაზებული იყო მისაბამ მისაბამ მისაბამ ყველ დროის მის მოციქულებსა და მოწაფეებს, მათ შორის ჩვენს მოწაფეებს. მისი სიკვდილი ნაწინასწარმეტყველები იყო პირველი მოკლული ცხოველის სიკვდილთ, რომელიც ცოდვის შემდეგ ადამისა და ევას სიშიშველს ჩაიცვა. მისი

მეშვეობით ის მართლაც იყო „მკვდრეთით პირმშო“. მაგრამ ის ასევე, მისი ღვთაებრივი მნიშვნელობის გამო, მხოლოდ მის სიკვდილს ქონდა ეშმაკის, ცოდვისა და ცოდვილების დაგმობის ეფექტურობა და ძალე. ის რჩება „პირმშოდ“, უპირველეს ყოვლისა, „პირმშოდ“ რელიგიურ ისტორიაში. სწორედ მის სიკვდილზე ფიქრით, რომელიც საჭირო გახდა თავისი რჩეულის ცოდვის გამოსასყიდად, მოკლ ღმერთმა აჯანყებულ ეგვიპტის ყველ „პირმშო“ ადამიანი და ცხოველი, ცოდვის ხატი, რათა „გაეხსნა“ თავისი ებრაელო ხალხი მონობისაგან. უკვე „ცოდვის“ სიმბოლო და გამოსახულება. როგორც „პირმშო“, სულიერი პირმშობა მას ეკუთვნის. იესო „დედამიწის მეფეთა უფლისწულს“ წარმოჩენით ხდება მისი გამოსყიდვის მსახური. „დედამიწის მეფეები“ არიან ისინი, ვინც შედიან მის სამეფოში მისი სისხლთ გამოსყიდული; ისინი დაიმკვიდრებენ განახლებულ დედამიწას. გასაოცარია ციური არსებების თავმდაბლობის, თანაგრძნობის, მეგობრობის, მშობისა და სიყვარულის დონის აღმოჩენა, რომლებიც დარჩნენ ციური ცხოვრების ღვთაებრივი სტანდარტების ერთგულნი. დედამიწაზე იესომ დაბანა ფეხები თავის მოციქულებს და დადასტურა, რომ ის არის „მოდგარი და უფალი“. სამოთხეში ის მარადიულს დიქნება მისი „მეფეების“ „უფლისწულს“. მაგრამ „მეფეები“ ასევე იქნებიან თავიანთი ძმების მსახურები. ასევე, „უფლისწულს“ ტიტულს მინიჭებით, იესო თავს აყენებს ეშმაკის დონეზე, მისი მოწინააღმდეგე და დამარცხებულ კონკურენტი, რომელსაც ის უწოდებს „ამსამყაროს უფლისწულს“. იესოში ღმერთის განსახიერება მოტივირებულ იყო ორი „უფლისწულს“ პირისპირ; მსოფლოსა და მისი არსებების ბედი დამოკიდებულია დიდი გამარჯვებული იესო მაიკლია ჰვეჰის ძალზე. მაგრამ იესო თავის გამარჯვებას მხოლოდ ნაწილობრივ ევალება მის ღვთაებრიობას, რადგან ის ეშმაკს ებრძოდა თანაბარ პირობებში, ჩვენი სხეულის იდენტური ხორციით, პირველი ადამის მიერ წაგებულ ბრძოლდან 4000 წლის შემდეგ. მისმა სულიერმა მდგომარეობამ და გამარჯვების გადაწყვეტილებამ მხოლოდ რჩეულის გადასარჩენად მისცა მას გამარჯვება. მან გზა გაუხსნა თავის რჩეულებს და აჩვენა, რომ მორჩილი „კრავი“ ერთგული და ჭეშმარიტი ღმერთის დახმარებით შეუძლია დაამარცხოს „მგლები“, რომლებიც ჭამს ხორცსა და სულებს.

ლექსი 6: „ და ვინ დაგვაჩინა სამეფოდ მღვდლებად ღმერთსა მის მამასა, მას დიდება და ძალ უკუნი თი უკუნი სამდე! ამინ! »

ეს არის იოანე, რომელიც განსაზღვრავს რას წარმოადგენს არჩეულთა ასამბლეა. იესო ქრისტეში ძველი ისრაელი აგრძელებს სულიერ ფორმებს, რომლებიც წინასწარმეტყველებდნენ ძველი აღთქმის რიტუალებში. „ მეფეთა მეფესა და უფალთა უფალს “ მსახურებით, ჭეშმარიტი რჩეული მონაწილეობს მის მეფობაში და მასთან ერთად ისინი ქმნიან ცათა სასუფევლოს მოქალაქეებს. ისინი ასევე არიან სულიერი „ მღვდლები “, რადგან ისინი მსახურობენ თავიანთი სხეულს ტაძარში, სადაც ისინი ემსახურებიან ღმერთს და სწირავენ თავს სიწმიდით მისი მსახურებისთვის. და ღვთისადმი ლოცვით, ისინი ავრცელებენ სურნელს, რომელიც შესწირეს იერუსალიმის უძველესი ტაძრის საკმევლოს სამსხვერპლოზე. იესოსა და მამას შორის განცალკევება შეცდომაში შემყვანია, მაგრამ ეს შეესაბამება იმ წარმოდგენას, რომელიც ბევრ ცრუ ქრისტიანს აქვს ამ თემაზე. ეს იმ დონემდეა, რომ ამტკიცებენ, რომ „პატივს სცემენ“ მესამის ხარჯზე. ეს იყო ქრისტიანული რწმენის ბრალ ან ცოდვა 321 წლის 7 მარტიდან. ბევრისთვის შაბათის დასვენება არის განკარგულება, რომელიც ეხებოდა მხოლოდ ძველი აღთქმის ებრაელებს, მამის დარიგებას. მამა და იესო მხოლოდ ერთი ადამიანი არიან, ისინი განიცდიან იესოს რისხვას, რომელსაც ისინი ფიქრობდნენ, რომ პატივს სცემდნენ. თავის ღვთაებრივ ბუნებაში, როგორც მამა, იესო ფლობს და მარადიულად „ დიდებასა და ძალ უფლებას, მარადიულად და მარადიულად! ამინ! ” ამინ ” რაც ნიშნავს: მართალა! □ ინამდვილში!

ადვენტის ტური თემა

ლექსი 7: „ აჰა, ღრუბლებით მოდის. და ყოველი თვალ დაინახავს მას, მათაც კი, ვინც ის გახვრეტილი; და დედა მიწის ყველ ტომი გლოვობს მის გამო. დიახ. ამინ! »

სწორედ მაშინ, როცა ის დაბრუნდება, იესო გამოავლენს თავის დიდებასა და ძალს. საქმეების 1:11-ის თანახმად, ის დაბრუნდება „ ისევე როგორც ზეცაში ავიდა “, მაგრამ მისი დაბრუნება იქნება უკიდურესი ზეციური დიდებით, რომელიც შეაშინებს მის მტრებს; " მათ ვინც მას გახვრიტა " მისი

რეალური პროექტის წინააღმდეგობით. რადგან ეს გამოთქმა მხოლოდ მისი მოსვლს თანამედროვე ადამიანებს ეხება. როდესაც მის მსახურებს სიკვდილთ ემუქრებიან ან მოკვდებიან, იესო იზიარებს მათ ბედს, რადგანაც მათთან გაიგივება: „*და მეფე უკანასკნელებს მათ: ჭეშმარიტებას გეუბნებით, რამდენჯერაც ამას გაუკეთებთ ერთ-ერთამ უმცირესს. ჩემო ძმებო, თქვენ შექმენით ისინი ჩემთვის.* (მათ.25:40)“. ებრაელები და რომაელო ჯარისკაცები, რომლებმაც ის ჯვარს აცვეს, ამ გზავნილში არ შედიან. ღვთის სული ამ ქმედებას ანიჭებს ყველ ადამიანს, ვინც ხელს უშლის მის გადარჩენის საქმეს და აფერხებს თავისთვის და სხვებისთვის მის მადლსა და მარადიულ ხსნას. „*დედა მიწის ტომების*“ მოხსენიებით იესო მიზნად ისახავს ცრუ ქრისტიანებს, რომელთა მეშვეობითაც ისრაელის ტომები ახალ შეთანხმებაში უნდა გავრცელდნენ. როდესაც დაბრუნებისას აღმოაჩენენ, რომ ემზადებოდნენ მისი ჭეშმარიტი რჩეულის მოსაკლვად, მათ ექნებათ გლოვის მიზეზი და აღმოაჩენენ ღმერთის მტრებს, ვინც უნდა გადაარჩინოს ისინი. ბოლო დღეების პროგრამის დეტალები გამოვლინდება მიმოვანტული წიგნის გამოცხადების თავებში. მაგრამ შემოდგომა ვთქვა, რომ გამოცხ. 6:15-16 აღწერს სცენას შემდეგი სიტყვებით: „*დედა მიწის მეფეები, დიდებულები, მხედართმთავრები, მდიდრები, ძლევამოსილი, ყველ მონა და თავისუფალი, დაიმაღეს. გამოქვაბულში და მთის კლდეებში. და უთხრეს მთებსა და კლდეებს: დაგვეციოთ და დაგვეფარეთ ტახტზე მჯდომის პირისაგან და კრავის რისხვისგან;*“.

ლუქსი 8: „*მე ვარ ალფა და ომეგა, ამბობს უფალო ღმერთი, ის, ვინც არის, ვინც იყო და რომელიც უნდა მოვიდეს, ყოვლისშემძლე.*»

ის, ვინც ასე გამოხატავს თავის თავს, არის ტკბილი იესო, რომელმაც იპოვა თავისი ღვთაებრივი დიდება ზეცაში, ის არის " *ყოვლისშემძლე* ". საკმარისია ამ მუხლს დავაკავშიროთ გამოცხ. 22:13-16-ის ლუქსებთან, რომ მტკიცებულება გვქონდეს: „*მე ვარ ალფა და ომეგა, პირველი და უკანასკნელი, დასაწყისი და დასასრული... /... მე, იესო, მე მაქვს. გამოგზავნა ჩემი ანგელოზი, რათა დაგემოწმებინა ეს ეკლესიებში. მე ვარ დავითის ფესვი და შთამომავალი, ნათელი დიღის ვარსკვლავი.*” როგორც მე-4 სტროფში, იესო წარმოაჩენს თავს შემოქმედი ღმერთის, მოსეს მეგობრის ატრიბუტებში, რომლის

ებრაულ სახელა „იაჰვეჰ“ გამოსვლ 3:14-ის მიხედვით. მაგრამ მე დავაკონკრეტებ, რომ ღმერთის სახელი იცვლება იმისდა მიხედვით, ვინ ასახელებს საკუთარ თავს თუ ასახელებს მას: „მე ვარ“ ხდება „ის არის“ სახით „იაჰვეჰ“.

შენიშვნა დამატებულია 2022 წელს: გამოთქმა „აღჯა და ომეგა“ აჯამებს ღვთის მიერ შეთავაზებულ მთელ გამოცხადებას თავის ბიბლიაში, დაბადებიდან 1-დან გამოცხადებამდე 22-მდე. თუმცა, 2018 წლიდან, „ექვსი ათასი“ წლის წინასწარმეტყველური მნიშვნელობა მიენიჭა ექვს დღეს. კვირა და დასტურდა ყოველგვარი ექვსის გარეშე მისი ღირებულება, როგორც ექვსი რეალური დღე, რომლის დროსაც ღმერთმა შექმნა დედამიწა და სიცოცხლე, რომელიც მას უნდა შეენარჩუნებინა. მაგრამ, მათი წინასწარმეტყველური მნიშვნელობის შენარჩუნებით, ამ ექვსმა დღემ ან „6000“ წელმა შესაძლებელი გახადა 2030 წლის გაზაფხულისთვის განესაზღვრა იესო ქრისტეს საბოლოო გამარჯვებულ დაბრუნება და მისი ერთგული წმინდანების აღტაცება. გამოთქმის „აღჯა და ომეგა“ მეშვეობით იესო თავის უკანასკნელ დღეებში წმინდანებს ამლევს გასაღებს, რომელიც საშუალებას მისცემს მათ აღმოაჩინონ მისი მეორედ მოსვლის რეალური დრო. მაგრამ ჩვენ მოგვიწია 2018 წლის გაზაფხულზე ლოდინი, რომ გაგვეგო, როგორ გამოვიყენოთ ეს 6000 წელი, და 2022 წლის 28 იანვარს, დავაკავშიროთ ისინი ამ გამოთქმებთან: „აღჯა და ომეგა“, „დასაწყისი და დასასრული“.

ლექსი 9: „*მე იოანე, შენი ძმა, რომელიც იზიარებს შენთან გასაჭირს, სასუფეველს და იესოს მოთმინებას, ვიყავი კუნძულზე, სახელს და პატროსზე, ღვთის სიტყვისა და იესოს მოწმობის გამო.*»

იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი მონისთვის ეს სამი რამ არის დაკავშირებული: წილი გასაჭირში, წილი სამეფოში და წილი შეუპოვრობით იესოში. იოანე მოწმობს იმ კონტექსტზე, სადაც მან მიიღო თავისი ღვთაებრივი ხილვა. რომაელებმა, როგორც ჩანს, ურღვევად მიიჩნიეს, რომაელებმა საბოლოოდ იზოლირება მოახდინეს კუნძულ პატროსზე გადასახლებაში, რათა მისი ჩვენება მამაკაცებით შეეზღუდათ. მთელი თავისი ცხოვრების მანძილზე ის არასოდეს შეწყვეტდა ღვთის სიტყვის ჩვენებას, რათა განედიდებინა იესო ქრისტე. მაგრამ ჩვენ ასევე შეგვიძლია გავიგოთ, რომ იოანე წაიყვანეს პატროსში, რათა მშვიდად მიეღო იესოს ჩვენება,

რომელიც წარმოადგენს გამოცხადებას, რომელიც მან იქ მიიღო ღვთისგან.

ზედმიწევნით აღვნიშნოთ, რომ ორი წინასწარმეტყველების დანიელსა და გამოცხადების ორი ავტორი სასწაულებრივად მფარველობდა ღმერთს; დანიელი იხსნა ლომების კბილებისგან და იოანე უვნებლად გაათავისუფლეს მდულარე ზეთისავსე ქვაბიდან. მათი გამოცდილება გვასწავლოს გაკვეთილს: ღმერთი განასხვავებს თავის მსახურებს, ძლიერი და ზებუნებრივი გზით იცავს მათ, ვინც მას ყველზე მეტად ადიდებს და წარმოაჩენს მოდელს ასპექტს, რომლის წახალსებაც მას განსაკუთრებით სურს. ამრიგად, წინასწარმეტყველური მსახურება 1 კორ.12:31-ში არის დასახელებული, როგორც „უფრო შესანიშნავი გზა“. მაგრამ არიან წინასწარმეტყველები და წინასწარმეტყველები. ყველ წინასწარმეტყველო არ არის მოწოდებული ღვთისგან ხილვების ან წინასწარმეტყველებების მისაღებად. მაგრამ ყველ რჩეულს მოუწოდებენ, იწინასწარმეტყველონ, ანუ მოწმობდნენ უფლოს ჭეშმარიტებაზე თავიანთ მეზობლებს, რათა მიიყვანონ ისინი ხსნამდე.

ჯონის შეხედულება ადვენტიტების დროზე

ლუქსი 10: „უფლოს დღეს სულში ვიყავი და ჩემს ზურგს უკან მომესმა ხმამაღალი ხმა, როგორც საყვირის ხმა“.

გამოთქმა „უფლოს დღე“ ხელს შეუწყობს ტრაგიკულინტერპრეტაციებს. ბიბლიის თარგმანში ქ. _ეს პირდაპირეწინააღმდეგება მის სამეფო „ბეჭედს“, წმიდა განსვენების მეშვიდე დღეს. ეტიმოლოგიურად სიტყვა „კვირა“ ნიშნავს „უფლოს დღეს“, მაგრამ პრობლემა გამომდინარეობს იქიდან, რომ ის კვირის პირველ დღეს უთმობს დასვენებას, რაც ღმერთს არასოდეს უბრძანებია, თავის მხრივ, მარადიულ წესით, განწმენდილი. ეს გამოყენება მეშვიდე დღეს. მაშ, რას ნიშნავს სინამდვილეში ამ მუხლში მოყვანილი „უფლოს დღე“? მაგრამ პასუხი უკვე მოცემულია მე-7 სტროფში, რომელიც ამბობს: „აკა, ღრუბლებით მოდის“. აქ არის „უფლოს დღე“ ღვთის სამიზნე: „აკა, გამოგიგზავნით ელია წინასწარმეტყველს, სანამ მოვა უფლოს დღე, ეს დიდი და საშინელი დღე“. (მალკ:5) ; ის, ვინც შექმნა ადვენტიზმი და მისი სამი „მოლოდინი“ იესოს დაბრუნების შესახებ, უკვე განხორციელებული

ყველ კარგი და ცუდი შედეგით, რაც ამ სამ განსაცდელს მოჰყვა 1843, 1844 და 1994 წლებში. ამრიგად, 94 წელს მცხოვრები იოანე გადაყვანილია სულ მეშვიდე ათასწლეულს დასაწყისში, სადაც იესო ბრუნდება თავისი ღვთაებრივი დიდებით. მაშ, რა აქვს მას " მიღმა "? ქრისტიანული ეპოქის მთელი ისტორიული წარსული; იესოს გარდაცვალების შემდეგ, ქრისტიანული რელიგიის 2000 წელი; 2000 წელი, როდესაც იესო იდგა თავის რჩეულთა შორის და ეხმარებოდა მათ, სულიწმიდით, დაემარცხებინათ ბოროტება, როგორც თვითონ დაამარცხა ეშმაკი, ცოდვა და სიკვდილი. „ მაღალ ხმა “ მის „ უკნიდან “ არის იესოს, რომელიც „ საყვირის “ მსგავსად ერევა, რათა გააფრთხილოს თავისი რჩეულები და გამოავლინოს მათთვის ეშმაკური რელიგიური ხაფანგების ბუნება, რომელსაც ისინი შეხვდებიან მათცხოვრებაში მთელ მსოფლოში. „ შვიდი “ ეპოქა, რომელსაც შემდეგი ლექსი დაასახელებს.

ლექსი 11: „ ვინ თქვა, რასაც ხედავ, ჩაწერე წიგნში და გაუგზავნე შვიდი ეკლესიას, ეფესოში, სმირნაში, პერგამოსში, თიატირაში, სარდისში, ფილდეფსიაში და ლოდიკეაში. “.

ტექსტის აშკარა ფორმა, როგორც ჩანს, ადრესატებად წარმოადგენდა იოანეს დროის აზიის დასახელებულ ქალქებს; თითოეულს აქვს თავისი მესიჯი. მაგრამ ეს მხოლოდ მატყუარა გარეგნობა იყო, რომელიც მიზნად ისახავდა ჭეშმარიტი მნიშვნელობის დაფარვას, რომელსაც იესო ამლევს თავის გზავნილებს. მთელ ბიბლიაში მამაკაცებს მიკუთვნებულ სახელებს ფარული მნიშვნელობა აქვთ ებრაულიდან, ქალდეურიდან ან ბერძნულიდან. ეს პრინციპი ასევე ეხება ამ შვიდი ქალქის ბერძნულ სახელებს. თითოეული სახელი ავლენს იმ ეპოქის ხასიათს, რომელსაც ის წარმოადგენს. და თანმიმდევრობა, რომლითაც ეს სახელებია წარმოდგენილი, შეესაბამება დმერთის მიერ დაპროგრამებულ დროში წინსვლს რიგს. მე-2 და მე-3 წიგნების შესწავლაში დავინახავთ, სადაც ამ სახელების წესრიგი დაცულია და დადსტურებულია, ამ შვიდი სახელს მნიშვნელობა, მაგრამ პირველ და უკანასკნელ, „ ეფესო და ლოდიკეა “, მხოლოდ მათ გამოავლენს, გამოყენება, რომელსაც სული აკეთებს მათგან. რაც ნიშნავს, შესაბამისად, " გაშვებას " და " განსამართლებულად მიანებას ", ჩვენ ვპოულობთ ქრისტიანული მადლოს ეპოქის " ალფა და ომეგას, დასაწყისს და დასასრულს ". გასაკვირი არ არის, რომ

იესომ თავი გააცნო მე-8 მუხლში, ამ განმარტებით: „*მე ვარ ალფა და ომეგა*“. ამრიგად, ის აფიქსირებს თავის ყოფნას თავის ერთგულ მონებთან, მთელი ქრისტიანული ეპოქის განმავლობაში.

ლუქსი 12: „*მივბრუნდი, რომ გავიგო, რა ხმა მელპარაკებოდა. და როცა შევბრუნდი, დავინახე შვიდი ოქროს სასანთლე*,

შებრუნების“ მოქმედებამ იოანეს მიჰყავს მთელი ქრისტიანული ეპოქის გადახედვა, რადგან ის თავად გადაიყვანეს იესოს დიდებაში დაბრუნების მომენტში. „*უკან*“ სიზუსტის შემდეგ გვაქვს აქ „*შევბრუნდი*“ და ისევ „*და, შემობრუნების შემდეგ*“; სული მტკიცე და მტკიცეებს ამ მზერას წარსულსკენ, რათა მივყვეთ მას მის ლოგიკაში. და რას ხედავს ჟანი? " *შვიდი ოქროს სასანთლე*". აქ ისევ საეჭვოა, როგორც " *შვიდი ასამბლეა*". ებრაულ კარავში „*სანთლს*“ მოდელი იპოვეს და მას ჰქონდა შვიდი ტოტი, რომლებიც უკვე ერთად განასახიერებდნენ ღვთის სულისა და მისი სინათლის განწმენდას. ეს დაკვირვება ნიშნავს, რომ, ისევე როგორც „*შვიდი შეკრებები*“, „*შვიდი სასანთლე*“ სიმბოლოა ღვთის სინათლის განწმენდის, მაგრამ შვიდ მომენტში, რომელიც აღინიშნება მთელი ქრისტიანული ეპოქის განმავლობაში. სასანთლე წარმოადგენს ეპოქის რჩეულს, ის იღებს ღვთის სულის ზეთს, რომელზედაც და მოკიდებულია არჩეულთა განათება თავისი შუქით.

განცხადება დიდი უბედურების შესახებ

ლუქსი 13: „*და შვიდი სალმპრეს შორის*, ერთი კაცის მის მსგავსი, გრძელს სამოსელს შემოსილ და მკერდზე ოქროს სარტყელს ჰქონდა.

აქ იწყება უფალი იესო ქრისტეს სიმბოლური აღწერა. ეს სცენა ასახავს იესოს დაპირებებს: ლუკა 17:21: „*არავინ იტყვის: ის აქ არის, ან: ის იქ არის. რადგან, აჰა, ღვთის სამეფო თქვენ შორისაა*“; მათ.28:20: „*და ასწავლე დიღვან ყველგერი, რაც გიბრძანე. და აჰა, მე შენთან ვარ მუდამ, სამყაროს აღსასრულს მდეც კი*“. ეს ხილვა ძალიან ჰგავს დანიელს 10-ს, სადაც 1-ლი მუხლი მას ებრაელხალხს „*დიდი უბედურების*“ გამოცხადებად წარმოადგენს. მაშასადამე, გამოცხადება 1 ასევე აცხადებს " *დიდი უბედურებას*", მაგრამ ამჯერად, ქრისტიანული კრებისთვის. ორი ხედვის შედარება ძალზედ აღმზრდელია, რადგან დეტალური ადაპტირებულია

თითოეულ ორ ძალან განსხვავებულ ისტორიულ კონტექსტში. სიმბოლური აღწერილობები, რომლებიც წარმოდგენილი იქნება, ეხება იესო ქრისტეს მისი საბოლოო დიდებულ დაბრუნების კონტექსტში. ორ „*უბედურებას*“ საერთო აქვს ის, რომ ისინი ხდება ღმერთის მიერ ზედიზედ დამყარებულ ორი ალანსის ბოლოს. ახლ შევა და როთორი ხილვა: „... *კაცის ძე*“ ამ მუხლში იყო „*კაცი*“ *დანიელში*, რადგან ღმერთი ჯერ კიდევ არ იყო განსახიერებულ იესოში. პირიქით, „*კაცის ძეში*“ ვხვდებით „*კაცის ძეს*“, რომელსაც იესო მუდმივად ასახელებს მასზე სახარებებში საუბრისას. თუ ღმერთი ასე დაჟინებით მოითხოვდა ამ გამოთქმას, ეს იმიტომ ხდება, რომ ეს აკანონებს მის უნარს, გადაარჩინოს ადამიანები. ის აქ არის „*გრძელ სამოსით შემოსილი*“, დანიელში „*სელთ შემოსილი*“. ამ *გრძელ სამოსის* მნიშვნელობის გასაღები მოცემულია გამოცხ. 7:13-14-ში. მას ატარებენ ისინი, ვინც ჭეშმარიტი სარწმუნოების მოწამეებად იღუპება: „*და ერთმა უხუცესმა მიპასუხა და მითხრა: ვინც თეორ სამოსშია შემოსილი, ვინ არიან და საიდან მოვიდნენ? მე ვუთხარი მას: ბატონო, თქვენ ეს იცით და მან მითხრა: ესენი არიან დიდი გასაჭირიდან მოსულნი; მათ სამოსი გარეცხეს და კრავის სისხლში გაათეთრეს.*“. იესოს ატარებს „*ოქროს ქამარი მკერდზე*“ ან გულზე, მაგრამ „*წელზე*“, ძალს სიმბოლოს, დანიელში. ხოლო „*ოქროს სარტყელ*“ განასახიერებს **ჭეშმარიტებას** ეფეს. 6:14-ის მიხედვით: „*მაშ, ადექით: ჭეშმარიტება შემოირტყით თქვენს წელზე; შეიმოსე სიმაართლს სამკერდე*;“. იესოს მსგავსად, ჭეშმარიტებას მხოლოდ ისინი აფასებენ, ვისაც უყვარს იგი.

ლუქსი 14: „*თავი და თმა თეორი მატყლივით იყო თეორი, თოვლივით; მისი თვალები ცეცხლს ალვიით იყო;*»

თეორი, სრულყოფილი სიწმინდის სიმბოლო, ახასიათებს ღმერთ იესო ქრისტეს, რომელსაც, შესაბამისად, აქვს ცოდვის საშინელება. თუმცა, „*დიდი უბედურების*“ გამოცხადებას მხოლოდ ცოდვილების დასჯა შეიძლება ჰქონდეს. ეს მიზეზი ორივე უბედურებას ეხება, ამიტომ აქ და დანიელში ვპოულობთ ღმერთს, დიდ მსაჯულს, რომლის „*თვალები ცეცხლს ალვითაა*“. მისი მზერა შთანთქავს ცოდვას ან ცოდვილს, მაგრამ იესოს რჩეული ირჩევს ცოდვაზე უარის თქმას, განსხვავებით ცრუებრად და ცრუ ქრისტიანი მეამბოხესგან, რომლებსაც იესო ქრისტეს განაჩენი საბოლოოდ შთანთქავს. და ამ „

უბედურების “ საბოლოო კონტექსტი მიუთითებს მის ისტორიულ მტრებზე, რომლებიც ყველ იდენტიფიცირებულია ამ წიგნის თავებში და დაწილს თავებში. Apo.13 წარმოგვიდგენს მათორი „ მხეცის “ ასპექტის ქვეშ, რომლებიც იდენტიფიცირებულია მათი სახელებით, ზღვა და მიწა “, რაც მიუთითებს კათოლიკურ სარწმუნოებაზე და მისგან მომდინარე პროტესტანტულ სარწმუნოებაზე, როგორც მათი სახელები გვთავაზობს დაბ.1:9-10-ის მიხედვით. მისი დაბრუნების შემდეგ, ორი მოკავშირე მხეცი ერთიანდება, გაერთიანდებიან მის შაბათსა და მის ერთგულბთან საბრძოლველდ. მისი მტრები შეშინდებიან, გამოცხადების 6:16-ის თანახმად, და ისინი არ დადებიან.

ლუქსი 15: „ მისი ფეხები ბრინჯაოსავით იყო, თითქოს ღუმელში იწვა; და მისი ხმა ჰგავდა მრავალ წყლის ხმას. »

იესოს ფეხები ისეთივე სუფთაა, როგორც მისი სხეულს დაწარჩენი ნაწილს, მაგრამ ამ გამოსახულებაში ისინი ბილწდებიან მეამბოხე ცოდვილების სისხლზე დაჭერით. როგორც დაბ.2:32-ში, „ სპილენძი “, უწმინდური შენადნობი ლითონი, ცოდვის სიმბოლოა. 10:2-ში ვკითხულობთ: „ მას ხელში პატარა ღია წიგნი ეჭირა. მან მარჯვენა ფეხი ზღვაზე დადო, მარცხენა კი მიწაზე “; Rev.14:17-დან 20-მდე ამ მოქმედებას ანიჭებს სახელს „ ყურძნის მოსავალ “; ესაიას 63-ში შემუშავებული თემა. „ ბევრი წყალ “ სიმბოლოა გამოცხადების 17:15-ში „ ხალხებს, სიმრავლეებს, ერებს და ენებს “, რომლებიც კავშირში არიან „ მეძავ დიდბაბილონთან “; სახელო, რომელიც აღნიშნავს პაპის რომის კათოლიკურ ეკლესიას. ეს მეთერთმეტე საათის ალანსი გააერთიანებს მათ, რათა დაუპირისპირდნენ ღვთის მიერ განწმენდილ შაბათს. ისინი წავლენ იქამდე, რომ გადაწყვეტენ მისი ერთგული და მკვირვებლების მოკვლას. ამიტომ ჩვენ გვესმის მისი მართალი რისხვის სიმბოლოები. ხილვაში იესო აჩვენებს თავის რჩეულებს, რომ მისი ერთი პირადი ღვთაებრივი „ ხმა “ უფრო ძლიერია, ვიდრე დედა მიწის ყველ ხალხის ხმა.

ლუქსი 16: „ მას მარჯვენა ხელში შვიდი ვარსკვლავი ჰქონდა. მისი პირიდან ბასრი, ორლესილო ხმალი გამოვიდა; და მისი სახე მზესავით იყო, როცა ანათებს თავისი ძალთ. »

შვიდი ვარსკვლავის " სიმბოლო, რომელიც " მარჯვენა ხელშია " იხსენებს მის მუდმივ ბატონობას, რომელსაც მხოლოდ ღვთის კურთხევა

შეემლო; ასე ხშირად და მასიურად არასწორად აცხადებდნენ მისი ურწმუნო მტრები. ვარსკვლავი რელიგიური მესინჯერის სიმბოლოა, რადგან დაბადება 1:15-ის ვარსკვლავის მსგავსად მისი როლი არის „დედმიწის განათება“, მის შემთხვევაში ღვთაებრივი სამართლიანობა. დაბრუნების დღეს იესო აღადგენს (ხელხლ გააცოცხლებს, ან აღადგენს ტოტალური წამიერი განადგურების შემდეგ, რომელსაც სიკვდილი ჰქვია) ყველ ეპოქის რჩეულს, სიმბოლურად შვიდი ასამბლეის სახელებით. ამ დიდებულ კონტექსტში, მისთვის და მისი ერთგულ რჩეულებისთვის, ის თავს „ღვთის სიტყვად“ წარმოაჩენს, რომლის სიმბოლოც „ბასრი ორლუსლიანი მახვილია“ მოხსენიებულია ებრ.4:12-ში. ეს ის საათია, როცა ეს ხმალი სიცოცხლეს და სიკვდილს მოგცემთ, ბიბლიაში დაწერილ ამ ღვთაებრივ სიტყვაში ნაჩვენები რწმენის მიხედვით, რომელიც გამოცხადების 11:3 სიმბოლოა, როგორც ღმერთის „ორი მოწმე“. ადამიანებში მხოლოდ სახის გარეგნობა ავლენს მათ იდენტიფიცირებას და საშუალებას ამლევს მათ დიფერენცირებას; ამიტომ, ეს არის იდენტიფიკაციის უპირველესი ელემენტი. ამ ხილვაში ღმერთი ასევე ადაპტირებს თავის სახეს მიზანმიმართულ კონტექსტში. დანიელში, ხილვაში ღმერთი განასახიერებს თავის სახეს "ელვით", ბერძნულ ღმერთის ზევსის ტიპიური სიმბოლო, რადგან წინასწარმეტყველების მტერი იქნება მეფე ანტიოქოს IV-ის ბერძენი სელევკიდი ხალხი, რომელმაც შეასრულა წინასწარმეტყველება - 168 წ. აპოკალიფსის ხილვაში, იესოს სახე ასევე იღებს მისი მტრის სახეს, რომელიც ამჯერად არის "მზე, როცა ის ანათებს თავისი ძალით". მართალია, ეს უკანასკნელი მცდელობა, დედმიწიდან მოსპოს წმინდა ღვთაებრივი შაბათის ნებისმიერი დამკვირვებელი, წარმოადგენს აჯანყებულთა ბრძოლას აპოგეას იმპერატორის მიერ 321 წლის 7 მარტს დაწესებულ „დაუძლეველი მზის დღის“ პატივისცემის სასარგებლოდ. კონსტანტინე 1^{მე}. ეს აჯანყებულ ბანაკი მის წინაშე იპოვის „ღვთაებრივი სამართლიანობის მზეს“ მთელ თავისი ღვთაებრივი ძალით და ეს, 2030 წლის გაზაფხულის პირველდღეს.

ლუქსი 17: „როცა დავინახე იგი, მკვდარივით დავეცი მის ფეხებთან. მან მარჯვენა ხელი და მადო და მითხრა: ნუგეშინია!»

ამგვარად რეაგირებით ჯონი მხოლოდ ელოდება იმ ბედს, ვინც მას დაბრუნების დროს დაუპირისპირდება. დანიელს იგივე საქციელო ჰქონდა და ორივე შემთხვევაში იესო ამშვიდებს და ამლოერებს თავის ერთგულ მსახურს, თავის მონას. „*მისი მარჯვენა*“ ადასტურებს მის კურთხევას და ერთგულებაში, სხვა ბანაკის აჯანყებულების განსხვავებით, რჩეულს არ აქვს მიზეზი, ეშინოდეს ღმერთის, რომელიც სიყვარულთ მოდის მის გადასარჩენად. გამოთქმა „*ნუ გეშინია*“ ადასტურებს საბოლოო კონტექსტს, რომელიც ახასიათებს 1843 წლადან გამოცხადების 14:7-ის პირველ ანგელოზის ამადვენტისტულგზავნილს: „*მან დიდი ხმით თქვა: გეშინოდეთ ღვთისა და დიდება მიეცით მას მისი ჟამის გამო. და დაგა განაჩენი; და თაყვანი ეცით მის წინაშე, ვინც შექმნა ცა და მიწა, ზღვა და წყლის წყაროები.*»; ანუ შემოქმედი ღმერთი.

ლექსი 18: „*მე ვარ პირველი და უკანასკნელი და ცოცხალი. მკვდარი ვიყავი; და აჰა, მე ვცოცხლობ მარადიულად და მარადიულად მე ხელში სიკვდილსა და ჯოჯობეთის გასაღებები.*»

მართლაც, ეს არის იესო, ეშმაკის, ცოდვისა და სიკვდილს დამპყრობელი, რომელიც გამოხატავს საკუთარ თავს ამ სიტყვებით. მისი სიტყვები „*პირველი და უკანასკნელი*“ ადასტურებს წინასწარმეტყველებით დაფარულ დროის დასაწყისისა და დასასრულის ცნობას, მაგრამ ამავე დროულად, იესო ადასტურებს მის მაცოცხლებელ ღვთაებრიობას მისი პირველადან უკანასკნელ მდექმნილებებამდე, ადამიანის. მას, ვისაც „*სიკვდილს გასაღებები უჭირავს*“, აქვს უფლება გადაწყვიტოს ვინ უნდა იცოცხლოს და ვინ მოკვდეს. მისი დაბრუნების საათია, როდესაც მისი წმინდანები აღდგებიან „*პირველად ღვთისაში*“, რომელიც დაცულია „*ქრისტეში კურთხეულ მკვდრებისთვის*“ გამოცხადების მიხედვით 20:6. მოდით, ბერძნული და რომაული მემკვიდრეობის ცრუ ქრისტიანობის ტრადიციების ყველ მითი გამოვრიცხოთ და გავიგოთ, რომ „*მიცვალებულთა საფლავი*“ უბრალოდ მიწის მიწაა, რომელიც მტვრად გადაქცეულ მკვდრებს აგროვებდა, როგორც ეს წერია გენ. 3:19: „*სახის ოფლით შეჭამ პურს, სანამ არ დაბრუნდები იმ მიწაზე, საიდანაც ხარ აღებულნი; რამეთუ მტვერი ხარ და მტვერად დაბრუნდები.*“. ეს ნაშთები აღარასოდეს გამოადგება, რადგან მათი შემოქმედი აღადგენს მათ მთელ თავისი პიროვნებით, რომელიც ამოტვიფრულია მის ღვთაებრივ მეხსიერებაში, უხრწნელ ციურ

სხეულში (1კორ.15:42), რომელიც იდენტურია ღვთისადმი ერთგულ და რჩენილ ანგელოზთა სხეულში: „ რადგან აღდგომისას ადამიანები არც დაქორწინდებიან და არც დაქორწინდებიან, არამედ დაემსგავსებიან ღვთის ანგელოზებს ზეცაში. მათ.22:30“.

წინასწარმეტყველური ცნობა მომავლს შესახებ და დასტურებულია

ლუქსი 19: „ მაშ, დაწერე, რაც ნახე, რაც არის და რაც მათ შემდეგ მოხდება .

ამ განმარტებაში იესო ადასტურებს ქრისტიანული ეპოქის გლობალური დროის წინასწარმეტყველურ გაშუქებას, რომელიც დასრულდება მისი დიდებით და ბრუნებით. სამოციქულო დრო ეხება გამოთქმას " რომელიც შენ ნახე " და ღმერთი ამით ასახელებს იოანეს მოციქულთა მსახურების ნამდვილ თვითმხილველ და ის შეესწრო რჩეულს „ პირველს იყვარულს “, რომელიც ციტირებულია 2:4-ში. „... ვინც არიან “ ეხება ამ სამოციქულო დროის დასასრულს, რომელშიც იოანე ცოცხალ და აქტიური რჩება. „... და ისინი, რომლებიც მათ შემდეგ უნდა მოვიდეს “, აღნიშნავს რელიგიურ მოვლენებს, რომლებიც მოხდება იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე და შემდგომ, მეშვიდე ათასწლეულს ბოლომდე.

ლუქსი 20: „ შვიდი ვარსკვლავის საიდუმლო, რომელიც იხილე ჩემს მარჯვენა ხელში, და შვიდი ოქროს სასანთლე. შვიდი ვარსკვლავი არის შვიდი ეკლესიის ანგელოზები, ხოლო შვიდი სალმპრე არის შვიდი ეკლესია. ”.

" შვიდი ასამბლეის ანგელოზები " შვიდივე ეპოქის რჩეულია. რადგან სიტყვა „ ანგელოზი “, ბერძნულიდან „ აგგელოს “ ნიშნავს მაცნეს და ზეციურ ანგელოზებს მხოლოდ მაშინ აღნიშნავს, თუ სიტყვა „ციური“ განმარტავს მას. ანალოგიურად, ჩემს კომენტარში ექვმიტანილო „ შვიდი სასანთლე “ და „ შვიდი ასამბლეა “ აქ არის თავმოყრილი. ამიტომ სული ადასტურებს ჩემს ინტერპრეტაციას: „ შვიდი სასანთლე “ წარმოადგენს ღვთის სინათლის განწმენდას შვიდი ეპოქაში, რომლებიც მითითებულია „ შვიდი კრების “ სახელებით.

გამოცხადება 2: ქრისტეს კრება მისი გაშვებიდან 1843 წლამდე

წერილების თემაში გამოცხადება 2-ში ვხვდებით ოთხ შეტყობინებას, რომელიც მიზნად ისახავს 94-დან 1843 წლამდე პერიოდს, ხოლო გამოცხადებაში 3, სამ შეტყობინებას, რომელიც მოიცავს 1843-44-დან 2030 წლამდე პერიოდს. მოდით, ინტერესით აღვნიშნოთ ეს გამოვლენილი სიზუსტე სახელუბთან დაკავშირებით. პირველი და ბოლო ასოებიდან: „ეფესოდა ლოდიკეა“, რაც შესაბამისად ნიშნავს: ხალხის სროლს და განკითხვას; ქრისტიანული მაღლს ეპოქის დასაწყისი და დასასრული. Rev.2-ში, თავის ბოლოს, სული იწვევს „ქრისტეს დაბრუნების ადვენტისტური თემის“ დასაწყისს, რომელიც მიზნად ისახავს 1828 წელს წინასწარ დადგენილ დან.12:11-ში. ასევე, დროის თანმიმდევრობით, გამოცხადების მე-3 თავის დასაწყისი შეიძლება ლეგიტიმურად დაუკავშირდეს 1843 წლის თარიღს, რომელმაც აღნიშნა რწმენის ადვენტისტური გამოცდის დასაწყისი. ადაპტირებული

შეტყობინება მოდის და დასტურებული პროტესტანტული რწმენის დასამტკიცებლად: "შენ მკვდარი ხარ". ეს ახსნა-განმარტებები საჭირო იყო და ნიელში დადგენილ თარიღებთან შეტყობინებების კავშირის დასადასტურებლად. მაგრამ გამოცხადების ხილვამ მოაქვს გამოცხადებები ქრისტიანულ ეპოქის დასაწყისის შესახებ, რომელიც დანიელს არ განუვითარებია. წერილები ან შეტყობინებები, რომლებსაც იესო მიმართავს თავის მსახურებს მთელი ჩვენი ეპოქის განმავლობაში, აქრობს ცრუ და შეცდომაში შემყვანი ილუზიების რელიგიურ გაუგებრობას, რომელიც აწუხებს ქრისტიან მორწმუნეთა სიმრავლეს. იქ ვპოულობთ ნამდვილ იესოს თავისი კანონიერი მოთხოვნებითა და ყოველთვის გამართლებულ საყვედურებით. Rev.2-ის ოთხი ასო, თანმიმდევრულად, მიზნად ისახავს ოთხ ეპოქას, რომლებიც განლგებულა 94-დან 1843 წლამდე.

1 პერიოდი : ეფესო

94 წელს, ქრისტეს კრების დაწყების უკანასკნელი მოწმე

მუხლი 1: „დაწერე ეფესოს კრების ანგელოზს : არას ამბობს ის, ვისაც მარჯვენა ხელში უჭირავს შვიდი ვარსკვლავი, რომელიც დადის შვიდ ოქროს სალმპრეს შორის :

სახელით ეფესო, ბერძნულ "ეფესის" პირველი თარგმანიდან, რაც ნიშნავს დაწყებას, ღმერთი ესაუბრება თავის მსახურებს ქრისტეს კრების დაწყების დროიდან, რომის იმპერატორ დომიციანეს დროს (81-96 წწ.). ამგვარად, სული მიზნად ისახავს იმ დროს, როდესაც იოანე იღებს ღვთისგან გამოცხადებას, რომელსაც ის აღწერს ჩვენი თვის. ის არის უკანასკნელი მოციქული, რომელიც დარჩა სასწაულებრივად დაცოცხალი და მხოლოდ წარმოადგენს იესო ქრისტეს კრების დაწყების უკანასკნელი თვითმხილველს. ღმერთი იხსენებს თავის ღვთაებრივ ძალს; მხოლოდმას უჭირავს „მარჯვენა ხელი“, მისი კურთხევის სიმბოლო, რჩეულთა სიცოცხლე, „ვარსკვლავები“, რომელთა საქმეებსაც ის განსჯის, მათი რწმენის ნაყოფი. შემთხვევის მიხედვით აკურთხებს ან აგინებს. ღმერთი „დადის“, ესმის, რომ ის წინ მიიწევს თავისი პროექტის დროს, თანახლდა თაობიდან თაობას, თავისი არჩეულების ცხოვრებას და სამყაროს მოვლენებს, რომლებსაც ის აწყობს ან ებრძვის: „დაასწავლე მათ დაიცვან ყველგფერი, რაც მე დავეწერე. შენთის. და აჰა, მე შენთან ვარ მუდამ,

სამყაროს აღსასრულს მდე კი. მათე 28:20“. ქვეყნიერების აღსასრულს მდე მის რჩეულებს მოუწევთ შეასრულონ ის საქმეები, რომლებიც მან წინასწარ მოამზადა მათთვის: „რადგან ჩვენ ვართ მისი ქმნილება, შექმნილი კეთილ საქმეებისთვის ქრისტე იესოში, რომელიც ღმერთმა წინასწარ მოამზადა, რათა ჩვენ მათ შეუძლიათ ივარჯიშონ. ეფეს.2:10“. და მათ მოუწევთ ადაპტირება შვიდი ეპოქიდან თითოეულ კონკრეტულ პირობებთან. რადგან „ეფესოში“ მოცემული გაკვეთილი მოქმედებს შვიდი ეპოქისთვის; „შვიდი ვარსკვლავი, რომელსაც მარჯვენა ხელში ეჭირა“, მას შეუძლია დაუშვას და დაეცეს მიწაზე, რომლებიც ეხება მემბრანულ ქრისტიანებს. და იმახსოვრე აზრი, რომ „სანთლის“ მხოლოდ მაშინაა გამოსადეგი, როცა ის ნათელს ასხივებს და სინათლს მისაცემად ის ზეითი უნდა იყოს სავსე, ღვთაებრივი სულის სიმბოლო.

ლუქსი 2: „მე ვიცი შენი საქმეები, შენი შრომა და შენი მოთმინება. ვიცი, რომ ცუდ ბიჭებს ვერიტან; რომ გამოსცადეთ ისინი, ვინც საკუთარ თავს მოციქულებს უწოდებს და ვინც არა, და რომ გაქვთ იპოვა მატყუარა;“

ყურადღება! ზმნის უღლების დრო უაღრესად მნიშვნელოვანია, რადგან ისინი განსაზღვრავენ სამოციქულო ეპოქის მიზანმიმართულ დროს. ამ ლუქსში აწმყო დროში შერწყმული ზმნა ეხება 94 წელს, ხოლო წარსულში ზმნა ეხება რომის იმპერატორ ნერონის მიერ განხორციელებულ დევნას, 65-დან 68 წლამდე.

94 წელს ქრისტიანებს უყვართ ჭეშმარიტება, რომელიც ჯერ კიდევ ხელუხლებლო და მახინჯებულია და სძულთ "ბოროტი" წარმართები და განსაკუთრებით მათ შორის, იმდროინდელ გაბატონებულ რომაელები. ამას აქვს მიზეზი და ეს არის იმის გამო, რომ მოციქული იოანე ჯერ კიდევ ცოცხალა, ისევე როგორც მრავალი სხვა უძველესი მოწმე ჭეშმარიტების შესახებ, რომელიც გვასწავლდა იესო ქრისტეს. ამგვარად, "მატყუარები" ადვილად იშლება ნიღბი. რადგან ყოველ ეპოქაში შეუქცევადი ღორები ხორბალთან შერევას ცდილობენ, რადგან ღვთის შიში ჯერ კიდევ დიდია, ხოლო ხსნის გზავნილი მაცდური და მიმზიდველია. ისინი ცრუ იდეებს ნერგავენ დოქტრინაში. მაგრამ ჭეშმარიტების სიყვარულს გამოცდაში ისინი მარცხდებიან და ჭეშმარიტად განმანათლებლური არჩეული ნიღბების გარეშე

აღმოჩნდებიან. ანალოგიურად, რაც შეეხება სამოციქულო ეპოქის წარსულს, „*თქვენ გამოსცადეთ*“, სული იხსენებს, თუ როგორ ჩამოაგდო სიკვდილს განსაცდელმა ცრუ ქრისტიანების, ჭეშმარიტი „*მატყუარების*“ მატყუარა ნიღბები, რომლებიც ამ მუხლში იყო გამიზნულ, 65-დან 68 წლამდე, როდესაც ნერონი ქრისტეს რჩეულ გადასცა მხეცებს თავის კოლიზეუმში, რათა რომის მაცხოვრებლებს სისხლიანი სანახაობა შეეწირათ. მაგრამ მოდი ადვნიშნოთ, რომ იესო აღძრავს წარსული ეპოქის ამ გულმოდგინებას.

მუხლი 3: „*მოთმინება გქონდეს, ჩემი სახელს გამოიტანჯე და არ დაიღალო*“.

აქ კიდევ ერთხელ მიაქციეთ ყურადღება ზმნის უღლების დროებს!

თუ მოთმინების ჩვენება ჯერ კიდევ არის დაცული, ტანჯვის ჩვენება აღარ არის. და ღმერთი ვალდებულა გაიხსენოს ტანჯვის მიღება, რომელიც გამოვლინდა და დიდებულ დპატივს სცემდა დაახლოებით 30 წლითა დრე, 65-დან 68 წლამდე, როდესაც სისხლს მსმელმა რომაელმა ნერონმა ქრისტიანები სიკვდილს გადასცა, სპექტაკლდ შესწირა თავის ხალხს გარყვნილდა კორუმპირებულხალხს. მხოლოდამ დროს იყო რჩეული ბანაკი "განიცადა" თავისი "სახელოთ" და არ "დაიღალო".

ლექსი 4: „*მაგრამ მე შენს წინააღმდეგ მაქვს ის, რომ შენ მიატოვე შენი პირველი სიყვარული*“.

შემოთავაზებული საფრთხე უფრო ნათელი და დასტურებული ხდება. ამ დროს ქრისტიანები ერთგულები იყვნენ, მაგრამ ნერონის დროს გამოვლენილი გულმოდგინება შესუსტდა ან აღარ არსებობდა; რასაც იესო უწოდებს "პირველი სიყვარულის დაკარგვას", რითაც 94 ეპოქისთვის ვარაუდობს მეორე სიყვარულის არსებობას, რომელიც ბევრად ჩამოუვარდება პირველს.

ლექსი 5: „*მაშ, დაიმახსოვრე, საიდანაც ხარ დაცემული და მოინანიე და აკეთე შენი წინასაქმეები; თუარა, მოვალშენთან და მოვაცილებ შენს საღმკრეს ადგილდან, თუარმოინანიებ*“.

უბრალო პატივისცემა ან ჭეშმარიტების უბრალო აღიარება არ მოაქვს ხსნას. ღმერთი უფრო მეტს ითხოვს მათგან, ვინც გადაარჩენს, რათა ისინი მისი მარადიული თანამგზავრები გახდეს. მარადიული სიცოცხლის რწმენა გულისხმობს პირველი ცხოვრების გაუფასურებას. იესოს გზავნილი სამუდამოდ იგივე რჩება მათე 16:24-დან 26-მდე: „*მაშინ იესომ უთხრა*

თავის მოწაფეებს: თუ ვინმეს უნდა ჩემს უკან გამომყოლოება, უარყოს საკუთარი თავი, აილოს პასუხისმგებლობა თავის ჯვარზე და დაე, გამომყევო. რადგან ვისაც სურს თავისი სიცოცხლის გადარჩენა, დაკარგავს მას, მაგრამ ვინც დაკარგავს სიცოცხლეს ჩემი გულისთვის, იპოვის მას. და რა სარგებელს მოუტანს ადამიანს მთელი სამყაროს მოპოვება, თუ სულს დაკარგავს? ან რას მისცემდა ადამიანი სულის სანაცვლოდ? » მისი სულის ამოღების მუქარა, რომელიც სიმბოლოა „სანთლის სტირით“, გვიჩვენებს, რომ ღმერთისთვის ჭეშმარიტი რწმენა შორს არის სულზე მიკრული უბრალო იარღიყისაგან. ეფესოს ეპოქაში ღვთის სულის სიმბოლური სასანთლე იყო აღმოსავლეთში, იერუსალიმში, სადაც დაიბადა ქრისტიანული რწმენა და პავლეს მიერ შექმნილი ეკლესიებში საბერძნეთში და დღევანდელ თურქეთში. რელიგიური ცენტრი მალე დასავლეთში და პირითა და დიტალაში რომში გადავა.

ლუქსი 6: „ მაგრამ თქვენ გაქვთ ეს, რომ გძულთ ნიკოლ იტელთა საქმეები, საქმეები, რომლებიც მეც მძულს. »

ამ წერილში რომაელებს სიმბოლურად ასახელებენ " ბოროტების " მიხედვით: " ნიკოლ იტელთა საქმეები ", რაც ნიშნავს გამარჯვებულ ხალხს ან გამარჯვების ხალხს, იმ დროის გაბატონებულებს. ბერძნულად, ტერმინი "Nike" არის გამარჯვების პერსონიფიცირებულ სახელს. მაშ, რა სძულთ ღმერთს და მის რჩეულებს „ ნიკოლ იტელთა საქმეები “? წარმართობა და რელიგიური სინკრეტიზმი. ისინი პატივს სცემენ წარმართულ ღვთაებების მასპინძლებს, რომელთაგან უდიდესს აქვს კვირის დღე მათთვის მიძღვნილი. ჩვენი ამჟამინდელი კალენდარი, რომელიც კვირის შვიდ დღეს ანიჭებს ჩვენი მზის სისტემის შვიდი ვარსკვლავის, პლანეტის ან ვარსკვლავის სახელს, არის რომაული რელიგიის პირდაპირი მემკვიდრეობა. ხოლო პირველი დღის კულტი, რომელიც ეძღვნება „და უპყრობელ მზეს“, დროთა განმავლობაში, 321 წლიდან, მისცემს შემოქმედ ღმერთს რომაელთა რელიგიური „საქმეების“ სიმბოლოებს განსაკუთრებულ მიზეზს.

ლუქსი 7: „ ვისაც ყური აქვს, მოისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს: ვინც სძლევს, მივცემ საქმელს სიცოცხლის ხისგან, რომელიც არის ღვთის სამოთხეში. »

ამ ლექსში ორი გზავნილი იწვევს გამარჯვების მიწიერ დროს, „ ის, ვინც სძლებს “ და მისი ჯილდოს ზეციურ დროს.

ეს ფორმულა არის ბოლო გზავნილი, რომელსაც იესო მიმართავს თავის მსახურებს წინასწარმეტყველების სამიზნე შვიდი პერიოდიდან ერთ-ერთში. სული მას ადაპტირებს თითოეულ ეპოქის კონკრეტულ პირობებს. ეფესო აღნიშნავს წინასწარმეტყველებით დაფარულ დროის დასაწყისს, ამიტომ ღმერთი მას მარადიულ ხსნას წარუდგენს მიწიერი ისტორიის დასაწყისის სახით. იესოს გამოსახულება იქ იყო აღმრული იმ მიწიერი ბადის სიცოცხლის ხის ქვეშ, რომელიც ღმერთმა შექმნა იქ უდანაშაულო და სუფთა ადამიანის დასაყენებლად Apo.22 წინასწარმეტყველებს განახლებულ ედემის ამ აღდგენას ახალდემიწაზე გამარჯვებულ რჩეულის ბედნიერებისთვის. ყოველ ჯერზე წარმოდგენილი ფორმულა ეხება მარადიულ ცხოვრების ასპექტს, რომელიც შესთავაზა იესო ქრისტემ მხოლოდ მის რჩეულებს.

მე-2 პერიოდი : სმირნა

303-დან 313 წლამდე, რომის ბოლო "იმპერიული" დევნა

ლექსი 8: „ მიწერე სმირნის კრების ანგელოზს : აი რას ამბობს პირველი და უკანასკნელი, მკვდარი და ცოცხალი: “

სახელწოდებით " სმირნა ", ბერძნული სიტყვიდან "სმურნა " თარგმნილი, რაც ნიშნავს " მიროს ", ღმერთი მიზნად ისახავს საშინელო დევნის დროს, რომელსაც ხელმძღვანელობდა რომის იმპერატორი დიოკლეტიანე. " მირო " არის სუნამო, რომელიც ბალზამირებდა იესოს ფეხებს მის სიკვდილამდე ცოტა ხნით ადრე და რომელიც აღმოსავლეთის ბრძენმა ადამიანებმა მიიტანეს მის დაბადებისთანავე. იესო ამ განსაცდელში აღმოაჩენს ნამდვილ რწმენის გულმოდგინებას, რომელიც მას აღარ აღმოაჩნდა 94 წელს. მათ, ვინც თანახმა არიან მისი სახელთ მოკვდნენ, უნდა იცოდნენ, რომ იესომ დაამარცხა სიკვდილი და რომ კიდევ ერთხელ ცოცხლები, ის შეძლებს მათი აღდგომას, როგორც ეს გააკეთა. ეს თავისთვის გააკეთა. წინასწარმეტყველება მიმართულია მხოლოდ ქრისტიალებისთვის, რომელთა " პირველი " წარმომადგენელი თავად იესოა. თავისი პიროვნების მსახურების ცხოვრებასთან

ასიმილორებით, მას ასევე წარმოადგენს „უკანასკნელი“ ქრისტიანი.

ლექსი 9: „ვიცი შენი გასაჭირი და სიღარიბე (თუმცა მდიდარი ხარ) და ცილისწამება, ვინც საკუთარ თავს ებრაელებს უწოდებს და არ არის, მაგრამ სატანის სინაგოგაა.“

რომაელების მიერ დევნილ ქრისტიანებს ართმევდნენ ქონებას და ყველზე ხშირად სიკვდილთ სჯიდნენ. მაგრამ ეს მატერიალური და ხორციელი სიღარიბე მათ სულერად ამდიდრებს ღვთის განსჯის რწმენის კრიტერიუმებით. მეორე მხრივ, ის არ მალავს თავის განსჯას და ძალიან მკაფიოდ ავლენს მნიშვნელობას, რომელსაც ანიჭებს ებრაულ რელიგიას, რომელმაც უარი თქვა გადარჩენის ღვთაებრივ სტანდარტზე, არ აღიარა იესო ქრისტე, როგორც მესია წინასწარმეტყველებდა წმინდა წერილებში. ღმერთის მიერ მიტოვებულ ებრაელებს ეშმაკი და მისი დემონები იპყრობენ და ისინი ხდებიან ღმერთისა და მისი ჭეშმარიტი რჩეულ, „სატანის სინაგოგა“.

ლექსი 10: „ნუ გეშინიათ რისი განსაცდელი გექნებათ აჰა, ეშმაკი ჩააგდებს ზოგიერთ თქვენგანს ციხეში, რათა გამოიცადოთ და ათი დღე გექნებათ გასაჭირი. იყავი ერთგული სიკვდილმდე და შემოგცემ სიცოცხლს გვირგვინს.“

ამ ლექსში ეშმაკს ეწოდება დიოკლეტიანე, ამ სასტიკ რომის იმპერატორს და მასთან დაკავშირებულ "ტეტრარქებს" სასტიკი სიმულელი ჰქონდათ ქრისტიანების მიმართ, რომელთა განადგურებაც სურდათ. გამოცხადებულ დევნა ან "გასაჭირი" გაგრძელდა "ათი დღე" ან "ათი წელი" რეალურად 303-დან 313 წლამდე. ზოგიერთმა თანამოცილებმა "სიკვდილმდე ერთგული", როგორც დიდად მოწამეები, იესო მისცემს "სიცოცხლს გვირგვინს". ; მარადიული სიცოცხლე მათი გამარჯვების ნიშანია.

ლექსი 11: „ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს: ვინც სძლევს, მეორე სიკვდილს არ განიცდის.“

პერიოდის დასასრულს გზავნილს თემაა: სიკვდილი. ამჯერად სული ხსნის გვახსენებს, რომ მათ, ვინც არ აღიარებს ღვთისთვის მოწამეობრივ პირველ სიკვდილს, მოუწევს განიცადოს უკანასკნელი განკითხვის „ცეცხლის ტბის“ „მეორე სიკვდილი“, გაქცევის გარეშე. „მეორე სიკვდილი“, რომელიც არ შეეხება რჩეულებს, რადგან ისინი მარადიულ ცხოვრებაში შევლენ.

მე-3 პერიოდ : პერგამონი

538 წელს რომში პაპის რეჟიმის დამყარება

ლექსი 12: „ **დაწერე პერგამონის კრების ანგელოზს** : აი რას ამბობს ის, ვისაც ბასრი ორლუს ლიანი მახვილი აქვს:“

პერგამონის სახელთ ღმერთი იწვევს სულიერი მრუშობის დროს . სახელწოდებაში Pergamum , ორი ბერძნული ფესვი, "perai და gamos", ითარგმნება როგორც "ქორწინების დარღვევა". ეს არის უბედურების და წყების საბედისწერო საათი , რომელიც დაარტყამს ქრისტიან ხალხებს მსოფლოს დასასრულმდე . 313 წლს თარიღის დამიზნებით, წინა ეპოქაში შესთავაზეს იმპერატორ კონსტანტინე I-ის ტეტრაქის კონსტანტიუს ქლორუსის ვაჟის და მახსენტიუსის წინააღმდეგ გამარჯვებულ ძალ უფლების წვდომას და წარმართულ მეფობას . 321 წლს 7 მარტის იმპერიული ბრძანებულებით მან მიატოვა მეშვიდე ღვთაებრივი დღის წმინდა შაბათის ყოველგვირეული დასვენება , ჩვენი ამჟამინდელი შაბათი , ამჟობინა პირველი დღე , რომელიც მიემდგნა იმ დროს მზის ღმერთის წარმართულკულტს , „სოლ Invictus“, და უძღველი მზე . მისი მორჩილებით ქრისტიანებმა ჩაიდინეს „სულიერი მრუშობა“, რაც 538 წლდან იქნება რომაული პაპის ოფიციალური ნორმა , რომელიც დაკავშირებულია პერგამონის პერიოდთან . ორგული ქრისტიანები მიჰყვებიან ვიგილუსს , ახალ რელიგიურ ლიდერს , რომელიც დაარსდა იმპერატორ იუსტინიანე I-ის მიერ . ამ ინტრიგანმა ისარგებლა იმპერატორის მიერ დაქორწინებულ მეძავთან თეოდორასთან ურთიერთობით, რათა მიეღო ეს პაპის თანამდებობა , რომელიც გაფართოვდა მისი ახალი საყოველთაო რელიგიური ძალთ, ანუ კათოლიკე . ამრიგად, **პერგამონის** სახელთ , ღმერთი გმობს "კვირის" პრაქტიკას , ახალ სახელს და სულიერი **მრუშობის მიზეზს** , რომლს მიხედვითაც კონსტანტინესგან მემკვიდრეობით მიღებული ყოფილი "მზის დღე" კვლავაც პატივს სცემს რომაულ ქრისტიანულ ეკლესიას . იგი აცხადებს , რომ არის იესო ქრისტე და აცხადებს , რომ მისი პაპის ხელმძღვანელს ტიტულთ არის „ღვთის ძის ვიკარი“ (ღვთის ძის შემცვლელი ან შემცვლელი) , ლათინურად „VICARIVS FILII DEI“, ასობის რაოდენობა . რომელიც არის " 666 "; რიცხვი შეესაბამება იმას , რასაც Rev.13:18 მიაწერს " მხეცის " რელიგიურ ელემენტს . ეპოქა , სახელდ პერგამონი ,

იწყება შეუწყნარებელი და უზურპატორი პაპის მეფობით, რომელიც აშორებს იესო ქრისტეს, ყოვლს შემძლე ღმერთს ხორცშესხმულ ღმერთს, კრების მეთაურის ტიტულს, დან.8:11-ის მიხედვით; ეფეს.5:23: „*ვინაიდან ქმარი ცოლს თავია, როგორც ქრისტე არის ეკლესიის თავი, რომელიც მისი სხეულია და რომლის მხსნელია.*“ მაგრამ ფრთხილდ! ეს მოქმედება შთაგონებულია თავად ღმერთის მიერ. სინამდვილეში, სწორედ მან დატოვა და პაპის რეჟიმს გადასცა ქრისტიანული სარწმუნოება, რომელიც ოფიციალურად მოღალტე გახდა. ამ რეჟიმის თავხედობა, რომელიც დაგმო დან.8:23-ში, მიდის იქამდე, რომ აიღოს ინიციატივა „შეცვალოს დრო და კანონი“, რომელიც დადგენილია ღმერთის მიერ, პირადად, დან.7:25-ის მიხედვით. და უფრო მეტიც, უგულუბელყოფს მის გაფრთხილებას, რომ არცერთ ადამიანს სულიერად „მამა“ არ უწოდოს, ის თავყვანს სცემს თავს „უწმიდესი მამის“ ტიტულთ, რითაც თავს ამაღლებს შემოქმედ ღმერთზე, კანონმდებელზე და ერთ მშვენიერ დღეს ეს მომგებიანი იქნება: „*და ნურავის უწოდებთ მამას დედა მიწაზე; რადგან ერთი თქვენი მამა, რომელიც ზეცაშია.*“ (მათ.23:9)“. ამ ადამიანურ მეფეს ჰყავს მემკვიდრეები, რომელთა მეშვეობითაც რეჟიმი და მისი ექსცესები გაგრძელდება უდიდესი, უძლეერესი და ყველზე სამართლიანი, ჭეშმარიტი „წმინდა ზეციური მამის“ მიერ და პროგრამებულ განკითხვის დღემდე.

^{ამიტომ} იმპერატორმა იუსტინიანე I-მა დაამყარა რელიგიური რეჟიმი, რომელსაც ღმერთი მის მიმართ „მრუშობად“ მიიჩნევდა. აქედან გამომდინარე, აღმფოთების მნიშვნელობა უნდა აღინიშნოს და ჩაიწეროს ისტორიაში. ჩვენ აღვნიშნეთ 535 და 536 წლებში, მისი მეფობის დროს, ორი გიგანტური ვულვანური ამოფრქვევა, რომელიც დააბნელებს ატმოსფეროს და გამოიწვევს 541 წელს ჭირის ფატალურ ეპიდემიას, რომელიც არ მოკვდება 767 წლამდე, მაქსიმალური შეტევის პიკით, 592 წელს. არ მიიღოს უფრო საშინელო ფორმა და დეტალები ამ საკითხთან დაკავშირებით მოცემულია შემდეგ ლექსში.

ლექსი 13: „*ვიცი, სადცხოვრობ, ვიცი, რომ იქ არის სატანის ტახტი. თქვენ გახსოვთ ჩემი სახელი და არ უარყავით ჩემი რწმენა, ანტიპას, ჩემი ერთგული მოწმის დროსაც კი, რომელიც მოკვდა თქვენ შორის, სადაც სატანა ცხოვრობს.*“

წინასწარმეტყველება ხაზს უსვამს „ტახტს“ და მის ადგილს ამყოფებს მისი დიდებისა და იმპატივის

გამო, რომელსაც ცოდვილები დღესაც უხდიან. ეს არის ისევ "რომი", რომელიც განაახლებს თავის ბატონობას, ამჯერად, ამ ცრუქრისტიანულ და მთლიანად წარმართულ რელიგიური ასპექტით. ის, ვინც აცხადებს, რომ არის მისი „შემცვლელი“ (ან ვიკარი), რომის პაპი, არც კი იღებს ღმერთს, რომ მას პირადად მიმართოს. წინასწარმეტყველების მიმღები არის რჩეული და არა დაცემული და არც წარმართული რიტუალების განმადიდებელი უზურპატორი. რომაული კათოლიკური რწმენის ამ მაღალადგილს აქვს თავისი პაპის ტახტი რომში, ლტერანის სასახლეში, რომელიც გულუხვად ^{შესავაზა კონსტანტინე I-მა} რომის ეპისკოპოსს. ეს ლტერანის სასახლე მდებარეობს კეელუსის მთაზე, "რომის შვიდი ბორცვიდან" ერთ-ერთი, რომელიც მდებარეობს ქალქის სამხრეთ-აღმოსავლეთით; სახელი Caelius ნიშნავს: ცას. ეს ბორცვი შვიდიდან ყველზე გრძელი და უდიდესია, ფართობით. ლტერანის ეკლესიის მახლობლად, რომელიც დღესაც წარმოადგენს, პაპისთვის და მისი სასულიერო პირებისთვის, მსოფლოში ყველზე მნიშვნელოვან კათოლიკურ ეკლესიას, დგას რომში არსებული უდიდესი ობელისკი, სადაც არის 13, რადგან მისი სიმაღლე 47 მეტრს აღწევს. აღმოაჩინეს 7 მეტრის სიღრმეზე და დაიშალა სამნაწილად, იგი შეიქმნა 1588 წელს პაპ სიქსტუს V-ის მიერ, რომელმაც, ამავე დროს, მოაწყო ვატიკანის სახელმწიფოზე ბატონობა მომდევნო წინასწარმეტყველურ ეპოქაში, სახელწოდებით *თიატირა*. ეგვიპტური მზის კულტის სიმბოლოს აქვს დიდი წარწერა სტელზე, რომელიც ასახავს კონსტანტინეს შეთავაზებას. სინამდვილეში, სწორედ მისმა ვაჟმა კონსტანციუს II-მ, მამის გარდაცვალების შემდეგ, ის ეგვიპტიდან რომში ჩამოიყვანა, რათა ნაწილობრივ შეესრულებინა მამამისის სურვილი, რომელსაც სურდა მისი კონსტანტინოპოლში ჩაყვანა. კონსტანტინე I-ის დიდებისადმი ეს მიმღვნა უფრო დვთის სურვილია, ვიდრე კონსტანტინეს ძე. რადგან მთელი ობელისკი თავისი მაღალი კვარცხლბეკით ადასტურებს წინასწარმეტყველებულ კავშირს, რაც კონსტანტინე I-ს ხდის სამოქალაქო ^{ავტორიტეტად}, რომელიც აყენებს დანარჩენ "მზის დღეს" და პაპს, იმ დროს რომის ქრისტიანული ეკლესიის უბრალო ეპისკოპოსს, რელიგიური ხელსუფლება, რომელიც რელიგიურად დაწესებს ამ წარმართულ დღეს სახელწოდებით "კვირა" ან უფლოს დღე. ამ ობელისკის თავზე ოთხი გამოვლენილი სიმბოლოა, რომლებიც

მიჰყვება ერთმანეთს ამ აღმავალ
 თანმიმდევრობით: მის წვერზე მჯდომი 4 ლომი,
 ორიენტირებული ოთხ კარდინალურ წერტილზე,
 რომელთა შემოთარის მზის სხივებით გადაფარებული
 ოთხი მთა და შემოთერთად დომინირებს ქრისტიანი.
 ჯვარი. ოთხი კარდინალური წერტილსკენ მიმართული,
 ლომების სიმბოლო აღნიშნავს ჰონორარს თავისი
 უნივერსალური ძალით; რაც ადასტურებს მის აღწერას
 და ნ.7-სა და 8-ში. გამოცხადება 17:18 და ადასტურებს
 რომს: „და ქალო, რომელიც შენ იხილუ, ეს არის დიდი
 ქალქი, რომელსაც აქვს მეფობა დედამიწის
 მეფეებზე. » გარდა ამისა, ობელსკზე ამოტვიფრული
 ეგვიპტური კარტუში იწვევს „უწმინდურ სურვილს,
 რომელსაც მეფე მიმართავს მზის ღმერთს ამონს“.
 ყოველზე ეს ცხადყოფს ქრისტიანული რწმენის
 რეალურ ბუნებას, რომელიც დომინირებს რომში
 კონსტანტინე I-ის შემდეგ 313 წლდან, მისი
 გამარჯვების თარიღიდან. ეს ობელსკი და მისი
 სიმბოლოები მოწმობს და ნ.8:25-ში
 ნაწინასწარმეტყველები ეშმაკის მსახურის „
 წარმატებაზე“. რომელსაც კონსტანტინე I-ის მეშვეობით მოახერხა
 ქრისტიანული რწმენისთვის სინკრეტიზმის სახე,
 რომელიც მტკიცედ დაგმო ღვთის მიერ. იესო
 ქრისტეში. მევაჯამებ ამ სიმბოლოების გზავნილს:
 „ჯვარი“: ქრისტიანული რწმენა; „მზის სხივები“: მზის
 თავჯანისცემა; „მთები“: მიწიერი ძალე; „ოთხი ლომი“:
 უნივერსალური ჰონორარი და ძალე; „ობელსკი“:
 ეგვიპტე იყოს, ცოდო, რადგან ფარაონის აჯანყება
 გამოსვლას და ცოდვის გამო, რომელიც
 წარმოადგენს მზის ღმერთის ამონის
 კერპთა თავჯანისმცემლობას. ღმერთი ამ კრიტერიუმებს
 კონსტანტინე I-ის მიერ შემუშავებულ რომაულ
 კათოლიკურ სარწმუნოებას ანიჭებს. და ამ
 სიმბოლოებს, ეგვიპტური კარტუმის მეშვეობით, ის
 ამატებს თავის მსჯელობას რომის ეპისკოპოსების
 რელიგიური ვალდებულებების შესახებ, ორივე
 მათგანს უწმინდურად თვლის; მათ ქალქის
 რელიგიური ძმები უკვე „პაპებს“ უწოდებენ.
 ქრისტიანული რწმენის ასოციაცია მზის კულტთან,
 რომელსაც უკვე ახორციელებდა და პატივს სცემდა
 თავად კონსტანტინეს, არის საშინელო წყევლის
 სათავე, რომელსაც კაცობრიობა გადაიხდის,
 განუწყვეტლევ, სამყაროს აღსასრულმდე. ეს
 ლტერანის ტახტი არ ეჯობება რომის
 იმპერატორებს, რადგან კონსტანტინე I-ის შემდეგ
 ისინი აღარ ცხოვრობენ რომში, არამედ იმპერიის

აღმოსავლეთში, კონსტანტინოპოლში. ამრიგად, იესო ქრისტეს მიერ იონესადმი მიცემული წინასწარმეტყველური გამოცხადების უგულბელყოფით, უამრავი ადამიანი ხდება ყველდროის უდიდესი რელიგიური მოტყუების მსხვერპლი. მაგრამ მათი უცოდინრობა ცოდვას, რადგან მათ არ უყვართ ჭეშმარიტება და, ამრიგად, თავად ღმერთის მიერ არიან გადაცემული ყველსახის ტყუილსა და მატყუარას. *პერგამონის პერიოდის* მოსახლეობის განათლების ნაკლებობა ხსნის იმდროინდელ რომაელ იმპერატორების მიერ დაწესებულ დამხარდაჭერილ პაპის რეჟიმის წარმატებას. რაც ხელს არ უშლის გარკვეულ ჭეშმარიტად არჩეულ თანამდებობის პირებს უარი თქვან და უარყონ ეს ახალ არაღიგთიმური უფლებამოსილება; რაც იესოს უბიძგებს აღიაროს ისინი თავის ნამდვილ მსახურებად. არჩეულთა რომაული მდებარეობა დადგინდა, გაითვალისწინეთ, რომ სული იქიპოვა 538 მსახურში, რომლებიც ინარჩუნებდნენ რწმენას იესოს სახელთ, როდესაც პატივს სცემდნენ კვირას. თუმცა, რომის ამადგილს, უკანასკნელი მოწამეები ან „ერთგული მოწამეები“ მხოლოდნერონის დროს ნახეს, 65-68 წლებში და დიოკლეტიანეს დროს 303-313 წლებში. ქალქ რომის მიზანში, სული იხსენებს ერთგულებას. "ანტიპა" მისი "ერთგული მოწამე" წარსულს. ეს ბერძნული სახელი ნიშნავს: ყველს წინააღმდეგ. როგორც ჩანს, ეს ნიშნავს მოციქულ პავლეს, იესო ქრისტეს სახარების პირველ მაცნეს ამ ქალქში, სადაც ის მოწამედგარდაიცვალა, თავი მოჰკვეთეს 65 წელს, იმპერატორ ნერონის დროს. ამგვარად, ღმერთი ეჭვქვეშ აყენებს პაპების „ღვთის ძის ვიკარის“ ცრუ და შეცდომაში შემყვან ტიტულს. ჭეშმარიტი ვიკარი იყო ერთგული პავლე და არა ორგული ვიგილუსი და არც მისი რომელიმე მემკვიდრე.

ყოვლისშემძლე შემოქმედმა ღმერთმა ბუნებაში ამოკვეთა ქრისტიანული ეპოქის რელიგიური ისტორიის მნიშვნელოვანი მომენტები; მომენტები, როდესაც წყევლ მძაფრ ხასიათს იძენს, რასაც სერიოზული შედეგები მოჰყვება ქრისტიანი ხალხისთვის. უკვე მიწიერი მსახურების დროს იესო ქრისტემ მისცა თავის თორმეტგაოცებულ და გაოცებულ მოციქულს გალუის ტბაზე ქარიშხლს კონტროლს მტკიცებულება; ქარიშხალი, რომელიც მან დაამშვიდა მყისიერად, მისი ბრძანებით. ჩვენს ეპოქაში 533-დან 538 წლამდე პერიოდმა მიიღო ეს განსაკუთრებით დაწყევლილ ხასიათი, რადგან

იმპერატორ იუსტინიანე I-ის მიერ პაპის რეჟიმის დამყარებით ღმერთს ^{სურდა} დაესაჯა ქრისტიანები, რომლებიც ემორჩილებოდნენ იმპერატორ კონსტანტინე I-ის ბრძანებულებას, რომელიც დასვენებას სავალდებულოს ხდიდა. კვირის პირველ დღის „დაუპყრობელი მზის დღეს“, 321 წლის 7 მარტიდან. მის მიერ დაწყებული ამ პერიოდში ღმერთმა ორი ვულვანის გამოღვიძება გამოიწვია, რომლებმაც პლანეტის ჩრდილოეთ ნახევარსფერო ასფიქსია და კვალი დატოვა. სამხრეთ ნახევარსფერო ასევე ანტარქტიდა მდე. რამდენიმე თვის ინტერვალთ, ეკვატორის მიდამოში ერთმანეთის ანტიპოდებზე მდებარე, სიბნელის გავრცელება ძალზე ეფექტური და ძალაღონი მომაკვდინებელი იყო. მილიარდობით ტონა მტვერი გავრცელდა ატმოსფეროში, რითაც ადამიანებს ართმევდა სინათლეს და მათ ჩვეულებრივ საკვებს. მზე თავის ზენიტში იმავე შუქს გვთავაზობს, როგორც სავსე მთვარე, რომელიც თავად მთლიანად გაქრა. ისტორიკოსებმა აღნიშნეს ეს ჩვენება, რომლის მიხედვითაც იუსტინიანეს ჯარებმა რომი ოსტროგოთებს აიღეს ივლისის შუა რიცხვებში ქარბუქის წყალობით. პირველი ვულვანი სახელად "კრაკატოა" მდებარეობს ინდონეზიაში და იღვიძებეს 535 წლის ოქტომბერში წარმოუდგენელი სიდიდით და გარდაქმნის მთიან ტერიტორიას საზღვაო ზონად 50 კმ-ზე მეტი. ხოლო მეორე, სახელად "ილოპანგო" მდებარეობს ცენტრალურ ამერიკაში და ამოიფრქვა 536 წლის თებერვალში.

ლუქსი 14: „*მაგრამ რაღაც მაქვს შენს წინააღმდეგ, რადგან იქ გყავს ხალხი, ვინც იცავს ბაღამის მოძღვრებას, რომელიც ასწავლდა ბაღკს და ბრკოლების დადებას ისრაელის ძეებისთვის, რათა ჭამდნენ კერპებს მსხვერპლად და ჩაიდინეს უზნეობა...*»

სული აღწერს რომში დამკვიდრებულ სულიერ მდგომარეობას. 538 წლიდან მოყოლებული, იმდროინდელი ერთგული არჩეული მოხელეები გახდნენ მოწმე რელიგიური ავტორიტეტის დამკვიდრებას, რომელსაც ღმერთი ადარებს წინასწარმეტყველ "ბაღამის". ეს ადამიანი ღმერთს ემსახურებოდა, მაგრამ ნება დართო, რომ აცდუნა მოგებისა და მიწიერი საქონლის ცდუნებამ; ყველფერი, რასაც იზიარებდა რომის პაპის რეჟიმი. გარდა ამისა, „ბაღამმა“ გამოიწვია ისრაელის დაცემა იმით, რომ „ბაღკს“ გაუმხილ ის საშუალებები, რომლთაც მას შეეძლო მისი დამხობა: ეს საკმარისი იყო

იმისათვის, რომ მიეღო ქორწინება ებრაელებსა და წარმართებს შორის; რამ, რაც ღმერთმა მკაცრად დაგმო. მისი " ბალაძიანი " შედარებით ღმერთი გვამლევს პაპის რეჟიმის ჩანახატს. შემდეგ რჩეულს ესმის იმ ქმედებების მნიშვნელობა, რომელსაც თავად ღმერთი აიძულებს ეშმაკს და მის ზეციურ და მიწიერ პარტნიორებს. ქრისტიანული ეკლესიის წყევლს ეყრდნობა წარმართული „დაუმლეველი მზის დღის“ მიღებას, რომელსაც 321 წლადან აღნიშნავენ მოღალატე ქრისტიანები. და პაპის რეჟიმი, ისევე როგორც " ბალაძიანი ", იმუშავებს მათი დამხობისკენ და გაამლევს მათ დვთაებრივ წყევლს. „კერპებს შეწირულ ხორცი“ წარმართულ „მზის დღესთან“ შედარებით მხოლოდ გამოსახულებაა. რომში შემოაქვს წარმართობა ქრისტიანულ რელიგიაში. მაგრამ ის, რაც უნდა გესმოდეთ, არის ის, რომ ისინი ერთი და იგივე ბუნების არიან და იგივე სერიოზულ შედეგებს ატარებენ დვთის განსჯის ქვეშ. მით უმეტეს, რომ ქრისტიანული ეპოქის „ ბალაძიანი “ გამოწვეული წყევლს სამყაროს აღსასრულს მდე გაგრძელება, რაც აღნიშნება იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებით. ქრისტიანების ურწმუნობა ასევე შედარებულია ებრაელებთან, რომლებმაც თავი „ სიძვას “ გადასცეს მას შემდეგ, რაც ღმერთმა მათ თავისი ათი მცნება გააცნობიერა. 321-დან 538 წლამდე მოღალატე ქრისტიანები მათ მსგავსად იქცეოდნენ. და ეს აქცია გრძელდება დღემდე.

ლუქსი 15: „ ასე რომ იყოს, თქვენ ასევე გყავთ ადამიანები, რომლებიც იცავენ ნიკოლს იტელს მოძღვრებას. »

ეფესოში მოხსენიებული „ ნიკოლს იტელის “ სახელი კვლავ ჩნდება ამ წერილში. მაგრამ „ საქმეები “, რომლებიც მათ ეხებათ ეფესოში, აქ ხდება „ მოძღვრება “. ზოგიერთი რომაელი ფაქტობრივად, ეფესოს შემდეგ, გახდა ქრისტიანი, შემდეგ მოღალატე ქრისტიანები 321 წლადან და ეს ოფიციალურად რელიგიური გზით 538 წლადან, რომელიც კათოლიკური " მოძღვრების " პატივისცემით.

ლუქსი 16: „ მოინანიეთ; თუ არა, მაშინვე მოვალ შენთან და ჩემი პირის მახვილთშევებრძოლები მათ »

ბრძოლს “ გამოწვევით, რომელსაც ხელმძღვანელობს მისი „სიტყვა“, „ მისი პირის მახვილი “, სული ამზადებს კონტექსტს მეოთხე გზავნილისთვის, რომელიც მოდის. ეს იქნება მე-16 ს. ა. შ. უნეში, სადაც ბიბლია, მისი წმინდა დაწერილი

სიტყვა, მისი „*ორი მოწმე*“ გამოცხადების 11:3-ის მიხედვით, გაავრცელებს ღვთაებრივ ჭეშმარიტებას და გამოაშკარავებს ცრუკათოლკურ რწმენას.

ლექსი 17: „*ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს: ვინც სძლევს და ფარულ მანანას მივცემ და თეორ ქვას; და ამ ქვაზე დაწერილია ახალი სახელი, რომელიც არავინ იცის, გარდა მისი მიმღებისა.*»

როგორც ყოველთვის, სული იწვევს მარადიულ ცხოვრების ასპექტს. აქ ის წარმოგვიდგენს მას მშრალ უნაყოფო და მშრალ უდაბნოში მშვიერი ებრაელებისთვის მიცემული მანანას მიერ ნაწინასწარმეტყველებულ გამოსახულებაში. შემდეგ ღმერთმა ასწავლ, რომ შემოქმედებითი ძალთ მას შეემლო და ეცვა და გაეხანგრძლივებინა რჩეულთა სიცოცხლე; რასაც ის შეასრულებს თავისი გამოსყიდული რჩეულებისთვის მარადიულ სიცოცხლს მინიჭებით. ეს იქნება მისი მთელ გადარჩენის პროექტის კულმინაცია.

იმ დროინდელ რჩეულს ჯილდოდ ექნება მარადიული სიცოცხლე, რომელსაც სული აღწერს გამოსახულებით. ზეციური საკვების „*მანანა*“ გამოსახულება იმალება ცათა სასუფეველში, რომლის მწარმოებელ თავად ღმერთია. ძველ სიმბოლოებაში მანანა იყო ყველზე წმინდა ადგილს, რომელიც უკვე განასახიერებდა სამოთხეს, სადაც ღმერთი სუვერენულდ მეფობს მის ტახტზე. რომაულ პრაქტიკაში " *თეორი კენჭი* " წარმოადგენდა "დიახ" ხმას, შავი - "არას". " *თეორი ქვა* " ასევე მიუთითებს რჩეულს სიცოცხლს სიწმინდეს, რომელიც გახდა მარადიული. მისი მარადიული ცხოვრება არის ღვთაებრივი დიახ, რომელიც ასახავს ღვთის ენთუზიაზმით და მასიური მისასალმებელ. იმის გამო, რომ რჩეული აღდგა ციურ სხეულში, მისი ახალი მდგომარეობა შედარებულია " *ახალსახელთან* ". და ეს ციური ბუნება, მისი რჩეულებისთვის, სამუდამოდ იდუმალ და ინდივიდუალურია: „ *არავინ იცის ეს* “. ამიტომ მოგვიწევს მემკვიდრეობით მივიღოთ და შევიდეთ ამ ბუნებაში, რათა აღმოვაჩინოთ რა არის ის.

მე-4^ა : თიატირა

1500-დან 1800 წლამდე, რელიგიის ომები

მუხლო 18: „*დაწერე თიატირას კრების ანგელოზს : აი რას ამბობს ღვთის ძე, რომლის თვალში ცეცხლს*

ალვითა და ფეხები ცეცხლმოკიდებულ ბრინჯაოს მსგავსია:“

მეოთხე წერილ სახელწოდებით „თიატირა“ იწვევს იმ დროს, როდესაც კათოლიკური და პროტესტანტული ლგის ქრისტიანულმა რწმენამ საზიზღარი სანახაობა შესთავაზა მათი სისხლანი შეტაკებების შედეგად. მაგრამ ეს მესიჯი დიდ სიურპრიზებს შეიცავს. სახელწოდებაში *Thyatira*, ორი ბერძნული ძირი "thuaō, téiro" ითარგმნება "საზიზღრობა და სიკვდილს მოტანა ტანჯვით". ბერძნული ტერმინი, რომელიც ამართლებს სისამაგლეს ამ ინტერპრეტაციას, ბაილს ბერძნულ ლექსიკონში აღნიშნავს ღორს ან გარეულ ღორს, როდესაც ისინი სიცხეში არიან. და აქ საჭიროა განმარტებები. მე-16 საუკუნე ადინიშნა პროტესტანტების გამოღვიძებით, რომლებიც ეჭვქვეშ აყენებდნენ რომის პაპის რეჟიმის ავტორიტეტს. ასევე, თავისი დროებითი ავტორიტეტის გასამღერებლად, პაპმა, რომელსაც წარმოადგენდა პაპი სიქსტუს V, დააარსა თავისი ვატიკანის სახელმწიფო, რომელიც მისცემს მას სამოქალაქო ლეგიტიმაციას, რომელიც დაკავშირებულია მის რელიგიურ ხელსუფლებასთან. სწორედ ამიტომ, მე-16 საუკუნიდან პაპის რეჟიმმა გადასცა თავისი შტაბ-ბინა, რომელიც ადრე მდებარეობდა ლტერანის სასახლეში, ვატიკანში მდებარე საკუთრებაში, რომელიც უკვე დამოუკიდებელ პაპურ სახელმწიფოს წარმოადგენდა. მაგრამ ეს გადაცემა მხოლოდ მოტყუებაა, რადგან ის, ვინც აცხადებს, რომ ვატიკანის შტატიდანაა, კვლავ ლტერანის სასახლეში ზის; რადგან იქ, ლტერანში, პაპები მიესალმებიან უცხო სახელმწიფოების ემისრებს, რომლებიც სტუმრობენ მას. ასე რომ, 1587 წელს, 1588 წლის 3 აგვისტოდან ლტერანის სასახლს მახლობლად აღმართული გარემონტებული ობელსკი აღმოაჩინეს 7 მეტრის სიღრმეზე და სამ ნაწილად. ვატიკანის სახელმწიფო მდებარეობს რომის გარეთ, ვატიკანის ბორცვზე, დასავლეთსანაპიროზე. ტიბერი, რომელიც ქალქს ესაზღვრება ჩრდილოეთიდან სამხრეთის მიმართულებით. როდესაც ვატიკანის ამ ქალქის გეგმას ვუყურებდით, გაოგნებულ ვიყავი, როცა აღმოვაჩინე ღორის თავის ფორმა, ყურები ჩრდილოეთით და შუილ სამხრეთ-დასავლეთით. ამგვარად, ბერძნული „თუაოს“ გზავნილ ორმაგად ადასტურებს და ამართლებს ღმერთს, ამ ყველფრის ორგანიზატორის. *კერგამონისგან* მემკვიდრეობით მიღებულ კათოლიკური სარწმუნოება თავისი

სისამაგლები სიკვამლეებს ალწევს. იგი ძალდობრივად რეაგირებს სიძულვილთა და სისასტიკით მათ მიმართ, ვინც, ბიბლიით განათლებული, საბოლოოდ გავრცელდა სტამბის წყალობით, გმობს მის ცოდვებსა და შეურაცხყოფას. უკეთესი მაინც, მანამდე, წმინდა წერილების მცველმა, რომელსაც იგი ამრავლებდა მონასტრებსა და სააბატოებში მისმა ბერებმა, დევნიდა ბიბლიას, რომელიც გმობდა მის ურჯულოებას. და ის მსჯავრდებულს კლვს ბრმა და თვითმკაცრობილი მონარქების ძალთ; მისი ნების მორჩილი აღმსრულებლები. გამონათქვამები, რომლთაც იესო წარმოაჩენს თავს, ციტირებს: „ვისაც ცეცხლს აღვით თვალში აქვს და რომლის ფეხებიც ცეცხლვანი სპილენძის მსგავსია“, გამოავლინა მისი სადამსჯელო მოქმედება მისი რელიგიური მტრების მიმართ, რომლებსაც ის გაანადგურებს დედამიწაზე და ბრუნების შემდეგ. ეს არის ზუსტად ორი ქრისტიანული იდეოლოგია, რომლებიც სიკვდილმდე ებრძოდნენ ერთმანეთს „მახვილთ“ და ცეცხლსასროლი იარაღით თიატირას ეპოქის ამ ისტორიულ კონტექსტში. „მისი ფეხები“ შემდეგ დაეყრდნობა კათოლიკური რწმენისა და პროტესტანტული რწმენის სიმბოლოს „ზღვაზე და მიწაზე“ გამოცხ.10:5 და 13:1-11. კათოლიციზმი და პროტესტანტიზმი, ორივე ცოდვილი (ცოდვა = სპილენძი), მოუნანებელი, აღწერილია, როგორც „ცეცხლმოკიდებულ სპილენძი“, რომელიც იზიდავს ღმერთის იესო ქრისტეს განაჩენის რისხვას. ამ გამოსახულების აღებით, რომლთაც იგი აცხადებს დიდ „უბედურებას“ გამოცხადების 1:15-ში, ღმერთი ცხადყოფს იმ საათს, როდესაც მისი ერთგული შვილების წინააღმდეგ გაერთიანებულ უკანასკნელო მდევნელები სიკვდილმდე ებრძოდნენ ერთმანეთს ველური „მხეცები“, რაც მათ სიმბოლურად განასახიერებს მთელ წინასწარმეტყველებას. ფრანსუა 1-დან ლუი XIV-მდე რელიგიური ომები ერთმანეთს მოჰყვანდა და ჩვენ უნდა აღვნიშნოთ, თუ როგორ ავლენს ღმერთი ფრანგი ხალხის წყევლს, პაპის შეიარაღებულმხარდაჭერას ფრანკთა პირველი მეფის კლოვისიდან. ამ წყევლს აპოგეის აღსანიშნავად ღმერთმა საფრანგეთის ტახტზე დაასვა ახალგაზრდა ლუი XIV, "ხუთი" წლის. ეს ბიბლიური მუხლ ეკ.10:16-დან გამოხატავს თავის ცნობას: „ვაი შენ, ქვეყანა, რომლის მეფე ბავშვია და რომლის მთავრები ჭამენ დილთ!« ლუდოვიკო XIV-მ დაანგრია საფრანგეთი ვერსალის სასახლეში თავისი

მდიდრულ ხარჯებითა და ძვირადღირებულ ომებით. მან თავის უკან დატოვა სიღარიბეში ჩადირულ საფრანგეთი და მისი მემკვიდრე ლუი XV ცხოვრობდა მხოლოდ იმ ლაბერტინიზმისთვის, რომელსაც იზიარებდა მისი განუყრელი თანამგზავრი გარყვნილებაში, კარდინალდიუბუასთან. საზიზღარი პერსონაჟია, ლუი ამ რისხვის სამიზნედ ნაზი და მშვიდობიანი კაცის მიზანში ღმერთმა გამოავლენა თავისი განზრახვა და არტყა მემკვიდრეობითი მონარქიული რეჟიმი, ბრმა ნდობის გამო, რომელიც მან უსამართლოდ აჩვენა პაპის რელიგიური პრეტენზიები კლოვისის შემდეგ.

ლუქსი 19: „*მე ვიცი შენი საქმეები, შენი სიყვარული, შენი რწმენა, შენი ერთგული სამსახური, შენი სიმტკიცე და შენი უკანასკნელი საქმეები პირველზე მეტად*»

ამ სიტყვებს ღმერთი მიმართავს თავის მსახურებს „*სიკვდილმდე ერთგულნი*“, სწირავენ თავს მსხვერპლდ თავიანთი ბატონის ხატად; მათი „*საქმეები*“ მიღებულა ღმერთის მიერ, რადგან ისინი მოწმობენ მათ ნამდვილ „*სიყვარულზე*“ მხსნელს მიმართ. მათი „*რწმენა*“ გამართლდება, რადგან მას „*ერთგული სამსახური*“ ახლავს. აქ მოყვანილ სიტყვა „*მუდმივობა*“ მნიშვნელოვან ისტორიულ მნიშვნელობას იძენს. ქალქ აიგეს-მორტესში მდებარე „კონსტანციის კოშკში“ მარი დიურანმა 40 ხანგრძლივი და მცდელობითი წელი იცხოვრა ტყვეობაში, როგორც რწმენის ნიმუში. ბევრმა სხვა ქრისტიანმაც იგივე მოწმობა მისცა, ხშირად ისტორიისთვის უცნობი რჩებოდა. ეს იმიტომ, რომ დროთა განმავლობაში მოწამეთა რიცხვი გაიზარდა. უახლესი ნამუშევრები ეხება მეფე ლუის მეფობის (1643-1715) დროს ნათლად გაითვალისწინეთ სახელს „*დრაკონის*“ გამოვლენის როლი, რომელიც აღნიშნავს „*ეშმაკს*“ და იმპერიული რომისა და პაპის რომის ღია აგრესიულ ქმედებას Rev.12:9-4-13-16-ში. ის, ვინც საკუთარ თავს "მზის მეფეს" უწოდებდა, პიკს მიაღწია ბრძოლს კათოლიციზმისთვის, კონსტანტინე¹-ის შემდეგ მემკვიდრეობით მიღებულ "მზის დღის" დაცვებში. თუმცა, მის წინააღმდეგ ჩვენების მისაცემად, ღმერთმა თავისი ხანგრძლივი მეფობის მთელი ხანგრძლივობა სიბნელეში ჩააგდო, უარყო ჭეშმარიტი მზის სითბო და სრულ შუქი, რასაც სერიოზული შედეგები მოჰყვა ფრანგი ხალხის დიეტაზე.

ლექსი 20: „ მაგრამ მე შენს წინააღმდეგ მაქვს ის, რომ ნება დართეთ ქალს იზებელს, რომელიც საკუთარ თავს წინასწარმეტყველ ქალს უწოდებს, ასწავლოს და აცდუნოს ჩემი მსახურები უზნეობის ჩადენაში და კერპებისთვის შეწირული ხორცის ჭამა. »

1170 წელს ღმერთმა პიერ ვოდესმა ბიბლია პროვანსულ ენაზე თარგმნა. ის იყო პირველი ქრისტიანი, რომელმაც ხელხლ აღმოაჩინა მოძღვრება განუყოფელ სამოციქულო ჭეშმარიტების შესახებ, მათ შორის ჭეშმარიტი შაბათის პატივისცემა და ვეგეტარიანობის მიღება. ცნობილი პიერ ვალდოს სახელით, ის წარმოშობით "ვოდუასები" არიან, რომლებიც დასახლდნენ იტალიურ ალპურ პიემონტში. რეფორმაციის მუშაობას, რომელსაც ისინი წარმოადგენდნენ, წინააღმდეგი იყო პოპერის მიერ და გზავნილი გაქრა. იმდენად, რამდენადც ღმერთმა გადასცა მთელი ევროპა მონღოლთა მკვლელობისთვის, რასაც მოჰყვა მონღოლების მიერ გამოწვეული ჭირის საშინელი ეპიდემია, რომელმაც გაანადგურა 1348 წლიდან მისი მოსახლეობის მესამედი და თითქმის ნახევარი. ამ ლექსის გზავნილი, " შენ მიატოვე ქალი იზებელო... " არის საყვედური, რომელიც მიმართულია რეფორმატორებისადმი, რომლებმაც არ მიაანიჭეს პიერ ვალდოს შემოქმედებას ის მნიშვნელობა, რაც მას იმსახურებდა, რადგან ის სრულყოფილი იყო. 1170 და 1517 წლებში მათ უგულუბელუვეს ქრისტიანული ხსნის ჭეშმარიტების სრულყოფილი დოქტრინა და მათი რეფორმა, რომელიც განხორციელდა ამ ეპოქის ბოლოს, ნაწილობრივი და ძალიან არასრულია.

შენიშვნა: პიერ ვალდოს მიერ გაგებულ და გამოყენებულ დოქტრინულ სრულყოფილება გვიჩვენებს, რომ მასში ღმერთმა წარმოადგინა რეფორმაციის სრული პროგრამა, რომელიც უნდა განხორციელდეს ულიყო. ფაქტობრივად, საქმეები განხორციელდა ორ ეტაპად, შაბათის მოთხოვნა არ დაწყებულა 1843-1844 წლამდე, და ნ.8:14-ის ბრძანებულებით აღნიშნული დროის შესაბამისად.

პაპის რომაული კათოლიკური სარწმუნოების გამოსახავად, ღმერთი მას ადარებს მეფე ახაბის უცხო ცოლს, საშინელ „ იზებელს“, რომელმაც მოკლავთის წინასწარმეტყველები და დაღვარა უდანაშაულო სისხლს. ასლი შეესაბამება მოდელს და მას ასევე აქვს მინუსი, რომ გაცილებით დიდხანს ძლებს ექსპლუატაციაში. მისი „ წინასწარმეტყველოს

“ დასახელებით ღმერთი მიზნად ისახავს თავისი „ტახტის“ ახალ ადგილს სახელს: ვატიკანს, რაც ძველ ფრანგულს და ლათინურად ნიშნავს „vaticinare“: წინასწარმეტყველება. ისტორიული დეტალები ამ ადგილს შესახებ ძალზე დამაიმედებელია. თავდაპირველად, ეს ადგილი აღინიშნა რომაულ ტაძრის არსებობით, რომელიც ეძღვნებოდა " გველს " ღმერთ ასკულპიუსს. ეს სიმბოლო მიუთითებს ეშმაკსა და პაპის რეჟიმს გამოცხადებაში 12:9-14-15. იმპერატორმა ნერონმა იქ მოათავსა თავისი ეტლების რბოლა და „სიმონ ჯადოქარი“ იქვე სასაფლავზე დაკრძალეს. როგორც ჩანს, ეს მისი ნეშტია, რომელსაც რომში ჯვარცმული პეტრე მოციქულს პატივს მიაგებენ. აქ ისევ კონსტანტინეს მიერ შეთავაზებული ბაზილიკა აღნიშნავდა ქრისტიანულ დიდებას. ტერიტორია თავდაპირველად ჭაობიანი იყო. ამგვარად აგებული სიცრუე გაამართლებს ამ ვატიკანის ბაზილიკის ახალსახელს, რომელიც მე-15 საუკუნეში გაფართოვდა და შემკული იქნება „რომის წმინდა პეტრეს ბაზილიკის“ შეცდომაში შემყვან სახელს. ეს პატივი, რომელიც რეალურად მიენიჭა ჯადოქარს და „გველს“ ესკულპიუსს, გაამართლებს სახელს „**ჯადოსნობა**“, რომელსაც სული ანიჭებს რომაულ კათოლიკურ რელიგიურ რიტუალებს გამოცხადებაში 18:23, სადაც ბიბლიური დარბის ვერსია გვეუბნება: „**და სინათლე. ლმპარი აღარ ანათებს შენში; და სიძისა და ცოლის ხმა აღარ ისმის შენში; რადგან შენი ვაჭრები იყვნენ დიდები დედამიწისა; რადგან შენი ჯადოქრობით ყველს ერი შეცდა.** » სწორედ, ამ ბაზილიკაზე „სენ-პიერ დე რომის“ სამუშაოების დასრულება, რომელიც უზარმაზარ თანხებს მოითხოვდა, პრელატ ტეცელს თავისი „ინდულენციების“ გაყიდვისკენ უბიძგებს. ფულზე გაყიდული ცოდვების მიტევების დანახვისას, ბერმა მასწავლებელმა მარტინ ლუთერმა აღმოაჩინა თავისი რომაული კათოლიკური ეკლესიის ნამდვილი ბუნება. ამგვარად, მან დაგმო თავისი ეშმაკური ბუნება და ზოგიერთი შეცდომა, 1517 წელს თავისი ცნობილი 95 თეზისი აუგუსტურგის გერმანულ ეკლესიის კარზე გამოაქვეყნა. ამგვარად, მან დააფორმარე ფორმაციის მუშაობა, რომელიც ღმერთმა შესთავაზა პიერ ვალდოს 1170 წლიდან.

უმუალოდ ესაუბრება თავის იმდროინდელ რეფორმირებულ მსახურებს, ჭეშმარიტ, გადამდგარ მშვიდობიან მსხვერპლს, სულსაყვედურობს მათ

იმის გამო, რომ *იზებელს ნება და რთეს ესწავლებინა და აცდუნა თავისი მსახურები*. ამ საყვედურში შეგვიძლია წავიკითხოთ რეფორმის ამ დასაწყისის ყველ დოქტრინალური არასრულყოფილება. ის „*ასწავლოს და აცდუნებს*“ თავის „*მსახურებს*“, იესოს, რაც მას ქრისტიანულ ეკლესიას დაქცევს. მაგრამ მისი სწავლება არის პერგამონის პერიოდი, სადაც ბრალდება „*სიძვაში*“ და „*ხორცის*“ გამოსახულება. *კერპებს შესწირეს*“ უკვე დაგმეს. მიუხედავად მატყუარა გარეგნობისა, ამ ლექსში მნიშვნელოვანი არსებობა არა „*ქალო იზებელო*“, არამედ თავად პროტესტანტი ქრისტიანი. თავიდანვე ეუბნება მას „*შენ მიატოვე იზებელ ქალს...*“ სული ვარაუდობს პირველ პროტესტანტების ნაკლოვანებებს. შემდეგ ის ავლენს ამ ნაკლს ხასიათს: წარმართულ კერპთაყვანისმცემლობას. ამგვარად, ის ავლენს იმ „*ტვირთის*“ ბუნებას, რომელიც მან ჯერ არ დააკისრა მას იმ დროს, მაგრამ რომელსაც მოითხოვდა 1843 წლადან. მის თვალში წარმართულ კერპთაყვანისმცემელ ნაწარმოებია, რომელიც პატივს სცემს კაცობრიობის ისტორიაში უძველესი წარმართობის ცრუმზის ღვთაებას. 1843 წლადან მას მოუწევდა უარი ეთქვა „*კვირას*“ ან იესო ქრისტესთან, მიწიერი ცოდვილთა ერთადერთ მხსნელთან ურთიერთობაზე.

ლექსი 21: „*მივეცი მას დრო, რათა მოინანიოს და არ მოინანიოს თავისი სიძვა.*»

ეს დრო ვლენდება დან.7:25-დან და ის სამი ფორმით დადასტურებულია აპოკალიფსში მე-11,12 და მე-13 თავებში. ეს არის გამონათქვამები: „*დრო დრო და ნახევარი დრო; 1260 დღე, ანუ 42 თვე*, რომელიც ყველ აღნიშნავს პაპის შეუწყნარებლობას, რომელიც მოქმედებს 538-1798 წლებში. ბიბლიის მეშვეობით ჭეშმარიტების გავრცელებამ და ჭეშმარიტი რეფორმატორების ქადაგებამ კათოლიკურ სარწმუნოებას მისცა უკანასკნელ შანსი მონანიებისა და საკუთარი თავის მიტოვებისთვის. ცოდვები. მან არაფერი გააკეთა და დევნიდა და აწამებდა, თავისი ცნობისმოყვარე ძალს სახელთ, ცოცხალ ღმერთის მშვიდობიან მაცნეებს. ამგვარად, მან გაიმეორა ებრაელი ხალხის აჯანყებული საქმეები, რითაც იესოს იგავი მეორედადსრულდა: ეს არის იგავი მევენახეების შესახებ, რომლებიც კლავენ პირველებს ღმერთის მიერ გამოგზავნილი და შემდეგ კლვენ, როცა ის მათთან მივა, მოძღვრის ძეს. ვენახი, რომ მოიპაროს მისი მემკვიდრეობა.

ლექსი 22: „აჰა, მე დავაგდე მას საწოლზე და დიდ გასაჭირს გამოვგზავნი მათთან, ვინც მრუშობს მასთან, თუ არ მოინანიებენ თავიანთსაქმეებს.“

ღმერთი მას მოექცევა, როგორც "მეძავს" "საწოლზე დაყრილს", რაც საშუალებას გვამლევს დავაკავშიროთ ამ თემის "ქალი იზებელ" გამოცხ.17:1-ის "მეძავ დიდბაბილონთან". წინასწარმეტყველური „დიდი გასაჭირი“ დადგება ბიბლური გამოცხადების წარუმატებლობის შემდეგ. ეს იგივე გზავნილი და დასტურებს ამ „დიდი გასაჭირის“ იდენტიფიცირებას „სიღრმიდან ამოძვალურჩხულთან“ გამოცხ.11:7-ში. ის ჩნდება ღვთის „ორი მოწმის“ მუშაობის შემდეგ, რომლებიც არის წმინდა ბიბლიის ძველი და ახალი ღვთაებრივი აღქმის ნაწერები. სულიერი „მრუშობა“ და დასტურებული და სახელდება და „ისინი“, ვისაც ღმერთი ადანაშაულებს „იზებელთან“ მის ჩადენაში, არიან ფრანგი მონარქები და მონარქისტები. კათოლიკე მღვდლებთან ერთად მონარქისტები გახდებიან რევოლუციური ეროვნული ათეიზმის რისხვის მთავარი სამიზნე, რომელიც მხოლოდ ყოვლისშემძლე ღმერთის იესო ქრისტეს რისხვის გამოხატულება იყო. მათარ მოინანიათ, ამიტომ ორმაგმა რისხვამ დატყდა მათ ღვთის მიერ დანიშნულ დროს პაპის მეფობის დასასრულსთვის 1793-1798 წლებში.

სიტყვა „გასაჭირი“ მიუთითებს ღვთაებრივი წყევლს შედეგზე რომაელთა 2:19-ის მიხედვით: „გაჭირვება და ტანჯვა ბოროტების ჩამდენა და მიანის ყოველს ულზე, ჯერებრადელებზე, შემდეგ კი ბერძენზე!“". მაგრამ „გასაჭირი“, რომელიც სჯის კათოლიკური მონარქიის და მისი მოკავშირე რომის კათოლიკური ეკლესიის ცოდვებს, სიმბოლურად აღინიშნა გამოცხადებაში 17:5, სახელწოდებით „ბაბილონი. და და“, ლოგიკურად არის „და და გასაჭირი“.

ლექსი 23: „მოვკლავ მის შვილებს სიკვდილთ; და ყველ ეკლესია გაიგებს, რომ მე ვარ ის, ვინც ეძებს აზრებს და გულებს, და ვაჯილდობ თითოეულს თქვენი საქმეების მიხედვით.“

„სიკვდილთ სიკვდილთ“ არის გამოთქმა, რომელსაც სული იყენებს 1793 და 1794 წლების რევოლუციური რეჟიმის ორი „ტერორის“ აღძვრისთვის. ამ გამოთქმითის უარყოფს ყოველგვარი დეას უბრალო სულიერი სიკვდილის შესახებ, რომელიც შეეხება პროტესტანტებს. 1843 წ. იმდროინდელი ანგელოზის „სარდესის“ ადმი მიწოდებულ გზავნილში 3:1. კაცობრიობამ არასოდეს იცოდა ასეთი სისხლიანი

სამუშაო, რომელიც შესრულებულ იყო ექიმ ლუის მიერ გამოგონილ მკვლელობის მანქანებით, მაგრამ დააფასა ექიმმა გილოტინმა, რომლის სახელსაც მიაწერდა თავად ინსტრუმენტს, რომელსაც მას შემდეგ ეძახდნენ: გილოტინა. შემდეგ შემაჯამებელ განაჩენებში გამოცხადდა უამრავი სასიკვდილო ბრძანება, რასაც დაემატა წინა დღის მოსამართლეებისა და ბრალდებულების სიკვდილთ და რტყმის პრინციპი. ამ პრინციპის მიხედვით, კაცობრიობა თითქოს უნდა გაქრეს და სწორედ ამიტომ უწოდა ღმერთმა ამ გამანადგურებელ რევოლუციურ რეჟიმს „უფსკრულო“. *საბოლოო ჯამში, ის დედა მიწას „უფსკრულს“ აქცევდა სიცოცხლს ყოველვარი ფორმის გარეშე შექმნის პირველვე დღიდან, დაბ.1:2-ის მიხედვით. მაგრამ მხოლოდ ზეცაში, შეკრებილ რჩეულებს მიერ განხორციელებულ ზეციური განკითხვის დროს, რომ „ყველ ეკლესია (ან კრება)“ იყოს, შვიდი ეპოქის რჩეული, აღმოაჩენს ამ ისტორიულ ფაქტებს იმ მნიშვნელობით, რაც მათ ღმერთმა მისცა. ღვთის სამართლანობა სრულყოფილია; ისინი, ვინც ცრუ განიკითხა, დაარტყა მისმა სიმართლემ, „თავისი“ საქმეების მიხედვით. ისინი უსამართლოდ კვდებოდნენ ადამიანებს და, თავის მხრივ, სიკვდილთ სცემდნენ სრულყოფილ ღვთაებრივ სამართლანობას: „და მე გადაგიხდით თითოეულთქვენგანს თქვენი საქმეებისამებრ“.*

ლუქსი 24: „*თქვენ და ყველ დაწარჩენ თიატირას, რომლებიც არ იღებენ ამ მოძღვრებას და არ იციან სატანის სიღრმეები, როგორც მათ ეძახიან, გეუბნებით თქვენ: სხვა ტვირთს არ დაგიღებთ; »*

ისინი, ვინც გამოხერ კათოლიკურ სარწმუნოებას და მის რელიგიურ რიტუალებს უწოდებს სახელს "სატანის სიღრმეები", შეიძლება იყვნენ მხოლოდ რეფორმატორები, რომლებიც გამოჩნდნენ დაახლოებით 1200 წლდან 1789 წლს საფრანგეთის რევოლუციამდე. როგორც არ უნდა იყოს მათი ქცევა, მათი დოქტრინა ძალაღმსოფს იყო წმინდა ჭეშმარიტებისგან, რომელსაც ასწავლდა. სული იესო ქრისტეს მოციქულებსა და მოწაფეებს. ჩვენ მათსა სარგებლოდ აღვნიშნავთ მხოლოდ სამ პოზიტიურს: რწმენას მხოლოდ იესოს მსხვერპლს მიმართ, მხოლოდ ბიბლიისადმი მიცემულ ნდობა და მათი პიროვნებისა და სიცოცხლს საჩუქარი; ყველ სხვა დოქტრინული პუნქტი მემკვიდრეობით იყო კათოლიციზმისგან და ამიტომ ექვემდებარება კითხვის ნიშნის ქვეშ. ამგვარად, მიუხედავად

იმისა, რომ არასრულყოფილი იყო ქრისტიანული რწმენის ჭეშმარიტების დოქტრინის დონეზე, არჩეულმა რეფორმატორებმა იცოდნენ, როგორ მიეწოდებინათ ღმერთისთვის შეწირული სიცოცხლე ცოცხალ მსხვერპლზე და ელოდნენ 1844 წელს, ბრძანებულების ძალში შესვლას თარიღს. დაწ. 8:14, ღმერთმა დროებით დაამტკიცა მათი მსახურება. ამას ის ძალაძნეულად გამოხატავს, როდესაც ამბობს: „სხვა ტვირთს არ დაგაყენებთ“. ამ სიტყვებში ნათლად იკვეთება განსაკუთრებული ღვთაებრივი განკითხვის მდგომარეობა.

ლუქსი 25: „მხოლოდ რაც გაქვს, მოითმინე, სანამ არ მოვაღ“.

მიზეზები, რომლებიც ღმერთს საშუალებას აძლევს აკურთხოს არასრულყოფილი პროტესტანტული სარწმუნოება, არჩეულმა უნდა შეინარჩუნონ და გამოიყენონ იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე.

ლუქსი 26: „ვინც იმარჯვებს და ბოლომდე ინახავს ჩემს საქმეებს, მივცემ ხელწიფებას ხალხებზე.“

ეს ლუქსი ცხადყოფს, თუ რა გამოიწვევს ხსნის დაკარგვას რეფორმაციის ამ დროიდან ქრისტეს დაბრუნებამდე. რჩეულმა ბოლომდე უნდა შეინარჩუნონ იესო ქრისტეს მიერ მომზადებული და გამოცხადებული საქმეები სამყაროს აღსასრულამდე. მოწოდებული დაეცემა ღვთის ახალ მოთხოვნებზე უარის თქმით. თუმცა, ის არასოდეს მალავდა თავის განზრახვას, თანდათან გაეზარდა თავისი შუქი დიდებაში მოსვლამდე. „მართლთა გზა ჰგავს კაშკაშა შუქს, რომლის სიკაშკაშე იზრდება შუადღემდე (პრო.4:18)“; ეს ბიბლიური მუხლი ამას ადასტურებს. და ამიტომ, მისი პროექტის ფარგლებში, 1844 წლიდან ღვთაებრივი მოთხოვნები გამოჩნდება იმ თარიღებზე, რომლებიც დაგეგმილ და წინასწარმეტყველებს მისი უნიკალური ბიბლიური წინასწარმეტყველური სიტყვით. რჩეული მხოლოდ ზეციური მსაჯულის რანგში მიიღებს ღვთისგან „ხელწიფებას ხალხებზე“.

ლუქსი 27: „იგი განაგებს მათ რკინის კვერთხით როგორც ამტვრევს თიხის ჭურჭელს, როგორც მე მივიღე ძალა მამისაგან.“

ეს გამოთქმა მიუთითებს სიკვდილთ დასჯის უფლებაზე. სწორია, რომ რჩეული იესო ქრისტესთან ერთად იზიარებენ თავიანთ განაჩენს ბოროტების შესახებ, რომელიც დაარსდა ბოლო სამსჯავროზე, მეშვიდე ათასწლეულს დიდი შაბათის „ათასი წლის“ განმავლობაში.

ლექსი 28: „ და მივცემ მას დილს ვარსკვლავს. »

ღმერთი მისცემს მას სრულ ღვთაებრივ შუქს, რომელიც სიმბოლურად არის სიმბოლური ჩვენს ამჟამინდელ დემიწაზე მზის შუქით. მაგრამ იესომ თქვა: მე ვარ სინათლე. ამგვარად, ის აცხადებს ციური სიცოცხლის სინათლეს, სადაც თავად ღმერთი არის სინათლის წყარო, რომელიც აღარ არის დამოკიდებული ჩვენი მზის მსგავს ციურ ვარსკვლავზე.

ლექსი 29: „ ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს! »

აპოკალიფსის აგება ჰგავს კომკს, რომელიც შედგება შვიდი სართულსგან, მეშვიდე იქნება ღმერთთან შეხვედრის დრო. ამ კონსტრუქციაში მე-2 და მე-3 თავები წარმოადგენს მთელი ქრისტიანული ეპოქის ძირითად ჩარჩოს 94-დან 2030 წლამდე. აპოკალიფსში ნახსენები ყველ თემა თავის ადგილს პოულობს ამ ძირითად ჩარჩოში. მაგრამ ამ ჩარჩოში პირველ სართულები მხოლოდ კიბეების როლს ასრულებენ, რომლებიც ზედა სართულზე მიდიან. გამოცხადების მნიშვნელობა ჩნდება მე-3 დონეზე, რომელსაც *პერგამონი ეწოდება*. ეს მნიშვნელობა კიდევ უფრო ძლიერდება მე-4 დონეზე, რომელსაც *თიატირა* . სწორედ ამ ეპოქაში ხდება ქრისტიანული რწმენა დაბნეული და შეცდომაში შემყვანი. ამ ეპოქის სულიერ მდგომარეობაზე ღვთის განსჯას შედეგები მოჰყვება სამყაროს აღსასრულს მდე. სწორედ ამიტომ, იმისათვის, რომ გავამყაროთ თქვენი გაგება ამ განაჩენის შესახებ, მე შევაჯამებ ამ გზავნილს, რომელიც ღმერთმა მის არჩეულპროტესტანტებს მიმართა ლუი XIV-ის მეფობის დროს.

რეზიუმე: რეფორმაციის დროს ქრისტიანული ქცევები მრავალჯერადი იყო. ჩვენ ვპოულობთ ჭეშმარიტ წმინდანებს დევნილნი, მაგრამ ყოველთვის მშვიდობიანები და ადამიანები, რომლებიც ერთმანეთში ურევენ რელიგიას და პოლიტიკას, რომლებიც იარაღდებიან და უპასუხებენ და რტყმას სამეფო კათოლიკურ ჯარებს. დანიელს 11:34-ში სული მათ „თვალთმაქცებად“ მოიხსენიებს. რამდენიმე რელიგიურმა ადამიანმა გაიგო, რომ ქრისტიანობა ნიშნავს იესოს მიბამვას ყველ ფერში, დაემორჩილო მის ბრძანებებს და დაემორჩილო მის აკრძალვებს; იარაღის გამოყენება ერთ-ერთი მათგანია და ეს იყო მისი ბოლო გაკვეთილი დაკავების დროს. იესოს შეურაცხყოფა გამართლებულია იმით, რომ პროტესტანტები

აგრძელებენ კათოლიკური მემკვიდრეობის პრაქტიკას, თავიანთი მაგალითით ხელს უწყობენ სწავლებასა და მაცდურობას, რომელიც ეკუთვნის კათოლიკე იზებელს. მათი არასრულყოფილი რელიგიური პრაქტიკა არღვევს მათ დვთის განსჯაში, რომელსაც ისინი შეურაცხყოფენ მისი მტრების წინაშე. რეფორმაციის დასაწყისში ამ ფაზამ მიიყვანა იგი განსაკუთრებულ განსჯისკენ; რაზეც ის ხაზს უსვამს: „სხვა ტვირთს არ დაგაყენებთ მხოლოდ ის შეინახეთ სანამ არ მოვალ“. მაგრამ დოქტრინული არასრულყოფილება ამ დასაწყისში ლეგიტიმურია და ღმერთი ღებულობს მათ სამსახურს, ვინც იღებს დევნასა და სიკვდილს მისი სახელით. მეტი ვერ გასცეს, მაქსიმუმი გასცეს: სიცოცხლე. ღმერთი ხაზს უსვამს მსხვერპლშეწირვის ამ სულს, რომელსაც ის ასახელებს, როგორც „პირველზე მრავალრიცხოვან საქმეებს (მუხლო 19)“. რომაული კათოლიციზმის წარმართობა შეადრეს კერპებისთვის შეწირულობას. რომაული მოტყუების დენონსაცია დაიწყო პიერ ვალდოს (Vaudés) სრულყოფილდ განმანათლებლური ნაწარმოებებით, რომელიც 1170 წლადან დაწერა ბიბლიის ვერსიას თინურის გარდა სხვა ენაზე, პროვანსული. მისი ცოდნა და გაგება დვთიური მოთხოვნების შესახებ იყო გასაოცრად სრულყოფილი და მის შემდეგ პროტესტანტული რწმენა გაუარესდა. ჯონ კალვინის შთაგონებით პროტესტანტული სარწმუნოება კიდევ უფრო გამკაცრდა და მისი კათოლიკე მოწინააღმდეგის სახე მიიღო. ხოლო გამოთქმა „რელიგიური ომები“ მოწმობს ღმერთის სისამაგლს, რადგან იესო ქრისტეს რჩეულები, ჭეშმარიტები, არ უბრუნებენ მათ მიყენებულ დარტყმას. მათი შურისძიება თავად უფლსგან იქნება. საკუთარი თავის შეიარაღებით პროტესტანტებმა, რომელთა დევიზი იყო "sola scriptura", "მხოლოდ წმინდა წერილი", გამოხატეს ზიზღი ბიბლიის მიმართ, რომელიც კრძალვდა მათ ძალდობას. იესო ძალთან შორს წავიდა ამ მხარეში და ასწავლ თავის მოწაფეებს, რომ „სხვა ლოყა“ უნდა მიებრუნებინათ მას, ვინც მათ ურტყამდა.

ეს პერიოდი, როდესაც კათოლიკურმა დევნამ გამოიწვია იესოს ერთგული მსახურების სიკვდილი, სამჯერ არის ხაზგასმული აპოკალიფსში, აქ ამ პერიოდში თიატირაში, ასევე მე⁵⁻⁶ მე-6 თავის ბეჭედი და მე³ მე-8 თავის საყვირში. აქ, 22-ე მუხლში, იესო ამხნევებს თავის მოწამეობრივ მსახურებს და

უცხადებს მათ, რომ აპირებს შური იძიოს მათი სიკვდილს ან რომისა და მისი სამეფო მსახურების მიერ მიყენებულ ტანჯვის შესახებ. *პერგამონის* სახელში და მალე საკვანძო სიტყვა აშკარად ჩანს, კათოლიკური რელიგია დანაშავეა ღმერთის მიმართ *მრუშობაში* და ვინც ამას ჩაიდენს, კათოლიკე მონარქები, მათი ლოგები და მათი ცრუ თავადაზნაურობა გადაიხდიან ფრანგი რევოლუციონერების გილოტინის ქვეშ. უსამართლოდ დაღვრილ სისხლს. გამოცხადება 2:22-23: „*აჰა, მე და ვაგდებ მას საწოლზე და დიდ გასაჭირს გამოვგზავნი მათთან, ვინც მრუშობს მასთან*, თუ არ მოინანიებენ თავიანთ საქმეებს. მის შვილებს მოვკლავ; და ყველ ეკლესია გაიგებს, რომ მე ვარ ის, ვინც იკვლევს გონებსა და გულებს და ვაჯილდობთ თითოეულ თქვენგანს თქვენი საქმეების მიხედვით. მაგრამ ფრთხილდ! რადგან 1843 წელს შემდეგ *„მასთან მრუშებიც“* პროტესტანტები იქნებიან, ამიტომ ღმერთი მოამზადებს ბირთვულ „მესამე მსოფლიო ომს“, კათოლიკე, მართლმადიდებლური, ანგლიკანური, პროტესტანტი და სხვა მრუშობის ახალ სასჯელს. ადვენტიისტი. პარალელურად სული ამბობს მე-⁵ ბეჭედი: გამოცხადება 6:9—11: „*როდესაც მან მეხუთე ბეჭედი გახსნა, სამსხვერპლოს ქვეშ დავინახე ღვთის სიტყვისა და მოწმობის გამო დახოცილთა სულები. ისინი ტიროდნენ დიდი ხმით და ამბობდნენ: როდემდე აყოვნებთ წმიდა ოდა ქეშმარიტო მოძღვარო, განკითხვა და ჩვენი სისხლის შურისძიება დედა მიწაზე მცხოვრებთათვის? თითოეულ მათგანს თეორი ხალთი გადაეცა; და უთხრეს, რომ კიდევ ცოტა ხნით დასვენებულყვენენ, სანამ არ დასრულდებოდა მათი თანამსახურებისა და მათი ძმების რიცხვი, რომლებიც მათსავითუნ და მოეკლათ.*“

მე-5 ბეჭდის ეს სცენა შეიძლება იყოს და მახეველი და შეცდომაში შემყვანი ცუდად განათლებული გონებისთვის. დაე, ყველფერი ნათელი იყოს, ეს გამოსახულება გვიჩვენებს ღმერთის საიდუმლო აზრს, რადგან ეკ.9:5-6-10-ის მიხედვით, ქრისტეში მიცვალებულებს სძინავთ ისეთ მდგომარეობაში, როდესაც მათი მეხსიერება დავიწყებულა და აღარ მონაწილეობენ ყველფერში. რაკეთდება მზის ქვეშ. ბიბლია პირველ სიკვდილს ანიჭებს მთელ არსების განადგურების მნიშვნელობას; გარდაცვლილი ისეთია, თითქოს არასოდეს არსებობდა, იმ განსხვავებით, რომ არსებობის შემდეგ მთელი მისი არსებობა ღვთის აზრში რჩება ამოტვიფრულ. ამიტომ,

ღმერთი თავის ცოცხალ მსახურებს მიმართავს ამ ნუგეშის გზავნილს გასამხნეველად. ის შეახსენებს მათ, რომ მისი დაპირების თანახმად, სიკვდილს მიღს შემდეგ, არის დრო მათი გამოღვიძებისთვის, როდესაც ისინი, მისი მეშვეობით, აღდგებიან. ამის შემდეგ მათ ექნებათ შესაძლებლობა, განიკითხონ იესო ქრისტეში ღმერთის მზერა და განაჩენი, მათი თანაბრად მკვდრეთით აღმდგარი მწამებლები, მაგრამ *ათსი წლის* ბოლოს. *თატირას* გზავნილში გამოცხადებულ სიკვდილ მათთვის, *ვინც მრუმობს კათოლიკე იზებელთან*, *ორმაგად* აღსრულდება. დედამიწაზე, რევოლუციონერების მუშაობა პირველ ეტაპია, მაგრამ მის შემდეგ, თავის დროზე და მეორე ფაზაში, უკანასკნელ განკითხვის *მეორე სიკვდილ*, *საათი, როდესაც "ყველ ასამბლეა"* ქრისტიანი ურწმუნოები ან ყველ ეპოქის მორწმუნეები. ქრისტიანული ეპოქის იხილვთ ღვთის სამართლიან განაჩენს, რომელიც გამოყენებულ იქნება სულიერი *მრუმობის წინააღმდეგ*.

თავის სიმბოლურ გამოსახულებაში მე⁴ მე-8 თავის *საყვირი ადასტურებს* „*დიდი გასაჭირის*“ მოქმედებას, რომელიც დაპროგრამებულია პაპის *მრუმობისა და მის მხარდამჭერ მონარქისტების* დასასჯელად. *მზე*, ღვთაებრივი შუქი, *მთვარე*, ბნელ კათოლიკური რელიგია და *ვარსკვლავები*, რელიგიური ხალხი, 1793 და 1794 წლებში ფრანგი რევოლუციონერების ათეიზმის დევნას *მესამედურტყამს*.

მშვიდობიანი პროტესტანტებისადმი მიმართული გზავნილს დასასრულს სული ადასტურებს იარაღის გამოყენების გმობას იმით, რომ იხსენებს, რომ მხოლოდმეშვიდე ათსწლეულის ზეციური სამსჯავროს დროს მომზადებულ უკანასკნელ განკითხვისთვის იქნება შურისძიება რჩეულისთვის. ამიტომ მას არ აქვს უფლება იმიოს შურისძიება ამ ზეციური სამსჯავროს წინაშე, სადაც შემდეგ განიკითხავს თავის მდევნელებს იესო ქრისტესთან ერთად და მონაწილეობას მიიღებს მათ სასიკვდილო განაჩენში. ”*ის განაგებს მათ რკინის კვერთხით როგორც თიხის ჭურჭელს ამსხვრევს*”. ამ განაჩენის მიზანი იქნება უკანასკნელ განაჩენის მეორე სიკვდილთმსჯავრდებულ და მნაშავეების ტანჯვის დროის განსაზღვრა. 29-ე ლექსში ნახსენებია: *დიღს ვარსკვლავი*. ”*და მე მივცემ მას დიღს ვარსკვლავს*.” ეს გამოთქმა აღნიშნავს მზეს, ღვთაებრივი სინათლის გამოსახულებას. გამარჯვებულ

მარადისობაში შევაღვთაებრივ ნათელში. მაგრამ ამ მარადიულ კონტექსტამდე, ეს ტერმინი ამზადებს მეხუთე ასოს, რომელიც მოდის. დიღოს ვარსკვლავი მოხსენიებულია 2 პეტრეს 1:19-20-21-ში: „ ჩვენ კიდევ უფრო მტკიცედ ვფლობთ წინასწარმეტყველურ სიტყვას, რომელსაც კარგად აქცევთ ყურადღებას, როგორც ლმპარს, რომელიც ანათებს ბნელ ადგილს, სანამ დღე გათენდება და დიღოს ვარსკვლავი ამოდის თქვენს გულუბში; უპირველეს ყოვლისა თქვენ იცით, რომ წმინდა წერილის არც ერთი წინასწარმეტყველება არ შეიძლება იყოს პირადი ინტერპრეტაციის ობიექტი, რადგან ადამიანის ნებით კი არ მოხდა წინასწარმეტყველება, არამედ სულიწმიდის აღძრულია, რომ ადამიანებმა ისაუბრეს ღვთისგან. ეს მუხლო ხაზს უსვამს წინასწარმეტყველური სიტყვის მნიშვნელობას, რადგან მომავალ ეპოქის კონტექსტი სულიერად იქნება განპირობებული დან.8:14-ში ნაწინასწარმეტყველები ღვთაებრივი განკარგულების გამოყენებაში. ” საღამოს 2300 საათამდე და სიწმინდე იქნება გამართლებული. ” მაგრამ იმ დროს ეს ლექსი მხოლოდ თარგმანში იყო ცნობილი: " 2300 საღამომდე და დიღამდე და განიწმინდება სიწმინდე ". ამ თარგმანშიც კი, ღვთის გზავნილი იყო იგივე, მაგრამ ნაკლებად ზუსტი, იგი ამ ფორმით შეიძლება განიმარტოს, როგორც სამყაროს აღსასრულს შესახებ ჩვენი უფლისა და მაცხოვრის იესო ქრისტეს დაბრუნების გზით. ღმერთმა გამოიყენა ამერიკელი პროტესტანტი უილიამ მილერი რწმენის ორი ადვენტიისტური გამოცდის ჩასატარებლად 1843 წლის გაზაფხულზე და 1844 წლის შემოდგომაზე. როგორც დანიელს 12:11-12 გვასწავლს, ამ ორ თარიღს შორის, 1843 წელს, ღვთაებრივი განკარგულება იხსნება და ცემული პროტესტანტებისგან. იესო ქრისტეს მიერ შეთავაზებულ მხსნელო სამართლიანობა; რადგან ისინი აღარაკმაყოფილებენ ღვთის მიერ მოთხოვნილ ახალ სიწმინდის სტანდარტს. იესოს სამართლიანობა მარადიულია, მაგრამ ის მხოლოდ თავად იესოს მიერ არჩეულ ჭეშმარიტ რჩეულს სარგებელს მოუტანს და ეს ყოველთვის და სამყაროს აღსასრულამდე.

აქ, თიატირასა და სარდისს შორის, 1843 წლის გაზაფხულს პირველ დღეს, ძალში შედის დან.8:14 ბრძანებულება და მის შედეგებს აღმოვაჩინოთ სულს

მიერ იმ თარიღის ქრისტიანებს მიმართულ
გზავნილებში.

გამოცხადება 3: ასამბლეა 1843
წოდან -
აღდგასამოციქულო ქრისტიანული
რწმენა

მეხუთე ეპოქა: სარდო

იესო ქრისტეს მიერ გამოტანილი განაჩენი 1843
წლის გაზაფხულზე და 1844 წლის 22 ოქტომბრის
ადვენტისტების სასამართლო პროცესების შემდეგ:

მუხლო 1: „*დაწერე სარდისის კრების ანგელოზს: აირას ამბობს ის, ვისაც აქვს ღვთის შვიდი სული და შვიდი ვარსკვლავი: მე ვიცი შენი საქმეები. ვიცი, რომ შენ ცოცხალ ხარ და მკვდარი ხარ.*»

„*სარდისის*“ ეპოქა, მეხუთე წერილს თემა, გამოავლენს ორ პროტესტანტ ქრისტიანულ ქცევას, რომლებიც საპირისპიროა: დაცემულს, რომელსაც იესო ეუბნება: „*ცოცხალ დითულები და მკვდარი ხარ*“; ხოლო რჩეულებს მე-4 სტროფში: „*ისინი ჩემთან ერთად და დანთე თრსამოსში, რადგან ღირსები არიან*“. მისი ორი გზავნილს შინაარსის მსგავსად, სახელწოდება „*სარდისი*“ ორმაგ მნიშვნელობას ატარებს, რომლის მნიშვნელობაც აბსოლუტურად საპირისპიროა. მე ვინარჩუნებ ამ ბერძნულ ფესვის მთავარი იდეებს: კრუნჩხვითი და მვირფასი ქვა, სიკვდილ და სიცოცხლე. გრიმასირება და კრუნჩხვა განსაზღვრავს სარდონიულ სიცილს; ბერძნულ სარდონიონი არის სანადირო ბადის ზედა თოკი; სარდინი არის თევზი; და პირიქით, სარდო და სარდონიქსი მვირფასი ქვებია; სარდონიქსი არის ყავისფერი ქალღედონის ნაირსახეობა. ამ წერილს დასაწყისში იესო წარმოაჩენს თავს, როგორც „*ის, ვისაც აქვს ღვთის შვიდი სული და შვიდი ვარსკვლავი*“, ანუ სულს განწმენდა და შვიდი ეპოქის მისი მსახურების განკითხვა. როგორც დან.12-ში, ის დგას მკვლელ მდინარის ზემოთ, ადვენტისტური რწმენის გამოცდაზე და აქ გამოაქვს თავისი განაჩენი. აღვნიშნოთ ის ნაცნობობა, რომელიც მიუთითებს იმაზე, რომ თანამოსაუბრე ერთია კოლექტიური გაგებით. მთელ პროტესტანტულ ნორმას ეხება. იესომ ბოლო მოუღო პროტესტანტულ გამოწვევას, რომელიც

აღინიშნა თიატირას გზავნილში. ახალ „ტვირთი“ (როგორც ეს მეამბოხე მორწმუნეებს ესმით) ახლ დაწესებულა და მოითხოვება. რომაულ კვირის პრაქტიკა უნდა იყოს მიტოვებული და შეცვალოს შაბათის შაბათი. და ნ.8:14-ის ეს ბრძანებულება ცვლის იმპერატორ კონსტანტინე I-ის მიერ 321 წლის 7 მარტიდან დაყარებული იტალიის რეზიდაციას. 1833 წელს, 1844 წელს და 11 წლის ადრე, მსოფლიო ვარსკვლავების უწყვეტი შხაპით, რომელიც გრძელდებოდა შუაღამედან დილს 5 საათამდე და ხილული იყო მთელშივე ერთეულში ტაბეში, ღმერთმა ილუსტრირდა და იწინასწარმეტყველ პროტესტანტი ქრისტიანების მასიური დაცემა. ამ ინტერპრეტაციაში რომ დაგარწმუნოთ, ღმერთმა აჩვენა აბრაამის ვარსკვლავები და უთხრა: „ასე იქნება შენი შთამომავლობა“. ამრიგად, 1833 წლის ვარსკვლავების დაცემა იწინასწარმეტყველ აბრაამის ამ შთამომავლობის მასიური დაცემა. ეს ციური ნიშანი *მოხსენიებულია* მე-ნ ბეჭდის თემაში გამოცხ.ნ:13-ში. იესომ თქვა: „ამბობენ, რომ ცოცხალ ხარ და მკვდარი ხარ“. მაშასადამე, ის, ვისზეც ის საუბრობს, აქვს ღმერთის წარმომადგენლის რეპუტაცია და ეს დეტალი შეესაბამება პროტესტანტიზმს, რომელიც, მისი რეფორმაციის რწმენით, ფიქრობს, რომ იგი შეურიგდა ღმერთს. ღვთაებრივი განაჩენი მოდის: "მე ვიცი შენი საქმეები", "და შენ მკვდარი ხარ". თავად ღმერთისაგან, დიდი მსაჯულისგან მოდის ეს განაჩენი. პროტესტანტს შეუძლია იგნორირება გაუკეთოს ამ განაჩენს, მაგრამ მას არ შეუძლია გაექცეს მის შედეგებს. 1843 წელს ძალში შევიდა დანიელის 8:14 და დგენილება და არც ერთი ქრისტიანი არ უნდა იყოს იგნორირებული ცოცხალ ღმერთის კანონის შესახებ. ეს იგნორირება გამოწვეულია ბიბლიური წინასწარმეტყველური სიტყვის ზიზღით, რომელსაც პეტრე მოციქული მოგვიწოდებს, რომ მთელი ყურადღება მივაქციოთ 2 პეტ.1:19-20-ში: „ჩვენ კიდევ უფრო და რწმუნებულნი ვართ წინასწარმეტყველური სიტყვა, რომელსაც თქვენ კარგად აკეთებთ მიაქციეთ ყურადღება, როგორც ლმპარს, რომელიც ანათებს ბნელ ადგილს, სანამ დღე არ გათენდება და დილს ვარსკვლავი არ ამოვა თქვენს გულში; უპირველეს ყოვლისა თქვენ იცით რომ წმინდა წერილს არც ერთი წინასწარმეტყველება არ შეიძლება იყოს პირადი ინტერპრეტაციის ობიექტი. » ახალი შეთანხმების ბიბლიის ყველ ტექსტის შუაში შეუმჩნევლად, ეს

მუხლები განასხვავებს სიცოცხლესა და სიკვდილს შორის, განსაკუთრებით 1843 წლდან.

მუხლო 2: „*ფხიზლდ იყავით და გააძლოერეთ და რჩენილები, რომლებიც მოკვდებიან; რადგან ვერ ვიპოვე შენი საქმეები ჩემი ღმერთის წინაშე სრულყოფილი.*»

თუ ისინი არ დააკმაყოფილებენ სიწმინდის ახალ სტანდარტს, პროტესტანტიზმის „*დანარჩენი*“ „*მოკვდება*“. რადგან ღმერთი გამოხატავს მას ორი მიზეზის გამო. პირველი არის რომაული კვირას პრაქტიკა, რომელიც დაგმოხდა და ნ.8:14 დადგენილების ძალში შესვლთ; მეორე არის წინასწარმეტყველური სიტყვისადმი უინტერესობა, რადგან ადგენტი სტური გამოცდილებით ღმერთის მიერ მიცემული გაკვეთილს გათვალისწინების გარეშე, პროტესტანტი შთამომავლები ატარებენ მამების განმემკვიდრეობით მიღებულ დანაშაულს. ორივე საკითხზე იესომ თქვა: „*მე ვერ ვიპოვე შენი საქმეები სრულყოფილი ჩემი ღმერთის წინაშე*“. „*ჩემი ღმერთის წინაშე*“ თქმით იესო პროტესტანტებს ახსენებს ათი მცნების ნორმას, რომელიც დაწერილია ღმერთის თითო, მამით, რომელსაც ისინი სძულს მის სასარგებლოდ, რომელიც უნდა გადაარჩინოს. მის სრულყოფილ დმორჩილ რწმენას, რომელიც მან მისცა სანიმუშოდ, არაფერი აქვს საერთო პროტესტანტულ სარწმუნოებასთან, მრავალი კათოლიკური ცოდვის მემკვიდრესთან, მათ შორის, პირველ რიგში, ყოველგვარი უღდასვენებასთან პირველ დღეს. ხსნის კარი სამუდამოდ იხურება კოლექტიურ პროტესტანტურ რელიგიურ ნორმაზე, „*მეექვსე ბეჭდის*“ „*ვარსკვლავები*“ ცვივა.

მუხლო 3: „*მაშ, გაიხსენეთ, როგორ მიიღეთ და მოისმინეთ და შეინახეთ და მოინანიეთ თუ არ უყურებ, ქურდივით მოვალ და არ იცი, რომელ საათზე დაგემართება.*»

ეს ზმნა „*დაიმახსოვრე*“ გულისხმობს კრიტიკულ მედიტაციას წარსულის ნამუშევრებზე. მაგრამ მხოლოდ ჭეშმარიტად არჩეულნი არიან საკმარისად თავმდაბლები, რომ გააკრიტიკონ საკუთარი ნამუშევრები. გარდა ამისა, ეს ბრძანება „*დაიმახსოვრე*“ იწვევს „*დაიმახსოვრე*“ მეოთხე მცნების დასაწყისში, რომელიც ბრძანებს მეშვიდე დღის განწმენდილ დანარჩენს. აქ, ორმაგად, ოფიციალური პროტესტანტიზმი მოწვეულია გადახედოს მის მიღებას უილოამ მილერის მიერ 1843 წლის გაზაფხულზე და 1844 წლის შემოდგომაზე

წამოწყებულ წინასწარმეტყველურ გზავნილებზე, ისევე როგორც ღმერთის 10 მცნება და მე-4 მე-4 ტექსტზე. რომ ის 1843 წლიდან გადადის სასიკვდილო ცოდვაში. იესო ქრისტესთან მისი დაშორების ყველზე სერიოზული შედეგია ფორმულირებულო: „*თუ არ უყურებ, ქურდვით მოვალდა არ იცი, რომელსაა თზე მოვა. შენ.*» ვნახავთ, როგორ იქცა 2018 წლიდან ეს გზავნილი ცოცხალ რეალობად. სიფხიზლს გარეშე, სინანულსა და სინანულს ნაყოფის გარეშე, პროტესტანტული რწმენა საბოლოოდ მკვდა რია.

ლუქსი 4: „*მაგრამ თქვენ გყავთ რამდენიმე კაცი სარდეში, რომლებსაც არ გაუბილწავთ ტანსაცმელი; ისინი ჩემთან ერთად დადიან თერთ ტანსაცმელში, რადგან ღირსები არიან.*»

გაჩნდება ახალ სიწმინდე. ამ გზავნილში იესო კმაყოფილია იმით, რომ მოწმობს „*რამდენიმე კაცის*“ არსებობაზე, ელენ.ჯი.უაითისთვის გაცხადებულ დეტალების მიხედვით, რომელიც მათ შორის იყო, მხოლოდ 50 კაცმა მიიღო ღვთის მოწონება. ეს „*რამდენიმე მამაკაცი*“ ნიშნავს მამაკაცებსა და ქალებს, რომლებიც მოწონებულნი და კურთხეულნი არიან, ინდივიდუალურად, თავიანთი რწმენის და სამოწმებლად უფლს მოლოდინის შესაბამისად. იესომ თქვა: „*თუმცა სარდეში გყავთ კაცები, რომლებსაც არ გაუბილწავთ ტანსაცმელი; და ჩემთან ერთად დადიან თერთ [სამოსით], რადგან ღირსები არიან.*”ვის შეუძლია ეჭვქვეშ დააყენოს თავად იესო ქრისტეს მიერ აღიარებულ ღირსება? 1843 და 1844 წლების რწმენის გამოცდაში გამარჯვებულებს იესო ჰპირდება მარადიულ სიცოცხლეს და სრულ მიწიერ აღიარებას, რომელიც ოფიციალურ ფორმას მიიღებს *ფილ დე ლუიიდან* მომავალ შეტყობინებაში. „*ტანსაცმელს*“ ბილწულობა ადამიანის თავისუფალ ქცევას მიეწერება. „*სამოსელი*“, როგორც იესო ქრისტეს მიერ მინიჭებულ სიმართლე, ამ შემთხვევაში „*თერთი*“, მისი სიბილწე ნიშნავს ამ სიმართლს და კარგვას ტრადიციული პროტესტანტული ბანაკისთვის. აქ, პირიქით, ბიწიერების არარსებობა ნიშნავს იესო ქრისტეს „*მარადიულ სიმართლეს*“ მინიჭების გაგრძელებას და ნ.9:24-ის მიხედვით. მალე შაბათის ცოდნა და პრაქტიკა მისცემს მათნამდვილ სიწმინდეს, იესო ქრისტეს მინიჭებულ სიმართლანობის ნაყოფსა და ნიშანს. ეს გონივრული და გონიერი არჩევანი მათ მალე მარადიულს გახდის მათგან წმენდასა და ზეციურ განდიდებაში, რომელიც გამოსახულია მე-5 ლუქსის „*თერთი სამოსით*“;

რომელიც მოდის. სული გამოაცხადებს მათ "უმწიკვლო": "და მათ პირში სიცრუე არ მოიძებნა, რადგან უბიწოები არიან (გამოცხ.14:5)". ისინი იპოვიან „მშვიდობას ყველსთან და განწმენდას, რომლის გარეშეც ვერც ერთი ხორცი ვერ იხილვს უფალს“, პავლეს თანახმად, ებრ.12:14. კონკრეტულად, ეს „თეორი სამოსი“ მიიღებს ცოდვის მოხსნის ფორმას, რომელიც წარმოადგენს რომაული კვირას. იმის გამო, რომ ისინი ორჯერ ელოდნენ მას ორჯერ, მის ადგილს, მისი მოწონების ნიშნად, ღვთის ბეჭედი მიენიჭა მათ შაბათს, რომელიც მოდის უფლოს რჩეულთა გასათეორებლად, რომლებიც იცავენ მის სიმატელს. ასე განხორციელდა „საწმიდარის განწმენდა“, რომელიც იმ დროს ითარგმნა და ნიელს 8:14. ამ მხერის ქვეშ, 1844 წლის 23 ოქტომბრიდან, იესომ რჩეულ გამარჯვებულებს ციური ხილვით გადასცა ხატი მისი გადასვლის წმინდა ადგილდან მიწიერი სიწმინდის უწმინდეს ადგილს. ამგვარად, მანილუს ტრაციულ და იხსენა ის მომენტი, როდესაც ჯვარზე მოკვდა, მისი რჩეულს ცოდვა გამოისყიდა, რითაც შეასრულა "გამოსყიდვის დღე", ებრაული "იომ კიპური". ეს მოვლენა უკვე მოხდა, ხილვაში მოქმედების განახლება მხოლოდ იესოს სიკვდილთ მიღწეულ მარადიულ სამართლიანობის პირველი მიღწევის ეჭვქვეშ დაყენებას ისახავდა მიზნად. რაც ფაქტიურად შესრულებულია სარდისის დაცემული ხალხისთვის, რომელთა გამოვლენილი რწმენა არა დამაკმაყოფილებელია შემოქმედი ღმერთისთვის. ორი მიზეზის გამო, ღმერთს შეუძლია უარყოს ისინი თავისი გამოცხადებულ წინასწარმეტყველური ქეშმარიტებისადმი სიყვარულს ნაკლებობის გამო და შაბათის დარღვევის გამო, რომელიც 1843 წლიდან და ნიელს 8:14-ის ბრძანებულების ძალში შესვლთ გახდა და დებულ.

ლუქსი 5: „ვინც გაიმარჯვებს, თეორი სამოსი შეიმოსება; მე არ წავშლო მის სახელს სიცოცხლის წიგნიდან, არამედ ვადიარებ მის სახელს ჩემი მამის წინაშე და მისი ანგელოზების წინაშე.“

იესო ქრისტეს მიერ გამოსყიდული რჩეული არის მორჩილი არსება, რომელმაც იცის თავისი სიცოცხლე და მარადიულობა შემოქმედის, კეთილი, ბრძენი და სამართლიანი ღმერთის წინაშე. ეს არის მისი გამარჯვების საიდუმლო. მას არ შეუძლია მასთან კამათი, რადგან ის იწონებს ყველფერს, რასაც ამბობს და აკეთებს. ასევე ის თავად არის თავისი მაცხოვრის სიხარულო, რომელიც იცნობს მას და

უწოდებს მას თავის სახელს, სამყაროს და არსებიდან, სადაც მან იხილ იგი თავისი წინასწარი ცოდნით. ეს ლექსი გვიჩვენებს, თუ როგორ არის ცრურელიგოური ადამიანების ცრუპრეტენზიები ამაო და შეცდომაში შემყვანი მათთვისაც კი, ვინც ამას აკეთებს. ბოლოსიტყვა ეკუთვნის იესო ქრისტეს, რომელიც ყველს ეუბნება: „ვიცი შენი საქმეები“. ამნაწარმოებების მიხედვით, ის ყოფს თავის ფარას, ათავსებს თავის მარჯვნივ, ცხვრებს, მარცხნივ კი აჯანყებულთებს და მტაცებელ მგლებს, რომლებიც განკუთვნილია უკანასკნელ განკითხვის მეორე სიკვდილს ცეცხლისთვის.

ლექსი 6: „ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს!“

თუ ყველს შეუძლია სიტყვასიტყვით მოისმინოს სულის წინასწარმეტყველური სიტყვები, პირიქით, მხოლოდ მის რჩეულს, რომელსაც ის შთააგონებს და ასწავლის, შეუძლია გაიგოს მათი მნიშვნელობა. სული მიუთითებს ისტორიულ დროში შესრულებულ ზუსტ ფაქტებზე, ამიტომ რჩეული უნდა იყოს დაინტერესებული რელიგიური და საერო ისტორიით და მთელი ბიბლიით, რომელიც შედგება ჩვენებების, ქების და წინასწარმეტყველებების ისტორიებით.

შენიშვნა: მე-3 მუხლში იესო ქრისტემ უთხრა დცემულ პროტესტანტს: „ამიტომ გაიხსენე, როგორ მიიღე და მოისმინე, დიცავი და მოინანიე. თუ არ უყურებ, ქურდვით მოვალ და არ იცი, რომელსაათზე დაგემა რთება“ . პირიქით, გამარჯვებულთა მემკვიდრეებისთვის, 2018 წლის გაზაფხულთან, ეს გზავნილი გადაკეთდა: „თუ უყურებ, ქურდვით არ მოვალ და იცი, რომელსაათზე მოვალ შენთან“ . და უფაღმა შეასრულს თავისი დანაპირები, რადგან დღეს, 2020 წელს, მისმა რჩეულმა იცოდნენ მისი ნამდვილი და ბრუნების თარიღის შესახებ, რომელიც გამოვლინდა 2030 წლის გაზაფხულზე. მის რჩეულს. რადგან ბოროტი მსახურების მიმართ მისი ქცევისგან განსხვავებით, „უფალო არაფერს აკეთებს თავისი მსახურების წინასწარმეტყველების გაფრთხილების გარეშე“ ამო.3:7.

მეექვსე ეპოქა: ფილ დელჯია

ადენტიზმი შედის უნივერსალურ მისიაში

1843-დან 1873 წლამდე, შაბათის ღვთაებრივი შაბათი, ღვთის მიერ დადენილი ჭეშმარიტი მეშვიდე დღე, აღადგინეს და მიიღეს მეშვიდე დღის ადენტიზმის პიონერებმა, რომელიც მიიღო

ოფიციალური ამერიკული ქრისტიანული რელიგიური ინსტიტუტის სახით, სახელწოდებით 1863 წლიდან: "მეშვიდე - დღის ადვენტისტური ეკლესია. დან.12:12-ში მომზადებული სწავლების შესაბამისად, იესოს გზავნილ მიემართება მის რჩეულებს, რომლებიც განწმენდილია შაბათის დასვენებით, 1873 წლის თარიღით. ამავდროულად, ეს რჩეულები სარგებლობენ დანის ნეტარებით 12. :12: „ ნეტარ იყოს ის, ვინც 1335 დღემდე ელს! ".

1843 წლიდან დამკვიდრებული ახალსტანდარტები უნივერსალური გახდა 1873 წელს

ლუქსი 7: „ მიწერე ვილდეფიის კრების ანგელოზს : ასე ამბობს წმიდა, ჭეშმარიტი, რომელსაც აქვს დავითის გასაღები, რომელიც ხსნის და არავინ დახურავს, დახურავს და არავინ დახურავს. გახსნა : »

სახელთ " ვილდეფია ", იესო აჩვენებს თავის რჩეულს. მან თქვა: „ ამით გაიგებთ ყველ, რომ ჩემი მოწაფეები ხართ, თუ ერთმანეთის სიყვარულს გექნებათ. იოანე 13:35“ და ეს არის ვილდეფიის შემთხვევა, რომლის ბერძნული ფესვები ნიშნავს: ძმურ სიყვარულს. მან აირჩია რჩეული, ვინც მას შეადგინა, მათი რწმენის გამოცდის გზით და ამ გამარჯვებულთა თვის მისი სიყვარული ივსება. იგი წარმოაჩენს საკუთარ თავს ამ გზავნილში და ამბობს: „ აი რას ამბობს წმიდა, ჭეშმარიტი “. წმიდა, რადგან ეს არის დრო, როდესაც შაბათის და რჩეულთა განწმენდა მოითხოვება დანის 8:14 ბრძანებულებით, რომელიც ძალში შევიდა 1843 წლის გაზაფხულიდან. მართალია, რადგან ამ წინასწარმეტყველურ საათში, აღდგენილია ჭეშმარიტების კანონი; ღმერთი ხელხელ აღმოაჩენს თავისი მე-4 მცნების სიწმიბის, რომელსაც 321 წლის 7 მარტიდან არღვევენ ქრისტიანები. ის კვლავ ამბობს: „ ვისაც აქვს დავითის გასაღები “. ეს არ არის წმინდა პეტრეს გასაღებები, რომლებიც აცხადებდნენ რომის მფლობელობაში. „ დავითის გასაღები “ ეკუთვნის „ დავითის ძეს “, თავად იესოს. მის გარდა არავის შეუძლია მარადიული ხსნა მიაწიჭოს, რადგან მან ეს გასაღები ჯვრის სახით „ მხარზე “ ტარებით მოიპოვა, ისა.22:22: „ მხარზე დავდებ სახლს გასაღებს. დავითის: როცა გაიხსნება, არავინ დახურავს; როცა დაიხურება, არავინ გახსნის. ” ეს გასაღები, რომელიც აღნიშნავს მისი ტანჯვის ჯვარს, ამ ლუქსის შესასრულებლად, აქ ვკითხულობთ: " ვინ ხსნის და არავინ დახურავს, ვინც დახურავს და არავინ

გახსნის ". ხსნის კარი ღიაა მეშვიდე დღის ადვენტიზმის ასაშენებლად და დახურულია რომაული კვირა რელიგიური მიმდევრებისთვის 1843 წლის გაზაფხულთან. რადგან ისინი შეთანხმდნენ, დაემორჩილნ წარმოდგენილ დოქტრინალურ ჭეშმარიტებებს და პატივს სცემდნენ მის სიტყვას წინასწარმეტყველურად, სული. იესომ უთხრა *ფილ დელუისის ეპოქის წმინდანებს* : „*მე ვიცი თქვენი საქმეები. აჰა, იმის გამო, რომ შენ გაქვს მცირე ძალა, დაცავი ჩემი სიტყვა და არ უარყავი ჩემი სახელი, მე დავდგი შენს წინაშე ღია კარი, რომელსაც ვერავინ დაკეტავს.*” ეს პატარა რელიგიური ჯგუფი ოფიციალურად მხოლოდ ამერიკელ იყო 1863 წლიდან. მაგრამ 1873 წელს, Battle Creek-ში გამართული გენერალური კონფერენციის დროს, სულმა გახსნა საყოველთაო მისიონერული კარი, რომელიც უნდა გაგრძელებულიყო იესო ქრისტეს ჭეშმარიტ დაბრუნებამდე. ამას არავინ შეუშლს ხელს და ღმერთი იზრუნებს. უნდა აღვნიშნოთ ის ფაქტი, რომ ყველგან ფერი კარგი, რასაც იესო ხედავს ჭეშმარიტ წმინდანებს შორის, ასევე განსაზღვრავს იმ მიზეზებს, რისთვისაც დაეცა პროტესტანტული რწმენა 1843 წელს. ეს გზავნილი ზუსტად საპირისპიროა იმ გზავნილს, რასაც იესო მიმართავს *სარდისის* დაცემულს მე-3 მუხლში, რადგან მიზნობრივი სამუშაოები თავისთავად შებრუნებულია.

Rev.7-ის 12 ტომი იზრდება

ლუქსი 8: „*მე ვიცი შენი საქმეები. აჰა, იმის გამო, რომ შენ გაქვს მცირე ძალა, დაცავი ჩემი სიტყვა და არ უარყავი ჩემი სახელი, დავიყენე ღია კარი, რომელსაც ვერავინ დაკეტავს.*»

იმ დროინდელ რჩეულს და დებიტა დაფასებენ მისი წარმოებების მიხედვით, რომლებსაც იესო მას სამართლანობას ანიჭებს. მისი „*მცირე ძალა*“ ადასტურებს ჯგუფის დაბადებას, რომელიც დაფუძნებულია მე-4 ლუქსის „*რამდენიმე კაცზე*“. 1873 წელს იესომ ადვენტიტებს გამოუცხადა მათი წინსვლ დაბრუნებისკენ ღია ზეციური კარის სიმბოლოთი, რომელიც გაიხსნება გაზაფხულზე. 2030, ანუ 157 წელიწადში. შემდეგ გზავნილში, რომელიც ლოდიკეას მიმართავს, იესო დადგება ამ კარის წინ, რაც მიუთითებს მისი დაბრუნების გარდაუვალ სიახლოვეს: „*აჰა, მე ვდგავარ კართან და ვაკაკუნებ. თუ ვინმე გაიგოს ჩემი ხმა და გამიღოს კარი, შევაღ*

მასთან და ვისადილობ მასთან, ის კი ჩემთან ერთად 3:20 »

ქრისტიანულ სარწმუნოებაზე წვდომა და შვეებულო იყოებრა ელუბისთვის

ლუქსი 9: „ აჰა, მე მოგცემთ სატანის სინაგოგას, რომლებიც ამბობენ, რომ ებრაელები არიან და არ არიან, მაგრამ ცრუობენ; აჰა, მე ვაიდულებ მათ მოვიდნენ და თაყვანი სცენ შენს ფეხებთან და იცოდე, რომ შეგიყვარე. »

ადვენტისტთა ჯგუფში რასისა და ხორცის მიხედვით ჭეშმარიტი ებრაელების შესვლას მოტივით, ეს ლუქსი ადასტურებს შაბათის დასვენების აღდგენას; კვირა აღარ არის დაბრკოლება მათი მოქცევებისთვის. იმის გამო, რომ 321 წლადან მის მიტოვებას ასევე მოჰყვამის შედეგი, რომ აეკრძალა გულწრფელი ებრაელები მიეღოთ ქრისტიანული რწმენა. რასობრივი ებრაელების შესახებ მისი განაჩენი არ იყო პავლეს, ერთგული მოწმის პირადი აზრი; ეს იყო იესო ქრისტე, რომელიც ადასტურებს ამას ამ გამოცხადებაში, უკვე გამოცხადებაში 2:9, გზავნილში, რომელიც მიმართა იუდეველთა მიერ ცილსწამებულ და სმირნის ეპოქის რომაელების მიერ დევნილ მსახურებს. გაითვალისწინეთ, რომ რასობრივი ებრაელებს მოუწევთ აღიარონ ქრისტიანული ხსნა ადვენტისტურ სტანდარტებში, რათა ისარგებლონ ღვთის მაღლით. მხოლოდ უნივერსალური ადვენტიზმი ატარებს ღვთაებრივ ნათებას, რომლის ექსკლუზიური ოფიციალური საცავი გახდა 1873 წლადან. მაგრამ ფრთხილდ იყავით! ეს ნათელი, მისი მომღვრება და მისი გზავნილები იესო ქრისტეს ექსკლუზიური საკუთრებაა; არც ერთ ადამიანს და არც ერთ ინსტიტუტს არ შეუძლია უარი თქვას მის ევოლუციაზე მათი ხსნის საფრთხის გარეშე. ბოლოს ამ მუხლში იესო ამბობს: „ რომ შეგიყვარე “. შეიძლება ეს ნიშნავდეს, რომ კურთხევის ამ დროის შემდეგ მას შეიძლება აღარ უყვარდეს იგი? დიახ, და ეს იქნება " ლოდიკეას " მიკუთვნებული გზავნილის მნიშვნელობა .

ღვთის მცნებები და იესოს რწმენა

ლუქსი 10: „ რაღვან შენ დაცავი ჩემში მოთმინების სიტყვა, მეც დავიცავ განსაცდელს ჟამს, რომელიც მოვა ცნობილ დედამიწაზე, რათა გამოსცადო მიწის მკვიდრნი. »

ტერმინი მოთმინება ადასტურებს დანიელს 12:12-ში მოხსენიებულ ადვენტიტური ლოდინის კონტექსტს: „ნეტარია ის, ვინც ელოდება და რომელიც მოვა ათას სამას ოცდათხუთმეტ დღემდე!“. გამოცდა ეხება " დედამიწის მკვიდრთა " რწმენას, ვინც ბინადრობს " ცნობილ დედამიწაზე ", ანუ აღიარებულ იესო ქრისტეს, შემოქმედ ღმერთს. ის ადამიანური ნების შესამოწმებლად და „ეკუმენური“ ბანაკის მეთამბოხე სულს ნიღბების გასახსნელად მოდის, რომელიც ბერძნული „oikomenè“-ს მიერ ამ ლექსის „ცნობილმიწას“ ნიშნავს.

ეს დაპირება ავალდებულებს იესოს მხოლოდ იმ პირობით, რომ ინსტიტუტმა შეინარჩუნოს საწყისი რწმენის ხარისხი. თუ ადვენტიტური გზავნილი უნდა გაგრძელდეს ამ ლექსში ნაწინასწარმეტყველები რწმენის საბოლოო უნივერსალური გამოცდის დრომდე, ის სულც არ იქნება ინსტიტუციური ფორმით. იმის გამო, რომ მუქარა დევს ამ გზავნილში მე-11 ლექსში, რომელიც შემდეგშია, მანამდე სრულად პოზიტიური და ღვთისგან კურთხეული. იესოს დაპირება შეეხება მის შთამომავლობას, რომლებიც ცოცხლები დარჩნენ 2030 წელს. ამ დროს, 1873 წელს ჭეშმარიტ რჩეულს დაიძინებს „უფაღში“ გამოცხადების 14:13-ის მიხედვით: „და გავიგონე ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: დაწერე. : კურთხეულნი იყვნენ ამიერიდან უფაღში მოკვდავნი! დაახ, ამბობს სული, რათა დაისვენონ თავიანთი შრომისგან, რადგან მათი საქმეები მათ მიჰყვებათ» მაშასადამე, ეს არის იესო ქრისტეს მიერ ამ სამაგალითო რჩეულს მინიჭებულ მეორე ნეტარება. მაგრამ ის, რასაც იესო აკურთხებს, არის საქმეებით გამოვლენილი ქცევა. „ვიღ დეღობის“ მემკვიდრეები 2030 წელს ერთგულად გაამრავლებენ მის ნაწარმოებებს, რწმენას, ზეციური ღმერთის მიერ მოცემული ჭეშმარიტების მიღებას უახლესი ფორმებით, რაც მათ მისცა; რადგან ისინი დიდ ცვლლებებს განიცდიან ბოლომდე, როდესაც ღვთაებრივი გეგმის გაგება სრულყოფილი იქნება.

იესო ქრისტეს ადვენტიტური დაპირება და მისი გაფრთხილება

ლექსი 11: „სწრაფად მოვდივარ. დაიჭირე რაც გაქვს, რათა არავინ აიღოს შენი გვირგვინი.»

შეტყობინება " მე სწრაფად მოვდივარ " არის ადვენტიტური ტიპის. იესო ამგვარად ადასტურებს ნებისმიერი სხვა რელიგიური აღმსარებლობის

მიტოვებას. მისი დიდებით დაბრუნების მოლოდინი და რჩება სამყაროს აღსასრულმდე, ერთ-ერთი მთავარი კრიტერიუმი, რომელიც განსაზღვრავს მის ნამდვილ რჩეულს. მაგრამ დანარჩენი გზავნილი მძიმე საფრთხეს უქმნის: „*შეაჩერე რაც გაქვს, რათა არავინ წაიღოს შენი გვირგვინი.*” დავის შეუძლია აიღოს მისი გვირგვინი, გარდა მისი მტრებისა? ამიტომ, მის შთამომავლებს, პირველრიგში, მოუწევთ მათი იდენტიფიცირება და იმიტომ, რომ მათ ეს არ გააკეთეს, რომ მათი ჰუმანისტური სულსკვეთების მსხვერპლნი მათთან 1966 წლადან ალანსს შექმნიან.

ლუქსი 12: „*ვინც გაიმარჯვა, მე ვაქცევ მას სვეტად ჩემი ღმერთის ტაძარში და არასოდეს გამოვა; დავწერ მასზე ჩემი ღმერთის სახელს და ჩემი ღმერთის ქალქის სახელს, ახალ იერუსალმს, რომელიც ჩამოდის ზეციდან ჩემი ღმერთისაგან, და ჩემს ახალსახელს.*»

გამარჯვებულთა დმი მიძღვნილ კურთხევის ბოლო სიტყვებში იესო აერთიანებს ხსნის ყველგამოსახულებას. „*სვეტი ჩემი ღმერთის ტაძარში*“ ნიშნავს: მტკიცე საყრდენს ჩემი ჭეშმარიტების გადასატანად ჩემს კრებაში, რჩეულებში. „...და არ გამოვა მეტი“: მისი ხსნა მარადიული იქნება. „...; მასზე დავწერ ჩემი ღმერთის სახელს“: მასში ჩავბეჭდა ვედეგში დაკარგულ ღმერთის პერსონაჟის გამოსახულებას. „...და ჩემი ღმერთის ქალქის სახელს“: ის მიიღებს მონაწილეობას რჩეულთა განდიდებაში, რომელიც აღწერილია Rev.21-ში. „... ახალ იერუსალმის, რომელიც ჩამოდის ზეციდან ჩემი ღმერთისაგან“; „*ახალ იერუსალმი*“ არის განდიდებული რჩეულების შეკრების სახელი, რომლებიც მთლიანად ზეციური გახდნენ, როგორც ღვთის ზეციური ანგელოზები. Rev. 21 აღწერს მას ძვირფასი ქვებისა და მარგალიტების სიმბოლურ გამოსახულებაში, რაც მოწმობს იმ სიყვარულს სიძლიერეზე, რომელსაც ღმერთი გრძნობს მიწიდან გამოსყიდულის მიმართ. იგი ეშვება განახლებულ დედამიწაზე, რათა მარადიულ დიცხოვროს ღმერთის თანდასწრებით, რომელიც იქ დაყენებს მის ტახტს. „... და ჩემი ახალსახელს“: იესო თავისი სახელს შეცვლს უკავშირებს მიწიერი ბუნებიდან ზეციურ ბუნებაში გადასვლს. რჩეულ გადარჩენილ, ცოცხალ თუ მკვდრეთით და რჩენილ, იგივე გამოცდილებით იცხოვრებს და მიიღებს ციურსხეულს, განდიდებულს, უხრწნელს და მარადიულს.

ამ მუხლში ღმერთთან შედარების დაჭინებული მტკიცება გამართლებულია იმით, რომ თავად იესო რჩეულს ღვთაებრივი ასპექტით ხვდებათ.

ლექსი 13: „ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს!“

რჩეულმა გაიგო გაკვეთილი, მაგრამ ის ერთადერთია, ვისაც ეს შეუძლია. მართალია, ეს მესიჯი მხოლოდ მისთვის იყო მომზადებული. ეს გზავნილი ადასტურებს იმ ფაქტს, რომ გამოცხადებული საიდუმლოებების ინტერპრეტაცია და გაგება დამოკიდებულია მხოლოდ ღმერთზე, რომელიც სცდის და ირჩევს თავის მსახურებს.

ადგენტიური მოლოდინების გზავნილები უარის გამო.

”მე სწრაფად მოვალ. და იჭირე რაც გაქვს, რათა არავინ აიღოს შენი გვირგვინი“. ვაი, იმ დროინდელ ოფიციალური ადვენტიზმისთვის დასასრული ჯერ კიდევ შორს არის და დროის დაღლილობით, 150 წლის შემდეგ, რწმენა აღარ იქნება იგივე. იესოს გაფრთხილება გამართლებული იყო, მაგრამ არც აღნიშნეს და არც ესმოდა. და 1994 წელს, ადვენტის ტური ინსტიტუტი რეალურად დაკარგავს თავის "გვირგვინს", უარყო ბოლო "დიდი შუქი", რომელიც წინასწარმეტყველებდა ელენ უაითს, იესო ქრისტეს მაცნემ თავის წიგნში "პირველი ნაწერები" თავში "Ma first vision"., მე-14 და მე-15 გვერდებზე: შემდეგი ტექსტი არის ამონაწერი ამ გვერდებიდან. მე დამატებით ვაკონკრეტებ მის შესახებ, რომ ის წინასწარმეტყველებს ადვენტისტების ნაწარმოების ბედს და თავის თავში აჯამებს მთელს წავლებას, რომელიც წარმოდგენილია გამოცხადების სამი ასამბლეის მიერ: 1843-44 *სარდისი*, 1873 *ვილ დელფია*, 1994 *ლ ოდიკეა*.

ადვენტიზმის ბედი
გამოვლენ და ელენ უაიტის პირველხილვაში

„როდესაც ოჯახურ თავყვანის ცემაზე ვლოცულობდი, სული წმიდა დაისვენა ჩემზე და მე, როგორც ჩანს, უფრო და უფრო მაღლ ვდგებოდი ამ ბნელ სამყაროს ზემოთ. გავტრიალდი, რომ მენახა ჩემი ადვენტისტი ძმები, რომლებიც და რჩნენ ამ სამყაროში, მაგრამ ვერ ვიპოვე ისინი. შემდეგ ხმამ მითხრა: „კიდევ შეხედე, ოღონდ ცოტა მაღლ“. ავხედე და ვინახე

ციცაბო და ვიწრო ბილკი, ამ სამყაროს შორს. სწორედ აქ მიიწევდნენ ადვენტისტები წმინდა ქალქისკენ. მათ უკან, ბილკის დასაწყისში, კაშკაშა შუქი იყო, რომელიც ანგელოზმა მითხრა, რომ შუალამის ტირილი იყო. ეს შუქი ანათებდა ბილკის მთელს იგრძეს, რათა მათი ფეხები არ დაბრკოლებოდა. იესო დადიოდა მათ თავთან, რათა ეხელმძღვანელს; და სანამ ისინი უყურებდნენ მას, ისინი უსაფრთხოდ იყვნენ.

მაგრამ მალე ზოგიერთი მათგანი დაიღალა და თქვა, რომ ქალქი ჯერ კიდევ ძალიან შორს იყო და უფრო ადრე ჩასვლას ფიქრობდნენ. შემდეგ იესომ გაამხნევა ისინი, ასწია თავისი დიდებული მარჯვენა მკლავი, საიდანაც გამოდიოდა შუქი, რომელიც გავრცელდა ადვენტისტებზე. მათ შესძახეს: „აღლუია! მაგრამ ზოგიერთმა მათგანმა თავხედურად უარყო ეს ნათელი და თქვა, რომ ღმერთი არ იყო მათი წინამძღოლი. მათ უკან სინათლე საბოლოოდ ჩაქრა და ისინი ღრმა სიბნელეში აღმოჩნდნენ. ისინი დაბრკოლდნენ და მხედველობიდან დაკარგეს მიზანიც და იესოც, შემდეგ ბილკიდან ჩამოცვივდნენ და ქვემოთბოროტსამყაროში ჩაიძირნენ.“

ღვთის მიერ ახალაზრდა ელენ გულდ-ჰარმონისთვის მიცემული ამ პირველი ხილვის ისტორია წარმოადგენს კოდირებულ წინასწარმეტყველებას, რომელიც ისეთივე ღირებულა, როგორც დანიელს ან გამოცხადების წინასწარმეტყველება. მაგრამ მისგან სარგებლობისთვის საჭიროა მისი სწორად ინტერპრეტაცია. ამიტომ განმარტებას მივცემ.

გამოთქმა „შუალამის ტირილი“ აღნიშნავს სიძვეს მოსვლას შესახებ განცხადებას „ათი ქალწულის იგავში“ მათე 25:1-დან 13-მდე. 1843 წლის გაზაფხულზე ქრისტეს დაბრუნების მოლოდინის გამოცდა და 1844 წლის შემოდგომა იყო პირველი და მეორე მიღწევა; ეს ორი მოლოდინი ერთად წარმოადგენს ისტორიის „პირველ შუქს“, რომელიც მოთავსებულია „მეშვიდე დღის ადვენტისტების“ ჯგუფის „მიღმა“, რომლებიც დროში მიიწევდნენ, იესო ქრისტეს მიერ კურთხეულ გზაზე ან გზაზე. ადვენტისტი პიონერებისთვის 1844 წელი წარმოადგენდა სამყაროს აღსასრულს თარიღს და ბოლო ბიბლიურ თარიღს, რომელიც წინასწარმეტყველურ სიტყვას შეეძლო შესთავაზოს იმ დროის რჩეულს. ამ ბოლო თარიღის გავლას შემდეგ, ისინი ელოდნენ იესოს დაბრუნებას და ფიქრობდნენ, რომ ეს გარდაუვალი იყო. მაგრამ დრო გავიდა და იესო კვლავ არ დაბრუნებულს; რას იწვევს

ხილვა, როდესაც ამბობს: „მათ აღმოაჩინეს, რომ ქალქი ძალთან შორს იყო და უფრო ადრე ჩასვლს ფიქრობდნენ“; ანუ 1844 წელს ან ამ თარიღიდან ცოტა ხნის შემდეგ. ასევე, იმედგაცრუებამ იპყრო ისინი დაახლოებით 1980 წლამდე, როდესაც მე შევედი სცენაზე, მივიღე ეს ახალი და დიდებული შუქი, რომელიც აყალიბებს მესამე ადვენტიის ტულმოდინს . ამჯერად იესოს დაბრუნება 1994 წლის შემოდგომაზეა დაგეგმილი . რა თქმა უნდა, ამ გზავნილს გამოცხადება ეხებოდა მხოლოდ უნივერსალური ადვენტიზმის მიკროკოსმოსს, რომელიც მდებარეობს საფრანგეთში, ვალენს-სურ-რონში. ღვთის არჩევანს საფრანგეთის სამხრეთ-აღმოსავლეთით მდებარე ამ პატარა ქალქისთვის თავისი ახსნა აქვს. სწორედ იქ გარდაიცვალა პაპი პიუს VI პატიმრობაში 1799 წელს, რაც შეასრულა 13:3-ში ნაწინასწარმეტყველები ფაქტი. გარდა ამისა, ვალენსია იყო ქალქი, სადაც დმერთმა დააარსა თავისი პირველი ადვენტიის ტური ეკლესია საფრანგეთის მიწაზე. აქედან გამომდინარე, მან მოიტანა თავისი ღვთაებრივი დიდებული უკანასკნელი შუქი და 2020 წლის ბოლოს ვადასტურებ, რომ მუდმივად და ერთგულად მივიღე მისგან მისი უახლესი და ყველზე მვირფასი გამოცხადებები, რომლებსაც წარმოვადგენ ამ დოკუმენტში. ადვენტიის ტური ვალენსიანი მიკროსამყარო ემსახურებოდა უნივერსალურ ეტაპს ჩვენი დის ელენის ხედვაში უკანასკნელ დიდებულ ნათებასთან დაკავშირებულ ნაწილს შესასრულებლად. ეს ხილვა გვიჩვენებს იმ განსჯას, რომელსაც იესო აკეთებს ვალენსიაში მცხოვრები გამოცდილების შესახებ, ათი ქალწულის იგავის მესამე შესრულება. იესო ცნობს ჭეშმარიტ ადვენტიის ტს მისი ქცევით წარმოდგენილ სინათლს მიმართ. ჭეშმარიტი ადვენტიის ტი გამოხატავს თავის სიხარულს "ალოლია!" » ; სულთ კურთხეულმა აავსო თავისი ჭურჭელი ზეთით. პირიქით, ცრუ ადვენტიის ტები „უხეშად უარყოფენ ამ შუქს“. ღვთაებრივი სინათლს ეს უარყოფა მათთვის საბედისწეროა, რადგან დმერთმა გააფრთხილ ისინი ამ ნეგატიური რეაქციის წინააღმდეგ შთაგონებულ შეტყობინებებით, რომლებიც განკუთვნილი იყო მათთვის, მისი მოციქულისთვის; ისინი განდებიან ცარიელი ჭურჭელი და მოკლებულია ზეთს, რომელიც გამოიმუშავებს ნათურის „შუქს“. გამოცხადებულია გარდა უვალე შედეგი: „შუქი, რომელიც მათ უკან იყო, მთავრდება“; ისინი უარყოფენ ადვენტიზმის ძირითად

საფუძველს. იესო იყენებს თავის პრინციპს: „*ვინასაც აქვს, ვისაც აქვს, მიეცემა და უზვად ექნება, ხოლო ვისაც არა აქვს, წაერთმევა ის, რაც აქვს.*“ მათე 25:29. „...მათ საბოლოოდ დაკარგეს მხედველობა როგორც მიზანზე, ასევე იესოზე“, ისინი გახდებიან უგრძობი ადვენტიტური შეტყობინებების მიმართ, რომლებიც აცხადებენ ქრისტეს დაბრუნებას ან უარყოფენ ადვენტიტური მოძრაობის მიზანს, რომელიც ჩაწერილია თვით სახელწოდებით „ადენტიტი“; "შემდეგ დეცა ბილკიდან და ჩაიძირა ბოროტ სამყაროში, რომელიც იწვა ქვემოთ", 1995 წელს მათ ოფიციალურად მიიღეს თავი პროტესტანტული ალიანსისა და ეკუმენიზმის მიმართ. ამრიგად, მათ დაკარგეს იესო და სამოთხეში შესვლს, რომელიც ადვენტიტური რწმენის მიზანი იყო. ისინი შეუერთდნენ დან.11:29-ის მიხედვით, „*ფარისევლები*“ და „*მთვრალნი*“, როგორც იესომ გამოაცხადა მათ.24:50-ში; სამუშაოს დასაწყისში ნაჩვენებია რამ.

დღეს ეს წინასწარმეტყველური სიტყვები სრულდება. ისინი შესრულდა 1844 წელს, პირველი შუქის "მათ უკან მდებარე" თარიღიდან და 1994 წლამდე, დიდი წინასწარმეტყველური სინათლის თარიღიდან, რომელიც უარყო საფრანგეთში, ქალქ ვალენს-სურ-რონში და არსებულ პირველ ადვენტიტური ეკლესიის მიერ, რომელიც დმერთმა დააარსა. გამოიყენეს მისი დემონსტრაციისთვის. დღეს ოფიციალური ადენტიზმი ეკუმენიზმის „ღრმა სიბნელეშია“ ჭეშმარიტების მტრებთან, პროტესტანტებთან და კათოლიკეებთან.

მეშვიდე ეპოქა : ლოდიკეა

ინსტიტუციური ადენტიზმის დასასრული - მესამე ადენტიტური მოლოდინის უარყოფა.

ლუქსი 14: „*დაწერე ლოდიკეის კრების ანგელოზს : ასე ამბობს ამინ, ერთგული და ჭეშმარიტი მოწმე, დმერთის შექმნის დასაწყისი:*“

ლოდიკეა არის მეშვიდე და ბოლო ეპოქის სახელი; რომ ინსტიტუციური ადენტიზმის კურთხევის დასასრული. ამ სახელს აქვს ორი ბერძნული ძირი "ლოსი, დიკეია", რაც ნიშნავს "განსამართლებულ ხალხს". ჩემამდე ადენტიტებმა თარგმნეს: „განსჯის ხალხი“, მაგრამ დაწესებულებამ არ იცოდა, რომ ეს განაჩენი ამით დაიწყებოდა,

როგორც 1 პეტრე 4:17 გვასწავლის: „ეს არის მომენტი, როცა სასამართლო დაიწყება სახლდან . *ღმერთო, ახლ, თუ ჩვენგან იწყება, რა იქნება მათი, ვინც არ ემორჩილება ღვთის სახარებას?* » იესო წარუდგენს თავს და ამბობს: „*აი რას ამბობს ამინი, ერთგული და ჭეშმარიტი მოწმე, ღმერთის შექმნის დასაწყისი:*“ სიტყვა *ამინი* ებრაულ ნიშნავს: ჭეშმარიტად. იოანე მოციქულს მოწმობით, იესო ხშირად იყენებდა მას (25-ჯერ), იმეორებდა ორჯერ, დასაწყისში, მის განცხადებებამდე. მაგრამ ტრადიციულ რელიგიურ პრაქტიკაში იგი გახდა ტერმინი პუნქტუაციისთვის ლოცვების ან განცხადებების ბოლოს. შემდეგ ის ხშირად განიშორდა კათოლიციზმის განმეკვიდრეობით მიღებულ „ასე იყოს“ გაგებით. დასული იყენებს ამ ცნებას „*ჭეშმარიტად*“, რათა სიტყვას *ამინ* მისცეს სრულყოფილდ გამართლებული ორმაგი მნიშვნელობა. *ლ. ოდიკეა* არის საათი, როდესაც იესო გვთავაზობს დიდ შუქს, რათა სრულდ გაანათოს ბოლო დროისთვის მომზადებულ წინასწარმეტყველებები. ნაწარმოები, რომელსაც კითხულობთ, ამის დასტურია. ის, რაც გამოიწვევს იესოსა და ოფიციალურ ადვენტისტურ ინსტიტუტს შორის რღვევას, არის მისი შუქზე უარის თქმა. ლოგიკური და გამართლებული არჩევანით, ღმერთმა 1980-დან 1994 წლამდე ადვენტისტი და უქვემდებარა რწმენის გამოცდას იმ მოდელს მიხედვით, რომელმაც, შედეგად, პროტესტანტების დაკარგვა და ადვენტისტი პიონერების კურთხევა გამოიწვია. ტესტი უკვე ეფუძნებოდა რწმენას იესოს დაბრუნების შესახებ, რომელმაც გამოცხადდა 1843 წლის გაზაფხულზე, შემდეგ კი 1844 წლის შემოდგომაზე. თავის მხრივ, 1983 წლდან დავიწყე იესოს დაბრუნების შესახებ განცხადების გაზიარება 1994 წელს, გამოვიყენე „*ხუთი თვე*“ მოხსენიებულა „*მეხუთე საყვირის*“ გზავნილში გამოცხადებაში 9:5-10. ამ თემის 1844 წლის პროტესტანტიზმის წყევლსადმი მიკუთვნებით, ციტირებულმა " *ხუთ თვემ* ", ანუ 150 რეალური წლები, მიიყვანა 1994 წ. ტექსტის დეტალზე დავიკავი ის, რაც მიმაჩნია ღვთაებრივ ჭეშმარიტებად. ოფიციალური გაფრთხილების შემდეგ დაწესებულებამ გამოაცხადა ჩემი გათავისუფლება 1991 წლის ნოემბერში; ეს მაშინ, როცა ჯერ კიდევ სამი წელი იყო დარჩენილი ჩემი განცხადებების დასამტკიცებლად და უარყოფისთვის. მხოლოდ მოგვიანებით, დაახლოებით 1996 წელს, ჩემთვის ნათელი გახდა ამ გამოცდილების ნამდვილი

მნიშვნელობა. იესოს მიერ „*ლოდიკეას*“ ადმი მიწერილ წერილში ნათქვამი სიტყვები ახლხან შესრულდა და ახლ ზუსტი მნიშვნელობა მიიღო. 1991 წლისთვის ნელთბილ ადვენტიტებს აღარ უყვარდათ ჭეშმარიტება ისე, როგორც 1873 წელს. თანამედროვე სამყარომ ასევე დაასუსტა ისინი მათი მაცდუნებით და მათი გულის მოგებით. როგორც „*ეფესოს*“ ეპოქაში, ოფიციალურმა ადვენტიზმმა დაკარგა „*პირველი სიყვარული*“. იესომ „*აილო მისი სასანთლუ და გვირგვინი*“, რადგან ის ასევე აღარ არის ამის ღირსი. ამ ფაქტების გათვალისწინებით, მესიჯი ნათელი ხდება. სიტყვა „*ამინ*“ ადასტურებს სრული ჭეშმარიტების მოთხოვნას და კურთხეული ურთიერთობის დასასრულს. „*მოწმე – ერთგული და ჭეშმარიტი*“ უარყოფს მოდალტე და ცრურჩეულს. „*ღვთის შექმნის პრინციპი*“, მაშასადამე, შემოქმედი, კოლექტიურად დახურავს უღირსთა ინტელექტს და ინდივიდუალურად ხსნის მის რჩეულებს იმ ჭეშმარიტებისთვის, რომლებიც შეიცავს და იმალება დაბადების ამბავში. ამავდროულად, „*ღვთის შექმნის პრინციპის*“ გამოწვევით, რომელსაც იგი უკავშირებს სიტყვას „*ამინ*“, სული ადასტურებს იესო ქრისტეს ძალან ახლო საბოლოო დაბრუნებას: „*მყისიერად*“. თუმცა, 1994-დან 2030 წლამდე, დედამიწაზე კაცობრიობის აღსასრულს თარიღს შორის, 36 წელი მაინც გაივლს.

სასიკვდილო ლუკმა

ლუქსი 15: „*მე ვიცი შენი საქმეები. ვიცი, არც გცივა და არც ცხელ. შეიძლება გაცივდე ან ცხელოდე!*»

არაფორმალური მისამართი მიმართულია დაწესებულებას. ეს არის მამიდან შვილზე და ქალოშვილზე მემკვიდრეობით მიღებული რელიგიების ნაყოფი, სადაც რწმენა ხდება ტრადიციული, ფორმალისტური, რუტინული და ყოველგვარი ახლის შიში; მდგომარეობა, რომელშიც იესო ვედარაკურთხებს მას, როცა მას ამდენი ახალი შუქი აქვს გასაზიარებელი.

ლუქსი 16: „*მაშ, რაკი ნელთბილო ხარ და არც ცივი ხარ და არც ცხელ, გამოგიღებ პირიდან.*»

დაკვირვება დაადგინა იესომ 1991 წლის ნოემბერში, როდესაც წინასწარმეტყველო, რომ ელოცმის გზავნილს ატარებდა, ოფიციალურმა დაწესებულებამ გაათავისუფლა. 1994 წლის გაზაფხულზე, როგორც იესომ გამოაცხადა, მას დებინდება. მან ამის დადასტურება თავად მოახდინა

1995 წელს კათოლიკური ეკლესიის მიერ ორგანიზებული ეკუმენიკური ალანსში შესვლთ, სადაც იგი შეუერთდა მეამბოხე პროტესტანტებს, რადგან ახლი იზიარებს მათწყველს.

სულიერ მემკვიდრეობაზე და ფუნქციონალური მატყუარა ილუზიები

ლექსი 17: „*რადგან შენ ამბობ: მდიდარი ვარ, გამდიდრებული ვარ და არაფერი მჭირდება და არ იცი, რომ საწყალო, უბედური, ღარიბი, ბრმა და შიშველი ხარ*“.

„... მდიდარი“, იყო ადვენტიისტი რჩეული 1873 წელს და ელენ ჯი უაითისთვის მიცემულმა მრავალრიცხოვანმა გამოცხადებამ კიდევ უფრო გაამდიდრა იგი სულიერად. მაგრამ წინასწარმეტყველურ დონეზე, იმ დროის ინტერპრეტაციები სწრაფად მოძველდა, როგორც მართებული დიქციონარი და ჯეიმს უაითი, უფლის მოციქულს ქმარი. იესო ქრისტემ, ცოცხალმა ღმერთმა, შექმნა თავისი წინასწარმეტყველებები მათი სრულყოფილად და უნაკლო საბოლოო შესრულებისთვის. სწორედ ამიტომ, დროის მსვლელობა, რომელიც უზარმაზარ ცვლილებებს მოაქვს სამყაროში, ამართლებს მიღებული და ნასწავლი ინტერპრეტაციების მუდმივ კითხვას. უფლის კურთხევა დაცულია; იესომ თქვა: „*მას, ვინც ჩემს საქმეებს ბოლომდე დაიცავს*“. თუმცა, 1991 წელს, სინათლის უარყოფის თარიღად, დასასრული ჯერ კიდევ შორს იყო. ამიტომ იგი ყურადღებიანი უნდა ყოფილიყო უფლის მიერ შემოთავაზებული ნებისმიერი ახალი შუქის მიმართ, რომელიც მან თავად აირჩია. რადგან ხვდავება აინსტიტუტისა და იმ მდგომარეობის ილუზიებს შორის, რომელიც იესო ხედავს და განსჯის მას! ყველ მოყვანილ ტერმინიდან, სიტყვა „*შიშველი*“ ყველზე სერიოზულია და წესებულებისთვის, რადგან ეს ნიშნავს, რომ იესომ მისგან ამოიღო თავისი მარადიული სამართლიანობა, ეს არის მის პირში, სიკვდილს განაჩენი და მეორე სიკვდილი უკანასკნელი სამსჯავროზე; 2 კორ.5:3-ში დაწერილს მიხედვით: „*ამიტომ ვკვნივართ ამ კარავში და გვსურს ჩავიცვათ ჩვენი ზეციური სახლი, თუმხოლოდ ჩაცმული და არა შიშველი აღმოვჩნდებით.*“

ერთგული და ჭეშმარიტი მოწმის რჩევა

ლექსი 18: „ გირჩევ იყიდო ჩემგან ცეცხლში გამოცდილ ოქრო, რათა გამდიდრდე და თეთრი სამოსი, რომ შეიმოსო და არ გამოჩნდეს შენი სიშიშვლეს სირცხვილო და საცხობი საცხებელი. თვალბი, რომ ნახოთ.»

1991 წლის დასკვნების შემდეგ დაწესებულია სჯერ კიდევ სამი წელი ჰქონდა და რჩენილო, რათა გამოესწორებინა თავისი გზები და გამოედომონანიების ნაყოფი, რომელიც არ მოვიდა. და პირიქით, მისი კავშირები და ცემულ პროტესტანტებთან გაძლიერდა 1995 წელს გამოქვეყნებული ოფიციალური ალანსის გაფორმებამდე. იესო თავს წარმოაჩენს, როგორც ჭეშმარიტი რწმენის ექსკლუზიურ ვაჭარს, გამოცდის „ცეცხლთ გამოცდილ ოქროს“. ეკლესიის დაგმობის და მადსტურებელი მტკიცებულება ჩნდება „ თეთრი სამოსის“ არარსებობით, რომლის პიონერები „ ღირსნი“ იყვნენ გამოცხ.3:4-ში. ამ შედარებით იესო ასახავს იმ ფაქტს, რომ 1994 წლამდე მან „ ლოდიკეის“ ადვენტისტებს წარუდგინა ადვენტისტური მოლოდინები, რომლებიც იდენტურია 1843 და 1844 წლების თარიღების წინ; სამი გამოცდილებისადმი რწმენის შესამოწმებლად, როგორც ეს ასწავლიდა 1844 წელს „ სარდისის“ ადვენტისტებს გაგზავნილ შეტყობინებაში. დახურულ მემბრანებზე და მოკიდებულებით, ინსტიტუტმა ვერ გაიგო, რას ლნძდა ვადა მას იესო; ის იყო „ ბრმა“, როგორც იესოს მიწიერი მსახურების ფარისევლები. ამიტომ მან ვერ გაიგო ქრისტეს მოწვევა, ეყიდა „ ძვირფასი მარგალიტი“ მათე 13:45-46 იგავიდან, რომელიც ასახავს ღვთის მიერ მოთხოვნილ მარადიულ ცხოვრების სტანდარტს...

მოწყალე მოწოდება

ლექსი 19: „ რაც მიყვარს, ვსაყვედურობ და ვსჯი. ამიტომ იყავით გულმოდგინე და მოინანიეთ.»

სასჯელი არის მათთვის, ვინც იესოს უყვარს, სანამ არ ამოიღებს მათ. გაკეთებული მოწოდება, მოწვევა მონანიებისკენ, ყურადარიდო. სიყვარული კი არ არის მემკვიდრეობით მიღებული, ის ღირსებით მოიპოვება. დაწესებულია გამკაცრდა, იესო იწყებს ინდივიდუალურ მიმართვას და ამბობს ზეციური მოწოდების კანდიდატებს:

უნივერსალური მოწოდება

ლექსი 20: „ აჰა, მე ვდგავარ კართან და ვაკაკუნებ. თუ ვინმე მოისმენს ჩემს ხმას და გამიღებს კარს, შევალ მასთან და ვისადილობ მასთან, ის კი ჩემთან ერთად“.

გამოცხადებაში სიტყვა „ კარიბჭე “ გვხვდება გამოცხადებაში 3:8, აქ 3:20, 4:1 და 21:21-ში. Rev.3:8 შეგვახსენებს, რომ კარები იღებენ და ხურავენ მისასვლელს. ამრიგად, ისინი გახდებიან რწმენის გამოცდების სიმბოლო, რომელიც ხსნის ან ხურავს წვდომას ქრისტესთან, მის სამართლიანობასთან და მის მაღლთან.

ამ მე-20 მუხლში სიტყვა „ კარიბჭე “ იღებს სამ განსხვავებულ მაგრამ შემავსებელ მნიშვნელობას. ის თავად იესოზე მიუთითებს: „ მე ვარ კარი . იოანე 10:9“; ზეცის კარი გაიხსნა გამოცხადებაში 4:1: „ გაიღო კარი ზეცაში. » ; და ადამიანის გულს კარი , რომელზეც იესო მოდის აკაკუნებს, რათა მოიწვიოს რჩეული, გაუხსნას მისთვის გული, რათა დაამტკიცოს მისი სიყვარული.

საკმარისია მისმა ქმნილებამ გახსნას გული მის გამოცხადებულ ჭეშმარიტებაზე, რათა შესაძლებელი გახდეს მასსა და მის ღვთაებრივ შემოქმედს შორის ინტიმური ზიარება. ვახშიამი ნაწილდება საღამოს, როცა ღამე დგება დღის სამუშაოს დასასრულზე. კაცობრიობა მალე შევა ამ ტიპის ღამეში " სადაც ველარავინ იმუშავენს". (იოანე 9:4). მაღლს დროის დასასრულს სამუდამოდ გაყინავს ადამიანთა უკანასკნელ რელიგიურ არჩევანს, მამაკაცებსა და ქალებს, რომლებიც თანაბრად პასუხისმგებელი არიან და მკაცრად ავსებენ ხორციელდონეზე.

გზავნილთან შედარებით, რჩეული ლოდიკეის ეპოქაშია, იესო ქრისტეს დაბრუნების გარდაუვალობაში. " ღია კარი ზეცაში " გაიხსნება როგორც ამ გზავნილს გაგრძელება გამოცხ.4:1-ში.

ს ულის ბოლო შეგონება

ინდივიდუალურ გამარჯვებულს იესო აცხადებს:

ლექსი 21: „ ვინც გაიმარჯვებს, მივცემ ნებას ჩემთან ერთად დაჯდეს ჩემს ტახტზე, როგორც მე დავძლიე და დავჯექი მამა ჩემთან ერთად მის ტახტზე. »

ამგვარად, ის აცხადებს ციური სამსჯავროს მოქმედებას, რომელიც მოჰყვება ამ ცნობას და რომელიც იქნება Rev.4-ის თემა. მაგრამ ეს დაპირება

მას მხოლოდ ჭეშმარიტად არჩეულ გამარჯვებულს ავალებულა.

ლექსი 22: „ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს!“»

წერილების “ თემა ამ ახალ ინსტიტუციური მარცხით მთავრდება. უკანასკნელო, რადგან ამიერიდან შუქს შთაგონებულ კაცი ატარებს, შემდეგ მცირე ჯგუფი. ის ინდივიდუალურად გადაეცემა ადამიანიდან ადამიანზე და ინტერნეტის საშუალებით, რომელსაც თავად იესო წარმართავს თავისი რჩეულის მიმდევრით მისი უახლესი ჭეშმარიტების გავრცელების წყაროსკენ, ისეთივე წმინდა, როგორც მისი ღვთაებრივი პიროვნება. ამგვარად, სადაც არ უნდა იყოს ის დედამიწაზე: „ვისმენს ყური, ისმინოს, რას ეუბნება სული კრებულს!“»

შემდეგ თემას კონტექსტში ექნება წმინდანთა მიერ ბოროტთა სამსჯავროს ზეციური ათასწლეული. მთელი საგანი ემყარება 4, 11 და 20-ში გაბნეულ სწავლებებს. მაგრამ მე-4 ნათლ და დასტურებს ამ საქმიანობის ციურ კონტექსტს, რომელიც ქრონოლოგიურად მიჰყვება მიწიერი რჩეულის ბოლო ეპოქას.

გამოცხადება 4: ზეციური განაჩენი

მუხლი 1: „ამის შემდეგ შევხედე და აჰა, კარი გაიღო ზეცაში. პირველმა ხმამ, რომელიც გავიგე, როგორც საყვირის ხმა, რომელიც მეღპარაკებოდა, მითხრა: ამოდი აქ და მე გაჩვენებ, რა იქნება შემდეგ“.

ამბობდა: „პირველი ხმა, რომელიც მე მოვისმინე, როგორც საყვირის ხმა“, სული განმარტავს ამ „ლოდიკეის“ ეპოქის გზავნილს, რომელზედაც მან მიიყვანა იოანე გამოცხ. 1:10-ში: „სულში ვიყავი უფლის დღე და მე გავიგონე ჩემს ზურგს უკან დიდი ხმა, როგორც საყვირის ხმა.“ მაშასადამე, ლოდიკეა არის ეპოქა, რომლის დასასრული აღინიშნება "უფლის დღით", მისი დიდი დიდებულ და ბრუნებით.

ლოდიკეის გზავნილთ . ეს განმარტება მნიშვნელოვანია, რადგან ინსტიტუტმა ვერასოდეს შეძლო ოპონენტებისთვის დაემტკიცებინა ციური

განსჯის თავისი დოქტრინები. დღეს მე წარმოგიდგინო ამის მტკიცებულებას, რაც შესაძლებელი გახდა 2 და 3 წერილების წერილებსთან დაერთული თარიღების სწორი განსაზღვრით. ლოდიკეასა და რევ.4-ს შორის, მე-11-ის „მეშვიდე საყვირით“; იესო. წაართვა ეშმაკსა და მემამოხე ადამიანებს მათი მიწიერი „ბატონობა ქვეყნიერების სამეფოზე“. 14-ის „მოსავლთ“ მან აიღო თავისი რჩეული ზეცაში და მიანდო მათ და ვალებას, განეკითხათ ბოროტი მკვდრების წარსული მიწიერი ცხოვრება. სწორედ მაშინ არის, რომ „ვინც გაიმარჯვებს, ერებს მართავს რკინის კვერთხით“; როგორც ეს გამოცხადებულია Rev.2:27-ში. თუ დევნილები, როგორც მე, მათთვის დაჯილდოვებული ბედში და რწმუნდნენ, უდავოა, რომ ისინი შეცვლდნენ მათ ქცევას. მაგრამ სწორედ მათი მძაფრი სურვილია უგულბელოს ნებისმიერი გაფრთხილება, რაც მათ მიჰყავს უარეს ქმედებებამდე და ამით ისინი ამზადებენ საკუთარ თავს ყველზე უარეს სასჯელს, რომელიც არ შეიძლება განმეორდეს ამჟამინდელ მიწიერ პირობებში. მოდით დავუბრუნდეთ ამ მე-4 თავის ტექსტს. „პირველმა ხმამ, რომელიც გავიგონე, როგორც საყვირის ხმა, და რომელიც მეღპარაკებოდა, მიიხრა: ადექით აქ და გაჩვენებთ რა უნდა მოხდეს შემდგომში“. იოანე გულისხმობს გამოცხადების 1-ის მე-10 მუხლს: „უფოს დღეს სულში ვიყავი და ზურგს უკან მომესმა ხმამაღალ ხმა, საყვირის ხმაურივით“. ქრისტეს დიდებაში დაბრუნების ეს თემა უკვე ნახსენებია მე-7 მუხლში, სადაც წერია: „აჰა, ღრუბლებით მოდის. და ყოველთვალ დაინახავს მას, მათც კი, ვინც ის გახვრეტილო; და დედა მიწის ყველ ტომი გლოვობს მის გამო. დიახ. ამინ!“ ამ სამი ტექსტის შემოთავაზებული კავშირი ადასტურებს უფალო იესოს დაბრუნების დღის საბოლოო დიდებულ კონტექსტს, რომელსაც ასევე უწოდებს მიქაელო მისი რჩეული ინიციატორები და მისი ერთგული ანგელოზები. თუ იესოს ხმა საყვირს ადარებენ, ეს იმიტომ ხდება, რომ ლეშქართა ამ ხმამაღალ საკრავის მსგავსად, მისი ციური ანგელოზური ჯარების სათავეში, იესო ახმოვანებს თავის ჯარებს ბრძოლას დასაწყებად. უფრო მეტიც, საყვირის მსგავსად, მისი ხმა არ წყვეტს აფრთხილებს თავის რჩეულებს, რათა გააფრთხილონ ისინი, რათა მოემზადონ დასამარცხებლად, როგორც თვითონ დასამარცხა ცოდვა და სიკვდილი. ამ სიტყვის „საყვირის“ გამოძახებით იესო გვიჩვენებს ყველზე

იდუმალ და მნიშვნელოვან თემას მთელ თავის გამოცხადებაში. და მართლაც, რომ მისი ბოლო მსახურებისთვის ეს თემა დამალული იყო ელმინაციური გამოცდის შესახებ. აქ, Rev.4:1-ში აღწერილი სცენა არასრულია, რადგან ის მხოლოდ მის რჩეულებს ეხება, რომელთაც იგი სიკვდილისგან გადაარჩენს. ბოროტების ქცევა იმავე კონტექსტში აღწერილი იქნება გამოცხადების 6:16-ში შემდეგი გამოვლენის სიტყვებით: „ და უთხრეს მთებსა და კლდეებს: და ეციოთ ჩვენზე და დავვიშალოთ მას, ვინც ზის. ტახტი და კრავის რისხვის წინ; რადგან და და მისი რისხვის დიდ დღე და ვინ შეიძლება და დგეს? ამ კითხვაზე, როგორც ჩანს, პასუხის გარეშე, ღმერთი წარმოგიდგინოთ მე-7 თავში, რომელიც მოჰყვება მათ, ვისაც შეუძლია წინააღმდეგობა გაუწიოს: და ლუქულ რჩეულს, რომელიც სიმბოლოა რიცხვით 144000, სიმრავლე 12 კვადრატში, ან 144. მაგრამ ის მხოლოდ რჩეულები, რომლებიც ცოცხლები დარჩნენ. ქრისტეს დაბრუნებისას იქ იმოქმედო. ახლ, Rev.4-ის ამ კონტექსტში, ზეცის აღტაცება ასევე ეხება აბელს შემდეგ გარდაცვლილ რჩეულებს, რომლებსაც იესო აღადგენს, რათა მათაც მისცეს რწმენისთვის დაპირებული ჯილდო: მარადიული სიცოცხლე. ასევე, როცა იესომ უთხრა იოანეს: „ ადით აქ!“ სული მხოლოდ ამ გამოსახულების მეშვეობით მოელს ამაღლებას ღვთის ზეციური სასუფეველსკენ იესო ქრისტეს სისხლთ გამოსყიდული ყველ რჩეულისკენ. ზეცაში ეს ასვლ აღნიშნავს ადამიანის მიწიერი ბუნების დასასრულს, რჩეულები აღდგებიან ღვთის ერთგული ანგელოზების მსგავსად, იესოს სწავლების შესაბამისად მათ.22:30. ხორციელო და მისი წყევლ დასრულდა, ისინი ტოვებენ მათ უკან სინანულის გარეშე. კაცობრიობის ისტორიის ეს მომენტი იმდენად სასურველია, რომ იესო გამუდმებით იხსენებს მას თავის გამოცხადებაში დანიელს შემდეგ. ისევე როგორც დეამიწა, და წყევლილ ადამიანის გამო, ჭეშმარიტ რჩეულებს სურთ მათი ხსნა. მე-2 ლექსი, როგორც ჩანს, გადაწერილია გამოცხ.1:10-დან; სინამდვილეში, სული უფრო მტკიცედ ადასტურებს იმ ორის კავშირს, რომლებიც ეხება ღვთის პროექტის ისტორიაში ერთსა და იმავე მოვლენას, მის დაბრუნებას თავის „ დიდ დღეს“, ნაწინასწარმეტყველებია Rev.16:16-ში.

ლექსი 2: „ მაშინვე ვიყავი სულში. და აჰა, იყო ტახტი ზეცაში და ტახტზე ერთი იჯდა .”

როგორც იოანეს გამოცდილებით, რჩეულთა ამაღლება „ზეცაში“ ახარებს *მათსულოთ* და ისინი პროეცირებულნი არიან ზეციურ განზომილებაში, რომელიც მარადიულად მიუწვდომელია ადამიანებისთვის, რადგან იქ ღმერთი მეფობს და ის ხილულია.

ლექსი 3: „*ის, ვინც იჯდა, ჰგავდა იასპისა და სარდონიქის ქვას; და ტახტს ზურმუხტის მსგავსი ცისარტყელს აკრავდა.*”

იქ ისინი აღმოჩნდებიან ღმერთის ტახტის წინაშე, რომელზეც ერთი შემოქმედი ღმერთი ზის დიდებით. ეს ენით აღუწერელი ციური დიდება მაინც გამოხატულია ძვირფასი ქვებით, რომელთა მიმართაც ადამიანები მგრძნობიარენი არიან. „*იასპერის ქვები*“ იძენს ძალან განსხვავებულასპექტებსა და ფერებს, რითაც წარმოაჩენს ღვთაებრივი ბუნების სიმრავლეს. წითელი ფერით, „*სარდონი*“ მას ჰგავს. „*ცისარტყელ*“ ბუნებრივი მოვლენაა, რომელიც ყოველთვის აოცებდა მამაკაცებს, მაგრამ მაინც უნდა გვახსოვდეს მისი წარმოშობა. ეს იყო აღქმის ნიშანი, რომლისაგან ღმერთი დაჰპირდა კაცობრიობას, რომ აღარასოდეს გაანადგურებდა მას წარღვნის წყლებით, და ბ.9:9-დან 17-მდე ასევე, ყოველჯერზე, როცა წვიმა ხვდება მზეს, ღვთის სიმბოლური გამოსახულება, ცისარტყელ, როგორც ჩანს, ამშვიდებს მის მიწიერ არსებებს. მაგრამ წყალდიდობის გამოწვევით, პეტრე იხსენებს, რომ „*ცეცხლსა და გოგირდის წარღვნა*“ ღვთაებრივ გეგმაშია (2 პეტ.3:7). სწორედ ამ განადგურებელ „*ცეცხლოვანი წყალდიდობის*“ გათვალისწინებით აწყობს ღმერთი თავის ზეცაში ბოროტთა სამსჯავროს, რომლის მოსამართლეები იქნებიან გამოსყიდული რჩეული და იესო, მათი გამომსყიდველი.

ლექსი 4: „*ტახტის ირგვლივ ვიხილუ ოცდაოთხი ტახტი და ამ ტახტებზე იჯდა ოცდაოთხი უხუცესი, თერთი სამოსით შემოსილი და თავზე ოქროს გვირგვინები*“.

აი, 24 მოხუცის სიმბოლურად, ორი წინასწარმეტყველური ეპოქის გამოსყიდვა გამოვლენდა შემდეგი პრინციპის მიხედვით: 94-დან 1843 წლამდე, 12 მოციქულს საფუძველი; 1843-დან 2030 წლამდე სულიერი „ადვენტისტი“ ისრაელი „12 ტომიდან“ დალუქული „ღვთის ბეჭდით“, მე-7 დღეს შაბათს აპოკ.7-ში. ეს კონფიგურაცია დადასტურდება 21-ე წიგნში, „ახალ იერუსალიმის, რომელიც ჩამოდის ზეციდან“ განახლებულ დედამიწაზე დასამკვიდრებლად; " 12

ტომი " წარმოდგენილია " 12 კარით " 12 " მარგალიტის "
 სახით . განკითხვის თემა განსაზღვრულია გამოცხ.
 20:4-ში, სადაც ვკითხულობთ: „ **და ვიხილუ ტახტები; და
 იქ მსხდომთ მიეცათ განსჯის ძალა** . და ვიხილუ
 სულელები, რომელთაც თავი მოკვეთეს იესოს მოწმობის
 გამო და ღვთის სიტყვის გამო, და მათ ვინც არ
 სცემდნენ თავიანთ მხედვს და მის ხატებას და არ
 მიიღეს ნიშანი შუბლზე და მათზე. ხელები. ისინი
 გაცოცხლდნენ და ქრისტესთან ერთად მეფობდნენ
 ათასი წელი .” რჩეულთა მეფობა მსაჯულთა მეფობაა.
 მაგრამ ვინ ვიმსჯელოთ? 11:18 გვამლევს პასუხს: „
 **ერები განრისხდნენ; და მოვიდა შენი რისხვა და
 დადგა დრო, რომ განიკითხო მკვდრები** , და აჯილდოვო
 შენი მსახურები წინასწარმეტყველები, წმინდანები
 და შენი სახელის მოშიშები, პატარები და დიდები, და
 გაანადგურო ისინი, ვინც დედა მიწას ანადგურებს .
 ამ მუხლში სული იხსენებს სამი თემის
 თანმიმდევრობას, რომელიც გამოვლენდა აღსასრულის
 დროისთვის: "მეექვსე საყვირი " " გაბრაზებულ
 ერებისთვის ", " შვიდი უკანასკნელი ჭირის დრო " "
 მოვიდა შენი რისხვა " და " ათასი წლის " ზეციური
 სამსჯავრო, რადგან " დადგა მკვდრების განსჯის დრო
 ". ლექსის დასასრულს ასახავს საბოლოო პროგრამას,
 რომელიც შესრულდება ცეცხლისა და გოგირდის ტბის
 საბოლოო განაჩენით , რომელიც გაანადგურებს
 ბოროტებს. მეორეში ყველ მიიღებს მონაწილეობას
 შესთავაზა *ადგომა* , " ათასი წლის " ბოლოს ,
 გამოცხადების 20:5-ის მიხედვით: " **დანარჩენი
 მკვდრები არ გაცოცხლდნენ, სანამ ათასი წელი არ
 დასრულდებულა** ". სული გვამლევს თავის განმარტებას
 ბოროტების შესახებ: „ **მათ ვინც ანადგურებს
 დედა მიწას** “. ამ ქმედების მიღმა დგას „
და მანგრეველო ან გამანადგურებელო ცოდვა “;
 ციტირებულია დან.8:13-ში; ცოდვა , რომელიც იწვევს
 სიკვდილს და დედა მიწის განადგურებას ; რომელმაც
 ღმერთმა ქრისტიანობა გადასცა რომის პაპის
 სასტიკ რეჟიმს 538-1798 წლებში; რომელიც ადამიანთა
 მესამედს ატომურ ცეცხლს აწვდის 2021 წლის შემდეგ
 ან 2021 წელს . ვერავინ წარმოიდგენდა , რომ 321 წლის 7
 მარტიდან ჭეშმარიტი მეშვიდე დღის წმინდა
 შაბათის დარღვევა ამდენ საშინელ და ტრაგიკულ
 შედეგს მოიტანდა . 24 *უხუცესი* განსხვავდებიან
 მხოლოდ დანიელს 8:14-ის განკარგულების დონეზე,
 რადგან მათ აქვთ საერთო ის, რომ ისინი გადარჩნენ
 იესო ქრისტეს იგივე სისხლთ. ამიტომაც,
 გამოცხადებულ 3:5-ის მიხედვით, ღირსად

აღმოჩენილი, ყველა ატარებენ „თეთრ სამოსს“ და „სიცოცხლეს გვირგვინს“, რომელიც აღთქმული იყო რწმენის ბრძოლაში გამარჯვებულს, გამოცხადებაში 2:10. გვირგვინების „ოქრო“ სიმბოლოა 1 პეტ.1:7-ის მიხედვით განწმენდილ რწმენა.

ამ მე-4 თავში ტერმინი „ჯდომა“ ჩნდება 3-ჯერ. რიცხვი 3, როგორც სრულყოფილების სიმბოლო, სული მეშვიდე ათასწლეულს სამსჯავროს ამ თემას ათავსებს და მკაცრობელთა სრულყოფილ დასვენების ნიშნის ქვეშ, როგორც წერია: „და ჯექი ჩემს მარჯვნივ, სანამ შენს მტრებს შენს ფეხქვეშ არ ვაქცევ.“ ფსალმ.110:1 და მათ.22:44. ის და ისინი, ვინც სხედან, ისვენებენ და ამ გამოსახულების მიხედვით, სული კარგად წარმოგვიდგენს მეშვიდე ათასწლეულს, როგორც იწინასწარმეტყველ დიდი შაბათი ან დასვენება, შექმნის დიდან, ჩვენი კვირების მეშვიდე დღის წმიდა დასვენებით.

ლუქსი 5: „**ტახტიდან გამოდის ელვა, ხმები და ჭექა-ქუხილი.** ტახტის წინ აანთებენ შვიდი ცეცხლს ლმპარს, რომლებიც ღვთის შვიდი სულია.“

მანიფესტაციები, რომლებიც „გამოდის ტახტიდან“, პირდაპირ მიეწერება თვით შემოქმედ ღმერთს. Exo.19:16-ის მიხედვით, ამ ფენომენებმა უკვე აღნიშნეს, ებრაელი ხალხის შიშით, ღმერთის ყოფნა სინას მთაზე. ამიტომ ეს წინადადება იხსენებს როლს, რომელსაც ღმერთის ათი მცნება შეასრულებს ბოროტი მკვდრების განკითხვისას. ეს შეხსენება ასევე იწვევს იმ ფაქტს, რომ წარსულში მისი ქმნილებებისთვის გარდა უვალ სიკვდილს საფრთხის ქვეშ უხილავი ღმერთი, რომელსაც არ შეუცვლა თავისი ბუნება, საფრთხის გარეშე ხედავს მისი გამოსყიდული აღმდგარი და განდიდებული რჩეული. ყურადღება! ეს მოკლე წინადადება, ახლანდელი ტერმინები, გახდება დირს შესანიშნავი წიგნის გამოცხადების სტრუქტურაში. ყოველ ჯერზე, როდესაც ის გამოჩნდება, მკითხველმა უნდა გააცნობიეროს, რომ წინასწარმეტყველება აღვიძებს მეშვიდე ათასწლეულს სამსჯავროს დასაწყისის კონტექსტს, რომელიც აღინიშნება ღმერთის უშუალო და თვალაჩინო ჩარევით მიქაელში, იესო ქრისტეში. ამ გზით, მთელი წიგნის სტრუქტურა შემოგთავაზებთ ქრისტეანული ეპოქის თანმიმდევრულ მიმოხილვებს სხვადასხვა თემებით, რომლებიც გამოყოფილია ამ ძირითადი გამოთქმით: „იყო ელვა, ხმები და ჭექა-ქუხილი“. ჩვენ ვიპოვით მას Rev.8:5-ში, სადაც

გასაღებს ემატება „მიწისძვრა“. ის გამოყოფს იესო ქრისტეს მარადიულ ზეციური შუამდგომლობის თემას საყვირების თემისგან. შემდეგ, Rev.11:19, "ძლიერი სეტყვა" და ემატება გასაღებს. ახსნა გამოჩნდება გამოცხ.16:21-ში, სადაც ეს „დიდი სეტყვა“ ხურავს ღმერთის შვიდი ბოლო ჭირიდან მეშვიდე თემას. ანალოგიურად, „მიწისძვრა“ გამოცხადების 16:18-ში ხდება „დიდი მიწისძვრა“. ეს გასაღები ფუნდამენტურია წიგნის გამოცხადების სწავლებების მართვისა და მისი სტრუქტურის პრინციპის გასაგებად.

ჩვენს მე-5 ლექსს რომ დავუბრუნდეთ, აღვნიშნავთ, რომ ამჯერად „ტახტის წინ“ მოთავსებულია „ცეცხლს შვიდი ლმპარი ანთებული“. ისინი სიმბოლოა "ღვთის შვიდი სული". ნომერი "შვიდი" განასახიერებს განწმენდას, აქ, ღვთის სულს. მისი სულს მეშვიდობით, რომელიც შეიცავს მთელს ცოცხლს, ღმერთი აკონტროლებს ყველ თავის ქმნილებას; ის მათშია და აყენებს მათ „თავისი ტახტის წინ“, რადგან თავის უფლ დშექმნა ისინი მის საპირისპიროდ. „შვიდი ანთებული ლმპარის“ გამოსახულება სიმბოლოა ღვთაებრივი სინათლის განწმენდას; მისი სრულყოფილი და ინტენსიური შუქი გამოორიცხავს სიბნელის ყოველვარშესაძლებლობას. რადგან არ არის ადგილი სიბნელისთვის გამოყიდულთა მარადიულცხოვრებაში.

ლექსი: "ტახტის წინ ჯერ კიდევ არის ბროლის მსგავსი შუშის ზღვა. ტახტის შუაში და ტახტის ირგვლივ ოთხი ცოცხალ არსებაა სავსე თვალბით წინ და უკან."

სული გველპარაკება თავისი სიმბოლური ენით. რა არის „ადრე ტახტი“ აღნიშნავს მის ციურ არსებებს, რომლებიც ეხმარებიან, მაგრამ არ მონაწილეობენ სასამართლოში. დიდი რაოდენობით, ისინი იღებენ ზღვის სახეს, რომლის ხასიათის სისუფთავე იმდენად სუფთაა, რომ იგიადარებს მას კრისტალს. ეს არის ციური და მიწიერი არსებების ძირითადი ხასიათი, რომლებიც დარჩნენ შემოქმედი ღმერთის ერთგულს. შემდეგ სული მოუწოდებს სხვა სიმბოლოს, რომელიც ეხება ღმერთს, ტახტის შუაგულში, და მის ციურ ქმნილებებს სხვა სამყაროებიდან და სხვა განზომილებებიდან, ტახტის გარშემო; ირგვლივ ნიშნავს ტახტზე მჯდომი ღმერთის მზერის ქვეშ მიმოფანტულ არსებებს. გამოთქმა "ოთხი ცოცხალ არსება" ეხება ცხოვრების უნივერსალურ დონეს. თვალბის სიმრავლე გამართლებულია სიტყვა

სიმრავლეთ, ხოლო მათი პოზიცია „წინ და უკან“ რამდენიმე რამის სიმბოლოა. პირველ რიგში, ეს ამლევს ამ ცოცხალ არსებებს მრავალხრივ, მრავალგანზომილებიან სახეს. მაგრამ უფრო სულიერად, გამოთქმა „წინ და უკან“ ეხება ღვთაებრივ კანონს, რომელიც ამოტვიფრულია ღვთის თითოეული სინას მთაზე, ორი ქვის მაგიდის ოთხ სახეზე. სული უნივერსალურ ცხოვრებას ადარებს უნივერსალურ კანონს. ორივე არის ღმერთის ნამუშევარი, რომელიც ამოტვიფრავს ქვაზე, ხორცზე ან სულეში, სრულყოფილ ცხოვრების სტანდარტს თავისი ქმნილებების ბედნიერებისთვის, რომლებსაც ესმით და უყვართ იგი. თვალბის ეს სიმრავლე ვნებიან და თანაგრძნობით უყურებს და მიჰყვება იმას, რაც ხდება დედამიწაზე. 1 კორ.4:9-ში პავლე აცხადებს: „ვიწოდებ, მეჩვენება, რომ ღმერთმა ჩვენ, მოციქულები, ადამიანთა შორის უმდაბლესებად და გვაჯავრა, რადგან ჩვენ ვიყავით სანახაობა ქვეყნიერებისთვის. ანგელოზებს და ადამიანებს.“ სიტყვა „სამყარო“ ამ ლექსში არის ბერძნული „კოსმოსი“. სწორედ ამ კოსმოსს განვსაზღვრავ, როგორც მრავალგანზომილებიან სამყაროს. დედამიწაზე რჩეულებს და მათ ბრძოლებს მოსდევს უხილვი მაცურებლები, რომლებსაც უყვართ ისინი იესო ქრისტეს მიერ გამოცხადებულ იგივე ღვთაებრივი სიყვარულთ. ისინი ხარობენ თავიანთი სიხარულთ და ტირიან მათთან ერთად, ვინც ტირის, რადგან ბრძოლს ძალა მძიმე და შემაშფოთებელია. მაგრამ ეს კოსმოსი ასევე აღნიშნავს ურწმუნო სამყაროს, როგორცაა რომაელი ხალხი, ერთგული ქრისტიანების მკვლელობის მაცურებელი მათ არენაზე.

გამოცხადება 5 წარმოგვიდგენს ციურ მაცურებელთა ამ სამჯგუფს: *ოთხი ცოცხალი არსება, ანგელოზები და უხუცესები*, ყველს გამარჯვებულ, ისინი გაერთიანებულნი არიან დიდი შემოქმედი ღმერთის სიყვარულთ სავსე მზერის ქვეშ მარადიულად.

ბმული, რომელიც აკავშირებს „თვალთა სიმრავლეს“ *საღვთო კანონთან*, არის „მოწმობის“ სახელში, რომელსაც ღმერთი ამლევს თავის კანონს ათი მცნების შესახებ. ჩვენ გვახსოვს, რომ ეს კანონი ინახებოდა „ურწმუნდეს ადგილს“, რომელიც მხოლოდ ღვთისთვის იყო დაცული და აკრძალული იყო კაცებისთვის, გარდა „გამოსყიდვის დღისა“. კანონი ღმერთს და რჩა, როგორც „მოწმობა“ და მისი „ორი

ცხრილ „ მეორე მნიშვნელობას მისცემს სიმბოლურ „*ორ მოწმეს*“, რომელიც ციტირებულია გამოცხადების 11:3-ში. » ამ გაკვეთილზე „*თვალთ სიმრავლე*“ ცხადყოფს უამრავი უხილავი მოწმის არსებობას, რომლებიც შეესწრო მიწიერ მოვლენებს. ღვთაებრივ აზროვნებაში სიტყვა მოწმე განუყოფელია სიტყვა ერთგულბისგან. ბერძნული სიტყვა „მარტუსი“, რომელიც ითარგმნება როგორც „მოწამე“, მშვენივრად განსაზღვრავს მას, რადგან ღვთის მიერ მოთხოვნილ ერთგულბას საზღვარი არაქვს. დასულმცირე, იესოს „მოწმემ“ პატივი უნდა სცეს მისი ათი მცნების ღვთაებრივ კანონს, რომელსაც ღმერთი ადარებს მას და განსჯის.

ღვთაებრივი კანონი წინასწარმეტყველებს

აქ მე ვხსნი ფრჩხილს, რათა გამოცხატო 2018 წლის გაზაფხულზე მიღებულ ღვთაებრივი ნათელ. ეს ეხება ღვთის ათი მცნების კანონს. სულმა მიმიყვანა იმის გაგებამდე, თუ რამდენად მნიშვნელოვანია შემდეგი განმარტება: „*დაბრუნდა მოსე და ჩამოვიდა მთიდან მოწმობის ორი და ვითხელში; ცხრილები ეწერა ორივე მხარეს, ეწერა ერთმხარეს და მეორე მხარეს. ცხრილები ღმერთის ნამუშევარი იყო, და მწერლობა კი ღვთის წერა იყო, ცხრილებზე ამოტვიფრული* (გამ. 32:15-16). თავიდან გამიკვირდა, რომ არავის გაუთვალისწინებია ეს განმარტება, რომლის მიხედვითაც კანონის ორიგინალური ცხრილები ეწერა მათ ოთხ სახეზე, ანუ „წინ და უკან“, როგორც „ოთხი ცოცხალ არსების თვალბი“. წინა ლექსი შესწავლო. ამ დაჟინებით ციტირებულ განმარტებას ჰქონდა მიზეზი, რომლის აღმოჩენაც სულმა მომცა. მთლიანი ტექსტი თავდაპირველდ თანაბრად დაბალნსებულ იყო ორი ქვის მაგიდის ოთხივე მხარეს. პირველს წინ გამოსახული იყო პირველი მცნება და ნახევარი მეორე; მის უკანა ნაწილს მეორეს და მესამეს მთლიანად ატარებდა. მეორე მაგიდაზე ფრონტზე სრულდ იყო ნაჩვენები მეოთხე მცნება; მის უკანა მხარე ატარებდა ბოლო ექვს მცნებას. ამ კონფიგურაციაში, ორი ხილული მხარე წარმოგვიდგენს პირველ მცნებას და მეორეს, ნახევარში და მეოთხეს, რომელიც ეხება მეშვიდე დღის განწმენდილ დასვენებას. ამ ნივთების გადახედვა ხაზს უსვამს ამ სამ მცნებას, რომლებიც სიწმინდის ნიშნებია 1843 წელს, როდესაც შაბათი

აღდგა და მოითხოვა ღმერთმა. ამ დღეს
 პროტესტანტები გახდნენ მემკვიდრეობით მიღებული
 რომაული კვირა. ამგვარად, ადვენტიტების
 არჩევანისა და პროტესტანტების არჩევანის
 შედეგები ნაჩვენები იქნება ორი ცხრილს უკანა
 მხარეს. როგორც ჩანს, შაბათის პატივისცემის
 გარეშე, 1843 წლადან, მესამე მცნებაც ირღვევა: „
 ღვთის სახელს ტყუილად იღებენ“, სიტყვასიტყვით „
 ტყუილად“, ისინი, ვინც მას ქრისტეს სიმათლოს
 გარეშე ან მას შემდეგ უხმობენ. 'და ვკარგე.
 ამგვარად, ისინი განაახლეს ებრაელების მიერ
 ჩადენილ დანაშაულს, რომელთა პრეტენზია ღმერთს
 ეკუთვნოდა, როგორც სიცრუეა გამოცხადებული იესო
 ქრისტეს მიერ გამოცხადების 3:9-ში: „სატანის
 სინაგოგის წევრები, რომლებიც საკუთარ თავს
 იუდეველებს უწოდებენ და არ არიან, მაგრამ
 იტყუებიან.“ 1843 წელს ასე იყო პროტესტანტები,
 კათოლიკეების მემკვიდრეები. მაგრამ მესამე
 მცნებამდე, მეორის მეორე ნაწილს ცხადყოფს
 განაჩენს, რომ ღმერთი გადასცემს ორ მთავარ
 დაპირისპირებულ ბანაკს. რომაული კათოლიციზმის
 პროტესტანტ მემკვიდრეებს ღმერთი ეუბნება: „
 მე ვარ ეჭვიანი ღმერთი, რომელიც სჯის მათათა ცოდვას
 შვილებზე მესამე და მეოთხე თაობამდე, ვინც მძულს“;
 მისდა სამწუხაროდ, მათ ბედს გაიზიარებს
 ოფიციალური ადვენტიზმი 1994 წელს „ღებინება“.
 მაგრამ ის ასევე ეუბნება, პირიქით, წმინდანებს,
 რომლებიც დაიცავენ მის წმიდა შაბათს და მის
 წინასწარმეტყველურ ნათეს 1843 წლადან 2030 წლამდე:
 „და ვინც შეიწყალეს ათას თაობამდე მათ ვინც
 მიყვარს და იცავს ჩემს მცნებებს“. ციტირებული
 რიცხვი „ათასი“ დახვეწილად აგონებს მეშვიდე
 ათასწლეულს 20-ე გამოცხადების „ათას წელს“,
 რომელიც იქნება მარადისობაში შესული რჩეული
 გამარჯვებულების ჯილდო. ჩნდება კიდევ ერთი
 გაკვეთილი. მოკლებულნი იყვნენ იესო ქრისტეს
 სულიწმიდის დახმარებას, შედეგად,
 პროტესტანტებმა და ადვენტიტებმა
 გაათავისუფლეს ღმერთი თანმიმდევრულად 1843 და 1994
 წლებში, ვერ შეძლებენ შეასრულონ მე-2 ცხრილს
 უკანა მხარეს და წერილს ბოლო ექვსი მცნება, მათ
 შორის წინა ეძღვნება მეშვიდე დღის ღვთაებრივ
 განსვენებას. მეორეს მხრივ, ამ დასვენების
 დამკვირვებლები მიიღებენ იესო ქრისტეს
 დახმარებას, დაემორჩილონ ამ მცნებებს, რომლებიც
 ეხება ადამიანის მოვალეობებს მოყვასის მიმართ.

ღვთის საქმეები ჯერ კიდევ მოსესათვის კანონის ცხრილების გადაცემით იძენს მნიშვნელობას, როლს და გამოყენებას, როგორც გასაკვირი, ისე მოულოდნელი დასასრულს დროს, 2018 წელს. შაბათის აღდგენის ცნობა ამით ძლიერდება და ადასტურებს ყოველს შემძლე ღმერთიესოქრისტეს.

აი,ახლ ის ფორმა,რომელშიც ათი მცნება ჩანს.

ცხრილი 1-წინა:რეცეპტები

ღმერთი წარმოაჩენს საკუთარ თავს

"*მე ვარ იაჰვე, შენი ღმერთი, რომელმაც გამოგიყვანა ეგვიპტის ქვეყნიდან, მონობის სახლდან ."* (იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ გამომსყიდველ სისხლთ გადარჩენილ ყველ რჩეულ შედის; მონობის სახლ ცოდვას; ეშმაკის იმიტირებული ნაყოფი).

1 მცნება: კათოლიკური ცოდვა 538 წლდან პროტესტანტი 1843 წლდან და ადვენტიისტი 1994 წლდან).

"*ჩემს გარდა სხვა ღმერთები არ გყავს ."*

მე-2 მცნება: ¹ნაწილ : კათოლიკური ცოდვა 538 წლდან.

„ ნუ გააკეთებ შენთვის ქანდაკებას ან რაიმე სახის გამოსახულებას იმის შესახებ, რაც ზეცაშია, დაბლ მიწაზე და მიწის ქვემოთ წყლებში. თავიდან ნუსცემ მათდა არემსახურომათ;“.

ცხრილი 1-უკან:შედეგები

მე-2მცნება: ²ნაწილ

„... რადგან მე, იაჰვე, შენი ღმერთი, ვარ ეჰვიანი ღმერთი, რომელიც ვსჯის მამების და ნაშაულს შვილებზე მესამე და მეოთხე თობამდე, ვინც მძულს (კათოლიკეები 538 წლდან; პროტესტანტები 1843 წლდან; ადვენტიისტები 1994 წლდან.) და ვინც წყალობას ავლენს ათასი თობის მიმართ ვინც მიყვარს და იცავს ჩემს მცნებებს . (მეშვიდე დღის ადვენტიისტები, 1843 წლდან; უახლესი, 1994 წლდან).

მე-3 მცნება: არღვევენ კათოლიკეებს 538 წლდან, პროტესტანტებს 1843 წლდან და ადვენტიისტებს 1994 წლდან)

„ ნუ იტყვი ტყუილდ იაჰვეს, შენი ღმერთის სახელს; რადგან იაჰვე არ დატოვებს და უსჯელს, ვინც მის სახელს ტყუილდ მოიხსენიებს . »

ცხრილი 2-წინა:რეცეპტი

მე-4 მცნება: მისი დარღვევა ქრისტიანულ კრების მიერ 321 წლდან აქცევს მას დან.8:13-ის „*და მანგრეველ ცოდვად*“ : მას 538 წლდან არღვევს კათოლიკური სარწმუნოება, ხოლო 1843 წლდან - პროტესტანტული რწმენა.

„*გაიხსენეთ შაბათი, რათა ის წმინდა დღე იცვათ იმუშავეთ ექვსი დღე და გააკეთეთ მთელი შენი საქმე. მაგრამ მეშვიდე დღე იაჰვეს, შენი ღმერთის შაბათია; ნუაკეთებ საქმე, არც შენ, არც შენს შვილს, არც შენს ასულს, არც შენს კაცს, არც შენი მოახლე, არც პირუტყვი, არც შენს კარებში მყოფმა უცხომ. რადგან ექვს დღეში შექმნა უფალმა ცა, დედამიწა, ზღვა და ყველფერი, რაც მათშია და დაისვენა მეშვიდე დღეს; ამიტომ აკურთხა უფალმა შაბათი და გაანათლა იგი.*»

ცხრილი 2: საპირისპირო: შედეგები : ეს ბოლო ექვსი მცნება არღვევს ქრისტიანულ რწმენას 321 წლდან; კათოლიკური სარწმუნოებით 538 წლდან; პროტესტანტული რწმენით, 1843 წლდან და „*ღებინების*“ ადვენტიისტური რწმენით 1994 წელს. "ბოლოები" 1994 წლდან 2030 წლამდე.

მე-5 მცნება -

„*პატივი ეცი მამას და დედას, რათა დღეგრძელო იყოს იმ მიწაზე, რომელსაც გაძლევს უფალი, შენი ღმერთი.*»

მე-6 მცნება -

„~~არ მოკლ~~. არ ჩაიდინოთ მკვლელობა ."
(ბოროტმოქმედი მკვლელობის ტიპის ან ცრურწმენის სახელით)

მე-7 მცნება -

„*ნუ იმრუშობ.*»

მე-8 მცნება -

"*არ მოიპარო.*»

მე-9 მცნება -

„*ნუ მოწმობ ცრუმოწმედ შენი მოყვასის წინააღმდეგ.*»

მე-10 მცნება -

„*ნუ ისურვებ შენი მეზობლის სახლს; არ გინდოდეს შენი მოყვასის ცოლი, არც მისი მსახური, არც მისი მოახლე, არც მისი ხარი, არც მისი ვირი და არც არაფერი, რაც შენს მეზობელს ეკუთვნის.*»

აქ ვხურავ ამ დიდებულ და სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვან ფრჩხილს.

ლექსი 7: „პირველი ცოცხალი არსება ლომს ჰგავს, მეორე ცოცხალი არსება ხბოს ჰგავს, მესამე ცოცხალი არსებას ადამიანის სახე აქვს, მეოთხე ცოცხალი არსებას ჰგავს არწივს, რომელიც დაფრინავს“.

მაშინვე ვთქვათ, ეს მხოლოდ სიმბოლოებია. იგივე გზავნილს წარმოადგენილა ეზეკ.1:6-ში აღწერილობის ვარიაციებით. ოთხი იდენტური ცხოველია, თითოეულს ოთხი განსხვავებული სახე აქვს. აქ ჯერ კიდევ ოთხი ცხოველი გვყავს, მაგრამ თითოეულს მხოლოდ ერთი სახე აქვს, ოთხივე ცხოველი განსხვავებული. ეს მონსტრები, შესაბამისად, არ არიან რეალური, მაგრამ მათი სიმბოლური გზავნილი ამაღლებულია. თითოეული მათგანი წარმოადგენს მარადიულ უნივერსალური ცხოვრების სტანდარტს, რომელიც ეხება, როგორც ვნახეთ, თვითღმერთს და მის მრავალგანზომილებიან უნივერსალურ ქმნილებებს. ის, ვინც თავის ღვთაებრივ სრულყოფილებაში, საყოველთაო ცხოვრების ამ ოთხ კრიტერიუმში განსხეულდა, არის იესო ქრისტე, რომელშიც არის ლომის სამეფო და ძალა მსაჯ.14:18; ხბოს მსხვერპლმეწირვისა და სამსახურის სული; ადამიანის ხატება ღმერთის შესახებ; და მფრინავი არწივის უზენაესი ციური ამაღლების ბატონობა. ეს ოთხი კრიტერიუმი გვხვდება საყოველთაო მარადიულ ციურ ცხოვრებაში. ისინი შეადგენენ ნორმას, რომელიც ხსნის ღვთაებრივი პროექტის წარმატებას, რომელსაც ებრძოდნენ მეამბოხე სულელები. იესომ თავისი მუდმივი მიწიერი მსახურების დროს თავის მოციქულებსა და მოწაფეებს წარუდგინა სრულყოფილი მოდელი; მივიდა იქამდე, რომ დაიბანა ფეხები თავის მოწაფეებს, სანამ მისი სხეული ჯვარცმის წამებას გადასცემდა, რათა გამოისყიდოს მათ ადგილს, როგორც "ხბოს", ყველს მისი რჩეულს ცოდვები. ასევე, ყველს გამოიკვლოს საკუთარი თავი, რათა იცოდეს, შეესაბამება თუ არა მარადიული ცხოვრების ამ ნორმის უარყოფა მის ბუნებას, მის მისწრაფებებსა და სურვილებს. ეს არის ხსნის შეთავაზების სტანდარტი, რომელიც უნდა იქნას მიღებული ან უარყოფილი.

ლექსი 8: „ოთხ ცოცხალ არსებას აქვს ექვსი ფრთა და სავსეა თვალებით გარშემო და შიგნით ისინი არ წყვეტენ თქმის დღე და ღამე: წმიდა, წმიდა, წმიდაა უფალო ღმერთი, ყოვლის შემძლე, რომელიც იყო, არის და მოვა! »

ციური სამსჯავროს ფონზე, ეს სცენა ასახავს პრინციპებს, რომლებიც მუდმივად გამოიყენება

ზეცასა და დედამიწაზე იმ არსებების მიერ, რომლებიც ღვთის ერთგულები არიან.

სხვა სამყაროს არსებების ციურ სხეულებს არ აქვთ ფრთების გადაადგილების საჭიროება, რადგან ისინი არ ექვემდებარებიან მიწიერი განზომილების კანონებს. მაგრამ სული იღებს მიწიერ სიმბოლოებს, რომელთა გაგებაც ადამიანს შეუძლია. მათ „ექვსი ფრთის“ მინიჭებით, ის გვიჩვენებს ნრიცხვის სიმბოლურ მნიშვნელობას, რომელიც ხდება ციური და ანგელოზების რიცხვი. ეს ეხება უცოდველ სამყაროებს და ანგელოზებს, რომელთაგან პირველი შეიქმნა სატანა, მეამბოხე ანგელოზი. ღმერთმა თავის პირად სამეფო „ბეჭედად“ რომ მიაკუთვნა რიცხვი „შვიდი“, რიცხვი ნშეიძლება ჩაითვალოს მისი პიროვნების „ბეჭედად“, ხოლო ეშმაკის შემთხვევაში „ნიშანს“, მაგრამ ის იზიარებს ამას. ნომერი 6, სადაც სამყარო რჩება სუფთა და ღვთის მიერ შექმნილი ყველ ანგელოზი, კარგი და ცუდი. ანგელოზის ქვემოთ მოდის ადამიანი, რომლის რიცხვი იქნება "5", რაც გამართლებულია მისი 5 გრძნობით, ხელს 5 თითით და ფეხის 5 თითით. ქვემოთ მოდის უნივერსალური სიმბოლოს ნომერი 4, რომელიც მითითებულია 4 კარდინალური წერტილით, ჩრდილოეთით, სამხრეთით, აღმოსავლეთით და დასავლეთით. ქვემოთ მოდის სრულყოფილების ნომერი 3, შემდეგ არასრულყოფილების 2 და ერთიანობის, ანუ სრულყოფილი კავშირის 1. ოთხი ცოცხალი არსების თვალუბიარის „ირგვლოვ და შიგნით“ და უფრო მეტიც, „წინ და უკან“. ვერაფერი გაექცევა ამ ციური მრავალგანზომილებიანი უნივერსალური ცხოვრების მზერას, რომელსაც ღვთაებრივი სული მთლიანად იკვლევს, რადგან მისი საწყისი მასშია. ეს სწავლება სასარგებლოა, რადგან დღევანდელ დედამიწაზე, ცოდვისა და ცოდვილთა ბოროტების გამო, მათი „თავისში“ შენახვით, ადამიანს შეუძლია და მალოს თავისი ფარული აზრები და თავისი ბოროტი გზები სხვა ადამიანებისგან. პროექტები, რომლებიც მიმართულია მოყვასის წინააღმდეგ. ზეციურ ცხოვრებაში ასეთი რამ შეუძლებელია. ზეციური ცხოვრება ბოლოვით გამჭვირვალა, რადგან ბოროტება განდევნილი იქნა მისგან, ეშმაკთან და მის ბოროტ ანგელოზებთან ერთად, გადმოგდებულ იქნა დედამიწაზე, გამოცხადების 12:9-ის მიხედვით, იესოს ცოდვაზე და მკვდარზე გამარჯვების შემდეგ. ღმერთის სიწმინდის გამოცხადება სრულყოფილ და (სამჯერ: წმინდა) ამ სუფთა სამყაროების მკვიდრთა

მიერ სრულდება. მაგრამ ეს გამოცხადება სიტყვებით
 არ სრულდება; ეს არის მათი ინდივიდუალური და
 კოლექტიური სიწმინდის სრულყოფილება, რომელიც
 მუდმივ ნაწარმოებებში აცხადებს მათ შემქმნელ
 ღმერთის სიწმინდის სრულყოფილებას. ღმერთი
 ავლენს თავის ბუნებას და სახელს გამოცხადების 1:8-
 ში მოყვანილი ფორმით: " *მე ვარ ალფა და ომეგა*",
ამბობს უფალო ღმერთი, რომელიც არის და რომელიც
იყო და რომელიც მოვა, ყოვლისშემძლე. გამოთქმა „
ვინ არის, ვინ იყო და ვინ უნდა მოვიდეს“
 შესანიშნავად განსაზღვრავს შემოქმედი ღმერთის
 მარადიულ ბუნებას. უარს ამბობენ მას სახელოთ,
 რომელიც მან თავად დაარქვა, „იაჰვეჰ“, კაცები მას
 „უფალს“ უწოდებენ. მართალია, ღმერთს სახელო არ
 სჭირდებოდა, ვინაიდან უნიკალური და ღვთიური
 კონკურენტის გარეშე, მას არ სჭირდება სახელო,
 რათა განასხვავოს იგი სხვა ღმერთებისგან,
 რომლებიც არ არსებობს. ღმერთი მაინც დათანხმდა
 უპასუხა მოსეს თხოვნას, რომელიც უყვარდა და
 რომელიც უყვარდა. ასე რომ, მან საკუთარ თავს
 დაარქვა სახელო "Yahweh", რომელიც ითარგმნება
 ზმნით "იყოს", ებრაული არასრულყოფილის მხოლოდით
 შესამეპირში. ეს „არასრულყოფილი“ დრონიშნავს
 მიღწევას, რომელიც ვრცელდება დროში, შესაბამისად,
 ჩვენს მომავალზე დიდი დრო, ფორმა „რომელიც არის,
 რომელიც იყო და რომელიც იქნება“ შესანიშნავად
 თარგმნის ამ ებრაული არასრულყოფილის
 მნიშვნელობას. ფორმულა „*ვინ არის, ვინც იყო და ვინ*
უნდა მოვიდეს“ არის მაშასადამე, ღმერთის გზამისი
 ებრაული სახელოს „იაჰვეჰ“ თარგმნისთვის, როდესაც
 მან უნდა მოარგოს ის დასავლურ ენებს ან ნებისმიერ
 სხვა ენებს, გარდა ებრაულისა. ნაწილი „და რომელიც
 მოდის“ აღნიშნავს ქრისტიანულ რწმენის ბოლო
 ადვენტისტურ ფაზას, რომელიც დამკვიდრებულია
 ღვთის გეგმაში და ნ.8:14 1843 წლიდან მოყოლებული
 ბრძანებულებით. ამიტომ არჩეული ადვენტისტების
 ხორციშია სამგზის სიწმინდის გამოცხადება.
 ღმერთის შესრულებულია. იესო ქრისტეს
 ღვთაებრიობა ხშირად კამათობდნენ, მაგრამ ეს
 უდავოა. ამის შესახებ ბიბლია ამბობს ებრ.1:8-ში: „
მან უთხრა მეს: შენი ტახტი, ღმერთო, მარადიულია;
შენი მეფობის კვერთხი სამართლიანობის კვერთხია;
 ". ხოლო ფილიპეს, რომელიც იესოს სთხოვს, ეჩვენებინა
 მისთვის მამა, იესო პასუხობს: „ *ამდენი ხანია*
შენთან ვარ და არ მიცნობ, ფილიპე! ვინც მე მიხილს,

იხილ მამა ; როგორ ამბობ: გვაჩვენე მამაო? (იოანე 14:9).

ლექსები 9-10-11: „ როცა ცოცხალნი აძლევენ დიდებას, პატივს და მაღლოერებას ტახტზე მჯდომს, მას, ვინც ცოცხლობს მარადიულ დოცდაოთხი უხუცესი ეცემა ტახტზე მჯდომის წინაშე და თაყვანს სცემენ - და თაყვანი ეცით მას, ვინც ცოცხლობს მარადიულ და მარადიულ და დაყარეს გვირგვინი ტახტის წინ და თქვეს: შენ ღირსი ხარ, უფალო და ჩვენო ღმერთო, მიიღო დიდება, პატივი და ძალა; რადგან შენ შექმენი ყველფერი და შენი ნებითა რსებობს და შეიქმნა “.

მე-4 თავი მთავრდება შემოქმედი ღმერთის განდიდების სცენით. ეს სცენა გვიჩვენებს, რომ ღვთაებრივი მოთხოვნა, „ გეშინოდეთ ღვთისა და მისცეთ მას დიდება ...“, გამოთქმულ გამოცხადების პირველ ანგელოზის გზავნილში, მოისმინეს და კარგად ესმოდათ 1843 წლადან შერჩეულმა ბოლო არჩეულმა ჩინოვნიკებმა; მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, რჩეულთა მიერ, რომლებიც ცოცხლები და რჩენ იესო ქრისტეს დიდებაში დაბრუნების დროს; რადგან მხოლოდ მათთვის იყო მომზადებული და სრულდ განათებული აპოკალიფსის გამოცხადება ღვთის მიერ არჩეულ დროს, 2018 წლს გაზაფხულოდან. ამგვარად, გამოსყიდულები გამოხატავენ თაყვანისცემასა და ქებას, მთელმათ მაღლოერებას იესო ქრისტეს მიმართ, იმ ფორმით, რომელშიც, ყოვლისშემძლე ეწვია მათ, რათა გადაერჩინა ისინი ცოდვისა და სიკვდილისგან, მისი ხელუასი. ურწმუნო კაცობრიობას მხოლოდ იმის სჯერა, რასაც ხედავს, როგორც მოციქული თომა, და რადგან ღმერთი უხილვია, იგი განწირულა უფულებელოს მისი უკიდურესი სისუსტე, რაც მას მხოლოდ სათამაშოდ აქცევს, რომლთაც ის მანიპულრებს თავისი ღვთაებრივი ნების შესაბამისად. მას მაინც აქვს საბაბი, რომელც არ გაამართლებს მას, რომ არ იცნობდა ღმერთს, სატანას, რომელც არ აქვს, რადგან ღმერთის შეცნობა არჩია მის წინააღმდეგ ბრძოლში შესვლს; ეს ძნელდ დასაჯერებელა, მაგრამ მართალა და ასევე ეხება ბოროტ ანგელოზებს, რომლებიც მას გაჰყვნენ. პარადოქსულა, რომ თავისუფალ არჩევანის მრავალ განსხვავებულ და თუნდაც საპირისპირო ნაყოფი მოწმობს იმ ავთენტურ და სრულ თავისუფლებაზე, რომელც ღმერთმა მისცა თავის ციურ და მიწიერ ქმნილებებს.

გამოცხადება 5: კაცის ძე

როცა იესო ხალხს წარუდგინა, პილტემ თქვა: „აკა კაცი“. თავად ღმერთი უნდა მოსულიყო და ხორციელ სახე მიეღო, რათა „ადამიანი“ გამოჩენილიყო მისი გულსა და სურვილს მიხედვით. სიკვდილმა დაარტყა ადამიანთა პირველ წყვილს, ღვთისადმი და უმორჩილებლობის ცოდვის გამო. მათი ახალ სამარცხვინო მდგომარეობის ნიშნად ღმერთმა აიძულა ისინი აღმოეჩინათ ფიზიკური სიშიშველე, რაც მხოლოდ გარეგნული ნიშანი იყო მათი შინაგანი სულიერი სიშიშველსა. ამ დასაწყისიდან, მათი გამოსყიდვის პირველ განცხადება გააკეთდა ცხოველების ტყავისგან და მზადებულ ტანსაცმელს მიცემით. ასე მოკლეს კაცობრიობის ისტორიაში პირველ ცხოველს, შეგვიძლია ვიფიქროთ, რომ ეს იყო ახალგაზრდა ვერძი ან ბატკანი სიმბოლოზმის გამო. 4000 წელს შემდეგ, ღვთის კრავი, რომელიც ართმევს ქვეყნიერების ცოდვებს, მოვიდა თავისი კანონიერად სრულყოფილ სიცოცხლე შესთავაზა კაცობრიობის რჩეულთა გამოსასყიდად. მაშასადამე, ღვთის მიერ წმინდა მადლით შეთავაზებული ეს ხსნა მთლიანად იესოს სიკვდილს ეყრდნობა, რომელიც მის რჩეულებს საშუალებას აძლევს ისარგებლონ მისი სრულყოფილ სამართლიანობით; და ამავდროს, მისი სიკვდილს გამოისყიდის მათ ცოდვებს, რომელთა ნებაყოფლობით მატარებელი თავად გახდა. მას შემდეგ იესო ქრისტე გახდა ერთადერთი სახელი, რომელსაც შეუძლია ცოდვილს გადარჩენა მთელ დედამიწაზე და მისი ხსნა მოქმედებს ადამისა და ევას შემდეგ.

ადამიანის “ფიგურის ქვეშ”, მას ეძღვნება. იესო არა მხოლოდ იხსნის თავის რჩეულებს მისი გამომსყიდველ სიკვდილთ, არამედ იხსნის მათ მიწიერი ცხოვრების მანძილზე მათი დამცველობით. და სწორედ ამ მიზნით აფრთხილებს მათ იმ სულიერი საფრთხის შესახებ, რომელიც ეშმაკმა დააყენა მათ გზაზე. მისი ტექნიკა არ შეცვლილ: როგორც

მოციქულთა დროს, იესო მათ იგავებით ესაუბრება, რომ სამყაროს ესმის, მაგრამ არ ესმის; რაც არ ეხება მის არჩეულ ჩინოვნიკებს, რომლებიც მოციქულების მსგავსად პირდაპირ მისგან იღებენ მის განმარტებებს. მისი გამოცხადება "აკოკალოფსი" რჩება ამ უთარგმნელ ბერძნულ სახელს ქვეშ, ამ გიგანტური იგავი, რომელიც მსოფლომ არ უნდა გაიგოს. მაგრამ მისი რჩეულებისთვის ეს წინასწარმეტყველება ნამდვილად არის მისი "გამოცხადება".

მუხლ 1: " *მაშინ ვიხილე ტახტზე მჯდომის მარჯვენაში წიგნი, რომელიც დაწერილი იყო შიგნით და გარეთ და ბეჭდილი შვიდი ბეჭდით.*"

ტახტზე დგას ღმერთი და მას მარჯვენა ხელში აქვს, ამიტომ მისი კურთხევითარის დაწერილი წიგნი „*შიგნიდან და გარედან*“. რაც წერია „*შიგნით*“ არის გაშიფრული გზავნილი, რომელიც დაცულია მისი რჩეულებისთვის, რომელიც რჩება დახურულ და გაუგებარი მსოფლოს ხალხის, ღვთის მტრების მიერ. რაც წერია „*გარეთ*“ არის დაშიფრული ტექსტი, ხილული, მაგრამ გაუგებარი ადამიანური სიმრავლისთვის. გამოცხადების წიგნი დალუქულია „*შვიდი ბეჭდით*“. ამ განმარტებაში ღმერთი გვეუბნება, რომ მხოლოდ „*მეშვიდე ბეჭდის*“ გახსნა მის სრულგახსნას იმლევა. სანამ ბეჭედი რჩება მის დასალუმს, წიგნის გახსნა შეუძლებელია. ამგვარად, წიგნის მთელ გახსნა დამოკიდებული იქნება იმ დროზე, რომელიც ღმერთმა დანიშნა „*მეშვიდე ბეჭდის*“ თემისთვის. იგი მოხსენიებულ იქნება " *ცოცხალ ღმერთის ბეჭდის* " სათაურით რევ.7-ში, სადაც მეშვიდე დღის დარჩენა, მისი წმინდა შაბათის აღნიშვნა, მისი აღდგენა და ერთვის 1843 წლის თარიღს, რომელიც, შესაბამისად, ასევე იქნება დრო. „*მეშვიდე ბეჭდის*“ გახსნა, რომელიც წიგნის პედაგოგიკაში შემოაქვს ჩვენთვის, მისი რჩეულებისთვის ასე მნიშვნელოვანი „*შვიდი საყვირის*“ თემას.

მუხლ 2: „*და ვიხილე ძლევამოსილი ანგელოზი, რომელიც ხმამაღლ დადადებდა: ვინ არის ღირსი წიგნის გახსნისა და მისი ბეჭდების გატეხვის?*»

ეს სცენა არის ფრჩხილები წინასწარმეტყველების მონტაჟში. გამოცხადების წიგნი არ უნდა გაიხსნას სამოთხეში, წინა მე-4 თავის კონტექსტში. რჩეულებს ეს სჭირდებათ იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე, სანამ ისინი ეშმაკის მახეში არიან გამოვლენილნი. ძალ ღვთის ბანაკშია და ძლიერი ანგელოზი არის იაჰვეს ანგელოზი, ღმერთი

მიქაელს ანგელოზური სახით. დალუქულ წიგნი უაღრესად მნიშვნელოვანი და წმინდაა, რადგან მისი ბეჭდების გატეხვას და გახსნას ძალაღალღირსება სჭირდება.

მუხლო 3: „და ვერავინ ცაში, ვერც მიწაზე, ვერც მიწის ქვეშ ვერავინ შეძლო გრაგნილის გახსნა და დახედვა.“

თავად ღმერთის მიერ დაწერილი წიგნი ვერ გახსნის მის არცერთზეციურ და მიწიერ ქმნილებას.

ლექსი 4: „და მე ვტიროდი დიდად რადგან არავინ აღმოჩნდა ღირსი, გაეხსნა წიგნი ან დახედოს მას.“

იოანე, ისევე როგორც ჩვენ, მიწიერი არსებაა და მისი ცრემლები გამოხატავს კაცობრიობის შეშფოთებას ეშმაკის მიერ დადგმული ხაფანგების წინაშე. როგორც ჩანს, ის გვეუბნება: „ვინ შეიძლება გადარჩეს გამოცხადების გარეშე?“ ". ამგვარად ცხადყოფს მისი შინაარსის უცოდინარობის ძალაღტრაგიკულ ხარისხს და მის ფატალურ შედეგს: ორმაგ სიკვდილს.

ლექსი 5: „და ერთმა მოხუცმა მითხრა: ნუ ტირი; აჰა, იუდას ტომის ლომია, დავითის ფესვმა, გაიმარჯვა გრაგნილისა და მისი შვიდი ბეჭდის გასახსნელად“

იესო ქრისტეს მიერ მიწიდან გამოსყიდული „მოხუცები“ კარგად არიან განსაზღვრულნი, რომ იესო ქრისტეს სახელს ყველს ცოცხალ არსებაზე ძალა აიმაღლონ. ისინი აღიარებენ მასში ბატონობას, რომელსაც მან თავად გამოაცხადა, რომ მიიღო მამისაგან და ზეციური არსებებისაგან მათე 28:18: „მოვიდა იესო და ასე ელაპარაკა მათ: მთელ ძალს უფლება ზეცაში მომეცა მე და დედა მიწაზე“. იესოში მისი განსახიერების მიზანში ღმერთმა შთააგონა იაკობი, რომელმაც თავისი შვილების შესახებ წინასწარმეტყველებდა იუდას შესახებ: „იუდა ახალა ზრდა ლომია. ხოცვა-ჟღუტიდან დაბრუნდი, შვილო! მუხლებს იყრის, ლომივით წევს, ლომივით: ვინ აამაღლებს? კვერთხი არ ჩამოშორდება იუდას და ხელმწიფის კვერთხი მის ფეხებს შორის, სანამ არ მოვა შილო და ხალხები არ დაემორჩილებიან მას. თავის ვირს ვაზს აკავშირებს, ვირის ქობს კი საუკეთესო ვაზზე; სამოსელს ღვინოში რეცხავს, სამოსს კი ყურძნის სისხლში. მისი თვალები ღვინით წითელა, კბილები კი რძით თეთრი (დაბ. 49:8-12). ყურძნის სისხლი იქნება გამოცხადების 14:17-დან 20-ში გამოცხადებულ „მოსავლს“ თემა, რომელსაც ასევე არის ნაწინასწარმეტყველები ესაიას 63-ში. „

დავითის ფესვის “შესახებ ვკითხულობთ ესა .11:1-დან 5-ში. : „*მაშინ იესეს დეროდან ტოტი გამოვა და მისი ფესვებიდან ყლორტები დაიბადებინ.* მასზე და ისვენებს უფლოს სული: სიბრძნისა და გონების სული, რჩევისა და ძალის სული, ცოდნის სული და უფლოს შიში. ის უფლოს შიშს შეისუნთქავს; ის არ განსჯის გარეგნულად არ გადაწყვეტს ხმებზე. მაგრამ ის სამართლიანად განიკითხავს ღარიბებს და სამართლიანად განიკითხავს დედამიწის ღარიბებს; თავისი სიტყვით მიწას კვერთხივით დაარტყამს და თავისი ტუჩების სუნთქვით მოკლავს ბოროტებს. სიმართლე იქნება მისი გვერდების სარტყელო და ერთგულება - მისი წელის სარტყელო“.

იესოს გამარჯვება ცოდვასა და სიკვდილზე, მისი ხელფასი, ანიჭებს მას ლეგიტიმურ და ლეგიტიმურ უფლებას გახსნას გამოცხადების წიგნი, რათა მისი რჩეული გააფრთხილონ და დაიცვან იმ მომაკვდინებელ რელიგიური ხაფანგებისგან, რომლებსაც ის აყენებს ეშმაკის მიერ. ურწმუნოების შესაცდენად. ამიტომ წიგნი სრულდება გაიხსნება იმ დროს, როდესაც ძალში შევა და ნიელს 8:14 და დგენილება, კერძოდ, გაზაფხულს პირველ დღეს 1843 წელს; მაშინაც კი, თუ მისი არასრულყოფილი გაგება დროთა განმავლობაში საჭიროებს გადახედვას, 2018 წლამდე.

ლუქსი 6: „*და ვიხილუ ტახტისა და ოთხი ცოცხალ არსების შუაგულში და უხუცესთ შორის კრავი, რომელიც იქ იყო დაკლული. მას ჰქონდა შვიდი რქა და შვიდი თვალ, რომლებიც მთელ დედამიწაზე გაგზავნილ ღვთის შვიდი სულია.*»

კრავის არსებობა „ტახტის შუაში“, რადგან ის არის ღმერთი თავისი მრავალფორმიანი განწმენდით, არის ერთდროულად უნიკალური შემოქმედი ღმერთი, მთავარანგელოზი მიქაელ, იესო ქრისტე, ღვთის კრავი და წმიდა. სული ანუ „ღვთის შვიდი სული გაგზავნილია მთელ დედამიწაზე“. მისი "შვიდი რქა" სიმბოლოა მისი ძალის განწმენდას და მის "შვიდი თვალს", მისი მზერის განწმენდას, რომელიც სიღრმისეულად იკვლევს მისი ქმნილების აზრებსა და ქმედებებს.

ლუქსი 7: „*მოვიდა და ტახტზე მჯდომის მარჯვენა ხელიდან აიღო გრაგნილი.*»

ეს სცენა ასახავს გამოცხადების 1:1-ში ჩაწერილ სიტყვებს: „იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა მისცა მას, რათა ეჩვენებინა თავის მონებს, რა უნდა მომხდარიყო სწრაფად და რომელიც მან თავისი ანგელოზის გაგზავნით აცნობა თავის

მონას იოანეს “: ეს გზავნილო მიზნად ისახავს გვიტხრას, რომ გამოცხადების შინაარსი შეუზღუდავი იქნება, რადგან ის თავად ღმერთის, მამის მიერ არის მოცემული; და ეს მასზე დადებული მთელი მისი კურთხევით, რომელიც მითითებულია მისი „მარჯვენა ხელთ“.

ლუქსი 8: „ როცა მან აიღო გრაგნილო, ოთხი ცოცხალ არსება და ოცდაოთხი უხუცესი დაემხო კრავის წინაშე, თითოეულს ჰქონდა არფა და ოქროს ფლკონი საკმევლსა, რაც წმინდანთა ლოცვაა. »

მოდით, ამ ლუქსიდან დავიცვათ ეს სიმბოლური გასაღები: „ ოქროს თასები, სავსე სუნამოებით, რომლებიც წმინდანების ლოცვაა “: ყველ ზეციური და მიწიერი არსება, რომელიც არჩეულია მათი ერთგულებით, ემორჩილება „კრავის“ იესო ქრისტეს, რათა თავი დასცვათ სცეს მას. „ არფები “ სიმბოლოა კოლექტიური ქების და თავიდანისცემის უნივერსალური ჰარმონიისა .

ლუქსი 9: “ და მღეროდნენ ახალ სიმღერა და ამბობდნენ: ღირსი ხარ, აიღო გრაგნილო და გახსნო მისი ბეჭდები; რადგან დახოცეს და შენი სისხლთ გამოისყიდე ღმერთისთვის კაცები ყველ ტომიდან, ენიდან, ხალხიდან და ერიდან; »

ეს „ ახალ სიმღერა “ აღნიშნავს ცოდვისგან განთავისუფლებას და, დროებით, აჯანყების წამქეზებელთა გაუჩინარებას. რადგან ისინი სამუდამოდ გაქრებიან მხოლოდ უკანასკნელ განკითხვის შემდეგ. იესო ქრისტეს გამოსყიდულები მოდიან ყველ წარმოშობიდან, ყველ ფერისა და ადამიანური რასიდან, „ ყოველ ტომიდან, ენიდან, ხალხიდან და ერიდან “; რაც ამტკიცებს, რომ გადარჩენის პროექტი მხოლოდ იესო ქრისტეს სახელთ არის შემოთავაზებული, შესაბამისად, რასაც აქტ.4:11-12 აცხადებს: „ იესო არის ქვა, რომელიც შენს მიერ უარყავი, ვინც აშენებ, და რომელიც იქცა კუთხის უმთავრესად. სხვაში არ არის ხსნა; რადგან არ არსებობს სხვა სახელ ზეცის ქვეშ ადამიანთა შორის მოცემული, რომლთაც უნდა ვიხსნათ “. ამიტომ ყველ სხვა რელიგია უკანონო და ეშმაკური მოჩვენებით მოტყუებაა. ცრუ რელიგიებისგან განსხვავებით, ჭეშმარიტი ქრისტიანული რწმენა ორგანიზებულია ღმერთის მიერ ლოგიკურად თანმიმდევრული გზით. წერია, რომ ღმერთი არავისთვის არის უცხო; მისი მოთხოვნები ყველ მისი ქმნილების მიმართ ერთნაირია და მის მიერ შეთავაზებულხსნას ჰქონდა ფასი, რომლის გადახდაც

თავად მოვიდა. ამ გამოსყიდვისთვის დატანჯული, ის გადაარჩენს მხოლოდ იმ ადამიანებს, რომლებსაც ის თვლის, რომ ღირსები არიან ისარგებლონ მისი მოწამებით.

ლექსი 10: „შენ ისინი გახადე ისინი ჩვენი ღმერთის სამეფოდ და მღვდლებად და ისინი იმეფებენ დედა მიწაზე“.

იესოს მიერ ქადაგებული ცათა სასუფეველო ჩამოყალიბდა. „უფლების მიღება მსაჯული“, რჩეულები მეფეებს ადარებენ გამოცხ.20:4-ის მიხედვით. თავიანთი ძველი შეთანხმების დროს „მღვდლები“ სთავაზობდნენ სიმბოლურ ცხოველებს ცოდვის გამო. ზეციური სამსჯავროს „ათსი წლის“ განმავლობაში, რჩეულები ასევე, თავიანთი განკითხვით, მოამზადებენ დიდი საყოველთაო მსხვერპლს უკანასკნელ მსხვერპლს, რომელიც ერთბაშად გაანადგურებს ყველს დაცემულ ციურ და მიწიერ არსებებს. „მეორე სიკვდილს ცეცხლს ტბის“ ცეცხლო მოსპობს მათგანკითხვის დღეს. მხოლოდ ამ განადგურების შემდეგ, ღვთის მიერ აღორძინებულ, განახლებულ დედა მიწა მიიღებს გამოსყიდულ რჩეულებს. მხოლოდ მაშინ არის, რომ იესო ქრისტესთან, მეფეთა მეფესთან და უფალთა უფალთან ერთად გამოცხადების 19:16, „ისინი იმეფებენ დედა მიწაზე“.

ლექსი 11: „შევიხედე და გავიგონე მრავალი ანგელოზის ხმა ტახტის, ცოცხალი არსებებისა და უხუცესების ირგვლივ, და მათი რიცხვი იყო ათასობით ათასი და ათასობითათასი“.

ეს ლექსი გაერთიანებულს წარმოგვიდგენს მაყურებელთა სამ ჯგუფს, რომლებიც მიწიერი სულიერი ბრძოლების მომსწრენი არიან. სული ამჯერად ნათლად ახსენებს ანგელოზებს, როგორც კონკრეტულ ჯგუფს, რომელთა რიცხვი ძალიან დიდია: "მირიადათასობით და ათასობით". უფლის ანგელოზები ამჟამად ახლო მეზობლები არიან, რომლებიც ემსახურებიან მის გამოსყიდულს, მის მიწიერ რჩეულს, რომელსაც ისინი იცავენ, იცავენ და ასწავლიან მისი სახელით. ფრონტის ხაზზე, ღვთის ეს პირველი მოწმეები ჩაწერენ დედა მიწაზე ცხოვრების ინდივიდუალურ და კოლექტიური ისტორიას.

ლექსი 12: „მათქვეს დიდი ხმით: და კლულო კრავი ღირსია მიიღოს ძალა, სიმდიდრე, სიბრძნე, ძალა, პატივი, დედა და ქება.“

ანგელოზები და ეხმარნენ დედა მიწაზე თავიანთი ლიდრის მიქაელს მსახურებას,

რომელმაც ჩამოართვა თავი ყველ თავის ღვთაებრივ ძალს, რათა გამხდარიყო სრულყოფილი ადამიანი, რომელმაც თავი შესწირა მსახურების ბოლოს ნებაყოფლობით მსხვერპლ დცოდვების გამოსყიდვის მიზნით. ოფიციალური პირები. მაღლოს შეთავაზების დასასრულს, რჩეული აღდგა და შევიდნენ აღთქმულ მარადისობაში, ანგელოზები აღადგენდნენ ღვთის ღვთაებრივ ქრისტეს, ყველ იმ თვისებას, რაც მას ჰქონდა მიქაელში: "ძალ, სიმდიდრე, სიბრძნე, ძალ, პატივი, დიდება. და დიდება."»

ლუქსი 13: „ და ყოველ ქმნილება, რომელიც არის ცაში, მიწაზე, მიწის ქვეშ, ზღვაში და ყველფერი, რაც მასშია, გავიგონე, რომ ამბობდნენ: ტახტზე მჯდომარე და კრავი იყოს დიდება, პატივი, დიდება და ძალ, უკუნითი უკუნისამდე! »

ღვთის ქმნილებები ერთს ულოვანი არიან. ყველს უყვარდა მისი სიყვარულს გამოვლენება, რომელიც გამოვლენდა მისი პიროვნების საჩუქრით იესო ქრისტეში. ღმერთის მიერ შემუშავებული პროექტი დიდებულ წარმატებაა. მისი მოსიყვარულე არსებების შერჩევა შესრულებულია. ლუქსი იღებს პირველ ანგელოზის გზავნილს ფორმას გამოცხადების 14:7-დან: „ მან დიდი ხმით თქვა: გეშინოდეთ ღვთისა და განადიდეთ მას, რადგან დადგა მისი განკითხვის ჟამი; და თაყვანი ეცით მის წინაშე, ვინც შექმნა ცა და დედამიწა, ზღვა და წყლის წყაროები “. 1843 წლადან მოყოლებული ბოლო არჩევანი ეფუძნება ამ ლუქსის გაგებას. და რჩეულებმა მოისმინეს და უპასუხეს ქრისტიანულ სარწმუნოებაში აღდგენით მეშვიდე დღის დასვენების პრაქტიკა, რომელმაც ასრულდნენ იესოს მოციქულები და მოწაფეები მის მიტოვებამდე 321 წლს 7 მარტიდან. შემოქმედ ღმერთს პატივი მიაგეს მეოთხე მცნების მიმართ, რომელიც არის მის გულთანახლოს. შედეგი არის ციური დიდების სცენა, სადაც მისი ყველ ქმნილება, გამოცხადების 14:7-ის პირველ ანგელოზის გზავნილს შესაბამისად, ამბობს: „ტახტზე მჯდომს და კრავს ქება, პატივი. , დიდება და ძალ უკუნითი უკუნისამდე! “. გაითვალისწინეთ, რომ სიტყვები საპირისპიროდ იმეორებს ანგელოზების მიერ წინა მე-13 მუხლში მოყვანილ სიტყვებს. მკვდრეთით აღდგომის შემდეგ იესომ დაიბრუნა თავისი ზეციური ცხოვრება: მისი ღვთაებრივი „ ძალ, მისი სიმდიდრე და სიბრძნე “. დედამიწაზე მისმა უკანასკნელმა მტრებმა უარი თქვეს მას „ დიდებაზე, დიდებაზე, დიდებაზე და

ძალზე “, რაც მას, როგორც შემოქმედ ღმერთს ეკუთვნოდა. ” თავის ძალზე ” მოწოდებით , მან საბოლოოდ დაამარცხა ისინი და ფეხქვეშ გაანადგურა. ასევე, სიყვარულთა და მაღლოერებით აღსავსე, მისი წმინდა და წმინდა ქმნილებები ერთად კანონიერად უბრუნებენ მას დიდების ქვეშევრდომებს.

ლუქსი 14: „ და თქვეს ოთხმა ცოცხალმა არსებამ: *ამინ! და მოხუცები მივიდნენ წინ და თყვანი სცეს.* ”

წმინდა სამყაროს მკვიდრი ამტკიცებენ ამ აღდგენას და ამბობენ: „ჭეშმარიტად! □ართალა ! » და სუბლიმირებულ სიყვარულთ გამოსყიდულ მიწიერი რჩეულები ემხობიან თავიანთ ყოვლს შემძლე შემოქმედ ღმერთს, რომელიც მოვიდა ხორცშესხმად იესოქრისტეში.

გამოცხადება 6: მსახიობები, ღვთაებრივი სასჯელები და ქრისტიანული ხანის ნიშნები

გავიხსენებ 5-ში მოცემულ გაკვეთილს: წიგნის გახსნა შესაძლებელია მხოლოდ მაშინ, როცა „*მეშვიდე ბეჭედი*“ მოიხსნება. ამ გახსნის მიზნით,

ქრისტეს რჩეულმა აბსოლუტურად უნდა დაამტკიცოს მეშვიდე დღის შაბათის პრაქტიკა; და ეს სულიერი არჩევანი ამართლებს მას, მიიღოს ღვთისგან, რომელიც ამტკიცებს მას, მისი სიბრძნე და მისი სულიერი და წინასწარმეტყველური გამჭრიახობა. ამგვარად, ტექსტში არ არის დაკონკრეტებული, რჩეული ამოცნობს გამოცხ.7:2-ში მოხსენიებულ „ღვთის ბეჭედს“ „მეშვიდე ბეჭედთან“, რომელიც კვლავ ხურავს გამოცხადების წიგნს და ის დაუკავშირდება მათ. ორი "ბეჭედი", მეშვიდე დღე განწმენდილ ღვთის მიერ განსვენების დროს. რწმენა განასხვავებს სინათლესა და სიბნელეს შორის. ამრიგად, ყველსთვის, ვინც არ მოიწონებს წმინდა შაბათს, წინასწარმეტყველება და რჩება დახურულ ჰერმეტიულ წიგნად. მან შეიძლება კარგად ამოცნოს გარკვეული აშკარა საგნები, მაგრამ ის ვერ გაიგებს სასიცოცხლო და მკვეთრ გამოცხადებებს, რომლებიც განასხვავებს სიცოცხლესა და სიკვდილს შორის. "მეშვიდე ბეჭედს" მნიშვნელობა გამოჩნდება გამოცხადების 8:1-2-ში, სადაც სულიანიჭებს მას "შვიდი საყვირის" თემის გახსნის როლს. ახლს სწორედამ „შვიდი საყვირის“ მესიჯებში გახდება ნათელი ღმერთის პროექტი. იმის გამო, რომ მე-8 და 9-ის საყვირების თემა პარალელურად მოდის 2-ისა და 3-ის „წერილების“ თემებში წინასწარმეტყველებული ჭეშმარიტებების დასასრულებლად; 6 და 7-ის „ბეჭედები“. ღვთაებრივი სტრატეგია იდენტურია იმისა, რაც მან გამოიყენა დანიელსთვის მიცემულ წინასწარმეტყველური გამოცხადების ასაგებად. ამ თანამდებობისთვის კვალიფიცირებულ რომ მიიღეს წმიდა შაბათის პრაქტიკაში და მისი სუვერენული არჩევანით, სულმა გამიხსნა თავისი გამოცხადებების წიგნი „მეშვიდე ბეჭედის“ გახსნით. მოდით ახლს აღმოვაჩინოთ მისი "ბეჭედების" ვინაობა.

ლუქსი 1: „დავიხედე, როცა კრავმა გახსნა შვიდი ბეჭედი და ნერტი და გავიგონე, რომ ოთხი ცოცხალი არსებიდან ერთმა ჭეჭა-ჭუხილოს ხმით თქვა: მოდი.“

ეს პირველი „ცოცხალი არსება“ აღნიშნავს გამოცხადების 4:7-ის „ლომის“ საკუთრებასა და ძალს, მსაჯ.14:18-ის მიხედვით. ჭეჭა-ჭუხილოს ეს ხმა ღვთაებრივია და ღვთის ტახტიდან მოდის გამოცხ.4:5-ში. ამიტომ ყოველს შემძლე ღმერთი ლპარაკობს. თითოეული „ბეჭედის“ გახსნა არის მოწვევა ღმერთისგან, რომ დავინახო და გავიგო ხილვის

გზავნილ. იესომ უკვე უთხრა ფილოპეს: „ მოდი და ნახე “, რათა წაექეცი, გაჰყოლოდა მას.

ლექსი 2: „ დავიხედე და აჰა, გამოჩნდა თეორი ცხენი. მას, ვინც მას აჯდა, მშვილდი ჰქონდა; მას გვირგვინი მისცეს და გამარჯვებულ და დასაპყრობადგაემართა “.

თეორი მიუთითებს მის სრულყოფილ სიწმინდეს ; ცხენი არის იმ რჩეულ ხალხის გამოსახულება, რომელსაც იგი ხელმძღვანელობს და ასწავლის იაკობის 3:3-ის მიხედვით: „ თუ ცხენებს ჩავსვამთ ნაკვთს პირში, რათა დაგვიმორჩილონ, ჩვენ ასევე ვმართავთ მათ მთელ სხეულს “ ; მისი „ მშვილდი “ სიმბოლოა მისი ღვთაებრივი სიტყვის ისრებით; მისი „ გვირგვინი “ არის „ სიცოცხლის გვირგვინი “, რომელიც მიღებულია მის მიერ ნებაყოფლობით მიღებულ წამებით; მისი გამარჯვება გადამწყვეტი იყო პირველ vis-à-vis-ის შექმნის დღიდან; ეჭვგარეშეა, რომ ეს აღწერა არის ყოვლისშემძლე ღმერთის იესო ქრისტეს. მისი საბოლოო გამარჯვება გარკვეულია, რადგან მან უკვე გოლგოთაზე დაამარცხა ეშმაკი, ცოცხად და სიკვდილად. ზაქარია 10:3-4 ადასტურებს ამ გამოსახულებებს: „ ჩემი რისხვა მწყემსების წინააღმდეგ აღიძვრება და თხებს დავსაჯებ; რადგან ლშქართა უფალო ეწვევა თავის ფარას, იუდას სახლს, და დააქცევს მათ თავის დიდების ცხენს ბრძოლაში; მისგან გამოვა კუთხე, მისგან ლურსმანი, მისგან ომის მშვილდი ; მისგან გამოვა ყველ ლდერი ერთად » ღვთაებრივი ქრისტეს გამარჯვება გამოცხადდა ჩვენი კვირების „ მეშვიდე დღის განწმენდით “, სამყაროს შექმნიდან; შაბათი, რომელიც წინასწარმეტყველებს დარჩენილ „ მეშვიდე “ ათასწლეულს, სახელწოდებით „ ათასი წელი “ გამოცხადებაში 20:4-6-7, რომელშიც იესო თავისი გამარჯვებით მარადიულად მოიყვანს თავის რჩეულებს. შაბათის დაწესება მიწიერი სამყაროს დაარსებიდან ადასტურებს ამ გამოთქმას: „ დაიწყო როგორც გამარჯვებულ “. შაბათი არის ამ ღვთაებრივი და ადამიანური გამარჯვების წინასწარმეტყველური ნიშანი ცოდვისა და ეშმაკის წინააღმდეგ და, როგორც ასეთი, მასზეა დაფუძნებული ღმერთი „განწმენდის“ მთელპროგრამას, ან იმას, რაც მას ეკუთვნის და ეშმაკს იტაცებს.

მუხლი 3: „ როდესაც მან გახსნა მეორე ბეჭედი, გავიგონე მეორე ცოცხალ არსება, რომელიც ამბობდა : მოდი “.

„მეორე ცოცხალ არსება“ აღნიშნავს გამოხ.4:7-ის მსხვერპლმეწირვის „ხბოს“. მსხვერპლმეწირვის სულმა გააცოცხლეს იესო ქრისტე და მისი ჭეშმარიტი მოწაფეები, რომლებსაც მან განუცხადა: „თუ ვინმეს უნდა გამომყვეს, უარყოს საკუთარი თავი, აიღოს თავისი ჯვარი და აიღოს თავისი ჯვარი. გაჰყევით“.

ლუქსი 4: „და გამოვიდა სხვა ცხენი წითელი. მასზე მჯდომმა მიიღო ძალა მიწიდან მშვიდობის აღების, რათა ადამიანებმა ერთმანეთის ყელ დახოცონ; და მისცეს მას დიდი ხმალი“.

„წითელი“, ან „ცეცხლვანი წითელი“, აღნიშნავს ცოდვას, რომელსაც წაახალისებს მთავარი და მღუპველი, რომელიც არის სატანა, გამოსახ. „ცეცხლი“ არის განადგურების საშუალება და სიმბოლო. ის ასევე ხელმძღვანელობს თავის ბოროტ ბანაკს, რომელიც შედგება ცუდი და ცემული ანგელოზებისგან და აცდუნებს და მანიპულირებს მიწიერ ძალებს. ის მხოლოდ არსებაა, რომელიც „ღებულობს“ ღმერთისგან „მიწიდან მშვიდობის აღების ძალს, რათა ადამიანებმა ერთმანეთი დახოცონ“. ეს ქმედება მიეწერება რომს, „მეძავ დიდ ბაბილონს“ გამოცხ. 18:24-ში: „და იმიტომ, რომ წინასწარმეტყველთა და წმინდანთა და დედამიწაზე დახოცილთა სისხლი იყო მასში“. ამრიგად, იდენტიფიცირებულია ერთგული ქრისტიანების „და მანგრეველი“ და მისი მსხვერპლი. „მახვილი“, რომელსაც ის იღებს, აღნიშნავს პირველ ოთხი საშინელ ღვთაებრივი სასჯელს, რომელიც მოხსენიებულია ეზეკში. 14:21-22: „დაახ, ასე ამბობს უფალი, იაჰვე: მიუხედავად იმისა, რომ მე ვაგზავნი იერუსალიმის წინააღმდეგ ჩემს ოთხ საშინელ სასჯელს, „მახვილს, შიმშილს“. გარეული მხეცები და ჭირი, რათა გაანადგურონ ადამიანები და მხეცები, მაინც იქნება ნარჩენი, რომელიც გადარჩება, რომელიც გამოვა მისგან, ვაჟები და ასულები...“.

ლუქსი 5: „როცა მან გახსნა მესამე ბეჭედი, გავიგონე მესამე ცოცხალი არსება, რომელიც ამბობდა: მოდი. შევხედე და აჰა, შავი ცხენი გამოჩნდა. მას, ვინც მასზე ატარებდა, ხელში სასწორი ეჭირა“.

„მესამე ცოცხალი არსება“ არის „ადამიანი“ შექმნილი გამოცხ.4:7 ღმერთის ხატად. ეს პერსონაჟი გამოგონილია, მაგრამ ის წარმოადგენს მეორე ღვთაებრივ სასჯელს ცოდვისთვის ეზეკ.14:20-ის მიხედვით. მამაკაცის დიეტის საწინააღმდეგოდ მოქმედება ამჯერად შიმშილობაზეა. ჩვენს ეპოქაში

იგი დაწესდება როგორც სიტყვასიტყვით, ასევე სულიერად. ორივე შემთხვევაში მას მოკვდავი შედეგები მოჰყვება, მაგრამ მისი სულიერი გაგებით, ღვთაებრივი სინათლს ჩამორთმევისას, მისი პირდაპირი შედეგია დაცემულთა თვის დაცულ „*მეორე სიკვდილს*“ სიკვდილ უკანასკნელ განკითხვისას. ამ მესამე მხედრის გზავნილი შემდეგნაირად არის შეჯამებული: ვინაიდან ადამიანი აღარ არის ღვთის ხატად, არამედ ცხოველთა ხატად, მე მას ვკარგავ იმას, რაც მას სიცოცხლეს აძლევს: მის ხორციელ საზრდოს და მის სულიერ საზრდოს. სასწორი არის სამართლანობის სიმბოლო, აქ არის დმერთი, რომელიც განსჯის ქრისტიანთა რწმენის საქმეებს.

ლუქსი 6: „*და გავიგონე ხმა ოთხ ცოცხალ არსებას შორის, რომელიც ამბობდა: ხორბალ ერთი დინარი და სამი ქერი დინარი; ოღონდ ზეთს და ღვინოს ზიანი არ მიაყენო*“.

ეს არის ცრუმორწმუნეთა ურწმუნოებით ზიზღით და იმედგაცრუებულ ქრისტეს ხმა. იმავე ფასში ხორბლს უფრო მცირე რაოდენობას ვხვდებით, ვიდრე ქერის. ქერის ამ გულუხვი შეთავაზების მიღმა ძალან მალა სულიერი დონის გზავნილი იმალება. მართლაც, რიცხ. 5:15-ში კანონი წარმოადგენს „*ქერის*“ შეთავაზებას, რათა გადაჭრას ქმარი ცოლს მიმართ *ექვთიანობის* პრობლემას. ასე რომ, დეტალურად, სრულად წაიკითხეთ ეს პროცედურა, რომელიც აღწერილია 12-დან 31-ე მუხლებში, თუ გსურთ გაიგოთ. მის შუქზე მივხვდი, რომ თავად დმერთი, კრების იესო ქრისტეს *სიძე*, *მისი პატარძალი*, აქ საჩივარს აყენებს „*ექვთიანობის შესახებ*“; რაც და დასტურდება „*მესამე საყვირში*“ მოხსენიებულ „*მწარე წყლების*“ ხსენებით გამოცხ. 8:11-ში. მე-5 ნომრის პროცედურაში ქალს უნდა დაეღვა მტვრიანი წყალი, უშედეგოდ, თუ უდანაშაულო იყო, მაგრამ გამწარებულ, თუ დანაშავე იყო, და წყევლოლი იქნება. ცოლს *მრუშობა* და გმეს გამოცხადებაში 2:12 (ნიღბიანი სახელთ *პერგამონი: ტრაგიკული ქორწინება*) და *გამოცხ. 2:22*, და *ამგვარად ეს კვლავ და დასტურდება* ^{მე} *-3 ბეჭედა და მე-3 საყვირს* შორის და მყარებული კავშირით. - უკვე დანიელში, იგივე მიდგომამ აიძულა დანიელ 8-მა „და დასტუროს“ დანის „*პატარა რქის*“ რომაული იდენტიფიკაცია. 7 წარმოდგენილი როგორც „*ჰიპოთეზა*“. დანიელს 2, 7 და 8-ის ეს პარალელი იყო სიახლე, რამაც საშუალება მომცა დამემტკიცებინა რომაული იდენტიფიკაცია; ეს პირველად ადვენტიზმის არსებობის შემდეგ. აქ გამოცხადებაში ყველგერი

ერთნაირად გამოიყურება. მე ვაჩვენებ პარალელური ქრისტიანული ეპოქის მიმოხილვას სამი ძირითადი თემის, ასოების, ბეჭდების და საყვირების შესახებ. და გამოცხადებაში, "საყვირების" თემა ასრულებს იმავე როლს, როგორც დანიელს 8 წიგნიდან დანიელს წიგნისთვის. ეს ორი ელემენტი იძლევა მტკიცებულებას, რომლის გარეშეც წინასწარმეტყველება მხოლოდ იმ „ეჭვს“ შესთავაზებს, რომელსაც მე დანიელს შესწავლისას „ჰიპოთეზა“ ვუწოდებ. ამგვარად, ეს სიტყვები, „ეჭვი ეჭვიანობის შესახებ“, გამოვლენილი ნომრ.5:14-ში, ეხება ღმერთს და შეკრებას გამოცხადებიდან 1-დან 6-მდე; შემდეგ წიგნის გახსნით, რომელიც შესაძლებელი გახდა "მეშვიდე ბეჭდის" მეშვიდე დღის შაბათის იდენტიფიკაციით, რევ.7-ის თემა, ასამბლუის "ეჭვი მრუშობაში" "და დასტურებულ" იქნება "საყვირების" თემაზე და თავები 10-დან 22-მდე, რომელიც მოჰყვება მას. ამრიგად, სულ მე-7 თავში ანიჭებს საბაჟო პოსტის როლს, სადაც შესვლას ნებართვა უნდა იყოს მიღებული. გამოცხადების შემთხვევაში, ეს ავტორიტეტი არის იესო ქრისტე, ყოვლისშემძლე ღმერთი და სულიწმიდა, თავად. მისასვლელი კარილია მისთვის, ამბობს ის, ვინც "ესმის ჩემი ხმა", რომელიც მიღებს, როცა მის კარზე ვაკაკუნებ (გულისკარზე) და ვინც ჩემთან ერთად მიირთმევს და მე მასთან ერთად", - ამბობს აპოკ. 3:20. „ღვინო და ზეთი“ არის იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილი სისხლის და ღვთის სულის შესაბამისი სიმბოლო. გარდა ამისა, ორივე გამოიყენება ჭრილობების სამკურნალოდ. მიცემულ ბრძანება „არავითარი ზიანი არ მიაყენო მათ“ ნიშნავს, რომ ღმერთი სჯის, მაგრამ ის მაინც აკეთებს ამას თავისი წყალობის ნაზავით. ეს არ იქნება ბოლო მიწიერი დღეების მისი „რისხვის“ „შვიდი უკანასკნელი ჭირის“ შემთხვევაში გამოცხადების 16:1-ისა და 14:10-ის მიხედვით.

ლუქსი 7: „როცა მან მეოთხე ბეჭედი გახსნა, მე გავიგონე მეოთხე ცოცხალ არსების ხმა, რომელიც ამბობდა: მოდი. »

„მეოთხე ცოცხალ არსება“ არის უზენაესი ციური ამაღლების „არწივი“. ის აცხადებს ღვთის მეოთხე სასჯელს გამოჩენას: მოკვდავებას.

ლუქსი 8: „დავიხედე და აჰა, გამოჩნდა ფერმკრთალ ცხენი. მას, ვინც მასზე ამხედრდა, სიკვდილი ერქვა და ჰადესი თან ახლდა. მათ მიეცათ ძალე უფლება დედა მიწის მეოთხედზე, რათა

გაენადგურებინათ ადამიანები მახვილთ, შიმშილთ სიკვდილთ და დემონების მხეცებით.

განცხადება და დასტურებულა, ეს ნამდვილდ არის "სიკვდილი", მაგრამ მისი სიკვდილიანობის გაგებით, რომელიც დაწესებულა გარესასწაულებით. სიკვდილი გავლენას ახდენს მთელ კაცობრიობაზე თავდაპირველი ცოდვის შემდეგ, მაგრამ აქ მხოლოდ "დემონების მეოთხედს" ურტყამს იგი, "ხმალი, შიმშილი, სიკვდილიანობა" ეპიდემიური დაავადებების გამო და "გარეული მხეცები" როგორც ცხოველი, ასევე ადამიანი. ეს „დემონების მეოთხედი“ მიზნად ისახავს მოღალატე ქრისტიანულ ევროპას და ძლიერ ერებს, რომლებიც მისგან გამოჩნდებიან დაახლოებით მე-16^{საუკუნეში}: ამერიკის ორი კონტინენტი და ავსტრალია.

ლუქსი 9: „როდესაც მან მეხუთე ბეჭედი გახსნა, სამსხვერპლს ქვეშ დავინახე ღვთის სიტყვისა და მოწმობის გამო და ხოცილთა სულები“.

ესენი არიან ცრუქრისტიანული სარწმუნოების სახელთ ჩადენილი „მეცხოველური“ ქმედებების მსხვერპლი. მას ასწავლის რომაული პაპის კათოლიკური რეჟიმი, რომელიც უკვე სიმბოლოა Rev.2:20-ში, ქალი იზებელი, რომელსაც სული მიაწერს მსახურების სწავლების მოქმედებას ან სიტყვასიტყვით: „მისი მონები“. ისინი მოთავსებულია „ქვემოთსამსხვერპლო“, მაშასადამე, ქრისტეს ჯვრის ეგიდით, რაც მათსა შუალებას აძლევს ისარგებლონ მისი „მარადიული სამართლიანობით“ (იხ. დან.9:24). როგორც გამოცხადების 13:10 მიუთითებს, რჩეული არიან მოწამეები და არასოდეს არიან ჯალთები და არც ადამიანების მკვლელები. ამ მუხლში რჩეული, იესოს მიერ აღიარებული, სიკვდილის დროსაც კი მიზამეს მას, როგორც მოწამეებს: „ღვთის სიტყვისა და მოწმობისთვის, რომელიც მათ მისცეს“; რადგან ჭეშმარიტი რწმენა აქტიურია, არასოდეს არის უბრალო ცრუ და მამშვიდებელი იარაღი. მათი „მოწმე“ სწორედ ღვთის სადიდებლად სიცოცხლს დათმობაში იყო.

ლუქსი 10: „მაღალი ხმით შესძახეს და ამბობდნენ: როდემდე აყოვნებთ, წმიდაო და ჭეშმარიტო მოძღვარო, განიკითხოთ და შური იძიოთ ჩვენი სისხლთ დემონზე მცხოვრებთათვის?“

დაე, ამ ხატმა არ მოგატყუოთ, რადგან მხოლოდ მათი სისხლია დემონზე დაღვრილი, რომელიც შურისძიებას ღაღადებს ღვთის ყურში, ისევე როგორც მისი ძმის კაენის მიერ მოკლული აბელის სისხლი

და ბ.4:10: „და თქვა ღმერთმა : □ა გააკეთე? შენი ძმის სისხლს ხმა მიწიდან მეძახის. “. მიცვალებულთა ნამდვილ მდგომარეობა ვლენდება ეკ.9:5-6-10-ში. ენოქის, მოსეს, ელასა და წმინდანთა გარდა, რომლებიც იესო ქრისტეს სიკვდილს დროს აღდგნენ, და ნარჩენები „ღარ მონაწილეობენ ყველ ფერში, რაც ხდება მზის ქვეშ, რადგან დაიკარგა მათი აზროვნება და მეხსიერება “. „ჯოჯობეთში არც სიბრძნეა, არც გაგება და არც ცოდნა. რადგან მათი ხსოვნა დავიწყებულა. “ ეს არის ღვთის მიერ შთაგონებული კრიტერიუმები სიკვდილთან დაკავშირებით. ცრუმორწმუნეები არიან ცრუ დოქტრინების მსხვერპლნი, რომლებიც მემკვიდრეობით მიიღეს ბერძენი ფილოსოფოსის პლტონის წარმართობიდან, რომლის მოსაზრებას სიკვდილზე ადგილ არ აქვს ჭეშმარიტების ღმერთის ერთგულ ქრისტიანებში. დავუბრუნოთ პლტონის ის, რაც მას ეკუთვნის და ღმერთს, რაც მას ეკუთვნის: სიმართლე ყველ ფრის შესახებ და ვიყოთ ლოგიკური, რადგან სიკვდილს სიცოცხლს აბსოლუტური საპირისპიროა და არა არსებობის ახალ ფორმა.

ლუქსი 11: „თითოეულ მათგანს მიეცა თეორი სამოსელო; და უთხრეს, რომ კიდევ ცოტა ხნით დასვენებულყოფნენ, სანამ მათი თანამსახურებისა და მათი ძმების რიცხვი არ დასრულდებულს, რომლებიც მათსავითუნ და მოეკლათ.“

„თეორი სამოსელო“ არის მოწამეების სიწმინდის სიმბოლო, რომელიც იესომ პირველ დ ჩაიცვა გამოცხადებაში 1:13. „თეორი ხალთი“ არის მისი მიჩნეული სამართლიანობის გამოსახულება რელიგიური დევნის დროს. მოწამეთა დროგადის იესოს დროიდან 1798 წლამდე. ამ პერიოდის ბოლოს, 11:7-ის მიხედვით, "მხეცი, რომელიც ამოდის უფსკრულადან", საფრანგეთის რევოლუციისა და მისი ტერორისტული ათეისტების 1793 წლის სიმბოლო. და 1794, ბოლო მოეღოს მონარქიის და კათოლიკური პაპის მიერ ორგანიზებულ დევნას, რომლებიც თავად არიან დასახელებულნი როგორც „ზღვიდან ამომავალი მხეცი“ Apo.13:1-ში. რევოლუციური ხოცვა-ჟლეტის შემდეგ ქრისტიანულ სამყაროში რელიგიური მშვიდობა დამყარდება. ჩვენ კვლავ ვკითხვლობთ: "და უთხრეს, რომ კიდევ ცოტა ხანს დარჩნენ, სანამ არ დასრულდებოდა მათი თანამსახურებისა და მათი ძმების რიცხვი, რომლებიც მათ მსგავსად უნდა მოეკლათ". ქრისტეში მიცვალებულთა დარჩენილ ნაწილს გაგრძელება მის საბოლოო დიდებულს

დაბრუნება მდე. თუ ვივარაუდებთ, რომ ამ "მეხუთე ბეჭდის" გზავნილი მიმართულია "თიატირას" ეპოქის კათოლიკური პაპის ინკვიზიციის მიერ დევნილ პროტესტანტებს, არჩეულთა მკვლელობის დრო შეწყდება საფრანგეთის რევოლუციური მოქმედების გამო, რომელიც მალე, 1789 წ. 1798, გაანადგურა პაპისა და საფრანგეთის მონარქიის კოალიციის აგრესიული ძალა. ამრიგად, "მეექვსე ბეჭედი", რომელიც გაიხსნება, ეხება ამ ფრანგულ რევოლუციურ რეჟიმს, რომელიც Rev. 2:22 და 7:14 უწოდებს "დიდგასაჭირს". დოქტრინული არასრულყოფილებით, რომელიც მას ახასიათებს, პროტესტანტული რწმენა ასევე გახდება ათეისტური რევოლუციური რეჟიმის შეუწყნარებლობის მსხვერპლი. სწორედ მისი მოქმედებით მიიღწევა იმათ რიცხვი, ვინც სიკვდილთდასაჯეს.

ლუქსი 12: „დავიხედე, როცა მან მეექვსე ბეჭედი გახსნა; და იყო დიდი მიწისძვრა, მზე ჯვალოსანივით გაშავდა, მთელი მთვარე სისხლივით გახდა.

„მიწისძვრა“; რომელიც მოცემულია „მე-6 ბეჭდის“ დროის ნიშნად. საშუალებას გვამლევს განვახორციელოთ მოქმედება შაბათს, ^{1755 წლის 1 ნოემბერს,} დილს 10 საათზე. მისი გეოგრაფიული ცენტრი იყო უაღრესად კათოლიკური ქალქი ლსაბონი, რომელიც 120 კათოლიკური ეკლესია იყო. ამგვარად, ღმერთმა მიუთითა თავისი რისხვის სამიზნეებზე, რომ ეს „მიწისძვრა“ სულიერი ხატებითაც იწინასწარმეტყველდა. წინასწარმეტყველური მოქმედება განხორციელდება 1789 წელს ფრანგი ხალხის აჯანყებით მათი მონარქიის წინააღმდეგ; ღმერთმა დაგმოის, ისევე როგორც მისი მოკავშირე რომაული კათოლიკური პაპი, ორივე დახოცეს 1793 და 1794 წლებში; "ორი რევოლუციური ტერორის" თარიღები. 11:13-ში საფრანგეთის რევოლუციური ქმედება შედარებულია „მიწისძვრასთან“. ციტირებული მოქმედებების დათარიღების შესაძლებლობით, წინასწარმეტყველება უფრო ზუსტი ხდება. 1780 წლის 19 მაისს „... მზე ცხენის ტომარავით შავი გახდა“ და ჩრდილოეთ ამერიკაში განცდილმა ამ ფენომენმა მიიღო სახელი „ბნელი დღე“. ეს იყო დღე ყოველვარი მზის შუქის გარეშე, რომელიც ასევე წინასწარმეტყველებდა ფრანგულ რევოლუციური ათეიზმის მიერ განხორციელებულ ქმედებას ღვთის დაწერილ სიტყვის შუქის წინააღმდეგ, რომელიც აქ სიმბოლურად "მზე" იყო; წმინდა ბიბლია ავტო-და-ფეში დაწვეს. "მთელი მთვარე სისხლს დაემსგავსა", ამ

ბნელო დდის ბოლოს სქელმა ღრუბლებმა გამოაჩინეს მთვარე გამოსახულებით წითელი ფერით. ამ გამოსახულების საშუალებით ღმერთმა დაადასტურა ბედი, რომელიც დაცული იყო პაპურ-სამეფო სიბნელის ბანაკისთვის, 1793-1794 წლებში. მათ სისხლს უხვად დაიღვრება რევოლუციური გილოტინის ბასრი პირი.

შენიშვნა : გამოცხ.8:12-ში „*მზის მესამედზე, მთვარის მესამედზე და ვარსკვლავთა მესამედზე*“ დარტყმით, „*მეოთხე საყვირის*“ გზავნილი დაადასტურებს იმ ფაქტს, რომ რევოლუციონერების მსხვერპლნი იქნებიან ჭეშმარიტი რჩეული და დაცემული პირები, რომლებიც უარყოფენ ღმერთს იესო ქრისტეში. ეს ასევე ადასტურებს „*მეხუთე ბეჭდის*“ გზავნილის მნიშვნელობას, რომელიც ახლხან ვნახეთ. სწორედ ათეიზმის მოქმედებით განხორციელდება ერთგულ რჩეულის უკანასკნელი მკვლელობები.

ლუქსი 13: „*და დეცა ზეცის ვარსკვლავები მიწაზე, როგორც ძლიერი ქარისგან შეძრწუნებულ ლღვის ხე, რომელიც აყრის თავის მწვანე ლღვს.*»

დროის ეს მესამე ნიშანი, ამჯერად ზეციური, ფაქტიურად აღსრულდა 1833 წლის 13 ნოემბერს, ხილულ მთელ შეერთებულ შტატებში შუაღამესა და დილს 5 საათს შორის. მაგრამ წინა ნიშნის მსგავსად, ის წარმოუდგენელი მასშტაბის სულიერ მოვლენას აუწყებდა. ვის შეეძლო დათვალ ამ ვარსკვლავების რაოდენობა, რომლებიც ქოლგის სახით ჩამოცვივდნენ ცის მთელ სივრცეში შუაღამედან დილს 5 საათამდე? ეს არის სურათი, რომელსაც ღმერთი გვამღვს პროტესტანტი მორწმუნეების დაცემის შესახებ 1843 წელს, როდესაც ისინი გახდნენ დან.8:14-ის ბრძანებულების მსხვერპლნი, რომელიც ძალში შევიდა. 1828-1873 წლებში მდინარე „ვეფხვის“ მოქმედება (დან.10:4), ადამიანის მკვლელ მხეცის სახელო, დადასტურებულა დან.12:5-დან 12-მდე. ამ ლუქსში „*ლღვის ხის*“ გამოსახულებები. *ღვთის ხალხის ერთგულთა, გარდა იმისა, რომ ამ ერთგულთას ეჭვქვეშ აყენებს* დედა მიწაზე დაყრილი „*მწვანე ლღვის*“ გამოსახულება. ანალოგიურად, პროტესტანტული რწმენა ღმერთმა მიიღო და თქმებით და დროებითი პირობებით, მაგრამ უილოამ მილერის წინასწარმეტყველური გზავნილების ზიზღმა და შაბათის აღდგენის უარყოფამ გამოიწვია მისი დაცემა 1843 წელს. სწორედ ამ უარის გამო დარჩა „*ლღვი*“ „*მწვანე*“, უარს ამბობს მომწიფებაზე ღვთის სინათლის მიღებით, ის მოკვდება. იგი *დარჩება* ამ

სტატუსში, უფლოს მადლიდან დაცემული 2030 წლამდე მისი დიდებული და ბრუნების დრომდე. "მწვანე ლღვი", რომელიც ორჯერ მოკვდება.

ლექსი 14: „ცა წავიდა, როგორც გადახვეული გრაგნილი; და ყველ მთა და კუნძული გადაინაცვლ თავისი ადგილებიდან.“

ეს მიწისძვრა ამჯერად უნივერსალურია. მისი ბრწყინვალე გამოჩენის ჟამს ღმერთი შეარყევს დედამიწას და ყველფერს, რაც მას შეიცავს ადამიანებში და ცხოველებში. ეს ქმედება მოხდება „ღვთის რისხვის შვიდი ბოლო ჭირიდან მეშვიდე“ დროს, გამოცხ.16:18-ის მიხედვით. ეს იქნება ჭეშმარიტად რჩეულთათვის მათი აღდგომის საათი, „პირველი“, „ნეტარების“, გამოცხ.20:6-ის მიხედვით.

ლექსი 15: „დედამიწის მეფეები, დიდებულები, მხედართმთავრები, მდიდრები, ძლევამოსილი, ყველ მონა და თავისუფლები და იმაღლს გამოქვაბულებსა და მთების კლდეებში.“

როდესაც შემოქმედი ღმერთი გამოჩნდება მთელ თავისი დიდებითა და ძალთ, ვერც ერთი ადამიანი ური ძალ ვერ დადგება და ვერც ერთი თავშესაფარი ვერ დაცავს მის მტრებს მისი მართალ რისხვისგან. ეს ლექსი ამაზე მიუთითებს: ღვთის სამართლთანობა ატერორებს კაცობრიობის ყველ დამნაშავე კატეგორიას.

ლექსი 16: „და უთხრეს მთებსა და კლდეებს: და გვეცე და გვეფარე ტახტზე მჯდომის პირისაგან და კრავის რისხვისგან;“

ღვთაებრივ ტახტზე თავად ბატკანი ზის, მაგრამ ამ დროს დაკლული ბატკანი აღარ წარუდგენს მათ, არამედ „მეფეთა მეფე და უფალთა უფალი“ მოდის, და ამტკრებს თავის უკანასკნელ მტრებს.

ლექსი 17: „რადგან დაღამისი რისხვის დიდი დღე და ვინ დადგება?“

გამოწვევა ნამდვილ დარის "არსებობა", ანუ გადარჩენა ღვთის სასამართლო ჩარევის შემდეგ.

ისინი, ვინც ამ საშინელსაათში „გადარჩებიან“, არიან ისინი, ვინც სიკვდილს აპირებდნენ, გამოცხადების 13:15-ში მოხსენიებული საკვირაო განკარგულების გეგმის შესაბამისად, რომლის მიხედვითაც ღვთაებრივი წმინდა შაბათის დამკვირვებლები უნდა განადგურდნენ. დედამიწა ახსნილია წინა ლექსში გამოვლენილი ტერორი, ვინც მათ მოკვლას აპირებდა. ასე რომ, ისინი, ვინც შეძლებენ გადარჩენენ იესო ქრისტეს დიდებაში და ბრუნების დღეს, იქნება Rev.7-ის თემა, რომელშიც

ღმერთი გამოგვიცხადებს თავისი პროექტის ნაწილს, რომელიც მათეხება.

გამოცხადება 7: მეშვიდე დღის
ადენტიზმი
და ლუქაულო ღვთის ბექდით: შაბათი

მუხლი 1: *“ ამის შემდეგ ვიხილუ ოთხი ანგელოზი, რომლებიც დგანან დედამიწის ოთხ კუთხეში; მათ შეაჩერეს დედამიწის ოთხი ქარი, ისე რომ ქარი არ უბერავდა დედამიწას, არც ზღვას და არც ერთხეს. »*

ეს „ ოთხი ანგელოზი “ არის ღმერთის ციური ანგელოზები, რომლებიც მონაწილეობენ უნივერსალურ მოქმედებაში, რომელიც სიმბოლურად არის „ დედამიწის ოთხი კუთხით “. „ ოთხი ქარი “ განასახიერებს საყოველთაო ომებს, კონფლიქტებს; ამგვარად ისინი „ შეკავებულნი “, აღკვეთილი, ბლოკირებულია, რაც იწვევს საყოველთაო რელიგიურ მშვიდობას. კათოლიციზმის სიმბოლო „ ზღვა “ და რეფორმირებული სარწმუნოების „ დედამიწა “ სიმშვიდეს ეერთმანეთთან. და ეს მშვიდობა ასევე ეხება " ხეს ", ადამიანის, როგორც ინდივიდის იმიჯს.

ისტორია გვასწავლს, რომ ეს მშვიდობა დაწესდა პაპის ძალ უფლების შესუსტებამ, რომელიც გაანადგურა ფრანგული ეროვნული ათეიზმის მიერ 1793-1799 წლებში, იმ თარიღით, როდესაც პაპი პიუს VI გარდაიცვალა ციტადელის ციხეში ვალენს-სურ-რონში, სადაც დავიბადე და ვცხოვრობ. ეს ქმედება მიეწერება „სიღრმიდან ამომავალ ურჩხულს“ გამოცხ.11:7-ში. მას ასევე უწოდებენ "მე-4 საყვირს" რევ.8:12-ში. მის შემდეგ, საფრანგეთში, ნაპოლეონ I-ის იმპერიული რეჟიმი, რომელიც სიმბოლოა „არწივით“ აპოკ.8:13-ში, შეინარჩუნებს თავის ავტორიტეტს კონკორდატის მიერ რეაბილიტირებული კათოლიკური რელიგიაზე.

მუხლ 2: „და ვიხილუ სხვა ანგელოზი ამომავალ მზისკენ, რომელსაც ეჭირა ცოცხალ ღმერთის ბეჭედი; მან დიდი ხმით შესძახა ოთხ ანგელოზს, რომლებსაც მიეცათ მიწისა და ზღვის ზიანის მიყენება და უთხრა :

„ამომავალ მზე“ მოიხსენიებდა ღმერთს, რომელიც ეწვია თავის მიწიერ სამწყსოს იესო ქრისტეს ლუკას 1:78-ში. „ცოცხალ ღმერთის ბეჭედი“ ჩნდება იესო ქრისტეს ზეციურ ბანაკში. „მალა ხმით“, რომელიც ადასტურებს მის უფლებამოსილებას, ანგელოზი გასცემს ბრძანებას უნივერსალურ დემონურ ანგელოზურ ძალებს, რომლებმაც მიიღეს უფლება ღვთისგან „და უზიარონ“, „დედა მიწას“ და „ზღვას“, პროტესტანტს. რწმენა და რომაული კათოლიკური რწმენა. ეს სულიერი ინტერპრეტაციები ხელს არ უშლის სიტყვასიტყვით გამოყენებას, რომელიც ეხება ჩვენი შემოქმედების „დედა მიწას, ზღვას და ხეებს“; რომლის თავიდან აცილება ძნელი იქნებოდა ბირთვული იარაღის გამოყენებით გამოცხ.9:13-დან 21-მდე „მეექვსე საყვირის“ დროს.

მუხლ 3: „ნუა ზიანებთ დედა მიწას, არც ზღვას და არც ხეებს, სანამ არ დავბეჭდავთ შუბლს ჩვენი ღმერთის მსახურებს.“

ეს დეტალი საშუალებას გვაძლევს მოვათვათოთ არჩეულთა და ლუქვის მოქმედების დასაწყისი 1843 წლის გაზაფხულთან 1844 წლის შემოდგომამდე. სწორედ 1844 წლის 22 ოქტომბრის შემდეგ დაილუქა პირველმა ადვენტიტმა, კაპიტანმა ჯოზეფ ბეიტსმა მიღებით, ინდივიდუალურად, მეშვიდე დღის შაბათის დასვენება. მას მალე მიბაძა ვენეცია, თანდათანობით, ყველ მისი ადვენტიტი ძმები და დები. და ლუქვა დაიწყო 1844 წლის 22 ოქტომბრის შემდეგ და გაგრძელდებოდა რევ.9:5-10-ში ნაწინასწარმეტყველები „ხუთი თვის განმავლობაში

“; „ ხუთი თვე “ ან 150 რეალური წელი ეზე .4:5-6-ის დღის-წლის კოდის შესაბამისად. ეს 150 წელი რელიგიური მშვიდობისთვის იყო ნაწინასწარმეტყველები. დამყარებულმა მშვიდობამ ხელი შეუწყო „მეშვიდე დღის ადვენტისტების“ გზავნილს გამოცხადებას და საყოველთაო განვითარებას, რომელიც დღეს წარმოდგენილია დასავლეთის ყველ ქვეყანაში და სადაც ეს შესაძლებელია. ადვენტისტური მისიონიერებასა ლურია და, როგორც ასეთი, ის მხოლოდ ღმერთზეა დამოკიდებული. მაშასადამე, მას არაფერი აქვს მისაღები სხვა ქრისტიანულ აღმსარებლობისგან და, კურთხევისთვის, უნდა დაეყრდნოს მხოლოდ იესო ქრისტეს შთაგონებას, მისი ზეციური თავკაცის, რომელიც გვაწვდის გაგებას „წმინდა ბიბლიის“ კითხვის შესახებ; ბიბლია, ღვთის დაწერილი სიტყვა, რომელიც წარმოადგენს მის „ორ მოწმეს“ გამოცხადებაში 11:3. 1844 წელს დაწყებული, ღმერთის მიერ გარანტირებული მშვიდობის დრო დასრულდება 1994 წლის შემოდგომაზე, როგორც ამას ადასტურებს Rev.9-ის შესწავლა.

მნიშვნელოვანი შენიშვნა „ღვთის ბეჭედათა“

დაკავშირებით: მხოლოდ შაბათი არ არის საკმარისი იმისათვის, რომ გაამართლოს მისი, როგორც „ღვთის ბეჭდის“ როლი. ბეჭედი გულისხმობს, რომ მას თანახმად იესოს მიერ მომზადებული სამუშაოები თავისი წმინდანებისთვის: ჭეშმარიტების სიყვარულს და წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტება და 1 კორ.13-ში წარმოდგენილი ნაყოფის ჩვენება. ბევრი, ვინც იცავს შაბათს ამ კრიტერიუმების დაკმაყოფილების გარეშე, მიატოვებს მას, როდესაც მისი პრაქტიკისთვის სიკვდილს საფრთხე გამოჩნდება. შაბათი არ არის მემკვიდრეობითი, ეს არის ღმერთი, რომელიც აძლევს მას რჩეულს, იმის ნიშნად, რომ ის მას ეკუთვნის. ეზ.20:12-20-ის მიხედვით: „მეც მივეცი მათ ჩემი შაბათები, როგორც ნიშანი ჩემსა და მათ შორის, რათა იცოდნენ, რომ მე ვარ უფალი, რომელიც განწმენდს მათ.. მოაწერე ხელი ჩემსა და შენს შორის, რომლითაც გაიგებს, რომ მე ვარ უფალი, შენი ღმერთი.“ 2 ტიმ.2:19-ში ვკითხულობთ, რომ არ ეწინააღმდეგება ახლხანს, არამედ მის დასადასტურებლად: „მიუხედავად ამისა, ღმერთის მყარი საფუძველი დგას, ამ სიტყვებით, რომლებიც მის **ბეჭედს წარმოადგენს**: უფალი იცნობს მათ ვინც ეკუთვნის. მას; და: ვინც უხმობს უფლის სახელს, განშორდეს ურჯულოებას.»

ლექსი 4: „ და მოვისმინე და ლუქულთა რიცხვი, ას
ორმოცდაოთხი ასთსი, ისრაელის მეთა ყველ ტომიდან

პავლე მოციქულმა რომ .11-ში გამოსახულების
საშუალებით აჩვენა, რომ მოქცეული წარმართები
ნამყენი არიან პატრიარქის აბრაამის ფესვზე,
რომელსაც იუდეველები აცხადებენ, რომ არიან.
რწმენით გადარჩენილი, მის მსგავსად, ეს მოქცეული
წარმართები ისრაელს 12 ტომის სულიერი
გაგრძელებაა. ხორციელი ისრაელი, რომლის ნიშანი
იყო წინადაცვეთა, დეცა ეშმაკს, მესია იესოზე
უარის თქმის გამო. ქრისტიანული სარწმუნოება,
რომელიც 321 წელს 7 მარტიდან განდგომაში ჩავარდა,
ასევე არის სულიერი ისრაელი, რომელიც დეცა ამ
თარიღიდან. აქ ღმერთი წარმოგვიდგენს მის მიერ 1843
წლდან კურთხეულ ავთენტურ სულიერ ისრაელს. ეს
არის ის, რომელიც ატარებს მეშვიდე დღის
ადვენტიზმის უნივერსალურ მისიას. და უკვე
ციტირებულ რიცხვი „ 144000 “ განმარტებას
იმსახურებს. ეს არ შეიძლება პირდაპირი
მნიშვნელობით იქნას აღქმული, რადგან აბრაამის
შთამომავლობა " ზეცის ვარსკვლავებთან " შედარება,
ეს რიცხვი ძალაღა მცირე ჩანს. შემოქმედი
ღმერთისთვის რიცხვები ისევე საუბრობენ, როგორც
ასოები. სწორედ მაშინ უნდა გვესმოდეს, რომ
ტერმინი „ რიცხვი “ ამ ლექსში არ უნდა იქნას
განმარტებულ, როგორც რიცხვითი რაოდენობა,
არამედ როგორც სულიერი კოდი, რომელიც მიუთითებს
რელიგიურ ქცევაზე, რომელსაც ღმერთი აკურთხებს და
გამოყოფს (რომელსაც ის განწმენდს). ამრიგად, „ 144000
“ აიხსნება შემდეგნაირად: $144 = 12 \times 12$ და $12 = 7$,
ღმერთის რიცხვი +5, ადამიანის რიცხვი = ღმერთსა და
ადამიანს შორის კავშირი. ამ რიცხვის კუბი არის
სრულყოფილების სიმბოლო და მისი კვადრატი, მისი
ზედაპირი. ეს პროპორციები იქნება ახალი
იერუსალიმის პროპორციები, რომლებიც აღწერილია
21:16-ში სულიერ კოდში. ტერმინი " ასთსი ", რომელიც
შემდეგ მოდის, უთვალავი სიმრავლეს სიმბოლოა.
სინამდვილეში „ 144000 “ ნიშნავს სრულყოფილ
გამოსყიდულ კაცების სიმრავლეს, რომლებმაც
შეთანხმება დადეს ღმერთთან. ეს მითითება
ისრაელს ტომებზე არ უნდა გაგვიკვირდეს, რადგან
ღმერთმა არ მიატოვა თავისი პროექტი, მიუხედავად
კაცებთან მისი ალანსის თანმიმდევრული
წარუმატებლობისა. ეგვიპტიდან გამოსვლას შემდეგ
წარმოდგენილ ებრაელ მოძულე არ გავრცელდა

ქრისტეზე უსაფუძვლოდ. და მისი ქრისტიანული ჭეშმარიტების და მისი ყველ მცნების პატივისცემის წყალობით, განსაკუთრებით შაბათის მცნებისა და მისი აღდგენილი ზნეობრივი, ჯანმრთელობისა და სხვა წეს-ჩვეულებების, ღმერთი აღმოაჩენს, რომ ბოლო დღეების ერთგული დისიდენტური ადვენტიზმში, ისრაელს მოდელი შეესაბამება მის იდეალური. დავამატოთ, რომ მე-4 მცნების ტექსტში ღმერთი ამბობს თავის რჩეულს შაბათის შესახებ: „*ექვსი დღე გაქვს მთელი შენი საქმის შესასრულებლად ... მაგრამ მეშვიდე^{არის} იაჰვეს, შენი ღმერთის დღე*“. გამოდის, რომ 6 24-საათიანი დღე ემატება 144 საათს. ამრიგად, შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ 144000 დაღუპული ამ დვთური წესდების ერთგული და მკვირვებლები არიან. მათი ცხოვრება ამ პატივისცემით ხასიათდება ექვსი დღის განმავლობაში, რომლებიც უფლებამოსილია მათი საერო სამუშაოებისთვის. მაგრამ მე-7^{დღე} ისინი პატივს სცემენ ამ მცნების განწმენდილ დასვენებას. ამ „ადვენტისტი“ ისრაელს სულიერი ხასიათი ნაჩვენები იქნება მე-5-დან 8-მდე მუხლებში, რომლებიც შემდეგშია. მოყვანილი ებრაელი პატრიარქების სახელები არ არის ის, ვინც შეადგინა ხორციელი ისრაელი. ისინი, ვინც ღმერთმა აირჩია, მხოლოდ იმისთვის არიან, რომ ატარონ ფარულ გზავნილ თავიანთი წარმოშობის გამართლებაში. როგორც „*შვიდი კრების*“ სახელებს „*თორმეტი ტომის*“ სახელებსაც აქვთ ორმაგი გზავნილი. უმარტივესს ავლენს მათი თარგმანი. მაგრამ ყველზე მდიდარი და რთული ემყარება თითოეული დედის მიერ გაკეთებულ განცხადებებს, როდესაც ის ამართლებს შვილსთვის სახელს მინიჭებას.

ლუქსი 5: „*იუდას ტომიდან, თორმეტი ათასი ბეჭედი; რუბენის ტომიდან თორმეტი ათასი; გადის ტომიდან თორმეტი ათასი;*»

თითოეული სახელსთვის რიცხვი „*თორმეტი ათასი დაღუპული*“ ნიშნავს: ღმერთთან მოკავშირე კაცთა სიმრავლეს, რომელიც დაღუპულია შაბათით.

იუდა : დიდება იაჰვეს; დედობრივი სიტყვები და ბ.29:35: „*გადიდებ იაჰვეჰს*“.

რუბენი : ნახე შვილი; დედობრივი სიტყვები და ბ.29:32-დან: „*იეჰვეჰჰმა დაინახა ჩემი დამცირება*“

გადი : ბედნიერება; დედათა სიტყვები და ბ.30:11-დან: „*რა ბედნიერებაა!*»

ლექსი 6: „*აშერის ტომიდან თორმეტი ათასი; ნაფთას ტომიდან თორმეტი ათასი; მენაშეს ტომიდან თორმეტი ათასი;*»

თითოეული სახელსთვის რიცხვი „*თორმეტი ათასი და ლუქულო*“ ნიშნავს: ღმერთთან მოკავშირე კაცთა სიმრავლეს, რომელც და ლუქულა შაბათით.

აშერი : ბედნიერი: დედობრივი სიტყვები და ბ.30:13: „*რა ბედნიერი ვარ!*»

ნაფთას : ბრძოლს: დედობრივი სიტყვები და ბ.30:8-დან: „*ღვთებრივად ვიჭიდავე ჩემს დას და გავიძარჯვე*“.

მენაშე : დავიწყება: მამობრივი სიტყვები და ბ.41:51-დან: „*ღმერთმა დამავიწყა ყველ ჩემი მწუხარება*“.

ლექსი 7: „*სიმეონის ტომიდან თორმეტი ათასი; ლვის ტომიდან თორმეტი ათასი; ისაქარის ტომიდან თორმეტი ათასი;*» თითოეული სახელსთვის რიცხვი „*თორმეტი ათასი და ლუქულო*“ ნიშნავს: ღმერთთან მოკავშირე კაცთა სიმრავლეს, რომელც და ლუქულა შაბათით.

სიმეონი : ისმინე: დედობრივი სიტყვები და ბ.29:33-დან: „*იეჰვეჰმა გაიგო, რომ არ მიყვარდა*“.

ლვი : თანდართულ: დედობრივი სიტყვები და ბ.29:34-დან: „*ამჯერად ჩემი ქმარი თავს დამიკიდებს*“.

ისაქარი : ხელუასი: დედობრივი სიტყვები და ბ.30:18: „*ღმერთმა მომცა ჩემი ხელუასი*“.

ლექსი 8: „*ზებულონის ტომიდან თორმეტი ათასი; იოსების ტომიდან თორმეტი ათასი; ბენიამინის ტომიდან, თორმეტი ათასი ბეჭედი.*»

თითოეული სახელსთვის რიცხვი „*თორმეტი ათასი და ლუქულო*“ ნიშნავს: ღმერთთან მოკავშირე კაცთა სიმრავლეს, რომელც და ლუქულა შაბათით.

ზებულონი : საცხოვრებელი: დედობრივი სიტყვები და ბ.30:20: „*ამჯერად ჩემი ქმარი ჩემთან იცხოვრებს*“.

იოსები : ის ხსნის (ან ამატებს): დედათა სიტყვებს დაბადებიდან 30:23-24: „*ღმერთმა მოიხსნა ჩემი საყვედური... / (... შეიძლება იაჰვეჰმა კიდევ ერთი ვაჟი და მამატოს)*“

ბენიამინი : მარჯვენის ძე: დედობრივი და მამობრივი სიტყვები დაბადებიდან 35:18: „*და როცა ის სულს გაცემას აპირებდა, რადგან კვდებოდა, და არქვეს მას სახელო ბენ-ონი (ჩემი მწუხარების ძე) . მამამ მას ბენიამინი (მარჯვენა ძე) უწოდა .*

ეს 12 სახელო და დედობრივი და მამობრივი სიტყვები გამოხატავს ღვთის მიერ შერჩეულ ადვენტიტების ბოლო კრების გამოცდილებას; „*კატარძალა მოამზად*“ თავისი საქმრო ქრისტესთვის Rev.19:7. წარმოდგენილი გვარის ქვეშ, „*ბენჯამინი*“; ღმერთი წინასწარმეტყველებს თავისი რჩეულს საბოლოო მდგომარეობას, რომელსაც სიკვდილთემუქრება მემბოხე ადამიანები. მამის მიერ დაწესებულ სახელოს შეცვლს, ისრაელი, წინასწარმეტყველებს ღვთის ჩარევას მისი რჩეულს სასარგებლოდ. მისი დიდებულ დაბრუნება სიტუაციას ცვლს. ისინი, ვინც სიკვდილს აპირებდნენ, განდიდდებიან და აიყვანეს ზეცაში, სადაც შეუერთდებიან იესო ქრისტეს, ყოვლს შემძლე და დიდებულ შემოქმედ ღმერთს. გამოთქმა „მართალი შვილები“ სრულ წინასწარმეტყველურ მნიშვნელობას იძენს: მარჯვენა იყო რჩეული, ანუ უკანასკნელი სულიერი ისრაელი, და მისი შვილები, გამოსყიდული რჩეული, რომლებიც მას ქმნიან. ასევე, ეს არის უფლს მარჯვნივ მოთავსებული ცხვრები (მათ.25:33).

ლექსი 9: „*ამის შემდეგ შევხედე და, აჰა, იყო უამრავი ხალხი, რომლს დათვლც ვერავინ შეძლო, ყოველ ერიდან, ტომიდან, ხალხიდან და ენიდან. ისინი იდგნენ ტახტისა და კრავის წინაშე, თეთრი სამოსით შემოსილი და კალმის რტოებით ხელში.*»

ეს „*დიდი ბრბო, რომელსაც ვერავინ დათვალ*“ ადასტურებს წინა მუხლებში მოყვანილი „*ნომრების*“ „144000“ და „12000“ სულიერად კოდირებულ სიმბოლურ ბუნებას. გარდა ამისა, აბრაამის შთამომავლობაზე მინიშნება ხდება გამოთქმით: „*არავის შეეძლო მათი დათვლ*“; რაც შეეხება „*ზეცის ვარსკვლავებს*“, რომლებიც ღმერთმა აჩვენა და უთხრა: „*ასეთი იქნებიან შენი შთამომავლები*“. მათი წარმომავლობა მრავალგვარია, *ყველ ერიდან, ყველ ტომიდან, ყველ ხალხიდან, ყველ ენიდან* და ყველ ეპოქიდან. თუმცა, ამ თავის თემა განსაკუთრებით მიზნად ისახავს ღვთისგან ბოდებულ უნივერსალურობის უახლეს ადვენტიტულ გზავნილს. მათაცვიათ „*თეთრი სამოსი*“, რადგან მზად იყვნენ მოწამეებად მოკვდნენ და სიკვდილთ დასაჯეს უკანასკნელი აჯანყებულების მიერ გამოცხადებულ ბრძანებულებით გამოცხადების 13:15-ის მიხედვით. ხელში ჩაგდებულ „*კალმები*“ სიმბოლოა მათ გამარჯვებაზე ცოდვილთა ბანაკთან.

ლექსი 10: „*და შესძახეს დიდი ხმით და თქვეს: ხსნა ჩვენს ღმერთს, რომელიც ტახტზე ზის, და კრავს.*»

მოქმედება იწვევს იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნების კონტექსტს, აჯანყებულთა ბანაკის რეაქციების აღწერის პარალელურად, აღწერილი Rev.6:15-16-ში. აქ გადარჩენილი არჩეული ჩინოვნიკების შენიშვნები აბსოლუტური საპირისპიროა აჯანყებულების. ქრისტეს დაბრუნება არ შეაშინებს მათ, მაგრამ ახარებს მათ, ამშვიდებს და იხსნის. აჯანყებულების მიერ დასმული კითხვა " ვინ გადარჩება?" » დებულობს მის პასუხს აქ: ადვენტიტები, რომლებიც დარჩნენ იმ მისიის ერთგულ, რომელიც ღმერთმა მათ დაავალ სამყაროს აღსასრულს მდე სიცოცხლის საფრთხის ქვეშ, საჭიროების შემთხვევაში. ეს ერთგულთა ემყარება მათ მიჯაჭვულობას, პატივი სცენ წმინდა შაბათს, რომელიც წმიდა შაბათს აკურთხებს სამყაროს დასაბამიდანვე და მათი სიყვარული გამოვლინდა მისი წინასწარმეტყველური სიტყვის მიმართ. ეს მით უმეტეს, რომ მათ ახლ იციან, რომ შაბათი წინასწარმეტყველებს მეშვიდე ათასწლეულს დიდ დაწარჩენს, რომელშიც, იესო ქრისტეს შემდეგ გამარჯვებულ, შეძლებენ შევიდნენ მის სახელზე დაპირებულ მარადიულ სიცოცხლეს მიღებით.

ლექსი 11: „ და იდგნენ ყველ ანგელოზი ტახტის გარშემო, უბუცესები და ოთხი ცოცხალი არსება; და პირველ დაემხო ტახტის წინაშე, ღმერთის წინაშე ,

ჩვენთვის წარმოადგენილ სცენა აღმრავს შესვლს ღვთის დიდ ზეციურ განსვენებაში. ჩვენ ვპოულობთ სურათებს მე-4 და მე-5 თავებიდან, რომლებიც ეხება ამ თემას.

ლექსი 12: „ ამბობს: ამინ! დიდება, დიდება, სიბრძნე, მაღლოერება, პატივი, ძალა და ძლევამოსილება იყოს ჩვენს ღმერთს უკუნითი უკუნისამდე. ამინ! »

მიწიერი ხსნის ამ მშვენიერი დასასრულთ ბედნიერები ანგელოზები გამოხატავენ სიხარულს და მაღლოერებას სიკეთის ღმერთის მიმართ, რომელიც არის ჩვენი შემოქმედი, მათი, ჩვენი, ვინც აიღო ინიციატივა არჩეულ მიწიერ ცოდვების გამოსყიდვაში. , მოვიდა ხორცშესხმა ადამიანის ხორცის სისუსტეში, განიცადა საშინელო სიკვდილი, რომელსაც მისი სამართლიანობა მოითხოვდა. უხილვი თვალების ეს სიმრავლე მიჰყვებოდა ამ ხსნის გეგმის ყოველეტაპს და გაოცებულ იყო ღვთის სიყვარულს ამაღლებული დემონსტრირებით. პირველი სიტყვა, რომელსაც ისინი ამბობენ, არის " ამინ!" □ინამდვილეში ! □ართალია ! რადგან ღმერთი არის

ჭეშმარიტების ღმერთი, ჭეშმარიტი. მეორე სიტყვა არის „დიდება“ ასევე იყო 12 ტომის პირველი სახელი: „იუდა“ = ქება. მესამე სიტყვა არის „დიდება“ და ღმერთი სამართლიანად ზრუნავს თავის დიდებაზე, რადგან ის გაიხსენებს მას აპოკ. 14:7-ში, რათა მოსთხოვოს იგი, უნიკალური შემოქმედი ღმერთის ტიტულთ, მათგან, ვინც 1843 წლადან აცხადებდა მის გადარჩენას. მეოთხე სიტყვა არის „სიბრძნე“ . . . ამ დოკუმენტის შესწავლს მიზნად ისახავს მისი ყველა არჩეული თანამდებობის პირის აღმოჩენას. ეს ღვთაებრივი სიბრძნე სცილდება ჩვენს წარმოდგენას. დახვეწილობა, გონების თამაშები, ყველგვარი იქ არის ღვთიური ფორმატით. მეხუთე მოდის "მაღლიერება". ეს არის მაღლიერების რელიგიური ფორმა, რომელიც სრულდება წმინდა სიტყვებით და საქმეებით მეექვსეზე მოდის "პატივი". ეს არის ის, რითაც აჯანყებულუბმა ყველზე მეტად შეაწუხეს ღმერთი. ისინი ზიზღით ეპყრობოდნენ მას, გამოვლენილ ნების გამოწვევით. პირიქით, არჩეულმა თანამდებობის პირებმა მას, მათი შესაძლებლობის ფარგლებში, ლეგიტიმურად დაკისრებულ პატივი მიაგეს. მეშვიდე და მერვეში მოდის "ძალა და ძალა". ეს ორი სავალდებულო რამ იყო საჭირო დედამიწის ტირანების დასამხობად, ამპარტავანი აჯანყებულუბის დასამხობად, სანამ ისინი ჯერკიდევ მართავდნენ დედამიწას. ამ ძალსა და ძალს გარეშე, უკანასკნელ არჩეული ქრისტიანული ეპოქის მრავალ სხვა მოწამის მსგავსად დაიღუპებოდა.

ლექსი 13: „ერთმა უხუცესთაგანმა მიპასუხა და მიიხრა: ესენი, რომლებიც თუთრი სამოსით არიან შემოსილნი, ვინ არიან და საიდან მოვიდნენ?“

თუთრი სამოსის “ სიმბოლოს თავისებურება გამოცხადების 3:4-ის „თუთრ“ სამოსთან და „ღმა ზი თუთრულს“ მიმართ, რომელიც აღნიშნავს გამოცხადებაში 19:8: წმინდანთა მართალ საქმეები "ბოლო დროის" მომზადებულ პატარძლს" იყოს, ერთგული ბოლო დროის ადვენტიზმი მზად არის სამოთხეში აღტაცებისთვის.

ლექსი 14: „მე ვუთხარი მას: ჩემობატონო, შენ ეს იცი. და მან მიიხრა: ესენი არიან დიდი გასაჭირიდან მოსულნი; მათ სამოსი გარეცხეს და კრავის სისხლში გაათუთრეს.“

„ თუთრი ხალთი “, რომელსაც ატარებენ გარკვეული მოხუცები, ჟანს შეუძლია, ფაქტობრივად, იმედი ჰქონდეს ერთ-ერთი მათგანისგან. და მოდის

მოსალოდნელი პასუხი: ” ისინი არიან, ვინც მოდიან დიდი გასაჭირიდან ”, ანუ რჩეულები, რელიგიური ომებისა და ათეიზმის მსხვერპლნი და წამებულნი, როგორც ეს ჩვენთვის გამოვლნდა ”მე -5 ბეჭდით“. 6:9-დან 11-მდე: „ თითოეულ მათგანს მიეცა თეთრი სამოსელი; და უთხრეს, რომ კიდევ ცოტა ხნით დასვენებულყვენ, სანამ არ დასრულდებოდა მათი თანამსახურებისა და მათი ძმების რიცხვი, რომლებიც მათსავითუნდა მოეკლათ » Rev.2:22-ში „ დიდი გასაჭირი “ აღნიშნავს საფრანგეთის ათეისტური რევოლუციური რეჟიმის ხოცვა-ჟლეტას, რომელიც განხორციელდა 1793-1794 წლებში. დასადასტურებლად, Rev.11:13-ში ვკითხულობთ: „... ამ დროს დაიღუპა შვიდი ათასი კაცი. მიწისძვრა “; „ შვიდი “ რელიგიურისთვის და „ ათასი “ სიმრავლესთვის. საფრანგეთის რევოლუცია მიწისძვრას ჰგავს, რომელიც ღვთის მსახურებსაც კლვს. მაგრამ ეს „ დიდი გასაჭირი “ ამ მიღწევის მხოლოდ პირველი ფორმა იყო. მის მეორე ფორმას შეასრულეს Rev.9-ის „ მე-6 საყვირი “, Rev.11-ის რედაქტირების დახვეწილობა ამ ფაქტს გამოავლენს. მოლაღტე ქრისტიანების სიმრავლე მოკვდება მესამე მსოფლო ომის დროს, რასაც ” მე-6 საყვირი ” განასახიერებს და დასტურებს. მაგრამ 1843 წლადან დმერთმა აირჩია რჩეულები, რომლებსაც განწმენდა და უკანასკნელი, ვისაც გამოყოფს, მის თვალში ზედმეტადმვირფასები არიან, რომ განადგურდნენ. ის ამზადებს მათ მიწიერი ხსნის ისტორიის უკანასკნელი ჩვენებისთვის; ერთგულების ჩვენება, რომელსაც ისინი მისცემენ მას მეშვიდე დღის შაბათის ერთგული და რჩენით, მაშინაც კი, როცა აჯანყებულთა ბანაკი სიკვდილთ ემუქრება. დმერთის გეგმის ეს საბოლოო გამოცდა ვლნდება „ ფილ დე ლუია ში “ მიწოდებულ გზავნილში გამოცხადებაში 3:10 და გამოცხადებაში 13:15 (სიკვდილს ბრძანებულება). დმერთისთვის განზრახვა ღირს ქმედება და რამდენადაც, გამოცდაში ჩავარდნილ, მიიღებენ სიკვდილს რისკს, მის მიერ აიგივებენ მოწამეთა ჯგუფს და ამით მიაწერენ „თერ სამოსელს“ ნამდვილ მოწამეებს. ისინი სიკვდილს გადაურჩებიან მხოლოდ იესო ქრისტეს მხსნელი ჩარევის გამო. ამ უკანასკნელგანსაცდელში, მეორე „ დიდი გასაჭირის “ შემდეგ, თავიანთი ერთგულების დამოწმებით, ისინი თავის მხრივ „ გაიბანენ სამოსს და გაათურებენ კრავის სისხლში “ და და რჩებიან ბოლომდე ერთგულნი. მათ დაემუქრებიან. რწმენის ამ უკანასკნელი

გამოცდის დასასრულს, მათი რიცხვი, ვინც ამგვარად უნდა მოკვდებოდნენ მოწამეებად, დასრულდება და „*მეხუთე ბეჭდის*“ წამებულო წმინდანთა მოკვდავი „*განსვენება*“ მათი აღდგომით დასრულდება. 1843 წლადან და განსაკუთრებით 1994 წლადან, ღვთის მიერ განხორციელებული განწმენდის საქმე მას უსარგებლო ხდის, ჭეშმარიტი რჩეულის სიკვდილი, რომელიც ცოცხალი და ერთგული დარჩა მისი დაბრუნების საათამდე და მაღლოს ჟამის დასასრული, რომელიც წინ უსწრებს მას. უსარგებლო.

ლექსი 15: „*ამიტომ არიან ღვთის ტახტის წინაშე და ემსახურებიან მას დღედაღამ მის ტაძარში. ვინც ტახტზე ზის, კარავს გაშლის მათზე;*»

ჩვენ გვესმის, რომ ღმერთისთვის, ამ ტიპის რჩეული წარმოადგენს განსაკუთრებით მაღალ ელტას. ის მას განსაკუთრებულ პატივს მისცემს. ამ ლექსში სული იყენებს უღლებიან ორ დროს, აწმყოსა და მომავალს. აწმყო დროში შერწყმული ზმნები „*ისინი*“ და „*ემსახურება მას*“ ცხადყოფს მათი ქცევის უწყვეტობას მათ ხორციელ სხეულში, რომელიც არის მათში მცხოვრები ღმერთის ტაძარი. და ეს ქმედება გაგრძელდება ზეცაში იესო ქრისტეს მიერ მათი აღტაცების შემდეგ. მომავალში ღმერთი პასუხობს მათ ერთგულებაზე: „*ის, ვინც ტახტზეა, კარავს გაშლის მათზე*“ მარადიულად.

ლექსი 16: „*აღარ მოშვიდებიან, აღარ სწყურდებიან, არც მზე და არც გამს მათ და არც სიცხე.*»

ეს სიტყვები უკანასკნელი არჩეული ადგენტი სტებისთვის ნიშნავს იმას, რომ ისინი იყვნენ „*მოშვირები*“, რომლებსაც ართმევდნენ საჭმელს და „*მწყუროდათ*“, რადგან წყალს ართმევდნენ მათმწამებლებსა და ციხის მცველებს. „*მზის ცეცხლი*“, რომლის „*სითბო*“ ძლიერდება ღმერთის ბოლო შვიდი ჭირიდან მეოთხეში, დაწვავს მათ და ტანჯვას გამოიწვევს. მაგრამ ასევე პაპის ინკვიზიციის ბუმტების ცეცხლთ, სხვა სახის „*სითბო*“ იყო, რომ „*მეხუთე ბეჭდის*“ მოწამეები შთანთქა ან აწამეს. სიტყვა „*სითბო*“ ასევე ეხება ჩვეულებრივი და ატომური იარაღის ცეცხლს, რომელიც გამოიყენება მეექვსე საყვირის კონტექსტში. ამ ბოლო კონფლიქტის გადარჩენილები ცეცხლში გაივლიან. ეს ყველფერი აღარასოდეს განმეორდება მარადიულ ცხოვრებაში, რომელიც მხოლოდ რჩეული ბი შევლენ.

ლექსი 17: „ რაკი ტახტის შუაგულში მყოფი კრავი გამოკვეთავს მათ და მიიყვანს სიცოცხლს წყლების წყაროებთან და ღმერთი მოსწმენდს მათ ყოველ ცრემლს თვალებიდან. »

„ კრავი “ სინამდვილეში ასევე არის კარგი მწყემსი, რომელიც მწყემსავს თავის საყვარელ ცხვრებს. მისი ღვთაებრიობა აქ კვლავ დასტურდება მისი პოზიციით " ტახტის შუაგულში ". მის ღვთაებრივ ძალს მიჰყავს მისი რჩეული „ სიცოცხლს წყლების წყაროებამდე “, მარადიულ სიცოცხლს სიმბოლური გამოსახულება. და მიზნად ისახავს საბოლოო კონტექსტს, რომელიც დაბრუნების შემდეგ, მისი უკანასკნელი რჩეული ცრემლიანი იქნება, ის " მოწმენდს მათ ყოველ ცრემლს თვალებიდან ". მაგრამ ცრემლები ასევე იყო მისი ყველ რჩეულს ნაწილი, რომელსაც ცუდად ეპყრობოდნენ და დევნიდნენ ქრისტიანული ეპოქის ისტორიის განმავლობაში, ხშირად უკანასკნელ ამოუხრანელად.

შენიშვნა: მიუხედავად 2020 წელს ჩვენს დროში და ფიქსირებულ შეცდომაში შემყვანი გამოჩენებისა, რომლებშიც ჭეშმარიტი რწმენათი თქოს გაქრა, ღმერთი წინასწარმეტყველებს მოქცევას და გადარჩენას „სიმრავლების“ შესახებ, რომლებიც მოდის დედამიწის ყველ რასობრივი, ეთნიკური და ენობრივი წარმოშობიდან. ეს არის ნამდვილი პრივილეგია, რომელსაც ის ანიჭებს თავის არჩეულ თანამდებობის პირებს, რომ იცოდნენ, რომ გამოცხ. 9:5-10-ის თანახმად, გაგებისა და საყოველთაო რელიგიური მშვიდობის დრო მის მიერ იყო დაპროგრამებული მხოლოდ „150“ წლის განმავლობაში (ან ხუთი წინასწარმეტყველური). თვე) 1844-დან 1994 წლამდე. ჭეშმარიტი რჩეულს ეს განმასხვავებელი კრიტერიუმი მოხსენიებულია სულს მიერ გამოცხადებაში 17:8: „ მხეცი, რომელიც შენ ნახე, იყო და აღარ არის . ის უფსკრულიდან უნდა ავიდეს და წავიდეს და დუპვისკენ. და ისინი, ვინც დედამიწაზე ცხოვრობენ, რომელთა სახელები არ არის დაწერილი ცხოვრების წიგნში სამყაროს დასაბამიდან, გაოცდებიან, როცა იხილვენ ურჩხულს , რადგან ის იყო და აღარ არის, და რომ კვლავ გამოჩნდება. » ჭეშმარიტად არჩეულს არ გაუკვირდებათ, როცა დაინახავენ, რომ ის, რაც ღმერთმა გამოუცხადა მათ თავისი წინასწარმეტყველური სიტყვით, ხდება .

გამოცხადება №: პირველი ოთხი საყვირი
ღმერთის პირველი ოთხი სასჯელი

მუხლი 1: „ როცა მან მეშვიდე ბეჭედი გახსნა, ზეცაში დაახლოებით ნახევარი საათის განმავლობაში სიჩუმე ჩამოვარდა. »

მეშვიდე ბეჭდის “ გახსნა მაღზე მნიშვნელოვანია, რადგან ის იძლევა სრულდ გახსნას წიგნის „გამოცხადება“ „ შვიდი ბეჭდით დალუქული “ გამოცხადების 5:1-ის მიხედვით. დუმილი, რომელიც აღნიშნავს ამ გახსნას, მოქმედებას განსაკუთრებულ საზეიმოდ ანიჭებს. მას ორი დასაბუთება აქვს. პირველი არის იდეა ცასა და დედამიწას შორის ურთიერთობის გაწყვეტის შესახებ, რომელიც გამოწვეულია შაბათის მიტოვებით 321 წლის 7 მარტს. მეორე აიხსნება შემდეგნაირად: რწმენით ამ „მეშვიდე ბეჭედს“ ვაღიარებ „ ცოცხალ ღმერთის ბეჭედი “ მე-7 თავის, რომელიც აღნიშნავს, ჩემი აზრით, წმინდა შაბათს, რომელიც განწმენდილია ღმერთის მიერ სამყაროს დაარსებიდან. მან გაიხსენა მისი მნიშვნელობა თავისი ათი მცნება და მეოთხეში. და იქ აღმოვაჩინე მტკიცებულება, რომელიც ცხადყოფს მის უკიდურეს მნიშვნელობას ღმერთის, ჩვენი ამაღლებული შემოქმედისთვის. მაგრამ უკვე დაბადების ანგარიშში შევამჩნიე, რომ მეშვიდე დღე ცალკე იყო წარმოდგენილი მე-2 თავში. პირველი ექვსი დღე განხილულია პირველ თავში. გარდა ამისა, მეშვიდე დღე არ არის დახურული, როგორც წინა დღეები, ფორმულით „იყო. საღამო და დღე“. ეს თავისებურება გამართლებულია მისი წინასწარმეტყველური როლით ღვთის გადარჩენის პროექტის მეშვიდე ათასწლეულში. იესო ქრისტეს სისხლით გამოსყიდული რჩეულთა მარადისობის ნიშნის ქვეშ მოქცეული მეშვიდე ათასწლეული თავის თავად ჰგავს უსასრულო დღეს. ამ ყველფრის დასადასტურებლად, ებრაული ბიბლიაში, თორაში, მეოთხე მცნების ტექსტი გამოყოფილია სხვებისგან და წინ უძღვის ნიშანი, რომელიც მოითხოვს პატივისცემის დუმილის დროს. ეს ნიშანი არის ასო "Pé" ებრაულიდან და, შესაბამისად, იზოლირებული, რაც მიუთითებს ტექსტში შესვენებაზე, მას აქვს სახელი "pétuhot". ამრიგად, მეშვიდე დღის შაბათის დასვენებას აქვს ყველ გამართლება იმისა, რომ ღმერთის მიერ განსაკუთრებულ სახით არის აღნიშვნა. 1843 წლის გაზაფხულიდან მან გამოიწვია ტრადიციული პროტესტანტული სარწმუნოების დაკარგვა, კათოლიკური "კვირის" მემკვიდრე. და იგივე

განსაცდელს შემდეგ, მაგრამ 1844 წლის შემოდგომაზე, ეს კიდევ ერთხელ გახდა ღმერთისადმი კუთვნილების ნიშანი, რასაც ეზე . მათ შეიძლება იცოდნენ, რომ მე ვარ იაკვე, რომელიც განწმენდს მათ.../...განწმინდე ჩემი შაბათები და ისინი იყოს ნიშანი ჩემსა და შენს შორის, რომლითაც შეიძლება გაიგოს, რომ მე ვარ იაკვე, შენი ღმერთი. » მხოლოდ მისი მეშვეობით შეუძლია რჩეულს ღმერთის საიდუმლოში შესვლს და მისი გამოცხადებულ პროექტის ზუსტი პროგრამის აღმოჩენა .

ამის თქმით, მე-8 თავში ღმერთი იწვევს წყევლს შეტყობინებების თანმიმდევრობას . რაც მიზიძგებს შევხედო შაბათის ჭეშმარიტებას იმ წყევლს ასპექტში, რომლის მიტოვება ქრისტიანების მიერ 321 წლის 7 მარტიდან, ქრისტიანულ ეპოქაში ჯაჭვებში მოჰყვა . ამასვე დაადასტურებს მომდინარე ლექსი, შაბათის თემის „ შვიდი საყვირის “ დაკავშირებით , „შვიდი ღვთაებრივი სასჯელს“ სიმბოლოებით, რომლებიც დაარტყამს 321 წლის 7 მარტის ქრისტიანულ ურწმუნობას .

ლექსი 2: „ და ვიხილუ შვიდი ანგელოზი, რომლებიც იდგნენ ღვთის წინაშე და მიეცათ შვიდი საყვირი. »

შვიდი საყვირის “ თემას . მასზე მოცემული მიდგომის ფორმით, ეს თემა მთლიანად ხსნის არჩეულს ინტელექტს . ვინაიდან ის ადასტურებს დაწ.8:12-ში მოხსენიებულ „ ცოდვის “ ბრალდებას ქრისტიანული ასამბლეის წინააღმდეგ, ღმერთის მიერ. მართლაც, ეს „შვიდი სასჯელი“ ღმერთის მიერ არ იქნება დაწესებული, ეს ცოდვა რომ არ არსებობდეს . გარდა ამისა, ლევანების 26-ის ფონზე, ეს სასჯელი გამართლებულია მისი მცნებების სიმულაციით. მველ შეთანხმებაში ღმერთს უკვე მიღებული ჰქონდა იგივე პრინციპი, რათა დაესაჯა ორგული და კორუმპირებული ხორციელი ისრაელის დანაშაული . ღმერთის შემოქმედი და კანონმდებელი, რომელიც არ იცვლება, ამის მშვენიერ მტკიცებულებას გვაძლევს . ორივე აღთქმა ექვემდებარება ერთსა და იმავე მოთხოვნებს მორჩილებისა და ერთგულების შესახებ .

საყვირების “ თემაზე წვდომა შესაძლებელს გახდის ყველს ქრისტიანული რელიგიის : კათოლიკური, მართლმადიდებლური, პროტესტანტი 1843 წლიდან, მაგრამ ასევე ადგენის ტების 1994 წლიდან მოყოლებული თანმიმდევრული დაგმობის დემონსტრირება . გამოსაცდელი ვადის დასრულებამდე დაარტყა მათ ერთად. ამრიგად, ჩვენ შეგვიძლია გავზომოთ მისი მნიშვნელობა . „ მე შეიძლე

საყვირი “, რომელიც დაკავშირებულია ქრისტეს დაბრუნებასთან, ღმერთის პირდაპირ მოქმედებასთან, განიხილება ცალკე, შაბათის მსგავსად, მე-11 თავში, შემდეგ იგი ფართოდ განვიტარებთ მე-18 და მე-19 თავებში.

ბოლო 17 საუკუნის განმავლობაში 321, უფრო ზუსტად 1709 წლდან, 1522 წელ აღინიშნა შაბათის დარღვევით გამოწვეული წყევლებით, სანამ მისი აღდგენა 1843 წელს იყო დაგეგმილი დან.8:14 დადგენილებით. და მისი აღდგენის თარიღიდან 2030 წელს იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე, შაბათმა აკურთხა მხოლოდ 187 წელი. ამიტომ შაბათმა დიდი ხანია ზიანი მოუტანა მოლაღტე ადამიანებს, ვიდრე სიკეთე ერთგული რჩეულებისთვის. წყევლები იმარჯვებს და ამიტომ ამ თემას თავისი ადგილი უჭირავს ამ მე-8 თავში, რომელიც ღვთაებრივ წყევლს წარმოადგენს.

მუხლი 3: „ მოვიდა სხვა ანგელოზი და დადგა სამსხვერპლზე და ჰქონდა ოქროს საცეცხლე; და მისცეს მას ბევრი საკმეველი, რათა შესწიროს იგი ყველ წმინდანის ლოცვით, ტახტის წინ მყოფ ოქროს სამსხვერპლზე. »

დანიელს 8:13-ში, „ გამანადგურებელი ცოდვის “ მოხსენიების შემდეგ, ხილვის წმინდანებმა აღმრეს „ მარადიული “, რომელიც ეხებოდა იესო ქრისტეს „ უცნობ “ ზეციურ “ სამღვდელოებას , ებრ.7:23-ის მიხედვით დედამიწაზე, 538 წლდან, პაპის რეჟიმმა წაართვა იგი დან.8:11-ის მიხედვით. 1843 წელს იესო ქრისტესთან შერიგება მოითხოვდა მის აღდგენას. ეს არის თემის მიზანი, რომელსაც ჩვენ განვიხილვთ ამ მუხლს მე-3 მუხლში, რომელიც ხსნის ზეცას და გვაჩვენებს იესო ქრისტეს მის სიმბოლურ როლში, როგორც ზეციური მღვდელთვარი, შუამავალი მისი რჩეულთა და მხოლოდ მათ ცოდვებისთვის. გახსოვდეთ, რომ დედამიწაზე, 538-დან 1843 წლამდე, ეს სცენა და ეს როლი პაროდირებულ და უზურპირებულა რომაული კათოლიკე პაპების საქმიანობით, რომლებიც დროთა განმავლობაში ერთმანეთს ენაცვლებიან და მუდმივად არღვევენ ღმერთს მისი ლეგიტიმური უზენაესი სუვერენული უფლებით.

იმის გამო, რომ იგი წარმოადგენილია ამ მე-8 თავში და რადგან ის შეწყდა შაბათის მიტოვებასთან ერთად, იესო ქრისტეს შუამავლობის ეს თემა ასევე წარმოადგენილია ჩვენთვის ქრისტიანისთვის ამ შუამავლობის შეწყვეტის წყევლს ასპექტით. წარმართული რომაული „მზის დღის“ უგონო

მსხვერპლთა სიმრავლე; ეს, თუნდაც და განსაკუთრებით, მისი მატყუარა და მაცდური სახელს შეცვლს შემდეგ: „კვირა“: უფლოს დღე. კი მაგრამ რომელი ბატონისგან? ვაი! ერთი ქვემოთ.

მუხლ 4: „საკმევლს კვამლო ავიდა წმინდანთა ლოცვითან გელოზის ხელდას ღვთის წინაშე.“»

„სუნამოები“, რომლებიც „წმინდანთა ლოცვებს“ ახლვს, სიმბოლოა იესო ქრისტეს მსხვერპლწირვის სასიამოვნო სუნი. ეს არის მისი სიყვარულისა და ერთგულების დემონსტრირება, რაც მის რჩეულთა ლოცვებს მისაღებს ხდის მის ღვთაებრივ სამსჯავროს. ამ ლექსში უნდა აღვნიშნოთ სიტყვების „კვამლოს“ და „წმინდანთა ლოცვების“ ასოციაციის მნიშვნელობა. ეს დეტალ გამოყენებულ იქნება Rev.9:2-ში ცრუ პროტესტანტი ქრისტიანების ლოცვების აღსანიშნავად, 1843 წელს შექმნილ ახალ სიტუაციიდან გამომდინარე.

რასაც ღმერთი აღმრავს ამ მუხლში არის სიტუაცია, რომელიც ჭარბობდა სამოციქულო დროსა და 321 წელს 7 მარტის დაწყებულ ღვთაებრივ შორის. შაბათის მიტოვებამდე იესომ მიიღო რჩეულთა ლოცვები და შუამდგომლობდა მათზე მისი სახელთ. ეს არის სწავლების გამოსახულება, რომელიც ნიშნავს, რომ შენარჩუნებულა ვერტიკალური ურთიერთობა ღმერთსა და მის რჩეულს შორის. ასე იქნება მანამ, სანამ ისინი მოწმობენ მისი პიროვნებისა და ჭეშმარიტების სწავლების ერთგულებაზე, 321 წლამდე. 1843 წელს იესოს სამღვდელოება განაახლებს მთელ თავის კურთხეულსა ქმნიანობას არჩეული ადგენისტი წმინდანების სასარგებლოდ. თუმცა, 321-დან 1843 წლამდე, რეფორმატორებმა ისარგებლეს მისი შეწყალებით, როგორცაა თიატირას ეპოქის შეწყალება.

ლექსი 5: „და აიღო ანგელოზმა საცეცხლური, აავსო იგი სამსხვერპლოდან ცეცხლთ და დაყარა მიწაზე. და იყო ხმები, ჭექა-ქუხილი, ელვა და მიწისძვრა.“»

აღწერილი ქმედება აშკარად ძალდობრივია. ეს არის იესო ქრისტე მისი შუამავლობის მსახურების დასასრულს, როდესაც დგება მაღლს დროის დასასრულს დრო. "საკურთხევლს" როლი მთავრდება და "ცეცხლ", იესო ქრისტეს გამომსყიდველ სიკვდილს გამოსახულება, "მიყრილა დედა მიწაზე", ითხოვს დასჯას მათგან, ვინც არ აფასებდა მას, ზოგისთვის კი ზიზღს. სამყაროს დასასრულს, რომელიც აღინიშნა ღმერთის უშუალო ჩარევით, აქ არის

გამოცხადებულ საკვანძო ფორმულთ, რომელიც გამოვლინდა გამოცხადებაში 4:5 და გამოსვლ 19:16. ქრისტიანული ეპოქის მიმოხილვა მთავრდება იესო ქრისტეს ამ „ადვენტისტური“ მოსვლთ.

ისევე როგორც შაბათს, იესო ქრისტეს ზეციური შუამავლობის თემა წარმოდგენილია მისი განკითხვის წყევლის ასპექტში 321-დან 1843 წლამდე. წმინდანებს, რომლებიც ეჭვქვეშ აყენებენ მასს ულს, დან.8:13-ში, კარგი მიზეზები ჰქონდათ ამისთვის. მსურს იცოდეს დრო, როდესაც „მარადიული“ მღვდლობა აიღებს იესო ქრისტეს.

შენიშვნა: წინა ინტერპრეტაციის ეჭვქვეშ დაყენების გარეშე, აზრი აქვს მეორე ახსნას. ამ მეორე ინტერპრეტაციით, იესო ქრისტეს შუამავლობის თემის დასასრული შეიძლება დაუკავშირდეს 321 წლის 7 მარტის თარიღს, მომენტს, როდესაც ქრისტიანების მიერ შაბათის მიტოვებამ ღმერთი განაპირობა რისხვისკენ, რომელსაც დასავლეთი ათავის უფლებდა. ქრისტიანობა, "შვიდი საყვირის" საშუალებით, რომელიც მოდის მე-8 მუხლიდან, რომელიც შემდეგშია. ეს ორმაგი ახსნა მით უფრო გამართლებულია, რადგან შაბათის მიტოვებას შედეგები მოჰყვება სამყაროს აღსასრულამდე, 2030 წელს, წელს, როდესაც მისი დიდებულ ხილულ დაბრუნებით იესო ქრისტე სამუდამოდ ჩამოშორდება რომის პაპის რეჟიმს და მის უკანასკნელ ამერიკელს. პროტესტანტების მხარდაჭერა, მათი ცრუ პრეტენზია, რომ ემსახურებოდნენ და წარმოადგენდნენ მას. ამის შემდეგ იესო განაახლებს პაპის მიერ უზურპირებული ეკლესიის „მეთაურის“ ტიტულს. მართლაც, ერთგული რჩეულისგან განსხვავებით, დაცემული ურწმუნო ქრისტიანები უგულებელყოფენ დან.8:14-ის ბრძანებულებას და მის შედეგებს სამყაროს აღსასრულამდე; რაც გამართლებს მათ შიშს, როდესაც იესო ბრუნდება გამოცხ.6:15-16 სწავლების მიხედვით. 2030 წლამდე პირველი ექვსი "საყვირი" შესრულდება 321-დან 2029 წლამდე. "მეექვსე საყვირით", ბოლო გამაფრთხილებელი სასჯელი საბოლოო განადგურებამდე, ღმერთი ძალან მკაცრად სჯის მუამბოხე ქრისტიანებს. ამ მეექვსე სასჯელს შემდეგ, ის მოაწყობს პირობებს რწმენის ბოლო საყოველთაო გამოცდისთვის და ამ კონტექსტში გამოცხადებულ ნათელი გამოცხადება და გახდება ცნობილი ყველს გადარჩენისთვის. დემონსტრირებული ჭეშმარიტების წინაშეა, რომ არჩეული და დაცემული

შემდეგ, მათი თავისუფალი არჩევანით, სიკვდილს საფრთხის წინაშე მიიწევენ წინ მათი საბოლოო ბედისკენ, რომელიც იქნება: მარადიული სიცოცხლე არჩეულთათვის, საბოლოო და აბსოლუტური სიკვდილი. და ცემულთათვის..

ლექსი 6: „ და შვიდი ანგელოზი, რომელთაც ჰქონდათ შვიდი საყვირი, მოემზადნენ და სარეკადა »

ამ მუხლდან სული გვთავაზობს ქრისტიანულ ეპოქის ახალ მიმოხილვას, მის თემად „ შვიდი საყვირი “, ანუ „შვიდი თანმიმდევრული სასჯელი“, რომელიც გავრცელდა მთელ ქრისტიანულ ეპოქაში 321 წლს 7 მარტიდან, წელს, როდესაც „ ცოდვა “ . და არსდა ოფიციალურად და სამოქალაქოდ . მე მახსოვს, რომ გამოცხადების 1-ის პროლოგში ქრისტეს „ხმა“ უკვე შედარებულია „ საყვირის “ ხმასთან . ეს ინსტრუმენტი, რომელიც გამოიყენებოდა ისრაელში ხალხის გასაფრთხილებლად, თავის თავში ატარებს აპოკალიფსის გამოცხადების სრულ მნიშვნელობას . გაფრთხილება აფრთხილებს მტრის მიერ დადგმულ ხაფანგებს .

ლექსი 7: „ პირველმა და რეკა . და იყო სეტყვა და სისხლთ შეზავებული ცეცხლი, რომელიც დაყარეს მიწაზე; და დაიწვა დედამიწის მესამედი, და დაიწვა ხეების მესამედი, და დაიწვა ყოველი მწვანე ბალხი. »

პირველი სასჯელი : ეს განხორციელდა 321-დან 538 წლამდე, რომის იმპერიაში ეგრეთ წოდებულ "ზარბაღოსულ" ხალხების სხვადასხვა შემოსევებით. მე განსაკუთრებით მახსოვს "ჰუნების" ხალხი, რომელთა ლიდერმა ატილმა თქვა, რომ ის იყო "ღვთის უბედურება". უბედურება, რომელმაც ევროპის ნაწილი გაანადგურა; ჩრდილოეთგაღია, ჩრდილოეთი და პანონია (ხორვატია და დასავლეთ უნგრეთი). მისი დევიზი იყო, რაც ნობილი! "სადაც ჩემი ცხენი გადის, ბალხი არ იზრდება." მისი ქმედებები მშვენივრად არის შეჯამებული ამ ლექსში 7; არაფერი აკლია, ყველფერი იქ არის. სეტყვა ნათესების განადგურების სიმბოლოა, ცეცხლი კი - სახარჯო მასალის განადგურების სიმბოლო. და რა თქმა უნდა, „ დედამიწაზე დაღვრილი სისხლი “ არის ადამიანის სიცოცხლის ძალდობრივი მოკვლის სიმბოლო. ზმნა „ გადაადგეს “ მიუთითებს შემოქმედის, კანონმდებელ და მხსნელ ღმერთის რისხვაზე, რომელიც შთააგონებს და წარმართავს მოქმედებას „ საკურთხევლის ცეცხლის სროლს “ შემდეგ მე-5 ლექსში.

ამავდროულად, ლევ.26:14-დან 17-მდე ვკითხულობთ: „ მაგრამ თუ არ მომიხმენთ და არ შეასრულებთ ყველამ მცნებას, თუ აბუჩა დაგდებთ ჩემს წესებს და თუ თქვენი სული ეზიზღება ჩემს სამართალს, შენ არ ასრულებ ჩემს ყველ მცნებას და არ დაარღვიე ჩემი შეთანხმება, მაშინ ამას გაგიკეთებ. მე გამოგიგზავნით შიშს, მოხმარებასა და სიცხეს, რაც თვალს გაგიფუჭებთ და სულს დაგიტანჯავთ; და ამოდ დათესავ შენს თესლს: შენი მტრები შეჭამენ მათ სახეს დაგიბრუნებ და შენი მტრების წინაშე დამარცხდები; ისინი, ვინც გძულხართ, იბატონებენ თქვენზე და გაიქცევით, ღვენიის გარეშე. »

ლექსი 8: ” მეორე დარეკა. და რაღაც დიდი მთის მსგავსი ცეცხლთ ჩავარდა ზღვაში; და ზღვის მესამედი სისხლო გახდა ,

მეორე სასჯელო: ამ გამოსახულებების გასაღები იერ.51:24-25-შია: „ მე ვუპასუხებ ბაბილონს და ქალღმის ყველ მცხოვრებს ყველ იმ ბოროტებას, რაც მათ გაუკეთეს სიონს თქვენს თვალწინ, ამბობს იაჰვე. აჰა, მე შენს წინააღმდეგ ვარ, განადგურების მთაო, ამბობს უფალო, შენ, ვინც გაანადგურე მთელი დედა მიწა! ხელს გაგიწვდი, კლდეებიდან ჩამოგგორავ და ცეცხლს მთად გაგიკეთებ. » სწორედ ამ მე-8 მუხლში სული იწვევს რომის პაპის რეჟიმს მისი სიმბოლური სახელწოდებით „ ბაბილონი “, რომელიც გამოჩნდება „ ბაბილონი “ სახით. დიდი ”გამოცხ.14:8, 17:5 და 18:2. „ცეცხლო“ ამაგრებს მის პიროვნებას და აღძრავს ისევე, როგორც ის, რაც მას შთანთქავს ქრისტეს დაბრუნებისა და უკანასკნელი განკითხვისას, ისევე როგორც ის, რასაც იგი იყენებს სიმულაციის გასაღვივებლად, ვინც მას ამტკიცებს და მხარს უჭერს: ევროპელმონარქებს და მათ კათოლიკე ხალხებს. . აქ, ისევე როგორც დანიელში, " ზღვა " წარმოადგენს წინასწარმეტყველური საფარით დაინტერესებულ კაცობრიობას; ანონიმური ხალხების კაცობრიობა, რომლებიც არსებითად დარჩნენ წარმართები, აშკარა ქრისტიანული მოქცევის მიუხედავად. 538 წელს პაპის რეჟიმის დამყარების პირველი შედეგი იყო ხალხზე თავდასხმა შეიარაღებული სამხედრო ძალით მოქცევის მიზნით. სიტყვა " მთა " აღნიშნავს ძლიერ გეოგრაფიულ სირთულეს. ეს არის ის, რაც მიზანშეწონილია განისაზღვროს პაპის რეჟიმი, რომელიც ღმერთის მტერს, მიუხედავად ამისა, მისი ღვთაებრივი ნებით აღძრავს; ეს იმისთვის, რომ გაართულოს მოღალატე ქრისტიანების რელოგიური

ცხოვრება, რასაც მოჰყვება დევნა, ტანჯვა და სიკვდილი მათ შორის და სხვადასხვა რელიგიის ხალხებს შორის. სავალდებულო რელიგია სიახლად ვთის წმინდა შაბათის დარღვევის გამო. ჩვენ გვმართებს კარლოს დიდის მიერ განხორციელებული იმულებითი მოქცევის უსარგებლო ხოცვა-ჟლეტა და მუსლიმი ხალხების წინააღმდეგ მიმართული ჯვაროსნული ლშქრობების ბრძანებები, რომელთა დაიწყო პაპ ურბან II-ის მიერ; ყველფერი ნაწინასწარმეტყველები იყო ამ „მეორე საყვირში“.

ლექსი 9: " და მოკვდა ზღვაში მყოფი არსებების მესამედი, რომელთაც სიცოცხლე ჰქონდათ და გემების მესამედი და იღუპა . "

შედეგები უნივერსალურია და გაგრძელდება სამყაროს აღსასრულმდე. სიტყვები „ ზღვა “ და „ გემები “ იპოვის თავის მნიშვნელობას ხმელთაშუა ზღვის მუსლიმებთან, მაგრამ ასევე აფრიკელ და სამხრეთ ამერიკელ ხალხებთან შეტაკებაში, სადაც და მკვრობელი კათოლიკური სარწმუნოება დაწესებული იქნება ძირმველი მოსახლეობის საშინელხოცვა-ჟლეტას.

ამავე დროს ვკითხვლობთ ლევ. 26:18-დან 20-მდე: „ თუ ამის მიუხედავად არ მომისმენ, შვიდჯერ მეტს დაგსჯი შენი ცოდვებისთვის. მე დავამსხვრევ შენი ძალის სიამაყეს, შენს ცას რკინასავით გავხდი და შენს მიწას სპილენძად ამოდ ამოიწურება შენი ძალს, შენი მიწა თავის ნაყოფს არ გამოიღებს და დედა მიწის ხეები ნაყოფს არ გამოიღებს. » ამ ლექსში ღმერთი აცხადებს რელიგიურ გამკვრივებას, რომელთა ქრისტიანულ ეპოქაში სრულდება რომის წარმართობიდან პაპობაზე გადასვლთ. აღვნიშნოთ ინტერესი, რომ ამ ცვლლების გამო რომაელთა ბატონობამ მიატოვა „კაპიტოლიუმი“, რათა პაპობა დაეყენებინა ლტერანის სასახლეში, რომელთა მდებარეობს ზუსტად „კაელიუსზე“, ანუ ცაზე. მკაცრი პაპის რეჟიმი ადასტურებს წინასწარმეტყველებული რელიგიურ გამკვრივებას. ქრისტიანული რწმენის ნაყოფი იცვლება. ქრისტეს სინაზეს აგრესია და სისასტიკე ცვლის; ხოლო ჭეშმარიტებისადმი ერთგულება გარდაიქმნება ურწმუნოებაში და რელიგიური სიცრუის მოშურნეობაში.

ლექსი 10: " მესამემ და რეკა. და ჩამოვარდა ზეციდან ჩირაღდანით ანთებულ დიდი ვარსკვლავი; და დაეცა მდინარეთა მესამედსა და წყალთა წყაროებზე. »

მესამე სასჯელო : წარმოქმნილი ბოროტება ძლიერდება და პიკს აღწევს შუა საუკუნეების ბოლოს. მექანიკური ბეჭდვის მიღწევებმა ხელო შეუწყო წმინდა ბიბლიის გამოცემას. მისი წაკითხვით, არჩეული ოფიციალური პირები აღმოაჩენენ ჭეშმარიტებას, რომელსაც ის ასწავლს. ის ამგვარად ამართლებს „*ორი მოწმის*“ როლს, რომელსაც ღმერთი ამლევს მას გამოცხადების 11:3-ში: „*ჩემს ორ მოწმეს მივცემ წინასწარმეტყველების ძალს, ჯვალში შემოსილს, ათას ორას სამოცი დღის განმავლობაში.*» საკუთარი რელიგიური დოგმების მომხრეა, კათოლიკური სარწმუნოება მხოლოდ ბიბლიას ეყრდნობა იმ წმინდანთა სახელების გასამართლებლად, რომლებსაც მისი ქვეშევრდომები თავვანს სცემენ. იმიტომ, რომ ბიბლიის ფლობა გმობს მის მიერ და ის ამხელს მფლობელს წამებისა და სიკვდილის წინაშე. ეს არის ბიბლიური ჭეშმარიტების აღმოჩენა, რომელიც ამართლებს ამ ლექსში მოცემულ გამოსახულებას: „*და ჩამოვარდა ზეციდან დიდი ვარსკვლავი, რომელიც ჩირაღდანივით იწვის*“. ცეცხლო კვლავ ეკვრის რომის გამოსახულებას, რომელიც ამჯერად სიმბოლურად "დიდი ცეცხლოვანი ვარსკვლავის" მსგავსი "დიდი ანთებულო მთის" მსგავსია. სიტყვა „*ვარსკვლავი*“ ცხადყოფს თავის პრეტენზიას „*დედა მიწის განათების შესახებ*“ რელიგიურად და ბ.1:15-ის მიხედვით; და ეს იესო ქრისტეს სახელით, რომლისგანაც იგი ამტკიცებს, რომ არის ჭეშმარიტი „*ჩირაღდათის*“ გამოსახულება, სინათლის მატარებელი, რომელსაც იგი ადარებენ Apo.21:23-ში. ის ჯერ კიდევ ისეთივე „*დიდა*“, როგორც მაშინ, როცა დაიწყო, მაგრამ მისი დევნის ცეცხლო გამოერდა და „*დაწვის*“ მდგომარეობიდან „*დაწვის*“ მდგომარეობამდე გადავიდა. ახსნა მარტივია, ბიბლია დაგმო, მისი რისხვა უფრო დიდია, რადგან იმულებულია დიად და უპირისპირდეს ღვთის რჩეულებს. რაც გამოცხ.12:15-16-ის მიხედვით იმულებს მას გადავიდეს მზაკვრულ და მატყუარა „*გველს*“ სტრატეგიიდან დიად მდევნელ „*დრაკონის*“ სტრატეგიაზე. მისი მოწინააღმდეგეები არა მხოლოდ ღვთის მშვიდობიანი და მორჩილი რჩეულები არიან, არამედ, უპირველეს ყოვლისა, მის წინაშეა ცრუ პროტესტანტიზმი, უფრო პოლიტიკური, ვიდრე რელიგიური, რადგან ის უგულებელყოფს იესო ქრისტეს ბრძანებებს და იღებს იარაღს, კლავს და ხოცავს იმდენი, რამდენიც კათოლიკური ბანაკი. „*მდინარეთა მესამედი*“, ანუ

ქრისტიანული ევროპის მოსახლეობის ნაწილს, განიცადა კათოლიკური აგრესია, ისევე როგორც „*წყლების წყაროები*“. ამ წყლს წყაროების მოდელი თავად ღმერთია იერ.2:13-ის მიხედვით: „*რადგან ორმაგი ცოდვა ჩაიდინა ჩემმა ხალხმა: მიმატოვა მე, ცოცხალი წყლს წყარო, რომ ამოთხარა წყლები, და ბზარული წყლები. რომლებიც არ იკავებენ წყალს.*» მრავლობით რიცხვში, ამ მუხლში, სული „*წყლების წყაროებით*“ ნიშნავს ღვთის ხატად შექმნილ რჩეულებს. იოანე 7:38 ადასტურებს და ამბობს: „*ვისაც მე სწამს, მისგან ცოცხალი წყლს მდინარეები გამოედინება, როგორც წმინდა წერილშია ნათქვამი*“.

» ეს გამოთქმა ასევე მიუთითებს ბავშვების ნათლობის პრაქტიკაზე, რომლებიც დაბადებიდან, კონსულტაციის გარეშე, იღებენ რელიგიურ იარაღს, რაც მათ შეურჩევი რელიგიური საქმის ქვეშევრდომებად აქცევს. როდესაც ისინი იზრდებიან, ისინი ერთ დღეს აიღებენ იარაღს და მოკლვენ მოწინააღმდეგეებს, რადგან რელიგიური ეტიკეტი მათგან ამას მოითხოვს. ბიბლია გმობს ამ პრინციპს, რადგან ამბობს: „*ვისაც სწამს და მოინათლება, გადარჩება, ხოლო ვინც არ ირწმუნებს, დაგმობილი იქნება* (მარკოზი 16:16).

ლუქსი 11: „*ამ ვარსკვლავის სახელია ჭიაყელს; და წყლების მესამე ნაწილი გადაიქცა ჭიაყელს და მრავალ კაცი მოკვდა წყალთან, რადგან გამწარებულ იყო.*»

წმინდა და წყურვილს ჩამქრალი წყლს სწინააღმდეგოდ, რომელიც აღნიშნავს ბიბლიას, ღვთის წერილობით სიტყვას, კათოლიკური სწავლება შედარებულა „ჭიაყელსთან“, მწარე, ტოქსიკური და თუნდაც სასიკვდილო სასმელთან; ეს გამართლებულია, რადგან ამ სწავლების საბოლოო შედეგი იქნება „*უკანასკნელი განკითხვის მეორე სიკვდილს*“ ცეცხლი. კაცების ნაწილს, „*მესამედი*“, გარდაიქმნება მიღებული კათოლიკური ან ცრუ პროტესტანტული სწავლებით. „*წყლები*“ არის როგორც კაცი, ასევე ბიბლიური სწავლება. მე-16 საუკუნეში შეიარაღებულმა პროტესტანტულმა ჯგუფებმა არასწორად გამოიყენეს ბიბლია და მისი სწავლება და ამ ლუქსის გამოსახულებით, მამაკაცები ხოცავდნენ კაცების მიერ და ცრუ რელიგიური სწავლებით. ეს იმიტომ ხდება, რომ კაცები და რელიგიური სწავლება გამწარდა. იმის გამოცხადებით, რომ „*წყლები გამწარდა*“, ღმერთი პასუხობს ბრალდებას „*ექვთიანობაში*“, რომელიც

გადაუჭრელი დარჩა მე-3 ბეჭედში გამოცხადების 6:6-ის შემდეგ. ის ადასტურებს იმ დროს, როდესაც მისი წერილობითი სიტყვა ამის გაკეთებას მოჰყვება, მრუმობის ბრალდებას, რომელიც მან კრებას 321 წლის 7 მარტიდან უყენებს, რომელიც წინ უძღოდა ოფიციალური მრუმობის დროს, რელიგიურად სახელწოდებით პერგამონის აკოში 2:12 538 წლისთვის.

ამავდროულად, ლევ. 26:21-22-ში ვკითხულობთ: „თუ წინააღმდეგობა მიწევთ და არ მომისმენთ, შვილჯერ მეტს მოგცემთ თქვენი ცოდვების მიხედვით. შენს წინააღმდეგ გამოგიგზავნი მინდვრის მხეცებს, რომლებიც გაძარცვავენ შენს შვილებს, გაანადგურებენ შენს პირუტყვს და დაგამცირებენ რამდენიმემდე; და შენი ბილკები გაუკაცრიელდება.“ ლევ. 26-ისა და გამოცხადების მე-3 საყვირის პარალელური შესწავლვ ცხადყოფს განაჩენს, რომელსაც ღმერთი ატარებს რეფორმაციის პერიოდის დასაწყისში. მისი ჭეშმარიტი რჩეული მშვიდობიანად რჩებიან და გადადებიან, იღებენ სიკვდილს ან ტყვეობას, როგორც ჭეშმარიტ მოწამეებს. მაგრამ მათი ამალღებული მაგალითის გარდა, ის ხედავს მხოლოდ სასტიკ „მხეცებს“, რომლებიც ერთმანეთს უპირისპირდებიან, ყველზე ხშირად, პირადი სიამაყის გამო და რომლებიც კლვენ კაცებს მტაცებელ გარეულ ცხოველების სისასტიკით. ეს იდეა ჩამოყალიბდება გამოცხ. 13:1-ში და 11-ში. ეს არის იმ დროის კულმინაცია, როდესაც ტანჯვის ნორმაში რჩეული მიჰყავთ „უდაბნოში“ (= განსაცდელში) გამოცხადებაში 12:6 - 14 წერილობითი ბიბლიური „ორი მოწმე“ ღმერთის გამოცხ. 11:3-დან. 1260 წლის განმავლობაში ნაწინასწარმეტყველები პაპის შეუწყნარებლობის მეფობა დასრულდება.

ლექსი 12: „მეოთხემ და რეკა. მზის მესამედი და მთვრა, მთვარის მესამედი და ვარსკვლავების მესამედი, ისე რომ დაბნელდა მესამედი, და დღემ დაკარგა სინათლის მესამედი და ღამემ ასევე.“

მეოთხე სასჯელი: სული აქასახავს „დიდი გასაჭირს“ გამოცხადებულ Rev. 2:22-ში. სიმბოლოებში ის გვიჩვენებს თავის ეფექტს: ნაწილობრივ და რტყმულია „მზე“, ღვთის სინათლის სიმბოლო. ასევე, ნაწილობრივ, "მთვარე", სიმბოლო რელიგიური სიბნელის ბანაკის, რომელიც ეხებოდა 1793 წელს თვალთმაქც კათოლიკეებსა და პროტესტანტებს. "ვარსკვლავების" სიმბოლოს ქვეშ, ცალცალკე იჭრება დედა მიწის გასანათებლად მოწოდებული ქრისტიანების ნაწილიც. ვის შეუძლია ამგვარად

და არტყოს ჭეშმარიტი და ცრუ ქრისტიანულ რელიგიური შუქი? პასუხი: ათეიზმის იდეოლოგია განიხილებოდა დროის დიდ შუქად. მისი შუქი ყველ და ნარჩენს აბნელებს. მწერლები, რომლებიც წერენ წიგნებს ამ თემაზე, ძალაძან პატივს სცემენ და თავად უწოდებენ "განმანათლებლებს", როგორც ავოლტერი და მონტესკიე. თუმცა, ეს შუქი ანადგურებს, პირველრიგში, ადამიანის სიცოცხლეს ჯაჭვში, ღვრის სისხლს ნაკადებს. მეფე ლუი XVI-ისა და მისი მეუღლს მარი-ანტუანეტას მეთაურის შემდეგ, კათოლიკე და პროტესტანტი პრაქტიკოსები თავის მხრივ რევოლუციონერთა გილოტინის ქვეშ მოექცნენ. ღვთაებრივი სამართლანობის ეს აქტიარ ამართლებს ათეიზმს; მაგრამ მიზანი ამართლებს საშუალებებს და ღმერთს შეუძლია დაამხოს ტირანები მხოლოდ იმით, რომ დაუპირისპირდეს მათ უმაღლესი, უფრო ძლიერი და ძლიერი ტირანიით. „ძალ და ძლევამოსილება“ არის უფლოსა გამოცხ. 7:12-ში.

ამავდროულად, ლევ. 26:23-დან 25-მდე ვკითხულობთ: „თუ ეს სასჯელები არ გაგისწორებთ და წინააღმდეგობას გამიწევთ, მეც წინააღმდეგობას გაგიწევთ და შვიდჯერ მეტს დაგირტყამთ თქვენი ცოდვებისთვის. მახვილს მოვიტან შენს წინააღმდეგ, რომელიც შურს იძიებს ჩემს აღთქმაზე; როცა შეიკრიბებით თქვენს ქალქებში, გამოვიგზავნით ჭირს და მტრის ხელში ჩაგაგდებთ.“ „ხმალო, რომელიც შურს იძიებს ჩემს აღიანსზე“ არის ის როლი, რომელიც ღმერთმა მისცა საფრანგეთის ეროვნულ ათეისტურ რეჟიმს, მის წინააღმდეგ ჩადენილი სულიერი მრუმობის დამნაშავე თავები. ლექსის ჭირის მსგავსად, ამ ათეისტურმა რეჟიმმა წამოიწყო მასობრივი სიკვდილთ დასჯის პრინციპი, რომ გუშინდელ ჯალთები ხვალნდელ მსხვერპლნი გახდნენ. ამ პრინციპის თანახმად, ეს ჯოჯობეთური რეჟიმი, როგორც ჩანს, მთელკაცობრიობას სიკვდილთ სცემდა. სწორედ ამიტომ მისცემს ღმერთი მას სახელს „უფსკრული“, „მხეცი, რომელიც ამოდის უფსკრულიდან“, გამოცხადების 11:7-ში, სადაც ის ავითარებს თავის თემას. ეს იმიტომ, რომ დაბადება 1:2-ში ეს სახელი აღნიშნავს დედამიწას სიცოცხლს გარეშე, ფორმის გარეშე, ქაოტურად და რომელსაც გრძელვადიან პერსპექტივაში ათეისტური რეჟიმის მიერ განხორციელებული სისტემატური განადგურება განაპირობებს. მაგალითად, ჩვენ ვპოულობთ კათოლიკე და მონარქისტულვანდების ბედს, რომელსაც რევოლუციონერებმა „შურისძიება“ უწოდეს, რომელთა

პროექტი იყო მისი უდაბნო და დაუსახლებელ მიწად გადაქცევა.

ლექსი 13: „და შევხედე და გავიგონე არწივი, რომელიც დაფრინავდა შუა ცაში, რომელიც ამბობდა დიდი ხმით: ვაი, ვაი, ვაი დედამიწაზე მცხოვრებთ, სამი ანგელოზის საყვირის სხვა ხმების გამო. რომელიც და რეკავს!“

საფრანგეთის რევოლუციამ მოახდინა თავისი მკვლელ შედეგები, მაგრამ მან მიაღწია ღვთის სასურველ მიზანს. ამან ბოლო მოუღო რელიგიურ ტირანიას და მის შემდეგ ტოლერანტობამ გაიმარჯვა. ეს ის დროა, როდესაც, გამოცხ.13:3-ის თანახმად, კათოლიკე „ზღვის მხეცი“ „დაჭრილო იქნა სასიკვდილოდ მაგრამ განიკურნა“ ამ ლექსში წარმოდგენილი ნაპოლეონის „არწივის“ ძლიერი ავტორიტეტის გამო, რომელმაც მას რეაბილიტაცია გაუკეთა. მისი კონკორდატის მეშვეობით. „... ცის შუაგულში მფრინავი არწივი“ სიმბოლოა იმპერატორ ნაპოლეონ¹-ის ბატონობის აპოგეას. მან გააფართოვა თავისი ბატონობა ყველ ევროპულხალხზე და მარცხი განიცადა რუსეთის წინააღმდეგ. ეს არჩევანი დიდ სიზუსტეს გვთავაზობს მოვლენათა და თარიღებისას, ამიტომ ვარაუდობენ 1800-დან 1814 წლამდე პერიოდს. ამ მეფობის უზარმაზარი შედეგები წარმოადგენს მყარ ნიშნულს, რომელიც ამგვარად ამართლებს 1843 წლის დანიელს 8:14 გადამწყვეტ თარიღს. ეს მნიშვნელოვანი რეჟიმი საფრანგეთის ქვეყნის ისტორიაში, ღმერთისთვის, საშინელო განცხადების მატარებელი ხდება, რადგან მის შემდეგ საყოველთაო ქრისტიანული სარწმუნოება შევა იმ დროს, როცა მას ღმერთი დაარტყამს სამ დიდს „უბედურებები“. სამჯერ გამეორებულ, საუბარია „უბედურების“ სრულყოფაზე; ეს იმიტომ, რომ 1843 წელს, როგორც გამოცხ.3:2 გვასწავლს, ღმერთი მოითხოვს ქრისტიანებს, რომლებიც აცხადებენ იესო ქრისტეს ხსნაზე, საბოლოოდ დაასრულონ 1170 წლიდან დაწყებულ რეფორმაცია, თარიღი, როდესაც პიერ ვალდომ სრულდა დადგინა ბიბლიური ჭეშმარიტება და მათ შექმნეს „სრულყოფილი“ „სამუშაოები“; ეს სრულყოფილება მოითხოვება გამოცხადებაში 3:2 და დანიელს 8:14-ის ბრძანებულებით. მისი გამოყენებაში შესვლს შედეგები აქვლენდება სამი ძირითადი „უბედურების“ სახით, რომლებსაც ახლ ცალკე შევისწავლით. კიდევ ერთხელ მინდა აღვნიშნო, რომ ის, რაც ამ რელიგიური მშვიდობის პერიოდს, პარადოქსულად, დიდ „უბედურებად“ აქცევს, არის ფრანგული ეროვნული

ათეიზმის მიმკვიდრეობა, რომელიც გაჟღერებულია და სამყაროს აღსასრულმდე გასდევს დასავლელ ადამიანებში. ეს არ დაეხმარება მათ განახორციელონ ღმერთის მიერ 1843 წლადან მოთხოვნილი რეფორმები. მაგრამ უკვე, გამოცხ.6:13-ის „მეექვსე ბეჭედი“ ამ „უბედურებიდან“ პირველ ასახავდა „ვარსკვლავების დაცემასთან“ შედარებით. მწვანე ლეღვი“, ამიტომ არ მიიღეს ღმერთის მიერ მოთხოვნილი სრული სულიერი მომწიფება 1843 წლადან. და ღვთის გაფრთხილების ციური ნიშანი მიცემული იყო 1833 წლის 13 ნოემბერს დიდი სამეფოს გამოცხადების სავარაუდო დროის პარალელურად. შესწავლულ ლექსის „უბედურებები“.

თავის გამოცხადებაში სული იწვევს გამოთქმას „დედამიწის მკვიდრი“ იმ ადამიანების აღსანიშნავად, რომლებიც სამიზნეა სამი დიდის მიერ. იწინასწარმეტყველ „უბედურება“. ღვთის განმოწყვეტილი და მათი ურწმუნობითა და ცოდვით განცალკევებით, სული აკავშირებს მათ „დედამიწასთან“. ამის საპირისპიროდ, იესო თავის ჭეშმარიტ ერთგულ რჩეულს ასახელებს გამოთქმით „ცათასასუფევლის მოქალაქეები“; მათი სამშობლო არ არის „დედამიწა“, არამედ „ზეცა“, სადაც იესომ „ადგილი მოამზადა“ მათთვის იოანეს 14:2-3-ის მიხედვით. ასე რომ, ყოველ ჯერზე, როდესაც ეს გამოთქმა „დედამიწის მკვიდრი“ მოიხსენიება აპოკალიფსში, ეს ნიშნავს იესო ქრისტეში ღმერთისგან განცალკევებულ მეამბოხე კაცობრიობას.

გამოცხადება 9: მე⁻⁵ და მე⁻⁶ საყვირები
"პირველი" და "მეორე დიდი უბედურება"

მეხუთე საყვირი: "პირველი დიდი ვაი"
პროტესტანტებისთვის (1843) და
ადვენტიანებისთვის (1994)

შენიშვნა: პირველი მოსმენით, "მე-5 საყვირის" ეს თემა სიმბოლურ გამოსახულებებში წარმოაჩენს განაჩენს, რომ ღმერთი ატარებს პროტესტანტულ რელიგიებს, რომლებიც 1843 წელს გაზაფხულთან სამარცხვინოდ დაეცა. მაგრამ მას მოაქვს დამატებითი სწავლებები, რომლებიც ადასტურებენ წინასწარმეტყველურ განცხადებებს. ^{ჩვენი} მეშვიდე დღის ადვენტიანი და, ქალბატონი ელენ გულდ უაიტი, რომელიც იესომ აირჩია თავის მაცნედ. მისმა წინასწარმეტყველურმა მოღვაწეობამ განსაკუთრებით გააანათა რწმენის ბოლო საბოლოო გამოცდის დრო; მისი პროგნოზები ამ შეტყობინებაში დადასტურდება. მაგრამ რაც ჩვენმა დამარცხოდა ის იყო, რომ მესამე ადვენტიანური მოლოდინი ღმერთმა დაგეგმა, რათა გამოეცადა თავად მეშვიდე დღის ადვენტიანური ეკლესია. რა თქმა უნდა, ამ მესამე მოლოდინს არ დასჭირვებია წინა ორის საჯარო განვითარება, მაგრამ მასზე დართული ახალ გამოვლენილ ჭეშმარიტების სიდიდე ანაზღაურებს ამ აშკარა სისუსტეს. სწორედ ამიტომ, 1983 და 1991 წლებში იესო ქრისტეს მიერ გამოსაცდელ დვალნს-სურ-რონში, საფრანგეთი და მავრიკიზე, მისი ბოლო წინასწარმეტყველური მნათობების უარყოფის შემდეგ, ოფიციალურმა ინსტიტუციონალურმა ადვენტიანების სწავლებამ სულთა მხსნელ „ამოილო“ 1994 წელს, თარიღი, რომელიც აგებულა ამ მე-9 თავის მე-5 და მე-10 სტროფების წინასწარმეტყველური „ხუთი თვის“ გამოყენებით. სწორედ ამიტომ, მეორე მოსმენისას, უფლოს მიერ გამოტანილი ეს ფერწერული

განაჩენი პროტესტანტული რწმენის სხვადასხვა ასპექტების მიმართ ვრცელდება. ინსტიტუციური მეშვიდე დღის ადვენტიზმი და ეცა განდგომილებაში, თავის მხრივ, ღვთაებრივი წინასწარმეტყველური სინათლის უარყოფის გამო; ეს, მიუხედავად ელენ ჯი უაითის მიერ გაცემული გაფრთხილებისა მისი წიგნის „ნათელზე უარყოფის“ თავში, რომელიც მიმართა ადვენტიტ მასწავლებლებს „ევანგელურ მსახურებას“. 1995 წელს ადვენტიზმის ოფიციალურმა ალანსმა პროტესტანტიზმთან დაადასტურა ღვთის მიერ ნაწინასწარმეტყველები მართალი განაჩენი. გაითვალისწინეთ ის ფაქტი, რომ ორ დაცემას ერთი და იგივე მიზეზი აქვს: ღვთის მიერ შემოთავაზებულ წინასწარმეტყველური სიტყვის უარყოფა და ზიზღი, მსახურის მიერ, რომელიც მან აირჩია ამ ამოცანისთვის.

„*უბედურება*“ არის ბოროტების ჟამი, რომლის წამქეზებელი და შთაგონებულ სატანაა, იესოს და მისი რჩეული წმინდანების მტერი. სული გამოსახულებით გამოგვიცხადებს, თუ როგორი ხდება იესო ქრისტეს მოწაფე, როდესაც ის უარყოფილია მის მიერ ეშმაკისთვის გადასაცემად; რაც შემდეგ წარმოადგენს ჭეშმარიტად დიდი "*უბედურებას*".

ლექსი 1: "*მეხუთე დარეკა. და დავინახე ვარსკვლავი, რომელიც ზეციდან დედა მიწაზე დაეცა. უფსკრულს ორმოს გასაღები მას მიეცა,*

"*მეხუთე*", მაგრამ დიდი გაფრთხილება მიმართულია 1844 წლადან გამოყოფილ ქრისტეს რჩეულთა მიმართ. "*ვარსკვლავი, რომელიც ზეციდან ჩამოვარდა*" არ არის "*ვარსკვლავი*". აბსენტი "წინათავიდან, რომელიც არ "*ჩავარდა*", "*ზეიქ დედა მიწა*", მაგრამ "*on THE მდინარეები და THE წყაროები წყლების*". ეს არის "*სარდისის*" ეპოქა, სადაც იესო იხსენებს, რომ "*ხელებში უჭირავს შვიდი ვარსკვლავი*". „*არასრულყოფილ და*“ გამოცხადებულ „*ნამუშევრებისთვის*“, იესომ მიწაზე დააგდო პროტესტანტული მაცნეს „*ვარსკვლავი*“.

ადვენტიტური განსაცდელი აღინიშნა 1843 წლის გაზაფხულზე იესო ქრისტეს დაბრუნების პირველი მოლოდინის დასასრულთ. ამ დაბრუნების მეორე მოლოდინი დასრულდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს. მხოლოდ ამ მეორე გამოცდის ბოლოს მისცა ღმერთმა გამარჯვებულებს თავისი წმინდა შაბათის ცოდნა და პრაქტიკა. ამ შაბათმა შეასრულა „*ღვთის ბეჭდის*“ როლი, რომელიც ციტირებულა ამ მე-9 თავის მე-4 მუხლში. ამიტომ მისი მსახურების დალუქვა დაიწყო

მეორე გამოცდის დასრულების შემდეგ, 1844 წლის შემოდგომაზე. იდეა ასეთია. შემდეგია: გამოთქმა „რომელიც დაეცა“ მიზნად ისახავს 1843 წლის გაზაფხულს თარიღს, და ნ.8:14-ის განკარგულების ვადას და პირველ ადვენტიტური სასამართლო პროცესის დასასრულს, 1844 წლის შემოდგომის გამოთქმის საპირისპიროდ, რომელიც აღნიშნავს დალუქვის დასაწყისს. არჩეული გამარჯვებულები და ამ "მე-5 საყვირის" თემის თემა, რომლის მიზანი ღმერთისთვის არის გამოავლენოს პროტესტანტული რწმენის დაცემა და ადვენტიზმი, რომელიც დადებს აღიარებას მასთან 1994 წლის შემდეგ, ნაწინასწარმეტყველები "ხუთი თვის" დასრულების შემდეგ. მე-5 და მე-10 მუხლებში. ამგვარად, მიუხედავად იმისა, რომ ამ თემის „ხუთი თვე“ იწყება 1844 წლის შემოდგომაზე, დალუქვის დაწყების კონტექსტი, ძირითადად, პროტესტანტული რწმენა „დაეცა“ ამ თარიღამდე, თარიღიდან 1843 წლის გაზაფხული. ჩვენ შემდეგ ვხედავთ, თუ როგორ პატივს სცემს ღვთაებრივი გამოცხადება დასრულებული ისტორიულ ფაქტებს. ორი თარიღი 1843 და 1844 თითოეულს აქვს კონკრეტული როლი.

მიტოვებული იესოს მიერ, რომელიც ის ეშმაკს გადასცა, პროტესტანტული რწმენა ჩავარდა კათოლიკურ „ჭაში“ ან „სატანის სიღრმეში“, რომელიც თავად რეფორმატორებმა დაგმეს რეფორმაციის დროს გამოცხადებაში 2:24. დახვეწილად, იმის თქმით, რომ ის ეცემა "დედა მიწაზე", სული ადასტურებს პროტესტანტული რწმენის იდენტურობას, რომელიც სიმბოლოა სიტყვა "დედა მიწით", რომელიც იხსენებს მის გამოსვლას კათოლიციზმიდან, რომელსაც "ზღვა" ემახიან გამოცხ.13 და 10:2. „ვიღ დეღობის“ გზავნილში იესო წარმოგიდგენთ „კარებს“, რომლებიც ღიაა ან დახურულია. აქ გასაღები ხსნის მათთვის სრულიად განსხვავებულ გზას, რადგან ის ამლავს მათ წვდომას სიცოცხლის გაქრობის სიმბოლოს "უფსკრულში". ეს ის საათია, როცა მათთვის „სინათლე ბნელდება“ და „სიბნელე იქცევა სინათლედ“. მათ მემკვიდრეობად მიიღეს რესპუბლიკური ფილოსოფიური აზრების პრინციპები, ისინი მხედველობიდან კარგავენ იესო ქრისტეს სისხლთ განწმენდილ რწმენის ნამდვილ სიწმინდეს. მოდი თაღვნიშნოთს იზუსტე "მიეცა მას". ის, ვინც ამგვარად ამლავს თითოეულს თავისი საქმეების მიხედვით, არის იესო ქრისტე ღვთაებრივი მსაჯული. რადგან ის ასევე არის გასაღებების მცველი; „ღვთის

გასაღები “ ნეტარ რჩეულთა თვის 1873 და 1994 წლებში, რევ.3:7-ის მიხედვით და „ უფსკრული ორმოს გასაღები “ და ცემულთა თვის 1843 და 1994 წლებში.

ლექსი 2: „ და გახსნა ღრმის ორმო. და ამოვიდა კვამლი ჭიდან, როგორც დიდი ღუმელის კვამლი; და მზე და ჰაერი და ბნელდა ჭაბურღილის კვამლით. »

პროტესტანტული რწმენა ცვლის ბატონს და ბედს და იცვლება მისი ნამუშევრებიც. ამგვარად, იგი წვდება შესაშურ ბედს, რომ უნდა განიცადოს უკანასკნელი განაჩენის განადგურება „ მეორე სიკვდილს “ „ცეცხლთ“, რომელიც იქნება ნახსენები გამოცხადების 19:20-სა და 20:10-ში. „ცეცხლსა და გოგირდის ტბის “ გამოსახულების აღება უკანასკნელი სამსჯავროს ეს „ ცეცხლ “ იქნება „ დიდი ღუმელი “, რომელიც საფრთხეს უქმნის ღვთის მცნებების დამრღვევებს სინას მთაზე გამოცხადების შემდეგ, გამოსვლ 19:18: სინას მთა კვამლში იყო, რადგან უფალო ჩამოვიდა იქ ცეცხლში; ეს კვამლი კვამლივითა მოვიდა ღუმელთან და მთელი მთა ძლიერად შეირყა. » შემდეგ The Spirit იყენებს კინემატოგრაფიულ ტექნიკას სახელწოდებით „ფლუშბეკი“, ფლუშბეკი, რომელიც ავლენს ჯერ კიდევ ცოცხლად შექმნილ ნამუშევრებს, და ცემული ეშმაკს ემსახურებოდა. სიტყვა „ კვამლს “ აქ ორმაგი მნიშვნელობა აქვს: „ დიდი ღუმელის “ ცეცხლს შესახებ, რომლის შესახებაც ჩვენ ვკითხულობთ გამოცხ. 14:11-ში: „ და მათი ტანჯვის კვამლი ადის უკუნითი უკუნისამდე; და არ აქვთ მოსვენება დღე და ღამე, მათ ვინც თაყვანს სცემენ მხეცს და მის სურათს, და ვინც იღებს მისი სახელის ნიშანს, ისევე როგორც „ წმინდანთა ლოცვებს “ გამოცხ.5:8-ის მიხედვით, აი, ისინი. ცრუ წმინდანები. რადგან ლოცვებით გამოვლენილი უხვი რელიგიური საქმიანობა ამართლებს ამ სიტყვებს, რომლებიც იესომ მიმართა მას სარდუში, 1843 წელს: „ შენ ცოცხლად ითვლები; და შენ მკვდარი ხარ. ” სიკვდილი და ორჯერ მკვდარი, ვინაიდან სავარაუდო სიკვდილი არის „ უკანასკნელი განკითხვის “ მეორე სიკვდილი. ეს რელიგიური აქტივობა ატყუებს ყველს, გარდა ღმერთისა და მისი რჩეული, რომლებსაც ანათლებს. ეს ფართოდ გავრცელებული მოტყუება არის „მოტყუება“, როგორც ამას თანამედროვე სამყარო ამბობს. და მართლაც, სული ინტოქსიკაციის იდეას გვთავაზობს „ კვამლს “ გამოსახულებით, რომელიც „ჰაერში “ ვრცელდება „ მზეს “ და ბნელდება მდე. თუ ეს უკანასკნელი ჭეშმარიტი ღვთაებრივი სინათლის

სიმბოლოა, „ჰაერი“ ნიშნავს ეშმაკის დაცულ სამფლობელოს, რომელსაც ეწოდება „ჰაერის ძალს უფლოს წულ“ ეფეს. 2:2-ში და რომელსაც იესო უწოდებს „უფლოს წულს“. ამ სამყაროს შესახებ იოანეს 12:31 და 16:11. მსოფლიოში დეზინფორმაციის მიზანია ჭეშმარიტების დაშლა, რომელიც საიდუმლოდ უნდა დარჩეს. რელიგიურ დონეზე იგივეა: სიმართლე მხოლოდ რჩეულს ეკუთვნის. პროტესტანტული ჯგუფების გამრავლებამ ფაქტობრივად ქონდა მეშვიდე დღის ადვენტიტური რწმენის არსებობის ნიშნის ეფექტურობა; ეს მანამ სანამ 1995 წლამდე მიესალმა თავის რიგებში მისი "დიდი უბედურების" გამო. ამ ახალსულერ სიტუაციაში ისინი გახდებიან მეორე სიკვდილს მსხვერპლი, რომლებიც დედამიწის ზედაპირს ცეცხლოვან ღუმელდ გარდაქმნის. გზავნილ შემზარავია და ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რატომ არ შემოგვთავაზა ღმერთმა იგი ნათლად. რჩეულებისთვისაა და თმობილ, რათა გაიგონ, რა ბედს გადაურჩენ.

მუხლ 3: „კალები გამოვიდნენ კვამლთ და გაიფანტნენ დედამიწაზე; და ძალს უფლება მიეცა მათ როგორც მიწის მორიელუბის ძალს.“

კვამლს „სიმბოლური ლოცვები და ცემული პროტესტანტების პირიდან და გონებიდან მოდის, ამიტომ მამაკაცები და ქალები სიმბოლურად „კალებით“ არიან მათი დიდი რაოდენობის გამო. სინამდვილეში, 1843 წელს დაეცა ადამიანთა სიმრავლე და შეგახსენებთ, რომ 1833 წელს, ათი წლთ ადრე, უფალმა წარმოადგენა მისცა ამ სიმრავლეს შესახებ 13 ნომბრის ღამეს განხორციელებულ "ვარსკვლავების დაცემით". , 1833 შუაღამედან დილს 5 საათამდე, ისტორიული თვითმხილველების ჩვენების მიხედვით. კიდევ ერთხელ გამოთქმა „დედამიწაზე“ ატარებს ორმაგ მნიშვნელობას მიწიერ გაფართოებასა და პროტესტანტულ იდენტობას. ვის უყვარს მძვინვარე და გამანადგურებელი "კალები"? არა ფერმერებს, და ღმერთს აღარ უყვარს მორწმუნეები, რომლებიც უღალტებენ მას და მუშაობენ მოწინააღმდეგესთან, რათა გაანადგურონ მისი რჩეული მოსავალი, ამიტომ ეს სიმბოლო მათზეა გამოყენებული. შემდეგ, ეზეკიელს 2-ში, ამ მოკლე თავში, რომელიც შედგება 10 მუხლსგან, სიტყვა „მეამბოხე“ ნ-ჯერ არის მოხსენიებული ებრაელ „მეამბოხეების“ აღსანიშნავად, რომლებსაც ღმერთი ეპყრობა, როგორც „ეკალებს, ეკლებს, ეკლებს და მორიელებს“. აქ ეს ტერმინი „მორიელი“ ეხება პროტესტანტ

მეამბოხეებს. მე-3 ლექსში, მისი ძალუფლების მინიშნება ამზადებს ყველზე მნიშვნელოვანი დახვეწილი სიმბოლოს გამოყენებას. " მორიელუბის " ძალ იმაში მდგომარეობს, რომ მსხვერპლს " კუდის " ნაკბენითსასიკვდილოწვეთები . და ეს სიტყვა " კუდი " იღებს ფუნდამენტურ მნიშვნელობას ღვთაებრივ აზროვნებაში, რომელიც გამოცხადებულია ესაიას 9:14-ში: " წინასწარმეტყველო, რომელიც ასწავლის სიცრუეს, არის კუდი ". ცხოველები თავიანთ " კუდებს " იყენებენ ბუხებისა და სხვა პარაზიტული მწერების გასაღვინებლად, რომლებიც აღიზიანებენ მათ. აქ ვპოულობთ ცრუ " წინასწარმეტყველო იხეხელს " გამოსახულებას. რომელიც თავის დროს ატარებს ღვთისა და მისი მოტყუებული ორგული მსახურების გაკიცხვასა და ტანჯვას. ცოდვის გამოსყიდვის მიზნით ნებაყოფლობითი ფლგელციის პრაქტიკა ასევე კათოლიკური რწმენის სწავლების ნაწილია. Rev.11:1-ში სული ადასტურებს ამ შედარებას სიტყვის " ლურწმის " გამოყენებით, რომელსაც გასაღები ესაია 9:14 ამლევს იგივე მნიშვნელობას, რაც სიტყვას " კუდი ". პაპის ეკლესიის ეს სურათი ასევე ვრცელდება 1844 წლადან დაცემულ პროტესტანტ მორწმუნეებზე, რომლებიც გახდნენ ღმერთის წინასწარმეტყველები, რომლებიც ასწავლან სიცრუეს, ან ცრუ წინასწარმეტყველებს. შემოთავაზებული სიტყვა „ კუდი “ ნათლ დიქნება ციტირებული მე-10 ლექსში.

ადგენტი სტური მოლოდინის მშენებლობა
(ამჯერად, მეშვიდე დღიდან)

მუხლო 4: „ მათ უთხრეს, რომ ზიანი არ მოიყენონ დედა მიწის ბაღხს, არც რაიმე მწვანე ნივთს, არც ხეს, არამედ მხოლოდ მათ ვისაც შუბლზე ღვთის ბეჭედი არჰქონდა . »

ეს " კალეები " არშთანთქავს სიმწვანეს, მაგრამ ისინი საზიანოა ადამიანებისთვის, რომლებიც არ არიან დაცული " ღვთის ბეჭდით ". „ ღვთის ბეჭდის “ ეს ხსენება ადასტურებს იმ დროის კონტექსტს, რომელიც უკვე იყო აღწერილი Rev.7-ში. მაშასადამე, შეტყობინებები პარალელურია, მე-7 თავი არჩეული დალუქული მათ და თავი 9, მიტოვებულია შესახებ. შეგახსენებთ, რომ მათე 24:24-ის მიხედვით,

შეუძლებელია ავტენტური რჩეულის შეცდენა. ამიტომ ცრუწინასწარმეტყველები ატყუებენ ერთმანეთს.

სიზუსტე, „*ღვთის ბეჭედი შუბლზე*“, მიუთითებს ღვთის რჩეული ადვენტისტი მსახურების დალუქვის დასაწყისზე, 1844 წლის 23 ოქტომბერს. დეტალ ნახსენებია წინასწარმეტყველური „ხუთი თვის“ პერიოდის ციტატამდე. შემდეგი ლექსი; ხანგრძლივობა 150 რეალური წელი, რომელიც დაფუძნებულია ამ თარიღზე.

მუხლ 5: „*მიეცა მათარა მოკვლ, არამედ ტანჯვა ხუთი თვის განმავლობაში; და მათ მიერ გამოწვეულ ტანჯვას ჰგავდა მორიელის ტანჯვა, როცა ის კაცს სცემდა.*»

ღვთის ცნობა თავის ხატად აერთიანებს სხვადასხვა დროს განხორციელებულ ქმედებებს; რაც აბნევს და ართულებს ფერწერულ ინტერპრეტაციას. მაგრამ ამ ტექნიკის გაგებისა და მიღების შემდეგ, მესიჯი ძალან ნათელი ხდება. ეს მე-5 სტროფი საფუძვლად დაედო იესო ქრისტეს დაბრუნების შესახებ ჩემს განცხადებას 1994 წელს. იქ ვპოულობთ ძვირფას წინასწარმეტყველურ „*ხუთ თვეს*“, რომელიც 1844 წლიდან დაწყებული, შესაძლებელი ხდის 1994 წლის თარიღის დადენას. თუმცა, პროექტის განხორციელება. ღმერთის, მე აბსოლუტურად უნდა დავაკავშირო იესო ქრისტეს დიდებული დაბრუნება ამ თარიღთან. აი, ასე, ნაწილობრივ დაბრმავებული ტექსტის სიზუსტით, რომელიც ამ იმედს შეუძლებელს გახდის, გავუმელო ჩემი შემოქმედის სასურველი მიმართულებით. მართლაც, ტექსტში მითითებულია: ”*მათ მიეცა მათარა მოკვლ, არამედ ტანჯვა ხუთი თვის განმავლობაში*”. განმარტება „*არამათ მოკვლს*“ არ დაუშვა თემა „^{მ¹} საყვირი“; ამაზრზენი მკვლელობის ომი, იმ დროში, რომელსაც მოიცავს „^{მ²} საყვირი“; დრო 150 რეალური წელი. მაგრამ თავის დროზე უილა ამ მიღწერი უკვე ნაწილობრივ დაბრმავებული იყო, რათა განეხორციელებინა ღმერთის სასურველი ქმედება; აღმოაჩინე შეცდომა, რომელიც საშუალებას გვაძლევს გავაცოცხოთ ქრისტეს დაბრუნების იმედი 1844 წლის შემოდგომაზე; მცდარი შეცდომაა, რადგან 1843 წლის გაზაფხულს დამდგენი საწყისი გამოთვლები დღეს დადასტურებულია ჩვენს უახლეს გამოთვლებში. ღმერთის ნება და ძალს უვერენ ულია დასაბედნიეროდ მისი რჩეულებისთვის, მის პროექტს ვერაფერი და ვერავინ შეუშლის ხელს. ფაქტია, რომ განცხადების ამ შეცდომამ აიძულა ოფიციალური ადვენტიზმი გამოეჩინა 1991 წელს ზიზღის

დამოკიდებულება იესო ქრისტეს დაბრუნების იმედი ს მიმართ, რომელიც გამოცხადდა 1994 წელს. და ყველზე ცუდი ადვენტიტებისთვის არის ის, რომ მოკლებული იყვნენ ბოლო წინასწარმეტყველური შექისგან, რომელიც სრულდებოდა ანათებს წიგნების დანიელ და გამოცხადების 34 თავებს, რაც დღეს ყველს შეუძლია ამ დოკუმენტის წაკითხვით. ამით მათ ასევე ართმევენ სხვა ახალმნათობებს, რომლებიც ღმერთმა მომცა 2018 წლის გაზაფხულიდან მისი კანონისა და ქრისტეს დაბრუნების შესახებ, რომელიც დაბრუნდება, როგორც ახლ ვიცით, 2030 წლის გაზაფხულზე; და ეს ახალ საფუძვლებზე გამოეყონ დანიელსა და გამოცხადების წინასწარმეტყველური კონსტრუქციისგან. 1982-დან 1991 წლამდე, ჩემთვის *ხუთი თვე* დაკავშირებული იყო ცრუ წინასწარმეტყველთა საქმიანობასთან, რომელიც უნდა გაგრძელებულიყო იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე. ამ მსჯელობით და რწმუნებულმა, მით უმეტეს, გამართლებულმა, ვერ დავინახე „*მკვლელობის*“ აკრძალვით დაწესებული დროის შეზღუდვა. და იმ დროს თარიღი 1994 წარმოადგენდა იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი დაბადების 2000 წელს. დავამატებ, რომ ჩემამდე არავის დაუსახელებია ჩემი შეცდომის მიზეზი; რომელიც ადასტურებს მიღწევას ღვთის ნების შესაბამისად. მოდით, ახლ ყურადღება მივაქციოთ განმარტებას " *მაგრამ მათ ხუთი თვის განმავლობაში ტანჯვა* ". ფორმულ უკიდურესად მცდარია, რადგან მოცემული „*ტანჯვა*“ დაზარალებულებს არ განიცდიან წინასწარმეტყველური „*ხუთი თვის განმავლობაში*“. „*ტანჯვა*“, რომელზედაც სული მიანიშნებს, ბოლო სამსჯავროზე დცემული იქნება დცემული, სადაც ის გამოწვეული იქნება „*ცეცხლის ტბის დაწვით*“, „*მეორე სიკვდილით*“ სასჯელით. ეს „*ტანჯვა*“ გამოცხადებულია გამობ.14:10-11 მესამე ანგელოზის გზავნილში, რომელიც წინა მუხლმა გამოიწვია *მათი ტანჯვის* „*კვამლის*“ ციტირებით; მესიჯი, რომელიც ადვენტიტებისთვის კარგად იცინა, რადგან ის წარმოადგენს მათი უნივერსალური მისიის ელემენტს. წინასწარ იცოდა ამ ოფიციალური ადვენტიზმის დცემა, სული დახვეწილ დამბობს ამ გზავნილში: „*ისიც დალევს ღვთის რისხვის ღვინოს, დაღვრილ მისი რისხვის თასში, და დაიტანჯება ცეცხლში და გოგირდში. წმიდა ანგელოზები და კრავის წინაშე*“. ეს განმარტება " *ისიც* " მიზნად ისახავს, თანმიმდევრულ და პროტესტანტულ რწმენას, შემდეგ

ოფიციალურ ურწმუნო ადვენტიზმს, რომელიც უარყო 1994 წელს თავად იესო ქრისტეს მიერ. ამ თარიღიდან, მისი წყევლს დასადასტურებლად, ეს ახალი "მეამბობე" შეუერთდა ეკუმენურ ალიანსს, რომელიც აერთიანებს კათოლიკეებსა და პროტესტანტებს უკვე მოწყვეტილ ღმერთისგან. მაგრამ ოფიციალური ადვენტიზმის დაცემამდე ფორმულა „ისიც“ ხმარობდა დაცემულ პროტესტანტებს, რადგან 1844 წელს დაცემით ისინი ახლ გაიზიარებდნენ კათოლიკეების, მართლმადიდებლების და ცრუ ებრაელების ბედს. სინამდვილეში, "ისიც" ეხება ყველ არაკათოლიკეს, რომლებიც პატივს სცემენ რომის კათოლიკურ ეკლესიას, მის ეკუმენიკურ ალიანსში შესვლათ და კონსტანტინე I-ის დადგენილებების პატივისცემით: მისი კვირა და ნატალური "მზის დღე", (შობა 25 დეკემბერი). მხოლოდ იტი რიცხვის "ისიც" ფორმის არჩევით, ვიდრე მისი მრავლობითი რიცხვის "ისინიც", სულ გვახსენებს, რომ რელიგიური არჩევანი არის ინდივიდუალური არჩევანი, რომელიც აიძულებს ადამიანს პასუხისმგებლობას, ამართლებს ან აიძულებს თავი დამნაშავედ იგრძნოს ღმერთის, ინდივიდის მიმართ. და არა, საზოგადოება; მაგალითად, „ნოე, დანიელ და იობი“, რომლებიც არ იხსნიდნენ ვაჟებს ან ქაღალდებს „ეზეკ.14:18-ის მიხედვით.

უკანასკნელი განკითხვის მეორე სიკვდილს ტანჯვები

მუხლი ნ: „იმ დღეებში ადამიანები სიკვდილს დაეძებენ და ვერ იპოვიან; სიკვდილს სურვილი ექნება თდა სიკვდილი მათგან გაექცევა.“

იდეები ძალიან ლოგიკურად მიედინება. „მეორე სიკვდილს ტანჯვის“ გამოწვევის შემდეგ, სულ წინასწარმეტყველებს ამ მე-6 მუხლში, მისი გამოყენების დღეების შესახებ, რომლებიც დადგება მე-7 ^{ასწლეულს} ბოლოს, მიმართული გამოთქმით „იმ დღეებში“. შემდეგ ის გვიჩვენებს ამ უკიდურესად საშინელ საბოლოო სასჯელს თავისებურებებს. „ადამიანები ეძებენ სიკვდილს, მაგრამ ვერ იპოვიან; მათ მოინდომებენ სიკვდილი და სიკვდილი გაექცევა მათგან“. რაც ადამიანებმა არ იციან არის ის, რომ ბოროტთა აღდგომის სხეულს ექნება თვისებები, რომლებიც ძალიან განსხვავდება დღევანდელ ხორციელ სხეულებისგან. მათი საბოლოო სასჯელსთვის, შემოქმედი ღმერთი ხელხლ შექმნის მათ სიცოცხლს, რათა გააგრძელოს იგი

ცნობიერ მდგომარეობაში მათი ბოლო ატომის განადგურებამდე. გარდა ამისა, ტანჯვის დროის ხანგრძლივობა ინდივიდუალურად იქნება ადაპტირებულ თითოეულ ინდივიდისთვის, რაც დამოკიდებულია მათ ინდივიდუალურ ბრალეულობაზე გამოტანილ განაჩენზე. მარკოზი 9:47-48 ადასტურებს ამ სიტყვებს: „... ჩაავდეს ჯოჯობეთში, სადაც მათმა ტლო არ კვდება და ცეცხლი არ ჩაქრება. აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ პროტესტანტული სარწმუნოება კათოლიკურ ეკლესიას უზიარებს ბევრ ცრურელიგოურ დოგმას, გარდა კვირას, დასვენების პირველ დღეს, არსებობს სულს უკვდავების რწმენა, რაც პროტესტანტებს უზიარებენ ირწმუნონ ჯოჯობეთის არსებობა, რომელსაც ასწავლიდნენ კათოლიკეები. ამრიგად, ჯოჯობეთის კათოლიკურ საფრთხეს, სადაც სამუდამოდ დაწყევლილი იტანჯებიან ცეცხლში, საფრთხე, რომელიც მას დაემორჩილ ქრისტიანული ქვეყნების ყველ მონარქს, ჰქონდა ცოტა სიმართლე, მაგრამ, უპირველეს ყოვლისა, ბევრი სიცრუე. იმიტომ, რომ, პირველ რიგში, ღმერთის მიერ მომზადებული ჯოჯობეთი მხოლოდ წმინდანების მიერ ბოროტთა ზეციური სამსჯავროს "ათასი წლის" დასასრულს მიიღებს. და მეორე, ტანჯვა არ იქნება მარადიული, თუმცა გახანგრძლივებული, დღევანდელ მიწიერ პირობებთან შედარებით. მათ შორის, ვინც დაინახავს მათგან სიკვდილს გაქცევას, იქნებიან სულს უკვდავების წარმართული ბერძნული დოგმატის მიმდევრები და მხურვალე დამცველები. ღმერთი ამგვარად შესთავაზებს მათ იმის წარმოადგენას, თუ როგორი იქნებოდა მათი ბედი, თუ მათი სული ნამდვილად უკვდავი იქნებოდა. მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, სწორედ „დაუძლეველი მზის დღის“ თავიანთი მცემლები შეხვდებიან მათ ღვთაებას; თავად დედამიწა, რომელმაც ისინი გადაიტანა, ცეცხლსა და გოგირდის მაგმის შერწყმის შედეგად „მზედ“ იქცა.

სასიკვდილო მატყუარა გარეგნობა

ლუქსი 7: „ეს კალოები საბრძოლველად გამზადებულ ცხენებს ჰგავდნენ; მათ თავზე ოქროსავით გვირგვინები ჰქონდათ, ხოლო სახეები კაცთა სახეებს ჰგავდა.“

მე-7 ლუქსი თავისი სიმბოლოებით ასახავს დაცემულ პროტესტანტული ბანაკის მოქმედების გეგმას. რელიგიური ჯგუფები (ცხენები) იკრიბებიან სულიერი „ბრძოლსთვის“, რომელიც განხორციელდება

მხოლოდ მადლის დროის ბოლოს, მაგრამ საბოლოო მიზანი იქ არის. ამ ბრძოლს ეწოდა „არმაგედონი“ გამოცხადების 16:16-ში. მაშინ მიზანშეწონილი აღვნიშნოთ სულს დაჭინებულ მოთხოვნა მის შედარებაზე საგანთა რეალობასთან; რასაც ის აკეთებს ტერმინის „მსგავსი“ გამოყენების გამრავლებით. ეს არის მისი გზა უარყოფის რელიგიური ხალხის ცრუ პრეტენზიები. ყველფერი მხოლოდ მატყუარა გარეგნობაა: რწმენის დამპყრობელს აღქმულ „გვირგვინი“ და თვით რწმენა (ოქრო), რომელსაც მხოლოდ „მსგავსება“ აქვს ჭეშმარიტ რწმენასთან. ამ ცრუმორწმუნეების „სახეები“ თავისთავად მატყუარაა, რადგან მათ მხოლოდ ადამიანის გარეგნობა და რჩენიათ. ის, ვინც ამ განაჩენს გამოთქვამს, იკვლევს სადავებებს და გულებს. მან იცის ადამიანთა საიდუმლო აზრები და უზიარებს რეალობის ხედვას თავის რჩეულს.

ლექსი 8: „მათ ჰქონდათ თმა ქალს თმა სავით და მათი კბილები ლომის კბილებივითიყო.“

1 კორ.11:15-ის მიხედვით, ქალს თმა ფარდის ფუნქციას ასრულებს. ფარდის როლი კი სახის დამალვაა, დაფარული სუბიექტის ვინაობა. ეს მე-8 მუხლს თავისი სიმბოლოებით უარყოფს ქრისტიანული რელიგიური ჯგუფების შეცდომაში შემყვან გარეგნობას. ამიტომ მათ აქვთ ეკლესიების გარეგნული გარეგნობა (თმები) (ქალები, ეფეს. 5:23-32), მაგრამ მათი სულები აცოცხლებს "ლომების" სისასტიკეს (კბილებს). ჩვენ უკეთ გვესმის, რატომ აქვს მათ სახეებს მხოლოდ ადამიანის გარეგნობა. უმიზეზოდ იესო მათ ლომებს ადარებს. ამგვარად, ის იხსენებს რომაელი ხალხის სულიერ მდგომარეობას, რომელთაც პირველი ქრისტიანები ლომებმა გადაყლაპა თავიანთ ასპარეზზე. და ეს შედარება გამართლებულია, რადგან ქვეყნიერების დასასრულს, მათ კიდევ ერთხელ მოინდომებენ იესო ქრისტეს უკანასკნელი ჭეშმარიტი რჩეულს მოკვლას.

ლექსი 9: „მათ ჰქონდათ სარძევეები, როგორც რკინის სამკერდეები, და მათი ფრთების ხმა იყო ეტლების ხმა, სადაც ბევრი ცხენები გადიან საბრძოლველად.“

ეს ლექსი მიზნად ისახავს იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი ჯარისკაცის გაყალბებას, რომელიც ატარებს სამართლიანობის „მკერდს“ (ეფეს. 6:14), მაგრამ აქ ეს სამართლიანობა რთულია, როგორც „რკინა“ უკვე რომის იმპერიის სიმბოლოა. დანიელ „კალოები“ აქტიურობისას ხმაურობენ „ფრთებით“.

შესაბამისად, შედარება ეხება მოქმედებას. შემდეგი განმარტება ადასტურებს კავშირს რომთან, რომლის ეტლუბის რბოლს "რამდენიმე ცხენით" აღფრთოვანებული იყო რომაელები თავიანთ წრეებზე. ამ გამოსახულებაში „ბევრი ცხენი“ ნიშნავს: რამდენიმე რელიგიური ჯგუფი შეიკრიბა რომაულ „ეტლს“ გასაყვანად, რომის ავტორიტეტის სადიდებლად; რომი, რომელმაც იცოდა, როგორ ემართა სხვა რელიგიური ლიდერები, რათა დაემორჩილებინა ისინი თავისი ცდუნების გზით. ასე აჯამებს სული მეამბოხე ბანაკის მოქმედებას. და ეს შეკრება რომის სასარგებლოდ ამზადებს მათ საბოლოო "არმაგედონის ბრძოლს თვის", რომელიც მიმართულია კვირას მოწინააღმდეგეების, ღვთის მიერ განწმენდილ შაბათის ერთგულ და მკვირვებლების წინააღმდეგ და უგონოდ, ქრისტეს, მათი მფარველ მფარველს წინააღმდეგ.

ლექსი 10: „მათ ჰქონდათ კუდეები, როგორც მორიელები და ნაკბენები, და მათკუდეებში იყო ძალა, რომ ავნოთა და მიაწებინოთ ხუთი თვის განმავლობაში.“

ეს ლექსი ხსნის მე-3 ლექსის ფარდას, სადა ცსიტყვა "კუდი" იყო შემოთავაზებული სათაურით "მორიელების ძალა". ის ციტირებულია ნათლად, თუმცა მისი მნიშვნელობა არ არის ნათელი მათთვის, ვინც არ ეძებს მას ესაიას 9:14-ში. ეს არ არის ჩემი საქმე, ამიტომ მახსენდება ეს მნიშვნელოვანი გასაღები: "წინასწარმეტყველო, რომელიც ასწავლეს სიცრუეს, არის კუდი". მე ვაზუსტებ და შიფრულ გზავნილს ამ ტერმინებით: ამ ჯგუფებს ჰყავდათ მატყუარა (კუდეები) და მეამბოხე (მორიელები) წინასწარმეტყველები და ცრუენები (ნაკბენები), და სწორედ ამ ცრუ წინასწარმეტყველებში (კუდეებში) იყო ძალა, რომ ზიანი მიაყენონ ადამიანებსაც. შეაცდინეთ ისინი და დაარწმუნეთ, რომ პატივი მიაგონ რომაულ კვირას ღვთის მიერ გარანტირებულ რელიგიური მშვიდობის 150 წლს (ხუთი თვის) განმავლობაში; რომელიც გამოუსწორებლად ამხელს მათ VII ათასწლეულის ბოლოს უკანასკნელ განკითხვის „მეორე სიკვდილს ტანჯვას“. როცა ვფიქრობ, რომ სიმრავლე ვერ ხედავს დასვენების დღის მნიშვნელობას! თუ მათ სჯეროდათ ამ გაშიფრულ გამოვლენილ გზავნილს, ისინი აზრს შეიცვლიდნენ.

ლექსი 11: „მათ მეფედ ჰყავდათ უძირო ორმოს ანგელოზი, სახელად ებრაულად აბადონი და ბერძნულად დაპოლიონი.“

უფრო და უფრო ზუსტად, ღვთაებრივი ბრალდება აღწევს სიმაღლეს: ამ რელიგიურ ჯგუფებს მეფედ ჰყავთ სატანა „*უფსკრულს ანგელოზი*“. რომელიც იქნება შეკრული უდაბნოში "ათასი წლის განმავლობაში" გამოცხ.20:3-ის მიხედვით. სიტყვა „*ღრმა*“ და ბ.1:2-ში მიუთითებს დედამიწაზე მანამ, სანამ ის სიცოცხლს ოდნავი ნიშანს ატარებს. ამგვარად, ეს ტერმინი ნიშნავს დედამიწას, რომელიც გაპარტახებულია, სიცოცხლს ყველ ფორმა განადგურდა ქრისტეს დიდებული დაბრუნებით. ის ამ მდგომარეობაში იქნება "ათასი წელი", ერთადერთი მკვიდრი იქნება ანგელოზი სატანა, რომელიც მასზე დატყვევებულია. ერთი ღმერთი მოუწოდებს გამოცხადების 12-ში, „*დრაკონი*“ და *გველი*, *ეშმაკი*. და *სატანა*", აქ იღებს სახელს გამანადგურებელი, რაც ნიშნავს სიტყვების "ებრაული და ბერძნული", *აბადონი* და *აპოლონი*". დახვეწილად, სული გვეუბნება, თუ როგორ ანადგურებს ეს ანგელოზი ღვთის საქმეს, რომელსაც ის ებრძვის. "ებრაული და ბერძნული" არის ორიგინალური ბიბლიური და მწერლობის ენები. ამრიგად, მას შემდეგ, რაც პროტესტანტული სარწმუნოება დაეცა, 1844 წელს, ამ „^{მე-5}“ თემის დასაწყისი. *საყვირი*, - მიუბრუნდა ეშმაკმა წმინდა ბიბლიისადმი ცნობილი ინტერესით. მაგრამ რეფორმაციის დიდებული დასაწყისის განგანსხვავებით, ისახლს გამოიყენება ღვთის გეგმის გასანადგურებლად. სატანა იყენებს დაცემულ რეფორმირებულ რწმენით, ამჯერად წარმატებით, რასაც ამოდ ცდილობდა დაეცემა თავად ქრისტე, წინააღმდეგობის გამოცდის ჟამს.

ლექსი 12: „*პირველი ვაი წარსულია. აი ამის შემდეგ კიდევ ორი უბედურება მოდის.*»
^{მე-5-ის} „ეს განსაკუთრებული თემა *საყვირი*.“ ეს მომენტი მიუთითებს იმაზე, რომ კაცობრიობა ჩვეული კალენდრის 1994 წელს შევიდა. მანამდე რელიგიური მშვიდობა არსებობდა ყველ მონოთეისტურ რელიგიას შორის. რელიგიური ვალდებულების სულიერი მოტივით არავინ მოკლეს. ამიტომ, მე-5 ლექსში მოყვანილი აკრძალვა პატივს სცემდა და შესრულდა, როგორც ღმერთმა გამოაცხადა.

მაგრამ 1994 წლის 3 აგვისტოს GIA-ს პირველი მუსლიმური რელიგიური თავდასხმის შედეგად დაიღუპა ხუთი ფრანგი ჩინოვნიკი საფრანგეთის საელჩოს მახლობლად ალჟირში, რასაც მოჰყვა ქრისტიანული შობის წინა დღეს, 1994 წლის 24 დეკემბერს, თავდასხმა ფრანგულ თვითმფრინავზე,

რომელიც დაიღუპა. სამი ადამიანი ალჟირში, მათ შორის ერთი ფრანგი. მომდევნო ზაფხულს, ალჟირის GIA-ს შეიარაღებულმა ისლამისტურმა ჯგუფებმა სასიკვდილო თავდასხმები განახორციელეს პარიზის RER-ზე, საფრანგეთის დედაქალაქში. 1996 წელს კი 7 ფრანგ კათოლიკე მღვდელს თავი მოჰკვეთეს ალჟირში, ტიბჰირინში. ამგვარად, ეს ჩვენებები ადასტურებს, რომ წინასწარმეტყველებული „ხუთი თვე“ გადააჭარბა. ამიტომ რელიგიური ომები შეიძლება განახლდეს და გაგრძელდეს სამყაროს აღსასრულმდე, რომელიც აღინიშნება განდიდებულ ქრისტეს დაბრუნებით.

მე-6^{საყვრი} : მეორე დიდი "უბედურება"
მეექვსე სასჯელი ყველ ცრუქრისტიანულ
სიმინდსა

მესამე მსოფლოომი

ლუქსი 13: ” მეექვსე და რეკა. და გავიგონე ხმა ოქროს სამსხვერპლოს ოთხი რქიდან, რომელიც ღვთის წინაშეა ,

ეს მეექვსე გამაფრთხილებელი სასჯელი წარმოადგენს გამოცხადების 8:13-ში გამოცხადებულ „მეორე“ დიდ „ვაიას“. ის წინ უსწრებს კოლექტიური და ინდივიდუალური მადლოს დროის დასასრულს და ამგვარად განხორციელდება 2021-დან 2029 წლამდე „საყვირი“ და ადასტურებს ომის დაბრუნებას და ავტორიზაციას „მოკვლზე“. ეს ახალი თემა ეხება იმავე რელიგიურ ჯგუფებს, როგორც „მე⁻⁵ საყვირი » წინა. გამოყენებული სიმბოლოები იდენტურია. ასევე შეიძლება ასე აიხსნას: „^{მე-5-ის ხალხები} საყვირს "მიეჩვიეს" არა მოკვლულობა“, მიაღწიეს იქამდე, რომ აკრძალეს სიკვდილთ დასჯა ევროპაში და აშშ-ის ზოგიერთ შტატში. მათ იპოვეს გზა, რომ საერთაშორისო ვაჭრობა აეწყოთ ხელაყრელ, რამაც გაამდიდრა ისინი. ამიტომ ისინი აღარ არიან ომის მომხრეები, არამედ მშვიდობის დამცველები ნებისმიერ ფასად. ამიტომ ქრისტიან ხალხებს შორის ომი გამორიცხული ჩანს, მაგრამ სამწუხაროდ მესამე მონოთეისტური რელიგია გაცილებით ნაკლებად მშვიდობიანია, ეს არის ისლამი, რომელიც დადის ორ

ფეხზე: ტერორისტებისა, რომლებიც მოქმედებენ და სხვა მიმდევრების, რომლებიც ტაშს უკრავენ მათ მკვლელობებს. ამრიგად, ეს თანამოსაუბრე შეუძლებელს ხდის გრძელვადიანი მშვიდობის პერსპექტივას და შემოქმედ ღმერთს საკმარისი იქნება „გააჟღეროს“ თავისი უფლებამოსილება ცივილზაციებისა და რელიგიების შეტაკებაზე მნიშვნელოვანი სასიკვდილო შედეგებით მოხდეს. დანარჩენ დედამიწაზე, თითოეულ ხალხს ეყოლება თავისი ტრადიციული მტერი, ეშმაკისა და მისი დემონების მიერ მომზადებული დანაყოფები მთელ პლანეტაზე.

თუმცა, აქ წინასწარმეტყველება მიზნად ისახავს კონკრეტულ ტერიტორიას, მოღალატე ქრისტიანულდასავლეთს.

ბოლო სასჯელი, „შვიდი უკანასკნელი ჭირის“ წინ, რომელიც წინ უძღვის ქრისტეს დაბრუნებას, მოდის „^{მე-6}“-ის სახელით. *საყვირი*.“ უკვე, სანამ თემის დეტალებს შევუდგებით, ვიცით, რომ ეს თემა მართლაც მეორეა ნაპოლეონის იმპერიის „არწივის“ მიერ გამოცხადებული „დიდი უბედურებიდან“ *Apo.8:13-ში*. თუმცა, ამ განზრახვის ადაპტირებულ მონტაჟში, აპო.11-ის წინასწარმეტყველება ამ სახელს „მეორე ვაი“ ანიჭებს საფრანგეთის რევოლუციას, სახელწოდებით „მხეცი, რომელიც უფსკრულად აშობის“. ეს არის ასევე Rev.8-ის "მე-4 ^{საყვირის}" თემა. ამიტომ სული გვთავაზობს მჭიდრო კავშირის არსებობას მოვლენებს შორის, რომლებიც ეხება „^{მე-4} და ^{მე-6}“ *საყვირი*.“ ჩვენ გავარკვევთ, რა არის ეს ურთიერთობები.

როდესაც „^{მე-6} ჟღერს საყვირი, ბრძანებას გამოხატავს ქრისტეს ხმა, შუამავალო საკმევლოს საკურთხევლოს წინაშე. (მიწიერი კარვის გამოსახულების მიხედვით, რომელიც წინასწარმეტყველებდა მის მომავალ ზეციურ როლს, როგორც შუამავალ რჩეულთა ლოცვებისთვის).

დასავლეთ ევროპა იესო ქრისტეს რისხვის სამიზნეა

ლუქსი 14: „და უთხრა მეექვსე ანგელოზს, რომელსაც ჰქონდა საყვირი: გახსენით ოთხი ანგელოზი, რომლებიც შეკრული არიან დიდ მდინარე ევფრატში.“

იესო ქრისტე აცხადებს: „გახსენით ოთხი ანგელოზი რომლებიც მიჯაჭვულია დიდ მდინარე ევფრატზე“: ათავის უფლებს უნივერსალურ დემონურ

მალებს, რომლებიც ორიენტირებულია ევროპაზე, სიმბოლურად ევფრატის სახელით; დასავლეთ ევროპა და მისი ამერიკული და ავსტრალიური გაფართოებები, სადაც ისინი შენარჩუნებულია 1844 წლდან, Rev.7:2-ის მიხედვით; ეს არის *ოთხი ანგელოზი, რომლებსაც მიეცათ მიწისა და ზღვის ზიანის მიყენება*. ინტერპრეტაციის გასაღებები მარტივი და ლოგიკურია. "ევფრატი" არის მდინარე, რომელიც რწყავდა დანიელს ძველბაბილონს. 17-ში „*მეძავი*“, რომელსაც „*დადი ბაბილონი*“ *ჰქვია*, ზის „*ბევრ წყალზე*“, სიმბოლოა „*ხალხების, ერებისა და ენების*“. „*ბაბილონი*“, რომელიც აღნიშნავს რომს, და ინტერესებულ ხალხები არიან ევროპელ ხალხები. თავისი მკვლელ რისხვის მთავარ სამიზნედ ევროპას დასახელებით, ქრისტე ღმერთი აპირებს დასაჯოს ისინი, ვინც მას ლალტობს და ასე მცირე ყურადღებას მიაქცევს იმ ტანჯვას, რომელიც მან გადაიტანა მის მტკივნეულ ჯვარზე, რაც წინამუხლმა ახლხან გაიხსენა სიტყვა "საკურთხეველს" მოტივით.", რომელმაც ეს იწინასწარმეტყველ ძველ შეთანხმების სიმბოლურ რიტუალში.

ევროპის სამიზნე სული მიმართავს თავის შურისძიებას ორი ქვეყნის წინააღმდეგ, რომლებიც კონცენტრირებენ დანაშაულს მის მიმართ. საუბარია კათოლიკურ სარწმუნოებაზე, დედა ეკლესიასა და უფროს ქალშვილზე, როგორც ის უწოდებს საფრანგეთს, რომელიც მას ასე უჭერდა მხარს საუკუნეების განმავლობაში, მისი დასაწყისიდან, კლოვისის, ფრანკების პირველი მეფის^{მე-1}.

პირველ ბმულში^{მე-4} *საყვირი* "ჩნდება, ეს არის საფრანგეთი, რევოლუციონერი ხალხი, რომელმაც დათესა თავისი ურწმუნოების თესლო დედა მიწის ყველ ქრისტიან ერს შორის თავისი ფილოსოფოსების, ათეისტი თავისუფალი მოაზროვნეების ნაწერების გავრცელებით. მაგრამ საფრანგეთის რევოლუციამ ასევე უნდა გაანადგურა და გააჩუმა პაპის რომი. ლუვიანების 26-ში ებრაელებისთვის წარმოდგენილი გამაფრთხილებელი სასჯელებით საყვირების შედარებითი შესწავლს მეოთხეს ღვთაებრივი „*მახვილს*“ როლს ანიჭებს, რომელიც „*შურს იძიებს მის აღთქმაზე*“. ამჯერად „*მე-6 საყვირს*“, იესო შურს იძიებს თავის აღიარებაზე, და არტყამს ორ დამნაშავე ხალხს და მათ ევროპელ მოკავშირეებს. იმის გამო, რომ Apo.11-ის მიხედვით, ფრანგულმა ათეიზმა „*გაახარა*“ და გარშემომყოფები „*სიხარულში*“ ჩააგდო: „*ისინი ერთმანეთს გაუგზავნიან*

საჩუქრებს “, ვკითხულობთ Apo.11:10-ში. თავის მხრივ, ღვთაებრივი ქრისტე მოუტანს მათ თავის საჩუქრებს: ჩვეულებრივი და ატომური ბომბები; ამას წინ უძღოდა სასიკვდილო გადამდები ვირუსი, რომელიც 2019 წლის ბოლოს გამოჩნდა ევროპაში. საყურადღებო საჩუქრებს შორისაა საფრანგეთის მიერ თავის უფლების ქანდაკების შეთავაზება აშშ-ს ქალქ ნიუ-იორკისთვის. მოდლო იმდენად მშვენიერი იყო, რომ საფრანგეთის შემდეგ ევროპის სხვა ქვეყნები რესპუბლიკება დიქცნენ. 1917 წელს რუსეთი იგივე სასაკლავოებით გაიმეორებს მოდელს.

გლობალური ბირთვული ომი

ლუქსი 15: „ და ოთხი ანგელოზი, რომლებიც მზად იყვნენ საათისთვის, დღისთვის, თვისთვის და წლისთვის, გაიხსნეს, რათა მოეკლათ კაცთა მესამედი. »

მომზადებული " დედა მიწისა და ზღვის და საზიანებლად " გამოცხადების 7:2-ის მიხედვით, " ოთხი ანგელოზი გათავისუფლდა, რათა მოკლეს კაცთა მესამედი " და მოქმედება დაგეგმილია და დიდი ხნის ნანატრი, როგორც ეს მიუთითებს ამ დეტალზე: " ვინ მზად იყვნენ საათისთვის, დღისთვის, თვისთვის და წლისთვის . " ახლ, როდინა გახდა ეს სასჯელი საჭირო? 321 წლის 7 მარტიდან, კონსტანტინე I-ის მიერ დაწესებულ მზის დღის მიღების თარიღიდან . მე-17-ის მიხედვით, რომლის თემაა „ მეძვის განაჩენი დიდი ბაბილონი “, რიცხვი 17 სიმბოლოა ღვთაებრივი განაჩენი. გამოყენებულია 321 წლის 7 მარტიდან საუკუნეების განმავლობაში, ეს რიცხვი 17 იძლევა 2021 წლის 7 მარტს; ამ თარიღიდან, ღვთაებრივი წყევლს ბოლო 9 წელს საშუალებას მისცემს განხორციელოს „^{მე-6} საყვირი ” გამოცხ.9:13.

ავღნიშნოთ „ კაცთა მესამედის “ ხსენება, რომელიც გვახსენებს, რომ რაც არ უნდა საშინელი იყოს, მესამე სამყაროს ეს დესტრუქციული კონფლიქტი ნაწილობრივ (მესამე) გამაფრთხილებელ ხასიათს ინარჩუნებს; ამიტომ სასარგებლოა რელიგიური მოქცევის მოსაწყობად და არჩეული ჩინოვნიკების ხელმძღვანელობისთვის, რათა სრულდებიდოთ თავი ადვენტისტური საქმისადმი, რომელსაც ხელმძღვანელობს იესო ქრისტე. ეს განადგურება მოდის დასასჯელად და მონანიებისკენ მოწვევისთვის, კაცობრიობისთვის, რომელმაც ისარგებლ რელიგიური მშვიდობის „150 რეალური

წლთ“, ნაწინასწარმეტყველებია „მეხუთე საყვირის“ „ხუთი თვის“ მიერ.

ამ სასჯელს სრულყოფილ დგასაგებად, რომელიც მესამეა მსოფლო ომებში 1914 წლდან, პარალელურად უნდა შევადროთ ებრაელების მესამე დეპორტაციას ბაბილონში. ამ უკანასკნელსა ომარინტერვენციაში, - 586 წელს, მეფე ნაბუქოდონოს ორმა გაანადგურა იუდას სამეფო, ისრაელს ერის უკანასკნელი ნარჩენი; იერუსალიმი და მისი წმინდა ტაძარი ნანგრევებად იქცა. მესამე მსოფლო ომის შედეგად დატოვებულ ნანგრევები იქნება მტკიცებულება იმისა, რომ ქრისტიანულმა ალანსმა განდგომია ისევ, როგორც ებრაელ ხალხს ებრაულ ალანსი. ამრიგად, ამ დემონსტრაციის შემდეგ, ურწმუნო ან რელიგიური გადარჩენილები დაექვემდებარებიან რწმენის ბოლო საყოველთაო გამოცდას, რომელიც გადარჩენის საბოლოო შანსს ამლავს ყველ მონათესაის ტური რელიგიის მორწმუნეებს; მაგრამ შემოქმედი ღმერთი ასწავლს მხოლოდ ერთ ჭეშმარიტებას, რომელიც ეხება იესო ქრისტეს და მის წმინდა შაბათს, ერთადერთ ჭეშმარიტ მეშვიდე დღეს.

ამ საყოველთაო ომისთვის გამოცხადებულ ხოცვა-ჟლეტა წარმოადგენს „მეორე უბედურების“ კიდევ ერთა სპექტს, რომელიც მას „მეოთხე საყვირის“ ფრანგულ რევოლუციურ ათეიზმს უკავშირებს. საფრანგეთი და განსაკუთრებით მისი დედაქალაქი პარიზი ყოველს შემძლე ღმერთის საყრდენშია. Rev.11:8-ში, ის მას ანიჭებს სახელს „სოდომი და ეგვიპტე“, ძველი მტრების სახელები, რომლებიც განადგურებულა, მაგალითად, და უვიწყარი გზით ღმერთის მიერ, ერთი ზეციდან ცეცხლთ, მეორე მისი და მარმავებელ ძალთ. ეს საშუალებას გვაძლავს გავიგოთ, რომ ის იმოქმედებს მის წინააღმდეგ იმავე საშინელ და საბოლოო გზით. ჩვენ უნდა გავაცნობიეროთ ჩვენი უზარმაზარი პასუხისმგებლობა ჭეშმარიტი რწმენის გაქრობაში. რელიგიის სიძულვილს შემდეგ, რესპუბლიკური რეჟიმი მოექცა ნაპოლეონ I-ის დესპოტურ ხელში, რომლისთვისაც რელიგია მხოლოდსა სარგებლო ქალაქი იყო მისი პირადი დიდებისთვის. მისი სიამაყე და ოპორტუნოზიზმია, რომ კათოლიკური სარწმუნოება ევალება თავის გადარჩენას კონკორდატის დაარსებით, რომელიც იყო ღვთაებრივი ჭეშმარიტების პრინციპის და მღუპველი.

დე მოგრა ფი ულ ს ი ზუს ტე : ო რ ა ს ი მი ლ ო ნ ი მ ე ბ რ ძ ო ლ ლ

ლუქსი 16: „*ჯ არ ის მ ხ ე დ რ თ ა რ ი ც ხ ვ ი ი ყ ო ო რ ი ა ს ი ა თ ა ს ი : მ ე გ ა ვ ი გ ე მ ა თ ი რ ი ც ხ ვ ი .*»

მე-16 ს ტ რ ო ფ ი გ ვ ა მ ლ ე ვ ს მ ნ ი შ ვ ნ ე ლ ო ვ ა ნ გ ა ნ მ ა რ ტ ე ბ ა ს ი მ მ ე ბ რ ძ ო ლ ლ ა რ ა ო დ ე ნ ო ბ ა ზ ე , რ ო მ ლ ე ბ ი ც მ ო ნ ა წ ი ლ ო ბ ე ნ კ ო ნ ფ ლ ე ქ ტ შ ი : „ *ო რ ი ა თ ო ბ ი თ ა თ ა ს ი “ ა ნ ო რ ა ს ი მი ლ ო ნ ი ჯ ა რ ის კ ა ც ი . 2021 წ ლ მ დ ე , ს ა ნ ა მ ა მ დ ო კ უ მ ე ნ ტ ს ვ წ ე რ , ა რ ც ე რ თ ო მ ს ა რ მი უ ლ წ ე ვ ი ა ა მ რ ი ც ხ ვ ს მ ის დ ა პ ი რ ის პ ი რ ე ბ ა შ ი . თ უ მ ც ა დ ლ ე ს , შ ვ ი დ ნ ა ხ ე ვ ა რ ი მი ლ ა რ დ ი ა დ ა მ ი ა ნ ი ს გ ლ ო ბ ა ლ ო რ ი მ ო ს ა ხ ლ ო ბ ი თ , წ ი ნ ა ს წ ა რ მ ე ტ ყ ვ ე ლ ე ბ ა შ ე ი მ ლ ე ბ ა შ ე ს რ უ ლ დ ე ს .* **ა მ ლ ე ქ ს შ ი მ ო ც ე მ უ ლ ს ი ზ უ ს ტ ე გ მ ო ბ ს ყ ვ ე ლ ი ნ ტ ე რ პ რ ე ტ ა ც ი ა ს , რ ო მ ე ლ ც ა მ კ ო ნ ფ ლ ე ქ ტ ს წ ა რ ს უ ლ ქ მ ე დ ე ბ ე ბ ს მ ი ა წ ე რ ს .**

ი დ ე ო ლ ო გ ი უ რ ი ო მ ი

ლუქსი 17: „*და ვ ი ხ ი ლ უ ხ ი ლ ვ ა შ ი ც ხ ე ნ ე ბ ი დ ა მ ა თ ზ ე მ ს ხ დ ო მ ნ ი , რ ო მ ლ ე ბ ს ა ც ც ე ც ხ ლ ს , ჰ ი ა ც ი ნ ტ ი ს ა დ ა გ ო გ ი რ დ ის ფ ე რ ის ს ა მ კ ე რ დ ე ბ ი ჰ ე რ დ ა თ ც ხ ე ნ ე ბ ის თ ა ვ ე ბ ი ლ ო მ ე ბ ის თ ა ვ ე ბ ი ვ ი თ ი ყ ო ; დ ა მ ა თ პ ი რ თ ა გ ა ნ გ ა მ ო ვ ი დ ა ც ე ც ხ ლ , კ ვ ა მ ლ დ ა გ ო გ ი რ დ ი .*»

^{ს ა ყ ვ ი რ ი ს} “ ს ი მ ბ ო ლ ო ე ბ ს : ჯ გ უ ფ ე ბ ს (ც ხ ე ნ ე ბ ი) დ ა მ ა თ , ვ ი ნ ც მ ა თ მ ე თ ა უ რ ო ბ ს (მ ხ ე დ რ ე ბ ი). მ ა თ ი ე რ თ ა დ ე რ თ ი ს ა მ ა რ თ ლ ა ნ ო ბ ა (მ კ ე რ დ ი) ა რ ის ც ე ც ხ ლ თ დ ა წ ვ ის მ ო ქ მ ე დ ე ბ ა დ ა რ ა ც ე ც ხ ლ ! ბ ი რ თ ვ უ ლ ც ე ც ხ ლ შ ე დ ა რ ე ბ უ ლ ა მი წ ის ქ ვ ე შ ა მ ა გ მ ის ც ე ც ხ ლ ა ნ . ს უ ლ მ ა თ ა ნ ი ჭ ე ბ ს ჰ ი ა ც ი ნ ტ ის მ ა ხ ა ს ი ა თ ე ბ ლ ე ბ ს , რ ა ც შ ე ე ს ა ბ ა მ ე ბ ა ლ ე ქ ს ის ბ ო ლ ს გ ა მ ო თ ქ მ ის გ ა მ ე ო რ ე ბ ა ს მ ო წ ე ვ ა . ე ს უ კ ვ ე წ ი ნ ა თ ე მ ა შ ი წ მ ი ნ დ ა ნ თ ა ლ ო ც ვ ე ბ ის ს ი მ ბ ო ლ ა , ს წ ო რ ე დ მ ის ი ს უ ნ ა მ ო ს ხ ა ს ი ა თ ი უ ნ დ ა გ ვ ა ხ ს ო ვ დ ე ს დ ა ი ქ გ ა ვ ი გ ო თ , რ ა ს ნ ი შ ნ ა ვ ს მ ის ი ხ ს ე ნ ე ბ ა . ე ს მ ც ე ნ ა რ ე ტ ო ქ ს ი კ უ რ ი ა , ა ლ ი ზ ი ა ნ ე ბ ს კ ა ნ ს დ ა მ ის ი ს უ ნ ი ი წ ვ ე ვ ს თ ა ვ ის ტ კ ი ვ ი ლ ს . კ რ ი ტ ე რ ი უ მ ე ბ ის ე ს ნ ა კ რ ე ბ ი გ ა ნ ს ა ზ დ ვ რ ა ვ ს მ ო ნ ა წ ი ლ ე მ ე ბ რ ძ ო ლ ლ ე ბ ის ლ ო ც ვ ა ს . ა რ ც ე რ თ ა მ ლ ო ც ვ ა ს ა რ ი დ ე ბ ს შ ე მ ო ქ მ ე დ ი ღ მ ე რ თ ი ; ი ს ი ნ ი მ ა ს გ უ ლ ს რ ე ვ ა ს უ ქ მ ნ ი ა ნ დ ა ღ რ მ ა ზ ი ზ ლ ს შ თ ა ა გ ო ნ ე ბ ე ნ . უ ნ დ ა გ ვ ე ს მ ო დ ე ს , რ ო მ ა მ ა რ ს ე ბ ი თ ა დ რ ე ლ ო გ ი უ რ დ ა ი დ ე ო ლ ო გ ი უ რ კ ო ნ ფ ლ ე ქ ტ შ ი მ ხ ო ლ ო დ რ ე ლ ო გ ი ე ბ ი ა ჩ ა რ თ უ ლ , მ ის გ ა ნ ს რ უ ლ ა დ მ ო წ ყ ვ ე ტ ი ლ , მ ა გ რ ა მ მ ა ი ნ ც მ ი რ ი თ ა დ ა დ მ ო ნ ო თ ე ი ს ტ უ რ ი : ი უ დ ა ი ზ მ ი , კ ა თ ო ლ ც ი ზ მ ი , პ რ ო ტ ე ს ტ ა ნ ტ ი ზ მ ი , მ ა რ თ ლ მ ა დ ი დ ე ბ ლ ო ბ ა , ი ს ლ მ ი . ე ს ა ი ა ს 9:14-დ ა ნ მ ო ყ ვ ა ნ ი ლ ა ა ხ ა ლ ს ა კ ვ ა ნ მ ო ს ი მ ბ ო ლ : „ *თ ა ვ ი ა რ ის მ ო ს ა მ ა რ თ ლ ე ა ნ უ ხ უ გ ე ს ი* “. ა მ ი ტ ო მ , ი მ ჯ გ უ ფ ე ბ ის

სათავებში, რომლებიც ერთმანეთს უპირისპირდებიან, არიან მაგისტრატები, რომლებსაც დღეს რესპუბლიკებში უწოდებენ "პრეზიდენტებს". და ეს პრეზიდენტები და ჯილდოვებულნი არიან "ლომის", ცხოველთა მეფისა და ჯუნგლების მეფის ძალთ. ძალის მნიშვნელობა მას მსაჯულების 14:18-ში ეძლევა. თავის გზავნილში სული წინასწარმეტყველებს სამარვალდებულებას, რომელსაც დისტანციურად ატარებენ ძალაღმამიერი, ავტორიტარული და რელიგიურად ერთგული სახელმწიფოს მეთაურები, რადგან ეს მათი „პირიდან“ მოდის. გამოუშვან თავიანთი ლოცვები, რომლებიც ილუსტრირებულია სიტყვით "კვამლო". მათი იგივე „პირიდან“ მოდის „ცეცხლო“ განადგურების ბრძანებები, „კვამლო“ ლოცვები და ხალხის განადგურება, „გოგირდით“ გამოსახული ბირთვული ბომბების გამოყენების ბრძანება. ცხადია, სულს სურს ხაზი გაუსვას ამ ბირთვული ძალის მნიშვნელობას, რომელიც ერთი ადამიანის განკარგულებაშია. დედამიწის ისტორიაში არასოდეს ყოფილასეთი დამანგრეველი ძალა და მოკიდებული ერთი ადამიანის გადაწყვეტილებაზე. ეს მართლაც საყურადღებოა და ყურადღების ღირსია. მაგრამ, ჩვენთვის, ვინც ამ ტიპის პოლიტიკურ ორგანიზაციაში ვცხოვრობთ, ეს უზარმაზარობაც კი აღარ გვაოცებს. ჩვენ ყველანი ერთგვარი კოლექტიური სიგიჟის მსხვერპლნი ვართ.

ლექსი 18: „*ადამიანთა მესამედი და იღუპა ამ სამიჭირით, ცეცხლოთ, კვამლოთ და გოგირდით, რომელიც გამოდიოდა მათი პირიდან.*»

მე-18 სტროფი ხაზს უსვამს ამ ფაქტს წინამუხლადან, სადაც მიითებულა, რომ „ცეცხლო, კვამლო და გოგირდი“ წარმოადგენს ღვთის ნებას; რაც მუხლად და დასტურა შურისმაძიებელქრისტეს კაცთა მესამედის მოკვლას ბრძანების მიწერით.

ერების მეთაურთა ბირთვული ძალა

ლექსი 19: „*რადგან ცხენების ძალა იყო მათ პირებში და მათ კუდებში; მათი კუდები ემსგავსებოდა გველებს, რომლებსაც თავები ჰქონდათ და მათთან ერთად კეთებდნენ ბოროტებას.*»

მე-19 მუხლი ადასტურებს კონფლიქტის რელიგიური იდეოლოგიურ ხასიათს იმით, რომ: რადგან მებრძოლი ჯგუფების (ცხენების) ძალა იყო მათ სიტყვაში (მათ პირში) და მათ ცრუ წინასწარმეტყველებში (კუდებში), რომლებიც გარეგნულდ მატყუებლები (გველები) იყვნენ გავლენიანი. სახელმწიფოს მეთაურებზე,

მაგისტრატებზე (ხელმძღვანელებზე) , რომელთა მეშვეობითაც მათ (მებრძოლებმა) ზიანი მიაყენეს. ამგვარად განსაზღვრული პრინციპი ზუსტად შეესაბამება ხალხთა ორგანიზაციას, რომელიც ჭარბობს დღეს აღსასრულს დროს.

ეს მესამე მსოფლო ომი ვინ მოდის „საყვირების“ ანგამაფრთხილებელ სასჯელს თემის დახურვა იმდენად მნიშვნელოვანია, რომ ღმერთმა ეს ჯერ ძველი შეთანხმების ებრაელებს გამოუცხადა, თანმიმდევრულად დაწი 11:40-45 და ეზეკიელ 38 და 39, შემდეგ კი ახალ ქრისტიანებისთვის. აღქმა, ამ წიგნში გამოცხადება, როგორც „მეექვსე საყვირი“, როგორც უკანასკნელ ღვთაებრივი გაფრთხილება მაღლს ჟამის დასრულებამდე. მოდით, აქ ვიპოვოთ ეს მდიდარი დამატებითი გაკვეთილები.

დაწი 11:40-45

გამოთქმა „აღსასრულს დრო“ გვაიმულებს შევისწავლოთ ერთა ბოლო კონფლიქტი, რომელიც გამოვლინდა და განვითარდა დაწი წინასწარმეტყველებაში. 11:40-დან 45-მდე. იქ აღმოვაჩენთ მისი ორგანიზების ძირითად ფაზებს. თავდაპირველად, ძირითადად დაყენებულ დასავლეთ ევროპის ტერიტორიაზე, აგრესიული ისლამი, რომელსაც „სამხრეთის მეფე“ უწოდებდნენ, შეეჯახა ძირითადად კათოლიკე ევროპელ ხალხს; რომაული პაპის კათოლიკური სარწმუნოება არის საგანი, რომლის მიზანია წინასწარმეტყველება დაწი.11:36-დან. აქამდე მოხსენიებული რომის პაპის ლიდერი წამოადგენილა ტერმინით „მას“; „მეფის“ ტიტულთ მას თავს ესხმის „სამხრეთის მეფე“, ისლამი, რომელიც „შეეწინააღმდეგება მას“. ზმნის „შეჯახება“ არჩევა ზუსტი და გონივრულია, რადგან მხოლოდ ერთსა და იმავე ტერიტორიაზე მყოფი „ეჯახება“ ერთმანეთს. სწორედ მაშინ ისარგებლებს შეთავაზებულ სიკეთით, ვითარებამ, რომელმაც დასავლეთ ევროპა სრულარეულობასა და პანიკაში ჩააგდო, „ჩრდილოეთის მეფე“ (ან ჩრდილოეთის) „ქარიშხალვით დატრიალდება“ ამ გაჭირვებულ მსხვერპლზე, რათა დაიპყროს იგი. და დიკავეთი იგი. ის იყენებს „ბევრგემს“, „ტანკს“ და მებრძოლებს, რომლებიც სხვა არაფერია თუ არა „მხედრები“ და ცხოვრობენ ჩრდილოეთით და არა დასავლეთ ევროპის ჩრდილოეთით, არამედ ევრო-აზიის კონტინენტის ჩრდილოეთით. და უფრო ზუსტად ისრაელის ჩრდილოეთით, რომელიც გვთავაზობს 41-ე სტროფს და უწოდებს მას "

ყველზე ლმაზ ქვეყანას". რუსეთი არის "მხედრების" ხალხი (კაზაკები), მშენებლები და ისრაელის ისტორიული მტრებისთვის ცხენების მომწოდებლები. ამჯერად, ყველამ მონაცემზე დაყრდნობით, ადგილი ხდება ამ „ჩრდილოეთის მეფის“ იდენტიფიცირება ძლიერ მართლმადიდებლურ რუსეთთან, დასავლური კაპის რომანიზმის აღმოსავლური რელიგიური მოწინააღმდეგის 1054 წლის ოფიციალური ქრისტიანული რელიგიური განხეთქილების შემდეგ.

ჩვენახლხან ვიპოვეთ მესამე მსოფლოში მემორი მსახიობები. მაგრამ ევროპას ჰყავს ძლიერი მოკავშირეები, რომლებმაც ის გარკვეულწილად უგულბელყვეს ეკონომიკური კონკურენციის გამო, რომელც და მღუპველ გახდა ვირუსის, კოვიდ-19 კოროვირუსის მოსვლას შემდეგ. უსიხლო, ეკონომიკა იბრძვის მათი გადარჩენისთვის, თითოეული ხალხი სულუფრო და უფრო იქცევა შინაგანად. თუმცა, როდესაც ევროპაში კონფლიქტი დაიწყება, ამერიკელი მოკავშირე დრო დაუთმობს მოქმედებას.

ევროპაში რუსული ჯარები მცირე წინააღმდეგობას აწყდებიან. ერთმანეთის მიყოლებით დაიკავეს ჩრდილოეთის ევროპელი ხალხები. მხოლოდ საფრანგეთმა გაუწია სუსტი სამხედრო წინააღმდეგობა და რუსეთის არმიები უკან დაიხიეს ქვეყნის ჩრდილოეთნაწილში. სამხრეთნაწილს სერიოზული პრობლემები აქვს ამ სფეროში უკვე დიდი რაოდენობით დაკვიდრებულ ისლამთან. ერთგვარი საერთო ინტერესის შეთანხმება აკავშირებს მუსლიმ მებრძოლებსა და რუსებს. ორივე ხარბია ნაძარცვისთვის და საფრანგეთი მდიდარი ქვეყანაა, თუნდაც ეკონომიკურად დაზარეული. არაბები ტრადიციული მემკვიდრეობით მძარცველები არიან.

ისრაელს მხრიდან მდგომარეობა კატასტროფულია, ქვეყანა ოკუპირებულია. მაჰმადიანი არაბული ხალხები, რომლებიც გარშემორტყმული არიან, გადარჩენენ: ედომი, მოაბი, ამონის შვილები: თანამედროვე იორდანია.

ის, რაც ვერ მოხერხდა 1979 წლამდე, როდესაც ეგვიპტემ დატოვა არაბთა ბანაკი ისრაელთან აღიარების დასამყარებლად, მაშინდელი არჩევანი აშშ-ს მძლავრი მხარდაჭერით უარყოფითად იქცა; ის რუსების მიერაა ოკუპირებული. და მითითებით "ის არ გაქცევა", სული ავლენს 1979 წელს გაკეთებულ

არჩევანის ოპორტუნისტულ ხასიათს. იმ დროის უძლეველთა გვერდით, მას სჯეროდა, რომ გადაურჩებოდა უბედურებას, რომელიც მას დაეწია. უბედურება კი დიდა, მას ოკუპანტი რუსები ართმევენ სიმდიდრეს. და თითქოს ეს არ იყო საკმარისი, ლბიელები და ეთიოპელებიც მარცვავენ რუსების შემდეგ.

მსოფლოკონფლიქტის ბირთვული ეტაპი

44-ე მუხლი აღნიშნავს დიდ ცვლილებას საგანთა ვითარებაში. დასავლეთ ევროპის, ისრაელსა და ეგვიპტის ოკუპაციისას რუსული ჯარები შეშინებულნი არიან იმ „სიახლეს“ გამო, რომელიც მათ საკუთარ რუსეთის ტერიტორიას ეხება. Spirit მოჰყავს „აღმოსავლეთი“ დასავლეთ ევროპის ოკუპაციასთან დაკავშირებით, მაგრამ ასევე „ჩრდილოეთი“ ისრაელს ოკუპაციასთან დაკავშირებით; რუსეთი არის პირველს „აღმოსავლეთით“ და მეორის „ჩრდილოეთით“. სიახლე იმდენად სერიოზულია, რომ მკვლელობის სიგიჟეს იწვევს. სწორედ აქ შედის ბრძოლაში აშშ, რომელიც ირჩევს რუსეთის ტერიტორიის განადგურებას ბირთვული ცეცხლით. მაშინ დაიწყო კონფლიქტის ბირთვული ეტაპი. სასიკვდილო სოკო ბევრგან წარმოიქმნება, რათა გაანადგუროს და „გასკოს უამრავი ადამიანისა და ცხოველს სიცოცხლე. სწორედ ამ აქციაში იღუპება „მე-6 საყვირის“ განცხადების შესაბამისად „კაცების მესამედი“. ისრაელს „მთების“ კენ უბიძგებენ, „ჩრდილოეთის მეფის“ რუსული ჯარები ოდნავი დახმარების გარეშე გაანადგურეს: „არავის დასახმარებლად“.

ეზეკიელი 38 და 39

ეზეკიელი 38 და 39 ასევე იწვევს ისტორიაში ამ უკანასკნელ კონფლიქტს თავისებურად. არის ისეთი საინტერესო დეტალები, როგორცაა ეს სიზუსტე, რომელიც ცხადყოფს ღმერთის განზრახვას, „ჩახვას ყბაში ბალო“ რუსეთის მეფეს, რათა ჩაეჭიდოს და ჩაერთოს კონფლიქტში. ეს სურათი ასახავს მაცდუნებელ შესაძლებლობას გამდიდრდეს თავისი ხალხით, რომელსაც ის ვერ გაუძლებს.

ამ ხანგრძლივ წინასწარმეტყველებაში სული გვაძლევს სახელებს საცნობარო პუნქტებად: გოგი, მაგოგი, რომი (რუსული), მეშეხი (მოსკოვი), თუბალ (ტობოლსკი). ბოლო დღეების კონტექსტს ადასტურებს

თავდასხმული ხალხების შესახებ დეტალ: „*თქვენ იტყვით: ავალგაშლილ მიწაზე, მოვალა და მიაწებზე, რომლებიც არიან მშვიდად უსაფრთხოდ თავიანთ საცხოვრებლებში. ყველ საცხოვრებლებში, რომლებიც კედლების გარეშე არიან და არ აქვთ არც ჭანჭიკი და არც კარი* (ეზეკ.38:11). თანამედროვე ქალქები მართლაც სრულად ღიაა და მოწინააღმდეგე ძალები ტრაგიკულ დარათანაბარია. სული აქაცენებს დანიელს "ჩრდილოეთის მეფის" პირში, ამჯერად ზმნა "მოვალ", რომელიც მიუთითებს მასიური, სწრაფი და საჭაერო აგრესიაზე ზმნისა და გამოსახულების მიხედვით "ქარიშხალვით ტრიალებს". დან .11:40, საკმაოდ შორეული ადგილიდან. ეზეკიელს ამ წინასწარმეტყველებაში არ არის საიდუმლო ჩართული ქვეყნების შესახებ; რუსეთი და ისრაელი აშკარად იდენტიფიცირებულია. საიდუმლო იყო მხოლოდ დან .11:36-დან 45-მდე, სადაც ის ეხებოდა რომის პაპობას და მის ევროპულ ტერიტორიას. და „*ჩრდილოეთის მეფის*“ სახელს მინიჭებით რუსეთს, რომელიც თავს ესხმის პაპის კათოლიკურ ევროპას, ღმერთი გულსხმობს მის გამოცხადებას ეზეკიელს. იმიტომ, რომ შეგახსენებთ, ძირითადად, ისრაელს გეოგრაფიულ მდებარეობასთან დაკავშირებით, რუსეთი "ჩრდილოეთში" მდებარეობს. ფაქტობრივად, ეს არის რომაული კათოლიკური პაპის დასავლეთ ევროპის პოზიციის "აღმოსავლეთით". მაშასადამე, რუსული ჯარების პოზიციის დადასტურება ამ პაპის ევროპაში, სადაც ისინი ოკუპირებულნი არიან და დომინირებენ, რომ სული აფიქსირებს ცუდი ამბების ჩამოსვლს "აღმოსავლეთიდან". „*ცეცხლსა და გოგირდს დავაწვიმებ მას და მის ჯარს* (ეზეკ.38:22)“; „*ცეცხლს გამოვგზავნი მაგოგში*“, ვკითხულობთ ეზე .39:6-ში. აი, მიზეზი ცუდი ამბისა, რომელიც აბრაზებს დანის „*ჩრდილოეთის მეფის*“ .11:44. ისევე როგორც დანიელში, რუსი აგრესორი იქნება კუთხეში და განადგურდება ისრაელს მთებზე: „*შენ და მთელი შენი ჯარი და ეცემით ისრაელს მთებს* (ეზეკ .39:4)“. მაგრამ საიდუმლო მოიცავს აშშ-ს ვინაობას ამ მოქმედების სათავეში. ეზე .39:9-ში ვპოულობ ძალიან საინტერესო დეტალს. ტექსტი იწვევს ცეცხლს გაჩენის შესაძლებლობას "შვიდი წლის განმავლობაში" ამ საშინელ გლობალურ კონფლიქტში გამოყენებულ იარაღის დაწვით. ხე აღარ არის ნედლეული თანამედროვე იარაღისთვის, მაგრამ მოყვანილი „შვიდი წელი“ ასახავს ამ ომის ინტენსივობას და იარაღის რაოდენობას. 2021 წლის 7

მარტის მდგომარეობით, ქრისტეს დაბრუნებამდე მხოლოდ ცხრა წელია დარჩენილი; ღმერთის წყევლის ბოლო 9 წელი, რომლის დროსაც მოხდება ბოლო საერთაშორისო კონფლიქტი; სიცოცხლისა და ქონების საშინლად და მღუპველი ომი. მე-12 მუხლის თანახმად, რუსი გვამები " შვიდო თვის განმავლობაში" დაკრძალვენ .

საშინელო და შეურიგებელო ღვთაებრივი სამართალო

ბევრი გვამი იქნება და ღმერთი ეზეკიელმე-9-ში წარმოგვიდგენს წარმოდგენას ხოცვა-ჟლეტის შესახებ, რომელსაც ის მოაწყობს. რა დგან 2021-დან 2029 წლამდე მოსალოდნელი მესამე მსოფლიო ომის არის მე-3 ომის ანტიტიპი, რომელსაც ნაბუქოდონოს ორი ხელმძღვანელობდა ძველი ისრაელის წინააღმდეგ - 586 წელს. აი, რა უბრძანა ღმერთმა დიდმა შემოქმედმა, იმედგაცრუებულმა და აბუჩად აგდებულმა თავისი ხალხის მიერ ეზეკ.9:1-დან 11-მდე:

„ეზეკ.9:1 მათ შინ მან ხმამაღლს შესძახა ჩემს ყურებში: მიუახლოვდით ვინც უნდა დასაჯო ქალქი, თითოეულს თავისი განადგურების იარაღით ხელში!

ეზეკ.9:2 და, აჰა, ექვსი კაცი მივიდა ჩრდილოეთის მხრიდან ზემო კარიბჭის გზით, თითოეულს თავისი და მღუპველი იარაღით ხელში. მათ შორის იყო თერთმეული გამოწყობილი მამაკაცი და ქამარში საწერი ჩანთა ეჭირა. მივიდნენ და დადგნენ სპილენძის სამსხვერპლსთან.

ეზეკ.9:3 ადგა ისრაელის ღმერთის დიდება ქერუბიმებიდან, რომელზედაც იდგა და მივიდა სახლის ზღურბლმდე; და დაუძახა კაცს, თერთმეული შემოსილს და ქამარში საწერი შესაკრავი.

ეზეკ.9:4 უთხრა მას უფალმა: გაიარე ქალქის შუაგულში, იერუსალიმის შუაგულში და მიანიშნებ შუბლზე იმ კაცებს, რომლებიც კვნესიან და კვნესიან იქ ჩადენილ სისამაგლეების გამო.

ეზეკ.9:5 და ჩემს გაგონებაზე მან უთხრა დაწარჩენებს: გაიარეთ მას ქალქში და დაარტყით; მენი თვალთ იყოს უწყალო და ნუშეიწყალო!

ეზეკ.9:6 მოკალო და გაანადგურე მოხუცები, ჭაბუკები, ქალწულები, ბავშვები და ქალები; ოღონდ არ მიუახლოვდეთ მას, ვისაც კვალი აქვს; და დაიწყე ჩემი სიწმინდე! მათ დაიწყეს უხუცესები, რომლებიც სახლს წინ იყვნენ.

ეზე.9:7 და უთხრა მათ: გააუწურეთ სახლი და აავსეთე ზოები და ხოცილებით; გამოდი!... გავიძნენ და ქალქში და არტყეს.

ეზე.9:8 როცა და არტყეს და მე მაინც დავრჩი, პირქვე და ვეცი და წამოვიყვირე: აჰ! უფალო ღმერთო, განადგურდები მთელი ისრაელის ნარჩენები იერუსალიმზე შენი რისხვით?

ეზე.9:9 მან მითხრა: ისრაელისა და იუდას სახლის და ნაშაულო დიდია, ძალა და დიდი; ქვეყანა სავსეა მკვლელობებით, ქალქი სავსეა უსამართლობით, რადგან ამბობენ: უფალო მიატოვა ქვეყანა, უფალო ვერაფერს ხედავს.

ეზე.9:10 მეც არ შემეძინა ლეხს და არ შემეძინა ლეხს; მათნა მუშევრებს თავზე დავატან.

ეზე.9:11 და, აჰა, თე თრე ულში შემოსილმა კაცმა, სარტყელში საწერი ჩანთა ჰქონდა, ასე უპასუხა: როგორც მიბრძანე, გავაკეთე.»

რელიგიური მიზეზების გამო მოკლელო ყველ არ არის რწმენის მოწამე. ამ კატეგორიაში არის ბევრი ფანატიკოსი, რომლებიც მზად არიან გაწირონ სიცოცხლე, შესაძლოა, თავიანთი რელიგიისთვის, მაგრამ ასევე ნებისმიერი პოლიტიკური თუ სხვა იდეოლოგიისთვის. რწმენის ჭეშმარიტი მოწამე, პირველრიგში და მხოლოდ იესო ქრისტეშია. მაშინ, ეს არის აუცილებლად რჩეული, რომლის მსხვერპლზე წირული სიცოცხლე მხოლოდ შემოქმედი ღმერთს ახარებს, თუ მის სიკვდილს წინ უძღოდა სიცოცხლე, რომელიც შეესაბამებოდა მის დროს გამოცხადებულ მოთხოვნებს.

²⁹⁻⁶“-ის თემაში საყვირი” ომის შემდგომი დროის მორალური კონტექსტის გამოძახილი.

გადარჩენილთა სინანული

ომის საპირისპიროდ, რასაც ადამიანების უმეტესობა ფიქრობს და ეშინია, რაც არ უნდა იყოს დამანგრეველი, ბირთვული იარაღი კაცობრიობას არ მოსპობს; რადგან „გადარჩენილები“ დარჩებიან კონფლიქტის დასრულების შემდეგ. ომების შესახებ იესომ თქვა მათე 24:6-ში: „მოისმენთ ომებისა და ომების ჭორების შესახებ: იზრუნეთ, რომ არ შეშფოთდეთ რადგან ეს უნდა მოხდეს. მაგრამ ეს ჯერ არ იქნება დასასრული.“ კაცობრიობის მოსპობა განპირობებული იქნება შემოქმედი ღმერთის ქმედებით იესო ქრისტეს პიროვნებაში მისი დიდებული დაბრუნების შემდეგ. რადგან გადარჩენილები უნდა დაექვემდებარონ რწმენის

საბოლოო გამოცდას. 1945 წლადან, ატომური იარაღის პირველი გამოყენების თარიღიდან, განხორციელდა 2000-ზე მეტი აფეთქება, რომელიც განხორციელდა ტესტირებისთვის იმ მიწიერი ძალების მიერ, რომლებიც ფლობენ მათ; ეს მართლაც, თანმიმდევრულად, 75 წლის მანძილზე და დედამიწა უზარმაზარია, თუმცა შეზღუდული, ის უძლებს და მხარს უჭერს დარტყმებს, რომლებსაც კაცობრიობა აყენებს მას. მომავალ ატომურ ომში, პირიქით, მოკლე დროში მოხდება უამრავი აფეთქება და რადიოაქტიურობის გაფანტვა დედამიწაზე სიცოცხლს გაგრძელებას შეუძლებელს გახდის. მისი დაბრუნებით ღვთაებრივი ქრისტე ბოლოს მოუღებს მომაკვდავი მემამოხე კაცობრიობის ტანჯვას.

ლექსი 20: „*დაწარჩენმა კაცებმა, რომლებიც არ დაიღუპნენ ამ ჭირით არმოინანიეს თავიანთი ხელის საქმეები, რათა არსცემდნენ თავვანს დემონებს და ოქროს, ვერცხლს, ბრინჯაოს, ქვისა და ხის კერპებს, რომლებიც ვერცხედავენ. ისმინე, არც იარე;*»

მე-20 ლექსში სული წინასწარმეტყველებს გადარჩენილ ხალხების გამკვრივებას. " *სხვა კაცებმა, რომლებიც არ დახოცეს ამ ჭირმა, არ მოინანიეს თავიანთი ხელის საქმეები.*" იმპერიის დროს გამოცხადებულ " *მეორე ვაი* " ნამდვილად წარმოადგენს ღვთაებრივ " *ჭირს* ", მაგრამ ის წინ უსწრებს " *ბოლო შვიდეულს* ", რომელიც დაეცემა და მნაშავე ცოდვილებს, მე-15 მაღლის პერიოდის დასრულების შემდეგ. აქ მაინც აუცილებელია შეგვახსენოთ, რომ ეს „*ჭირი*“ ყველმ დასაჯა რომაული აგრესია ყოვლს შემძლე შემოქმედი ღმერთის მიერ შექმნილ დროის წესრიგის წინააღმდეგ.

„... *მათ არ შეუწყვეტიათ თავვანისცემა დემონებისა და ოქროს, ვერცხლს, ბრინჯაოს, ქვისა და ხის კერპების თავვანისცემას, რომლებიც ვერცხედავენ, ვერ უსმენენ და ვერ დადიან*“.

ამ ჩამოთვლში სული მიზნად ისახავს კათოლიკური სარწმუნოების საკულტო გამოსახულებებს, რომლებიც ამ კერპთა ყვანისმცემელ რელიგიის მიმდევრების თავვანისცემის საგნებია. ეს ფიგურები წარმოადგენენ, პირველ რიგში, „ღვთისმშობელს“, ხოლო მის უკან, დიდი რაოდენობით, მეტ-ნაკლებად ანონიმურ წმინდანებს, რადგან ეს ყველს უტოვებს დიდ თავისუფლებას, აირჩიოს თავისი საყვარელი წმინდანი. დიდი ბაზარი დიას 24 საათის

განმავლობაში. გთავაზობთ ბალოშებს ყველ
ილლისთვის, ყველსტილსა და ზომის. და ამ ტიპის
პრაქტიკა განსაკუთრებით აღიზიანებს გოლგოთის
ჯვარზე და ტანჯულს; ასევე, მისი შურისძიება
საშინელო იქნება. და უკვე მას შემდეგ, რაც 2018 წელს
თავის არჩეულ თანამდებობის პირებს გააცნო
თავისი ძლიერი და დიდებული დაბრუნება 2030 წელს,
2019 წლდან, მან დაარტყა დედამიწის ცოდვილებს
სასიკვდილო გადამდები ვირუსით. ეს მხოლოდ მისი
მოახლოებული ბრაზის ძალიან მცირე ნიშანია,
მაგრამ მას უკვე აქვს ეფექტურობა თავის მხრივ,
რადგან ჩვენ უკვე ვაღწივართ მას ეკონომიკური
დანგრევა თავდაპირველ დასავლეთის ისტორიაში
უპრეცედენტო. და როცა ნადგურდებიან, ერები
ჩხუბობენ, მერე იბრძვიან და იბრძვიან.

ღვთის შეურაცხყოფა მით უფრო გამართლებულია,
რადგან იესო ქრისტეს გამოჩენისას ჭეშმარიტი
ღმერთი მოვიდა ხორცში, ადამიანთა შორის და იქ,
როგორც ერთ-ერთმა მათგანმა, „იხილ, მოისმინა და
აწარმოა“, განსხვავებით მოჩუქურთმებული ან
ჩამოსხმული კერპებისგან. რომელსაც არ შეუძლია
ამის გაკეთება.

ლუქსი 21: „და მათარმოინანიეს არც მკვლელობა,
არც ჯადოქრობა, არც სიძვა და არც ქურდობა.“

21-ე ლუქსით თემა იხურება. „მათი მკვლელობების
“გამოწვევით, სული ასახავს სასიკვდილო საკვირაო
კანონს, რომელიც საბოლოოდ მოითხოვს ღვთის მიერ
განწმენდილ წმინდა შაბათის ერთგულ
და მკვირვებლების სიკვდილს. „მათი მოჯადოების“
მოტივით, ის მიზნად ისახავს კათოლიკე მასებს,
რომლებიც პატივს სცემენ მათ, ვინც ამართლებს მის
„კვირას“, უფლოს ამ ცრუ დღეს და ავთენტურ
წარმართულ „მზის დღეს“. „მათი თავხედობის“
გახსენებით, სული მიუთითებს პროტესტანტულ
სარწმუნოებაზე, როგორც ცრუ „წინასწარმეტყველო
იზებელებს“ კათოლიკური „სიძვის“ მემკვიდრე
გამოცხ. 2:20-ში. და მათ „მათი ქურდობის“ მიწერით, ის
მიუთითებს სულიერ ქურდობაზე, რომელიც ჩადენილია,
პირველ რიგში, თავად იესო ქრისტეს წინააღმდეგ,
რომელსაც, დან. 8:11-ის თანახმად, პაპის მეფემ „ილო
მარადიული“ მღვდლობა და მისი კანონიერი ტიტული.
გამართლებულია „ასამბლეის მეთაურისგან“,
ეფეს. 5:23-დან; არამედ მისი წესრიგი „დრო და მისი
კანონი“, დან. 7:25-ის მიხედვით. ეს უაღრესად სულიერი
ინტერპრეტაციები არ გამორიცხავს ჩვეულებრივ
ლტერატურულ გამოყენებას, მაგრამ ისინი ბევრად

სცილებიან მათ ღვთის განსჯას და მის შედეგებს
და მნაშავე ავტორებისთვის.

გამოცხადება 10: პატარა ღია წიგნი

ქრისტეს დაბრუნება და აჯანყებულთა დასჯა

პატარა ღია წიგნი და მისი შედეგები

ქრისტეს დაბრუნება მეოთხე ადვენტიტების
ლოდინის ბოლოს

მუხლო 1: „ვიხილუ სხვა ძლევამოსილ ანგელოზი,
რომელც ჩამოდიოდა ზეციდან ღრუბელში მოცულს; მის
თავზე ცისარტყელ იყო, სახე მზესავით იყო, ფეხები
კიციცხლოს სვეტებად.»

მე-10 თავი უბრალოდ ადასტურებს აქამდე
დამკვიდრებულ სულიერ მდგომარეობას. ქრისტე
ჩნდება წმინდა ღვთაებრივი ალანსის ღმერთის
ასპექტის ქვეშ, ნოესა და მის შთამომავლებს
წარღვნის შემდეგ მიცემულ „ცისარტყელს“
გამოსახულების ქვეშ. ეს იყო ღვთის აღთქმის
ნიშანი, რომ აღარასოდეს გაანადგუროს სიცოცხლე
დედამიწაზე ნიაღვარი წყლებით. ღმერთი

შეასრულებს თავის დაპირებას, მაგრამ პეტრეს პირით მან გამოაცხადა, რომ დედამიწა ახლ „ცეცხლისთვისაა დაცული“; ცეცხლის წყალდიდობა. საქმე მხოლოდ მეშვიდე ათასწლეულის ბოლოსამსჯავროზე განხორციელდება. ცეცხლმა არ დაასრულა სიცოცხლის განადგურება, რადგან ეს არის იარაღი, რომელიც ღმერთმა უკვე გამოიყენა სოდომისა და გომორის ხეობის ქალქების წინააღმდეგ. ამ მიმდინარე თავში სული მოკლუდასახავს მოვლენებს „^{მე-6} საყვირი.“ თავი იხსნება შურისმაძიებელ ქრისტეს დიდებულ დაბრუნების გამოსახულებით.

წინასწარმეტყველება სრულიად დალუქული

ლუქსი 2: „მას ხელში პატარა ღია წიგნი ეჭირა. მან მარჯვენა ფეხი ზღვაზე დადო, მარცხენა კი მიწაზე;»

წიგნის დასაწყისიდანვე, გამოცხადების 1:16-ის მიხედვით, იესო მოდის გაღმერთებული „მზის“ თაყვანისმცემლებთან საბრძოლველ და სიმბოლოების როლი უფრონათელი ხდება: „მისი სახე მზეს ჰგავდა“ და რა ბედი ეწევათ მის მტრებს, „მზის“ თაყვანისმცემლებს? პასუხი: მისი ნაბიჯები და ვაი მათ! რადგან „მისი ფეხები ცეცხლის სვეტებს ჰგავს“. ბიბლიის ეს მუხლო, მაშასადამე, შესრულდება: „დაჯექი ჩემს მარჯვენა, სანამ შენს მტრებს ფეხქვეშ არ დავდებ (ფსალმ.110:1; მათ.22:44)“. მათი დაწამალი გაიზარდა იმით, რომ მის დაბრუნებამდე იესომ „გახსნა გამოცხადების პატარა წიგნი“ 1844 წლადან „მეშვიდე ბეჭდის“ გახსნით, რომელიც ჯერ კიდევ დახურულ იყო გამოცხ.5:1-დან 7-მდე. 1844-დან 2030 წლამდე, ამ მე-10 თავში განხილული კონტექსტის წელს, შაბათის გაგება და მნიშვნელობა სრულ შუქში გადაიზარდა. ასევე, ამ ეპოქის მამაკაცები არ არიან გამართლების გარეშე, როდესაც ისინი არ ირჩევენ მას პატივს. „პატარა წიგნი“ მაშინ „გახსნა“ ქრისტეს სულიწმიდის მიერ და მზის თაყვანისმცემლებს არაფერი ესაქმებათ. მე-2 ლუქსში მათი ბედი ილუსტრირებულია. ამ მუხლში ნაპოვნი „ზღვისა და ხმელეთის“ სიმბოლოების მნიშვნელობის გასაგებად, ჩვენ უნდა შევისწავლოთ მე-13 გამოცხადება, რომელშიც ღმერთი მათორსულიერ „მხეცს“ აკავშირებს, რომლებიც ქრისტიანული ეპოქის 2000 წლებში გამოჩნდებიან. პირველი „მხეცი, რომელიც ზღვიდან ამოდის“, სიმბოლოა სამოქალაქო და რელიგიური ძალების კოალიციის არაადამიანურ,

შესაბამისად ცხოველურ რეჟიმს, მონარქიებისა და რომაული კათოლიკური პაპის პირველ ისტორიულ ფორმაში. ამ მონარქიების სიმბოლოა "ათი რქა", რომელიც ასოცირდება სიმბოლოსთან, რომელიც აღნიშნავს რომს და ნში.7 "პატარა რქა" და Rev.12, 13 და 17 "შვიდი თავი". ეს „მხეცი“, ღვთაებრივი ფასეულობების განსჯის მიხედვით, აჩვენებს და ნიელს 7-ში მოყვანილ სიმბოლოებს: რომის იმპერიის წინამორბედი იმპერიები, და ნის 7-ის საპირისპირო თანმიმდევრობით: ლოპარდი, და თვი, ლომი. მაშასადამე, „მხეცი“ არის რომაული ურჩხული და ნი. 7:7. მაგრამ აქ, რევ. 13-ში, პაპის „პატარა რქის“ სიმბოლო, რომელიც იკავებს „ათი რქას“, შეიცვალა რომაული იდენტობის „შვიდი თავის“ სიმბოლოთი. დასული მასანიჭებს „გმობას“, ან ურელიგიურ სიცრუეს. „გვირგვინების“ არსებობა „ათ რქაზე“ მიუთითებს იმ დროზე, როდესაც და ნის „ათი რქა“ გამეფდა. 7:24. ამიტომაც არის დრო, როდესაც თავად „პატარა რქა“ ან „სხვა და სხვა მეფე“ აქტიურობს. "მხეცი" იდენტიფიცირებული, გაგრძელება აცხადებს მის მომავალ. ის თავის უფლ დიმოქმედებს "დრო, ჯერ (2-ჯერ) და ნახევარი დროით". ეს გამოთქმავს აღნიშნავს 3 და ნახევარ წინასწარმეტყველურ წელს, ანუ 1260 რეალურ წლებს, და ნ.7:25-ში და გამოცხადებაში 12:14; ჩვენ მას ვპოულობთ „1260 დღე“-წლის სახით ან წინასწარმეტყველური „42 თვე“ გამოცხადებაში 11:2-3, 12:6 და 13:5. მაგრამ ამ მე-13 თავის მე-3 სტროფში სული აცხადებს, რომ მას და არტყამს და „თიქოს სასიკვდილოდ დაიჭრება“, ზუსტად ფრანგული ათეიზმის მიერ 1789-1798 წლებში. და ნაპოლონ I-ის კონკორდატის წყალობით „მისი სასიკვდილო ჭრილობა იქნება. განიკურნა.“ ამრიგად, მათ, ვისაც არ უყვარს ღვთაებრივი ჭეშმარიტება, შეძლებს განაგრძოს პატივი სცეს სიცრუეს, რომელიც კლვს სულსა და სხეულს.

დღის ბოლოს გამოჩნდება პირველი „ზღვიდან ამოსული მხეცის“ გამოსახულება. ეს ახალი მხეცი იმითაა გამორჩეული, რომ ამჯერად „დედა მიწიდან ამოვა“. გენეზისის გამოსახულებას ეყრდნობა, სადაც „დედა მიწა“ გამოდის „ზღვიდან“, და ხვეწილ დასული გვეუბნება, რომ ეს მეორე „მხეცი“ პირველადან გამოვიდა, რითაც აღნიშნავს რეფორმირებული კათოლიკურ ეკლესიას; პროტესტანტული რეფორმირებული რწმენის ზუსტი განმარტება. 2021 წელს ის უკვე წარმოადგენს უდიდეს სამხედრო ძალს დედა მიწაზე და არის ავტორიტეტი

იაპონიისა და ნაციისტური გერმანიის წინააღმდეგ გამარჯვების შემდეგ 1944-45 წლებში. რატომ უნდა, ეს არის აშშ, თავდაპირველად ძირითადად პროტესტანტულ, მაგრამ ძირითადად კათოლიკური დღეს, ძლიერი ესპანური ემიგრაციის გამო. „პირველ მხედს მის წინაშე თავგანისცემაში“ ბრალდებებით სული გამოხსნის უფლებას მის მემკვიდრეობას. ეს არჩევნებს, რომ რელიგიური იარაღები შეცდომაში შემყვანია. თანამედროვე პროტესტანტულ რწმენა იმდენად არის მიჯაჭვული ამ რომაულ მემკვიდრეობასთან, რომ ის მიაღწევს იქამდე, რომ გამოაქვეყნებს სავალდებულო კანონს, რომელიც კვირას დასვენებას სავალდებულოს გახდის სანქციების ქვეშ: თავდაპირველად კომერციული ბოიკოტი და საბოლოოდ სიკვდილთ დასჯა. კვირა აღინიშნება, როგორც რომაული „მხედის“, პირველ „მხედის“ ავტორიტეტის „ნიშანი“. ხოლო რიცხვი "666" არის ჯამი მიღებული სათურის ასოებით "VICARIVS FILII DEI", რასაც სული უწოდებს "მხედის რიცხვს". გააკეთე მათემატიკა, ნომერი იქ არის:

VICIVILIDI

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

მნიშვნელოვანი განმარტება: ნიშანი მიიღება მხოლოდ „ხელზე“ ან „შუბლზე“ იმ ზომით, რომ „ხელ“ განასახიერებს სამუშაოს, მოქმედებას და „შუბლ“ აღნიშნავს თითოეულ არსების პიროვნულ ნებას მისიგან თავისუფალ. არჩევანი, როგორც ეზე.3:8 გვეუბნება: „გამაგრებ შენს შუბლს ისე, რომ მათ შუბლს დაუპირისპირდე“.

იესო ქრისტეს, სამართლიანი ღვთაებრივი მსაჯულის მომავალ „ფეხის საყრდენი“. და დახვეწილად პრიორიტეტულ „მარჯვენა ფეხის“ ან „მარცხენა ფეხის“ მითითებით, სული მიუთითებს იმაზე, თუ ვინ თვლის მას უფრო დამნაშავედ. დამწვარი „მარჯვენა ფეხი“ არის რომაული პაპის კათოლიკური რწმენისთვის, რომელსაც ღმერთი მიაწერს „ყველს, ვინც დედა მიწაზე დაღუპულა“ „სისხლს დაღვრას“, გამოცხ.18:24-ის მიხედვით. ამიტომ მისი პრიორიტეტი ბრაზისთვის არის დამსახურებული. შემდეგ, თანაბრად დამნაშავე, იმისთვის, რომ თავის მხრივ მას მიბაძა, პირველ კათოლიკური „მხედის“ „გამოსახულების“ შექმნით, პროტესტანტულ სარწმუნოებას, სახელად „დედა მიწა“, იღებს ცეცხლს იესო ქრისტეს „მარცხენა ფეხიდან“.

ამგვარად შურს იძიებს უკანასკნელ არჩეულ წმინდანების სისხლზე, რომლს დაღვრასაც მისი გადარჩენის გარეშე აპირებდა.

ლექსი 3: „ და ღაღადებდა დიდი ხმით ვითარცა ლომი ღაღადებს. როცა დაიყვირა, შვიდმა ჭექა-ქუხილმა წარმოთქვა ხმა. »

საიდუმლო, რომელიც დაფარულია ან დალუქულია მე-4-7 მუხლებში, გამოცხადებულ „ შვიდი ჭექა-ქუხილს ხმით“ ახლ გამოვლენდა. ამრიგად, ღმერთის " ხმა " შედარებულია " ჭექა-ქუხილს " ხმასთან, რომელიც ასოცირდება რიცხვთან " შვიდთან ", რომელიც სიმბოლოა მისი განწმენდის შესახებ. ეს ხმა აუწყებს გზავნილს, რომელიც დიდი ხნის განმავლობაში იმალება და იგნორირებული იყო მამაკაცების მიერ. ეს არის ჩვენი ღვთაებრივი და ამაღლებული უფლის იესო ქრისტეს დიდი და ბრუნების წელი. თარიღი მის არჩეულ თანამდებობის პირებს 2018 წელს გამოუცხადეს; ეს არის 2030 წლს გაზაფხული, რომელშიც იესოს გამოსყიდვის შემდეგ, 30 აპრილს, დასრულდება 2000 წლს მესამე მესამედი იმ 6000 წლს განმავლობაში, რომელიც ღმერთმა დაპროგრამდა რჩეულთა არჩევისთვის.

ლექსი 4: „ და როცა შვიდმა ჭექა-ქუხილმა წარმოთქვა ხმა, წავედი დასაწერად და გავიგონე ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: დალუქეთ ის, რაც შვიდმა ჭექა-ქუხილმა თქვა და არ დაწეროთ. »

ამ სცენაზე ღმერთს ორი მიზანი აქვს. პირველი ის არის, რომ მისმა რჩეულებმა უნდა იცოდნენ, რომ ღმერთმა მართლაც დანიშნა დრო სამყაროს აღსასრულისთვის; ეს ნამდვილდ არ არის დამალული, რადგან ეს დამოკიდებულია ჩვენს რწმენაზე 6000 წლს პროგრამის მიმართ, რომელიც წინასწარმეტყველებდა ჩვენი კვირების ექვს უწმაწურ დღეს. მეორე მიზანია ამ თარიღის ძიების და თრგუნვა იმ დრომდე, როდესაც ის თავად გაუხსნის გზას გაგებისკენ. ეს მიღწეული იქნა სამი ადვენტისტური ტესტიდან, რომელიც სასარგებლო იყო რჩეულს შესამოწმებლად და არჩევისთვის, რომლებიც იმსახურებდნენ იესო ქრისტეს მიერ შეთავაზებულ მარადიულ სამართლიანობის სარგებლობას 1843, 1844 და 1994 წლებში.

ლექსი 5: " და ანგელოზმა, რომელიც ვიხილუ ზღვაზე და მიწაზე მდგარი, ასწია მარჯვენა ხელი ზეცისკენ " .

დიდი გამარჯვებული მსაჯულს ამ დამოკიდებულებით, მისი ფეხები მტრებზე დადებული, იესო ქრისტე დადებს საზეიმო ფიცს, რომელიც მას ღვთაებრივად აკავშირებს.

ლუქსი 6: „ და დაიფიცა მას, ვინც ცოცხლობს უკუნითი უკუნისამდე, რომელმაც შექმნა ცა და ყველფერი, რაც მასშია, დედამიწა და ის, რაც მასშია, ზღვა და რაც არის მასში, რომ მეტი დრო ექნებოდა „

იესო ქრისტეს ფიცი დადებულია შემოქმედი ღმერთის სახელთ და ის მიმართულია მის რჩეულს, რომლებიც პატივს სცემენ გამოცხადების პირველ ანგელოზის ბრძანებას; ეს, მათი მორჩილებით, ღვთისადმი „ შიშის “ დემონსტრირებით, მისი მეოთხე მცნების დაცვით, რომელიც ადიდებს მის შემოქმედებით მოქმედებას. განცხადება „ რომ მეტი დრო აღარ იქნებოდა “ აღსტურებს, რომ ღმერთმა თავის პროგრამაში დაგეგმა 1843, 1844 და 1994 წლების სამი ამაო ადვენტისტური მოლოდინი. როგორც უკვე გამოვთქვი, ეს ფუჭი მოლოდინები სასარგებლო იყო ქრისტიანი მორწმუნეების გარჩევისთვის. რადგან ამაო ყოფნისას მათი შედეგები იყო მათთვის, ვინც განიცადა, დრამატული და სულერად მოკვდავი, ან, რჩეულებისთვის, მათი კურთხევისა და ღვთის მიერ განწმენდის მიზეზები.

დიდი უბედურების გამომცხადება ნაწინასწარმეტყველება გამომცხ.8:13-ში.

ლუქსი 7: ” მაგრამ მეშვიდე ანგელოზის ხმის დღეებში, როცა ის ხმას გასცემს (საყვირს), ღვთის საიდუმლო აღსრულდება, როგორც მან უთხრა თავის მსახურებს, წინასწარმეტყველებს. »

წინასწარმეტყველური თარიღების აგების დრო დასრულდა. მათ, ვინც დადგინდა წინასწარმეტყველური მონაცემებით, შეასრულეს თავიანთი როლი, რათა გამოსცადონ ზედიზედ პროტესტანტების რწმენა 1843-44 წლებში და ადვენტისტების რწმენა 1994 წელს. ამიტომ ამიერიდან აღარ იქნება ცრუ თარიღები, აღარ იქნება ცრუ მოლოდინები. ; 2018 წლიდან ინიცირებული ამბები კარგი იქნება და არჩეული თავიანთი გადარჩენისთვის მოისმენენ „ მეშვიდე საყვირის “ ხმას, რომელიც აღნიშნავს ღვთაებრივი სამართლანობის ქრისტეს ჩარევას; 11:15-ის მიხედვით: „ ქვეყნიერების სასუფეველო გადაეცა

ჩვენს უფალს და მის ქრისტეს “ და ამიტომ აღებულია ეშმაკისგან.

წინასწარმეტყველური მსახურების შედეგები და დრო

ლექსი 8: „ ხმა, რომელიც მოვისმინე ზეციდან, კვლავ მითხრა და მითხრა: წადი, აიღე პატარა წიგნი ანგელოზის ხელში, რომელიც დგას ზღვაზე და მიწაზე. »

მე-8-11 მუხლები ასახავს მსახურის მისიის გამოცდილებას, რომელსაც დაევალ და შიფრულ წინასწარმეტყველების მარტივი ენითწარმოქმენა.

ლექსი 9: „ და მივედი ანგელოზთან და ვუთხარი, მომეცი პატარა წიგნი. და მითხრა: აიღე და ჩაყლპე; შიგნიდან მიწარე იქნება, პირში კი თაფლივით ტკბილი. ”.

უპირველეს ყოვლისა, „ ნაწლავის ტკივილები “ ძალან კარგად ასახავს ტანჯვასა და ტანჯვას, რომელიც გამოწვეულია მემბოხე ქრისტიანების მიერ შეთავაზებულ სინათლს უარყოფით. ეს ტანჯვა მიაღწევს თავის სიმაღლეს რწმენის ბოლო გამოცდისთვის, კვირა კანონის დროს, სადაც რჩეულთა სიცოცხლეს სიკვდილთ დაემუქრება. რადგან ბოლომდე, სინათლესა და მის შემნახველებს შეებრძოლებიან ეშმაკი და მისი ციური და მიწიერი დემონები, ცნობიერი თუ არაცნობიერი მოკავშირეები ამ „დამღუპველს“, „ აბადონისა თუ აპოლონის “ Rev.9:11-ის. „ სიტკბოება თაფლი “ ასევე შესანიშნავად ასახავს ღმერთის საიდუმლოებების გაგების ბედნიერებას, რომელსაც ის უზიარებს ჭეშმარიტების წყურვილს თავის ჭეშმარიტ რჩეულს. დედა მიწაზე არცერთი სხვა პროდუქტი არ აკონცენტრირებს მის ბუნებრივად ტკბილსიტკბოს, როგორც მას. ჩვეულებრივ, ადამიანები აფასებენ და ეძებენ ამ ტკბილ გემოს, რომელიც მათთვის სასიამოვნოა. ასევე, ქრისტეს რჩეულ ღმერთში ეძებს სიყვარულთ სავსე და მშვიდობიანი ურთიერთობის სიტკბოს და მის მითითებებს.

თაფლის სიტკბოების " მიცემით, ღვთის სული მას ადარებს " ზეციურ მანანას ", რომელსაც ჰქონდა " თაფლის გემო " და რომელიც საზრდოობდა ებრაელებს, უდაბნოში, დროს. ქანაანელთაგან აღქმულ აღქმულ მიწაზე მათ შესვლამდე 40 წლთა დრე. ისევე, როგორც ებრაელო ვერ გადარჩებოდა ამ „ მანანას “ მოხმარების გარეშე, 1994 წლადან, გამოცხადებაში

ნაწინასწარმეტყველები „ხუთი თვის“ დასასრულს შემდეგ, ადვენტიტური წმენა გადარჩება მხოლოდ ამ უკანასკნელ წინასწარმეტყველური სულიერის გამოკვებით. *საკვები* “ (მათ. 24:45) „*მომზადებული* იესო ქრისტეს დიდებულ მოსვლს *სათანად დროისთვის*“. ეს სწავლება, რომელსაც ჭეშმარიტების დმერთი მამლევს, რომ გავაცნობიერო მხოლოდ ამ შაბათის დილთ, 2021 წლის 16 იანვრის 4 საათზე (მაგრამ 2026 წ. დმერთისთვის), სასარგებლო იქნებოდა პასუხისთვის, ვინც ერთ დღეს მკითხა წინასწარმეტყველებების შესწავლს შესახებ. რა არის ეს ჩემთვის? ” » იესოს პასუხი მოკლე და მარტივია: სულიერი ცხოვრება სულიერი სიკვდილსგან თავის დასაღწევად. თუსული არილებს " *ნამცხვრის* " გამოსახულებას, არამედ მხოლოდ " *თაფლს სიტკბოს* ", ეს იმიტომ ხდება, რომ ებრაელთა ფიზიკური ცხოვრება ამ " *მანანას* " საკვებს ეხებოდა. რაც შეეხება გამოცხადებას, საკვები მხოლოდ რჩეულთა სულისთვისაა. მაგრამ, ამ შედარებაში, ის აუცილებელი, შეუცვლელი და ცოცხალი დმერთის მოთხოვნად გვეჩვენება, როგორც სულიერი ცხოვრების შენარჩუნების პირობა. და ეს მოთხოვნა ლოგიკურია, რადგან დმერთმა არ მოამზადა ეს საკვები უკანასკნელი დღეების მისი მსახურების უგულბელყოფისა და ზიზდისთვის. იგი წარმოადგენს ყველზე განწმენდილ ელემენტს იესო ქრისტეს მსხვერპლმეწირვისა და წმიდა ვახშმის ბოლო ფორმასა და საბოლოო აღსრულების შემდეგ; იესო ამლევდა თავის რჩეულებს საკვებად, სხეულსა და წინასწარმეტყველურ მითითებებს.

ლუქსი 10: „ *მე ავიღე პატარა გრაგნილი ანგელოზის ხელდან და გადავყლპე; პირში თაფლივით ტკბილი იყო, მაგრამ როცა გადავყლპე, შიგნილი სიმწარითმევსებოდა.* »

ცოცხალ გამოცდილებაში მსახურმა მარტობაში აღმოაჩინა იესოს მიერ ნაწინასწარმეტყველები კაშკაშა შუქი და მან, ფაქტობრივად, ჯერ აღმოაჩინა „ *თაფლს სიტკბო*“, სასიამოვნო სიამოვნება, რომელიც შედარებულა თაფლს ტკბილ სიტკბოსთან. მაგრამ ადვენტიტი წევრებისა და მასწავლებლების მიერ გამოვლენილმა სიცივემ, რომლებისთვისაც მინდოდა მისი წარდგენა, ჩემს სხეულში წარმოიქმნა მუცლის ავთენტური ტკივილები, რომელსაც კოლოტი ეწოდება. ასე რომ, მე ვმოწმობ ამ ნივთების სულიერ და სიტყვიერ შესრულებაზე.

თუმცა, კიდევ ერთი ახსნა ეხება ბოლო ეპოქას, რომელშიც წინასწარმეტყველური შუქი ანათებს. ის იწყება მშვიდობის დროს, მაგრამ დასრულდება ომისა და მკვლელ ტერორის დროს. დან.12:1 იწინასწარმეტყველ, როგორც „*უბედურების დრო, როგორც არყოფილ ხალხების დაწყებიდან დღემდე*“; ეს საკმარისია იმისათვის, რომ გამოიწვიოს "*ტვივილი ნაწლავებში*". მით უმეტეს, რომ ლმ.1:20-ში ვკითხულობთ: „*უფალო, შეხედუ ჩემს გასაჭირს! შიგნეული მიდუღდება, გული შიგნიდან მწყდება, რადგან მეამბოხე. გარედან ხმაღმა თავისი განადგურება მოახდინა, სიკვდილში.*» ასევე იერ.4:19-ში: „*ჩემო ნაწლავები! ჩემი შიგნეულობა: გულში ვიტანჯები, გული მიცემს, ვერ ვჩუმდები; რადგან გესმის, სული ჩემო, საყვირის ხმა, ომის ძახილი.*” შინაგანის ” სიმწარე ადარებს ადვენტისტების საბოლოო მისიასა და წინასწარმეტყველ იერემიას მინდობილ მისიას შორის. ორივე გამოცდილებით, არჩეული ოფიციალური პირები მუშაობენ თავიანთი დროის აჯანყებულ მმართველების ატმოსფერულ მტრობაში. იერემია და უკანასკნელი ჭეშმარიტი ადვენტისტები გამოხეი თავიანთი დროის სამოქალაქო და რელიგიური ლიდერების მიერ ჩადენილ ცოდვებს და ამით დამნაშავეთა რისხვა იქცევა მათწინააღმდეგ, სამყაროს აღსასრულმდე, რომელც აღინიშნება იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებით. 19:16-ის „*მეფეთა მეფე და უფალთა უფალო*“.

გამოცხადების პირველი ნაწილის დასასრული

ამ პირველ ნაწილში აღმოვაჩინეთ პროლოგი და სამი პარალელური თემა, წერილები შვიდი ეკლესიის ანგელოზებისადმი, შვიდი ბეჭედი ან დროის ნიშანი და ექვსი საყვირი ან გამაფრთხილებელი სასჯელი, რომლებიც აღმრულა ღმერთის აღშფოთებით.

ლუქსი 11: „*და მათ მითხრეს: კვლავ უნდა იწინასწარმეტყველო მრავალ ხალხზე, ერზე, ენებზე და მეფეებზე.*»

მე-11 მუხლი ადასტურებს ღვთის მიერ მომზადებულ პროგრამის 6000 წლის ბოლო 2000 წლის მთელ გაშუქებას. იესო ქრისტეს დიდებულ დაბრუნების დროს, წინასწარმეტყველების გამოხმაურება განაახლებს ქრისტიანული ეპოქის მიმოხილვას მე-11 თავში სხვა თემით: „*კიდევ ერთხელ*

უნდა იწინასწარმეტყველოთ მრავალ ხალხზე, ერზე, ენაზე და მეფეზე“.

გამოცხადების მეორე ნაწილს გახსნა

ამ მეორე ნაწილში, ქრისტიანულ ეპოქის პარალელურად მიმოხილვით, სულ მიზნად ისახავს წიგნის პირველ ნაწილში უკვე ნახსენებ მნიშვნელოვან მოვლენებს, მაგრამ აქ, მეორე ნაწილში, უფრო განვითარებულ და გაგვამხილვს თავის განსჯას. თითოეული ეს თემა აქ კიდევ ერთხელ თითოეული თავი გამოიყენებს განსხვავებულ მაგრამ ყოველთვის შემავსებელ სიმბოლოებსა და სურათებს. ეს არის ყველამ სწავლების და ჯგუფების მეშვეობით, რომ წინასწარმეტყველება განსაზღვრავს მიზანმიმართულ საგნებს. დანიელს წიგნიდან მოყოლებული, როგორც ხედავთ, წინასწარმეტყველების თავების პარალელურობის

პრინციპი გამოიყენებოდა გამომჟღავნებელ სულს მიერ.

გამოცხადება 11, 12 და 13

ეს სამი თავი პარალელურად მოიცავს ქრისტიანული ეპოქის პერიოდს, ნათეს ჰენს სხვადასხვა მოვლენებს, მაგრამ რომლებიც ყოველთვის ძალაში ავსებენ ერთმანეთს. მე შევაჯამებ, შემდეგ დეტალურად, თემებს.

გამოცხადება 11

პაპის მეფობა - ნაციონალური ათეიზმი - მეშვიდე საყვირი

მუხლები 1-დან 2-მდე: კათოლიკე პაპის ცრუ წინასწარმეტყველს 1260-წლიანი მეფობა: მდევნელი.

მუხლი 3-დან 6-მდე: ამ შეუწყნარებელ და დევნილ მეფობის დროს ღმერთის „ორი მოწმე“, ორი შეთანხმების წმინდა წერილი, შეურაცხყოფენ და დევნიან „მხეცის“ მიერ, რომაულ რელიგიური კოალიცია, რომელიც მოკავშირეა ევროპის დასავლეთ მონარქიებთან..

მე-7-დან 13-ე სტროფებში თემატურია „მხეცი, რომელიც ამოდის უფსკრულთან“ ან „საფრანგეთის რევოლუცია“ და მისი ეროვნული ათეიზმი, რომელიც პირველ დანდება კაცობრიობის ისტორიაში.

მე-15-დან 19-ე მუხლებში იქნება „მეშვიდე საყვირის“ ნაწილობრივი განვითარება.

პაპის მეფობის როლი

მუხლი 1: „და მომცეს ლრწამი, როგორც კვერთხი და თქვეს: ადექი და გაზომე ღვთის ტაძარი, სამსხვერპლო და მასში თავყვანისმცემლები.“

მიზანმიმართული დრო არის დასჯის დრო, რომელიც გამოვლინდა სიტყვა „ჯობით“. სასჯელი გამართლებულია „ცოდვის გამო“, რომელიც აღდგენილია ცივილურად 321 წლადან და რელიგიურად 538 წლადან. ამ მეორე თარიღიდან ცოდვა დაწესებულია პაპის რეჟიმის მიერ, რომელიც სიმბოლოა აქ „ლრწამი“, რომელიც აღნიშნავს „ცრუ წინასწარმეტყველს, რომელიც ასწავლს ტყუილს“

ისა . 9:13-14. ეს გზავნილი ასახავს დან .8:12-ს: „*ჯარი მარადიულს გადაეცა ცოდვის გამო*“, რომელშიც „*ჯარი*“ აღნიშნავს ქრისტიანულ კრებას, „*მარადიულს*“, იესოს მღვდლობას, რომელსაც წაართვეს პაპის რეჟიმი და „*ცოდვა*“, შაბათის მიტოვება 321 წლადან. ეს არის მხოლოდ მრავალჯერ გამეორებულ გზავნილს გამეორება სხვადასხვა ასპექტში და სიმბოლოებში. ის ადასტურებს სადამსჯელო როლს, რომელიც ღმერთმა მისცა რომის პაპის რეჟიმის დამყარებას. ზმნა " *ზომა* " ნიშნავს "მსაჯულს". მაშასადამე, სასჯელო არის ღვთის განაჩენის შედეგი " *ტაძრის* " *წინააღმდეგ ღვთისა* "; ქრისტეს კოლექტიური კრება, „*საკურთხევლო*“ მისი მსხვერპლს ჯვრის სიმბოლო და „*იქთაყვანისმცემლები*“, კერძოდ, ქრისტიანები, რომლებიც აცხადებენ მის ხსნას.

მუხლო 2: „*მაგრამ ტაძრის გარე ეზო დატოვეთ გარეთ და არ გაზომოთ იგი; რადგან მიეცა ერებს და ორმოცდაორი თვის განმავლობაში ფეხქვეშ გათლვენ წმინდა ქალქს.*»

ამ ლექსში მნიშვნელოვანი სიტყვაა „*გარეთ*“. მხოლოდ ის აღნიშნავს რომაული კათოლიციზმის ზედაპირულ რწმენას, რომელიც ეხება მისი მეფობის 1260 დღე-წლან გამოსახულებას, რომელიც აქ წარმოდგენილია როგორც " *42 თვე* ". „*წმინდა ქალქს*“ ჭეშმარიტი რჩეულს გამოსახულება „*ფეხს ფეხქვეშ გათლვს*“ პაპის დესპოტების რეჟიმთან მოკავშირე ერები“ ან ევროპული სამეფოების მეფეები, *რომლებიც მრუშობენ* „*კათოლიკე*“ „*იეზებელთან*“ მისი ხანგრძლივი შეუწყნარებლობის დროს 1260 წ. რეალური წლები 538-დან 1798 წლამდე. ამ მუხლში ღმერთი აღნიშნავს განსხვავებას ჭეშმარიტ და ცრურწმენას შორის ებრაული საკურთხევლის სიმბოლოკაზე დაყრდნობით: მოსეს კარავი და სოლომონის მიერ აშენებულ ტაძარი. ორივე შემთხვევაში, „*კარზე, ტაძრის გარეთ*“ ვხვდებით ხორციელ რელიგიურ წეს-ჩვეულებებს: მსხვერპლწირვის სამსხვერპლო და აბესტაციის აუზი. ჭეშმარიტი სულიერი სიწმინდე გვხვდება ტაძრის შიგნით: წმიდა ადგილს, სადაც არის: სასანთლე შვიდი ლმპარით, 12 პურის მაგიდა და საკმევლს საკურთხევლო, რომელიც მოთავსებულია ფარდის წინ, რომელიც მალვს უწმინდეს ადგილს. ღმერთი ზის თავის სამეფო ტახტზე. ქრისტიანული ხსნის კანდიდატების გულწრფელობა მხოლოდ ღმერთმა იცის და დედამიწაზე კაცობრიობა მოტყუებულია იმ "

გარე " ფასადური რელიგიით, რომელსაც რომაული კათოლიკური რწმენა წარმოადგენს პირველ დივენი ეპოქის ქრისტიანული რელიგიის ისტორიაში.

წმინდა ბიბლია, ღვთის სიტყვა, დევნილო

მუხლი 3: „ ჩემს ორ მოწმეს მივცემ წინასწარმეტყველების უფლებას, ჯვალს შემოსილს, ათას ორას სამოც დღეს. »

ამ ხანგრძლივი მეფობის დროს, რომელიც აქ და დასტურებულია სახით " 1260 დღე ", ბიბლია, რომელიც სიმბოლოა " ორი მოწმის " მიერ, ნაწილობრივ იგნორირებული იქნება რეფორმაციის დრომდე, სანამ მას დევნიან კათოლიკური ლეგები, რომლებიც ხელსაყრელ პაპებს უჭერენ მხარს ხმლებით. . გამოსახულება „ ჯვალსში შემოსილო “ აღნიშნავს ტანჯვის მდგომარეობას, რომელსაც ბიბლია 1798 წლამდე გაუძლებს. რადგან ამ პერიოდის ბოლოს ფრანგული რევოლუციური ათეიზმი მას საზოგადოებრივ ადგილებში დაწვავს, ასევე მის განადგურებას შეეცდება და მთლიანად გააქრება.

ლუქსი 4: „ ეს არის ორი ზეთისხილის ხე და ორი სასანთლე, რომლებიც დგანან დედამიწის უფლის წინაშე. »

ეს „ ორი ზეთისხილის ხე და ორი სასანთლე “ არის ორი თანმიმდევრული ალიანსის სიმბოლო, რომელიც ღმერთმა მოაწყო თავის გადარჩენის გეგმაში. ორი ზედიზედ რელიგიური დარიგება, რომელიც ატარებს მის სულს, რომლის მემკვიდრეობაა ბიბლია და მისი ორი ალიანსის ტექსტები. ორი ალიანსის პროექტი ნაწინასწარმეტყველები იყო ზეკ.4:11-დან 14-მდე, „ სასანთლს მარჯვენა და მარცხნივ მოთავსებულ ორი ზეთისხილის ხის მიერ “. და უკვე, მე-3 მუხლს „ ორი მოწმის “ წინ, ღმერთმა თქვა მათ შესახებ ზაქარიას ჩვენებაში: „ ეს არის ზეთის ორი ვაჭი, რომლებიც დგანან მთელ დედამიწის უფლის წინაშე. ამ სიმბოლოვაში „ ზეთი “ აღნიშნავს ღვთაებრივ სულს. „ სასანთლე “ წინასწარმეტყველებს იესო ქრისტეს, რომელიც ადამიანის სხეულში მოიტანს სულს შუქს თავის განწმენდაში (= 7) და გაავრცელებს მის შესახებ ცოდნას ადამიანებში, ისევე როგორც სიმბოლური სასანთლე ავრცელებს სინათლეს მასში შემავალ ზეთის დაწვით. შვიდი ” ვაჭა .

შენიშვნა: „ სასანთლე “ „ შვიდი “ ნათურებით არის ორიენტირებული შუა ვაჭაზე; ეს, ისევე როგორც შუა კვირა, რომელიც ადგენს აღდგომის კვირის მე-4 ^{ლექს} , დღე, როდესაც იესო ქრისტემ თავისი

გამომსყიდველი სიკვდილთ შეწყვიტა „ მსხვერპლ და შესაწირავი “, ებრაული რელიგიური რიტუალი, შესაბამისად. დან.9:27-ში ნაწინასწარმეტყველები ღვთაებრივი გეგმა. ამიტომ, შვიდი ლმპარი „ სანთლუ “ წინასწარმეტყველურ ცნობას ატარებდა.

ლუქსი 5: „ თუ ვინმეს სურს ზიანი მიაყენოს მათ ცეცხლ გამოდის მათი პირიდან და შთანთქავს მათ მტრებს; და თუ ვინმეს სურს ზიანი მიაყენოს მათ ის უნდა მოკლეს ამ გზით. »

აქ, როგორც გამოცხ. 13:10-ში, ღმერთი ადასტურებს თავის ჭეშმარიტ რჩეულს, რომ აკრძალულია საკუთარი თავის დასჯა ბიბლიისა და მისი მიზეზისთვის მიყენებულ ზიანისთვის. ეს არის ქმედება, რომელსაც ის მხოლოდ თავისთვის იტოვებს. შემოქმედი ღმერთის პირიდან ბოროტება გამოვა. ღმერთი თავის თავს იდენტიფიცირებს ბიბლიასთან, რომელსაც ჩვენ ვუწოდებთ „ ღვთის სიტყვას “, ასე რომ, ვინც მას ზიანს აყენებს, პირდაპირ თავს დაესხმება მას.

ლუქსი 6: „ მათაქვთ ძალა და კეტონ ცა, რათა წვიმა არ ჩამოვიდეს მათი წინასწარმეტყველების დღეებში; და მათ აქვთ ძალა გადააქციონ წყლები სისხლად და არტყონ დედა მიწა ყოველგვარი ჭირით როცა სურთ. »

Spirit მოჰყავს ბიბლიაში მოხსენებულ ფაქტები. თავის დროზე ელა წინასწარმეტყველმა მოიპოვა ღვთისგან, რომ წვიმა არ ჩამოვიდოდა, გარდა მისი სიტყვისა; მის წინაშე მოსემ ღმერთისგან მიიღო ძალა, რომ წყალი სისხლად გადაექცია და დედა მიწას 10 ჭირი დაარტყა. ეს ბიბლიური მოწმობები მით უფრო მნიშვნელოვანია, რადგან ბოლო დღეებში ღვთის დაწერილ და შთაგონებულ სიტყვის ზიზღი და ისჯება იმავე ტიპის ჭირით, გამოცხ.16-ის მიხედვით.

საფრანგეთის რევოლუციის ეროვნული ათეიზმი ბნელი შუქები

ლუქსი 7: „ როცა დაასრულებენ თავიანთ ჩვენებას, ღრმიდან ამომავალი მხეცი შეებრძოლება მათ და ამარცხებს მათ და მოკლავს მათ. »

სული გვიჩვენებს აქ, მნიშვნელოვანი რამ უნდა აღინიშნოს; თარიღი 1793 აღნიშნავს ბიბლიური მოწმობის დასასრულს, მაგრამ ვისთვის? მისი იმდროინდელი მტრებისთვის, რომლებიც დევნიდნენ ბიბლიას, უარყოფდნენ მის ღვთაებრივ ავტორიტეტს რწმენის მხარდაჭერის საკითხებში; ან უმონარქები,

მონარქისტი არისტოკრატები, რომის კათოლიკური პაპის რეჟიმი და მთელი მისი სასულიერო პირები. ამ დღეს ღმერთი ასევე გამოხსნის ცრუ პროტესტანტ მორწმუნეებს, რომლებიც პრაქტიკულად არ ითვალისწინებენ მის სწავლებებს. დან.11:34-ში, თავის განსჯაში, ღმერთი მათ „*თვალთმაქცობას*“ *მიაწერს*: „როცა დაეცემა თცოტათი და ეხმა რებია და ბევრი შეუერთდება მათ *თვალთმაქცობაში*. ეს არის ბიბლიის მოწმობის მხოლოდ პირველი ნაწილი, რომელიც დასრულებულია, რადგან 1843 წელს მისი როლი სასიცოცხლო მნიშვნელობას დაუბრუნდება არჩეულთა მოწვევით ადვენტისტური წინასწარმეტყველებების აღმოსაჩენად. საფრანგეთში ნაციონალური ათეიზმის დამკვიდრება მიზნად ისახავს ბიბლიას და შეეცდება მის გაქრობას. „მისი გილოტინის“ უხვი სისხლიანი გამოყენება მასახალ„*მხეცად*“ აქცევს, რომელიც ამჯერად „*უფსკრული და უნდა წამოსულიყო*“. ამ ტერმინით ნასესხები შექმნის ისტორიიდან დაბადების 1:2-ში, სულ გვახსენებს, რომ ღმერთი, მისი შემოქმედი რომ არ არსებობდეს, დედამიწაზე სიცოცხლე არ განვითარდებოდა. „*უფსკრული*“ არის სიმბოლო მკვიდრად მოკლებულ დედამიწისა, როცა ის „*უფორმო და ცარიელია*“. ასე იყო „*თავდაპირველად*“, დაბადება 1:2-ის თანახმად, და კვლავ ასე იქნება „*ათასი წლის განმავლობაში*“, სამყაროს დასასრულს, იესო ქრისტეს დიდებული დაბრუნების შემდეგ, რაც არის თემა, რომელიც ამას მოჰყვება ამ თავში 11. ეს შედარება თავდაპირველ ქაოსთან კარგად არის დასახურებული რესპუბლიკური რეჟიმისთვის, რომელიც იბადება პოლიტიკურ ქაოსში და უდიდეს არეულობაში. იმის გამო, რომ მეამბოხე კაცებმა იციან როგორ გაერთიანდნენ განადგურებისთვის, მაგრამ ისინი ძალაზე გაყოფილ არიან იმ ფორმებზე, რომლებიც უნდა მიეცეს რეკონსტრუქციას. შემდეგ ეს ჩვენება გვთავაზობს იმ ნაყოფის დემონსტრირებას, რომელიც კაცობრიობას შეუძლია აიღოს, როდესაც ის მთლიანად მოწყვეტილია ღმერთს; მოკლებულია მის სასიკეთო მოქმედებას.

უფსკრული დასახელებით, შემოქმედი ღმერთის სულ ასევე გვთავაზობს ჩვენი დედამიწის თავდაპირველ შექმნის კონტექსტს და მდგომარეობას. ამგვარად, ამ შექმნის პირველ დღეს გვიჩვენებს დედამიწას, რომელიც ჩამირულია აბსოლუტურ „სიბნელეში“, რადგან იმ მომენტში ღმერთს ჯერ არ მიუცია დედამიწას არც ერთი ვარსკვლავის შუქი. და ეს იდეა სულიერად

აკავშირებს ამ " მხეცი, რომელიც ამოდის უფსკრულდან " გამოცხადების 6:12-ის " მეოთხე ბეჭედთან ", რომელიც აღწერილია, როგორც " მზე შავი, როგორც ჯვალა ". კავშირი ასევე დამყარებულია გამოცხადების 8:12-ის „ მე-4 საყვირთან “, რომელიც აღწერილია „ მესამის, მზის, მთვარის მესამედისა და ვარსკვლავების მესამედის დარტყმით “. ამ სურათების მეშვეობით სული მას განსაკუთრებულ „ **ზნელ** “ კერსონაჟს ანიჭებს. თუმცა, სწორედ ამ ასპექტით და ამ „ **ზნელ** “ მდგომარეობით განადიდებს საფრანგეთი თავის თავის უფალ მოაზროვნეებს „ **განმანათლებლობის** “ ტიტულს მინიჭებით. შემდეგ ჩვენ გვახსოვს იესო ქრისტეს სიტყვები, რომლებიც ციტირებულია მათე 6:23-ში: „ **მაგრამ თუ შენი თვალი ცუდია, მთელი სხეული სიბნელეში იქნება. მაშინ თუ სინათლე, რომელიც შენშია, სიბნელეა, რაოდენ დიდი იქნება ეს სიბნელე!** » ამგვარად, **ზნელი** თავის უფალ აზროვნება ებრძვის რელიგიურ სულს და ეს ახალი **ლიბერტარიანიული სული** დროთა განმავლობაში გავრცელდება და გავრცელდება დასავლურ სამყაროზე... სახელწოდებით ქრისტიანი და ის შეინარჩუნებს თავის ბოროტ გავლენას სამყაროს დასასრულს მდე. საფრანგეთის რევოლუციასთან ერთად „**სიბნელე**“ ცოდვასთან ერთად მარადიულ დდასახლდა. რადგან მასთან ერთად ჩნდება თავის უფალ აზროვნების ფილოსოფოსების მიერ დაწერილი წიგნები; რაც მას უკავშირებს „**ცოდვას**“, რომელიც ახასიათებს საბერძნეთს და ნიელს 2-7-8 წინასწარმეტყველებებში. ეს ახალი წიგნები კონკურენციას გაუწევს ბიბლიას და წარმატებას მიაღწევს მის ჩახშობაში, უზარმაზარი ზომით. ამიტომ დაგმო „ **ომი** “ უპირველეს ყოვლისა იდეოლოგიურია. რევოლუციის შემდეგ და მეორე მსოფლო ომის შემდეგ, ეს **სიბნელე** მიიღებს უმაღლესი ჰუმანიზმის ასპექტს, რომელიც ეწინააღმდეგება და არღვევს თავდაპირველ შეუწყნარებლობას, მაგრამ იდეოლოგიური „ **ომი** “ გრძელდება. დასავლელი ადამიანები მზად იქნებიან ამ „**თავის უფლებისთვის**“ ყველფერი შესწირონ. ფაქტობრივად, ისინი შესწირავენ თავიანთ ერებს, მათ უსაფრთხოებას და არ გაექცევიან ღვთის მიერ დაგეგმილსიკვდილს.

ლუქსი 8: „ **და მათი გვამები იქნება დიდი ქალქის მოედანზე, რომელსაც სულიერი გაგებით უწოდებენ სოდომს და ეგვიპტეს, სადაც ჯვარს აცვეს მათი უფალი.** »

„ ცხედრები “ არის „ ორი მოწმის “, რომელთა პირველი თავდასხმელებიც იმავე „ ქალქის “ „ სკვერში “ დახვრიტეს . ეს " ქალქი " არის პარიზი და ციტირებულ " ადგილს " თანმიმდევრულ დეწოდებოდა "ადგილი ლუი XIV", "ადგილი ლუი XV", "ადგილი de la Révolution" და აღნიშნავს ამჟამინდელ "ადგილ დე ლ კონკორდი". ათეიზმი არცერთ რელიგიურ ფორმას არ აკეთებს რაიმე სიკეთეს. გილოტინირებულ მსხვერპლები სწორედ რელიგიური კუთვნილების გამოსცემენ. და როგორც „ მე-4 საყვირის “ გზავნილი გვასწავლეს, სამიზნეები არის ჭეშმარიტი სინათლე (მზე), ცრუ კოლექტივი (მთვარე) და ნებისმიერი ინდივიდუალური რელიგიური მაცნე (ვარსკვლავი). გარდა ამისა, გარკვეულ კორუმპირებულ რელიგიური ფორმები მიიღება იმ პირობით, რომ ისინი შეესაბამება დომინანტური ათეიზმის ნორმებს. ამგვარად, ზოგიერთი მღვდელი დაცინვით იღებს სახელს „გადგმებულ“. Spirit ადარებს პარიზს, საფრანგეთის დედაქალქს, " სოდომს " და " ეგვიპტეს ". თავის უფლების პირველი ნაყოფი იყო სექსუალური ექსცესები, რომელსაც თან ახლდა ტრადიციული სოციალური და ოჯახური კონვენციების რღვევა. ამ შედარებას დროთა განმავლობაში ტრაგიკული შედეგები მოჰყვება. სული გვეუბნება, რომ ამ ქალქს „ სოდომის “ და „ ეგვიპტის “ ბედი ეწევა, რომელიც ღმერთისთვის ცოდვისა და მის წინააღმდეგ აჯანყების სტანდარტულს იმბოლოდ იქცა. და ნიელს 2-7-8-ში დაგმოხილ, „ბერძნულ“ ფილოსოფიურ „ ცოდვასთან “ ზემოაღნიშნული კავშირი დადასტურებულია აქ. ბერძნულ ცოდვის ამღვთაებრივი სტიგმატიზაციის სრულდგასაგებად, გავითვალისწინოთის ფაქტი, რომ ათენის მცხოვრებთათვის სახარების წარდგენის ფილოსოფიური სიტყვების მცდელობისას, პავლე მოციქული ჩავარდა და განდევნეს ადგილიდან. ამიტომაც ფილოსოფიური აზროვნება სამუდამოდ დარჩება შემოქმედი ღმერთის მტრად. დროთა განმავლობაში და მის დასასრულმდე, ეს ქალქი სახელად "პარიზი" შეინარჩუნებს და ამქმედებებით და ამოწმებს ამ ორსახელთან შედარების სიზუსტეს, სექსუალური და რელიგიური ცოდვის სიმბოლოებს. მისი სახელს მიღმა "პარიზი" დევს "პარიზის" მემკვიდრეობა, სიტყვა, რომლის კულტური წარმოშობა ნიშნავს "ქვაბის პირებს", დრამატულად წინასწარმეტყველური სახელი. რომაულ ხანაში ეს ადგილი იყო ეგვიპტელთა ქალღმერთის, ისისის წარმართთა თავჯანისმცემელთა დასაყრდენი, მაგრამ

ასევე პარიზის სცენა და ცინიკური გამოსახულება, ტროას მეფის, მოხუცი პრიამის ვაჟი. მრუშობის ავტორი ბერძენი მეფის მენელოსის მეუღლესთან, მშვენიერ ელენასთან, ის იქნება პასუხისმგებელი საბერძნეთთან ომზე. წარუმატებელი ალვის შემდეგ, ბერძნები უკან დაიხიეს და სანაპიროზე უზარმაზარი ხის ცხენი დატოვეს. ფიქრობდნენ, რომ ეს იყო ბერძენი ღმერთი, ტროელებმა ცხენი ქალქში შეიყვანეს. და შუადამისას, როცა ღვინო და ქეიფი დასრულდა, ცხენებიდან გამოვიდნენ ბერძენი ჯარისკაცები და გაუღეს კარი ჩუმი და ბრუნებულ ბერძნულ ჯარს; და მოკლეს ქალქის ყველ მკვიდრი, მეფიდან დაწყებულ და დამთავრებულ. ეს ტროას ქმედება გამოიწვევს პარიზის დაკარგვას ბოლო დღეებში, რადგან გაკვეთილს უგულბელოდით ის გაიმეორებს თავის შეცდომებს თავის ტერიტორიაზე კოლონიზებულ მტრების დაყენებით. პარიზის სახელს აღებამდე ქალქს ერქვა "ლუტესი", რაც ნიშნავს "სუნთან ჭაობას"; მისი სევდიანი ბედის მთელი პროგრამა. „*ეგვიპტესთან*“ შედარება გამართლებულია, რადგან რესპუბლიკური რეჟიმის მიღებით საფრანგეთი ოფიციალურად ხდება პირველი ცოდვილი რეჟიმი დასავლურ სამყაროში. ამ ინტერპრეტაციას რევ.17:3-ში დაადასტურებს „მხეცის“ „*ალსფერი*“ ფერი, უკანასკნელი დღეების მონარქიული და რესპუბლიკური კოალიციების გამოსახულება, რომელიც აგებულია საფრანგეთის მოდელზე. სიტყვით: „*მაშინაც კი, სადაც მათი უფალი ჯვარს აცვებს*“, სული ამახვილებს შედარებას ფრანგულ ათეიზმის ქრისტიანულ რწმენისა და მესიის იესო ქრისტეს ებრაულ ეროვნულ უარყოფას შორის; რადგან ეს ორი სიტუაცია იდენტურია და ისინი მოიტანენ ერთსა და იმავე შედეგებს და უპატივცემულობისა და უსამართლობის იგივე ნაყოფს. ეს შედარება გაგრძელდება შემდეგ მუხლებში.

ეგვიპტე " უწოდა, ღმერთი საფრანგეთს ადრებს ფარონს, ადამიანის წინააღმდეგობის ტიპურ მოდელს, რომელიც ეწინააღმდეგება მის ნებას. იგი შეინარჩუნებს ამ მემბოხე პოზიციას მის განადგურებამდე. არასოდეს არ იქნება მონანიება მისი მხრიდან. უწოდებს „*ბოროტს სიკეთეს და კეთილ ბოროტს*“, ის ჩაიდენს ღმერთის მიერ განხორციელებულ უმძიმეს ცოდვებს; ეს „ნათების“ მოწოდებით, „ბნელ“ მოაზროვნეების, რომლებმაც დააფუძნეს „მისი ადამიანის უფლებები“, რომლებიც

ეწინააღმდეგებიან ღმერთის უფლებებს. და ბევრი ხალხი, მის მოდელს მიზამავს, თუნდაც 1917 წელს, ძლევამოსილი რუსეთი, რომელიც გაანადგურებს მას ატომური აფეთქებით "მეექვსე საყვირის" დროს, რაც მის სახელს "პარიზი" წინასწარმეტყველებდა კელტურ ენაზე. ენა, რაც ნიშნავს "ისინი ქვაბში". ამიტომ ის ბოლომდე დარჩება და ვერ დაინახავს ღმერთს განსაცდელუბში, რაც მას გაანადგურებს მის გაანადგურებამდე. იმიტომ რომ მიზანში და უმიზნა და არ გაუშვებს სანამ აღარიქნება.

ლექსი 9: „სამ და ნახევარი დღის განმავლობაში ხალხებიდან, ტომებიდან, ენებიდან და ერებიდან იხილვენ მათ გვამებს და არ დაუშვებენ მათი გვამების საფლავში ჩასვენებას.“

საფრანგეთში ხალხი რევოლუციაში შევიდა 1789 წელს, ხოლო 1793 წელს მათ სიკვდილთ დასაჯეს თავიანთი მეფე, შემდეგ კი დედოფალო, ორივეს საჯაროდ მოჰკვეთეს თავი ქალქის დიდ ცენტრალურ მოედანზე, რომელსაც თანმიმდევრულად ეწოდებოდა "ადგილი ლუი XV", "რევოლუციის ადგილი" და ამჟამად, "ადგილდე ლკონკორდი". დესტრუქციული მოქმედების დროს „სამნახევარი დღის“ მიწერით, სული, როგორც ჩანს, მოიცავს ვალის ბრძოლს, სადაც 1792 წელს რევოლუციონერებმა და უპირისპირდნენ და დამარცხეს ევროპულ სამეფოების სამეფო ლშქარი, რომლებიც თავს დაესხნენ რესპუბლიკურ საფრანგეთს, მათ შორის ავსტრიას. დედოფალო მარიანტუანეტას წარმოშობის ოჯახიდან. ამ სიმულსილს წარმოშობის გასაგებად, უნდა გვახსოვდეს, რომ პაკ-სამეფო კოალიციის მიერ 1260 წლიანმა ყოველგვარი შეურაცხყოფის შედეგად დასრულდა ფრანგი ხალხის გაღიზიანება, რომელიც ექსპლუატაციის, არასათანადო მოპყრობის, დევნისა და მთლიანად განადგურების შედეგად მოხდა. ლუის ბოლო ორი მეფობა ყურადღება! რესპუბლიკა არ არის და არც იქნება კურთხევა საფრანგეთისთვის. ის ბოლომდე, მეხუთე ფორმაში, აიტანს ღვთის წყევლს და თავად ჩაიდენს შეცდომებს, რომლებიც მის დაცემას გამოიწვევს. ეს სისხლსმსმელო რეჟიმი თავისი სათავედან გადაიქცევა „ადმიანის უფლებათა“ და ჰუმანიზმის ქვეყნად, რომელიც საბოლოოდ დიცავს დამნაშავეს და თავისი უსამართლობის მეშვეობით მსხვერპლს გააფუჭებს. ის მიესალმება კიდევ თავის მტრებს და დააყენებს მათ თავის ტერიტორიაზე, ყველზე უარესად მიზამავს ტროას ქალქის ცნობილ მაგალითს, რომელიც ცნობილია ბერძნების მიერ

და ტოვებულ ხის ცხენის შემოღებით, როგორც ადრე ვნახეთ.

ლექსი 10: " და მათ გამო გაიხარებენ და გაიხარებენ დედა მიწის მკვიდრნი და გაუფხავნიან ძღვენს ერთმანეთს, რადგან ეს ორი წინასწარმეტყველო ტანჯავდა დედა მიწის მკვიდრთ »

ამ ლექსში სული მიზნად ისახავს იმ დროს, როდესაც განგრენის ან კიბოს მსგავსად, ფრანგული ფილსოფიური ბოროტება გავრცელდება და გავრცელდება, როგორც ჭირი სხვა დასავლურ ქვეყნებში. აბი აღნიშნავს „დროის ნიშანს“ „ მე-ნ ბეჭდით“; ის, სადაც „ მზე ცხენის ტომარა სავით შავი ხდება“: ბიბლიის შუქი ქრება, ჩახშობილ თავის უფალი მოაზროვნეთა ფილსოფიური წიგნებით.

სულიერი კითხვისას, განსხვავებით " ცათსას უფევლის მოქალაქეებისგან "; რომლებიც განსაზღვრავენ იესოს რჩეულს, " დედა მიწის მკვიდრნი " აღნიშნავენ ამერიკელ პროტესტანტებს და ზოგადად ადამიანებს, რომლებიც მემამბოხეს ღმერთისა და მისი ჭეშმარიტების მიმართ. ევროპული და კიდევ უფრო მეტი ამერიკული სამეფოს ხალხი საფრანგეთისკენ იყურება. იქ ხალხი ანადგურებს მის მონარქიას და კათოლიკურ ქრისტიანულ რელიგიას, რომელიც ემუქრება ბიბლიის წაკითხულ ადამიანებს, „ ორ მოწმეს“, მისი „ჯოჯოხეთის“ „ ტანჯვით“; რეალური „ ტანჯვა“, რომელიც მხოლოდ უკანასკნელი განკითხვისთვისაა განკუთვნილი, რათა გაანადგურონ ცრუ რელიგიური ადამიანები, რომლებიც თავად იყენებენ მოტყუებით ამ სახის საფრთხეს, გამოცხადების 14:10-11-ის მიხედვით. უცხოელებიც, იგივე ძალდობის მსხვერპლ საფრანგეთის ფარგლებს გარეთ, იმედოვნებენ, რომ ისარგებლებენ ამ ინიციატივით. ეს მითუმეტეს, რომ ლუი XVI-ის მიერ გაცემული საფრანგეთის მხარდაჭერით მსოფლოში, რამდენიმე წლათ ადრე, ჩრდილოეთ ამერიკის ახალმა შეერთებულმა შტატებმა იპოვეს დამოუკიდებლობა, განთავისუფლდნენ ინგლისის ბატონობისგან. თავის უფლება მოძრაობაშია და მალე ბევრად ადამიანს გაიმარჯვებს. ამ მეგობრობის ნიშნად " ისინი ერთმანეთს გაუფხავნიან საჩუქრებს ". ერთ-ერთი ასეთი საჩუქარი იყო ფრანგული საჩუქარი ამერიკელებისთვის "თავისუფლების ქანდაკება", რომელიც 1886 წელს ნიუ-იორკის მოპირდაპირე კუნძულზე დაიდგა. ამერიკელებმა და უბრუნეს ჟესტი და შესთავაზეს მას ასე, რომელიც აღმართულია 1889

წელს, მდებარეობს პარიზში, კუნძულ სენას შუაგულში, ეიფელს კომპთან ახლოს. დმერთი მიზნად ისახავს ამ ტიპის მღვენს, რომელიც ავლენს გაზიარებას და გაცვლს, რაც წარმოადგენს გადაჭარბებული თავისუფლების წყველს, რომლის მიზანია მისი სულიერი კანონების იგნორირება.

ლექსი 11: „*და სამნახევარი დღის შემდეგ ღვთის სიბრძნის სული შევიდა მათში და დადგნენ ფეხზე; და დიდი შიში და ეუფლ მათ ვინც მათხედავდა.*»

1792 წლის 20 აპრილს საფრანგეთს დაემუქრნენ ავსტრია და პრუსია და ჩამოაგდეს მისი მეფე, ლუი XVI, 1792 წლის 10 აგვისტოს. რევოლუციონერებმა გაიმარჯვეს ვალში 1792 წლის 20 სექტემბერს. მეფე ლუი XVI გილოტინირებული იქნა 1793 წლის 21 იანვარს. 1794 წლის 28 ივლისს დიქტატორი რობესპიერი და მისი მეგობრები რიგრიგობით გილოტინირებული იქნა. 1795 წლის 25 ოქტომბერს „კონვენცია“ შეიცვალა „დირექტორიით“. 1793 და 1794 წლების ორი „ტერორი“ ერთად გაგრძელდა მხოლოდ ერთი წელი. 1792 წლის 20 აპრილდან 1795 წლის 25 ოქტომბრამდე, ზუსტად აღმოვაჩინე ეს პერიოდი, რომელიც იყო „სამნახევარი დღე“ წინასწარმეტყველებული ან „სამნახევარი“ რეალური წელი. მაგრამ ვფიქრობ, რომ ხანგრძლივობა სულიერ მესიჯსაც ატარებს. ეს პერიოდი წარმოადგენს ნახევარ კვირას, რამაც შეიძლება გამოიწვიოს იესო ქრისტეს მიწიერი მსახურების მინიშნება, რომელიც გაგრძელდა ზუსტად „სამნახევარი წინასწარმეტყველური დღე“ და დასრულდა მესიის, იესო ქრისტეს სიკვდილთ. სული თავის მოქმედებას ადრებს ბიბლიას, მის „*ორ მოწმეს*“; რომლებიც ასევე მოქმედებდნენ და ასწავლდნენ პარიზის რევოლუციის მოედანზე და წვამდე. ამ შედარებით, ბიბლია, ეს რწმენა, იდენტიფიცირებულია იესო ქრისტესთან, რომელიც მასში კვლავ ჯვარს აცვეს და „*გახვრეტილა*“, როგორც ეს მითითებულია გამოცხადების 1:7-ში. სისხლისღვრამ ფრანგი ხალხი შეაშინა. ასევე, სისხლისმსმელო კონვენციის მისი ლიდრის, მაქსიმილიენ რობესპიერის და მისი მეგობრების კუტონისა და სენტ-ჟუსტის სიკვდილთ დასჯის შემდეგ, შემაჯამებელი და სისტემატური სიკვდილთ დასჯა შეწყდა. ღვთის სულმა გააღვიძა ადამიანთა სულიერი წყურვილი და რელიგიის პრაქტიკა კიდევ ერთხელ გახდა კანონიერი და უპირველეს ყოვლისა თავისუფალი. სამაშველო "ღვთის შიში" კვლავ გამოჩნდა და ბიბლიისადმი ინტერესი კვლავ

გამოვლნდა, მაგრამ სამყაროს აღსასრულმდე მას შეებრძოლება და შეეჯიბრება თავისუფალი მოაზროვნეების მიერ დაწერილი ფილოსოფიური წიგნები, რომელთა ბერძნული მოდელი წინა პლანზეა. მისი სხვადასხვა ფორმები.

ლექსი 12: „და მოესმათ ხმა ზეციდან, რომელიც ეუბნებოდა მათ: ადით აქ; და ამაღლდნენ ზეცაში ღრუბელში; და მათმტრებმა დაინახეს ისინი.“

ეს ღვთაებრივი განცხადება ეხება ბიბლიურ „ორ მოწმეს“ 1798 წლის შემდეგ.

იესოსთან შედარება გრძელდება, რადგან სწორედ ის დაინახეს მისმა რჩეულებმა (ელა წინასწარმეტყველს შემდეგ) ზეცადამაღლება მათი მზერის წინ. მაგრამ, თავის მხრივ, მისი საბოლოო დროის რჩეულები იგივენაირად იმოქმედებენ. მათი მტრებიც დაინახავენ მათ ზეცად ამაღლებას ღრუბელში, სადაც იესო მათ თავისკენ მიიზიდავს. მხარდაჭერა, რომელსაც ღმერთი აძლევს თავის საქმეს, იგივეა, იესო ქრისტესთვის, მისი რჩეულისთვის და საფრანგეთის რევოლუციის ამკონტექსტში, ბიბლია 1798 წლის შემდეგ. წინასწარმეტყველური ხანგრძლივობის დასასრულს დასადასტურებლად „1260 დღე“ - წელი. 1799 წელს, პაპი პიუს VI გარდაიცვალა ვალენს-სურ-რონის ციხეში, რითაც შესაძლებელი გახდა 1843-44 და 1994 წლებში მშვიდობის ხანგრძლივი პერიოდი 150 წლის განმავლობაში, რომელიც წინასწარმეტყველებდა აპოკალიფსის „ხუთი თვის“ სახით: 9: 5-10. . ლუდოვიკო XVI-ის სიკვდილი, მონარქიის შეწყვეტა და პატიმარი პაპის სიკვდილი სასიკვდილო დარტყმას აყენებს რელიგიურ შეუწყნარებლობას " ზღვიდან ამომავალი მხეცის " გამოცხ. 13:1-3-ში. დირექტორიას კონკორდატი კურნავს მის ჭრილობას, მაგრამ მას აღარ აქვს სარგებლობა განადგურებულ სამეფო მხარდაჭერით, ის აღარ დევნის იმ დრომდე, სანამ პროტესტანტული შეუწყნარებლობა გამოჩნდება აპოკალიფსის "დედამიწიდან ამომავალი მხეცის" სახელთ. 13:11.

ლექსი 13: „იმ დროს იყო დიდი მიწისძვრა და დეცა ქალქის მეთაუნი წილი; ამ მიწისძვრას შვიდი ათასი კაცი შეეწირა, და ნარჩენები კი შეშინდნენ და ადიდებდნენ ზეცის ღმერთს.“

ამ ეპოქაში (ამ საათში) სულიერი სახით განხორციელდა „ მიწისძვრა “, რომელიც უკვე ნაწინასწარმეტყველები იყო ლსაბონის მიწისძვრის მიღწევით 1755 წელს, რომელიც ეხებოდა აპოკალიფსის 6:12-ის „ მეთქვსე ბეჭდის “ თემას . ღვთის სულის

თანახმა დქალქმა პარიზმა დაკარგა მოსახლეობის "მეათედი". მაგრამ სხვა მნიშვნელობა შეიძლება ეხებოდეს და ნ.7:24-ისა და გამოცხადების 13:1-ის მიხედვით, რომის პაპის კათოლიციზმს დაქვემდებარებულ „ათი რქის“ მეათე ნაწილ ან დასავლური ქრისტიანული სამეფოები. რომის მიერ რომის კათოლიკური ეკლესიის „უფროს ქალშვილად“ მიჩნეულ საფრანგეთი ჩავარდა ათეიზმში, ჩამართვა მას მხარდაჭერა და წავიდა იქამდე, რომ გაანადგურა მისი ავტორიტეტი. მე-4 საუკუნის გამოავლენა ეს: „მზის მესამე ნაწილად ძვრა“; მესიჯი „ამ მიწისძვრას შვიდი ათსი კაცი შეეწირა“ ადასტურებს იმას, რომ უამრავი (ათსი) რელიგიური „კაცი“ (შვიდი: იმდროინდელი რელიგიური სიწმინდე) დაიღუპა ამ საზოგადოებრივ პოლიტიკურ მიწისძვრას.

ლექსი 14: „მეორე ვაი გავიდა. აჰა, მესამე ვაი მალე მოვა“.

ამრიგად, სისხლს ინტენსიურმა დაღვრამ გააცოცხლ ღვთის შიში და შეწყდა "ტერორი", რომელიც შეცვალ ნაპოლეონ I-ის იმპერიამ "არწივმა", რომელიც აუწყებს ბოლოს ამ "საყვირს", სამ "დიდი უბედურებას". დედა მიწის. იმის გათვალისწინებით, რომ განცხადება მოჰყვა საფრანგეთის რევოლუციას 1789 წლ და 1798 წლმდე, მე-14 სტროფში მას მიწერილ „მეორე უბედურება“ პირდაპირ არ შეიძლება ეხებოდეს მას. მაგრამ სულისთვის ეს არის გზა იმისა, რომ გვითხრას, რომ საფრანგეთის რევოლუციის ახალი ფორმა გამოჩნდება იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე. თუმცა, გამოცხ. 8:13-ის მიხედვით, „მეორე ვაი“ აშკარად ეხება მე⁻⁶ მე⁻⁶ თემას. Rev.9:13-ის საყვირი, რომელიც ზუსტად „მოკლავს კაცთა მესამედს“, სანამ იესო ქრისტე დაბრუნდება, რათა შური იძიოს თავისი წმინდა ერთგული მსახურების უსამართლო მსჯავრისთვის მათი მოკვდავი მტრების, უკანასკნელი მეამბოხეების განადგურებით. ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რომ ფრანგი რევოლუციონერების მიერ გამოწვეული ხოცვა-ჟლეტის მსგავსად, ღმერთი აწყობს მესამე მსოფლიო ომის ხოცვა-ჟლეტას, ამჯერად ბირთვულს, რომელიც მნიშვნელოვნად შეამცირებს დედა მიწის მკვიდრთა რაოდენობას მის აღმოფხვრამდე. ორიგინალური "უფსკრულს" გამოჩენა, იესო ქრისტეს საბოლოო დესტრუქციული ჩარევის შემდეგ.

მეორე ვაი "ს- ორმაგი მნიშვნელობა აკავშირებს მეოთხე საყვირს მეექვსეს სულიერი

მიზეზის გამო. გამოცხადების სტრუქტურა ქრისტიანული ეპოქის დროს ორ ნაწილად ჰყოფს. პირველი „*უბედურება*“ სჯის 1844 წლამდე დასჯილ დამნაშავეებს, მეორეში კი – 1844 წლს შემდეგ, სამყაროს აღსასრულამდე. ახლ, ორი სადამსჯელო მოქმედება იზიარებს იმ მნიშვნელობას, რასაც ღმერთი ანიჭებს მის მეოთხე სასჯელს ლევიათა 26:25-ში: „*მე გამოვგზავნი მახვილს, რომელიც შურს იძიებს ჩემს აღთქმასზე*“. პირველი სასჯელო დაეკისრა ადამიანებს, რომლებმაც არ მიიღეს რეფორმაციის ცნობა, იესოს მიერ მომზადებულ სამუშაო მისი რჩეულისთვის, და მეორე, მათ ვინც არ უპასუხა ღვთის მოთხოვნას დაესრულებინა ეს რეფორმაცია 1843 წლიდან. გამოცხადებულ შუქი რომელსაც ღმერთი აშენებს ეს მუდმივი რეფორმაცია იქნება წარმოდგენილი იმ საათამდე, როდესაც მაღლოს დრო დასრულდება.

იმ საგნებისა და ქმედებების განხილვით, რომლებიც ღმერთმა მიაწერა საფრანგეთის რევოლუციის კაცებს 1789 წლიდან 1795 წლამდე, ჩვენ ვპოულობთ იმას, რაც მას შეუძლია ბოლო დღეების დასავლელ კაცებს მიაწეროს. ჩვენ ვხვდებით იგივე ზიზღს, იგივე უპატივცემულობას და სიძულვილს რელიგიური წეს-ჩვეულებებისა და მათ მიმართ, ვინც მათ ასწავლს; ქცევა, რომელიც ამჯერად მეცნიერებისა და ტექნოლოგიების არაჩვეულებრივი განვითარების შედეგია. მშვიდობის წლებში ათეიზმმა და ცრუ რელიგიამ დაიპყრო დასავლური სამყარო. ამიტომ ღმერთს აქვს კარგი მიზეზი, რომ შემოგვთავაზოს ამ თემისთვის ორმაგი კითხვა; „*გადარჩენილთა*“ ქცევა, რაც მთავარი განსხვავებაა რევოლუციურ ეპოქასა და კაცობრიობის ბოლო დღეების სამეცნიერო დროს შორის. უფრო გასაგებად რომ ვთქვათ, გამოცხადების 11:11-დან 13-მდე, პირველი წაკითხვის „*გადარჩენილებმა*“, რომელიც ეხება „*მეოთხე საყვირს*“, „*მოინანიეს*“, ხოლო მეორეს „*გადარჩენილებმა*“, რომელიც ეხება „*მეექვსე საყვირს*“ მოინანიეს. არა,“ გამოცხადების თანახმად, 9:20-21.

მესამე „*დიდი ვაი*“ (ცოდვილთა თვის): ქრისტეს მართლმსაჯულების დიდებულ დაბრუნება

ლუქსი 15: „*მეშვიდე ანგელოზმა გაისმა. და იყო დიდი ხმები ზეცაში, რომლებიც ამბობდნენ: ქვეყნიერების სამეფოები ჩვენს უფალსა და მის*

ქრისტეს ეკუთვნის; და ის იმეფებს უკუნითი უკუნისამდე.»

თავის ბოლო თემაა „მეშვიდე საყვირი“, რომელიც აღნიშნავს, შეგახსენებთ, იმ მომენტს, როდესაც უხილვი შემოქმედი ღმერთი თავს ავლენს მტრების თვალში, ადასტურებს აპოკ.1:7: „აჰა, ის მოდის. ღრუბლები და ყოველ თვალს დაინახავს მას; მათაც კი, ვინც ის გახვრეტილ.“ „ვინც გახვრიტა იგი“, ვინც გაჭრა იესო, მისი მტრები არიან ქრისტიანული ეპოქის ყველ პერიოდიდან, მათ შორის ბოლო პერიოდიდან. ისინი ხვრიტეს, დევნიდნენ მის ერთგულ მოწაფეებს, რომლებზედაც მან განაცხადა: „რადგან ეს გაუკეთე ჩემს ერთ-ერთ უმცირეს ძმას, მე გამიკეთე“ (მათ. 25:40). ციდან ხმამაღალი ხმები ისმის ამ მოვლენის აღსანიშნავად. ესენი არიან ზეცის მკვიდრნი, რომლებმაც უკვე გამოთქვეს საკუთარი თავი ეშმაკისა და მისი დემონების ზეციდან განდევნას გამარჯვებულ ქრისტეს მიერ, სახელწოდებით „მიქაელ“ გამოცხ. 12:7-დან 12-მდე. ისინი მონაწილეობენ სიხარულში. არჩეულ, თავის მხრივ განთავისუფლებულ და გამარჯვებულ იესო ქრისტეს მიერ. მიწიერი ცოდვის ისტორია შეწყდება ღვთაებრივი ქრისტეს პირით განადგურებულ ცოდვილების ნაკლებობის გამო. ეშმაკი, "ამ სამყაროს უფლისწული", იესოს მიხედვით, კარგავს თავის ფლობას ღვთის მიერ განადგურებულ ცოდვილ სამყაროზე. ის კიდევ ათსიწელი დარჩება უკაცრიელ დედამიწაზე, არავის ზიანის მიყენების გარეშე, სანამ ელოდება მის სრულ განადგურებას ბოლო განკითხვისას ყველ სხვა ცოდვილთან ერთად, რომლებსაც ღმერთი ამ მიზნითა დადგენს.

იესო ქრისტეს სისხლთ გამოსყიდულ რჩეულთა დიდი ზეციური ბედნიერება

ლუქსი 16: "და ოცდაოთხი უხუცესი, რომლებიც ისხდნენ ღვთის წინაშე თავიანთ ტახტებზე, პირქვე დაემხო და თაყვანისცემს ღმერთს."

რჩეულები შევიდნენ ღვთის ზეციურ სასუფეველში, ისხდნენ ტახტებზე ღვთის წინაშე, ისინი იმეფებენ ან განიკითხავენ ბოროტებს გამოცხ. 20:4-ის მიხედვით. ეს ლუქსი იწვევს გამოსყიდულთა ზეციური დასაწყისის კონტექსტს Rev.4-ში. ეს მუხლო წარმოგვიდგენს იმ ფორმას, რომელიც უნდა მიიღოს ღვთის ჭეშმარიტმა თაყვანისცემამ. პროსტრაცია, დაჩოქება, სახე ქვემოთ, არის ღმერთის მიერ ლუგიტიმირებული ფორმა.

ლექსი 17: „ ამბობს: გმადლობთ, უფალო ღმერთო ყოვლისშემძლე, რომელიც ხარ და ვინც იყო, რომ დაისაკუთრე შენი დიდი ძალა და დაისაკუთრე შენი სამეფო. »

გამოსყიდულები განაახლებს მადლოერებას და ემხობიან იესო ქრისტეს, „ ყოვლისშემძლე ღმერთს, რომელიც არის და იყო“ „და რომელიც მოვიდა“, როგორც გამოცხადდა გამოცხადება 1:4. „ შენ გაითავისე შენი დიდი ძალა“, რომელსაც უარყავი შენი რჩეულს გადასარჩენად და შენი სიკვდილთ გამოისყიდე მათი ცოდვების ფასი შენი „კრავის“ მსახურებაში; „ღვთის კრავი, რომელიც ართმევს ქვეყნიერების ცოდვებს.“ თქვენ „ დაისაკუთრეთ თქვენი სამეფო“; შემოთავაზებული კონტექსტი ნამდვილდ არის ის, სადაც სულმა წაიყვანა იოანე Rev.1:10-ში; დედამიწაზე ქრისტეს კრების ისტორია წარსულშია. ამ ეტაპზე არჩეულ თანამდებობის პირებს უკან დგას „ შვიდი კრება“. იესოს მეფობა, რჩეულთა რწმენის იმედი სობიექტი, რეალობა დიქცა.

ლექსი 18: „ გაბრაზდნენ ერები; და მოვიდა შენი რისხვა და დაგა დრო, რომ განიკითხო მკვდრები, და აჯილდოვო შენი მსახურები წინასწარმეტყველები, წმინდანები და შენი სახელის მოშიშები, პატარები და დიდები, და გაანადგურე ისინი, ვინც ანადგურებს დედამიწას. »

ამ მე-18 მუხლში ჩვენ ვპოულობთ ძალიან სასარგებლო ინფორმაციას წინასწარმეტყველებულ მოვლენების თანმიმდევრობის შესახებ. მე⁶ საყვირი მოკლეს – კაცების მესამედი არის „ ერები გაღიზიანებულ“ და ჩვენს თვალწინ, 2020-2021 წლებში, ჩვენ ვხედავთ ამ გაღიზიანების მიზეზებს: Covid-19 და გამოწვეული ეკონომიკური დაზარება, ისლამური აგრესია და სასწრაფოდ რუსეთის შეტევა. თავის მოკავშირეებთან ერთად ამ საშინელო და დამაზარებელი კონფლიქტის შემდეგ, „ დედამიწის მხეცის“ მიერ, ანუ ამერიკელ და ევროპელ გადარჩენილთა პროტესტანტული და კათოლიკური კოალიციის მიერ საკვირაო კანონის გამოცხადების შემდეგ, ღმერთმა დაასხა მათ „ მისი რისხვის შვიდი უკანასკნელი ჭირი“. აღწერილ Rev.16-ში. მეშვიდეზე იესო გამოჩნდა, რათა გადაერჩინა თავისი რჩეული და გაენადგურებინა დაცემული. შემდეგ მოდის მეშვიდე ათასწლეულს „ ათასი წლისთვის“ მომზადებული პროგრამა. სამოთხეში, გამოცხადების 4:1-ის მიხედვით, მოხდება ბოროტთა სამსჯავრო: „ და დაგა მკვდრების განსჯის დრო“. წმინდანები იღებენ

თავიანთ ჯილდოს: მარადიულ სიცოცხლეს, რომელიც იესო ქრისტემ აღუთქვა თავის რჩეულებს. მათ საბოლოოდ მიიღეს დიღის ვარსკვლავი და გვირგვინი და ჰპირდნენ რწმენის ბრძოლაში გამარჯვებულ რჩეულებს: „და აჯილდოვე შენი მსახურები წინასწარმეტყველები“¹. ღმერთი აქ იხსენებს წინასწარმეტყველების მნიშვნელობას ყველ საუკუნეში (2 პეტ.1:19-ის მიხედვით) და განსაკუთრებით ბოლო დღეებში. „წმინდანები და შენი სახელს შემნი“² არიან ისინი, ვინც დადებითად გამოეხმაურნენ გამოცხადების სამი ანგელოზის გზავნილებს; მათგან პირველი იხსენებს სიბრძნეს, რომელიც შედგება მისი შიშისგან, მისი მორჩილებისგან და მისი მცნებების და უმორჩილებლობისგან, რომელიც ამბობს: „გეშინოდეთ ღვთისა და დიდება მიეცით მას“, მისი შემოქმედი ღმერთის თვალაზრისით, „რადგან დაგა მისი განკითხვის ჟამი. და თაყვანი ეცით მას, ვინც შექმნა ცა, ზღვა და მიწა და წყლის წყაროები“.

ლუქსი 19: „და გაიხსნა ღვთის ტაძარი ზეცაში და გამოჩნდა მისი აღთქმის კიდობანი მის ტაძარში. და იყო ელვა, ხმები, ჭექა-ქუხილი, მიწისძვრა და დიდი სეტყვა.»

გამოცხადების ამ წიგნში აღმრულო ყველ თემა ემთხვევა ჩვენი ღვთაებრივი უფლოს იესო ქრისტეს დიდებულ დაბრუნების ამ ისტორიულ მომენტს. ეს ლუქსი მიზნად ისახავს კონტექსტს, სადაც შემდეგი თემები სრულდება და მთავრდება:

Rev.1: ადგენტიზმი:

მუხლო 4: " იოანე შვიდეკლესიას, რომლებიც აზიასშია: მაღლო თქვენდა და მშვიდობა მისგან, ვინც არის, ვინც იყო და რომელიც უნდა მოვიდეს, და შვიდი სულისგან, რომლებიც მის ტახტზე არიან."

ლუქსი 7: „აჰა, დრუბლებით მოდის. და ყოველი თვალ დაინახავს მას, მათაც კი, ვინც ის გახვრეტილო; და დედა მიწის ყველ ტომი გლოვობს მის გამო. დიახ. ამინ!»

ლუქსი 8: „მე ვარ აღუა და ომეგა, ამბობს უფალო ღმერთი, რომელიც არის და რომელიც იყო და რომელიც უნდა მოვიდეს, ყოვლის შემძლე.»

ლუქსი 10: „უფლოს დღეს სულში ვიყავი და უკნიდან მომესმა ხმამაღალო ხმა, საყვირის ხმა“.

აპოკ.3: მეშვიდე შეკრება: „ლოდიკეის“ ეპოქის დასასრული (=გასამართლებული ხალხი).

გამოცხ.6:17: ღვთის რისხვის დიდი დღე
მეამბოხე ადამიანებზე “რა დგან მისი რისხვის
დიდი დღე და და ვინ შეიძლება გაუძლოს?”»

Apo.13: „ მხეცი, რომელიც ამოდის
დედა მიწიდან “ (პროტესტანტული და კათოლიკური
კოალიცია) და მისი საკვირაო კანონი; ლუქსი 15: „
და მიეცა მას მხეცის ხატის გაცოცხლება, რათა
მხეცის ხატი ილპარაკოს და ვინც არ სცემდა
თავვანს მხეცის ქანდაკებას, მოკლულიყო.»

Apo.14: ორი თემა „ მოსავლის “ (სამყაროს
დასასრული და რჩეულთა აღტაცება) და „ რთველი “
(ცრუმწყემსების ხოცვა-ჟლეტა მათი შეცდენილი
და მოტყუებული მიმდევრების მიერ).

16: ლუქსი 16: „ არმაგედონის ბრძოლის დიდი
დღე“

ღმერთის პირდაპირი და ხილული ჩარევის
საკვანძო ფორმულას, „ და იყო ელვა, ხმები, ჭექა-
ქუხილი, მიწისძვრა “, უკვე ციტირებულია გამოცხ.4:5-
ში და 8:5-ში. მაგრამ აქ სული ამატებს " და ძლიერი
სეტყვა "; სეტყვა, რომელთაც მთავრდება მეშვიდე,
შვიდი უვანასკნელი ჭირის " თემა გამოცხ.16:21-ში.

ამიტომ, იესო ქრისტეს დაბრუნების კონტექსტი
ადინიშნება ბოლო ადგენტიტური თემით, რომელიც
ამჯერად მოაქვს 2030 წლის გაზაფხულზე
არჩეულთა თვის შეთავაზებულ ჭეშმარიტ ხსნას,
რომელიც მიღებულია იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილი
სისხლთ. ეს არის მისი დაპირისპირების უამი
აჯანყებულებთან, რომლებიც ემზადებიან მისი
რჩეულების მოსაკლვად, რომლებიც უარს ამბობენ
რომაულ კვირაზე და ინარჩუნებენ ერთგულებას
ღვთის მიერ განწმენდილ შაბათისთვის, სამყაროს
შექმნის პირველი კვირიდან. მე-6-ის „ მეექვსე
ბეჭედი “ ასახავს ამ მეამბოხეების ქცევას და
შეშფოთებას, რომლებიც დაიჭირეს უფლს მიერ მისი
კურთხეული და საყვარელი რჩეულს განზრახ
გენოციდის დროს. უთანხმოების თემა წამოჭრილია ამ
მე-19 მუხლში. ეს ეხება საღვთო კანონს, რომელიც
დაცულია „ მოწმობის კიდობანში “ კარვის უწმინდეს
ადგილს და ებრაულ „ ტაძარში “. კიდობანი თავის
პრესტიჟს და მის ძალთან მაღალსიწმინდეს მხოლოდ
იმიტომ აკისრებს, რომ მასში მოცემულია კანონის
ცხრილები, რომლებიც ამოტვიფრულია ღვთის თითოთ,
პირადად, მოსეს, მისი ერთგული მსახურის

თანდასწრებით. ბიბლია საშუალებას გვამლევს გავიგოთ, რა იწვევს აჯანყებულთა ტერორს იესო ქრისტეს დაბრუნების დროს. აი, რას ამბობს 50-ე ფსალმუნის 1-დან 6-მდე მუხლები:

„*ასაფის ფსალმუნი. ღმერთი, ღმერთი, იაჰვე, ლპარაკობს და იხმობს დედმიწას, მზის ამოსვლადან მზის ჩასვლამდე. სიონიდან, სრულყოფილი სილმაზე, ღმერთი ბრწყინავს. მოდის, ღმერთო ჩვენო, ჩუმადარ რჩება; მის თვალი არის შთანთქმის ცეცხლი, მის გარშემო ძლიერი ქარიშხალი. ის უხმობს მაღლ ცას და მიწას, რათა განსაჯოს თავისი ხალხი: შეკრიბე ჩემთან ჩემი ერთგულები, რომლებმაც შეთანხმება დადეს ჩემთან მსხვერპლთა და ცა გამთაცხადებს მის სიმაართეს, რადგან ღმერთია მსაჯული.*»

ტერორის კონტექსტში, აჯანყებულები დაინახავენ ღვთის ათი მცნებიდან მეოთხე ტექსტს, რომელიც გამოსახულია ცაშიცეცხლს ასოებით. და ამ ღვთაებრივი მოქმედებით ისინი ეცოდინებათ, რომ ღმერთი სჯის მათპირველდა „*მეორე სიკვდილს*“.

მეშვიდე საყვირის “*თემის* ეს ბოლო მუხლი ცხადყოფს და ადასტურებს იმ მნიშვნელობას, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს თავის კანონს, რომელიც ეჭვქვეშ აყენებს მეამბოხე ცრუ ქრისტიანობას. ღვთაებრივი კანონი შემცირდა კანონისა და მაღლს სავარაუდო წინააღმდეგობის საბაზით. ეს შეცდომა გამოწვეულია პავლე მოციქულის მიერ თავის წერილებში ნათქვამი სიტყვების არასწორი გაგებით. ასე რომ, აქ მეგავაქარწყლებ ეჭვს მკაფიო და მარტივი ახსნა-განმარტებით. რომ.6-ში პავლე აპირისპირებს „*კანონიერებს*“ და „*მაღლს ქვეშ მყოფებს*“ მხოლოდ თავისი დროის კონტექსტიდან გამომდინარე, როდესაც იწყება ახალი შეთანხმება. ფორმულთ „*კანონის ქვეშ*“ ის აღნიშნავს ძველი შეთანხმების ებრაელებს, რომლებიც უარს ამბობენ ახალ შეთანხმებაზე, რომელიც დაფუძნებულია იესო ქრისტეს სრულყოფილ სამართლიანობაზე. და ის ასახელებს არჩეულ თანამდებობის პირებს, რომლებიც შედიან ამ ახალ აღიანსში ფორმულთ „*კანონთან*“. რამეთუ ეს არის მაღლთ მოტანილი სარგებელი, რომლის სახელთაც იესო ქრისტე სულიწმიდით ეხმარება თავის რჩეულს და ასწავლის წმინდა საღმრთო რჯულის სიყვარულს და ამორჩილებას. მისი ამორჩილებით, ის მაშინ არის „*კანონთან*“ და „*მაღლს ქვეშ*“ მყოფი, არც „*რჯულის ქვეშაა*“. კიდევ ერთხელ გავიხსენებ, რომ პავლე

ამბობს საღვთო კანონის შესახებ, რომ ის არის „წმინდა და მცნება სამართლიანი და კარგია“; რასაც მე ვუზიარებ მას იესო ქრისტეში. მიუხედავად იმისა, რომ პავლე აკრიტიკებს ცოდვას, ცდილობს დაარწმუნოს თავისი მკითხველი, რომ ქრისტეში ყოფნისას აღარ უნდა შესცოდოს, თანამედროვე აჯანყებულები იყენებენ მის ტექსტებს, რათა ეწინააღმდეგებოდნენ მას და აქცევენ იესო ქრისტეს, რომელსაც ისინი აცხადებენ, რომ არის და მკვიდრებული "ცოდვის მინისტრი". რომის მიერ 321 წლის 7 მარტი. მაშინ როცა პავლე აცხადებდა გალ2:17-ში: „მაგრამ სანამ ჩვენ ვცდილობთ გამართლებას ქრისტეს მეშვეობით, ჩვენც რომ ცოდვილები აღმოვჩნდეთ, იქნებოდა თუ არა ქრისტე ცოდვის მსახური? მისგან შორს!» მოდით, აღვნიშნოთ სიზუსტის მნიშვნელობა, „შორს“, რომელიც გმობს ცრუ თანამედროვე ქრისტიანულ მეამბოხე რწმენის რელიგიურ კონცეფციას და ეს 321 წლის 7 მარტიდან, იმთარიღიდან, როდესაც რომაული "ცოდვა" შევიდა და სავლურ და აღმოსავლეთ ქრისტიანულ რწმენაში წარმართი რომის იმპერატორის, კონსტანტინე¹ ის ავტორიტეტით.

მეშვიდე საყვირის "ამ კონტექსტში მთავრდება ღმერთის მიერ გამოყოფილი პირველი ექვსი ათასი წელი მიწიერი რჩეულების არჩევისთვის, მის საერთო პროექტში შვიდი ათასი წლის განმავლობაში. შემდეგ იხსნება მეშვიდე ათასწლეული, ანუ „ათასი წელი“ Rev.20, რომელიც ეძღვნება აჯანყებულთა ციურ სამსჯავროს იესო ქრისტეს მიერ გამოსყიდულ რჩეულს მიერ, თემა Rev.4.

გამოცხადება 12: დიდი ცენტრალური გეგმა

ქალო - რომაელი აგრესორი - ქალო უდაბნოში -
ფრჩხილები: ბრძოლა სამოთხეში - ქალო უდაბნოში -
რეფორმაცია - ათეიზმი -
ადვენტიტების ნარჩენი

გამარჯვებულ ქალო, ქრისტეს პატარძალი,
ღვთისკრავი

ლუქსი 1: "დიდი ნიშანი გამოჩნდა ზეცაში: ქალო
მზეში შემოსილ, მთვარე ფეხქვეშ და თორმეტი
ვარსკვლავის გვირგვინი თავზე." »

აქ ისევ რამდენიმე თემა მიჰყვება ერთმანეთს
რამდენიმე ფერწერასა თუ სცენაში. პირველი ცხრილი
ასახავს არჩეულ კრებას, რომელიც ისარგებლებს
იესო ქრისტეს, მისი ერთადერთი ხელმძღვანელის
გამარჯვებით, ეფეს. 5:23-ის მიხედვით. „ქალოს“
სიმბოლოს ქვეშ ქრისტეს „პატარძალი“ მოცულა
მალ. 4:2-ში ნაწინასწარმეტყველები „სიმაართის
მზეში“. ორმაგი განაცხადით, "მთვარე" სიბნელის
სიმბოლო არის "მის ფეხქვეშ". ეს მტრები არიან
ისტორიულ და ქრონოლოგიური თანმიმდევრობით,
ძველ შეთანხმების ებრაელები და ახლს დაცემულ
ქრისტიანები, კათოლიკეები, მართლმადიდებლები,
პროტესტანტები და ადვენტიტები. მის თავზე "
თორმეტი ვარსკვლავის გვირგვინი" სიმბოლოა მის
გამარჯვებაში ღმერთთან ალიანსში, 7, ადამიანთან, 5,
რაც ნიშნავს 12 რიცხვს.

ღვნილო ქალო საბოლოო გამარჯვება მდე

ლუქსი 2: "ორსულ და იყო და ყვიროდა
მშობიარობისას და მშობიარობის ტკივილებით." »

მე-2 მუხლი „დაბადების ტკივილები“ იწვევს
მიწიერ ღვინას, რომელიც წინ უძღოდა ზეციური
დიდების დროს. ეს გამოსახლება გამოიყენა იესომ
იოანეს 16:21-22-ში: „დედაკაცი მშობიარობისას წუხს,
რადგან დაღა მისი საათი; მაგრამ როდესაც მან
გააჩინა ბავშვი, მას აღარ ახსოვს ტანჯვა, რადგან
ის სიხარული იმით, რომ ადამიანი დაიბადა

ამქვეყნა და მიტომ თქვენც ახლ მწუხარებაში ხართ; მაგრამ ისევ გნახავ და გულო გიხარდება და სიხარულს აწავინ წაგართმევს.»

ქალთა წარმართი მღვწელო: რომი, დიდი იმპერიული ქალქი

მუხლი 3: „და კიდევ ერთი ნიშანი გამოჩნდა ცაში; და, აჰა, ეს იყო დიდი წითელი გველეშაპი, რომელსაც ჰქონდა შვიდი თავი და ათი რქა და თავზე შვიდი ღია დემა.»

მე-3 მუხლი განსაზღვრავს მის მღვწელს: ეშმაკს, რა თქმა უნდა, მაგრამ ის მოქმედებს ხორციელ მიწიერი ძალების მეშვეობით, რომლებიც დევნიან რჩეულებს, მისი ნების შესაბამისად. თავის მოქმედებაში ის იყენებს ორ თანმიმდევრულ სტრატეგიას; რომ "დრაკონისა" და ის "გველი". პირველი, "დრაკონის", არის წარმართული იმპერიული რომის მიერ გამოყენებული ღია შეტევა. ამგვარად, ჩვენ ვპოულობთ სიმბოლოებს, რომლებიც უკვე ჩანს და ნ.7:7-ში, სადაც რომი გამოჩნდა მეოთხე ურჩხული ცხოველს სახით „ათი რქით“. წარმართულ კონტექსტს ადასტურებს "ღია დემების" არსებობა, რომლებიც აქ არის მოთავსებული "შვიდ თავზე", რომაული ქალქის სიმბოლოა პო.17. ეს სიზუსტე იმსახურებს ჩვენს სრულ ყურადღებას, რადგან ის ჩვენზე მიუთითებს, ყოველ ჯერზე ამ სურათის წარმოდგენისას, „ტიარას“ მდებარეობით, წინასწარმეტყველურ ისტორიულ კონტექსტზე.

ქალთა რელიგიური მღვწელო: პაპის კათოლიკური რომი

ლუქსი 4: „მისმა კუდმა გამოათრია ცის ვარსკვლავების მესამედი და მიწაზე გადაადგო. დრაკონი დადგა მშობიარობის მოახლოებული ქალს წინაშე, რათა შთანთქა მისი შვილი.»

ჯოხის "სახელწოდებით, „გააბიჯოს წმინდა ქალქი 42 თვის განმავლობაში“.

დანელში რომის იმპერიის "ათი რქა" უნდა დაემკვიდრებინა პაპის "პატარა რქას" (538 წლდან 1798 წლამდე). ეს მემკვიდრეობა დადასტურებულია აქ Rev.12-ში, მე-4 მუხლი.

ტერმინი "კუდი", რომელიც მიზნად ისახავს ცრუ "წინასწარმეტყველო ქალ იეზებელ" Rev.2:20-დან, ასახავს ცრუქრისტიანული პაპის რელიგიური რომის ამ მემკვიდრეობას. და ნ.8:10-ში მოყვანილი ბრალდება აქ განახლებულია. მისი ხრიკებისა და

მაცდუნებლების მსხვერპლი, რომლებიც იმსახურებენ დაბადების „გველს“, ფეხქვეშ ითრევენ „ზეცის ვარსკვლავების“ ან „ცათ სასუფევლოს მოქალაქეების“ ტიტულს ქვეშ, რომელსაც იესო მიაწერს თავის მოწაფეებს. .” *მესამე მხარე ჩათრეულია თავის დაცემაში.*” მესამე არ არის მოხსენიებული მისი პირდაპირი მნიშვნელობით, არამედ, როგორც ყველგან წინასწარმეტყველებაში, როგორც გამოცდილქრისტიანთა საერთო რაოდენობის მნიშვნელოვანი ნაწილი. მსხვერპლმა შეიძლება გადააჭარბოს ამ პროპორციას ფაქტიურად მესამედით.

ლუქსი 5: *” მან შვა მე, რომელოც ყველ ერს უნდა მართავდეს რკინის კვერთხით და მისი შვილი დაიჭირეს ღმერთთან და მის ტახტთან. »*

ორმაგი განაცხადით, წინასწარმეტყველება იხსენებს, თუ როგორ ებრძოდა ეშმაკი მესიის საქმეს მისი დაბადებიდან მის გამარჯვებულსიკვდილმდე. მაგრამ ეს გამარჯვება არის პირმშო, რომლის შემდეგაც ყველ მისი რჩეული წარმატებას მიაღწევს, რათა იგივე ბრძოლს გააგრძელოს საბოლოო გამარჯვებამდე. იმ მომენტში, როდესაც მიიღებენ ციურ სხეულს, ისინი გაუზიარებენ მას ბოროტთა განსჯას და იქ ერთად, „*და მწყემსებენ ერებს რკინის კვერთხით*“, რომელოც გამოსცემს განაჩენს „*სატანჯველთა ტანჯვის შესახებ*“. *მეორე სიკვდილი*“ უკანასკნელი განაჩენი. ქრისტესა და მისი რჩეულის გამოცდილება ერწყმის ერთ საერთო გამოცდილებას და „*ღმერთთან და მის ტახტთან აყვანილო ბავშვის*“, მაშასადამე, ზეცის გამოსახულება არის რჩეულთა მიწიერი „ხსნა“. განხორციელდება 2030 წელს, შურისმაძიებელი ქრისტეს დაბრუნების დროს. ისინი განთავისუფლდებიან „*ტკივილებისგან მშობიარობა*“. ბავშვი წარმატებულ და გამარჯვებულ ჭეშმარიტი ქრისტიანული მოქცევის სიმბოლოა.

ლუქსი 6: *„ და გაიქცა ქალ უდაბნოში, სადაც ღმერთმა მოამზადა დგილი, რათა იქ ეკვება ათას ორას სამოცი დღე. »*

დევნოლო ასამბლეა მშვიდობიანი და განიარაღებულია, მისი ერთადერთი იარაღია ბიბლია, ღვთის სიტყვა, სულის მახვილი, მას შეუძლია გაქცევა მხოლოდ აგრესორების წინაშე. მე-6 მუხლი იხსენებს პაპის დევნის დროს წინასწარმეტყველურ „*1260 დღეს*“, ანუ 1260 რეალურ წლებს ეზეს 4:5-6 კოდის მიხედვით. ეს დრო ქრისტიანულ სარწმუნოებისთვის არის მტკივნეული განსაცდელის დრო, რომელოც

გვთავაზობს სიტყვა „უდაბნოს“ ხსენებით, სადაც მას „ღმერთი ხელმძღვანელობს“. ამგვარად, იგი იზიარებს გამოცხ. 11:3-ის „ორი მოწმის“ ტანჯვას. და ნ.8:12-ში ეს ღვთაებრივი წინადადება ასე იყო ჩამოყალიბებული: „ცოდვის გამო ლშქარი მარადიულს გადაეცა“; ცოდვა, რომელიც განხორციელდა 321 წლის 7 მარტიდან შაბათის დასვენების დღისადმი პატივისცემის მიტოვებით.

ფრჩხილის გახსნა: ბრძოლს ცაში

ლექსი 7: „და იყო ომი ცაში. მაიკლო და მისი ანგელოზები იბრძოდნენ დრაკონის წინააღმდეგ. და დრაკონი და მისი ანგელოზები იბრძოდნენ ,

წმინდანთა გამოცხადებული აღტაცება იმსახურებს გახსნას, რომელსაც სული წარმოგვიდგენს ერთგვარ ფრჩხილებში. ეს შესაძლებელი გახდება იესო ქრისტეს ცოდვასა და სიკვდილზე გამარჯვების გამო. ეს გამარჯვება და დასტურდა მისი მკვდრეთით აღდგომის შემდეგ, მაგრამ სული აქ გვიჩვენებს, რა შედეგები მოჰყვა მას ზეცის მკვიდრთათვის, რომლებიც ამ წუთამდე დემონებს და თავადასატანას ეფერებოდნენ.

ძალა მნიშვნელოვანია: ეს ზეციური კონფლიქტი, რომელიც ადამიანის თვალსთვის უხილავი და რჩა, ნათეს ჰყენს იესოს მიერ დედამიწაზე ყოფნისას წარმოქმნილი იდუმალ სიტყვების მნიშვნელობას. იოანეს 14:1-3-ში იესომ თქვა: „ნუ შეწუხდება თქვენი გული. გწამდეს ღმერთის და გწამდეს ჩემი. მამა ჩემის სახლში ბევრი სასახლეა. რომ არა, გეტყობდი. მე მოვამზადებ ადგილს შენთვის. და როცა წავალ და გაგიმზადებ ადგილს, ისევ მოვალ და ჩემთან წაგიყვან, რათა სადაც მე ვარ, თქვენც იყოთ.» ამ „ადგილს“ „მოამზადებისთვის“ მიცემული მნიშვნელობა გამოჩნდება შემდეგ ლექსში.

ლექსი 8: „მაგრამ ისინი არ იყვნენ ძლიერები და მათი ადგილი აღარიყო ზეცაში.»

ამ ციურ ომს არაფერი აქვს საერთო ჩვენს მიწიერ ომებთან; ის დაუყოვნებლივ არ იწვევს სიკვდილს და ორი დაპირისპირებული ბანაკი არ არის თანაბარი. დიდი შემოქმედი ღმერთი, რომელიც თავს წარმოაჩენს მთავარანგელოზის „მიქაელს“ თავმდაბალ და ძმურ ასპექტში, არის ერთი და იგივე ყოვლის შემძლე ღმერთი, რომლის წინაშეც ყველ მისი ქმნილება უნდა დაემორჩილოს და დაემორჩილოს. სატანა და მისი დემონები ის მემბოხე არსებები

არიან, რომლებიც მხოლოდ იმ უღებით ემორჩილებიან და ბოლოს, ვერ უწევენ წინააღმდეგობას და იმ უღებულნი არიან და ემორჩილნ, როცა დიდი ღმერთი თავისი ყოვლს შემძლეობით განდევნის მათ ზეციდან. მიწიერი მსახურების დროს იესოს ეშინოდა ბოროტი ანგელოზები, რომლებიც მას ემორჩილებოდნენ და ამოწმებდნენ, რომ ის ნამდვილ დიყო ღვთაებრივი პროექტის „ღვთის ძე“, რითაც დაწინაურდა იგი.

ამ მუხლში სული აზუსტებს: „მათი ადგილი აღარ იყო სამოთხეში“. ეს „ადგილი“, რომელიც ეკავათ ზეციურ აჯანყებულებს ღვთის სასუფეველში, უნდა განთავისუფლდეს, რათა ეს ზეციური სამეფო „განწმენდილი“ და „მომზადებული“ ყოფილიყო ქრისტეს რჩეულის მისაღებად მისი მოსვლს დროს მიწიერ აჯანყებულებთან მისი უკანასკნელ ბრძოლს დღეს. დღეებაში. სწორედ მაშინ წაიყვანს თავის რჩეულებს, „ისინი მუდამ მასთან იქნებიან, სადაც არ უნდა იყოს ის“ ან განწმენდილცაში, ასე „მომზადებული“ მათი მისაღებად. მაშინ დედა მიწის ნაწილი იქნება გაპარტახებული, როგორც ნაწინასწარმეტყველები იყო სიტყვა „ღრმა“ დაბ.1:2-დან. ამ ბრძოლს ფონზე, ღვთაებრივი გადარჩენის პროექტი განათებულა და მისი გეგმის თითოეული საკვანძო სიტყვა ავლენს მის მნიშვნელობას. ასეა ებრ. 9:23-ში მოყვანილი ეს მუხლების შემთხვევა: „ამიტომ საჭირო იყო, რადგან გამოსახულებები ზეცაში მყოფნი ამგვარად უნდა განიწმინდებოდნენ, თუ არა თავად ზეციური მსხვერპლწმენველები მათზე უკეთესი.“ ასე რომ, „უფრო შესანიშნავი მსხვერპლი“ აუცილებელი იყო მესიის, სახელად იესოს ნებაყოფლობითი სიკვდილი, რომელიც შესთავაზა გამოისყიდა თავისი რჩეულის ცოდვები, მაგრამ უპირველეს ყოვლსა, მიეღო თავისი ქმნილებებისთვის და საკუთარი თავისთვის გმობის კანონიერი უფლება. სიკვდილმდე ციური და მიწიერი მემკვიდრეები. სწორედამ გზით განიწმინდა „ღვთის ზეციური საწმიდარი“, ჯერ და შემდეგ, გამარჯვებულ ქრისტეს დაბრუნების შემდეგ, მობრუნდება დედა მიწა, რომელსაც ის თავის „ფეხის საყრდენად“ ასახელებს, მაგრამ არა თავის „საკურთხეველი“ ესა.66:1-2-ში: „ასე ამბობს უფალი: ცა ჩემი ტახტია და მიწა ჩემი ფეხის საყრდენი.“ რა სახლო შეგეძლო აეშენებინა ჩემთვის და რომელადგილს მომცემდი საცხოვრებლად? ეს ყველფერი ჩემმა ხელმა შექმნა და ყველფერი გაჩნდა, ამბობს უფალი. ეს არის ის,

ვის ზეც შევხედავ: ტანჯულს და სულთ სუსტს, ჩემი სიტყვის მოშიშს. » ; ან ეზეკ.9:4-ის მიხედვით, ჩადენილ „ მათ ვინც კვნესა და კვნესა სისაძაგლეების გამო“.

ლუქსი 9:” და განდევნეს დიდი გველეშაპი, ძველ გველ, ეშმაკი და სატანა, რომელიც ატყუებს მთელ დედამიწას: იგი განდევნეს მიწაზე და მისი ანგელოზები განდევნეს მასთან ერთად.»

ზეციურმა არსებებმა პირველებმა ისარგებლეს გამარჯვებულ ქრისტეს მიერ განხორციელებულ სულიერი განწმენდით. მან განდევნა ზეციდან ეშმაკი და მისი ანგელოზური დემონები, რომლებიც ორი ათასი წლის განმავლობაში " გაყრილნი " იყვნენ დედამიწაზე. ამგვარად, ეშმაკმა იცის „ დრო“, რომელიც რჩება პირადად მას და მის დემონებს რჩეულ წმინდანებისა და ღვთაებრივი ჭეშმარიტების წინააღმდეგ მოქმედებისთვის.

შენიშვნა: იესომ არა მხოლოდ გაუმხილ კაცობრიობას ღმერთის ხასიათი, მან ასევე წარუდგინა ეს შესანიშნავი პერსონაჟი, რომელიც არის ეშმაკი, რომლის შესახებაც ძველ აღთქმა ცოტას ამბობდა, რის გამოც იგი თითქმის უგულბე ლყოფილი იყო. იესოს ეშმაკთან გამარჯვების შემდეგ, ბრძოლს ორ ბანაკს შორის გაძლიერდა დემონების პატიმრობის გამო, რომლებიც ახლს უხილვად ცხოვრობენ ადამიანთა შორის დედამიწაზე და მთელჩვენს მიწიერ განზომილებაში, რომელიც მოიცავს ცის პლანეტებსა და ვარსკვლავებს. ეს არის ერთადერთი არამიწიერი არსება ჩვენს მიწიერ განზომილებაში.

აქვე უნდა შეგახსენოთ, რომ ღმერთის მიერ შემუშავებულ პროგრამის მთლიანი გადარჩენის პროექტის სწორი გაგება მისი რჩეულსთვის დაცულ ექსკლუზიური პრივილეგიაა. რადგან ცრუ რწმენა აღიარებულა იმით, რომ ის ყოველთვის არასწორია თავისი პროექტის ინტერპრეტაციაში. ეს გამოვლინდა მას შემდეგ, რაც ებრაელებმა, რომლებმაც მესიას მისცეს, წმინდა წერილებში იწინასწარმეტყველეს ხორციელ ხსნის როლი, მაშინ როცა ღმერთს მხოლოდ სულიერი ხსნა ჰქონდა დაგეგმილი; რომ ცოდვის. ანალოგიურად, დღეს, ცრუ ქრისტიანულ რწმენა ელს იესო ქრისტეს დაბრუნებას, მისი სამეფოს და მისი ძალუფლების დამკვიდრებას დედამიწაზე; ის, რაც ღმერთს არ შეუტანია თავის პროგრამაში, როგორც მისი წინასწარმეტყველური გამოცხადება გვასწავლს.

პირიქით, მისი დიდებული მოსვლ დაასრულებს მათ სიცოცხლეს, რომელიც რჩება მათი ცოდვების და მის მიმართმთელ დაწაშა ულს მატარებლად.

ქრისტეს რჩეულმა იცის, რომ თავისუფალი ცხოვრება ზეცაში დაიწყოს და მას შემდეგ, რაც მიწიერი ფრჩხილები გახდა საჭირო მისი სიყვარულსა და სამართლიანობის სრულყოფილად გამოვლენისთვის, შემოქმედი ღმერთი გაუხანგრძლივებს სიცოცხლეს თავის ქმნილებებს, რომლებიც რჩებიან ერთგულნი ზეცაში და დედამიწაზე. მარადიულად მისი ზეციური სახით. ზეციური და მიწიერი მეამბოხეები მაშინ განიკითხებიან, განადგურდებიან და განადგურდებიან.

ცათსასუფეველო განთავისუფლდა

ლუქსი 10: „დაგავიგონე დიდი ხმა ზეცაში, რომელიც ამბობდა: ახლ მოვიდა ხსნა და ძალ, ჩვენი ღმერთის სასუფეველო და მისი ქრისტეს ხელწიფება; რადგან ჩამოგდებულა ჩვენი ძმების ბრალდებელი, რომელიც ადნაშაულუბდა მათ ჩვენი ღმერთის წინაშე დღე და ღამე.“

ეს „ახლ“ მიზნად ისახავს 7,30 აპრილს თარიღს, კვირის პირველდღეს, ოთხშაბათს, 3 აპრილს შემდეგ, როდესაც იესომ ჯვრის მიღებამ დაამარცხა ეშმაკი, ცოდვა და სიკვდილი. კვირის პირველდღეს მან მარიამს უთხრა: „ნუ შემეხები. მე ჯერ არ ავედო მამაჩემთან“. მისი გამარჯვება ჯერ კიდევ სამოთხეში უნდა გაფორმებულიყო და მას შემდეგ, მთელ თავისი ღვთაებრივი ძალთ, ხელხლ აღმოჩენილი ანგელოზური სახელთ "მიქაელი", მან განდევნა ეშმაკი და მისი დემონები ზეციდან. უნდა აღვნიშნოთ ციტატა „ჩვენი ძმების ბრალდებელი, ვინც მათ ადნაშაულუბდა ჩვენი ღმერთის წინაშე დღე და ღამე“. ის გვიჩვენებს ღმერთის ბანაკის უზარმაზარ უნივერსალურ ძმობას, რომელიც იზიარებს აჯანყებულთა ბანაკის უარყოფას დედამიწის რჩეულბთან. ვინ არიან ეს "ძმები"? ისინი ზეცაში და დედამიწაზე მყოფნი, როგორცაა იობი, რომელიც ნაწილობრივ გადაეცემა ეშმაკს, რათა დაემტკიცებინა, რომ მისი „ბრალდებები“ უსაფუძვლოა.

ლუქსი 11: „მათსძლოეს მას კრავის სისხლსა და მათი მოწმობის სიტყვის გამო და არ უყვარდათ თავიანთი სიცოცხლე ისე, რომ სიკვდილს ეშინოდათ»

სმირნის “ ეპოქის გზავნილი და ეს გზავნილი მიუთითებს რწმენის სტანდარტზე, რომელსაც იესო ქრისტე მოითხოვდა ყველ წინასწარმეტყველებულ ეპოქისთვის მის დიდებულდა ბრუნებამდე.

ჩვენი მაცხოვრის იესო ქრისტეს ზეციური ღვთაებრივი სახელს „ მიქაელს “ გამარჯვება ამართლებს მის საზეიმო განცხადებებს, რომლებიც გაკეთდა მათ.28:18-დან 20-მდე: „ მოვიდა იესო და ასე ელპარაკა მათ: მთელი ძალა უფლება მომეცა ზეცაში და დედამიწაზე. მაშ, წადით და მოწაფეებად მოამზადეთ ყველ ერი, მონათლეთ ისინი მამისა და ძისა და სულიწმიდის სახელთ და ასწავლეთ და იცვან ყველ ფერი, რაც გიბრძანეთ და აჰა, მე შენთან ვარ მუდამ, სამყაროს აღსასრულს მდეცკი.»

ამრიგად, თავისი პირველი შეთანხმების საფუძველში, ღმერთმა გამოავლნა მოსეს ჩვენი მიწიერი განზომილების წარმოშობის ისტორია, მაგრამ მხოლოდ ჩვენ, ვინც ვცხოვრობთ კაცობრიობის ბოლო დღეებში, გვიჩვენებს მისი მთლიანი გადარჩენის პროექტის გაგებას. მიწიერი ცოდვის გამოცდილების ფრჩხილს დახურვა, რომელიც ექვსი ათასი წელი გაგრძელდება. ამიტომ ჩვენ ვიზიარებთ ღმერთს მისი ყველ ერთგული ზეციური და მიწიერი რჩეულს მარადიულ გაერთიანების მოლოდინს. ამიტომ, არჩეულ პრივილეგიაა, თავის მხრივ გავამახვილოთ ყურადღება ცაზე და მის მაცხოვრებლებზე. თავის მხრივ, ისინი არ წყვეტენ ინტერესს რჩეულთა ბედით და ჩვენი მიწიერი ისტორიით, შექმნიდან სამყაროს აღსასრულს მდე, როგორც ეს 1 კორ.4:9-ში წერია: „ღმერთისთვის მეჩვენება . ჩვენ, მოციქულნი, ადამიანთა შორის უკანასკნელი გვქონდა, ერთგვარი სიკვდილთ გასამართლებული, რადგან ჩვენ ვიყავით სანახაობა სამყაროსთვის, ანგელოზებისთვის და ადამიანებისთვის.»

დედამიწის მდგომარეობა გაუარესდა

ლუქსი 12: „ ამიტომ ვიხაროდენ, ცანო და ცათა მკვიდრნო. ვაი მიწას და ზღვას! რადგან ეშმაკი ჩამოვიდა თქვენთან დიდი რისხვით, რადგან იცის, რომ ცოტა დროაქვს.»

„ ზეცაში მცხოვრებნი “ პირველები იყვნენ, ვინც „ გაიხარეს “ ქრისტეს გამარჯვებით. მაგრამ ამ სიხარულს ტოლუასი არის " უბედურების " გაძლიერება " დედამიწის მაცხოვრებლებისთვის ". იმის გამო, რომ ეშმაკმა იცის, რომ მას სიკვდილთ

სჯიან პირობითვა და ზე და რომ მას აქვს „მცირე დრო“ თავისი გადარჩენის გეგმის საწინააღმდეგოდ იმოქმედოს. დედა მიწაზე შემოფარგლულ დემონური ბანაკის მიერ 2000 წლის განმავლობაში განხორციელებული ქმედებები გამოვლინდა იესო ქრისტეს მიერ მის გამოცხადებაში ან აპოკალიფსში. ეს არის ამ ნაწარმოების თემა, რომელსაც მე ვწერ თქვენთვის. და 2018 წლდან იესო ქრისტეს რჩეულებმა გაიზიარეს ეს ცოდნა ეშმაკისთვის და თმობილ დროის აღსასრულს შესახებ მისი მაცდუნებლობისთვის; ის დასრულდება 2030 წლის გაზაფხულზე მათი ღვთაებრივი მოძღვრის დიდებული დაბრუნებით. ამ თემის ფრჩხილები იხურება მე-12 ლექსით.

ცაში ბრძოლის ფრჩხილების დახურვა

ქალს მამოძრავებელი თემის განახლება უდაბნოში

ლექსი 13: „როცა დრაკონმა დაინახა, რომ მიწაზე იყო გადმოვლებული, დაევენა დედაკაცს, რომელმაც გააჩინა მამრი.“

ეს ფრჩხილები საშუალებას ამლევს სულს აითვისოს პაპის მეფობის თემა მე-6 მუხლდან. ტერმინი „დრაკონი“ ამ მუხლში კვლავ მიუთითებს თავად ეშმაკზე, სატანაზე. მაგრამ მისი ბრძოლ „ქალს“ წინააღმდეგ მიმდინარეობს რომაული იმოქმედებით, თანმიმდევრულად, იმპერიული, შემდეგ პაპური.

ლექსი 14: „დიდი არწივის ორი ფრთა მიეცა ქალს, რათა გაფრინდეს უდაბნოში, თავის ადგილზე, სადაც იკვებება დრო და დრო და ნახევარი დრო, შორს. გველს სახე.“

დრო, დრო და ნახევარი “ სახით, რომელიც უკვე გამოიყენება და ნ.7:25-ში. ამ განახლებაში ახალ დეტალები მოვლენების ქრონოლოგიური თანმიმდევრობით გამოვლინდება. უნდა აღინიშნოს ერთი დეტალი: მე-4 ლექსის „დრაკონი“ შეიცვალა „გველთ“ ისევე, როგორც მე-3 ლექსის „დრაკონი“ შეიცვალა „კუდი“. ტერმინები „გველ და კუდი“ გვიჩვენებს ცვლილებას აქტიურ ტაქტიკაში, რომელსაც ღმერთი, „დიდი არწივი“ შთააგონებს ეშმაკსა და მის დემონებს. „დრაკონის“ ღია აგრესიის შემდეგ მოჰყვება „გველს“ მზაკვრობა და რელიგიური სიცრუე, რომელიც სრულდება პაპის მეფობის დროს 1260 წინასწარმეტყველური წლის

განმავლობაში. „ გველს “ ხსენება საშუალებას
ამღვს ღმერთს შემოგვთავაზოს შედარება
თავდაპირველ ცოდვის გარემოებებთან. ისევე,
როგორც ევა აცდუნა „ გველმა “, რომლის მეშვეობითაც
ეშმაკი ლპარაკობდა; ქრისტეს „ ქალ “, „ პატარძალ
“ ექვემდებარება ცრუ სიტყვების გამოცდას,
რომელსაც ეშმაკი წარუდგენს მას პაპის რომაული
კათოლიციზმის თავისი აგენტების „ პირით “.

ლუქსი 15: „ და გამოგზავნა გველმა თავისი
პირიდან წყალს, როგორც მდინარე ქალს უკან, რათა
წაეყვანა იგი მდინარის პირას. »

მე-15 მუხლს ასახავს კათოლიკეების დევნას,
რომელსაც ექვემდებარება ორგული ქრისტიანული
რწმენა; როგორც „ მდინარის წყალს “, რომელიც „ ატანს
“ ყველგან, რაც მის ხელთ არის. რომის
კათოლიკურმა პაპის „ პირმა “ თავისი ფანატიკური და
სასტიკი კათოლიკური ლოგები დაიწყო მათი
რელიგიური ოპონენტების წინააღმდეგ. ამ
მოქმედების შესანიშნავი მიღწევაა ლუი XIV-ის მიერ
ეპისკოპოს ლუ ტელეს რჩეული "დრაკონების"
კორპუსის შექმნა. ეს სამხედრო ორგანო, რომელიც
შეიქმნა მშვიდობიანი პროტესტანტული
წინააღმდეგობის გასატარებლად, მიზნად ისახავდა
ქრისტეს ყველს სუსტი და თვინიერი რჩეული „
გაწვრთნა “ მის დოგმებში, აიძულეს ისინი აირჩიონ
კათოლიციზმზე მოქცევა, ტყვეობაში მიყვანა ან
სიკვდილს საზარელო შეურაცხყოფის შემდეგ. და
წამება.

ლუქსი 16: „ და დაეხმარა დედამიწა ქალს, და
გააღო პირი მიწამ და შთანთქა მდინარე, რომელიც
დრაკონმა ამოგდო პირიდან. »

სულ გვთავაზობს ორ ზედმეტ ინტერპრეტაციას
ამ ერთი ლუქსისთვის. გაითვალისწინეთ, რომ „ ქალ “
და „ დედამიწა “ აქ არის ორი განსხვავებული არსება
და რომ „ დედამიწა “ შეიძლება იყოს პროტესტანტული
რწმენის ან პირდაპირი მნიშვნელობით დედამიწა,
ჩვენი პლანეტის ნიადაგის სიმბოლო. ეს მისცემს ამ
ლუქსს ორ ინტერპრეტაციას, რომლებიც ერთმანეთს
ქრონოლოგიურად მოსდევს ღვთაებრივ
გამოცხადებაში.

1 მესიჯი: ცრუ ცხოველური პროტესტანტიზმი :
ქრონოლოგიური თანმიმდევრობით, პირველ რიგში, „ ქალ “
შეესაბამება რეფორმაციის მშვიდობიანი
პროტესტანტების ფერწერულ აღწერას, რომელთა
ოფიციალური „ პირი “ (მარტინ ლუთერის პირი 1517 წელს)
გმოხდა ცოდვებს კათოლიკეებს; რომელიც

ამართლებდა მათ სახელს: „პროტესტანტები“ არიან ისინი, ვინც აპროტესტებენ კათოლიკე რელიგიურ უსამართლობას, რომელიც სცოდავს ღმერთს და კლვს მის ნამდვილ მსახურებს. პროტესტანტიზმის კიდევ ერთმა ფარისევლურმა კომპონენტმა, რომელიც სიმბოლოა სიტყვა „დედა მიწით“, ასევე გააღო „პირი“ კათოლიკური რწმენის დასაგმობით, მაგრამ მან იარაღი აიღო და მისმა ძალდობრივმა დარტყმებმა „ჩაყლაპა“ კათოლიკური ლოგის მებრძოლეების მნიშვნელოვანი ნაწილი. სიტყვა " მიწა " აქ სიმბოლოა ცნობილ "ჰუგენოტებზე", სევენიის პროტესტანტ მებრძოლეზე და სამხედრო ციხესიმაგრეებზე, როგორცაა ლ რომელი "რელიგიათა ომების" დროს, რომელშიც ღმერთს არც ემსახურებოდა და არც პატივს სცემდა ადამიანთა ორი ჯგუფი. მებრძოლეები.

მე-2 ^{შეტყობინება} : **ფრანგული ნაციონალური ათეიზმის შურისძიების ხმალი**. მეორე მოსმენით და ქრონოლოგიური თანმიმდევრობით, ეს მუხლი 16 ცხადყოფს, თუ როგორ ჩაყლაპავს საფრანგეთის რევოლუცია კათოლიკური მონარქიების პაპის აგრესიას. ეს არის ამ ლექსის მთავარი გზავნილი. და ეს არის ის, რასაც ღმერთი ანიჭებს „^{მე-4-ის}“ როლს *საყვირი* "გამოცხ.8:12-ისა და " *მხეცი, რომელიც ამოდის უფსკრულდან* " გამოცხ.11:7, ლევ.26:25-ის ანალოგიით, მოდის, ამბობს ღმერთი, როგორც " *მახვილო, რათა შური იძიოს ჩემს ალანსზე* ". " უღალტა მეამბოხე კათოლიკე ცოდვილებმა. ეს გამოსახულება ეფუძნება მეამბოხე „*კორას*“ დასჯას ნომრებში 16:32: „*გააღო პირი დედა მიწამ და შთანთქა ისინი და მათი სახლები, კორახის მთელი ხალხი და მთელი მათი ქონება*“. ღვთაებრივ გამოცხადებასთან და ისტორიულ მიღწევებთან სრულყოფილ ჰარმონიაში, ეს შედარებითი სურათი იხსენებს აჯანყებულთა მიერ ღვთაებრივი კანონის უარყოფას ორივე სიტუაციაში.

დრაკონის უკანასკნელი მტერი : ქალების
ადვენტისტური ნარჩენი

ლექსი 17: " და განრისხდა დრაკონი ქალზე და წავიდა სამრად მისი შთამომავლების ნარჩენებთან, რომლებიც იცავენ ღვთის მცნებებს და რომლებსაც აქვთ იესოს ჩვენიება. »

მე-5 საყვირის " თემა, სული აგონებს ეშმაკისა და მისი ზეციური და მიწიერი მემამულეების უკანასკნელ მიწიერ ბრძოლს და გვიჩვენებს სამიზნეებს. მათი საერთო სიმულსილს შესახებ. ეს

უკანასკნელი სამიზნეები იქნებიან რჩეული, 1873 წლის ადვენტიისტი პიონერების უკანასკნელი შთამომავლები და მემკვიდრეები, რომლებსაც ეს უკანასკნელი გამოცდა გამოუცხადეს რევ.3:10-ის მიხედვით. პიონერები, რომელთა მისიასაც ისინი დაასრულებენ, თავიანთი ღვთაებრივი კურთხევით. მათ მოუწევთ მტკიცედ და ერთგულ დმხარი და უჭირონ იმ საქმეს, რომელიც იესომ დაავალ მათ: უარი თქვან პატივისცემაზე „*მხეცის ნიშნის*“ პატივისცემაზე რომაულ კვირას, ერთგულ და რაც არ უნდა ფასდეს, შაბათური და სვენების პრაქტიკა. შაბათი, კვირის ჭეშმარიტი მემკვიდე დღე, დრო ორგანიზებულ და დადენილ დიდი და ყოვლისშემძლე შემოქმედი ღმერთის მიერ. ეს არის ეს ჭეშმარიტება, რომელიც ვლნდება ამ ლექსში " *ქალს შთამომავლობის ნარჩენების* " აღწერილობაში : " *ვინც იცავს ღვთის მცნებებს* ", ათი და არა ცხრა; „ *და ვინც ინახავს იესოს მოწმობას* „, რადგან არავის ამღვენ უფლებას, წაართვას იგი; არც " *დრაკონები* " და არც " *გველები* ". და ეს „ *იესოს მოწმობა* “ არის ყველზე მვირფასი, რადგან, გამოცხადების 19:10-ის თანახმად, „ *იესოს ჩვენება წინასწარმეტყველების სულია* “. სწორედ ეს წინასწარმეტყველური მოწმობა აიძულებს „ *ეშმაკს მოატყუოს ჭეშმარიტი რჩეული* “ ქრისტეს, ჭეშმარიტების ღმერთის, როგორც მათე 24:24 გვასწავლის: „ *რადგან ცრუქრისტეები და ცრუწინასწარმეტყველები აღდგებიან; ისინი აღასრულებენ დიდსა ოცრებებს და სასწაულებს, რათა შეაცდინონ, თუეს შესამლებელა, რჩეულსაც კი* “.

სატანის თითქმის ...სრული გამარჯვება

ლექსი 18: „*და დადგა ზღვის ქვიშაზე*“.

ეს უკანასკნელი ლექსი გვიჩვენებს ტრიუმფალურ ეშმაკს, რომელმაც მოახერხა თავის დაცემისა და მოკვდავი მსჯავრის დროს ყველ ქრისტეანულ რელიგიური ინსტიტუტის მოყვანა, რომლებზეც ის დომინირებს და ფლობს მის უფლებამოსილებას. ესა.10:22-ში ღმერთი აცხადებს: „ *შენი ხალხი, ისრაელი, ზღვის ქვიშასავით რომ იყოს, მხოლოდ ნარჩენი დაბრუნდება; განადგურება მოგვარებულია, ეს გამოიწვევს მართლმსაჯულების გადატვირთვას*. ამრიგად, ამ წინასწარმეტყველების თანახმად, სამყაროს დასასრულს, მხოლოდ დისიდენტი ადვენტიისტები, რომლებიც შეადგენენ " *ქალს ნარჩენს* ", " *რჩეულს, ქრისტეს პატარძალს* " და ღმერთის *სულიერ* " *ისრაელს* " აფარებენ თავს. სატანის

ბატონობა. მახსოვს, რომ სახელწოდებით „ადგენტი“, სულ განსაზღვრავს რწმენის სტანდარტს 1843 წლადან შერჩეული უკანასკნელი რჩეულის გადარჩენისთვის; 2020 წელს, ეს არის რელიგიური ქცევა, მაგრამ აღარ არის ინსტიტუტი, რომელიც ღმერთმა გაასამართლ, დაგმოდ და უარყო („ღებინება“) 1994 წელს.

გამოცხადება 13: ქრისტიანული რელიგიის ცრუმმები

Beast of the sea – ღუდა მიწის მხეცი

რიცხვი 13 კერძოთა ყვანის მცემელი ცრუმორწმუნე ადამიანებისთვის წარმოადგენს იღბლან ხიზლს ან უიღბლო ხიზლს, რაც დამოკიდებულია თითოეული ადამიანის შეხედულებებსა და ქვეყნებზე. აქ, თავის დიდებულ გამოცხადებაში, ღმერთი გვიჩვენებს თავის ნომრის კოდს, 1-დან 7-მდე რიცხვებზე და მათ სხვადასხვა კომბინაციებზე დაყრდნობით. რიცხვი 13 მიიღება რიცხვის "6"-ის, ანგელოზის სატანის და რიცხვის "7"-ის დამატებით, ღმერთის რიცხვისა და, შესაბამისად, კანონიერი რელიგიისა, რომელიც მიცემულია შემოქმედ ღმერთს იესო ქრისტეში. ამრიგად, ამ თავში ვიპოვით „ქრისტიანული რელიგიის ცრუმმებს“, მაგრამ ჭეშმარიტად არჩეულთა ნამდვილ მოკვდავ მტრებს. ეს „თარში“ იმალება „კარგი მარცვლულის“ შუაში, შეცდომაში შემყვანი რელიგიური გარეგნობის ქვეშ, რომელსაც ეს თავი ამხელს.

პირველი მხეცი : რომელიც ამოდის ზღვიდან

გველს დრაკონის პირველი ბრძოლა

ლუქსი 1: „მაშინ ვიხილე ზღვიდან ამომავალი მხეცი, რომელსაც ჰქონდა ათი რქა და შვიდი თავი, რქებზე კი ათი დაღემა და თავის თავზე მკრეხელური სახელები.“

როგორც ვნახეთ გამოცხადების 10-ის შესწავლაში, ამ თავში ვხვდებით ჩვენი ეპოქის ორ ეგრეთ წოდებულ ქრისტიანულ „მხეცს“. პირველი, „რომელიც ზღვიდან ამოდის“, როგორც დან.7:2-ში, ეხება კათოლიკურ სარწმუნოებას და მის მდევნელმეფობას წინასწარმეტყველური „42 თვე“, ანუ 1260 რეალური წელი. დან.7-ში მის წინ უსწრებს იმპერიების სიმბოლოებს, ჩვენ ვხვდებით „პატარა რქის“ მეფობას, რომელიც უნდა გამოჩენილიყო მას შემდეგ, რაც „ათი რქა“ მიიღებდა სამეფოებს დან.7:24-ის მიხედვით. „ათ რქაზე“ განთავსებულ „ტიარა“ გვიჩვენებს, რომ სწორედ ეს ისტორიული კონტექსტია მიზანმიმართული. აქ პაპის რომი სიმბოლოა "შვიდი თავით", რომელიც განსაკუთრებულ დახასიათებს მას ორმაგი გაგებით. ყველზე პირდაპირი არის „შვიდი ბორცვი“, რომელზედაც რომი აშენდა გამოცხ.17:9-ის მიხედვით. მეორეს, უფროს ულერს, აქვს პრიორიტეტი; გამოთქმა "შვიდი თავი" აღნიშნავს მაგისტრაციის განწმენდას: "შვიდი" არის განწმენდის რიცხვი, ხოლო "თავი" აღნიშნავს მაგისტრატს ან უხუცესს ესა.9:14-ში. ეს უმაღლესი მაგისტრატურა მიეკუთვნება პაპის რომს, რადგან ის იღებს დამოუკიდებელ სახელმწიფოს ფორმას, როგორც სამოქალაქო, ასევე რელიგიური, რომლის მეთაური პაპია. სული აზუსტებს: „და მის თავზე მკრეხელობის სახელები“. სიტყვა „გმობა“ არის მხოლოდით რიცხვში და უნდა ვითარგმნოთ, როგორც: „სიცრუის სახელები“, სიტყვა „გმობა“ მნიშვნელობის მიხედვით. იესო ქრისტე „ტყუილს“ რომის პაპის რეჟიმს მიაწერს. ამიტომ მას მიაწერს ტიტულს „სიცრუის მამა“, რომლთაც მან დაასახელა ეშმაკი, თავად სატანა იოანეს 8:44-ში: „შენ მამაშენი, ეშმაკი ხარ და გინდა მამაშენის სურვილების შესრულება. ის თავიდანვე მკვლელი იყო და სიმათელში არ დგას, რადგან მასში სიმათელ არ არის. როცა ტყუილს წარმოთქვამს, საკუთარი გულიდან ლპარაკობს; რადგან ის მატყუარაა და ტყუილს მამა“.

ლექსი 2: „ მხეცი, რომელიც ვნახე, ლოპარდს ჰგავდა ; მისი ფეხები და თვის იყო და მისი პირი ლომის პირივით იყო . დრაკონმა მისცა მას თავისი ძალა , ტახტი და დიდა ავტორიტეტი. »

„ მეოთხე მხეცი “ ამბობს: „ საშინელო, საშინელო და არაჩვეულებრივად ძლიერი “ აქ უფრო ზუსტი აღწერაა . სინამდვილეში ის მხოლოდ წარმოადგენს სამი იმპერიის კრიტერიუმებს, რომლებიც მას წინ უძღოდა ქალღმერთის იმპერიის შემდეგ. ის ფლობს " ლოპარდის " სისწრაფეს , "და თვის " აბსოლუტურ ძალას და " ლომის " სასტიკ მტაცებელ ძალას . Rev.12:3-ში მე-3 მუხლს „ დრაკონი “, სადაც „ დაადემები “ იყო „ შვიდ თავზე “ წარმოადგენდა რომს წარმართულ იმპერიულ ფაზაში, რომელიც დევნიდა ადრეულ ქრისტიანებს . ამგვარად, ისევე, როგორც დან .7:8-24-ის „ კატარა რქა “ ანაცვლებს დან .8:9-ს, აქ პაპობა ძალა უფლებას რომის იმპერიისგან იღებს; რასაც ისტორია ადასტურებს იუსტინიანე I-ის ბა^ამ^ა 533 (წერილობით) და 538 (განცხადება) გამოტანილი საიმპერატორო ბრძანებულებით . მაგრამ ფრთხილდ! „ დრაკონი “ ასევე აღნიშნავს „ ეშმაკს “ გამოცხადების 12:9-ში, რაც იმას ნიშნავს, რომ პაპობა თავის ძალას, „ ძლევამოსილებას, ტახტსა და დიდ ავტორიტეტს “ თავად ეშმაკისგან იღებს. ჩვენ გვესმის, რატომ აქცევს ღმერთი ამ ორ არსებას „ სიცრუის მამებად “ წინამუხლში .

შენიშვნა : სამხედრო დონეზე, პაპის რომი იწინააღმდეგებდა თავისი იმპერიული ფორმის სიმღერეს და ძალას, რადგან ევროპული სამეფო ჯარები ემსახურებიან მას და აკმაყოფილებენ მის გადაწყვეტილებებს. როგორც დან .8:23-დან 25-მდე გვასწავლს, მისი ძალა ეყრდნობა „ მისი ხრიკების წარმატებას “, რომელიც მოიცავს პრეტენზიას, რომ წარმოადგენს ღმერთს დედა მიწაზე და , როგორც ასეთი, შეუძლია გახსნას ან დახუროს შემოთავაზებული მარადიული სიცოცხლე . ქრისტეს სახარება : „ მათი ბატონობის დასასრულს, როცა ცოდვილები დაიღუპებიან, აღდგება თავხედი და ხელოსანი მეფე . მისი ძალა გაიზრდება, მაგრამ არა საკუთარი ძალით; ის მოახდენს წარმოუდგენელ ნგრევას, ის წარმატებას მიაღწევს თავის ვალდებულებებს , გაანადგურებს ძლევამოსილ ადამიანებს და წმინდანთა ხალხს. მისი კეთილდღეობისა და მისი ხრიკების წარმატების გამო, მას გულში ქედმაღლობა ექნება, გაანადგურებს მშვიდობიანად მცხოვრებ მრავალ კაცს და აღდგება მმართველთა მეთაურის

წინა აღმდეგ; მაგრამ ის გატყდება, ყოველგვარი ხელს ძალს ხმევის გარეშე.»

1260-იანი წლების ბოლოს საფრანგეთის რევოლუციის ათეიზმმა ბოლო მოუღო მის დესპოტურ ძალ უფლებას, რომელიც ჩამოყალიბდა 538 წლიდან.

მუხლი 3: „და ვიხილე ერთი თავი მისი, ვითარცა სასიკვდილოდ დაჭრილი; მაგრამ მისი სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა. და მთელი დედამიწა შიშით იყო მხეცის უკან.“

არასოდეს მოინანია მთელი თავისი ისტორიის განმავლობაში, პაპის მაგისტრატურას მოუწევს უარი თქვას დევნის ძალ უფლებაზე. ეს განხორციელდება 1792 წლიდან, როდესაც მონარქია, მისი შეიარაღებული მხარდაჭერა, დაემხო და თავი მოკვეთა ფრანგული ათეიზმის მიერ. როგორც გამოცხადებული 2:22-შია ნათქვამი, ამ ათეისტ „დიდ გასაჭირს“ სურს გაანადგუროს რომაული რელიგიური ძალ „იეზაბელის ქალსა“ და მისი სამიზნეები არიან „მასთან მრუშები“; მონარქები, მონარქისტები და კათოლიკე მღვდლები. ასე უნდა ყოფილიყო ის „თითქოს სასიკვდილოდ დაჭრილი“. მაგრამ ოპორტუნისტული მიზეზების გამო, იმპერატორმა ნაპოლეონ I-მა ალაფიბა იგი 1801 წელს თავისი კონკორდატის სახელით. ის აღარასოდეს პირდაპირ დევნას აღარ აპირებს. მაგრამ მისი მაცდუნებელი ძალ გაგრძელდება უამრავი კათოლიკე მორწმუნეებისთვის, რომლებიც ყველს დაიჯერებენ მის სიცრუეს და მის პრეტენზიებს იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე: „და მთელი დედამიწა აღფრთოვანებული იყო მხეცის უკან“. „მთელი დედამიწა გაჰყვა მხეცს“ და ეს სიტყვა დედამიწა, ორმაგი გაგებით, ეხება პლანეტას, არამედ მისგან მომდინარე რეფორმირებულ პროტესტანტულ რწმენას. მას შემდეგ გაფორმებული ეკუმენური ალიანსი (=მიწიერი, ბერძნულ და დასტურებს ამ განცხადებას. თუ სულს სურდა ამ გზავნილის გამოხატვა მკაფიო ენით, ჩვენ წავიკითხავდით: „მთელი პროტესტანტული რელიგია მის დევდა მას შეუწყნარებელი კათოლიკური რელიგია“. ამ განცხადებას და დასტურებს მეორე „მხეცის“ შესწავლს, რომელიც ამჯერად „მიწიდან ამოდის“ მე-13 თავის მე-11 მუხლში.

მუხლი 4: „და თავყვანს სცემდნენ დრაკონს, რადგან მან მხეცს ხელმწიფება მისცა; თავყვანს სცემდნენ მხეცს და ამბობდნენ: ვინ ჰგავს მხეცს და ვის შეუძლია მასთან ბრძოლა?“

როგორც საიმპერატორო რომის, ასევე სატანის მითითებით, გამოცხადების 12:9-ის მიხედვით, დრაკონს, შესაბამისად თავად ეშმაკს, თყვანს სცემენ ისინი, ვინც პატივს სცემენ პაპის რეჟიმს; ეს შედეგად და სრული უცოდინრობით, რადგან სწორედ მან მისცა თავისი ძალ მხეცს. ამრიგად, დან.8:24-ში ნაწინასწარმეტყველები პაპის „საწარმოს წარმატება“ და დასტურებულია ისტორიაში. იგი მეფობს მეფეებზე მაღლს თავისი რელიგიური ძალ უფლებით, აბსოლუტური წესით, დიდი ხნის განმავლობაში უდავო. ის ანიჭებს მიწებს და პატივს სცემს მათ, ვინც ემსახურება მათ და საჯილდოებლად, როგორც დან.11:39-ში ვკითხულობთ: „უცხო ღმერთთან იმოქმედებს გამაგრებული ადგილების წინააღმდეგ; და პატივით აღავსებს მათ ვინც იცნობს მას, და აყენებს მათ ბევრზე მმართველად და ურიგდება მათ მიწებს ჯილდოდ.“ ეს მოხდა ფაქტიურად კარგად ცნობილ გზით, როდესაც პაპმა ალექსანდრე VI ბორჯიამ (ცნობილია მკვლელმა) 1494 წელს მიწა დაყო და გადასცა პორტუგალიას, ბრაზილიისა და ინდოეთის აღმოსავლეთ მოწინავე პუნქტს და ესპანეთს, დანარჩენი ახლად აღმოჩენილ მიწები. სული ამტკიცებს. იესო ქრისტეს რჩეული სრულდუნ და იყოს და რწმუნებული, რომ კათოლიკური სარწმუნოება ეშმაკია და რომ მისი ყველს აგრესიული თუ ჰუმანისტური ქმედება მიმართულია სატანის, ღვთის მოწინააღმდეგის და რჩეულს მიერ. ეს აქცენტი გამართლებულია, რადგან ის წინასწარმეტყველებს დან.8:25-ში, „მისი საწარმოების წარმატება და მისი მზაკვრობების წარმატება“. მისი რელიგიური ავტორიტეტი, რომელიც აღიარებულია ევროპის მეფეების, ძლევამოსილ და ქრისტიანი ხალხების მიერ, ანიჭებს მას ნდობაზე და ფუძნებულ პრესტიჟს, შესაბამისად, სინამდვილეში უკიდურესად მყიფეა. მაგრამ როდესაც ღმერთი და ეშმაკი ერთდებიან სადამსჯელო ქმედებებისთვის, ბრბო, ადამიანთა მასები მორჩილდ მიჰყვება ცრუ გზას, რომელიც მიკვლულია და უპირველეს ყოვლისა, დაწესებულია. დედამიწაზე ძალ უფლება ითხოვს ძალ უფლებას, რადგან ადამიანებს მოსწონთ თავი ძლიერად იგრძნონ თავი და ამ სფეროში პაპის რეჟიმი, რომელიც ამტკიცებს, რომ ღმერთს წარმოადგენს, ჟანრის ოსტატია. როგორც Rev.6-ში, თემა სვამს კითხვას: "ვინ ჰგავს მხეცს და ვის შეუძლია მის წინააღმდეგ ბრძოლა?" ". მე-11 და მე-12 თავებმა პასუხი გასცეს: ღმერთი ქრისტეში, რომელიც 1793 წელს

წარმოშობს ფრანგულ რევოლუციურ ათეიზმს, რომელიც მას სისხლს აბანოში შთანთქავს. მაგრამ ამ „*შურისძიების ხმლს*“ გამოჩენამდე (როლი მიეკუთვნება მე-4 სსს^ს ლევ.26:25-ში), შეიარაღებული პროტესტანტები უკვე ებრძოდნენ მას, თუმცა ვერ შეძლეს მისი დამარცხება. კაცები, პროტესტანტები, ფრანგები და გერმანელები და ანგლიკანელები, ყველანი მასავით მკაცრნი, ებრძვიან მას მე-16 სსს^ს და დაუბრუნებენ მის სასიკვდილ და რტყმებს, რადგან მათი რწმენა უპირველეს ყოვლისა, პოლიტიკურია.

ლექსი 5: „*და მიეცა პირი, რომელიც ლპარაკობდა ამპარტავნულ სიტყვებსა და გმობას; და მიეცა მას ორმოცდა ორი თვის მოქმედების უფლება.*»

ეს სიტყვები იდენტურია იმ სიტყვებისა, რასაც ვკითხულობთ დან.7:8-ში, რომელიც ეხება რომის პაპის „*პატარა რქას*“, რომელიც ამოდის ევროპული სამეფოების „*ათი რქის*“ შემდეგ. აქ ჩვენ ვპოულობთ მის „*ამპარტავნებას*“, მაგრამ აქ სული ამატებს „*გმობას*“ ან ცრუპრეტენზიებს და რელიგიურ სიცრუეს, რომლებზეც „*მისი წარმატება*“ იყო აგებული. ღმერთი ადასტურებს მის მეფობას „*1260*“ ფაქტობრივად, წარმოდგენილ ბიბლიური წინასწარმეტყველური ფორმით „*ორმოცდა ორი თვე*“, ეზეს 4:5-6 კოდის „*ღმერთი წლს განმავლობაში*“.

ლექსი 6: „*და გააღო პირი ღვთის გმობის სათქმელად, მისი სახელს, მისი კარვისა და ცაში მცხოვრებთა დასაგმად.*»

აქ ყურადღება უნდა გავამახვილო იმ საერთო მნიშვნელობაზე, რომელსაც კაცობრიობა ანიჭებს სიტყვას „*გმობა*“ ან შეურაცხყოფა. ეს წარმოდგენა მცდარია, რადგან სიცრუის აღნიშვნა, „*გმობა*“ საერთოდ არ იღებს შეურაცხყოფის ასპექტს და რაც შეეხება იმას, რასაც ღმერთი პაპის რომს მიაწერს, მათ, პირიქით, ცრუ და მატყუარა სიწმინდის სახე აქვთ.

პაპის პირი „*ღმერთს გმობს*“; რაც მის ვინაობას ადასტურებს დან.11:36-ში, სადაც ვკითხულობთ: „*მეფე გააკეთებს იმას, რაც სურს; ის აამაღლებს თავს, იდიდებს ყველ ღმერთს და იტყვის წარმოუდგენელ რამეებს ღმერთების ღმერთის წინააღმდეგ; ის აყვავდება მანამ, სანამ რისხვა არ დასრულდება, რადგან ის, რაც განსაზღვრულია, შესრულდება.* სული პაპის რეჟიმს მიაწერს სიცრუეს, ანუ „*გმობას*“, რომელიც ახასიათებს მის ყველ რელიგიურ დოქტრინას; „*ღმერთის წინააღმდეგ, მისი სახელს*“

გმობა „იგი ამოდიღებს ღვთის სახელს, ამახინჯებს მის ხასიათს და მიაწერს მის მკვლელ ეშმაკურ ქმედებებს; " მისი კარავი ", ანუ მისი სულიერი სიწმინდე, რომელიც არის მისი კრება, მისი რჩეული; „ და ისინი, ვინც სამოთხეში ცხოვრობენ “, რადგან ის წარმოგვიდგენს სამოთხეს და მის მცხოვრებლებს თავისი მატყუარა სახით, თავის დოგმებში, ციურ ჯოჯოხეთებში, ბერძნების მემკვიდრეობას, რომლებიც მათ მიწის ქვეშ, სამოთხესა და განსაწმენდე ღმირ მდებარეობდნენ. „ ზეცის მკვიდრნი “, წმინდანი და წმიდანი, იტანჯებიან და აღშფოთებულნი არიან იმით, რომ მიწიერი დემონური ბანაკის მიერ ადამიანებში შთაგონებულ ბოროტებისა და სისასტიკის მოდელი მათ უსამართლოდ მიეწერება.

ლექსი 7: „ და მიეცა მას, რომ ებრძოლოს წმინდანებს და დაამარცხოს ისინი. და მას მიეცა ძალე უფლება ყოველტომზე, ხალხზე, ენაზე და ერზე. »

ეს მუხლო ადასტურებს დან.7:21-ის ცნობას: „ ვიხილე ეს რქა, რომელიც ებრძოდა წმინდანებს და სძლევდა მათ “. ევროპული და გლობალური ქრისტიანობა მართლაც სამიზნეა, რადგან რომაული კათოლიკური სარწმუნოება დაწესდა ყველ ევროპელ ხალხზე, რომელიც შედგებოდა, ფაქტობრივად, „ტომებისგან, ხალხებისგან, ენებისგან და ერებისგან “, რომლებიც სამოქალაქოდ დამოუკიდებელი იყვნენ. მისი „ ხელისუფლება ყოველ ტომზე, ხალხზე, ენაზე და ერზე “ ადასტურებს მის გამოსახულებას, როგორც „ მეძავ დიდ ბაბილონს “, გამოცხადების 17:1-დან, სადაც წარმოდგენილია მისი „ მჯდომარე მრავალ წყალზე “; „ წყლები “, რომლებიც განასახიერებენ „ ხალხებს, სიმრავლეებს, ერებს და ენებს “ გამოცხ.17:15-ის მიხედვით. ინტერესით შეგვიძლია აღვნიშნოთ სიტყვა „ტომის“ არარსებობა ამ მე-17 თავში. მიზეზი არის მიზნობრივი ეპოქის საბოლოო კონტექსტი, რომელიც ეხება ევროპასა და დასავლეთ ქრისტიანობას, რომელშიც ტომობრივი ფორმა შეიცვალა სხვადასხვა ეროვნული ფორმებით.

მეორე მხრივ, პაპის რეჟიმის დამყარების დაწყების კონტექსტში, ევროპული მოსახლეობა არსებითად იყო ორგანიზებული „ტომებად “, როგორცაა რომაული გალი, დაშლილი და გაზიარებული სხვადასხვა „ ენებით “ და დიალექტებით. ქრონოლოგიურად, ევროპა დასახლებული იყო "ტომებით", შემდეგ " ხალხებით ", რომლებიც ექვემდებარებოდნენ მეფეებს და ბოლოს, მე -18

საუკუნეში, რესპუბლიკური "ერებით", როგორცაა ჩრდილოეთ ამერიკის შეერთებული შტატები. „ხალხების“ კონსტიტუცია განპირობებულია რომის პაპის რეჟიმისადმი დამორჩილებით, რადგან სწორედ ის აღიარებს და ადგენს ქრისტიანული ევროპის მეფეების ავტორიტეტს, ფრანკების პირველ მეფიდან კლავისი.

მუხლ 8: „და თაყვანს სცემენ მას ყველ, ვინც დედა მიწაზე ცხოვრობს, ვისი სახელიც არ იყო და წერილო ქვეყნიერების დასაბამიდან მოკლულ კრავის სიცოცხლს წიგნში.“»

საბოლოო დროში, სადაც სიმბოლო „დედა მიწა“ აღნიშნავს პროტესტანტულ რწმენას, ეს გზავნილი იღებს ზუსტ მნიშვნელობას: ყველ პროტესტანტი თაყვანს სცემს კათოლიკურ რწმენას; ყველ, გარდა რჩეულებისა, რომლებსაც სული დახვეწილ დაძლევს ამ განმარტებას: „მათ ვისი სახელიც არ იყო და წერილო-სამყაროს დასაბამიდან მოკლულ კრავის სიცოცხლს წიგნში.“» და აქვე შეგახსენებთ, რომ მისი არჩეული წარმომადგენლები არიან „ცათასასუფევლის მოქალაქეები“ განსხვავებით აჯანყებულებისგან, რომლებიც „დედა მიწის მკვიდრნი“ არიან. ფაქტები მოწმობს ღვთის სულის მიერ ჩამოყალიბებულ ამ წინასწარმეტყველური განცხადების ჭეშმარიტებას. იმის გამო, რომ რეფორმაციის დასაწყისიდან, გარდა პიერ ვალდოს შემთხვევისა 1170 წელს, პროტესტანტები თაყვანს სცემდნენ კათოლიკურ სარწმუნოებას, პატივს სცემდნენ მის "კვირას", რომელიც მემკვიდრეობით მიიღო წარმართი იმპერატორის კონსტანტინე 1-ისგან 321 წელს 7 მარტიდან. ეს ბრალდება ამზადებს თემას მეორე „მხეცი“ წარმოდგენილი მე-11 ლექსში.

ლექსი 9: „ვინმეს ყური აქვს, ისმინოს!“»

მას, ვისაც აქვს ღვთის მიერ გახსნილი გამჭრიახობის „ყური“, გაიგებს სულს მიერ შემოთავაზებულ ცნობას.

ფრანგული ნაციონალური ათეიზმის შურისმაძიებელი მახვილთაღსრულებული სასჯელის გამოცხადება

ლექსი 10: „თუ ვინმე ტყვეობაში მიიყვანს, ტყვეობაში წავა; თუ ვინმე მახვილთ კლავს, მახვილთ უნდა მოკლს. ეს არის წმინდანთ მოთმინება და რწმენა.“»

იესო ქრისტე იხსენებს მშვიდობიან მორჩილებას, რომელსაც ის ყოველთვის მოითხოვს

თავისი რჩეულისგან. პირველი მოწამეების მსგავსად, სასტიკი პაპის მეფობის არჩეულმა მოხელეებმა უნდა მიიღონ ის ბედი, რომელიც ღმერთმა მოამზადა მათთვის. მაგრამ ის აცხადებს რა იქნება მისი მართლმსაჯულება, რომელიც დაისჯება თავის დროზე, მეფეებისა და პაპების რელიგიური მოთხოვნილებები, ისევე როგორც მათი სასულიერო პირები. არჩეულ ჩინოვნიკების ტყვეობაში „*მიყვანის*“ შემდეგ ისინი თავად წავლენ ფრანგი რევოლუციონერების ციხეებში. და როცა „*ხმლთ მოკლვენ*“ რჩეულს, რომლებიც იესოს უყვარდა, ისინი თავად მოკლვენ ღვთის *შურისძიების* „მახვილს“, რომლის როლაც იგივე ფრანგი რევოლუციონერების გილოტინა შეასრულებს. საფრანგეთის რევოლუციის მეშვეობით ღმერთი უპასუხებს *შურისძიების* სურვილს, **რომელიც** გამოიხატება მოწამეთა სისხლთგამოცხადების 6:10-ში: „*ისინი ტიროდნენ დიდი ხმით და ამბობდნენ: როდემდე, წმიდაო და ჭეშმარიტო მოძღვარო, და გვიანებულ ხარ. ვიმსჯელოთ და ჩვენი სისხლისთვის შური ვიძიოთ დედა მიწაზე მცხოვრებთათვის?*“. და რევოლუციური გილოტინა „*მოკვდება* თკათოლოკე შვილებს“ მონარქიის და პაპის რომაული სამღვდელოების როგორც გამოცხადებულ Rev.2:22-ში. მაგრამ მის მსხვერპლთა შორის ვიპოვით თვალთმაქც პროტესტანტებსაც, რომლებმაც სარწმუნოება აირია სამოქალაქო პოლიტიკურ შეხედულებებთან და „*მახვილოთ*“ ხელში იცავდნენ საკუთარ შეხედულებებს და რელიგიურ და მატერიალურ მემკვიდრეობას. ეს საქციელი იყო ჯონ კალვინისა და მისი ბოროტი და სისხლიანი თანამშრომლების ქენევაში. 1793 და 1794 წლებში განხორციელებულ ქმედებების გამოძახილო, წინასწარმეტყველება მოგვყავს იმ ხანგრძლივი რელიგიური მშვიდობის კონტექსტში, რომელიც დამყარდა "150" წლის განმავლობაში, რომელიც წინასწარმეტყველებდა გამოცხ.9:5-10-ის წინასწარმეტყველურ "ხუთთვეში". მაგრამ 1994 წლის შემდეგ, ამპერიოდის ბოლოს, 1995 წლიდან, რელიგიური მიზეზების გამო „*მოკვლულობის*“ უფლება აღდგა. ამის შემდეგ პოტენციური მტერი აშკარად იქცევა ისლამურ რელიგიად, სანამ მისი საომარი გაფართოება გამოიწვევს „*მესამე მსოფლიო ომს*“ 2021-2029 წლებში. 2030 წლის გაზაფხულზე მოსალოდნელი ქრისტეს დაბრუნებამდე ცოტა ხნით ადრე, გამოჩნდება მეორე „*მახვილი*“. ამ მე-13 თავში.

მეორე მხეცი: რომელიც ამოდის მიწიდან

დრაკონ-კრავის ბოლო დგომა

ლუქსი 11: „*მაშინ ვიხილუ ქვეყნიდან ამომავალ სხვა მხეცი, რომელსაც კრავის რქა ჰქონდა და დრაკონივითლჳ პარაკობდა.*»

დედა მიწის “ იდენტიფიკაციის გასაღები გვხვდება და ბ.1:9-10-ში: „*ღმერთმა თქვა: შეკრიბეთ ცის ქვეშ მყოფი წყლები ერთ ადგილს და გამოჩნდეს ხმელ. და ასეც იყო. ღმერთმა ხმელეთს მიწა უწოდა, წყლს მასას კი ზღვა. ღმერთმა დაინახა, რომ კარგი იყო.*»

ასე რომ, როგორც მშრალ „დედა მიწა“ გამოვიდა „ზღვიდან“ მიწიერი შექმნის მეორე დღეს, ეს მეორე „მხეცი“ გამოვიდა პირველადნ. ეს პირველი „მხეცი“, რომელიც აღნიშნავს კათოლიკურ რელიგიას, მეორე, მისგან გამოსულ, ეხება პროტესტანტულ რელიგიას, ანუ რეფორმირებულ ეკლესიას. თუმცა, ეს გასაკვირი გამოცხადება აღარ უნდა გაგვიკვირდეს, რადგან წინა თავების კვლევებმა გვიჩვენა, დამატებითი სახით, სულიერი მდგომარეობა, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს თავის ღვთაებრივ განსჯაში ამ პროტესტანტულ რელიგიას, რომელიც, წოდებულ პერიოდის შემდეგ, თიატირა“, არ დათანხმდა განხორციელებულ რეფორმის დასრულებას. თუმცა ეს დასრულება მოითხოვდა და ნ.8:14-ის ბრძანებულებას, რომელსაც იგი ევალება ღვთის ცნობას გამოცხადების 3:1-ში: „*ამბობენ, რომ ცოცხალ ხარ; და შენ მკვდა რი ხარ.*“ ეს სულიერი სიკვდილი ჩააგდებს მას ეშმაკის ხელში, რომელიც მისი შთაგონებით ამზადებს მას „*არმაგედონის ბრძოლსთვის*“, გამოცხადების 16:16-ში, მიწიერი ცოდვის ბოლო საათისა. სწორედ რწმენის ამ უკანასკნელ გამოცდის ჟამს, ნაწინასწარმეტყველები იყო *ფილ დე ლუიაში* მის იმდროინდელ ადვენტიტ მსახურებისადმი მიწერილ გზავნილში, რომ იგი მიიღებს შეუწყნარებელ ინიციატივებს, რაც მას გახდის " *მხეცი, რომელიც ამოდის დედა მიწიდან*". მას აქვს „*ორი რქა*“, რომელსაც შემდეგი მე-12 მუხლ გაამართლებს და ამოიცნობს. ეკუმენიკურ აღაანსში გაერთიანებულ პროტესტანტულ და კათოლიკურ რელიგიები გაერთიანებულნი არიან თავიანთ ბრძოლში ღვთის მიერ განწმენდილ და სვენების დღის წინააღმდეგ კვირის ავთენტურ მეშვიდე დღეს; ებრაელების შაბათი ან შაბათი, ასევე ადამი, ნოე, მოსე და იესო ქრისტე, რომლებმაც არ დაუსვეს იგი

ეჭვქვეშ მსახურებისა და დედამიწაზე სწავლების დროს, რადგან აჯანყებულ ებრაელების მიერ შაბათის დარღვევის ბრალდებები უსაფუძვლო იყო. და გაუმართლებელი. შაბათს სასწაულების განზრახ აღსრულებით, მისი მოტივაცია იყო შაბათის დასვენების შესახებ ღვთის ჭეშმარიტი კონცეფციის ხელხალ განსაზღვრა. ეს ორი რელიგია, რომლებიც აცხადებენ ხსნას, რომელიც მოიპოვა "კრავის მიერ, რომელიც ართმევს სამყაროს ცოდვებს", კარგად იმსახურებს, მათი აღწერილობითი კრიტერიუმების გამო, "კრავის, რომელიც ლპარაკობს როგორც დრაკონი". იმის გამო, რომ შაბათის და მკვირვებლების მიმართ შეუწყნარებლობის ადვოკატირება, რომელიც ისინი სიკვდილმდეც მიაღწევენ, ეს მართლაც ღია ომია, „დრაკონის“ სტრატეგია, რომელიც ხელხალ ჩნდება.

ლექსი 12: *” მან გამოიყენა პირველი მხეცის მთელი ძალა უფლება მის წინაშე და აიძულა და დედამიწას და მის მოსახლეობას თაყვანი ეცათ პირველ მხეცს, რომლის სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა. »*

ჩვენ ვართ ერთგვარი რელიის მოწმენი, კათოლიკური სარწმუნოება აღარ დომინირებს, მაგრამ მისი ყოფილი ავტორიტეტი პროტესტანტული რელიგიას ენიჭება. ეს იმიტომ, რომ ეს პროტესტანტული რელიგია ოფიციალურად არის ყველზე ძლიერი ქვეყანა დედამიწაზე: ჩრდილოეთ ამერიკის შეერთებულ შტატებთან აშშ. ევროპული და ამერიკული პროტესტანტული რელიგიების შერწყმა უკვე მიღწეულია, თუნდაც ადვენტიისტური ინსტიტუტის ჩათვლით. მეშვიდე დღის, 1995 წლიდან. დედამიწის ახალ „ბაბილონი“ იძულებულია რელიგიური შერევით იქცეს, რადგან ისინი აშენებულა სხვადასხვა რელიგიური აღმსარებლობის ემიგრანტების მიერ. თუ ადამიანებს ეს ყველფერი ნორმალურად მიაჩნიათ, მათი ზედაპირული გონებისა და რელიგიური უინტერესობის გამო, თავის მხრივ, შემოქმედი დმერთი, რომელიც არ იცვლება, არც აზრს ცვლის და ის სჯის ამ დაუმორჩილებლობას, რომელიც უგულბელოფს მის ისტორიულ გაკვეთილებს, რომლებიც მოწმობს ბიბლიაში. თავის მხრივ, რომაული პირველ დღის რომაული კვირა, დასვენების დღე, რომელიც დააწესა კონსტანტინე I-მა ' მეორე პროტესტანტმა „მხეცმა“ „პირველ კათოლიკური მხეცის“ თაყვანისცემა მოახდინა, რომელიც იგი

ოფიციალურ რელიგიურ სტატუსად აღიარა და მისცა სახელი. "კვირა" შეცდომაში შემყვანი. სული გვახსენებს, რომ ეს უკანასკნელი კავშირი პროტესტანტებსა და კათოლიკეებს შორის შესამღებელი გახდა იმის გამო, რომ „*მომაკვდინებელი ჭრილობა*“, რომელიც მიაყენა „*უფსკრულიდან აღმავალმა ურჩხულმა*“ „*განიკურნა*“. ის მას უკან უწოდებს, რადგან მეორე მხედს არ ექნება განკურნების ეს შანსი. ის განადგურდება იესოქრისტეს დიდებულ მოსვლათ.

ლუქსი 13: „*მან დიდი სასწაულები მოახდინა, ცეცხლიც კი ჩამოაწვინა ზეციდან დედმიწაზე ადამიანთა თვალწინ.*»

1945 წელს იაკონიასთან გამარჯვების შემდეგ, პროტესტანტული ამერიკა გახდა პირველი ბირთვული ძალა დედმიწაზე. მისი ძალა მალე ტექნოლოგიამ უდმივად იმიტირებულა, მაგრამ არასდროს უტოლდება; ის ყოველთვის ერთი ნაბიჯით უსწრებს თავის კონკურენტებს ან მოწინააღმდეგეებს. ეს პირველობა და დასტურდება „მესამე მსოფლიო ომის“ კონტექსტში, სადაც დან.11:44-ის თანახმად, ის განადგურებს თავის მტერს, რუსეთს, „ჩრდილოეთის მეფის“ ქვეყანას ამ წინასწარმეტყველებაში. მაშინ მისი პრესტიჟი იქნება უზარმაზარი და კონფლიქტის გადარჩენილები, გაოგნებულნი და აღტაცებულნი, ანდობენ მას თავიანთსიცოცხლეს და აღიარებენ მის ავტორიტეტს მთელად ამანურ ცხოვრებაზე. „*ცეცხლი ზეციდან*“ მხოლოდ ღმერთს ეკუთვნოდა, მაგრამ 1945 წლადან ამერიკა ფლობს და აკონტროლებს მას. მას ევალება მისი გამარჯვება და მთელი მისი ამჟამინდელი პრესტიჟი, რომელიც კიდევ უფრო გაიზრდება მომავალ ბირთვულ ომში მისი გამარჯვებით.

ლუქსი 14: „*და მან აცდუნა ისინი, ვინც დედმიწაზე ცხოვრობენ, ნიშნებით, რომლებიც მიცემულ იყო მხედის წინაშე, ეუბნებოდა დედმიწაზე მცხოვრებთ, რომ გაეკეთებინათ ხატი მხედისთვის, რომელსაც მახვილის ჭრილობა ჰქონდა. და ვინც ცხოვრობდა.*»

ტექნიკური „*საოცრება*“ უთვალვია. „*დედმიწის მაცხოვრებლები*“ დამოკიდებულნი გახდნენ მის ყველ გამოგონებაზე, რომელიც შთანთქავს მათ ცხოვრებასა და აზრებს. სანამ ამერიკა არ სთხოვს მათ ჩამოართვან თავი ამ გაჯეტებს, რომლებიც მათ სულს იკავებს, როგორც ნარკომანები, „*დედმიწის ხალხი*“ მზადაა

დაკანონდეს რელიგიური შეუწყნარებლობა "მალიან მცირე ჯგუფის", "ქალის ნარჩენების" მიმართ "გამოცხ.12:17. „... მხეცის გამოსახულების და მზადება“ გულისხმობს კათოლიკური რელიგიის ქმედებების კოპირებას და მათ გამრავლებას პროტესტანტულ ხელსუფლების ქვეშ. გონების სიმკაცრეში დაბრუნება და ფუნქციონირება იქნება ორ მოქმედებაზე. „გადარჩენილები“ გადაურჩებიან ომის საშინელ აქტებს და ღმერთი განუწყვეტლავ დათანხმდა დაარტყამს მათ „მისი რისხვის ბოლო შვიდი ჭირით“, აღწერილი Rev.16-ში.

კვირას სიკვდილის ბრძანება

ლუქსი 15: „და მიეცა მას მხეცის ხატის გაცოცხლება, რათა მხეცის გამოსახულება ლპარაკობდეს და ვინც არ სცემდა თავვანს მხეცის ქანდაკებას, უნდა მოეკლათ.“

ღვთისგან შთაგონებული ეშმაკის გეგმა ჩამოყალიბდება და განხორციელდება. სული ავლენს უკიდურესი ზომის ფორმას, რომელიც მიიღება მეექვსე „შვიდი ბოლო ჭირიდან“. ოფიციალური განკარგულებით, რომელიც მიღებულია დედამიწაზე ყველს გადარჩენილ მემბოხეების მიერ, გადაწყდება, რომ 2030 წლის გაზაფხულიდან 3 აპრილმდე, ბოლო და რჩენილ მეშვიდე დღის შაბათის დაცვა ადგენტი სტები დაიღუპებიან. ლოგიკურად, ეს თარიღი აღნიშნავს იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნების წელს. ამ 2030 წლის გაზაფხული აუცილებლად არის ის მომენტი, როდესაც ის ჩაერევს, რათა თავიდან აიცილოს აჯანყებულთა დამღუპველი პროექტი მისი რჩეულების წინააღმდეგ, რომელთა გადასარჩენადც ის მოდის მათი „დიდი გასაჭირის დღეების შემცირებით“ (მათ.24: 22).

ლუქსი 16: "და მან აიძულა ყველს, პატარა და დიდი, მდიდარი და ღარიბი, თავისუფალი და მონა, მიეღონ ნიშანი მარჯვენა ხელზე ან მუბლზე."

მიღებული ღონისძიება ეპოქის გადარჩენილებს ორ ბანაკად ყოფს. აჯანყებულთა ის იდენტიფიცირებულია ადამიანური ავტორიტეტის „ნიშნით“, რომელიც აღნიშნავს კათოლიკურ „კვირას“, უძველეს „და უპყრობელმზის დღეს“ და წესებულ მისი ერთ-ერთი თავვანისმცემლს, რომის იმპერატორის კონსტანტინე I-ის მიერ 321 წლის 7 მარტიდან „ნიშანი“ მიიღება „ხელზე“, რადგან ის წარმოადგენს ადამიანურ „საქმეს“, რომელსაც იესო განსჯის და გმობს. იგი ასევე მიიღება „მუბლზე“, რაც სიმბოლოა

ყოველი ადამიანური არსების პიროვნულ ნებაზე, რომლის პასუხისმგებლობაც მთლიანად ეკისრება შემოქმედი ღმერთის სამართლიანი განაჩენის ქვეშ. ბიბლიიდან „ხელსა“ და „შუბლს“ სიმბოლოზმის ამ ინტერპრეტაციის ავთენტურობის დასადასტურებლად არის ეს მუხლო კან. 6:8-დან, სადაც ღმერთი ამბობს თავის მცნებებზე: „შეკრე ისინი, როგორც ნიშანი შენს ხელზე . , და ისინი შენს თვალებს შორის ფრონტლუტებივითიქნებიან . »

წინა რეპრესიები

ლუქსი 17: და რომ არავის შეეძლო ყიდვა ან გაყიდვა ნიშნის, მხეცის სახელს ან მისი სახელს ნომრის გარეშე. »

ამ სიტყვის „პიროვნების“ მიღმა დევს ადვენტიტ წმინდანთა ბანაკი, რომლებიც დარჩნენ ღვთის მიერ განწმენდილ შაბათის ერთგულო. იმის გამო, რომ უარს ამბობენ „ნიშნის“ პატივისცემაზე, კვირას, პირველ წარმართულ დღის დარჩენილ დღეებში, ისინი განზე არიან. თავდაპირველ დისინი გახდნენ „ბოიკოტის“ მსხვერპლნი, რომლებიც კარგად იყო ცნობილი ამერიკულ ღონისძიებებში ოპონენტების წინააღმდეგ, რომლებიც მათ წინააღმდეგობას უწევდნენ. ვაჭრობის უფლების მისაღწევად, კვირას უნდა პატივი სცეს "ნიშანს", რომელიც ეხება პროტესტანტებს, "მხეცის სახელს", "ღვთის ძის მეუფეს", რაც ეხება კათოლიკეებს ან "მისი რიცხვის". სახელი", ან ნომერი 666.

ლუქსი 18: „ეს არის სიბრძნე. ვისაც გაგება აქვს, გამოთვალოს მხეცის რაოდენობა. რადგან ეს არის კაცის რიცხვი და მისი რიცხვი ექვსას სამოცდაექვსი. »

ადამიანური სიბრძნე არ არის საკმარისი ღვთის სულის გზავნილის გასაგებად. ის მისგან უნდა იყოს მემკვიდრეობით მიღებული, ისევე როგორც სოლომონის შემთხვევა, რომლის სიბრძნემ ყველ ადამიანის სიბრძნე გადააჭარბა და მისი რეპუტაცია მთელ მსოფლოში ცნობილ გახდა. არაბული ციფრების მიღებამდე, ებრაელებში, ბერძნებსა და რომაელებში, მათი ანბანის ასოებს ასევე ჰქონდათ შიფრების მნიშვნელობა, ასე რომ, ასოების მნიშვნელობების დამატება, რომლებიც ქმნიან სიტყვას, განსაზღვრავს მის რაოდენობას. ჩვენ მას ვიღებთ „გათვლებით“, როგორც ეს ლუქსი აკონკრეტებს. „... მისი სახელს რიცხვი“ არის „666“, ანუ რიცხვი მიღებული რომაული ასოების რიცხვითი

მნიშვნელობის დამატებით, რომელიც შეიცავს მის ლათინურ სახელს „VICARIVS FILII DEI“; რადაც აჩვენა მე-10 თავის შესწავლაში. ეს სახელი თავისთავად წარმოადგენს მის პრეტენზიებში ყველზე დიდ „გმობას“ ან „ტყუილს“, რადგან იესომ არავითარ შემთხვევაში არ მისცა საკუთარ თავს „შემცვლელ“, სიტყვა „ვიკარის“ მნიშვნელობა.

გამოცხადება 14: მეშვიდე დღის ადვენტიზმის დრო

სამიანგელოზის გზავნილები - მოსავალი -
რთველი

ეს არის თავი, რომელიც მიზნად ისახავს 1843-დან 2030 წლამდე.

1843 წელს, დან.8:14-ის წინასწარმეტყველების განსაკუთრებულმა გამოყენებამ აიძულა „ადვენტიტები“ დაელოდებინათ იესო ქრისტეს დაბრუნებას, რომელიც დაფიქსირებულია ამ

თარიღისთვის. ეს არის რწმენის გამოცდების თანმიმდევრობის დასაწყისი, სადაც წინასწარმეტყველების სულისაღმი ინტერესი, კერძოდ, „იესოს ჩვენება“ გამოცხადების 19:10-ის მიხედვით, გამოვლენდება ინდივიდუალურად ქრისტიანების მიერ, რომლებიც აცხადებენ, რომ არიან იესოს ხსნაზე. ქრისტე მრავალ რელიგიური იარაღის ქვეშ. მხოლოდ დემონსტრირებულ „ნამუშევრები“ არჩევის საშუალებას იძლევა თუ არა. ეს ნამუშევრები შეიძლება შეჯამდეს ორ შესაძლო არჩევანში: მიღებულ სინათლსა და მისი ღვთაებრივი მოთხოვნების მიღება ან უარი.

1844 წელს, 1844 წლის შემოდგომის ახალ მოლოდინის შემდეგ, იესო მიჰყავს თავის არჩეულ რჩეულს რეფორმაციის სამუშაოს დასრულებამდე, რომელიც იწყება სამყაროს შექმნის დღიდან ღვთის მიერ განწმენდილ შაბათის პრაქტიკის აღდგენით. ეს არის "სიწმინდის" ყველზე მნიშვნელოვანი საგანი, რომელიც "გამართლებულია" 1844 წლიდან, როდესაც ეს დანაშაული მის მსახურებს მიაჩნდა. დან.8:14-ის ეს თარგმანი, რომელიც ჩემს მსახურებამდე ითარგმნა, როგორც: „ორი ათს სამასი საღამოს დღით და საწმინდარი განიწმინდება“, ავთენტურად არის ორიგინალური ებრაული ტექსტის შესაბამისად: „ორი ათს სამასი საღამოს დღით და სიწმინდე გაამართლებს“. ყველს შეუძლია აღმოაჩინოს, რომ ღვთაებრივი შაბათის დარღვევას 321 წლიდან მოყოლებული თანახმად მოციქულთა დროს ღვთის მიერ დადგენილი დოქტრინალური ჭეშმარიტების მრავალ სხვა მიტოვება. 1260 წლიანი ტყუილს მეფობის შემდეგ, რწმენის დამანგრეველმა მემკვიდრეებმა, კაკამ პროტესტანტულ დოქტრინაში დატოვა მრავალ ტყუილ, რომელიც აუტანელი იყო ჭეშმარიტების ღმერთისთვის. სწორედ ამიტომ, ამ მე-14 თავში სული წარმოგიდგენთ სამ მთავარ თემას, რომლებიც თანმიმდევრულად არის: ადგენტი ტური მისი ან „სამი ანგელოზის“ გზავნილი; სამყაროს აღსასრულს „მოსავალი“, რჩეულთა დაღვება და აღტაცება; რისხვის ყურძნის „ყურძნის მოსავალი“, ცრუ მწყემსების, ქრისტიანობის ცრუ რელიგიური მასწავლებლების საბოლოო სასჯელი.

1844 წლიდან ისწავლება რჩეულთა დაცვა ღვთიური რისხვისგან, ბოლო გამოცდა და ცულია კაცობრიობისთვის მიცემული დროის უკიდურესი დასასრულსთვის, რათა თავი დაამყაროს გამოცხადებულ ღვთაებრივ ნებასა და მემობზე

ა და მ ი ა ნ ი ს მ ო თ ხ ო ვ ნ ა ს შ ო რ ი ს , რ ო მ ე ლ ც ყ ვ ე ლ ზ ე ტ ო ტ ა ლ უ რ გ ა ნ დ გ ო მ ა შ ი ა ჩ ა ვ ა რ დ ნ ი ლ . მ ა გ რ ა მ გ ა კ ე თ ე ბ უ ლ ა რ ჩ ე ვ ა ნ ს ა ქ ვ ს შ ე დ ე გ ე ბ ი ყ ვ ე ლ ს თ ვ ი ს , ვ ი ნ ც გ ა რ დ ა ი ც ვ ა ლ 1844 წ ლ დ ა ნ . მ ხ ო ლ დ გ ა ნ მ ა ნ ა თ ლ ე ბ ლ ე ბ ი და ე რ თ გ უ ლ რ ჩ ე უ ლ ე ბ ი " ო ლ უ პ ე ბ ი ა ნ უ ფ ა ლ შ ი " მ ე -13 ლ ე ქ ს ი ს ს წ ა ვ ლ ე ბ ი ს მ ი ხ ე დ ვ ი თ , ს ა დ ა ც ი ს ი ნ ი გ ა მ ო ც ხ ა დ დ ე ბ ი ა ნ " კ უ რ თ ხ ე უ ლ ე ბ ა დ " , ა ნ უ მ ა დ ლ ს მ ო ს ა რ გ ე ბ ლ ე ბ ა დ . ქ რ ი ს ტ ე , მ თ ე ლ თ ა ვ ი ს ი კ უ რ თ ხ ე ვ ი თ უ კ ვ ე და და ს ტ უ რ და „ ფ ი ლ დ ე ლ ზ ი ს " ა ნ გ ე ლ ო ზ ი ს ა დ მ ი მ ი მ ა რ თ უ ლ გ ზ ა ვ ნ ი ლ შ ი , რ ო მ ე ლ ც მ ა თ ე ხ ე ბ ა , რ ა დ გ ა ნ ა რ ა რ ი ს ს ა კ მ ა რ ი ს ი „ ა დ ვ ე ნ ტ ი ს ტ ა დ “ ნ ა თ ლ ო ბ ა , რ ა თ ა ღ მ ე რ თ მ ა რ ჩ ე უ ლ დ ჩ ა ი თ ვ ა ლ ს .

მ ე ო რ ე მ ხ რ ი ვ , თ უ მ ი ტ ო ვ ე ბ უ ლ თ ა დ ე ტ ა ლ ე ბ ი ს ა ღ მ ო ჩ ე ნ ა რ ჩ ე ბ ა , ა რ ს ე ბ ი თ ი პ უ ნ ქ ტ ე ბ ი ხ ა ზ გ ა ს მ უ ლ ა და შ ე ჯ ა მ ე ბ უ ლ ა ს უ ლ ს მ ი ე რ მ ე -7-და ნ 11-ე ს ტ რ ო ფ ე ბ ი ს „ს ა მ ი ა ნ გ ე ლ ო ზ ი ს გ ზ ა ვ ნ ი ლ ე ბ ი ს“ ს ა ხ ი თ . ე ს გ ზ ა ვ ნ ი ლ ე ბ ი მ ი ჰ ყ ვ ე ბ ა ე რ თ მ ა ნ ე თ ს . შ ე დ ე გ ე ბ ი ს თ ა ნ მ ი მ დ ე ვ რ ო ბ ა .

მ ე მ ა ხ ს ე ნ დ ე ბ ა ე ს ა ქ , ა მ ნ ა წ ა რ მ ო ე ბ ი ს მ ე -2 გ ვ ე რ დ ზ ე ყ დ ზ ე შ ე ნ ი შ ვ ნ ი ს შ ე მ დ ე გ , ე ს ს ა მ ი გ ზ ა ვ ნ ი ლ ხ ა ზ ს უ ს ვ ა მ ს ს ა მ შ ე ტ ყ ო ბ ი ნ ე ბ ა ს , რ ო მ ლ ე ბ ი ც უ კ ვ ე გ ა მ ო ვ ლ ნ და ს ი მ ბ ო ლ უ რ გ ა მ ო ს ა ხ უ ლ ე ბ ე ბ შ ი და ნ ი ე ლ ს წ ი გ ნ შ ი და ნ 7 და 8. მ ა თ ი შ ე ხ ს ე ნ ე ბ ა გ ა მ ო ც ხ ა დ ე ბ ი ს მ ე -14 თ ა ვ შ ი . , ხ ა ზ ს უ ს ვ ა მ ს და ა და ს ტ უ რ ე ბ ს ი მ უ კ ი დ უ რ ე ს მ ნ ი შ ვ ნ ე ლ ო ბ ა ს , რ ო მ ე ლ ა ც ღ მ ე რ თ ი ა ნ ი ჰ ე ბ ს მ ა თ .

გ ა მ ო ს ყ ი დ უ ლ ა დ ვ ე ნ ტ ი ს ტ ე ბ ი გ ა ი მ ა რ ჯ ვ ე ს

მ უ ხ ლ 1: „ ვ ხ ე დ ე და ა ჰ ა , კ რ ა ვ ი ო დ ვ ა ს ი ო ნ ი ს მ თ ა ზ ე და მ ა ს თ ა ნ ე რ თ ა დ ა ს ო რ მ ო ც და ო თ ხ ი ა თ ა ს ი [ა და მ ი ა ნ ი] , რ ო მ ე ლ თ ა ც მ უ ბ ლ ზ ე ე წ ე რ ა მ ი ს ი ს ა ხ ე ლ და მ ა მ ი ს ს ა ხ ე ლ . »

„ ს ი ო ნ ი ს მ თ ა “ ა ღ ნ ი შ ნ ა ვ ს ი მ ა დ გ ი ლ ს ი ს რ ა ე ლ შ ი , ს ა დ ა ც ა შ ე ნ და ი ე რ უ ს ა ლ მ ი . ე ს ს ი მ ბ ო ლ ა ხ ს ნ ი ს ი მ ე დ ს ა და ი მ ფ ო რ მ ა ს , რ ო მ ე ლ ა ც ე ს ხ ს ნ ა მ ი ი დ ე ბ ს მ ი წ ი ე რ ი და ზ ე ც ი უ რ ი რ წ მ ე ნ ი ს გ ა ნ ს ა ც დ ე ლ ე ბ ი ს და ს ა ს რ უ ლ ს . ე ს პ რ ო ე ქ ტ ი ს რ უ ლ დ გ ა ნ ხ ო რ ც ი ე ლ დ ე ბ ა ყ ვ ე ლ ფ რ ი ს გ ა ნ ა ხ ლ ე ბ ი ს დ რ ო ს , რ ა ც შ ე ე ხ ე ბ ა დ ე და მ ი წ ა ს ა და ც ა ს გ ა მ ო ც ხ ა დ ე ბ ი ს 21:1-ის მ ი ხ ე დ ვ ი თ . „ 144,000 [ა და მ ი ა ნ ი] “ ს ი მ ბ ო ლ ა 1843-და ნ 2030 წ ლ მ დ ე ა რ ჩ ე უ ლ ქ რ ი ს ტ ე ს რ ჩ ე უ ლ ზ ე , კ ე რ მ ო დ , ა დ ვ ე ნ ტ ი ს ტ ქ რ ი ს ტ ი ა ნ ე ბ ზ ე , რ ო მ ლ ე ბ ი ც გ ა მ ო ც დ ი ლ , და და ს ტ უ რ ე ბ უ ლ და დ ა მ ტ კ ი ც ე ბ უ ლ ი ყ ო ი ე ს ო ქ რ ი ს ტ ე ს მ ი ე რ , რ ო მ ე ლ თ ა გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი გ ა მ ო ი ყ ე ნ ე ბ ა ე რ თ ო ბ ლ ვ ა დ და ი ნ დ ი ვ ი დ უ ა ლ უ რ ა დ . კ ო ლ ე ქ ტ ი უ რ ი გ ა და წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა გ ა ნ ს ჯ ი ს ი ნ ს ტ ი ტ უ ტ ს და

ინდივიდუალური განსჯა ეხება თითოეულ არსებას. „144000 [ა და მია ნი]“ წარმოადგენს იესო ქრისტეს მიერ არჩეულ ადვენტისტურ რწმენის მიმდევრებს შორის არჩეულს. ეს რიცხვი მკაცრად სიმბოლურია და შერჩეულთა რეალური რაოდენობა ღმერთის მიერ ცნობილ და დაცულ საიდუმლოა. მათი შერჩევის მიზეზი შეგვიძლია გავიგოთ შემოთავაზებულ სურათის განმარტებიდან. „მათ შუბლზე“, მათი ნებისა და აზრების სიმბოლო, „კრავის სახელო“, იესო და „მისი მამის“, ძველ აღიარებაში გამოცხადებულ ღმერთი, არის წარწერა. ეს ნიშნავს, რომ მათი პოვნის და გაამრავლეს ღმერთის ხატი, რომელიც შემოქმედმა ღმერთმა მისცა პირველად მიანს ცოდვის წინ, როცა ჩამოყალიბდა და სიცოცხლე მისცა; და ეს სურათი მისი პერსონაჟია. ისინი წარმოადგენენ ნაყოფს, რომელიც ღმერთს სურდა მიეღო იესო ქრისტეში მისი ერთადერთი ერთგული რჩეულის ცოდვების გამოსყიდვით. როგორც ჩანს, არჩეულ რჩეულთა შუბლზე, ან მათ სულში, მათი აზრი და მათი ნება ანაპოვნის გამოცხ.7:3-ის ღმერთის ბეჭედი, ან დეკალოგის მეოთხე მცნების შაბათი და განუყოფელი პერსონაჟი. კრავის იესო ქრისტესა და მისი გამოცხადების შესახებ ძველ აღთქმაში, როგორც მამა, ღმერთის შემოქმედი. ამრიგად, ჭეშმარიტი ქრისტიანული სარწმუნოება არ ეწინააღმდეგება ძესა და მამას მიმაგრებულ რელიგიურ ნორმებს, როგორც მამას რომაული კვირას მიმდევრები ამტკიცებენ, თუ სიტყვითა რა, მაინც მოქმედებით.

ლექსი 2: „და გავიგონე ხმა ზეციდან, ვითარცა ხმა მრავალ წყლსა, ვითარცა ხმა დიდი ქუხილსა; და ხმა, რომელიც მე გავიგონე, ჰგავდა არფისტებს, რომლებიც უკრავდნენ არფებზე.“

ამ ლექსში ნახსენები ურთიერთგამომრიცხავი პერსონაჟები სინამდვილეში ერთმანეთს ავსებენ. „დიდი წყლები“ სიმბოლოა უამრავი ცოცხალი არსების, რომლებიც გამოხატვისას იღებენ „დიდი ჭეჭა-ქუხილს“ სახეს. პირიქით, „არფის“ გამოსახულებით ღმერთი ავლენს სრულყოფილ ჰარმონიას, რომელიც აერთიანებს მის გამარჯვებულ არსებებს.

მუხლი 3: „და მღეროდნენ ახალ სიმღერა ტახტის, ოთხი ცოცხალი არსებისა და უხუცესების წინაშე. და ვერავინ ისწავლს სიმღერა, გარდა ას ორმოცდა ოთხი ასთისისა, რომლებიც გამოისყიდეს მიწიდან.“

ღმერთი ადასტურებს და ხაზს უსვამს აქ 1843-44 წლებში დამკვიდრებულ „ადვენტისტური“ რწმენის ძალიან მაღალ განწმენდას. მისი არჩეული

წარმომადგენლები გამოირჩევიან სხვა სიმბოლური ჯგუფებისგან; " ტახტი, ოთხი ცოცხალ არსება და უხუცესები "; ეს უკანასკნელი აღნიშნავს ყველგამოსყიდულს დედამიწაზე მცხოვრები გამოცდილებიდან. მაგრამ ღვთაებრივი გამოცხადება, რომელსაც „გამოცხადება“ ჰქვია, მიზნად ისახავს მხოლოდ ორი ათასი წლის ქრისტიანულ სარწმუნოებას, რომელსაც დანის 8:14 და დენილუბა ჰყოფს ორ თანმიმდევრულ ეტაპად. 1843-1844 წლამდე არჩეულთა სიმბოლო იყო 12 „ უხუცესი “ რევ.4:4-ში მოყვანილი „ 24 “ -დან . დანარჩენი 12 „ უხუცესი “ არის „ დალუქული “ ადვენტიისტი „ 12 ტომი “ 1843-44 წლებში Rev.7:3-8-ში .

ლუქსი 4: „ ესენი არიან, ვინც არ შეიბიძგა თავი ქალებით, რადგან ისინი ქალებით არიან; ისინი მიჰყვებიან კრავს, სადაც ის მიდის. ისინი გამოისყიდნენ ადამიანთა შორის, როგორც პირველნაყოფი ღვთისა და კრავისათვის; »

ამ ლუქსის სიტყვები მხოლოდ სულიერი გაგებით გამოიყენება; სიტყვა „ ქალები “, რომელიც აღნიშნავს ქრისტიანულ ეკლესიებს, რომლებიც დაეცა განდგომილებაში მათი წარმოშობის დღიდან, როგორცაა რომაული კათოლიკური რწმენა, ან 1843-44 წლადან, პროტესტანტული რწმენისთვის და 1994 წლადან, ადვენტიისტური ინსტიტუციური რწმენისთვის. ნახსენები „ ბინძურება “ მიზნად ისახავს ცოდვას, რომელიც გამოწვეულია ღვთიური კანონის დარღვევით და რომლის „ ანაზღაურება სიკვდილია “, რომ .6:23-ის მიხედვით. იესო ქრისტემ ცოდვის პრაქტიკისგან მათი გადასარჩენად განწმინდა სიმბოლური „ 144000 [ადამიანი] “. მათი „ ქალებითა “ ასევე სულიერია და ის მათ „სუფთა“ არსებებად ასახელებს, რომელთა სამართლიანობა გათეთრდა იესო ქრისტეს მიერ მათი სახელთ დაღვრილ სისხლთ. ცოდვისა და მისი ბილწობის მემკვიდრეებმა, ისევე როგორც ადამისა და ევას ყველგამომავალმა, იესო ქრისტეს მიერ აღიარებულმა რწმენამ სრულყოფილად „განწმინდა“ ისინი. მაგრამ იმისათვის, რომ ეს რწმენა ეფექტური იყოს იესო ქრისტეს მიერ, ეს განწმინდა უნდა იყოს რეალური და დაკონკრეტებული მათ „ საქმეში “. აქედან გამომდინარე, ეს გულისხმობს ცრუქრისტიანულ ან ებრაულ ან, უფრო ფართოდ, მონოთეისტური რელიგიებიდან მემკვიდრეობით მიღებულ ცოდვების მიტოვებას. და თავის წინასწარმეტყველურ გამოცხადებაში ღმერთი

განსაკუთრებით მიზნად ისახავს დროის წესრიგის შეუსრულებლობას, რომელიც მან დაადგინა დედამიწისა და მისი ციური სისტემის შექმნის პირველ კვირიდან.

ახალ სიმღერის სიმღერის "იმიჯის მიღმა დგას სპეციფიური გამოცდილება, რომელსაც მხოლოდ „144,000 [ა და მიაწი]“ განიცდის. „მოსეს სიმღერის“ შემდეგ, რომელიც ზეიმობდა ეგვიპტიდან დიდებულ გასვლას, ცოდვის სიმბოლოს, „სიმღერა“ „144000“ არჩეულთა „სიმღერა“ აღნიშნავს მათ ცოდვისაგან განთავისუფლებას, რადგან ისინი დაემორჩილნენ დანის განკარგულებას. 8:14 და თანამშრომლობდნენ მათში. განწმენდა სურდა და მოითხოვა ღმერთმა 1843-44 წლადან. ამ დღეს ციური ხილვა იხსენებდა გოლგოთას ჯვარზე იესო ქრისტეს სიკვდილთ დასრულებულ ცოდვას განწმენდას. ეს გზავნილი წარმოადგენდა როგორც საყვედურს, ასევე სწავლებას, რომელიც ღმერთმა წარუდგინა პროტესტანტ მორწმუნეს, რომელიც იყო რომაული კვირას და მისი ზოგიერთი სხვა ცრუ ცოდვის მემკვიდრე. ებრაული რიტუალების ტიპოლოგიაში, ეს "ცოდვას განწმენდა" იყო რელიგიური დღესასწაული შემოდგომაზე, რომლის დროსაც მოკლულ თხის სისხლი მიჰქონდათ უწმინდეს ადგილს ამ მიუწვდომელ ადგილს მოწყალების საყდარზე, რომელიც აკრძალულია დანარჩენისთვის. წელიწადის დრო. ამ თხის სისხლი, ცოდვის სიმბოლური გამოსახულება, იწინასწარმეტყველ იესო ქრისტეს სისხლს, რომელიც თავად გახდა მისი რჩეულის ცოდვების მატარებელი, რათა მათნაცვლდმოეხდინა სასჯელი, რომელიც მათ იმსახურებდნენ; თავად იესო ცოდვად შეიქნა. ამ ცერემონიაში თხა წარმოადგენს ცოდვას და არა ქრისტეს, რომელიც მას ატარებს. ეს არის მღვდელმთავრის ფიზიკური გადაადგილება უფლებამოსილ წმიდა ადგილადან აკრძალულ უწმინდეს ადგილმდე მთელ წლის განმავლობაში, რასაც ეს ლექსი მიაწმენებს, როდესაც ამბობს: „ისინი მიჰყვებიან კრავს, სადაც ის მიდის“. 1844 წლის 23 ოქტომბრის ხილვაში ამ სცენის გახსენებით, ქრისტეს სულმა თავის არჩეულ უგონო მემკვიდრეებს შეახსენა მომღვრების სიცრუე, ცოდვის აკრძალვა. ამრიგად, 1844 წლადან, ნებაყოფლობითი წარმოშობის ცოდვა, რაც რომაული კვირას ხდება, ღმერთთან ურთიერთობას შეუძლებელს ხდის და მიტოვებულ ცოდვა საშუალებას ამღვსს ამ ურთიერთობის გაფართოებას, რაც დაინტერესებულ რჩეულს მიჰყავს

მისი განწმენდის სრულყოფამდე. გამოცხადებულ ღვთაებრივი ჭეშმარიტების მიღება, გაგება და ამოქმედება.

ისინი განიხილება როგორც „პირველ ნაყოფად ღვთისა და კრავისთვის“, ისინი წარმოადგენენ საუკეთესოს, რაც ღმერთმა აღმოაჩინა მიწიერ რჩეულთა შერჩევისას. ებრაულრიტუალურ ლებში "პირველ ნაყოფი" გამოცხადდა "წმინდად". ამ ცხოველური ან ბოსტნეულს პირველი ხილს შესაწირავი ღმერთისთვის იყო დაცული, რათა პატივი მიეგოთ მას და აღენიშნათ ადამიანური მადლოერება მისი სიკეთისა და დიდებულების მიმართ. სხვა მიზეზი, ფაქტობრივად, „წმინდა პირველ ნაყოფებისთვის“, არის მათ მიერ სრულდგამოცხადებულ ღვთაებრივი სინათლის მიღება, რადგან ისინი ცხოვრობენ აღსასრულს დროში, სადაც გამოცხადებულ შუქი აღწევს თავის აპოგეას, მის სულიერ ზენიტს.

ლექსი 5: „და არ იპოვეს სიცრუე მათ პირში, რადგან ისინი უმწიკველოები არიან.“

ჭეშმარიტად რჩეულს, ახალშობილს ჭეშმარიტებისგან დაბადებულს, შეუძლია მხოლოდ „ტყუილს“ სიმუღილო, რომელშიც სიამოვნებას ვერ პოულობს. ტყუილი საზიზღარია, რადგან მას მხოლოდ მავნე შედეგები მოაქვს და კარგად ადამიანებს ტანჯავს. ის, ვისაც სჯერა „ტყუილს“, მაშინ განიცდის იმედაცრუების ტკივილს, მოტყუების სიმწარეს. ქრისტეს მიერ არჩეულს ვერავინ ახარებს თავისი მოყვასის ცდუნებას და მოტყუებას. მეორეს მხრივ, ჭეშმარიტება ამშვიდებს, ის დადებითად ამყარებს ურთიერთობას ჭეშმარიტ ძმებთან, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, ღმერთთან, შემოქმედთან და ჩვენი ხსნის გამომსყიდველთან, რომელიც აცხადებს და ამალუბს თავის სახელს, როგორც „ჭეშმარიტების ღმერთს“. ამგვარად, აღარასრულბენ დოქტრინა ლურცოდვას, გამოცხადებულ ჭეშმარიტების მორჩილებით, რჩეულები განიხილება „გაუმათლებლად“ თავად ჭეშმარიტების ღმერთის მიერ.

შეტყობინება პირველ ანგელოზისგან

ლექსი 6: „ვიხილე სხვა ანგელოზი, რომელიც დაფრინავდა შუა ცაში, რომელსაც ჰქონდა მარადიული სახარება, რათა ექადაგა იგი დედამიწაზე მცხოვრებთ, ყველ ერს, ყველ ტომს, ყველ ენას და ყველ ხალხს.“

„სხვა ანგელოზი“ ან სხვა მაცნე ქადაგებს სრულ ღვთაებრივ შუქს, რომელიც სიმბოლოა „შუა ცის“ ან მზის ზენიტით. ეს სინათლე დაკავშირებულია იესო ქრისტეს მიერ მოტანილ „სახარებას“ ან „სასიხარულო ცნობას“ ხსნის შესახებ. მას „მარადიულს“ უწოდებენ, რადგან მისი გზავნილი ავთენტურია და დროთა განმავლობაში არ იცვლება. ამგვარად, ღმერთი ადასტურებს, რომ იგი შეესაბამება იმას, რაც იესო ქრისტეს მოციქულებს ასწავლდნენ. ჭეშმარიტების ეს დაბრუნება 1843 წლადან მოვიდა რომაული კათოლიკური სარწმუნოებიდან მემკვიდრეობით მიღებულ მრავალ დამახინჯების შემდეგ. გამოცხადება უნივერსალურია და იელს 12:12-ში წარმოდგენილი გზავნილს ანალოგიით, რომელიც ავლენს ადვენტიანების მოღვაწეობის ღვთაებრივ კურთხევას. „მარადიული სახარება“ აქ მოხსენიებულია რწმენის ჭეშმარიტი ნაყოფის ასპექტში, და იელს 8:14-ის ბრძანებულებით გამოვლენილი ღვთაებრივი მოთხოვნის შესაბამისად. წინასწარმეტყველური სიტყვისადმი ინტერესი ნორმის კანონიერი ნაყოფია "მარადიული სახარება".

ლუქსი 7: "მან დიდი ხმით თქვა: გეშინოდეთ ღვთისა და განადიდეთ მას, რადგან მოვიდა მისი განკითხვის ჟამი; და თყვანი ეცით მას, ვინც შექმნა ცა და მიწა და ზღვა და წყლის წყაროები.»

მე-7 სტროფში პირველი ანგელოზი გამოხსნა შაბათის და რღვევას, რომელიც ადიდებს, ღვთაებრივ დეკალოგში, შემოქმედი ღმერთის დიდებას. ამრიგად, მან მოითხოვა მისი აღდგენა 1844 წლის ოქტომბრიდან, მაგრამ მისი დანაშაული პროტესტანტებს და ადნაშაულს 1843 წლის გაზაფხულს და.

შეტყობინება მეორე ანგელოზისგან

ლუქსი 8: "და მეორე ანგელოზი მოჰყვა და თქვა: დაეცა დიდი ბაბილონი, მან ყველს ერი დაასვა თავისი სიძვის რისხვის ღვინით.»

მე-8 სტროფში მეორე ანგელოზი ავლენს რომის პაპის კათოლიკური ეკლესიის უზარმაზარ დანაშაულს, რომელიც აცდუნა და მოატყუა კაცები კონსტანტინე I-ის წარმართულ „მზის დღეს“ და არქვეს ლთინური მონტაჟის „უფლის დღის“ თარგმანის მიხედვით არის მისი „კვირის“ წარმოშობა: dies dominica. ორჯერ გამეორებული გამოთქმა: „დიდი ბაბილონი დაეცა, დაეცა“, ადასტურებს, რომ მისთვის და მათთვის, ვინც მას მემკვიდრეობით იღებს,

ღვთაებრივი მოთმინების დრო საბოლოოდ დასრულდა. ინდივიდუალურად, მოქცევა შესაძლებელია, მაგრამ მხოლოდ ნაყოფის, ან მოწანიების „საქმეების“ გამოშვების ფასად.

შეხსენება: „*დაეცა*“ ნიშნავს: *ის აიღო და დააშარცხა ჭეშმარიტების* ღმერთის მიერ, როგორც ქალქი ჩავარდება მტრის ხელში. ის ამალუბს და ანათებს 1843 წლის შემდეგ, 1844-დან 1873 წლამდე, მისი ერთგული მეშვიდე დღის ადვენტი მსახურებისთვის, „საიდუმლო“ , რომელიც მას ახასიათებს Rev.17:5-ში. მისი ტყუილს მაცდუნება კარგავს ეფექტურობას.

მე-8 სტროფში, წინა გზავნილებში მიღებული გადაწყვეტილება და დასტურებულია საშინელი გაფრთხილებით. დასვენების დღის შეგნებული და ნებაყოფლობით არჩევანი, რომელიც დაწესდა კონსტანტინე I-ის მიერ 321 წელს, 1844 წლიდან, ამბობებულს, რომლებიც ამას ამართლებენ, პასიურს ხდის უკანასკნელ სამსჯავროს მეორე სიკვდილს ტანჯვის ღვთაებრივი დაგმობის მიმართ კვირას ბრალდების შესანიღბად ღმერთი მალვს მას *სამარცხვინო* „*ნიშნის*“ სახელით, რომელიც ეწინააღმდეგება მის საკუთარ ღვთაებრივ „*ბეჭედს*“. ადამიანური ავტორიტეტის ეს ნიშანი, რომელიც კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს მის დროის წესრიგს, წარმოადგენს უზარმაზარ აღშფოთებას, რომელიც ღირს მის მიერ დასასჯელდ. და გამოცხადებულ სასჯელს, ფაქტობრივად, საშინელი იქნება: „*მას ტანჯავს ცეცხლთა და გოგირდით*“, რომელიც გაანადგურებს აჯანყებულს, მაგრამ მხოლოდ უკანასკნელ განკითხვის მომენტში.

შეტყობინება მესამე ანგელოზისგან

ლუქსი 9: „*და მეორე, მესამე ანგელოზი გაჰყვა მათდა ამბობდა დიდი ხმით: თუ ვინმე თაყვანს სცემს (თაყვანს სცემს) მხეცს და მის გამოსახულებას და მიიღებს ნიშანს შუბლზე ან ხელზე,*“

ამ მესამე გზავნილს შემავსებელი და თანმიმდევრული ბუნება ორ წინასთან, მითითებულია ფორმულით „*მათ მოჰყვა*“. „*ხმამაღლს ხმა*“ ადასტურებს მის გამომცხადებლის ძალაღაღვთაებრივ ავტორიტეტს.

დედა მიწიდან ამომავალი მხეცის “
მმართველობას და რომლებიც იღებენ და პატივს

სცემენ, მათი მორჩილებით, კვირას, მისი ავტორიტეტის „ნიშანს“, ციტირებულია 13-ში. : 16 რაც, ამჟამად, მთელი ქრისტიანული მოსახლეობაა.

ნიშნის "პირდაპირი წინააღმდეგობა" ღვთის ბეჭედთან, ანუ პირველი დღის კვირადან მეშვიდე დღის შაბათამდე, დასტურდება იმით, რომ ორივე მიიღება "წინა", სავარძელში. ნება, რევ.7:3 და 13:16-ის მიხედვით. გაითვალისწინეთ, რომ „ღმერთის ბეჭედი“ Rev.7:3-ში ხდება Rev.14:1-ში: „კრავის სახელს და მისი მამის სახელს“. „ხელზე“ მიღებას განმარტავს ეს მუხლები კან.6:4-დან 9-მდე:

„მისმინე ისრაელო! იაჰვე, ჩვენი ღმერთი, ერთადერთი იაჰვეა. შეიყვარე უფალო შენი ღმერთი მთელი გულით, მთელი სულით და მთელი ძალით. და ეს მცნებები, რომლებსაც დღეს გაძლევ, შენს გულში იქნება. ჩაუხერხეთ ისინი თქვენს შვილებს და ისაუბრებთ მათზე სახლში ყოფნისას, სამოგზაუროდ წასვლისას, დაწოლისას და ადგომისას. შეაკრა ისინი ხელუბნებნიშნად და თვალუბნებნიშნად შორის წინა ზოლები იქნება. დაწერე ისინი შენი სახლის ბოძებზე და კარებზე.“ ხელნიშნად მოქმედებას, პრაქტიკას და "ფრონტს", აზროვნების ნებას. ამ მუხლში სული ამბობს: „გიყვარდეს უფალო, შენი ღმერთი მთელი გულით, მთელი სულით და მთელი ძალით“; რასაც იესო მოჰყავს მათე 22:37-ში და რომელსაც ის წარმოაჩენს, როგორც „პირველად უდიდეს მცნებას“. მაშასადამე, არჩეული ჩინოვნიკები, რომლებსაც აქვთ „ღვთის ბეჭედი“ უნდა აკმაყოფილებდნენ ამ სამკრიტერიუმს: „გიყვარდეს ღმერთი მთელი გულით“; პატივი მიაგოთ მას პრაქტიკაში შაბათის დასვენების წმიდა მეშვიდე დღეს; და გონებაში ჰქონდა „კრავის სახელი“ იესო ქრისტე და მისი მამის სახელი „იაჰვე“. „და მისი მამის სახელს“ მითითებით, სული დასტურებს ღვთის ათი მცნებისა და მცნებებისა და წეს-ჩვეულებების და მორჩილების აუცილებლობას, რომლებიც ხელს უწყობენ რჩეულთა სიწმინდეს ძველ აღთქმაში. ჯერ კიდევ თავის დროზე მოციქულმა იოანემ დაადასტურა ეს 1 იოანეს 5:3-4-ში:

„რადგან ეს არის ღვთის სიყვარული, მისი მცნებების დაცვა. და მისი მცნებები არ არის მტკივნეული, რადგან რაც ღვთისგან არის შობილი, სძლევს სამყაროს; და გამარჯვება, რომელიც იმარჯვებს მსოფლოში, არის ჩვენი რწმენა.“

ლუქსი 10: „ისიც დალევს ღმერთის რისხვის ღვინოს, ურევოდ და ღვრილი მისი რისხვის თასში და

დაიტანჯება ცეცხლთა და გოგირდით წმიდა ანგელოზებისა და კრავის წინაშე.»

ღვთის რისხვა სავსებით გამართლდება, რადგან ისინი, ვინც „ მხეცის ნიშანს “ იღებენ, პატივს სცემენ ადამიანურ ცოდვას, როცა ითხოვენ იესო ქრისტეს სიმართლეს. Rev.6:15-17-ში სულმა წარმოადგინა მათი საბოლოო დაპირისპირების შედეგები იესო ქრისტეს და მანგრეველმართა ღრისხვასთან.

უაღრესად მნიშვნელოვანი შენიშვნა: ამ ღვთაებრივი რისხვის უკეთ გასაგებად, უნდა გვესმოდეს, რატომ იწვევს წმიდა შაბათის უფლებელყოფა ასე დიდად ღვთის რისხვას. არის სანატრელო ცოდვები, მაგრამ ბიბლია გვაფრთხილებს სულწმიდის წინააღმდეგ ჩადენილ ცოდვის შესახებ და გვეუბნება, რომ აღარ არსებობს მსხვერპლ ღვთიური მიტევების მისაღებად. მოციქულთა დროს ამ ტიპის ცოდვის ერთადერთი მაგალითი, რომელიც მოგვცეს, იყო მოქცეული ქრისტიანის მიერ ქრისტეს უარყოფა. მაგრამ ეს მხოლოდ მაგალითია, რადგან სინამდვილეში სულწმიდის გმობა გულისხმობს ღვთის სულს მიერ მიცემულ ჩვენების უარყოფას და უარყოფას. ადამიანების დასარწმუნებლად და სწავლების მიზნით, სულმა შთააგონა ბიბლიის წმიდა წერილები. ამიტომ, ვინც ედავება ბიბლიაში სულს მოწმობას, უკვე ღვთის სულს გმობას სჩადის. განა ღმერთს შეუძლია უკეთ გაამჟღავნოს თავისი ნება, ვიდრე ბიბლიისა და მისი წერილებისკენ მოწოდებულთა მიყვანა? შეუძლია თუ არა მას უფრო ნათლად გამოხატოს თავისი ნება, თავისი აზრები და თავისი სუვერენული გადაწყვეტილება? მე-16^{საუკუნეში} ბიბლიის ეს ზიზღი, რომლის წინააღმდეგაც მან ომი დაიწყო, რომაული კათოლიკური რელიგიის მიმართ ღვთის მოთმინების საბოლოო დასასრული იყო; მისი მოთმინების დასასრული დოქტრინის მიმართ, რომელიც მან არასოდეს აღიარა. შემდეგ, 1843 წელს, წინასწარმეტყველური სიტყვისადმი ზიზღით დასრულდა პროტესტანტული რწმენის მიღება მისი მრავალგვარი ფორმით, რომელიც კვირას მემკვიდრეები, ანუ "მხეცის ნიშანი" . და ბოლოს, თავის მხრივ, ადვენტიზმმა ჩაიდინა გმობა სულწმიდის წინააღმდეგ, უარყო საბოლოო წინასწარმეტყველური გამოცხადება, რომელიც იესომ წარუდგინა მას თავისი თავმდაბალ მსახურის მემკვიდრეობით, რომელსაც მე განსახიერებულ ვარ; გმობა, რომელიც დადასტურდა და გაძლიერდა 1995 წლადან მოყოლებული საკვირაო დამკვირვებლებთან

მათი ალანსით. სულს გამობა ყოველჯერზე ღვთის განიღებს სამართლიან პასუხს, რასაც იმსახურებს; პირველი და „ მეორე სიკვდილს “ სამართლიანი სასჯელი, რომელიც და დასტურებულია ამ მე-10 მუხლში.

ლექსი 11: „ და მათი ტანჯვის კვამლი ადის უკუნითი უკუნისამდე; და არაქვთ მოსვენება დღე და ღამე, ვინც თავიანთ სცემენ მხეცს და მის ხატებას და ვინც მიიღებს მისი სახელის ნიშანს. »

„ კვამლი “ იქნება მხოლოდ უკანასკნელი განკითხვის დროს, იმ საათში, როდესაც მეამბოხე დაცემული „იტანჯებიან ცეცხლსა და გოგირდში“ გამოცხადების 19:20 და 20:14 „ცეცხლის ტბის“; ეს, მეშვიდე ათასწლეულს ბოლოს. მაგრამ უკვე ამ საშინელ მომენტამდე, იესო ქრისტეს დიდებული დაბრუნების საათი და დასტურებს მათ საბოლოო ბედს. ამ ლექსის გზავნილი ეხება „ დასვენების “ საკითხს. თავის მხრივ, რჩეული ყურადღებიანი არიან ღვთის მიერ განწყობილი განსვენების დროს, მაგრამ დაცემულს არ აქვთ იგივე საზრუნავი, რადგან ისინი არ აძლევენ საღვთო განცხადებებს იმ მნიშვნელობასა და სერიოზულობას, რასაც იმსახურებენ. ამიტომ, მათი ზიზღის საპასუხოდ, საბოლოო სასჯელს ჟამს, ღმერთი არ მისცემს მათ მოსვენებას მათი ტანჯვის შესამსუბუქებლად.

ლექსი 12: „ ეს არის წმინდანთა მოთმინება, რომლებიც იცავენ ღვთის მცნებებს და იესოს რწმენას. »

სიტყვები " მოთმინება ან მოთმინება " ახასიათებს ღვთაებრივი მესიის იესოს ჭეშმარიტ წმინდანებს 1843-44 წლებში მის დიდებაში დაბრუნებამდე. ამ მუხლში „ მამის სახელი “ 1 მუხლდან ხდება „ ღვთის მცნებები “ და „ კრავის სახელი “ შეიცვალა „ იესოს რწმენით “. შეიცვალა პრიორიტეტების რიგიც. ამ მუხლში სული მოჰყავს ჯერ „ ღვთის მცნებებს “ და მეორე „ იესოს რწმენას “; რომელიც ისტორიულად და დირეზულუბის დონეზე არის ღვთის მიერ დამტკიცებული წესრიგი მის ხსნის პროექტში. მუხლ 1 ანიჭებს და უპირატესობას „ სახელს კრავი " 144000 " არჩეული ქრისტიანულ რწმენასთან დასაკავშირებლად.

ლექსი 13: „ და გავიგონე ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: დაწერე: ნეტარ არიან ამიერიდან მკვდრები, რომლებიც კვდებიან უფაღში! დიახ, ამბობს სული, რათა დაისვენონ თავიანთი შრომისგან, რადგან მათი საქმეები მათ მიჰყვებათ. »

გამოთქმა „ამიერიდან“ იმსახურებს დეტალურ ახსნას, რადგან ის ძალაშია მნიშვნელოვანია. რადგან ის მიზნად ისახავს 1843 წლის გაზაფხულისა და 1844 წლის შემოდგომის თარიღს, რომელიც, შესაბამისად, ძალში შედის დანიელს 8:14 და დენილუბა და უილამ მილერის მიერ ორგანიზებული ორი ადვენტიტური სასამართლო პროცესი დასრულდა.

დროთა განმავლობაში, ოფიციალურმა ინსტიტუციურმა ადვენტიზმმა მხედველობიდან დაკარგა ამ ფრაზის "ახლ" მნიშვნელობა. მხოლოდ ადვენტიტური რწმენის დამფუძნებელ პიონერებს ესმოდათ 1843 წლის შაბათის შესახებ ღვთის მოთხოვნის შედეგები. მეშვიდე დღის ამ პრაქტიკის მისაღებად მათ მიიწვიეს იმის გაგება, რომ მანამდე პრაქტიკული კვირა იყო დმერთის დაწყებული. მათ შემდეგ მემკვიდრეობით მიღებული ადვენტიზმი გახდა ტრადიციული და ფორმალისტური, ხოლო მიმდევრებისა და მასწავლებლების აბსოლუტური უმრავლესობისთვის კვირა და შაბათი უსამართლოდ მოთავსდა თანასწორობის დონეზე. წმინდასა და ჭეშმარიტი სიწმინდის გრძნობის დაკარგვამ გამოიწვია უინტერესობა წინასწარმეტყველური სიტყვისა და მესამე ადვენტიტური გზავნილის მიმართ, რომელიც მეგამოვიტანე 1883-1994 წლებში. მას შემდეგ, რაც ეს ზიზღი გამოვლინდა საფრანგეთში ადვენტიზმში, ინსტიტუტი ადვენტიტური სამყარო ალანსში შევიდა. ეკუმენური კლნი 1995 წელს, მისი უდიდესი წყევლისთვის. მე-10 სტროფში „ტანჯვის“ მუქარა თავის მხრივ მას ეხება გამოთქმის „ღსიგ და ლუკ“ წინადადებით; 1994 წლადან ინსტიტუციონალური ადვენტიზმი, პროტესტანტული რწმენის შემდეგ, გაასამართლეს და დაგმო 1843 წლადან.

როგორც ეს მუხლო გვთავაზობს, დანიელს 8:14-ის ბრძანებულება იწვევს 1843 წლის პროტესტანტი ქრისტიანების გამოყოფას ორ ბანაკად, მათ შორის ადვენტიტთა ჯგუფის ჩათვლთ, ნეტარების ბენეფიციარებმა განაცხადეს: „კურთხეულნი არიან ამიერიდან მკვდრები, რომლებიც კვდებიან უფაღში!“. ცხადია, რომ იესომ „ლოდიკეაში“ გამოაცხადა, რომ აპირებდა მის „ღებინებას“, ადვენტიტური ინსტიტუტი, ქრისტეს ოფიციალური მაცნე 1991 წელს, სინათლის ოფიციალური უარყოფის თარიღს, სახელწოდებით „შიშველო“, ვეღარ ისარგებლებს. ამ ნეტარების გან.

მოსავლს დრო

ლუქსი 14: „დავიხედე და აჰა, იყო თეორი ღრუბელი, და ღრუბელზე იჯდა კაცის ძევით, თავზე ოქროს გვირგვინი ჰქონდა, ხელში კი ბასრი ნამგალო.“

ეს აღწერა აღძრავს იესო ქრისტეს მისი დიდებულ და ბრუნების მომენტში. „თეორი ღრუბელი“ იხსენებს მისი წასვლსა და ზეცაში ამაღლების პირობებს, რომელიც განიცადა ორი ათასი წლითა დრე. „თეორი ღრუბელი“ აღნიშნავს მის სიწმინდეს, მისი „ოქროს გვირგვინი“ სიმბოლოა მის გამარჯვებულ რწმენას, ხოლო „ბასრი ნამგალო“ გამოსახავს ღვთის „გამჭრელ სიტყვას“ ებრაელუბიდან 4:12, შესრულებული „მისი ხელით“.

ლუქსი 15: „და გამოვიდა ტაძრიდან სხვა ანგელოზი და ხმამაღლ შესძახა ღრუბელზე მჯდომს: გამოატრიალე შენი ნამგალო და მოიმ; რამეთუ მოვიდა ჟამი მოსავლსა, რამეთუ მომწიფდა მოსავალო მიწისა.“

მოსავლს “ასპექტით, როგორც თავის იგავში, იესო იხსენებს, რომ ამ დროს დადებოდა დრო „ხორბალო ხორბალოსაგან“. მისი გამოცხადების საშუალებითის გვაიძულებს აღმოვაჩინოთ ეს თემა, რომელიც ჰყოფს ორ ბანაკს: რჩეულთა შაბათს და დაცემულთა კვირას, რადგან ამ რელიგიური სახელის უკან იმალება წარმართული მზის ღვთაების თაყვანისცემა და ავტორიტეტი. და მიუხედავად ადამიანთა დროის ევოლუციისა, ღმერთი აგრძელებს მას შეხედვას, თუ რა არის სინამდვილეში მისთვის. კაცთა განსხვავებულ აზრი არახდენს გავლენას მის განსჯაზე; თავისი დროის მიხედვით, პირველი დღე პროფანულია, ის ვერანაირად ვერ მიიღებს ღვთაებრივ სიწმინდეს. ეს დაკავშირებულია მხოლოდ წმიდა მეშვიდე დღეს თავისი დროის თანმიმდევრობით, რომელიც ამოტვიფრულია მარადიული მიწიერი დროის დასაწყისიდან; ეს 6000 მზის წლის განმავლობაში.

ლუქსი 16: „და ღრუბელზე მჯდომმა დაყარა თავისი ნამგალო მიწაზე. და მიწა მოიკრიფა.“

სული ადასტურებს „დედამიწის მოსავლს“ მომავალ შესრულებას. ქრისტე მაცხოვარი და შურისმაძიებელი დაცავს მას და შეასრულებს მას იგავში გაკეთებულ განცხადებაში, მის მოციქულებს მათე 13:30-დან 43-მდე. „მოსავალი“ ძირითად დეხება და რჩენილ რჩეულ წმინდანებს ზეცაში აღტაცებას. შემოქმედი ღმერთის ერთგული.

მოსავლს დრო (და შურისძიება)

ლუქსი 17: „ და გამოვიდა სხვა ანგელოზი ზეცის ტაძრიდან, რომელსაც ასევე ბასრი ნამგალო ჰქონდა. »

თუ წინა „ანგელოზს“ ჰქონდა არჩეულთა თვის ხელსაყრელი მისია, პირიქით, ამ „სხვა ანგელოზს“ აქვს დამსჯელი მისია, რომელიც მიმართულია დაცემული მეამბოხეების წინააღმდეგ. ეს მეორე „ნამგალო“ ასევე განასახიერებს „ღვთის მკვეთრ სიტყვას“, რომელიც მოქმედებს მისი ნებით, მაგრამ არა მისი ხელთ, რადგან მოსავლს გან განსხვავებით, ყურძნის მოსავლს თვის გამოთქმა „მის ხელში“ არ არსებობს. ამიტომ სადამსჯელი მოქმედება და ევალება ღვთაებრივი ნების აღმასრულებელ აგენტებს; ფაქტობრივად, მისი ცდუნების მსხვერპლი.

ლუქსი 18: „ სხვა ანგელოზი, რომელსაც ხელწიფება ჰქონდა ცეცხლზე, გამოვიდა სამსხვერპლოდან და ელპარაკა დიდი ხმით მას, ვისაც ბასრი ნამგალო ჰქონდა და უთხრა: გადაფხევი შენი ბასრი ნამგალო და შეკრიბე ყურძენი. ვაზი მიწისა; რადგან მიწიფა და მიწის ყურძენი. »

შემდეგ, რჩეულთა სამოთხეში აღტაცების შემდეგ, მოდის „ყურძნის რთველს“ მომენტი. ესა. 63:1-დან 6-მდე სული ავითარებს ამ სიმბოლური ტერმინით მიზანმიმართულ მოქმედებას. ბიბლაში წითელი ყურძნის წვეწვანად მიანის სისხლად რებენ. იესოს მიერ მისი გამოყენება წმინდა ვახშამზე ადასტურებს ამ აზრს. მაგრამ „რთველს“ დაკავშირებულა „ღვთის რისხვასთან“ და ის შეეხება მათ, ვინც უღირსად მუშაობდა მისი მსახურების საფარში, რადგან ქრისტეს მიერ ნებაყოფლობით დაღვრილ სისხლად არ იმსახურებდა მათ მრავალრიცხოვან დაღტს. იმის გამო, რომ იესოს შეუძლია იგრძნოს დაღტად მათ მიერ, ვინც ამახინჯებს მის გადარჩენის პროექტს იმ ცოდვის გამართლებამდე, რომლისთვისაც მან სიცოცხლე გაიღო და ტანჯვა განიცადა, რათა შეწყდეს მისი პრაქტიკა. ამიტომ, მისი კანონის განზრახ დამრღვევებმა პასუხი უნდა აგონ მას. ბრმა სიგიჟეში ისინი წავლენ იქამდე, რომ მოინდომებენ მოკვლას თავიანთი ჭეშმარიტი რჩეულთა, რათა აღმოფხვრას და მიწიდან მეშვიდე დღის შაბათის პრაქტიკა, რომელიც განწმინდა და მოითხოვა ღმერთმა 1843-44 წლიდან. არჩეულებს არ ჰქონდათ ღმერთის უფლება მოსილება გამოყენებინათ ძალთავიანთი რელიგიური მტრების წინააღმდეგ; ღმერთს

ეს ქმედება მხოლოდ თავისთვის ჰქონდა დაცული. "შურისძიება ჩემია, შურისძიება ჩემია", - განუცხადა მან თავის არჩეულ თანამდებობის პირებს და დადგა დრო, რომ ეს შურისძიება აღსრულდეს.

მოსავლს "ამ თემას. ცოდვილი ყურმენი მომწიფებულ და რის გამოცხადებულ, რადგან მათ თავიანთი ნაწარმოებებით სრულ დაჩვენეს მათი თანამდვილი ბუნება. მათი სისხლი ყურმენის წვენივით ჩავაღუმეღმი, როცა ყურმენის მკრეფთა ფეხებს დააჭიანურებენ.

ლუქსი 19: „და ჩამოაგდო ანგელოზმა თავისი ნამგალო მიწაზე. და შეკრიბა ვაზი მიწისა და რთველი ჩააგდო ღვთის რისხვის დიდსა წნახელში.“

ქმედება დასტურდება ამ სცენით გამოვლენილი ამ განცხადებით. ღმერთი და რწმუნებით წინასწარმეტყველებს კათოლიკური და პროტესტანტული ამპარტავნების დასჯას. ისინი განიცდიან ღვთის რისხვის შედეგებს, რაც ილუსტრირებულა კვერთხით, რომელშიც დაკრეფილი ყურმენი და მსხვრეულთა ფეხებით იჭყლოტება.

ლუქსი 20: „და საწნახელი გათელეს ქალქიდან; და სისხლი გამოვიდა თოფიდან, თუნდაც ცხენების ლგამდე, ათას ექვსას სტადიონზე.“

ესა.63:3 აკონკრეტებს: „მარტო ვიყავი საწნახელზე; არავინ იყო ჩემთან ერთად..“ რთველი ასრულებს ბაბილონის დიდი ქალქის სასჯელს გამოცხ.16:19-ში. მან აავსო თასი ღვთიური რისხვით, რომელიც ახლ უნდა დალოს ძირამდე. „საწნახელი ქალქგარეთ გაიარა“, ანუ უკვე ზეცაში აყვანილი რჩეულების გარეშე. იერუსალიმში სიკვდილთ მსჯავრდებულთა სიკვდილთ დასჯა ხორციელდებოდა წმინდა ქალქის კედლების მიღმა, რათა არ გაეზილწებინათ იგი. ეს მოხდა იესო ქრისტეს ჯვარცმასთან დაკავშირებით, რომელიც ამ გზავნილს მეშვეობით ახსენებს ფასს, რომელიც უნდა გადაიხადოს მათთვის, ვინც არ აფასებდა მის სიკვდილს. დადგა დრო, რომ მისმა მტრებმა თავის მხრივ დაღვრიონ სისხლი თავიანთი მრავალი ცოდვის გამოსასყიდად. „და თხრილდნ სისხლი წამოვიდა ცხენების ნაკვეთებამდე.“ რისხვის სამიზნეები არიან ქრისტიანი რელიგიური მასწავლებლები და ღმერთი მათ მოიხსენიებს იმ „ნაწიბურის“ გამოსახულებით, რომელსაც მხედრები აყენებენ „ცხენების პირში“, რათა მათ მიმართონ. ეს სურათი შემოთავაზებულა იაკობის 3:3-ში, რომლის თემა

სწორედ: რელიგიური მასწავლებლები. მე-3 თავის დასაწყისში ჯეიმსი აკონკრეტებს: „*ძმებო, თქვენგან ბევრმა არ დაიწყო სწავლება, რადგან იცით, რომ უფრო მკაცრად განვსჯით*“. „*მოსავლს*“ მოქმედება ამართლებს ამ ბრძნულ გაფრთხილებას. „*ცხენების ნაკვეთებამდე*“ მითითებით, სულ ვარაუდობს, რომ კვერთხი ეხება, პირველ რიგში, „*დიდი ბაბილონის*“ რომაულ კათოლიკურ სამღვდელეობას, მაგრამ ის ვრცელდება პროტესტანტ მასწავლებლებზე, რომლებიც 1843 წლად „*დამანგრეველ*“ იყენებენ. წმინდა ბიბლია სულწმიდის ბრალდების მიხედვით გამოცხადებაში 9:11. აქ ჩვენ ვხვდებით გამოცხადების 14:10- ში მოცემულ გაფრთხილების გამოყენებას: „*ისიც დალევს ღვთის რისხვის ღვინოს, დაღვრილ მისი რისხვის თასში...*“.

გზავნილსთვის "ათას ექვსას სტადიონზე მეტი", წინა გზავნილს თანმიმდევრობით, სასჯელ ვრცელდება რეფორმირებულ სარწმუნოებაზე მე-16 ^{საუკუნის დასაწყისში} მოყოლებული, რომელზეც რიცხვი 1600 მიუთითებს. ეს ის დროა, როდესაც მარტინ ლუთერმა 1517 წელს დააფორმა ბრალდება კათოლიკური სარწმუნოების წინააღმდეგ. მაგრამ ასევე ამ მე-16 ^{საუკუნეში} ჩამოყალიბდა პროტესტანტული დოქტრინები "ცრუ ქრისტეს" და ცრუ ქრისტიანების შესახებ, რომლებმაც ლეგიტიმაცია მოახდინეს იესო ქრისტეს მიერ აკრძალულ ძალდობასა და მახვილზე. აპოკალიფსი გვთავაზობს ინტერპრეტაციის საკუთარ გასაღებს და ეს მე-16 ^{საუკუნეში} დასახელებულია გამოცხადების 2:18-დან 29-მდე ეპოქის სიმბოლური სახელწოდებით "თიატირა". სიტყვა „სტადიონი“ ცხადყოფს მათ რელიგიურ აქტივობას, მათ მონაწილეობას იმ რბოლაში, რომლის ჯილდოც არის გამარჯვებულსთვის დაპირებული გამარჯვების გვირგვინი. ეს არის პავლეს სწავლება 1 კორ.9:24-ში: „*არ იცით, რომ ვინც სტადიონზე დარბის, ყველს დარბის, მაგრამ ერთი იღებს პრიზს? გაიქეცი ისე, რომ მოიგო.*“ ამიტომ ზეციური მოწოდების პრიზი არანაირად არ მოიპოვება; ერთგულება და მორჩილება რწმენის ბრძოლაში გამარჯვების ერთადერთი გზაა. ის ადასტურებს ფი.3:14-ში და ამბობს: „*მე ვისწრაფვი მიზნისკენ, რათა მივიღო ღმერთის აღმავალი მოწოდების ჯილდო ქრისტე იესოში*“. „*მოსავლს*“ დროს დადასტურდება იესოს ეს სიტყვები: „*რადგან ბევრია მოწოდებულნი, მაგრამ ცოტა რჩეულნი* (მათ.22:14)“.

გამოცხადება 15: გამოსაცდელი პერიოდის დასასრული

" მოსავლესა და რთველს " დასრულებამდე მოდის საშინელო მომენტი, მაღლს დროის დასასრული. ის, სადაც ადამიანის არჩევანი ამოტვიფრულია დროის ქვაში, ამ არჩევანის შებრუნების შესაძლებლობის გარეშე. ამ დროს მთავრდება ქრისტეში ხსნის შეთავაზება. ეს არის იესოქრისტეს აპოკალიფსის ამ ძალან მოკლე თავის მე-15 თემა. მაღლს დროის დასასრული ხდება მე-8 და მე-9 თავების პირველი ექვსი „საყვირის“ შემდეგ და მე-16 თავის „ღვთის შვიდი ბოლო ჭირამდე“. ცხადია, რომ ის მიჰყვება ღმერთის გზის ბოლო არჩევანს. ადამიანს ამლევს გასაკეთებლად. გამოცხადების 13:11-დან 18-მდე " მხეცის, რომელიც ამალუბულია დედა მიწიდან " ავტორიტეტული ეგიდით, ბოლო ორი გზა მიდის, ერთი, ღვთის წმინდა შაბათის ან შაბათისკენ, მეორე კი კვირას, რომის პაპის ავტორიტეტისკენ. . არასოდეს ყოფილ არჩევანი სიცოცხლესა და სიკეთეს შორის, სიკვდილსა და ბოროტებას შორის ასე მკაფიო. ვისი ეშინია ადამიანს ყველზე მეტად? ღმერთი თუ ადამიანი? ეს არის სიტუაციის მოცემული. მაგრამ ასევე შემიძლოა ვთქვა: ვინ უყვარს ადამიანს ყველზე მეტად? ღმერთი თუ ადამიანი? რჩეული ორივე შემთხვევაში უპასუხებს: ღმერთმა, თავისი წინასწარმეტყველური გამოცხადებით იცის თავისი პროექტის დასასრულის დეტალები. მარადიული სიცოცხლე მაშინ იქნება ძალან ახლოს, მათ ხელმისაწვდომობაში.

მუხლო 1: „*მაშინ ვიხილე სხვა ნიშანი ზეცაში, დიდი და საოცარი: შვიდი ანგელოზი, რომლებსაც შვიდი უკანასკნელი ჭირი ეჭირათ, რადგან მათში აღსრულდა ღვთის რისხვა.*»

ეს მუხლი წარმოადგენილია " შვიდი ბოლო ჭირი ", რომელიც ცრუმორწმუნეებს და არტყამს რომაული კვირა დღის არჩევის გამო. ამ თავის თემა, გამოსაცდელი პერიოდის დასასრული, ხსნის " ღვთის რისხვის შვიდი უკანასკნელი ჭირის " დროს.

ლექსი 2: „*და ვიხილე, როგორც შუშის ზღვა, ცეცხლთან შეზავებულ, და ისინი, ვინც სძლეეს*

მხეცს, მისი ხატი და მისი სახელს რიცხვი, დგანან შუშის ზღვაზე და ჰქონდათ ღმერთის არხები.»

თავისი მსახურების, მისი რჩეულების გასამხნეველად, უფალო წარმოგიდგენთ სცენას, რომელიც იწვევს მათ გარდაუვალ გამარჯვებას წინასწარმეტყველების სხვა მონაკვეთებიდან გადაღებულ სხვადასხვა გამოსახულების მეშვეობით. „ცეცხლთან შერეულ შუშის ზღვაზე დგანან“, რადგან გაიარეს რწმენის განსაცდელი, რომელშიც დევნიდნენ (ცეცხლში შერეულ) და გამოვიდნენ გამარჯვებულნი. „შუშის ზღვა“ აღნიშნავს რჩეულ ხალხის სიწმინდეს, როგორც გამოცხ.4:1-ში.

ლექსი 3: „და მღეროდნენ მოსეს, ღვთის მსახურის, და კრავის სიმღერას და ამბობდნენ: დიდი და საკვირველია შენი საქმეები, უფალო ღმერთო ყოვლისშემძლეო; მართალი და ჭეშმარიტია შენი გზები, ერების მეფეო!“

„მოსეს სიმღერამ“ აღნიშნავს ისრაელის დიდებულ გასვლას ეგვიპტიდან, ქვეყნიდან და ცოდვის ტიპიური სიმბოლო. მიწიერ ქანაანში შესვლას, რომელიც მოჰყვა 40 წლის შემდეგ, უწინასწარმეტყველ ბოლო რჩეულთა შესვლას ზეციურ ქანაანში. თავის მხრივ, მას შემდეგ, რაც სიცოცხლე გასცა რჩეულთა ცოდვების გამოსასყიდად, იესო, „კრავი“, ამალდა ზეცაში, თავისი დიდებითა და ზეციური ღვთაებრივი ძალით. იესოს უკანასკნელი ერთგული მოწმეები, ყველს ადვენტისტი რწმენითა და საქმით, თავის მხრივ განიცდიან ზეცადამალეობას, როდესაც იესო ბრუნდება მათ გადასარჩენად. ადიდებენ თავის „დიდი და აღფრთოვანებულს საქმეებს“, რჩეულები ადიდებენ შემოქმედ ღმერთს, რომელმაც განასახიერა თავისი ფასეულობები იესო ქრისტეში: მის სრულყოფილ „სამართლიანობას“ და მის „ჭეშმარიტებას“. სიტყვა „ჭეშმარიტი“ გამოძახილს აკავშირებს მოქმედების კონტექსტს „ლოდიკეის“ ეპოქის დასასრულს, რომელშიც მან თავი წარმოაჩინა როგორც „ამინი და ჭეშმარიტი“. ეს არის „ხსნის“ საათი, რომელიც აღნიშნავს გამოცხადების 12:2-ის „მშობიარე ქალს“ დროის დასასრულს. „ბავშვი“ შემოტანილია სამყაროში ზეციური ხასიათის სიწმინდის სახით, რომელიც გამოვლენდა იესო ქრისტეში და მისი მეშვეობით. რჩეულებს შეუძლიათ ადიდონ ღმერთი მისი „ყოვლისშემძლე“ მდგომარეობისთვის, რადგან სწორედ ამ ღვთიური ძალის და მსახურებაა მათი ხსნა და ხსნა. შეაგროვა

და ამოიჩინა თავისი გამოსყიდული ყველ მიწიერი ერიდან, იესო ქრისტე ნამდვილ დარის „ხალხთ მეფე“. ვინც მას და მის არჩეულ პირებს და უპირისპირდა, აღარ არის.

მუხლო 4: „ვის არ შეეშინდება, უფალო, და არ განადიდებს შენს სახელს? რამეთუ მარტო შენ ხარ წმიდა. და მოვა ყველ ერი და თყვანს სცემენ შენ, რადგან გამოცხადდა შენი სამართალო.“

მარტივად რომ ვთქვათ, ეს ნიშნავს: ვინ იტყვის უარს თქვენს შიშზე, შემოქმედ ღმერთზე, და გაბედვს მოგატყუოთ თქვენი კანონიერი დიდება იმით, რომ უარი თქვას თქვენი წმინდა მეშვიდე დღის შაბათის პატივისცემაზე? რადგან **მარტო შენ ხარ წმიდა** და მხოლოდ შენ განწმინდე შენი მეშვიდე დღე და ისინი, ვისაც ეს აჩუქე, მათი მოწონებისა და შენი სიწმინდის კუთვნილების ნიშნად. მართლაც, „მისი შიშის“ გამოწვევით, სულ მიანიშნებს გამოცხადების 14:7-ის პირველ „ანგელოზის“ ცნობაზე: „გეშინოდეთ ღვთისა და განადიდეთ მას, რადგან დადგა მისი განკითხვის ჟამი; და თყვანი ეცი მას, ვინც შექმნა ცა და დედამიწა და ზღვა და წყლის წყაროები. ღვთის გეგმის თანახმად, განადგურებულ მეთამბოხე ერები აღდგებიან ორმაგი მიზნით: დაიმდაბლონ ღმერთის წინაშე და მისცეს დიდება, და განიცადონ მისი სამართლანი უკანასკნელი სასჯელ, რომელიც მათ საბოლოოდ მოსპობს, „ცეცხლის ტბაში“. ბოლო სამსჯავროს გოგირდი, რომელიც გამოცხადდა 14:10-ის „მესამე ანგელოზის“ გზავნილში. სანამ ეს მოხდება, რჩეულს მოუწევთ გაიარონ ღვთაებრივი განკითხვის დრო, რომელიც გამოვლენდება პირველ ლუქსში გამოცხადებულ „შვიდი ჭირის“ მოქმედებით.

ლუქსი 5: „ამის შემდეგ შევხედე და გაიხსნა მოწმობის კარვის ტაძარი ზეცაში.“

ზეციური „ტაძრის“ ეს გახსნა მიანიშნებს იესო ქრისტეს შუამავლობის შეწყვეტაზე, რადგან ხსნის მოწოდების დრო მთავრდება. „მოწმობა“ გულისხმობს ღვთის ათმცნებას, რომლებიც წმინდა კიდობანში იყო მოთავსებული. ამრიგად, ამ მომენტიდან არჩეულსა და კარგულს შორის გამოიჯვნა საბოლოო. დედამიწაზე აჯანყებულ ბმა ახლხან გადაწყვიტეს, კანონის დადგენილებით, ვალდებულა პატივისცენ პირველ დღის ყოველვითრეული დასვენების დაწესებას, რომელიც სამოქალაქო და რელიგიურად დადასტურდა რომის იმპერატორებმა, კონსტანტინე I-მა და

იუსტიციანე I-მა, რომლებმაც ვიგილუს I აქციეს პირველი პაპი, საყოველთაო ქრისტიანული რწმენის დროებითი ხელმძღვანელი, კერძოდ, კათოლიკე, 538 წელს. სიკვდილს ბოლო ბრძანებულება იყო ნაწინასწარმეტყველები 13:15-დან 17-მდე და მოექცა ამერიკული პროტესტანტული სარწმუნოების დომინანტურ მოქმედებას, რომელსაც მხარს უჭერს ევროპული კათოლიკური რწმენა..

ლუქსი 6: „და შვიდი ანგელოზი, რომლებსაც შვიდი ჭირი ჰქონდათ გამოვიდნენ ტაძრიდან სუფთა, კაშკაშა თეთრეულით შემოსილი და მკერდზე ოქროს სარტყლები ჰქონდათ.»

წინასწარმეტყველების სიმბოლოკაში „შვიდი ანგელოზი“ წარმოადგენს მხოლოდ იესო ქრისტეს ან „შვიდი ანგელოზს“, რომელიც ერთგულია მისი ბანაკის მსგავსი. „ლმაზი, სუფთა, კაშკაშა თეთრეული“ გამოსახავს „წმინდანთა მართალ საქმეებს“ გამოცხ.19:8-ში. „ოქროს სარტყელი მკერდის გარშემო“, შესაბამისად, გულის სიმბოლოა, აღმრავს ჭეშმარიტების სიყვარულს, რომელიც უკვე ციტირებულია გამოცხადებაში 1:13-ში წარმოდგენილი ქრისტეს გამოსახულებაში. ჭეშმარიტების დმერთი ემზადება სიცრუის ბანაკის დასასჯელად. ამ შეხსენებით, სული გვთავაზობს „დიდ უბედურებას“, რომლის ფორმა გამოვლენდა მისი სახით „მზესთან შედარებით, როცა ის ანათებს თავისი ძალთ“. იესო ქრისტესა და წარმართი მზის თაყვანისმცემელი მემბოხეების საბოლოო დაპირისპირების საათი დადგა.

ლუქსი 7: „და ერთმა ოთხი ცოცხალ არსებიდან ერთმა მისცა შვიდი ანგელოზს შვიდი ოქროს თასი, სავსე ღვთის რისხვით, რომელიც ცოცხლობს მარადიულ დდა მარადიულ დ.»

იესო თავად იყო მოდელი, რომელიც გამოსახულია რევ.4-ის „ოთხი ცოცხალ არსების“ მიერ. ის ასევე არის „დმერთი, რომელიც ცოცხლობს მარადიულ დდა მარადიულ დ“, „გაბრაზდა“. ამგვარად, მისი ღვთაებრიობა მას ანიჭებს ყველს როლს: შემოქმედი, გამომსყიდველი, შუამავალი და სამუდამოდ, მსაჯული, შემდეგ კი ბოლო მოუღებს მის შუამავლობას, ის ხდება მართლმსაჯულების დმერთი, რომელიც ურტყამს და სიკვდილთ სჯის თავის მემბოხე მოწინააღმდეგეებს, რადგან მათ შეასრულეს „თასი“ „მისი მართალი“ რისხვა“. „თასი“ ახლს სავსეა და ეს რისხვა მიიღებს „შვიდი უკანასკნელი“ სასჯელს სახეს, რომელიც ღვთაებრივი წყალობა აღარიქნება.

ლექსი 8: „ და აივსო ტაძარი კვამლთ ღვთის
დიდებისა და მისი ძალის გამო; და ვერავინ
შევიდოდა ტაძარში, სანამ არ აღსრულდებოდა შვიდი
ანგელოზის შვიდი ჭირი. »

მადლოს შეწყვეტის ამ თემის საილუსტრაციოდ,
სულ ამ ლექსში წარმოგვიდგენს " ტაძრის კვამლთ
სავსე " ყოფნის გამო „ ღმერთის “ და აზუსტებს: „ და
ვერავინ შევიდოდა ტაძარში, სანამ არ
აღსრულდებოდა შვიდი ანგელოზის შვიდი წყლული “.
ღმერთი ამგვარა და ფრთხილებს თავის რჩეულებს, რომ
ისინი დედა მიწაზე და რჩებიან მისი რისხვის „ შვიდი
უკანასკნელი ჭირის “ დროს . უკანასკნელი რჩეული
კვლავ გაიმეორებს ებრაელების გამოცდილებას „ ათი
ჭირის “ დროს, რომელმაც აჯანყებულ ეგვიპტეში
დაარტყა . ჭირი მათთვის კი არა ,
აჯანყებულებისთვისაა , ღვთიური რისხვის სამიზნე .
მაგრამ ამგვარად და დასტურდა მათი " ტაძარში "
შესვლას მოახლოება , შესამლებლობა მიეცემა "
შვიდი ბოლო ჭირის " ბოლოდან .

გამოცხადება 16: შვიდი ბოლო ჭირი ღვთის რისხვის

შვიდი უკანასკნელი ჭირის “გადმოღვრა, რომლის მეშვეობითაც გამოცხადდება „ღვთის რისხვა“.

მთელი თავის შესწავლას ამას დაადსტურებს, მაგრამ უნდა აღინიშნოს, რომ „ღვთის რისხვის“ სამიზნეები იღენტური იქნება მათთან, ვინც პირველი ექვსი „საყვირის“ სასჯელბმა დაარტყეს. ამგვარად, სული ცხადყოფს, რომ „შვიდი უკანასკნელი ჭირის“ და „შვიდი საყვირის“ სასჯელი იმავე ცოდვას სჯის: „მეშვიდე დღის“ შაბათის დასვენების და რღვევა. განწმენდილია ღმერთის მიერ სამყაროს დასაბამიდან.

აქვე ვხსნი ფრჩხილს, და გვიახვებით. ყურადღება მიაქციეთ განსხვავებას, რომელიც ახასიათებს ღვთაებრივ „საყვირებს“ და „ჭირს ან ჭირს“. „საყვირები“ არის ყველს ადამიანის მკვლელობა, რომელსაც ახორციელებენ ადამიანები, მაგრამ ღმერთის ბრძანებით, სულიერი ბუნების მეხუთე არსება. „ჭირი“ არის უსიამოვნო ქმედებები, რომლებიც უშუალოდ ღმერთის მიერ არის დაწესებული მისი ცოცხალი ქმნილების ბუნებრივი საშუალებებით. გამოცხადება 16 წარმოგვიდგენს „შვიდ უკანასკნელ ჭირს“; რომელიც გვთავაზობს, დახვეწილად, რომ მათწინ უძლოდა სხვა „წყლულები“, რომლებიც ადამიანებმა განიცადეს მაღლის ჟამის დასრულებამდე, რომელიც სულიერად ჰყოფს ორ ნაწილად, „დროს“ და „სასრულს“ ციტირებულია დან.11:40. პირველში, ეს არის ერების დრო, ხოლო მეორეში, შეერთებული შტატების მეტავალყურეობისა და ინიციატივით ორგანიზებული უნივერსალური მსოფლომთავრობის დრო. ამ განახლებაში, რომელიც განხორციელდა 2021 წლის 18 დეკემბერს შაბათს, შემოდის დავადასტურო ეს ახსნა, რადგან 2020 წლის დასაწყისიდან მთელ კაცობრიობას ეკონომიკური განადგურება მოჰყვა გადამდები ვირუსის, Covid-Coronavirus-ის გამო. 19, პირველად გამოჩნდა. ჩინეთში. გლობალური გაცვლისა და ცოდნის კონტექსტში, გონებრივად ამღერებს მის რეალურ ეფექტებს, პანიკაში ხალხის ლიდერებმა შეაჩერეს მთელი დასავლეთ ევროპისა და ამერიკის ეკონომიკის

განვითარება და მუდმივი ზრდა. უსამართლოდ მიჩნეულ, როგორც პანდემია, დასავლეთი, რომელიც ფიქრობდა, რომ ერთ მშვენიერ დღეს დაამარცხებდა სიკვდილს, შეძრწუნებულა და აღელვებულა. პანიკაში მყოფმა უღმერთობმა სხეულს და სულს გადასცეს ახალრელიგიას, რომელიც მას ანაცვლებს: ყოვლისშემძლე სამედიცინო მეცნიერებას. და თაღლითების ქვეყანამ, ყველზე მდიდარმა დედამიწაზე, ისარგებლა ამ შესაძლებლობით, რათა ადამიანები დაეპყრო და დაემონებინა მათი დიაგნოზი, ვაქცინები, მათი სამკურნალო საშუალებები და მათი კორპორატიული გადაწყვეტილებები. ამავდროულად, საფრანგეთში გვესმის დირექტივები, რბილად რომ ვთქვათ პარადოქსული, რომელსაც ასე ვაჯამებ: „მიზანშეწონილია ბინების ვენტილაცია და დამცავი ნიღბის ტარება საათობით, რის მიღმაც იხრჩობა“. მონიშნეთ საფრანგეთისა და სხვა იმიტირებულ ქვეყნების ახალგაზრდა ლდერების „სადი აზრი“. ჩვენ ინტერესითაღვნიშნავთ, რომ ამ დესტრუქციულ ქცევის წამყვანი ქვეყანა იყო ჯერ ისრაელი; ღმერთის მიერ დაწყებულ პირველ ქვეყანა რელიგიურ ისტორიაში. ნიღბის ტარება, რომელიც ჯერ აკრძალული იყო, როდესაც ის არ იყო ხელისაწვდომი, შემდეგ გახდა სავალდებულო, რათა დაიცვან დაავადება, რომელიც გავლენას ახდენს სასუნთქ სისტემაზე. ღვთის წყევლს მოულოდნელ მაგრამ დესტრუქციულ დაღიან ეფექტურ ნაყოფს მოაქვს. და რწმუნებულ ვარ, რომ 2021 წლიდან „მეექვსე საყვირის“, *მესამე მსოფლო ომის* დაწყებამდე, სხვა „ღვთის ჭირი“ დაარტყამს დამნაშავე კაცობრიობას დედამიწის სხვადასხვა ადგილს და განსაკუთრებით დასავლეთში. განადგურება; „ჭირები“, როგორცაა „შიმშილი“ და სხვა რეალური უნივერსალური პანდემიები, რომლებიც უკვე ცნობილია როგორც ჭირი და ქოლერა. ღმერთი აცხადებს ამ ტიპის სასჯელს ეზეკში. 14:21: „*დახ, ასე ამბობს უფალ, იაჰვე: მიუხედავად იმისა, რომ იერუსალიმის წინააღმდეგ ვგზავნი ჩემს ოთხ საშინელ სასჯელს, მახვილს, შიმშილს, მხეცებს და ჭირს, რათა მოვსპო ადამიანი და მხეცები. გაითვალისწინეთ, რომ ეს სია არ არის ამომწურავი, რადგან თანამედროვე დროში ღვთაებრივი სასჯელები მრავალგვარ ფორმას იღებს: კიბო, შიდაი, ჩიკუნგუნია, ალჰეიმერი... და ა.შ... გლობალური და თბობის გამო შიშის გამოჩენასაც აღვნიშნავ. კაცობრიობის მასები შეშინებულა და*

პანიკაშია ყინულის დნობისა და წყალდობის ფიქრით, რაც შეიძლება გამოიწვიოს. ისევ, ღვთაებრივი წყევლს ნაყოფი, რომელიც ურტყამს ადამიანთა გონებას და აშენებს განშორებისა და სიძულვილის კედლებს. მე ვხურავ ამ ფრჩხილს, რათა განვაახლო შესწავლ მაღლს შემდგომი აღსასრულის კონტექსტში, რომელიც ახასიათებს „ღვთის რისხვის შვიდბოლოჭირს“.

კიდევ ერთი მიზეზი ამართლებს მიზნების არჩევანს. " შვიდი უკანასკნელი ჭირი " ასრულებს ქმნილების განადგურებას სამყაროს დასასრულს. ღმერთისთვის, შემოქმედისთვის, დაღა დრო მისი საქმის განადგურებისა. ასე მიჰყვება შექმნის პროცესს, მაგრამ შექმნის ნაცვლ და ნადგურებს. „მეშვიდე უკანასკნელი ჭირით“ დე დამიწაზე ჩაქრება ადამიანის სიცოცხლე, და ტოვებს მას, დე დამიწა კვლ ვ იქცევა „უფსკრულში“ ქაოტურ მდგომარეობაში, ერთადერთი ბინადრით, სატანით, ცოდვის ავტორით; გაპარტახებულ მიწა იქნება მისი ციხე "ათასი წლის განმავლობაში" ბოლო განკითხვამდე, სადაც ის და ყველ სხვა აჯანყებულ განადგურდებიან გამოცხადების 20-ის მიხედვით.

ლექსი 1: „და გავიგონე ტაძრიდან გამომავალი დიდი ხმა, რომელიც ეუბნებოდა შვიდ ანგელოზს: წადით და დაასხით ღვთის რისხვის შვიდი თასი დე დამიწაზე.“

ეს „მაღალი ხმა, რომელიც მოვიდა ტაძრიდან“ არის შემოქმედი ღმერთის ხმა, რომელიც იმედაცრუებულა მის ყველზე ლეგიტიმურ უფლებაში. როგორც შემოქმედი ღმერთს, მის ავტორიტეტს აქვს უზენაესი ხასიათი და არც სამართლიანი და არც გონივრული არ არის მისი სურვილს თაყვანისცემა და განდიდება და სვენების დღის დაკვირვებით, რომელიც მან „განწმინდა“ ამ მიზნით. თავისი დიდი და ღვთაებრივი სიბრძნით, ღმერთმა უზრუნველყო, რომ ვინც ეჭვქვეშ აყენებს მის უფლებებსა და უფლებამოსილებას, უფლებელყოფს მის ყველზე მნიშვნელოვან საიდუმლოებებს, სანამ „მეორე სიკვდილთ“ გამოისყიდის ყოვლისშემძლე ღმერთის წინააღმდეგ მისი აღშფოთების ფასს.

მუხლ 2: „პირველი წავიდა და დაასხა თავისი თასი მიწაზე. და ავთვისებიანი და მტკივნეული წყლული დაემართა მხეცის ნიშნის მქონე მამაკაცებს და რომლებიც თაყვანს სცემდნენ მის გამოსახულებას.“

როგორც უკანასკნელი აჯანყების დომინანტური ძალა და წამყვანი ავტორიტეტი, ამ კონტექსტში პრიორიტეტულ სამიზნეა დაცემული პროტესტანტული რწმენის „დედა მიწის“ სიმბოლო.

პირველი უბედურება არის „ავთისებიანი წყლული“, რომელიც ფიზიკურ ტანჯვას აყენებს მემბრანების სხეულებს, რომლებმაც აირჩიეს დაემორჩილონ მამაკაცების მიერ დაწესებულ დასვენების დღეს. სამიზნეები არიან კათოლიკეები და პროტესტანტები, რომლებიც გადაურჩნენ ბირთვულ კონფლიქტს, რომლებსაც აქვთ პირველი დღის არჩევანი, რომის კვირა. *მხეცის ნიშანი*.

მუხლი 3: „*მეორემ ჩაასხა თავისი თასი ზღვაში და გახდა სისხლი, როგორც მკვდარი. და ყველ ცოცხალ არსება მოკვდა, ყველფერი რაც ზღვაში იყო.*”

„მეორე“ ურტყამს „ზღვას“, რომელსაც ის გარდაქმნის „სისხლად“, როგორც ეს მოხდა ეგვიპტური ნილოსისთვის მოსეს დროს; „ზღვა“, რომაული კათოლიციზმის სიმბოლო, რომელიც მიზნად ისახავს ხმელთაშუა ზღვას. ამ დროს ღმერთი ანადგურებს მთელ ცხოველურ ცხოვრებას „ზღვაში“. იგი ჩართავს შექმნის პროცესს საპირისპიროდ, საბოლოოდ, „დედა მიწა“ კვლავ გახდება „უფორმო და ცარიელი“; ის და უბრუნდება თავდაპირველ „უფსკრულ“ მდგომარეობას.

ლექსი 4: „*მესამემ დაასხა თავისი თასი მდინარეებსა და წყლს წყაროებში. და ისინი გახდნენ სისხლი.*»

„მესამე“ ურტყამს „მდინარეებისა და წყაროების“ მტკნარ „წყალს“, რომელიც უეცრად „სისხლად“ იქცევა. მეტი წყალი წყურვილს მოსაკლვად. სასჯელი მკაცრი და დამსახურებულია, რადგან რჩეულთა „სისხლს“ დასაღვრლად ემზადებოდნენ. ეს სასჯელი იყო პირველი, რომელიც ღმერთმა მოსეს კვერთხით დააკისრა ეგვიპტელებს, ებრაელთა „სისხლს მსმელებს“, რომლებიც ცხოველებს ეპყრობოდნენ სასტიკ მონობაში, სადაც ბევრი დაიღუპა.

ლექსი 5: „*და გავიგონე წყლს ანგელოზის ნათქვამი: მართალ ხარ, ვინც ხარ და ვინც იყო; წმიდა ხარ, რადგან გამოიყენე ეს გადაწყვეტილება.*»

გაითვალისწინეთ უკვე, ამ მუხლი, ტერმინები „მართალ“ და „წმინდა“, რომლებიც ადასტურებენ დან.8:14-ის ბრძანებულების ტექსტის ჩემს სწორ

თარგმანს: „ 2300 საღამოს დილ და სიწმინდე
გამართლება “; „ სიწმინდე “, რომელიც მოიცავს
ყველ ფერს, რასაც ღმერთი წმინდად მიიჩნევს. ამ
საბოლოო კონტექსტში, თავდასხმა მის „ წმიდა “
შაბათზე სამართლიანად იმსახურებს ღმერთის
განაჩენს, რომელიც „ წყალს “ დასაღვად „ სისხლად “
აქცევს. სიტყვა „ წყლები “ სიმბოლურად და ორმაგად
აღნიშნავს ადამიანურ მასებს და რელიგიურ
სწავლებლას. პაპის რომის მიერ გარყვნილი, რევ.8:11-ში
ორივე შეიცვალა "ჭიკელები". თქვით: „ მართალ ხარ...
იმითომ, რომ ეს განაჩენი გამოიყენე “, ანგელოზი
ამართლებს იმ ზომას, რომელსაც მოითხოვს
ჭეშმარიტი სრულყოფილი სამართლიანობა, რომლის
შესრულებაც მხოლოდ ღმერთს შეუძლია. დახვეწილად
და ძალაღმსრუტად, სული აქცევს ფორმას „ და ვინ
მოდი “ ღმერთის სახელდას, რადგან ის მოვიდა; და
მისი გამოჩენა ხსნის მუდმივ საჩუქარს მისთვის და
მის გამოსყიდულს, დავიწყების გარეშე, სამყაროებს,
რომლებიც და რჩენენ წმინდა და წმინდა ანგელოზებს,
რომლებიც და რჩენენ მისი ერთგული.

ლექსი 6: „ რამეთუ მათ დაღვარეს წმიდას და
წინასწარმეტყველთა სისხლად და შენ აძლევ მათ
დასაღვად ღირსნი არიან. »

აჯანყებულები, რომლებიც მზად არიან მოკლნ
რჩეულები, რომლებიც თავიანთი ხსნას მხოლოდ იესოს
ჩარევას ევალებათ, ღმერთი მათ დაწაშა ულებსაც
მიაწერს, რომელთა ჩადენას აპირებდნენ. ერთი და
იგივე მიზეზების გამო, მათ ისე ექცევებიან, როგორც
ეგვიპტელებს გამოსვლში. ეს უკვე მეორედ ამბობს
ღმერთი: " ისინი ღირსები არიან ". ამ ბოლო ფაზაში
ჩვენ ვხვდებით, როგორც ადვენტისტების არჩეული
აგრესორს, მაცნეს სარდისიდან, რომელსაც იესომ
უთხრა: „ შენ ცოცხალი ხარ და მკვდარი ხარ “. მაგრამ
ამავე დროს, მან თქვა 1843-1844 წლების არჩეული
მოხელეებზე: " ისინი ჩემთან ერთად დადიან, თუთრი
ტანსაცმელთ, რადგან ღირსები არიან ". ამრიგად,
თითოეული ადამიანს აქვს ღირსება, რომელიც მას
სარწმუნოების საქმის მიხედვით ეუფლება: „ თუთრი
სამოსი “ ერთგული რჩეულებისთვის, „ სისხლად “
დასაღვი და ცემული, ორგული მემბოხეებისთვის.

ლექსი 7: „ და გავიგონე სამსხვერპლოდ სხვა
ანგელოზი, რომელიც ამბობდა: დიახ, უფალო ღმერთო
ყოვლს შემძლო, ჭეშმარიტი და მართალია შენი
სამართალი. »

ეს ხმა, რომელიც მომდინარეობს „საკურთხეველად“, ჯვრის სიმბოლოდან, არის ჯვარცმული ქრისტეს ხმა, რომელსაც განსაკუთრებული საფუძველი აქვს ამ განაჩენის დასამტკიცებლად. ვინც ამ წუთში სჯის, გაბედა თავის ხსნაზე პრეტენზია, მაშინ როცა ამართლეს საზარელი ცოდვა, ამჯობინეს დაემორჩილებინათ კაცის ბრძანება; ეს მიუხედავად წმინდა წერილს გაფრთხილებისა: ესა.29:13-ში „*თქვა უფალმა: როცა ეს ხალხი ჩემთან ახლოს მოდის, პატივს მცემს ბაგეებით და ბაგეებით; მაგრამ მისი გული ჩემგან შორს არის და ჩემი შიში მხოლოდ ადამიანური ტრადიციის მცნებაა*“. მათ.15:19: „*ტყუილად მცემენ პატივს, ახწავლიან კაცთა მცნებებს.*»

ლექსი 8: „*მეოთხემ დაასხა თავისი ფლკონი მზეს. და მიეცა კაცთა ცეცხლოთდაწვა;*»

მეოთხე მოქმედებს „მზეზე“ და ჩვეულებრივზე მეტად ათბობს. აჯანყებულთა ხორცი „იწვის“ ამ ძლიერი სიცხისგან. „სიწმინდის“ დანაშაულის დასჯის შემდეგ, ღმერთი ახლ დასჯის კონსტანტინე¹-ისგან მემკვიდრეობით მიღებულ „მზის დღის“ კერპთა ყვანისმცემლობას. „მზე“, რომელსაც ბევრი პატივს სცემს ამის ცოდნის გარეშე, ამჟამად იწყებს აჯანყებულთა კანის „დაწვას“. ღმერთი კერპს კერპთა ყვანისმცემელთა წინააღმდეგ აქცევს. ეს არის რევ.1-ში გამოცხადებული „დიდი უბედურების“ კულმინაცია. მომენტი, როდესაც ის, ვინც მზეს უბრძანებს, *იყენებს* მას თავისი თაყვანისმცემლების დასასჯელად.

ლექსი 9: „*და დაიწვა კაცები დიდი სიცხისგან და გმობდნენ ღმერთის სახელს, რომელსაც აქვს ძალე უფლება ამ ჭირებზე, და მოინანიეს, რომ არ მისცეს მას დიდება.*»

იმ სიმკაცრის დონეზე, რომელსაც მიაღწიეს, მუამბოხეები არინანიებენ თავიანთ დანაშაულს და არ იმცირებენ თავს ღვთის წინაშე, არამედ შეურაცხყოფენ მას მისი „სახელის გმობით“. ეს უკვე მათბუნებაში იყო ჩვეულო ქცევა, რომელიც გვხვდება ზედაპირულმორწმუნეებს შორის; ისინი არ ცდილობენ შეიცნონ მისი სიმართლე და მის საზიზღარ დუმილს თავიანთ სასარგებლოდ განმარტონ. და როდესაც სირთულეები წარმოიქმნება, ისინი აგინებენ მის „სახელს“. „*მონანიების*“ უნარობა დასტურებს გამოცხადების 9:20-21 „*მეექვსე საყვირის*“ „*გადრჩენილთა*“ კონტექსტს. მუამბოხე ურწმუნოები

არიან ადამიანები, რელიგიური თუ არა, რომლებსაც არ სწამთ ყოვლს შემძლე შემოქმედი ღმერთის. მათი თვალში მათთვის სასიკვდილო ხაფანგი იყო.

ლექსი 10: „*მეხუთემ დაასხა თავისი ფლკონი მხეცის ტახტზე. და დაიფარა მისი სამეფო სიბნელემ; და კაცებმა ტკივილს განენაიკბინა,*

„*მეხუთე*“ თავის კონკრეტულ სამიზნედილებს „*მხეცის ტახტს*“, ან ურომის რეგიონს, სადა ცვატიკანი მდებარეობს, პაპის პატარა რელიგიური სახელწიფო, სადაც წმინდა პეტრეს ბაზილიკა დგას. თუმცა, როგორც ვნახეთ, რომის პაპის ნამდვილი „*ტახტი*“ მდებარეობს ძველ რომში, კეელუსის მთაზე, მსოფლოს ყველ ეკლესიის დედა ეკლესიაში, წმინდა იოანე ლტერანის ბაზილიკაში. ღმერთი მას მეღის " *სიბნელეში* " ჩასვრის, რაც ყველ მხედველადამიანს ბრმას მდგომარეობაში აყენებს. ეფექტი საშინლდ მტკივნეულა, მაგრამ ერთი ღმერთის სინათლს სათურით და იესო ქრისტეს სახელთწარმოდგენილ რელიგიური ტყუილს ამ ამოსავალ წერტილსთვის ის სრულად დამსახურებულ და გამართლებულა. " *მონანიება* " აღარ არის შესამლებელ, მაგრამ ღმერთი ხაზს უსვამს მისი ცოცხალ მიზნების გონების გამკვრივებას.

ლექსი 11: „*და გმობდნენ ზეცის ღმერთს თავიანთი ტკივილებისა და ტკივილების გამო და არ მოინანიეს თავიანთი საქმეები.*»

ეს ლექსი საშუალებას გვამლევს გავიგოთ, რომ ჭირი ემატება და არ ჩერდება. მაგრამ „*მონანიების*“ არარსებობაზე და „*გმობის*“ უწყვეტობაზე დაჟინებით, სულ გვამლევს იმის გაგებას, რომ აჯანყებულთა რისხვა და ბოროტება მხოლოდ იზრდება. ეს არის ღმერთის მიერ მოძიებულ მიზანი, რომელც უბიძგებს მათ ზღვრამდე, ასე რომ ისინი აღეენენ რჩეულთა სიკვდილს.

ლექსი 12: „*მეექვსემ დაასხა თავისი თასი დიდ მდინარე ევფრატზე. და დაშრა მისი წყალო, რათა მოემზადოს აღმოსავლეთიდან მომავალი მეფეების გზა.*»

„*მეექვსე*“ მიზნად ისახავს ევროპას, რომელსაც სიმბოლური სახელო აქვს „*მდინარე ევფრატი*“, რომელც ამგვარად აღნიშნავს, 17:1-15-ის გამოსახულების ფონზე, ხალხებს, რომლებიც თაყვანს სცემენ „*მეძავს დიდ ბაბილონს*“, კათოლიკე პაპს. რომი. " *მისი წყლის დაშრობა* " შეიძლება მიუთითებდეს მისი მოსახლეობის განადგურებაზე,

რომელიც გარდა უვალია, მაგრამ ჯერ ადრეა ეს ასე იყოს. ფაქტობრივად, ეს ისტორიული შეხსენებაა, რადგან მიდიის მეფე დარიოსმა "მდინარე ევფრატის" ნაწილობრივი დაშრობის შედეგად დაიპყრო ქალღმერთის "ბაბილონი". მაშასადამე, სულს გზავნილ არის რომაული კათოლიკური "ბაბილონის" გარდა უვალი სრული დამარცხების განცხადება, რომელიც ჯერ კიდევ ინარჩუნებს მხარდამჭერებს და დამცველებს, მაგრამ მცირე ხნით. „დიდი ბაბილონი“ ამჯერად ჭეშმარიტად „დაიშლება“, ყოვლისშემძლე ღმერთი იესო ქრისტეს მიერ დამარცხებული.

სამი უწმინდური სულს კონსულტაცია

ლუქსი 13: „და ვიხილუ, რომ გამოდიოდნენ დრაკონის პირიდან, მხეცის პირიდან და ცრუწინასწარმეტყველს პირიდან, სამი უწმინდური სული, როგორც ბაყაყები.“

მე-13—16 მუხლები ასახავს მზადებას „არმაგედონის ბრძოლისთვის“, რომელიც სიმბოლურად განასახიერებს სასიკვდილო გადაწყვეტილებას, მოკვდეს ურჩი შაბათის მცველები, რომლებიც უკომპრომისო ერთგულები არიან შემოქმედი ღმერთის მიმართ. თავდაპირველად, სპირიტუალზმის მეშვეობით, ეშმაკი, რომელიც ამსგავსებდა იესო ქრისტეს პიროვნებას, გამოჩნდა, რათა დაერწმუნებინა აჯანყებულები, რომ კვირა დღეს მათი არჩევანი გამართლებული იყო. ამიტომ ის მოუწოდებს მათ, წაერთმიონ წინააღმდეგობის ერთგული მებრძოლების სიცოცხლე, რომლებიც პატივს სცემენ შაბათს. მაშასადამე, ეშმაკი ტრიოერთსა და იმავე ბრძოლში აერთიანებს ეშმაკს, კათოლიკურ რწმენას და პროტესტანტულ რწმენას, კერძოდ, „დრაკონს, მხეცს და ცრუ წინასწარმეტყველს“. აქ აღსრულებულია 9:7-9-ში ნახსენები „ბრძოლ“: „პირების“ ხსენება ადასტურებს კონსულტაციების სიტყვიერ გაცვლას, რაც იწვევს ჭეშმარიტად არჩეულთა მკვლელობის დადგენილებას; რასაც ისინი იგნორირებას უკეთებენ ან მთლიანად ეწინააღმდეგებიან. ღმერთისთვის "ბაყაყები" უდავოდ არის ცხოველები, რომლებიც კლსიფიცირდება როგორც უწმინდური, მაგრამ ამ გზავნილში სული მიანიშნებს დიდ ნახტომებზე, რომლის გაკეთებაც ამ ცხოველს შეუძლია. ევროპულ „მხეცსა“ და ამერიკულ „ცრუ წინასწარმეტყველს“ შორის არის ფართო ატლანტის ოკეანე და ამორის შეხვედრა დიდ ნახტომებს გულისხმობს.

ინგლისელებსა და ამერიკელებს შორის, ფრანგები კარიკატურულუბი არიან როგორც "ბაყაყები" და "ბაყაყების მჭამელები". უწმინდური არის საფრანგეთის სპეციალობა, რომლის მორალური დირექტორები დროთა განმავლობაში დაინგრა, 1789 წელს რევოლუციის შემდეგ, სადაც მან თავისუფლება ყველგერზე მალღ დააყენა. უწმინდური სული, რომელიც აცოცხლებს სამეულს, არის თავისუფლება, რომელიც არ სურს „არც ღმერთი და არც ოსტატი“. ყველ მათგანმა წინააღმდეგობა გაუწია ღვთის ნებას და უფლებამოსილებას და ამიტომ ერთიანნი არიან ამ საკითხში. ისინი ერთიანდებიან, რადგან ჰგვანან ერთმანეთს.

ლექსი 14: „*რადგან ისინი დემონების სულბი არიან, რომლებიც სასწაულებს აკეთებენ და მოდიან მთელ დედამიწის მეფეებთან, რათა შეკრიბონ ისინი ყოვლისშემძლე ღმერთის დიდი დღის საბრძოლველდ*»

დან.8:14 და დგენილების წყევლის შემდეგ, დემონების სულბმა დიდი წარმატებით გამოავლინეს თავი ინგლისსა და აშშ-ში. იმ დროს მოდური იყო სპირიტუალზმი და მამაკაცები მიეჩვივნენ ამ ტიპის ურთიერთობას უხილვ, მაგრამ აქტიურ სულბთან. პროტესტანტულ რწმენით, ბევრი რელიგიური ჯგუფი ინარჩუნებს ურთიერთობას დემონებთან და თვლის, რომ მათ აქვთ ურთიერთობა იესოსთან და მის ანგელოზებთან. დემონებს ძალან უადვილდებათ ღვთის მიერ უარყოფილ ქრისტიანების მოტყუება და ისინი მაინც შემლებენ ადვილდ და არწმუნონ ისინი, რომ შეიკრიბონ, რათა ბოლომდ მოკლნ ღვთისმოსავი ქრისტიანები და ებრაელები, რომლებიც იცავენ შაბათს. ეს უკიდურესი ზომა, რომელიც საფრთხეს უქმნის ორივე ჯგუფს, გააერთიანებს მათ იესო ქრისტეს კურთხევაში. ღმერთისთვის, ეს შეკრება მიზნად ისახავს აჯანყებულთა შეკრებას „*ყოვლისშემძლე ღმერთის დიდი დღის ბრძოლისთვის*“. ეს შეკრება მიზნად ისახავს აჯანყებულბს მკვლელბის განზრახვის მიცემას, რაც მათ თავად გახდის სიკვდილს ღირსი იმათ ხელში, ვინც აცდუნა და მოატყუა მათი რელიგიური სიცრუით. ბრძოლს მთავარი მიზეზი იყო, ზუსტად, დასვენების დღის არჩევა და დახვეწილდ, სული მიუთითებს, რომ შემოთავაზებულ დღეები არ არის თანაბარი. რადგან ის, რაც ეხება წმინდა შაბათს, მისი ბუნებით არაფრით ნაკლებია, ვიდრე „*ყოვლისშემძლე ღმერთის დიდი დღე*“. დღეები არ არის თანაბარი და არც მოწინააღმდეგე ძალბი. როდესაც

მან განდევნა ეშმაკი და მისი დემონები ზეციდან, იესო ქრისტე, მღვდამოსილ " მიქაელში ", და აკისრებს თავის გამარჯვებას თავის მტრებს .

ლუქსი 15: „ აჰა, ქურდით მოვდივარ. ნეტარია ის, ვინც უყურებს და ინახავს ტანსაცმელს, რომ შიშველ არ დადის და მისი სირცხვილი არ ჩანს! »

ბანაკი, რომელიც ებრძვის ღვთაებრივი შაბათის დამკვირვებელთა წინააღმდეგ, არის ორგულო ცრუ ქრისტიანების ბანაკი, მათ შორის პროტესტანტიზმის, რომლებსაც იესომ უთხრა გამოცხადების 3:3-ში: „ ამიტომ დაიმახსოვრე, როგორ მიიღე და მოისმინე, დაიცავი და მოინანიე . თუ არ უყურებ, ქურდით მოვალ და არ იცი, რომელ საათზე დაგემათება “ . ამის საპირისპიროდ, სული უცხადებს ადვენტისტ რჩეულებს, რომლებიც სარგებლობენ მისი სრული წინასწარმეტყველური სინათლით " ლოდის " ბოლო ეპოქაში : " ნეტარია ის, ვინც უყურებს და ინახავს თავის სამოსს " და მიუთითებს ადვენტისტურ ინსტიტუტზე, რომელიც დაფუძნდა 1994 წლადან . ასევე ამბობს : " რათა შიშველმა არ დადის და მისი სირცხვილი არ დავინახოთ! " . გამოაცხადა და დატოვა " შიშველ ", ქრისტეს დაბრუნების შემდეგ, ის იქნება სირცხვილსა და უარყოფის ბანაკში, 2 კორ. 5:2-3-ის შესაბამისად : " ასე რომ, ჩვენ ვკვნივართამ კარავში და გვსურს ჩავიცვათ ჩვენი ზეციური. სახლში, თუ მაინც დაგვხვდა ჩაცმული და არა შიშველ. " .

ლუქსი 16: „ შეკრიბეს ისინი იმ ადგილს, რომელსაც ებრაულ დჰქვია არმაგედონი . »

განსახილველი „ შეკრება “ არ ეხება გეოგრაფიულ მდებარეობას, რადგან ეს არის სულიერი „ შეკრება “, რომელიც თავის მოკვდავ პროექტში აერთიანებს ღვთის მტრების ბანაკს . გარდა ამისა, სიტყვა „ ჰარ “ ნიშნავს მთას და თურმე ისრაელში მართლაც არის მეგიდოს ველი, მაგრამ ამ სახელს მთა არ არის .

სახელი „ არმაგედონი “ ნიშნავს : „ მვირფას მთას “, სახელი, რომელიც აღნიშნავს იესო ქრისტეს, მის კრებას, მის რჩეულს, რომელიც აერთიანებს მის ყველ რჩეულს . და მე-14 მუხლში თითქმის ნათლად გაგვიმხილ, თუ რა არის ბრძოლა „ არმაგედონი “ ; აჯანყებულებისთვის სამიზნეა ღვთაებრივი შაბათი და მისი დამკვირვებლები ; მაგრამ ღმერთისთვის სამიზნე მისი ერთგული რჩეულის მტრები არიან .

ეს „ მვირფასი მთა “ ამავე დროს აღნიშნავს „ სინაის მთას “, საიდანაც ღმერთმა თავისი კანონი ისრაელს პირველ დეგვიპტიდან გამოსვლას შემდეგ გამოუცხადა . რადგან აჯანყებულთა სამიზნეა

მეოთხე მცნებით განწმენდილი მეშვიდე დღის შაბათიც და მისი ერთგული დამკვირვებლებიც. ღმერთისთვის, ამ „მთის“ „მკვირფასი“ ხასიათი სადავოა, რადგან მას არ ჰყავს ტოლო კაცობრიობის მთელ ისტორიაში. ადამიანთა კერძოთა ყვანის მცემლობისგან დასაცავად, ღმერთმა ნება დართო ადამიანებს, უგულუბეყოთ მისი რეალური მდებარეობა. ეგვიპტის ნახევარკუნძულის სამხრეთით, ტრადიციისამებრ, ტყუილ დამდებარეობს, ჭეშმარიტად, " მიდიათის " ჩრდილო-აღმოსავლეთით, სადაც ცხოვრობდა " ითრო ", მოსეს ცოლს " ზეფორას " მამა , როგორც ამბობენ, დღევანდელი საუდის არაბეთის ჩრდილოეთით. მისი მაცხოვრებლები სინას ნამდვილ მთას უწოდებენ სახელს "ალ ლოზ", რაც ნიშნავს "კანონს"; გამართლებული სახელი, რომელიც მოწმობს მოსეს მიერ დაწერილ ბიბლიური ცნობის სასარგებლოდ. მაგრამ ამ გეოგრაფიულ „ ადგილზე “ აჯანყებულები არ დაუპირისპირდებიან დიდებულ და ღვთაებრივ ქრისტეს გამარჯვებულს. იმიტომ, რომ ეს სიტყვა „ ადგილი “ შეცდომაში შეჰყავს და სინამდვილეში უნივერსალურ ასპექტს იძენს, რადგან რჩეულები ამ დროს ჯერ კიდევ მიმოფანტულები არიან მთელ დედამიწაზე. ცოცხალ რჩეულებს და მკვდრეთით აღდგომას იესო ქრისტეს კეთილი ანგელოზები „შეაგროვებენ“, რათა შეუერთდნენ იესოს ცის ღრუბლებზე.

ლუქსი 17: „ მეშვიდემ თავისი ფლკონი ჰაერში დაასხა. და გამოვიდა ტაძრიდან, ტახტიდან, ხმა მალალო ხმა: დასრულებულია! »

ჰაერში ჩამოსხმული მეშვიდე ჭირის " ნიშნის ქვეშ , სანამ აჯანყებულები შეასრულებენ თავიანთ დაწაშაულებრივ განზრახვას, იესო ქრისტე, ჭეშმარიტი, ყოვლისშემძლე და დიდებულ გამოჩნდება, განუმეორებელ ციურ დიდებაში, რომელსაც თანახმად უამრავი ანგელოზი. ჩვენ ვპოულობთ „ მეშვიდე საყვირის “ მომენტს, სადაც გამოცხადების 11:15-ის თანახმად, იესო ქრისტე, ყოვლისშემძლე ღმერთი, ართმევს სამყაროს სამეფოს ეშმაკს. ეფეს .2:2-ში პავლე სატანას მოიხსენიებს, როგორც „ ჰაერის ძალის უფლისწულს “. „ ჰაერი “ არის მთელი მიწიერი კაცობრიობის საზიარო ელემენტი, რომელზეც ის დომინირებს იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე. მისი დიდებულ მოსვლას მომენტია, როდესაც მისი ღვთაებრივი ძალა უფლება ეშმაკს ართმევს ადამიანებზე ამ ბატონობას და ძალა უფლებას დაბოლო მოუღებს მას.

გააცნობიერე ღმერთის მოთმინება, რომელიც 6000 წელი ელოდა იმ მომენტს, როდესაც იტყვის: "შესრულდა!" » და შემდეგ გააცნობიერე, რა მნიშვნელობას ანიჭებს ის „წმიდა მეშვიდე დღეს“, რომელიც წინასწარმეტყველებს ამ მომენტის დადგომას, როდესაც შეწყდება მისი ორგული ქმნილებებისთვის დარჩენილი თავისუფლება. მემბოხე არსებები შეწყვეტენ მისი იმედაცრუებას, გაღიზიანებას, ზიზღს და შეურაცხყოფას, რადგან განადგურდებიან. და ნ.12:1-ში სულმა იწინასწარმეტყველეს ეს დიდებული მოსვლა, რომელსაც იგი მიაწერს „**მიქაელს**“, იესო ქრისტეს ზეციურ ანგელოზურ სახელს: „**მაშინ აღდგება მიქაელი, დიდი წინამძღოლი, შენი ხალხის შვილების დამცველი; და ეს იქნება უბედურების დრო, როგორც არყოფილ მას შემდეგ, რაც არსებობდნენ ერები. ამ დროს თქვენი ხალხიდან, ვინც წიგნშია დაწერილი, გადარჩება**“. ღმერთი არ უწყობს ხელს მისი გადარჩენის პროექტის გაგებას, რადგან ბიბლია არ ახსენებს სახელს „იესო“ მესიის აღსანიშნავად და მას აძლევს სიმბოლურ სახელს, რომლებიც ამჟღავნებს მის ფარულ დვთაებრიობას: „**ემანუელ**“ (ღმერთი ჩვენთან ერთად) ისა.7:14: „**ამიტომ თავად უფალი მოგცემთ ნიშანს, აჰა, გოგონა და ორსულღება და შეემძინება ვაჟს და დაარქმევს მას ემანუელს**“; „**მარადიული მამა**“ ესა.9:5-ში: „**რადგან ჩვენთვის დაიბადა შვილი, მოგვეცა ძე და ბატონობა იქნება მის მხარზე; მას დაერქმევა მშვენიერი, მრჩეველი, ძლევამოსილი ღმერთი, მარადიული მამა, მშვიდობის უფლისწული**“.

ლუქსი 18: „**იყო ელვა, ხმები, ჭეჭა-ქუხილი და დიდი მიწისძვრა, ისეთი, როგორც არასოდეს ყოფილ მას შემდეგ, რაც აღმდგომი დედა მიწაზე იყო, ისეთი დიდ რხევას**.“

აქ ვპოულობთ ფრაზას Rev.4:5-ის ძირითადი საცნობარო ლუქსიდან, რომელიც განახლებულია Rev.8:5-ში. ღმერთი გამოვიდა თავისი უხილავობიდან, ორგული მორწმუნეები და ურწმუნოები, მაგრამ ასევე, არჩეული ერთგული ადვენტისტები, შეუძლიათ დაინახონ შემოქმედი ღმერთი იესო ქრისტე მისი დაბრუნების დიდებაში. მე-6 და მე-7 რევმა გამოგვიცხადა ორი ბანაკის საპირისპირო ქცევები ამ საშინელად დიდებული კონტექსტში.

და განიცდიან ძლიერ მიწისძვრას, ისინი შეშინებულნი მოწმენი არიან ქრისტეს რჩეულებისთვის განკუთვნილი პირველი აღდგომის

შესახებ, გამოცხადების 20:5-ის თანახმად, და მათი აღტაცება ზეცაში, სადაც შეუერთდებიან იესოს. ხდება ისე, როგორც ეს იყო ნაწინასწარმეტყველები 1 თეს.4:15-17: „აი რას გაუწყებთ თქვენ **უფლოს სიტყვისამებრ**: ჩვენ, ვინც ცოცხლები ვართ და ვრჩებით უფლოს მოსვლასთვის, არ წავალთ გარდაცვლულა წინ. რადგან თავად უფალო ჩამოვა ზეციდან ბრძანებით, მთავარანგელოზის ხმითა და ღვთის საყვირით და ქრისტეში მკვდრები აღდგებიან პირველნი. მაშინ ჩვენ, ვინც ცოცხლები ვართ და ვარჩით, მათთან ერთად ღრუბლებში დავიჭერთ რათა შევხვდეთ უფალს ჰაერში და ასე ვიქნებით მუდამ უფალთან.“ მე ვიყენებ ამ ლექსით ხაზს უსვამს მოციქულთა კონცეფციას „მკვდრების“ მდგომარეობის შესახებ: „ჩვენ, ცოცხლები, და რჩენილები უფლოს მოსვლასთვის, წინ არ წავალთ ვინც დაიღუპა.“ პავლე და მისი თანამედროვეები დღეს ცრუ ქრისტიანებივით არ ფიქრობდნენ, რომ „მკვდარი“ რჩეული ქრისტეს თანდასწრებით იმყოფებოდნენ, რადგან მისი ასახვა აჩვენებს, რომ პირიქით, ყველს ფიქრობდა, რომ „ცოცხალი“ რჩეულები „მკვდრებზე“ შევიდოდნენ სამოთხეში.

ლექსი 19: „და იყო დიდი ქალქი სამნაწილად და დეცა ხალხთა ქალქები და გაიხსენა ღმერთმა დიდი ბაბილონი, რათა მისცეს მას თავისი სასტიკ რისხვის ღვინის სასმისი.“

„სამი ნაწილი“ ეხება „დრაკონს, მხეცს და ცრუ წინასწარმეტყველს“, რომელიც შეგროვებულია ამ თავის მე-13 მუხლში. მეორე ინტერპრეტაცია ემყარება ამ ტექსტს ზაკ.11:8: „მე გავანადგურებ სამ მოძვარს ერთ თვეში; ჩემი სული მოუთმენელი იყო მათ მიმართ და მათი სულებიც მეზიზღებოდა.“ ამ შემთხვევაში „სამი მოძვარი“ წარმოადგენს ისრაელს ხალხის სამ კომპონენტს: მეფეს, სამღვდელთა და წინასწარმეტყველებს. საბოლოო კონტექსტის გათვალისწინებით, რომელშიც პროტესტანტული სარწმუნოება და კათოლიკური რწმენა გაერთიანებულია და ერთიანდება, „სამი ნაწილი“ იდენტიფიცირებულია: „დრაკონი“ = ეშმაკი; „მხეცი“ = შეცდენილი კათოლიკე და პროტესტანტი ხალხები; „ცრუ წინასწარმეტყველი“ = კათოლიკე და პროტესტანტი სასულიერო პირები.

დამარცხებულბანაკში კარგი გაგება წყდება, „დიდი ქალქი სამნაწილად გაიყო“; მოტყუებულ და შეცდენილ მსხვერპლთა შორის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველს ბანაკებში, სიმულგილო და

წყენა შურისძიებას იწვევს მატყუარა
 მაცდუნებლების წინააღმდეგ, რომლებიც
 პასუხისმგებელი არიან ხსნის დაკარგვაზე.
 სწორედ მაშინ სრულდება „ მოსავლს “ თემა
 ანგარიშების სისხლიანი გადაწყვეტით, რომლის
 მთავარი სამიზნეები, მთელ ლოგიკით და
 სამართლიანობით, რელოგიური მასწავლებლები
 არიან. ეს გაფრთხილება იაკობის 3:1-დან სრულ
 მნიშვნელობას იძენს: „ ჩემო ძმებო, თქვენგან
 ბევრმა არ დაიწყოს სწავლება, რადგან იცით რომ
უფრო მკაცრად განვსჯით “. „ ჭირთა “ ამ დროს, ეს
 ქმედება გამოწვეულია ამ ციტატით: „ და გაიხსენა
 ღმერთმა დიდი ბაბილონი, რათა მისცეს მას თავისი
 სასტიკი რისხვის ღვინის თასი “. Apo.18 მთლიანად
 დაეთმოება ამ სასჯელს გამოძახილს ურწმუნო
 რელოგიური ადამიანების მიმართ.

ლექსი 20: „ და გაიქცა ყველს კუნძული და მთები
 ვერიპოვეს. »

ეს ლექსი აჯამებს დედამიწის ცვლილებას,
 რომელიც უზარმაზარ რხევებს ექვემდებარება,
 იღებს საყოველთაო ქაოსის ასპექტს, უკვე " უფორმო "
 და მალე " ცარიელი " ან " გაპარტახებული ". ეს არის „
 ცოდვის “ შედეგი, შედეგი *გამანადგურებელი* “ და გამო
 დანიელს 8:13-ში და რომლის საბოლოო სასჯელი
 წინასწარმეტყველებულია და ნ.9:27-ში.

ლექსი 21: „ და დიდი სეტყვა, რომლის სეტყვაც
ტალნტს იწონიდა, ზეციდან ჩამოვარდა ადამიანებს;
 და ადამიანებმა გმობდნენ ღმერთს სეტყვის
უბედურების გამო, რადგან დიდი იყო უბედურება . »

მათი ბოროტი და ვალბა შესრულებულია,
 დედამიწის მკვიდრნი, თავის მხრივ,
 განადგურდებიან უბედურებით, საიდანაც
 შეუძლებელი იქნება მათი თავის დაღწევა: მათზე
 "სეტყვის" ქვები დაეცემა. სული მათანიჭებს " ერთი
 ნიჭის " წონას, ანუ 44,8 კგ. მაგრამ ეს სიტყვა „ ნიჭი “
 უფრო სულიერი პასუხია, რომელიც დაფუძნებულია „
 ნიჭების იგავზე “. ამგვარად, ის დაცემულს ანიჭებს
 მათ როლს, ვინც არ გამოავლენა „ ნიჭი “, ანუ
 საჩუქრები, რომლებიც ღმერთმა მათ იგავში მისცა.
 და ეს ცუდი საქციელი მათ სიცოცხლეს დაუჯდება,
 პირველ და მეორე, რომელიც მხოლოდ ქეშმარიტად
 არჩეულთათვის იყო ხელმისაწვდომი. სიცოცხლს
 უკანასკნელ ამოსუნთქვამდე ისინი აგრძელებენ „
 გმობას “ (შეურაცხყოფას) ზეცის „ ღმერთს “, რომელიც
 მათსჯის.

ნიჭების იგავი “მაშინ ფაქტიურად შესრულდება. ღმერთი მისცემს თითოეულ ადამიანს, მისი რწმენის საქმეების დამოწმების მიხედვით; მოღალატე ქრისტიანებს ის სიკვდილს მოუტანს და თავს ისეთივე უხეში და სასტიკად გამოიჩენს, როგორც ეგონათ და განსაჯეს. ხოლო ერთგულ რჩეულებს ის მისცემს მარადიულ სიცოცხლეს იმ რწმენის მიხედვით, რომელიც მათ დაამყარეს მის სრულყოფილ სიყვარულსა და ერთგულებაში, რომელიც განდიდებულია იესო ქრისტეში მათთვის; ეს ყველფერი იესოს მიერ მოყვანილ პრინციპის მიხედვით მათ.8:13-ში: „შენი რწმენის ამებრ მოგექცეს“.

ამ უკანასკნელ უბედურების შემდეგ, დედამიწა უკაცრიელდება, მოკლებულია ადამიანის სიცოცხლის ყველ ფორმას. ამრიგად, იგი აღმოაჩენს დაბ.1:2-ის დამახასიათებელ „უფსკრულს“.

თავი 17: მეძავი ნიღბის გარეშეა და იღონ ტიფიცირებულ

მუხლო 1: „მოვიდა შვიდი ანგელოზიდან ერთი, რომლებსაც ეჭირათ შვიდი თასი, და მიიხრა: მოდი, გაჩვენებ დიდ წყალზე მჯდომარე დიდი მეძავის სამსჯავროს.“

ამ პირველი მუხლოდან სული მიუთითებს ამ მე-17 თავის მიზანზე: „დიდი მეძავის“ „განკითხვა“ რომელიც „მჯდარია მრავალ წყალზე“ ან, რომელიც დომინირებს, მე-15 მუხლს მიხედვით, „ხალხები, ბრბოები, ერები და ენები“, რომლებიც „ევფრატის“ სიმბოლოს ქვეშ უკვე აღნიშნავდნენ ევროპასა და ქრისტიანულ რელიგიის მის პლანეტურ გაფართოებებს „მეექვსე საყვირი“ Rev.9:14: აშშ, სამხრეთ ამერიკა, აფრიკა და ავსტრალია. განკითხვის საქმე დაკავშირებულია „შვიდი უკანასკნელი ჭირის“ ან „შვიდი ფლკონის“ კონტექსტთან, რომლებიც გადმოსხა „შვიდმა ანგელოზმა“ წინამე-16 თავში.

„ განკითხვა “ არის ყოვლისშემძლე ღმერთის მიერ გამოტანილი, რომლის წინაშეც ყველ ქმნილება ცაში და დედამიწაზე პასუხისმგებელია და იქნება პასუხისმგებელი; ეს აჩვენებს, არის თუ არა ეს თავი მნიშვნელოვანი. ჩვენ დავინახეთ მე-14 თავის მე-3 ანგელოზის გზავნილი, რომ ეს იდენტიფიკაცია იწვევს მარადიულ სიცოცხლეს ან სიკვდილს. ამრიგად, ამ „ განკითხვის “ კონტექსტი არის „მხეცი“, რომელიც ამოღის დედამიწიდან“ მე-13 თავში.

ის ტორიული და წინასწარმეტყველური გაფრთხილებების მიუხედავად, თავის მხრივ, პროტესტანტული რწმენა 1843 წელს და ოფიციალური ადვენტიისტური რწმენა 1994 წელს, ღმერთმა გაასამართლ იესო ქრისტეს მიერ შეთავაზებულ ხსნისთვის. ამ განაჩენის დასადასტურებლად, ისინი ორივე შევიდნენ რომაული კათოლიკური რწმენის მიერ შემოთავაზებულ ეკუმენიკურ ალიანსში, ხოლო ორივე ჯგუფის პიონერებმა დაგმეს მისი ეშმაკური ბუნება. ამ შეცდომის თავიდან ასაცილებლად, რჩეული აბსოლუტურად უნდა იყოს და რწმუნებულ იესო ქრისტეს მთავარი მტრის ვინაობაში: რომი, მთელი მისი წარმართული და პაპის ისტორიაში. პროტესტანტული და ადვენტიისტური რელიგიების დაწესებული უფრო დიდა, რადგან ორივეს პიონერებმა დაგმეს და ასწავლეს რომაული კათოლიციზმის ეს ეშმაკური ბუნება. ორივეს აზრების ეს ცვლილება წარმოადგენს ღალატს იესო ქრისტეს, ერთადერთი მხსნელისა და დიდი მსაჯულის წინააღმდეგ. როგორ გახდა ეს შესაძლებელი? ორივე რელიგია მხოლოდ მნიშვნელობას ანიჭებდა მიწიერ მშვიდობასა და ადამიანებს შორის კარგ ურთიერთგაგებას; ასევე მას შემდეგ, რაც კათოლიკური სარწმუნოება აღარ იდევნება, ის მათთვის ხდება ხშირი ან კიდევ უკეთესი, ასოცირებული პაქტის დადებისა და მასთან ალიანსის დამყარებამდე. ამგვარად, ღვთის გამოცხადებულ აზრი და მართალ განსჯა აბუჩად იგდებს და ფეხქვეშ თევზს. შეცდომა იყო იმის დაჯერება, რომ ღმერთი არსებითად ეძებს მშვიდობას ადამიანთა შორის, რადგან ჭეშმარიტად, ის გმობს შეცდომებს, რომლებიც ჩადენილია მისი პიროვნების, მისი კანონისა და მის დადგენილებებში გამოვლენილ სიკეთის პრინციპებზე. ფაქტი მით უფრო სერიოზულია, რადგან იესომ ძალიან მკაფიოდ გამოხატა თავისი თავი ამ თემაზე მათ. 10:34-დან 36-მდე: „ნუ გგონიათ, რომ მე მოვედი დედამიწაზე მშვიდობის დასამყარებლად; მშვიდობის მოსატანად

კი არ მოვს ულუარ, არამედ მახვილს. რამეთუ მოვედი, რათა განვასხვაო კაცსა და მამას შორის, ასულსა და დედას შორის, და რძალსა და დედამთილს შორის; და კაცის მტრები მისი ოჯახის წევრები იქნებიან“. თავის მხრივ, ოფიციალურ ადვენტიზმს არ გაუგია ღვთის სული, რომელმაც 1843-1873 წლებში მეშვიდე დღის შაბათის აღდგენით, აჩვენა რომაული კვირა, რომელსაც იგი უწოდებდა "მხეცის ნიშანს" და არსების დღიდან მარტში .7, 321. ინსტიტუციონალური ადვენტიზმის მისია ჩაიშალა, რადგან დროთა განმავლობაში, რომაულ კვირას მისი განაჩენი გახდა მეგობრული და ძმური, განსხვავებით ღვთისგან, რომელიც უცვლელ დიგივე რჩება, მზის წარმართობიდან მემკვიდრეობით მიღებულ ქრისტიანულ კვირა მისი რისხვის მთავარ მიზეზს წარმოადგენს. ერთადერთი, რაც მნიშვნელოვანია, არის ღმერთის განსჯა და მისი წინასწარმეტყველური გამოცხადება მიზნად ისახავს ჩვენ დაგვიკავშირდეს მის განსჯასთან. შედეგად, მშვიდობამ არ უნდა დაიფაროს ცოცხალ ღმერთის კანონიერი გაღიზიანება. და ჩვენ უნდა ვიმსჯელოთ, როგორც ის განსჯის და განვსაზღვროთ სამოქალაქო თუ რელიგიური რეჟიმები მისი ღვთაებრივი მზერის მიხედვით. ამ მიდგომის შედეგად ჩვენ ვხედავთ „მხეცს“ და მის ქმედებებს, თუნდაც მატყუარა მშვიდობის დროს.

ლუქსი 2: „მასთან მეძავდნენ დედა მიწის მეფეები და მისი სიძვის ღვინით და მთვრა ღდნენ დედა მიწის მკვიდრნი.“

იეზუბელქალს “ქმედებებთან, რომელსაც იესო ქრისტე ადანაშაულებს, რომ მის მსახურებს სულიერი „სიძვის (ან გარყვნილების) ღვინოს“ სვამდა (გამოცხ.2:20); 18:3-ში დადასტურებულ რამ. ეს ქმედებები ასევე აკავშირებს „მეძავს“ გამოცხ.8:10-11-ის „ჭიის ვარსკვლავს“; ჭია არის მისი შხამიანი ღვინო, რომელსაც სული ადარებს მის რომაულ კათოლიკურ რელიგიურ სწავლებას.

ამ მუხლში ღმერთის საყვედური, რომელსაც ღმერთი აკეთებს კათოლიკური რელიგიის წინააღმდეგ, გამართლებულია ჩვენს მშვიდობიან დროსაც კი, რადგან შეურაცხყოფა უტევს მის ღვთაებრივ ავტორიტეტს. წმინდა ბიბლიის ნაწერები, რომლებიც წარმოადგენს მის „ორ მოწმეს“, მოწმობს ამ რომაულ რელიგიის ცრუ რელიგიური სწავლების წინააღმდეგ. მაგრამ მართალია, მის ცრუ სწავლებას ყველზე უარესი შედეგები მოჰყვება მისი

შეცდენილი მსხვერპლებისთვის: მარადიული სიკვდილი; რაც გაამართლებს მათ შურისმაძიებელ ქმედებას რევ.14:18-დან 20-მდე „მოსავლის“ შესახებ.

მუხლი 3: „*მან სულთწამიყვანა უდაბნოში. და ვიხილე ქალ, რომელიც იჯდა ალსფერ მხეცზე, მკრეხელური სახელებით სავსე, შვიდი თავი და ათი რქა.*»

„... უდაბნოში“, რწმენის გამოცდის სიმბოლო, მაგრამ ასევე „მშრალ“ სულიერი კლიმატის კონტექსტში ჩვენი „ბოლო დროის“ (დან.11:40) „ამჯერად მიწიერი რწმენის უკანასკნელი გამოცდისა. ისტორია, სული ასახავს სულიერ მდგომარეობას, რომელიც ჭარბობს ამ საბოლოო კონტექსტში.“ *ქალ დომინირებს ალსფერ მხეცზე*. ამ გამოსახულებაში რომი დომინირებს „*მხეცი, რომელიც ამოდის დედა მიწიდან*“, რომელიც აღნიშნავს პროტესტანტ შეერთებულ შტატებს იმ მომენტში, როდესაც ისინი კათოლიკეებს „თავიდან სცემენ *მხეცის ნიშანს*“ *იმპერატორ კონსტანტინე*¹ ისგან მემკვიდრეობით მიღებულ დასვენების დღის დაწესებით. ამ საბოლოო კონტექსტში, აღარ არის დიადემები, არც რელიგიური რომის „*შვიდ თავზე*“ და არც „*ათი რქაზე*“ სიმბოლოები, ამ შემთხვევაში, ევროპული და მსოფლიო ქრისტიანი ხალხების სამოქალაქო დომინანტების, რომლთაც ის მანიპულირებს. მაგრამ მთელ ეს ასოციაცია არის ცოდვის ფერი: „*ალსფერი*“.

ში ვკითხულობთ: „*და ვიხილე მისი ერთი თავი, თითქოს სასიკვდილოდ დაჭრილი; მაგრამ მისი სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა. და მთელ დედა მიწა შიში იყო მხეცის უკან.*” ჩვენ ვიცით, რომ ეს განკურნება ნაპოლეონ¹ ის კონკორდატის დასახურებაა. ამ მომენტიდან რომაული კათოლიკური პაპი აღარ დევნიან, თუმცა, მნიშვნელოვნებით აღვნიშნოთ, რომ ღმერთი ვლავაც უწოდებს მას „*მხეცს*“: „*და მთელ დედა მიწა აღფრთოვანებული იყო მხეცის უკან*“. ეს ადასტურებს ზემოთ მოცემულ ახსნას. ღმერთის მტერი რჩება მის მტრად, რადგან მისი ცოდვები მისი კანონის წინააღმდეგ არ წყდება, როგორც მშვიდობის, ისე ომის დროს. და მაშასადამე, ღვთის მტერი არის მისი ერთგული რჩეული მშვიდობისა თუ ომის დროს.

ლუქსი 4: „*ქალს იისფერი და ალსფერი შემოსილი იყო და ოქროთი, ძვირფასი ქვებით და მარგალიტით იყო შემკული. მას ხელში ეჭირა ოქროს თასი, სავსე სისამაგლეებით და მისი მეძავობის მიწარევეებით.*»

აქ კიდევ ერთხელ წარმოდგენილ ალწერა მიზნად ისახავს სულიერ დოქტრინალურ შეცდომებს. ღმერთი გმობს მის რელიგიურ რიტუალებს; მისი მასები და მისი ოდიოზური ევქარისტია და, უპირველეს ყოვლისა, ფუფუნებისა და სიმდიდრის გემოვნება, რაც მას მიჰყავს მეფეების, დიდგვაროვნებისა და დედამიწის ყველ მდიდრის მიერ სასურველ კომპრომისება მდე. „მეძავმა“ უნდა დააკმაყოფილოს თავისი „ვლიენტები“ ან საყვარლები.

„ალსფერი“ ფერი სათავეს იღებს თავად „მეძავში“: „იისფერი და ალსფერი“. ტერმინი „ქალ“ აღნიშნავს „ეკლესიას“, რელიგიურ კრებას, ეფეს. 5:23-ის მიხედვით, მაგრამ ასევე, „დიდქალქს, რომელსაც სამეფო მეფეები ჰყავს დედამიწის მეფეებზე“, როგორც ამ თავის მე-18 მუხლ გვასწავლის 17. მოკლედ, ჩვენ შეგვიძლია ამოვიცნოთ რომაული ვატიკანის „კარდინალების და ეპისკოპოსების“ უნიფორმების ფერები. ღმერთი ასახავს კათოლიკურ მასებს „ოქროს“ ჭიქის გამოყენებით, რომელშიც ალგოკოლორი ღვინო უნდა წარმოადგენდეს იესო ქრისტეს სისხლს. მაგრამ რას ფიქრობს უფალო ამაზე? ის გვეუბნება: მისი გამომსყიდველი სისხლს ნაცვლად მხოლოდ „სიძულვილსა და სიბინძურეს“ ხედავს. დან. 11:38-ში „ოქრო“ იყო ნახსენები, როგორც მისი ეკლესიების მორთულობა, რომელსაც სული მიაწერს „ციხეების ღმერთს“.

ლუქსი 5: „მის შუბლზე ეწერა სახელი, საიდუმლო: ბაბილონი დიდი, მეძავებისა და დედამიწის სისამაგლეების დედა.“

„საიდუმლო“, რომელიც მოხსენიებულია ამ მუხლში, არის „საიდუმლო“ მხოლოდ მათთვის, ვისაც იესო ქრისტეს სული არ ანათლებს; ისინი ასევე, სამწუხაროდ, ყველზე მრავალრიცხოვანნი არიან. რადგან დან. 8:24-25-დან გამოცხადებულ პაპის რეჟიმის „წარმატებები და წარმატებები“ და დასტურებულ იქნება მისი განკითხვის ჟამად, სამყაროს აღსასრულ მდე. ღმერთისთვის ეს არის „ურჯულოების საიდუმლო“, რომელიც ეშმაკმა უკვე გამოაცხადა და აღასრულ მოციქულთა დროს, 2 თეს. 2:7-ის მიხედვით: „რამეთუ ურჯულოების საიდუმლო უკვე მოქმედებს; მხოლოდ ის არის საჭირო, რომ ის, ვინც მას კვლავ აკავებს, უნდა გაქრეს.“ „საიდუმლო“ დაკავშირებულია თავად სახელთან „ბაბილონთან“, რაც ლოგიკურია, რადგან ამ სახელწოდების უმველესი ქალქი აღარ არის. მაგრამ პეტრემ უკვე სულიერად

დაარქვა ეს სახელო რომს, 1 პეტრეს 5:13-ში და, სამწუხაროდ, მოტყუებულ ხალხისთვის, მხოლოდ არჩეულები აქცევენ ყურადღებას ბიბლიის მიერ შემოთავაზებულ ამ სიზუსტეს. ფრთხილდ იყავით სიტყვა " მიწის " ორმაგი მნიშვნელობით, რომელიც ასევე მიუთითებს აქ პროტესტანტულ მორჩილებაზე, რადგან რამდენადაც კათოლიკური სარწმუნოება ერთიანია, პროტესტანტული სარწმუნოება მრავალჯერადაა, რათა დასახელებს "მემკვიდრეა", მათი კათოლიკეების ქაღალდებზე. დედა " გოგონები იზიარებენ თავიანთი " დედას " " სიზიზღებას ". და ამ „ სისამაგლეთაგან “ მთავარია კვირა, მასზე მიმაგრებულ მისი რელიგიური ავტორიტეტის „ნიშანი“.

სიტყვა " მიწის " პირდაპირი მნიშვნელობა ასევე გამართლებულია, რადგან კათოლიკური რელიგიური შეუწყნარებლობა არის ძირითადი საერთაშორისო რელიგიური აგრესიის გამომწვევი. მან შებილწა და საძულველდაქცია ქრისტიანულ სარწმუნოება მეფეების წაქეზებით, რომ მოექციათ დედამიწის ხალხები მის მორჩილებაზე. მაგრამ ძალუფლების დაკარგვის შემდეგ, მისი „ სისამაგლეები “ გაგრძელდა აკურთხებდა მათ, ვისაც ღმერთი აგინებს და ღნძღავდა მათ, ვისაც აკურთხებს. მისი წარმართული ბუნება ვლნდება, როდესაც ის მუსლიმებს უწოდებს „მძებს“, რომელთა რელიგია წარმოგვიდგენს იესოქრისტეს, როგორც ერთ-ერთ ყველზე პატარა წინასწარმეტყველს.

ლუქსი 6: „ და ვიხილუ დედაკაცი მთვრალ წმიდათ სისხლთ და იესოს მოწმეთ სისხლთ და მისი და ნახვისას დიდი გაოგნებულ შემოიპყრო. »

ეს ლუქსი იღებს ციტატას დან.7:21-დან, სადაც მითითებულია, რომ „ წმინდანები “, რომლებთანაც იგი ებრძვის და დომინირებს, ნამდვილდარიან „ იესოს მოწმეები “. ეს დიდად ნათელს ჰფენს " დიდი ბაბილონის " საიდუმლოს . რომაული რელიგია სვამს რჩეულთა " სისხლს " ინტოქსიკაციამდე. ვინ იეჭვებს ქრისტიანულ ეკლესიას, როგორც თანამედროვე პაპის რომი იყო, ეს „ მემკვი “ იყო „ იესოს მოწმეების მიერ დაღვრილ სისხლთ მთვრალ “? არჩეული თანამდებობის პირები, მაგრამ მხოლოდ ისინი. რადგან წინასწარმეტყველების მეშვეობით სულმა მათაცნობა მათი მტრის მკვლელობის განზრახვა. ეს დაბრუნება მის ბოროტ და სასტიკ ბუნებასთან იქნება მაღლს დროის დასასრულს თვალაჩინო შედეგი. მაგრამ ეს ბოროტება უპირველეს ყოვლისა,

კიდევ უფრო გასაოცარი სახით იქნება სამყაროს აღსასრულს ამ დროის დომინანტური პროტესტანტული რწმენის ბუნება. სული ცალკე მოჰყავს „წმინდანებს“ და „იესოს მოწმეებს“. პირველმა „წმინდანებმა“ განიცადეს წარმართული რომაული რესპუბლიკური და იმპერიული დევნა; „იესოს მოწმეებს“ გაოცებულ აქვთ იმპერიული და პაპის წარმართული რომი. რამეთუ მეძავი ქალქია: რომი; „დიდი ქალქი, რომელსაც აქვს სამეფო მეფეებზე“ ისრაელში, იუდეაში ჩასვლადან 63 წელს, დან.8:9-ის მიხედვით: „ყველზე ღმაში ქვეყანა“. ხსნის ისტორია დასრულდება რწმენის გამოცდით, რომელშიც „იესოს მოწმეები“ გამოჩნდებიან და იმოქმედებენ ამ გამოთქმის გასამართლებლად; ამგვარად, ისინი ღმერთს მისცემენ კარგ მიზეზს ჩარევისთვის, რათა დაიხსნას ისინი დაგეგმილ სიკვდილსგან. თავის დროზე იოანეს საფუძვლიანი საფუძველი ჰქონდა გაოცებულყო იმ „საიდუმლოებით“, რომელთა ეხებოდა ქალქ რომს. ის იცნობდა მას მხოლოდ მისი მკაცრი და დაუნდობელი წარმართული იმპერიული ასპექტით, რამაც იგი დააპატიმრა ვუნდულპატროსზე. მაშასადამე, რელიგიურმა სიმბოლოებმა, როგორცაა „ოქროს თასი“, რომელსაც „მეძავი“ უჭირავს, სამართლიანად დაშეშებულ მისი გაოცება.

ლუქსი 7: „და ანგელოზმა მითხრა: რატომ გაოცებულ ხარ? მე გეტყვით ქალსა და მისი მატარებელი მხეცის საიდუმლოს, რომელსაც აქვს შვიდი თავი და ათი რქა.“

„საიდუმლო“ არ არის გამოჩნული, რომ სამუდამოდ გაგრძელდეს, და მე-7 მუხლადან სული გადმოგვცემს დეტალებს, რაც საშუალებას მისცემს იოანეს და ჩვენს თავს, ამოხსნან „საიდუმლო“ და ნათლად ამოიცნონ ქალქი რომი და მისი როლი მე-3 ლუქსი, რომლის სიმბოლოებიც, ისევ ციტირებულია.

„ქალ“ აღნიშნავს პაპის რომის რელიგიურ ბუნებას, მის პრეტენზიას, როგორც „კრავის ცოლს“, იესო ქრისტეს. მაგრამ ღმერთი ამ პრეტენზიას უარყოფს და მას „მეძავს“ უწოდებს.

„მხეცი, რომელიც მას ატარებს“ წარმოადგენს რეჟიმებსა და ხალხებს, რომლებიც აღიარებენ და აკანონებენ მის რელიგიურ პრეტენზიებს. მათ თავიანთი ისტორიული წარმოშობა აქვთ ევროპაში ჩამოყალიბებული სამეფოების „ათი რქიდან“ მას შემდეგ, რაც ისინი განთავისუფლდნენ იმპერიული რომის ბატონობისაგან დან.7:24-ში მოცემული სურათის მიხედვით ისინი შეცვალეს "მეოთხე ცხოველს"

იმპერიული რომი . და ეს ტერიტორიები ბოლომდე იგივე რჩება. საზღვრები მოძრაობს, რეჟიმები იცვლება, მონარქიიდან რესპუბლიკებში გადადის, მაგრამ ცრუ რომაული პაპის ქრისტიანობის ნორმა მათ უარესობისკენ აერთიანებს. მე-20 საუკუნის განმავლობაში ეს კავშირი რომის ეგიდით დაკონკრეტდა ევროკავშირის მიერ, რომელიც დაარსდა 1957 წლის 25 და 2004 წლის 25 მარტის „რომის ხელშეკრულებებში“.

ლექსი 8: „მხეცი, რომელიც შენ ნახე, იყო და აღარ არის. ის უფსკრულთან უნდა ავიდეს და წავიდეს და ღუპვისკენ. და ისინი, ვინც დეამიწაზე ცხოვრობენ, რომელთა სახელები არ არის დაწერილი ცხოვრების წიგნში ქვეყნიერების დასაბამიდან, გაოცდებიან, როდესაც დაინახავენ ურჩხულს, რადგან ის იყო და აღარ არის, და ის კვლავ გამოჩნდება.»

" მხეცი, რომელიც შენ ნახე, იყო და აღარ არის ." თარგმანი: ქრისტიანული რელიგიური შეუწყნარებლობა იყო 538 წლიდან და აღარ არის 1798 წლიდან. სული გვთავაზობს ხანგრძლივობას, რომელიც სხვადასხვა ფორმით იყო ნაწინასწარმეტყველები პაპის შეუწყნარებლობისთვის და ნ.7:25-დან: „დრო, დრო და ნახევარი ცემა ; 42 თვე; 1260 დღე . მიუხედავად იმისა, რომ მისი შეუწყნარებლობა დასრულდა " სიღრმეიდან ამომავალი მხეცის " მოქმედებით , რომელიც ეხება საფრანგეთის რევოლუციას და მის ეროვნულთა თეიზმს გამობ. 11:7-ში, აქ ტერმინი " ღრმა " წარმოადგენილია, როგორც საქმიანობა, რომელიც დაკავშირებულია ეშმაკი, " და მანგრეველი ", რომელიც ანადგურებს სიცოცხლეს და დეჰუმანიზაციას უკეთებს პლანეტა დეამიწას, და რომელსაც Rev.9:11 უწოდებს " უფსკრულის ანგელოზს ". Rev.20:1 მოგცემთ ახსნას: " ეშმაკი " იქნება შეკრული " ათასი წლის განმავლობაში " და დამიანურ დეამიწაზე, რომელსაც " უფსკრულს " უწოდებენ. მისი წარმოშობის " უფსკრულში " მიკუთვნებით, ღმერთი ცხადყოფს, რომ ამ ქალქს არასოდეს ჰქონია მასთან ურთიერთობა; თუ არა, მისი წარმართული ბატონობის დროს, რაც ძალიან ლოგიკურია, მაგრამ ასევე, მისი პაპის რელიგიური მოღვაწეობის განმავლობაში, იმის საპირისპიროდ, რასაც მოტყუებულად მიანიშნებს სიმრავლე სწამს მათი დაცემის შესახებ, რადგან ისინი იზიარებენ მას, აქ გამოვლენდება მისი საბოლოო „დაღუპვა“ . წინასწარმეტყველური სიტყვის ზიზღის გამო, რომის მაცდუნებლების მსხვერპლი გაოცდებიან, რადგან რელიგიური შეუწყნარებლობა „გაჩნდება“ ამ ბოლო გამოცხადებულ და გამოვლენილ კონტექსტში. ღმერთი

ამგვარად შეგვახსენებს, რომ მან იცის რჩეულთა სახელები „ ქვეყნიერების დარსებიდან “. მათი „ სახელები “ დაწერილი იყო „ კრავის სიცოცხლის წიგნში “ იესო ქრისტე. და მათი გადასარჩენად მან გონება გახსნა თავისი ბიბლიური წინასწარმეტყველებების საიდუმლოება მდე .

მე გთავაზობთ ამ ლექსის მეორე ანალოზს სიტყვა " უფსკრულთან " დაკავშირებით. ამასახვაში, მე მხედველობაში მივიღე სულს მიერ მიზანმიმართული საბოლოო კონტექსტი მე-3 ლექსის " ალსფერი მხეცის " აღწერის მიხედვით. ჩვენ ვნახეთ ეს, " და დემების " არარსებობა " ათრქაზე " და " შვიდი თავი " თავსებს მას " აღსასრულის დროში "; რომ ჩვენი დროის. მე დიდი ხანია მიმაჩნია, რომ ცნება „ სულელ “ შეიძლება ეხებოდეს მხოლოდ შეუწყნარებელ და დესპოტურ ქმედებას და რომელიც, შესაბამისად, შეიძლება მიეწეროს მხოლოდ ბოლო დღეების შეუწყნარებლობის რეჟიმს, რომელიც აღინიშნა საყოველთაო რწმენის ბოლო გამოცდით. მაგრამ სინამდვილეში, 2020 წლის ზამთრის ბოლოს, ღვთიური დროით, კიდევ ერთი იდეაა შთაგონებული ჩემგან. „ მხეცი “ ფაქტობრივად გამუდმებით კლავს ადამიანთა სულს და მისი გაზვიადებული და აღმაშფოთებელი ჰუმანისტური სწავლებების მსხვერპლი ბევრად უფრო მრავალრიცხოვანია, ვიდრე მისი შეუწყნარებლობისა. საიდან მოდის ეს ახალი მაცდური და მატყუარა ჰუმანისტური ქცევა? ეს არის რევოლუციური ფილოსოფოსების თავისუფალი აზროვნების მემკვიდრეობის ნაყოფი, რომლებსაც ღმერთი მიზნად ისახავს გამოცხადების 11:7-ში „ უფსკრულთან ამომავალი ურჩხულს “ სახელით. ჩვენი დროის „ მხეცისთვის “ მიმაგრებული „ ალსფერი “ ფერი, ამ თავის მე-3 სტროფიდან, გმობს ცოდვას, რომელიც წარმოიქმნება ჭარბი თავისუფლებით, რომელიც ადამიანმა მისცა საკუთარ თავს. ვის წარმოადგენს იგი? ქრისტიანული წარმოშობის დასავლელ დომინანტები, რომელთა რელიგიური საფუძვლები ევროპული კათოლიციზმისგანაა მემკვიდრეობით: აშშ და ევროპა მთლიანად აცდუნებს კათოლიკურ რელიგიას. „ მხეცი “, რომელსაც ღმერთი გვიჩვენებს, არის „ მეხუთე საყვირის “ გზავნილი წინასწარმეტყველები ქმედებების საბოლოო შედეგი. პროტესტანტულ სარწმუნოება, შეცდენილ კათოლიკური რწმენით მშვიდობიანად, აერთიანებს პროტესტანტიზმსა და ღვთისგან დაწყევლო

კათოლიციზმს, რომლებსაც შეუერთდა ოფიციალური ინსტიტუციური ადვენტიზმი 1994 წელს, Rev.9:7-9, „არმაგედონის“ „ბრძოლსთვის“ მოსამზადებლად, 16:16-ის მიხედვით, რომელიც ისინი ერთად მიდიან, „მეექვსე საყვირის“ შემდეგ, რათა წარმართონ ღვთის უკანასკნელი ერთგული მსახურების წინააღმდეგ, რომლებიც იცავენ და ასრულებენ მის შაბათს; მეშვიდე დღის დასვენება და ვალდებულია მისი ათი მცნება და მეთექვსე. მშვიდობის დროს მათი გამოსვლები ადიდებს მშურსიყვარულს და სინდისის თავისუფლებას. მაგრამ ეს აღმაშფოთებელი და ცრუ თავისუფლება, რომელიც ლბერთარიანად იქცა, მიჰყავს „მეორე სიკვდილმდე“ და სავლეთის სამყაროში დასახლებულ სიმრავლემდე; რომელსაც ახასიათებს ნაწილობრივ ათეიზმი, ნაწილობრივ გულგრილობა და მცირე ნაწილი რელიგიური ვალდებულებები, რომლებიც უსარგებლოა, რადგან ისინი გამოხევენ ღმერთის მიერ მათი ცრუ რელიგიური სწავლებების გამო. ამგვარად, ამ ჰუმანისტურ „მხეცს“ სათავე აქვს „უფსკრულში“, როგორც სული ავლენს ამ ლექსში, იმ გაგებით, რომ ქრისტიანული რელიგია გახდა ჰუმანისტური აზროვნების გამოსახულება და გამოყენება: ფილოსოფოსები, ბერძნები, ფრანგები თუ უცხოელი რევოლუციონერები. როგორც იუდას კოცნა იესოსთვის, მაცდური ცრუ ჰუმანისტური სიყვარული მშვიდობის დროს უფრო მეტს კლავს, ვიდრე ხმალი. ჩვენი მშვიდობის დროს „მხეცი“ ასევე მემკვიდრეობით იღებს „სიბნელს“ ხასიათს, რომელსაც სიტყვა „ღრმა“ ამლევს მას და ბ.1:2-ში: „დედამიწა იყო უფორმო და ცარიელი, იყო სიბნელე უფსკრულზე და სული. ღმერთი გადავიდა წყლების ზემოთ. და ქრისტიანული წარმოშობის საზოგადოებების ეს „სიბნელს“ ხასიათი თავის თავად კარადოქსულ დარის მემკვიდრეობით მიღებული „განმანათლებლობის გან“, სახელწოდებით, რომელიც ფრანგ რევოლუციონერ თავის უფალ მოაზროვნეებს ეწოდა.

ამ სინთეზის შეთავაზებით, სული აღწევს თავის მიზანს, რომელიც მოიცავს თავის ერთგულ მსახურებს თავისი განსჯის გაცხადებას ჩვენს და სავლურ სამყაროზე და საყვირებზე, რომლებიც მას მიმართავს. ამგვარად, ის გამოხსნავს თავის მრავალ ცოდვას და დალტს იესო ქრისტეს, ერთადერთი მხსნელის მიმართ, რომელსაც მათი ქმედებები შეურაცხყოფს.

ლექსი 9: „*ეს არის გონიერება, რომელსაც აქვს სიბრძნე: შვიდი თავი შვიდი მთაა, რომლებზეც ქალ ზის.*»

ეს ლექსი ადასტურებს გამოთქმას, რომ ლთაც რომი დიდი ხანია იყო დასახელებული: "რომი, შვიდი ბორცვის ქალქი". მე ვიპოვე ეს სახელი ციტირებულ ძველ სკოლს გეოგრაფიულ ატლსში 1958 წლიდან. მაგრამ ეს არ არის სადავო; "*შვიდი მთები*", რომლებსაც "გორაკები" ეძახიან, დღესაც შემორჩა სახელებს: კაპიტოლინი, პალტინი, კველუსი, ავენტინი, ვიმინალი, ესკვილინი და კვირინალი. წარმართულ ფაზაში ეს ბორცვები „მაღალი ადგილები“ ყველგან იყვნენ ობოდა ტაძრებს, რომლებიც ეძღვნებოდა ღმერთის მიერ დაგმოზილგა ღმერთებულკერძებს. და „*ციხეთა ღმერთის*“ პავტივსაცემად, კათოლიკურმა სარწმუნოებამ თავის მხრივ აღმართა თავისი ბაზილიკა, კველუსზე, რომელიც რომის მიხედვით „სამოთხეს“ ნიშნავს. კაპიტოლიუმზე, „თავზე“, დასმერიის სასახლე, სასამართლო ხელსუფლების სამოქალაქო ასპექტი. ავღნიშნოთ, რომ ბოლო დღეების მოკავშირე ამერიკაც დომინირებს ვაშინგტონში მდებარე „კაპიტოლიუმთან“. აქ კიდევ ერთხელ "თავის" სიმბოლო გამართლებულია ამ მაღალი მაგისტრატით, რომელიც ჩაანაცვლებს რომს და, თავის მხრივ, დომინირებს დედამიწის მკვიდრებზე, "*მისი თანდასწრებით*" გამოცხ.13:12-ის მიხედვით.

ლექსი 10: „*არის შვიდი მეფეც: ხუთი და ეცა, ერთი არის, მეორე ჯერ არ მოსულს და როცა მოვა, მცირე ხნით და რჩება.*»

ამ ლექსში, გამოთქმით „*შვიდი მეფე*“, სულ რომს ანიჭებს მმართველობის „*შვიდ*“ რეჟიმს, რომლებიც თანმიმდევრულად არის პირველი ექვსისთვის: *მონარქია* – 753-დან – 510 წლამდე; რესპუბლიკა, საკონსულო, დიქტატურა, ტრიუმვირატი, იმპერია ოქტავიანეს შემდეგ, კეისარ ავგუსტუსიდან, რომლის დროსაც იესო დაიბადა, და ტეტარქია (4 ასოცირებული იმპერატორი) მეშვიდე პოზიციასზე 284-დან 324 წლამდე, რაც ადასტურებს სიზუსტეს „*მას უნდა გაგრძელდეს მოკლე დრო*“; რეალურად 30 წელი. ახალი იმპერატორი კონსტანტინე¹ სწრაფად დატოვებს რომს და დასახლება აღმოსავლეთში ბიზანტიაში (კონსტანტინოპოლს თურქებმა დაარქვეს სტამბოლი). მაგრამ 476 წლიდან რომის დასავლეთის იმპერია დაიშალა და დანიელსა და აპოკალიფსის "*ათი რქა*" მოიპოვეს დამოუკიდებლობა დასავლეთ ევროპის სამეფოების შექმნით. 476 წლიდან რომი დარჩა

ოსტროგოთი ბარბაროსების ოკუპაციის ქვეშ, რომელთაგანაც იგი 538 წელს გადაეცა გენერალ ბელზარიუსმა, რომელიც გაგზავნა თავის ჯარებთან ერთად იმპერატორ იუსტინიანეს მიერ, რომელიც ცხოვრობდა აღმოსავლეთში, კონსტანტინოპოლში.

ლუქსი 11: „და მხეცი, რომელიც იყო და აღარ არის, თავად მერვე მეფეა და შვიდთა რიცხვიდანაა და წარწყმდეს მიდის.“

წელს იმპერატორ იუსტინიანე^I ის ხელსაყრელ იმპერიულ ბრძანებულებით. ამგვარად, მან უპასუხა მეუღლს თხოვნას, თეოდორას, ყოფილ „მეძავი“, რომელიც ჩაერია ვიჯილს, მისი ერთ-ერთი მეგობრის სახელთ. როგორც მე-11 მუხლ აკონკრეტებს, პაპის რეჟიმი ჩნდება ციტირებულ „შვიდი“ მმართველობის დროს, როდესაც წარმოადგენდა ახალ უპრეცედენტო ფორმას, რომელიც დანიელმა აღნიშნა, რომ იყო „განსხვავებულ“ მეფე. ის, რაც წინა „შვიდი“ მეფის დროს უსწრებს, არის რომის რელიგიური ლიდრის ტიტული, რომელიც უკვე მიეკუთვნება მის იმპერატორებს და მისი წარმოშობის დღიდან: „Pontifex Maximus“, ლათინური გამოთქმა, რომელიც ითარგმნება როგორც „სუვერენული პონტიფი“, რომელიც ასევე იყო, მას შემდეგ. 538, რომის კათოლიკე პაპის ოფიციალური ტიტული. რომაული რეჟიმი, რომელიც არსებობს იმ დროს, როდესაც იოანე იღებს ხილვას, არის იმპერია, მეექვსე რომის მმართველობა; და თავის დროზე „სუვერენული პონტიფის“ ტიტულს თავად იმპერატორი ატარებდა.

რომის დაბრუნება ისტორიულ სცენაზე განპირობებულია ფრანკთა მეფის, კლოვიუს I-ის იმდროინდელი ცრუქრისტიანული სარწმუნოების „მოქცეული“ 496 წელს; ანუ რომაულ კათოლიციზმს, რომელიც ემორჩილებოდა კონსტანტინე I-ს და რომელსაც უკვე 321 წლის 7 მარტიდან მოჰყვა ღმერთის წყევლს. იმპერიულ ბატონობის შემდეგ რომი შემოიჭრა და მასიური მიგრაციაში ჩასული უცხო ხალხები ბატონობდნენ. სხვადასხვა ენისა და კულტურის გაუგებრობა არის არეულობისა და შინაგანი ბრძოლების საფუძველი, რამაც გაანადგურა რომაელთა ერთიანობა და ძალე. ამქმედებას ღმერთი იყენებს დღეს ევროპაში, რათა დასუსტდეს და გადასცეს მტრებს. ამგვარად, „ბაბილონის კოშკის“ გამოცდილების წყევლს საუკუნეებისა და ათასწლეულების განმავლობაში ინარჩუნებს მის ყველ ეფექტს და ეფექტურობას კაცობრიობის უბედურებამდე მიყვანაში. რაც

შეეხება რომს, ბოლოს და ბოლოს, ის მოექცა არიან
 ოსტროგოთების ბატონობის ქვეშ, რომლებიც
 დოქტრინულ და ეწინააღმდეგებოდნენ რომაულ
 კათოლიკურ სარწმუნოებას, რომელსაც მხარს
 უჭერდნენ ბიზანტიის იმპერატორები. ამიტომ ის
 უნდა განთავისუფლდეს ამ ბატონობისაგან, რათა მის
 მიწაზე 538 წელს შესაძლებელი ყოფილიყო რომის
 პაპის რეჟიმის დამყარება. ამის
 განსახორციელებლად დაწ. 7:8-20, "სამი რქის"
 მიხედვით. ჩამოიყვანეს დაბლ პოპერის წინაშე (
 კატარა რქა); შეშფოთებულია რომის ეპისკოპოსების
 რომის კათოლიციზმისადმი მტრულად განწყობილ
 ხალხები, თანმიმდევრულად, 476 წელს, ჰერულბი, 534
 წელს, ვანდალები და 538 წლის 10 ივლისს, "თოვლის
 ქარიშხალი", რომელიც გაათავისუფლეს გენერალ
 ოსტროგოთების ოკუპაციისგან. იუსტინიანე I-ის მიერ
 გაგზავნილ ბელზარიუსს ^{რომში} შეეძლო შესულიყო
 თავის ექსკლუზიურ, დომინანტურ და შეუწყნარებელ
 პაპურ რეჟიმში, რომელიც ამ იმპერატორის მიერ იყო
 დაწესებული ინტრიგანი ვიგილუსის, პირველი
 ტიტულს პაპის თხოვნით. ამ მომენტიდან რომი გახდა
 „დიდი ქალქი, რომელსაც აქვს სამეფო მიწის
 მეფეებზე“, მე-18 მუხლიდან, რომელიც მიდის „
დაღუპვამდე“, როგორც სული აკონკრეტებს აქ,
 მეორედ, მე-8 მუხლს შემდეგ.

ბიზანტიის იმპერატორის იუსტინიანე I-ის

ბრძანებულებას, რომელმაც მას ტიტულო და
 რელიგიური ავტორიტეტი მიანიჭა. ამგვარად, კვირა
 რომის იმპერატორმა კონსტანტინე I-მა დაავალა 321
 წლის 7 ^{მარტს} და პაპის, რომელიც ამართლებს მას,
 დააწესა ბიზანტიის იმპერატორმა იუსტინიანე I-მა
 538 წელს ორი თარიღი ყველზე საშინელო შედეგებით
 მთელი კაცობრიობისთვის. ასევე 538 წელს რომის
 ეპისკოპოსმა პირველ დმიილო პაპის წოდება.

ლუქსი 12: „ათი რქა, რომელიც შენ ნახე, არის ათი
 მეფე, რომელთაც ჯერ არ მიუღიათ სამეფო, მაგრამ
 იღებენ ძალ უფლებას, როგორც მეფეები ერთი საათის
 განმავლობაში მხეცთა ერთად.»

დასრულების დროის "ბოლოს".

როგორც დანიელს დროს, ისე იოანეს დროს, რომის
 იმპერიის „ათი რქა“ ჯერ კიდევ არ იყო მოპოვებული
 ან აღდგენილი და მოუკიდებლობა. მაგრამ, ამ მე-17
 თავში მიზანმიმართულ კონტექსტი არის სამყაროს
 აღსასრულის კონტექსტი, ეს არის როლი, რომელსაც „
 ათი რქა“ ასრულებს ამ ზუსტ კონტექსტში, რასაც სული
 აღძრავს, როგორც ამას შემდეგი ლუქსები

და ადასტურებს. ნაწინასწარმეტყველები "საათი" ეხება რწმენის საბოლოო გამოცდის დროს გამოცხადებულ დროს, გამოცხადებულ 3:10-ში, მეშვიდე დღის ადვენტიზმის ერთგული პიონერებისთვის 1873 წელს. გზავნილი იყო ჩვენთვის, მათი მემკვიდრეებისთვის, ადვენტიტის ერთგულებისთვის. სინათლე, რომელიც იესო ქრისტემ მისცა თავის რჩეულს 2020 წელს.

ეზეკიელ წინასწარმეტყველისთვის მიცემული წინასწარმეტყველური კოდექსის მიხედვით (ეზეკ. 4:5-6), წინასწარმეტყველური „დღე“ უდრის რეალურ „წელს“ და, შესაბამისად წინასწარმეტყველური „საათი“ არის 15 რეალური დღე. სულს გზავნილის დიდი დაჟინებით, რომელიც სამჯერ მოჰყავს გამოთქმას „ერთ საათში“ მე-18 თავში, მაიმულებს დავასკვნათ, რომ ეს „საათი“ მიზნად ისახავს „შვიდი უკანასკნელი ჭირის“ მე-6-^{ის} დასაწყისს შორის. და ჩვენი ღვთაებრივი უფლის იესოს დიდებით დაბრუნება, რომელიც ბრუნდება მთავარანგელოზის „მიქაელის“ დიდებით, რათა გადაარჩინოს თავისი რჩეული დაპროგრამებული სიკვდილისგან. ამრიგად, ეს „საათი“ არის ის, რომლის დროსაც გრძელდება „არმაგედონის ბრძოლა“.

ლუქსი 13: „მათერთი მიზანი აქვთ და თავიანთ ძალსა და ძალ უფლებას მხეცს აძლევენ.“

ამ უკანასკნელ განსაცდელს დროს, სული ამბობს „ათი რჯის“ შესახებ: „მათერთი მიზანი აქვთ და თავიანთ ძალსა და ძალ უფლებას მხეცს აძლევენ“. ეს მიზანი, რომელსაც ისინი იზიარებენ, მოიცავს იმის უზრუნველყოფას, რომ კვირას დასვენება პატივს სცემენ მესამე ბირთვულ მსოფლო ომს ყველგადარჩენილს. ნანგრევებმა მნიშვნელოვნად შეამცირა ძველი ევროპული ქვეყნების სამხედრო ძალა. მაგრამ, კონფლიქტის გამარჯვებულბმა ამერიკელმა პროტესტანტებმა გადარჩენილებისაგან მიიღეს მათი სუვერენიტეტის სრული მიტოვება. მოტივი ეშმაკურია, მაგრამ დაცემულბმა ეს არ იციან და სატანისთვის გადაცემული მათი სულბი მხოლოდ მის ნებას ასრულებენ.

დრაკონის ", " მხეცის " და " ცრუწინასწარმეტყველს " კოალიციიდანაა, რომ "ათი რჯა" თმობს თავის ძალ უფლებას "მხეცს". და ეს უარის თქმა გამოწვეულია იმ ტანჯვის სიმწვავეით, რომელსაც ღმერთის უბედურება აყენებს მათ. სიკვდილს ბრძანების გამოცხადებასა და მის

გამოყენებას შორის 15-დღიანი ვადა ეძლევა შაბათის დამკვირვებლებს, რათა მიიღონ " მხეცის ნიშანი ", მისი რომაული "კვირა", რომელიც შებიწქულია წარმართული მზის თავჯანისცემით. იესო ქრისტეს დაბრუნება, რომელიც დაგეგმილია 2030 წლის 3 აპრილს წინა გაზაფხულზე, თუ არ არის შეცდომა ტერმინის „საათი“ ინტერპრეტაციაში, სიკვდილს ბრძანება უნდა გამოქვეყნდეს ამ თარიღისთვის ან თარიღისა და დღეს შორის მდებარე თარიღისთვის. ჩვენი ამჟამინდელი ჩვეულებრივი კალენდრის 2030 წლის გაზაფხული.

იმისათვის, რომ სრულდებიდა იგივე საბოლოო დროის ვითარება, გაითვალისწინეთ შემდეგი ფაქტები. მაღლს დროის დასასრულს მხოლოდ არჩეული თანამდებობის პირები აკავშირებენ, რომლებიც მას კვირას კანონის გამოცხადებას უკავშირებენ; უფრო სწორედ მის შემდეგ. ჯერ კიდევ ცოცხალ ურწმუნო და აჯანყებულ ხალხების კოლექციისთვის, კვირა კანონის გამოქვეყნება მხოლოდ საერთო ინტერესის ზომად გვევლინება მათთვის შედეგების გარეშე. და მხოლოდ პირველი ხუთი ჭირის გადატანის შემდეგ, შურისმაძიებელმარისხვამ აიძულა ისინი სრულდ და ამტკიცონ გადაწყვეტილება „მოკლნ“ მათ, ვინც მათ წარუდგენენ, როგორც პასუხისმგებელი ზეციურ სასჯელზე.

ლუქსი 14: „ ისინი შეებრძოლებიან კრავს და კრავი დაამარცხებს მათ რადგან ის არის უფალთა უფალი და მეფეთა მეფე, და მასთან მყოფნი მოწოდებულნი, რჩეულნი და ერთგულნიც სძლევენ მათ »

" ისინი შეებრძოლებიან კრავს და კრავი დაამარცხებს მათ... ", რადგან ის არის ყოვლისშემძლე ღმერთი, რომელსაც ვერანაირი ძალ ვერ გაუძლებს. „ მეფეთა მეფე და უფალთა უფალი “ დააკისრებს თავის ღვთაებრივ ძალს დედამიწის უძლეერეს მეფეებსა და ბატონებს. და რჩეულები, რომლებსაც ეს ესმით, მასთან ერთად გაიმარჯვებენ. სული აქიხსენებს იმ სამკრიტერიუმს, რომელსაც ღმერთი ითხოვს მათგან, ვისაც იხსნის და ვინც გადაწყვეტს ხსნის გზას, რომელიც მათთვის იწყება სულიერი სტატუსით "მოწოდებულნი" და რომელიც შემდეგ გარდაიქმნება, როდესაც ეს ასეა, „ არჩეული “ სტატუსი, შემოქმედი ღმერთისა და მთელი მისი ბიბლიური სინათლის მიმართ გამოვლენილი „ ერთგულებით “. ნახსენები ბრძოლ არის " არმაგედონის " ბრძოლა, გამოცხ. 16:16; " საათი ", როდესაც " რჩეული " " მოწოდებულნი " "

ერთგულუბა " გამოცდას ექვემდებარება. 9:7-9-ში სულმა გამოავლინა პროტესტანტული რწმენის მომზადება ამ სულიერი „ომისთვის“. შაბათის ერთგულუბის გამო, რჩეული მოწმობენ ღვთის მიერ ნაწინასწარმეტყველები დაპირებებისადმი ნდობას და ეს მოწმობა, რომელიც მას ეძლევა, აძლევს მას „დიდებას“, რომელსაც ის ითხოვს პირველი ანგელოზის ცნობაში. 14:7-დან. სავალდებულოდ და დებულო კვირას დამცველები და მხარდამჭერები ამ გამოცდილებაში იპოვიან სიკვდილს, რომელიც მოამზადებენ იესო ქრისტეს რჩეულს. აქვე ვახსენებ მათ, ვინც სკეპტიკურადაა განწყობილი და ეჭვი ეპარება, რომ ღმერთი ამდენ მნიშვნელობას ანიჭებს დასვენების დღეებს, რომ ჩვენმა კაცობრიობამ დაკარგა მარადიულობა იმ მნიშვნელობის გამო, რაც მან მიწიერი ბაღის „ორ ხეს“ მისცა. „არმაგედონი“ ეფუძნება იმავე პრინციპს „ორი ხის“ ნაცვლად დღეს გვაქვს „სიკეთის და ბოროტების შეცნობის დღე“, კვირა და „წმიდა ცხოვრების დღე“, შაბათი ან შაბათი.

ლექსი 15: „და მან მოთხრა: წყლები, რომლებიც შენ ნახე, რომელზედაც მეძავი ზის, არის ხალხები და სიმრავლეები, ერები და ენები.“

მე-15 ლექსი გვამღვს გასაღებს, რომელიც საშუალებას გვამღვს მივაწეროთ „წყლები“, რომლებზეც „მეძავი ზის“, ევროპელი ხალხების იდენტურობა, რომლებსაც „ქრისტიანები“ უწოდეს, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, ცრუ და მოტყუებით „ქრისტიანები“. ევროპას აქვს მახასიათებელი, რომ აერთიანებს სხვადასხვა „ენაზე“ მოლპარაკე ხალხებს; რაც ასუსტებს შექმნილ გაერთიანებებსა და ალიანსებს. მაგრამ ბოლო დროს ინგლისური ენა ხიდად ემსახურება და ხელს უწყობს საერთაშორისო გაცვლებს; ადამიანთა ფართოდ გავრცელებულ განათლებას ამცირებს ღვთიური წყევლის იარაღის ეფექტურობას და ეწინააღმდეგება მისი შემოქმედის დიზაინს. მაშასადამე, მისი პასუხი უფროსაშინელი იქნება: სიკვდილი ომით და ბოლოს, მისი დიდადული მოსვლას ბრწყინვალეობით.

ლექსი 16: „ათი რქა, რომელიც შენ იხილუ, და მხეცი შეიძულუბს მეძავს, გაშიშვლუბს მას და გააშიშვლუბს, შეჭამს მის ხორცს და შთანთქავს მას ცეცხლთ.“

მე-16 ლექსი აცხადებს მომავალ მე-18 თავის პროგრამას. ის ადასტურებს ათი რქის შებრუნებას და მხეცი „რომელიც მისი მხარდაჭერისა და დამტკიცების შემდეგ ანადგურებს „მეძავს“. აქ

მახსენდება, რომ „ მხეცი “ არის სამოქალაქო და რელიგიური ძალების გაერთიანების რეჟიმი და რომ იგი ამ კონტექსტში აღნიშნავს ოფიციალურად პროტესტანტი ამერიკელი ხალხის და კათოლიკე და პროტესტანტი ევროპელი ხალხების ძალ უფლებას, ხოლო „მეძავი“ ნიშნავს . სასულიერო პირები, ანუ კათოლიკური რელიგიური ხელსუფლების მასწავლებლები: ბერები, მღვდლები, ეპისკოპოსები, კარდინალები და პაპი. ამრიგად, საპირისპიროდ, კათოლიკე ევროპელი ხალხები და პროტესტანტი ამერიკელი ხალხი, რომაული ტყუილს ორი მსხვერპლი, დგანან რომის პაპის კათოლიციზმის სამღვდლოების წინააღმდეგ. და ისინი „ ცეცხლოთ შთანთქავენ მას “, როდესაც იესო თავისი დიდებულ ჩარევით ჩამოგლეჯავს მის ეშმაკურ მაცდუნებელ მაცდუნებელ ნიღაბს. „ ათი რქა “ მას „ გაშიშვლებს “ და გაშიშვლებს, რადგან ის ფუფუნებაში ცხოვრობდა, მას გაშიშვლებენ და რადგანაც სიწმინდის სახე შეიმოსა, ისიც „ შიშველ “ გამოჩნდება, სულიერი სირცხვილთ, ყოველგვარი გარეშე. ზეციური სიმართლე შეიმოსოს იგი. სიზუსტე, " ისინი შეჭამენ მის ხორცს ", გამოხატავს მისი სასჯელს სისხლიან სისასტიკეს. ეს ლექსი ადასტურებს გამოცხადების 14:18-20-ის „ რთველს “ თემას : ვაირისხვის ყურძენს !

ლექსი 17: „ ვინაიდან ღმერთმა ჩაღო მათგულუბში, რომ შეასრულონ თავისი განზრახვა და ერთი განზრახვა შეასრულონ და მხეცს მიეცათ მათი სამეფო, სანამ არ აღსრულდება ღვთის სიტყვები. »

მე-17 მუხლო, განკითხვის რიცხვის მიხედვით, გვიჩვენებს ზეციური ღმერთის მნიშვნელოვან აზრს, რომელსაც ადამიანები არასწორად ამცირებენ ან გულრილვად ეპყრობიან. ღმერთი დაჟინებით მოითხოვს აქ, რათა მისი რჩეულები და რწმუნდნენ, რომ ის არის ერთადერთი ოსტატი "საშინელო თამაშის", რომელიც დადგება მოსალოდნელ დროს. პროგრამა ეშმაკმა კი არ შექმნა, არამედ თავად ღმერთმა. ყველფერი, რაც მან გამოაცხადა თავის დიდ და ამაღლებულ გამოცხადებაში დანიელსა და გამოცხადების შესახებ, ან უკვე შესრულებულია, ან რჩება შესასრულებელი. და იმის გამო, რომ „ საქმის დასასრულო მის დასაწყისს სჯობს “ ეკ.7:8-ის თანახმად, ღმერთი ჩვენთვის მიზნად ისახავს ერთგულების ამ უკანასკნელ გამოცდას, რომელიც განგვაშორებს ცრუ ქრისტიანებისგან და ღირსი გახდის მის ზეციურ მარადისობაში შესვლას შემდეგ. მესამე მსოფლო ომის ბირთვული განადგურება.

ამიტომ, ჩვენ მხოლოდ თავდაჯერებულად უნდა ველოდით, რადგან ყველგერი, რაც დედამიწაზე იქნება ორგანიზებული, არის თვით ღმერთის მიერ შექმნილი „დიზაინი“. და თუ ღმერთი ჩვენთანაა, ვინ იქნება ჩვენს წინააღმდეგ, თუ არა ისინი, ვისი მკვლელ „განზრახვაც“ მათწინააღმდეგ იქნება?

ნიშნავს „სანამ ღვთის სიტყვები არ აღსრულდება“? სულ მიუთითებს პაპის „კატარა რქისთვის“ და ნიშნულსაბოლოო ბედზე, როგორც უკვე ნაწინასწარმეტყველები იყო დან.7:11-ში: „მაშინ მე ვუყურე ამპარტავანი სიტყვების გამო, რომელიც რქამ თქვა; და სანამ მე ვუყურებდი, ცხოველი მოკლეს და მისი ცხედარი გაანადგურეს, მიიტანეს ცეცხლში და საწვავად“; დან.7:26-ში: „მაშინ სასამართლო მოვა და წაერთმევა მისი ბატონობა და განადგურდება და განადგურდება სამუდამოდ“; და დან.8:25: „თავისი კეთილდღეობისა და მისი მზაკვრობების წარმატების გამო, მას გულში ქედმაღლობა ექნება და განადგურებს მრავალმშვიდობიანა დმცხოვრებს და აღდება მთავართა მეთაურის წინააღმდეგ; მაგრამ ის გატყდება, ყოველგვარი ხელს ძალსხმევის გარეშე.“ დანარჩენი „ღვთის სიტყვები“ რომის აღსასრულს შესახებ წარმოადგენილი იქნება 18, 19 და 20 წიგნებში.

ლუქსი 18: „და ქალო, რომელიც შენ იხილუ, ის არის დიდი ქალქი, რომელიც ბატონობს დედამიწის მეფეებზე.“

მე-18 მუხლო გვთავაზობს ყველგზე დამაჯერებელ მტკიცებულებას, რომ „დიდი ქალქი“ მართლაც რომია. გავიაზროთ, ანგელოზი პირადად ესაუბრება იოანეს. ასევე, როდესაც ეუბნება მას: "და ქალო, რომელიც შენ იხილუ, არის დიდი ქალქი, რომელსაც აქვს სამეფო დედამიწის მეფეებზე", იოანეს მიჰყავს იმის გაგება, რომ ანგელოზი საუბრობს რომზე, "შვიდი ბორცვის ქალქზე". რომელიც თავის დროზე იმპერიულად დომინირებდა მთელ თავისი უზარმაზარი კოლონიური იმპერიის სხვადასხვა სამეფოებზე. თავის იმპერიულ ასპექტში მას უკვე აქვს „კონორარი დედამიწის მეფეებზე“ და შეინარჩუნებს მას პაპის ბატონობის ქვეშ.

ამ მე-17 თავში, თქვენ ხედავთ, რომ ღმერთმა კონცენტრირებულა თავისი გამოცხადებები, რაც საშუალებას გვაძლევს დარწმუნებით ამოვიცნოთ „მეძავი“, მისი მტერი ქრისტიანული „საუკუნეების ტრაგედიისა“. ამგვარად, ის აძლევს ნომერ 17-ს თავისი განსჯის ავთენტურ აზრს. სწორედ ამ

დაკვირვებამ მიზიძგა და ვაფასო ცოდვის დამყარების მე-17 ასი წლის თავი რომელიც წარმოადგენს 321 წლის 7 მარტის მზის დღის მიღებას (ოფიციალური თარიღი, მაგრამ ღმერთისთვის 320 წელი), რომელიც ჩვენ განვიცადეთ ამ 2020 წელს. რომელიც ახლ გავიდა. ჩვენ ვხედავთ, რომ ღმერთმა ეს მართლცაღნიშნა ქრისტიანული ეპოქის ისტორიაში უპრეცედენტო წყევლთ (Covid-19), რამაც გამოიწვია გლობალური ეკონომიკური კოლფსი უფრო და მღუპველი, ვიდრე მეორე მსოფლოოში. ღვთაებრივი მართალ განკითხვის სხვა წყევლ შემდეგ მოდის, ჩვენ მათდღითი დღე აღმოვაჩენთ.

გამოცხადება 18: მეძავი იღებს თავის სასჯელს

არმაგედონის ბრძოლის “ დასასრულს კონკრეტულ კონტექსტში. სიტყვები ცხადყოფს მის შინაარსს: „*დიდი ბაბილონის, დედამიწის მეძავების დღის დასჯის ჟამი*“; სისხლიანი " მოსავლს " დრო.

მუხლი 1: „*ამის შემდეგ ვიხილუ სხვა ანგელოზი, რომელიც ჩამოდიოდა ზეციდან, რომელსაც დიდი ძალ უფლება ჰქონდა; და განათდა მიწა მისი დიდებით.*»

დიდი ავტორიტეტის მატარებელი ანგელოზი ღვთის მხარეზეა, ფაქტობრივად, თავად ღმერთი. მიქაელო, ანგელოზთა უფროსი, კიდევ ერთი სახელია, რომელსაც იესო ქრისტე ატარებდა ზეცაში მიწიერი მსახურების წინ. სწორედ ამ სახელით და წმინდა ანგელოზების მიერ მისთვის აღიარებულ ავტორიტეტით განდევნა ეშმაკი და მისი დემონები ზეციდან, ჯვარზე გამარჯვების შემდეგ. ამიტომ, სწორედ ამ ორი სახელს ქვეშ ბრუნდება იგი დედამიწაზე მამის დიდებით, რათა მისგან თავისი ძვირფასი რჩეული გამოიყვანოს; ძვირფასია, რადგან ისინი ერთგულები არიან და ეს გამოცდილი

ერთგულუბან გამოვლენდა. სწორედ ამ კონტექსტშია ის, რომ იგი თავისი ერთგულებით პატივს სცემს მათ, ვინც გონივრულად დაემორჩილა, მიენიჭა „დიდება“, რომელსაც იგი ითხოვდა 1844 წლიდან გამოცხადების 14:7-ის მიხედვით. შაბათის დაცვით, მისმა რჩეულმა განადიდა იგი, როგორც შემოქმედი ღმერთი, რომელსაც მხოლოდ ის კანონიერად ფლობს ციური და მიწიერი ცხოვრების შექმნის დღიდან.

ლუქსი 2: *“ მან დიდი ხმით შესძახა და თქვა: დაეცა დიდი ბაბილონი, დაეცა! იქცა დემონების საცხოვრებლად ყოველი უწმინდური სულის ბუნაგად ყოველი უწმინდური და სამულველი ფრინველის ბუნაგად“.*

“ ის დაეცა, დაეცა, დიდი ბაბილონი! “. ჩვენ ვპოულობთ ციტატას გამოცხადების 14:8-დან ამ მე-2 მუხლში, მაგრამ ამჯერად ის წინასწარმეტყველურად არ არის ნათქვამი, ეს იმიტომ ხდება, რომ მისი დაცემის მტკიცებულებები გადარჩენილად მიაწვდის ეძლევათ მისი მატყუარა მაცდუნებელი საქმიანობის ამ ბოლო მომენტში. ასევე ეცემა რომაული პაპის ბაბილონის სიწმინდის ნიღაბი. სინამდვილეში ეს არის „ დემონების სამყოფელი, ყოველი უწმინდური სულის ბუნაგი, ყოველი უწმინდური და საზიზღარი ფრინველის ბუნაგი “. „ ჩიტის “ ხსენება გვახსენებს, რომ მიწიერი მოქმედებების მიღმა იმალება ცუდ ანგელოზთა ზეციური შთაგონება სატანის ბანაკიდან, მათი წინამძღოლსა და ღვთაებრივი ქმნილების პირველი მეამბოხედან.

მუხლი 3: *„ რადგან ყველს ერმა და ღოა მისი სიძვის რისხვის ღვინო, მეძავდნენ მას დედმიწის მეფეები, და დედმიწის ვაჭრები გამდიდრდნენ მისი ფუფუნების ძალთ“*

“... რადგან ყველს ერმა და ღოა მისი სიძვის რისხვის ღვინო... ” რელიგიური აგრესია გამოჩნდა რომაული კათოლიკური პაპის ხელსუფლების წაქეზებით, რომელც, აცხადებდა, რომ იესო ქრისტეს სამსახურში იყო, ზიზღს გამოხატავდა ქცევის გაკვეთილების მიმართ. ასწავლდა თავის მოწაფეებს და მოციქულებს დედმიწაზე. იესოსავსე სიმშვიდით, პაპები სავსე მრისხანებით; იესო, თავმდაბლობის მოდელი, პაპები, ამაოებისა და სიამაყის მოდელი, იესო ცხოვრობს მატერიალურ სიღარიბეში, პაპები ცხოვრობენ ფუფუნებაში და სიმდიდრეში. იესომ გადაარჩინა სიცოცხლე, პაპებმა უსამართლოდ და უაზროდ უთვალვი ადამიანთა სიცოცხლე დახოცეს. ამრიგად, რომის პაპის ამ

კათოლიკურ ქრისტიანობას არ ჰქონია მსგავსება იესოს მიერ მიცემული სარწმუნოების მაგალითთან. დანიელში ღმერთმა იწინასწარმეტყველ „მისი მზაკვრობების წარმატება“, მაგრამ რატომ მიაღწია ამ წარმატებას? პასუხი მარტივია: იმიტომ რომ ღმერთმა მისცა. ჩვენ უნდა გვახსოვდეს, რომ სწორედ გამოცხადების 8:8-ის „მეორე საყვირის“ სასჯელს სათაურით აღძრა ეს სასტიკი და მკაცრი რეჟიმი 321 წლის 7 მარტიდან მიტოვებული შაბათის დარღვევის დასასჯელად. შეისწავლეთ ჭირი, რომელიც დაარტყამდა ისრაელს ღვთის მცნებებისადმი მათი ორგულობის გამო, ლევ.26:19-ში ღმერთმა თქვა: „დავრღვევ შენი ძალის სიამაყეს, აღვადგენ შენს ცას. როგორც რკინა და შენი მიწა როგორც სპილენძი.“ ახალ შეთანხმებაში პაპის რეჟიმი აღდგა იმავე წყევლს შესასრულებლად. თავის პროექტში ღმერთი არის ამავე დროს მსხვერპლი, მოსამართლე და აღმასრულებელი, რათა დააკმაყოფილოს თავისი სიყვარულს კანონისა და მისი სრულყოფილ სამართლანობის მოთხოვნები. 321 წლიდან შაბათის დარღვევა ძვირად დაუჯდა კაცობრიობას, რამაც თავისი ფასი გადაიხადა არასაჭირო ომებში და ხოცვა-ჟლეტაში და შემოქმედი ღმერთის მიერ შექმნილ დამანგრეველ სასიკვდილო ეპიდემიებში. ამ ლექსში „სიძვა“ (ანუ „გარყვნილება“) სულიერია და ის აღწერს უღირს რელიგიურ ქცევას. „ღვინო“ განასახიერებს მის სწავლებას, რომელიც ქრისტეს სახელთ ასუფთავებს „მრისხანებას“ და ეშმაკურ სიძულვილს ყველ იმ ადამიანში, ვინც მის გამო გახდა თავდასხმის მსხვერპლი ან აგრესორი.

კათოლიკური სწავლების დანაშაული არ უნდა მალავდეს მთელ კაცობრიობის დანაშაულს, რომელიც თითქმის ყველ არ იზიარებს იესო ქრისტეს მიერ ამაღლებულ ღირებულებებს. თუკი დედამიწის მეფეები „ბაბილონის“ „სიძვის ღვინოს“ (გარყვნილებას) სვამდნენ, ეს იმიტომ, რომ „მეძავს“ მისი ერთადერთი საზრუნავი კლენტების სიამოვნება იყო; ეს წესია, მომხმარებელი კმაყოფილო უნდა იყოს, თორემ აღარ დაბრუნდება. და კათოლიციზმმა აამაღლ სიხარბე, დანაშაულებამდე, სიმდიდრისა და მდიდრული ცხოვრების სიყვარული. როგორც იესო ასწავლდა, როგორც სამწყსო ერთად. ბოროტი და ამაყი კაცები ნებისმიერ შემთხვევაში დაიკარგებოდნენ მასთან თუ მის გარეშე. შეგახსენებთ: ბოროტება კაცობრიობის ცხოვრებაში შემოვიდა მისი ძმის აბელის მკვლელს კაენის

მეშვეობით მიწიერი ისტორიის დასაწყისიდან. " დედა მიწის ვაჭრები გამდიდრდნენ მისი ფუფუნების ძალთ . " ამით აიხსნება რომის კათოლიკური პაპის რეჟიმის წარმატება. დედა მიწის ვაჭრებს მხოლოდ ფულს სჯერათ, ისინი არ არიან რელიგიური ფანატიკოსები, მაგრამ თუ რელიგია მათ ამდიდრებს, ის გახდება მისაღები და თუნდაც დასაფასებელი პარტნიორი. თემის საბოლოო კონტექსტი მიმყავს ძირითად დამერიკელო პროტესტანტულ ვაჭრების იდენტიფიცირებამდე, რადგან მიწა სულელოდ მიუთითებს პროტესტანტულ რწმენაზე. მე-16^{საუკუნეიდან} მოყოლებული, ჩრდილოეთ ამერიკა, თავისი წარმოშობის არსებითად პროტესტანტული, მიესალმა ესპანელ კათოლიკეებს და მას შემდეგ კათოლიკური სარწმუნოება ისეთივე წარმოდგენილია, როგორც პროტესტანტული რწმენა. ამ ქვეყნისთვის, სადაც მხოლოდ „ბიზნესი“ ითვლს, რელიგიურ განსხვავებებს მნიშვნელობა აღარ აქვს. გამდიდრების სიამოვნებით გაიმარჯვეს, რასაც ჟენევის რეფორმატორი ჯონ კალვინი წაახალსებდა, პროტესტანტმა ვაჭრებმა კათოლიკური სარწმუნოებით იპოვნეს გამდიდრების საშუალება, რომელსაც ორიგინალური პროტესტანტული ნორმა არ გვთავაზობდა. პროტესტანტული ტაძრები ცარიელია შიშველო კედლებით, ხოლო კათოლიკური ეკლესიები გადატვირთულია ძვირფასი მასალისგან, ოქროთი, ვერცხლს, სპილხს ძვლსგან და მზადებული რელიქვიებით, რაც ამ თემაში ჩამოთვლილია მე-12 მუხლში. მაშასადამე, კათოლიკური თავგანისცემის სიმდიდრე უფალ ღმერთს ეკუთვნის. ამერიკული პროტესტანტული რწმენის შესუსტების ახსნა. დოლრი, ახალი მამონი, მოვიდა ღმერთის ჩანაცვლება გულუბში და დოქტრინების საგანმა ყოველგვარი ინტერესი დაკარგა. ოპოზიცია არსებობს, მაგრამ მხოლოდ პოლიტიკური ფორმით.

ლექსი 4: „ და გავიგონე სხვა ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: გამოდით მის შორის, ჩემო ხალხო, რათა არ იყოთ მისი ცოდვების თანაზიარი და არც მისი წყლულების თანაზიარი. »

მე-4 სტროფი აღმრავს საბოლოო განშორების მომენტს: „ გამოდით მის შორის, ჩემო ხალხო “; ეს არის საათი, როდესაც რჩეულები ზეცაში აიყვანენ იესოს შესახვედრად. რასაც ეს ლექსი ასახავს არის „ მოსავლს “ დრო, გამოცხ. 14:14-დან 16-მდე. ისინი ასახულია, რადგან, როგორც მუხლში მითითებულია, მათ არ უნდა „ჰქონდეთ მონაწილეობა“ „მოსავალში“.

უბედურება. ” რომელიც და არტყამს პაპის რომსა და მის სამღვდელთებს. მაგრამ ტექსტი აზუსტებს, რომ წაყვანილთა შორის ყოფნისთვის, არ უნდა ჰქონოდა „*მის ცოდვებში მონაწილეობა*“. და რადგან უპირველესი ცოდვა არის კვირას დასვენება, „*მხეცის ნიშანი*“, რომელსაც პატივს სცემენ კათოლიკეები და პროტესტანტები რწმენის საბოლოო გამოცდაში, ამ ორი ძირითადი რელიგიური ჯგუფის მორწმუნეებს არ შეუძლიათ მონაწილეობა მიიღონ არჩეულთა აღტაცებაში. **„ზაბილონიდან გამოსვლს“ მოთხოვნის მუდმივია**, თუმცა ამ მუხლში სული მიზნად ისახავს იმ მომენტს, როდესაც უკანასკნელი შესაძლებლობა გვეძლევა **დაემორჩილოს ღვთის ამ ბრძანებას**, რადგან კვირა კანონის გამოცხადება აღნიშნავს მაღლს დროის დასასრულს. ეს პროკლამაცია ხელს უწყობს ცნობიერებას ყველგადარჩენილთა შორის " *მეექვსე საყვირის* " (მესამე მსოფლო ომი), რომელიც ამღერებს მათ არჩევანს შემოქმედი ღმერთის სიფხიზლს ქვეშ.

ლექსი 5: „*რადგან მისი ცოდვები დაგროვდა ზეცაში და გაიხსენა ღმერთმა მისი ურჯულოებანი.*»

მისი სიტყვებით, სული გვთავაზობს "ზაბილონის კოშკის" გამოსახულებას, რომლის სახელიც "ზაბილონის" სახელიდან იღებს სათავეს. 321 და 538 წლებიდან რომი, „*დიდი ქალქი*“, სადაც „*მეძავს*“ აქვს თავისი „*ტახტი*“, მისი „წმინდა“ პაპის ადგილამყოფელო 538 წლიდან, გაამრავლ თავისი ცოდვები ღვთის წინაშე. ის ზეციდან ითვლდა და იწერდა დაგროვილ ცოდვებს 1709 წლის განმავლობაში (321 წლიდან). თავისი დიდებული და ბრუნებით იესომ მოხსნა პაპის რეჟიმი და რომისა და მისი ცრუ სიწმინდისთვის დროა გადაიხადონ მათი დანაშაულები.

ლექსი 6: „*გადაუხადე მას, როგორც გადაიხად და გადაუხადე ორმაგი მისი საქმეებისამებრ. ჭიქაში, სადაც მან ჩაასხა, ჩაასხით მისი ორეული.*»

Rev.14-ის თემების პროგრესირების შემდეგ, *მოსავლს აღების შემდეგ* მოდის *რთველი*. და სწორედ კათოლიციზმის სიცრუის ყველზე ბოროტი კათოლიკე და პროტესტანტი მსხვერპლს მიმართავს ღმერთი მის სიტყვებს: „*გადაუხადე მას, როგორც გადაიხად და დაუბრუნე ორმაგი მისი საქმეების მიხედვით*“. ჩვენ გვახსოვს ისტორიიდან, რომ მისი ნამუშევრები იყო მისი ინკვიზიციური სასამართლოების ფსონები და წამება. ამიტომ სწორედ ასეთი ბედი დაზარალებიან კათოლიკე რელიგიური

მასწავლებლები, თუ ეს შესაძლებელია. იგივე შეტყობინება მეორდება სახით: „*თსში, სადაც მან ჩაასხა, ჩაასხით მისი ორეულ*“. სასმელს ჭიქის გამოსახულება იესომ გამოიყენა წამების აღსანიშნავად, რომელსაც მისი სხეული აპირებდა, ბოლო აგონიამდე ჯვარზე, რომელზე უკვე აღმართულია რომის მიერ, გოლგოთის მთის ძირში. ამ გზით იესო იხსენებს, რომ კათოლიკური სარწმუნოება ოდიოზურ ზიზღს ავლენდა იმ ტანჯვის მიმართ, რომლის გადატანასაც დათანხმდა, ამიტომ მისი ჯერია განიცადოს ისინი. ძველი ანდაზა ამ დროს სრულ მნიშვნელობას მიიღებს: არასოდეს გაუკეთო სხვას ის, რაც არ ისურვებდი, რომ სხვებმა გაგიკეთონ. ამ ქმედებაში ღმერთი ასრულებს შურისძიების კანონს: თვალი თვალს წილ, კბილი კბილზე; სრულიად სამართლიანი კანონი, რომლის ინდივიდუალურ გამოყენებას ის იტოვებდა. მაგრამ კოლექტიურ დონეზე მისი გამოყენება ნებადართული იყო ადამიანებზე, რომლებიც, მიუხედავად ამისა, გმობდნენ მას, ფიქრობდნენ, რომ ღმერთზე უფრო სამართლიანები და კეთილები იქნებოდნენ. შედეგი დამლუპველია, ბოროტებამ და მისმა მემბოხე სულმა გააუარესა და გაბატონდა ქრისტიანული წარმოშობის დასავლურ ხალხებზე.

გამოცხ. 17:5-ში „*დიდი ბაბილონი*“, „*მეძავი*“, „*ეპყრა ოქროს თასი სავსე მისი სისამაგლეებით*“. ეს განმარტება მიზნად ისახავს მის რელიგიურ საქმიანობას და ევქარისტის თასის განსაკუთრებულ გამოყენებას. იესო ქრისტეს მიერ ნასწავლ და განწმენდილი ამ წმინდა რიტუალსადმი უპატივცემულობამ მას განსაკუთრებულ სასჯელს დაუმსახურა. სიყვარულის ღმერთი გზას უთმობს სამართლიანობის ღმერთს და მისი განკითხვის ფიქრი აშკარად ცხადდება ადამიანებს.

ლექსი 7: „*როგორც მან განადიდა თავი და ჩაიძირა ფუფუნებაში, ისე მიეცი მას ტანჯვა და გლოვა. რადგან გულში ამბობს: დედოფალ მჯდომი ვარ, ქვრივი არ ვარ და გლოვას არ ვიხილვ!*»

მე-7 ლექსში სული ხაზს უსვამს სიცოცხლისა და სიკვდილის წინააღმდეგობას. სიკვდილის უბედურებისგან ხელუხლებელი ცხოვრება ხალსიანი, უდარდელი, უაზროა, ახალი სიამოვნების ძიებაში. პაპის რომაული "ბაბილონი" ეძებდა სიმდიდრეს, რომელზეც ყიდულობს ფუფუნების ცხოვრებას. ძლევამოსილთა და მეფეთაგან მის მისაღებად მან

იყენებდა და ახლაც იყენებს იესო ქრისტეს სახელს ცოდვების მიტევების „ინდულენციად“ გასაყიდად. ეს არის დეტალი, რომელიც ძალაღმამიძღველის ღვთის განკითხვის სასწორს, რისთვისაც მას ახლ ფსიქოლოგიურად და ფიზიკურად უნდა გამოისყიდოს. ამ სიმდიდრისა და ფუფუნების შეურაცხყოფა ემყარება იმ ფაქტს, რომ იესო და მისი მოციქულები ცუდად ცხოვრობდნენ და კმაყოფილი იყვნენ იმით, რაც საჭირო იყო. ამიტომ, „ტანჯვა“ და „გლოვა“ ცვლის რომის პაპის კათოლიკე სამღვდლოების „სიმდიდრეს და ფუფუნებას“.

თავისი მატყუარა ქმედების დროს ბაბილონმა გულში თქვა: „*მე დედოფალ ვაქნები*“; რომელიც ადასტურებს „*მის მეფობას დედამიწის მეფეებზე*“ Rev.17:18. და Rev.2:7 და 20-ის მიხედვით, მისი „ტახტი“ არის ვატიკანში (vaticinate = წინასწარმეტყველება), რომში. „*მე არ ვარ ქვრივი*“; მისი ქმარი, ქრისტე, რომლის ცოლად იგი აცხადებს, რომ ცოცხალა. ” და *მე ვერ ვხედავ გლოვას*. ” ეკლესიის გარეთ ხსნა არ არისო, უთხრა მან ყველ თავის მოწინააღმდეგეს. მან ეს ისე გაიმეორა, რომ საბოლოოდ დაიჯერა. და ის ნამდვილად დარწმუნებულა, რომ მისი მეფობა სამუდამოდ გაგრძელდება. მას შემდეგ, რაც ის იქ ცხოვრობდა, რომს არ მიენიჭა სახელი "მარადიული ქალქი"? უფრო მეტიც, დედამიწის დასავლური ძალების მხარდაჭერით, მას ჰქონდა კარგი მიზეზი, ეფიქრა, რომ ადამიანურად ხელშეუხებელი და უცვლელი იყო. მას არც ღმერთის ძალს ეშინოდა, რადგან აცხადებდა, რომ ემსახურებოდა მას და წარმოადგენდა მას დედამიწაზე.

ლუქსი 8: „*ამის გამო, ერთ დღეს მოვა მისი ჭირი, სიკვდილი, გლოვა და შიმშილი, და დაიღუპება იგი ცეცხლთ რადგან ძლიერია უფალ ღმერთი, რომელმაც განიკითხა იგი.*»

ეს ლუქსი წყვეტს მის ყველ ილუზიას: „*ამის გამო, ერთ დღეში*“; ის, სადაც იესო დიდებით ბრუნდება, „*მოვა მისი ჭირი*“ ან ღვთისგან სასჯელი; „*სიკვდილი, გლოვა და შიმშილობა*“ ფაქტობრივად, ყველ ფერი საპირისპირო თანმიმდევრობით სრულდება. ჩვენ არ ვკვდებით შიმშილთ ერთ დღეში, ამიტომ, პირველ რიგში, სულერი „*შიმშილი*“ არის სიცოცხლის პურის დაკარგვა, რომელიც ქრისტიანულ რელიგიური რწმენის საფუძველია. შემდეგ „*გლოვა*“ ატარებს ჩვენთან ახლოს მყოფი ადამიანების გარდაცვალებას, რომლებთანაც ოჯახურ გრძნობებს ვიზიარებთ. და ბოლოს, „*სიკვდილი*“ ურტყამს

და მნაშავე ცოდვილს, რადგან „*ცოდვის საზღაური სიკვდილია*“; რომაელთა 6:23-ის მიხედვით. და ნიელსა და გამოცხადებაში გამეორებულ წინასწარმეტყველური განცხადებების შესაბამისად „*და შთანთქავს ცეცხლს*“. მან თვითონ გამოიწვია იმდენი არსების დაწვა მის ბუჩქებზე, უსამართლოდ, რომ სრულყოფილ ღვთაებრივ სამართლიანობაში თავად უნდა დაიღუპოს ცეცხლში. " რადგან ძლევა მოსილია უფალო, რომელმაც განიკითხა იგი "; თავისი მაცდური საქმიანობის დროს კათოლიკური სარწმუნოება თავვანს სცემდა მარიამს, იესოს დედას, რომელც გამოჩნდა მხოლოდ პატარა ბავშვის სახით, რომელც ხელში ეჭირა. ეს ასპექტი მიმართავდა სენტიმენტალურობისკენ მიდრეკილ ადამიანურ გონებას. ქალო, კიდევ უკეთესი, დედა, რა დამამშვიდებელი გახდა რელიგია! მაგრამ ეს არის ჭეშმარიტების ჟამი და ქრისტე, რომელმაც ის განიკითხა, ახლხან გამოჩნდა ყოვლისშემძლე ღმერთის დიდებაში; და იესო ქრისტეს ეს ღვთაებრივი ძალა, რომელმაც ნიდაბი ამოიღო, ანადგურებს მას, გადასცემს მას მოტყუებულ მსხვერპლების შურისმაძიებელრისხვას.

ლუქსი 9: „*და დედა მიწის ყველ მეფე, ვინც მას სქესობრივი გარყვნილება და ფუფუნება ჩაიდინა, იტირებენ და ატირდებიან მის გამო, როცა დაინახავენ მისი წვის კვამლს.*»

ეს ლუქსი ცხადყოფს „*დედა მიწის მეფეთა, რომლებიც სიძვასა და ფუფუნებას დაემორჩილნენ*“. მათ შორის არიან მეფეები, კრეზიდენტები, დიქტატორები, ყველ ერის ლიდერი, რომლებმაც ხელი შეუწყვეს კათოლიკური სარწმუნოების წარმატებას და საქმიანობას და რომლებმაც ბოლო განსაცდელში დამტკიცეს გადაწყვეტილება შაბათის მცველების მოკვლას შესახებ. ისინი „*ტირიან და ატირდებიან მის გამო, როცა დაინახავენ მისი წვის კვამლს*“. ცხადია, დედა მიწის მეფეები ხედავენ, რომ სიტუაცია მათ შორდება. ისინი აღარავის ხელმძღვანელობენ და მხოლოდ აღნიშნავენ მოტყუებულ მსხვერპლს მიერ ანთებულ რომის ცეცხლს, ღვთაებრივი შურისძიების აღმასრულებელი იარაღს. მათი ცრემლები და გოდება გამართლებულია იმით, რომ სამყაროს ფასეულობები, რომლებმაც ისინი უმადლეს ძალმდე მიიყვანა, მოულოდნელ დიშლუბა.

ლუქსი 10: „*შორს დგანან, მისი ტანჯვის შიშით იტყვიან: ვაი! უბედურება! დიდი ქალქი, ბაბილონი, ძლიერი ქალქი! ერთსაათში დადგა შენი განაჩენი!*»

„მარადიული ქალქი“ კვდება, იწვის და დედმიწის მეფეები რომს შორს რჩებიან. ახლ მათ ეშინიათ მისი ბედის გაზიარება. რაც ხდება მათთვის უზარმაზარ უბედურებას წარმოადგენს: „უბედურება! უბედურება! დიდი ქალქი, ბაბილონი, - ვაი ორჯერ მეორდება, - დეცა, დეცა, დიდი ბაბილონი.“ ძლიერი ქალქი!“ » ; იმდენად ძლიერი, რომ იგი მართავდა მსოფლოს ქრისტიანული ერების ლდერებზე გავლენით; სწორედ ღმერთის მიერ დაგმობილი ამ კავშირის გამო, მეფე ლუი XVI და მისი ავსტრიელი ცოლი მარი-ანტუანეტა გილოტინის ხარაჩოზე აჯდნენ, ისევე როგორც მათი მხარდამჭერები, „დიდი გასაჭირის“ მსხვერპლნი, როგორც ამას The Spirit აცხადებდა . , გამოცხ. 2:22-23-ში. " ერთ საათში დადგა შენი განაჩენი!" » ; იესოს დაბრუნება აღნიშნავს სამყაროს აღსასრულის დროს. ბოლო გამოცდა აღნიშნავდა *სიმბოლურ* „საათს“ , ნაწინასწარმეტყველები იყო გამოცხადების 3:10-ში, მაგრამ საკმარისი იქნება იესო ქრისტეს გამოჩენა, რომ მთელი დღევანდელი ვითარება შეიცვალოს და ამჯერად, პირდაპირი გაგებით „ერთი საათი“ იქნება. საკმარისია ამ გასაოცარი ცვლლების მისაღებად.

ლუქსი 11: " და დედმიწის ვაჭრები ტირიან და გლოვობენ მის გამო, რადგან აღარავინ ყიდულობს მათ ტვირთს. "

სული ამჯერად მიზნად ისახავს „ დედმიწის ვაჭრებს “, განსაკუთრებით მიზნად ისახავს ამერიკული მერკანტილური სულსკვეთებას, რომელიც მიღებულია გადარჩენილთა მიერ მთელ დედმიწაზე, როგორც ეს იყო ნახსენები წინა მე-17 თავის შესწავლში. ისინიც „ტირიან და გლოვობენ მის გამო, რადგან მათ ტვირთს არავინ ყიდულობს ; ...“. ეს ლუქსი ხაზს უსვამს პროტესტანტების მიერ კათოლიკური რწმენისადმი მიდრეკილებას, რისთვისაც ის გლოვობს , *რითაც მოწმობს მათ* პირადმიჯაჭვულობაზე ეკონომიკური ინტერესებიდან გამომდინარე. ამის შემდეგ, აბსოლუტური საპირისპიროდ, რეფორმაციის სამუშაო აღძრა ღმერთმა, რათა დაგმო რომის პაპის კათოლიკური დანაშაული და აღედგინა გასაგები ქრეშმარიტება; რას აკეთებდნენ თავის დროზე ნამდვილი რეფორმატორები, როგორებიც იყვნენ პიერ ვალდო, ჯონ ვიკლუფი და მარტინ ლუთერი. ვაჭრები ასევე სევდიანად ხედავენ მათ თვალწინ იშლება მათთვის საყვარელი ფასეულობები, რადგან ისინი ცხოვრობენ მხოლოდ კომერციული საქმიანობით

გამდიდრების სიამოვნებისთვის; ბიზნესის კეთება აჯამებს მათი არსებობის სიხარულს.

ლექსი 12: „*ოქრო, ვერცხლი, ძვირფასი ქვები, მარგალიტი, თეთრეული, მეწამული, აბრეშუმი, ალსფერი, ყოველგვარი ტკბილი ხის ტვირთი, სპილოს ძვლის ყოველგვარი ნივთი, ყველნაირი ნივთი. ძალან ძვირფასი ხისგან, სპილენძის, რკინისა და მარმარილოსგან და მზადებული ნივთები,*

სანამ ჩამოვთვლო სხვადასხვა მასალას, რომლებიც რომაული კათოლიკური კერპთაყვანისმცემელი რელიგიის საფუძველს წარმოადგენს, აქ გავიხსენებ ჭეშმარიტი რწმენის ამ კონკრეტულ პუნქტს, რომელსაც ასწავლდა იესო ქრისტე. მან უთხრა სამარიელ ქალს: „*დედაკაცო, – უთხრა მას იესომ, – მე რწმუნეთ და დება ჟამი, როცა არც ამ მთაზე და არც იერუსალიმში იქნება მამას თაყვანი. თქვენ ეთაყვანებით იმას, რაც არ იცით; ჩვენ თაყვანს ვცემთ იმას, რაც ვიცით, რადგან ხსნა მოდის ებრაელებისგან. მაგრამ მოდის ჟამი და უკვე დადგა, როცა ჭეშმარიტი თაყვანისმცემლები თაყვანს სცემენ მამას სულთა და ჭეშმარიტებით; რადგან ესენი არიან თაყვანისმცემლები, რომლებსაც მამა მოითხოვს. ღმერთი სულთა და ვინც მას თაყვანს სცემს, სულთა და ჭეშმარიტებით უნდა სცეს თაყვანი. (იოანე 4:21-23). ასე რომ, ჭეშმარიტი რწმენას არავითარი მასალა და მასალა არსჭირდება, რადგან ის მხოლოდ გონების მდგომარეობას ეფუძნება. და შესაბამისად, ეს ჭეშმარიტი რწმენა ნაკლებად აინტერესებს ხარბ და ქურდულსამყაროს, რადგან ის არავის ამდიდრებს, გარდა სულიერად, რჩეულთა. რჩეულები თაყვანს სცემენ ღმერთს სულთ, შესაბამისად მათი აზრებით, მაგრამ ასევე ჭეშმარიტებით, რაც ნიშნავს, რომ მათი აზრები უნდა იყოს აგებული ღვთის მიერ მითითებულ სტანდარტზე. ყველფერი ამ სტანდარტის გარეთ არის კერპთაყვანისმცემლობის წარმართობის ფორმა, სადაც ჭეშმარიტი ღმერთს ემსახურებიან კერპად და პყრობების დროს რესპუბლიკურმა რომმა მიიღო მარცხებულ ქვეყნების რელიგიები. და მისი რელიგიური დოგმების დიდი ნაწილი ბერძნულ წარმოშობისა იყო, ანტიკური ხანის პირველი დიდი ცივილიზაცია. ჩვენს ეპოქაში, პაპის სახით, ჩვენ ვხვდებით მთელ ამ მემკვიდრეობას, რომელიც უერთდება ახალ „ქრისტიანულ“ „წმინდანებს“, და წყებულ უფლს 12 მოციქულთ. მაგრამ იქამდე მივიდა, რომ აღკვეთა ღვთის მეორე მცნება, რომელიც*

გმობს ამ კერძთა ყვანის მცემლობას, კათოლიკური რწმენა აგრძელებს მოჩუქურთმებულ, მოხატულ გამოსახულებების თავანისცემას ან დემონურ ხილვებში გამოჩენას. ამიტომ სწორედ მისი კულტების რიტუალებში ვპოულობთ ამ მოჩუქურთმებულ კერპებს, რომლებიც საჭიროებენ მასალებს ფორმის მისაღებად; მასალები, რომელთა ჩამონათვალს თავად ღმერთი წარმოადგენს: „...; ... *ტვირთი ოქროს, ვერცხლის, ძვირფასი ქვებისგან, მარგალიტის, თხელოთე თრეულის, მეწამულის, აბრეშუმის, ალისფერის, ყოველგვარი ტვბილი ხის, ყოველგვარი სპილოს ძვლის, ყველ სახის ნივთის, ძალთან ძვირფასი ხისგან, სპილენძის, რკინისა და მარმარილოსგან... . „ ოქრო, ვერცხლო, ძვირფასი ქვები და ძვირაღდირებულ ნივთები “ „პატივს სცემს ციხე-სიმაგრეების ღმერთს“ დანის პაპის მეფის .11:38. შემდეგი, „ იისფერი და ალისფერი “ შემოსავს მეძავს დიდ ბაბილონს გამოცხ .17:4-ში; " ოქრო, ძვირფასი ქვები და მარგალიტი " მისი სამკაულებია ; „ სელო “ აღნიშნავს მის პრეტენზიას სიწმინდეზე, გამოცხადების 19:8-ის თანახმად: „ სელო წმინდანთა მართლო საქმეებია “. მოყვანილო სხვა მასალებია ის მასალები, საიდანაც მან თავისი მოჩუქურთმებულ კერპები შექმნა. ეს ფუფუნების მასალები გამოხატავს კერძთა ყვანის მცემელ კათოლიკეთა ყვანის მცემლის ერთგულების მაღალ დონეს.*

ლექსი 13: *და რიჩინი, სანელუბლები, სუნამოები, მირონი, საკმეველო, ღვინო, ზეთი, კარგი ფქვილი, ხორბალი, ხარები, ცხვრები, ცხენები, ეტლები, სხეულები და ადამიანთა სულები. »*

" *სუნამოები, მირონის, საკმეველოს, ღვინისა და ზეთის შესახებ* ", - ნათქვამია მის რელიგიური რიტუალებზე. სხვა რამ არის საკვები ნივთიერებები და საქონელი, რომლებიც მიანიშნებენ სოლომონის, დავითის მის, დვთისთვის აშენებულ პირველ ტაძრის მშენებელს მეფობაზე, 1 მეფეთა 4:20-დან 28-მდე. ამგვარად, სული გმობს მის მცდელობას არა ლეგიტიმურად რეპროდუცირება " *ღვთის ტაძრის* " მშენებლობას, რომელსაც ის " *გმობს* ", გამოცხ .13:6-ში და რომელსაც ის " *ანგრევს* ", დან .8:11-ში. ლექსის საბოლოო სიზუსტე, რომელიც ეხება " *ადამიანთა სხეულებსა და სულებს* ", გმობს მის თანამშრომლობას იმ მონარქებთან, რომლებთანაც იგი იზიარებს არა ლეგალურად, დროებით ძალუფლებას. ქრისტეს სახელთ მან რელიგიურად გაამართლ საზიზღარი ქმედებები, როგორცაა მონობა, წამება და ღვთის

ქმნილებათა მკვლელობა; რაღაც რასაც ღმერთი თავისთვის იტოვებს რელიგიურ სფეროში; ეს იქამდე, რომ იგი აჯამებს თავის ქმედებებს ამ სიტყვებით: „*მასში აღმოჩნდა ყველ და ხოცილო დედა მიწაზე*“, ამ მე-18 თავის მე-18 სტროფში. „*ადა მიანთა სულუბის*“ ციტირებით, ღმერთი მას მიაწერს. მისი საქმიანობითა და ცრუ რელიგიური პრეტენზიებით ეშმაკს გადაცემულ „*სულუბის*“ დაკარგვა.

შეხსენება: ბიბლიაში და ღვთაებრივ აზროვნებაში სიტყვა „*სულ*“ აღნიშნავს ადამიანს მის ყველ ასპექტში, მის ფიზიკურ სხეულსა და მის გონებრივ თუ ფსიქიკურ აზროვნებაში, მის ინტელექტსა და გრძნობებში. თეორია, რომელიც წარმოაჩენს „*სულს*“, როგორც სიცოცხლს ელემენტს, რომელიც სიკვდილს დროს შორდება სხეულს და გადარჩება მას, წმინდა ბერძნულ წარმართულ წარმოშობისაა. ძველშეთანხმებაში ღმერთი თავისი ადამიანური ან ცხოველური ქმნილების „*სულს* სისხლთან“ ასხვავებს: ლევ.17:14: „*ყოველ ხორციელს სულ არის მისი სისხლი, რომელიც მასშია. ამიტომ ვუთხარი ისრაელს მეებს: არ ჭამოთ არავითარი ხორცის სისხლი; რადგან ყოველ ხორციელს სულ მისი სისხლია: ვინც მას შეჭამს, უნდა მოიკვებოს.*“. ამგვარად, ის საპირისპირო შეხედულებას იღებს მომავალ ბერძნულ თეორიების მიმართ და ამზადებს ბიბლიურ აღლუმს იმ ფილოსოფიური აზრების წინააღმდეგ, რომლებიც წარმართხალხებში დაიბადება. ადამიანისა და ცხოველს სიცოცხლე დამოკიდებულია სისხლს ფუნქციონირებაზე. დაღვრილ ან დაბინძურებულ სისხლს აღარ აწვდის ჟანგბადს ფიზიკური სხეულს ელემენტებს, მათ შორის ტვინს, აზროვნების მხარდაჭერას. და თუ ეს უკანასკნელი ჟანგბადით არ არის გაჯერებული, აზროვნების პრინციპი ჩერდება და არაფერი რჩება ცოცხალ ამ ბოლო ეტაპის შემდეგ; თუ არა მკვდარი „*სულს*“ შემადგენლობის ხსოვნა ღმერთის მარადიული აზროვნებაში, მისი მომავალ „*აღდგომის*“ მიზნით, როდესაც ის „*აცოცხლებს*“ მას ან, როცა „*ამაღლებს*“ საქმე, მარადიულ სიცოცხლსთვის ან „*მეორე სიკვდილს*“ საბოლოო განადგურებისთვის.

ლუქსი 14: „*შენს სულს სურდა ნაყოფი, შორს წავიდა შენგან; და ყველფერი დელოკატური და ლმაზი შენთვის დაკარგულა და ველარასოდეს იპოვი მათ*»

იმის დასადასტურებლად, რაც წინა მუხლში იყო ახსნილი, სულ პაპის რომის „*სურვილებს*“ მიაწერს

მის „სულს“, მის მაცდუნებელ და მატყუარა პიროვნებას. ბერძნული ფილოსოფიების მემკვიდრემ, კათოლიკურმა სარწმუნოებამ პირველმა დაისვა კითხვა ახალ მიწებზე აღმოჩენილ ცხოველებსა და ადამიანებზე სულს მიკუთვნების შესახებ. სინამდვილეში კითხვას აქვს თავისი პასუხი; მას ეფუძნება სწორი და მხმარე ზმნის არჩევა: ადამიანს სული არა აქვს, რადგან ის სულია.

სული აჯამებს ქეშმარიტი სიკვდილს შედეგებს, რომლებიც მან დაადგინა და გამოავლინა ეკ.9:5-6-10-ში. ეს დეტალები ახალ აღიარების წერილებში არ განახლდება. ამიტომ, ჩვენ ვხედავთ მთელ ბიბლიის შესწავლას მნიშვნელობას. განადგურებულ „ბაბილონს“ სამუდამოდ „დაკარგავს“ „ნაყოფი, რომელიც მის სულს სურდა“ და „ყველ ნატიფი და დიდებულ რამ“, რასაც იგი აფასებდა და ეძებდა. მაგრამ სული ასევე აზუსტებს: „შენთვის“; რადგან რჩეულები, მისგან განსხვავებით, შეძლებენ მარადიულად განავრცონ საოცრებათა დაფასება, რომელსაც ღმერთი გაუზიარებს მათ.

ლუქსი 15: „ამით გამდიდრებულნი ვაჭრები შორს დაიკავებენ თავს, მისი ტანჯვის შიშით; ისინი ატირდებიან და გლოვობენ,”

მე-15-19 მუხლებში სული მიზნად ისახავს „მისით გამდიდრებულ ვაჭრებს“. გამეორებები ავლენს აქცენტს გამოთქმაზე „ერთ საათში“, რომელიც სამჯერ განმეორდა ამ თავში, ისევე როგორც ტირილი „ვაი! უბედურება!“ . რიცხვი 3 სრულყოფილების სიმბოლოა. ამიტომ ღმერთი დაჟინებით მოითხოვს, დადასტუროს წინასწარმეტყველური განცხადების შეუქცევადი ხასიათი; ეს სასჯელი მთელი თავისი დვთაებრივი სრულყოფილებით შესრულდება. ტირილი: „ვაი! უბედურება! ვაჭრების მიერ წარმოთქმულ გამაფრთხილებელ ძახილ ეხმიანება მის რჩეულებს გამოცხადების 14:8-ში: „ის დაეცა! ის დაეცა! დიდი ბაბილონი“. ეს ვაჭრები შორიდან უყურებენ მის განადგურებას, „მისი ტანჯვის შიშით“. და ისინი მართებულნი არიან, რომ ეშინიათ ცოცხალ ღმერთის სამართლადი რისხვის ამ ნაყოფის, რადგან სინანულთ მისი განადგურების გამო, ისინი თავს ათავსებენ მის ბანაკში და, თავის მხრივ, განადგურდებიან რელიგიური მოტყუების უნუგეშო მსხვერპლთა მკვლელ ადამიანური რისხვით. ეს ლუქსი გვაცნობს კომერციული ინტერესების უზარმაზარ პასუხისმგებლობას რომის კათოლიკური ეკლესიის წარმატებისთვის. „ვაჭრები“ მხარს

უჭერდნენ მეძავს და მის ყველზე სასტიკ და დესპოტურ გადაწყვეტილებებს, მხოლოდ ფინანსური და მატერიალური გამდიდრების მაღის გამო. მათ თვალ დახუჭეს მის ყველ უაღრესად ამაზრზენ შეურაცხყოფაზე და იმსახურებენ მისი საბოლოო ბედის გაზიარებას. ისტორიული მაგალთი ეხება პარიზელებს, რომლებმაც დაიკავეს კათოლიკური სარწმუნოების მხარე რეფორმირებულ რწმენის წინააღმდეგ რეფორმაციის დასაწყისიდან მეფე ფრანცისკე I-ის დროს "მის შემდეგ".

ლუქსი 16: „ და იტყვის: ვაი! უბედურება! დიდი ქალქი, რომელიც შემოსილ იყო ძვირფასი სელს, იისფერი და ალსფერი, და შემკულ ოქროთი, ძვირფასი ქვებითა და მარგალიტით! ერთ საათში იმდენი სიმდიდრე განადგურდა! »

ეს ლუქსი ადასტურებს მიზანს; „ დიდი ბაბილონი, ძვირფასი სელს, იისფერი და ალსფერი შემოსილ “; მეფეთა მოსახლამების ფერები, რადგან სწორედ ამიტომ დამცინავი რომაელ ჯარისკაცები იესოს მხრებს „ იისფერი “ სამოსით უფარავდნენ. მათვე რწამოედგინათ, რა მნიშვნელობა მისცა ღმერთმა მათ ქმედებას: როგორც გამოსყიდვის მსხვერპლ, იესო გახდა თავისი რჩეულს ცოდვების მატარებელი, რომლებიც მითითებულია ამ ფერებით, ჟოლოსფერი ან მეწამულ . ისა.1:18-ის მიხედვით. " ერთი საათი " საკმარისი იქნება რომის, მისი პაპისა და მისი სამღვდელთა დასანგრევად, იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნების შემდეგ, რომელიც მოდის თავისი რჩეულს სიკვდილს თავიდან ასაცილებლად. ამ ბოლო გამოცდაში, მათი ერთგულება ყველფერს გააკეთებს, ასე რომ, ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რატომ მოითხოვს ღმერთი განსაკუთრებულ და ჟინებით განამტკიცებს მათ რწმენას და აბსოლუტურ ნდობას, რომელსაც ისინი უნდა მიეჩვიონ მის მიმართ. დიდი ხნის განმავლობაში, ადამიანს შეეძლო მხოლოდ დარწმუნებულებით, რომ ასეთი განადგურება " ერთ საათში " იყო სასწაულო და, შესაბამისად, ღმერთის პირდაპირი ჩარევა, როგორც სოდომსა და გომორაში. ჩვენს დროში, როდესაც ადამიანი დაეუფლ ბირთვულ ცეცხლს, ეს ნაკლებად გასაკვირია.

ლუქსი 17: " და ყველ მფრინავი, ყველ ვინც მიცურავს ამ ადგილს, მეზღვაურები და ყველ, ვინც ზღვაზე მუშაობს, შორს იდგნენ. "

ეს ლუქსი განსაკუთრებით მიზნად ისახავს „ მათ ვინც ზღვას იყენებს, მფრინავებს, მეზღვაურებს,

რომლებიც მიცურავდნენ ამ ადგილს, ყველანი შორს არიან“. პაპის ეკლესია თავად გამდიდრდა მეფეთა სურვილთ გამდიდრების სურვილთ. იგი მხარს უჭერდა და ამართლებდა მამაკაცებისთვის უცნობი მიწების დაპყრობას მათი აღმოჩენის დრომდე, როდესაც მისმა კათოლიკე მსახურებმა განახორციელეს მოსახლეობის საშინელო ხოცვა-ჟლეტა იესო ქრისტეს სახელთ. ეს იყო ძირითად და სამხრეთ ამერიკის შემთხვევა და სისხლიანი ექსპედიციები გენერალ კორტესის მეთაურობით. ამ ტერიტორიებიდან მოპოვებულ ოქრო და ბრუნდა ევროპაში კათოლიკე მეფეებისა და თანამონაწილე პაპის გასამდიდრებლად. გარდა ამისა, საზღვაო ასპექტზე დაჭინებულ მოთხოვნა გვახსენებს, რომ სწორედ „ზღვიდან ამომავალ მხედის“ რეჟიმი გაძლიერდა მისი კავშირი „მეზღვაურებთან“ მათი საერთო გამდიდრებისთვის.

ლექსი 18: „და იყვირეს, როცა დაინახეს მისი წვის კვამლი: რომელი ქალქი ჰგავდა დიდქალქს?“

„რომელი ქალქი ჰგავდა დიდქალქს? ყვირიან მეზღვაურები, როცა ხედავენ „მისი ხანძრის კვამლს“. პასუხი სწრაფი და მარტივია: არცერთი. იმის გამო, რომ არც ერთ ქალქში არ იყო კონცენტრირებული ამდენი ძალა, სამოქალაქო, როგორც იმპერიული ქალქი, შემდეგ რელიგიური 538 წლდან. კათოლიციზმი იყო ექსპორტირებული პლანეტის ყველ ქვეყანაში, გარდა რუსეთისა, სადაც აღმოსავლეთის მართლმადიდებლური რწმენა უარყო. მას დახვედრის შემდეგ ჩინეთიც შეებრძოლ და დევნიდა. მაგრამ დღეს ის კვლავ დომინირებს მთელსავლეთში და მის ექსპრეციებში ამერიკაში, აფრიკასა და ავსტრალიაში. ეს არის პირველი რელიგიური ტურისტული ადგილი მსოფლიოში, რომელიც იზიდავს მნახველებს მთელი მსოფლიოდან. ზოგი მოდის „უძველესი ნანგრევების“ სანახავად, ზოგიც იქ მიდის იმ ადგილს სანახავად, სადაც პაპი და მისი კარდინალები ცხოვრობენ.

ლექსი 19: „და იყარეს მტვერი თავზე, ტიროდნენ, გლოვობდნენ, ღაღადებდნენ და ამბობდნენ: ვაი! უბედურება! დიდი ქალქი, სადაც ყველ, ვისაც ზღვაზე გემები ჰქონდა, გამდიდრდა თავისი სიმდიდრით, ერთსაათში განადგურდა!“

ეს არის მესამე გამეორება, სადაც თავმოყრილია ყველ წინა გამოთქმა, ასევე განმარტება „ერთსაათში განადგურდა“. " დიდი ქალქი, სადაც ყველ, ვისაც გემები აქვს ზღვაზე,

გამდიდრდა თავისი სიმდიდრით." ბრალდება ძალან ცხადი ხდება, სწორედ პაპის რეჟიმის სიმდიდრით გამდიდრდნენ საზღვაო გემთმფლობელები მსოფლო სიმდიდრის რომში მიტანით. რომი თავის გამდიდრებას იღებს მისი მუდმივი მოკავშირის, სამოქალაქო მონარქიული ძალ უფლების, მისი შეიარაღებული ფრთის მიერ მოკლული ოპონენტების ქონების გაზიარებით. ისტორიულმა გალთა დგვაქვს „ტამპლ რების“ გარდაცვალება, რომელთა ქონება ფილპ ლუბელს გვირგვინსა და რომის კათოლიკურ სამღვდელოებას შორის გაიყო. მოგვიანებით ეს „პროტესტანტების“ შემთხვევაშიც იქნებოდა.

ლუქსი 20: „*ცაო, გიხაროდენ! და თქვენც, წმიდანო, მოციქულნო და წინასწარმეტყველნო, გიხაროდენ! რადგან ღმერთმა გაგიმართლ მისი განკითხვისას.*»

სული ეპატიჟება ზეცის მცხოვრებლებს და ჭეშმარიტ წმინდანებს, მოციქულებსა და დედამიწის წინასწარმეტყველებს, გაიხარონ რომაული ბაბილონის განადგურებით. მაშასადამე, სიხარული იქნება იმ ტკივილებისა და ტანჯვის შესაბამისი, რაც მან გააკეთა ან სურდა ჭეშმარიტების ღმერთის მსახურების ატანა, წმინდა შაბათის ერთგული უკანასკნელი რჩეულის მიმართ.

ლუქსი 21: „*მაშინ ძლიერმა ანგელოზმა აიღო ქვა, როგორც დიდი წისქვილს ქვა, და ჩააგდო ზღვაში და თქვა: ასე დაინგრევა დიდი ქალაქი ბაბილონი ძალ დობით და აღარიქნება ნაკოვნი.*»

ქვასთან " შედარება სამ იდეას გვთავაზობს. პირველ რიგში, პაპის კონკურენცია უწევს იესო ქრისტეს, რომელიც თავად სიმბოლოა „ქვით“ დაწმინ. 2:34: „*თქვენ უყურებდით, როცა ქვა ყოველგვარი ხელს გარეშე გაიხსნა და დაარტყა რკინისა და თიხის ფეხებს. გამოსახულება და დარღვია ისინი ნაწილებად*» ბიბლიის სხვა მუხლებიც მას „ქვის“ სიმბოლოს მიაწერენ ზაკ.4:7; „*მთავარი კუთხე*“ ფსალმ.118:22-ში; მათ.21:42; და ქ.4:11: „*იესო არის ქვა, რომელიც შენ მიერ მშენებელმა უარყო და კუთხის მთავარი გახდა*“. მეორე იდეა არის მინიშნება პაპის პრეტენზიაზე მოციქულს „*პეტრეს*“ მემკვიდრეობის შესახებ; „*მისი საწარმოების წარმატებისა და მისი მზაკვრობების წარმატების*“ მთავარი მიზეზი, რაც ღმერთმა დაგმო დაწ.8:25-ში. ეს მითუმეტეს, რომ პეტრე მოციქული არასოდეს ყოფილ ქრისტიანული ეკლესიის მეთაური, რადგან ეს ტიტული თავად იესო ქრისტეს ეკუთვნის. მაშასადამე, პაპის "ჭკუა" ასევე "ტყუილია". მესამე წინადადება ეხება პაპის

რელიგიური დასაყრდენის სახელს, მის პრესტიჟულ ბაზილიკას სახელს და „რომის წმინდა პეტრე“, რომლის ძალაზე მკვირადღირებულმა მშენებლობამ გამოიწვია „ინდულენციების“ გაყიდვა, რამაც მას ნიღაბი მოახდინა რეფორმატორ ბერმარტინ ლუთერის თვალში. ეს ახსნა მჭიდროდ არის დაკავშირებულ მეორე იდეასთან. ვატიკანის ადგილ ემსახურებოდა სასაფლოს, მაგრამ უფლოს მოციქულის პეტრეს სავარაუდო საფლავი სინამდვილეში იყო "სიმონ პეტრე ჯადოქარი", გველს ღმერთის თაყვანისმცემელი და მღვდელი, სახელს და ესკულპიუსი.

ჩვენს დღეებში რომ დავბრუნდეთ, სულ წინასწარმეტყველებს რომაული „ბაბილონის“ წინააღმდეგ. ის მის მომავალ განადგურებას ადარებს „ქვის“ „დიდი წისქვილის ქვის“ გამოსახულებას, რომელსაც „ანგელოზი ზღვაში აგდებს“. ამ ილუსტრაციით, ის რომის წინააღმდეგ ბრალდებას აყენებს მათე 18:6-ში: „*მაგრამ თუ ვინმე სკანდალზეებს რომელმე ამ პატარას, ვისაც ჩემი სწამს, მისთვის უკეთესი იქნება, თუ მის კისერზე წისქვილს ქვა ჩამოკიდებულყო. და ჩაყარა იგი ზღვის ფსკერზე*. და მის შემთხვევაში, მან სკანდალზეა არა მხოლოდ ერთი ამ პატარადან, ვისაც მისი სჯერა, არამედ სიმრავლე. ერთი რამ რჩება გარკვეული, ის არის, რომ ერთხელ „*განადგურდება, აღარასოდეს იპოვება*“. ის აღარასდროს არავის დააზარალებს.

ლუქსი 22: „*და აღარ გაისმება თქვენ შორის ჰარპერის, მუსიკოსების, ფლეიტისა და საყვირის ხმები და არც ხელოსანი მოიძებნება თქვენ შორის, აღარ გაიგონებს წისქვილის ხმას თქვენში. სახლში,*“

შემდეგ სული აღვიძებს მუსიკალურ ბგერებს, რომლებიც გამოხატავენ რომის მკვიდრთა უდარდებლობას და სიხარულს. განადგურების შემდეგ, ისინი იქ აღარ ისმის. სულიერი გაგებით იგი მიუთითებს ღვთის მაცნებებზე, რომელთა სიტყვებიც ისეთივე ეფექტით ისმოდა, როგორც "ფლეიტის ან საყვირის" მუსიკალური ხმები; გამოსახულება მოცემულია იგავში მათ.11:17. იგი ასევე ახსენებს სამუშაო შეკვეთებით გადატვირთულ ხელოსნების „*ხმაურებს*“, რადგან უძველესი ქალქიდან გამოდიოდა მხოლოდ პროფესიული საქმიანობის „*ხმაურები*“, მათ შორის „*წისქვილის ქვის ხმაური*“, რომელიც ხდებოდა მარცვლულს მარცვლების დასაფქვადად ან სიმკვვეთრად. საჭრელი იარაღები, როგორცაა

ნამგალო და ნამგალო, და ნები და ხმლები; ეს უკვე ძველქალდეურ ბაბილონში, იერ.25:10-ის მიხედვით.

ლექსი 23: „*ლმპარის შუქი აღარ გაბრწყინდება თქვენ შორის და სიძისა და ცოლის ხმა აღარ გაისმის თქვენ შორის, რადგან თქვენი ვაჭრები იყვნენ დიდები დედამიწის ზურგზე, რადგან ყველ ერთი იყო. მოხიბლული შენი მოჯადოებით,*

” *ნათურის შუქი აღარ ანათებს თქვენს სახლში.* სულიერი ენით, სული აფრთხილებს რომს, რომ ბიბლიის სინათლე აღარ მოვა, რათა შესთავაზოს მას განმანათლებლობის შესაძლებლობა, რათა შეიცნოს ჭეშმარიტება ღმერთის მიხედვით. იერ.25:10-ის გამოსახულებები მეორდება, მაგრამ „*სიძისა და კატარძლის სიმღერები*“ აქ ხდება „*სიძისა და კატარძლის ხმა, რომელიც აღარ ისმის შენს სახლში*“. სულიერად, ისინი ქრისტეს და მისი რჩეული კრების მოწოდების ხმებია და კარგული სულების მოქცევისა და გადარჩენისკენ. ეს შესაძლებლობა სამუდამოდ გაქრება მისი განადგურების შემდეგ. " *რადგან შენი ვაჭრები იყვნენ დედამიწის დიდებულები.* " რომა დედამიწის დიდი ხალხის ცდუნებამ შეძლო თავისი კათოლიკური რელიგიის გავრცელება დედამიწის მრავალ ხალხზე. მან ისინი გამოიყენა, როგორც თავისი რელიგიური ბიზნესის წარმომადგენლები. და შედეგი არის ის, რომ " *ყველ ერთი მოატყუა შენმა მოჯადოებამ* ". აქ ღმერთი კათოლიკურ მასებს აღწერს, როგორც „*მოჯადოებას*“, რომელიც ახასიათებს ბოროტი ჯადოქრების და ჯადოქრების წარმართულ კულტებს. მართლაც, განმეორებადი ფორმალისტური ფორმულების, ამო გამეორებების გამოყენებით, კათოლიკური რელიგია მცირე ადგილს ტოვებს შემოქმედ ღმერთს საკუთარი თავის გამოსახატავად. ის არც კი ცდილობს ამის გაკეთებას, რადგან მას მიაჩნდა „*უცხო ღმერთს*“ და ნ.11:39-ში და არასოდეს აღიარა იგი მსახურად; "ღვთის მის ვიკარი", პაპის ტიტული, ამიტომ არ არის მისი ვიკარი. შემდეგი ლექსი მოგვცემს მიზეზს.

ლექსი 24: „*და იმიტომ, რომ წინასწარმეტყველთ, წმინდანთა და დედამიწაზე დახოცილთა სისხლი იყო მასში.*»

„... და რადგან მასში იპოვეს წინასწარმეტყველთ, წმინდანთა სისხლი“: უხეში, მოუქნელი, უგრძნობი და სასტიკი მთელი თავისი ისტორიის მანძილზე, რომა გზა გაიარა თავისი მსხვერპლთა სისხლით. ეს მართლაც იყო წარმართული რომისთვის, მაგრამ ასევე პაპის რომისთვის,

რომელსაც მეფეები კლვდნენ მოწინააღმდეგეებს, ღვთისგან განათლებულ მსახურებს, რომლებმაც გაბედეს მისი ეშმაკური ბუნების დაგმობა. ზოგს ღმერთი მფარველობდა, როგორცაა ვალო, უიკლოფი და ლუთერი, ზოგს - არა და მათ სიცოცხლე დაასრულეს რწმენის მოწამეებად, ძელბზე, ბლოკებზე, ბორცვებზე ან ღორებზე. მისი მოქმედების საბოლოოდ შეწყვეტის წინასწარმეტყველურ პერსპექტივას შეუძლია მხოლოდ გაახაროს ზეცის მკვიდრნი და დედამიწის ჭეშმარიტი წმინდანები. „... და ყველ დახოცილო დედამიწაზე“: ვინც ამ განსჯას აკეთებს, იცის რაზეა საუბარი, რადგან ადევნებს თვალს რომის ქმედებებს მისი დაარსებიდან მ.წ. 747 წ. ბოლო დღეების მსოფლო ვითარება უკანასკნელ ნაყოფია, რომელსაც იღებენ დამპყრობელი და გაბატონებული დასავლეთი დედამიწის სხვა ხალხებზე. მონარქიულმა მაშინდელმა რესპუბლიკურმა რომმა შთანთქა დედამიწის ხალხები, რომლებიც დაიმორჩილ. ამ საზოგადოების მოდელი დარჩა 2000 წლის ჭეშმარიტი და ცრუქრისტიანობის მოდელი. ამის შემდეგ წარმართულმა რომმა, პაპურმა რომმა გაანადგურა ქრისტეს მშვიდობის სახე და წაართვა კაცობრიობას ის მოდელი, რომელიც ხალხებს ბედნიერებას მოუტანდა. იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი ბატონის მოწაფეების ხოცვა-ჟლეტის გამართლებით, მან გზა გაუხსნა რელიგიური შეტაკებებისკენ, რომლებიც კაცობრიობას საშინელო გენოციდური მესამე მსოფლო ომისკენ მიჰყავს. უსაფუძვლოდ არ არის ისლმური შეიარაღებული დაჯგუფებების მიერ ყელს ჭრის ნორმა საჯაროდ გამოხატული. ისლმის ეს სიძულვილი გვიანი პასუხია ჯვაროსნული ლშქრობების ომებზე, რომელიც დაიწყო ურბან II-ის მიერ კლერმონ-ფერანთან 1095 წლის 27 ნოემბერს.

გამოცხადება 19: ბრძოლს იესოქრისტეს არმაგედონი

მუხლი 1: „ ამის შემდეგ გავიგონე ზეცაში დიდი ხალხის ხმა, რომელიც ამბობდა: ალელუია! ხსნა, დიდება და ძალა ეკუთვნის ჩვენს ღმერთს.“

გაგრძელდება წინა მე-18 თავიდან, გამოსყიდულ და გადარჩენილ რჩეულთა აღმოჩნდებიან ზეცაში, „ახალ სახელს“ მატარებლები, რომლებიც მიუთითებენ მათახალციურ ბუნებაზე. სიხარულს და სიხარულს სუფევს და ერთგული ზეციური ანგელოზები ადიდებენ მაცხოვარ ღმერთს. ეს " ბრძოლა " ბევრი " განსხვავდება იმ " ბრძოლგან, რომლის დათვლაც ვერავინ შეძლო " მოხსენიებული რევ.7:9-ში. იგი წარმოადგენს ღვთის წმიდა ზეციური ანგელოზების შეკრებას, რომლებიც ადიდებენ მის „ დიდებას “, რადგან მე-4 მუხლში „ 24 უხუცესის “ მიერ სიმბოლური მიწიერი რჩეულთა უპასუხებენ და დადასტურებენ მათ ერთგულებას გამოქმული შენიშვნების მიმართ, თქვეს: „ ამინ! » რაც ნიშნავს: ჭეშმარიტად!

ტერმინების „ ხსნა, დიდება, ძალა “ წესრიგს თავისი ლოგიკა აქვს. „ ხსნა “ მიეცა მიწიერ რჩეულთს და წმიდა ანგელოზებს, რომლებმაც „ დიდება “ მისცეს შემოქმედ ღმერთს, რომელმაც მათ გადასარჩენად მოუწოდა თავის ღვთაებრივ „ ძალს “ საერთომტრების გასანადგურებლად.

მუხლი 2: „ რადგან მისი განაჩენები ჭეშმარიტი და მართალა; რადგან მან გაასამართლა დიდი მეძავი, რომელმაც თავისი სიძვით გააფუჭა დედამიწა, და შური იძია მისი მსახურების სისხლისთვის, თავისი ხელთმოითხოვა. »

არჩეული თანამდებობის პირები, რომლებსაც საერთო ჰქონდათ სიმართლსა და ჭეშმარიტი სამართლანობის წყურვილი, ახლ სრულდ დაკმაყოფილდნენ და დაკმაყოფილდნენ. თავის ბრმა

სიგიჟეში, ღმერთისგან მოწყვეტილ კაცობრიობას ეგონა, რომ სამართლიანობის სტანდარტის შერბილებით შეეძლო ბედნიერება მოეტანა უკანასკნელ ხალხებს; მხოლოდ ბოროტებამ ისარგებლ ამ არჩევანით და განგრენის მსგავსად შემოიჭრა კაცობრიობის მთელ სხეულში. კეთილ და მოწყალე ღმერთი „დიდი ბაბილონის“ განსჯაში გვიჩვენებს, რომ სიკვდილს მომტანი სიკვდილ უნდა განიცადოს. ეს არ არის ბოროტმოქმედება, არამედ სამართლიანობის ქმედება. ამრიგად, როცა უკვე აღარ იცის და მნაშავეების დასჯა, სამართლიანობა უსამართლობა ხდება.

მუხლი 3: „და თქვეს მეორედ: *ალოლუია! ...და მისი კვამლი ამოდის უკუნითი უკუნისამდე.*»

სურათი შეცდომაში შეჰყავს, რადგან რომის განადგურების ხანძრის „კვამლი“ გაქრება მისი განადგურების შემდეგ. „საუკუნეების საუკუნეები“ აღნიშნავენ მარადისობის პრინციპს, რომელიც ეხება მხოლოდ საყოველთაო ციურ და მიწიერ განსაცდელში გამარჯვებულებს. ამ გამოთქმაში სიტყვა „კვამლი“ მიგვანიშნებს განადგურებაზე და გამოთქმა „საუკუნეების საუკუნეები“ ამლევს მას მარადიულ ეფექტს, ანუ საბოლოო განადგურებას; ის აღარასდროს ადგება. სინამდვილეში, უარეს შემთხვევაში, ცოცხალთა გონებაში „კვამლი“ შეიძლება აღმოჩნდეს, როგორც ხსოვნას ღვთის მიერ განხორციელებული დიდებული ღვთაებრივი ქმედების შესახებ რომის, სისხლიანი მტრის წინააღმდეგ.

მუხლი 4: „და დაემხო ოცდაოთხი უხუცესი და ოთხი ცოცხალი არსება და თაყვანი სცეს ტახტზე მჯდომ ღმერთს და თქვეს: *ამინ! ალოლუია!*»

□ინამდვილეში! დიდება იაჰვეჰს! ...თქვით ერთად გამოსყიდულუბი დედამიწისა და სამყაროების, რომლებიც დარჩნენ სუფთა. ღვთის თაყვანისცემა გამოიხატება დაპირისპირებით; მხოლოდ მისთვის და ცული კანონიერი ფორმა.

ლექსი 5: „და მოესმა ხმა ტახტიდან, რომელიც ამბობდა: *ადიდეთ ჩვენი ღმერთი, ყველხ მისი მოშიში, პატარები და დიდები!*»

ეს არის "მიქაელის", იესო ქრისტეს ხმა, ორი ციური და მიწიერი გამონათქვამი, რომლთაც ღმერთი ეცხადება თავის ქმნილებას. იესო ამბობს: „*თქვენ, ვისაც მისი გეშინოდათ*“, ის ამგვარად იხსენებს ღვთის „შიშს“, რომელიც მოითხოვს გამოცხადების პირველ ანგელოზის გზავნილში. „*ღვთის შიში*“ მხოლოდაჯამებს არსების გონიერ და მოკიდებულებას

თავისი შემოქმედის მიმართ, რომელსაც აქვს მასზე სიცოცხლსა და სიკვდილს ძალა. როგორც ბიბლია გვასწავლს 1 იოანეს 4:17-18-ში: „ სრულყოფილ სიყვარულს განდევნის შიშს “: „ როგორც ის არის, ჩვენც ვართ ამქვეყნად ამაშია სიყვარულს ჩვენში სრულყოფილ, რათა გვქონდეს ნდობა დღეს. განკითხვის. შიში სიყვარულში არ არის, მაგრამ სრულყოფილ სიყვარულს განდევნის შიშს; რადგან შიში სასჯელსა და ვინც ეშინია, სიყვარულში სრულყოფილ არ არის “. ამრიგად, რაც უფრო მეტად უყვარს რჩეულს ღმერთი, მით უფრო ემორჩილება მას და მით უფრო ნაკლები მიზეზი აქვს მისი შიშის ქვეშ. რჩეულს ღმერთი არჩევს პატარებს შორის, როგორც მოციქულები და თავმდაბალ მოწაფეები, ასევე დიდებისგან, როგორც დიდი მეფე ნაბუქოდონოსორი. მისი დროის მეფეთა ეს მეფე შესანიშნავი მაგალითია იმისა, რომ რაც არ უნდა დიდი იყოს ადამიანთა შორის, მეფე მხოლოდ სუსტი არსებაა ყოვლისშემძლე შემოქმედი ღმერთის წინაშე.

ლექსი 6: „ და გავიგონე, როგორც ხმა დიდი ხალხის, როგორც ბევრი წყლის ხმა, და როგორც ხმამაღალი ჭექა-ქუხილი, რომელიც ამბობდა: ალღუია! რადგან უფალო ჩვენი ღმერთი ყოვლისშემძლე შევიდა მის სასუფეველში. »

ეს ლექსი აერთიანებს უკვე ნანახ გამონათქვამებს. " ბევრი ხალხი " შედარებით " ბევრი წყლის ხმასთან " წარმოადგენილია მისი შემოქმედის მიერ გამოცხ.1:15-ში. „ ხმები “, რომლებიც გამოხატავენ საკუთარ თავს, იმდენად „ მრავალრიცხოვანია “, რომ მათი შედარება მხოლოდ გუგუნით, „ ხმაურთან “ შეიძლება. ჭექა-ქუხილი. ” " ალღუია! " რადგან უფალო ჩვენი ღმერთი ყოვლისშემძლე შევიდა მის სასუფეველში. » ეს გზავნილი აღნიშნავდა „ მეშვიდე საყვირის “ მოქმედებას გამოცხადების 11:17-ში: „ გმადლობთ შენ, უფალო ღმერთო ყოვლისშემძლე, ვინც ხარ და ვინც იყავი, რადგან შეითვისე შენი დიდი ძალა და ეუფლე შენს სამეფოს. .”

მუხლი 7: „ ვიხაროთ და ვიხალსოთ და ვადიდოთ მას; რადგან მოვიდა კრავის ქორწინება და მისი რძალი მოემზადა ,

„ სიხარული “ და „ სიხარული “ სრულად გამართლებულია, რადგან „ ბრძოლის “ დრო გავიდა. ზეციურ " დიდებაში ", " პატარძალი ", დედამიწის გამოსყიდული რჩეულთა კრება შეუერთდა თავის " სიძეს ", ქრისტეს, ცოცხალ ღმერთს " მიქაელს ", იაჰვეს.

ყველ მათი ზეციური მეგობრის თანდასწრებით, გამოსყიდულები და იესო ქრისტე აღნიშნავენ "ქორწილს" დღესასწაულს, რომელიც მათა ერთიანებს. "კატარძალი მოემზადა" ყველ ღვთაებრივი ჭეშმარიტების აღდგენით, რაც კათოლიკურმა სარწმუნოებამ გაქრა ქრისტიანულ რწმენის თავის ვერსიაში. "მომზადება" ხანგრძლივი იყო, აგებული 17 საუკუნეზე მეტი რელიგიური ისტორიის მანძილზე, მაგრამ განსაკუთრებით 1843 წლდან, ღვთაებრივი მოთხოვნის დაწყების თარიღიდან სხვადასხვა რესტავრაციაზე, რომელიც გახდა არსებითი, ანუ ყველ ჭეშმარიტება, რომელიც არ აღდგა დევნილ პროტესტანტულ რეფორმატორების მიერ. ამ მომზადების დასრულებას მიაღწიეს ბოლო დისიდენტურმა მეშვიდე დღის ადვენტისტებმა, რომლებიც დაჩნდნენ ღმერთის მოწონებაში და იმ სინათლეში, რომელიც იესომ მისცა მას ბოლომდე და უკვე 2021 წლს დასაწყისამდე, როდესაც მე ვწერ მისი მნათობების ამ ვერსიას.

ლექსი 8: „და მიეცა მას, რომ შეიმოსოს თუთრეული, ნათელი და სუფთა. რადგან თუთრეული არის წმინდანთა მართალ საქმეები.“

„ღმარადი თუთრეული“ აღნიშნავს „ჭეშმარიტი უკანასკნელი“ წმინდანების მართალ საქმეებს. ეს „საქმეები“, რომლებსაც ღმერთი „მართალს“ უწოდებს, არის ღვთაებრივი გამოცხადებების ნაყოფი, რომლებიც თანმიმდევრულ დიქნა მოტანილი 1843 და 1994 წლდან. ეს ნამუშევარი არის უახლესი ნაყოფი, რომელიც ავლენს 2018 წლდან მოყოლებული ღვთაებრივი შთაგონებას მათ, ვინც უყვარს და აკურთხებს და „ამზადებს“ ქორწილს“ აღნიშნული ამ ლექსში. თუ ღმერთი აკურთხებს თავის ჭეშმარიტ „წმინდანთა“ „სამართლთან საქმეებს“, პირიქით, მან დაწყევლ და იბრძოდა, სანამ არ გაანადგურა იგი, ცრუ წმინდანთა ბანაკს, რომელთა „საქმეები“ „უსამართლო“ იყო.

ლექსი 9: „და ანგელოზმა მიიხრა: და წერე: ნეტარ არიან კრავის საქორწინო ვახშამზე მოწოდებულნი! და მან მიიხრა: ეს სიტყვები ღვთის ჭეშმარიტი სიტყვებია.“

ეს ნეტარება ენიჭება იესო ქრისტეს სისხლთ გამოსყიდულ წმინდანებს, რომელთა პიონერებს აწუხებდათ დანის სისხლი. 12 X 12 X 1000 აპოკ.7. მარადისობის სამოთხეში შესვლ მართლც დიდი ბედნიერების მიზეზია, რომელიც ღვთაებრივად „ბედნიერს“ გახდის მათ, ვისაც ეს შანსი აქვს.

იღბალო არ არის ერთადერთი ფაქტორი ამ პრივილეგიით სარგებლობისთვის, მაგრამ ხსნის შეთავაზება ღმერთმა შემოგვთავაზა, როგორც „მეორე შანსი“ მემკვიდრეობითი ცოდვისა და დამოების შემდეგ. ხსნისა და მომავალი ზეციური სიხარულის დაპირება და დასტურებულია, როგორც ღმერთის ზეპირი ვალდებულება, რომელიც ღირსია ჩვენი რწმენისთვის, რადგან ის მუდმივად ასრულებს თავის ვალდებულებებს. ბოლო დღეების განსაცდელი საჭიროებს გარკვეულობას, რომლებშიც ეჭვს ადგილი აღარ ექნება. რჩეულებს უნდა დაეყრდნონ ღვთის გამოცხადებულ დაპირებებზე აგებულ რწმენას, რადგან ის, რაც დაწერილია, ადრეა ნათქვამი. ამიტომაც ეწოდება ბიბლიას, წმინდა წერილს: ღვთის სიტყვა.

ლუქსი 10: „და დვეცი მის ვეხებთან, რათა თაყვანი სცეს მას; მაგრამ მან მითხრა: ფრთხილდ იყავი ეს არ გააკეთო! მე ვარ შენითანამსახური და შენი ძმების, რომლებსაც აქვთ იესოს ჩვენება. ღმერთს ეცი თაყვანი. რადგან იესოს ჩვენება არის წინასწარმეტყველების სული.“»

ღმერთი იყენებს იოანეს შეცდომას, რათა გამოავლინოს ჩვენთვის მისი დამოკიდებულება კათოლიკური სარწმუნოების მიმართ, რომელიც ასწავლის მის წევრებს ქმნილების ამ ტიპის თაყვანისცემას. მაგრამ ის ასევე მიზნად ისახავს პროტესტანტულ რწმენას, რომელიც ასევე სჩადის ამ შეცდომას რომიდან მემკვიდრეობით წარმართული „მზის დღის“ პატივისცემით. ანგელოზი, რომელიც მას ესაუბრება, უდავოდ არის „გაბრიელ“ ღვთაებრივი მისიის ლიდერი ღმერთთანახლოს, რომელიც უკვე გამოცხადდა დანიელს და მარიამს, იესოს „სუროგატ“ დედას. რამდენადაც მაღალ თანამდებობაა, „გაბრიელ“ ისეთივე თავმდაბლობას ავლენს, როგორც იესო. ის მხოლოდ ამტკიცებს იოანეს „თანამგზავრის სამსახურში“ ტიტულს ბოლო დროის ბოლო არჩეულ განსხვავებულ ადვენტისტებამდე. 1843 წლიდან არჩეულებს თანაქვთ „*იესოს ჩვენება*“, რომელიც ამ ლუქსის მიხედვით აღნიშნავს „წინასწარმეტყველების სულს“. ადვენტისტებმა, საკუთარი დანაკარგით, შემოიფარგლეს ეს „წინასწარმეტყველების სული“ 1843-1915 წლებში უფლოს მაცნეს ელენ გ. უაითის მიერ შესრულებულ საქმით. ამგვარად, მათ თავად დაუსვეს ზღვარი იესოს მიერ მოცემულ შუქს. თუმცა, „წინასწარმეტყველების სული“ არის მუდმივი ძღვენი, რომელიც მომდინარეობს

იესოსა და მის მოწაფეებს შორის ავთენტური ურთიერთობის შედეგად და რომელიც დაფუძნებულია უპირველეს ყოვლისა მის გადაწყვეტილებაზე, მიანდოს მისია მსახურს, რომელსაც ის ირჩევს თავისი ღვთაებრიობის მთელ ავტორიტეტით. ეს ნაშრომი მოწმობს ამის შესახებ: „წინასწარმეტყველების სული“ ჯერ კიდევ ძალიან აქტიურია და შეიმღება გაგრძელებს სამყაროს აღსასრულს მდე.

ლუქსი 11: „*მაშინ ვიხილე ცა გახსნილ და აჰა, გამოჩნდა თეთრი ცხენი. მას, ვინც მასზე ამხედრდა, მას ერთგული და ჭეშმარიტი ჰქვია, ის განსჯის და იბრძვის სიმართლათ.*»

ამ სცენაში სული გვაბრუნებს დედამიწაზე "დიდი ბაბილონის" საბოლოო გამარჯვებამდე და განადგურებამდე. სული ასახავს იმ მომენტს, როდესაც დაბრუნებისას დიდებულ ქრისტე უპირისპირდება მიწიერ მეამბოხეებს. განდიდებულ იესო ქრისტეში ღმერთი გამოდის მისი უხილვობიდან: „ზეცა ღიაა“. ის გამოსახ. 6:2-ის „პირველი ბეჭდის“ გამოსახულებაში ჩანს, როგორც მხედარი, წინამძღოლი, რომელიც „გამარჯვებულსა და თურ ცხენზე ამხედრებულ“ თავისი ბანაკის სიწმინდითა და სიწმინდით აღსანიშნავი გამოსახულების დასაპყრობად. სახელო „ერთგული და ჭეშმარიტი“, რომელსაც მან საკუთარ თავს ამ სცენაზე ასახელებს, ათავსებს მოქმედებას ბოლო დროის გაგრძელებაში, რომელიც ნაწინასწარმეტყველებია სახელწოდებით „ლოდოკეა“ Rev.3:14-ში. ეს სახელო ნიშნავს "განსამართლებულ ხალხს", რაც აქ დასტურდება სიზუსტით: "ის განსჯის". დაკონკრეტებით, რომ ის "ებრძვის სამართლიანობას", სული აღვიძებს *გამოცხადების 16:16-ის* "არმაგედონის ბრძოლის" მომენტს, რომელშიც ის ებრძვის უსამართლობის ბანაკს, რომელსაც ხელმძღვანელობს ეშმაკი და გაერთიანებულია პატივისცემით. „მზის დღე“ მემკვიდრეობით მიიღო კონსტანტინე I-ისგან¹ რომის კათოლიკე პაპებისგან.

ლუქსი 12: „*მისი თვალები ცეცხლს ალვით იყო; თავზე რამდენიმე დიადემა იყო; მას ჰქონდა დაწერილი სახელო, რომელიც არავინ იცის საკუთარი თავის გარდა;*»

ვიცოდეთ სცენის კონტექსტი, ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რომ "მისი თვალები" შედარებით "ცეცხლს ალ" უყურებს მისი რისხვის სამიზნეებს, ერთიანი

აჯანყებულები " საბრძოლველ და მოემზადნენ " გამოცხ.9:7-9, ე.ი. 1843. „ მის თავზე “ ნახმარი „ რამდენიმე დიადემის “ მნიშვნელობა მოცემული იქნება ამ თავის მე-16 სტროფში: ის არის „ მეფეთა მეფე და უფალთა უფალ “. მისი „ დაწერილი სახელი, რომელიც არავინ იცის საკუთარი თავის გარდა “ მიუთითებს მის მარადიულღვთაებრივ ბუნებაზე .

ლუქსი 13: „ და შემოესეს სისხლთ შეღებილ სამოსელს. მისი სახელა ღვთის სიტყვა. »

ეს „ სისხლანი სამოსი “ ორ რამეს ნიშნავს. პირველ არის მისი სამართლიანობა, რომელიც მან მოიპოვა საკუთარი „ სისხლს “ და ღვრით რჩეულთა გამოსასყიდად. მაგრამ მისი ნებაყოფლობით გაღებულ მსხვერპლ თავისი რჩეულს გადასარჩენად მოითხოვს მათი აგრესორებისა და მღევნელების სიკვდილს. მისი „ სამოსელი “ კვლავ „ სისხლთ “ იქნება დაფარული, მაგრამ ამჯერად ეს იქნება მისი მტრები, რომლებიც „ გადახვევენ ღვთის რისხვის ყურძნის საწნახელში “ ესაიას 63-ისა და გამოცხ. 14:17-დან 20-მდე. ეს სახელი „ ღვთის სიტყვა “ ცხადყოფს იესოს მიწიერი მსახურებისა და მისი გამოცხადების სასიცოცხლო მნიშვნელობას, რომლებიც თანმიმდევრულად იყო მოცემული დედამიწაზე და ზეციდან მისი აღდგომის შემდეგ. ჩვენი მხსნელი თავად ღმერთი იყო მიწიერი გარეგნობით დაფარული. მისი არჩეული ჩინოვნიკების მიერ მიღებულ მისი მუდმივი სწავლება განასხვავებს გადარჩენილ ბანაკსა და დაკარგულ ბანაკს შორის.

ლუქსი 14: „ ზეცაში მყოფი ლშქარი მას გაჰყვას თეორი ცხენებით, თეორეული, სუფთა, სუფთა თეორეული შემოსილი. »

გამოსახულება დიდებულია, სიწმინდის „ თეორი “ ახასიათებს ღვთის ბანაკის სიწმინდეს და ანგელოზთა სიმრავლეს, რომლებიც ერთგულები და რჩენენ. „ სელი “ ცხადყოფს მათ „ მართალ “ და წმინდა საქმეებს .

ლუქსი 15: „ მის პირიდან ბასრი მახვილი გამოვიდა ხალხების დასარტყმელად; ის მწყემსავს მათ რკინის კვერთხით; და ყოვლის შემძლე ღმერთის მძვინვარე რისხვის საწნახელს და აბიჯებს “.

„ ღვთის სიტყვა “ აღნიშნავდა ბიბლას, მის წმინდა „ სიტყვას “, რომელიც აერთიანებდა მის სწავლებას, რომელიც ხელმძღვანელობდა რჩეულს მის ღვთაებრივ ჭეშმარიტებაში. მისი დაბრუნების დღეს „ ღვთის სიტყვა “ „ ბასრი მახვილივით “ მოდის, რათა

მოკლეს თავისი მემბოხე, პროტესტი, მოღშქრე მტრები, რომლებიც მზად არიან დაღვარონ უკანასკნელი რჩეულს სისხლი. მისი მტრების განადგურება ანათებს გამოთქმას „იგი განაგებს მათ რკინის კვერთხით“, რაც ასევე მიუთითებს რჩეულთა მიერ განხორციელებულ სამსჯავროზე, რომლებიც გაიმარჯვებენ გამოცხადების 2:27-ის მიხედვით. ღვთაებრივი შურისძიების გეგმა, სახელწოდებით „როგელ“ გამოცხადების 14:17-დან 20-მდე აქ კვლავ დადასტურებულია. ეს თემა განვითარებულია ისა.63-ში, სადაც სულ აკონკრეტებს, რომ ღმერთი მოქმედებს მარტო, მასთან არცერთი ადამიანის გარეშე. მიზეზი ის არის, რომ უკვე სამოთხეში აყვანილი არჩეული ჩინოვნიკები არ ხედავენ იმ დრამას, რომელიც აჯანყებულებს ურტყამს.

ლექსი 16: „სამოსელზე და თემოზე ეწერა სახელი: მეფეთა მეფე და უფალთა უფალი.“

„ტანსაცმელი“ მიუთითებს ცოცხალი არსების ნამუშევრებზე და „ბარძაყი“ მიაწინებს მის ძალსა და ძალზე, რადგან მნიშვნელოვანი დეტალია ის, როგორც მხედარი, ხოლო ცხენზე დგომა, „ბარძაყის“ კუნთები. ადამიანების უმეტესობა გამოცდას ექვემდებარება და მოქმედებას შესაძლებელს ხდის თუ არა. მისი, როგორც ცხენოსნის იმიჯი წარსულში მნიშვნელოვანი იყო, რადგან ეს იყო მეომარი მებრძოლების გარეგნობა. დღეს ჩვენ დავგრძენია ამ გამოსახულების სიმბოლოკა, რომელიც გვეუბნება, რომ მხედარი არის მასწავლებელი, რომელიც დომინირებს ადამიანთა ჯგუფზე, რომელსაც სიმბოლოურად განასახიერებს ამხედრებული „ცხენი“. ის, რომლითაც იესო აღადგინა, ეხება მის რჩეულს, რომლებიც ამჟამად მიმოვანტულნი არიან მთელ დედამიწაზე. მისი სახელი „მეფეთა მეფე და უფალთა უფალი“ წარმოადგენს ჭეშმარიტ ნუგეშის საგანს მისი საყვარელი რჩეულსთვის, რომელიც ექვემდებარება დედამიწის მეფეებისა და ბატონების უსამართლო კარნახს. ეს თემა დაზუსტებას იმსახურებს. მიწიერი მეფობის მოდელი არ იყო შექმნილი ღვთის მიერ დამტკიცებულ პრინციპებით. მართლაც, ღმერთმა მიაწინა ისრაელს, მისი თხოვნის შესაბამისად, რომ ემართა დედამიწაზე მეფე, მე მოვიყვან ციტირებულს, „სხვა წარმართული ერების მსგავსად“, რომლებიც იმ დროს არსებობდნენ. ღმერთმა მხოლოდ მათი ბოროტი გულის თხოვნა უპასუხა. რადგან დედამიწაზე მეფეთა გან

საუკეთესო მხოლოდ „საზიზღარი“ არსებაა, რომელიც „*მკის იქ, სადაც არ დათესავს*“ და ის, ვინც ღმერთს იცნობს, არ ელოდება თავისი ხალხის მიერ დამხობას, სანამ თავად მოაწესრიგებს. იესოს მიერ წარმოდგენილ მოდელ გმობს იმ მოდელს, რომელიც დედამიწაზე თაობიდან თაობას გადაეცემა სულს, უმეცარი და ბოროტი ადამიანების მიერ. ღვთის ზეციურ სამყაროში ლდერი თავისი ხალხის მსახურია და მათგან იღებს მთელ დიდებას. სრულყოფილ ბედნიერების გასაღები იქ არის, რადგან არც ერთი ცოცხალ არსება არ იტანჯება მოყვასის გამო. თავისი დიდებული და ბრუნებისას იესო მოდის ბოროტი მეფეებისა და ბატონების განადგურების მიზნით და მათი ბოროტება, რომელსაც ისინი მიაწერენ მას იმით, რომ მათი მეფობა ღვთიური უფლებაა. იესო ასწავლს მათ, რომ ეს ასე არ არის; მათ, არამედ ადამიანთა მასებს, რომლებიც ამართლებენ მათ უსამართლობას. ეს არის ახსნა "ნიჭების იგავი", რომელიც შემდეგ სრულდება და გამოიყენება.

დაპირისპირების შემდეგ

ლუქსი 17: „*და ვიხილე მზეზე მდგარი ანგელოზი. და მან ხმამაღლს შესძახა და უთხრა ყველ ფრინველს, რომელიც ცის შუაგულში დაფრინავდა: მოდი, შეიკრიბეთ ღვთის დიდი ვახშამი.*“

იესო ქრისტე „*მიქაელ*“ მოდის ღვთაებრივი სინათლის მზის სიმბოლოს გამოსახულებით, რათა ებრძოლოს ცრუ ქრისტიანებს მზის ღმერთის თაყვანისმცემლებს, რომლებიც ამართლებენ იმპერატორ კონსტანტინე 1-ის მიერ დასვენების დღის შეცვლას. ქრისტე ღმერთთან დაპირისპირებისას ისინი აღმოაჩენენ, რომ ცოცხალ ღმერთი უფრო ძლიერია, ვიდრე მათი მზის ღმერთი. დიდი ხმით იესო ქრისტე იწვევს მტაცებელ ფრინველების შეკრებას.

შენიშვნა: კიდევ ერთხელ უნდა აღვნიშნო, რომ აჯანყებულებს არ სურთ მზის ღვთაების თაყვანისცემა შეგნებულ და ნებაყოფლობით, მაგრამ ისინი არ აფასებენ იმ ფაქტს, რომ ღმერთისთვის პირველ დღე, რომელსაც პატივს სცემენ ყოველვირეული დასვენებისთვის, ინარჩუნებს მისი წარმართობის სიბილწეს. წარსული დროის გამოყენება. ანალოგიურად, მათი არჩევანი ავლენს დიდზიზღს დროის წესრიგის მიმართ, რომელიც მან დააწესა დედამიწის შექმნის დასაწყისიდან. ღმერთი ითვლს დღეებს, რომლებიც აღინიშნება დედამიწის ბრუნვით მის ღერძზე. მისი ხალხის,

ისრაელისთვის ინტერვენციის დროს, მან გაიხსენა კვირის წესრიგი და დასახელ მეშვიდე დღე, რომელსაც ეწოდება "შაბათი". ბევრს სჯერა, რომ მათ შეუძლია ღმერთის გამართლება მათი გულწრფელობის გამო. არც გულწრფელობა და არც რწმენა არ არის ღირებულო მათთვის, ვინც ეჭვქვეშ აყენებს ღვთის მიერ მკაფიოდ გამოხატულ ჭეშმარიტებას. მისი ჭეშმარიტება ერთადერთი სტანდარტია, რომელიც საშუალებას აძლევს შერიგებას იესო ქრისტეს ნებაყოფლობით მსხვერპლისადმი რწმენით. შემოქმედი ღმერთის მიერ პირადი მოსაზრებები არ არის მოსმენილი ან აღიარებული, ბიბლია ადასტურებს ამ პრინციპს ესაიას 8:20-დან: „*კანონს და მოწმობას! თუ ასე არ ვიღ პარაკებთ, ხალხისთვის გათენება არ დადგება*“.

ღმერთმა მოამზადა ორი „*დღესასწაული*“: „*კრავის საქორწილო ვახშამი*“, რომლის სტუმრები თავად არიან რჩეულები ინდივიდუალურად, რადგან ისინი ერთობლივად წარმოადგენენ „*პატარძალს*“. მეორე „*ზეიმი*“ მაკაბრის ტიპისაა და მისი ბენეფიციარები არიან მხოლოდ „*მტაცებელი ფრინველები*“, ულვაშები, კონდორები, ბუდეები და ჟანრის სხვა სახეობები.

ლექსი 18: „*მეფეთ ხორცის ჭამა, მხედართმთავრების ხორცი, ძლევამოსილი კაცების ხორცი, ცხენების ხორცი და მათზე მკდომი, ყველს ხორცი, თავის უფალ და მონა, პატარა და დიდი.*“»

მთელი კაცობრიობის განადგურების შემდეგ აღარავინ დაჩება, ვინც სხეულებს მიწის ქვეშ დააყენებს და იერ.16:4-ის თანახმად, „*გავრცელდება, როგორც ნაგავი დედა მიწაზე*“. მოდი ვიპოვოთ მთელი ლექსი, რომელიც გვასწავლოს იმ ბედს, რომელსაც ღმერთი უტოვებს მათ, ვისაც ლნძღავს: „*ისინი სწეულებით მოკვდებიან; მათარ მიეცემა თცრემლები და დაკრძალვა; ისინი მიწაზე ნაგავივით იქნებიან; ისინი დაიღუპებიან მახვილთა და შიმშილთ; და მათი გვამები საკვები იქნება ცის ფრინველებისთვის და დედა მიწის მხეცებისთვის.*“ ამ მე-18 მუხლში სულწმიდის მიერ წარმოდგენილ ჩამოთვლს მიხედვით, სიკვდილს არავინ გაურბის. მახსოვს, რომ „*ცხენები*“ სიმბოლოა ხალხის, რომელსაც ხელმძღვანელობენ მათი სამოქალაქო და რელიგიური წინამძღოლები იაკობის 3:3-ის მიხედვით: „*თუცხენებს პირში ჩავსვამთ ნაკვთს ისე, რომ ისინი დაგვიმორჩილონ, ჩვენ ასევე მივმართავთ მათ მთელ სხეულს.*“»

ლექსი 19: „ და ვიხილუ მხეცი და დედა მიწის მეფეები და მათი ლშქარი შეკრებილ, რათა ებრძოლთ ცხენზე მჯდომისა და მისი ლშქრის წინააღმდეგ. »

ჩვენ ვნახეთ, რომ „ არმაგედონის ბრძოლს “ სულიერი იყო და დედა მიწაზე მისი ასპექტი შედგებოდა იესო ქრისტეს ყველ უკანასკნელ ჭეშმარიტი მონის სიკვდილს გამოცხადებაში. ეს გადაწყვეტილება მიიღეს იესო ქრისტეს და ბრუნებამდე და აჯანყებულები და რწმუნებულნი იყვნენ თავიანთ არჩევანში. მაგრამ მისი გამოყენების დროს, ცა გაიხსნა და გამოავლნა ღვთაებრივი შურისმაძიებელი ქრისტე და მისი ანგელოზური ჯარები. ამიტომ, ბრძოლს აღარ არის შესაძლებელი ვერავინ შეებრძოლუბა ღმერთს, როცა ის გამოჩნდება და შედეგი არის ის, რაც გამოგვიცხადა და მოცხ.6:15-17: „ დედა მიწის მეფეები, დიდებულები, მხედა რთმთავრები, მდიდრები, ძლევამოსილნი, ყველ მონა და თავისუფალნი გამოქვაბულუბსა და მთების კლდეებში იმალებოდნენ. და უთხრეს მთებსა და კლდეებს: და გვეციოთ და დგვეფარეთ ტახტზე მჯდომის პირისაგან და კრავის რისხვისაგან; რადგან და დგა მისი რისხვის დიდი დღე და ვინ შეიძლება და დგეს? » ბოლო კითხვაზე პასუხი ასეთია: არჩეული ჩინოვნიკები, რომლებიც აჯანყებულების მიერ მოკვლს აპირებდნენ; არჩეულნი განიწმინდნენ წმინდა შაბათის ერთგულებით, რომელიც წინასწარმეტყველებდა იესოს გამარჯვებას მის ყველ მტერზე და მის გამოსყიდულებზე.

ლექსი 20: „ და აიღეს მხეცი და მასთან ერთად ცრუწინასწარმეტყველო, რომელმაც მოახდინა ნიშნები მის წინაშე, რომლთაც აცდუნა ისინი, ვინც აიღო მხეცის ნიშანი და თავიანთი სცა მის ხატს. ორივე ცოცხლად ჩააგდეს ცეცხლთა და გოგირდით და მწვარტბაში. »

ყურადღება! სული გვიჩვენებს ბოლოსამსჯავროს საბოლოო ბედს, რადგან ღმერთი ამზადებს მას " მხეცისთვის და ცრუწინასწარმეტყველოსთვის ", ანუ კათოლიკური სარწმუნოებისა და პროტესტანტული სარწმუნოებისთვის, რომლებსაც შეუერთდნენ ცრუ ადვენტისტები 1994 წლდან. გოგირდი “ და ფარავს დედა მიწას მხოლოდ მეშვიდე ათასწლეულის ბოლოს, რათა გაანადგუროს და მოსპოს ცოდვილები, საბოლოოდ უკანასკნელ განკითხვის შემდეგ. ეს ლექსი გვიჩვენებს ჩვენი შემოქმედი ღმერთის სრულყოფილ

სამართლიანობის მშვენიერ გრძნობას. ის ადგენს განსხვავებას რეალურ დამნაშავეებსა და მსხვერპლებს შორის, რომლებიც მოტყუებულნი არიან, მაგრამ დამნაშავეები არიან, რადგან ისინი პასუხისმგებელი არიან თავიანთ არჩევანზე. რელიგიური მმართველები „ცოცხლდ აგდებულნი ცეცხლს ტბაში“, რადგან გამოცხადების 14:9-ის თანახმად, მათ აღძრას დედამიწის კაცები და ქალები პატივი სცენ „მხეცის ნიშანს“, რომლის სასჯელც გამოცხადდა.

ლუქსი 21: „და დაწარჩენები დახოცეს მახვილთ, რომელც გამოვიდა ცხენზე მჯდომის პირიდან; და ყველ ფრინველ კმაყოფილ იყო თავისი ხორცი“

ეს „სხვები“ ეხება არაქრისტიანებს ან არამორწმუნე ადამიანებს, რომლებიც მიჰყვებოდნენ საერთაშორისო მოძრაობას და ემორჩილებოდნენ საერთო ბრძანებას ქრისტიანი რელიგიური მემბოხეების მიერ განხორციელებულ ქმედებებში პირადი ჩარევის გარეშე. ისინი არ არიან დაფარული იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ სისხლს სიმართლთ, ისინი ვერ გადაურჩებიან ქრისტეს დაბრუნებას, მაგრამ მაინც იხოვებიან მისი სიტყვით, რომელც სიმბოლოა "მის პირიდან გამოსული მახვილთ". ეს დაცემული არსებები, რომლებიც ჭეშმარიტი ღმერთის გამოჩენის თვითმხილველი არიან, მივლენ უკანასკნელ სამსჯავროზე, მაგრამ ისინი არ განიცდიან ტანჯვას აჯანყებაში აქტიური დიდი რელიგიური დამნაშავეებისთვის განკუთვნილ „ცეცხლვანი ტბის“ ხანგრძლივი სიკვდილს გამო. დიდი შემოქმედი ღმერთის, დიდი მსაჯულის დიდებასთან დაპირისპირების შემდეგ, ისინი მოულოდნელ დგანადგურდებიან.

გამოცხადება 20:

მეშვიდე ათასწლეულის ათასი წელი და ბოლო განაჩენი

ეშმაკის სასჯელო

მუხლო 1: „მაშინ ვიხილუ ზეციდან ჩამომავალი ანგელოზი, რომელსაც ხელში უძირო ორმოს გასაღები და დიდი ჯაჭვი ჰქონდა.“

„ანგელოზი“ ან ღმერთის მაცნე „ჩამოდის ზეციდან“ დედამიწაზე, რომელც მოკლებულია მიწიერი, ადამიანური და ცხოველური ცხოვრების

ყველ ფორმას, აქ იღებს თავის სახელს „უფსკრულს“, რაც მას აღნიშნავს დაბ.1:2-ში. "გასაღები" ხსნის ან ხურავს წვდომას ამ უკაცრიელ მიწაზე. და „დიდი ჯაჭვი“, რომელიც „მის ხელშია“ გვამღვს საშუალებას გავიგოთ, რომ ცოცხალ არსება მიჯაჭვული იქნება უკაცრიელ დედამიწაზე, რომელიც გახდება მისი ციხე.

ლექსი 2: „დაიჭირა დრაკონი, უძველესი გველი, რომელიც არის ეშმაკი და სატანა, და შეებოჭა იგი ათასი წლის განმავლობაში.“

გამოთქმები, რომლებიც აღნიშნავს „სატანას“, მემამბოხე ანგელოზს, გამოცხადების 12:9-ში კვლავ აქ არის მოყვანილი. ისინი გვახსენებენ მის ძალაზე და ღვთისმეტყველების მისი მემამბოხე ხასიათით გამოწვეულ ტანჯვაზე; ფიზიკური და მორალური ტანჯვა და ტკივილი, რომელსაც აკისრებენ ადამიანებს დომინატორები, ექვემდებარება მის შთაგონებებსა და გავლენებს, რადგან ისინი ისეთივე ცუდები იყვნენ, როგორც ის იყო. როგორც "დრაკონი" ის ხელმძღვანელობდა წარმართულ იმპერიულ რომს და როგორც "გველი", პაპის ქრისტიანული რომი, მაგრამ რეფორმაციის დროს ნიღბების გარეშე, ის კვლავ იქცეოდა როგორც "დრაკონი", რომელსაც ემსახურებოდნენ შეიარაღებულ კათოლიკური და პროტესტანტული ლეგები და "დრაკონადები". "ლუი XIV-ის დემონური ანგელოზების ბანაკიდან" სატანა "ერთადერთია გადარჩენილი, რომელიც ელოდება თავის გამომსყიდველ სიკვდილს ბოლო განკითხვისას, ის და რჩება ცოცხალ კიდევ ერთი "ათასი წელი" იზოლირებულ, ყოველგვარი კონტაქტის გარეშე, ნებისმიერ არსებასთან, დედამიწაზე, რომელსაც აქვს გახდეს უფორმო და უდაბნო ციხე, ცარიელი, დასახლებული მხოლოდად ადამიანებისა და ცხოველების ცხედრებითა და ძვლებით.

უფსკრულს ანგელოზი უკაცრიელ მიწაზე: და მღუპველი Rev.9:11.

ლექსი 3: "მან ჩააგდო იგი უძირო ორმოში, და ხურა და დალუქა მის ზემოთ შესასვლელი, რათა აღარ მოეტყუებინა ერები, სანამ ათასი წელი არ შესრულდებოდეს. ამის შემდეგ ის ცოტა ხნით უნდა გაიხსნას." »

მოცემული გამოსახულება ზუსტია, სატანა მოთავსებულია უკაცრიელ დედამიწაზე საფარქვეშ, რომელიც ხელს უშლის მას სამოთხეში წვდომაში; რათა

ის აღმოჩნდეს ადამიანური ნორმის შეზღუდვის ქვეშე მყოფი, რომლის დანაკარგიც მან გამოიწვია ან წაახალსა. სხვა ცოცხალ არსებები, ციური ანგელოზები და ადამიანები, რომლებიც თავის მხრივ ანგელოზებადიქცნენ, მის მაღლ არიან, სამოთხეში, სადაც მას აღარაქვს წვდომა ცოდვასა და სიკვდილზე იესო ქრისტეს გამარჯვების შემდეგ. მაგრამ მისი მდგომარეობა გაუარესდა, რადგან მას აღარ ჰყავს არც კომპანია, არც ანგელოზი, არც კაცი. სამოთხეში არიან „ერები“; რომლებსაც ეს ლექსი მოჰყავს „დედამიწის“ ხსენების გარეშე. ეს იმიტომ ხდება, რომ ამ ერების გამოსყიდულები ყველ ზეცაში არიან ღვთის სასუფეველში. ამგვარად ვლენდება „ჯაჭვის“ როლი; ეს აიძულებს მას მარტო და იზოლირებულად დარჩეს დედამიწაზე. ღვთაებრივ პროგრამაში ეშმაკი დარჩება ტყვედ "ათსი წლის განმავლობაში", რომლის დასასრულს ის განთავისუფლდება, ექნება წვდომა და კონტაქტი ბოროტ მკვდრებთან, რომლებიც აღდგებიან მეორე აღდგომაში, ბოლო "მეორე სიკვდილსთვის". განაჩენი დედამიწაზე, რომელიც შემდეგ, მომენტალურად, კვლავ დასახლება. ის კიდევ ერთხელ დაიმორჩილებს მსჯავრდებულ მეთამბოხე ერებს გამოსყიდულ წმიდა ანგელოზებისა და იესო ქრისტეს დიდ მსაჯულთან ბრძოლის ამომცდელობებში.

გამოსყიდული მსაჯული ბოროტი

ლექსი 4: „და ვიხილუ ტახტები; და იქ მსხდომთ მიეცათ განსჯის ძალა. და ვიხილუ სულები, რომელთაც თავი მოკვეთეს იესოს მოწმობის გამო და ღვთის სიტყვის გამო, და მათ ვინც არ სცემდნენ თავიანთ მხედს და მის ხატებას და არ მიიღეს ნიშანი შუბლზე და მათზე. ხელები. ისინი გაცოცხლდნენ და ქრისტესთან ერთად მფობდნენ ათსი წელი.“

„მათ ვინც ტახტზე ზის“ აქვს სამეფო „ძალა უფლება“ განსაჯოს. ეს არის მნიშვნელოვანი გასაღები იმ მნიშვნელობის გასაგებად, რომელსაც ღმერთი ამლევს სიტყვას „მეფეს“. ახლ, თავის სამეფოში, იესო ქრისტე „მიქაელში“, ღმერთი უზიარებს თავის განაჩენს მიწიდან გამოსყიდულ ყველ თავის ადამიანურ ქმნილებას. მიწიერი და ზეციური ბოროტების განაჩენი იქნება კოლექტიური და გაზიარებულ ღმერთთან. ეს არის გამოსყიდულ არჩეულთა მეფობის ერთადერთი ასპექტი. ბატონობა და ცულა არა რჩეულთა კატეგორიისთვის, არამედ ყველსთვის, და სული გვახსენებს, რომ დედამიწაზე

განვლოლდროში იყო პირველი საშინელი მკვლელობის დევნა, რომელსაც ის ციტირებს: „მათ სულში, რომლებსაც თავი მოკვეთეს, რადგან იესოს მოწმობისა და ღვთის სიტყვის გამო“; პავლე ერთ-ერთი მათგანი იყო. ამგვარად, სული აღვიძებს რომაულ წარმართობის ქრისტიან მსხვერპლს და რომაულ პაპის შეუწყნარებელი სარწმუნოებას, რომელიც მოქმედებდა 30-დან 1843 წლამდე. შემდეგ ის მიზნად ისახავს უკანასკნელ რჩეულებს, რომლებსაც სიკვდილთ ემუქრება აპოს "დედამიწიდან ამომავალი მხეცი".13: 11 . -15, დედამიწის დროის ბოლოსათვის; 2029 წლს განმავლობაში 2030 წლს პასექის წინა გაზაფხულს პირველდღემდე.

მეშვიდე საყვირის "გამოცხადების თანახმად,, დაღა მკვდრების განსჯის დრო " და ეს არის ამ მე-4 მუხლში მოყვანილი „ათასი წლს“ დროის სარგებლობა. იყოს ოკუპაცია გამოსყიდულთა, რომლებიც შევიდნენ ღვთის ზეციურ მარადისობაში. მათ მოუწევთ ბოროტი ადამიანებისა და დაცემული ზეციური ანგელოზების „განსჯა“. პავლე ამბობს 1 კორ.6:3-ში: „არ იცით, რომ ანგელოზებს განვსჯით? და კიდევ რამდენად არ უნდა ვიმსჯელოთ ამ ცხოვრების შესახებ?“

მეორე აღდგომა და ცემული აჯანყებულების თვის

მუხლი 5: „და ნარჩენი მკვდრები არ გაცოცხლდნენ, სანამ ათასი წელი არ დასრულდებულს. ეს არის პირველი აღდგომა. »

გაუფრთხილდითხა ფანგს! ფრაზა " სხვა მკვდრები არ გაცოცხლდნენ სანამ, სანამ ათასი წელი არ დასრულდებულს " წარმოადგენს ფრჩხილს და მის შემდეგ გამოთქმას " ეს არის პირველი აღდგომა ", ეხება პირველ მკვდრებს მკვდრეთით აღდგომილ ქრისტეში. ათასი წელი “, ციტირებულია. ფრჩხილები დასახელების გარეშე იწვევს მეორე " აღდგომის " გამოცხადებას, რომელიც დაცულია ბოროტი მკვდრებისთვის, რომლებიც აღდგებიან " ათასი წლს " ბოლოს ბოლო განკითხვისთვის და " ცეცხლსა და გოგირდის ტბის " სასიკვდილო სასჯელისთვის ; რომელიც ასრულებს " მეორე სიკვდილს ".

მუხლი 6: „ნეტარ და წმიდა არიან ისინი, ვინც პირველ აღდგომას ეზიარებიან! მეორე სიკვდილს არ აქვს ძალა მათზე; მაგრამ ისინი იქნებიან ღვთისა და ქრისტეს მღვდლები და მეფობენ მასთან ერთად ათასი წელი. »

ეს მუხლო ძალან მარტივად აჯამებს ღვთის გამოცხადებულ სამართლან განაჩენს. ნეტარება მიმართავს ჭეშმარიტ რჩეულებს, რომლებიც მონაწილეობენ "ათასი წლის" დასაწყისში "ქრისტეში მკვდრეთით აღდგომაში". ისინი არ გამოვლენ სამსჯავროზე, არამედ თავად იქნებიან მსაჯულები ღვთის მიერ ორგანიზებულ სამსჯავროში, ზეცაში, „ათასი წლის განმავლობაში“. "ათასი წლის" გამოცხადებულ "მეფობა" მხოლოდ მოსამართლის საქმიანობის "მეფობაა" და შემოიფარგლება ამ "ათასი წლით". მარადისობაში შესვლის შემდეგ, რჩეულებს არ უნდა ეშინოდეთ ან განიცადონ „მეორე სიკვდილი“, რადგან პირიქით, სწორედ ისინი აიძულებენ ბოროტ მკვდრებს, რომლებიც განიკითხებიან. ჩვენ ვიცით, რომ ესენი არიან ყველზე დიდი და ყველზე ბოროტი, სასტიკი და მკვლელ რელიგიური დამნაშავეები. არჩეულმა მოსამართლეებმა უნდა დაადგინონ ტანჯვის ხანგრძლივობა, რომელიც უნდა განიცადოს თითოეულმა არსებამ ინდივიდუალურად "მეორე სიკვდილს" განადგურების პროცესში, რომელსაც არაფერი აქვს საერთო ამჟამინდელ პირველ მიწიერ სიკვდილთან. რადგან შემოქმედი ღმერთი ამლევს ცეცხლს მისი დამლუპველი მოქმედების ფორმას. ცეცხლი არ მოქმედებს ციურ სხეულებზე და ღვთის მიერ დაცულ მიწიერ სხეულებზე, როგორც დანიელს სამი თანამგზავრის გამოცდილება ადასტურებს დანიელს 3-ში. ბოლო განსჯისთვის, აღდგომის სხეული განსხვავებულ დრეაგირებს ამჟამინდელ მიწიერ სხეულებსგან. მარკოზის 9:48-ში იესო გვამცნობს თავის განსაკუთრებულობას და ამბობს: „სადაც მათი ჭია არკვდება და სადაც ცეცხლი არჩაქრება“. ისევე, როგორც დედამიწის ჭიის სხეულის რგოლები რჩება ინდივიდუალურად დანიმაცირი, დაწყევლილ სხეული ექნება სიცოცხლეს უკანასკნელ ატომამდე. ამიტომ მათი მოხმარების სიჩქარე დამოკიდებული იქნება წმიდა მსაჯულებისა და იესო ქრისტეს მიერ გადაწყვეტილ ტანჯვის ხანგრძლივობაზე.

საბოლოო და პირისპირება

ლუქსი 7: „როდესაც დასრულდება ათასი წელი, სატანა განთავისუფლდება თავისი ციხიდან.“

"ათასი წლის" ბოლოს, მცირე ხნით, ის კვლავ იპოვის კომპანიას. ეს არის მეორე "აღდგომის" მომენტი, რომელიც განკუთვნილია მიწიერი მემბოხეებისთვის.

ლექსი 8: „ და გამოვა, რათა მოატყუოს ხალხები, რომლებიც არიან დედამიწის ოთხ კუთხეში, გოგი და მაგოგი, რათა შეკრიბოს ისინი საომრად მათი რიცხვი ზღვის ქვიშას ჰგავს.“

ეს კომპანია არის „ერები“, რომლებიც აღდგენენ მთელ დედამიწაზე, რაც მითითებულია „ოთხი კუთხის“ ფორმულთ . დედამიწის ” ან ოთხი კარდინალური წერტილი, რომლებიც მოქმედებას ანიჭებენ უნივერსალურ ხასიათს. ასეთ შეკრებას არაფერი აქვს შედარება, გარდა ომის სტრატეგიის დონეზე, მსგავსება მესამე მსოფლო ომის კონფლიქტთან Rev.9:13-ის „ მეთქვსე საყვირთან “. სწორედ ამ შედარებას უბიძგებს ღმერთს, რომ საბოლოო განკითხვისას შეკრებილებს დაარქვას სახელები „გოგი და მაგოგი“, რომელიც თავდაპირველად იყო ციტირებული ეზეკ.38:2-ში, მანამდე კი დაბ.10:2-ში, სადაც „მაგოგი“ არის იაფეთის მეორე ვაჟი.; მაგრამ მცირე დეტალ ავლენს ამ მოწოდების მხოლოდ შედარებით ასპექტს, რადგან ეზეკიელში მაგოგი არის გოგის ქვეყანა და ის აღნიშნავს რუსეთს, რომელიც მესამე მსოფლო ომის დროს ამოქმედებს ყველ დროის უდიდეს ჯარისკაცს. ომის ისტორია; რაც ამართლებს მის უზარმაზარ გაფართოებას და დასავლეთ ევროპის კონტინენტის მიწების სწრაფ დაპყრობას.

სული მათა და რებს „ ზღვის ქვიშას “, რითაც ხაზს უსვამს უკანასკნელ განაჩენის მსხვერპლთა რიცხვის მნიშვნელობას. ეს ასევე არის მინიშნება მათი დამორჩილების შესახებ ეშმაკისა და მისი ადამიანური აგენტებისადმი, რომლებიც გამოვლენილია გამოცხადების 12:18 ან 13:1-ში (დამოკიდებულია ბიბლიურ ვერსიაზე): „დრაკონზე“ საუბრისას ვკითხულობთ: „და იღა ქვიშაზე . ზღვის.“

გამოუსწორებელი მეამბოხე, სატანა კვლავ იწყებს იმედს, რომ შეძლებს ღვთის არმიის დამარცხებას და აცდუნებს სხვა მსჯავრდებულებს და არწმუნებს მათ ბრძოლაში ღმერთთან და მის რჩეულებთან.

ლექსი 9: „ და ავიდნენ დედამიწის ზურგზე და შემოეხვივნენ წმინდანთ ბანაკს და საყვარელ ქალქს. მაგრამ ციდან ცეცხლო გადმოვიდა და შთანთქა ისინი. » მაგრამ მიწის დაპყრობა აღარაფერს ნიშნავს, როცა მოწინააღმდეგის ხელში ჩაგდება არ შეგვიძლია, რადგან ის ხელშეუხებელი გახდა; დანიელს თანამებრძოლების მსგავსად, მათ ვერც ცეცხლო და ვერაფერი ვერ დააზარალებს. და

პირიქით, „ცეცხლო ზეციდან“ ურტყამს მათ „წმინდანთა ბანაკშიც“, რომელზედაც მას არანაირი გავლენა არ აქვს. მაგრამ ეს ცეცხლო „შთანთქავს“ ღვთის მტრებს და მის რჩეულებს. ზაქარიას მე-14-ში სული წინასწარმეტყველებს ორ ომს, რომლებსაც ერთმანეთისგან „ათას წელიწადი“ აშორებს. ის, რაც წინ უსწრებს და სრულდება "მეექვსე საყვირით" წარმოდგენილია 1-დან 3-მდე მუხლებში, დანარჩენი ეხება მეორე ომს, რომელიც ჩატარდა უკანასკნელი განკითხვის უამს და მის შემდეგ, ახალ დედამიწაზე და მყარებულ საყოველთაო წესრიგს. მე-4 მუხლში წინასწარმეტყველება იწვევს ქრისტეს და მის რჩეულთა დედამიწაზე დაშვებას შემდეგი სიტყვებით: „მისი ფეხები დადგება იმ დღეს ზეთისხილს მთაზე, რომელიც არის იერუსალიმის მოპირდაპირე მხარეს, აღმოსავლეთის მხარეს; ზეთისხილს მთა გაიყოფა შუაზე, აღმოსავლეთით და დასავლეთით და წარმოიქმნება ძალთან დიდი ხეობა: მთის ნახევარი ჩრდილოეთისკენ დაიხევს, ნახევარი სამხრეთისაკენ. » ამგვარად იდენტიფიცირებულ და განლაგებულა უკანასკნელი განკითხვის წმინდანთა ბანაკი. მოდით აღვნიშნოთ, რომ მხოლოდ ციური „ათასი წლის“ დასასრულს, იესოს „ფეხები“ „დაადგება“ დედამიწაზე, „ზეითუნის მთაზე, რომელიც იერუსალიმის მოპირდაპირეა, აღმოსავლეთის მხარეს“. . არასწორი ინტერპრეტაციით, ამ მუხლმა წარმოშვა მცდარი რწმენა იესო ქრისტეს მიწიერი მეფობის შესახებ „ათასწლეულში“.

ლუქსი 10: „და ეშმაკი, რომელმაც აცდუნა ისინი, ჩააგდეს ცეცხლსა და გოგირდის ტბაში, სადაც არის მხეცი და ცრუწინასწარმეტყველო. და იტანჯებიან დღე და ღამე უკუნითი უკუნისამდე. »

დადგა დრო, განვახორციელოთ რელიგიური მემამბოხეების განაჩენი, რომელიც გამოვლინდა 19:20-ში. ამ ლუქსის განცხადების თანახმად, „ეშმაკი, მხეცი და ცრუწინასწარმეტყველო“ ერთად არიან „ცოცხლად ჩაყრილნი ცეცხლსა და გოგირდის ტბაში“; რაც გამოწვეულია „ზეციდან ცეცხლს“ მოქმედებით, რომელსაც დაემატა. ეს არის მიწისქვეშა გამდნარი მაგმა, რომელიც გამოიყოფა დედამიწის ქერქის მოტეხილობების შედეგად პლანეტის მთელ ზედაპირზე. შემდეგ დედამიწა იღებს „მზის“ სახეს, რომლის „ცეცხლო“ შთანთქავს აჯანყებულთა ხორცს, ისინი თავად არიან ღვთის მიერ შექმნილი მზის თაყვანისმცემლები (უგონო, მაგრამ დამნაშავენი). სწორედ ამ ქმედებით განიცდიან მიწიერი და

ზეციური და მნაშავეები გამოცხადების 9:5-6-დან ნაწინასწარმეტყველები „*მეორე სიკვდილს*“ „*ტანჯვას*“ . ცრუ და სვენების დღისადმი მიცემულმა უსამართლო მხარდაჭერამ გამოიწვია ეს საშინელო და სასრულო. რადგან მსჯავრდებულთა საბედნიეროდ, რაც არ უნდა ხანგრძლივი იყოს, „*მეორე სიკვდილსაც*“ აქვს დასასრული. და გამოთქმა „*უკუნითი უკუნი სამდე*“ არ ვრცელდება თვით „*ტანჯვაზე*“ , *არამედ, ცეცხლს*“ და მღუპველშედეგებზე , რომელიც იწვევს მათ, რადგან ეს ის შედეგები იქნება საბოლოო და მარადიული.

ბოლო განსჯის პრინციპები

ლუქსი 11: „*მაშინ ვიხილუ დიდი თეთრი ტახტი და მასზე მჯდომი. დედა მიწა და ცა გაიქცა მისი სახიდან და ადგილი არ იყო მათთვის.*”

„*თეთრი*“, მისი „*დიდი ტახტი*“ არის სრულყოფილ და სუფთა და წმინდა პერსონაჟის გამოსახულება ღმერთის შემოქმედისა და სიცოცხლისა და საგნისა. მისი სრულყოფილება ვერ მოითმენს „*დედა მიწის*“ არსებობას მის განადგურებულ და მოხმარებულ ასპექტში, რაც მას ბოლო განაჩენმა მისცა. გარდა ამისა, ყველ წარმოშობის ბოროტმოქმედი განადგურდა, სიმბოლოების დრო დასრულდა და ციურ სამყაროს და მის მილარდობით ვარსკვლავს არსებობის საფუძველ ადარ აქვს; მაშასადამე, ჩვენი მიწიერი განზომილების „*ცა*“ და ყველ ფერი, რაც მას შეიცავს, აღმოიფხვრება, გაქრება არაფრად. მარადიულდღეში მარადიული სიცოცხლს დროა.

ლუქსი 12: „*და ვიხილუ მკვდარი, დიდი და პატარა, ტახტის წინ მდგარი. წიგნები გაიხსნა. და გაიხსნა კიდევ ერთი წიგნი, რომელიც არის სიცოცხლს წიგნი. და მკვდრები განიკითხნენ თავიანთი საქმეების მიხედვით, ამ წიგნებში ჩაწერილს მიხედვით.*»

ეს " *მკვდრები* ", რომლებიც დამნაშავედ ცნეს, აღდგნენ საბოლოო განაჩენისთვის. ღმერთი არავისთვის გამოწაკლოსს არ აკეთებს, მისი სამართლიანი განაჩენი გავლენას ახდენს " *დიდებზე* " და " *პატარებზე* ", მდიდრებზე და ღარიბებზე და აკისრებს მათ იგივე ბედს, სიკვდილს, ცხოვრებაში პირველ და, თანასწორუფლებიან.

ეს მუხლები, რომლებიც მოჰყვება, გვაწვდის დეტალურ უკანასკნელ განაჩენის მოქმედების შესახებ. უკვე ნაწინასწარმეტყველებია დან.7:10-ში, ანგელოზთა ჩვენებების „*წიგნები*“ „*ღიჶა*“ და ამ უხილვმა მოწმეებმა აღნიშნეს მსჯავრდებულების

მიერ ჩადენილ შეცდომები და დაწაშაულები და არჩეულთა და იესო ქრისტეს მიერ ყოველ შემთხვევის განკითხვის შემდეგ, საბოლოო შეუქცევადი საბოლოო განაჩენი ერთხმად იქნა მიღებული. საბოლოო განაჩენის გამოტანისას გამოტანილ განაჩენი აღსრულდება.

ლუქსი 13: „ზღვამ მისცა მასში მყოფი მკვდრები, სიკვდილმა და ჯოჯობეთმა გასცეს მათში მყოფი მკვდრები; და თითოეული განიკითხა თავისი საქმეების მიხედვით.»

ამ მუხლში განსაზღვრული პრინციპი ეხება ორივე აღდგომას. „მკვდარი“ ქრება „ზღვაში“ ან „ხმელთზე“; სწორედ ეს ორი შესაძლებლობაა მითითებული ამ ლუქსში. მოდით აღვნიშნოთ ფორმა „ჰქონდა“, რომლითაც წარმოიქმნება ერთეული „დედამიწა“. მართლაც, ეს სახელი გამართლებულია, რადგან ღმერთმა ცოდვილად მიიჩნა განუცხადა: „მტვერი ხარ და მტვერში დაბრუნდები“ და ბ.3:19-ში. მაშასადამე, „ჰქონდა“ არის „დედამიწის“ „მტვერი“. სიკვდილმა ხანდახან ცეცხლში შთანთქა და მიიანები, რომლებიც, შესაბამისად, არ „აბრუნებენ მტვერს“ ჩვეულებრივი დაკრძალვის რიტუალს მიხედვით. ამიტომაც, ამ შემთხვევის გამოკლებით, სული აკონკრეტებს, რომ „სიკვდილ“ თავისთავად დააბრუნებს მათ, ვინც დაარტყანებისმიერი ფორმით; ბირთვული ცეცხლით გამოწვეული დაშლს გაგებით, რომელიც არ ტოვებს მთლიანად დაშლილად მიიანის სხეულს კვალს.

ლუქსი 14: „და სიკვდილ და ჯოჯობეთი ჩააგდეს ცეცხლს ტბაში. ეს არის მეორე სიკვდილი, ცეცხლს ტბა.»

„სიკვდილ“ იყო პრინციპი, რომელიც აბსოლუტურად ეწინააღმდეგებოდა სიცოცხლს პრინციპს და მისი მიზანი იყო აღმოფხვრა არსებები, რომელთა ცხოვრებისეული გამოცდილება განიხილებოდა და დაგმოღმერთის მიერ. ცხოვრების ერთადერთი მიზანია წარუდგინოს ღმერთს ახალი კანდიდატი მარადიული მეგობრების შესარჩევად. ეს არჩევანი რომ შედგა და ბოროტები განადგურდნენ, „სიკვდილს“ და „დედამიწას“ „მკვდრები ჰყავდა“ არსებობის საფუძველი აღარ აქვთ. ამ ორი ნივთის დამანგრეველ პრინციპები თავად ღმერთმა განადგურა. „ცეცხლს ტბის“ შემდეგ იქმნება ოთახი სიცოცხლისთვის და ღვთაებრივი შუქისთვის, რომელიც ანათებს მის არსებებს.

ლექსი 15: „ ვინც არ იპოვეს სიცოცხლის წიგნში ჩაწერილ, ჩააგდეს ცეცხლის ტბაში“. »

ეს ლექსი ამას ადასტურებს, ღმერთმა ჭეშმარიტად დააყენა ადამიანის წინაშე მხოლოდ ორი გზა, ორი არჩევანი, ორი ბედი, ორი ბედი (კან. 30:19). არჩეულთა სახელები ღმერთმა იცოდა სამყაროს დაარსებიდან ან უფრო შორს, მისი პროექტის პროგრამიდან, რომელიც მიზნად ისახავდა კომპანიისთვის თავისუფალ და დამოუკიდებელ არსებების მიწოდებას. ეს არჩევანი მას ხორციელ ტანჯვის ფასად და უჯდებოდა, მაგრამ სიყვარულის სურვილი შიშზე მეტი იყო, მან წამოიწყო თავისი პროექტი და წინასწარ იცოდა ზეციური ცხოვრებისა და მიწიერი ცხოვრების ჩვენი ისტორიის დეტალური შესრულება. მან იცოდა, რომ მისი პირველი არსება ერთ დღეს მისი მოკვდავი მტერი გახდებოდა. მაგრამ მან მას, მიუხედავად ამ ცოდნისა, მისცა ყველ შანსი, დაეტოვებინა თავისი პროექტი. მან იცოდა, რომ ეს შეუძლებელი იყო, მაგრამ დაუშვა. ამგვარად მან იცოდა რჩეულთა სახელები, მათი ქმედებები, მათი მთელი ცხოვრების ჩვენება და ხელმძღვანელობდა და მიჰყავდა თითოეულს თავის დროზე და ეპოქაში. ღმერთისთვის მხოლოდ ერთი რამ არის შეუძლებელი: გაოცება.

მან ასევე იცოდა გულრილი, მემბოხე, კერპთაყვანისმცემელი არსებების სიმრავლის სახელები, რომლებიც ადამიანის გამრავლების პროცესმა შექმნა. 19:19-20-ში გამოცხადებულ ღვთის განაჩენის განსხვავება ეხება მის ყველ ქმნილებას. ზოგიერთი მათგანი, ვინც ნაკლებად და მნაშავეა, მოკლავს „ღვთის სიტყვით“ ისე, რომ არ განიცადოს „მეორე სიკვდილის ცეცხლის ტანჯვა“, რომელიც განკუთვნილია მხოლოდ ქრისტიანი და ებრაელი რელიგიური დამნაშავეებისთვის. მაგრამ მეორე „აღდგომა“ ეხება დედამიწაზე დაბადებულ ყველ მის ადამიანურ ქმნილებას და ზეცაში შექმნილ ანგელოზებს, რადგან ღმერთმა განაცხადა რომ. 14:11-ში: „რადგან დაწერილია, როგორც ცოცხალ ვარ, ამბობს უფალ, ყოველი მუხლო მოიხარებს ჩემს წინაშე. და ყოველი ენა აღიღებს ღმერთს“.

გამოცხადება 21: განდიდებული ახალი
იერუსალიმის სიმბოლო

მუხლო 1: „*მაშინ ვიხილუ ახალ ცა და ახალ მიწა; რადგან გაქრა პირველი ცა და პირველი მიწა და აღრიყო ზღვა.*»

ათასწლეულს ბოლოს ახალი მრავალგანზომილებიანი წესრიგის დამყარებით შთაგონებული გრძნობებს . ამ წუთიდან დრო აღრიქნება და თვლო, ყველფერი რაც ცოცხლობს უსასრულო მარადისობაში შედის. ყველფერი ახალა ან უფრო ზუსტად განახლებულია. ცოდვის ეპოქის „*ცა და დედამიწა*“ *გაქრა* და „*სიკვდილს*“ სიმბოლო „*ზღვა*“ აღარ არის. როგორც შემოქმედმა, ღმერთმა შეცვალ პლანეტა დედამიწის გარეგნობა, გაქრა ყველფერი, რაც რისკს ან საფრთხეს წარმოადგენდა მისი მცხოვრებლებისთვის; ასე რომ აღარც ოკეანეები, აღარც მთები ციცაბო კლდოვანი მწვერვალებით. იქცა პირველი „*ედემის*“ მსგავსი დიდი ბაღი, სადაც ყველფერი დიდება და მშვიდობაა; რაც და დასტურდება რევ.22.

მუხლო 2: „*და ვიხილუ წმიდა ქალქი, ახალი იერუსალიმი, ზეციდან ღვთისგან ჩამოშვალ, ქმრისთვის შემკული პატარძალივით მომზადებული.*»

წმინდა ქალქი “ დასახელებული მიწიდან , როგორც გამოცხ.11:2-ში, „*ახალი იერუსალიმი*“, იესო ქრისტეს „*პატარძალი*“ მისი „*ქმარი*“. ის „*ჩამოდის ზეციდან*“, ღვთის სასუფეველდან, სადაც შემოვიდა და ბრუნებისას თავისი მაცხოვრის დიდებით. შემდეგი იგი პირველად დაეშვა დედამიწაზე ზეციური სამსჯავროს " *ათასი წლის* " ბოლოს ბოლო სამსჯავროზე. რის შემდეგაც, სამოთხეში და ბრუნების შემდეგ, იგი დაელოდა სანამ „*ახალი ცა და ახალი მიწა*“ მზად იქნებოდა მის მისაღებად. გაითვალისწინეთ, რომ სიტყვა „*ზეცა*“ არის მხოლოებით რიცხვში, რადგან ის იწვევს სრულყოფილ ერთობას, მრავლობით რიცხვის „*ზეცას*“ საპირისპიროდ , რომელიც დაბადება 1:1-ში

გვთავაზობდა ციური არსებების ორ დაპირისპირებულ ბანაკად დაყოფას.

მუხლო 3: „და გავიგონე დიდი ხმა ტახტიდან, რომელიც ამბობდა: აჰა, ღვთის კარავი კაცებთან ერთად ის იცხოვრებს მათთან და ისინი იქნებიან მისი ხალხი და თვითღმერთი იქნება მათთან.“

"ახალ დედა მიწა" მიესაღება გამორჩეულ სტუმარს, რადგან "თვითღმერთი", მიატოვებს თავის უძველეს ციურ ტახტს, მოდის თავისი ახალი ტახტის დასაყენებლად დედა მიწაზე, სადაც მან დაამარცხა ეშმაკი, ცოდვა და სიკვდილი. „ღვთის კარავი“ აღნიშნავს ღმერთის იესო ქრისტეს ციურ სხეულს „მიქაელ“ (= რომელიც ღმერთს ჰგავს). მაგრამ ის ასევე არის რჩეულთა კრების სიმბოლო, რომელზედაც მეფობს იესო ქრისტეს სული. „კარავი, ტაძარი, სინაგოგა, ეკლესია“, ყველს ეს ტერმინი არის გამოსყიდულ წმინდანების ხალხის სიმბოლო, სანამ ადამიანის მიერ აშენებულ შენობები იქნებოდა; თითოეული მათგანი აღნიშნავს ღვთაებრივი პროექტის პროგრესის ეტაპს. და პირველ რიგში, „კარავი“ აღნიშნავს ებრაელთა გასასვლელს ეგვიპტიდან, რომელსაც ღმერთი ხელმძღვანელობს და მიჰყავს უდაბნოში, რომელიც აშკარა დიანს ღრუბლთ, რომელიც სვეტივით ეშვება წმინდა კარავზე. ის მაშინ უკვე "კაცებთან" იყო; რაც ამართლებს ამ ტერმინის გამოყენებას ამ ლექსში. შემდეგ „ტაძარი“ აღნიშნავს „კარვის“ მყარ კონსტრუქციას; სოლომონ მეფის ბრძანებით და შესრულებულ სამუშაო. ებრაულ და ექსკლუზიურად, სიტყვა "სინაგოგა" ნიშნავს: შეკრებას. 2:9-სა და 3:9-ში ქრისტეს სული მოიხსენიებს მემამბოხე ებრაელ ერს, როგორც „სატანის სინაგოგას“. ბოლო სიტყვა „ეკლესია“ აღნიშნავს კრებას ბერძნულად (ეკლესია); ბიბლიის ქრისტიანული სწავლების გავრცელების ენა. იესომ შეადარა „თავისი სხეული“ იერუსალიმის "ტაძარში" და ეფეს. 5:23-ის თანახმად, კრება, მისი "ეკლესია" არის "მისი სხეული": "ქმარი ცოლს თავია, როგორც ქრისტეა. ეკლესიის თავი, რომელიც არის მისი სხეული და რომლის მხსნელა ის. ჩვენ გვახსოვს, რამწუხარება განიცადეს იესოს მოციქულბმა, როდესაც მან მიატოვა ისინი ზეცად ასვლსთვის. ამჯერად, "ჩემი ქმარი ჩემთან იცხოვრებს" შეიძლება თქვას რჩეულმა თავის ინსტალაციაში "ახალ დედა მიწაზე". სწორედ ამ კონტექსტშია, რომ მეშვიდე მე-7 „თორმეტი ტომის“ თორმეტი სახელს გზავნილბმა შეიძლება გამოხატოს მათი

გამარჯვების და უოკებელი სიხარული და ბედნიერება.

მუხლი 4: „ მოსწმენდს მათ ყოველ ცრემლს თვალბიდან და აღარ იქნება სიკვდილი და აღარ იქნება გლოვა, ტირილი და ტკივილი, რადგან წინანდელი ყველ ფერი გაქრა “. »

7:17-თან კავშირი დასტურდება აქ ღვთაებრივი აღთქმის პოვნა, რომლითაც მთავრდება გამოცხადება 7: „ ის მოსწმენდს მათ ყოველ ცრემლს თვალბიდან “. ტირილს წამალი სიხარული და სიხარულია. ჩვენ ვსაუბრობთ საათზე, როდესაც ღვთის დანაპირები შესრულდება და შესრულდება. დააკვირდით ამ მშვენიერ მომავალს, რადგან ჩვენს წინაშეა „ სიკვდილს, გლოვის, ტირილს, ტკივილს “ დრო, რომელიც აღარ იქნება მხოლოდ ყველ ფრის განახლება ჩვენი ამალღებული და მშვენიერი შემოქმედი ღმერთის მიერ. მე ვაკონკრეტებ, რომ ეს საშინელებანი გაქრება მხოლოდ უკანასკნელ განკითხვის შემდეგ, რომელიც განხორციელდება "ათასი წლის" ბოლოს. არჩეულთა თვის, მაგრამ მხოლოდ მათთვის, ბოროტების ზემოქმედება შეწყდება ყოვლის შემდეგ უფალ ღმერთის დიდებით დაბრუნებაზე.

ლექსი 5: „ და ტახტზე მჯდომმა თქვა: აჰა, ყველ ფერს ახალს ვაკეთებ. და მან თქვა: დაწერე; რადგან ეს სიტყვები გარკვეულ და ჭეშმარიტია. »

შემოქმედი ღმერთი, პირადად აღთქმით იღებს თავის თავს და მოწმობს ამ წინასწარმეტყველურ სიტყვას: „ აჰა, მე ვაახლებ ყველ ფერს “. აზრი არ აქვს ჩვენს მიწიერ ამბებში გამოსახულების ძიებას, რათა შეგვექმნა წარმოდგენა იმაზე, თურას ამზადებს ღმერთი, რადგან ახალს აღწერა შეუძლებელია. მანამდე კი ღმერთმა მხოლოდ ჩვენი დროის მტკივნეულ რამ შეგვახსენა, როდესაც გვითხრა, რომ ისინი აღარ იქნებიან „ ახალ დედა მიწასა და ახალ ცაში “, რომლებიც ამგვარად ინარჩუნებენ მთელ თავის საიდუმლოებას და სიურპრიზებს. ანგელოზი ამ განცხადებას ამბობს: „ რადგან ეს სიტყვები გარკვეულ და ჭეშმარიტია “. ღვთის მადლს მოწოდება იესო ქრისტეში მოითხოვს ურყევ რწმენას ღვთის დანაპირების ჯილდოს მისაღებად. ეს რთული გზაა, რომელიც ეწინააღმდეგება მსოფლოს ნორმებს. ეს მოითხოვს დიდი მსხვერპლს სულისკვეთებას, თავის უარყოფას, მონის თავმდაბლობას, რომელიც დაემორჩილ ბატონს. ამიტომაც, ღვთის მცდელობა ჩვენი ნდობის

გასამლოერებლ დ გამართლებულია: „გამოცხადებულ და გამოხატული ჭეშმარიტების და რწმუნება“ არის ჭეშმარიტი რწმენის სტანდარტი.

ლუქსი 6: „და მან მიიხრა: შესრულდა! მე ვარ აღფა და ომეგა, დასაწყისი და დასასრული. მწყურვალს უსასყიდლოდ მივცემ სიცოცხლს წყლის წყაროდან“.

შემოქმედი ღმერთი იესო ქრისტე ქმნის „ყველფერახალს“. „შესრულებულია!“ » ; ფსალმ .33:9: „რამეთუ თქვა და ეს მოხდა; ის ბრძანებს და ის არსებობს.“ მისი შემოქმედებით სიტყვა სრულდება, როგორც კი სიტყვები ამოდის პირიდან. 30 წლდან, ჩვენს უკან, ქრისტიანული ეპოქის პროგრამა, რომელიც გამოვლენდა დანიელში და გამოცხადებაში, შესრულდა უმცირეს დეტალამდე. ღმერთი მოგვიწოდებს, კვლავ გადავხედოთ მომავალს, რომელიც მან მოამზადა თავისი რჩეულებისთვის; გამოცხადებულ საქმეები განხორციელდება იმავე გზით, სრული და რწმუნებით. იესო გვეუბნება, როგორც გამოცხ.1:8-ში: „მე ვარ აღფა და ომეგა, დასაწყისი და დასასრული“. „დასაწყისისა და დასასრულის“ იდეას აზრი აქვს მხოლოდ მიწიერი ცოდვის ჩვენს გამოცდილებაში, რომელიც მთლიანად დასრულდება მეშვიდე ათასწლეულს „დასასრულზე“ ცოდვილთა განადგურებისა და სიკვდილის შემდეგ. ვაჭრობის მიწაზე მიმოვანტულ ღვთის შვილებს იესო „უსასყიდლოდ“ სთავაზობს „სიცოცხლის წყლის წყაროს“. ის თავადად არის ამ „სიცოცხლის წყლის“ „წყარო“, რომელიც მარადიული სიცოცხლის სიმბოლოა. ღვთის საჩუქარი უფასოა, ეს განმარტება გმობს რომაული კათოლიკური „ინდულგენციების“ გაყიდვას, რომელიც პაპისგან ფასში მიღებულ შეწყალებას ნიშნავდა.

ლუქსი 7: „ვინც გაიმარჯვებს, დაიმკვიდრებს ამას; მე ვიქნები მისი ღმერთი და ის იქნება ჩემი შვილი.“

ღვთის რჩეული იესო ქრისტეს თანამემკვიდრეები არიან. უპირველეს ყოვლისა, იესომ თავისი „გამარჯვებით“ „დაემკვიდრა“ სამეფო დიდება, რომელსაც აღიარებდა მისი ყველზეც უფრო ქმნილება. მის შემდეგ, მისი რჩეული, ასევე „გამარჯვებულ“ მაგრამ მისი „გამარჯვებით“ „დაემკვიდრებენ ამ ახალ ნივთებს“ სპეციალურად მათთვის შექმნილი ღვთის მიერ. იესომ დაუდასტურა თავისი ღვთაებრიობა მოციქულ ფილოპეს იოანეს 14:9-ში: „იესომ უთხრა მას: ამდენი ხანია შენთან ვარ და არ მიცნობ, ფილოპე! ვინც მე მიხილს, იხილს მამა; როგორ ამბობ: გვაჩვენე მამაო? კაცმა მესია

წარმოადგინა თავი, როგორც „ მარადიული მამა “, რითაც დაადასტურა ესა.9:6 (ან 5) წინასწარმეტყველება, რომელიც მას ეხებოდა. ამიტომ იესო ქრისტე არის მისი რჩეულუბისთვის, როგორც მათი ძმისთვის, ასევე მათი მამისთვის. და ისინი თვითონ არიან მისი ძმები და მისი ვაჟები. მაგრამ მოწოდება ინდივიდუალურია, ამიტომ სულ ამბობს, როგორც "წერილების" თემის 7 ეპოქის ბოლოს: " მას, ვინც სძლევს ", " ის იქნება ჩემი შვილი ". ცოდვაზე გამარჯვება საჭიროა ცოცხალ ღმერთის „ მის “ სტატუსითსარგებლობისთვის .

ლუქსი 8: „ მაგრამ მშიშარებს, ურწმუნოებს, საზიზღრებს, მკვლელებს, უზნეოებს, ჯადოქრებს, კერპთაყვანისმცემლებს და ყველ მატყუარას, მათი წილი ცეცხლთა და გოგირდით და მწვარი ტბაში იქნება, რაც მეორე სიკვდილია.. »

ადამიანური პერსონაჟების ეს კრიტიკიუმები გვხვდება მთელ წარმართულ კაცობრიობაში, თუმცა, სულ აქ ცრუ ქრისტიანული რელიგიის ნაყოფებს უმიზნებს; ებრაული რელიგიის დაგმობა ნათლდ იყო გამობატული და გამოცხადებული იესოს მიერ გამოცხადებაში 2:9 და 3:9.

გამოცხადების 19:20-ის თანახმად, „... ცეცხლთ და გოგირდით ანთებული ტბა “ იქნება, ბოლო განკითხვისას, ნაწილი და ცულია „მხეცისთვის და ცრუ წინასწარმეტყველებისთვის“ : კათოლიკური რწმენა და პროტესტანტული რწმენა. ცრუ ქრისტიანული რელიგია არაფრით განსხვავდება ცრუ ებრაული რელიგიისგან. მისი პრიორიტეტული ფასეულობები ღმერთის საპირისპიროა. ამგვარად, მაშინ, როცა ებრაელი ფარისევლები საყვედურობდნენ იესოს მოწაფეებს იმის გამო, რომ ჭამის წინ ხელები არ დაიბანეს (მათ.15:2), იესოს არასოდეს გაუკეთებია ეს შეურაცხყოფა მათთვის და შემდეგ თქვა მათ.15:17-დან 20-მდე: „ გააკეთეთ არ გესმის, რომ რაც პირში შედის, მუცელში ჩადის და შემდეგ საიდუმლო ადგილებს ყრიან? მაგრამ რაც პირიდან გამოდის გულიდან მოდის და სწორედეს ბილწავს კაცს. რადგან გულიდან გამოდის ბოროტი აზრები, მკვლელობა, მრუშობა, სიძვა, ქურდობა, ცრუ ჩვენება, ცილისწამება . ეს არის ის, რაც ბილწავს ადამიანს; მაგრამ ჭამა ხელების დაბანის გარეშე არ ბილწავს კაცს ". ანალოგიურად, ცრუ ქრისტიანული რელიგია ნიღბავს თავის ცოდვებს სულს წინააღმდეგ, პირველ რიგში, ხორციელ ცოდვების განსჯით. იესომ თავისი აზრი გამოთქვა და უთხრა იუდეველებს მათ.21:3-ში: „

გადასახადების ამკრეფები და მეძავნი წავლენ
თქვენამდე ცათსასუფეველში“; ცხადია, იმ პირობით,
რომ ყველ მოინანიებს და მოიქცევა ღმერთსა და მის
სიწმინდესთან. ცრუ რელიგიაა, რომ იესო ეპყრობა „
ბრმა მეგზურებს“; რომლებსაც ის საყვედურობს მათ.
23:24-ში, რომ „გაფილტვრეს ღრძილები და გადაყლპეს
აქლემი“, ან სხვაგვარად, რომ „მეზობლს თვალში
ჩალ დაინახა და არ დაინახა. სხივი, რომელიც
საკუთარშია“ ლუკას 6:42-ისა და მათ.7:3-დან 5-მდე.

მცირე იმედო აქვს ყველს, ვინც
იდენტფიცირება ყველს ამ პიროვნების
კრიტიკრიუმთან, რომელიც იესომ ჩამოთვალს. თუ
მხოლოდერთი ემთხვევა შენს ბუნებას, მოგიწევს მის
წინააღმდეგ ბრძოლ და შენი ნაკლს დაძლვა.
რწმენის პირველი ბრძოლ არის საკუთარი თავის
წინააღმდეგ; და ეს არის ყველზე მნელ დასაძლვი
უბედურება.

ამ ჩამოთვლში, რომელიც მხარს უჭერს მათ
სულიერ მნიშვნელობას, იესო ქრისტე, დიდი
ღვთაებრივი მსაჯული, მოჰყავს პაპის რომაული
კათოლიციზმის ტიპის ცრუ ქრისტიანულ რწმენაში
ბრალდებულ ხარვეზებს. „მშიშნებზე“ მიზნად ის
ასახელებს მათ, ვინც უარს იტყვის რწმენის
ბრძოლში გამარჯვებაზე, რადგან მისი დაპირებები
ემდვნება „*მას, ვინც სძლევს*“. თუმცა, არ არსებობს
გამარჯვება მათთვის, ვინც უარს ამბობს ბრძოლზე. „
ერთგული მოწმე“ უნდა იყოს გაბედული; გამოდი
მშიშარა. „*რწმენის გარეშე შეუძლებელია ღმერთს
ასია მოვნო*“ (ებრ. 11:6); გასვლს, „*ურწმუნო*“. და რწმენა,
რომელიც არ შეესაბამება იესოს რწმენას, რომელიც
მიბამვის ნიმუშად არის მოცემული, მხოლოდ
ურწმუნობაა. „*სისამაგლეები*“ საზიზღარია
ღმერთისთვის და ისინი რჩება წარმართთა ნაყოფად;
გასასვლელი, „*საზიზღარი*“_. ეს არის გაჟონვა,
რომელიც მიეწერება „*დიდ ბაბილონს, მეძავთა და
დედა მიწის სისამაგლეთა დედას*“ გამოცხ.17:4-5-ის
მიხედვით. „*მკვლელები*“ არღვევენ მეექვსე
მცნებას; გასასვლელი, „*მკვლელი*“. მკვლელობა
მიეკუთვნება კათოლიკურ სარწმუნოებას და
„*ფარისმიერების*“ *პროტესტანტულ რწმენას* და ნ.11:34-
ის მიხედვით. „*უპატიოსნეს*“ შეუძლია შეცვალოს
თავისი ქცევა და დაძლოს ბოროტება, წინააღმდეგ
შემთხვევაში; გამოდით „*უსინდისო*“. მაგრამ „
მეძავთან“ შედარებით კათოლიკურ სარწმუნოებას
მიკუთვნებულ *სულიერი* „*უგუნურება*“ სამოთხის
კარს მთლიანად ხურავს მისთვის. გარდა ამისა,

დმერთი გმობს მის „*უწმინდურობაში*“, რაც იწვევს სულიერ „*მრუშობას*“: ვაჭრობას ეშმაკთან. „*ჯადოქრები*“ არიან კათოლიკე მღვდლები და დემონური სპირიტუალზმის პროტესტანტი მიმდევრები; გასასვლელი, „*ჯადოქარი*“; ეს ქმედება მიეწერება „*დიდი ბაბილონს*“ გამოცხ.18:23-ში. „*კერძთა ყვანის მცემლები*“ ასევე აღნიშნავენ კათოლიკურ სარწმუნოებას, მისი მოჩუქურთმებული კერპები თაყვანისცემისა და ლოცვის ობიექტებს; გასასვლელი, „*კერძთა ყვანის მცემელი*“. და ბოლოს, იესო მოჰყავს „*მატყუარები*“, რომლებსაც სულიერი მამა ჰყავთ „*ეშმაკი, დასაბამიდან მატყუარა და მკვლელი და სიცრუის მამა*“ იოანეს 8:44-ის მიხედვით; გასვლელი „*მატყუარა*“.

ლუქსი 9: „*მოვიდა შვიდი ანგელოზიდან ერთი, რომლებსაც ეჭირათ შვიდი ბოლო ჭირის შვიდი ფლკონი და მითხრა: მოდი, გაჩვენებ პატარძალს, კრავის ცოლს.*»

ამ ლუქსში სული აგზავნის გამხნევეების გზავნილს რჩეულებს, რომლებიც გამარჯვებით გაივლიან ღვთაებრივი „*შვიდი უკანასკნელი ჭირის*“ ტრაგიკულ და საშინელ დროს. მათი ჯილდო იქნება ნახონ („*მე გაჩვენებ*“) დიდება, რომელიც დაცულია გამარჯვებულ რჩეულებისთვის, რომლებიც ქმნიან და წარმოადგენენ ცოდვის მიწის ამ ბოლო ისტორიულ ფაზაში „*პატარძალს, კრავის ცოლს*“, იესოქრისტეს..

„*შვიდი ანგელოზი, რომლებსაც ეჭირათ შვიდი ფლკონი სავსე შვიდი უკანასკნელი ჭირით*“, მიზნად ისახავდნენ ადამიანებს, რომლებიც აკმაყოფილებდნენ წინა მუხლში მოყვანილი ცრუ ქრისტიანული რელიგიის კრიტერიუმებს. ეს „*შვიდი უკანასკნელი ჭირი*“ იყო ის ნაწილი, რომელსაც დმერთი მალე მისცემდა დაცემულ ბანაკს. ის ახლ სიმბოლურ გამოსახულებებში გვაჩვენებს იმ ნაწილს, რომელიც გადაეცემა გამარჯვებულ გამოსყიდულ რჩეულს. სიმბოლოკაში, რომელიც გამოავლენს იმ გრძნობებს, რაც დმერთს აქვს მათთვის, ანგელოზი აჩვენებს რჩეულებს, ვისი კრება წარმოადგენს, ერთობლვად, „*კრავის პატარძალს*“. „*კრავის ცოლს*“ მითითებით, სული ადასტურებს ეფესელთა 5:22-32-ში მოცემულ სწავლებას. მოციქული პავლე აღწერს ცოლქმრის იდეალურ ურთიერთობას, რომელიც, სამწუხაროდ, სრულდება მხოლოდ რჩეულთა ურთიერთობაში ქრისტესთან. . და ჩვენ უნდა ვისწავლოთ დაბადების ისტორიის ხელხელ წაკითხვა, ამ გაკვეთილს ფონზე, რომელიც

მოცემულა ცოცხალ ღმერთის სულის მიერ, მთელი სიცოცხლის შემოქმედისა და მისი სრულყოფილ ფასეულობების ბრწყინვალე გამომგონებელს მიერ. სიტყვა „ქალ“ აკავშირებს „კატარძალს“, „ქრისტეს რჩეულს“ გამოცხადებაში 12-ში წარმოდგენილ „ქალს“ გამოსახულებას.

განდიდებული რჩეულის ზოგადი აღწერა

ლუქსი 10: „და წამიყვანა სულით დიდსა და მაღალ მთაზე. და მაჩვენა წმინდა ქალქი იერუსალიმი, რომელიც ჩამოვიდა ზეციდან ღვთისგან, ღვთის დიდებით.»

მეშვიდე ათასწლეულის „ათასი წლის“ ზეციური განკითხვის შემდეგ. 14:1-ში ქრისტეიანული სულიერი „თორმეტი ტომის“ „დალუქული“ ადვენტისტი „144000“ ნაჩვენები იყო „სიონის მთაზე“. „ათასი წლის“ შემდეგ ნაწინასწარმეტყველები სრულდება „ახალ დედამიწის“ რეალობაში. იესო ქრისტეს დაბრუნების შემდეგ რჩეულბმა ღვთისგან მიიღეს განდიდებული ზეციური სხეული, რომელიც მარადიულია. ამრიგად, ისინი ასახავს „ღვთის დიდებას“. ეს გარდასახვა გამოცხადებულია პავლე მოციქულის მიერ 1 კორ.15:40-დან 44-მდე: „არსებობენ აგრეთვე ზეციური სხეულები და მიწიერი სხეულები; მაგრამ ციური სხეულების სიკაშკაშე განსხვავებულია, ხმელეთის სხეულების სიკაშკაშე განსხვავებულია. ერთია მზის სიკაშკაშე, მეორე - მთვარის სიკაშკაშე და მეორე - ვარსკვლავების სიკაშკაშე; ვარსკვლავიც კი განსხვავდება სხვა ვარსკვლავისგან სიკაშკაშით ასეა მკვდრეთით აღდგომა. სხეული დათესილია ხრწნადი; ის უხრწნელად დგება; საზიზღრა დითესება, დიდებულად აღდგება; ითესება უძლური, აღდგება ძალთ აღსავსე; ის ითესება როგორც ცხოველური სხეული, ის აღდგება როგორც სულიერი სხეული. თუ არსებობს ცხოველური სხეული, არის სულიერი სხეულიც.“

ლუქსი 11: „მისი სიკაშკაშე ძალთან ძვირფასი ქვის სიკაშკაშეს ჰგავდა, კრისტალივით გამჭვირვალე იასპრის ქვას.“

წინა მუხლში ციტირებული, „ღვთის დიდება“, რომელიც მას ახასიათებს, და დასტურებულია, რადგან „იასპრის ქვა“ ასევე აღნიშნავს „ის, ვინც ტახტზე ზის“ გამოცხ.4:3-ში. ამ ორ მუხლს შორის განსხვავებას აღნიშნავთ, რადგან მე-4-ში, განკითხვის კონტექსტში, ამ „იასპრის ქვას“, რომელიც ღმერთს განასახიერებს, ასევე აქვს „სარდონიქსის“ სახე. აქ, ცოდვის პრობლემის

გადაწყვეტის შემდეგ, რჩეული წარმოაჩენს საკუთარ თავს სრულყოფილ სიწმიდის ასპექტში „კრისტალოვითგამჭვირვალე“.

ლუქსი 12: „დადი და მაღალო კედლო ჰქონდა. მას ჰქონდა თორმეტი კარი და კარებზე თორმეტი ანგელოზი და ეწერა სახელები ისრაელანთა თორმეტი ტომისა :

იესო ქრისტეს სულს მიერ შემოთავაზებულ გამოსახულება ეფუძნება "ტამრის" სიმბოლოკას ეფეს.2:20-დან 22-ში მოხსენიებული წმიდა "სულიერი: „შენ ხარ აშენებულ მოციქულთა და წინასწარმეტყველთა სამირკველზე, ქვაკუთხედი თავად იესო ქრისტეა. მასში მთელი შენობა, კარგად კოორდინირებული, აღდგება უფაღში წმიდა ტამრად. მასში თქვენ ასევე აშენდებით ღვთის საცხოვრებლად სულში.“ მაგრამ ეს განსაზღვრება მხოლოდ სამოციქულო დროის რჩეულებს ეხებოდა. „მაღალო კედლო“ ასახავს ქრისტიანული რწმენის ევოლუციას 30 წლიდან 1843 წლამდე; აღვნიშნოთ, რომ ამ თარიღამდე უცვლელი რჩება მოციქულების მიერ გაგებულ და ნასწავლ ჭეშმარიტების სტანდარტი. ამიტომაც 321 წელს დამყარებული დასვენების დღის ცვლილება არღვევს ღმერთთან იესო ქრისტეს სისხლთ დადებულ წმიდა შეთანხმებას. რაც შეეხება ამ წინასწარმეტყველების გამოცხადების ნამდვილ მიმღებებს, სიმბოლოები, რომლებიც ასახავს 1843 წლიდან ღმერთის მიერ გამოყოფილ ადვენტისტურ რწმენას, გამოსახულია „თორმეტი კარით“, „ღია“ „ვილ დე ლიის“ არჩეული ჩინოვნიკების წინაშე (გამოცხ. 3:7) და „დახურული“ „სარდისის“ დაცემული „ცოცხალი მკვდრების“ წინაშე (გამოცხ. 3:1). ისინი „ღმერთის ბეჭდით დალუქული 12 ტომის სახელს ატარებენ“ Rev.7-ში.

ლუქსი 13: „აღმოსავლეთით სამი კარიბჭე, ჩრდილოეთით სამი კარიბჭე, სამხრეთით სამი კარიბჭე და დასავლეთით სამი კარიბჭე.“

კარების“ ეს ორიენტაცია ოთხ კარდინალურ წერტილზე ასახავს მის უნივერსალურ ხასიათს; რომელიც გმობს და არა ლეგიტიმურს ხდის რელიგიას, რომელიც ამტკიცებს უნივერსალზმს ბერძნულ ძირით „კათოლიკოსი“ ან „კათოლიკოსი“. ამრიგად, 1843 წლიდან, ღვთისთვის, ადვენტიზმი არის ერთადერთი ქრისტიანული რელიგია, რომელსაც მან მიანდო თავისი „მარადიული სახარება“ (გამოცხ. 14:6) დედამიწის მოსახლეობის სწავლების უნივერსალური მისიისთვის. ჭეშმარიტების გარდა, რომელსაც ის

სამყაროს აღსასრულმდე უცხადებს თავის სულიერ რჩეულს, არ არსებობს ხსნა. ადგენტიზმი დაიბადა რელიგიური აღორძინების მოძრაობის სახით, რომელიც მოტივირებული იყო იესო ქრისტეს დაბრუნების გამოცხადებით, რომელიც პირველად 1843 წელს გაზაფხულზე იყო მოსალოდნელი; და მან უნდა შეინარჩუნოს ეს ხასიათი 2030 წელს გაზაფხულზე დაგეგმილ იესო ქრისტეს ნამდვილ საბოლოო დაბრუნებამდე. რადგან „მოძრაობა“ არის საქმიანობა მუდმივ ევოლუციაში, წინააღმდეგ შემთხვევაში ის აღარ არის „მოძრაობა“, არამედ „დაბლოკილი“ და მკვდარი ინსტიტუტი, რომელიც ემხრობა ტრადიციას და რელიგიურ ფორმალზმს; ან, ყველფერი, რაც ღმერთს სძულს და გამოხსნის; და უკვე დაგმო აჯანყებულ ებრაელებს შორის პირველი ურწმუნოები.

დეტალური აღწერა ქრონოლოგიური თანმიმდევრობით

ქრისტიანული რწმენის საფუძვლები

ლუქსი 14: „ქალქის კედელს ჰქონდა თორმეტი საფუძველი და მათზე იყო კრავის თორმეტი მოციქულის თორმეტი სახელი.»

ეს ლუქსი ასახავს სამოციქულო ქრისტიანულ რწმენას, რომელიც მოიცავს, როგორც ვნახეთ, პერიოდს 30-დან 1843 წლამდე, და რომლის სწავლებაც რომმა ამახინჯა 321 და 538 წლებში. „მაღალი კედელი“ ჩამოყალიბებულია მრავალსაუკუნოვანი შეკრებით. „ცოცხალი ქვების“ მიხედვით 1 Pie.2:4-5: „მიუახლოვდით მას, ცოცხალქვას, ადამიანთაგან უარყოფილმაგრამ რჩეულს და ძვირფასს ღვთის წინაშე; თქვენ კი, როგორც ცოცხალი ქვები, ააშენეთ სულიერი სახლი, წმინდა სამღვდელოება, რათა შესწიროთ სულიერი მსხვერპლი, ღვთისთვის მისაღები იესო ქრისტეს მეშვეობით.

ლუქსი 15: „ვინც მე მელპარაკებოდა, ჰქონდა ოქროს ლურწამი საზომად რათა გაეზომა ქალქი, კარიბჭეები და გალვანი.»

აქაც, როგორც გამოცხ. 11:1-ში, საუბარია განდიდებულ რჩეულთა ღირებულების „გაზომვის“ ან განსჯის შესახებ, ადგენტიზმის ეპოქაზე (12 კარიბჭე) და სამოციქულო რწმენაზე (საძირკველი და კედელი). თუ გამოცხადების 11:1-ის „ლურწამი“ იყო „კვერთხის მსგავსი“, დასჯის იარაღი, აბსოლუტური საპირისპიროა, ამ ლუქსში არის „ოქროს ლურწამი“; „

ოქრო “ არის სიმბოლო „ განსაცდელთ განწმენდილი რწმენის “ მიხედვით, 1 პეტ.1:7: „ რათა თქვენი რწმენის გამოცდა, უფრო ძვირფასი, ვიდრე მალეუჭებადი ოქრო (რომელიც ცეცხლზეა გამოსაცდელი), მოჰყვეს ქებას, დიდება და პატივი, როცა იესო ქრისტე გამოჩნდება . მაშასადამე, რწმენა არის ღვთის განსჯის სტანდარტი .

ლუქსი 16: „ ქალქი იყო კვადრატის ფორმა და მისი სიგრძე უდრიდა მის სიგანეს. ლერწმით გაზომა ქალქი და იპოვა თორმეტი ათასი სტადიონი; სიგრძე, სიგანე და სიმაღლე თანაბარი იყო. »

“ კვადრატი ” ზედაპირის ფართობზე არის იდეალური იდეალური ფორმა . ის თავდაპირველად გვხვდება მოსეს დროს აშენებულ კარვის „წმინდათა“ ან „უწმინდეს ადგილს“ ასპექტში . „ კვადრატის “ ფორმა ინტელექტუალური ჩართულობის დასტურია, ბუნება არ წარმოადგენს სრულყოფილ „ კვადრატს “. ღმერთის ინტელექტი ჩნდება ებრაულ საკურთხევლს ზომებში, რომელიც ჩამოყალიბდა სამი “ კვადრატის ” განლაგებით . ორი გამოიყენებოდა „ წმინდა ადგილსთვის “, ხოლო მესამე, „ წმინდათათვის “ ან „ უწმიდათა ადგილსთვის “, რომელიც მხოლოდ ღვთის ყოფნისთვის იყო დაცული და, შესაბამისად, გამოყოფილი „ფართით“, ცოდვის გამოსახულება . იესო თავის საათში გამოისყიდის . სამი მესამედის ეს პროპორციები იყო 6000 ან სამჯერ 2000 წლის გამოსახულება, რომელიც მიემდვნა არჩეულთა არჩევას ღვთის მიერ შემუშავებულ გადარჩენის პროექტში . ამ შერჩევის ბოლოს, რჩეულები ამგვარად გამოსახულა „ უწმიდათა ადგილს “ „ კვადრატით “, რომელიც წინასწარმეტყველებდა ხსნის პროექტის შედეგს; ეს სულიერი ადგილი ხელმისაწვდომი ხდება ქრისტეში და დებულ შეთანხმების შერიგების გამო . და ამგვარად აღწერილი ტაძრის სულიერმა „ კვადრატმა “ საფუძველი მიიღო 30 აპრილს, როდესაც ხსნა დაიწყო ჩვენი გამომსყიდველი იესო ქრისტეს ნებაყოფლობითი გამომსყიდველი სიკვდილთ . „ კვადრატის “ გამოსახულება საკმარისი არ არის ჭეშმარიტი სრულყოფილების ამ განმარტების დასასრულს და, რომლის სიმბოლური რიცხვია „სამი“. ასევე, ეს არის "კუბი", რომელიც ჩვენთვის არის წარმოდგენილი . იგივე გაზომვით, „ სიგრძით სიგანეში და სიმაღლეში “, ჩვენ ამჯერად გვაქვს „სამი“ სიმბოლო სრულყოფილი „კუბური“ სრულყოფილების, იესო ქრისტეს მიერ გამოსყიდული

რჩეულთა შეკრების. 2030 წელს დასრულებულია „ქალქის მოედანი“ (და თუნდაც კუბური: „მისი სიმაღლე“), მისი საძირკველი და მისი თორმეტი კარიბჭის მშენებლობა. კუბური ფორმის მიცემით, სული კრძალვს „ქალქის“ პირდაპირი მნიშვნელობით ინტერპრეტაციას, რომელსაც მას უამრავი ადამიანი აძლევს.

გაზომილი რიცხვი, „12,000 სტადიონი“, ატარებს იგივე მნიშვნელობას, რაც Rev.7-ის „12,000 ბეჭედს“. შეგახსენებთ: $5 + 7 \times 1000$, ანუ ადამიანი (5) + ღმერთი (7) x სიმრავლე (1000). სიტყვა „სტადიონები“ მიუთითებს მათ მონაწილეობაზე იმ რბოლაში, რომლის მიზანია „ზეციური მოწოდების პრიზის მოგება“ პავლუს სწავლების მიხედვით, ფი.3:14-ში: „მივრბივარ მიზნისკენ, პრიზის მოსაპოვებლად ღმერთის ზეციური მოწოდება იესო ქრისტეში.“; და 1 კორ.9:24-ში: „არ იცი, რომ ვინც სტადიონზე და რბის, ყველს და რბის, მაგრამ მხოლოდ ერთი იღებს პრიზს? გაიქეცი ისე, რომ მოიგო.“ გაშარჯვებულ რჩეულ გაიქცა და მოიგო ღმერთის მიერ იესო ქრისტეში მინიჭებული პრიზი.

ლუქსი 17: „და გაზომა კედელი და იპოვა ას ორმოცდაოთხი წყრთა, კაცის ზომა, რომელც იყო ანგელოზისა.“

მცდარი საზომების მიღმა ღმერთი გვამცნობს თავის განსჯას და გვიჩვენებს, რომ რჩეულს შემადგენლობაში შედიან მხოლოდ "5" რიცხვით სიმბოლური ადამიანები, რომლებმაც დადეს კავშირი ღმერთთან, რომლის რიცხვიც არის "7". ამ ორი რიცხვის ჯამი იძლევა "12", რომელიც "კვადრატში" იძლევა რიცხვს "144". სიზუსტე „ადამიანის ზომა“ ადასტურებს არჩეულ „კაცების“ განაჩენს, რომლებიც გამოისყიდეს იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ სისხლთ. ამრიგად, რიცხვი „12“ წარმოდგენილია ღმერთთან დადებული წმინდა ალანსის პროექტის ყველს ფაზაში: 12 ებრაელი პატრიარქი, იესო ქრისტეს 12 მოციქული და 12 ტომი 1843-1844 წლებში და მკვიდრებულ ადვენტისტური რწმენის გამოსასახად.

ლუქსი 18: „კედელი ასპისაგან იყო გაკეთებული, ქალქი კი სუფთა ოქროვით სუფთა მინა იყო.“

ამ სიმბოლოების მეშვეობით ღმერთი ავლენს თავის მაღლოერებას 1843 წლამდე მისი რჩეული რჩეულს მიერ გამოვლენილი რწმენისადმი. მათ ხშირად დმცირე სინათლე ჰქონდათ, მაგრამ ღვთისადმი მათმა ჩვენებამ ანაზღაურა და სიყვარულთა აავსო იგი. ამ ლუქსის „სუფთა ოქრო და სუფთა მინა“

ასახავს მათი სულების სიწმინდეს. ისინი ხშირად თმობდნენ სიცოცხლეს იესო ქრისტეს მეშვეობით გამოცხადებულ ღვთის დაპირებებზე ნდობის გამო. მასზე დადებული ნდობა არ გაუცრუვდება, ის თავად მიესალმება მათ 2030 წლს გაზაფხულზე „პირველ აღდგომაში“, ჭეშმარიტ „ქრისტეში მკვდრებთან“.

სამოციქულო საფუძველი

ლუქსი 19: „ქალქის გალვანის სამირკველი შემკული იყო ყოველგვარი ძვირფასი ქვებით: პირველი სამირკველი იყო იასპისაგან, მეორე საფირონისგან, მესამე ქალკედონისა, მეოთხე ზურმუხტისგან“.

ლუქსი 20: „სარდონიქსის მეხუთე, სარდონიქსის მეექვსე, ქრიზოლიტის მეშვიდე, ბერილს მერვე, ტოპაზის მეცხრე, ქრიზოპრაზის მეთათედი, ჰიაცინტის მეთერთმეტე, ამეთვისტოს მეთორმეტე.“

ღმერთმა იცის ადამიანთა აზრები და რას გრძნობენ ისინი, როდესაც აღფრთოვანებულ არიან ძვირფასი ქვების სილამაზით, როდესაც ისინი ჭრიან ან აპრიალებენ. ამ ნივთების შესაძენად, ზოგი ხარჯავს ქონებას საკუთარი თავის გაფუჭებამდე, ასეთია მათი სიყვარული მათ მიმართ. ამავე პროცესში, ღმერთი გამოიყენებს ამ ადამიანურ გრძნობას, რათა გამოხატოს გრძნობები, რომლებსაც ის გრძნობს თავისი საყვარელ და კურთხეულ რჩეულს მიმართ.

ეს განსხვავებული „ძვირფასი ქვები“ გვასწავლს, რომ რჩეული არ არის იდენტური კლონები, რადგან თითოეულ ადამიანს აქვს საკუთარი პიროვნება, ფიზიკურ დონეზე, ცხადია, მაგრამ განსაკუთრებით სულიერ დონეზე, ხასიათის დონეზე. იესოს „თორმეტი მოციქულს“ მაგალითი ადასტურებს ამ აზრს. რა განსხვავებაა ჟანსა და პიერს შორის! თუმცა იესოს უყვარდა ისინი როგორც განსხვავებულობის გამო, ისე მათი განსხვავებულობის გამო. ღმერთის მიერ შექმნილი ცხოვრების ნამდვილი სიმდიდრე მდგომარეობს პიროვნებების ამ მრავალფეროვნებაში, რომლებმაც ყველმ შეძლო მისთვის პირველი ადგილი დაეთმო გულებსა და სულებში.

ადვენტიზმი

ლუქსი 21: „თორმეტი კარიბჭე იყო თორმეტი მარგალიტი; თითოეული კარი ერთი მარგალიტისგან

იყო. ქალქის მოედანი სუფთა ოქრო იყო, გამჭვირვალე მინასავით.»

1843 წლადან არჩეულმა არჩეულბმა არ გამოავლენეს უფრო დიდი რწმენა, ვიდრე მათ, ვინც მათწინ უსწრებდა მაცხოვრის მსაჯულის განაჩენს. "ერთი მარგალიტი" სიმბოლო განპირობებულია ადვენტიზმის კურთხეული წვდომით ღვთის ხსნის გეგმის სრულ გაგებით. ღმერთისთვის, 1843 წლადან მოყოლებული, არჩეულმა ადვენტიტებმა აჩვენეს, რომ ღირსნი იყვნენ მიეღოთ მთელი მისი შუქი. მაგრამ ეს მუდმივი ზრდის შედეგად, მხოლოდ ბოლო დისიდენტი ადვენტიტები იღებენ წინასწარმეტყველური ახსნა-განმარტებების ბოლო სრულყოფილ ფორმას. რას ვგულისხმობ არის ის, რომ ბოლო არჩეული ადვენტიტი არ იქნება იმაზე მეტი ღირებულო, ვიდრე სხვები, რომლებიც გამოიხადეს სამოციქულო დროიდან. „მარგალიტი“ მიანიშნებს ღმერთის მიერ წამოწყებულ გადარჩენის პროექტის კულმინაციაზე. ის ავლენს კონკრეტულ გამოცდილებას, რომელიც შედეგობდა ყველს იმ დოქტრინალური ქეშმარიტების აღდგენაში, რომელიც დამახინჯებული და თავდასხმა იყო რომაული პაპის კათოლიკური რწმენით და პროტესტანტული სარწმუნოებით, რომელიც დაეცა განდგომილებაში. და ბოლოს, ის გვიჩვენებს იმ უზარმაზარ მნიშვნელობას, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს 1843 წლის გაზაფხულზე და ნიელს 8:14 განკარგულების გამოყენებას: „სადამოს ორათას სამასამდე და სიწმინდე გამართლება“. "მარგალიტი" არის ამ "გამართლებული სიწმინდის" გამოხატულება, რომელიც, სხვა მვირფასი ქვებისგან განსხვავებით, არ უნდა მოიჭრას მისი სილამაზის გამოსავლენად. ამ საბოლოო კონტექსტში განწმენდილი რჩეულთა შეკრება ჰარმონიულდ გამოიყურება, „გაუგებარი“ გამოცხადების 14:5-ის მიხედვით, რაც ღმერთს ანიჭებს მთელ დიდებას, რაც მას იმსახურებს. წინასწარმეტყველური შაბათი და მის მიერ ნაწინასწარმეტყველები მეშვიდეათასწლეული ერთიანდება და სრულდება დიდი შემოქმედი ღმერთის მიერ ჩაფიქრებულ გადარჩენის პროექტის სრულყოფილებაში. მისი „მვირფასი მარგალიტი“ მათე 13:45-46 გამოხატავს მთელ ბრწყინვალებას, რაც მას სურდა.

ახალი იერუსალიმის დიდი ცვლილებები

სული აზუსტებს: „*ქალქის მოედანი სუფთა ოქროსგან იყო, გამჭვირვალე მინის მსგავსი.*» ამ „სუფთა ოქროს ადგილს“ ან სუფთა რწმენის მოტივით, ის გვთავაზობს შედარებას პარიზის ადგილთან, რომელიც ცოდვის გამოსახულებას ატარებს, გამოცხადების 11:8-ში სახელწოდებით „*სოდომი და ეგვიპტე*“.

ლუქსი 22: „*არ მინახავს ტამარი ქალქში; რადგან უფალ ღმერთი ყოვლსშემძლე არის მისი ტამარი, ისევე როგორც კრავი.*»

სიმბოლოების დრო გავიდა, რჩეულები შევიდნენ ღვთაებრივი გადარჩენის პროექტის ნამდვილ შესრულებაში. როგორც ჩვენ გვესმის დღეს დედამიწაზე, შეკრების „*ტამარს*“ აღარ ექნება რაიმე სარგებლობა. მარადისობასა და რეალობაში შესვლს გამოუსადეგარი გახდის „*ჩრდილებს*“, რომლებიც წინასწარმეტყველებდნენ კოლ2:16-17-ის მიხედვით: „*ამიტომ ნურავინ განსჯით თქვენ ჭამაზე, სასმელზე, დღესასწაულზე, ახალშთვარეზე ან შაბათზე. : ეს იყო მომავლს ჩრდილო, მაგრამ სხეული ქრისტეშია*. ყურადღება! ამ მუხლში ფორმულს „*შაბათების*“ ეხება „*შაბათებს*“ რელიგიური დღესასწაულებით და არა „ყოველგვირეული შაბათის“ მიერ დადგენილ და განწმენდილ ღმერთის მიერ სამყაროს შექმნიდან მეშვიდე დღეს. ისევე, როგორც ქრისტეს პირველმა მოსვლამ გამოუსადეგარი გახადა სადღესასწაულო რიტუალები, რომლებიც მასზე იყო ნაწინასწარმეტყველები ძველ აღთქმაში, მარადისობაში შესვლს მიწიერ სიმბოლოებს მოძველებულს გახდის და რჩეულებს საშუალებას მისცემს დაინახონ, მოისმინონ და მიჰყვნენ „*კრავი, იესო ქრისტე*“. ჭეშმარიტი წმინდა ღვთაებრივი „*ტამარი*“, რომელიც მარადიულდ იქნება შემოქმედებითი სულის ხილული გამოხატულება.

ლუქსი 23: „*ქალქს არ სჭირდება არც მზე და არც მთვარე მის გასანათებლს; რადგან ღვთის დიდება განანათლებს მას და კრავი არის მისი ჩირაღდანი.*»

დღისა და ღამის“ მონაცვლოებით; „*ღამე თუ სიბნელე*“ გამართლებულა ცოდვის გამო. როდესაც ცოდვა მოგვარებულა და გაქრა, მხოლოდ ადგილ რჩება „*სინათლისთვის*“, რომელიც ღმერთმა „*კარგი*“ გამოაცხადა დაბ.1:4-ში.

ღვთის სული რჩება უხილავი და იესო ქრისტე არის ის ასპექტი, რომელშიც მის ქმნილებებს შეუძლიათ მისი დაინახვა. სწორედ ამ მიზეზით არის

წარმოდგენილ, როგორც უხილვი ღმერთის „ჩირაღდანი“.

მაგრამ სულიერი ინტერპრეტაცია ცხადყოფს დიდ ცვლილებას. სამოთხეში შესვლას არჩეული უშუალოდ იესოს ასწავლიან, მათაღარ დასჭირდებათ „მზე“, ახალ აღიარების სიმბოლო და არც „მთვარე“, ძველი ებრაული აღიარების სიმბოლო; ორივე, გამოცხადების 11:3-ის მიხედვით, წმინდა წერილში, ბიბლიური „ორი მოწმე“ ღმერთია, რომელიც სასარგებლოა ადამიანების გასანათლებლად მისი გადარჩენის პროექტის აღმოჩენასა და გაგებაში. მოკლედ, რჩეულებს აღარ დასჭირდებათ წმინდა ბიბლია.

ლექსი 24: „ხალხები ივლიან მის შუქზე და დედმიწის მეფეები მოიტანენ მასში თავიანთ დიდებას.“

„აღნიშნული ერები“ არის „ერები“, რომლებიც ზეციურია ან ზეციური გახდა. „ახალ დედმიწა“, რომელიც ასევე გახდა ღვთის ახალ სამეფო, იქ ყველ ცოცხალ არსებას შეუძლია შემოქმედი ღმერთის პოვნა. „დედმიწის მეფეები“, რომლებიც შეადგენენ რჩეულებს, „მოიტანენ დიდებას“ თავიანთი სულის სიწმინდისა ამ მარადიულ სიცოცხლეში, რომელიც დამკვიდრებულია „ახალ დედმიწაზე“. ეს გამოთქმა „დედმიწის მეფეები“, რომელიც ყველზე ხშირად მიზნად ისახავს მემამბოხე მიწიერ ხელსუფლებას, დახვეწილ სახით აღნიშნავს რჩეულებს გამოცხ. 4:4-სა და 20:4-ში, სადაც ისინი წარმოდგენილნი არიან „მჯდომარე“ „ტახტებზე“. . . ანალოგიურად, ჩვენ ვკითხულობთ გამოცხ. 5:10-ში: „თქვენ გააკეთეთ ისინი ჩვენი ღმერთის სამეფოდ და მღვდლებად და ისინი იმეფებენ დედმიწაზე“.

ლექსი 25: „მისი კარი არ დაიკეტება დღისით რადგან იქ ღამე არ იქნება.“

შეტყობინება ხაზს უსვამს მიმდინარე და უცვლელის გაქრობას. მშვიდობა და უსაფრთხოება სრულყოფილი იქნება მარადიული დღის შუქზე. ცხოვრების ისტორიაში სიბნელის გამოსახულება მხოლოდ დედმიწაზე შეიქმნა ღვთაებრივი „სინათლისა“ და ეშმაკის ბანაკის „სიბნელის“ შორის ბრძოლის გამო.

ლექსი 26: „ხალხების დიდება და პატივი იქ იქნება მოტანილი.“

6000 წლის განმავლობაში კაცები ორგანიზებული იყვნენ ტომებად, ხალხებად და ერებად. ქრისტიანული ეპოქაში, დასავლეთში, ხალხი ცვლდა სამეფოებს

ერებად და მათგან ირჩევდნენ ქრისტიანულ რჩეულებს იმ „დიდებისა და პატივის“ გამო, რომლებიც მათდმერთს იესო ქრისტეში ამლევდნენ.

ლუქსი 27: „არაფერი უწმინდური არ უნდა შევა მასში, არც სისამაგლუსა და სიცრუის მწარმოებელი; შევა მხოლოდ ისინი, ვინც კრავის სიცოცხლს წიგნშია ჩაწერილი.“

ღმერთი ადასტურებს, ხსნა მისი მხრიდან დიდი მოთხოვნის საგანია. მხოლოდ სრულყოფილ და სუფთა სულები, რომლებიც აჩვენებენ სიყვარულს ღვთიური ჭეშმარიტებისადმი, შეიძლება შეირჩეს მარადიულ სიცოცხლსთვის. კიდევ ერთხელ, სული განაახლებს თავის უარყოფას "ბილწულებზე", რაც მიუთითებს დაცემულ პროტესტანტულ რწმენაზე "სარდესის" მესიჯში გამოცხ 3:4-ში და კათოლიკურ სარწმუნოებაზე, რომლის მიმდევარიც "მისცემს თავს სისამაგლუს, რელიგიურ და სამოქალაქო სიცრუეს. . იმიტომ, რომ ისინი, ვინც ღმერთს არ ეკუთვნიან, ეშმაკისა და მისი დემონების მანიპულაციების უფლებას ამლევენ.

კიდევ ერთხელ, სული შეგვახსენებს, რომ სიურპრიზები დაცულია ადამიანებისთვის, რადგან ღმერთმა სამყაროს დაარსების დღიდან იცის თავისი რჩეულის სახელები, რადგან ისინი „დაწერილია მის სიცოცხლს წიგნში“. და „კრავის ცხოვრების წიგნში“ მითითებით, ღმერთი გამორიცხავს ნებისმიერ არაქრისტიანულ რელიგიას თავისი ხსნის გეგმიდან. თავის აპოკალიფსში გამოავლინა ცრუ ქრისტიანულ რელიგიების გამორიცხვა, ხსნის გზა ჩანს როგორც „ვიწრო და ვიწრო“, როგორც ეს იესომ განაცხადა მათ.7:13-14-ში: „შედით ვიწრო კარიბჭით. რადგან ფართოა კარიბჭე და განიერია გზა, რომელსაც მიჰყავს დაღუპვა, და ბევრია მასში შესული. მაგრამ ვიწროა კარიბჭე და ვიწროა გზა, რომელსაც მიჰყავს სიცოცხლე და ცოტანი არიან, ვინც პოულობენ მას.“

გამოცხადება 22: მარადისობის და უსრულებელი დღე

ღვთაებრივი შერჩევის მიწიერი დროის სრულყოფილება დასრულდა აპოკ.21: 7 x 3. რიცხვი 22 პარადოქსულ და აღნიშნავს ისტორიის დასაწყისს, თუმცა ის წარმოადგენს, ამ წიგნში, მის ეპილოგს. ეს განახლება, რომელიც ეხება „ყველფერს“ ღმერთის მიხედვით, დაკავშირებულია „ახალ მიწასთან და ახალ ცასთან“, ორივე მარადიულია.

ლექსი 1: „და მან მაჩვენა სიცოცხლის წყლის მდინარე, ბროლივით სუფთა, ღვთისა და კრავის ტახტიდან გამომავალი.“

სიახლოს ამ ამაღლებულ გამამხნევებელ გამოსახულებაში სული გვახსენებს, რომ რჩეულთა კრება, რომელიც გახდა მარადიული, გამოსახულია „სიცოცხლის წყლის მდინარით“, არის ქმნილება, ღვთის საქმე სულიერად ხელხლ შეიქმნა ქრისტეში, რომლის ყოფნაც ჩანს. ვარაუდობს მისი „ტახტი“; და ეს „კრავის“; იესო ქრისტეს მსხვერპლმეწიერვით; მარადისობა არის ახალ დაბადების ნაყოფი, რომელიც ამ მსხვერპლმეწიერვამ წარმოქმნა რჩეულბში.

" მდინარე " არის მტკნარი წყლის დიდი მოცულობის ნაკადი. ის ასახავს ცხოვრებას, რომელიც მის მსგავსად მუდმივ საქმიანობაშია. მტკნარი წყალი ჩვენი ადამიანის ხმელეთის სხეულს 75%-ს შეადგენს; ეს ნიშნავს, რომ მტკნარი წყალი მისთვის აუცილებელია და ეს არის მიზეზი იმისა, რომ ღმერთი ადარებს თავის სიტყვას, ისევე როგორც მარადიული სიცოცხლის მოსაპოვებლად, „სიცოცხლის წყლების

წყაროს “ Apo.7:17, რადგან თავად არის ეს. „ ცოცხალ წყლს წყარო “ იერ.2:13-ის მიხედვით. მის გამოცხადებაში ჩვენ ვნახეთ გამოცხადებაში 17:15, რომ „ წყლები “ სიმბოლოა „ ხალხებს “; აქ „ მდინარე “ არის სიმბოლო იმისა, რომ გამოსყიდული რჩეული გახდება მარადიული.

მუხლო 2: „ ქალქის მოედნის შუაგულში და მდინარის ორ ნაპირზე იყო სიცოცხლის ხე, რომელიც თორმეტჯერ ნაყოფს იღებდა, ყოველთვიურად იღებდა ნაყოფს და მისი ფოთლები ერების სამკურნალოდ იყო. »

ამ მეორე გამოსახულებაში, იესო ქრისტეში, „სიცოცხლის ხე“ არის ნაპოვნი მისი რჩეულთა კრების „ შუაში “, რომელიც შეკრებილია მის ირგვლივ შეკრების „ მოედნაზე “. ის არის მათ " შუაში ", მაგრამ ასევე მათ გვერდებზე, წარმოდგენილი " მდინარის ორი ნაპირით ". რადგან იესო ქრისტეს ღვთაებრივი სული ყველგან არის; წარმოდგენილი ყველგან და ყველში. ამ „ ხის “ ნაყოფი არის „ სიცოცხლე “, რომელიც მუდმივად განახლებად, რადგან „ მისი ნაყოფი “ მიიღება ჩვენი მიწიერი წლს ყოველ „ 12 თვეში “. ეს არის მარადიული სიცოცხლის კიდევ ერთი ღმაზი სურათი და შეხსენება იმისა, რომ ის მარადიულს დინახება ღვთის ნებით.

იესო ხშირად ადარებდა ადამიანს ნაყოფიერ „ ხეებს “, რომლებსაც „ ჩვენ ვმსჯელობთ მათი ნაყოფით “. მან თავის თავს, დაბ.2:9-ში თავიდანვე მიაწერა " სიცოცხლის ხის " სიმბოლური გამოსახულება. მაგრამ ხეებს " ტანსაცმლად " აქვთ მათი " ფოთლების " მორთულობა. იესოსთვის, მისი „ სამოსელი “ სიმბოლოა მის სამართლიან საქმეებზე და, შესაბამისად, მის გამოსყიდვას მისი რჩეულს ცოდვებისგან, რომლებიც მას ევალებათ ხსნას. ისევე, როგორც „ ხეების “ „ ფოთლები “ კურნავს დაავადებებს, ასევე იესო ქრისტეს მიერ შესრულებული მართალი საქმეები „ კურნავს “ რჩეულთა მიერ მემკვიდრეობით მიღებულ თავდაპირველ ცოდვის სასიკვდილო დაავადებას ადამისა და ევას შემდეგ, რომლებიც იყენებდნენ ხის „ ფოთლებს “ ფიზიკური დასაფარავად და ცოდვის გამოცდილებით აღმოჩენილი სულიერი სიშიშველ.

მუხლო 3: „ აღარ იქნება წყევლს. ღვთისა და კრავის ტახტი ქალქში იქნება; მისი მსახურები მოემსახურებიან მას და დინახავენ მის სახეს. ”

ამ ლექსიდან სული გამოხატავს საკუთარ თავს მომავალ დროში და ამლევს თავის გზავნილს წახალისების მნიშვნელობას რჩეულებისთვის,

რომლებსაც ჯერ კიდევ მოუწევთ ბრძოლს
ბოროტებასთან და მის შედეგებამდე ქრისტეს
დაბრუნებამდე და მათი ცოდვის მიწიდან
განდევნამდე.

ეს არის „ანათემა“, ევას და ადამის მიერ
ჩადენილი ცოდვის წყევლს, რამაც ღმერთი ადამიანის
თვალსთვის უხილავი გახადა. ძველი აღთქმის
ისრაელს შექმნამ არაფერი შეცვალა, რადგან
ცოდვამ ღმერთი კვლავ უხილავი გახადა. მას მაინც
უწევდა დამალვა ღრუბლს გარეგნობის ქვეშ დღისით,
რომელიც ღმერთს მბზინავი ხდება. საკურთხევლს
უწმიდესი ადგილი მხოლოდ მისთვის იყო დაცული,
დამნაშავეს სიკვდილთ დასჯილ. მაგრამ ეს
მიწიერი პირობები აღარ არის. ახალ დედამიწაზე
ღმერთი ხილულა ყველს მისი მსახურისთვის, როგორც
იქნება მათი მსახურება ჯერ კიდევ საიდუმლოდ
რჩება, მაგრამ მათ იქნებათ მასთან კონტაქტი,
როგორც მოციქულები მხრებს უსვამდნენ იესო
ქრისტეს და ესაუბრებოდნენ მას; პირისპირ.

ლუქსი 4: „და იქნება მისი სახელი მათ შუბლზე.“

ღმერთის სახელი წარმოადგენს ჭეშმარიტ „
ცოცხალ ღმერთის ბეჭედს“. შაბათის დასვენება
ადამის მხოლოდ გარეგანი „ნიშანია“. რადგან ღმერთის „
სახელი“ აღნიშნავს მის ხასიათს, რომელსაც ის
განასახიერებს „ოთხი ცხოველს“ სახეებით: „ლომი,
ხბო, ადამიანი და არწივი“, რომლებიც შესანიშნავად
ასახავს ღმერთის ხასიათის ჰარმონიულ
კონტრასტებს. : სამეფო და ძლიერი, მაგრამ
მსხვერპლისთვის მზად, ადამიანიური გარეგნობა,
მაგრამ ზეციური ბუნება. იესოს სიტყვები შესრულდა;
ერთნაირები ერთად იყრიან თავს. ასევე, ისინი, ვინც
იზიარებენ ღვთაებრივ ფასეულობებს, ღმერთმა
შეარჩია მარადიული სიცოცხლისთვის და შეკრიბა
მასთან. " შუბლზე " განთავსებულია ადამიანის
ტვინი, მისი აზროვნებისა და პიროვნების
საავტომობილო ცენტრი. და ეს ანიმაციური ტვინი
სწავლობს, ასახავს და ამტკიცებს ან უარყოფს
ჭეშმარიტების სტანდარტს, რომელსაც ღმერთი
წარუდგენს მას მის გადასარჩენად. რჩეულთა
ტვინებს უყვარდა იესო ქრისტეში ღვთის მიერ
ორგანიზებულ სიყვარულს გამოვლენება და
დადენილი წესით იბრძოდნენ მისი დახმარებით
ბოროტების დასამლევად, რათა მიეღოთ მასთან
ცხოვრების უფლება.

საბოლოო ჯამში, ყველს, ვინც იზიარებს იესო
ქრისტეს მიერ გამოცხადებულ ღვთის ხასიათს,

ადმოჩნდება მასთან ერთად, რათა მარადიულ დემსახურონ მას. შუბლზე დაწერილ ღვთის „სახელს“ არსებობა ხსნის მათ გამარჯვებას; და ეს, განსაკუთრებით, ადვენტიკური რწმენის ბოლო გამოცდაში, რომლის დროსაც კაცებს არჩევანი ჰქონდათ ჩაეწერათ „შუბლზე“, „ღვთის სახელ“ ან მემამბოხე „მხეცის“ სახელ.

ლუქსი 5: „ადარ იქნება დამე; და მათ არ დასჭირდებათ არც ლმპარი და არც სინათლე, რადგან უფალო ღმერთი აანთებს მათ და ისინი იმეფებენ სამუდამოდ და მარადიულად.»

დაბ.1:5-ის მიხედვით, სიტყვა „დამის“ უკან დგას სიტყვა „სიბნელე“; ცოდვისა და ბოროტების სიმბოლო. „ლმპარი“ აღნიშნავს ბიბლიას, ღვთის წმინდა დაწერილ სიტყვას, რომელიც ავლენს „მისი სინათლის“; სიკეთისა და სიკეთის სტანდარტს. ის ადარ იქნება სასარგებლო, რჩეულებს ექნებათ პირდაპირი წვდომა მის ღვთაებრივ შთაგონებაზე, მაგრამ ის ამჟამად ინარჩუნებს ცოდვის დედამიწაზე არსებით „განმანათლებელ“ როლს, რომელსაც მხოლოდ მარადიული სიცოცხლე მივყავართ.

ლუქსი 6: „და მან მითხრა: ეს სიტყვები უტყუარი და ჭეშმარიტია; და უფალო, წინასწარმეტყველთა სულების ღმერთმა, გამოგზავნა თავისი ანგელოზი, რათა ეჩვენებინა თავის მსახურებს, რა უნდა მოხდეს მალე“.

მეორე დავპოულობთ ამ ღვთაებრივ დადასტურებას: "ეს სიტყვები გარკვეული და ჭეშმარიტია". ღმერთი ცდილობს დაარწმუნოს მკითხველი წინასწარმეტყველებაში, რადგან მისი მარადიული სიცოცხლე მის არჩევანში სასწორზეა. მისი ღვთაებრივი დადასტურებების წინაშე ადამიანი განპირობებულია იმ ხუთი გრძნობით, რომელიც მისმა შემოქმედმა მისცა. ცდუნებები მრავალრიცხოვანია და ეფექტურია სულიერებისგან განდევნის მიზნით. ამიტომ ღვთის დაჟინებული მოთხოვნა სრულად გამართლებულია. საშიშროება სულბისთვის რეალურია და ყოველთვის არსებობს.

მიზანშეწონილია განვაახლოთ ჩვენი წაკითხვა ამ ლუქსის შესახებ, რომელიც წარმოადგენს ამ წინასწარმეტყველების იშვიათ ლიტერატურულ ხასიათს. ამ ლუქსში არ არის სიმბოლო, მაგრამ დადასტურება იმისა, რომ ღმერთი არის წინასწარმეტყველების შთაგონება, რომლებმაც დაწერეს ბიბლიის წიგნები და რომ, როგორც საბოლოო გამოცხადება, მან გაუგზავნა "გაბრიელი" იოანეს,

რათა მან გამოავლინოს მას გამოსახულებით რა . . , 2020 წელს, ეს მოხდება „ მყისიერად “, ან უკვე დასრულებულია, დიდწილად მაგრამ 2020-დან 2030 წლამდე ყველზე საშინელო ეპოქის გადაკვეთა მოუწევს; საშინელო დრო, რომელიც აღინიშნა სიკვდილთ, ბირთვული განადგურებით და საშინელო „ ღვთის რისხვის შვიდი უკანასკნელო ჭირი “; ადამიანი და ბუნება საშინლად იტანჯებიან, სანამ არ გაქრებიან.

ლექსი 7: „ და აჰა, მე მაღუ მოვდვარ. ბედნიერია ის, ვინც იცავს ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს! »

იესოს დაბრუნება გამოცხადებულია 2030 წლის გაზაფხულზე. ნეტარება ჩვენთვის არის იმდენად, რამდენადც ჩვენ „ ვინარჩუნებთ “ ბოლომდე, „ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს “ გამოცხადება .

ზმნიზე და „ სწრაფად “ განსაზღვრავს ქრისტეს უცარგამოჩენას მისი დაბრუნების საათზე, რადგან დრო გადას რეგულრულ დაჩქარებისა და შენელების გარეშე. დანიელს 8:19-დან ღმერთი შეგვახსენებს: „ არის დასასრულისთვის დანიშნული დრო “: „ შემდეგ მან მითხრა: გასწავლო, რაც მოხდება რისხვის დასასრულს, რადგან არის დრო აღსასრულისთვის. ” მას შემდეგ ჩაერიოს მხოლოდ 6000 წლის ბოლოს, რომელიც დაპროგრამებულია ღმერთის მიერ არჩეულთა არჩევისთვის, ანუ გაზაფხულს პირველ დღეს, რომელიც წინ უსწრებს 2030 წლის 3 აპრილს.

ლექსი 8: „ მე ვარიონე, რომელმაც მოვისმინე და ვიხილე ეს. და როცა მოვისმინე და დავინახე, დავედე ანგელოზის ფეხებთან, რომელმაც მაჩვენა ისინი, რათა ~~თავიანთი~~ და დემხომის წინაშე. »

მეორედ მოდის სულ ჩვენი გაფრთხილების გამოსავლანად. ორიგინალურ ბერძნულ ტექსტებში ზმნა „პროსკუნეო“ ითარგმნება როგორც „წინ და მხობილი“. ზმნა "თავიანთისცემა" არის ლათინური ვერსიის მემკვიდრეობა, სახელწოდებით "Vulgate". როგორც ჩანს, ამ ცუდმა თარგმანმა გაზაფხუსნა განდგომილი ქრისტიანობის რელიგიურ პრაქტიკაში ფიზიკური დაპირისპირების მიტოვებას ლოცვამდე ლოცვამდე, მარკოზის 11:25-ში ბერძნული ზმნის „ისტემის“ კიდევ ერთი ცრუ თარგმანის გამო. ტექსტში, მის ფორმას „stékété“ აქვს „დარჩენა მტკიცე ან მოთმინების“ მნიშვნელობა, მაგრამ ოლტრამარის თარგმანი, რომელიც გამოიყენება L.Segond ვერსიაში, ის თარგმნა „სტაზისად“, რაც პირდაპირი

მნიშვნელობით „დომას“ ნიშნავს. ამგვარად, ბიბლიის ცრუ თარგმანი აკანონებს, მოტყუებით, უღირსს, ამპარტავან და აღმაშფოთებელ და მოკიდებულუბას დიდი შემოქმედი ღმერთის, ყოვლისშემძლე, ადამიანების მხრიდან, რომლებიც კარგად ვენ ჭეშმარიტად წმინდას გრძნობას. და ეს არ არის ერთადერთი... ამიტომაც ჩვენი დამკიდებულუბა ბიბლიური თარგმანების მიმართსაეჭვო და ფრთხილ უნდა იყოს, მით უმეტეს, რომ გამოცხ.9:11-ში ღმერთი ავლენს დაწერილ ბიბლიის „დამანგრეველ“ გამოყენებას (აბადონ - აპოლონი). „*ებრაულ დ და ბერძნულ დ*“. ჭეშმარიტება გვხვდება მხოლოდ ორიგინალურ ტექსტებში, რომლებიც შემონახულია ებრაულ ენაზე, მაგრამ გაქრა და ჩაანაცვლა ახალ შეთანხმების ბერძნულ ნაწერები. და იქ, უნდა ვადიაროთ, რომ "მდგარი" ლოცვა გამოჩნდა პროტესტანტ მორწმუნეებს შორის, სამიზნე ღვთაებრივი სიტყვების "*მე-5 საყვირი*". იმის გამო, რომ კარადოქსულ დ, მუხლმოდრეკილო ლოცვა კათოლიკეებს შორის უფრო დიდხანს გაგრძელდა, მაგრამ ჩვენ არ უნდა გაგვიკვირდეს, რადგან სწორედ ამ კათოლიკურ რელოგიაში უბიძგებს ეშმაკი თავის მიმდევრებს და მსხვერპლებს დაემხოს ქანდაკებებს, რომლებიც აკრძალულია ღვთის ათი მცნებადან მეორეში; მცნება, რომელსაც კათოლიკეები უგულბელოფენ, რადგან რომაულ ვერსიაში ის წაშლილია და შეიცვალა.

ლუქსი 9: „*მაგრამ მან მიიტხრა: ფრთხილ დ იყავი, ეს არ გააკეთო! მე ვარ შენი თანამსახური და შენი ძმების წინასწარმეტყველთა და მათი, ვინც ამ წიგნის სიტყვებს იცავს. ~~თავი~~ ღმერთის წინაშე დაემხო.*»

იოანეს მიერ ჩადენილ დანაშაულ ღმერთმა შესთავაზა, როგორც გაფრთხილება მის რჩეულს: „*იზრუნეთ, რომ არ ჩავარდეთ კერპთაყვანისმცემლობაში!*“ რაც წარმოადგენს იესო ქრისტეში ღმერთის მიერ უარყოფილ ქრისტიანულ რელოგიების მთავარ ბრალს. ის აწყობს ამ სცენას ისევე, როგორც მან მოაწყობა თავისი ბოლო გაკვეთილი და უბრძანა თავის მოციქულებს აედოთ იარაღი მისი დაპატიმრების საათის განმავლობაში. როცა დრო მოვიდა, აუკრძალ მათ გამოყენება. გაკვეთილი ჩაუტარდა და მან თქვა: „*ფრთხილ დ არ გააკეთო ეს*.“ ამ მუხლმი იოანე იღებს განმარტებას: „*მე ვარ შენი თანამსახური*“. "*ანგელოზები*", მათ შორის "*გაბრიელ*", ადამიანების მსგავსად, შემოქმედი ღმერთის

ქმნილებები არიან, რომელმაც თავისი ათი მცნებიდან მეორეში აკრძალა თავისი ქმნილებების, გამოსახულებების ან მოხატული გამოსახულებების წინაშე დამორჩილება; ყველ ფორმა, რაც კერპს შეუძლია. ამრიგად, ჩვენ შეგვიძლია ვისწავლოთ ამ ლექსიდან ანგელოზების საპირისპირო ქცევის აღნიშვნით. აქ გაბრიელი, მიხეილს შემდეგ ყველზე ღირსეულ ციური არსება, კრძალვს მის წინაშე დამხობას. მეორეს მხრივ, სატანა, თავის მაცდუნებელგამოჩენებში, „ღვთისმშობლს“ სამოსით ითხოვს, რომ ძეგლები და თაყვანისმცემლობის ადგილები აღმართონ მის თაყვანისცემასა და სამსახურში... სიბნელს მანათობელნიღაბი ეცემა.

ანგელოზი ასევე აკონკრეტებს "და თქვენი ძმების, წინასწარმეტყველთა და მათ ვინც იცავს ამ წიგნის სიტყვებს". ამ წინადადებასა და გამოცხადების 1:3-ს შორის ჩვენ აღვნიშნავთ განსხვავებას გაშიფვრის დროის დასაწყისს, 1980 წელს, და 2020 წელს ამჟამინდელ ვერსიას შორის გასული დროის გამო. ამ ორ თარიღს შორის, "ის, ვინც კითხულობს" აიძულა ღვთის სხვა შვილები გაეზიარებინათ გაშიფრულ სინათლე და ისინი თავის მხრივ შევიდნენ "წინასწარმეტყველების" საქმეში. ეს გამრავლება საშუალებას ამლევს კიდევ უფრო მეტ სხვა მოწოდებულად მიიანებს, მიიღონ არჩევნებში წვდომა გამოვლენილი სიმართლის მოსმენით და კონკრეტული პრაქტიკის გამოყენებით.

ლექსი 10: „და მან მიიხრა: ნუ დაბეჭდავ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს. რადგან დროა ხლოა.“

გზავნილი შეცდომაში შეჰყავს, რადგან ის მიმართულია იოანესადმი, რომელმაც ღმერთმა ჩვენს ბოლო ხანაში გადაიყვანა წიგნის დასაწყისიდან, გამოცხ.1:10-ის მიხედვით. ასევე, უნდა გვესმოდეს, რომ წიგნის სიტყვების არ დალუქვის ბრძანება პირდაპირ ჩემსკენაა მიმართული იმ დროს, როცა წიგნი მთლიანად დალუქულია; შემდეგ ის ხდება გამოცხადების 10:5-ის „პატარა ღია წიგნი“. და როდესაც ის „იხსნება“ ღმერთის დახმარებითა და უფლებამოსილებით, აღარ დგას მისი „ბეჭდებით“ და ხურვის საკითხი. და ეს: „რამეთუა ხლოა ჟამი“; 2021 წელს გაზაფხულზე 9 წელი და რჩა უფალი ღმერთი იესო ქრისტეს დიდებულდაბრუნებამდე.

პატარა წიგნის "პირველი გახსნა დაიწყო და ნ.8:14-ის განკარგულების შემდეგ, ანუ 1843 და 1844 წლების შემდეგ; რადგან რწმენის უახლესი

ადვენტიის ტური გამოცდის თემის მნიშვნელოვანი გაგება განპირობებულია იმ გამოცხადებებით, რომლებიც უშუალოდ იესო ქრისტემ, ან მისმა ანგელოზმა მისცა ჩვენს დას ელენ .ჯი.უაიტს, მისი მსახურების დროს.

ლექსი 11: „ ვინც უსამართლოა ისევ უსამართლო იყოს, უწმინდური ისევ უწმინდური გახდეს; და მართალნი კვლავ იმოქმედონ სიმართლეზე, ხოლო ვინც წმიდა კვლავ განიწმინდოს თავი. »

პირველი მოსმენით, ეს მუხლო ადასტურებს დან .8:14-ის ბრძანებულების გამოყენებაში შესვლას. 1843 და 1844 წლებში ღმერთის მიერ არჩეული ადვენტიისტების განცალკევება ადასტურებს " სარდისის " მესიჯს, სადაც პროტესტანტებს ვპოულობთ " ცოცხალს ", მაგრამ " მკვდარს " და სულიერად " გაბილწულს ", ხოლო ადვენტიისტიკონერებს " სითეთრის ღირსი " უწოდებს ამ ლექსში. *სიმართლე და განწმენდა* ". მაგრამ „ *პატარა წიგნის* “ გახსნა პროგრესულია, როგორც „ *მართალთა გზა, რომელიც დღის სინათლევიით იზრდება, გამთენიიდან მის ზენიტამდე* “. და პიონერმა ადვენტიისტებმა არ იცოდნენ, რომ რწმენის გამოცდა აპირებდა მათ გაცრას 1991-1994 წლებში, როგორც ჩვენთვის " *მე-5 საყვირის* " შესწავლამ გამოავლინა. შედეგად, შესაძლებელი ხდება ამ ლექსის სხვა წაკითხვა.

დალექვის დრო დასასრულს უახლოვდება, როგორც ჩვენ ვკითხულობთ გამოცხ. 7:3-ში: „ *ნუ აზიანებთ დედა მიწას, არც ზღვას და არც ხეებს, სანამ არ დავბეჭდავთ შუბლს ჩვენი ღმერთის მსახურებს.* » სადა უნდა მივცეთ ავტორიზაცია მიწის, ზღვისა და ხეების ზიანის მიყენების შესახებ? ორი შესაძლებლობა არსებობს. " *მეექვსე საყვირამდე* " თუ " *შვიდი ბოლო ჭირის წინ* "? „ *მეექვსე საყვირი* “ წარმოადგენს მეექვსე გამაფრთხილებელ სასჯელს, რომელიც ღმერთმა მიწიერ ცოდვილებს მისცა, ამ შემთხვევაში ლოგიკურად მეჩვენება მეორე შესაძლებლობის შენარჩუნება. რადგან „ *ღვთის რისხვის შვიდი უკანასკნელი ჭირი* “ სამიზნეა პროტესტანტული „ *დედა მიწა* “ და კათოლიკური „ *ზღვა* “. განვიხილოთ, რომ „ *მეექვსე საყვირის* “ მიერ განხორციელებულ ნგრევები ხელს არ უშლის, არამედ ხელს უწყობს იესო ქრისტეს სისხლთ გამოსყიდული მოწოდებულ რჩეულების მოქცევას.

მაშასადამე, „ *მეექვსე საყვირის* “ შემდეგ და „ *შვიდი უკანასკნელი ჭირის* “ წინ და დალექვის შეწყვეტის დროს, რომელიც აღნიშნავს კოლექტიური

და ინდივიდუალური მაღლოს დროის დასასრულს, ჩვენ კვლავ შეგვიძლია განვათავსოთ სიტყვები. ეს ლექსი: „*ვინც უსამართლოა ისევ უსამართლო იყოს; და მართალი კვლავ იმოქმედონ სიმართლეზე, ხოლო ვინც წმიდაა კვლავ განიწმინდოს თავი.*» ყველ შეძლებს აქ დაინახოს ის გზა, რომლითაც სული ადასტურებს ამ ლექსში იმ კარგ თარგმანს, რომელიც მე წარმოვადგინე ფუნდამენტური „ადვენტიის ტური“ ლექსისთვის, რომელიც არის დანიელს 8:14: „...*სიწმინდე გამართლდება*“. სიტყვები „*სიმართლე და წმიდა*“ მტკიცედ არის მხარდაჭერილი და, შესაბამისად, დადასტურებული დმერთის მიერ. ამრიგად, ეს შეტყობინება ითვალისწინებს საშეღავათო პერიოდის დასრულების დროს, მაგრამ სხვა ახსნა ასეთია. წიგნის დასასრულს მიღწევისას სული მიზნად ისახავს იმ დროს, როდესაც სრულდ დაშიფრული წიგნი იქცევა „*პატარა ღია წიგნად*“ და ამ მომენტიდან, მისი მიღება ან უარი განასხვავებს „*სამართლოანსა და საკუთარ თავს ბილწავს*“. და ჩვენი უფალი იწვევს „*წმინდანს კიდევ უფრო განიწმინდოს*“. კიდევ ერთხელ ვიხსენებ, რომ „*სიბილწე*“ პროტესტანტიზმს მიაწერეს „*სარდესის*“ გზავნილში. სული თავისი სიტყვებით მიზნად ისახავს პროტესტანტიზმსა და ინსტიტუციონალურ ადვენტიზმს, რომელიც იზიარებს თავის წყევლს 1994 წლადან, როცა შეუერთდა მას ეკუმენურ ალანსში შესვლათ. ამრიგად, ამ წიგნის გაშიფრული გზავნილს მიღება „*კიდევ ერთხელ, მაგრამ ბოლო, განასხვავებს მას, ვინც ემსახურება დმერთს და მას, ვინც მას არ ემსახურება*“ მალ:3:18-ის მიხედვით.

ასე რომ, მე ვაჯამებ ამ ლექსის გაკვეთილებს. პირველ რიგში, ის ადასტურებს ადვენტიის ტულ განცალკევებას პროტესტანტიზმისგან 1843-1844 წლებში. მეორე მოსმენით, იგი ეხება ოფიციალურ ადვენტიზმს, რომელიც დაბრუნდა პროტესტანტულ და ეკუმენურ ალანსში 1994 წლს შემდეგ. მაღლო 2029 წელს იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე დაფიქსირდა გზა ფხულის დასაწყისად, რომელიც მოდის 2030 წლს პასექის პაპრილმდე.

ამ ახსნა-განმარტებების შემდეგ ჩვენთვის რჩება იმის გაგება, რომ ინსტიტუციური ადვენტიზმის დაცემის მიზეზი, რამაც განაპირობა ის იესო ქრისტეს მიერ ლოდიკეისადმი მიწერილი გზავნილში მისი „*ღებინება*“, ნაკლებად არის 1994 წელს მისი დაბრუნების რწმენაზე უარის თქმა. უარის თქმა სინათლის წვლლს გათვალისწინებაზე,

რომელიც მოვიდა დაწიელს 8:14-ის ჭეშმარიტი თარგმანის გასანათებლად; სინათლე, რომელიც უდავო სახითარის ნაჩვენები თვითორიგინალური ებრაული ბიბლიური ტექსტით. ეს ცოდვა მხოლოდ სამართლანობის დმერთმა შეიძლება დაგმო, რომელიც დამნაშავეს ართვლს უდანაშაულოდ.

ლექსი 12: „ აჰა, მე მაღე მოვდივარ და ჩემი საზღაური ჩემთანაა, რათა მივაწოდო თითოეულს მისი საქმის მიხედვით“.

9 წელწა დმი იესო დაბრუნდება ენითა ღუწერელი ღვთაებრივი დიდებით. 16-დან 20-მდე დმერთმა გამოგვიცხადა თავისი შურისძიების ნაწილს ბუნება, რომელიც დცული იყო უსამართლო და შეუწყნარებელი მეამბოხე კათოლიკე, პროტესტანტი და ადვენტისტი ცოდვილებისთვის. მან ასევე წარმოგვიდგინა ის ნაწილი, რომელიც დცულია მისი არჩეული ადვენტისტებისთვის, რომლებიც დარჩნენ ერთგულნი და პატივს სცემდნენ მის წინასწარმეტყველურ სიტყვას და მის წმინდა მეშვიდე დღის შაბათს, გამოცხადებებში 7, 14, 21 და 22. „შურისძიება“ „უბრუნდება თითოეულს იმის მიხედვით, როგორც რა არის მისი შრომა“, რომელიც მცირე ადგილს უტოვებს დმნაშავეებს ქრისტეს თვალში თავის გამართლებებისთვის. თვითგამართლებული სიტყვები უსარგებლო ხდება, რადგან შემდეგ უკვე გვიანი იქნება წარსული არჩევანის შეცდომების გარდაქმნა.

ლექსი 13: „ მე ვარ ალფა და ომეგა, პირველი და უკანასკნელი, დასაწყისი და დასასრული. »

რასაც აქვს დასაწყისი, აქვს დასასრულიც. ეს პრინციპი ვრცელდება იმ მიწიერი დროის ხანგრძლივობაზე, რომელიც დმერთმა გამოყო რჩეულთა არჩევისთვის. ალფასა და ომეგას შორის 6000 წელი გავა. 30 წელს, 3 აპრილს, იესო ქრისტეს ნებაყოფლობითი გამოსყიდვის სიკვდილი ასევე აღნიშნავს ქრისტიანულ აღიარების 2000 წლის ალფადროს; 2030 წელს გაზაფხული მთელი ძალთა აღნიშნავს თავის ომეგადროს.

მაგრამ ალფა ასევე არის 1844 თავისი ომეგა 1994. დაბოლოს, ალფა არის ჩემთვის და ბოლო არჩეული ჩინოვნიკებისთვის, 1995 თავისი ომეგათ, 2030 წელი.

ლექსი 14: „ ნეტარარიან ისინი, ვინც იცავენ მის მცნებებს (და არა ~~დაიბანეთ მათი სამოსი~~), რათა ჰქონდეთ სიცოცხლის ხეზე უფლება და შეხვიდეთ ქალს ქშიკარიბჭით! »

დიდი გასაჭირის “ მეორე ფორმა ჩვენს წინაშეა მრავალ სიკვდილს თანხლებით. ამიტომ, გადაუდებელი ხდება იესო ქრისტეს მეშვეობით ღვთისგან მფარველობისა და დახმარების მიღება. როგორც გამოსახულება გვთავაზობს, ცოდვილმა უნდა „*შეასრულოს თავისი მცნებები*»; ღვთისა და იესოს, „*ღვთის კრავის*“, რაც ნიშნავს, რომ მან უარი უნდა თქვას ცოდვის ყველ ფორმაზე. ამ ლექსის ფარულ თარგმანი, რომელიც დაცულია ჩვენს ამჟამინდელ ბიბლიებში, განპირობებულია რომაული კათოლიციზმით, რომელსაც ხელმძღვანელობდა ვატიკანი. სხვა ხელნაწერები, უძველესი და, შესაბამისად, უფრო ერთგულ, გვთავაზობენ: „*ნეტარ არიან, ვინც იცავენ მის მცნებებს*“. და რადგანაც ცოდვა არის კანონის დარღვევა, გზავნილს და მახინჯებულს და ცვლს აუცილებელ და სასიცოცხლო მორჩილებას ქრისტიანული კუთვნილების უბრალო პრეტენზიით. ვინ სარგებლობს და ნაშაულოთ? მათ, ვინც იბრძვის შაბათს იესო ქრისტეს დიდებულ და ბრუნებამდე. ჭეშმარიტი გზავნილი ასე შეჯამებულია: „*ნეტარ არის ის, ვინც ემორჩილება თავის შემოქმედს*“. ეს შეტყობინება მხოლოდ იმეორებს იმას, რაც მოხსენიებულია გამოცხადების 12:17 და 14:12, კერძოდ: „*ვინც იცავს ღვთის მცნებებს და იესოს რწმენას*“. ესენი არიან იესოს მიერ გაგზავნილი ბოლო გზავნილის მიმღებები. მიღებულ შედეგს განსჯის თავად იესო ქრისტე და მისი მოთხოვნილება უდრის მოწამეობრივ ტანჯვას. შერჩეულთა ჯილდო ძალიან დიდი იქნება; ისინი მიიღებენ უკვდავებას და მარადიულ ცხოვრებაში შევლენ ადვენტისტური ბილიკით, რომელიც სიმბოლოა სიმბოლური „*ახალ იერუსალიმის*“ „*თორმეტი კარიბჭით*“.

ლექსი 15: „*გამოდით ძაღლებთან, ჯადოქრებთან, მეძავებთან, მკვლელებთან, კერპთაყვანისმცემლებთან და ყველს, ვისაც უყვარს და სტყუის!*»

ვინ არიან ისინი, ვისაც იესო ასე ასახელებს? ეს ფარული ბრალდება ეხება მთელ ქრისტიანულ სარწმუნოებას, რომელიც განდგომილია; კათოლიკური რწმენა, მრავალფორმიანი პროტესტანტული რწმენა, მათ შორის ადვენტისტური სარწმუნოება, რომელიც მის ალანსში შევიდა 1994 წლიდან; ადვენტისტური რწმენა ასე უხვად აკურთხა მის მიერ მისი არსებობის დასაწყისში და მით უმეტეს მისი უკანასკნელი წარმომადგენლების მიმართ, რომლებიც

აიძულეს დისიდენტობაში. " ძაღლები " არიან წარმართები, მაგრამ ასევე, და უპირველეს ყოვლისა, ისინი, ვინც ამტკიცებენ, რომ მისი ძმები არიან დალაღლები. ეს ტერმინი „ ძაღლები “ თანამედროვე დასავლელ ადამიანებისთვის პარადოქსულია ცხოველს ერთგულების სიმბოლოდ, მაგრამ აღმოსავლელებისთვის კი - განდევნის იმიჯი. და აი, იესო მათა და მიაწერ ბუნებას კი და უპირისპირდება და მათ არასაიმედო ცხოველებად თვლის. სხვა ტერმინები ადასტურებს ამ გადაწყვეტილებას. იესო ადასტურებს გამოცხადების 21:8-ში წარმოქმულ სიტყვებს და აქ ტერმინის „ ძაღლების “ დამატება გამოხატავს მის პირად განსჯას. სიყვარულის ამ აღლებული დემონსტრირების შემდეგ, რომელიც მან აჩუქა ადამიანებს, არაფერია იმაზე საშინელო, ვიდრე დალაღტი მათ მიერ, ვინც ამტკიცებს, რომ მას ეკუთვნის და მის მსხვერპლს.

შემდეგ იესო მათ უწოდებს „ ჯადოქლებს “ ცუდ ანგელოზებთან ვაჭრობის გამო, სპირიტუალში, რომელმაც პირველად შეაცდინა კათოლიკური სარწმუნოება „ღვთისმშობლს“ მოჩვენებით, რაც ბიბლიურად შეუძლებელია. მაგრამ დემონების მიერ მოხდენილი სასწაულები ჰგავს იმას, რასაც ფარაონის „ ჯადოქრები “ ახდენდნენ მოსესა და აარონის წინაშე.

უწმინდურების “ მოწოდებით, იესო გამოხსნეობის განთავისუფლებას, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, არაბუნებრივი რელიგიური აღიარებები, რომლებსაც პროტესტანტული ეკლესიები ქმნიან კათოლიკური რწმენით, რომელიც დაგმო ღვთის წინასწარმეტყველების მიერ, როგორც ეშმაკის მსახური. ისინი „ასულებად“ იმეორებენ თავიანთი „ მემკვიდრის დიდი ბაბილონის “ „სიძვას“, რომელიც დაგმო გამოცხადების 17:5-ში.

განდგომილები ასევე არიან „ მკვლელები “, რომლებიც მოემზადებიან იესოს რჩეულის მოსაკლვად, თუ ის არ ჩაერევა მათ აღსაკვეთად თავისი დიდებული მოვლას გზით.

ისინი „ კერპთაყვანისმცემლები “ არიან, რადგან ის უფრო მეტად აინტერესებს მატერიალურ ცხოვრებას, ვიდრე სულიერ ცხოვრებას. ისინი გულგრილები რჩებიან, როდესაც ღმერთი მათ სთავაზობს თავის შუქს, რომელსაც ისინი თავხედურად უარყოფენ მისი ჭეშმარიტი მესინჯელების დემონიზირებით.

და ამ ლექსის დასასრულზე ღმერთის აზუსტებს: „და ვისაც უყვარს და აკეთებს, ტყუილს!“ ამით ის გმობს მათ, ვისი ბუნებაც სიცრუეს არის მიბმული, იმ დონემდე, რომ ისინი სრულად უგრძობი არიან სიმატლს მიმართ. იქვეა გემოვნებაზე და ფერებზე, რომ მათზე საუბარი შეუძლებელია; იგივეა სიმატლს ან სიცრუის სიყვარული. მაგრამ თავისი მარადისობისთვის ღმერთი ირჩევს მხოლოდ თავის ქმნილებებს შორის, რომლებსაც ადამიანის გამრავლება წარმოშობს, ვისაც აქვს ჭეშმარიტების სიყვარული.

ღვთის ხსნის გეგმის საბოლოო შედეგი საშინელია. თანმიმდევრულად განდევნილი არიან წინააღდეგი გამაგრებული მოუნანიებელი ცოდვილები, უმველესი ურწმუნოებრადი ალანსი, საზიზღარი რომაული პაპის კათოლიკური რწმენა, კერპთაყვანისმცემელი მართლმადიდებლური რწმენა, კალვინისტური პროტესტანტული რწმენა და ბოლოს, ინსტიტუციური ადვენტისტური რწმენა, სულს ბოლო მსხვერპლს. ტრადიცია, რომელსაც წინამორბედი ყველ ერთნაირად ემხრობოდნენ.

„ადვენტისტულ“ გზავნილს საბედისწერო შედეგები მოჰყვა, პირველ რიგში, ებრაელებისთვის, რომლებმაც უარი თქვეს დან.9:24-დან 27-ში გამოცხადებულ მესიის პირველ მოსვლზე. მეორე, იესოს მიერ განდევნილი ქრისტიანები, რომლებიც ყველ იზიარებს. უახლესი „ადვენტისტის“ გზავნილსადმი ინტერესის ნაკლებობის გამოვლენის დანაშაული, რომელიც აცხადებს მის მეორედ მოსვლს. მათი სიმატლსადმი სიყვარულის ნაკლებობა მათთვის საბედისწეროა. 2020 წელს, ეს ძირითადი ოფიციალური რელოგიები იზიარებენ ამ საშინელ გზავნილს, რომელიც იესომ 1843 წელს მიმართა „სარდისის“ ეპოქის პროტესტანტიზმს გამოცხადების 3:1-ში: „ამბობენ, რომ ცოცხალ ხარ და მკვდარი ხარ“.

ლექსი 16: „მე, იესომ, გამომიგზავნე ჩემი ანგელოზი, რათა დაგიმოწმოთ ეს ეკლესიებში. მე ვარ დავითის ფესვი და თესვ, ნათელი დიღის ვარსკვლავი.“

იესომ თავისი ანგელოზი გაბრიელი გაუგზავნა იოანეს, ხოლო იოანეს მეშვეობით ჩვენ, ბოლო დღეების მის ერთგულ მსახურებს. რადგან მხოლოდ დღეს ეს სრულად გაშიფრული გზავნილი გვაძლევს საშუალებას გავიგოთ მესიჯები, რომლებიც მან შვიდი ეპოქის ან შვიდი ასამბლეის თავის

მსახურებს და მოწაფეებს მიმართავს. იესო ხსნის ეჭვს აპოს სიმბოლური გამოძახილს შესახებ.5: „*დავითის ფესვი და შთამომავლობა*“. ის დასძენს: „*დიღს ნათელ ვარსკვლავი*“. ეს ვარსკვლავი არის მზე, მაგრამ ის მხოლოდ მას იდენტიფიცირებს, როგორც სიმბოლო. რადგან, უგონოდ, გულწრფელ არსებები, რომლებსაც უყვართ იესო ქრისტე მისი მსხვერპლსთვის, პატივს სცემენ ჩვენს მზეს, წარმართთა მიერ გადმერთებულ ამ ვარსკვლავს. თუ ბევრმა არ იცის ამის შესახებ, სიმრავლე, თუნდაც ამ საკითხში განათლებული, არ არის მზად და არც შეუძლია გაიგოს ამ წარმართული კერძთა ყვანის მცემლობის სერიოზულობა. ადამიანმა უნდა დაივიწყოს საკუთარი თავი, დააყენოს ღმერთის ადგილი, რომელიც გრძნობს სულ სხვანაირად იმის გამო, რომ მისი გონება უკვე თითქმის 6000 წელია ადევნებს თვალს ადამიანთა ქმედებებს. იგი განსაზღვრავს თითოეულ მოქმედებას, რასაც ის რეალურად წარმოადგენს; რაც არ ეხება მამაკაცებს, რომელთა ხანმოკლე სიცოცხლე უპირველეს ყოვლისა მიზნად ისახავს მათი სურვილების დაკმაყოფილებას, უპირველეს ყოვლისა, ხორციელ და მიწიერი, მაგრამ ეს ასევე ეხება მათ, ვინც სულიერი და ძალიან რელიგიურია და დაბლოკილია მამების ტრადიციების გამო.

თათირას გზავნილს დასასრულს სულმა უთხრა „*მას ვინც სძლევს*“: „*და მე მივცემ მას დიღს ვარსკვლავს*“. აქ იესო საკუთარ თავს „*დიღს ვარსკვლავად*“ წარმოადგენს. ამრიგად, გამარჯვებულ მიიღებს იესოს და მასთან ერთად სიცოცხლს მთელ სინათლეს, რომელიც მასშია. ამ ტერმინის შეხსენება გვაფიქრებინებს ჭეშმარიტი უკანასკნელი „*ადვენტისტების*“ სრულ ყურადღებას 1 პტ.2:19-20-21-ის ამ მუხლებზე: „*და ჩვენ უფრო მტკიცედ ვთვლით წინასწარმეტყველურ სიტყვას, რომელსაც თქვენ კარგად უნდა გადაუხადოთ ყურადღება, როგორც ნათურა, რომელიც ანათებს ბნელადღილს, სანამ დღე არ გათენდება და დიღს ვარსკვლავი არ ამოვა თქვენს გულბში; უპირველეს ყოვლისა თქვენ იცით, რომ წმინდა წერილს არც ერთი წინასწარმეტყველება არ შეიძლება იყოს პირადი ინტერპრეტაციის ობიექტი, რადგან ადამიანის ნებით კი არ მოხდა წინასწარმეტყველება, არამედ სულიწმიდის აღძრულია, რომ ადამიანებმა ლპარაკობდნენ ღვთისგან.*» უკეთესს ვერ ვიტყვით.

ამ სიტყვების მოსმენის შემდეგ რჩეული აქცევს მათ იესო ქრისტეს მიერ გათვალისწინებულს აქმეებად.

ლუქსი 17: „და სულმა და პატარმა ლმა თქვეს: მოდი. და ვინც ისმენს, თქვას: მოდი. და ვინც სწყურია, მოვიდეს; ვისაც უნდა, უსასყიდლოდა იღოს სიცოცხლის წყალო“.

თავისი მიწიერი მსახურების დაწყებიდან იესომ დაიწყო ეს მოწოდება: „მოდი“. მაგრამ „წყურვილს“ გამოსახულების აღებით მან იცის, რომ ვინც არ არის „მწყურვალო“, არ მოვა დასალუვად. მის მოწოდებას მოისმენენ მხოლოდ ისინი, ვისაც „სწყურია“ ეს მარადიული სიცოცხლე, რომელსაც მისი სრულყოფილ სამართლიანობა გვთავაზობს მხოლოდ მისი მაღლით, როგორც მეორე შანსი. მხოლოდ იესომ გადაიხადა ფასი; ამიტომ სთავაზობს მას „უფასოდ“. არც ერთი კათოლიკური ან ღვთაებრივი „ინდულგენცია“ არ იძლევა იმის საშუალებას, რომ ის ფულთ მოიპოვოს. ეს საყოველთაო მოწოდება ამზადებს არჩეულ თანამდებობის პირთა შეკრებას ყველ ერიდან და ყველ წარმოშობიდან. მოწოდება „მოდი“ ხდება რჩეულთა ამ ჯგუფის გასაღები, რომელსაც შექმნის ბოლო დღეების რწმენის გამოცდა. მაგრამ ისინი განიცდიან დედამიწაზე მიმოფანტულ გამოცდას და მხოლოდ მაშინ გაერთიანდებიან, როცა იესო ქრისტე დაბრუნდება თავისი დიდებით, რათა განდევნოს ისინი ცოდვის ქვეყნიდან.

ლუქსი 18: „მე ვაცხადებ ყველს, ვინც ისმენს ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს: თუ ვინმე რამეს დაამატებს მას, ღმერთი დაარტყამს მას ამ წიგნში აღწერილ ჭირებით;“

გამოცხადება არ არის ჩვეულებრივი ბიბლიური წიგნი. ეს არის ბიბლიურ ენაზე ღვთიური კოდირებულ ლტერატურულ ნაწარმოები, რომელც შეიძლება ამოიცნონ მათ, ვინც ეძებს მთელ ბიბლიას თავიდან ბოლომდე. გამონათქვამები ნაცნობი ხდება განმეორებითი კითხვით. ხოლო „ბიბლიური კონკორდანსები“ შესაძლებელს ხდის მსგავსი გამონათქვამების პოვნას. მაგრამ ზუსტად იმის გამო, რომ მისი კოდი ძალიან ზუსტია, მთარგმნელები და გამმწერები გაფრთხილებულნი არიან: „თუ ვინმე რამეს დაამატებს მას, ღმერთი დაარტყამს მას ამ წიგნში აღწერილ ჭირებით“.

ლუქსი 19: „და თუ ვინმე რამეს წაართმევს ამ წინასწარმეტყველების წიგნის სიტყვებს, ღმერთი წაართმევს მის ნაწილს სიცოცხლის ხიდან და წმინდა ქალქიდან, რომელც აღწერილია ამ წიგნში.“

იმავე მიზეზების გამო, ღმერთი ემუქრება ყველს, ვინც „*რამეს წაართმევს ამ წინასწარმეტყველების წიგნის სიტყვებს*“. ვინც ამ რისკზე მიდის, ასევე გაფრთხილებულია: „*ღმერთი მოწყვეტს თავის ნაწილს სიცოცხლის ხიდან და ამ წიგნში აღწერილ წმინდა ქალქიდან*“.
შესაბამისად, აღნიშნულ ცვლლებებს საშინელო შედეგები მოჰყვება მათთვის, ვინც მათხაიდინა.

თქვენს ყურადღებას ვაქცევ ამ გაკვეთილზე. თუ ამ გაუგებარი კოდირებულ წიგნის მოდიფიკაცია დაისჯება იესო ქრისტეს მიერ ამ ორი მკაცრი გზით, რა იქნება მათთვის, ვინც უარყოფს მის სრულად გასაგებ გაშიფრულგზავნილს?

ღმერთს აქვს კარგი მიზეზები, რათა ნათლდ წარმოაჩინოს ეს გაფრთხილება, რადგან ეს გამოცხადება, რომლის სიტყვებიც მან აირჩია, იგივე მნიშვნელობა აქვს, როგორც მისი „ათი მცნების“ ტექსტი „თითო ამოტვიფრულ ქვის ფილებზე“. ახლ, დან.7:25-ში მან იწინასწარმეტყველ, რომ მისი სამეფო „*კანონი*“ „*შეიცვლებოდა*“, ისევე როგორც „*დროები*“. ქმედება, როგორც ვნახეთ, რომის ხელსუფლებამ შეასრულს თანმიმდევრულდ იმპერიულმა 321 წელს, შემდეგ პაპმა, 538 წელს. ეს ქმედება, რომელიც მან შეაფასა, როგორც „*ამპარტავანი*“, დაისჯება სიკვდილთ და ღმერთი მოგვიწოდებს, არ გავამრავლოთ. წინასწარმეტყველების მიმართ, ამ ტიპის შეცდომის მიმართ, რომელსაც იგი მტკიცედგმობს.

ღვთის საქმე რჩება მის საქმედ, განურჩევლდ დროისა, რომელშიც იგი ხორციელდება. მისი წინასწარმეტყველების გაშიფვრა შეუძლებელია მისი ხელმძღვანელობის გარეშე. ეს ნიშნავს, რომ გაშიფრული ნამუშევარი იგივე მნიშვნელობისაა, რაც დაშიფრულია. მაშასადამე, გააცნობიერეთ, რომ ეს ნაწარმოები, სადაც ღმერთის აზრი აშკარად ვლნდება, არის ძალან მაღალ „*სიწმინდე*“. ის წარმოადგენს „*იესოს შესახებ*“ საბოლოო ჩვენებას, რომელსაც ღმერთი მიმართავს თავის უკანასკნელ დისიდენტს მეშვიდე დღის ადვენტისტ მსახურებს; და ამავდროულდ, ჭეშმარიტი შაბათის შაბათის პრაქტიკით, ეს არის 2021 წელს, ბოლო „*გამართლებულ სიწმინდე*“ დაგეგმილი 1843 წელს დანის 8:14 განკარგულების ძალში შესვლიდან.

ლუქსი 20: „*ვინც ამას მოწმობს, ამბობს: დიახ, სასწრაფოდმოვდივარ. ამინ! მოდი, უფალო იესო!*»

რადგან ის შეიცავს ბოლო სიტყვებს, რომლებიც იესო ქრისტემ მიმართა თავის მოწაფეებს, გამოცხადების ეს წიგნი ძალაშია და სიწმინდეა. მასში ვპოულობთ კანონის ცხრილების ეკვივალენტს, ამოტვიფრული ღვთის თითოდა მიცემული მოსეს. იესო მოწმობს; ვინ გაბედავს ამ ღვთაებრივი მოწმობის წინააღმდეგობას? ყველფერი ნათქვამია, ყველფერი გამოვლენდა, მას მეტი არაფერი აქვს სათქმელი გარდა: " ღიახ, მე სწრაფად მოვდივარ". მარტივი „ ღიახ“, რომელიც მოიცავს მთელ მის ღვთაებრივ პიროვნებას, ნიშნავს, რომ მისი მოახლოება არის გარკვეული, რადგან ის განაახლებს თავის დაპირებას: „ სწრაფად მოვალ“; ა „ სასწრაფოდ» და თარიღებულ, რომელიც სრულმნიშვნელობას იძენს: 2030 წელს გაზაფხულზე. და ის ადასტურებს თავის განცხადებას „ აძინ“-ით; რაც ნიშნავს: „სიმაართლი“.

ვინ ამბობს: „ მოდო, უფალო იესო“? ამ თავის მე-17 მუხლს თანახმად, ისინი არიან „ სული და პატარძალი“.

ლუქსი 21: „ უფალო იესოს მაძლი ყველ წმიდანთა იყოს! »

გამოცხადების ეს ბოლო ლუქსი ხურავს წიგნს „ უფალო იესოს მაძლი“ გამოძახილთ. ეს არის თემა, რომელიც ხშირად ეწინააღმდეგებოდა კანონს ქრისტიანული ასამბლეის დასაწყისში. იმ დროს, მაძლი აღსრულდა კანონის წინააღმდეგ მათ მიერ, ვინც უარი თქვა ქრისტეს შეთავაზებაზე. იუდეველთა მიერ კანონის მემკვიდრეობა ნიშნავდა, რომ ისინი ღვთაებრივ სამართალს მხოლოდ მისი მეშვეობით ხედავდნენ. იესოს არ სურდა მათი კანონის მორჩილებისგან განდევნა, მაგრამ ის მოვიდა, რათა „ შეესრულებინა“ ის, რაც მას ცხოველთა მსხვერპლზე წირვა უწინასწარმეტყველეს. ამიტომ თქვა მან მათ. 5:17-ში: „ ნუ გგონიათ, რომ მე მოვედი რჯულის ან წინასწარმეტყველების დასანგრევად; მე მოვედი არა გასაუქმებლად არა მედშესასრულებლად.“

ყველზე გასაოცარი ის არის, რომ ქრისტიანები ეწინააღმდეგებიან კანონსა და მაძლს. რადგან, როგორც პავლე მოციქული განმარტავს, მაძლი მიზნად ისახავს დაეხმაროს ადამიანს კანონის შესრულებამდე, სანამ იესოაცხადებს იოანეს 15:5-ში: „ მე ვარ ვაზი, თქვენ ხართ ტოტები. ვინც ჩემშია და ვისთანაც მე ვცხოვრობ, ბევრ ნაყოფს გამოიღებს, რადგან უჩემოდ ვერაფერს გააკეთებ“. რა „ გასაკეთებლად“ საუბრობს და რა „ ხილია“ ეს?

კანონის პატივისცემას, რომელსაც მისი მაღლი სულიწმიდით დახმარების წყალობით ხდის.

სასურველი და სასარგებლო იქნებოდა, რომ „უფალო იესოს მაღლი ყოფილიყო“ და შეეძლო „ყოველში“ ემოქმედა; მაგრამ ეს დამახინჯებულ ლექსი მხოლოდ განუხორციელებელ სურვილს გამოხატავს. ყველმ უკვე იმედი გვქონდეს, რომ ძალაზე ბევრი იქნება; რაც შეიძლება მეტი; ჩვენი აღტაცებულ ღმერთი, შემოქმედი და მხსნელი იმსახურებს ამას; ის ამის უაღრესად ღირსია. „ყველ წმინდანის“ მითითებით ორიგინალი ტექსტი აშორებს ყოველგვარ გაურკვეველობას; უფლოს მაღლი, რომელსაც შეუძლია ისარგებლოს მხოლოდ მათთვის, „ვისაც იგი განწმენდს თავისი ჭეშმარიტებით“ (იოანე 17:17). ხოლო მათ, ვინც ფიქრობს მარადიული სიცოცხლის მიღწევაზე იესო ქრისტეს მიერ მოთხოვნილი გზის გავლს გზით, შეგახსენებთ, რომ „გზასა“ და „სიცოცხლეს“ შორის არის არსებითი „ჭეშმარიტება“, იოანეს 14:6-ის მიხედვით. არავითარი შეურაცხყოფა აჯანყებულებს, რომლებიც აცხადებენ ამ ლექსის კურთხევაზე, 1843 წლიდან უფლოს მაღლი მხოლოდ მათ სარგებლობდა, ვისაც იგი განწმენდს შაბათს წმინდა შაბათის დასვენების აღდგენით. სწორედ ეს ქმედება ასოცირდება მისი „ჭეშმარიტების“ სიყვარულის მოწმობასთან, რჩეულს წმინდანებს აქცევს ამ მაღლის ღირსად. ამიტომ მაღლი არ შეიძლება მიემდვინა „ყველს“. ასე რომ, სიფრთხილთმოვუკიდოთ ბიბლიის ცუდ, შეცდომაში შემყვან თარგმანებს, რომლებიც საშინელსაბოლოო იმედგაცრუებას იწვევს მათთვის, ვინც მათუბედურებას ეყრდნობა!

ამ ნაშრომში წარმოდგენილმა ღვთაებრივმა გამოცხადებამ დაადასტურა დაბადების ამბავში ნაწინასწარმეტყველები გაკვეთილები, რომელთა სასიცოცხლო მნიშვნელობა ჩვენ შევძელით აღნიშვნა. ამ სამუშაოს დასასრულს, როგორც ჩანს, სასარგებლოა ამ ძირითადი გაკვეთილების გახსენება. ეს გამართლებულია და ასევე მინდა აღვნიშნო, რომ ჩვენს თანამედროვე სამყაროში ქრისტიანული სარწმუნოება მასიურად და მახინჯებულ სახითარის წარმოდგენილი რომაული კათოლიციზმის საკულტო მემკვიდრეობის გამო. ღმერთის მიერ მოთხოვნილი ჭეშმარიტება დარჩა მარტივ და ლოგიკურ მდგომარეობაში, რომელსაც ესმით იესო ქრისტეს პირველი მოციქულები, მაგრამ ეს ხშირად უგულვებლყოფილ სიმარტივე, თავისი უმცირესობის ხასიათით, რთული ხდება

გაუთვითცნობიერებელბისთვის. მართლაც, იესო ქრისტეს უკანასკნელი დღეების წმინდანების და გამოცხადების სულიერი სტრუქტურის იდენტიფიცირებისთვის აუცილებელია დანიელს 8:14-ის დადგენილება. მაგრამ ამ განკარგულების იდენტიფიცირებისთვის აუცილებელია დანიელს მთელი წიგნის შესწავლა და მისი წინასწარმეტყველებების გაშიფვრა. ეს ყველფერი გავიგე, აპოკალიფსი გვიმხელს თავის საიდუმლოებებს. ეს აუცილებელი კვლევები ხსნის იმ სიმძნელს, რომელიც შეგვხვდება, როდესაც ვცდილობთ დავარწმუნოთ ჩვენი დროის ურწმუნო კაცი დასავლეთში და განსაკუთრებით საფრანგეთში.

იესომ თქვა, რომ ვერავინ მივა მასთან, გარდა მამისა, რომელიც მას წინამძღობს და ასევე თქვა მის რჩეულბთან დაკავშირებით, რომ ისინი უნდა დაიბადონ წყლისა და სულისგან. ეს ორი სწავლება ავსებს იმას ნიშნავს, რომ ღმერთმა იცის თავისი რჩეულის სულიერი ბუნება ყველ მის ქმნილებას შორის. შესაბამისად, თითოეული მათგანი რეაგირებს თავისი ბუნების მიხედვით; ასევე მათ, ვისაც ებრაელების მიერ უკვე გამოყენებულ შაბათის შესახებ ხელაყრელი ცრურწმენები აქვთ, დიდი სირთულს გარეშე მიიღებენ წინასწარმეტყველურ გამოცხადებებს, რომლებიც ცხადყოფს, რომ ის მოითხოვება ღმერთს 1843 წლიდან. პირიქით, ისინი, ვისაც არახელაყრელი ცრურწმენები აქვთ ამის შესახებ, უარყოფენ ყველ ბიბლიურ არგუმენტს. ის იპოვის კარგ მიზეზებს უარის გასამართლებლად. ამ პრინციპის გაგება გვიცავს იმედაცრუებისგან, ვისაც ქრისტეს ჭეშმარიტებას ვამლევთ. ღვთაებრივი აზროვნების ჭეშმარიტების გამოვლენით, წინასწარმეტყველება მთელ ძალს ანიჭებს „მარადიულ სახარებას“, რომელიც იესოს მოწაფეებმა უნდა „ასწავლონ ერებს სამყაროს აღსასრულს მდე“.

აპოკალიფსის "მხეცები".

მხეცების "გამოსახულებაში".

პირველი აღნიშნავს იმპერიულ რომს, რომელიც გამოსახულია „დრაკონითათი რქითა და შვიდი თავით რომელსაც დაადემები აცვია“, გამოცხ. 12:3; „ნიკოლს იტელუბი“ გამოცხ.2:6-ში; „ეშმაკი“ გამოცხადებაში 2:10.

მეორე ეხება პაპის კათოლიკურ რომს, რომელიც გამოსახულია „ზღვიდან ამომავალი ურჩხულოთ ათი რქით, რომელსაც აქვს დაადემები და შვიდი თავი“

(გამოცხ. 13:1); „სატანის ტახტი“ გამოცხადებაში 2:13; „ქალო იზებელო“ გამოცხ.2:20-ში; „სისხლთ შედებილო მთვარე“ გამოცხ.6:12-ში; „მეოთხე საყვირის“ „მთვარე და რტყმული მესამედი“ გამოცხ.8:12-ში; „ზღვა“ გამოცხ.10:2-ში; „წელვით ლურწაში“ გამოცხ.11:1-ში; „დრაკონის“ „კუდი“ გამოცხ.12:4-ში; „გველი“ გამოცხ.12:14-ში; და 13, 16 და 17 ლექსების „დრაკონი“; „დიდი ბაბილონი“ გამოცხადებაში 14:8 და 17:5.

მესამე მიზნად ისახავს ფრანგულ რევოლუციურ ათეიზმს, რომელიც გამოსახულია „უფსკრული და ნამოღვალა ურჩხული“ მიერ Rev.11:7; „დიდი გასაჭირი“ გამოცხადებაში 2:22; „მეოთხე საყვირი“ გამოცხ.8:12-ში; „პირი, რომელიც შთანთქავს მდინარეს“, რომელიც განასახიერებს კათოლიკე ხალხს, რევ.12:16. ეს ეხება 11:14-ში მოხსენიებულ „მეორე უბედურების“ პირველ ფორმას. მის მეორე ფორმას შეასრულებს Apo.9:13-ის „მეექვსე საყვირი“, Apo.8:13-ის მიხედვით „მეორე ვაი“, 2021 წლის 7 მარტიდან 2029 წლამდე, სამყაროს რეალური ასპექტით. III ომი დამთავრდა ბირთვული ომით. ადამიანთა გენოციდი, რომელიც ასახლებს დედამიწას (უფსკრული) არის „მეოთხე და მეექვსე საყვირის“ შორის დამყარებულ კავშირი. ამ ომის განვითარების დეტალური ვლენდება და ნ.11:40-დან 45-მდე.

მეოთხე „მხეცი“ აღნიშნავს პროტესტანტულ რწმენას და კათოლიკურ რწმენას, მის მოკავშირეს, მიწიერი ისტორიის რწმენის ბოლო გამოცდაში. ის „ამოღის დედამიწიდან“, გამოცხ.13:11-ში; რაც იმას ნიშნავს, რომ ის თავად არის, გამოსული კათოლიკური სარწმუნოებიდან, რომელიც სიმბოლოა „ზღვით“. უმეტესწილად, რეფორმაციის ეპოქამ დაამყარა პროტესტანტული რელიგია, მრავალი ასპექტით, განდგომილთ გამორჩეული, რაც მოწმობს ჯონ კალვინის ნაწარმოებებში, მეომარი, მკაცრი, სასტიკი და მდევნელო ხასიათის შესახებ. და ნ.8:14-ის დადგენილების ძალაში შესვლით იგი გლობალურად და გამო 1843 წლის გაზაფხულს და ნ.

ინსტიტუციონალური ადვენტიტური რწმენა, რომელიც ცოცხლად წარმოიშვა 1843-1844 წლების რწმენის პროტესტანტული გამოცდის შედეგად, დაბრუნდა და დაუბრუნდა პროტესტანტული რწმენის სტატუსს და მის ღვთაებრივ წყევლს 1994 წლის შემოდგომიდან; ეს 1991 წლიდან ამ ნაშრომში გამოცხადებულ ღვთაებრივი წინასწარმეტყველური სინათლის ოფიციალური უარყოფის გამო. ინსტიტუციური ფორმის ეს სულიერი სიკვდილი

ნაწინასწარმეტყველებია გამოცხ.3:16-ში:
„და გაღებინებ ჩემი პირიდან“.

წინასწარმეტყველებების საბოლოო შესრულება ჩვენს წინაშეა და ყველს რწმენა გამოიცდება. უფალი იესო ქრისტე ყველს ადამიანში აღიარებს მათ, ვინც მას ეკუთვნის, მათ, ვინც მიესალმება მის სასიცოცხლო გამოცხადებებს, ღვთაებრივი სიყვარულს ნაყოფს, სიხარულს და მაღლიერი ერთგულებით.

უკანასკნელი არჩევანის დროს, რჩეულები გამოირჩევიან იმით, რომ მათ ეცოდინებათ, რატომ დაცემულ დაცემა, ღვთაებრივი გამოცხადება ამგვარად განასხვავებს გადარჩენილსა და დაკარგულს შორის, რომელიც მოციქულთა ეპოქიდან "ეფესოსში" იყო აპოკალიფსის 2:5 ღმერთმა თქვა: „მაშ, დაიმახსოვრე, საიდან ხარ დაცემული“; და 1843 წელს, "სარდისის" ეპოქაში მან ასევე უთხრა პროტესტანტებს გამოცხ.3:3-ში: "გაიხსენეთ, როგორ მიიღეთ და გაიგეთ; და შეინახე და მოინანიე"; ეს ეხება დაცემულადგენტიტებს 1994 წლიდან, რომლებიც შაბათის დამკვირვებლები არიან, მაგრამ იესოს განიღებენ გამოცხადების 3:19-ში ჩაწერილ გზავნილს: „ვსაყვედურობ და ვსაჯებ ყველს, ვინც მიყვარს; ამიტომ იყავით გულმოდგინე და მოინანიეთ“.

ამ წინასწარმეტყველური გამოცხადების მომზადებისას შემოქმედმა ღმერთმა, რომელიც შეხვდა იესო ქრისტეს პიროვნებას, დაისახა მიზნად და უშვა თავის რჩეულებს, მკაფიოდ გამოეჩინათ მტრები; საქმე შესრულებულია და ღვთის განზრახვა მიღწეულია. ამრიგად, სულერად გამდიდრებული, მისი რჩეული ხდება "კრავის საქორწინო ვახშმისთვის მომზადებული პატარძალი". მან „შემოსა იგი თეთრი თეთრეულით რომელიც არის წმინდანთა მართალ საქმეები“ გამოცხ.19:7-ში. თქვენ, ვინც წაიკითხეთ ამ ნაწარმოების შინაარსი, თუ გაქვთ შესაძლებლობა და კურთხევა იყოთ მათ შორის, „მოემზადე შენს ღმერთთან შესახვედრად“ (ამოსი 4:12), მის სიმაართეში!

მიუხედავად იმისა, რომ დანიელსა და გამოცხადების იღუმალ წინასწარმეტყველებების გაშიფვრა სრულდ დასრულებულია და ახლს ჩვენთვის ცნობილია ქრისტეს ჭეშმარიტი დაბრუნების დრო, ლუკას 18:8-ში ციტირებულ იესო ქრისტეს ეს შეკითხვა გარკვეულ შემთხვევებზე ეჭვს ტოვებს: „გეუბნებით თქვენ, ის სამართალს მათ სწრაფად მოუტანს. მაგრამ როცა კაცის ძე მოვა, იპოვის თუ არა

რწმენას დედამიწაზე? ". რადგან ქეშმარიტების ინტელექტუალური ცოდნის სიუხვე ვერ ანაზღაურებს ამ რწმენის ხარისხის სისუსტეს. კაცობრიობა, რომელიც შეხვდება იესო ქრისტეს დაბრუნებას, განვითარდა კლიმატში, რომელიც ხელსაყრელია ყველ სახის ძლიერად წახალსებულ ეგოიზმისთვის. ინდივიდუალური წარმატება იქცა ნებისმიერ ფასად მისაღწევ მიზნად, თუნდაც მეზობლს განადგურებით და ეს 70 წელზე მეტი ხნის განმავლობაში მსოფლო მშვიდობის ხანგრძლივი პერიოდის განმავლობაში. როდესაც ვიცით, რომ იესო ქრისტეს მიერ შემოთავაზებული სამოთხის ღირებულებები აბსოლუტურ ეწინააღმდეგება ჩვენი დროის ამ ნორმას, მისი შეკითხვა ტრაგიკულდ გამართლებული ჩანს, რადგან ის შეიმუშავა ეხებოდეს ადამიანებს, რომლებსაც სჯეროდათ, რომ იყვნენ "არჩეულები", მაგრამ დარჩება მხოლოდ მათი უბედურება "მოწოდებულთა"; რადგან იესო ვერიპოვის მათში რწმენის ხარისხს, რომელიც საჭიროა მისი მადლის ღირსი იყოს.

წერილ კლვს, მაგრამ სული აცოცხლებს

ეს ბოლო თავი ასრულებს აპოკალიფსის გამოცხადების გაშიფვრას. მართლაც, მე ახლხან წარმოვადგინე ბიბლიური კოდები, რომლებიც შესაძლებელს ხდის იმ სიმბოლოების იდენტიფიცირებას, რომლებსაც ღმერთი იყენებს თავის წინასწარმეტყველებებში, მაგრამ მიუხედავად იმისა, რომ მათი მიზანია გამოავლინოს მისი მოთხოვნა შაბათის დაბრუნების შესახებ 1843-

1844 წლებში, სიტყვა შაბათი არჩანს. მხოლოდ ერთხელ დაწიეს ან გამოცხადების ამ წინასწარმეტყველურ ტექსტებში. ის ყოველთვის არის შემოთავაზებული, მაგრამ არა მკაფიოდ მოხსენიებული. მისი მკაფიოდ დასახელების მიზეზი ის არის, რომ შაბათის პრაქტიკა არის სამოციქულო ქრისტიანულ რწმენის ძირითადი ნორმალობა, რადგან ყველს შეუძლია დაინახოს, რომ შაბათის თემა არასოდეს ყოფილკამათის საგანი ებრაელებსა და პირველ მოციქულებს, მოწაფეებს შორის. □ესოქრისტე. თუმცა, ეშმაკს არ შეუწყვეტია მასზე თავდასხმა, ჯერ ებრაელებს უბიძგებს მის „გაუბილწავად“, შემდეგ კი ქრისტიანებს, სრულად „იგნორირებაში“. ამ შედეგის მისაღწევად, მან შთააგონა ორიგინალური ტექსტების ყალბი თარგმანები, რომლებშიც ის იყონახსენები. ასევე, ღვთაებრივი ჭეშმარიტების ესწარმოდგენა სრულად არ იქნებოდა ამ ოდიოზური ბოროტმოქმედების დაგმობის გარეშე, რომელთა მსხვერპლნი არიან, ჯერ ღმერთი იესო ქრისტეში, შემდეგ კი ისინი, ვისაც მისი გამომსყიდველ სიკვდილ შეემლომარადიულო სიცოცხლე შეეწირა.

მე ვადასტურებ ღვთის წინაშე, რომ არ არსებობს ძველ და ახალ აღთქმის წერილებში, ანუ მთელ ბიბლიაში, არცერთი მუხლო, რომელიც ასწავლოს შაბათის სტატუსის შეცვლას მისი ათი მცნებადან მეოთხედან; უფრო მეტიც, განწმენდილ ღვთის მიერ, ჩვენი მიწიერი სამყაროს შექმნის დასაწყისიდანვე.

დაწიეს 8:14-ის ბრძანებულების ძალში შესვლას გამოპროტესტანტული განდგომიდან, 1843 წლის გაზაფხულზე დღემდე, ბიბლიის კითხვა კლვს. მინდა აღვნიშნო, რომ ეს არ არის ბიბლია, რომელიც განზრახ კლვს, არამედ მისი გამოყენება ხდება თარგმანის შეცდომებზე დაყრდნობით, რომლებიც გვხვდება ორიგინალური „ებრაული და ბერძნული“ ტექსტების ნათარგმნ ვერსიებში; მაგრამ უპირველეს ყოვლისა ეს ასევე პრობლემაა ცუდი ინტერპრეტაციების გამო. ღმერთი თავად ადასტურებს ამ საკითხს გამოსახულებებით გამოცხადებაში 9:11: *მათმეფედჰყავდათუფსკრულოსანგელოზი, სახელდებრულად აბადონი და ბერძნულ და აპოლონი*. აქ მახსენდება ფარული გზავნილი ამ ლექსში: " *აბადონი და აპოლონი* " ნიშნავს " *ებრაულ და ბერძნულ* და " : გამანადგურებელს. „ *უფსკრულოს ანგელოზი* "

ანადგურებს რწმენას გამოხ .11:3-ის ბიბლიური „ორი მოწმის“ გამოყენებით.

ასევე, 1843 წლად მოყოლებული, ცრუმორწმუნეებმა ორი შეცდომა დაუშვეს ბიბლიის ისტორიულ ჩვენების წაკითხვისას. პირველი არის იესო ქრისტეს დაბადებას უფრო მეტი მნიშვნელობა, ვიდრე მის სიკვდილს და მეორე აძლიერებს ამ შეცდომას, უფრო დიდი მნიშვნელობა ენიჭება მის აღდგომას, ვიდრე მის სიკვდილს. ეს ორმაგი შეცდომა მოწმობს მათ წინააღმდეგ, რადგან ღვთის სიყვარულს დემონსტრირება თავისი ქმნილებების მიმართ, არსებითად, ეყრდნობა მის ნებაყოფლობით გადაწყვეტილებას, გასცეს სიცოცხლე ქრისტეში რჩეულთა გამოსასყიდად. იესოს აღდგომაზე პრიორიტეტის მინიჭება გულისხმობს ღვთის გადარჩენის პროექტის დამახინჯებას, რაც დამნაშავეებს მისგან მოწყვეტისა და მისი წმინდა, სამართლიანი და კარგი ალანსის დარღვევის შედეგებს იწვევს. ქრისტეს გამარჯვება ემყარება სიკვდილს მიღებას, მისი აღდგომა მხოლოდ მისი ღვთაებრივი სრულყოფილების ბედნიერი და სამართლიანი შედეგია.

კოლოსელუბი 2:16-17: „ამიტომ ნურავინ განსჯით თქვენ ჭამაზე, სასმელზე, დღესასწაულზე, ახალმოთარეზე ან შაბათზე: ეს იყო მოძავალის ჩრდილი, მაგრამ სხეულო ქრისტეშია.“

ეს ლექსი ხშირად გამოიყენება ყოველგვარეული „შაბათის“ პრაქტიკის შეწყვეტის გასამართლებლად. ორი მიზეზი გმობს ამ არჩევანს. პირველი არის ის, რომ გამოთქმა „შაბათები“ აღნიშნავს „შაბათებს“, რომლებიც გამოწვეულა ღვთის მიერ ლუციან 23-ში დადენილ ყოველწლიურ რელიგიურ „დღესასწაულებთან“. ეს არის მოძრავი „შაბათები“, რომლებიც მოთავსებულია დასაწყისში და ზოგჯერ ბოლოს რელიგიური „დღესასწაულების“ დროს. „მათ აღძრავს გამოთქმა: „იმ დღეს არავითარი სერვიულო საქმე არგაკეთე“. მათარავითარი კავშირი არაქვთ ყოველგვარეული "შაბათთან" გარდა მათი სახელსა "შაბათი", რაც ნიშნავს "შეწყვეტას, დასვენებას" და რომელიც პირველად ჩნდება დაბ.2:2-ში: "ღმერთმა დაისვენა". ასევე უნდა აღინიშნოს, რომ მეოთხე მცნების ებრაულ ტექსტში მოყვანილი სიტყვა „შაბათი“ არ გვხვდება L.Segond თარგმანში, რომელიც მას მხოლოდ „დასვენების დღე“ ან „მეშვიდე დღე“ ნიშნავს. თუმცა, ის იღებს ფესვს დაბ.2:2-ში

მოყვანილი ზმნიდან: „ დასვენება “ ან „ შაბათი “, რომელიც აშკარად არის დასახელებული ბიბლიის JNDarby ვერსიაში.

მეორე მიზეზი ასეთია: პავლემ თქვა „ დღესასწაულებზე და შაბათებზე “, რომ ისინი არიან „ მომავალთა ჩრდილები “; ანუ ის, რაც წინასწარმეტყველებს რეალობას, რომელიც იყო ან იქნება. ვივარაუდოთ, რომ " მეშვიდე დღის შაბათი " ეხება ამ ლექსს, რჩება " მომავალ ჩრდილ " მეშვიდე ათასწლეულს მოსვლამდე, რომელსაც ის წინასწარმეტყველებს. იესო ქრისტეს სიკვდილმა გამოავლინა „ მეშვიდე დღის შაბათის “ მნიშვნელობა, რომელიც წინასწარმეტყველებს ცოდვასა და სიკვდილზე მისი გამარჯვების გამო, ციურ „ ათასწელს “, რომლის დროსაც მისი რჩეული განიკითხავენ და ცემული მიწიერი და ციური მკვდრების განსჯას.

ამ ლექსში „ დღესასწაულები, ახალი მთვარეები “ და მათი „ შაბათები “ დაკავშირებული იყო ძველი აღთქმის ისრაელის ეროვნული ფორმის არსებობასთან. თავისი სიკვდილთა ახალი აღთქმის დამყარებით, იესო ქრისტემ ეს წინასწარმეტყველური რამ უსარგებლო გახადა; ისინი უნდა შეჩერებულიყვნენ და გაქრეს, როგორც „ ჩრდილი “, რომელიც ქრება მისი დასრულებული მიწიერი მსახურების რეალობის წინაშე. მიუხედავად იმისა, რომ ყოველგვირეული "შაბათი" ელს მეშვიდე ათასწლეულს მოსვლას, რათა შეხვდეს წინასწარმეტყველებულ რეალობას და დაკარგოს სარგებლობა.

პავლე ასევე ახსენებს „ ჭამას და სვამს “. როგორც ერთგულმა მსახურმა, მან იცის, რომ ღმერთმა ამაზე ისაუბრა ლუციანთა 11-სა და მეორე რჯულში 14-ში, სადაც ის აწესებს ნებადართულს უფთა საკვებს და აკრძალულ უწმინდურ საკვებს. პავლეს შენიშვნები არ არის გამოზნული ამ ღვთაებრივი წეს-ჩვეულებების გამოწვევაზე, არამედ მხოლოდ ადამიანთა მოსაზრებებზე (რომლებიც არავის...) გამოთქვა ამ თემაზე, რომელსაც იგი განავითარებს რომაელთა 14 და 1 კორ.8, სადაც მისი აზრები უფრო ნათლად ჩანს. თემა ეხება კერპებს და ცრუ ღვთაებებს შეწირულ საკვებს. ის რჩეულებს, რომლებიც ქმნიან ღვთის სულიერ ისრაელს, შეახსენებს მათ მოვალეობებს მის მიმართ და ამბობს 1 კორ.10:31-ში: „ ჭამთ, სვამთ, თუ სხვა რამეს აკეთებთ, ყველგვარი ღვთის სადიდებლად გააკეთეთ “. განადიდებენ ღმერთს ისინი, ვინც უგულბეღყოფს და

სძულს მის გამოცხადებულ განკარგულებებს ამ საკითხებთან დაკავშირებით?

ეს არის იაკობი, იესოს ძმა, რომელიც მოციქულთა სახელთ საუბრობს წინადაცვეთის საკითხზე, საქმეების 15:19-20-21-ში: „ამიტომ, მე ვფიქრობ, რომ არ უნდა ვწუხდეთ იმ ერებიდან, რომლებიც მიმართავენ ღმერთს, ოღონდ დაწერო მათ, რომ თავი შეიკავონ კერპების სიბინძურესაგან, სიძვისგან, და მხრჩვალსაგან და სისხლისგან; რადგან მოსეს უძველესი თაობიდან მოყოლებული ჰყავს ყველ ქალქში, ვინც მას ქადაგებს და სინაგოგებში იკითხება ყოველშაბათს“.

ხშირად გამოიყენება შაბათის მიმართ წარმართი მოქცეულთა თავისუფლების გასამართლებლად, ეს მუხლები, პირიქით, საუკეთესო მტკიცებულებაა მოციქულთა მიერ წახალსებულ და სწავლებულ მისი პრაქტიკისა. მართლაც, ჟაკს მიაჩნია, რომ არ არის სასარგებლო მათთვის წინადაცვეთა და ის აჯამებს ძირითად პრინციპებს, რადგან ღრმა რელიგიური სწავლება წარედგინება მათ, როდესაც ისინი მიდიან „ყოველშაბათს“ ებრაულ სინაგოგებში თავიანთა დღილებში.

კიდევ ერთი საბაბი, რომელიც გამოიყენება საკვეების სუფთა და უწმინდური კლსიფიკაციის შეწყვეტის გასამართლებლად: პეტრეს ხილვა მოციქულთა მე-10 საქმეებში. მისი ახსნა განვითარებულია მოციქულთა საქმეებში 11, სადაც ის აიგივებს ხილვის „უწმინდურ ცხოველებს“ წარმართ „კაცებთან“, რომლებიც მოვიდა მას სალოცავად, რომ წასულიყო რომაელ ცენტურიონ „კორნელიუსთან“. ამ ხილვაში ღმერთი ასახავს წარმართთა უწმინდურ ბუნებას, რომლებიც არ ემსახურებიან მას და ემსახურებიან ცრულვთაებებს. თუმცა, იესო ქრისტეს სიკვდილს და აღდგომას დიდი ცვლლება მოაქვს მათთვის, რადგან მაღლს კარი მათთვის იხსნება იესო ქრისტეს გამომსყიდველ მსხვერპლს რწმენით. სწორედ ამ ხილვით ასწავლს ღმერთი პეტრეს ამ ახალს. შესაბამისად, ლევანთა 11-ში ღვთის მიერ დადგენილ წმინდა და უწმინდური კლსიფიკაცია რჩება და გრძელდება სამყაროს აღსასრულს მდე. გარდა იმისა, რომ 1843 წლიდან, დან.8:14-ის დადგენილებით, ადამიანთა დიეტამ მიიღო ორიგინალური „განწმენდის“ ნორმა, რომელიც დადგენილ და დადგენილ იქნა დაბ.1:29-ში: „და

დმერთმა თქვა: აჰა, მე მე მივეცი ყოველ თესლს მომტანი მცენარე, რომელიც არის მთელ დედამიწის ზურგზე, და ყოველ ხე, რომელშიც არის ხის ნაყოფი და თესლს მომტანი; ეს იქნება თქვენთვის საჭმელი.”

იესომ სიცოცხლე გაიღო ფიზიკურ და გონებრივ წამებაში, რათა გადაერჩინა თავისი რჩეული. ეჭვი არ შეგეპაროთ სიწმინდის ძალიან მაღალ დონეზე, რომელსაც ეს ვნებიანი სიკვდილი ითხოვს მის მიერ გადარჩენის სანაცვლოდ. □ინამდვილეში!

იესო ქრისტეს მიწიერი დრო

2021 წლის 20 მარტის შაბათის მარგალიტი

ჩემი მსახურების დასაწყისიდანვე და რწმუნებულ ვიყავი და ვმღეროდი, რომ „იესო გაზაფხულზე დაიბადა“. 2021 წლის 20 მარტის ამ შაბათს, გაზაფხულს ბუნიობა დადგა 10:37 საათზე, სულიერი შეხვედრის დაწყებისას. შემდეგ სულმა მიმიყვანა მტკიცებულუბების მიებაში, რაც მანამდე მხოლოდ რწმენის უბრალო და რწმუნება იყო. ებრაულმა კალენდარმა საშუალება მოგვცა და გვეყენებინა წლის გაზაფხულს ბუნიობის დრო - ჩვენი მაცხოვრის დაბადების ოფიციალურ ქრისტიანულ თარიღამდე, 21 მარტის "შაბათს".

რა ტომ წელი - 6?

იმიტომ, რომ ჩვენი ოფიციალური დათარიღება იესო ქრისტეს დაბადების შესახებ ორ შეცდომაზე იყო აგებული. მხოლოდ ჩვენი წელთაღრიცხვით VI საუკუნეში ^{კათოლიკე} ბერმა დიონისე პატარამ დაიწყო კალენდრის შექმნა. ბიბლიური ან ისტორიული დეტალების არარსებობის გამო, მან ეს დაბადება მოათვსა მეფე ჰეროდეს გარდაცვალების თარიღზე,

რომელიც მან რომის დაარსების 753 წელს მოათვსა. მას შემდეგ ისტორიკოსებმა დაადასტურეს მის გამოთვლში 4 წლის შეცდომა; რომელიც ჰეროდეს სიკვდილს რომის დაარსებიდან 749 წელს ასახელებს. მაგრამ იესო დაიბადა ჰეროდეს სიკვდილმდე და მათე. 2:16 გვამლევს სიზუსტეს, რომელიც ადგენს იესოს ასაკს "ორი წლის" დროს გაბრაზებული მეფე ჰეროდეს მიერ "უდანაშაულო ხოცვა-ჟლეტის" დროს, რადგან ის იტანჯებოდა და იგრძნობოდა სიკვდილის მოახლოება, რომელიც მას ძალუფლების სიამოვნებისგან აშორებდა. დეტალ მნიშვნელოვანია, რადგან ტექსტში მითითებულია, "ორი წელი, რომლის თარიღის მიხედვით მან გულდასმით გამოიკითხა ბრძენკაცები". წინა შეცდომის ოთხ წელწადს დაემატა რომის დაარსების 6, ანუ 747 წელი, ბიბლიურად დადგენილია.

წლის გაზაფხულის ბუნობა - 6

შაბათს, ამ - 6 წელს, ბიბლია გვეუბნება, რომ ანგელოზი წარუდგინა "მწყემსებს, რომლებიც იცავდნენ თავიანთ ფარებს". შაბათი კრძალვს ვაჭრობას, მაგრამ არა ცხოველების შენახვას და მოვლას; იესომ დაადასტურა ეს და თქვა: „რომელი თქვენგანს ჰყავს ცხვარი, რომელიც ორმოში ვარდება და შაბათ დღესაც არ მოდის და არ მისცემს მას??“. ამგვარად, ანგელოზის მიერ „კეთილი მწყემსის“ დაბადება, ადამიანთა ცხვრების მხსნელი და მეგზური, პირველ რიგში, ადამიანთა მწყემსებს, ცხოველთა ცხვრის მცველებსა და მფარველებს გამოუცხადა. ანგელოზმა განმარტა: „...რადგან დღეს დავითის ქალქში დაიბადა შენთვის მაცხოვარი, რომელიც არის ქრისტე უფალი“. მაშასადამე, ეს „დღეს“ იყო შაბათის დღე და გამოცხადება გაკეთდა ღამით, იესოს დაბადება მოხდა საღამოს 6 საათზე, შაბათის დასაწყისსა და ანგელოზის მიერ მწყემსებისთვის გამოცხადების ღამის საათს შორის. ახლ ჩვენ უნდა დავადგინოთ ზუსტი დრო, როდესაც ისრაელის დროის აკრიფეთ შესრულდა წლის გაზაფხულის ბუნობა - 6. მაგრამ ეს ჯერჯერობით შეუძლებელია, რადგან ამ პერიოდის შესახებ ინფორმაცია არ გვაქვს.

იესოს დაბადება შაბათს ხდის ღვთის გადარჩენის გეგმას ნათელი და სრულად ლოგიკური. იესომ გამოაცხადა თავი "კაცის ძედი", "შაბათის მოძღვრად". რადგან შაბათი დროებითია და მისი სარგებლობა გრძელდება მეორედ მოსვლას დღემდე, ამჯერად დღიერი და დიდებული. იესო ანიჭებს შაბათს

მის სრულ მნიშვნელობას, რადგან ის წინასწარმეტყველებს და რჩენილ მეშვიდე ათასწლეულს, რომელიც მხოლოდ მისი რჩეულებისთვის მოიპოვაცოდვასა და სიკვდილზე გამარჯვებით.

სრულწლოვანებამდე შესვლას აღსანიშნავად, „თორმეტი წლის ასაკში“, იესო სულიერად ერევა რელიგიურადამიანებთან, რომლებსაც კითხულობს წმინდა წერილებში გამოცხადებულ მესიასთან დაკავშირებით. სამი დღის განმავლობაში მშობლებთან განცალკევებით, მან დაამოწმა თავისი ღვთაებრივი დამოუკიდებლობა და თავისი მისიის გაცნობიერება მიწიერიადამიანების სასარგებლოდ.

შემდეგ მოდის მისი აქტიური და ოფიციალური მიწიერი მსახურების დრო. დანიელს 9:27 - ის სწავლებები წარმოგვიდგენს მას „შეთანხმების“ სახით „აკვირა“, რომელიც სიმბოლოა შვიდი წელი 26 შემოდგომიდან 33 შემოდგომას შორის. ამ ორ შემოდგომას შორის ცენტრალურ პოზიციაზეა 30 წლის გაზაფხული და პასექის დღესასწაული, სადაც, სადამოს 3 საათზე, "აღდგომის კვირის შუა რიცხვებში, ოთხშაბათს. 30 აპრილს, 30 აპრილს, იესო ქრისტემ შეწყვიტა ებრაული რიტუალს „მსხვერპლშეწირვა და შესაწირავი“ და სიცოცხლე შესწირა მხოლოდ მისი რჩეულის ცოდვების გამოსყიდვის მიზნით. მისი სიკვდილს დღეს იესო 35 წლისა და 13 დღის იყო. ცოდვასა და სიკვდილზე გამარჯვებულ მოკვდა, იესოს შეეძლო თავისი სული ღმერთს მიეცა და ეთქვა: „დასრულებულია“. მისი გამარჯვება სიკვდილზე მოგვიანებით მისი აღდგომით და დასტურდა. ასეთანახლდა და ასწავლდა თავის მოციქულებს და მოწაფეებს მანამ, სანამ ისინი უყურებდნენ, სულთმოფენობის დღესასწაულს მდე ზეცაში ამაღლდა, საქმეების 1:1-დან 11-მდე მოწმობის მიხედვით. მაგრამ ანგელოზებმა მოამზადეს ამის შესახებ განცხადება მის შესახებ. დიდებული დაბრუნება და ეთქვა: „გალოლეულო, რატომ დახართ აქ და ზეცისკენ იყურებით? ეს იესო, რომელიც თქვენგან ამაღლდა ზეცად ღსკვე მოვა, როგორც ზეცაში მიმავალი იხილუ.“. ორმოცდამეათე დღის დღესასწაულზე მან დაიწყო ზეციური მსახურება „სულიწმიდის“ შესახებ, რომელიც საშუალებას აძლევს მას იმოქმედოს სამყაროს აღსასრულს მდე, ამავე დროს, დედამიწაზე მიმოფანტული მისი ყოველი რჩეულის სულსკვეთებით. სწორედმაშინ იწინასწარმეტყველ მისი სახელი ესა .7:14, 8:8 და მათე 1:23, „ემანუელ“, რაც

ნიშნავს „ღმერთი ჩვენთან ერთად“, უფრო მეტად იღებს თავის ნამდვილმნიშვნელობას.

ამ დოკუმენტში მოცემული დეტალები წარმოადგენს ჯილდოს, რომელსაც იესო ამლევს თავის რჩეულებს, როგორც მაღლიერების ნიშნად მათი რწმენის გამოვლენისთვის. ასე გვამლევს საშუალებას მისი გარდაცვალების თარიღი გავიგოთ და გავუზიაროთ მას მისი უკანასკნელი დიდებული დაბრუნება, რომელიც მან დაგეგმა 2030 წელს გაზაფხულს პირველ დღეს; ანუ მისი ჯვარცმის გაზაფხულთან 2000 წელს შემდეგ 30 აპრილს.

სიწმინდე და სიწმინდე

სიწმინდე და განწმენდა განუყოფელი და ხსნის პირობაა, რომელიც ღმერთმა შესთავაზა იესო ქრისტეში. პავლე ამას იხსენებს ებრ.12:14-ში: „*ესწრაფე მშვიდობას ყველსთან და სიწმინდეს, რომლის გარეშეც ვერავინ იხილავს უფალს*“.

განწმენდის “ეს ღვთაებრივი ცნება მშვენივრად უნდა იყოს გაგებულ, რადგან ის ეხება „ყველ ფერს, რაც ღმერთს ეკუთვნის“ და როგორც ყველ მფლობელ, არ შეიძლება მისი განდევნა უშედეგოდ მათთვის, ვინც ამას გაბედავს. ახლ არ არის საჭირო იმ ნივთების იდენტიფიცირება და ჩამოყალიბება, რაც მას ეკუთვნის; სიცოცხლისა და მასში არსებულ ყველ ფრის შემოქმედი, ყველ ფერი მას ეკუთვნის. ამიტომ მას აქვს სიცოცხლისა და სიკვდილის უფლება მის ყველ ცოცხალ არსებაზე. თუმცა, ყველს უტოვებს უფლებას იცხოვროს მასთან ან მოკვდეს მის გარეშე, მისი რჩეული შეუერთდება მას თავის უფალ და ნებაყოფლობით არჩევანით, სამუდამოდ ეკუთვნოდნენ მას. მასთან ეს შერიგება რჩეულებს

თავის საკუთრებად აქცევს. ისინი, ვისაც ის მიესალმება და აღიარებს, შედიან მისი **განწმენდის კონცეფციაში**, რომელიც უკვე ეხებოდა ყველგან კანონს, რომელსაც ექვემდებარება სიცოცხლე დედამიწაზე. მაშასადამე, განწმენდა შედგება ღვთის მიერ დადგენილ და, შესაბამისად, დამტკიცებულ ფიზიკური და მორალური კანონებისადმი დამორჩილებაზე. სწორედ ამ ორმაგი მიზეზის გამოა, რომ შაბათი და ათი მცნება კონკრეტულად გამოხატავს ამ ღვთაებრივ განწმენდას, რომლის დარღვევაც მოითხოვს მესია იესოს სიკვდილს.

განწმენდის ეს კონცეფცია იმდენად ფუნდამენტურია, რომ ღმერთმა მიზანშეწონილად მიიჩნია განემარტა იგი ბიბლიის დასაწყისში დაბ.2:3-ში, მეშვიდე დღის განწმენდით. ამიტომ გასაკვირი არ არის, რომ ეს რიცხვი შვიდი ხდება მისი „სამეფო ბეჭედი“ მთელ ბიბლიაში და უფრო კონკრეტულად გამოცხადებაში 7:2: „და დავინახე სხვა ანგელოზი, რომელიც ამოდიოდა მზისკენ და რომელსაც ეჭირა ბეჭედი. ცოცხალ ღმერთის; მან დიდი ხმით შესძახა ოთხ ანგელოზს, რომლებსაც მიეცათ მიწისა და ზღვის ზიანის მიყენება და უთხრა: მათ, ვისაც ყურები აქვს ღვთის დახვეწილ სულის წინადადების მოსასმენად, შენიშნავს, რომ ეს „**ცოცხალ ღმერთის ბეჭედი**“ მოხსენიებულია გამოცხადების ამ თავში „7“.

ამ პასეჟისა და შაბათის დღეს, 2021 წლის 3 აპრილს, ჩვენი მაცხოვრის იესო ქრისტეს გარდაცვალების წლისთავზე, ღვთის სულმა ჩემი ფიქრები მიმართა მოსეს ებრაულსაკურთხეველსა და მეფე სოლომონის მიერ იერუსალიმში აშენებულ ტაძარს. მე იქ აღვნიშნე დეტალო, რომელიც მტკიცედ ადასტურებს იმ ინტერპრეტაციას, რომელიც ამ საკურთხეველ მივცე; კერძოდ, წინასწარმეტყველური როლი ღვთის მიერ გამოსყიდული რჩეულებისთვის მომზადებული დიდი გადარჩენის პროექტისა.

1948 წლიდან, ებრაელებმა კვლავ დაიბრუნეს ღვთაებრივი წყევლ იმის გამო, რომ უარი თქვეს იესო ქრისტეს ღვთის მიერ გამოგზავნილ „მესიად“ აღიარებაზე, ებრაელებმა დაიბრუნეს თავიანთი ეროვნული მიწა. მას შემდეგ მათ ერთი იდეა, ერთი აზრი აწუხებდათ: იერუსალიმის ტაძრის აღდგენა. ვაი მათ, ეს არასოდეს მოხდება, რადგან ღმერთს აქვს

ამის თავიდან აცილების კარგი მიზეზი; მისი როლი დასრულდა იესო ქრისტეს სიკვდილთა და აღდგომით. ტაძრის სიწმინდე მთელს რულოფილ და ყოველვარი ლქების გარეშე „მესიას“ სულში ჰპოვა, მის ხორცსა და სულში. იესომ გამოავლინა ეს გაკვეთილი, როდესაც თქვა იოანეს 2:14-ში, როცა ლპარაკობდა თავის სხეულზე: „და ანგრიე ეს ტაძარი და სამ დღეში აღვადგენ მას“.

ტაძრის სარგებლობის დასასრულს ღმერთმა რამდენიმე გზით დაადასტურა. პირველი, მან გაანადგურა ის 70 წელს ტიტუსის რომაულმა ჯარებმა, როგორც ეს იყო ნაწინასწარმეტყველები დანიელს 9:26-ში. შემდეგ, ებრაელების განდევნის შემდეგ, ტაძრის ადგილი ისლამის რელიგიას გადასცა, რომელმაც იქ ორი მეჩეთი ააგო; უძველესი "ალაქსა" და კლდის გუმბათი. ამიტომ, ისრაელს არ აქვს ღვთისგან არც შესაძლებლობა და არც უფლებამოსილება აღადგინოს თავისი ტაძარი. რადგან ეს რეკონსტრუქცია ამახინჯებდა მის წინასწარმეტყველებულს სწავლას პროექტს.

იერუსალმის ტაძრის მოქმედების დრო ამოტვიფრულა მისი აგების სახით. მაგრამ უფრო ნათლად რომ დავინახოთ, უკვე უნდა გამოვიკვლიოთ სიწმინდის მატარებელი ამ რელიგიური შენობის გამოვლენილი დეტალები. აღვნიშნავთ, რომ ტაძარი უნდა აეშენებინა მეფე დავითმა, რომელმაც გამოთქვა სურვილი და მისასალმებლად იერუსალმი აირჩია; ღმერთი დათანხმდა. ამისათვის მან გაალმაზა და გაამაგრა ეს უძველესი ქალქი, რომელმაც აბრაამის დროიდან „იებუსი“ ერქვა. ასე გავიდა დავითსა და „დავითის ძეს“ შორის „მესია“, „ათასი წელი“. მაგრამ ღმერთმა მას ამის საშუალება არ მისცა და მიზეზი გამოუცხადა; ის გახდა სისხლიანი კაცი, როცა მოკლ თავისი ერთგული მსახური „ურია ხეთელი“, რათა წაეყვანა ცოლი „ბათშება“, რომელიც მოგვიანებით მეფე სოლომონის დედა გახდა. ამგვარად, დავითმა აიღო თავისი დანაშაულის საფასური, და ისაჯა ბათშებასგან დაბადებულ პირველ ვაჟის სიკვდილთ, შემდეგ, როცა დაითვალ თავისი ხალხი ღვთის ბრძანების გარეშე, და ისაჯა და ღმერთმა შესთავაზა მას სასჯელის არჩევა სამ არჩევანს შორის. 2 სამ.24:15-ის მიხედვით, მან აირჩია სიკვდილიანობის ეპიდემიური ჭირი, რომელმაც სამ დღეში 70 000 მსხვერპლს მოკლ.

1 მეფეთა 6-ში ვხვდებით სოლომონის მიერ აგებულ ტაძრის აღწერას. მან მას უწოდა "იაჰვეჰს სახლი". ეს ტერმინი „სახლი“ გულისხმობს ოჯახის გაერთიანების ადგილს. აშენებულ სახლი წინასწარმეტყველებს გამომსყიდველ შემოქმედი ღმერთის ოჯახს. იგი შედგება ორი მომიჯნავე ელემენტისგან: საკურთხეველი და ტაძარი.

დედამიწაზე ტარდება რელიგიური რიტუალები, რომლებიც ტარდება ადამიანისთვის უფლებამოსილ ზონაში. სოლომონი მას უწოდებს: ტაძარს. როგორც უწმიდესი ადგილს გაგრძელებას, რომელსაც იგი უწოდებს საკურთხეველს და საიდანაც მხოლოდ ფარდითა გამოყოფილ, ტაძრის ოთახი ორმოცი წყრთაა, ანუ ორჯერ დიდი ვიდრე საკურთხეველი. ამრიგად, ტაძარი მოიცავს მთელ სახლს 2/3-ს.

მიუხედავად იმისა, რომ მოგვიანებით აშენდა მოსეს დროს, ებრაული შეთანხმება მთლიანად ექვემდებარება ღმერთსა და აბრაამს შორის დადებულ შეთანხმების ქოლგის ქვეშ ადამის შემდეგ მესამეათასწლეულს დასაწყისში. „მესია წარუდგენს თავს ებრაელ ხალხს მეხუთე ათასწლეულს დასაწყისში, 2000 წელს შემდეგ. თუმცა, ღმერთის მიერ გამოყოფილ დრო დედამიწაზე მისი არჩევისთვის არის 6000 წელი. ამრიგად, ჩვენ ვპოულობთ დროის პროპორციას YaHWéH სახლს 2/3 + 1/3. და ამ შედარებაში, აბრაამის შეთანხმების 2/3 შეესაბამება იაჰვეს სახლს 2/3-ს, რომელიც მთავრდება გამყოფ ფარზე. ეს ფარდა თამაშობს მთავარ როლს, რადგან ის აღნიშნავს გადასვლს მიწიერიდან ციურზე; ეს იმის ცოდნა, რომ ეს ცვლილება მიწიერი ტაძრის წინასწარმეტყველური როლს დასრულებას ნიშნავს. ეს ცნებები გამყოფ ფარდას აძლევს ცოდვის მნიშვნელობას, რომელიც აშორებს სრულყოფილ ციურ ღმერთს არასრულყოფილ და ცოდვილ მიწიერი ადამიანისგან ადამისა და ევას შემდეგ. განცალკევებულ ფარდას აქვს ორმაგი ხასიათი, რადგან ის უნდა შეესაბამებოდეს ზეციურ სრულყოფილებას და მიწიერ არასრულყოფილებას ორი დაკავშირებული ნაწილს. სწორედ მაშინ ჩნდება მესიის როლი, რადგან ის შესანიშნავად განასახიერებს ამ მახასიათებელს. თავისი ღვთაებრივი სრულყოფილებით, იესო ქრისტე გახდა ცოდვა, როცა თავის რჩეულებს თავის ადგილზე ატარებდა, რათა გამოისყიდა ისინი და გადაეხადა სასიკვდილო ფასი.

ეს ანალოზი გვაიძულებს დავინახოთ საკურთხეველი დიდი სულიერი ფაზების წინასწარმეტყველური თანმიმდევრობის გამოსახულება, რომელიც აღინიშნება ყოველ 2000 წელწადში: ადამის მიერ შეწირული პირველი მსხვერპლ - აბრაამის მიერ შეწირული მსხვერპლ მორიას მთაზე, მომავალი გოლგოთა - ქრისტეს მსხვერპლზე წირვა ძირში. გოლგოთას მთაზე - ბოლო რჩეულთა მსხვერპლზე წირვა, რომელიც აღკვეთილია მაცხოვრის იესო ქრისტეს დიდებული დაბრუნებით მიქაელში.

ღმერთისთვის, ვისთვისაც 2 პეტრე 3:8-ის თანახმად, „ერთი დღე არის ათასი წელიწადი და ათასი წელიწადი, როგორც ერთი დღე“ (იხ. აგრეთვე ფსალმუნო 90:4), მიწიერი პროგრამა აგებულია ხატზე. კვირაში ზედიზედ: 2 დღე + 2 დღე + 2 დღე. და ამ თანმიმდევრობის უკან მარადიული "მეშვიდე დღე" იხსნება.

წმინდა სახლს ორი ოთახის შიგთავსი უაღრესად თვალსაჩინოა.

საკურთხევლო ან უწმინდესი ადგილი

ორი ქერუბიმი გაშლილი ფრთებით

საკურთხევლოს, რომელსაც უწმინდესი ადგილი ჰქვია, ზომებია 20 წყრთა სიგრძისა და 20 წყრთა სიგანისა. იდეალური მოედანია. მისი სიმაღლეც 20 წყრთაა; რაც მას კუბად აქცევს; სრულყოფილების სამმაგი გამოსახულება ($= 3 : L = l = H$); ეს არის აღწერილობა „ახალი იერუსალიმის, რომელიც ჩამოდის ზეციდან ღვთისგან“ Rev.20-ში. ეს უწმინდესი ადგილი ღმერთმა აუკრძალა ადამიანს სიკვდილთ დასჯის ქვეშ. მიზეზი მარტივი და ლოგიკურია; ეს ადგილი მხოლოდ ღმერთს მიესალმება, რადგან ის განასახიერებს სამოთხეს და ასახავს ღმერთის ზეციურ ხასიათს. მის ფიქრებში არის მისი გადარჩენის გეგმა, რომელშიც ყველს სიმბოლური ელემენტი, რომელიც ამ საკურთხეველშია დაყენებული, თავის როლს ასრულებს. რეალობა ღმერთშია ზეციურ განზომილებაში და დედამიწაზე იგი ამ რეალობის ილუსტრაციას იძლევა სიმბოლოების საშუალებით. ამგვარად, მიკვედი 2021 წლის პასექის ამ კონკრეტულ აღმთქენასთან. 1 მეფეთა 6:23—27-ში ვკითხულობთ: „დააშენა ორი ქერუბიმი ველური ზეთისხილს ხის საკურთხეველი“.

სიმაღლეთათი წყრთა. ერთი ქერუბიმის ორი ფრთა და ნთითოეულს ხუთი წყრთა ჰქონდა, რომელთაც ათი წყრთა იყო მისი ერთი ფრთის წვერიდან მეორის წვერამდე. მეორე ქერუბიმიც ათი წყრთა იყო. ზომა და ფორმა ორივე ქერუბიმის ერთნაირი იყო. ორი ქერუბიმის თითოეული სიმაღლე ათი წყრთა იყო. სოლომონმა ქერუბიმები სახლს შუაგულში, შიგნით მოათავსა. მათი ფრთები გაშლილი იყო: პირველს ფრთა ერთ კედელს ეხებოდა, მეორის ფრთა კი მეორე კედელს; და მათი სხვა ფრთები ბოლოს სახლს შუაგულში შეხვდნენ.

ეს ქერუბიმები არ არსებობდნენ მოსეს კარავში, მაგრამ მათი სოლომონის ტაძარში განთავსებით ღმერთი ანათებს ამ უწმიდესი ადგილს მნიშვნელობას. მისი სიგანის მიმართულებით, ნაჭერი გადაკვეთილა ორი ქერუბიმის ორი წყვილი ფრთებით, რითაც მას აძლევს ციურ სტანდარტს, ფაქტობრივად მიუწვდომელად ამიანს, რომელც მხოლოდ დედამიწაზე ცხოვრობს. ვისარგებლებ შემთხვევით, რათა დაგმო და აღვადგინო ჭეშმარიტება ამ ქერუბიმებთან დაკავშირებით, რომლებსაც წარმართული მისტიური დედოფლის „მიქელსჯელისავით“ ცნობილმა მხატვრებმა გამოაჩინეს ფრთიანი ბავშვები, რომლებიც უკრავენ ინსტრუმენტებზე ან ისრებს ხელებით. სამოთხეში ჩვილები არ არიან. ხოლო ღმერთისთვის, ფსალმ .51:5 ან 7-ის მიხედვით: „აჰა, მე დავიბადე ურჯულოებაში და დედაჩემმა და ორსულ ცოდვაში“ და რომ .3:23: „ვინაიდან ყველმ შესცოდა და მოკლებულია დედას. ღმერთის“; არ არსებობს უდანაშაულო ან სუფთა ჩვილი, რადგან ადამიანი მოყოლებული ადამიანი მემკვიდრეობით ცოდვილი დაიბადა. ზეციური ანგელოზები ყველახალაზრდებად შეიქმნა, როგორც ადამი დედამიწაზე. ისინი არბერდებან დასამუდამოდიგივე რჩებიან. სიბერე არის უნიკალური მიწიერი მახასიათებელი, ცოდვისა და სიკვდილის შედეგი, მისი საბოლოო ხელახალი, რომ .6:23-ის მიხედვით.

წმინდა ალანსის კიდობანი

1 მეფეები 8:9: „კიდობანში მხოლოდ ქვის ორი ფილს იყო, რომლებიც მოსემ იქ ჰორებში დადო, როცა უფალმა შეთანხმება დადო ისრაელის ძეებთან, როცა ისინი ეგვიპტის ქვეყნიდან გამოდიოდნენ“.

ამიტომ, საკურთხეველში ან უწმინდეს ადგილს არის ორი უზარმაზარი ქერუბიმი გაშლილი ფრთებით,

რომლებიც სიმბოლოა აქტიური ციური ხასიათისა, მაგრამ ასევე და უპირველეს ყოვლისა, აღქმის კიდობანი, რომელიც მოთავსებულია ოთახის ცენტრში ორ დიდ ქერუბიმს შორის. რადგან სწორედ მის შესაფარად შენდება სახლი. იმ თანმიმდევრობით, რომლითაც ღმერთი წარუდგენს მოსეს რელიგიურ საქმეებს, რომლებიც მას მოუწევს შეასრულოს, პირველრიგში გვხვდება აღქმის კიდობანი. მაგრამ ეს კონტეინერი ნაკლებად ძვირფასია, ვიდრე მისი შიგთავსი: ორი ქვის მაგიდა, რომლებზეც ღმერთმა თავისი თითო თითო ამოტვიფრა ათი მცნების ულტრაწმინდა კანონი. ეს არის მისი აზროვნების, მისი ნორმის, მისი უცვლელ ხასიათის ანარეკლი. ცალკე კვლევაში (2018-2030, ადგენტი სტების საბოლოო მოლოდინი), მე უკვე ვაჩვენე მისი წინასწარმეტყველური ხასიათი ქრისტიანულ ეპოქისთვის. საკურთხეველში ვკითხულობთ ღვთის საიდუმლო აზრებს. იქ ჩვენ ვპოულობთ ელემენტებს, რომლებიც ხელს უწყობს და შესაძლებელს ხდის მასთან ზიარებას. საკმარისია იმის თქმა, რომ ცოდვილი, რომელიც რჩება თავისი ათი მცნების განზრახ და მრღვევად, იტყუებს საკუთარ თავს, თუ სჯერა, რომ შეუძლია მოითხოვოს თავისი ხსნა. ურთიერთობა ემყარება მხოლოდ ამ უწმინდეს ადგილს არსებულ სიმბოლურ რეალობებს რწმენაზე. ათ მცნებაში ღმერთი აჯამებს მის ხატად ჩამოყალიბებულ ადამიანთა ცხოვრების სტანდარტს; რაც იმას ნიშნავს, რომ თავად ღმერთი პატივს სცემს და ასრულებს მის მცნებებს. ადამიანისათვის მიცემულ სიცოცხლე ამ მცნებების პატივისცემას ეფუძნება. და მათი დანაშაული იწვევს ცოდვას, რომელიც ისჯება დანაშავე მხარის სიკვდილთ. და მას შემდეგ, რაც ადამი და ევა, ურჩობამ მთელ კაცობრიობა მოაქცია ამ მოკვდავ მდგომარეობაში. ამიტომ სიკვდილი ადამიანებზე და ეცა, როგორც დაავადება უმკურნალ.

მოწყალეების სავარძელი

საკურთხეველში, მოწყალეების ადგილს ზემოთ, საკურთხეველს სიმბოლური გამოსახულება, რომელიც ღვთის კრავი უნდა იყოს და დებულო, კიდევ ორი პატარა ანგელოზი უყურებს სამსხვერპლს და მათი ფრთები ხვდება შუაში. ამ გამოსახულებაში ღმერთი აჩვენებს ინტერესს, რომელსაც ერთგული ანგელოზები ავლენენ ხსნის გეგმის მიმართ, რომელიც ეყრდნობა იესო ქრისტეს

გამომსყიდველ სიკვდილს. რადგან იესო ზეციდან ჩამოვიდა, რათა ადამიანის ჩვილს სახე მიეღო. ვინც გოლგოთის ჯვარზე სიცოცხლე გაწირა, ჯერ მათი ზეციური მეგობარი „მიქაელ“ იყო, ანგელოზთა უფროსი და შემოქმედი სული ღმერთის ხილული ციური გამოხატულება და ანგელოზები სამართლიანად თვლიან თავს მისი რჩეულს „თანამოსახურებად“.

უწმინდეს ადგილს კიდობანი, რომელიც დაფარულია მოწყალეების სავარძლით, მოთავსებულია ორი დიდი და ყველზე პატარა ქერუბიმის ფრთების ქვეშ. ამ გამოსახულებაში ჩვენ ვხვდებით ამ უხლს ილუსტრაციას მალ4:2-დან: „თქვენთვის კი, ვისაც ჩემი სახელს გეშინიათ, სიმართლის მზე ამოვა და განკურნება იქნება მისი ფრთების ქვეშ; გამოხვალ და ხტუნთები, როგორც ხბოები თავლში“. მოწყალეების საყდარი, სიმბოლო, რომელიც ასახავს ჯვარს, რომელზედაც ჯვარს აცვეს იესო, ნამდვილ დმოქვს განკურნება ცოდვის მომაკვდინებელ დაავადების წინააღმდეგ. იესო მოკვდა ცოდვისაგან გადასარჩენად და აღდგა, რათა თავისი რჩეული ეხსნა მოუწიებელი და მემბოხე ცოდვილების ბოროტი ხელებისგან. კიდობანში მოცემული კანონის და რღვევამ სიკვდილი მოუტანა დედა მიწაზე არსებულ ყველ ადამიანურ ქმნილებას. ხოლო ქრისტეში ღვთის მიერ არჩეულ რჩეულთათვის, მხოლოდ მათთვის, კიდობნის ზემოთ მოთავსებულმა რჯულმა, რომელიც შეიცავს კანონს, მოიტანა მარადიული სიცოცხლის ტრიუმფი, რომელშიც ისინი შევლენ პირველი აღდგომის ჟამს; რომ იესო ქრისტეს მიერ ამ საწყალზე დაღვრილ სისხლით გამოსყიდულ წმინდანებს. სიკვდილისგან მათი განკურნება მაშინ იქნება სრული. მალ4:2-ის მიხედვით, ქერუბიმები არის ზეციური სული ღმერთის გამოსახულება, რომელსაც გამოცხადება 4 აღნიშნავს „*ოთხი ცოცხალ არსების*“ სიმბოლოთი. იმიტომ, რომ მოწყალეების საჯდომზე მიმაგრებული სამკურნალო კარგად არის მოთავსებული ორი დიდი ქერუბიმის ორი ცენტრალური ფრთის ქვეშ.

ისევე, როგორც ყოველწილურ ებრაულ რიტუალში „გამოსყიდვის დღის“ დროს, თხის ცხოველურ სისხლს ასხამდნენ წინ და საწყალზე, აღმოსავლეთისკენ, საჭირო იყო იესო ქრისტეს სისხლი მასაც მოედინებოდა. იმავე მოწყალეების სავარძელზე. ამ მიზნით ღმერთმა არ მოუწოდა ადამიანთა მღვდლს მსახურებას. მან ყველ ფერი წინასწარ დაგეგმა და მოაწყო, კიდობანი და წმიდა ნივთები იერემია

წინასწარმეტყველს დროს წმინდა ადგილდან და წმინდა ადგილდან გოლგოთას მთის ძირში მდებარე სარდაფში მდებარე გამოქვაბულში გადაიტანეს. მიწა, ექვსი მეტრის სიღრმეზე, მხოლოდ 50 სმ კუბური ღრუს ქვემოთ, კლდეში გათხრილ ზედაპირზე, რომელშიც რომაელმა ჯარისკაცებმა აღმართეს ჯვარი, რომელზეც იესო ჯვარს აცვეს. ბიბლიაში მოხსენიებულ მიწისძვრის შედეგად შექმნილ გრძელ და ღრმა დეფექტის მეშვეობით, მისი სისხლ ფაქტიურად მოედინებოდა საწყალობის მარცხენა მხარეს, ანუ ჯვარცმულ ქრისტეს მარჯვენა მხარეს. ამგვარად, უმიზეზოდ არ მოწმობს ამას მათ.27:51: „და აჰა, ტაძრის ფარდა ორად იყო გახლეჩილი, ზემოდან ქვევით მიწა შეირყა, კლდეები და იშალა...“. 1982 წელს მეცნიერულმა გამოკვლევამ აჩვენა, რომ რონ უაიტის მიერ შეგროვებული გამხმარი სისხლ არანორმალურად შედგებოდა 23 X ქრომოსომისა და ერთი Y ქრომოსომისაგან. ღვთაებრივ შემოქმედს სურდა დაეტოვებინა მისი ღვთაებრივი ბუნების დადასტურებელი საბუთი, რომელიც ემატება მის წმინდა სამოსელს. რაც მისი სახისა და სხეულის გამოსახულება ნეგატიურად ჩანს. ამრიგად, კიდობანში მყოფმა დარღვევულმა კანონმა მიიღო სრული ანაზღაურება სამსხვერპლოზე ჩვენი მაცხოვრის იესო ქრისტეს ჭეშმარიტად სუფთა სისხლთ. რადგან რონ უაიტისთვის ამ ნივთების გაცხადებისას ღმერთს არ სურდა ადამიანის ცნობის მოყვარეობის დაკმაყოფილება, არამედ სურდა გაემლერებინა მოძღვრება იესო ქრისტეში მისი ღვთაებრიობის განწმენდის შესახებ. იმის გამო, რომ სხვა ადამიანებისგან განსხვავებულ სისხლ აქვს, ის იმლუვა საფუძველს ვირწმუნოთ მისი სრულყოფილი და სუფთა ბუნების, ყოველგვარი ცოდვისგან თავისუფალი. ამგვარად, ის ადასტურებს, რომ მოვიდა განსახიერება ახალ ან „უკანასკნელ ადაშის“, როგორც პავლემ ამბობს 1 კორ.15:45-ში, რადგან მიუხედავად იმისა, რომ ნახეს, მოისმინა და მოკვდა ჩვენს მსგავს ხორციელსხეულში, არყოვენიეტიკური კავშირი. ადამიანის სახეობასთან. მისი გადარჩენის პროექტის შესრულებისას დეტალებისადმი ასეთი ყურადღება ცხადყოფს იმ მნიშვნელობას, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს თავისი სწავლების სიმბოლოებს. და ჩვენ უკეთ გვესმის, რატომ დაისაჯა მოსე ამ ღვთაებრივი გადარჩენის პროექტის და მახინჯების გამო და ორჯერ დაარტყა

ხორების კლდეს. მეორედ, ღვთის ბრძანებისამებრ, მხოლოდწყლის მისაღებად მოუწია მასთან საუბარი.

მოსეს კვერთხი, მანანა, მოსეს გრაგნილი

რიცხ.17:10: „*უთხრა უფალმა მოსეს: და აბრუნე აარონის კვერთხი მოწმობის წინ, რათა ინახებოდეს აჯანყების შვილების ნიშნად, რათა ბოლო მოუღო მათ დრტვინვას ჩემს წინაშე და ისინიც მოწმობენ. არა სიკვდილს პერიოდი.*”

გამოსვლ.16:33-34: „*და უთხრა მოსემ აარონს: აიღე ჭურჭელი და ჩადე მანანათ სავსე ომერი და დადე უფლს წინაშე, რათა შეინახოს შენი შთამომავლებისთვის. იაჰვეს მიერ მოსესადმი მიცემული ბრძანების თანახმად, აარონმა ის ჩვენება მდე დააყენა, რათა შენარჩუნებულყო.*”

კან. 31:26: „*აიღე კანონის ეს წიგნი და დადე უფლს, შენი ღმერთის აღთქმის კიდობნის გვერდით და იქ იქნება შენს წინააღმდეგ მოწმად.*”

ამ მუხლებზე დაყრდნობით, მივუტევოთ პავლე მოციქულს მისი შეცდომა, რომელმაც აიძულა ეს ელემენტები მოათავსა კიდობანში და არა მის გვერდითან მის წინ, ებრ. 9:3-4: „*მეორე ფარდის უკან იყო ნაწილი. კარვისა, რომელსაც წმიდათა წმიდა ეწოდება, შეიცავს ოქროს სამსხვერპლო საკმევლს და აღთქმის კიდობანი, მთლიანად ოქროთი და ფარული. კიდობნის წინ—იღა ოქროს ჭურჭელი, რომელშიც შედიოდა მანანა, აარონის კვერთხი, რომელიც კვირტითიყო გაშლილი, და აღთქმის მაგიდები. ასევე, საკმევლს სამსხვერპლო არ იყო საკურთხეველი, არამედ ტაძრის მხარეს, ფარდის წინ. მაგრამ კიდობნის გვერდით მოათავსებული ელემენტები იქ იყო, რათა მოწმობდნენ ღვთის მიერ აღსრულებულ სასწაულებს მისი ებრაელი ხალხისთვის, რომელიც გახდა ისრაელი, თავისუფალი და პასუხისმგებელი ერი.*”

კიდობნის გვერდით მოსესა და აარონის კვერთხი ითხოვს ნდობას ღვთის ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველების მიმართ. რჯულის 8:3-ის თანახმად, მანანა შეახსენებს რჩეულებს იესოს წინაშე, რომ „*ა და მიანი მარტო პური და წყლთკი არ იცოცხლებს, არამედ ყოველი სიტყვით, რომელიც გამოდის იაჰვეს პირიდან*“. და ეს სიტყვა იქაც არის წარმოდგენილი მოსეს მიერ დაწერილი გრაგნილის სახით, ღვთის კარნახით. კიდობნის ზემოთ მოწყალეების სავარძელი გვასწავლს, რომ იესო ქრისტეს სიცოცხლს სურვილისამებრ

მსხვერპლწმინდის რწმენის გარეშე ღმერთთან კავშირი შეუძლებელია. ეს ყველფერი წარმოადგენს იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილადმიანის სისხლზე დამყარებულ ახალ შეთანხმების თეოლოგიურ საფუძველს. და ძალიან ლოგიკურია, იმ დღეს, როდესაც მასში მიღწეული და განხორციელებული იქნა ღვთის პროექტი, სიმბოლოების როლი და ფესტივალი „იომკიპური“ ანუ „გამოსყიდვის დღე“, რომელიც ამას წინასწარმეტყველებდა, მოძველდა და უსარგებლო გახდა. რეალობის წინაშე ჩრდილები ქრებოდა. ამიტომ ტაძარი, რომელშიც წინასწარმეტყველურ წეს-ჩვეულებებს ატარებდნენ, უნდა გაქრეს და აღარ გამოჩენილიყო. როგორც იესომ ასწავლს, ღვთის თაყვანისმცემელმა უნდა სცეს თაყვანი მას „სულითა და ჭეშმარიტებით“, „თავისუფალი წვდომა“ მის ზეციურ სულთან იესო ქრისტეს შუამავლობით. და ეს თაყვანისცემა არ არის მიზნული არც ერთ მიწიერ ადგილს, არც სამარიაში, არც იერუსალიმში და მითუმეტეს რომში, სანტიაგო დე კომპოსტელში, ლურდესსა თუ მექაში.

მიუხედავად იმისა, რომ მიწიერ ადგილთან არ არის მიზნული, რწმენა ვლენდება იმ საქმეებით, რომლებიც ღმერთმა წინასწარ მოამზადა თავისი რჩეულებისთვის, სანამ ისინი დედა მიწაზე ცხოვრობენ. საკურთხევლს სიმბოლოზმი შეწყდა მეხუთე ათასწლეულს დასაწყისში 4000 წლიანი ცოდვის შემდეგ. და თუ ღვთის პროექტი აშენდა 4000 წელზე მეტი ხნის განმავლობაში, რჩეულები შევიდოდნენ ღვთის დანარჩენში, რომელიც წინასწარმეტყველებდა ყოველგვირეულ შაბათს. მაგრამ ეს ასე არ იყო, რადგან ზაქარიას შემდეგ ღმერთმა იწინასწარმეტყველს ორი კავშირი. ის განმარტავს მეორეს და ამბობს ზეკ.2:11-ში: „ბევრი ერი შეუერთდება იაკვებს იმ დღეს და გახდება ჩემი ხალხი; მე თქვენს შორის ვიცხოვრებ და გაიგებთ, რომ ცაბათ უფალმა გამომგზავნა თქვენთან.» ორი კავშირი ილუსტრირებულია „ორი ზეთისხილს ხეებით“ ზაკ.4:11-დან 14-მდე: „მე ვუპასუხე და ვუთხარი მას: რას ნიშნავს ეს ორი ზეთისხილს ხე, სასანთლს მარჯვნივ და მარცხნივ? მე მეორედ ველპარაკე და ვუთხარი: რას ნიშნავს ზეთისხილს ორი ტოტი, რომლებიც იმ ორ ოქროს მილსადენთანაა, საიდანაც ოქრო მოედინება? მან მიპასუხა: არ იცი რას გულისხმობენ? მე ვამბობ: არა, ჩემო ბატონო. მან თქვა: ეს ორი ცხებულო დგას მთელ დედა მიწის უფლს წინაშე. ამ ლექსების წაკითხვა მაიმულებს

ადმოვაჩინო შემოქმედი ღმერთის, სულწმიდის ამაღლებული დახვეწილობა, რომელიც შთააგონებს ბიბლიურ სიტყვას. ზაქარია იმულებულა ორჯერ იკითხოს, რას ნიშნავს ღმერთი, რომ უპასუხოს მას „*ორი ზეთისხილს ხე*“. *ეს იმიტომ ხდება, რომ ღვთაებრივი ალანსის პროექტი ორ თანმიმდევრულ ფაზას განიცდის, მაგრამ მეორე ეტაპი ისწავლება პირველს გაკვეთილებით. ორი მათგანია, მაგრამ სინამდვილეში ისინი მხოლოდ ერთია, რადგან მეორე მხოლოდ პირველს კულმინაციაა. მართლაც, რა ღირს ძველ შეთანხმება მესია იესოს გამოსყიდვის გარეშე? არაფერი, მსხლს კუდიც კი, როგორც ბერი მარტინ ლუთერი იტყოდა. და ეს არის ტრაგედიის მიზეზი, რომელიც დღესაც მოქმედებს ეროვნულ ებრაელებზე. ამ მუხლებში ღმერთი ასევე უწინასწარმეტყველებს მათ უარყოფას ახალ აღთქმის შესახებ იმ პასუხით, რომელსაც ზაქარია იმღვავს კითხვაზე: „*არ იცი რას გულისხმობენ ისინი?*“ მე ვამბობ: არა, ჩემო ბატონო. იმის გამო, რომ სინამდვილეში, ეროვნული ებრაელები უგულბელოდნენ ამ მნიშვნელობას იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე წინა გამოცდის მომენტამდე, სადაც ისინი გარდაიქმნებიან ან დაადასტურებენ უარს მათი არსებობის ფასად.*

ცხადია, წარმართი ხალხების ქრისტიანულმა მოქცევამ დაამტკიცა, რომ ღვთაებრივი გეგმა მართლაც განხორციელდა იესო ქრისტეს პიროვნებაში და ეს არის ერთადერთი ნიშანი იმისა, რომ ღმერთი კვლავ სთავაზობს ეროვნულ ებრაელებს და რჩენენ მის წმინდა ალანსში. ამგვარად დადასტურდა, რომ ეს მეორე ან ახალ შეთანხმება უნდა გაგრძელდეს მიწიერი ცოდვის დროის 6000 წლის ბოლომესამედზე. და მხოლოდ მისი უკანასკნელი დიდებული დაბრუნებით, იესო ქრისტე აღნიშნავს მეორე აღთქმის დასრულების დროს; რადგან ამ დაბრუნებამდე სიმბოლოებით ნაწინასწარმეტყველები სწავლება სასარგებლო რჩება ღმერთის მიერ მომზადებული მთლიანი პროექტის გასაგებად, რადგან მას ვალში გვაქვს მისი დიდებული დაბრუნების დროის ცოდნა: 2030 წლის გაზაფხულს დასაწყისი. ამრიგად, 1844 წელს, შაბათის მიცემით. თავის რჩეულს ღმერთი სწავლობს ებრაული საკურთხევლისა და სოლომონის ტაძრის სიმბოლოებაში ჩაწერილ გაკვეთილებზე. ის გამოხატავს 321 წლის 7 მარტიდან იმპერატორ კონსტანტინეს განმეკვიდრეობით მიღებული კათოლიკური კვირას ცოდვას, რაც მიუთითებს ახალ „საწმინდრის

განწმენდის “ აუცილებლობაზე, რომელიც მართლაც ერთხელ და სამუდამოდ განხორციელდა ჯვარცმულ და მკვდრეთით აღდგომილ იესო ქრისტეში. ღმერთი რეალურად დაელოდა 1844 წლამდე, რათა უფრო მკაფიოდ დაგმომისი "რომაული კვირა". რადგან მისმა მიღებამ თავდაპირველწმინდა ქრისტიანულრწმენას მოაქცია ცოდვის წყევლის ქვეშ, რაც არღვევს ღმერთთან ურთიერთობას და ნ.8:12-ში მოცემულ განცხადების შესაბამისად.

ამიტომ განწმენდა აუცილებლად გულისხმობს წმინდა შაბათის პატივისცემას, რომელიც თავად ღმერთმა განწმინდა მისი მიწიერი სისტემის შექმნის პირველ კვირის ბოლოდან. მითუმეტეს, რომის წინასწარმეტყველებს იესოს გამარჯვებით მიღებულ დანარჩენში რჩეულთა შესვლას და ის წარმოდგენილია ღვთის ათი მცნებადან მეოთხეში, რომელიც შეიცავს მოწმობის კიდობანში უწმინდეს ადგილს, საკურთხეველში, სიმბოლო ზეციური ღმერთის სული სამჯერ წმიდა, წმიდა მისი სამითანმიმდევრული როლს სრულყოფილებაში მამა, ძე და სულიწმიდა. იქ ნაკოვნი ყველფერი მვირფასია ღვთის გულში და ისეთივე მვირფასი უნდა იყოს მისი რჩეულის, მისი შვილების, მისი „სახლის“ ხალხის აზრებსა და გულებში. ამგვარად დადგენილი და იდენტიფიცირებულია რჩეულთა ავთენტური სიწმინდის შერჩევა.

მოსეს კანონისგან განსხვავებით, რომელიც ადაპტაციას განიცდის ღვთის პროექტის წინსვლისთვის, ის, რაც ქვეზეა ამოტვიფრული, მუდმივ მნიშვნელობას იძენს სამყაროს აღსასრულამდე. და ასეა მისი ათი მცნება, რომელთაგან არც ერთი არ შეიძლება შეიცვალოს და მითუმეტეს, ამოღებულ, როგორც პაპმა რომმა გახედა ამ ათი მცნებადან მეორეზე. მარადისობის კანდიდატების მოტყუების ეშმაკური განზრახვა ჩნდება მცნების დამატებაში ათი რიცხვის შესანარჩუნებლად. მაგრამ ღვთაებრივი აკრძალვა არსებების, ამოკვეთილ გამოსახულებებისა თუ გამოსახულებების წინაშე თავანისცემის შესახებ მართლაც მოიხსნა. ჩვენ შეგვიძლია ვნანობთ ამ ტიპის რამეს, მაგრამ ეს მაინც გვაძლევს ცრურწმენის ნიღბის მოხსნას. ის, ვინც არ ცდილობს გაიგოს და ზედაპირულად რჩება, ლოგიკურად განიცდის თავისი ქცევის შედეგებს; ის უგულბეყოფს თავისი განსჯის პირობებს ღმერთის მიერმის დაგმობამდე.

ტაძარიან წმინდა ადგილი

მოდი თდა ვტოვოთ ზეციდან და ნახულო რელიგიური ზეციური ასპექტი, რათა შევხედოთ მას იმის ქვეშ, რასაც რელიგიური სიწმინდე ამლევს მას დედამიწაზე. ჩვენ მას აღმოვაჩინოთ „იაჰვეჰის სახლს“ „ტაძრის“ ნაწილში მოთავსებულ ელემენტებში. მოსეს დროინდელ კარავში ეს ოთახი იყო შეხვედრის კარავი. სამი ასეთი ელემენტია და ისინი ეხება პურის სუფრას, სასანთლეს შვიდი მილით და შვიდი ლმპარით და საკმევლს საკურთხევლო, რომელიც განთავსებულია ფარდის წინ, ოთახის შუაში. გარედან მოსულ პურის სუფრა მარცხნივ, ჩრდილოეთით და სასანთლე მარჯვნივ, სამხრეთით. ეს სიმბოლოები რეალობის სიმბოლოა, რომელიც ყალობდება იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ სისხლთ გამოყიდული რჩეულთა ცხოვრებაში. ისინი სრულყოფილ დავსებენ ერთმანეთს და განუყოფლნი არიან.

ოქროს სასანთლე შვიდი ნათურით

გაც.26:35: „გააწყვეთ მაგიდა ფარდის გარეთ და სასანთლე მაგიდის მოპირდაპირე მხარეს, კარვის სამხრეთ მხარეს; და გაშალე სუფრა ჩრდილოეთის მხარეს“.

ტაძარში მოთავსებულია მარცხნივ, სამხრეთ მხარეს. სიმბოლოები იკითხება დროთა განმავლობაში, სამხრეთიდან ჩრდილოეთისკენ. სასანთლე გამოსახავს ღვთის სულს და სინათლეს ძველ აღთქმის დასაწყისიდან. წმინდა ალიანსი უკვე ეფუძნება *საადგომო* „ღვთის კარავის“ მსხვერპლმეწირვას, რომელიც სიმბოლოა და წინ უსწრებს მსხვერპლდ შეწირულ ბატკებს ან ახალგაზრდა ვერძებს. 5:6-ში მასზე მიმაგრებულია სასანთლეს სიმბოლოები: „შვიდი თვალთ, რომელიც არის ღვთის შვიდი სული, გაგზავნილო მთელ დედამიწაზე“ და „შვიდი რქა“, რომლებიც მას ძალ უფლების განწმენდას მიაწერენ.

სასანთლე არის რჩეულთა სინათლეს საჭიროების დასაკმაყოფილებლად. ისინი იღებენ მას იესო ქრისტეს სახელთ, რომელშიც არის ღვთაებრივი სინათლეს განწმენდა (=7). ამ განწმენდის სიმბოლოა რიცხვი „შვიდი“, რომელიც წარმოადგენილია ბიბლიურ გამოცხადებაში, დასაწყისიდან შვიდდღიანი კვირის შექმნიდან. ზაქარიაში სული „შვიდ თვალს“ ანიჭებს მთავარ ქვას, რომელზედაც ზერუბაბელო ააშენებს

ბაბილონელთა მიერ დაწვრიულს ოლომონის ტაძარს. და ის ამბობს ამ „შვიდ თვალზე“: „ეს შვიდი იაკვებს თვალბია, რომლებიც მთელ დედამიწაზე ტრიალებს. » გამოცხ. 5:6-ში ეს ცნობა მიეწერება იესო ქრისტეს, „ღვთის კრავას“: „და ვიხილუ ტახტისა და ოთხი ცოცხალ არსების შუაგულში და უხუცესთა შორის კრავი. რომელიც იქ იყო თითქოს დამწვარი. მას ჰქონდა შვიდი რქა და შვიდი თვალი, ეს არის ღვთის შვიდი სული, გაგზავნილი მთელ დედამიწაზე.” ეს ლექსი მტკიცედ ადასტურებს მესია იესოს ღვთაებრიობის განწმენდას. დიდმა შემოქმედმა დმერთმა გამოგზავნა დედამიწაზე თავისი ნებაყოფლობით გამომსყიდველი მსხვერპლს შესასრულებლად იესოში. სწორედ ამ ღვთაებრივი სულის მოქმედების და მსახურებაა ჩემს ნაწარმოებებში წარმოდგენილი ახსნა-განმარტებები. სინათლე პროგრესირებადია და ცოდნა დროთა განმავლობაში იზრდება. ჩვენ გვმართებს მას მთელ ჩვენი გაგება მისი წინასწარმეტყველური სიტყვების მიმართ.

სუნამოების საკურთხევლო

თავისი ფიზიკური სხეულის სასიკვდილოდ შეწირვით, თავისი სულისა და მთელი სულის სრულყოფილ ნორმაში, იესო ქრისტე დმერთს წარუდგენს სასიამოვნო სურნელს, რომელსაც ებრაული რიტუალო სიმბოლოა სუნამოებით. ქრისტე წარმოდგენილია ამ სუნამოებში, მაგრამ ასევე ოფიცრის როლში, რომელიც მათს თავაზობს.

ვარდის წინ და მოწმობის კიდობნისა და მისი წყალობის საჯდომის პირისპირ არის საკმევლოს სამსხვერპლო, რომელიც მღვდელმთავარს ანიჭებს შუამავლოს როლს მხოლოდ მისი რჩეულის მიერ ჩადენილ ცოდვებზე. რადგან იესომ არაილო თავის თავზე მთელი ქვეყნიერების ცოდვები, არამედ მხოლოდ მისი რჩეულები, რომლებსაც მან მადლიერების ნიშნები მისცა. დედამიწაზე მღვდელმთავარს მხოლოდ სიმბოლური წინასწარმეტყველური ღირებულება აქვს, რადგან შუამავლოს უფლება მხოლოდ ქრისტე მაცხოვარს ეკუთვნის. შუამავლობა მისი ექსკლუზიური უფლებაა და მას აქვს „მუდმივი“ ხასიათი მელქისედეკის ბრძანების მიხედვით, როგორც ეს უფრო ნათლად არის ახსნილი დან. 8:11-12: „ის წამოდგა ჯარის წინამძღოლთა, წაართვა მარადიული მსხვერპლო. მას დაანგრია მისი საწმიდარის ადგილი. ლშქარი

მარადიული მსხვერპლთა და ეცა ცოდვის გამო; რქამ სიმათლუ მიწაზე და აგდო და წარმატებას მიაღწია“; და ებრ.7:23. გადახაზული სიტყვები „~~მსხვერპლთა წირვა~~“ არ არის ციტირებული ორიგინალურ ებრაულ ტექსტში. ამ მუხლში ღმერთი გმობს რომის პაპის მმართველობის შედეგებს. ქრისტიანის უშუალო ურთიერთობა იესოსთან გადახრილია პაპის ლდერის სასარგებლოდ; ღმერთი კარგავს თავის მსახურებს, რომლებიც კარგავენ სულს. მისი ღვთაებრივი სრულყოფილებით, მხოლოდ ღმერთს ქრისტეში შეუძლია დაკანონდეს მისი შუამავლობა, რადგან ის სთავაზობს გამოსასყიდს მათთვის, ვისთვისაც შუამავლობს, თავის ნებაყოფლობით თანაგრძნობ მსხვერპლს, რომელიც სასიამოვნო სურნელს ატარებს ღმერთის მსაჯულისთვის, სიყვარულსა და სამართლიანობისთვის, რომელსაც ის წარმოადგენს. დრო. მისი შუამავლობა არ არის ავტომატური, ის ახორციელებს თუ არა, იმისდა მიხედვით, იმსახურებს თუ არა მთხოვნელ. იესო ქრისტეს შუამავლობა მოტივირებულია მისი რჩეულის ბუნებრივი ხორციელი სისუსტეებისადმი მისი თანაგრძნობით, მაგრამ ვერავინ მოატყუებს მას, ის განსჯის და იბრძვის სამართლიანობითა და სამართლიანობით და ცნობს თავის ჭეშმარიტ თავგანისმცემლებს და მონებს; რა არიან მისი ნამდვილი მოწაფეები. რიტუალი სუნამოები სიმბოლოა იესოს სასიამოვნო სუნი, რომელსაც შეუძლია ამგვარად შესთავაზოს თავისი ერთგული წმინდანების ლოცვა ღვთისთვის სასიამოვნო პირადი სუნამოებით. პრინციპი წააგავს საჭმელ და კერძის სუნელს. გამარჯვებული ქრისტეს წინასწარმეტყველური გამოსახულება, მიწიერი მღვდელთავარი მოძველებულია და უნდა გაქრეს ტაძართან ერთად, რომელშიც ის ატარებს თავის რელიგიურ რიტუალებს. შუამავლს პრინციპი ამის შემდეგაც რჩება, რადგან წმინდანთა მიერ ღვთისადმი მიმართულ ლოცვები წარმოადგენილია იესო ქრისტეს ზეციური შუამავლის სახელთ და ღვაწლთ, ამავე დროს, სრულფასოვნად.

პურის სუფრა

ტაძარში იგი მოთავსებულია მარჯვნივ, ჩრდილოეთის მხარეს. საჩვენებელი პური წარმოადგენს სულიერ საზრდოს, რომელიც წარმოადგენს იესო ქრისტეს სიცოცხლეს, ჭეშმარიტ ზეციურ მანანას, რომელიც გადაეცემა რჩეულებს.

არსებობს თორმეტი პური, ისევე როგორც თორმეტი ტომია ღვთაებრივ და ადამიანურ ალიანსში, რომლებიც შესრულებულია იესო ქრისტეში სრულად ღმერთში (= 7) და სრულად ადამიანში (= 5); რიცხვი თორმეტი არის ღმერთსა და ადამიანს შორის ამ კავშირის რიცხვი, იესო ქრისტე არის განაცხადი და სრულყოფილი მოდელი. სწორედ მასზე აყალიბებს ღმერთი თავის ალიანსს 12 პატრიარქზე, იესოს 12 მოციქულზე, 12 ტომზე, რომლებიც დალექულია Rev.7-ში. „ტაძრის“ ჩრდილოეთთორიენტაციის წაკითხვისას ეს მაგიდა არის ახალ აღთქმის მხარეს და საკურთხეველი მარცხნივ მოთავსებული დიდი ქერუბიმის მხარეს.

მოედანი

მსხვერპლმეწიროვის საკურთხეველი

გამოცხადების 11:2-ში სული განსაკუთრებული ბედს ანიჭებს საკურთხეველს „*ეზოს*“: „*მაგრამ ტაძრის გარე ეზოში დატოვეთ იგი. გარეთ და არ გაზომოთ იგი; რადგან მიეცა ერებს და ისინი ორმოცდაორი თვის განმავლობაში ფეხქვეშ გათელვენ წმინდა ქალქს*“. „*სასამართლო*“ ნიშნავს გარე ეზოს, რომელიც მდებარეობს წმინდა ადგილის ან გადახურული ტაძრის შესასვლელმდე. იქ ვხვდებით რელიგიური რიტუალს ელემენტებს, რომლებიც ეხება არსების ფიზიკურ ასპექტს. პირველ რიგში, არის მსხვერპლმეწიროვის სამსხვერპლო, რომელზეც მსხვერპლმეწიროულ ცხოველებს წვავენ. იესო ქრისტეს მოსვლას შემდეგ, რომელიც მოვიდა სრულყოფილი მსხვერპლის შესასრულებლად, ეს რიტუალი მოძველდა და დასრულდა დანის წინასწარმეტყველების თანახმად. *ის შეწყვეტს მსხვერპლს და შესაწირავს*; და მღუპველი ჩაიდენს ყველზე საზიზღარს, სანამ დაწვრთვა და გადაწყვეტილი არ დაეცემა და მღუპველს.” ებრ.10:6-დან 9-მდე და დასტურებულია: „*არ მიგიღიათ დასაწვავი შესაწირავი ან მსხვერპლი ცოდვისთვის*. შემდეგ მე ვუთხარი: აჰა, მოვედი (*წიგნის გრაგნილში ის ჩემზე ლპარაკობს*) შენი ნების შესასრულებლად ღმერთო. მას შემდეგ, რაც პირველ დთქვა: *მსხვერპლი და შესაწირავი, რომელიც არ გინდოდა თდა არ მიიღეთ არც დასაწვავი შესაწირავი და არც ცოდვის შესაწირავი* (რომლებიც სჯულის მიხედვით არის შეწირული), შემდეგ თქვა: აჰა, მოვედი თქვენი ნების შესასრულებლად ამგვარად ის აუქმებს პირველ მეორეს დასამკვიდრებლად სწორედ ამ ნების

წყალობით ვართ განწმენდილი იესო ქრისტეს სხეულს შეწირვით ერთხელ და სამუდამოდ“. როგორც ჩანს, პავლე, სავარაუდოდ ავტორი ამ ეპისტოლის „ებრაელებისადმი“, დაწერა იესო ქრისტეს კარნახით; რაც ამართლებს მის უზომო სინათლეს და მის შეუდარებელ სიზუსტეს. მართლაც, მხოლოდ იესო ქრისტეს შეეძლო ეთქვა მისთვის: „(წიგნის გრაგნილში ეს ჩემზეა)“. მაგრამ მე-40 ფსალმუნის ტექსტის მე-8 მუხლო ამბობს: „ჩემთვის დაწერილი წიგნის გრაგნილი“. ამრიგად, ეს ცვლელბა შეიძლება გამართლდეს ქრისტეს პირადი მოქმედებით პავლესთან, რომელიც სამი წლის განმავლობაში იზოლირებულ და დარჩა არაბეთში, მომზადებული და უშუალოდ სულთ და ვალბული. და შეგახსენებთ, ასე იყო უკვე მოსეს მიერ დაწერილი გრაგნილი, რომელმაც ის ღვთის კარნახით დაწერა.

ზღვა, ავზის ავზი

კვადრატის მეორე ელემენტია აბსენტის ავზი, ნათლობის რიტუალს პრეფიგურაცია. ღმერთმა მას სიტყვა "ზღვა" მისცა სახელი. ადამიანური გამოცდილებით ზღვა "სიკვდილს" სინონიმია. მან შთანთქა ანტიდილუვიანები თავისი წარღვნით და დახრჩო ფარონის მთელი კავალურია, რომელიც მის დევდა მოსეს და მის ებრაელხალხს. ნათლობისას, აუცილებლად სრულ ჩაძირვაში, მოხუცი ცოდვილი ადამიანი უნდა მოკვდეს, რათა აღმოჩნდეს წყლდან, როგორც ახალი არსება, გამოსყიდული და აღორძინებული იესო ქრისტეს მიერ, რომელიც მას ანიჭებს მის სრულყოფილ სამართლიანობას. მაგრამ ეს მხოლოდ თეორიული პრინციპია, რომლის გამოყენება დამოკიდებული იქნება კანდიდატის ბუნებაზე, რომელიც წარადგენს საკუთარ თავს. მოდის თუ არა ის, იესოს მსგავსად, ნათლობისას ღვთის ნების შესასრულებლად? პასუხი ინდივიდუალურია და იესო ასახელებს ან არ ასახელებს მის სამართლიანობას საქმის მიხედვით. ცხადია, რომ ვისაც მისი ნების შესრულება სურს, სიხარულითა და მადლოერებით სცემს პატივს ღვთაებრივ წმიდა კანონს, რომლის დარღვევაც ცოდვაა. თუ ის უნდა მოკვდეს ნათლობის წყალში, არ არსებობს საკითხი მისი ხელხლ დაბადებიდან ქრისტეს მსახურებაში, გარდა შემთხვევით, ადამიანის ხორციელი სისუსტის გამო.

ამრიგად, ცოდვებისგან განწმენდილი და იესო ქრისტეს მიკუთვნებული სიმართლე, მველი აღთქმის

მღვდლოს მსგავსად, ქრისტიან რქეულუბს შეუძლიათ შევიდნენ წმინდა ადგილს ან ტაძარში, რათა ემსახურონ ღმერთს იესო ქრისტეში. ამრიგად, ჭეშმარიტი ღვთაებრივი რელიგიის გზა ვლენდება ამ ფერწერული კონსტრუქციით, რადგან ეს მხოლოდ სიმბოლოებია, რეალობა გამორჩევა ნაწარმოებებში, რომლებსაც გამართლებული რქეული წარადგენს ადამიანების, ანგელოზების და შემოქმედი ღმერთის წინაშე.

ღვთის გეგმა იწინასწარმეტყველს ზურათებით

თავის გეგმაში ღმერთმა ამოიღო რქეულთა ცოდვა საკურთხევლის ან უწმინდესის წყალობის საყდარში მიყვანილო იესო ქრისტეს სისხლით. 1982 წლმდე იერუსალიმში, გოლგოთას მთაზე განსაკუთრებული გათხრების ნებართვის მინიჭების შემდეგ, ადვენტიტმა მედამ არქეოლოგმა რონ უაიტმა გამოავლენა, რომ იესოს სისხლი ფაქტობრივად მიედინებოდა წყალობის სავარძლს მარცხენა მხარეს, რომელიც მდებარეობს მიწისქვეშა გამოქვაბულში, ჯვრის ქვემოთექვს მეტრში. ქრისტეს ჯვარცმისა; რაც მოხდა გოლგოთის მთის ძირში. სამღვდელო რიტუაღწი წმინდა ადგილს მოთავსებულ მღვდელო აწყდება მოწყალების საჯდომს და უწმინდეს ადგილს, საკურთხეველში დაყენებულ ზეციურ ნივთებს. მაშასადამე, რაც არის ადამიანის მარცხნივ არის ღმერთის მარჯვნივ. ანალოგიურად, ებრაელს დაწერა ხდება ადამიანის მარჯვნიდან მარცხნივ, ჩრდილოეთიდან სამხრეთის მიმართულებით, შესაბამისად, მარცხნიდან მარჯვნივ ღმერთისკენ. ამრიგად, ორი აღქმის გეგმა იწერება ამ უწმიდესი ადგილს კითხვაში, ადამიანის მარჯვნიდან მარცხნივ; ან ღმერთის საპირისპირო. ძველო აღქმის ებრაელები ღმერთს ემსახურებოდნენ ქერუბიმის სიმბოლური გამოსახულების ქვეშ, რომელიც მათ მარჯვნივ მდებარეობს საკურთხეველში. მათი მოკავშირეობის დროს „გამოსყიდვის დღეს“ მოკლულთხის სისხლი წინ და საწყაღწეას ხურეს. მღვდეღმთავარმა შვიდჯერ შეასხურა თითოთ აღმოსავლეთისკენ. მართლთა, ძველო აღიანსი იყო მისი გადარჩენის პროექტის აღმოსავლური ეტაპი. ცოდვილები, რომლებიც უნდა მიეტევიებინათ, თავად იყვნენ აღმოსავლეთში, იერუსალიმში. იმ დღეს, როდესაც იესომ დაღვარა სისხლი, იგი დაეცა იმავე საწყაღწეა და მის სისხლზე და მყარებულ ახალი შეთანხმება და მისი

სამართლიანობა დაიწყო მეორე ქერუბიმის ნიშნის ქვეშ, რომელიც მდებარეობს მარცხენა, სამხრეთ მხარეს. ამრიგად, ღმერთის მიერ დაწესებული ეს პროგრესი მოხდა მისი მარცხნიდან მის „მარჯვნივ“, მისი კურთხევის მხარეს, როგორც წერია ფსალმუნების 110:1-ში: „დავითსა. ფსალმუნი. უფლოს სიტყვა ჩემს უფალს: დაჯექი ჩემს მარჯვნივ, სანამ შენს მტრებს ფეხქვეშ არ დავდებ. და დადასტურებს ებრ.7:17-ს, 4-დან 7-ე მუხლებს: „იეჰოვამ დაიფიცა და არ მოინანიებს: სამუდამოდ მღვდელ ხარ მელქისედეკის წესით. უფალო შენს მარჯვნივ არღვევს მეფეებს თავისი რისხვის დღეს. სამართლიანობას ახორციელებს ერებს შორის: ყველფერი გვამებით არის სავსე; ის მთელი ქვეყანაში თავებს ამტვრევს. ის სვამს ნაკადულს სიარულის დროს: ამიტომაც ასწევს თავი მაღალ“. ამრიგად, თვინიერი, მაგრამ სამართლიანი იესო ქრისტე დამცინავებსა და მეამბოხეებს აიძულებს გადაიხადონ თავიანთი ზიზღის ფასი მისი გამოსყიდული რჩეულისადმი მისი თანამგრძობი სიყვარულის ამალღებულო დამოწმებისთვის.

ისე, რომ ეზოში ან ტაძარში შესვლისას ებრაელებმა ზურგით წარმართონ „ამომავალო მზე“, რომელსაც დროთა განმავლობაში თავყვანს სცემდნენ წარმართები დედამიწის სხვადასხვა ადგილს, ღმერთს სურდა, რომ საკურთხეველო მის სიგრძეზე აეშენებინათ აღმოსავლეთში. დასავლეთის ღერძი. მისი სიგანით, უწმინდესის მარჯვენა კედელი მდებარეობდა "ჩრდილოეთით", ხოლო მარცხენა კედელი იყო "სამხრეთის" მხარეს.

მათე 23:37-ში იესომ საკუთარ თავს აჩუქა „ქათამი, რომელიც იცავს თავის წიწილებს ფრთების ქვეშ“: „იერუსალიმე, იერუსალიმე, რომელიც კლავს წინასწარმეტყველებს და ქვეებს შენთან მოგზავნილებს, რამდენჯერ მინდოდა შეკრიბეთ თქვენი შვილები, როგორც ქათამი აგროვებს თავის წიწილებს ფრთების ქვეშ და თქვენ არ გინდოდათ!“. ეს არის ის, რასაც ასწავლის ორი ქერუბიმის გაშლილი ფრთები, ყოველი ორი თანმიმდევრული კავშირისთვის. გამოსვლების 19:4-ის მიხედვით, ღმერთი საკუთარ თავს „არწივს“ ადარებს: „შენ გინახავს, რა გავუკეთე ეგვიპტეს და როგორ მოგიყვანე არწივის ფრთებზე და მომიყვანე“. 12:14-ში ის აზუსტებს „დიდა არწივს“: „დიდა არწივის ორი ფრთა მიეცა ქალს, რათა გაფრინდეს უდაბნოში, თავის ადგილზე, სადაც იკვებება გარკვეულ დროით დროით და ნახევარი

დრო, გველს სახისგან შორს . ეს სურათები ასახავს იმავე რეალობას: ღმერთი იცავს მათ, ვინც უყვარს, რადგან მათ უყვართ იგი, ორ თანმიმდევრულ ალანსში, იესო ქრისტემდე და მის შემდეგ.

საბოლოოდ, სიმბოლურად, ებრაული ტაძარი წარმოადგენდა ქრისტეს სხეულს, რჩეულთა და ერთობლვად, ქრისტეს პატარძალს, მის რჩეულს, რჩეულთა კრებას. ყველ ამ მიზეზის გამო ღმერთმა დააწესა სანიტარული დიეტური წესები, რათა ტაძრის ეს სხვადასხვა ფორმები განიწმინდოს და პატივი სცეს; 1კორ.6:19: „*ნუთუ არ იცით, რომ თქვენი სხეული არის თქვენში მყოფი სულიწმიდის ტაძარი, რომელიც გაქვთ ღვთისგან და რომ არ ხართ თქვენი?*»

ოქროს, ოქროს გარდა არაფერი

ასევე უნდა აღვნიშნოთ ამ კრიტიკუმი მნიშვნელობა: ყველ ავეჯი და ჭურჭელი, ქერუბიმები და თავად შიდა კედლები ოქროთია ან დაფარული ოქროთი. ოქროს მახასიათებელია მისი უცვლელი ხასიათი; ეს არის ერთადერთი ღირებულება, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს მას. გასაკვირი არ არის, რომ მან ოქრო გახადა სრულყოფილ რწმენის სიმბოლოდ, რომლის უნიკალური და სრულყოფილი მოდელი იყო იესო ქრისტე. ტაძრისა და საკურთხევლის ინტერიერის გამოსახულება იესო ქრისტეს სულის შინაგანი ასპექტი, რომელიც დასახლებულია განწმენდით, ღვთის სულიწმიდის სიწმინდით; მისი ხასიათი უცვლელი იყო და ეს იყო მისი გამარჯვების მიზეზი ცოდვასა და სიკვდილზე. იესოს მიერ მოყვანილი მაგალითი ღმერთის მიერ არის წარმოდგენილი, როგორც მისი ყველ რჩეულს მიბამვა; ეს არის მისი მოთხოვნა, ერთადერთი პირობა, რომ ინდივიდუალურად და ერთობლვად გავხდეთ მარადიულ ციურ ცხოვრებასთან, გამარჯვებულთა ხელფასთან და ჯილდოსთან. ის ფასეულობები, რაც მისი იყო, ჩვენი უნდა გახდეს, ჩვენ უნდა დავემსგავსოთ მას კლონებივით, როგორც წერია 1 იოანეს 2:6-ში: „*ვინც ამბობს, რომ მასში რჩება, ისევე უნდა იაროს, როგორც და დოდა - იგივე*“. ოქროს მნიშვნელობა მოცემულია 1 პეტრეს 1:7-ში: „*რათა თქვენი რწმენის გამოცდამ, რომელიც უფრო ძვირფასია, ვიდრე ოქრო, რომელიც ფუჭდება (რომელიც ცეცხლთ გამოიცდება), შეიძლება გამოიწვიოს ქება, დიდება და პატივი. როდესაც იესო ქრისტე გამოჩნდება . ღმერთი სცდის თავის რჩეულთა რწმენას. მიუხედავად იმისა, რომ უცვლელია, ოქრო შეიძლება შეიცავდეს უწმინდური მასალის კვალს და მის მოსაშორებლად, ის უნდა გაცხელდეს და გადნება.*

შემდეგ წიდა ან მინარევები ამოდის მის ზედაპირზე და შეიძლება მოიხსნას. ეს არის გამოსყიდული მოწაფეების მიწიერი ცხოვრების გამოცდილების გამოსახულება, რომლს დროსაც ქრისტე ამოძირკვავს ბოროტებას და განწმენდს მათ, აყენებს მათ სხვადასხვა განსაცდელს. და მხოლოდ განსაცდელში გამარჯვების პირობით წყვეტს მათი სიცოცხლის ბოლოს მათმარადიულბედს დიდი მსაჯული იესო ქრისტე. ამ გამარჯვების მოპოვება შესაძლებელია მხოლოდ მისი მხარდაჭერითა და დახმარებით, როგორც მან განაცხადა იოანეს 15:5-6-ში და 10-დან 14-მდე: „*მე ვარ ვაზი, თქვენ ხართ ტოტები. ვინც ჩემშია და ვისთანაც მე ვცხოვრობ, ბევრ ნაყოფს გამოიღებს, რადგან უჩემოდ ვერაფერს გააკეთებ. თუ ვინმე ჩემში არ დარჩება, ტოტივით გამოგდებს და ხმება; შემდეგ ტოტებს ვაგროვებთ, ცეცხლში ვყრით და იწვებიან*“. ღვთიური მცნებების შესრულებაა საჭირო: „*თუ ჩემს მცნებებს იცავ, ჩემს სიყვარულში დარჩები, როგორც მე დავიცავი მამის მცნებები და ვრჩები მის სიყვარულში*“. მეგობრებისთვის სიკვდილი ხდება სუბლიმირებული სიყვარულს ნორმის სრულყოფილი კულმინაცია: „*ეს არის ჩემი მცნება: გიყვარდეთ ერთმანეთი, როგორც მე შეგიყვარეთ*“. არ არსებობს იმაზე დიდი სიყვარული, ვიდრე საკუთარი სულს გაწირვა მეგობრებისთვის.“ მაგრამ იესოს მიერ ეს აღიარება პირობითია: „*თქვენ ჩემი მეგობრები ხართ, თუ ასრულებთ იმას, რასაც მე გიბრძანებთ*“.

თავის მხრივ, სასანთლე შვიდი ნათურით და მზადებული იყო მყარი ოქროსგან. მაშინ მას შეეძლო მხოლოდ იესო ქრისტეს სრულყოფილების სიმბოლო. რომის კათოლიციზმის ეკლესიებში შემდგომში ნაკოვნი ოქრო ასახავს მისი ცრურწმენის მტკიცებას. ამიტომ, პირიქით, პროტესტანტულ ტაძრებს ჩამოართვეს ყოველგვარი ორნამენტი, თავმდაბალი და მკაცრი. საკურთხევლისა და ტაძრის სიმბოლოვაში ოქროს არსებობა ადასტურებს, რომ საკურთხევლო მხოლოდ ღვთაებრივ იესო ქრისტეს წარმოადგენს. მაგრამ გაფართოებით, დაწერილია, რომ ის არის თავი, ეკლესიის თავი, რომელიც მისი სხეულია ეფეს. 5:23-24: „*ვინაიდან ქმარი ცოლს თავია, როგორც ქრისტე არის ეკლესიის თავი, რომელიც არის მისი სხეული და რომლს მხსნელა ის. ახლ, როგორც ეკლესია ემორჩილება ქრისტეს, ასევე ცოლებიც ყველგერში უნდა დაემორჩილონ ქმრებს. მაგრამ შემდეგ სული აზუსტებს: „ქმრებო, გიყვარდეთ*

თქვენი ცოლები, როგორც ქრისტემ შეიყვარა ეკლესია და გასცა თავი მისთვის, რათა განწმინდა იგი სიტყვით, მას შემდეგ რაც განიწმინდა იგი წყლით ნათლობით, რათა შექმნა ეს ეკლესია. გამოჩნდი მის წინაშე დიდებული, ლჭისა და ნაოჭის ან რაიმე მსგავსის გარეშე, მაგრამ წმინდა და უმწიკველი. აი, ნათლად გამოხატული, რისგან შედგება ჭეშმარიტი ქრისტიანული რელიგია. მისი სტანდარტი არ არის მხოლოდ თეორიული, რადგან ის არის პრაქტიკა, რომელიც დაწერგილია მთელმის რეალობაში. საჭიროა მისი გამოვლენილი „სიტყვის“ სტანდარტთან შეთანხმება; რაც გულისხმობს ღვთის მცნებებისა და დადენილებების დაცვას და მის ბიბლიურ წინასწარმეტყველებებში გამოვლენილი საიდუმლოებების ცოდნას. ეს კრიტერიუმი, რჩეულთა „გაურკვეველი ან შეუსაბამო“, გახსენებულთა და დასტურებულთა გამოცხადების 14:5-ში, სადაც იგი მიეწერება ქრისტეს ჭეშმარიტი საბოლოო დაბრუნების „ადენტისტ“ წმინდანებს. ისინი აღინიშნა " 144,000 " -ის სიმბოლოთი, რომელიც დალუქულია " ღვთის ბეჭდით " Rev.7-ში. მათი გამოცდილება არის მთელი განწმენდა. ეს კვლევა აჩვენებს, რომ კარავი, საკურთხეველი, ტაძარი და ყველ მათი სიმბოლო წინასწარმეტყველებდა ღვთის დიდგადარჩენის პროექტს. მათ თავიანთი მიზანი და შესრულება აღმოაჩინეს იესო ქრისტეს მიწიერი მსახურების გამოვლენებაში, რომელიც გამოვლენდა ადამიანებისთვის. ამრიგად, ურთიერთობა, რომელსაც რჩეული მასთან ინარჩუნებს, წინასწარმეტყველური ხასიათისა და ხასიათისაა; უმეცარი ადამიანი თავის თავს ანდობს შემოქმედ ღმერთს, რომელმაც ყველფერი იცის; რომელიც აშენებს თავის მომავალს და ამხელს მას.

მეფე სოლომონის მიერ აგებული ტაძრის შესწავლამ დაგვანახა, რომ არ უნდა ავურიოთ კაცთათვის ხელმისაწვდომი „ტაძრის“ ნაწილი და „საწმინდარი“, რომელიც მხოლოდ ციური ღმერთისთვის არის დაცული. ამის შედეგად სიტყვა „სიწმინდე“ გამოყენებულ სიტყვა „სიწმინდის“ ნაცვლად და ნ.8:14-ში ამჟღერად კარგავს ყოველგვარ ლეგიტიმურობას, რადგან ის ეხება ზეციურ ადგილს, სადაც არ არის საჭირო განწმენდა 1843 წელს. და პირიქით. სიტყვა „სიწმინდე“ ეხება წმინდანებს, რომლებმაც უნდა დაარღვიონ ცოდვის პრაქტიკა დედამიწაზე, რათა განიწმინდონ ან აირჩიონ ღმერთმა.

იესო ქრისტეს სიკვდილს შემდეგ, ფარდა, რომელიც "ტაძარს" "საწმიდას" ჰყოფდა, ღმერთმა დახია, მაგრამ მხოლოდ წმინდანთა ლოცვები მიიღებდა სულიერ წვდომას ზეციურ საკურთხეველში, სადაც იესო შუამდგომლობდა მათთვის. ტაძრის ნაწილი უნდა გაეგრძელებინათ თავისი როლი, როგორც დედამიწაზე არჩეულთა თავშეყრის სახლი. ასე იყო 1843 წელსაც, პრინციპი განახლდა. წმინდანთა "ტაძარი" რჩება დედამიწაზე და "საწმინდარში", მხოლოდ ზეციური, ქრისტეს შუამავლობა ოფიციალურად განახლდება მხოლოდ შერჩეულ ადგენტიისტი რჩეულს სასარგებლოდ. ამიტომ, ახალ ალანსში დედამიწაზე აღარ არის „საკურთხეველი“, სადაც მისი სიმბოლო ქრება. რჩება მხოლოდ გამოსყიდული რჩეულს სულიერი „ტაძარი“.

ერთადერთი სიბინძურე, რომელიც განწმენდას მოითხოვდა, იყო ადამიანთა ცოდვები დედამიწაზე, რადგან არცერთი მათი ცოდვა არ მოსულს ზეცის გასაუწმინდურებლად. მხოლოდ ეშმაკისა და მისი მეთამბოხე დემონების არსებობას შეეძლო ამის გაკეთება, რის გამოც, გამარჯვებულმა, მიქაელში, იესო ქრისტემ განდევნა ისინი ზეციდან და გადაადგო ისინი ცოდვის მიწაზე, სადაც უნდა დარჩნენ სიკვდილმდე.

სიწმინდის სიმბოლოვის განხილვის შემდეგ კიდევ ერთი რამ უნდა გავიგოთ. რამდენადაც წმინდა აეს სიმბოლოები, ისინი მხოლოდ მატერიალური საგნებია. ჭეშმარიტი სიწმინდე ცოცხალშია, რის გამოც იესო ქრისტე უფრო მეტი იყო, ვიდრე ტაძარი, რომელიც არსებობდა მხოლოდ ღვთის კანონის, მისი ხასიათისა და მიწიერი ცოდვილს მიერ შეურაცხყოფილ სამართლიანობის შესაფარად. ეს მხოლოდ მისი რჩეულს სწავლების საყრდენია, რომ ღმერთმა ეს ყველფერი დაასრულა მოსემ და მისმა მუშაკებმა. კერპთაყვანისმცემლობის თავიდან აცილების მიზნით ღმერთმა უფლება მისცა კაცს, მის მსახურს, რომ უაიტს, ეპოვად და შეეხომისი მოწმობის კიდობანი 1982 წელს. რადგან „იესოს ჩვენება“, რომელიც „წინასწარმეტყველების სულია“ ბევრად აღმატებულა. მისთვის და უფრო სასარგებლო, რადგან ის პირადად მოვიდა, რათა გაემხილ დედამიწაზე შერჩეულ მისი რჩეულებისთვის მომზადებული გადარჩენის პროექტის მნიშვნელობა. რომ უაიტს უფლება მიეცა გადაელო ანგელოზების მიერ კიდობნიდან ამოღებულ ათი მცნება, მაგრამ მან უარი თქვა ფილმის შენარჩუნებაზე. ეს ფაქტები

ადასტურებს, რომ ღმერთმა წინასწარ იცოდა მისი უარი, მაგრამ ეს არჩევანი გვიცავს იმ კერპთა ყვანისმცემლობისგან, რომელიც შეიძლება მოჰყოლოდა მის ზოგიერთ უფრო და უცველ რჩეულს. ეს რეალობა ჩვენთვის გამოვლნდა, რათა ის ჩვენს გულუბში შევინარჩუნოთ, როგორც ჩვენი სიყვარულს ღმერთის მიერ მიცემული ტკბილი პრივილეგია.

გენეზისის განშორებები

მიუხედავად იმისა, რომ ამ ნაშრომის შესწავლამ გაგვიმხილს დანიელსა და გამოცხადების წინასწარმეტყველებებში დამალულ საიდუმლოებები, ახლ უნდა დაგეხმაროდ წინასწარმეტყველებების აღმოჩენაში, რომლებიც გამოვლენდა დაბადების წიგნში, სიტყვა, რომელიც ნიშნავს „დასაწყისს“.

ყურადღება!!! მოწმობა, რომელსაც ჩვენ აღვნიშნავთ დაბადების წიგნის ამ შესწავლას, პირდაპირ მოვიდა ღვთის პირიდან, რომელმაც ეს უკარნახა თავის მსახურ მოსეს. ამ ამბის არდაჯერება წარმოადგენს უდიდეს აღშფოთებას, რაც შეიძლება პირდაპირ ღმერთს გაუკეთო, აღშფოთება, რომელიც საბოლოოდ ხურავს სამოთხის კარს, რადგან ცხადყოფს „რწმენის სრულ არარსებობას, რომლის გარეშეც შეუძლებელია ღვთისთვის სასიამოვნო იყო“ . ებრაელთა 11:6.

თავისი აპოკალიფსის პროლოგში იესო მტკიცედ დაჟინებით მოითხოვდა ამ გამოთქმას: „*მე ვარ ალფა და ომეგა, დასაწყისი და დასასრული*“, რომელსაც იგი კვლავ ციტირებს თავისი გამოცხადების ბოლოს გამოცხადებაში 22:13. ჩვენ უკვე აღვნიშნეთ დაბადების წიგნის წინასწარმეტყველური ხასიათი, განსაკუთრებით შვიდდღიან კვირას, რომელიც წინასწარმეტყველებს შვიდი ათას წელს. აქ მე მივუღებთ დაბადების ამ წიგნს „*განცალკევების*“ თემის ასპექტიდან, რომელიც განსაკუთრებით ახასიათებს მას, როგორც დავინახავთ.

დაბადება 1

1დღე -

დაბადების 1:1: „*თავდაპირველად ღმერთმა შექმნა ცა და დედამიწა*“

როგორც სიტყვა „*დასაწყისი*“ მიუთითებს, „*დედამიწა*“ მართლაც შეიქმნა ღმერთის მიერ, როგორც ახალ განზომილების ცენტრი და საფუძველი, ციური სივრცის ფორმების პარალელურად, რომელიც წინ უძღოდა მას. მხატვრის გამოსახულების გამოყენება, მისთვის ეს არის ახალ ნახატის შექმნა და განხორციელება. მაგრამ მოდი უკვე აღვნიშნოთ, რომ მათი წარმომავლობიდან „*ცა და დედამიწა*“

გამოყოფილა . " ცა " ნიშნავს ცარიელ ბნელ და უსასრულო ვარსკვლავთშორის კოსმოსს; და " დედა მიწა " შემდეგ გამოჩნდება წყლთ და ფარული ბურთის სახით. " დედა მიწას " არ ჰქონდა წინასწარ არსებობა შექმნის კვირამდე, რადგან იგი შექმნილია ამ კონკრეტულ მიწიერი განზომილების შექმნის დასაწყისში ან " დასაწყისში ". იგი გამოდის არარაობიდან და ყალბდება ღმერთის ბრძანებით, რათა შეასრულოს როლი, რომელიც აუცილებელი გახდა თავის უფლების გამო, რომელიც სათავეშია მისი პირველვე ქმნილების მიერ სამოთხეში ჩადენილ ცოდვისგან; ვინც ესაიას 14:12-ში „ დღეს ვარსკვლავი “ და „ განთიადის ძე “ სახელწოდებით არის მოხსენიებული, სატანად იქცა მას შემდეგ, რაც ღვთის ავტორიტეტს და უპირისპირდა. მას შემდეგ ის იყო არსებული ციური მეამბოხე ბანაკის და მომავალი მიწიერი ბანაკის ლდერი.

და ბ.1:2: „ დედა მიწა უფორმო და ცარიელი იყო: სიბნელე იყო უფსკრულზე და ღვთის სული მოძრაობდა წყლებზე “.

როგორც მხატვარი იწყებს ტილოზე ფონის ფენის დადებას, ღმერთი წარმოგიდგენთ სიტუაციას, რომელიც ჭარბობს უკვე შექმნილ ზეციურ ცხოვრებაში და მიწიერ ცხოვრებაში, რომელსაც ის შექმნის. ამრიგად, იგი სიტყვით „ სიბნელე “ აღნიშნავს ყველგან, რაც მის მოწონებაში არ არის და ასახელებს „ სინათლეს “. მოდით აღვნიშნოთ კავშირი, რომელსაც ეს ლექსი ამყარებს სიტყვას „ სიბნელე “; ყოველთვის მრავლობით რიცხვში, რადგან მისი ასპექტები მრავალრიცხოვანია, და სიტყვა „ უფსკრულს “ შორის, რომელიც მიაწინებს დედა მიწას, რომელსაც არ აქვს სიცოცხლის ფორმა. ღმერთმა გამოიყენა ეს სიმბოლო თავისი მტრების აღსანიშნავად: „ უღმერთო “ რევოლუციონერები და თავის უფალი მოაზროვნეები გამოცხ. 11:7-ში და პაპის კათოლიციზმის აჯანყებულები გამოცხადებაში 17:8. მაგრამ აჯანყებულ პროტესტანტები შეუერთდნენ მათ 1843 წელს და, თავის მხრივ, გადავიდნენ სატანის ბატონობის ქვეშ, „ უფსკრულის ანგელოზის “ გამოცხადების 9:11; რომლებსაც 1995 წელს შეუერთდა ურწმუნო ადვენტიზმი.

ამ მუხლში მოცემულ გამოსახულებაში ჩვენ ვხედავთ, რომ „ სიბნელე “ გამოყოფს „ ღვთის სულს “ „ წყლებისგან “, რომლებიც სიმბოლურად იწინასწარმეტყველებენ „ ხალხების, ერებისა და

ენების “ მასების სიმბოლოების ქვეშ , და ნიქსა და გამოცხადებაში. „ ზღვა “ და ნ.7:2-3-სა და 13:1-ში, ხოლო „ მდინარეების “ ქვეშ გამოცხადებაში 8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. განშორება მალე მიეწერება თავდაპირველ “ ცოდვას ”, რომელსაც ჩაიდენენ ევა და ადამი. როგორც მოცემულ სურათზეა, ღმერთი მხრებს აშორებს სიბნელს სამყაროს, რომელიც ერთვის მემკობე ანგელოზებს, რომლებიც მიჰყვებიან სატანას მის არჩევანში, და უპირისპირდეს ღვთის ავტორიტეტს.

და ბ.1:3: „ *თქვა ღმერთმა: იყოს ნათელი! და შუქი იყო*

სიკეთის “ სტანდარტს ადგენს საკუთარი და სუვერენული განსჯის მიხედვით. „ *სიკეთის* “ ეს ვარიანტი უკავშირდება სიტყვას „ *სინათლეს* “ მისი დიდებული ასპექტის გამო, ხილული ყველსთვის და ყველსთვის, რადგან სიკეთე არ წარმოქმნის „სირცხვილს “, რაც ადამიანს მიჰყავს დამალვისკენ, რათა აღასრულოს თავისი ბოროტება. ამ „სირცხვილს“ იგრძნობს ადამი და ბ.3-ის მიხედვით ცოდვის შემდეგ, და ბ.2:25-თან შედარებით.

და ბ.1:4: „ *ღმერთმა დაინახა, რომ სინათლე კარგი იყო; და ღმერთმა გამოყო სინათლე სიბნელისგან.*”

ეს არის ღმერთის მიერ გამოთქმული **პირველი განაჩენი** . ის ავლენს თავის არჩევანს სიკეთის შესახებ, რომელსაც იწვევს სიტყვა „ *სინათლე* “ და გმობს ბოროტებას, რომელიც მითითებულია სიტყვა „ *სიბნელით*“.

ღმერთი გვამცნობს თავისი მიწიერი შექმნის მიზანს და, შესაბამისად, საბოლოო შედეგს, რომელსაც მიაღწევს მისი პროექტი: მათი „ *სინათლეს* “ მოყვარულთა საბოლოო **განცალგევება** მათგან, ვინც ამჯობინებს „ *სიბნელეს* “. „ *სინათლე და სიბნელე* “ არის ორი არჩევანი, რომელიც შესაძლებელი გახდა თავის უფლების პრინციპით, რომელიც ღმერთს სურდა მისცეს ყველს თავის ციურ და მიწიერ ქმნილებას. ამ ორ დაპირისპირებულ ბანაკს საბოლოოდ ორი ლიდერი ჰყავს; იესო ქრისტე "სინათლისთვის " და სატანა "სიბნელისთვის ". და ამ ორ დაპირისპირებულ ბანაკს, ისევე როგორც დედამიწის ორ პოლუსს, ასევე ექნება ორი განსხვავებული აბსოლუტური დასასრული; რჩეული მარადიულ დიცხვრებენ ღვთის ნათელში გამოცხ.21:23-ის მიხედვით; და განადგურდებიან ქრისტეს დაბრუნებით, აჯანყებულები აღმოჩნდებიან როგორც „ *მტვერი* “ უკაცრიელ დედამიწაზე, რომელიც კვლავ იქცევა დაბადებიდან 1:2-ის „ *უფსკრულად* “. მკვდრებით აღდგომილი განკითხვისთვის, ისინი

საბოლოოდ განადგურდებიან, როცა შთანთქავენ „*მეორე სიკვდილს*“ „*ცეცხლს ტბაში*“ გამოცხადების 20:15-ის მიხედვით.

დაბ.1:5: „*ღმერთმა სინათლეს უწოდა დღე და სიბნელეს უწოდა ღამე. ასე იყო საღამო და იყო დღე: ეს იყო პირველი დღე.*”

ეს „*პირველი დღე*“ ეძღვნება ორი ბანაკის საბოლოო განცალკევებას, რომლებიც ჩამოყალიბდა არჩევანი „*სინათლესა და სიბნელეს*“ მიერ, რომლებიც დაუპირისპირდებიან ერთმანეთს დედამიწაზე იესო ქრისტეს საბოლოო გამარჯვებამდე და ქმნილების განახლებამდე მიწიერი. ამრიგად, „*პირველი დღე*“ „*მონიშნულია*“ იმ ნებართვით, რომელსაც ღმერთი ამღვს აჯანყებულებს, იბრძოლონ მის წინააღმდეგ მთელი კვირის განმავლობაში ნაწინასწარმეტყველები „შვიდი ათასი“ წლის განმავლობაში. ამრიგად, ის იდეალურად შეეფერება, რომ გახდეს ნიშანი, ან „*ნიშანი*“ ყალბი ღვთაებრივი თავყვანისცემისა, რომელიც ნაპოვნია ექვსი ათასწლეულის განმავლობაში მოღალატე წარმართთა თუ ებრაელ ხალხებში, მაგრამ განსაკუთრებით ქრისტეიანულ ეპოქაში, „და უძველეს დღის“ მიღების შემდეგ. მზე“, როგორც ყოველგვირეული და სვენების დღე, რომელიც დააწესა კონსტანტინე I-ის იმპერიულმა ხელსუფლებამ 7 მარტი, 321 წ. ამ თარიღიდან მოყოლებული, ამჟამინდელი „ქრისტეიანული“ კვირა გახდა „*მხეცის ნიშანი*“, გრძელდება რელიგიური მხარდაჭერა. მას პაპის რომაულ-კათოლიკური სარწმუნოებით 538 წლიდან. ცხადია, დაბადების „*აღვას*“ ბევრი რამ შესთავაზა იესო ქრისტეს ერთგული მსახურებისთვის „*ომეგას*“ დროის. და ეს არ დასრულბულს.

მე²დღე

დაბ.1:6: „*თქვა ღმერთმა: იყოს წყლებს შორის სივრცე და გამოეყოს წყლები წყლებს.*”

განცალკევების საკითხია: „*წყლები წყლებისაგან*“. მოქმედება წინასწარმეტყველებს ღვთის ქმნილებების განცალკევებას, *სიმბოლურად* „*წყლებით*“. ეს ლექსი ადასტურებს ზეციური ცხოვრების ბუნებრივ განცალკევებას მიწიერი ცხოვრებისაგან და ორივეში, „ღვთის ძეგლის“ განცალკევებას „ეშმაკის ძეგლისგან“, მიუხედავად ამისა, მოუწოდებენ ერთად იცხოვრონ განკითხვამდე, იესო ქრისტეს სიკვდილთ. მემამბოხე ბოროტი

ანგელოზები და მიწიერებისთვის იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე. ეს განცალკევება გაამართლებს იმ ფაქტს, რომ ადამიანი შეიქმნება ციურ ანგელოზებზე ოდნავ დაბალ დონეზე, რადგან ციური განზომილება მისთვის მიუწვდომელი იქნება. დედამიწის ისტორია იქნება ხანგრძლივი და ხარისხება მის დასასრულამდე. ცოდვამ დაადგინა უწესრიგობა და ღმერთი აწესრიგებს ამ აშლოლობას შერჩევითი დახარისხების გზით.

დაბ.1:7: „და შექმნა ღმერთმა სივრცე და გამოყო სივრცის ქვეშ მყოფი წყლები სივრცის ზემოთ მდებარე წყლებისაგან. ასეც იყო.“

მოცემული გამოსახულება განასხვავებს მიწიერ ცხოვრებას, რომელსაც წინასწარმეტყველებს „ქვემოთ მყოფი წყლები“ ზეციური ცხოვრებისგან, რომელიც არის „სივრცის ზემოთ“.

დაბ.1:8: „ღმერთმა სივრცის ცა უწოდა. ასე იყო საღამო და იყო დღე: ეს იყო მეორე დღე.“

ეს ცა აღნიშნავს ატმოსფერულ ფენას, რომელიც წარმოიქმნება ორი აირისგან (წყალბადი და ჟანგბადი), რომლებიც ქმნიან წყალს, აკრავს დედამიწის მთელზე დაპირს და რომელიც ბუნებრივად მიუწვდომელია ადამიანისთვის. ღმერთი ამას უკავშირებს უხილვი ციური სიცოცხლის არსებობას, რაც ასეა, რადგან თავად ეშმაკი მიიღებს სახელს „ჰაერის ძალის უფლისწულს“ ეფეს. 2:2-ში: „... რომელშიც ერთხელ და დიოდო, შესაბამისად ამ სამყაროს გზა, ჰაერის ძალის, სულის მთავრის მიხედვით, რომელიც ახლს მოქმედებს აჯანყების შვილებში“; დამოკიდებულება, რომელიც მას უკვე ჰქონდა ციურ სამყაროში.

მე-3 დღე

დაბ.1:9: „თქვა ღმერთმა: შეიკრიბოს ცის ქვეშ მყოფი წყლები ერთ ადგილზე და გამოჩნდეს ხმელი. ასეც იყო.“

ამ დრომდე „წყლები“ მთელ დედამიწას ფარავდა, მაგრამ ისინი ჯერ კიდევ არ შეიცავდნენ საზღვაო ცხოველთა არანაირ ფორმას, რომელიც მე-5 დღის შეიქმნება. ეს სიზუსტე მთელ თავის ავთენტურობას მისცემს დაბადების მე-6 წარღვნის მოქმედებას, რომელიც შეძლებს წყალქვეშა დედამიწაზე ცხოველური საზღვაო სიცოცხლის გავრცელებას; რაც შემდეგ გაამართლებს იქ ზღვის ნამარხებისა და ჭურვების აღმოჩენას.

დაბ.1:10: „*ღმერთმა ხმელეთს უწოდა მიწა, ხოლო წყლების მასა - ზღვები. ღმერთმა დაინახა, რომ ეს კარგი იყო.*”

ეს ახალგაზღვრება შეფასებულია ღმერთის მიერ "კარგად", რადგან ოკეანეებისა და კონტინენტების მიღმა, მან ამ ორ ტერმინს "ზღვა და მიწა" ანიჭებს ორი სიმბოლოს როლს, რომლებიც მიუთითებენ შესაბამისად კათოლიკურ ქრისტიანულ ეკლესიასა და კათოლიკურ ეკლესიაზე. ქრისტიანმა პროტესტანტმა დატოვა პირველი. რეფორმირებულ ეკლესიის სახელთ. მათი **გაზღვრება**, რომელიც განხორციელდა 1170-დან 1843 წლამდე, ამიტომ ღმერთმა "კარგად" შეაფასა. და მისი გამხმევა თავისი ერთგული მსახურებისთვის რეფორმაციის დროს გამოვლინდა გამოცხადების 2:18-დან 29-მდე. ამ მუხლებში ვხვდებით 24-ე და 25-ე მუხლების ამ მნიშვნელოვან განმარტებას, რომლებიც მოწმობენ განსაკუთრებულ დროებით მდგომარეობას: „*თქვენ ყველ და ნარჩენს თიატირაში, რომლებიც არ იღებენ ამ მოძღვრებას და არ იცოდნენ სატანის სიღრმეები, როგორც მათ ეძახიან, გეუბნებით თქვენ: სხვა ტვირთს არ დაგაყენებთ; მხოლოდ იმას მიჰყევით, რაც გაქვს, სანამ არ მოვალ.*” კიდევ ერთხელ ამ გადაჯგუფების მეშვეობით, ღმერთი წესრიგს აყენებს მეამბოხე ანგელოზური და ადამიანური სულების მიერ შექმნილ უწესრიგობას. მოდი თაღვნიშნოთ ეს სხვა სწავლება, რომ „*ღმერთმა*“ თავის სახელს მთელ პლანეტას დაარქმევს, რადგან „*მშრალი*“ მომზადებულია ბუნებრივი გარემო ადამიანის სიცოცხლისთვის, ვისთვისაც ეს ქმნილება ღმერთმა შექმნა. საზღვაო ზედაპირი ოთხჯერ აღემატება მშრალი ღმერთის ზედაპირს, პლანეტას შეეძლო მიეღო სახელი "ზღვა" უფრო და მსახურებულ, მაგრამ არა გამართლებულ ღვთაებრივ პროექტში. ამ "გამონათქვამის" სიტყვები: "ფრინველები ერთად იყრიან და ბუმბულის ფრინველები ერთად", გვხვდება ამ დაჯგუფებებში. ამრიგად, 1170-დან 1843 წლამდე, ერთგული და მშვიდობიანი პროტესტანტები გადაარჩინეს ქრისტეს მართლსაჯულბამ, რომელიც მათ გამონაკლსად მიეკუთვნებოდა ჭეშმარიტი მეშვიდე დღის შაბათის დასვენების მორჩილების გარეშე: შაბათს. და სწორედ ამ დასვენების მოთხოვნაა, რაც „*ღმერთმა*“ აქცევს ცრუ ქრისტიანულ რწმენის სიმბოლოს 1843 წლადან, დან.8:14-ის მიხედვით. ამ ღვთიური განაჩენის დადასტურება ჩანს

გამოცხადების 10:5-ში, რადგან იესო „თავის ფეხებს“ დებს „ზღვასა და მიწაზე“, რათა გაანადგუროს ისინი თავისი რისხვით.

დაბ.1:11: „მაშინ ღმერთმა თქვა: გამოაჩინოს დედამიწამ სიმწვანე, ბალხის მომტანი თესლო და ხეხილოს ხეები, რომლებიც გამოიღებენ ნაყოფს თავიანთი ჯიშის მიხედვით და მათი თესლო დედამიწაზე. ასეც იყო.“

მშრალ მიწას ღმერთის მიერ მინიჭებულ პრიორიტეტი დასტურდება: ჯერ ერთი, ის იღებს ძალს „აწარმოოს“ „გამწვანება, ბალხის თესლო, ხეხილო, რომელიც თავისი სახის ნაყოფს იძლევა“; ყველფერი წარმოიქმნება პირველ რიგში ადამიანის საჭიროებებისთვის და მეორეც ხმელეთისა და ციური ცხოველებისთვის, რომლებიც მის გარშემო იქნებიან. დედამიწის ამ ნაწარმოებებს ღმერთი გამოიყენებს, როგორც სიმბოლურ გამოსახულებებს, რათა გაუმხილოს თავისი გაკვეთილები თავის მსახურებს. ადამიანი, როგორც "ხე", გამოიღებს ნაყოფს, კარგს თუ ცუდს.

დაბ.1:12: „დედამიწამ მოიტანა სიმწვანე, ბალხი თავისი სახის მიხედვით და ხეები, რომლებიც ნაყოფს იძლევიან და თავიანთი ჯიშის მიხედვითა ქვთ თესლო. ღმერთმა დაინახა, რომ კარგი იყო.“

ამ მე-3 ^{ლვ} ანაირო ნაკლო არაფუჭებს ღვთის მიერ შექმნილ საქმეს, ბუნება არის სრულყოფილი, ითვლება „კარგად“. სრულყოფილ ატმოსფერულ და ხმელეთის სისუფთავეში, დედამიწა ამრავლებს თავის წარმოებას. ნაყოფი განკუთვნილია იმ არსებებისთვის, რომლებიც იცხოვრებენ დედამიწაზე: ადამიანებისა და ცხოველებისთვის, რომლებიც, თავის მხრივ, გამოიღებენ ნაყოფს თავიანთი პიროვნების მიხედვით.

დაბ.1:13: „იყო საღამო და იყო დღე: იყო მესამე დღე“.

მე-4 დღე

დაბ.1:14: „თქვა ღმერთმა: იყოს მნათობები ცის სამყაროში, რომ გაყოფს დღე და ღამე; დაე, ისინი იყვნენ ნიშნები დროის, დღეებისა და წლების აღსანიშნავად.“

ახალ განცალკევება: "დღე ღამედან". ამ მეოთხე დღემდე ციურ სხეულს დღის სინათლე არ

მიუღია. დღისა და ღამის გამიჯვნა უკვე არსებობდა ღვთის მიერ შექმნილი ვირტუალური ფორმით. იმისათვის, რომ მისი ქმნილება დამოუკიდებელი იყოს მისი ყოფნისაგან, ღმერთი მეოთხე დღეს შექმნის ციურ ვარსკვლავებს, რომლებიც საშუალებას მისცემს ადამიანებს დაადგინონ კალენდრები ვარსკვლავთშორის კოსმოსში ამ ვარსკვლავების პოზიციის საფუძველზე. ამრიგად, გამოჩნდება ზოდიაქოს ნიშნები, ასტროლოგია თავის დროზე ადრე, მაგრამ მიმდინარე მკითხაობის გარეშე, რომელიც მას ერთვის, ანუ ასტრონომია.

დაბ.1:15: „ და იყოს ისინი მნათობნი ცის სივრცეში, რათა გაანათონ დედამიწა. ასეც იყო. ”

" დედამიწა " უნდა იყოს განათებული როგორც " დღით " ასევე " ღამით ", მაგრამ " დღეს " " ნათელ " უნდა აღემატებოდეს " ღამეს ", რადგან ეს არის ჭეშმარიტების ღმერთის, ყველფრის შემოქმედის სიმბოლური გამოსახულება. რომ ცხოვრობს. და თანმიმდევრობა „ ღამის დღე “ წინასწარმეტყველებს მის საბოლოო გამარჯვებას ყველ მისი მტრის წინააღმდეგ, რომლებიც ასევე არიან მისი საყვარელი და კურთხეული რჩეულები. ეს როლი, რომელიც შედგება „ დედამიწის განათებისგან “, მისცემს ამ ვარსკვლავებს რელოგიური მოქმედების სიმბოლურ მნიშვნელობას, რომელიც ასწავლს შემოქმედი ღმერთის სახელთ წარმოდგენილ ჭეშმარიტებასა თუ სიცრუეს.

დაბ.1:16: „ ღმერთმა შექმნა ორი დიდი მნათობი, დიდი სინათლე დღის სამართავად და მცირე სინათლე ღამის სამართავად; მან ასევე შექმნა ვარსკვლავები. ”

მზის " და " მთვარის ", " ორი დიდი მნათობის " გამოწვევით ღმერთი მზეს აღნიშნავს გამოთქმით " დიდი ", ხოლო დაბნელებები ამას ადასტურებს, მზის და მთვარის ორი დისკი გვეჩვენება. იმავე ზომის ქვეშ, ერთი ფარავს მეორეს საპასუხოდ. მაგრამ ღმერთმა, რომელმაც შექმნა იგი, იცის ადამიანის წინაშე, რომ მისი მცირე გარეგნობა გამოწვეულია დედამიწიდან და შორებით, მზე 400-ჯერ დიდია, მაგრამ 400-ჯერ უფრო შორს ვიდრე მთვარე. ამ სიზუსტითის ადასტურებს და ადასტურებს შემოქმედ ღმერთის თავის უზენაეს ტიტულს. გარდა ამისა, სულეერ დონეზე ავლენს თავის შეუდარებელ „სიღიადეს“ მთვარის სიმცირესთან, ღამისა და სიბნელის სიმბოლოსთან შედარებით. ამ სიმბოლური როლების გამოყენება შეეხება იესო ქრისტეს, სახელწოდებით „ სინათლე “ იოანეს 1:9-ში: „

ეს ნათელი იყო ჭეშმარიტი ნათელი, რომელიც სამყაროში მოსვლას ანათებს ყოველადამიანს“. აღვნიშნოთ, რომ მთვარის კალენდარზე აგებული ხორციელი ებრაელი ხალხის უძველესი ალანსი მოთავსებული იყო „ბნელ“ ეპოქის ნიშნის ქვეშ; ეს ქრისტეს პირველ და მეორედ მოსვლამდე. ისევე, როგორც „ახალი მთვარეების დღესასწაულების“ აღნიშვნა, დრო, როდესაც გაუჩინარებულ მთვარე უხილავი ხდება, იწინასწარმეტყველ ქრისტეს მზის ეპოქის მოსვლას, რომელსაც მალ4:2 ადრებს „სიმართლას მზეს“: „მაგრამ შენ, ვისაც ჩემი სახელს გეშინია, სიმართლას მზე ამოვა და განკურნება იქნება მის ფრთების ქვეშ; გამოხვალ და ხტუნვით ხტუნებით თავლებიდან ...“. ძველი ებრაული ალანსის შემდეგ, „მთვარე“ გახდა ცრუქრისტიანული რწმენის სიმბოლო, თანმიმდევრულ და კათოლიკური 321 და 538 წლდან, შემდეგ პროტესტანტი 1843 წლდან და ... ინსტიტუციური ადვენტიისტი 1994 წლდან.

ლექსში ასევე ნახსენებია " ვარსკვლავები ". მათი შუქი სუსტია, მაგრამ ისინი იმდენად მრავალრიცხოვანია, რომ ისინი მაინც ანათებენ ხმელეთის დამეების ცას. ამგვარად, „ვარსკვლავი“ ხდება რელიგიური მესინჯერების სიმბოლო, რომლებიც დანანან ცვივა, როგორც გამოცხ.6:13-ის „მე-6 ბეჭდის“ ნიშანი, რომელშიც ვარსკვლავების დაცემა წინასწარმეტყველებდა რჩეულებს 1833 წლის 13 ნოემბერს. პროტესტანტიზმის მასიური დაცემა 1843 წელს. ეს დაცემა ეხებოდა აგრეთვე ქრისტეს მაცნეებს, გზავნილს მიმღებებს „სარდიდან“, რომლებსაც იესომ განუცხადა: „შენ ცოცხლად და მკვდარი ხარ“. ეს შემოდგომა იხსენებს გამოცხ. 9:1-ში: „მეხუთე ანგელოზმა საყვირს გაჰკრა. და დავინახე ვარსკვლავი, რომელიც ზეციდან დედა მიწაზე დაეცა. უფსკრულის ორმოს გასაღები მას მიეცა.“ პროტესტანტების დაცემა მდე, გამოცხადების 8:10 და 11 ახმოვანებს ღმერთის მიერ საბოლოოდ დაგმობილ კათოლიციზმს: „მესამე ანგელოზმა საყვირს გაჰკრა. და ჩამოვარდა ზეციდან ჩირაღდათით ანთებული დიდი ვარსკვლავი; და დაეცა მდინარეთა მესამედსა და წყალთა წყაროებზე.“ მე-11 ლექსი მას უწოდებს სახელს „Wormwood“: „ამ ვარსკვლავის სახელთა ჭია; და წყლების მესამე ნაწილს აბზინდა დგადკეთა და ბევრი კაცი მოკვდა წყალთა, რადგან გამწარებელი იყო. ეს დადსტურებულია გამოცხადების 12:4-ში: „მისმა

კუდმა ცის ვარსკვლავების მესამედი გადაათრია და მიწაზე დააგდო. დრაკონი დაღა მშობიარობის მსურველ ქალთან, რათა გადაეყლპა მისი შვილი, როცა ის მშობიარობდა. რელიგიური მაცნეები გახდებიან ფრანგი რევოლუციონერების სიკვდილთ დასჯის მსხვერპლნი გამოცხ. 8:12-ში: „მეოთხე ანგელოზმა საყვირს გაჰკრა. და მზის მესამედი დაეცა, მთვარის მესამედი და ვარსკვლავების მესამედი, ისე რომ მესამედი დაბნელდა და დღემ დაკარგა თავისი სინათლს მესამედი და ღამემ ასევე. რელიგიის ყველ ფორმისადმი მტრულდ განწყობილ თავისუფლდ მოაზროვნე რევოლუციონერების სამიზნეები არიან ასევე, ყოველთვის ნაწილობრივ (მესამე), „მზე“ და „მთვარე“.

დაბ.15:5-ში „ვარსკვლავები“ განასახიერებენ აბრაამს აღქმულ „თესლს“: „როცა გამოიყვანა იგი, თქვა: გაიხედე ზეცისკენ და დათვალე ვარსკვლავები, თუ შეგიძლია მათი დათვლ. და უთხრა მას: ეს იქნება შენი შთამომავალი. ყურადღება! შეტყობინება მიუთითებს მრავალრიცხოვან რაოდენობაზე, მაგრამ არაფერს ამბობს ამ სიმრავლს რწმენის ხარისხზე, რომელშიც ღმერთი იპოვის „ბევრს მოწოდებულს, მაგრამ ცოტას რჩეულს“ მათე 22:14-ის მიხედვით. „ვარსკვლავები“ კვლავ განასახიერებენ რჩეულებს და ნ.12:3-ში: „ვინც გონიერია ცის ბრწყინვალეზავით გაბრწყინდება და ვინც სიმათლეს ასწავლის ბევრს, ვარსკვლავებივით გაბრწყინდება მარადიულდ“.

დაბ.1:17: „დააყენა ისინი ღმერთმა ცის სივრცეში, რათა განათდეს დედა მიწა“.

ჩვენ აქ სულიერი მიზეზით ვხედავთ ღვთის დაჟინებას ვარსკვლავების ამ როლზე: „დედა მიწის გასანათებლდ“.

დაბ.1:18: „ღვთისა და ღამის სამართავად და სინათლს სიბნელსგან განცალკევება. ღმერთმა დაინახა, რომ ეს კარგოიყო.“

,ერთის მხრივ, „ღვთისა და სინათლს“ და მეორე მხრივ „ღამისა და სიბნელს“ შეერთებით.

დაბ.1:19: „იყო საღამო და იყო დილ: იყო მეოთხე დღე“.

დედა მიწას ახლ შეუძლია ისარგებლოს სინათლსა და მზის სითბოსგან, რათა უზრუნველყოს მისი ნაყოფიერება და მცენარეული საკვების წარმოება. მაგრამ მზის როლი მნიშვნელოვანი გახდება მხოლოდ იმ ცოდვის შემდეგ, რომელსაც ევა და ადამი ჩაიდენენ. ამ ტრაგიკულ მომენტამდე

სიცოცხლე ეყრდნობა ღვთის შემოქმედებითი ძალის სასწაულმოქმედ ძალს. მიწიერი ცხოვრება ღმერთმა მოაწყოამ დროისთვის, როცა ცოცხა დედამიწას მთელ თავისი წყევლთდა არტყამს.

მე⁻⁵ დღე

დაბ.1:20: „*თქვა ღმერთმა: უხვად გამოიყვანოს წყლებმა ცოცხალ არსებები და ფრინველებმა იფრინონ დედამიწაზე ცის სივრცამდე*“.

ამ მე-5^ლ ღმერთი ამღვს „წყლებს“ ძალს, „აწარმოონ უხვად ცოცხალ ცხოველები“ იმდენად მრავალრიცხოვანი და მრავალფეროვანი, რომ თანამედროვე მეცნიერებას უჭირს მათი ჩამოთვლა. უფსკრულს ფსკერზე, სრულ სიბნელეში, ჩვენ აღმოვაჩინეთ პატარა ფლუორესცენტური ცხოველების ცხოვრების უცნობ ფორმას, რომლებიც ციმციმებენ, ციმციმებენ და ცვლან სინათლს ინტენსივობას და ფერსაც კი. ანალოგიურად, ცის სივრცე მიიღებს „ჩიტების“ ფრენის ანიმაციას. აქ ჩნდება სიმბოლო „ფრთები“, რომლებიც ფრთიან ხორციელ ცხოველებს ჰაერში გადაადგილების საშუალებას ამღვს. სიმბოლო მიმაგრებულ იქნება ციურ სულზე, რომლებსაც ეს არ სჭირდებათ, რადგან ისინი არ ექვემდებარებიან მიწიერ და ციურ ფიზიკურ კანონებს. დედამიწის ფრთიან სახეობებში კი ღმერთი თავის თავს მიაწერს „არწივის“ გამოსახულებას, რომელიც ყველზე მაღალ სიმაღლა ფრინველთა და მფრინავ ცხოველთა შორის. „არწივი“ ასევე ხდება იმპერიის სიმბოლო, მეფე ნაბუქოდონოსორის დანში 7:4 და ნაპოლეონის 1-ლს გამოცხადებაში^{8:13}: „შევხედე და გავიგონე არწივი, რომელიც შუაში დაფრინავდა ზეციდან და ამბობდა: დიდი ხმით: ვაი, ვაი, ვაი დედამიწაზე მცხოვრებთ, სამი ანგელოზის საყვირის სხვა ხმების გამო, რომლებიც უნდა გაისმას!“ ამ იმპერიულ რეჟიმის გამოჩენამ იწინასწარმეტყველ სამი დიდი „უბედურება“, რომელიც დასავლეთის ქვეყნების მცხოვრებლებს აპოს ბოლო სამი „საყვირის“ სიმბოლოს ქვეშ დაატყდება თავს. 9 და 11, 1843 წლიდან, როდესაც დან.8:14-ის ბრძანებულება შევიდა ძალში.

„არწივის“ გარდა, სხვა „ცის ჩიტები“ ზეციურ ანგელოზებს, კარგებსა და ცუდებს განასახიერებენ.

დაბ.1:21: „ღმერთმა შექმნა დიდი თევზი და ყოველი მოძრავი ცოცხალ არსება, რომლებიც წყალში უხვად გამოიმუშავა მათი სახის მიხედვით: მან

ასევე შექმნა ყველ ფრთხიანი ფრინველ თავისი სახის მიხედვით ღმერთმა დაინახა, რომ ეს კარგი იყო.”

ღმერთი ამზადებს საზღვაო სიცოცხლეს ცოდვის მდგომარეობისთვის, იმ დროს, როდესაც "ყველ ზედიდი თევზი" ყველ ზე პატარას საჭმელს გახდის, ეს არის დაგეგმილი ბედი და მათი სიმრავლეს სარგებლობა თითოეულსახეობაში. "ფრთიანი ჩიტები" ამ პრინციპს არ გაექცევიან, რადგან ისინიც დახოცავენ ერთმანეთს საკვებისთვის. მაგრამ ცოდვამდე არც ერთი ზღვის ცხოველი ან ფრინველი არ აყენებს ზიანს სხვას, სიცოცხლე აცოცხლებს მათ და ისინი ერთად ცხოვრობენ სრულყოფილ ჰარმონიაში. ამიტომ ღმერთი განსჯის სიტუაციას "კარგად". საზღვაო "ცხოველები" და "ჩიტები" ცოდვის შემდეგ სიმბოლურ როლს შეასრულებენ. სახეობებს შორის სასიკვდილო ბრძოლები შემდეგ მისცემს "ზღვას" "სიკვდილს" მნიშვნელობას, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს მასებრათე მღვდლების ადების რიტუალებში. ამ მიზნისთვის გამოყენებულ ქოთანს მიენიჭება სახელწოდება "ზღვა" "წითელი ზღვის" გადაკვეთის ხსოვნის მიზნით, ორივე რამ ქრისტიანული ნათლობის წინაპირობაა. ამგვარად, მას სახელს მინიჭებით „ზღვიდან ამოსული მხეცი“ გამოცხადების 13:1-ში, ღმერთი განსაზღვრავს რომაულკათოლიკურ რელიგიას და მონარქიას, რომელიც მხარს უჭერს მას „მკვდრების“ კრებულთან, რომლებიც კლვვენ და ჭამენ მეზობლებს, როგორც თევზი. "ზღვიდან". ანალოგიურად, არწივები, ქორი და ქორი შეჭამენ მტრეებს და მტრეებს, ევას და ადამის ცოდვის გამო და მათი მრავალადამიანის შთამომავალ ქრისტეს დიდებით დაბრუნება მდე.

და ბ.1:22: „აკურთხვა ღმერთმა ისინი და უთხრა: ინაყოფიერეთ და გამრავლდით და აავსეთ ზღვების წყლები; და ფრინველები გამრავლდნენ დედა მიწაზე.

ღვთის კურთხევა მატერიალიზებულია ამ კონტექსტში ზღვის ცხოველებისა და ფრინველების, მაგრამ ასევე მალე ადამიანის გამრავლებით. ქრისტეს ეკლესიაც მოწოდებულია თავისი მიმდევრების რაოდენობის გასამრავლებლად, მაგრამ იქ ღვთის კურთხევა არ კმარა, რადგან ღმერთი მოუწოდებს, მაგრამ არავის აიძულებს უპასუხოს მის ხსნის შეთავაზებას.

და ბ.1:23: „იყო საღამო და იყო დღე: მეხუთე დღე იყო“.

გაითვალსწინეთ, რომ საზღვაო სიცოცხლე იქმნება მეხუთე დღეს, რითაც განცალკევებულია ხმელეთის სიცოცხლს შექმნისგან, მისი სულიერი სიმბოლოზმის გამო, რომელიც ეხება დაწყებულ და განდგომილ ქრისტიანობის პირველ ფორმას; რას წარმოადგენს რომის კათოლიკური რელიგია 321 წლის 7 მარტიდან, ცრუ წარმართულ დასვენების დღის მიღების თარიღიდან, პირველ დღე და „მზის დღე“, რომელიც შემდგომში დაარქვეს: კვირა, უფლოს დღე. ამ ახსნას ადასტურებს რომაული კათოლიციზმის გამოჩენა მე-5^{ა თასწლეულში} და პროტესტანტიზმის, რომელიც გაჩნდა მე-6^{ა თასწლეულში}.

მე-6 დღე

დაბ.1:24: „*თქვა ღმერთმა: აწარმოოს დედმიწა მცოცხალ ცხოველები მათი გვარის მიხედვით, პირუტყვი, მცოცავი და მცოცავი მათი გვარის მიხედვით ასეც იყო.*”

მე-6^{ლწ} აღინიშნება ხმელეთის სიცოცხლს შექმნით, რომელიც, თავის მხრივ, ზღვის შემდეგ, „*წარმოქმნის ცოცხალ ცხოველებს. მათი გვარის მიხედვით, პირუტყვი, მცოცავი და მიწის ცხოველები, მათი გვარის მიხედვით.*” ღმერთი ახორციელებს ყველ ამ ცოცხალ არსების გამრავლების პროცესს. ისინი გავრცელდებიან მიწის ზედაპირზე.

დაბ.1:25: „*ღმერთმა შექმნა დედმიწის მხეცები მათი გვარების მიხედვით, პირუტყვი მათი გვარის მიხედვით და დედმიწის ყოველ მცოცავი მათი გვარის მიხედვით. ღმერთმა დაინახა, რომ ეს კარგი იყო.*”

ეს ლექსი ადასტურებს წინაში დავალებულ მოქმედებას. ამჟერა დაღვნიშნავთ, რომ ღმერთი არის დედმიწაზე წარმოქმნილი ამ ხმელეთის ცხოველური სიცოცხლს შემოქმედი და დირექტორი. როგორც ზღვის ცხოველების შემთხვევაში, ხმელეთის ცხოველებიც იცხოვრებენ ჰარმონიაში ადამიანის ცოდვის ჟამამდე. ღმერთი ხედავს ამ ცხოველურ ქმნილებას „*კარგს*“, რომელშიც იქმნება სიმბოლური როლები და გამოიყენებს მათ თავის წინასწარმეტყველურ გზავნილებში ცოდვის დამკვიდრების შემდეგ. ქვეწარმავლებს შორის „*გველ*“ მთავარ როლს შეასრულებს, როგორც ეშმაკის მიერ გამოყენებულ ცოდვის წამქეზებელ საშუალება. ცოდვის შემდეგ, დედმიწის ცხოველები გაანადგურებენ ერთმანეთს სახეობებს სახეობების წინააღმდეგ. და ეს

აგრესიულობა გაამართლებს გამოცხადების 13:11-ში სახელს „ მხეცი, რომელიც ამოდის დედა მიწიდან “, რომელიც აღნიშნავს პროტესტანტულ რელიგიას ღმერთის მიერ დაწყებულ ბოლო სტატუსში ადვენტიტური რწმენის საბოლოო გამოცდის კონტექსტში, რომელიც გაამართლებულია ნამდვილ დაბრუნებით. იესო ქრისტეს შესახებ, რომელიც დაგეგმილია 2030 წელს გაზაფხულზე. თუმცა, გაითვალისწინეთ, რომ პროტესტანტიზმი ატარებს ამწყველს, რომელიც უგულბელოდია ხალხის მიერ 1843 წლადან.

დაბ.1:26: „ მაშინ თქვა ღმერთმა: შექმნათ ადამიანი ჩვენს ხატად ჩვენს მსგავსებად და დაეუფლოს მას ზღვის თევზებზე, ცის ფრინველებზე, პირუტყვზე და საქონელზე. მთელ დედა მიწაზე და ყველ მცოცავზე, რომელიც ცოცავს დედა მიწაზე .”

მოდი, გავაკეთოთ “ თქმით ღმერთი თავის შემოქმედებით საქმიანობას უკავშირებს ერთგულ ანგელოზურ სამყაროს, რომელიც მოწმეა მისი ქმედებებისა და ენთუზიაზმით სავსე გარს. **განცალგევების** თემის ქვეშ, შენიშნეთ აქ, დაჯგუფებული მე-6 ლეხ, ხმელეთის ცხოველთა ქმნილება და ადამიანის შექმნა, რომელიც მოხსენიებულია ამ მუხლში 26, ღვთის სახელს რიცხვი, რიცხვი, რომელიც მიღებულია ოთხი ებრაული ასოს „იოდის“ და მატებით. = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26”; ასოები, რომლებიც ქმნიან მის სახელს, ტრანსლიტერირებულია "YaHWéH". ეს არჩევანი მით უფრო გაამართლებულია, რადგან „ ღვთის ხატად შექმნილი “, „ ადამიანი “ ადამი სიმბოლოდ წარმოაჩენს მას მიწიერ შემოქმედებაში, როგორც ქრისტეს ხატად. ღმერთი ამლავს მას ფიზიკურ და გონებრივ ასპექტს, ანუ სიკეთესა და ბოროტებას შორის განსჯის უნარს, რაც მას პასუხისმგებლობას გახდის. ცხოველებთან ერთად შექმნილი „ ადამიანი “ მიიღებს არჩევანს თავისი „ მსგავსებით “: ღმერთი თუ ცხოველი, „ მხეცი “. თუმცა, ევა და ადამი ღმერთს მოწყვეტენ და „ მსგავსებას “ დაკარგავენ, როცა საკუთარ თავს „ცხოველს“, „ გველს “ აცდუნებენ. „ დედა მიწაზე მცოცავ ქვეწარმავლებზე “ ბატონობის მინიჭებით, ღმერთი ადამიანს მოუწოდებს, ბატონობდეს „გველზე“ და, შესაბამისად, არ მისცეს თავის სწავლებას. სამწუხაროდ, კაცობრიობისთვის, ევა იზოლირებული იქნება და განცალგევდება ადამიანგან, როდესაც ის აცდუნებს და დამნაშავედ აქცევს და უმორჩილებლობის ცოდვას.

დმერთი ადამიანს ანდობს მთელ მის მიწიერ ქმნილებას იმ ცხოვრებით, რაც მას შეიცავს და აწარმოებს ზღვევებში, დედა მიწაზე და ცაში.

და ბ.1:27: „*დმერთმა შექმნა ადამიანი თავის ხატად ღვთის ხატად შექმნა იგი, შექმნა კაცი და ქალი*“.

მე-6 ^{ლვ} გრძელდება ისევე, როგორც სხვები, 24 საათი და როგორც ჩანს, მამაკაცისა და ქალს შემოქმედება აქ არის დაჯგუფებული მათი შემოქმედების შეჯამების საგანმანათლებლო მიზნით. მართლაც, დაბადება 2 იღებს ადამიანის ამ ქმნილებას მრავალი მოქმედების გამოვლენით, რომლებიც, სავარაუდოდ, რამდენიმე დღის განმავლობაში განხორციელდა. ამგვარად, ამ თავის 1 სიუჟეტი ნორმატიულ ხასიათს იძენს და ავლენს იმ სიმბოლურ ღირებულებებს, რომლებიც დმერთს სურდა მიეცა კვირის პირველი ექვსი დღისთვის.

ამ კვირას უფრო სიმბოლური მნიშვნელობა აქვს, რადგან ის ასახავს ღვთის გადარჩენის პროექტს. „კაცი“ განასახიერებს და წინასწარმეტყველებს ქრისტეს და „ქალს“, „რჩეულ ეკლესიას“, რომელიც აღდგება მისგან. უფრო მეტიც, ცოდვამდე რეალურ დროს არ აქვს მნიშვნელობა, რადგან სრულყოფილების მდგომარეობაში დრო არ ითვლება და "6000 წლის" ათვლად იწყება პირველ გაზაფხულზე, რომელიც აღინიშნება ადამიანის პირველი ცოდვით. იდეალური რეგულრობით, 12-საათიანი დამეები და 12-საათიანი დღეები მუდმივად მიჰყვება ერთმანეთს. ამ მუხლში დმერთი ხაზს უსვამს საკუთარი ხატის მიხედვით შექმნილ ადამიანის მსგავსებას. ადამი არ არის სუსტი, ის სავსეა ძალით და ის შეიქმნა, რომელსაც შეუძლია წინააღმდეგობა გაუწიოს ეშმაკის ცდუნებებს.

და ბ.1:28: „*და აკურთხა ისინი დმერთმა და უთხრა მათ დმერთმა: ინაყოფიერეთ და გამრავლდით, აავსეთ დედა მიწა და დაემორჩილეთ მას; და მეუფე ზღვის თევზებზე, ცის ფრინველებზე და ყველ ცოცხალ არსებაზე, რომელიც მოძრაობს დედა მიწაზე.*“

გზავნილ დმერთმა მიმართა მთელკაცობრიობას, რომლის ორიგინალური მოდელები ადამი და ევა არიან. ცხოველების მსგავსად, ისინი თავის მხრივ კურთხეულნი არიან და წახალსებულნი არიან გამრავლდენ, რათა გამრავლდენ ადამიანები. ადამიანი ცხოველურ არსებებზე ბატონობას დმერთისგან იღებს, რაც იმას ნიშნავს, რომ სენტიმენტალურობისა და სენტიმენტალური

სისუსტის გამო არ უნდა დაუშვას მათ დომინირება. მან არ უნდა დააზიანოს ისინი, არამედ უნდა იცხოვროს მათთან ჰარმონიაში. ეს იმ კონტექსტში, რომელიც წინ უსწრებს ცოდვის წყევლს.

დაბ.1:29: „ და თქვა ღმერთმა: აჰა, მე გაძლევთ ყველ ბალებს, რომელიც თესლდება, რომელიც არის მთელი დედამიწის ზურგზე, და ყოველ ხეს, რომელსაც ხის ნაყოფი აქვს, თესლს იძლევა. იქნება შენი საჭმელი.“

თავის მცენარეულ შემოქმედებაში ღმერთი ავლენს მთელ თავის სიკეთესა და კეთილშობილებას ყოველ სახეობის მცენარის, ხეხილს, მარცვლულს, მწვანეხილსა და ბოსტნეულს თესლს რაოდენობის გამრავლებით. ღმერთი ადამიანს სთავაზობს სრულყოფილ კვების მოდელს, რომელიც ხელს უწყობს კარგ ფიზიკურ და ფსიქიკურ ჯანმრთელობას, რაც ხელსაყრელია მთელი ორგანიზმისა და ადამიანის სულისთვის, დღესაც, როგორც ადამის დროს. ეს თემა 1843 წლადან არის წარმოდგენილი ღმერთის მიერ, როგორც მისი რჩეულების მოთხოვნა და ის კიდევ უფრო დიდ მნიშვნელობას იძენს ჩვენს ბოლო დღეებში, სადაც საკვები ხდება ქიმიკატების, სასუქების, პესტიციდების და სხვათა მსხვერპლი, რომლებიც ანადგურებენ სიცოცხლეს და არამის ხელშეწყობას.

დაბ.1:30: „ მიწის ყოველ მხეცს, ცის ყველ ფრინველს და ყველ ფერს, რაც დედამიწაზე მოძრაობს და მასში სიცოცხლეს სუნთქვა აქვს, საჭმელად ვაძლევ ყოველმწვანე ბალებს. ასეც იყო.“

ამ ლექსში წარმოდგენილია გასაღები, რომელიც ამართლებს ამ ჰარმონიულ ცხოვრების შესაძლებლობას. ყველ ცოცხალ არსება ვეგანია, ამიტომ მათ არ აქვთ საკუთარი თავის ზიანის მიყენების მიზეზი. ცოდვის შემდეგ ცხოველები ყველზე ხშირად თავს ესხმიან ერთმანეთს საკვების გამო, შემდეგ კი სიკვდილ ყველ მათგანს ასეთუისე და არტყამს.

დაბ.1:31: „ ღმერთმა დაინახა ყველ ფერი, რაც შექმნა და აჰა, ძალთან კარგი იყო. იყო სადამო და იყო დილ: მეთქვსე დღე იყო.“

^{დღის} ბოლოს ღმერთი კმაყოფილია თავისი შემოქმედებით, რომელიც დედამიწაზე ადამიანის არსებობით ამჯერად შეფასებულია „ ძალთან კარგი “, **ბოლო**, „ კარგი “ იყომხოლოდმე ^{დღის} ბოლოს.

ღვთის განზრახვა, გამოეყოს კვირის პირველ რ დღე მე-7-დან, ^{ნაჩვენებია} მათი დაჯგუფებით დაბადების ამ თავში 1. ამ გზით ის ამზადებს თავისი

ღვთაებრივი კანონის მე-4 მხნეების სტრუქტურას, რომელსაც თავის დროზე წარუდგენს ეგვიპტის მონობიდან გათავისუფლებულ ებრაელებს. ადამიანს მოყოლებული, ადამიანებს ჰქონდათ კვირაში 6 დღე, ყოველ კვირას, რათა გაეკეთებინათ თავიანთი მიწიერი საქმიანობა. ადამისთვის ყველფერი კარგად დაიწყო, მაგრამ მისგან შექმნის შემდეგ, ქალს, მისი ღვთისგან ბოძებულ „თანაშემწე“; ცოდვას მიწიერ ქმნილებაში შეიტანს, როგორც მე-3 დაბადება გამოავლენს. ცოლს სიყვარულს გამო, ადამი თავის მხრივ შეჭამს აკრძალულ ნაყოფს და მთელ წყვილს ცოდვის წყევლში აღმოჩნდება. ამ ქმედებაში ადამი იწინასწარმეტყველებს ქრისტეს, რომელიც მოვა საზიარებლად და მის ნაცვლად გადაიხდის მისი საყვარელი რჩეული ეკლესიის ბრალს. მისი სიკვდილი ჯვარზე, გოლგოთის მთის ძირში, გამოისყიდის ჩადენილი ცოდვისა და ცოდვისა და სიკვდილს დამარცხებას, იესოქრისტე მიიღებს უფლებას, რომ მისმა რჩეულმა ისარგებლონ მისი სრულყოფილი სამართლიანობით. ამგვარად, მას შეუძლია შესთავაზოს მათადამისა და ევას შემდეგ დაკარგული მარადიული სიცოცხლე. რჩეულ ერთად შევლენ ამ მარადიულ ცხოვრებაში მე-7 ^{ასწლეულს} დასაწყისში, სწორედ მაშინ შესრულდება შაბათის წინასწარმეტყველური როლი. ამიტომ, თქვენ გესმით, რატომ არის წარმოდგენილი მე-7 ^{ლე} დასვენების თემა დაბადების მე-2 თავში, გამოყოფილი პირველი 6 დღისგან, რომლებიც დაჯგუფებულია პირველთავეში.

დაბადება 2

მეშვიდე დღე

დაბ.2:1: „ასე დასრულდა ცა და დედა მიწა და მთელი მათი ლაშქარი“.

პირველი ექვსი დღე გამოყოფილია "მეშვიდე"-სგან, რადგან ღმერთის შემოქმედებითი შრომა დედამიწასა და ზეცაზე სრულდება. ეს მართალი იყო, პირველთავე კვირაში შექმნილი სიცოცხლეს საფუძვლების ჩაყრისთვის, მაგრამ მითუმეტეს, 7000 წლის განმავლობაში, რომელიც მან ასევე იწინასწარმეტყველ. პირველი ექვსი დღე აცხადებს, რომ ღმერთი იმუშავებს უბედურებაში ეშმაკის ბანაკისა და მისი დამანგრეველი ქმედებების წინაშე 6000 წლის განმავლობაში. მისი სამუშაო შედგება მისი რჩეულების მიზიდვაში, რათა

შეარჩიოს ისინი ყველ ადამიანთაგან. ის მისცემს მათ თავისი სიყვარულს სხვადასხვა მტკიცებულებებს და შეინარჩუნებს მათ, ვინც უყვარს და ამტკიცებს მას მის ყველ ასპექტში და ყველ სფეროში. რადგან ვინც ამას არ გააკეთებს, ეშმაკის დაწყევლო ბანაკს შეუერთდება. ციტირებული "არმია" აღნიშნავს ორი ბანაკის ცოცხალ ძალებს, რომლებიც დაუპირისპირდებიან და შეებრძობებიან ერთმანეთს "დედამიწაზე" და "ზეცაში", სადაც "ცის ვარსკვლავები" სიმბოლოა. და ეს ბრძოლს შერჩევითისთვის 6000 წელს გაგრძელდება.

და ბ.2:2: „*მეშვიდე დღეს დაასრულს ღმერთმა თავისი საქმე, რაც გააკეთა და მეშვიდე დღეს დაისვენა მთელი თავისი საქმისგან, რაც გააკეთა*“.

მიწიერი ისტორიის პირველ კვირის ბოლოს, ღვთის დასვენება გვასწავლს პირველ გაკვეთილს: ადამს და ევას ჯერ არ შესცოდავთ; რაც ხსნის ღმერთის შესაძლებლობას განიცადოს ნამდვილ დასვენება. ამიტომ ღმერთის დასვენება განპირობებულია მის ქმნილებებში ცოდვის არარსებობით.

მეორე გაკვეთილი უფრო დახვეწილია და ის იმალება ამ „*მეშვიდე დღის*“ *წინასწარმეტყველურ ასპექტში, რომელიც არის ღვთის მიერ დაპროგრამებული დიდი გადარჩენის პროექტის „მეშვიდე“ ათასწლეულს* გამოსახულება.

შესვლს „*მეშვიდე*“ ათასწლეულში, სახელწოდებით „*ათასი წელი*“ გამოცხადებაში 20:4-6-7, ნიშნავს რჩეულთა შერჩევით დასრულებას. და რადგან ღმერთი და მისი რჩეულები გადარჩნენ ცოცხლდანი მკვდრეთით, მაგრამ ყველ განდიდებული, და ნარჩენი მიღებულ იქნება ღმერთის გამარჯვების შედეგი იესო ქრისტეში მის ყველ მტერზე. ებრაულ ტექსტში ზმნა "დაისვენა" არის "შავატი" იგივე ძირიდან, როგორც სიტყვა "შაბათი".

და ბ.2:3: „*ღმერთმა აკურთხა მეშვიდე დღე და განწმინდა იგი, რადგან მასში დაისვენა მთელი თავისი საქმისგან, რომელიც შექმნა მის შესასრულებლად*“.

სიტყვა შაბათი არ არის ნახსენები, მაგრამ მისი გამოსახულება უკვე გვხვდება „*მეშვიდე დღის*“ *განწმენდაში*. ამიტომ კარგად გაიგეთ ღვთის მიერ ამ *განწმენდის* მიზეზი. ის წინასწარმეტყველებს იმ მომენტს, როდესაც მისი მსხვერპლი იესო ქრისტეში მიიღებს საბოლოო ჯილდოს: ბედნიერებას, რომ გარშემორტყმული იყო მისი ყველ რჩეულთ,

რომლებიც თავის დროზე მოწმობდნენ თავიანთ ერთგულუბაზე მოწამეობაში, ტანჯვაში, დაღუპვაში, ყველზე ხშირად, სიკვდილმდე. და " მეშვიდე " ათასწლეულს დასაწყისში ისინი ყველ ცოცხლები იქნებიან და აღარ მოუწევთ სიკვდილს შიში. ღმერთისა და მისი ერთგული ბანაკისთვის შეიძლება წარმოიდგინოთ ამაზე დიდი „დასვენების“ მიზეზი? ღმერთი აღარ დაინახავს მათ, ვინც უყვარს, იტანჯება, აღარ მოუწევს მათი ტანჯვის გაზიარება, სწორედ ამ „დასვენებას“ აღნიშნავს ის ჩვენი მუდმივი კვირების ყოველ „მეშვიდე დღეს შაბათს“. მისი საბოლოო გამარჯვების ეს ნაყოფი მიიღება იესო ქრისტეს გამარჯვებით ცოდვასა და სიკვდილზე. საკუთარ თავში, დედამიწაზე და სხვა ადამიანთა შორის, მან ჩაატარა ძლივს დასაჯებელი საქმე: მან აიღო სიკვდილი, რათა შეექმნა თავისი რჩეული ხალხი და შაბათმა გამოაცხადა ადამიანს კაცობრიობას, რომ დაამარცხებდა ცოდვას, რათა შესწიროს თავისი სიმართლე და მარადიული სიცოცხლე მათ. ვისაც უყვარს და ერთგულად ემსახურება მას; რასაც გამოცხადება 6:2 აცხადებს და ადასტურებს: „ვხედუ და აჰა, გამოჩნდა თეორი ცხენი. მას, ვინც მას აჰდა, მშვილდი ჰქონდა; მას გვირგვინი მისცეს და გამარჯვებული და დასაპყრობა დგა ემართა“.

მეშვიდე ათასწლეულში შესვლს აღნიშნავს რჩეულთა შესვლს ღვთის მარადისობაში, რის გამოც ამ ღვთაებრივ ამბავში მეშვიდე დღე არ იხურება გამოთქმით „იყო საღამო, იყო დღი, იყოდღე .“ იოანესადმი მიცემულ აპოკალიფსში ქრისტე გამოავლენს ამ მეშვიდე ათასწლეულს და გამოავლენს, რომ იგი ასევე შედგება „ათასი წლისგან“ გამოცხადების 20:2-4-ის მიხედვით, ისევე როგორც პირველი ექვსი, რომელიც მას უძღოდა წინ. ეს იქნება ზეციური განკითხვის დრო, რომლის დროსაც რჩეულებს მოუწევთ დაწყევლო ბანაკის მკვდრების განსჯა. ამიტომ ცოდვის ხსოვნა შენარჩუნდება ყოველ შაბათ-კვირას ნაწინასწარმეტყველები დიდი შაბათის ბოლო „ათასი წლის განმავლობაში“. მხოლოდ უკანასკნელ განაჩენი დაასრულებს ცოდვაზე ფიქრს, როდესაც მეშვიდე ათასწლეულის ბოლოს ყველ დაცემულ განადგურდება „მეორე სიკვდილს ცეცხლს ტბაში“.

ღმერთი ამლევს ახსნას მისი მიწიერი შემოქმედების შესახებ

გაფრთხილება: შეცდომაში შემყვანი ხალხი ეჭვს თესავს დაბალება 2-ის ამ ნაწილს მეორე ჩვენებად წარმოჩენით, რომელიც ეწინააღმდეგება დაბალების 1-ის ისტორიას. ამ ადამიანებს არ ესმით ღმერთის მიერ გამოყენებული ნარატიული მეთოდი. დაბალების 1-ში ის წარმოგვიდგენთ მისი შექმნის პირველ ექვსი დღის მთლიანობას. შემდეგ, დაბ.2:4-დან, ის ბრუნდება, რათა მოგვაწოდოს დამატებითი დეტალები გარკვეულ საკითხებზე, რომლებიც არ არის განმარტებული დაბალების 1-ში.

დაბ.2:4: „*ეს არის ცისა და მიწის წარმოშობა, როცა ისინი შეიქმნა*“

ეს დამატებითი განმარტებები აბსოლუტურად აუცილებელია, რადგან ცოდვის თემამ უნდა მიიღოს საკუთარი ახსნა. და როგორც ვნახეთ, ცოდვის ეს თემა ყველანაა წარმოდგენილი იმ ფორმებში, რაც ღმერთმა მისცა მის მიწიერ და ზეციურ მიღწევებს. შვიდდღიანი კვირის მშენებლობა თავისთავად შეიცავს ბევრ საიდუმლოს, რომელსაც მხოლოდ დრო გამოავლენს ქრისტეს რჩეულებს.

დაბ.2:5: „*როცა უფალო ღმერთმა შექმნა დედა მიწა და ცა, ჯერ კიდევ არ იყო მიწაზე მინდვრის ბუჩქი და არც მინდვრის ბალხი ამოსულო, რადგან უფალო ღმერთს წვიმა არ გაუგზავნია დედა მიწაზე და კაცი არ იყო მიწის დასამუშავებელი*“.

ყურადღება მიაქციეთ სახელს „*იაჰვეჰ*“ გამოჩენას, რომლითაც ღმერთმა დაარქვა თავის თავს მოსეს თხოვნით გამოსვლ 3:14-15-ის მიხედვით. მოსე წერს ამ გამოცხადებას ღმერთის კარნახით, რომელსაც ის უწოდებს „*იაჰვეჰ*“. ღვთაებრივი გამოცხადება აქ იღებს თავის ისტორიულ ცნობას ეგვიპტიდან გასვლსა და ისრაელის ერის შექმნიდან.

ამ აშკარად ძალიან ლოგიკური დეტალების მიღმა წინასწარმეტყველური იდეები იმალება. ღმერთი აღმრავს მცენარის ზრდას, „*მინდვრის ბუჩქებს და ბალხებს*“, რასაც უმატებს „*წვიმას*“ და „*ადამიანის*“ არსებობას, რომელიც „*დასამუშავებს მიწას*“. 1656 წელს, ადამის ცოდვის შემდეგ, დაბ.7:11-ში, „*წარღვნა*“ გაანადგურებს მცენარეთა სიცოცხლეს, „*მინდვრის ბუჩქებსა და ბალხებს*“, ასევე „*ადამიანს*“ და მის „*მოსავალს*“ ცოდვის გამლერება.

დაბ.2:6: „*მაგრამ ორთქლი ამოვიდა მიწიდან და აწყობთქლო მიწის ზედაპირი*“.

სანამ რაიმეს გაანადგურებს, ცოდვამდე, ღმერთი „*ორთქლით მორწყავს დედამიწას მთელ მის ზედაპირზე*“. მოქმედება ნაზი და ეფექტურია და შეეფერება უცოდველ დიდებულ და სრულად წმინდა ცხოვრებას. ცოდვის შემდეგ, ზეცა გამოგზავნის დამანგრეველ ქარიშხალს და კოკისპირულ წვიმებს, როგორც მისი წყევლის ნიშნად.

ადამიანის ფორმირება

დაბ.2:7: „*უფალმა ღმერთმა შექმნა ადამიანი მიწის მტვრისგან და ჩაუბერა ნესტოებში სიცოცხლის სუნთქვა და ადამიანი გახდა ცოცხალ არსება*“.

ადამიანის შექმნა და ფუმნებულა ახალ განცალკევებაზე: „*დედამიწის მტვრისგან*“, რომლის ნაწილი აღებულა ღვთის ხატად შექმნილი სიცოცხლის შესაქმნელად. ამ ქმედებაში ღმერთი ავლენს თავის გეგმას, მოიპოვოს და საბოლოოდ შეარჩიოს მიწიერი წარმოშობის რჩეული ადამიანები, რომლებსაც ის მარადიულ დაქცევს.

როდესაც ღმერთი ქმნის მას, ადამიანი მისი შემოქმედის განსაკუთრებული ყურადღების ობიექტია. გაითვალისწინეთ, რომ ის „*აყალობებს*“ მას „*დედამიწის მტვრისგან*“ და *ეს ერთი საწყისი წინასწარმეტყველებს მის ცოდვას, მის სიკვდილს და მის დაბრუნებას „მტვრის“ მდგომარეობაში*. ეს ღვთაებრივი ქმედება შედარებულია „*ჭურჭლის*“ მოქმედებასთან, რომელიც აყალობებს „*თიხის ჭურჭელს*“; გამოსახულება, რომელსაც ღმერთი ამტკიცებს იერ.18:6-სა და რომ.9:21-ში. გარდა ამისა, „*ადამიანის*“ სიცოცხლე დამოკიდებული იქნება მის „*სუნთქვაზე*“, რომელსაც ღმერთი ჩაჰბერავს მის „*ნესტოებში*“. მაშასადამე, ეს ნამდვილად არის ფილტვის „*სუნთქვა*“ და არა სულიერი სუნთქვა, რა ზეც ბევრი ფიქრობს. ყველს ეს დეტალ ვლენდება იმისთვის, რომ შეგვახსენოს, რამდენად მყოფეა ადამიანის სიცოცხლე, მისი გახანგრძლივება ღმერთზეა დამოკიდებული. ის რჩება მუდმივი სასწაულის ნაყოფად, რადგან სიცოცხლე მხოლოდ ღმერთში და მხოლოდ მასშია. სწორედ მისი ღვთაებრივი ნებით გახდა „*ადამიანი ცოცხალ არსება*.“ თუკარგი ან ბოროტი ადამიანის სიცოცხლე უხანგრძლივდება, ეს მხოლოდ იმიტომ არის, რომ ღმერთი უშვებს ამას. და როცა სიკვდილი ატყდება

მას, მაინც მისი გადაწყვეტილება კითხვის ნიშნის ქვეშ დგას.

ცოდვამდე ადამი შეიქმნა სრულყოფილ და უდანაშაულო, გააჩნდა ძლიერი სიცოცხლისუნარიანობა და შევიდა მარადიულ ცხოვრებაში, მარადიული საგნებით გარშემორტყმული. მხოლოდ მისი შემოქმედების ფორმა წინასწარმეტყველებს მის საშინელებებს.

დაბ.2:8: „*მაშინ უფაღმა ღმერთმა გააშენა ბაღი ედემში, აღმოსავლეთის მხარეს და იქ დააყენა ადამიანი, რომელიც მან შექმნა*“.

ბაღი იდეალური ადგილს გამოსახულებას ადამიანისთვის, რომელიც იქ თავმოყრილა მთელი მისი მომხიბლავი საკვები და ვიზუალური ელემენტები; უსასრულობამდე გამრავლებული მშვენიერი ყვავილები, რომლებიც არ ქრებიან და არასდროს კარგავენ სასიამოვნო სურნელს. ბაღში შეთავაზებულ ეს საკვები არ აშენებს ადამიანის ცხოვრებას, რომელიც ცოდვამდე არ არის დამოკიდებული საკვებზე. ამიტომ საკვები ადამიანი მხოლოდ მისი სიამოვნებისთვის მოიხმარს. სიზუსტე „*ღმერთმა გააშენა ბაღი*“ მოწმობს მის სიყვარულზე თავისი ქმნილების მიმართ. ის მებაღე ხდება, რათა ადამიანს შესთავაზოს ეს შესანიშნავი ადგილი საცხოვრებლად.

სიტყვა ედემი ნიშნავს "სიხარულების ბაღს" და ისრაელის ცენტრალურ პუნქტად ღმერთი ათავსებს ამ ედემს ისრაელს აღმოსავლეთით. თავისი „სიხარულებისთვის“ ადამიანი ღმერთმა, მისმა შემოქმედმა მოათავსა ამ გემრიელბაღში.

დაბ.2:9: „*იაჰვე ღმერთმა ყოველგვარი ხეები შექმნა მიწიდან, სანახავად სასიამოვნო და საჭმელ დკარგი, სიცოცხლის ხე ბაღის შუაგულში და ხე სიკეთისა და ბოროტების შემეცნებისა*“.

ბაღის ხასიათი არის ხილს ხეების არსებობა, რომლებიც გვთავაზობენ "მზა საჭმელად", რაც მათ ნაყოფს ქმნის მრავალ რბილ და ტკბილ რომატით. ისინი ყველ იქ არიან მხოლოდ ადამის სიამოვნებისთვის, ჯერ კიდევ მარტო.

ბაღში ასევე არის ორი ხე დიამეტრალურად საპირისპირო სიმბოლოებით: "სიცოცხლის ხე", რომელიც ცენტრალურ ადგილს იკავებს, "ბაღის შუაში". ამ გზით ბაღი და მისი მდიდრული შესაწირავი მთლიანად მას ერთვის. მის მახლობლად არის "სიკეთის და ბოროტების შემეცნების ხე". უკვე, თავის

აღნიშვნაში, სიტყვა " ბოროტი " წინასწარმეტყველებს ცოდვის წვდომას. შემდეგ ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რომ ეს ორი ხე არის ორი ბანაკის გამოსახულება, რომლებიც ერთმანეთს დაუპირისპირდებიან ცოდვის დედამიწაზე: იესო ქრისტეს ბანაკი, რომელიც გამოსახულია " სიცოცხლის ხის " მიერ, ეშმაკის ბანაკის წინააღმდეგ, რომელიც, ისევე როგორც სახელ. „ხე“ მიუთითებს, იცოდა ან განიცადა თანმიმდევრულად „ სიკეთე “ მისი შექმნიდან იმ დღემდე, როცა „ ბოროტმა “ აიძულა იგი აჯანყდა თავისი შემოქმედის წინააღმდეგ; რასაც ღმერთი უწოდებს „მის წინააღმდეგ ცოდვას“. შეგახსენებთ, რომ „სიკეთისა და ბოროტის“ ეს პრინციპები არის ორი არჩევანი ან ორი შესაძლო უკიდურესი საპირისპირო ნაყოფი, რომელსაც „ ცოცხალ არსების “ სრული თავისუფლება იძლევა. პირველ ანგელოზს ეს რომ არ მოქცეულიყო, სხვა ანგელოზები მაინც აჯანყდნენ, როგორც უკვე დადასტურდა ადამიანის ქცევის მიწიერი გამოცდილება.

ღმერთის მიერ ადამისთვის მომზადებული ბაღის ყველგულუხვი შესაწირავში არის ეს ხე " სიკეთისა და ბოროტის შემეცნებისა "; რომელიც იქ არის ადამიანის ერთგულების შესამოწმებლად. ეს ტერმინი „ ცოდნა “ კარგად უნდა იყოს გაგებულ, რადგან ღმერთისთვის ზმნა „ იცოდე “ იღებს „ სიკეთის ან ბოროტების “ განცდის უკიდურეს მნიშვნელობას, რომელიც დაფუძნებული იქნება მორჩილების ან დაუმორჩილებლობის აქტებზე. ბაღის ხე მხოლოდ მატერიალური საყრდენია მორჩილების გამოცდისა და მისი ნაყოფი მხოლოდ ბოროტებას გადასცემს, რადგან ღმერთმა მას ეს როლი მისცა აკრძალვის წარმოდგენით. ცოდვა ნაყოფში კი არ არის, არამედ ჭამაშია იმის ცოდნა, რომ ღმერთმა აკრძალა.

დაბ.2:10: „ ედემიდან მდინარე გამოვიდა ბაღის მოსარწყავად და იქიდან ოთხ ტოტადიყოფა “.

განცალკევების ახალ გზავნილ , ისევე როგორც მდინარე, რომელიც გამოდის ედემიდან, იყოფა „ ოთხ მკლვად “, ეს სურათი წინასწარმეტყველებს კაცობრიობის დაბადებას, რომლის შთამომავლები საყოველთაოდ გავრცელდებიან ან ოთხ კარდინალურ წერტილში, ან ოთხ ქარს ზეციდან მთელს ტერიტორიაზე. დედამიწა. „ მდინარე “ ხალხის სიმბოლოა, წყალ კი ადამიანის სიცოცხლის სიმბოლოა. ამ " ოთხ მკლვად " დაყოფით, ედემიდან გამომავალ მდინარე გაავრცელებს თავის

სიცოცხლს წყალს მთელ დედამიწაზე და ეს იდეა წინასწარმეტყველებს ღვთის სურვილს, გაავრცელოს თავისი ცოდნა მთელ ზედაპირზე. მისი პროექტი განხორციელდება Gen.10-ის მიხედვით ნოესა და მისი სამი ვაჟის დაშორებით წყალდიდობის დასრულების შემდეგ. წარღვნის ეს მოწმეები თაობიდან თაობას გადასცემენ საშინელო ღვთაებრივი სასჯელს ხსოვნას.

ჩვენ არ ვიცით ის ვიზუალური გარეგნობა, რაც დედამიწას ჰქონდა წარღვნამდე, მაგრამ ხალხთა განშორებამდე, დასახლებულ დედამიწა უნდა გამოჩენილიყო, როგორც ერთი კონტინენტი, რომელიც ირწყვება მხოლოდ ედემის ბაღიდან მომდინარე წყლს ამ წყაროთ. ამჟამინდელი შიდა ზღვები არ არსებობდა და ისინი იმ წყალდიდობის შედეგია, რომელმაც მთელ დედამიწა ერთი წლს განმავლობაში მოიცვა. წყალდიდობამდე მთელ კონტინენტი ირწყვებოდა ამ ოთხი მდინარით და მათი შენაკადები მტკნარ წყალს ანაწილებდნენ მშრალ დედამიწის მთელ ზედაპირზე. წყალდიდობის დროს დაინგრა გიბრალტარისა და წითელი ზღვის სრუტე, რამაც მოამზადა ხმელთაშუა ზღვის და წითელი ზღვის ფორმირება, რომელიც შემოიჭრა ოკეანეებიდან მარილიანი წყლთ. იცოდეთ, რომ ახალ დედამიწაზე, სადაც ღმერთი დაამყარებს თავის სამეფოს, არ იქნება ზღვა გამოცხ.21:1-ის მიხედვით, ისევე როგორც აღარ იქნება სიკვდილი. გაყოფა ცოდვის შედეგია და მისი ყველზე მძაფრი ფორმა დაისჯება წარღვნის დამღუპველ წყლებით. ამ გზავნილს წაკითხვისას, მხოლოდ მისი წინასწარმეტყველური ასპექტით, მდინარის „*ოთხი მკლავი*“ აღნიშნავს ოთხ ხალხს, რომლებიც ახასიათებენ კაცობრიობას.

და ბ.2:11: „*პირველს სახელთა პიშონი; ეს არის ის, რაც აკრავს მთელს კავილს ქვეყანას, სადაც ოქროს ნაპოვნია*“.

პირველი მდინარის სახელი, სახელს დპიშონი ან ფისონი, ნიშნავს: წყლს სიმრავლეს. ტერიტორია, სადაც ღმერთის მიერ გაშენებულ ედემი მდებარეობდა, უნდა ყოფილიყო, სადაც ახლნდელი ტიგროსი და ევფრათი სათავეს იღებს; ევფრათისთვის არარატის მთამდე და ტიგროსისთვის კუროსამდე. აღმოსავლეთით და თურქეთის შუაგულში ჯერ კიდევ არის ვანის უზარმაზარი ტბა, რომელიც მტკნარი წყლს უზარმაზარ მარაგს წარმოადგენს. უხვი წყალმა თავისი ღვთაებრივი კურთხევით ხელ შეუწყო ღვთის ბაღის უკიდურეს ნაყოფიერებას.

ქვეყანა ჰავილ, რომელიც ცნობილია თავისი ოქროთი, ზოგიერთის აზრით მდებარეობდა დღევანდელი თურქეთის ჩრდილო-აღმოსავლეთით. იგი ვრცელდებოდა დღევანდელი საქართველოს სანაპიროებამდე. მაგრამ ეს ინტერპრეტაცია უქმნის პრობლემას, რადგან დაბ.10:7-ის თანახმად, „ჰავილ“ არის „კუშის შვილი“, თავად. "ქამის ძე" და აღნიშნავს ეთიოპიას, რომელიც მდებარეობს ეგვიპტის სამხრეთით. ამან მიბიძგა, რომ მოვძებნო ეს ქვეყანა "ჰავილ" ეთიოპიაში, ან იემენში, სადაც იყო ოქროს მალარობი, რომლებიც დედოფალმა შაბამ შესთავაზა მეფე სოლომონს.

დაბ.2:12: „ამ ქვეყნის ოქრო სუფთაა; ასევე გვხვდება ბდელოში და ონიქსის ქვა.“

„ოქრო“ რწმენის სიმბოლოა და ღმერთი წინასწარმეტყველებს ეთიოპიას, წმინდა რწმენას. ეს უკვე იქნება მსოფლოში ერთადერთი ქვეყანა, რომელმაც შეინარჩუნა შაბას დედოფლის რელიგიური მემკვიდრეობა მეფე სოლომონთან ყოფნის შემდეგ. მის სასარგებლოდ დავამატოთ ისიც, რომ ეთიოპელებმა რელიგიური სიბნელის მანძილზე შენარჩუნებულ და მოუკიდებლობის პირობებში, რომელიც ახასიათებდა დასავლეთ ევროპის "ქრისტიანულ" ხალხებს, შეინარჩუნეს ქრისტიანული სარწმუნოება და ასრულბდნენ სოლომონთან შეხვედრის შედეგად მიღებულ ჭეშმარიტ შაბათს. მოციქულმა ფილოპემ მონათლ პირველი ეთიოპელი ქრისტიანი, როგორც ეს გამოვლინდა საქმეების 8:27-39-ში, ის იყო დედოფალკანდასის საჭურისი მსახური და მთელმა ხალხმა მიიღო მისი რელიგიური სწავლება. კიდევ ერთი დეტალი მოწმობს ამ ხალხის კურთხევაზე, ღმერთმა მტრებისგან დაიცვა ისინი ცნობილი ნავიგატორის ვასკო და გამას მიერ ნებაყოფლობით განხორციელებულ და გადაწყვეტილ სამხედრო ქმედებებით.

ეთიოპიის კანის შავი ფერის დამადასტურებელი "ონიქსის ქვა" არის "შავი" ფერის და შედგება სილიციუმის დიოქსიდისგან; დამატებითი სიმდიდრე ამ ქვეყნისთვის; რადგან მისი გამოყენება ტრანზისტორების და სამზადებლად მას დღეს განსაკუთრებითა ფასებს.

დაბ.2:13: „მეორე მდინარის სახელია გიჰონი; ეს არის ის, რაც გარშემორტყმულია კუშის მთელმიწაზე.“

დავივიწყოთ „მდინარეები“ და მათ ადგილს დავაყენოთ ის ადამიანები, რომლებსაც სიმბოლურად

განასახიერებენ. ეს მეორე ხალხი " გარს აკრავს კუშის მიწას ", ანუ ეთიოპიას. სემის შთამომავლები განვითარდებიან არაბეთის ქვეყანაში და სპარსეთამდე. ის რეალურად გარს აკრავს ეთიოპიის ტერიტორიას, ამიტომ შეიძლება მისი სიმბოლოზაცია და მოხსენიება " მდინარე " " გიჰონის " სახელთ. ჩვენს ბოლო დღეებში ეს გარემოცვა არის არაბეთისა და სპარსეთის "მუსლიმური" რელიგია. ამრიგად, შექმნის დასაწყისის კონფიგურაცია რეპროდუცირებულა დროის ბოლოს.

დაბ.2:14: „ მესამის სახელთა ჰიდეკელ; ეს არის ის, რაც მიედინება ასურეთის აღმოსავლეთით. მეოთხე მდინარე არის ევფრათი .”

„ ჰიდეკელ “ აღნიშნავს „ვეფხვის მდინარეს“ და დანიშნულ ხალხში იქნება ინდოეთი, რომელიც სიმბოლოზა „ბენგალს ვეფხვით“; აზია და მისი აღმოსავლური ცივილიზაცია, რომელიც ტყუილად არის მოხსენიებული, როგორც "ყვითელი რასა", ამიტომ არის წინასწარმეტყველება და შემფოთება და ის ფაქტობრივად მდებარეობს " ასურეთის აღმოსავლეთით ". და ნ.12-ში ღმერთმა გამოიყენა ამ კაციჰამია „ მდინარის “ „ვეფხვის“ სიმბოლო 1828-1873 წლებში განცდილ ადვენტისტური განსაცდელს საილუსტრაციოდ, მის მიერ გამოწვეული უამრავი სულიერი სიკვდილს გამო.

სახელწოდება " ევფრათი " ნიშნავს: ყვავილოვანი, ნაყოფიერი. გამოცხადებაში წინასწარმეტყველებაში " ევფრათი " სიმბოლოა დასავლეთ ევროპასა და მის გამონაყარებზე, ამერიკასა და ავსტრალიაში, რომლებსაც ღმერთი წარმოგიდგენთ რომაული პაპის რელიგიური რეჟიმით დომინირებულდ, რომელსაც ის ასახელებს თავის ქალქს " დიდი ბაბილონი ". ნოეს ეს შთამომავალი იქნება იაფეთი, რომელიც ვრცელდება დასავლეთით საბერძნეთისა და ევროპისკენ და ჩრდილოეთით რუსეთისკენ. ევროპა იყო ნიადაგი, სადაც ქრისტიანულმა რწმენამ განიცადა ყველ თავისი კარგი და ცუდი განვითარება ისრაელის ეროვნულ და ცემის შემდეგ; ზედსართავი სახელები „ყვავილოვანი, ნაყოფიერი“ გამართლებულია და, როგორც ჩანს, ლუას, უსაყვარლესი ქალს ვაჟები, უფრო მრავალრიცხოვანი იქნებიან, ვიდრე რახელს, ცოლს, რომელიც იაკობს უყვარდა.

კარგია, რომ ამ გზავნილში ვიპოვოთ შეხსენება, რომ მიუხედავად მათი საბოლოო რელიგიური დაყოფისა, ამ ოთხი ტიპის მიწიერ ცივილიზაციას

ჰყავდა იგივე შემოქმედი ღმერთი, როგორც მამა, მათი არსებობის გასამართლებლად.

და ბ.2:15: „*აიყვანა უფალმა ღმერთმა ეს კაცი და მოათავსა ედემის ბაღში, რათა დაემუშავებინა და შეენარჩუნებინა*“.

ღმერთი ადამს სთავაზობს ოკუპაციას, რომელიც მოიცავს ბაღის „*დამუშავებას და მოვლას*“. ამ კულტივირების ფორმა ჩვენთვის უცნობია, მაგრამ იგი ცოდვამდე ყოველგვარი დაღლილობის გარეშე ხდებოდა. ანალოგიურად, ყოველგვარი აგრესიის გარეშე მთელ შემოქმედებაში, მისი დაცვა უკიდურესად გამართივდა. თუმცა, მცველს ეს როლი გულისხმობდა საფრთხის არსებობას, რომელიც მალე მიიღებს რეალურ და ზუსტ ასპექტს: ადამიანური აზროვნების ეშმაკური მაცდუნება იმავებაღში.

და ბ.2:16: „*უფალმა ღმერთმა ასეთი ბრძანება მისცა ადამიანს: შეგიძლია ჭამო ბაღის ყველ ხისგან;*»

უამრავი ხეხილი თავისუფლად არის ხელმისაწვდომი ადამისთვის. ღმერთი ასრულებს მას მისი მოთხოვნილებების მიღმა, რომლებიც მოიცავს საკვების სურვილების დაკმაყოფილებას სხვადასხვა გემოვნებითა და არომატით. ღვთის შეთავაზება სასიამოვნოა, მაგრამ ეს მხოლოდ პირველ ნაწილა იმ "ბრძანებისა", რომელსაც ის ამლევს ადამს. ამ "ბრძანების" მეორე ნაწილი მოდის შემდეგი.

და ბ.2:17: „*მაგრამ არ ჭამო სიკეთისა და ბოროტის შეცნობის ხისგან, რადგან იმ დღეს, როცა მისგან შეჭამ, მოკვდები*“.

ღვთის „*ბრძანებით*“ ეს ნაწილი ძალიან სერიოზულია, რადგან წარმოადგენილ მუქარას შეურიგებლად გამოიყენებენ, როგორც კი ურჩობა, ცოდვის ნაყოფი შესრულდება და შესრულდება. და არ დაგავიწყდეთ, რომ ცოდვის საყოველთაო მოგვარების პროექტი განხორციელდეს, ადამს მოუწევს დაცემა. უკეთ რომ გავიგოთ, რა მოხდება, გვახსოვდეს, რომ ადამი ჯერ კიდევ მარტოა, როცა ღმერთი აფრთხილებს მას თავისი „*ბრძანების*“ წარდგენით, რომ არ ჭამოს „*სიკეთის და ბოროტის შეცნობის ხიდან*“ ან არ იკვებებოდეს. ეშმაკის იდეები. გარდა ამისა, მარადიული სიცოცხლს კონტექსტში ღმერთს უნდა აეხსნა, თუ რას ნიშნავს „*სიკვდილი*“. იმის გამო, რომ საფრთხე არსებობს, ამ "შენ მოკვდები". მოკლედ, ღმერთი ადამს სთავაზობს ტყეს, მაგრამ აუკრძალვს მას ერთი ხე. ზოგისთვის კი მხოლოდ ეს აკრძალვა

ა უტანელა, სწორედ მაშინ მალვს ხეტყეს, როგორც გამონათქვამი გვასწავლს. „სიკეთისა და ბოროტების შეცნობის ხისგან“ ჭამა ნიშნავს: იკვებება ეშმაკის სწავლებით, რომელიც უკვე გაცოცხლებულა ღმერთისა და მისი სამართლიანობის წინააღმდეგ აჯანყების სულთ. რადგან ბაღში მოთავსებული აკრძალული „ხე“ მისი პიროვნების გამოსახულებაა, ისევე როგორც „სიცოცხლის ხე“ არის პერსონაჟი იესო ქრისტეს გამოსახულება.

და ბ.2:18: „თქვა უფალმა ღმერთმა: არ არის კარგი ა და მიანისთვის მარტო ყოფნა; მე დავეხმარები მას, როგორც მას.“

ღმერთმა შექმნა დედამიწა და ადამიანი, რათა გამოეჩინა თავისი სიკეთე და ეშმაკის ბოროტება. მისი გადარჩენის პროექტი გვევლნება შემდეგში. გასაგებად, იცოდეთ, რომ ადამიანი ასრულებს ღმერთის როლს პიროვნებაში, რომელიც აიძულებს მას იფიქროს, იმოქმედოს და ილპარაკოს ისე, როგორც ფიქრობს, მოქმედებს და ლპარაკობს თავად. ეს პირველი ადამიანის ქრისტეს წინასწარმეტყველური გამოსახულება, რომელსაც პავლე წარადგენს ახალ ადამად.

ეშმაკის ბოროტებისა და ღვთის სიკეთის გამოსავლენად აუცილებელია ადამმა შესცოდოს, რათა დედამიწაზე ეშმაკი გაბატონდეს და მისი ბოროტი საქმეები საყოველთაოდ გამოაშკარავდეს. წყვილს ცნება მხოლოდ ცოდვისთვის შექმნილი დედამიწაზე არსებობს, რადგან ამგვარად ჩამოყალიბებული დუეტი არის სულიერი მიზეზის გამო, რომელიც წინასწარმეტყველებს ღვთაებრივი ქრისტეს ურთიერთობას მის მეუღლესთან, რომელიც განსაზღვრავს მის რჩეულს. რჩეულმა უნდა იცოდეს, რომ ღმერთის მიერ დაგეგმილი გადარჩენის გეგმის მსხვერპლაც არის და ბენეფიციარიც; ის არის ღმერთისთვის საჭირო ცოდვის მსხვერპლი, რათა მან საბოლოოდ შეძლოს ეშმაკის დაგმობა და მისი მხსნელი მაძლოს მოსარგებლუ, რადგან იცის მისი პასუხისმგებლობა ცოდვის არსებობაზე, ის თავად გადაიხდის ცოდვის ფასს. ცოდვა იესო ქრისტეში. ასე რომ, თავიდან ღმერთმა მარტოობა არასახარბიელო მიიჩნია და სიყვარულს მოთხოვნილება იმდენად დიდი იყო, რომ მზად იყო მისი მოპოვებისთვის ძვირი ფასი გადაეხადა. ამ კომპანიას, ამ პირისპირ, რომელიც გაზიარების საშუალებას იძლევა, ღმერთი უწოდებს „დახმარებას“ და მამაკაცი გამოიყენებს ამ ტერმინს, როდესაც იხსენებს თავის ქალს

ადამიანურ კოლეგას. დახმარების კუთხით, ის გამოიწვევს მის დაცემას და სიყვარულს გამოცოდვაში მიიყვანს. მაგრამ ადამის ეს სიყვარული ევას მიმართ არის ქრისტეს სიყვარულს გამოსახულება მისი რჩეული ცოდვილების მიმართ, რომლებიც მარადიული სიკვდილს ღირსნი არიან.

დაბ.2:19: „*უფალმა ღმერთმა ჩამოაყალიბა მიწიდან მინდვრის ყოველი მხეცი და ცის ყველ ფრინველ და მიიყვანა ადამიანთან, რათა ენახა, რას უწოდებდა მათ და რომ ყველ ცოცხალ არსებას ერქვა ეს სახელო. კაცი მისცემს მას.*“

ზემდგომი ასახელებს იმას, რაც მასზე დაბალა. ღმერთმა საკუთარ თავს დაარქვა თავისი სახელი და ამ უფლების მინიჭებით ადამს ადასტურებს ადამიანის ბატონობას ყველ ფერზე, რაც დედამიწაზე ცხოვრობს. მიწიერი შემოქმედების ამ პირველ ფორმაში, მინდვრის ცხოველთა და ცის ფრინველთა სახეობები მცირდება და ღმერთმა მიიყვანა ისინი ადამთან, ისევე, როგორც წარღვნამდე მიიყვანა ისინი წყვილწყვილდნოესთან.

დაბ.2:20: „*და დაარქვა კაცმა სახელები ყველ პირუტყვს, ცის ფრინველებს და მინდვრის ყველ მხეცს; მაგრამ ადამიანისთვის მან ვერ იპოვა მისნაირი დახმარება.*“ ეგრეთ წოდებულ პრეისტორიულ ურჩხულები შეიქმნა ცოდვის შემდეგ, რათა გააძლიეროს ღვთაებრივი წყევლის შედეგები, რომელიც დაარტყამს მთელ დედამიწას, ზღვის ჩათვლით. ცის “*და „ველს ცხოველების“* უფრო დამოუკიდებელი. მაგრამ ამ პრეზენტაციაში მან ვერ იპოვა ადამიანის ანალოგი, რადგან ის ჯერ არ არსებობს.

დაბ.2:21: „*მაშინ იაკვე ღმერთმა ღრმა ძილო დაწვა კაცს და დაიძინა; მან აიღო მისი ერთი ნეკნი და დახურა ხორცი თავის ადგილს.*“

ამ ქირურგიულ ოპერაციისთვის მიცემული ფორმა კიდევ უფრო ავლენს გადარჩენის პროექტს. მიქაელში ღმერთი თავს იშორებს ზეციდან, ის ტოვებს და შორდება თავის კეთილანგელოზებს, რაც არის „*ღრმა ძილოს*“ ნორმა, რომელშიც ადამია ჩამირული. ხორციელდ დაბადებულ იესო ქრისტეში აღებულია ღვთაებრივი ნეკნი და მისი სიკვდილსა და აღდგომის შემდეგ თავის თორმეტ მოციქულზე ქმნის თავის „*დახმარებას*“, საიდანაც აიღო ხორციელი მხარე და თავისი ცოდვები და რომელს ამლევს თავის „*წმიდას*“. სულ“. ამ სიტყვის „*დახმარების*“ სულიერი

მნიშვნელობა დიდია, რადგან ის ამლევს მის ეკლესიას, მის რჩეულს, „დახმარების“ როლს ხსნის გეგმის განხორციელებაში და ცოდვის საყოველთაო გლობალური და რეგულაციებისა და ცოდვილთა ბედისა.

დაბ.2:22: „*აყალობა უფალმა ღმერთმა ქალ ნეკნიდან, რომელიც აიღო მამაკაცს და მიიყვანა კაცთან*“.

ამრიგად, ქალს ფორმირება წინასწარმეტყველებს ქრისტეს რჩეულზე. რადგან ხორციელდ მოსვლთ ღმერთი აყალობებს თავის ერთგულ ეკლესიას, მისი ხორციელო ბუნების მსხვერპლს. რჩეულთა ხორცისგან გადასარჩენად ღმერთს ხორცში ფორმა უნდა მიეღო. ასევე, მარადიულო სიცოცხლს მქონე საკუთარ თავში, მოვიდა მისი რჩეულთა გასაზიარებლად.

დაბ.2:23: „*და თქვა კაციმა: აჰა, ამჯერად ის, რომელიც არის ძვალი ჩემი ძვლებისგან და ხორცი ჩემი ხორციდან! მას ქალს ეძახიან, რადგან კაცს წაართვეს*“.

ღმერთი დედამიწაზე მოვიდა მიწიერი ნორმების შესასრულებლად, რათა შეძლოს თავისი რჩეულის შესახებ თქვას ის, რასაც ადამიანებობს თავის ქალკოლეგაზე, რომელსაც ის უწოდებს სახელს „ქალ“. ეს უფრო აშკარაა ებრაულში, რადგან მამაკაცური სიტყვა კაცი არის, „იშ“ ხდება „იშა“ ქალს სიტყვისთვის ქალ. ამქმედებითის ადასტურებს მის ბატონობას მასზე. მაგრამ მას შემდეგ რაც წაართვეს, ეს „ქალ“ მისთვის შეუცვლელ გახდება, თითქოს მისი სხეულიდან ამოღებულ „ნეკნს“ სურდეს მასთან დაბრუნება და მისი ადგილს დაკავება. ამ უნიკალურ გამოცდილებაში ადამი ცოლს მიმართ იგრძნობს იმ გრძნობებს, რასაც დედა იგრძნობს ბავშვის მიმართ, რომელსაც ის შობს მას შემდეგ, რაც მას მუცელში ატარებს. და ეს გამოცდილება ასევე ცხოვრობს ღმერთის მიერ, რადგან ცოცხალ არსებებს, რომლებსაც ის ქმნის მის გარშემო, არიან ბავშვები, რომლებიც გამოდიან მისგან; რაც მას ისეთივე დედას აქცევს, როგორც მამას.

დაბ.2:24: „*ამიტომ მიატოვებს კაცი მამას და დედას, მიეერთება თავის ცოლს და იქნებიან ერთი ხორცი*“.

ამ მუხლში ღმერთი გამოხატავს თავის გეგმას თავისი რჩეულებისთვის, რომლებსაც ხშირად მოუწევთ ხორციელო ოჯახური ურთიერთობების გაწყვეტა ღვთის მიერ კურთხეულ რჩეულთან დასაკავშირებლად. და არ დაგავიწყდეთ, პირველ

რიგში, იესო ქრისტეში, მიქაელმა და ტოვა ზეციერი მამის სტატუსი, რათა მოსულიყო და მოეპოვებინათ თავისი რჩეული მოწაფეების სიყვარული დედამიწაზე; ეს იმდენად, რამდენადც მან უარი თქვა ცოდვისა და ეშმაკის წინააღმდეგ საბრძოლველად თავისი ღვთაებრივი ძალის გამოყენებაზე. აქ ჩვენ გვესმის, რომ განშორებისა და ზიარების თემები განუყოფელია. დედამიწაზე რჩეული ხორციელდუნდა განცალკევდნენ მათგან, ვისაც უყვარს, რათა შევიდნენ სულიერ ზიარებაში და გახდნენ „ერთი“ ქრისტესთან და მის ყველ რჩეულთან და მის ერთგულკეთილანგელოზებთან.

ნეკნის “თავდაპირველადგილს დაბრუნების სურვილი თავის მნიშვნელობას პოულობს ადამიანთა სექსუალურ შეერთებაში, ხორცისა და სულის აქტში, სადაც კაცი და ქალი ფიზიკურად ქმნიან ერთხორცს.

დაბ.2:25: „კაცი და მისი ცოლი ორივე მიშველი იყვნენ და არ რცხვენოდან“.

ფიზიკური სიშიშველე ყველს არაწუხებს. არიან ნატურიზმის თავგანისმცემლები. და კაცობრიობის ისტორიის დასაწყისში, ფიზიკური სიშიშველე არ იწვევდა „სირცხვილს“. „სირცხვილს“ გამოჩენა ცოდვის შედეგი იქნება, თითქოს „სიკეთისა და ბოროტის შეცნობის ხიდან“ ჭამას შეუძლია ადამიანის გონება გაუხსნას აქამდე უცნობი ეფექტებისკენ და უგულბელო. სინამდვილეში, აკრძალული ხის ნაყოფი არ იქნება ამ ცვლილების ავტორი, ეს იქნება მხოლოდ საშუალება, რადგან საგანთა და სინდისის ღირებულებების შემცვლელ ღმერთთა და მხოლოდის. სწორედის გააღვიძებს „სირცხვილს“ განცდას, რომ ცოდვილი წყვილი გონებაში იგრძნობს მათფიზიკურ სიშიშველს, რაც არ იქნება პასუხისმგებელი; რადგან დანაშაული მორალური იქნება და მხოლოდ ღმერთის მიერ აღნიშნულდა უმორჩილებლობას შეეხება.

დაბადების 2-ის სწავლების შეჯამებისას ღმერთმა პირველდწარმოგვიდგინა დასვენების ან მეშვიდე დღის შაბათის განწმენდა, რომელიც წინასწარმეტყველებს დიდ დასვენებას, რომელიც მიენიჭება მეშვიდეათასწლეულში ღმერთს და მის ერთგულ რჩეულს. მაგრამ ეს დასვენება უნდა მოეპოვებინა მიწიერი ბრძოლით, რომელსაც ღმერთი განახორციელებს ცოდვისა და ეშმაკის წინააღმდეგ, იესო ქრისტეში განსახიერებით. ადამის მიწიერი გამოცდილება ასახავს ღვთის მიერ შემუშავებულამ

გადარჩენის გეგმას. ქრისტეში ის ხორცად იქცა, რათა შექმნა თავისი ხორციელი რჩეული, რომელიც საბოლოოდ მიიღებს ანგელოზთა მსგავს ციურს ხეულს.

და ბ ა დ ე ბ ა 3

ცოდვის განგანშორება

დაბ.3:1: „ გველ ყველზე მზაკვარი იყო მინდვრის ყველ მხეცს შორის, რომელიც შექმნა უფალმა ღმერთმა. და უთხრა ქალს: მართლ თქვა ღმერთმა: არ შეჭამოთ ბაღის ყოველ ხე? »

ღარიბ „ გველს “ ჰქონდა უბედურება, რომ ღვთის მიერ შექმნილ ანგელოზთა შორის ყველზე „ ცბიერი “ საშუალება და გამოიყენებოდა. ცხოველები, რომლებზეც ქვეწარმავლები, როგორცაა „ გველ “ არ საუბრობდნენ; ენა იყო ადამიანისათვის მიცემული ღმერთის ხატის თავისებურება. მიუთითე კარგი, ეშმაკი აიძულებს მას ელპარაკოს ქალს იმ დროს, როცა ის ქმარს შორდება. ეს განმარტობა მისთვის საბედისწერო იქნება, რადგან ადამის თანდასწრებით ეშმაკს უფრო გაუჭირდებოდა ადამიანების ღვთის ბრძანების და უმორჩილებლობა.

იესო ქრისტემ გამოავლინა ეშმაკის არსებობა, რომელსაც მან აღნიშნა, იოანეს 8:44-ში თქვა, რომ ის არის " სიცრუის მამა და მკვლელთა ვაჟი ". მისი სიტყვები მიზნად ისახავს შეარყიოს ადამიანური დარწმუნება და ღმერთის მიერ მოთხოვნილ „ დახ-ს “ ან „ არას “ ის ამატებს „ მაგრამ “ ან „ შეიძლება “, რომელიც შლის ჭეშმარიტებას, რაც ძალს აძლევს ჭეშმარიტებას. ღვთის მიერ მიცემული ბრძანება მიიღო ადამმა, რომელმაც შემდეგ გადასცა იგი თავის ცოლს, მაგრამ მან არ გაიგო ღვთის ხმა, რომელმაც ბრძანება გასცა. ასევე, მისი ეჭვი ეყრდნობა მის ქმარს, როგორცაა: „ გაიგო მან, რაც უთხრა ღმერთმა? »

დაბ.3:2: „ უპასუხა ქალმა გველს: ჩვენ ვჭამთ ბაღის ხეების ნაყოფს “.

როგორც ჩანს, მტკიცებულებები ეშმაკის სიტყვებს ადასტურებს; ის მსჯელობს და ჭკვიანურად საუბრობს. „ ქალ “ პირველ შეცდომას უშვებს მოლპარაკე „ გველზე “ რეაგირებით; რაც არ არის ნორმალური. უპირველეს ყოვლისა, ის ამართლებს ღვთის სიკეთეს, რომელმაც მათმისცა შესაძლებლობა ეჭამათ ყველ ხე, გარდა აკრძალულისა.

და ბ.3:3: „ ხოლო რაც შეეხება ხის ნაყოფს, რომელიც ბაღის შუაშია, ღმერთმა თქვა: არჭამოთმისგან და არ შეეხოთმას, რომ არ მოკვდეთ“.

ადა მის მიერ ღვთიური ბრძანების გზავნილს გადმოცემა ჩნდება ფრაზაში „ რომ არ მოკვდეთ“. ეს არ არის ღმერთის მიერ ნათქვამი ზუსტი სიტყვები, რადგან მან უთხრა ადამს: " იმ დღეს, როცა შეჭამ, მოკვდები ". ღვთაებრივი სიტყვების შესუსტება წაახალსებს ცოდვის მოხმარებას. „შიშის“ მიზეზით ღმერთისადმი მორჩილების გამართლებით „ ქალო“ ეშმაკს სთავაზობს ამ „ შიშის“ და დასტურების შესაძლებლობას, რომელიც მისი აზრით არ არის გამართლებული.

და ბ.3:4: „ უთხრა გველმა ქალს: არ მოკვდეთ; »

და მთავარი მატყუარა ვლნდება ამ განცხადებაში, რომელიც ეწინააღმდეგება ღვთის სიტყვებს: " არ მოკვდები".

და ბ.3:5: „ მაგრამ ღმერთმა იცის, რომ იმ დღეს, როცა შეჭამო, თვალები გაგეხილება და ღმერთებივით იქნებით სიკეთისა და ბოროტების მცოდნე“.

მან ახლ უნდა გაამართლოს ღმერთის მიერ მიცემული ბრძანება, რომელსაც ის მიაწერს ბოროტ და ეგოისტურ აზრს: ღმერთს სურს შენი შენახვა სიმცირეში და არასრულფასოვნებაში. მას ეგოისტურად სურს ხელო შეგიშალოთ, რომ მისნაირი გახდეთ. ის სიკეთისა და ბოროტების ცოდნას წარმოაჩენს, როგორც უპირატესობას, რომელიც ღმერთს მხოლოდ თავისთვის სურს. მაგრამ თუ სიკეთის შეცნობაში არის უპირატესობა, სად არის უპირატესობა ბოროტების შეცნობაში? სიკეთე და ბოროტება აბსოლუტური საპირისპიროა, როგორცაა დღე და ღამე, სინათლე და სიბნელე და ღვთისთვის ცოდნა მოიცავს გამოცდილებას ან მოქმედებას. სინამდვილეში, ღმერთმა უკვე მისცა ადამიანს სიკეთისა და ბოროტების ინტელექტუალური ცოდნა, და უშვა ბაღის ხეები და აკრძალა ის, რაც წარმოადგენს „კეთილსა და ბოროტს“; რადგან ის არის ეშმაკის სიმბოლური გამოსახულება, რომელიც კონკრეტულად განიცდიდა თანმიმდევრულად, „ სიკეთეს“, შემდეგ „ ბოროტებას“ თავისი შემოქმედის წინააღმდეგ აჯანყებით.

და ბ.3:6: „ ქალმა დაინახა, რომ ხე კარგი იყო საჭმელად და სასიამოვნო სანახავად და ძვირფასი იყო გონების გასახსნელად; აიღო მისი ნაყოფი და

შეჭამა; მანაც მისცა ქმარს, რომელიც მასთან იყო და მან შეჭამა“.

გველსგან წამოსულ სიტყვებს თავისი ეფექტი აქვს, ეჭვი ქრება და ქალი უფრო და უფრო რწმუნდება, რომ გველმა სიმართლე უთხრა. ნაყოფი მისთვის კარგი და ვიზუალურად სასიამოვნო ჩანს, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, მას მიაჩნია " *ძვირფასი ინტელექტის გასახსნელად*". ეშმაკი სასურველ შედეგს იღებს, მან ახლხან მოიყვანა თავისი მემბრანა და მოკიდებულების მიმდევარი. და აკრძალული ხილს ჭამითის თავადხდება ბოროტების შეცნობის ხე. სიყვარულთა დსავსე ცოლს მიმართ, რომელთანაც არ არის მზად დაეთანხმოს განცალკევებას, ადამი ურჩევნია გაიზიაროს თავისი დამღუპველი ბედი, რადგან იცის, რომ ღმერთი გამოიყენებს მის მოკვდავ სანქციას. და აკრძალული ხილს რიგრიგობით ჭამა, ეს არის მთელი წყვილი, რომელიც განიცდის ეშმაკის ტირანულ ბატონობას. მიუხედავად ამისა, კარადოქსულია, რომ ეს ვნებიანი სიყვარული არის იმის გამოსახულებით, რასაც ქრისტე განიცდის მისი რჩეულისთვის, ის ასევე თანახმაა მოკვდეს მისთვის. ასევე, ღმერთს შეუძლია ადამის გაგება.

და ბ.3:7: „თვალუბი აეხილ თორივეს და იცოდნენ, რომ შიშველუბი იყვნენ, ლეღვის ფოთლუბი რომ შეკერეს და სარტყლუბი გაუკეთეს“.

ამ მომენტში, როდესაც ცოდვა განხორციელდა ადამიანთა წყვილმა, დაიწყო ღმერთის მიერ დაგეგმილი 6000 წლის ათვლ. პირველ რიგში, მათი ცნობიერება გარდაიქმნება ღმერთის მიერ. თვალუბი, რომლებიც პასუხისმგებელი იყვნენ ნაყოფის " *მხედველობისთვის სასიამოვნო* " სურვილზე, საგნების ახალ განსჯის მსხვერპლი არიან. და მოსალოდნელი და სასურველი უპირატესობა მიწისა და იქცევა, რადგან ისინი „სირცხვილს“ *გრძნობენ* თავიანთი სიშიშვლეს გამო, რომელიც მანამდე პრობლემას არ უქმნიდა არც მათ და არც ღმერთს. აღმოჩენილი ფიზიკური სიშიშველი იყო სულიერი სიშიშვლეს მხოლოდ ხორციელი ასპექტი, რომელშიც აღმოჩნდნენ ურჩი წყვილი. ამ სულიერმა სიშიშველმა წაართვა მათ ღვთაებრივი სამართლიანობა და სიკვდილს სანქცია შემოვიდა მათში, ასე რომ მათი სიშიშვლეს აღმოჩენა ღვთის მიერ მოცემულ სიკვდილს პირველ შედეგი იყო. ამრიგად, სიკვდილი ბოროტების გამოცდილი ცოდნის შედეგი იყო; რასაც პავლე გვასწავლს რომ.6:23-ში ნათქვამით: „*რადგან*

ცოდვის საზღაური სიკვდილია“. სიშიშვლს დასაფარად მემამბოხე მეუღლეებმა მიმართეს ადამიანურ ინიციატივას, რომელც შედეგობდა ლუღვის ფოთლების კერვისგან, რათა გაეკეთებინათ ქამრები. ეს ქმედება სულიერადასახავს ადამიანის თვითგამართლების მცდელობას. „ქამარი“ გახდება „ჭეშმარიტების“ სიმბოლო ეფეს.6:14-ში. ამრიგად, ადამის მიერ „ლუღვის ფოთლებისგან“ დაშაღებული „ქამარი“ ოპოზიციაშია, სიმბოლოა იმ სიცრუისა, რომლის მიღმაც ცოდვილ თავს აფარებს თავის დასამშვიდებლად.

დაბ.3:8: „მაშინ მოისმინეს იაკვებ ღმერთის ხმა, რომელც საღამოსკენ მიდიოდა ბაღში, და კაცი და მისი ცოლი დაიმაღეს იაკვებ ღმერთის წინაშე, ბაღის ხეებს შორის“.

ვინც თირკმელებსა და გულს ეძებს, იცის რა მოხდა ახლხან და რაც შეესაბამება მის გადარჩენის პროექტს. ეს მხოლოდ პირველ ნაბიჯია, რომელც ეშმაკს მისცემს ადგილს, რათა გამოავლნოს თავისი აზრები და თავისი ბოროტი ბუნება. მაგრამ ის უნდა შეხვდეს მამაკაცს, რადგან მას ბევრი რამ აქვს სათქმელ. ახლადამიანი არ ჩქარობს ღმერთს, თავის მამას, მის შემოქმედს, რომლისგანაც ახლ მხოლოდ გაქცევას ცდილობს, იმდენადეშინია მისი საყვედურის მოსმენის. დასად დაიმალო ამ ბაღში ღვთის მზერა? ისევ დაჯერება, რომ „ბაღის ხეებს“ შეუძლია მისი სახიდან დამალვა, მოწმობს იმ ფსიქიკურ მდგომარეობაზე, რომელშიც ჩავარდა ადამიანს შემდეგ, რაც ცოდვილ გახდა.

დაბ.3:9: „მაგრამ უფაღმა ღმერთმა დაუძახა კაცს და უთხრა: სადხარ?“

ღმერთმა მშვენივრად იცის სად იმალება ადამი, მაგრამ სვამს კითხვას: „სად ხარ?“ » და ხმარების ხელ გაუწოდეს და დაწაშა ულს აღიარებისკენ მიაპყროს.

დაბ.3:10: „და მან თქვა: მე გავიგონე შენი ხმა ბაღში და შემეშინდა, რადგან შიშველ ვიყავი და დავიმაღე“.

ადამის პასუხი თავისთავად არის მისი დაუმორჩილებლობის აღიარება და ღმერთი გამოიყენებს მის სიტყვებს ცოდვის გამოცდილების წარმოჩენის გზაზე.

დაბ.3:11: „და თქვა იაკვებ ღმერთმა: ვინ გითხრა, რომ შიშველ ხარ? ჭამე იმ ხისგან, რომლის ჭამაც აგიკრძალე?“

ღმერთს სურს ადამისგან გამოაცხადოს თავისი და ნაშაულოს აღიარება. გამოქვითვიდან გამოკლებამდე ის ამთავრებს ნათლდ სვამს მას კითხვას: " *იქამე იმ ხისგან, რომლის ჭამა აკკრძალუ?* " .

და ბ.3:12: „ *კაცმა თქვა: ღუდაკაცმა, რომელიც შენ და მიყენე, ხიდან მომცა და ვჭამე* “ .

მართალია, ადამის პასუხი არ არის დიდებული. ის საკუთარ თავში ატარებს ეშმაკის ნიშანს და აღარ იცის როგორ უპასუხოს დიანან არა, მაგრამ სატანის მსგავსად, ის პასუხობს შემოვლთი გზით, რათა უბრალოდ არ აღიაროს საკუთარი და უზარმაზარი და ნაშაულო. ის მიდის იქამდე, რომ შეახსენებს ღმერთს გამოცდილებაში თავისი წვლელსთვის, რადგან მან მას ცოლო მისცა, პირველი დამნაშავე, რომელიც საკუთარ თავზე ფიქრობს. სიუჟეტის საუკეთესო ნაწილი ის არის, რომ ყველფერი მართალია და ღმერთმა არ იცის ამის შესახებ, რადგან ცოდვა აუცილებელი იყო მის პროექტში. მაგრამ სადაც ის ცდება, ის არის, რომ ქალს მაგალითის მიბაძვით მან აჩვენა მისი უპირატესობა ღვთის საზიანოდ და ეს იყო მისი ყველზე დიდი ბრალი. იმიტომ, რომ თავიდანვე ღმერთის მოთხოვნა იყო, გიყვარდეს ყველფერზე და ყველფერზე მეტად.

და ბ.3:13: „ *და უთხრა უფალმა ღმერთმა ქალს: რატომ გააკეთე ეს? ქალმა უპასუხა: გველმა მომატყუა და შევჭამე* “ .

ადამის შემდეგ დიდი მსაჯული მიუბრუნდება მამაკაცის მიერ ბრალდებულ ქალს და ისევ ქალს პასუხი შეესაბამება ფაქტების რეალობას: „ *გველმა შემაცდუნა და მე შევჭამე* “ . ასე რომ, მან ნება დართო, რომ აცდუნა და ეს მისი მოკვდავი ბრალია .

და ბ.3:14: „ *და უთხრა უფალმა ღმერთმა გველს: რადგან ეს გააკეთე, და წყევლოლო იქნები ყველ პირუტყვზე და მინდვრის ყველ ცხოველზე, შენი სიცოცხლის დღეებში* “ .

გველს “ არ ეკითხება, რატომ მოიქცა ეს, რადგან ღმერთმა იცის, რომ მას სატანის, ეშმაკის საშუალებით იყენებდა. ბედი, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს " *გველს* ", რეალურად ეხება თავად ეშმაკს. „ *გველსთვის* “ განაცხადი მყისიერი იყო, მაგრამ ეშმაკისთვის ეს მხოლოდ წინასწარმეტყველება იყო, რომელიც შესრულდებოდა იესო ქრისტეს ცოდვასა და სიკვდილზე გამარჯვების შემდეგ. Rev.12:9-ის თანახმად, ამ განაცხადის პირველი ფორმა იყო მისი

განდევნა ცათა სასუფეველდან, ისევე როგორც ბოროტი ანგელოზები მისი ბანაკიდან. ისინი გადააგდეს დედამიწაზე, რომელსაც ისინი არასოდეს მიატოვებენ სიკვდილმდე და ათასი წლის განმავლობაში, იზოლირებული მიტოვებულ დედამიწაზე, სატანა დაცოცავს მტვერში, რომელიც მიესალმა მის გამო დაღუპულებს და თავის უფლებას, რომლთაც მან არასწორად გამოიყენა იგი. ღმერთის დაწყევლლ დედამიწაზე ისინი გველებით იქცევიან, როგორც შეშინებულები, ასევე ფრთხილები, რადგან დამარცხეს იესო ქრისტე და გაიქცნენ იმ კაცს, რომელიც მათი მტერი გახდა. ისინი ზიანს აყენებენ თავიანთი ციური სხეულების უხილვობაში ჩაფლულად მიანებს, მათ ერთმანეთის წინააღმდეგ შეჯიბრებით.

დაბ.3:15: „*დავაყენებ მტრობას შენსა და დედაკაცს შორის, შენს თესლსა და მის თესლს შორის: ის შენს თავს დაგიჭეჭავს, შენ კი ქუსლს ჩაუჭეჭყავ*“.

„გველზე“ გამოყენებული ეს წინადადება ადასტურებს განცდილ და დაკვირვებულ რეალობას. მისი გამოყენება ეშმაკზე უფრო დახვეწილია. მტრობა მის მხარესა და კაცობრიობას შორის დადასტურებულია და აღიარებულია. „*დედაკაცის შთამომავალი, რომელიც თავის თავს დაამტვრევს*“ იქნება ქრისტესა და მისი ერთგული რჩეული. ის საბოლოოდ გაანადგურებს მას, მაგრამ მანამდე დემონებს ექნებათ მუდმივი შესაძლებლობა „*დაჭრიან ქუსლს*“ „*ქალს*“, თავად ქრისტეს რჩეულს, პირველრიგში, ამ „*ქუსლთ*“ გამოსახული. რადგან „*ქუსლთ*“ არის ადამიანის სხეულს საყრდენი წერტილი, ისევე როგორც „*კვარცხლბეკი*“ არის ქვა, რომელზეც აგებულია ღვთის სულიერი ტაძარი.

დაბ.3:16: „*უთხრა ქალს: გაგიძლიერებ მშობიარობის ტკივილს, ტკივილებით გააჩენ შვილებს და შენი სურვილი იქნება შენი ქმარი, მაგრამ ის იქნება შენზე ბატონობა*“.

გარდაცვალებამდე ქალს მოუწევს „*დატანჯვა ორსულობისას*“; ის „*ტკივილით დაიბადება*“, ყველფერი სიტყვასიტყვით შესრულებულია და აღინიშნა. მაგრამ აქ კიდევ ერთხელუნდა აღინიშნოს გამოსახულების წინასწარმეტყველური მნიშვნელობა. იოანეს 16:21-სა და გამოცხ. 12:2-ში „*ქალ მშობიარობის ტკივილებში*“ განასახიერებს ქრისტეს ეკლესიას რომის იმპერიულ და შემდეგ პაპურ დევნაში ქრისტეიანული ეპოქის დროს.

დაბ.3:17: „ და უთხრა იმ კაცს: იმის გამო, რომ დაემორჩილე შენი ცოლს ხმას და შეჭამე იმ ხისგან, რომელიც მე გიბრძანე, არ შეჭამო. შენს გამო მიწა და წყევლოლი იქნება. შრომით თქვენ მიიღებთ მისგან თქვენს საზრდოს თქვენი ცხოვრების მთელი დღეების განმავლობაში.“

ა და მიაწინა და ბრუნების შემდეგ ღმერთი წარუდგენს მას მისი მდგომარეობის ნამდვილი აღწერას, რომლის დაშლაც სამარცხვინოდ ცდილობდა. მისი დანაშაული სრულია და ადამიანს ევალება აღმოაჩინოს, რომ მის გათავისუფლებამდე, მისი სიკვდილს წინ უსწრებს წყევლს, რომელიც ზოგიერთს სიკვდილს სიცოცხლეს ამჯობინებს. მიწის წყევლს საშინელებაა და ადამიანს რთულგზაზე ისწავლავს.

დაბ.3:18: „ ეკალსა და ეკალს მოგცემს და მინდვრის ბაღს ხს შეჭამ“.

გაქრა ედემის ბაღის მარტივი კულტივაცია, მას ჩაანაცვლეს განუწყვეტელი ბრძოლა ბაღის, „ დეროების, ეკლების“ და სარეველების წინააღმდეგ, რომლებიც მრავლდებიან დედამიწის ნიადაგზე. მით უმეტეს, რომ ნიადაგის ეს წყევლს დააჩქარებს კაცობრიობის სიკვდილს, რადგან მეცნიერული „პროგრესით“ ადამიანი უკანასკნელ დღეებში მოიწამლება თავს, თავისი მოსავლს ნიადაგში ქიმიური შხამის ჩასმით, სარეველებისა და მწერების მავნებლების აღმოსაფხვრელად. უხვი და ადვილი დამისაწვდომი საკვები აღარ იქნება ბაღის მიღმა, საიდანაც განდევნიან მას, ისევე როგორც მის საყვარელ ღმერთს.

დაბ.3:19: „ სახის ოფლით შეჭამ კურსს, სანამ არ დაბრუნდები იმ მიწაზე, საიდანაც ხარ აღებული; რადგან მტვერი ხარ და მტვერს და უბრუნდები“.

ეს ბედი, რომელიც ადამიანზე მოდის, ამართლებს იმ ფორმას, რომლითაც ღმერთმა გამოავლინა თავისი ქმნილება და მისი ფორმირება ზუსტად, „ დედამიწის მტვერისგან“. ადამიანი თავისი და ჩვენი ხარჯებით იგებს, რისგან შედგება ღმერთის მიერ გამოწვეული სიკვდილი. მოდით აღვნიშნოთ, რომ მკვდარი სხვა არაფერია თუ არა „ მტვერი“ და რომ ამ „ მტვერის“ მიღმა არ რჩება ცოცხალი სული, რომელიც გამოდის ამ მკვდარი სხეულიდან. Eccl.9 და სხვა ციტატები ადასტურებს ამ მოკვდავის სტატუსს.

დაბ.3:20: „ ადამმა დაარქვა თავის ცოლს ევა, რადგან ის იყო ყველ ცოცხალს დედა“.

აქ კიდევ ერთხელ ადამიანი აღნიშნავს თავის ბატონობას „ ქალს“ სახელს „ ევას“ ან „ცხოვრების“

მინიჭებით ; სახელო, რომელიც გამართლებულია, როგორც კაცობრიობის ისტორიის ძირითადი რეალობა. ჩვენ ყველანი შორეულ შთამომავლები ვართ, დაბადებულნი ვეგას, ადამის მაცდური ცოლისგან, რომლის მეშვეობითაც სიკვდილს წყევლს გადაეცა და იქნება იესოქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე 2030 წლის გაზაფხულს დასაწყისში.

დაბ.3:21: „*იაჰვეჰ ღმერთმა გაუკეთა ადამსა და მის ცოლს ტყავის სამოსი და შემოსვა ისინი.*“

ღმერთს არ ავიწყდება, რომ მიწიერი მეუღლეების ცოდვა იყო მისი გადარჩენის პროექტის ნაწილი, რომელიც ახლს აჩვენებს ფორმას. ცოდვის შემდეგ, ღვთიური პატიება ხელმისაწვდომი ხდება ქრისტეს სახელოთ, რომელსაც რომაელი ჯარისკაცები სწირავენ და ჯვარს აცვევენ. ამ ქმედებაში, უდანაშაულო არსება, თავისუფალი ყოველგვარი ცოდვისგან, დათანხმდება სიკვდილს, რათა გამოისყიდოს, მათ ნაცვლად, თავისი ერთადერთი ერთგული რჩეულის ცოდვებისთვის. თავიდანვე უდანაშაულო ცხოველებს ღმერთი კლვდა, რათა მათი „ტყავი“ დაეფარა ადამისა და ეგას სიშიშველს. ამ ქმედებაში, ის ცვლის ადამიანის მიერ წარმოსახულ „სამართლიანობას“ იმიტომ, რასაც მისი გადარჩენის გეგმა მას რწმენით ანიჭებს. ადამიანის მიერ წარმოსახული „სამართლიანობა“ მხოლოდ მატყუარა სიცრუე იყო და მის ნაცვლად ღმერთი მათ ანიჭებს „სამოსელს“, სიმბოლოს „მისი ჭეშმარიტი სამართლიანობისა“, „მისი ჭეშმარიტების სარტყელს“, რომელიც დაფუძნებულია ქრისტეს ნებაყოფლობით მსხვერპლზე და თავისი სიცოცხლის შეთავაზება მათთვის, ვისაც ერთგულს დუყვარს იგი.

დაბ.3:22: „*იაჰვეჰ ღმერთმა თქვა: აჰა, ადამიანი გახდა როგორც ჩვენგანი, სიკეთისა და ბოროტების შეცნობისთვის. მოდი, ახლს ხელო შევუშალოთ მას, აიღოს სიცოცხლის ხე, ჭამოს და მარადიულად იცხოვროს.*“

მაიკლში ღმერთი მიმართავს თავის კეთილანგელოზებს, რომლებიც დედამიწაზე ახლხან მომხდარი დრამის მოწმენი არიან. მან უთხრა მათ: „*აჰა, ადამიანი დაემსგავსა ერთერთ ჩვენგანს სიკეთისა და ბოროტის შეცნობისთვის.*“ სიკვდილმდე ერთი დღით ადრე იესო ქრისტე იგივე გამოთქმას გამოიყენებს იუდას მიმართ, მოლაღტეს, რომელიც უნდა გადაეცა იგი რელოგიურ ებრაელებს, შემდეგ რომაელებს ჯვარზე ჯვარზე აცვეთ, ეს იოანეს 6:70-ში: „*იესომ მიუგო მათ: იყო თუ არა . მე არ აგირჩიეთ*

თქვენ, თორმეტმა? და ერთი თქვენგანი დემონია!". "ჩვენ" ამ ლექსში ხდება "შენ" განსხვავებული კონტექსტის გამო, მაგრამ ღმერთის მიდგომა იგივეა. ფრაზა „ერთი ჩვენგანი“ ეხება სატანას, რომელსაც ჯერ კიდევ აქვს თავის უფალო წვდომა და მოძრაობა ღვთის ზეციურ სასუფეველში მიწიერი შემოქმედების დასაწყისში შექმნილ ყველ ანგელოზს შორის.

იმის აუცილებლობა, რომ ადამიანს არ ეჭამა „სიცოცხლს ხისგან“ იყო ჭეშმარიტების მოთხოვნა, რა ზეციერს მოვიდა და მოწმება რომაელო პრეფექტის პონტიუს პილტესადმი მიმართულ სიტყვებში. „სიცოცხლს ხე“ იყო ქრისტეს გამომსყიდველს გამოსახულება და მისი ჭამა ნიშნავდა მისი სწავლებითა და მთელი სულიერი პიროვნებით გამოკვებას, მის შემცველად და პირად მხსნელად აღებას. ეს იყო ერთადერთი პირობა, რომელსაც შეეძლო ამ „სიცოცხლს ხის“ მოხმარების გამართლება. სიცოცხლს ძალ იყო არა ხეში, არამედ მასში, რომლის სიმბოლოც ხე იყო: ქრისტე. გარდა ამისა, ამ ხემ განაპირობა მარადიული სიცოცხლე და თავდაპირველი ცოდვის შემდეგ ეს მარადიული სიცოცხლე სამუდამოდ დაიკარგა ღმერთის საბოლოო დაბრუნებამდე ქრისტესა და მიქაელში. „სიცოცხლს ხე“ და სხვა ხეები შეიძლება გაქრეს, ისევე როგორც ღვთის ბაღი.

და ბ.3:23: „და განდევნა იგი უფალმა ღმერთმა ედემის ბაღიდან, რათა დაემუშავებინა მიწა, საიდანაც იყო აღებული“.

შემოქმედს რჩება მხოლოდ საოცარი ბაღიდან განდევნა ადამიანთა წყვილი, რომლებიც პირველი ადამიანი ჩამოყალიბებულნი (სიტყვა, რომელიც ახასიათებს ადამიანურ სახეობას: წითელი = სანგვინი), უღირსები გამოავლენეს თავიანთი ურჩობით. ბაღის გარეთ კი მისთვის მტკიცუნეული ცხოვრება, ფიზიკურად და სულიერად დასუსტებულ სხეულში დაიწყება. მძიმე და მემამბოხე ქვეყანაში დაბრუნება შეახსენებს ადამიანებს მათ „მტვრის“ წარმოშობას.

და ბ.3:24: „ასე განდევნა მან ადამი; და დააყენა ედემის ბაღის აღმოსავლეთით ქერუბიმები, რომლებიც ცეცხლოვან მახვილს აქნევენ სიცოცხლს ხის გზის დასაცავად“.

ადამი აღარ არის ის, ვინც იცავს ბაღს, არამედ ანგელოზები ხელს უშლიან მას მასში შესვლაში. ბაღი საბოლოოდ გაქრება წარღვნამდე ცოტა ხნით ადრე,

რომელიც მოხდა 1656 წელს ევასა და ადამის ცოდვის შემდეგ.

ამ ლექსში ჩვენ გვაქვს სასარგებლო განმარტება ედემის ბაღის ადგილმდებარეობის დასადგენად. მფარველი ანგელოზები მოთავსებულა „*ბაღის აღმოსავლეთით*“, რაც თავისთავად არის იმ ადგილს დასავლეთით, სადაც ადამი და ევა გადადიან. ამ თავის დასაწყისში წარმოდგენილ სავარაუდო ტერიტორია შეესაბამება ამ განმარტებას: ადამი და ევა უკან იხევენ არარატი მთის სამხრეთით მიწაზე და აკრძალულ ბაღი მდებარეობს თურქეთის „უხვ წყლებში“ ვანის ტბის მახლობლად. მათი პოზიციის დასავლეთით.

და ბ ა დ ე ბ ა 4

სიკვდილთგანშორება

ეს მე-4 თავი საშუალებას მოგვცემს უკეთ გავიგოთ, რატომ იყო აუცილებელი ღმერთისთვის შესთავაზოს სატანასა და მის მემკვიდრეებს საჩვენებელი ლბორატორია, რომელიც ავლენს მათ ბოროტებას.

სამოთხეში ბოროტებას ჰქონდა საზღვარი, რადგან ზეციურ არსებებს არ ჰქონდათ ერთმანეთის მოკვლას ძალა; რადგან ისინი ყველს წამიერად უკვდავები იყვნენ. ამრიგად, ამ ვითარებამ ღმერთს არ მისცა საშუალება გამოეჩინა ბოროტებისა და სისასტიკის მაღალი დონე, რაც მის მტრებს შეეძლოთ. ამიტომ დედამიწა შეიქმნა იმ მიზნით, რომ დაუშვას სიკვდილი მისი ყველზე სასტიკი ფორმებით, რაც სატანის მსგავსი არსების გონებას შეუძლია წარმოიდგინოს.

ეს თავი 4, რომელიც მოქცეულია ამ რიცხვის 4-ის სიმბოლური მნიშვნელობის ქვეშ, რომელიც არის უნივერსალურობა, მაშასადამე, გამოიწვევს ხმელეთის კაცობრიობის პირველ სიკვდილს გარემოებებს; სიკვდილი არის მისი განსაკუთრებული და უნიკალური უნივერსალური ხასიათი ღვთის მიერ შექმნილ ყველ ქმნილებას შორის. ადამისა და ევას ცოდვის შემდეგ, მიწიერი ცხოვრება იყო „*სანახაობა ქვეყნიერებისა და ანგელოზებისთვის*“, როგორც ნათქვამია 1 კორ.4:9-ში,

შთაგონებული და ერთგული მოწმე პავლე, ყოფილ სავლუ ტარსუსი, პირველი დავალებული მღევნელი. ქრისტეს ეკლესია.

დაბ.4:1: „*ადამი იცნობდა ევას თავის ცოლს; და ორს ულდა და შვა კაენი და თქვა: მე შევქმენი კაცი იაჰვეს და ხმარებით.*“

ამ მუხლში ღმერთი გვიჩვენებს იმას, თუ რა მნიშვნელობას ანიჭებს ზმნას „*იცოდა*“ და ეს პუნქტი სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია რწმენით გამართლების პრინციპში, როგორც ეს წერია იოანეს 17:3-ში: „*ახლს მარადიულ სიცოცხლეს, რომ გიცნობენ. ერთადერთი ჭეშმარიტი ღმერთი და ის, ვინც თქვენ გამოგ ზავნეთ, იესო ქრისტე*“. ღმერთის შეცნობა ნიშნავს მასთან სასიყვარულო ურთიერთობას, ამ შემთხვევაში სულიერი, მაგრამ ადამისა და ევას შემთხვევაში ხორციელი. ისევ პირველი წყვილს ამ მოდელს მიხედვით, ამ ხორციელ სიყვარულს გან „ზავში“ დაიბადა; ასევე, „ზავში“ ასევე უნდა დაიბადოს ღმერთთან ჩვენს სულიერ სიყვარულით ურთიერთობაში. ეს ახალ დაბადება ღმერთის ნამდვილი „*შემეცნების*“ გამოვლენა გამოცხ.12:2-5-ში: „*და იყო ორს ულდა და დადა და მშობიარობისა და მშობიარობის ტკივილების დროს. ... მან გააჩინა ვაჟი, რომელიც უნდა განაგებდეს ყველ ერს რკინის კვერთხით და მისი შვილი ღმერთთან და მის ტახტთან მიიწია*“. ღვთისგან დაბადებულმა შვილმა უნდა განაახლოს მისი მამის ხასიათი, მაგრამ ეს ასე არ იყო კაცთაგან დაბადებულ პირველ ვაჟის შემთხვევაში.

სახელი კაენი ნიშნავს შეძენას. ეს სახელი მისთვის ხორციელ და მიწიერ ბედს უწინასწარმეტყველებს, სულიერი ადამიანის საპირისპიროს, როგორც მისი უმცროსი ძმა აბელი იქნება.

მოდით აღვნიშნოთ, რომ კაცობრიობის ისტორიის ამ დასაწყისში, დედა, რომელიც მშობიარობას უკავშირებს ღმერთს ამ დაბადებასთან, რადგან მან იცის, რომ ამ ახალ ცხოვრების შექმნა დიდი შემოქმედი ღმერთის იაჰვეჰს მიერ აღსრულებული სასწაულის შედეგია. ჩვენს ბოლო დღეებში ეს აღარ არის ანიშვიათად ხდება.

დაბ.4:2: „*მან კვლავ შვა მისი ძმა აბელი. აბელი მწყემსი იყო, კაენი კი გუთანი*“.

აბელი ნიშნავს სუნთქვას. კაენზე მეტად, ზავში აბელი წარმოადგენილია როგორც ადამის ასლი,

პირველ, ვინც ღვთისგან ფილტვების სუნთქვა მიიღო. ფაქტობრივად, მისი სიკვდილთ, მოკლულ მძიმს მიერ, ის წარმოადგენს იესო ქრისტეს, ღვთის ჭეშმარიტი ძის, რჩეულთა მხსნელს, რომლებსაც ის თავისი სისხლთგამოისყიდის.

ორი ძმის პროფესია ადასტურებს მათ საპირისპირო ბუნებას. ქრისტეს მსგავსად, „აბელ მწყემსი იყო“ და როგორც მიწიერი მატერიალისტი ურწმუნო, „კაენი იყო გუთანო“. კაცობრიობის ისტორიის ეს პირველი შვილები აცხადებენ ღვთის მიერ წინასწარმეტყველებულბედს. და ისინი მოდიან, რათა მიაწოდონ დეტალური მისი გადარჩენის პროექტის შესახებ.

დაბ.4:3: „გარკვეული დროის შემდეგ კაენმა შესწირა იეჰოვას დედა მიწის ნაყოფი;»

კაენმა იცის, რომ ღმერთი არსებობს და იმის დასაწახად, რომ მას სურს პატივისცემას, ის მას „მიწის ნაყოფის შესაწირავად“ აქცევს, ანუ ის, რაც მისმა საქმიანობამ გამოიღო. ამ როლში ის იღებს ებრაელ, ქრისტიანი ან მუსლიმი რელიგიური ხალხის იმიჯს, რომლებიც ხაზს უსვამენ თავიანთ კარგ საქმეებს ისე, რომ არ იზრუნონ იმაზე, რომ იცოდნენ და გაიგონ, რას უყვარს და რას მოეწონება ღმერთი მათგან. საჩუქრებს მხოლოდ მაშინ აქვს მნიშვნელობა, თუ ისინი აფასებენ მათ მიმღებს.

დაბ.4:4: „და აბელმა თავის მხრივ გახად იგი თავისი ფარის პირმშო და მათი მსუქანი. იაკვებ და დები თა დშეხედა აბელს და მის შესაწირავს;»

აბელ თავის ძმას ჰზამავს და მწყემსის პროფესიის გამო ღმერთს შესაწირავს „თავის პირმშოსა და მათი მსუქანისაგან“. ეს სასიამოვნოა ღმერთისთვის, რადგან ის ამ „პირმშობის“ მსხვერპლმეწირვაში ხედავს იესო ქრისტეში საკუთარი მსხვერპლის მოსალოდნელ და წინასწარმეტყველებულსურათს. გამოცხადების 1:5-ში ვკითხულობთ: „... და იესო ქრისტესგან, ერთგული მოწმისა, მკვდრეთი პირმშოსა და დედა მიწის მეფეთა მთავრისგან! ვისაც გვიყვარს, ვინც თავისი სისხლთ გვიხსნა ჩვენი ცოდვებისგან ...“. ღმერთი თავის გადარჩენის პროექტს აბელს შეთავაზებაში ხედავს და მხოლოდმას სიამოვნებს.

დაბ.4:5: „მაგრამ მან არ შეხედა კაენს და მის შესაწირავს. კაენი ძალთან გაბრაზდა და სახე დაეცა.»

აბელს შეთავაზებასთან შედარებით, ლოგიკურია, რომ ღმერთი ნაკლებად დაინტერესებულ

კაენის შეთავაზებით, რომელიც ისევე ლოგიკურად შეიძლება მხოლოდ იმედაცრუებულ და დამწუხრებულ იყოს. „სახე და ბღვერილია“, მაგრამ აღვნიშნოთ, რომ გაღიზიანება იწვევს „ძალან გაღიზიანებას“ და ეს არ არის ნორმალური, რადგან ეს რეაქცია იმედაცრუებულ სიამაყის ნაყოფია. გაღიზიანება და სიამაყე მალე უფრო სერიოზულ ნაყოფს გამოიღებს: მისი ძმის აბელს მკვლელობა, მისი ეჭვიანობის საგანი.

და ბ.4:6: „და უთხრა უფალმა კაენს: რატომ ხარ გაბრაზებული და რატომ გაქვს სახე ჩამოშლილი?“

მხოლოდ ღმერთმა იცის აბელს შეთავაზების უპირატესობის მიზეზი. კაენს შეუძლია მხოლოდ ღმერთის რეაქცია უსამართლოდ მიიჩნიოს, მაგრამ გაბრაზების ნაცვლად, ღმერთს უნდა ევედრებოდეს, რომ ნება მისცეს გაიგოს ამ აშკარად უსამართლო არჩევანის მიზეზი. ღმერთს აქვს სრული ცოდნა კაენის ბუნების შესახებ, რომელიც გაუცნობიერებლდ თამაშობს მისთვის მათეს ბოროტი მსახურის როლს. 24:48-49: „მაგრამ თუ ის ბოროტი მსახურია, ის ამბობს საკუთარ თავში: ჩემი ბატონი აყოვნებს მოსვლას, თუ ის იწყებს თანამგზავრების ცემას, თუ მთვრალებთან ერთად ჭამს და სვამს...“. ღმერთი სვამს მას კითხვას, რომელზეც მან მშვენივრად იცის პასუხი, მაგრამ ისევე ამითაძლევს კაენს შესაძლებლობას გაუზიაროს მას თავისი ტანჯვის მიზეზი. ეს კითხვები კაენს პასუხგაუცემელო და რჩება, ამიტომ ღმერთი აფრთხილებს მას ბოროტების შესახებ, რომელიც მას დაეუფლება.

და ბ.4:7: „რა თქმა უნდა, თუ კარგად მოიქცევი, სახეს ამაღლებ, და თუ ბოროტებას აკეთებ, ცოდვა კართან დევს და მისი სურვილები შენთვისაა, შენ კი ბატონობ მასზე.“

მას შემდეგ, რაც ევამ და ადამმა შეჭამეს და ეშმაკის სტატუსი მიიღეს „სიკეთის და ბოროტების შეცნობით“, ის კვლავ ჩნდება, რათა უბიძგოს კაენს მოკლას თავისი ძმა აბელი. ორი არჩევანი, „სიკეთე და ბოროტი“, მის წინაშეა; „კარგი“ მიიყვანს მას გადადგომამდე და ღვთის არჩევანზე, თუნდაც ის არ ესმოდეს. მაგრამ „ბოროტის“ არჩევა აიძულებს მას შესცოდოს ღმერთს და დაარღვევს მეექვსე მცნებას: „არ ჩაიღინო მკვლელობა“; და არა, „არ მოკლ“ , როგორც ეს მთარგმნელებმა წარმოადგინეს. ღვთის მცნება გმობს და ნაშაულს და არა და მნაშავეების მკვლელობას, რომელიც მან კანონიერი გახადა მისი

ბრძანებით და ამ შემთხვევაში, იესო ქრისტეს მოსვლამ არაფერი შეცვალა ღვთის ამ სამართლიან განაჩენში.

ყურადღება მიაქციეთ, თუ რა ფორმით აღძრავს ღმერთი „ ცოდვას “, თითქოს ქალზე ლპარაკობს, რომლის მიხედვითაც მან უთხრა ევას დაბაღება 3:16-ში: „ *თქვენი სურვილები იქნება თქვენი ქმრის მიმართ მაგრამ ის იქნება თქვენზე ბატონობა.* “. ღმერთისთვის „ ცოდვის “ ცდუნება ჰგავს ქალს ცდუნებას, რომელსაც სურს აცდუნოს თავისი ქმარი და მან არ უნდა დაუშვას, რომ იყოს მისი ან მისი „ *გაბატონება* “. *ამგვარად ღმერთმა კაცს უბრძანა, არ დაუშვას თავი ქალს მიერ წარმოადგენილ „ ცოდვით “ აცდუნება .*

და ბ.4:8: „ *მაგრამ კაენი ელპარაკა თავის ძმას აბელს; მაგრამ მიწოდორში რომ იყვნენ, კაენი დაცა თავის ძმას აბელს და მოკლ .* »

მიუხედავად ამ ღვთაებრივი გაფრთხილებისა, კაენის ბუნება თავის ნაყოფს გამოიღებს. აბელთან სიტყვის გაცვლს შემდეგ, კაენი, სულიერი მკვლელო თავიდანვე, როგორც მისი სულიერი მამა, ეშმაკი, „ *და ისროლ თავის ძმას აბელს და მოკლ იგი* “. ეს გამოცდილება წინასწარმეტყველებს კაცობრიობის ბედს, სადაც ძმა მოკლავს ძმას, ხშირად საერო ან რელიგიური ეჭვიანობის გამო სამყაროს აღსასრულს მდე .

და ბ.4:9: „ *უთხრა უფალმა კაენს: სად არის შენი ძმა აბელი? მან უპასუხა: არ ვიცი; ჩემი ძმის მცველი ვარ?* »

როგორც უთხრა ადამს, რომელიც ემალებოდა მას: „ *სად ხარ? უთხრა ღმერთმა კაენს: სად არის შენი ძმა აბელი?* “, ყოველთვის მისცეს საშუალება, აღიაროს თავისი დანაშაული. მაგრამ სულელურად, რადგან არ შეუძლია იგნორირება, რომ ღმერთმა იცის, რომ მოკლ, თავხედურად პასუხობს „ *არ ვიცი* “ და წარმოუდგენელი ამპარტავნობით, თავის მხრივ ღმერთს სვამს კითხვას: „ *მე ვარ ჩემი ძმის მცველი?* »

და ბ.4:10: „ *და თქვა ღმერთმა: რა ჩაიდინე? შენი ძმის სისხლს ხმა მიწიდან მეძახის* “

ღმერთი პასუხობს მას, რაც ნიშნავს: შენ არ ხარ მისი მცველი, რადგან შენ ხარ მისი მკვლელო. ღმერთმა კარგად იცის, რაც ჩაიდინა და მას ნახატით წარუდგენს: „ *შენი ძმის სისხლს ხმა მიწიწავს ჩემკენ* “. ეს ფერწერული ფორმულა, რომელიც დაღვრილ სისხლს ამლავს ხმას, რომელიც დაღაღებს ღმერთის მიმართ, გამოყენებული იქნება Apo.6-ში „მე-5 ბეჭედი

„ , მოწამეთა მახილს აღძვრისთვის, რომელიც მოკვდავს რომაული პაპის დევნა კათოლიკური რელიგიის: აპო. 6:9-10: „ როცა მან მეხუთე ბეჭედი გახსნა, სამსხვერპლს ქვეშ დავინახე ღვთის სიტყვისა და მათ მიერ მიცემული მოწმობის გამო დახოცილთა სულები. ისინი ხმამაღლ ტიროდნენ და ამბობდნენ: როდემდე აყოვნებთ წმიდაო და ჭეშმარიტო მოძღვარო, განკითხვა და ჩვენი სისხლის შურისძიება დე და მიწაზე მცხოვრებთათვის? “. ამრიგად, უსამართლოდ დაღვრილ სისხლად მნაშავეების მიმართ შურისძიებას მოითხოვს. ეს კანონიერი შურისძიება მოვა, მაგრამ ეს არის ის, რასაც ღმერთი იტოვებს მხოლოდ თავისთვის. ის აცხადებს რჯულ32:35-ში: „ ჩემია შურისძიება და შურისძიება, როცა მათი ვეხი და ბრკოლდება! რადგან მოახლოვდა მათი განჭირვის დღე და რაც ელოდებათა და აყოვნებს “. ესა .61:2-ში, „ მაღლის წელთან ერთად “ „ შურისძიების დღე “ არის მესიის იესო ქრისტეს პროგრამაში: „... მან გამომგზავნა... მაღლის წელიწადის გამოსაცხადებლად იაჰვე და ჩვენი ღმერთის შურისძიების დღე ; ნუგეშისცემას ყველს გაჭირვებულს ; ...“. ვერავინ მიხვდა, რომ ამ „ მაღლის წელს “ „ გამოცემა “ „ შურისძიების დღეს “ უნდა გამოეყო 2000 წლთ.

ამრიგად, მიცვალებულებს შეუძლიათ მხოლოდ დადაბებენ ღვთის ხსოვნას, რომლის მეხსიერებაც შეუზღუდავია .

კაენის მიერ ჩადენილი დანაშაული სამართლიან სასჯელს იმსახურებს .

დაბ.4:11: „ ახლ დაწყევლო იქნები მიწამ, რომელმაც პირი გააღო შენი ხელოდან შენი ძმის სისხლს მისაღებად .»

კაენი დაწყევლო იქნება მიწიდან და არ მოკლავს . ამ ღვთაებრივი შემწყნარებლობის გასამართლებლად უნდა ვაღიაროთ, რომ ამ პირველ დანაშაულს არ ჰქონია პრეცედენტი . კაენმა არ იცოდა , რას ნიშნავდა მოკვლ და ეს იყო ბრაზი, რომელმაც დააბრმავა ყოველგვარი მსჯელობა , რამაც იგი საბედისწერო სისასტიკემდე მიიყვანა . ახლ , როცა მისი ძმა გარდაიცვალ , კაცობრიობა ვეღარ იტყვის , რომ არ იცოდა რა არის სიკვდილი . შემდეგ ძალში შევა ღვთის მიერ დადგენილი კანონი გამოსვლ ში 21:12: „ ვინც სასიკვდილოდ ურტყამს ადამიანს, ისჯება სიკვდილოთ“.

ამ მუხლში ასევე მოცემულია ეს გამოთქმა : „ დე და მიწა, რომელმაც გააღო პირი შენი ძმის სისხლს

მისაღებად“. ღმერთი ახასიათებს დედამიწას იმით, რომ ამლევს მას პირს, რომელიც შთანთქავს მასზე დაღვრილსისხლს. შემდეგ ეს პირი ელპარაკება მას დაახსენებს მოკვდავსაქციელს, რომელმაც შებიწწა იგი. ეს გამოსახულება იქნება აღებულო რჯულის 26:10-ში: „**დედამიწამ გააღო პირი და შთანთქა ისინი კორახთან ერთად როცა მოკვდნენ შეკრებილები და ცეცხლმა შთანთქა ორას ორმოცდაათი კაცი: ისინი ემსახურებოდნენ გამაფრთხილებელხალხს.**“ შემდეგ ეს იქნება გამოცხადებაში 12:16: „**და დაეხმარა დედამიწა ქალს, მიწამ გააღო პირი და შთანთქა მდინარე, რომელიც დრაკონმა ამოაგდო პირიდან**“.

„**მდინარე**“ სიმბოლოა ფრანგული კათოლიკური მონარქიული ლოგებისა, რომელთა სპეციალურად შექმნილი „დრაკონების“ სამხედრო კორპუსი დევნიდა ერთგულ პროტესტანტებს და დევნიდა მათ ქვეყნის მთებში. ამ ლექსს ორმაგი მნიშვნელობა აქვს: პროტესტანტულ შეიარაღებულ წინააღმდეგობა, შემდეგ სისხლიანი საფრანგეთის რევოლუცია. ორივე შემთხვევაში გამოთქმა „**დედამიწამ გააღო პირი**“ მას გამოსახავს, როგორც მიესალმება უამრავი ადამიანის სისხლს.

დაბ.4:12: „**როცა მიწას დაამუშავებ, ის აღარ მოგცემს თავის სიმდიდრეს. დედამიწაზე მოხეტიალე და მოხეტიალე იქნები.**»

კაენის სასჯელ შემოიფარგლება მხოლოდმიწით, რომელიც მან პირველმა შებიწწა მასზე ადამიანის სისხლს დაღვრით; რომ ადამიანი, რომელიც თავდაპირველად ღვთის ხატად შეიქმნა. ცოდვის შემდეგ ისინარჩუნებს თავის თვისებებს ღვთისგან, მაგრამ აღარ ფლობს მის სრულყოფილ სიწმინდეს. ადამიანის საქმიანობა მირითადად მიწის დამუშავებით საკვების წარმოებას შეადგენდა. ამიტომ კაენს მოუწევს კვების სხვაგზების პოვნა.

დაბ.4:13: „**კაენმა უთხრა იაკვეჰს: ჩემი სასჯელი ძალთან დიდია ასატანად**“.

რაც ნიშნავს: ამ პირობებში ჯობია თავი მოვიკლ.

დაბ.4:14: „**აჰა, შენ გამაგდე ამ მიწიდან დღეს; მე დავიმალეები შენს სახეს, ვიქნები მოხეტიალე და მოხეტიალე დედამიწაზე და ვინც მიპოვის, მომკლავს**“.

აქ ის ახლ ძალთან ლპარაკობს და თავის მდგომარეობას სასიკვდილოგანაჩენადაჯამებს.

დაბ.4:15: „**უთხრა მას უფალმა: თუ ვინმე მოკლავდა კაენს, კაენს შვიდჯერ შურს იძიებდნენ. და დაუსვა**

უფაღმა ნიშანი კაენს, რათა ვინც იპოვავ, არ მოკლ
იგი“.

გადაწყვეტილი იყო დაეტოვებინა კაენის
სიცოცხლე უკვე ნანახი მიზეზების გამო, ღმერთმა
უთხრა მას, რომ მისი სიკვდილი გადაიხდებოდა, "
შურისძიება", "შვილჯერ". შემდეგ ის ახსენებს "
ნიშანს", რომელიც დაიცავს მას. ამ ზომით, ღმერთი
წინასწარმეტყველებს რიცხვის „შვიდის“ სიმბოლურ
მნიშვნელობას, რომელიც მიუთითებს შაბათს და
დასვენების განწმენდას, რომელიც კვირების ბოლოს
წინასწარმეტყველებია, სრულშესრულებას იპოვის
მისი გადარჩენის პროექტის მეშვიდე ათასწლეულში.
შაბათი შემოქმედი ღმერთის კუთვნილების ნიშანი
იქნება ეზეკ.20:14-20. ხოლო ეზეკ.9-ში „ნიშანი“ ედება
მათ, ვინც ღმერთს ეკუთვნის, რათა არ დაიღუპოს
ღვთაებრივი სასჯელს ჟამს. და ბოლოს, დაცულ
განცალკევების ამ პრინციპის დასადასტურებლად, 7-
ში „ნიშანი“, „ცოცხალ ღმერთის ბეჭედი“ მოდის
ღვთის მსახურების „შუბლზე დალუქად“ და ეს „
ბეჭედი და ნიშანი“ არის მისი მეშვიდე დღის შაბათი.

და ბ.4:16: „მაშინ წავიდა კაენი იაკვებს პირიდან
და დაკვიდრდა ნოდის ქვეყანაში, ედემის
აღმოსავლეთით“.

უკვე ედემის აღმოსავლეთით იყო, რომ ადამი და
ევა დაიხიეს ღვთის ბაღიდან განდევნის შემდეგ. ეს
მიწა აქ იღებს სახელს Nod, რაც ნიშნავს: ტანჯვას.
ამგვარად, კაენის ცხოვრება გამორჩეული იქნება
გონებრივი და ფიზიკური ტანჯვით, რადგან ღვთის
პირისგან შორს უარყოფა კვალს ტოვებს კაენის
გულშიც კი, რომელიც თქვა მე-13 მუხლში, მისი შიშით:
„და მაღულო ვიქნები შენგან შორს“. სახე“.

და ბ.4:17: „კაენმა იცნობდა თავის ცოლს;
და ორს ულდა და გააჩინა ენოქი. შემდეგ ააშენა
ქალქი და დარქვა ქალქს თავისი ვაჟის ენოქი“.

კაენი გახდება იმ ქალქის მოსახლეობის
პატრიარქი, რომელსაც იგი ანიჭებს თავისი პირველი
ვაჟის სახელს: ენოქი, რაც ნიშნავს: წამოწყება,
დავალება, ვარჯიში და ნივთის გამოყენება. ეს
სახელი აჯამებს ყველგან, რასაც ეს ზმნები
წარმოადგენენ და ის მიზანშეწონილია, რადგან
კაენი და მისი შთამომავლები აყალიბებენ
საზოგადოებას ღმერთის გარეშე, რომელიც
გაგრძელებს სამყაროს აღსასრულმდე.

და ბ.4:18: „ენოქმა შვა ირადი, ირადმა შვა
მეხუჯაელო, მეხუჯაეღმა შვა მეთუშაელო და
მეტუშაეღმა შვა ლმექ.“

ეს მოკლე გენეალოგია განზრახ ჩერდება პერსონაჟზე სახელდ ლმექზე, რომლის ზუსტი მნიშვნელობა უცნობია, მაგრამ სიტყვა ამ ძირიდან ეხება ინსტრუქციებს, როგორცაა სახელ ენოქი და ასევე ძალ უფლების ცნება.

დაბ.4:19: „*ლმექმა მოიყვანა ორი ცოლი: ერთს ერქვა ადა, მეორეს კი ზილ.*»

ამ ლმექში ვპოულობთ ღმერთთან განშორების პირველ ნიშანს, რომლის მიხედვითაც „*კაცი მიატოვებს მამას და დედას, რათა ცოლს მიეერთოს და ორივენი ერთ ხორცად იქცნენ*“ (იხ. დაბ.2:24). მაგრამ ლმექში კაცი ორ ქალს ეკიდება და სამივე გახდება ერთი ხორცი. ცხადია, ღმერთთან განშორება სრულა.

დაბ.4:20: „*ადა მშვა ჯაბალო: ის იყო კარვებში და ფარებში მცხოვრებთა მამა.*“

ჯაბალო მომთაბარე მწყემსების პატრიარქია, როგორც ზოგიერთი არაბული ხალხი დღესაც.

დაბ.4:21: „*მისი ძმის სახელ იყო იუბალო; ის იყო ყველ არფაზე და ღვეზე ზღე დაკვრის მამა.*»

ჯუბალო იყო ყველ მუსიკოსის პატრიარქი, რომლებსაც მნიშვნელოვანი ადგილი უჭირავთ უღვთო ცივილიზაციებში, დღესაც, სადაც კულტურა, ცოდნა და ხელოვანი არის ჩვენი თანამედროვე საზოგადოებების საფუძველი.

დაბ.4:22: „*ზილ მთავის მხრივ აიღო თუბალკაენი, რომელიც ამზადებდა სპილენძისა და რკინის ყველ ინსტრუმენტს. თუბალკაენის და იყონაამა.*»

ეს ლექსი ეწინააღმდეგება ისტორიკოსების ოფიციალურ სწავლებებს, რომლებიც თვლიან ბრინჯაოს ხანას რკინის ხანამდე. სინამდვილეში, ღმერთის თანახმად, პირველმა ადამიანებმა იცოდნენ რკინის გაყალბება და, შესაძლოა, თავად ადამიდან მოყოლებული, რადგან ტექსტში არ არის ნათქვამი თუბალკაენის შესახებ, რომ ის იყო რკინის მჭედელთა მამა. მაგრამ ეს გამოვლენილი დეტალები ისე მოგვეცა, რომ გავიგოთ, რომ ცივილიზაცია არსებობდა პირველ ადამიანებიდან. მათი უღმერთო კულტურები არანაკლებ დახვეწილი იყო ვიდრე ჩვენი დღევანდელი.

დაბ.4:23: „*უთხრა ლმექმა თავის ცოლებს: ადა და ზილ, მოუსმინეთ ჩემს ხმას! ლმექის ქალბო, ისმინეთ ჩემი სიტყვა! ჭრილობისთვის კაცი მოვკალო, სისხლჩაქცევისთვის კი ახალგაზრდა.*»

ლმექი ტრაზახობს თავის ორ ცოლს, რომ მოკლე კაცი, რაც მას ტკივილს აყენებს ღვთის განკითხვისას. მაგრამ ამპარტავნობით და

დაცინვით დასძენს, რომ მან ასევე მოკლახალა ზრდა, რაც აუარესებს მის საქმეს ღვთისგანსჯაში და რაც მას ნამდვილ „მკვლელ“ აქცევს, რომელიც განმეორებით და მნაშავეა.

დაბ.4:24: „კაენის შურისძიება შვიდჯერ იქნება, ხოლო ლმექს სამოცდაჩვიდმეტჯერ.“

შემდეგ ის დასცინის იმ ღმობიერებას, რომელიც ღმერთმა გამოიჩინა კაენის მიმართ. ვინაიდან კაცის მოკვლას შემდეგ კაენის სიკვდილს „შვიდჯერ“ უნდა ეძია შური, კაცისა და ჭაბუკის მოკვლას შემდეგ ლმექს ღმერთი „სამოცდაცხრამეტჯერ“ იძიებს. ჩვენ ვერ წარმოვიდგენთ ასეთ საზიზღარ კომენტარებს. და ღმერთს სურდა ეჩვენებინა კაცობრიობისთვის, რომ მეორე თაობის მისმა პირველმა წარმომადგენლებმა, კაენმა მეშვიდემდე, ლმექმა, მიაღწიეს უღვთობის უმაღლეს დონეს. და ეს არის მისგან განშორების შედეგის დემონსტრირება.

დაბ.4:25: „ა და მიჯერკიდევ იცნობდა თავის ცოლს; და შეეძინა ვაჟი და დაარქვა მას სეტი, რადგან თქვა: ღმერთმა მომცა სხვა შთამომავალი აბელის ნაცვლად რომელიც კაენმა მოკლა.“

სახელი სეტი, რომელიც ებრაულს და წარმოითქმის „ჩეთ“, ნიშნავს ადამიანის სხეულის საფუძველს. ზოგი მას თარგმნის როგორც „ექვივალენტი ან რესტიტუცია“, მაგრამ მე ვერ ვიპოვე ამ წინადადების გამართლება ებრაულში. ამიტომ მე ვინარჩუნებ „სხეულის საფუძველს“, რადგან სეტი გახდება ერთგულ საგვარეულოს ფესვი ან ძირითადი საფუძველი, რომელსაც გენ. კაენი, რომელიც ატყუებს მათ, ოპოზიციაში, სახელწოდებით "კაცთა ქალშვილები".

სეთში ღმერთი თესავს და აჩენს ახალ „თესლს“, რომელშიც მეშვიდე შთამომავალი, სხვა ენოქი, მაგალითის სახით არის მოყვანილი დაბ.5:21-დან 24-მდე. მას ჰქონდა სამოთხეში შესვლის პრივილეგია ცოცხალი, სიკვდილს გარეშე, შემდეგ. 365 წელი მიწიერი ცხოვრებით ცხოვრობდა შემოქმედი ღმერთის ერთგულებით. ეს ენოქი კარგად ატარებდა თავის სახელს, რადგან მისი „განათლება“ ღვთის სადიდებლად იყო განსხვავებულ დამისი თანამომადე, ლმექის ძე, კაენის შტოდან. და ორივე, მეამბოხე ლმექ და მართალი ენოქი, მათი საგვარეულოს "მეშვიდე" შთამომავლები იყვნენ.

დაბ.4:26: „სეთსაც შეეძინა ვაჟი და უწოდა ენოში. სწორედ მაშინ დაიწყო ხალხმა იაკვებებს სახელს მოწოდება.»

ენოსხი ნიშნავს: კაცი, მოკვდავი, ბოროტი. ეს სახელი უკავშირდება იმ მომენტს, როდესაც ადამიანებმა დაიწყეს იაკვებებს სახელს მოწოდება. რაც ღმერთს სურს გვითხრას ამ ორი რამის შეერთებით არის ის, რომ ერთგული საგვარეულოს ადამიანმა გააცნობიერა თავისი ბუნების ბოროტება, რომელიც უფრო მეტიც, მოკვდავია. და ამ შეგნებამ აიძულა იგი ეძია თავისი შემოქმედი, რათა პატივი სცეთ მას და ერთგულად ემსახურებოდა მისთვის სასიამოვნო თავგანისცემას.

დაბადება 5

განცალკეება განწმენდის გზით

ამ მე-5 თავში ღმერთმა გააერთიანა შთამომავლობა, რომელიც მისი ერთგული დარჩა. წარმოგიდგინთ მხოლოდ პირველი მუხლების დეტალურ შესწავლას, რომელიც საშუალებას გვაძლევს გავიგოთ ამ ჩამოთვლას მიზეზი, რომელიც მოიცავს ადამსა და ცნობილნოეს შორის პერიოდს.

დაბ.5:1: „ეს არის ადამის შთამომავლს წიგნი. როდესაც ღმერთმა შექმნა ადამიანი, მან შექმნა იგი ღვთის მსგავსებაში.“

ეს ლექსი ადგენს სტანდარტს ციტირებულ მამაკაცთა სახელების სიაში. ყველფერი ემყარება ამ შეხსენებას: "როდესაც ღმერთმა შექმნა ადამიანი, მან შექმნა იგი ღმერთის მსგავსად". ამიტომ უნდა გვესმოდეს, რომ ამ სიაში შესვლასთვის ადამიანს უნდა შეენარჩუნებინა თავისი „ღვთის მსგავსება“. ამრიგად, ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რატომ არ შედის ამ სიაში კაენის მსგავსი სახელები. იმის გამო, რომ საუბარია არა ფიზიკურ მსგავსებაზე, არამედ ხასიათის მსგავსებაზე და მე-4 თავმა ახლხან გვაჩვენა კაენისა და მისი შთამომავლების მსგავსება.

დაბადება 5:2: „შექმნა კაცი და ქალი, აკურთხა ისინი და უწოდა სახელი კაცი, როცა შეიქმნა“.

აქ კიდევ ერთხელ ღვთის კურთხევის შეხსენება კაცისა და ქალს შესახებ ნიშნავს, რომ სახელები,

რომ ლუბიც იქნება მოხსენიებული, ღმერთმა აკურთხა. ღმერთის მიერ მათი შექმნის დაჟინებული მოთხოვნა ხაზს უსვამს იმ მნიშვნელობას, რომ იგი ანიჭებს შემოქმედ ღმერთს დაღიარებას, რომელიც გამოყოფს, ასუფთავებს თავის მსახურებს შაბათის ნიშნით, დაწარჩენს, რომელიც აღინიშნება მეშვიდე დღეს მთელი მათი კვირებიდან. ღვთის კურთხევის შენარჩუნება შაბათის განწმენდით და მისი ხასიათის მსგავსებით არის ის პირობა, რომელსაც ღმერთი მოითხოვს იმისათვის, რომ ადამიანი დაწესდეს „ადამიანის“ წოდების ღირსი. ამ ნაყოფის გარდა, ადამიანი მისი განსჯის მიხედვით ხდება უფრო განვითარებული და განათლებული „ცხოველი“, ვიდრე სხვა სახეობები.

დაბ.5:3: „ადამ, ასოცდათი წლსა, შვა მე მისი სახით, მისი ხატისა მებრ, და უწოდა მას სეთი“.

ადამსა და სეთს შორის აშკარად ორი სახელი აკლავს: კაენის (რომელიც არ არის ერთგული საგვარეულოდან) და აბელს (რომელიც შთამომავლობის გარეშე მოკვდა). ამგვარად ნაჩვენებია კურთხეული შერჩევის სტანდარტი. იგივე ეხება ყველ ნახსენებ სახელს.

დაბ.5:4: „სეთის დაბადების შემდეგ ადამის დღეები იყო რვაასი წელი; და შვა ვაჟები და ასულუბი“.

ის, რაც უნდა გვესმოდეს, არის ის, რომ ადამს „შვა ვაჟები და ასულუბი“, „სეთის“ დაბადებამდე ადამის შემდეგ, მაგრამ მათარ გამოავლენეს არც მამის რწმენა და არც „სეთის“ რწმენა. ისინი შეუერთდნენ „ცხოველ კაცებს“, რომლებიც მოლაღტე და უპატივცემული იყვნენ ცოცხალ ღმერთის მიმართ. ამგვარად, აბელს გარდაცვალების შემდეგ მის მიერ დაბადებულთა შორის, „სეთი“ იყო პირველი, ვინც გამოირჩეოდა თავისი რწმენით და ღმერთის იაჰვესადმი ერთგულებით, რომელმაც შექმნა და შექმნა მისი მიწიერი მამა. მის შემდეგ სხვები, რომლებიც დაჩნდნენ ანონიმურად, შეიძლება მიჰყვეს მის მაგალითს, მაგრამ ისინი ანონიმურები რჩებიან, რადგან ღმერთის მიერ შერჩეული სია აგებულა თითოეული წარმოდგენილი შთამომავლს პირველი ერთგული მამაკაცის მემკვიდრეობაზე. ეს ახსნა გასაგები ხდის ადამისთვის ისედაც მაღალასაკს, „130 წელს“, როცა მისი ვაჟი „სეთი“ დაიბადა. და ეს პრინციპი ვრცელდება გრძელსიაში მოხსენიებულ თითოეულ რჩეულზე, რომელიც ჩერდება ნოეზე, რადგან

მისი სამი ვაჟი: სემი, ქამი და იაფეთი არიქნებიან არჩეული, არიქნებიან მის სულიერ მსგავსებაში.

და ბ.5:5: „*ა და მმა ცხრაას ოცდაათი წელიწადი იცოცხლს; შემდეგ ის გარდაიცვალს.*”

პირდაპირ მივდივარ მეშვიდე რჩეულთან, რომ ლოს სახელა ენოქი; ენოქი, რომ ლოს პერსონაჟი არის ენოქი კაენის მის აბსოლუტური საპირისპირო.

და ბ.5:21: „*ენოქმა სამოცდათხუთმეტი წლისა შვა მეთუშალს*“.

და ბ.5:22: „*მეთუშალს და ბადების შემდეგ ენოქმა ღმერთთან ერთად იარა სამასი წელი; და შვა ვაჟები და ასულუბი*“.

და ბ.5:23: „*ენოქის მთელი დღე იყო სამას სამოცდათხუთმეტი წელი*“.

და ბ.5:24: „*ენოქი ღმერთთან დადიოდა; მაშინ ის აღარიყო, რადგან ღმერთმა წაიყვანა*“.

ღმერთი ენოქის შემთხვევის ამ კონკრეტულ გამონათქვამით გვამცნობს მას: წინა ღმრთველებმა ცთავიანთი „ელა“ აიყვანეს სამოთხეში სიკვდილს გარეშე. მართლაც, ამ ლექსის ფორმულს განსხვავდება ყველ დაწარჩენისგან, რომელიც მთავრდება ადამის სიცოცხლესთან დაკავშირებით, სიტყვებით, „*მაშინ ის მოკვდა*“.

შემდეგი მოდის მეთუშალს, ადამიანი, რომელმაც ყველ ზედიხანს იცოცხლს დეადმიწაზე, 969 წელი; შემდეგ ღვთისგან კურთხეული ამ ხაზის კიდევ ერთი ლმექ.

და ბადება: 5:28: „*ლმექს, ას ოთხმოცდათორმეტი წლისა, შეეძინა ვაჟი*“.

და ბ.5:29: „*და არქვეს თავისი სახელი ნოე და თქვა: ეს გვანუგეშებს ჩვენი და ღლოლობისა და ჩვენი ხელების შრომის გამო, რომელიც მოდის ამ ქვეყნიდან, რომელიც იეჰოვამ დაწყევლს*“.

ამ ლექსის მნიშვნელობის გასაგებად, უნდა იცოდეთ, რომ სახელი ნოე ნიშნავს: დასვენებას. ლმექს, რა თქმა უნდა, ვერ წარმოიდგენდა, რამდენად ახდებოდა მისი სიტყვები, რადგან მან მხოლოდ "დაწყევლო დეადმიწა" დაინახა "ჩვენი და ღლოლობისა და ჩვენი ხელების მტკივნეული მუშაობის კუთხით", - თქვა მან. მაგრამ ნოეს დროს ღმერთი გაანადგურებს მას იმ ადამიანების ბოროტების გამო, რომლებიც მას ატარებს, როგორც დაბაღება ნსაშუალებას მოგვცემს გავიგოთ. თუმცა, ლმექი, ნოეს მამა, რჩეული იყო, რომელმაც თავისი დროის რამდენიმე რჩეულს მსგავსად, უნდა ეწყინა,

რომ ირგვლვ მყოფი ადამიანების ბოროტება იზრდება.

და ბ.5:30: „*ლმექმა იცოცხლ ნოეს შობის შემდეგ ხუთს ოთხმოცდათხუთმეტი წელი; და შვა ვაჟები და ასულები*”

და ბ.5:31: „*ლმექის მთელი დღე იყო შვიდას სამოცდათშვიდი წელი; შემდეგ ის გარდაიცვალა*»

და ბ.5:32: „*ნოემ, ხუთსი წლისა, შვა სემი, ქამი და იაფეთი*“

და ბ ა დ ე ბ ა 6

გ ა ნ ც ა ლ ე ვ ე ბ ა ვ ე რ ხ ე რ ხ დ ე ბ ა

და ბ.6:1: „*როცა ადამიანებმა დაიწყეს გამრავლება დედა მიწის ზურგზე და შეეძინათ მათ ქაღალშვილები,*“

ადრე ნასწავლო გაკვეთილების თანახმად, ეს ადამიანური სიმრავლე არის ცხოველური ნორმა, რომელიც სძულს ღმერთს, რომელსაც აქვს კარგი მიზეზები, რომ უარყოს ისინიც. ადამის აცდუნება მისი მეუღლეს ევას მიერ მთელ კაცობრიობაშია გავრცელებული და ეს ნორმაღურია ხორციელდ: გოგონები აცდუნებენ მამაკაცებს და მათგან იღებენ იმას, რაც სურთ.

და ბ.6:2: „*ღვთის ძეგებმა დაინახეს, რომ კაცთა ასულები მშვენიერები იყვნენ და ცოლ დაიყვანეს ყველ მათგანს, ვინც აირჩიეს*“.

ეს არის სადაც საქმეები რთულდება. **გ ა ნ ც ა ლ ე ვ ე ბ ა** განწმენდილსა და ურწმუნო ურწმუნოებს შორის საბოლოოდ ქრება. აქ განწმენდილი ლოგიკურად „*ღვთის ძეგები*“ ექცევიან „*ადამიანთა ასულთა*“ ან „ცხოველთა“ ადამიანთა ჯგუფის ცდუნებას. ამგვარად, ქორწინების გზით მოკავშირეობა ხდება ღმერთის მიერ სასურველ და ძებნილ **გ ა ნ შ ო რ ე ბ ი ს** დაშლს მიზეზი. სწორედ ამ და უვიწყარმა გამოცდილებამ განაპირობა ის, რომ მოგვიანებით ისრაელს ძეგებს უცხო ქალების ცოლ დაღება აუკრძალა. წყალდიდობა, რომელიც მოჰყვება, აჩვენებს, თუ რამდენად უნდა დიცვან ეს აკრძალვა. ყველ წესიდან არის გამონაკლსები, რადგან ზოგიერთმა ქალმა რუთის მსგავსად ჭეშმარიტი ღმერთი წაიყვანა ებრაელ ქმართან. საშიშროება ის კი არ არის, რომ ქალი უცხოელა, არამედ ის, რომ ის წარმართულ განდგომამდე მიჰყავს „*ღვთის ძეგ*“

მისი წარმოშობის ტრადიციულ წარმართულ რელიგიის მიღების გზით უფრო მეტიც, პირიქითაც აკრძალულია, რადგან ქალ „ღვთის ასული“ სასიკვდილო საფრთხეში აყენებს თავს „კაცთა შვილზე“ „ცხოველებზე“ და ცრუ რელიგიის ქორწინებით, რაც მისთვის კიდევ უფრო საშიშია. რადგან ყოველ „ქალ“ ან „გოგონა“ არის „ქალ“ მხოლოდ დედამიწაზე ცხოვრების განმავლობაში და მათ შორის რჩეულები მიიღებენ კაცების მსგავსად ღვთის ანგელოზების მსგავს ასექსუალურ ციურ სხეულს. მარადისობა არის უნისექსი და იესო ქრისტეს პერსონაჟის გამოსახულება, სრულყოფილ ღვთაებრივი მოდელი.

ქორწინების პრობლემა კვლავ აქტუალურია. რადგან ის, ვინც დაქორწინდება ვინმეზე, რომელიც მისი რელიგიის არარის, მოწმობს საკუთარი რწმენის წინააღმდეგ, იქნება ეს სწორი თუ არასწორი. გარდა ამისა, ეს ქმედება გამოხატავს გულგრილობას რელიგიის და, შესაბამისად, თავად ღმერთის მიმართ. რჩეულს ყველგან ფერზე მეტად ღმერთი უნდა უყვარდეს, რომ არჩევის ღირსი იყოს. თუმცა, უცხოელთან აღიარების მისთვის უსიამოვნოა, არჩეული თანამდებობის პირი, რომელიც ამას დადებს, უღირსი ხდება არჩევისთვის და მისი რწმენა ხდება თავხედური, ილუზია, რომელიც დამთავრდება საშინელო იმედგაცრუებით. რჩება საბოლოო გამოქვითვის გამოტანა. თუ ქორწინება კვლავ აჩენს ამ პრობლემას, ეს იმიტომ ხდება, რომ თანამედროვე ადამიანთა საზოგადოება ისეთივე უზნეო მდგომარეობაშია, როგორც ნოეს დროს. ამრიგად, ეს გზავნილი არის ჩვენი ბოლო დროისთვის, სადაც სიცრუე დომინირებს ადამიანურ გონებაში, რომელიც მთლიანად დახურულია ღვთაებრივი „ჭეშმარიტებისთვის“.

ჩვენი „აღსასრულს დროისთვის“ მისი მნიშვნელობის გამო, ღმერთმა მიზიდავა, განმევიტარებინა ეს ცნობა, რომელიც გამოვლენილი იყო დაბადების წიგნში. იმის გამო, რომ ანტიდილუვიური რჩეულს გამოცდილება შეჯამებულა ბედნიერი „დასაწყისით“ და ტრაგიკული „დასრულებით“ განდგომასა და საზიზღრობაში. თუმცა, ეს გამოცდილება ასევე აჯამებს მისი უკანასკნელი ეკლესიის ინსტიტუციურ ფორმას „მეშვიდე დღის ადვენტისტი“, ოფიციალურად და ისტორიულ დაკურთხა 1863 წელს, მაგრამ სულეერად 1873 წელს, „ფილდელფიაში“, Rev.3:7-ში, მისი „

დასაწყისისთვის “ . . და ” დაღებინა ” იესო ქრისტეს მიერ გამოცხ.3:14-ში, “ ლოდიკეაში ” 1994 წელს, მისი “ დასასრულზე ”, მისი ფორმალისტური სიბილეს გამო და 1995 წელს ეკუმენური მტრის ბანაკთან მისი ალანსის გამო. ამგვარად, ღვთის მოწონება ამ ქრისტიანული რელიგიური ინსტიტუტისთვის არის დაფიქსირებული „დასაწყისითა და დასასრულთ “ . მაგრამ როგორც ებრაელთა შეთანხმება გააგრძელეს იესოს მიერ არჩეულმა თორმეტმა მოციქულმა, ასევე ადვენტიტულსაქმეს ვაგრძელებ მე და ყველ, ვინც იღებს ამ წინასწარმეტყველურ მოწმობას და ამრავლებს რწმენის საქმეებს, რომლებიც თავდაპირველდ ღმერთმა აკურთხა 1843 წლის ადვენტიზმის პიონერებში და 1844. მე და ვაკონკრეტებ, რომ ღმერთმა აკურთხა მათი რწმენის მოტივები და არა მათი წინასწარმეტყველური ინტერპრეტაციების სტანდარტი, რომელიც მოგვიანებით ეჭვქვეშ დადგა. შაბათის პრაქტიკა, რომელიც შესაძლოა გახდეს ფორმალისტური და ტრადიციული, ღვთის სამსჯავროს საცერი აღარ აკურთხებს სხვას, გარდა ჭეშმარიტების სიყვარულსა, რომელიც აღინიშნა მის რჩეულში, „თავდაპირველმდე“ ან ქრისტეს ჭეშმარიტ დიდებულ და ბრუნებამდე, ბოლოს 2030 წლის გაზაფხულზე.

აღუა და ომეგა “ წარმოადგენით, იესო ქრისტე გვიჩვენებს გასაღებს იმ სტრუქტურისა და ასპექტის გასაგებად, რომლითაც ის გვამცნობს მთელ ბიბლიაში, მის „განსჯას“, მას ყოველთვის ეფუძნება. „ დასაწყისის “ და „ დასასრულს “ სიტუაციის დაკვირვებაზე, ცხოვრების, ალანსის ან ეკლესიის მდგომარეობაზე. ეს პრინციპი ჩანს დან.5-ში, სადაც ღმერთის მიერ კედელზე დაწერილი სიტყვები „ დაწმრილო, დაწმრილო “, რასაც მოჰყვება „ აწონილო და გაყოფილო “, წარმოადგენს მეფე ბელშაზარის ცხოვრების „ დასაწყისს “ და მისი „ დასასრულს “ დროს. ამ გზით ღმერთი ადასტურებს, რომ მისი განაჩენი ემყარება განსჯის საგნის მუდმივ კონტროლს. ის იყო მისი დაკვირვების ქვეშ მისი „ დასაწყისიდან “ ან „ აღუა დაწ “ მის „ ბოლომდე “, მის „ ომეგამდე “.

გამოცხადების წიგნში და „ შვიდი ეკლესიისადმი “ მიმართული წერილების თემაში, იგივე პრინციპი აფიქსირებს ყველ და ინტერესებულ „ ეკლესიის “ „ დასაწყისს და დასასრულს “. პირველ რიგში, ჩვენ ვპოულობთ

სამოციქულო ეკლესიას, რომლის დიდებული „დასაწყისი“ იხსენებს „ეფესოს“ მიწოდებულ ცნობაში და რომელშიც მისი „დასასრული“ აყენებს მას ღვთის სულის განდევნის საფრთხის ქვეშ, მისი ნაკლებობის გამო. საბედნიეროდ, 303 წლამდე „სპირნაში“ გადმოცემული ცნობა მოწმობს, რომ ქრისტეს მოწოდება მონაწილეებისკენ გაისმოდა ღვთის სადიდებლად. შემდეგ, რომის პაპის კათოლიკური ეკლესია იწყება "პერგამონში", 538 წელს და მთავრდება "თიატირაში", პროტესტანტული რეფორმაციის დროს, მაგრამ განსაკუთრებით ოფიციალურად პაპი პიუს 6-ის გარდაცვალების დროს, რომელიც ციხეში იყო ვალენსიაში, ჩემს ქალქში. , საფრანგეთში, 1799 წელს. შემდეგ მოდის პროტესტანტული რწმენის შემთხვევა, რომლის მოწონებაც ღმერთის მიერ დროში შეზღუდულია. მისი „დასაწყისი“ მოხსენიებულია „თიატირაში“ და მისი „დასასრული“ გამოვლენდა 1843 წლის „სარდესში“ რომაული რელიგიიდან მემკვიდრეობით მიღებული კვირის პრაქტიკის გამო. იესო არ შეიძლება იყოს უფრო მკაფიო, მისი გზავნილი, "შენ მკვდარი ხარ", არ იწვევს დაბნეულობას. და მესამე ქვეშ „ვილ დე ლუია და ლოდოკა“ ინსტიტუციონალური ადვენტიზმის შემთხვევა, რომელიც ადრე ვნახეთ, ხურავს გზავნილების თემას, რომელიც მიმართულია „შვიდი ეკლესიის“ და იმ ეპოქების დროს, რომლებსაც ისინი განასახიერებენ.

დღეს გაგვიმხილ, თუ როგორ განიკითხა მან უკვე შესრულებული საქმეები და „დასაწყისიდან“, როგორც დაბადება, ღმერთი გვამლევს გასაღებს იმის გასაგებად, თუ როგორ განიხილვს ის ჩვენს დროში არსებულ ფაქტებსა და ეკლესიებს. ამგვარად, ჩვენი შესწავლადან გამოსული „განკითხვა“ ატარებს მისი ღვთაებრიობის სულის „ბეჭედს“.

დაბ.6:3: „მაშინ უფალმა თქვა: ჩემი სული სამუდამოდ არ დაჩეხება ადამიანში, რადგან ადამიანი ხორცია და მისი დღეები იქნება ასოცი წელი.»

ქრისტეს დაბრუნებამდე 10 წელზე ნაკლები ხნის წინ, ეს გზავნილი დღეს გასაოცარ აქტუალობას იძენს. ღმერთის მიერ მოცემული სიციცხლოს სული „არ დაჩეხება ადამიანში მარადიულად რადგან ადამიანი ხორცია და მისი დღეები იქნება ასოციდაცხრა წელი“. სინამდვილეში, ეს არ იყო ის მნიშვნელობა, რაც ღმერთმა მის სიტყვებს მისცა. გესმით ჩემი და გაიგეთ იგი: ღმერთი არ უარს არ იტყვის თავის

ექვესათასწლან პროექტზე რჩეულთა მოწვევისა და არჩევის შესახებ. მისი პრობლემა მდგომარეობს იმ უზარმაზარ სიცოცხლეში, რომელიც მან აჩუქა წინამორბედებს მას შემდეგ, რაც ადამიანთა გარდაცვალებას 930 წლს ასაკში, მის შემდეგ კიდევ ერთი მეტოქე სიცოცხლეს 969 წლმდე. თუ ეს არის 930 წელი ერთგულუბა, ეს ასაკთან და ღმერთისთვისაც კი სასიამოვნოა, მაგრამ თუ ეს არის ამპარტავანი და საზიზღარი ლმეკი, ღმერთის შეფასებით, რომ მისი გაძლება საშუალოდ 120 წელი საკმარისზე მეტი იქნება. ამ ინტერპრეტაციას ისტორიაც ადასტურებს, ვინაიდან წარღვნის დასრულებიდან ჩვენს დროში ადამიანის სიცოცხლს ხანგრძლივობა საშუალოდ 80 წლმდე შემცირდა.

დაბ.6:4: „ გიგანტები იმ დღეებში იყვნენ დედამიწაზე და მას შემდეგ, რაც ღვთის ძეები მივიდნენ ადამიანთა ქალშვილებთან და მათ შეეძინათ შვილები: ესენი არიან ცნობილი გმირები ანტიკურ ხანაში .

მე მომიწია სიზუსტის დამატება " და ასევე " ებრაული ტექსტიდან, რადგან გზავნილს მნიშვნელობა გარდაიქმნება. ღმერთი გვამცნობს, რომ მისი პირველი ხსნარამდელი ქმნილება იყო გიგანტური სტანდარტების მიხედვით, თავადადამი უნდა ყოფილიყო დაახლოებით 4 ან 5 მეტრის სიმაღლეზე. იცვლება და მცირდება დედამიწის ზედაპირის მართვა. ამ " გიგანტების " ერთი ნაბიჯი ღირდა ჩვენს ხუთზე და მას ხუთჯერ მეტი საკვები უნდა მიეღო დედამიწიდან, ვიდრე დღეს ადამიანს. ამიტომ თავდაპირველი მიწა სწრაფად დასახლებულ და დასახლებული იყო მთელმის ზედაპირზე. სიზუსტე " და ასევე " გვასწავლს, რომ " გიგანტების " ეს სტანდარტი არ შეცვლილ განწმენდილთა და უარყოფილთა, " ღვთის ძეთა " და " ადამიანთა ასულთა " აღიარებით. ამიტომ ნოე თავად იყო 4-დან 5 მეტრის სიგრძის გიგანტი, ისევე როგორც მისი შვილები და მათი ცოლები. მოსეს დროს ეს ანტიდილუვიური ნორმები ჯერ კიდევ ქანაანის მიწაზე იყო ნაპოვნი და სწორედ ეს გიგანტები, „ანაკიმები“ აშინებდნენ ქვეყანაში გაგზავნილებრა ელჯაშუმებს.

დაბ.6:5: „ იხილს უფალმა, რომ ადამიანთა ბოროტება დიდი იყო დედამიწაზე და მათი გულს ყოველი ფიქრი ყოველდღიურად მხოლოდ ბოროტებისკენ იყო მიმართული “.

ასეთი დაკვირვება მის გადაწყვეტილებას გასაგებს ხდის. შეგახსენებთ, რომ მან შექმნა

დედამიწა და ადამიანი, რათა გამოეჩინა ეს ბოროტება ჩაფლულ მისი ციური და მიწიერი ქმნილებების ფიქრებში. ამიტომ მიღწეულ იქნა სასურველ დემონსტრაცია, რადგან „*მათი გულს მთელ აზრი ყოველდღე მხოლოდ ბოროტებისკენ იყო მიმართული*“.

დაბადება 6:6: „*იეჰვემ მოინანია, რომ მან შექმნა ადამიანი დედამიწაზე და გულში შეწუხდა*“.

წინასწარი იმის ცოდნა, თუ რა მოხდება, ერთია, მაგრამ მისი განხორციელების გამოცდილება სხვაა. და ბოროტების გაბატონების რეალობის წინაშე, სინანულს, ან უფრო ზუსტად სინანულს ფიქრი შეიძლება მომენტალურად გაჩნდეს ღმერთის გონებაში, იმდენად დიდია მისი ტანჯვა ამ მორალური კატასტროფის წინაშე.

დაბ.6:7: „*და თქვა უფალმა: მოვსპობ მიწის პირიდან კაცს, რომელიც შევექმენი, კაციდან პირუტყვამდე, მცოცავამდე და ცის ფრინველებამდე; რადგან ვნანობ, რომ გავაკეთე ისინი.*“

წარღვნის წინ ღმერთი აღნიშნავს სატანისა და მისი დემონების გამარჯვებას დედამიწაზე და მის მკვიდრებზე. მისთვის განსაცდელ საშინელო იყო, მაგრამ მან მიიღო დემონსტრაცია, რომლის მიღებაც სურდა. რჩება მხოლოდ ცხოვრების პირველი ფორმის განადგურება, რომელშიც ადამიანები ძალან დიდხანს ცოცხლობენ და გიგანტური ზომით ძალან ძლიერები არიან. ადამიანებთან ახლოს მყოფი მიწის ცხოველები, როგორცაა პირუტყვი, ქვეწარმავლები და ცის ფრინველები, სამუდამოდ უნდა გაქრეს მათთან ერთად.

დაბ.6:8: „*მაგრამ ნოემ მაღლი იპოვა იაკვებს თვალში*“.

და ეზეს მიხედვით.14 ის ერთადერთი იყო, ვინც მაღლი ჰპოვა ღვთის წინაშე, მისი შვილები და მათი ცოლები გადარჩენის ღირსნი არიყვნენ.

დაბ.6:9: „*ეს არის ნოეს შთამომავალი. ნოე თავის დროზე მართალი და მართალი კაცი იყო; ნოე ღმერთთან ერთად დადიოდა*“.

იოზის მსგავსად, ნოე განიკითხება ღმერთის მიერ „*სამართლანი და მართალი*“: და როგორც მართალი ენოქი მის წინაშე, ღმერთი მას მიაწერს მას „*სეირნობას*“ მასთან.

დაბ.6:10: „*ნოეს შეეძინა სამი ვაჟი: სემი, ქამი და იაფეთი*“.

500 წლის დაბადებიდან 5:22-ის თანახმად, *ნოეს შეეძინა სამი ვაჟი: სემი, ქამი და იაფეთი*. ეს

ვაჟები გაიზრდებიან, კაცები გახდებიან და ცოლები აიყვანენ. ამიტომ ნოეს დაეხმარებიან და დაეხმარებიან მისი ვაჟები, როცა კიდობანის აშენება მოუწევს. მათი დაბადებამდე დაწარღვნამდე 100 წელს გავა. ეს ადასტურებს, რომ მე-3 მუხლს „120 წელ“ არ ეხება იმ დროს, რაც მას მიეცა მშენებლობის დასასრულს.

დაბ.6:11: „*დედა მიწა გახრწნილ იყო ღვთის წინაშე, დედა მიწა სავსე იყო ძალღობით*“.

კორუფცია სულ ცარარის ძალღობრივი, მაგრამ როდესაც ძალღობა ახასიათებს და ახასიათებს მას, მოსიყვარულე ღმერთის ტანჯვა ხდება ძლიერი და აუტანელი. ეს ძალღობა, რომელმაც პიკს მიაღწია, იმ ტიპისაა, რომელთაც ლმეჯი დაიკვეხნიდა დაბ.4:23-ში: „*მე მოვკალ კაცი ჩემი ჭრილობისთვის და ახალა ზრდა კაცი ჩემი სისხლჩაქცევისთვის*“.

დაბ.6:12: „*და შეხედა ღმერთმა დედა მიწას და, აჰა, გაფუჭებული იყო; რადგან ყველს ხორციელმა გააფუჭა თავისი გზა დედა მიწაზე*“.

10 წელზე ნაკლებ დროში ღმერთი კვლავ შეხედავს დედა მიწას და იპოვის მას იმავე მდგომარეობაში, როგორც წარღვნის დროს, „*ყოველს ხორციელს გაფუჭებდა თავისი გზა*“. მაგრამ თქვენ უნდა გესმოდეთ, რას გულისხმობს ღმერთი, როდესაც ის საუბრობს კორუფციაზე. რადგან თუ ამ სიტყვის მითითება ადამიანურია, პასუხები ისეთივე მრავალრიცხოვანია, როგორც მოსაზრებები ამ თემაზე. შემოქმედ ღმერთთან პასუხი მარტივი და ზუსტია. ის კორუფციას უწოდებს ყველს იმ გარყვნილებას, რომელსაც მამაკაცი და ქალი მოაქვს მის მიერ დადგენილ წესრიგსა და წესებში: კორუფციაში მამაკაცი აღარ იღებს თავის, როგორც მამაკაცის, არც ქალს როლს, როგორც ქალს როლს. მაგალითია ლმეჯის, ბიგამისტის, კაენის შთამომავალს შემთხვევა, რადგან ღვთაებრივი ნორმა ეუბნება მას: „*კაცი მიატოვებს მამას და დედას, რათა ცოლს მიეკრას*“. მათი სხეულის სტრუქტურის გარეგნობა ავლენს ქალსა და მამაკაცის როლებს. მაგრამ უკეთ რომ გავიგოთ ადამისთვის „*დახმარების*“ როლი, ქრისტეს ეკლესიის სიმბოლური გამოსახულება გვამღვს პასუხს. რა „*დახმარება*“ შეუძლია ეკლესიას ქრისტეს? მისი როლი მდგომარეობს იმაში, რომ გაზარდოს გადარჩენილთა რიცხვი და დათანხმდეს ტანჯვას მისთვის. იგივეა ადამისთვის მიცემული ქალი. მოკლებულია ადამის კუნთოვან ძალს, მისი

როლი არის შვილების გაჩენა და აღზრდა, სანამ ისინი თავის მხრივ არ იპოვიან ოჯახს და ამგვარად დედამიწა დასახლება, ღმერთის ბრძანების თანახმად, დაბადება 1:28-ში: „და აკურთხა ისინი ღმერთმა . და უთხრა მათ ღმერთმა: **ინაყოფიერეთ და გამრავლდით აავსეთ დედამიწა და დაიმორჩილეთ იგი**; და მეუფე ზღვის თევზებზე, ცის ფრინველებზე და ყველ ცოცხალ არსებაზე, რომელიც მოძრაობს დედამიწაზე .“ თავის გარყვნილებაში თანამედროვე ცხოვრებამ ზურგი აქცია ამ ნორმას. კონცენტრირებულმა ურბანულმა ცხოვრებამ და სამრეწველო დასაქმებამ ერთად შექმნა ფულის მუდმივად მზარდი საჭიროება. ამან აიძულა ქალბი მიატოვონ თავიანთი დედაბის როლი და ემუშავათ ქარხნებში ან მაღაზიებში. ცუდად აღზრდილები, ბავშვები გახდნენ კაპრიზული და მომთხონი და იღებენ ძალდობის ნაყოფს 2021 წელს და ისინი სრულად ემთხვევა იმ აღწერას, რომელიც პავლემ ტიმოთეს მისცა 2 ტიმოთ.3:1-დან 9-მდე. მოგიწოდებთ, დრო და უთმოთ კითხვას. მთელ ყურადღების გამო, ისინი იმსახურებენ, მთლიანად, ორი ეპისტოლე, რომელიც მან მიმართავს ტიმოთეს, რათა ამ წერილებში აღმოაჩინოს ღმერთის მიერ დაწესებული სტანდარტები, თავიდანვე, იმის ცოდნა, რომ ის არ იცვლება და არ შეიცვლება მის დაბრუნებამდე. სადიდებლად 2030 წლის გაზაფხულზე .

და ბ.6:13: „**უთხრა ღმერთმა ნოეს: ყოველ ხორციელს აღსასრული მე გადავწყვიტე; რადგან მათ აავსეს დედამიწა ძალდობით; აჰა, მე გავანადგურებ მათ დედამიწასთან ერთად.**“

ბოროტების შეუქცევად დამყარებით, დედამიწის მკვიდრთა განადგურება რჩება ერთადერთი, რისი გაკეთებაც ღმერთს შეუძლია. ღმერთი თავის ერთადერთ მიწიერ მეგობარს აცნობს თავის საშინელ პროექტს, რადგან მისი გადაწყვეტილება მიღებულია და საბოლოოდ გადაწყვეტილია. ჩვენ უნდა აღვნიშნოთ განსაკუთრებული ბედი, რომელიც ღმერთი ანიჭებს ენოქს, ერთადერთს, ვინც მარადისობაში შედის სიკვდილის გარეშე, და ნოეს, ერთადერთ ადამიანს, რომელიც იმსახურებს გადარჩენის დამლუპველ წარღვნას. რადგან მის სიტყვებში ღმერთი ამბობს: „**მათაქვთ...**“ და „**მე გავანადგურებ მათ**“. იმის გამო, რომ ის ერთგული დარჩა, ნოეს არ შეეხო ღვთის გადაწყვეტილება .

დაბ.6:14: „გააკეთე შენთვის კიდობანი რბილი ხის; ამ კიდობანს საკნებში მოაწყობ და შიგნიდან და გარედან მოედანზე დაფარავ“.

ნოე უნდა გადარჩეს და არა მარტო ის, რადგან ღმერთს სურს, რომ მისი ქმნილების სიცოცხლე გაგრძელდეს მისი პროექტის შერჩევის 6000 წლს ბოლომდე. წყალდიდობის დროს შერჩეული სიცოცხლს შესანარჩუნებლად, მცურავი კიდობანი უნდა აშენდეს. ღმერთი თავის მითითებებს აძლევს ნოეს. იგი გამოიყენებს წყალგამძლე რბილ ხეს და თაღი წყალგაუმტარი გახდება ფიჭვის ან ნამცვის ფისის საფარით. ის ააშენებს უჯრედებს ისე, რომ თითოეული სახეობა იცხოვროს ცალცალკე, რათა თავიდან აიცილოს სტრესული დაპირისპირება ბორტზე მყოფი ცხოველებისთვის. კიდობანში ყოფნა მთელი წელი გაგრძელდება, მაგრამ საქმეს ღმერთი ხელმძღვანელობს, რომ ღოსთვისაც შეუძლებელი არაფერია.

დაბ.6:15: „ასე გააკეთებ მას: კიდობანი იქნება სამასი წყრთა სიგრძისა, ორმოცდაათი წყრთა სიგანისა და ოცდაათი წყრთა სიმაღლისა“.

თუ "კუბიტი" გიგანტის იყო, ის შეიძლება ხუთჯერ აღემატებოდეს ებრაელებს, რაც დაახლოებით 55 სმ იყო. ღმერთმა გამოავლინა ეს ზომები ებრაელებისა და მოსემ ცნობილ სტანდარტში, რომლებმაც მიიღეს ეს ინფორმაცია ღვთისგან. ამიტომ აშენებული თაღი იყო 165 მ სიგრძით 27,5 მ სიგანით და 16,5 მ სიმაღლით. ამიტომ მართკუთხა ყუთის ფორმის თაღი შთამბეჭდავი ზომის იყო, მაგრამ ის აშენდა მამაკაცების მიერ, რომელთა ზომაც დაკავშირებული იყო მას. იმის გამო, რომ მისი სიმაღლის მიხედვით, ჩვენ ვპოულობთ სამ სართულს, დაახლოებით ხუთი მეტრიანი მამაკაცებისთვის, რომლებიც თავად იზომებოდნენ სიმაღლეში 4-დან 5 მ-მდე.

დაბ.6:16: „გააკეთე კიდობანს სარკმელი, რომელიც ზედა წყრად უნდა შეამცირო; კიდობანის მხარეს დააღა კარი; და შენ ააშენებ ქვედა სართულს, მეორეს და მესამეს.“

ამ აღწერის მიხედვით კიდობანის ერთადერთი „კარი“ კიდობანის გვერდით პირველი სართულს დონეზე იყო განთავსებული. კიდობანი მთლიანად დაკეტილი იყო, ხოლო მესამე დონის სახურავის ქვემოთ, 55 სმ სიმაღლისა და სიგანის ერთი სარკმელი წარღვნის დასრულებამდე უნდა ყოფილიყო დახურული, დაბ.8:6-ის მიხედვით. კიდობანის მცხოვრებნი მთელი

წყალდიდობის მანძილზე სიბნელეში და ნავთობის ლმპრების ხელოვნურ შუქში ცხოვრობდნენ.

და ბ.6:17: „ და მოვიყვან წყლების წარღვნას დედა მიწაზე, რათა განანადგურო ყოველ ხორცი, რომელსაც აქვს სიცოცხლის სუნთქვა ცის ქვეშ; ყველ ფერი დედა მიწაზე და ილუპება.“

ღმერთს სურს ამ განადგურებით დატოვოს გამაფრთხილებელი გზავნილი ადამიანებისთვის, რომლებიც კვლავ დასახლებიან დედა მიწაზე წარღვნის შემდეგ და იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე ღვთაებრივი პროექტის 6000 წლის ბოლოს. მთელი ცხოვრება გაქრება თავისი ანტიდილუვიური ნორმით. რადგან წარღვნის შემდეგ ღმერთი თანდათან შეამცირებს ცოცხალ არსებებს, ადამიანებსა და ცხოველებს, აფრიკული პიგმეების ზომამდე.

და ბ.6:18: „ მაგრამ მე დავდებ შენთან შეთანხმებას; კიდობანში შეხვალ შენ და შენი ვაჟები, შენი ცოლი და შენი ვაჟების ცოლები შენთან ერთად.“

მომავალწარღვნას რვა გადარჩა, მაგრამ შვიდი მათგანი განსაკუთრებულ სარგებელს იღებს ნოეს განსაკუთრებულ და ინდივიდუალური კურთხევით. მტკიცებულება ჩანს ეზ.14:19-20-ში, სადაც ღმერთი ამბობს: „ ან თუ გამოვგზავნი ჭირს ამ მიწაზე და ჩემს რისხვას გადმოვღვრი მასზე მოკვდავის გამო, რათა განადგურდეს მისგან ადამიანი და ცხოველი, და მათ შორის იყვნენ ნოე. , დანიელი და იობი, მე ვცოცხლობ! ამბობს უფალო იაკვბე, ისინი არ იხსნიან ვაჟებს ან ქალიშვილებს, არამედ თავიანთი სიმატლთ იხსნიან საკუთარ სულებს . ისინი გამოადგებათ დედა მიწის ხელხლ დასახლებას, მაგრამ არ არიან ნოეს სულერ დონეზე, ისინი ახალ სამყაროში შემოაქვთ თავიანთი არასრულყოფილებას, რომელიც დიდხანს არ მოიტანს მის ცუდნაყოფს.

და ბ.6:19: „ ყოველ ცოცხალ არსებიდან, ყოველ ხორციდან, კიდობანში შეიყვანე ორი ყოველ ჯიშიდან, რათა შენთან ერთად იცოცხლონ: ერთი მამრი და ერთი დედალი იქნება“.

ერთი წყვილი თითო სახეობაზე " ყველ ფერი, რაც ცხოვრობს " არის მხოლოდ ნორმა, რომელიც აუცილებელია გამრავლებისთვის, ეს იქნება ერთადერთი გადარჩენილი ხმელეთის ცხოველთა გვარს შორის.

და ბ.6:20: „ ფრინველებიდან მათი გვარის და მიხედვით პირუტყვიდან მათი გვარის და მიხედვით

და დედამიწის ყოველ მცოცავიდან თავისი გვარისდა მიხედვით, ყოველ ჯიშის ორი მოვა შენთან, რათა შეინარჩუნო. მათი ცხოვრება.”

ამ მუხლში, თავის ჩამოთვლში, ღმერთი არახსენებს გარეულ ცხოველებს, მაგრამ ისინი მოიხსენიება, როგორც კიდობანზე აყვანილი და ბ.7:14-ში.

და ბაღება 6:21: „აიღე მთელი ჭამიდან და შეინახე შენთან, რათა იყოს საჭმელი შენთვისაც და მათთვისაც“.

რვა ადამიანის გამოსაკვება დასაჭირო საკვებს და ბორტზე გადაყვანილ ყველ ცხოველს კიდობანში დიდად იღილო უნდა ეკავა.

და ბ.6:22: „აი რა მოიქცა ნოემ: შეასრულე ყველ ფერი, რაც ღმერთმა უბრძანა მას“.

ერთგულს და ღვთის მხარდაჭერით, ნოემ და მისმა შვილებმა შეასრულეს დავალება, რომელიც ღმერთმა მას დაავალ. და აქ, უნდა გვახსოვდეს, რომ დედამიწა არის ერთი კონტინენტი, რომელიც ირწყვება მხოლოდ მდინარეებით და მდინარეებით. არარატის მთაზე, სადაც ნოე და მისი ვაჟები ცხოვრობენ, მხოლოდ დაბლობია და არა ზღვა. ამიტომ მისი თანამედროვეები ხედავენ, რომ ნოე აშენებს მცურავ კონსტრუქციას უზღვაურო კონტინენტის შუაგულში. ჩვენ შეგვიძლია წარმოვიდგინოთ დაცინვა, სარკაზმი. და შეურაცხყოფა, რომლითაც მათ უნდა დაასხათ ღვთისგან კურთხეული მცირე ჯგუფი. მაგრამ დამცინავები მალევე შეწყვეტენ რჩეულს დაცინვას და დაიხრჩობენ იმ წარღვნის წყალში, რომლის დაჯერებაც არსურდათ.

და ბაღება 7

წყალდიდობის საბოლოო გამოყოფა

და ბ.7:1: „უთხრა უფალმა ნოეს: შედი კიდობანში შენ და მთელი შენი ოჯახი; რამეთუ მე გიხილუ შენ ჩემ წინაშე ამ თაობაში.“

დგება ჭეშმარიტების მომენტი და შემოქმედების საბოლოო განცალგევება ხდება. „კიდობანში შესვლთ“ ნოესა და მისი ოჯახის სიცოცხლე გადარჩება. არსებობს კავშირი სიტყვა „კიდობანსა“ და „სიძარტლუს“ შორის, რომელსაც ღმერთი მიაწერს ნოეს. ეს ბმული გადის მომავალ „

მოწმობის კიდობანიდან „, რომელიც იქნება წმინდა სკივრი, რომელიც შეიცავს ღმერთის „, სამართლმართლობას“, გამოხატული ორი მაგიდის სახით, რომლებზეც მისი თითი ამოტვიფრავს მის „ათა მცნებას“. ამ შედარებაში ნოე და მისი თანმხლები თანაბრად არიან ნაჩვენები, რამდენადაც ისინი ყველ სარგებელს იღებენ გადარჩენით კიდობანში შესვლას, თუნდაც ნოე ერთადერთია, ვინც იმსახურებს იდენტიფიცირებას ამ ღვთაებრივ კანონთან, რაც მიუთითებს ღვთაებრივი სიზუსტით: „მე დავინახე მართალ ხარ.“ ამიტომ ნოე სრულყოფილად ემთხვეოდა ღვთაებრივ კანონს, რომელიც უკვე ასწავლდა მის პრინციპებში მის წინარე მსახურებს.

დაბ.7:2: „წაიღე შვიდი წყვილი სუფთა ცხოველი, მამრი და მისი დედა; წყვილი ცხოველი, რომელიც არ არის სუფთა, მამრი და მისი მდედრი;»

ჩვენ ვიმყოფებით ანტიდილუვიურ კონტექსტში და ღმერთი იწვევს განსხვავებას ცხოველებს შორის, რომლებიც კლსიფიცირდება „სუფთა ან უწმინდურად“. ამრიგად, ეს სტანდარტი ისეთივე ძველია, როგორც დედამიწის შექმნა და ლუვიანთა 11-ში ღმერთმა მხოლოდ გაიხსენა ეს სტანდარტები, რომლებიც მან თავიდანვე დაადგინა. მაშასადამე, ღმერთს, ისევე როგორც „შაბათს“, აქვს საფუძვლანო მიზეზები, რათა მოსთხოვოს თავის რჩეულს, ჩვენს დღეებში პატივისცემა იმ საგნების მიმართ, რაც განადიდებს მის და მკვიდრებულწესრიგს ადამიანისთვის. „შვიდი სუფთა წყვილს“ შეერჩევითერთი „უწმინდურისთვის“, ღმერთი ანიჭებს უპირატესობას სიწმინდეს, რომელსაც აღნიშნავს თავისი „ბეჭდით“, მისი მიწიერი პროექტის დროის განწმენდის რიცხვით „7“.

დაბ.7:3: „ცის ფრინველთა შვიდი წყვილი, მამრი და დედა, რათა ცოცხალი შეენარჩუნებინათ თავიანთი რასა მთელი დედამიწის ზურგზე“.

ანგელოზური ზეციური ცხოვრების გამოსახულების გამო, ასევე გადარჩენილია „ცის ჩიტების“ „შვიდი წყვილი“.

დაბ.7:4: „კიდევ შვიდი დღის განმავლობაში, ორმოცი დღე და ორმოცი ღამე მოვა წვიმს დედამიწაზე და მოვსკობ დედამიწის პირიდან ყველ ქმნილებას, რაც შევქმენი“.

რიცხვი "შვიდი" (7) ჯერ კიდევ არის ნახსენები, რაც აღნიშნავს "შვიდ დღეს", რომელიც განასხვავებს ცხოველებისა და ადამიანების კიდობანში შესვლას მომენტს, წყლის პირველ ვარდნისგან. ღმერთი

გამოიწვევს უწყვეტ წვიმას " 40 დღე და 40 ღამე ". ეს რიცხვი "40" არის ტესტის ნომერი. ეს ეხება ებრაელ ჯაშუშების ქანაანის მიწაზე გაგზავნის „ 40 დღეს “ და უდაბნოში სიცოცხლესა და სიკვდილს „ 40 წელს “ გიგანტებით დასახლებულ ქვეყანაში შესვლზე უარის თქმის შედეგად. და მის მიწიერ მსახურებაში შესვლას იესო გადაეცემა ეშმაკის ცდუნებაში მარხვის „ 40 დღისა და 40 ღამის “ შემდეგ. ასევე იქნება „ 40 დღე “ ქრისტეს აღდგომასა და სულიწმიდის გადმოსვლს შორის სულთმოფენობის დღეს.

ღმერთისთვის, ამ კოკისპირული წვიმის მიზანია „ მის მიერ შექმნილ არსებების “ განადგურება. ამგვარად, ის იხსენებს, რომ როგორც შემოქმედ ღმერთს, ყველ მისი ქმნილების სიცოცხლე მას ეკუთვნის, რათა გადაარჩინოს ან განადგუროს ისინი. მას სურს მომავალთა ობებს მწარე გაკვეთილი მისცეს, რომელიც არ უნდა დაივიწყონ.

და ბ.7:5: „ ნოემ შეასრულე ყველფერი, რაც უბრძანა მას იეჰოვამ “.

ერთგული და მორჩილი ნოემ ღმერთს იმედი არ გაუტრია და ყველფერი შეასრულე, რასაც უბრძანა.

და ბ.7:6: „ ნოე ექვსასი წლის იყო, როცა წყალდიდობა მოვიდა დედა მიწაზე . »

დროის შესახებ სხვა დეტალები იქნება მოცემული, მაგრამ უკვე ეს ლექსი წარღვნას ნოეს ცხოვრების 600-ე წელს⁵⁰⁰ სახელებს. 500 წელს პირველი ვაჟის დაბადებიდან 100 წელი გავიდა .

და ბ.7:7: „ და შევიდა ნოე კიდობანში თავის ვაჟებთან, ცოლთან და ვაჟების ცოლებთან ერთად რათა თავი დააღწიოს წარღვნის წყლებს “.

წყალდიდობას მხოლოდ რვა ადამიანი გადაურჩება .

და ბ.7:8: „ სუფთა მხეცებსა და უწმინდურ მხეცებს შორის, ფრინველებსა და ყველფერს, რაც დედა მიწაზე მოძრაობს, “

ღმერთი და მადსტურებელია . შედით კიდობანში, გადასარჩენად რამდენიმე „ ყველფერი, რაც დედა მიწაზე მოძრაობს “. მაგრამ რომელი " დედა მიწიდან ", ანტიდილუვიური თუ პოსტდილუვიური? ზმნის „ მოძრაობს “ აწმყო დრო მიგვანიშნებს მოსეს დროის პოსტდილუვიურ დედა მიწაზე, რომელსაც ღმერთი მიმართავს თავის მოთხრობაში. ამ დახვეწილობამ შეიძლება გაამართლოს გარკვეული ურჩხული სახეობების მიტოვება და სრული განადგურება, რომლებიც არასასურველია ხელხლ

დასახლებულ დედა მიწაზე, თუ ისინი არსებობდნენ წარღვნამდე.

დაბ.7:9: „ის ნოესთან ერთად შევიდა კიდობანში ორ-ორად მამრი და ქალი, როგორც ღმერთმა უბრძანა ნოეს“

პრინციპი ეხება ცხოველებს, მაგრამ ასევე სამადმიანურ წყვილს, რომლებიც ჩამოყალიბდა მისი სამი ვაჟის და მათი ცოლების მიერ დასაკუთარი, რომელიც ეხება მას და მის მეუღლეს. ღმერთის არჩევანი მხოლოდ წყვილების არჩევის შესახებ გვიჩვენებს იმ როლს, რომელსაც ღმერთი მისცემს მათ: გამრავლება და გამრავლება.

დაბ.7:10: „შვიდი დღის შემდეგ წარღვნის წყალ დედა მიწაზე იყო“.

ამ განმარტების თანახმად, კიდობანში შესვლამოხდა ნოეს ცხოვრების 600 წლის მეორე თვის მეათე დღეს, მე-11 მუხლში მიითებულ მე-17 დღით ადრე 7 დღით ადრე, რომელიც შემდეგშია. ამ მეათე დღეს ღმერთმა თავად დახურა კიდობნის „კარი“ მის ყველ მყოფს, ამ მე-7 თავის მე-16 მუხლში მოყვანილი სიზუსტის მიხედვით.

დაბ.7:11: „ნოეს ცხოვრების მეექვსე წელს, მეორე თვეში, თვის მეჩვიდმეტე დღეს, იმ დღეს იფეთქა დიდი სიღრმის ყველ წყარო და დაიღვარა ცის კარიბჭე. გაიხსნა“

ღმერთმა აირჩია ნოეს მე-600 წლის „მეორე თვის მეჩვიდმეტე დღე“ „ზეცის სარკმლების გასახსნელად“. რიცხვი 17 განასახიერებს განაჩენს ბიბლიის ციფრულკოდში და მის წინასწარმეტყველებებში.

მე-6 გენ. არჩეულთა თანმიმდევრობით დადგენილი გაანგარიშება წარღვნას ათავსებს 1656 წელს, ევას და ადამის ცოდვის შემდეგ, ანუ 4345 წლით ადრე სამყაროს აღსასრულს 6001 წლის გაზაფხულმდე, რომელიც განხორციელდება ჩვენი ჩვეული კალენდარი 2030 წლის გაზაფხულზე და იესო ქრისტეს გამომსყიდველს იკვდილმდე 2345 წლით ადრე, რომელიც მოხდა ჩვენი ცრუ და შეცდომაში შემყვანი ადამიანური კალენდრის 30 აპრილს.

შემდეგი განმარტება განახლდება გენ.8:2-ში. ამ ლექსში „სიღრმის წყაროების“ დამატებითი როლს გამოწვევით, ღმერთი გვიჩვენებს, რომ წარღვნა მხოლოდ ციდან მომდინარე წვიმამ არ გამოიწვია. იმის ცოდნა, რომ „უფსკრულ“ ნიშნავს დედა მიწას, რომელიც მთლიანად წყლით იყო და ფარული შექმნის პირველი დღიდან, მისი „წყაროები“ მიუთითებენ წყლს დონის მატებაზე, რაც გამოწვეულია თავად ზღვით. ეს ფენომენი მიიღება ოკეანის ფსკერის

დონის შეცვლთ, რომელიც მაღლ ასვლსას ამაღლებს წყლს დონეს მანამ, სანამ არ მიაღწევს იმ დონეს, რომელიც მთელ დედამიწას ფარავდა პირველ დღეს. სწორედ ოკეანეების უფსკრულების ჩამირვის შედეგად გამოვიდა ხმელ წყლდან მე-3 ლის და სწორედ საპირისპირო მოქმედებით დაფარა მშრალ წყალდიდობის წყლებით. წვიმა, რომელსაც "სამოთხის კარიბჭე" ეძახიან, მხოლოდ იმაზე მეტყველებდა, რომ სასჯელი მოვიდა ზეციდან, ზეციური ღმერთისგან. მოგვიანებით ეს გამოსახულება „ზეცის საკეტი“ მიიღებს კურთხევის საპირისპირო როლს, რომელიც მოდის იმავე ზეციური ღმერთისაგან.

და ბ.7:12: „წვიმა მოვიდა დედამიწაზე ორმოცი დღე და ორმოცი ღამე“.

ამ ფენომენმა უნდა გააკვიროს ურწმუნო ცოდვილები. მით უმეტეს, რომ ამ წყალდიდობამდე წვიმა არ იყო. ანტიდილუვიური მიწა ირწყვებოდა და რწყავდა მისი ნაკადულებითა და ნაკადულებით; ამიტომ წვიმა არ იყო საჭირო, დილს ნამი შეცვალა. და ეს ხსნის იმას, რომ ურწმუნოებს უჭირდა თნოეს მიერ გამოცხადებულ წყალდიდობის დაჯერება, როგორც სიტყვით, ასევე საქმით, ვინაიდან მან კიდობანი მშრალ მიწაზე ააგო.

დრო „40 დღე და 40 ღამე“ მიზნად ისახავს საცდელ პერიოდს. თავის მხრივ, ეგვიპტიდან გამოსულ ხორციელ ისრაელს გამოიცდებამოსეს არყოფნის დროს, რომელიც ღმერთმა მასთან ერთად იმყოფებოდა ამ პერიოდში. შედეგი იქნება მოსეს ხორციელ ძმის, აარონის შეთანხმებით დამდარი „ოქროს ხბო“. შემდეგ იქნება ქანაანის მიწის შესწავლს „40 დღე და 40 ღამე“ და შედეგად, ხალხი უარს იტყვის მასში შესვლზე, მასში მცხოვრები გიგანტების გამო. თავის მხრივ, იესო გამოიცდებამ „40 დღე და 40 ღამე“, მაგრამ ამჯერად, თუმცა ამ ხანგრძლივი მარხვით დასუსტებულ, წინააღმდეგობას გაუწევს ეშმაკს, რომელიც მას აცდუნებს და საბოლოოდ მიატოვებს მას გამარჯვების მოპოვების გარეშე. იესოსთვის ეს იყო ის, რაც მის მიწიერ მსახურებას შესაძლებელს დაკანონიერს ხდიდა.

და ბ.7:13: „იმავე დღეს ნოე, სემი, ქამი და იაფეთი, ნოეს ძეები და ნოეს ცოლი, და მისი ვაჟების სამი ცოლი მათთან ერთად შევიდნენ კიდობანში“:

ეს ლექსი ხაზს უსვამს ადამიანთა მიწიერი არსებების ორივე სქესის შერჩევას. თითოეულ მამაკაცს თანახლვს "მისი და მხმარე", მის ქალს "

ცოლს " უწოდებენ. ამგვარად, თითოეული წყვილი წარმოადგენს თავს ქრისტეს და მისი ეკლესიის ხატად, „მისი შემწე“, მისი რჩეული, რომელსაც ის გადაარჩენს. რადგან „კიდობნის“ თავშესაფარი ხსნის პირველ გამოსახულებას, რომელსაც ის გამოავლენს ადამიანებს.

და ბ.7:14: „*ისინი და ყველ მხეცი თავისი გვარის მიხედვით ყველ პირუტყვი თავისი გვარის მიხედვით ყოველ მცოცავი, რომელიც ცოცავს დედამიწაზე თავისი გვარის მიხედვით ყოველ ფრინველ თავისი გვარის მიხედვით ყოველ პატარა ფრინველ, ყველ ფრთიანი.*

სიტყვა „*სახეობა*“-ს ხაზგასმით ღმერთი იხსენებს თავისი ბუნების კანონებს, რომ კაცობრიობა ჩვენს ბოლო დროს სიამოვნებას ანიჭებს ცხოველებისა და კაცობრიობის წინააღმდეგ ბრძოლს, დანაშაულს და ეჭვქვეშ აყენებს. არ შეიძლება იყოს სახეობის სიწმინდის მასზე დიდი დამცველი. და ის ითხოვს თავის რჩეულებს, რომ მათ გაიზიარონ მისი ღვთაებრივი აზრი ამ თემაზე, რადგან მისი თავდაპირველ შემოქმედების სრულყოფილება იყოს სიწმინდესა და სახეობათა ამ აბსოლუტურ განცალკევებაში.

ფრთიან სახეობებზე მკაცრად ხაზგასმით, ღმერთი ცოდვის მიწასა და ჰაერს გვთავაზობს, როგორც ეშმაკის დაქვემდებარებაში მყოფ სამეფოს, რომელსაც თავად ეფესში „*ჰაერის ძალს უფლოსწულს*“ უწოდებენ. 2:2.

და ბ.7:15: „*ორი ორ-ორად შევიდნენ კიდობანში ნოესთან, ყველ ხორციელ, რომელსაც სიცოცხლს სუნთქვა ჰქონდა.*“

ღმერთის მიერ შერჩეული თითოეული წყვილი **განცალკევებულია** თავის მსგავსთან, რათა წარღვნის შემდეგაც გაგრძელდეს მისი ცხოვრება. ამ საბოლოო განცალკევებაში ღმერთი ახორციელებს ორი გზის პრინციპს, რომელსაც ის აყენებს ადამიანის თავის უფალ არჩევანის წინაშე: სიკეთეს მივყავართ სიცოცხლემდე, ხოლო ბოროტება სიკვდილმდე.

და ბ.7:16: „*შევიდნენ ყოველ ხორციელ კაცი და ქალი, როგორც ღმერთმა უბრძანა ნოეს. შემდეგ იაჰვეჰჰმა მას კარი დახურა.*“

სახეობების " გამრავლების მიზანი აქ დასტურდება ხსენებით "*მამაკაცი და მდედრი*".

აქ არის მოქმედება, რომელიც ანიჭებს ამ გამოცდილებას მთელ მის მნიშვნელობას და მის

წინასწარმეტყველურ ხასიათს ღვთიური მადლის
ჟამის დასასრულს შესახებ: „*მაშინ იაკვემ და ხურა
მას კარი*“. ეს არის მომენტი, როდესაც სიცოცხლსა
და სიკვდილს ბედი ერთმანეთისგან
განცალკევებულია შესაძლო ცვლილების *გარეშე*. ასე
იქნება 2029 წელსაც, როდესაც იმ დროის
გადარჩენილები გააკეთებენ არჩევანს, პატივი
სცენ ღმერთს და მის მეშვიდე დღეს შაბათს, კერძოდ,
შაბათს, ან პატივი სცენ რომს და მის პირველ დღეს,
წარმოდგენილ ულტიმატუმის მიხედვით. მეამბოხე
კაცობრიობის განკარგულების სახით. აქ კვლავ „*მა
დღის კარი*“ დაიხურება ღმერთის მიერ, „*გაღება და
დახურვის*“ მიხედვითგამოცხადება 3:7.

და ბ.7:17: „*წარღვნა ორმოცი დღე იყო დედა მიწაზე.
ადედა წყლები, აწია კიდობანი და ავიდა
დედა მიწაზე მაღლ*“.

თაღიაწეულია.

და ბ.7:18: „*წყლები გაიზარდა და გაიზარდა
დედა მიწაზე და კიდობანი ცურავდა წყლის
ზედაპირზე*“.

კიდობანი ცურავს.

და ბ.7:19: „*წყლები უფრო და უფრო იზრდებოდა და
მთელი ცის ქვეშ მყოფი ყველ მაღალო მთა და იფარა*“.

მშრალი ნიადაგი უნივერსალურად ქრება წყლის
ჩამირვით.

და ბ.7:20: „*წყლები მთებზე თხუთმეტი წყრთა ავიდა
და იფარა*“.

იმ დროის ყველზე მაღალო მთა დაფარულია
დაახლოებით 8მ წყლთ.

და ბ.7:21: „*ყველ ფერი, რაც მოძრაობდა
დედა მიწაზე, და იღუპნენ, ფრინველებიც, პირუტყვიც
და ცხოველებიც, ყველ ფერი, რაც ცოცავდა
დედა მიწაზე, და ყველ ადამიანი*“.

ყველ ცხოველი, რომელიც ჰაერს სუნთქავს,
იხრჩობა. ფრინველებთან დაკავშირებული სიზუსტე
მით უფრო საინტერესოა, რადგან წარღვნა არის ბოლო
სამსჯავროს წინასწარმეტყველური გამოსახულება,
რომელშიც ციური არსებები, როგორცაა სატანა,
ხმელეთის არსებებთან ერთად განადგურდებიან.

და ბ.7:22: „*ყველ ფერი, რასაც ჰქონდა სუნთქვა,
სიცოცხლს სუნთქვა ნესტოებში და რაც იყო მშრალი
მიწაზე, მოკვდა*“.

ადამიანის მსგავსად შექმნილ ყველ ცოცხალ
არსება, რომლის სიცოცხლაც მის სუნთქვაზეა
დამოკიდებული, დაიხრჩო. ეს არის ერთადერთი ჩრდილი
წარღვნის დასჯაზე, რადგან დაწაშაული მკაცრად

ა და მიაწვება და სადაც უსამართლოა უდასწავლო ცხოველები სიკვდილი. მაგრამ მეამბოხე კაცობრიობის სრულ დასახრჩებლად, ღმერთი იმულებულია გაანადგუროს მათთან ერთად ის ცხოველები, რომლებიც მათ მოსწონთ, დედამიწის ატმოსფეროს ჰაერს სუნთქავენ. და ბოლოს, ამ გადაწყვეტილების გასაგებად, გაითვალისწინეთ, რომ ღმერთმა დედამიწა მის ხატად შექმნილ ადამიანისათვის შექმნა და არა მის გარშემო შექმნილ ცხოველსთვის, თანახლდეს და პირუტყვის შემთხვევაში, ემსახუროს მას.

და ბ.7:23: „ მოწყდა ყოველი არსება, რომელიც იყო დედამიწის ზურგზე, ადამიანისგან, პირუტყვისგან, მცოცავისგან და ცის ფრინველისგან. და რჩა მხოლოდ ნოე და ისინი, ვინც მასთან ერთად იყვნენ კიდობანში.“

ეს ლექსი ადასტურებს განსხვავებას, რომელსაც ღმერთი აყენებს ნოესა და მის თანამგზავრებს შორის, რომლებიც ცხოველებთან ერთად არიან და ჯგუფებულნი, ყველ ადამრული და დაინტერესებულნი "რა იყო მასთან". კიდობანში.”

და ბ.7:24: „ წყლები დიდი იყო დედამიწაზე ას ორმოცდაათი დღის განმავლობაში“.

„ ას ორმოცდაათი დღე “ და იწყო 40 დღისა და 40 ღამის განუწყვეტელი წვიმის შემდეგ, რამაც წყალდიდობა გამოიწვია. მიაღწია მაქსიმალურ სიმაღლეს „ 15 წერთა “ ან დაახლოებით 8მ-ზე იმ დროის „ უმაღლესი მთებიდან “, წყლის დონე სტაბილური და რჩა „ 150 დღის განმავლობაში “. შემდეგ თანდათან შემცირდება ღმერთის სასურველგაშრობამდე.

შენიშვნა: ღმერთმა შექმნა სიცოცხლე გიგანტურ სტანდარტში, რომელიც ეხებოდა დილუსამდე მცხოვრებ ადამიანებსა და ცხოველებს. მაგრამ წარღვნის შემდეგ, მისი პროექტი მიზნად ისახავს პროპორციულ და შეამციროს მისი ყველ არსების ზომა, რითაც სიცოცხლე დაიბადება პოსტდილუვიურ ნორმაში. ქანაანში შესვლისას ებრაელები მზვერავები მოწმობენ, რომ მათ საკუთარი თვალთნახეს ყურმნის ისეთი დიდი მტევნები, რომ მათ ტოლს სჭირდებოდა მათი ზომის ორი კაცი. შესაბამისად ზომის შემცირება ასევე აუცილებლად ეხება ხეებს, ხილსა და ბოსტნეულს. ამრიგად, შემოქმედი არასოდეს წყვეტს შექმნას, რადგან დროთა განმავლობაში ის ცვლის და ადაპტირებს თავის მიწიერ ქმნილებას წარმოშობილ ახალ

პირობებს. მან შექმნა ადამიანთა კანის შავი პიგმენტაცია, რომლებიც ცხოვრობენ მზის ძლიერი გამოსხივების ზემოქმედების ქვეშ დედამიწის ტროპიკულ და ეკვატორულ რეგიონებში, სადაც მზის სხივები დედამიწას ეცემა 90 გრადუსით. კანის სხვა ფერები მეტ-ნაკლებად თეთრი ან ფერმკრთალ და მეტ-ნაკლებად სპილენძის ფერია მზის შუქის ოდენობიდან გამომდინარე. მაგრამ ადამის ძირითადი წითელი (წითელი) სისხლს გამოგვხვდება ყველ ადამიანში.

ბიბლა არ აკონკრეტებს ცოცხალ ცხოველთა ცოცხალ სახეობების დეტალურ სახელებს. ღმერთი ტოვებს ამ საკითხს იდუმალუბრით, რაიმე განსაკუთრებულ გამოცხადების გარეშე, ყველ თავისუფალა საგნების წარმოსახვის გზაზე. თუმცა, მე წამოვაცენე ჰიპოთეზა, რომ სურდა მიწიერი ცხოვრების ამ პირველ ფორმას სრულყოფილ ხასიათი მიეცა, ღმერთს იმ დროს არ შეუქმნია პრეისტორიული ურჩხულები, რომელთა მკვლები დღეს მეცნიერ მკვლევარებმა აღმოაჩინეს დედამიწის ნიადაგში. დედამიწა. ასევე, მე წამოვაცენე ეს შესაძლებლობა, რომ ისინი ღმერთმა შექმნა წარღვნის შემდეგ, რათა გაემთავრებინა დედამიწის წყევლ იმ ადამიანებისთვის, რომლებიც, სწრაფად, კვლავ შორდებიან მას. მისგან თავის მოწყვეტით ისინი დაკარგავენ გონებას და დიდ ცოდნას, რომელიც ღმერთმა ადამისგან ნოეს მისცა. ეს იქამდე, რომ დედამიწის გარკვეულ ადგილებში ადამიანი აღმოჩნდება დეგრადირებულ „გამოქვაბულს კაცის“ მდგომარეობაში, რომელსაც თავს ესხმიან და ემუქრებიან სასტიკი ცხოველები, რომელთა ჯგუფურად განადგურებასაც შეძლებს ბუნებრივი ძვირფასი დახმარებით. ცუდი ამინდი და ღვთის თანაგრძნობა.

და ბ ა დ ე ბ ა 8

კიდობანში მცხოვრებთა წამიერი განშორება

და ბ.8:1: „გაიხსენა ღმერთმა ნოე, ყველ ცხოველთა და პირუტყვი, რომელიც მასთან ერთად იყო კიდობანში; და ღმერთმა ქარმა გადაუარა დედამიწას და წყალ გაჩერდა“.

დარწმუნებულ იყავით, რომ მას არასოდეს დავიწყებია, მაგრამ მართალია, მცურავ კიდობანში

ჩასმული სიცოცხლს ეს უნიკალური თავმოყრა კაცობრიობასა და ცხოველთა სახეობებს ისეთ შემცირებულ იერს ანიჭებს, რომ ღმერთისგან მიტოვებულს ეჩვენება. სინამდვილეში, ეს სიცოცხლე სრულად უსაფრთხოა, რადგან ღმერთი უყურებს მათ, როგორც საგანძურს. ისინი ყველზე ძვირფასია: პირველი ნაყოფი, რომელიც კვლავ დასახლდა დედამიწაზე და გავრცელდა მის ზედაპირზე.

დაბ.8:2: „*სიღრმის წყაროები და ცის სარკმლები და იხურა და წვიმა აღარ მოდიოდა ზეციდან*“

ღმერთი წყალდიდობის წყლებს თავისი საჭიროების მიხედვით ქმნის. □აიდან ჩამოვიდნენ ისინი? ზეციდან, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა ღვთის შემოქმედებითი ძალსგან. საკეტის მცველს გამოსახულებით, მან გახსნა სიმბოლური ზეციური ქიშკარი და დება დრო, როდესაც ის კვლავ დახურავს მათ.

სიღრმის წყაროების “ დამატებითი როლს გამოწვევით, ღმერთი გვიჩვენებს, რომ წარღვნა მხოლოდ ციდან მომდინარე წვიმამ არ გამოიწვია. იმის ცოდნა, რომ „*უფსკრული*“ ნიშნავს დედამიწას, რომელიც მთლიანად წყლით იყო დაფარული შექმნის პირველ დღიდან, მისი „*წყაროები*“ მიუთითებენ წყლს დონის მატებაზე, რაც გამოწვეულია თავად ზღვით. ეს ფენომენი მიიღება ოკეანის ფსკერის დონის შეცვლთ, რომელიც ძალს ასვლსას ამაღლებს წყლს დონეს მანამ, სანამ არ მიაღწევს იმ დონეს, რომელიც მთელ დედამიწას ფარავდა პირველ დღეს. სწორედ ოკეანეების უფსკრულების ჩადირვის შედეგად გამოვიდა ხმელ წყლდან მე-3 ლე^ს და სწორედ საპირისპირო მოქმედებით დაფარა მშრალი წყალდიდობის წყლებით. წვიმა, რომელსაც „*სამოთხის კარიბჭე*“ ეძახიან, მხოლოდ იმაზე მეტყველებდა, რომ სასჯელი მოვიდა ზეციდან, ზეციური ღმერთისგან. მოგვიანებით ეს გამოსახულება „*ზეცის საკეტი*“ მიიღებს კურთხევის საპირისპირო როლს, რომელიც მოდის იმავე ზეციური ღმერთისაგან.

როგორც შემოქმედი, ღმერთს შეეძლო წყალდიდობის შექმნა თვალს დახამხამებაში, სურვილსამებრ. მან მაინც ამჯობინა თანდათან ემოქმედა უკვე შექმნილ ქმნილებაზე. ამრიგად, ის აჩვენებს კაცობრიობას, რომ ბუნება მის ხელშია ძლიერი იარაღი, ძლიერი საშუალება, რომლითაც ის მანიპულირებს, რათა შესთავაზოს თავისი კურთხევა ან წყევლს იმისდა მიხედვით, სიკეთეში დადის თუ ბოროტებაში.

და ბ.8:3: „ წყლები წავიდა დედა მიწიდან, წავიდა და წავიდა, და წყალს შემცირდა ას ორმოცდაათი დღის ბოლოს “.

40 დღისა და 40 ღამის უწყვეტი წვიმის შემდეგ, რასაც მოჰყვება 150 დღის სტაბილურობა წყლის უმაღლეს დონეზე, იწყება რეცესია. ნელ-ნელა ეშვება საზღვაო უფსკრულის დონე, მაგრამ არ ეშვება ისე ღრმად, როგორც წარღვნამდე.

და ბ.8:4: „ მეშვიდე თვის, თვის მეჩვიდმეტე დღეს, კიდობანი და ისვენა არარატის მთებზე “.

ხუთი თვის ბოლოს, დღემდე, „ მეშვიდე თვის მეჩვიდმეტე “, კიდობანი წყვეტს ცურვას; არარატის უმაღლეს მთაზე დგას. ეს რიცხვი „ჩვიდმეტი“ ადასტურებს ღვთაებრივი განკითხვის აქტის დასასრულს. ამ განმარტებიდან ჩანს, რომ წარღვნის დროს კიდობანი არ შორდებოდა იმ ტერიტორიიდან, სადაც ის ააგეს ნოესა და მისმა ვაჟებმა. და ღმერთს სურდა, რომ წარღვნის ეს მტკიცებულება ხილული ყოფილიყო სამყაროს ბოლომდე, არარატის იმავე მწვერვალზე, სადაც შესვლას აკრძალული იყო და დარჩა რუსეთისა და თურქეთის ხელსუფლების მიერ. მაგრამ მის მიერ არჩეულ დროს ღმერთმა მხარი დაუჭირა საჰაერო ფოტოების გადაღებას, რაც დაადასტურა ყინულსა და თოვლში დაჭერილი კიდობნის ნაწილის არსებობა. დღეს სატელეტურ დაკვირვებას შეუძლია ძლიერად დაადასტუროს ეს არსებობა. მაგრამ მიწიერი ავტორიტეტები არ ცდილობენ შემოქმედი ღმერთის განდიდებას; ისინი მის მიმართ მტრულ დიქცივთან დასრული სამართლიანობით ღმერთი მათ სამაგიეროს უხდის ეპიდემიითა და ტერორისტულ თავდასხმებით.

და ბ.8:5: „ წყლები მცირდებოდა მეათე თვემდე. მეათე თვეში, თვის პირველ დღეს, გამოჩნდა მთების მწვერვალები “

წყლის შემცირება შეზღუდულია, რადგან წყალდიდობის შემდეგ წყლის დონე უფრო მაღალი იქნება, ვიდრე ანტიდილუვიურ დედა მიწაზე. უძველესი ხეობები დარჩება ჩამირული და მიიღებს ამჟამინდელ შიდა ზღვების სახეს, როგორცაა ხმელთაშუა ზღვა, კასპია, წითელი ზღვა, შავი ზღვა და ა.შ.

და ბ.8:6: „ ორმოცი დღის ბოლოს ნოემ გააღო ფანჯარა, რომელიც გააკეთა კიდობნის თვის “.

150 დღის სტაბილურობისა და 40 დღის ლოდინის შემდეგ, ნოე პირველდ ხსნის პატარა ფანჯარას. მისი მცირე ზომა, ერთი კუბიტი ან 55 სმ,

გამართლებული იყო, რადგან მისი ერთადერთი გამოყენება იყო ფრინველების გათავისუფლება, რომლებსაც ამგვარად შეეძლოთ სიცოცხლის კიდობნიდან თავის დაღწევა.

დაბ.8:7: „ გაუშვა ყორანი, ის გავიდა და დაბრუნდა, სანამ წყალო არ დაშრა დედა მიწაზე “.

შექმნის დასაწყისში " სიბნელის და სინათლის " ან " ღამის და დღის " რიგის მიხედვით. ასევე, გამოგზავნილი პირველი აღმოჩენილი არის უწმინდური „ ყორანი “, ბუმბულით „ შავი “, როგორც „ დამე “. ის თავის უფლად დამოუკიდებლად მოქმედებს ნოეს, დვთის რჩეულის მიმართ. ამიტომ ის სიმბოლოა ბნელ რელიგიების, რომლებიც გააქტიურდებიან ღმერთთან ყოველგვარი ურთიერთობის გარეშე.

უფრო ზუსტად, ეს სიმბოლოა ძველი აღთქმის ხორციელის რა ელზე, რომელზეც ღმერთმა არაერთხელ გაგზავნა თავისი წინასწარმეტყველები, როგორცაა ყორანის მოსვლად და წასვლად, რათა ცდილობდნენ თავისი ხალხის გადარჩენას ცოდვისგან. „ ყორანის “ მსგავსად, ღმერთმა საბოლოოდ უარყოფილმა ისრაელმა განაგრძო თავისი ისტორია მისგან განცალკევებით.

დაბ.8:8: „ მანაც გაათავისუფლდნენ მტრედი, რათა დაენახა, შემცირდა თუ არა წყალო დედა მიწის პირიდან “.

იმავითავე თანმიმდევრობით, სუფთა „ მტრედი “, თოვლივით „ თეთრი “ ქლავით, იგზავნება და ზვერვისთვის. იგი მოთავსებულია " დღე და ნათელი " ნიშნის ქვეშ. როგორც ასეთი, ის წინასწარმეტყველებს ახალშეთანხმებას, რომელიც დაფუძნებულია იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ სისხლზე.

დაბ.8:9: „ მაგრამ მტრედმა ფეხის ძირის დასადგმელი ადგილი ვერ იპოვა და დაბრუნდა მასთან კიდობანში, რადგან წყლები იყო მთელ დედა მიწაზე. მან ხელო გაუწოდა, აიღო და თან მიიტანა კიდობანში “.

დამოუკიდებელი შავი „ ყორანისაგან “ განსხვავებით, თეთრი „ მტრედი “ მჭიდრო ურთიერთობაშია ნოესთან, რომელიც „ ხელს სთავაზობს წაიყვანოს და კიდობანში შეიყვანოს “ მასთან. ეს არის კავშირის გამოსახულება, რომელიც აკავშირებს რჩეულს ზეცის ღმერთთან. " მტრედი " ერთდღეს დაეშვება იესო ქრისტეზე, როდესაც ის იოანე ნათლისმცემლის წინაშე წარდგება მის მიერ მოსანათლად.

მე გთავაზობთ შეადართო ეს ორი ბიბლიური ციტატა; ამ ლექსის ის: „*მაგრამ მტრედმა ვერ იპოვა ადგილი ფეხის ძირის დასასვენებლად*“ მათე 8:20-დან ამ მუხლთან ერთად: „*უპასუხა მას იესომ: მეღებებს ბუდეები აქვთ ცის ფრინველებს კი ბუდეები; მაგრამ კაცის ძეს არ აქვს სადა დადოს თავი*“; და ეს მუხლები იოანეს 1:5 და 11-დან, სადაც საუბრობს ქრისტეზე, *სიცოცხლის ღვთაებრივი „ნათელს“ განსახიერებაზე*, ის ამბობს: „*სინათლე ანათებს სიბნელეში და სიბნელემ ვერ მიიღო იგი .../ ...ის მოვიდა. თავის ხალხს და მისმა ხალხმა არ მიიღო იგი*“. ისევე, როგორც „*მტრედი*“ და *უბრუნდა ნოეს და დაუშვა, რომ მისი ხელში აეყვანა*, ალღა, მხსნელი იესო ქრისტე ამაღლდა ზეცაში თავისი ღვთაებრიობისკენ, როგორც ზეციერი მამა, და ტოვაცნობა დედამიწაზე. მისი რჩეულის გამოსყიდვის შესახებ, მისი სასიხარულო ცნობა სახელწოდებით „*მარადიული სახარება*“ გამოცხ.14:6-ში. და გამოცხადების 1:20-ში: ის დაიჭერს მათ „*ხელში*“ „*შვიდი ეკლესიის*“ მიერ ნაწინასწარმეტყველები „*შვიდი ეპოქაში*“, სადაც მათ აზიარებს ღვთაებრივ განწმენდას „*შვიდი სასანთლეებით*“ გამოსახულ „*ნათელში*“.

და ბ.8:10: „*და მოითმინა კიდევ შვიდი დღე და კვლავ გამოუშვა მტრედი კიდობნიდან*“.

„*შვიდი დღის*“ ეს ორმაგი შეხსენება გვასწავლის, რომ ნოესთვის, ისევე როგორც ჩვენთვის დღეს, *ღმერთმა სიცოცხლე დაამყარა და ავაღ „შვიდი დღის“* კვირის ერთიანობაზე, ასევე „*შვიდი ათასი*“ წლის სიმბოლურ ერთიანობაზე. მისი დიდი გადარჩენის პროექტი. ეს დაჟინებული მოთხოვნა ამ რიცხვის „*შვიდის*“ ხსენებაზე საშუალებას გვაძლევს გავიგოთ მნიშვნელობა, რასაც ღმერთი ანიჭებს მას; რაც გაამართლებს მას განსაკუთრებით ეშმაკის თავდასხმას ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე, რაც ბოლო მოეღოს მის მიწიერ ბატონობას.

და ბ.8:11: „*მტრედი დაბრუნდა მასთან საღამოს; და, აჰა, დახეული ზეთისხილის ფოთოლი იყო მის წვერში. ასე რომ, ნოემ იცოდა, რომ წყლები დედამიწიდან შემცირდა*“.

სიტყვით „*საღამოს*“ მიერ გამოცხადებულ „*სიბნელეს*“ ხანგრძლივი დროის შემდეგ, ხსნის იმედი და ცოდვისაგან განთავისუფლების სიხარული მოვა „*ზეთისხილის ხის*“, თანმიმდევრულ დძველ, შემდეგ ახალ ალიანსის გამოსახულებით. როგორც ნოემ „

ზეთის ხილს ფოთლს “ საშუალებით იცოდა, რომ მოსალოდნელი და მოსალოდნელი დედამიწა მზად იქნებოდა მის შესახებ ვერა, „ ღვთის ძეგლი “ გაიგებენ და გაიგებენ, რომ ცათა სასუფეველო მათ გაუხსნა ელჩმა .სამოთხე იესო ქრისტე.

ამ „ ზეთის ხილს ფოთლში “ ნოეს მოწმობდა, რომ ხეების გაღვივება და ზრდა კვლავ შესაძლებელი ხდებოდა.

და ბ.8:12: „ და ელოდა კიდევ შვიდ დღეს; და მან გაათავისუფლეს მტრედი. მაგრამ ის არასოდეს დაბრუნებულს მასთან .”

ეს ნიშანი იყო გადამწყვეტი, რადგან ამტკიცებდა, რომ „ მტრედი “ ბუნებაში და რჩენა აირჩია, რომელმაც კიდევ ერთხელ შესთავაზა საჭმელი.

ისევე, როგორც „ მტრედი “ ქრება იმედის გზავნილს გადაცემის შემდეგ, მას შემდეგ, რაც სიცოცხლე გაიღო დედამიწაზე თავისი რჩეულის გამოსასყიდად, იესო ქრისტე, „ მშვიდობის უფლისწული “ დატოვებს დედამიწას და თავის მოწაფეებს და დატოვებს მათ თავისუფალ და მოუკიდებელ წარმართონ თავიანთი ცხოვრება მის საბოლოო დიდებულ და ბრუნებამდე.

და ბ.8:13: „ ექვსას მეთერთმეტე წელს, პირველ თვეში, თვის პირველ დღეს, და შრა წყალო დედამიწაზე. ნოემ კიდობნიდან საფარი მოიხსნა და შეხება, და აჰა, დედამიწის ზედაპირი გამხმარი იყო.

დედამიწის გაშრობა ჯერ კიდევ ნაწილობრივი, მაგრამ პერსპექტიულია, ამიტომ ნოე იწყებს კიდობნის სახურავის გაღებას, რათა დაათვალიეროს კიდობნის გარე მხარე და იცის, რომ ის არარატის მწვერვალზე იყო ჩამირული, მისი ხედა ძალა და შორს და ძალა და ფართოვდა. ფართოდ ჰორიზონტზე. წყალდიდობის დროს კიდობანი ღებულობს გამოჩეკვის კვერცხის გამოსახულებას. როდესაც ის იჩეკება, წიწილს თავად არღვევს ნაჭუჭს, რომელშიც იყო ჩასმული. ნოეც იგივეს აკეთებს; ის „ აშორებს კიდობანს საფარს “, რომელიც აღარ გამოდგება მის დასაცავად კოკისპირულ წვიმისგან. გაითვალისწინეთ, რომ ღმერთი არ მოდის კიდობნის კარის გასაღებად, რომელიც მან თავად დახურა; ეს ნიშნავს, რომ ის არ აყენებს კითხვის ნიშნის ქვეშ და არ ცვლის თავისი განსჯის სტანდარტს მიწიერი მეთამბოხეების მიმართ, რომელთა თვისაც ხსენისა და სამოთხის კარი ყოველთვის დაკეტილი იქნება.

და ბ.8:14: „ მეორე თვეში, თვის ოცდა მეშვიდე დღეს, დედა მიწა გაშრა “.

დედა მიწა კვლავ საცხოვრებლად ხდება კიდობანში 377 დღით სრული ჩაკეტვის შემდეგ, აფრენის დღიდან და ღმერთის მიერ კარის დაკეტვის დღიდან.

და ბ.8:15: „ მაშინ ღმერთმა ელპარაკა ნოეს და უთხრა : “

და ბ.8:16: „ გამოდით კიდობნიდან, შენ და შენი ცოლი, შენი ვაჟები და შენი ვაჟების ცოლები შენთან ერთად “.

„კიდობანიდან “ გასასვლელად, ვინც წარღვნის წინ დაკეტა ერთადერთი „კარი“ მის ბინა დრებს.

და ბ.8:17: „ გამოიყვანე შენთან ყოველი ცოცხალი არსება ყოველგვარი ხორციდან, ჩიტებიც და პირუტყვიც და ყოველი მცოცავი, რაც მიწაზე ცოცავს; ინაყოფიერეთ და გამრავლდით დედა მიწაზე .

სცენა ჰგავს შექმნის კვირის მეხუთე დღეს, მაგრამ საუბარი არ არის ახალ შემოქმედებაზე, რადგან წარღვნის შემდეგ დედა მიწის ხელხალი დასახლება არის პროექტის ფაზა, რომელიც წინასწარმეტყველებდა მიწიერი ისტორიის პირველი 6000 წლის განმავლობაში. . ღმერთს სურდა, რომ ეს ეტაპი საშინელო და დამაბრკოლებელი ყოფილიყო. მან კაცობრიობას მისცა სასიკვდილო მტკიცებულება მისი ღვთაებრივი განკითხვის შედეგების შესახებ. მტკიცებულება, რომელიც გავიხსენებთ 2 პეტრეს 3:5-დან 8-ში: „ მათსურთიგნორირება გაუკეთონ იმას, რომ ოდესღაც ცა ღვთის სიტყვით არსებობდა, ისევე, როგორც წყლიდან ამოდებულ და წყლის მეშვეობით წარმოქმნილი დედა მიწა, და ამით დაიღუპა მაშინდელი სამყარო, წყალმა ჩაიძირა, ხოლო იმავე სიტყვითცა და დედა მიწა ახლ ინახება და დცულია ცეცხლისთვის, უღვთო ადამიანების განკითხვისა და დაღუპვის დღისთვის. მაგრამ არის ერთი რამ, ძვირფასო, რაც არ უნდა იცოდეთ, რომ უფაღასან ერთი დღე ათასი წელიწადია და ათასი წელი - ერთი დღე. ”

ნაწინასწარმეტყველები ცეცხლს წარღვნა განხორციელდება მეშვიდე ათასწლეულს ბოლოს ბოლო განკითხვის დროს, მიწისქვეშა მაგმის ცეცხლოვანი წყაროების გახსნით, რომელიც დაფარავს დედა მიწის მთელ ზედაპირს. 20:14-15-ში მოხსენიებული ეს „ ცეცხლის ტბა “ შთანთქავს დედა მიწის ზედაპირს მის მოღალატე მემბოხე მოსახლეობასთან ერთად, ისევე როგორც მათსაქმეებს, რომლებიც მათსურდათ მიეღოთ უპირატესობა ღვთის გამოვლენილი სიყვარულის

ზიზლით. და ეს მეშვიდე ათასწლეული იწინასწარმეტყველ კვირის მეშვიდე დღეს, ეს განმარტების მიხედვით "ერთი დღე ათასი წელიწადია და ათასი წელი ერთდღეს".

და ბ.8:18: „ გამოვიდა ნოე თავის ვაჟებთან, ცოლთან და ვაჟების ცოლებთან ერთად“.

მას შემდეგ რაც ცხოველები გაათავისუფლეს, ახალ კაცობრიობის წარმომადგენლები თავის მხრივ გამოდიან კიდობნიდან. ისინი აღმოაჩენენ მზის შუქს და უზარმაზარ და თითქმის შეუზღუდავ სივრცეს, რომელსაც ბუნება სთავაზობს მათ, 377 დღისა და ღამის ჩაკეტვის შემდეგ ვიწრო და ბნელდახურულსივრცეში.

და ბ.8:19: „ ყოველი ცხოველი, ყოველი მცოცავი, ყოველი ფრინველი, ყველფერი, რაც მოძრაობს დედამიწაზე, მათი გვარების მიხედვით, კიდობნიდან გამოვიდა“.

კიდობნიდან გასვლს წინასწარმეტყველებს რჩეულთა შესვლს ცათა სასუფეველში, მაგრამ შევლენ მხოლოდ ისინი, ვინც განიკითხება ღმერთის მიერ წმინდად. ნოეს დროს ეს ჯერ კიდევ ასე არ არის, რადგან წმინდა და უწმინდური ერთად იცხოვრებენ, ერთ დედამიწაზე, სამყაროს აღსასრულს მდებარეობენ ერთმანეთის წინააღმდეგ.

და ბ.8:20: „ ნოემ ააგო სამსხვერპლო იაკვებს; აიღო ყველ სუფთა ცხოველი და ყველ სუფთა ფრინველი და შესწირა და საწვავი შესაწირავი სამსხვერპლოზე“.

და საწვავი შესაწირავი არის ქმედება, რომლითაც რჩეული ნოე გამოხატავს ღმერთს თავის მაღლოერებას. უდანაშაულო მსხვერპლს, ამ შემთხვევაში ცხოველს, სიკვდილი შეახსენებს შემოქმედ ღმერთს იმ საშუალებებს, რომლითაც იესო ქრისტეში მოვა ის თავისი რჩეულს სულუბის გამოსასყიდად. წმინდა ცხოველები იმსახურებენ გამოსახონ ქრისტეს მსხვერპლს, რომელიც განასახიერებს სრულყოფილ სიწმინდეს მთელ მის სულში, სხეულსა და სულში.

და ბ.8:21: „ უფაღმა სასიამოვნო სურნელი შეიგრძნო და თქვა უფაღმა გულში: აღარ დავწყევლო დედამიწას ადამიანის გამო, რადგან ადამიანის გულს ზრახვები თავიდანვე ბოროტია. ახალა ზრდობა; და აღარ დავამარცხებ ყოველცოცხალ არსებას, როგორც გავაკეთე“.

ნოეს მიერ შეწირული დასაწვავი შესაწირავი რწმენისა და მორჩილი რწმენის ნამდვილი აქტია. რადგან, თუ ის ღმერთს მსხვერპლს შესწირავს, სწორედ მსხვერპლშეწირვის რიტუალს საპასუხოდ

უბრძანა მას ეგვიპტიდან გამოსულ ებრაელებს ასწავლდა. გამოთქმა „სასიამოვნო სუნი“ ეხება არა ღვთაებრივ ყნოსვას, არამედ მის ღვთაებრივ სულს, რომელიც აფასებს როგორც მისი ერთგული რჩეულს მორჩილებას, ასევე წინასწარმეტყველურ ხილვას, რომელსაც ეს რიტუალო აძლევს მის მომავალ თანაგრძნობ მსხვერპლს, იესო ქრისტეში.

ბოლო განკითხვამდე აღარ იქნება დამანგრეველი წარღვნა. გამოცდილებამ ახლხან აჩვენა, რომ ადამიანი ბუნებრივად დამემკვიდრეობით არის „**ბოროტი**“ ხორცში, როგორც იესომ თქვა თავის მოციქულ ბუხე მათე 7:11-ში: „*მაშინ, თუ შენსავით ბოროტები ხართ, იცით როგორ მისცეთ კარგი საჩუქრები თქვენს შვილებს.*“, რამდენად *მისცემს კეთილძღვენს თქვენი ზეციერი მამა მათ, ვინც მას სთხოვს*“. ამიტომ ღმერთს მოუწევს ამ „**ბოროტი**“ „**ცხოველს**“ მოთვინიერება, მოსაზრება, რომელსაც იზიარებს პავლე 1 კორ.2:14-ში და იესო ქრისტეში მათი სიყვარულის ძალის დემონსტრირებით, ზოგიერთი „**ბოროტი**“ წოდებულ გახდება. რჩეულები ერთგული და მორჩილი ადამიანები.

და ბ.8:22: „*სანამ დედა მიწა იარსებებს, არ შეწყდება თესვა და მოსავალი, სიცივე და სიციხე, ზაფხული და ზამთარი, დღე და ღამე*“.

ეს მერვე თავი მთავრდება აბსოლუტური საპირისპირო მონაცვლეობების შეხსენებით, რომლებიც მართავენ მიწიერი ცხოვრების პირობებს შექმნის პირველი დღიდან, როდესაც ღმერთმა თავისი კონსტიტუციით „ღამე და დღე“ გამოავლინა მიწიერი ბრძოლ „*სიბნელეს*“ და „*სიბნელეს*“ შორის. *სინათლე*“, რომელიც საბოლოოდ აძლევს იესო ქრისტეს მეშვეობით. ამ ლექსში ის ჩამოთვლის ამ უკიდურეს მონაცვლეობებს, რომლებიც გამოწვეულია თავად ცოდვით, არის შედეგი თავისუფალი არჩევანისა, რომელიც მიენიჭა ამ ციურ და მიწიერ არსებებს, რომლებიც ამდენად თავისუფალნი არიან შეიყვარონ და ემსახურონ მას ან უარყონ იგი სიმულზილმდე. მაგრამ ამ თავისუფლების შედეგი იქნება სიკეთის მომხრეთა სიცოცხლე, ხოლო ბოროტთა თვის სიკვდილი და განადგურება, როგორც ეს წარღვნამ აჩვენა.

ციტირებულ სუბიექტები სულიერ გზავნილს ატარებენ:

„*თესვა და მოსავალი*“: ვარაუდობენ სახარების დასაწყისს და სამყაროს აღსასრულს; იესო ქრისტეს მიერ გადაღებულ გამოსახულებები თავის

იგავებში, განსაკუთრებით მათე 13:37-დან 39-მდე: „*მან უპასუხა: ვინც თესავს კარგ თესვას, არის კაცის ძე; ველო არის სამყარო; კარგი თესვას სამეფოს ძენი არიან; ტარები ბოროტის შვილები არიან; მტერი, რომელმაც ის დათესა, არის ეშმაკი; მოსავალი არის სამყაროს დასასრული; მკრეფები ანგელოზები არიან*“.

„*სიცივე და სიცხე*“: „*სითბო*“ მოხსენიებულია გამოცხ. 7:16-ში: „*აღარ მოშვიდებიან, აღარ სწყურდებიან, არც მზე დაეცემა მათ და არც სიცხე*“.

მაგრამ აბსოლუტური საპირისპიროდ, „*სიცივეც*“ ცოდვის წყევლს შედეგია.

„*ზაფხული და ზამთარი*“: ეს არის უკიდურესობების ორი სეზონი, ორივე ისეთივე უსიამოვნო, როგორც მეორე მათი სიჭარბით.

„*ღლე და ღამე*“: ღმერთი მოჰყავს მათ იმ თანმიმდევრობით, რომელსაც ადამიანი ამლევს მას, რადგან მის პროექტში, ქრისტეში მოდის დღის დრო, მოწოდება მის მაღში შესვლასკენ, მაგრამ ამ დროის შემდეგ მოდის „*ღამე, როცა ვერავინ იმუშავებს*“ იოანეს 9:4-ის მიხედვით, ანუ შეცვალოს საკუთარი ბედი, რადგან იგი მაღლს ჟამის ბოლოდან არის განსაზღვრულ სიცოცხლსთვის ან სიკვდილსთვის.

და ბ ა დ ე ბ ა 9

ცხოვრების ნორმიდან გამოყოფა

დაბ.9:1: „*და აკურთხა ღმერთმა ნოე და მისი ვაჟები და უთხრა მათ: ინაყოფიერეთ, გამრავლდით და აავსეთ დედა მიწა.*»

ეს იქნება პირველი როლი, რომელსაც ღმერთი ამლევს ადამიანების მიერ აშენებულ კილობნით შერჩეულ და გადარჩენილ ცოცხალ არსებებს: ნოეს და მის სამვაჟს.

დაბ.9:2: „*შენ იქნები შიში და შეძრწუნება დედა მიწის ყველ მხეცისთვის, ცის ყველ ფრინველსთვის, დედა მიწაზე მოძრავი არსებისთვის და ზღვის ყველ თევზისთვის. თქვენს ხელში.*”

ცხოველური სიცოცხლე თავის გადარჩენას ადამიანს ევალება, რის გამოც, წყალდიდობამდე ცკი, ადამიანი შეძლებს ცხოველებზე ბატონობას. გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ცხოველი კონტროლს კარგავს შიშის ან გაღიზიანების გამო, როგორც

წესი, ყველ ცხოველს ეშინია ადამიანის და ცდილობს გაექცეს მისგან, როდესაც მას შეხვდება.

დაბ.9:3: „*ყველ ფერი, რაც მოძრაობს და აქვს სიცოცხლე, საკვები იქნება თქვენთვის : ყველ ფერს მოგცემ, როგორც მწვანე ბალხს*“.

დიეტის ამ ცვლელბას რამდენიმე დასაბუთება აქვს. ზედმეტად დიდი მნიშვნელობის მინიჭების გარეშე, წარმოდგენილ წესრიგს, პირველ რიგში, ვასახელებ წყალდიდობის დროს ამოწურული მცენარეული საკვების და უყოვნებელ არარსებობას და მარილიანი წყლთ დაფარული დედამიწა, რომელიც ნაწილობრივ სტერილდება, მხოლოდ თანდათან დაიბრუნებს სრულ და სრულ ნაყოფიერებას და პროდუქტიულობას. გარდა ამისა, ებრაული მსხვერპლწიწირვის რიტუალების დამკვიდრება თავის დროზე მოითხოვს წმინდა ვახშმის წინასწარმეტყველურ ხილვაში შეწირული მსხვერპლს ხორცის მოხმარებას, სადაც პურს შეჭამენ, როგორც იესო ქრისტეს სხეულს სიმბოლოს, და მისი სისხლს სიმბოლოდ დაღული ყურძნის წვენი. მესამე მიზეზი, ნაკლებად დასაშვები, მაგრამ არანაკლებ ჭეშმარიტი, არის ის, რომ ღმერთს სურს ადამიანის სიცოცხლს ხანგრძლივობის შემცირება; და ხორცის მოხმარება, რომელიც თავის თავს ხრწნის და ადამიანის სხეულში სიცოცხლს დამღუპველ ელემენტებს მოაქვს, იქნება მისი სურვილისა და გადაწყვეტილების წარმატების საფუძველი. მხოლოდ ვეგეტარიანულ ან ვეგანური დიეტის გამოცდილება იძლევა პირად დადასტურებას. ამ აზრის გასამყარებლად, გაითვალისწინეთ, რომ ღმერთი არ კრძალავს ადამიანს უწმინდური ცხოველების მოხმარებას, მიუხედავად იმისა, რომ ისინი საზიანოა მისი ჯანმრთელობისთვის.

დაბ.9:4: „*მხოლოდ ხორცს არ ჭამს მისი სულთ, მისი სისხლთ*“.

ეს აკრძალავს ძალში დარჩება მველ შეთანხმებაში ლევ.17:10-11-ის მიხედვით: „*თუ ისრაელს სახლს კაცი ან მათ შორის მცხოვრები უცხო ადამიანი შეჭამს რაიმე სახის სისხლს, სახეს შევაბრუნებ მის წინააღმდეგ, ვინც ჭამს. სისხლ და მოვწყვეტ მას თავისი ხალხიდან*. და ახალამბებში, საქმეების 15:19-დან 21-მდე: „*ამიტომ, ვფიქრობ, რომ ჩვენ არ ვუქმნით სირთულეებს წარმართთთვის, ვინც ღმერთს მოაქცევს, არამედ ვწერთ, რომ თავი შეიკავონ კერპების სიბინძურისგან. , სიძვისგან, და ხრწობისგან და სისხლისგან . რადგან მრავალ*

თაობის განმავლობაში მოსეს ჰყავდა ხალხი ყველ
ქალქში, ვინც მას ქადაგებდა, რადგან მას
სინაგოგებში ყოველშაბათს კითხულობენ“.

ღმერთი უწოდებს "სულს" მთელარებას, რომელიც
შედგება ხორცისა და სულისაგან, რომელიც მთლიანად
ხორცზეა დამოკიდებული. ამ ხორცში საავტომობილო
ორგანო არის ტვინი, რომელსაც მიეწოდება თავად
სისხლი, რომელიც ყოველ ამოსუნთქვაში იწმინდება
ფილტვების მიერ შეწოვილი ჟანგბადით. ცოცხალ
მდგომარეობაში ტვინი ქმნის ელექტრულ სიგნალებს,
რომლებიც წარმოქმნიან აზროვნებას და
მეხსიერებას და ის მართავს ყველ სხვა ხორციელ
ორგანოს ფუნქციონირებას, რომლებიც ქმნიან
ფიზიკურ სხეულს. „სისხლს“ როლი, რომელიც უფრო
მეტიც, გენომის მიხედვით, უნიკალურია თითოეული
ცოცხალი სულისთვის, არ უნდა იქნას გამოყენებული
ჯანმრთელობის მიზეზების გამო, რადგან ის ატარებს
ნარჩენებს და მინარევებს, რომლებიც
წარმოქმნება მთელსხეულში და სულიერი მიზეზით.
ღმერთმა თავისი რელიგიური სწავლებისთვის
აბსოლუტურ ექსკლუზიურად შეინახა ქრისტეს
სისხლს და ლევის პრინციპი, მაგრამ მხოლოდ
ყურძნის წვენი სიმბოლური სახით. თუ სიცოცხლე
სისხლშია, ის, ვინც სვამს ქრისტეს სისხლს, აღდება
მის წმიდა და სრულყოფილ ბუნებაში, რეალური
პრინციპის მიხედვით, რომელიც ამბობს, რომ სხეული
იქმნება იმით, რაც მას კვებავს.

დაბ.9:5: „ესეც იცოდე, შენი სულუბის სისხლს
მოვითხოვ, ყოველ ცხოველს მოვითხოვ; და მე
მოვითხოვ ადამიანის სულს ადამიანისგან,
კაცისგან, რომელიც მისი ძმაა“.

სიცოცხლე ყველზე მნიშვნელოვანია
შემოქმედი ღმერთისთვის, რომელმაც შექმნა იგი.
ჩვენ უნდა მოვუსმინოთ მას, რათა მივხვდეთ რა
აღშფოთებას იწვევს დანაშაული მის მიმართ,
აღებული სიცოცხლს ნამდვილი მფლობელს მიმართ.
როგორც ასეთი, ის ერთადერთია, ვისაც შეუძლია
სიცოცხლს მოსპობის ბრძანების ლეგიტიმაცია.
წინა მუხლში ღმერთმა ადამიანს უფლება მისცა,
ცხოველური სიცოცხლე მიეღო, რათა მისი საკვები
ყოფილიყო, მაგრამ აქ საუბარია დანაშაულზე,
მკვლელობაზე, რომელიც საბოლოოდ წყვეტს
ადამიანის სიცოცხლეს. ამ მოცილებულ ცხოვრებას
აღარ ექნება შესაძლებლობა მიუახლოვდეს ღმერთს
და არც ქცევის ცვლილების მოწმე იყოს, თუ მანამდე
იგი არ შეესაბამებოდა მის ხსნას. აქ ღმერთი

აყალებებს შურისძიების კანონს, „თვალთვალს წილ კბილ კბილს წილ და სიცოცხლეს სიცოცხლესთვის“. ცხოველადამიანის მკვლელობას თავისი სიკვდილთ გადაიხდის, კაენის სტილში კი მოკლვენ, თუ ის მოკლვს საკუთარ სისხლს „*ძმას*“, *აბელს ტიპის*.

დაბ.9:6: „*ვინც დაღვრის ადამიანის სისხლს, ადამიანის მიერ დაიღვრება მისი სისხლი; რადგან ღმერთმა ადამიანი თავის ხატად შექმნა*“.

ღმერთი არ ცდილობს დაღუპულთა რიცხვის გაზრდას, რადგან, პირიქით, მკვლელს სიკვდილთ დასჯის ნებართვით, მას იმედი აქვს შემაკავებელ ეფექტზე და რომ, გაწეული რისკის გამო, ადამიანების უმეტესობა სწავლობს აკონტროლეთ მათი ქცევა, აგრესიულობა, რათა არ გახდეს მკვლელი, თავის მხრივ, სიკვდილს ღირსი.

მხოლოდ ის, ვინც ცოცხალა რეალური და ავთენტური რწმენით, შეუძლია გააცნობიეროს რას ნიშნავს „*ღმერთმა შექმნა ადამიანი თავის ხატად*“. განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც კაცობრიობა ხდება ამაზრზენი და საზიზღარი, როგორც ეს ხდება დღეს დასავლურ სამყაროში და ყველგან მეცნიერულ ცოდნითაც დუნებს დედამიწაზე.

დაბ.9:7: „*თქვენ კი, ინაყოფიერეთ და გამრავლდით, გავრცელდით დედამიწაზე და გამრავლდით მასზე*“.

ღმერთს ნამდვილად სურს ეს გამრავლება და კარგი მიზეზის გამო, რჩეულთა რიცხვი იმდენად მცირეა, თუნდაც იმ მოწოდებულბთან მიმართებაში, რომლებიც გზაზე დაეცემა, რომ რაც უფრო მეტი იქნება მისი ქმნილებების რიცხვი, მით უფრო მეტი იქნება მათ შორის. იპოვონ და შეარჩიონ მისი რჩეული; რადგან დაბ.7:9-ში აღნიშნული სიზუსტის მიხედვით, პროპორცია არის მილონი არჩეული ათი მილიარდისთვის, ან 1 10000-ზე.

დაბ.9:8: „*ღმერთი კვლავ ელპარაკა ნოეს და მასთან ერთად მის ვაჟებს და უთხრა*:“

ღმერთი მიმართავს ოთხ კაცს, რადგან ბატონობის მინიჭებით ადამიანთა სახეობის მამრობითი სქესის წარმომადგენელს, ისინი პასუხისმგებელი იქნებიან იმაზე, რაც ნებას დაართეს ქალბმა და ბავშვებმა, რომლებიც მათ ძალ უფლებას ექვემდებარება. ბატონობა არის ნდობის ნიშანი, რომელსაც ღმერთი სთავაზობს ადამიანებს, მაგრამ ეს მათ სრულ პასუხისმგებლობას ხდის მის წინაშე და მისი განსჯის წინაშე.

და ბ.9:9: „აჰა, დავდებ ჩემს შეთანხმებას შენთან და შენს შთამომავლებთან შენს შემდეგ;»

ჩვენთვის დღეს მნიშვნელოვანია გვესმოდეს, რომ ჩვენ ვართ ის „თესლო“, ვისთანაც ღმერთმა დადო თავისი „შეთანხმება“. თანამედროვე ცხოვრება და მისი მიმზიდველი გამოგონებები არაფერს ცვლის ჩვენი ადამიანური წარმოშობის შესახებ. ჩვენ ვართ იმ ახალ დასაწყისის მემკვიდრეები, რომელიც ღმერთმა მისცა კაცობრიობას საშინელ წარღვნის შემდეგ. ნოესა და მის სამ ვაჟთან დადებულ შეთანხმება სპეციფიკურია. იგი ავალდებულებს ღმერთს, რომ აღარ გაანადგუროს მთელი კაცობრიობა წარღვნის წყლებით. ამის შემდეგ დადება ალიანსი, რომელსაც ღმერთი დაამყარებს აბრაამთან, რომელიც შესრულდება მის ორ თანმიმდევრულ ასპექტში, რომელიც ორიენტირებული იქნება სიტყვასიტყვით დროში და სულებრად, იესო ქრისტეს გამომსყიდველ მსახურებაზე. ეს ალიანსი ფუნდამენტურად ინდივიდუალური იქნება, როგორც ხსნის სტატუსი, რომელიც კითხვის ნიშნის ქვეშ დგას. 16 საუკუნის განმავლობაში, რომელიც წინ უსწრებს მის პირველ მოსვლას, ღმერთი გამოავლენს თავის გადარჩენის გეგმას რელიგიური რიტუალების მეშვეობით, რომლებიც დავალბულია ებრაელხალხს. შემდეგ, იესო ქრისტეში ამ გეგმის განხორციელების შემდეგ, რომელიც გამოვლინდა მთელი მისი შუქით, დაახლოებით კიდევ 16 საუკუნის განმავლობაში ურწმუნოება გადაეცემა ერთგულებას და 1260 წლს განმავლობაში ყველზე ბნელი სიბნელე იმეფებს რომანის პაპის ეგიდით. 1170 წლდან, როდესაც პიტერ ვალდომ შემლო კიდევ ერთხელ დაემკვიდრებინა წმინდა და ერთგული ქრისტიანული სარწმუნოება ჭეშმარიტი შაბათის დაცვით, ნაკლებად განმანათლებლური არჩეული ჩინოვნიკები მის შემდეგ არჩეულნი იყვნენ რეფორმაციის მუშაობაში, მაგრამ არ დაასრულეს. ასევე, მხოლოდ 1843 წლდან, რწმენის ორმაგი გამოცდის მეშვეობით, ღმერთმა შემლო ადვენტიზმის პიონერებს შორის ერთგული რჩეულის პოვნა. მაგრამ მათთვის ჯერ კიდევ ნაადრევი იყო მის წინასწარმეტყველებებში გამოვლენილი საიდუმლოებების სრულად გაგება. ღმერთთან მოკავშირის ნიშანი ყოველთვის არის მისი სინათლის მოტანა და მიღება, რის გამოც ნაშრომი, რომელსაც მე ვწერ მისი სახელთ, მისი რჩეულის გასანათებლად, წარმოადგენს „იესოს ჩვენებას“, მის უკანასკნელ ფორმას, ნიშანი იმისა,

რომ მისი ალანსი ძალან რეალური და დასტურებულია.

და ბ.9:10: „ ყველ ცოცხალ არსებასთან, რომელიც შენთანაა, ფრინველთან, პირუტყვთან და დედამიწის ყველ მხეცთან, კიდობნიდან გამოსულუბთან თუ დედამიწის ყველ მხეცთან ერთად“.

ღმერთის მიერ წარმოადგენილი ალანსი ასევე ეხება ცხოველებს, ყველ ფერს, რაც ცხოვრობს და გამრავლებს დედამიწაზე.

და ბ.9:11: „ მე და დე შენთან შეთანხმებას: აღარ განადგურდება წარღვნის წყლებით ხორცს და აღარ იქნება წარღვნა დედამიწის დასანგრევად“.

წარღვნის მიერ მიცემული გაკვეთილი უნიკალური უნდა დარჩეს. ღმერთი ახლ ჩაერთვება მჭიდრო ბრძოლში, რადგან მისი მიზანია დაიპყროს თავისი რჩეულის გულები.

და ბ.9:12: „ და თქვა ღმერთმა: ეს არის აღთქმის ნიშანი, რომელსაც დავდებ ჩემსა და შენს შორის და ყველ ცოცხალ არსებას შორის, რომელიც შენთანაა, ყველ თაობის განმავლობაში .

ეს ნიშანი, რომელსაც ღმერთი ამლევს, ეხება ყველ ფერს, რაც ცოცხალს, წმინდას და უწმინდურს. ეს ჯერ კიდევ არ არის მისი პიროვნების კუთვნილების ნიშანი, რომელიც იქნება მეშვიდე დღის შაბათი. ეს ნიშანი ცოცხალ არსებებს ახსენებს ვალდებულებას, რომელიც მან აიღო, რომ აღარასოდეს გაენადგურებინა ისინი წარღვნის წყლებით; ეს არის მისი ზღვარი.

და ბ.9:13: „ დავდებ ჩემი მშვილდი ღრუბლებში და ეს იქნება აღთქმის ნიშანი ჩემსა და დედამიწას შორის“

მეცნიერება აგისხნის ცისარტყელს არსებობის ფიზიკურ მიზეზს. ეს არის მზის სინათლის სპექტრის დაშლ, რომელიც ეცემა წყლის თხელ ფენებზე ან მაღალ ტენიანობაზე. ყველმ შეამჩნია, რომ ცისარტყელ წვიმის დროს ჩნდება და მზე თავის სინათლის სხივებს აფრქვევს. ფაქტი ფაქტად რჩება, რომ წვიმა წარღვნას მოგვაგონებს და მზის შუქი ღმერთის შესაფასებელი, სასარგებლო და მამშვიდებელი შუქის გამოსახულებაა.

და ბ.9:14: „ როცა ღრუბლებს შევკრებ დედამიწის ზემოთ, მშვილდი ღრუბლებში გამოჩნდება; »

ამიტომ ღრუბლები ღმერთმა გამოიგონა წვიმის შესაქმნელად მხოლოდ წარღვნის შემდეგ და იმავდროულად ცისარტყელს პრინციპით. თუმცა, ჩვენს საზიზღარ დროში, უღმერთო მამაკაცებმა და

ქალბმა და მახინჯეს და შებილწეს ცისარტყელს
ეს საგანი, აიღეს ღვთაებრივი ალანსის ეს
სიმბოლო, რათა ის სექსუალური გარყვნილების
შეკრების აკრონიმად და ემბლემა დაქციონ. ღმერთმა
უნდა მოძებნოს ამაში კარგი მიზეზი, რომ დაარტყას
ამ ოდიოზურ და უპატივცემულო კაცობრიობას მის და
ადამიანთა სახეობის მიმართ. მისი ბრაზის
უკანასკნელი ნიშნები მალე გამოჩნდება,
ცეცხლივითან თებულ და სიკვდილივით და მღუპველ.

და ბ.9:15: „და გავიხსენო ჩემი შეთანხმება ჩემსა
და შენს შორის და ყოველ ხორციელ ცოცხალ არსებას
შორის, და წყალ აღარ გახდება წარღვნა ყოველ
ხორციელს და საღუპავად“.

ღვთის პირიდან წამოსული ამ სიკეთის
სიტყვების წაკითხვისას, პარადოქსს ვზომავ იმ
სიტყვებზე ფიქრით, რაც მას შეუძლია დღეს თქვას
ადამიანური გარყვნილების გამო, რომელმაც
მიაღწია წინამორბედების დონეს.

ღმერთი შეასრულებს თავის სიტყვას, აღარ
იქნება წყალდიდობა, მაგრამ ყველ აჯანყებულს
ცეცხლს წარღვნა დაცულია განკითხვის დღისთვის;
რომელიც პეტრე მოციქულმა შეგვახსენა 2 პეტრეს 3:7-
ში. მაგრამ ამ უკანასკნელ სამსჯავრომდე და
ქრისტეს დაბრუნებამდე, მოვა მესამე მსოფლოო მის
ბირთვულ ცეცხლს ან „მე-6^{საყოფი}“ გამოცხ.9:13-დან 21-
მდე, მრავალრიცხოვანი და ბოროტი მომაკვდინებელი
„სოკოების“ სახით. წაართვით უთანასწორობის
თავშესაფარი, რომელიც გახდა პლანეტა დედამიწის
დიდი ქაღჭები, დედა ქაღჭები თუ არა.

და ბ.9:16: „მშვილდი ღრუბელში იქნება; და მე
მივხედავ მას, რომ გავიხსენო მარადიული
შეთანხმება ღმერთსა და ყოველ ცოცხალ არსებას
შორის, მათ შორის ყველ ხორცს შორის, რაც არის
დედამიწაზე.“

ეს დრო ჩვენგან შორსაა და მას შეუძლია
კაცობრიობის ახალწარმოადგენლებს და ტოვოს დიდი
იმედი, რომ თავიდან აიცილონ წინამორბედების მიერ
დაშვებულ შეცდომები. მაგრამ დღეს იმედი აღარ
არის ნებადართული, რადგან ანტიდილუვიანების
ნაყოფი ყველგან ჩნდება ჩვენ შორის.

და ბ.9:17: „და უთხრა ღმერთმა ნოეს: ეს არის
აღთქმის ნიშანი, რომელსაც დავდებ ჩემსა და
დედამიწაზე მყოფ ყოველ ხორციელს შორის“.

ღმერთი ხაზს უსვამს ამ შეთანხმების ხასიათს,
რომელიც დამყარებულია „ყოველ ხორციელთან“.

არის ალანსი, რომელიც ყოველთვის ეხება კაცობრიობას კოლექტიური გაგებით.

და ბ.9:18: „კიდობნიდან გამოსულ ნოეს ვაჟები იყვნენ სემი, ქამი და იაფეთი. ქამი იყო ქანაანის მამა“.

ჩვენ გვეძლევა განმარტება: "ქამი იყო ქანაანის მამა". და იმახსოვრეთ, ნოე და მისი ვაჟები არიან გიგანტები, რომლებიც დარჩნენ წინა ღვარძლის ზომით. ამრიგად, გიგანტები გააგრძელებენ გამრავლებას, განსაკუთრებით „ქანაანის“ მიწაზე, სადაც ეგვიპტის და ტოვებულ ებრაელები მათ უბედურებას აღმოაჩენენ, რადგან მათი სიდიდით გამოწვეულ შიში მათ 40 წლს განმავლობაში უდაბნოში ხეტიალში დაგმობს. და იქ მოკვდები.

და ბ.9:19: „ეს არის ნოეს სამი ვაჟი და მათი შთამომავლები და სახლდნენ მთელდე და მიწაზე“.

გაითვალისწინეთ, რომ თავდაპირველად, ანტიდილუვიელებს წარმოშობით ერთი კაცი ჰყავდათ: ადამი. ახალ პოსტ-დილუვიური ცხოვრება აგებულა სამ ადამიანზე, სემზე, ჩამზე და იაფეტზე. ამიტომ მათი შთამომავლების ხალხები დაშორდებიან და გაიყოფიან. ყოველი ახალ დაბადება და უკავშირდება მის პატრიარქს სემს, ქამს ან იაფეთს. განხეთქილების სულ დაეყრდნობა ამ განსხვავებულ საწყისებს, რათა მათ წინაპართა ტრადიციებზე მიბმული ადამიანები ერთმანეთს და უპირისპირდეს.

და ბ.9:20: „ნოემ მიწის და მუშავება დაიწყო და ვაჭი და რგო“.

ამ საქმიანობას, მთლიანობაში, ნორმალურ პირობებში, მაინც ექნება სერიოზული შედეგები. იმის გამო, რომ კულტივირების ბოლოს ნოე ყურძენს და დაწურულწვენს კრეფს, მან ალკოჰოლი დალია.

და ბ.9:21: „და ღოა ღვინო, და თვრა და თავის კარვის მუაში გაიხადა.“

თავის ქმედებებზე კონტროლს დაკარგვით, ნოეს სჯერა, რომ მარტოა, ის თავს იხსნის და მთლიანად შიშვლდება.

და ბ.9:22: „ჰამმა, ქანაანის მამამ, დაინახა მამის სიშიშვლე და მოახსენა იგი გარეთ თავის ორ ძმას.“

იმ დროს ადამიანის გონება ჯერ კიდევ ძალიან მგრძობიარე იყო ცოდვილ ადამის მიერ აღმოჩენილ სიშიშვლეს მიმართ. და ჩამს, მხიარულად და, რა თქმა უნდა, ცოტა დამცინავად, ცუდი იდეა აქვს,

რომ თავისი ვიზუალური გამოცდილება თავის ორ ძმას მოახსენოს.

და ბ.9:23: „*შემდეგ სემმა და იაფეთმა აიღეს მოსასხამი, დაადეს მხრებზე, უკან წავიდნენ და დაარეს მამის სიშიშველუ; როგორც მობრუნდა მათი სახე, ვერ დაინახეს მამის სიშიშველუ*“.

ყველ საჭირო სიფრთხილთ, ორმა ძმამ მამის შიშველ სხეულს დაფარა.

და ბ.9:24: „*როცა ნოემ გაიღვიძა ღვინით გაიგო, რა გაუკეთა მას უმცროსმა ვაჟმა*“.

ამიტომ ორ ძმას უნდა ესწავლებინა იგი. და ეს დაგმობა აღაფრთოვანებს ნოეს, რომელიც გრძნობს, რომ მისი პატივი, როგორც მამა შელხულა. მას ნებაყოფლობით არ სვამდა ალკოჰოლს და გახდა ბუნებრივი რეაქციის მსხვერპლ ყურმნის წვენიდან, რომელიც დროთა განმავლობაში იქანგება და რომლს შაქარი გარდაიქმნება ალკოჰოლად.

და ბ.9:25: „*და თქვა: წყეულმც იყოს ქანაანი! და ე, ის იყოს თავისი ძმების მონების მონა!*»

სინამდვილეში, ეს გამოცდილება მხოლოდ საბაბად ემსახურება შემოქმედ ღმერთს, რომ იწინასწარმეტყველოს ნოეს შვილების შთამომავლების შესახებ. რადგან თავად ქანაანს არავითარი კავშირი არ ჰქონდა მამამისის ქამთან; ამიტომ ის უდანაშაულო იყო თავისი ბრალს გამო. და დაწყევლ ნოემ, რომელსაც არაფერი გაუკეთებია. შექმნილი ვითარება იწყებს ჩვენთვის ღვთის განსჯის პრინციპის გამჟღავნებას, რომელიც ჩანს მისი ათი მცნებადან მეორეში, რომელიც წაკითხული იყო გამოსვლ ში 20:5: „*არ დაემხო მათ და არ ემსახურო მათ; რადგან მე, იაკვებ, შენი ღმერთი, ვარ შურიანი ღმერთი, ვნახულობ მათათა ურჯულოებას შვილებზე მესამე და მეოთხე თაობამდე, ვინც მე მოძულე*“. ამ აშკარა უსამართლობაში დევს ღვთის მთელი სიბრძნე. რადგან, დაფიქრდით, შვილსა და მამას შორის კავშირი ბუნებრივია და ვაჟი ყოველთვის დაიჭერს მამის მხარეს, როცა მას თავს დაესხმებიან; იშვიათი გამონაკლსებით. თუ ღმერთი მამას და არტყამს, ვაჟი შეიძლება მას და დაცავს მამას. შვილს, ქანაანის ლნძღვითნოე სჯის ჰემს, მამას, რომელიც შეშფოთებულია მისი შთამომავლების წარმატებით. და ქანაანი, თავის მხრივ, აიტანს თავის შედეგებს, რომ იყოს ჰემის ძე. ამიტომ ის განიცდის ხანგრძლივ წყენას ნოესა და ორი ვაჟის მიმართ, რომელსაც აკურთხებს: სემს და იაფეთს. ჩვენ უკვე ვიცით, რომ ქანაანის შთამომავლები

განადგურდება ღმერთის მიერ, რათა შესთავაზოს ისრაელს, მის ხალხს ეგვიპტის მონობიდან გათავისუფლებული (ქამის კიდევ ერთი ვაჟი: მიზრაიმი), მათი ეროვნული ტერიტორია.

დაბ.9:26: „და კვლავ თქვა: კურთხეული იყოს იაკობი, სემის ღმერთი და იყოს ქანაანის მათი მონა!“

ნოე თავის შვილებზე წინასწარმეტყველებს გეგმას, რომელიც ღმერთს აქვს თითოეული მათგანისთვის. ასე რომ, ქანაანის შთამომავლები იქნებიან სემის შთამომავლების მონები. ჩამი გაფართოვდება სამხრეთისაკენ და დასახლებს აფრიკის კონტინენტს ისრაელს ამჟამინდელ მიწამდე. სემი გაფართოვდება აღმოსავლეთისა და აღმოსავლეთის სამხრეთისაკენ და დასახლება ამჟამინდელ არაბული მუსულმანური ქვეყნებით. ქალდეიდან, დღევანდელი ერაყიდან, აბრაამი გამოვასუფთავებს სემიტს. ამას ისტორია ადასტურებს, ქანაანის აფრიკა მართლაც სემიდან წარმოშობილ არაბების მონა იყო.

დაბ.9:27: „ღმერთმა გააფართოვოს იაფეთის ქონება და დაკვიდრდეს სემის კარვებში და ქანაანის იყოს მათი მონა!“

იაფეთი გაფართოვდება ჩრდილოეთით, აღმოსავლეთით და დასავლეთით. დიდი ხნის განმავლობაში ჩრდილოეთი დომინირებს სამხრეთზე. ჩრდილოეთის გაქრისტიანებული ქვეყნები განიცდიან ტექნიკურ და მეცნიერულ განვითარებას, რაც მათ საშუალებას მისცემს გამოიყენონ სამხრეთის არაბული ქვეყნები და დაიმონონ აფრიკის ხალხები, ქანაანის შთამომავლები.

დაბ.9:28: „ნოემ წარღვნის შემდეგ იცოცხლს სამას ორმოცდაათი წელი“.

350 წლის განმავლობაში ნოეს შვიემლო წარღვნის შესახებ მოწმეთქვა თავის თანამედროვეებს და გაეფრთხილებინა ისინი წინაღმდეგების შეცდომების შესახებ.

დაბ.9:29: „ნოეს მთელი დღე იყო ცხრაას ორმოცდაათი წელი; შემდეგ ის გარდაიცვალა.“

1656 წელს, ადამის წარღვნის წელს, ნოე 600 წლის იყო, ამიტომ იგი გარდაიცვალა 2006 წელს ადამის ცოდვის შემდეგ, 950 წლის ასაკში. დაბ.10:25-ის მიხედვით, „პელუგის“ დაბადებისას, 1757 წელს, „დედა მიწა გაიყო“, ღმერთმა მეფე ნიმროდისა და მისი ბაბილონის კომპის აჯანყებული აჯანყების გამოცდილების გამო. დაყოფა, ანუ განცალკევება იყო იმ სხვადასხვა ენების შედეგი, რომელიც ღმერთმა

მისცა ხალხებს, რათა ისინი გამოეყოთ და აღარ შექმნიდნენ ერთიან ბლოკს მისი სახისა და მისი ნების წინაშე. ამიტომ ნოემ განიცადა ეს მოვლენა და ის იმ დროს 757 წლის იყო.

როდესაც ნოე გარდაიცვალა, აბრამი უკვე დაიბადა (1948 წელს, 2052 წლათ ადრე იესო ქრისტეს გარდაცვალებამდე, რომელიც მდებარეობს ჩვენი საერთო ცრუ კალენდრის 30 წელს), მაგრამ ის იმყოფებოდა ურში, ქალდეაში, ნოესგან მოშორებით, რომელიც ცხოვრობდა ჩრდილოეთით. არარატის მთა.

დაბადებულმა 1948 წელს, როდესაც მისი მამა ტერაქი 70 წლის იყო, აბრამმა დატოვა ხარანი ღვთის ბრძანების საპასუხოდ, 75 წლის ასაკში 2023 წელს, ანუ 2006 წელს ნოეს გარდაცვალებიდან 17 წლის შემდეგ. ალანსის სულიერი რელია არის ამით უზრუნველყოფილი და შესრულებული.

100 წლის ასაკში 2048 წელს აბრამი ისაკის მამა ხდება. გარდაიცვალა 2123 წელს 175 წლის ასაკში.

60 წლის ასაკში, 2108 წელს, ისაკს შეეძინა ტყუპები ესავი და იაკობი, დაბ.25:26-ის თანახმად.

დაბადა 10

ხალხთა გამოყოფა

ეს თავი გვაცნობს ნოეს სამი ვაჟის შთამომავლებს. ეს გამოცხადება სასარგებლო იქნება, რადგან ღმერთი თავის წინასწარმეტყველებებში ყოველთვის მოიხსენიებს შესაბამისი ტერიტორიების თავდაპირველსახელებს. ამ სახელებიდან ზოგიერთი ადვილდ იდენტიფიცირებადია როგორც ამჟამინდელ სახელები, რადგან მათ შეინარჩუნეს თავიანთი ძირითადი ფესვები, მაგალითები: „მადაი“ მედიისთვის, „ტუბალ“ ტობოლსკისთვის, „მეშეხი“ მოსკოვისთვის.

დაბ.10:1: „ესენი არიან ნოეს ვაჟების, სემის, ქამისა და იაფეთის შთამომავლები. წარღვნის შემდეგ მათვაჟები შეეძინათ.»

იაფეთის შვილები

დაბ.10:2: „იაფეთის ვაჟები იყვნენ: გომერი, მაგოგი, მადაი, იავანი, თუბალ, მეშექი და ტირასი.»

„ მადი “ არის მედია ; „ იავანი “, საბერძნეთი ; " ტუბალ ", ტობოლსკი, " მეშეჩი ", მოსკოვი .

და ბ.10:3: „ გომერის ვაჟები: აშკენაზი, რიფატი და თოგარმა . »

და ბ.10:4: „ იავანის ვაჟები: ელსე, თარშიში, კიტომი და დოდანიში . »

„ თარშიში “ ნიშნავს ტარსუსს ; " კიტომი ", კვიპროსი .

და ბ.10:5: „ მათ მიერ იყო დასახლებული ერების კუნძულები მათი მიწების მიხედვით, მათი ენის მიხედვით, მათი საგვარეულოების მიხედვით, მათი ერების მიხედვით . »

გამოთქმა " ერა კუნძულები " ეხება დღევანდელ ევროპის დასავლეთ ქვეყნებს და მათ დიდ გაფართოებებს, როგორცაა ამერიკა და ავსტრალია .

სიზუსტე „ თითოეული ადამიანის ენის მიხედვით “ თავის ახსნას იპოვის ბაბილონის კოშკის გამოცდილებაში, რომელიც გამოვლენდა გენ.11-ში .

ჰემის ვაჟები

და ბ.10:6: „ ქამის ვაჟები იყვნენ: კუში, მიცრაიმი, ფუთი და ქანაანი . »

კუში ნიშნავს ეთიოპიას ; " მიცრაიმი ", ეგვიპტე ; „ პუტი “, ლბია ; და " ქანაანი ", დღევანდელი ისრაელი ან ძველ პალესტინა .

და ბ.10:7: „ კუშის ვაჟები: საბა, ჰავილ, საბტა, რაემა და საბტეკა . რაემას ვაჟები: სება და დედანი . »

და ბ.10:8: „ კუშმა შვა ნიმროდი ; სწორედ მან დაიწყო ძლევამოსილება დედამიწაზე . »

ეს მეფე „ ნიმროდი “ იქნება „ ბაბილონის კოშკის “ მამულებელი, ღმერთის მიერ ენების გამოიჯვრის მიზეზი, რომელიც ყოფს და აშორებს ადამიანებს ხალხებად და ერებად და ბ.11-ის მიხედვით .

და ბ.10:9: „ ის იყო მამაცი მონადირე იაკვებს წინაშე ; ამიტომ ნათქვამია : ნიმროდის მსგავსად მამაცი მონადირე იაკვებს წინაშე . »

და ბ.10:10: „ პირველ დმეფობდა ბაბილზე, ერეკზე, აკადსა და კალნეზე, შინარის ქვეყანაში . »

„ ბაბელი “ ნიშნავს ძველ ბაბილონს ; „ აკადი “, ძველ აქადია და ახლანდელი ქალქი ბაღდადი ; " Shinear ", ერაყი .

და ბ.10:11: „ იმ ქვეყნიდან გამოვიდა აშური ; მან ააგო ნინეფია, რეჰობოთ-ჰირი, კალჰი . ”

" ასური " აღნიშნავს ასურეთს . " ნინეფია " გახდა ის, რაც ახლ მოსულა .

დაბ.10:12: „ და რე ზენი ნინევესა და კალს შორის; ეს არის დიდი ქალქი. »

ეს სამი ქალქი მდებარეობდა დღევანდელ ერაყში ჩრდილოეთით და მდინარე „ვეფხვის“ გასწვრივ.

დაბ.10:13: „ მიცრაიმმა შვა ლუდომი, ანამომი, ლუჰაბომი, ნაფტუჰომი “. .

დაბ.10:14: „ პატრუსიმები, კასლუჰიმები, საიდანაც მოვიდნენ ფილესტიმელები და კაფთორიმები. »

„ ფილესტიმელები “ ნიშნავენ ამჟამინდელ პალესტინელებს, რომლებიც ჯერ კიდევ ებრძვიან ისრაელს, როგორც ძველ აღიარებაში. ისინი ეგვიპტის შვილები არიან, ისრაელს კიდევ ერთი ისტორიული მტერი 1979 წლამდე, სანამ ეგვიპტემ ისრაელთან მოკავშირეობა დაამყარა.

დაბ.10:15: „ ქანაანმა შვა სიდონი მისი პირმშო და ჰეთი; »

დაბ.10:16: „ და იებუსელები, ამორეველები და გირგაშელები “. .

„ იებუსი “ ნიშნავს იერუსალიმს; „ ამორელები “ იყვნენ ღვთის მიერ ისრაელსთვის მიცემული ტერიტორიის პირველი მკვიდრნი. მიუხედავად იმისა, რომ ისინი დარჩნენ გიგანტურ ნორმაში, ღმერთმა სიკვდილთ დასაჯა და შხამიანი რქებით მოსპო ისინი თავისი ხალხის თვალწინ, რათა ადგილი გაეთავის უფლებინა.

დაბ.10:17: „ ხიველები, არკიელები, სინიელები “
" ცოდვა " ეხება ჩინეთს.

დაბ.10:18: „ არვადელები, ზემარიელები, ხამათიელები. მაშინ გაიფანტა ქანაანელთა საგვარეულოები. »

დაბ.10:19: „ ქანაანელთა საზღვრები იყო სიდონიდან გერარის მხარეს და ზამდე და სოდომის, გომორის, ადმასა და ზებოიმის მხარეს, ლუშამდე. »

ეს უძველესი სახელები განასხვავებს ისრაელს მიწას დასავლეთის მხრიდან ჩრდილოეთიდან, სადაც სიდონია სამხრეთით, სადაც ჯერ კიდევ მდებარეობს დღევანდელი ღაზა, და აღმოსავლეთით სამხრეთიდან, სოდომისა და გომორის დაარსების მიხედვით. "მკვდარი ზღვის" ჩრდილოეთით, სადაც მდებარეობს ზებოიმი.

დაბ.10:20: „ ესენი არიან ჰემის ძეგები მათი საგვარეულოების მიხედვით, მათი ენების მიხედვით, მათი ქვეყნების მიხედვით, მათი ერების მიხედვით. »

სემის ვაჟები

დაბ.10:21: „ შვილები შეეძინა სემს, ხებერის ყველ ვაჟის მამას და უფროსის იაფეთის ძმას. »

დაბ.10:22: „ სემის ვაჟები იყვნენ: ელმი, ასური, არფაქშადი, ლუდი და არამი. »

„ ელმი “ აღნიშნავს დღევანდელ ირანის ძველ სპარსელ ხალხს, ისევე როგორც ჩრდილოეთ ინდოეთის არიელებს; „ ასური “, დღევანდელ ერაყის ძველ ასურეთი; " ლუდი ", შესაძლოა ლუდი ისრაელში; " არამი ", სირიის არამეელები.

დაბ.10:23: „ არამის ვაჟები: უზი, ხულო, გეტერი და მაში. »

დაბ.10:24: „ არფაქშადს შვა შელქი; და შელქმა შვა ხებერი. »

დაბ.10:25: „ ჰებერს შეეძინა ორი ვაჟი: ერთს ერქვა პელუგი, რადგან მის დღეებში მიწა გაიყო, ხოლო ძმის სახელი იყო იოქთანო. »

ამ ლექსში ვკოულობთ სიზუსტეს: „ რადგან მის დროს დედა მიწა გაიყო “. ჩვენ მას გვმართებს შესაძლებლობა დავთარილოთ, ადამის ცოდვის 1757 წელს, ბაბილონის კოშკის ამაღლებით აჯანყებულ გაერთიანების მცდელობის შედეგად ენების გამოყოფა . ამიტომ არის მეფე ნიმროდის მეფობის დრო.

დაბ.10:26: „ იოქთანმა შვა აღშოდადი, შელუფი, ჰაზარმავეთი, იერაჰ “ .

დაბ.10:27: „ ჰადორამი, უზალო, დიკლ “

დაბ.10:28: „ ოზალო, აბიმაელო, შება “

დაბ.10:29: „ ოფირი, ჰავილ და იობაბი. ყველ ეს იოქთანის ძე იყო. »

დაბ.10:30: „ დასახლდნენ მეშადან, სეფარის მხარეს, აღმოსავლეთის მთა მდე. »

დაბ.10:31: „ ესენი არიან სემის ძეები მათი საგვარეულოების მიხედვით, მათი ენების მიხედვით, მათი ქვეყნების მიხედვით, მათი ერების მიხედვით. »

დაბ.10:32: „ ეს არის ნოეს ძეთა საგვარეულები მათი თაობების მიხედვით, მათი ერების მიხედვით და მათგან გამოვიდნენ ერები, რომლებიც გავრცელდნენ დედა მიწაზე წარღვნის შემდეგ. »

დაბადება 11

გამოყოფა ენების მიხედვით

და ბ.11:1: „ მთელ დედა მიწას ერთი ენა და ერთი და იგივე სიტყვები ჰქონდა “.

ღმერთი აქ იხსენებს იმ ფაქტის ლოგიკურ შედეგს, რომ მთელი კაცობრიობა ერთი წყვილს შთამომავალა: ადამი და ევა. ამიტომ სალპარაკო ენა გადაეცა ყველ შთამომავალს.

და ბ.11:2: „ აღმოსავლეთი და ნ რომ წავიდნენ, ნახელ ველო შინარის ქვეყანაში და იქ დასახლდნენ “.

დღევანდელი ერაყის "შინეარის" ქვეყნის "აღმოსავლეთით" დღევანდელი ირანი იყო. მაღალ ტერიტორიებს ტოვებენ, კაცები იკრიბებიან და ბლობზე, რომელსაც კარგად რწყავს ორი დიდი მდინარე, „ევფრატი და ტიგროსი“ (ებრაულად: Phrat და Hiddekel) და ნაყოფიერია. თავის დროზე ლოტმა, აბრაამის მმის შვილმაც, ეს ადგილი აირჩია იქ დასახლებულდ, როცა ბიძას და შორდა. დიდი და ბლობი ხელს შეუწყობს დიდი ქალქის, "ბაბილს" აშენებას, რომელიც ცნობილი და რჩება მსოფლოს ბოლომდე.

და ბ.11:3: „ უთხრეს ერთმანეთს: მოდი! აგური გავაკეთოთ და ცეცხლზე გამოვაცხოთ და აგური ემსახურებოდ მათ როგორც ქვას, ხოლო ბიტუმი მათ ემსახურებოდ ცემენტად.

შეკრებილი კაცები კარვებში აღარ ცხოვრობენ, აღმოაჩენენ გამომწვარი აგურის და მზადებას, რაც შესაძლებელს ხდის მუდმივი საცხოვრებლის აშენებას. ეს აღმოჩენა ყველ ქალქის სათავეშია. ეგვიპტეში მათი მოწოდების დროს, ამ აგურის და მზადება, რათა ააშენონ რამზესი ფარაონისთვის, იქნება ებრაელთა ტანჯვის მიზეზი. იმ განსხვავებით, რომ მათ აგურებს ცეცხლში კი არ გამოაცხოებენ, მიწისა და ჩალსგან გააკეთებენ, ეგვიპტის ცეცხლვან მიზეზე გაშრება.

და ბ.11:4: „ კიდევ თქვეს: წავიდეთ! ავაშენოთ ჩვენთვის ქალქი და კოშკი, რომლის მწვერვალც ზეცამდე სწვდება და სახელი მოვიპოვოთ, რათა არ გავიფანტოთ მთელი დედა მიწის ზურგზე “.

ნოეს შვილები და მისი შთამომავლები ცხოვრობდნენ მიმოფანტულნი დედა მიწაზე, მომთაბარებებად და ყოველთვის თავიანთ მოგზაურობებზე მორგებულ კარვებში. ღმერთი ამ გამოცხადებაში მიზნად ისახავს იმ მომენტს, როდესაც კაცობრიობის ისტორიაში პირველად, ადამიანები გადაწყვეტენ დასახლდნენ ადგილზე და მუდმივ საცხოვრებელში, რითაც შეადგენენ პირველ მჯდომარე ხალხს. და ეს პირველი შეკრება იწვევს მათ გაერთიანებას, რათა შეეცადონ თავი და აღწიონ

განშორებას, რომელიც იწვევს კამათს, ჩხუბს და სიკვდილს. მათნოესგან შეიტყვეს ანტიდილუვიელთა ბოროტება და ძალდობა; იქამდე, რომ ღმერთს უნდა გაენადგურებინა ისინი. და იმისთვის, რომ უკეთ გააკონტროლონ იგივე შეცდომის ხელხელ დაშვების რისკი, ფიქრობენ, რომ ერთ ადგილზე მჭიდროდ შეკრებით მოახერხებენ ამ ძალდობის თავიდან აცილებას. გამონათქვამი ამბობს: რიცხვებში არის ძალ. ბაბილონის დროიდან მოყოლებული, ყველ დიდი მმართველ და დიდი ბატონობა ემყარება თავის ძალს გაერთიანებასა და შეკრებაზე. წინა თავში მოხსენიებულა მეფე ნიმროდი, რომელიც, როგორც ჩანს, იყო თავისი დროის პირველ გამაერთიანებელ კაცობრიობის ლდერი, სწორედ ბაბილონისა და მისი კოშკის აგებით.

ტექსტში მითითებულია: " *კოშკი, რომლის ზედას ეხება* ". „სამოთხის შეხების“ ეს იდეა მიუთითებს ღმერთთან ზეცაში შეერთების განზრახვაზე, რათა აჩვენოს მას, რომ ადამიანებს შეუძლიათ მის გარეშე და რომ მათ აქვთ იდეები, რათა თავიდან აიცილონ და თავად მოაგვარონ პრობლემები. ეს არც მეტი და არც ნაკლებია გამოწვევა შემოქმედი ღმერთისადმი.

და ბ.11:5: „ *უფალო ჩამოვიდა, რათა ენახა ქალქი და კოშკი, რომელსაც აშენებდნენ ადამიანთა ძეგები* “.

ეს მხოლოდ გამოსახულებაა, რომელიც გვიჩვენებს, რომ ღმერთმა იცის კაცობრიობის პროექტი, რომელიც კვლავ აცოცხლებს მემბოხე აზრებს.

და ბ.11:6: „ *და უფალმა თქვა: აჰა, ისინი ერთი ხალხია და ყველს ერთი ენა აქვს და ეს არის ის, რაც მათ გააკეთეს; ახლ მათ არაფერი შეუშლის ხელს, გააკეთონ ყველს ფერი, რაც დაგეგმეს.* ”

ბაბილონის დროს შექმნილი ვითარება შურს თანამედროვე უნივერსალისტებს, რომლებიც ოცნებობენ ამ იდეაზე: ერთი ხალხის ჩამოყალიბება და ერთი ენაზე საუბარი. და ჩვენს უნივერსალისტებს, ნიმროდის მსგავსად, არ აინტერესებთ რას ფიქრობს ღმერთი ამ თემაზე. თუმცა, 1747 წელს ადამის ცოდვის შემდეგ ღმერთმა ისაუბრა და გამოთქვა თავისი აზრი. როგორც მისი სიტყვები მიუთითებს, ადამიანური პროექტის იდეა მას არ სიამოვნებს და აღიზიანებს. თუმცა, მათი ხელხელ განადგურების საკითხი არ დგას. მაგრამ მოდით აღვნიშნოთ, რომ ღმერთი არ კამათობს მემბოხე კაცობრიობის მიდგომის ეფექტურობაზე. მას მხოლოდ ერთი ნაკლ აქვს და ეს მისთვისაა: რაც

უფრო მეტად იკრიბებიან, მით უფრო უარყოფენ მას, აღარ ემსახურებიან, ან უარესი, ცრუ ღვთაებებს ემსახურებიან მის წინაშე.

დაბ.11:7: „*მოდი! ჩავიდეთ და იქ ავურიოთ მათი ენა, რომ აღარ გაიგონ ერთმანეთის ენა.*”

ღმერთს აქვს თავისი გამოსავალი: „*დავურიოთ მათი ენა, რომ აღარ გაიგონ ერთმანეთის ენა*“. ეს ქმედება ღვთაებრივი სასწაულს მოხდენას ისახავს მიზნად. კაცები ერთ წამში გამოხატავენ თავს სხვადასხვა ენაზე და აღარ ესმით ერთმანეთის, იმუღბულნი არიან და შორდნენ ერთმანეთს. სასურველი ერთეული **გატეხილია**. მამაკაცების განცალკევება, ამ კვლევის თემა, ჯერ კიდევ არსებობს, კარგად შესრულბული.

დაბ.11:8: „*და გაფანტა ისინი უფალმა იქიდან მთელ დედამიწაზე; და მათ შეწყვიტეს ქალქის მშენებლობა.*”

ისინი, ვინც ერთენაზე საუბრობენ, ჯგუფდებიან და შორდებიან სხვებს. მაშასადამე, ამ „ენების“ გამოცდილების შემდეგ ხალხი დასახლება სხვადასხვა ადგილს, სადაც იპოვის ქვებისა და აგურისგან დამზადებულ ქალქებს. შეიქმნება ერები და მათი ცოდვების დასასჯელად ღმერთი შეძლებს მათ ერთმანეთის წინააღმდეგ დააყენოს. საყოველთაო მშვიდობის დამყარების "ბაბილს" მცდელობა ჩაიშალს.

დაბ.11:9: „*ამიტომ ეწოდა მათ ბაბილონი, რადგან იქ აერია უფალმა მთელი დედამიწის ენა და იქიდან გაფანტა ისინი უფალმა მთელი დედამიწის ზურგზე*“.

სახელი "ბაბელ", რაც ნიშნავს "დაბნეულობას" იმსახურებს ცნობას, რადგან ის მოწმობს ადამიანებს, თუ როგორ რეაგირებდა ღმერთი მათ მცდელობაზე საყოველთაო გაერთიანებაზე: "ენების აღრევა". გაკვეთილი მიზნად ისახავდა კაცობრიობის გაფრთხილებას, სამყაროს აღსასრულმდე, რადგან ღმერთს სურდა გამოეცხადებინა ეს გამოცდილება თავის ჩვენებაში, უკარნახა მოსეს, რომელმაც ამგვარად დაწერა თავისი წმინდა ბიბლიის პირველი წიგნები, რომლებსაც დღესაც ვკითხულობთ. ამრიგად, ღმერთს არ მოუწია ძალდობის გამოყენება იმდროინდელი მემბოხეების წინააღმდეგ. მაგრამ ეს იგივე არ იქნება, სამყაროს დასასრულს, როდესაც ღმერთის მიერ დამობილო ამ უნივერსალური შეკრების გამეორებით, მესამე მსოფლოო ომის შემდეგ უკანასკნელ გადარჩენილი მემბოხეები განადგურდებიან იესო ქრისტეს დიდებულო

დაბრუნებით. შემდეგ მათ მოუწევთ გაუმკლავდნენ „მის რისხვას“, გარდა ამისა, მიიღეს გადაწყვეტილება მისი უკანასკნელო რჩეულის მოკვლას შესახებ, რადგან ისინი დარჩებიან მისი წმინდა შაბათის ერთგულები სამყაროს შექმნის დღიდან. ღვთის მიერ მიცემული გაკვეთილი კაცობრიობას არასოდეს დაუკვირვებია და მუდმივად მთელ დედამიწაზე ყალბდებოდა დიდი ქალქები, სანამ ღმერთმა არ გაანადგურა ისინი სხვა ხალხების მიერ ან ფართომასშტაბიანი მომაკვდინებელი ეპიდემიებით.

სემის შთამომავლები

მორწმუნეთა და ამჟამინდელი მონოთეისტური რელიგიების მამის აბრაამის მიმართ

დაბ.11:10: „ეს არის სემის შთამომავალი. ასოწლოს სემს შვა არფაქადი წარღვნის შემდეგ ორი წლის შემდეგ.“

სემის ვაჟი, არფაქადა და იზადა 1658 წელს (1656 + 2)

დაბ.11:11: „ივოცხლ სემმა არფაქადის დაბადების შემდეგ ხუთსი წელი; და შვა ვაჟები და ასულუბი“.

სემი გარდაიცვალა 2158 წელს 600 წლის ასაკში (100 + 500)

დაბ.11:12: „არფაქადა, ოცდათხუთმეტი წლისა, შვა შელქი“.

არპაკადაის ვაჟი, შელხი და იზადა 1693 წელს (1658 + 35).

დაბ.11:13: „არფაქადა ივოცხლ შელქის დაბადების შემდეგ ოთხასსამი წელი; და შვა ვაჟები და ასულუბი“.

არპაკადაი გარდაიცვალა 2096 წელს 438 წლის ასაკში (35 + 403)

დაბ.11:14: „შელქმა, ოცდაათი წლის, შვა ხებერი“.

ჰებერი და იზადა 1723 წელს (1693 + 30)

დაბ.11:15: „შელქმა ივოცხლ ხებერის დაბადების შემდეგ ოთხასსამი წელი; და შვა ვაჟები და ასულუბი“.

შელხი გარდაიცვალა 2126 წელს (1723 + 403) 433 (30 + 403) ასაკში.

დაბ.11:16: „ჰებერმა, ოცდათოთმეტი წლის, შვა პელეგი“.

პელეგი და იზადა 1757 წელს (1723 + 34). მისი დაბადების დროს, დაბ.10:25-ის თანახმად, „ღეღამიწა

გაიყო “ღვთის მიერ შექმნილ სალპარაკო ენებით, რათა გაეყო და გამოეყო ბაბილონში შეკრებილ კაცები.

და ბ.11:17: „ფელუგის დაბადების შემდეგ ხებერმა იცოცხლ ოთხას ოცდაათი წელი; და შვა ვაჟები და ასულები“.

ჰებერი გარდაიცვალ 2187 წელს (1757 + 430) 464 (34 + 430) ასაკში.

და ბ.11:18: „ფელუგმა, ოცდაათი წლის, შვა რეჰუ“.

რეჰუ დაიბადა 1787 წელს (1757 + 30)

და ბ.11:19: „ფელუგმა იცოცხლ რეჰუს დაბადების შემდეგ ორას ცხრა წელიწადი; და შვა ვაჟები და ასულები“.

ჰელუგი გარდაიცვალ 1996 წელს (1787 + 209) 239 (30 + 209) ასაკში. აღნიშნავს სიცოცხლს სასტიკი შემცირებას, სავარაუდოდ, მის დროს განხორციელებული ბაბილონის კომკის აჯანყების გამო.

და ბ.11:20: „რეჰუ ოცდათორმეტი წლის, შვა სერუგი“

სერუგი დაიბადა 1819 წელს (1787 + 32)

და ბ.11:21: „რეჰუმ იცოცხლ სერუგის დაბადების შემდეგ ორას შვიდი წელი; და შვა ვაჟები და ასულები“.

რეჰუ გარდაიცვალ 2096 წელს (1819 + 207) 239 (32 + 207) ასაკში.

და ბ.11:22: „სერუგი, ოცდაათი წლის, შვა ნაჰორი“.

ნაჰორი დაიბადა 1849 წელს (1819 + 30)

და ბ.11:23: „სერუგმა იცოცხლ ნაჰორის დაბადების შემდეგ ორასი წელი; და შვა ვაჟები და ასულები“.

სერუგი გარდაიცვალ 2049 წელს (1849 + 200) 230 (30 + 200) ასაკში.

და ბ.11:24: „ნაჰორი, ოცდაცხრა წლისა, შვა თერა“.

ტერა დაიბადა 1878 წელს (1849 + 29)

და ბ.11:25: „თერახის დაბადების შემდეგ ნაჰორმა იცოცხლ ას ცხრამეტი წელი; და შვა ვაჟები და ასულები“.

ნაჰორი გარდაიცვალ 1968 წელს (1849 + 119) 148 (29 + 119) ასაკში.

და ბ.11:26: „თარაჰმა, სამოცდაათი წლისა, შვა აბრამი, ნახორი და ხარანი“.

აბრამი დაიბადა 1948 წელს (1878 + 70)

აბრამს პირველი კანონიერი ვაჟი, ისააკი, 100 წლის ასაკში ეყოლება, 2048 წელს, დაბადება 21:5-ის

თანახმად: „აბრაამი ასი წლის იყო, როცა მისი ვაჟი ისაკი დაიბადა“.

აბრაამი მოკვდება 2123 წელს, 175 წლის ასაკში, და ბ.25:7-ის თანახმად: *ეს არის აბრაამის ცხოვრების წლები: იცოცხლს ასსამოცდათხუთმეტი წელი».*

და ბ.11:27: „*ესენი არიან თერახის შთამომავლები. თარჰის შვა აბრაამი, ნახორი და ხარანი. ხარანმა შვა ლოტი.*

გაითვალისწინეთ, რომ აბრაამი თერახის სამი ვაჟიდან უფროსია. ამიტომ სწორედ ის დაიბადა, როდესაც მისი მამა თერა 70 წლის იყო, როგორც ეს მითითებულია ზემოთ 26-ე მუხლში.

და ბ.11:28: „*მოკვდა ხარანი თერჰის, მამამისის თვალწინ, მისი დაბადების ქვეყანაში, ქალდეველთა ურში“.*

ეს სიკვდილი ხსნის, თუ რატომ იქნება ლოტი მოგვიანებით აბრაამთან ერთად მის მოგზაურობაში. აბრაამის თავის მფარველობაში აიყვანა.

სწორედ ურში, ქალდეაში დაიბადა აბრაამი და სწორედ ბაბილონში, ქალდეაში, ტყვეობაში მიიყვანენ აჯანყებულ ისრაელს წინასწარმეტყველი იერემიასა და დანიელწინასწარმეტყველს დროს.

და ბ.11:29: „*აბრაამმა და ნაჰორმა ცოლები შეიყვანეს: აბრაამის ცოლს სახელს იყო სარაი, ნაჰორის ცოლს სახელს იყო მილვა, ხარანის ასული, მილვას მამა და ჯისკას მამა“.*

ამ დროის ალიანსები ძალზე ნათესაურია: ნაჰორმა ცოლად შეირთო მილვა, მისი ძმის, ხარანის ასულზე. ეს იყო ნორმა და მოვალეობისადმი მორჩილება, რომელიც მიზნად ისახავდა შთამომავლების რასის სიწმინდის შენარჩუნებას. თავის მხრივ, ისაკი გაგზავნის თავის მსახურს, რათა ცოლი მოუძებნოს თავის ვაჟს, ისაკს ლბან არამეელს ახლო ოჯახში.

და ბ.11:30: „*სარაი უნაყოფო იყო, შვილები არ ჰყავდა“.*

ეს უნაყოფობა საშუალებას მისცემს შემოქმედ ღმერთს გამოავლინოს თავისი შემოქმედებითი ძალა; ამით მას შეუძლია შვილს გაჩენა, როცა ის თითქმის ასი წლის იქნება, როგორც მისი ქმარი აბრაამი. ეს უნაყოფობა აუცილებელი იყო წინასწარმეტყველურ დონეზე, რადგან ისაკი წარმოდგენილია როგორც ახალ ადამის ტიპი, რომელსაც იესო ქრისტე განასახიერებს თავის დროზე; ორივე მათგანი თავის დროზე იყო „ღვთაებრივი აღთქმის ძე“. ამიტომ, ყოველთვის მისი, როგორც „ღვთის ძის“

წინასწარმეტყველური როლს გამო, ის თავად არაირჩევს ცოლს, რადგან იესო ხორციით ღმერთი ირჩევს თავის მოციქულებს და თავის მოწაფეებს, კერძოდ, მამასულს, რომელიც მასშია. და ვინაცოცხლებს მას.

დაბ.11:31: „აიყვანა თერახმა თავისი ვაჟი აბრამი და ლოტი, ხარანის ძე, მისი ვაჟის ძე, და სარაი, თავისი რძალი, თავისი ძის აბრამის ცოლი. ისინი ერთად წავიდნენ ქალდეველთა ურიდან ქანაანის ქვეყანაში. მივიდნენ ხარანში და იქ დასახლდნენ.

მთელი ოჯახი, მათ შორის აბრამი, დასახლდა ქვეყნის ჩრდილოეთით, ჩარანში. ეს პირველი მოძრაობა მათ მიჰყავს კაცობრიობის დაბადების ადგილსკენ. ისინი თავს იშორებენ დიდი ქალქებისგან, უკვე ძალიან დასახლებული და უკვე ძალიან მეამბოხე, ნაყოფიერი და აყვავებული დაბლობისგან.

დაბ.11:32: „თერახის დეები იყო ორას ხუთი წელი; და მოკვდა თერახარანში.

1878 წელს დაბადებული ტერახი გარდაიცვალა 205 წლის ასაკში 2083 წელს.

ამ თავის შესწავლას დასასრულს აღვნიშნავთ, რომ პროექტი სიცოცხლს ხანგრძლივობის 120 წლამდე შემცირების კარგ ზნაზეა წარმატებისკენ. სემის „600 წელს“ და ნაჰორის „148 წელს“ ან აბრაამის „175 წელს“ შორის სიცოცხლს შემცირება აშკარაა. დაახლოებით 4საუკუნის შემდეგ მოსე ზუსტად 120 წელი იცოცხლებს. ღმერთის მიერ მოყვანილი რიცხვი მიიღება როგორც დასრულებული მოდელი.

აბრაამის მიერ განცდილ გამოცდილებაში ღმერთი გვიჩვენებს, რისი გაკეთებაც თავად არის მზად, რომ გამოისყიდოს თავისი რჩეული ადამიანების სიცოცხლე, რომლებსაც ის ირჩევს თავისი ადამიანური ქმნილებებიდან იმის მიხედვით, შეინარჩუნებენ თუ არა ისინი მის ხატებას. ამ ისტორიულ სცენაზე აბრაამი არის ღმერთი მამაში, ისააკი, ღმერთი ძეში და აღსრულებდა იესო ქრისტეში და მისი ნებაყოფლობით მსხვერპლს საფუძველზე დაიბადება ახალი შეთანხმება.

დაბადება 12

მიწიერი ოჯახი და ნანშორება

და ბ.12:1: „*უთხრა უფალმა აბრამს: წად შენი ქვეყნიდან, შენი მამულიდან და მამის სახლიდან იმ ქვეყანაში, რომელსაც მე გაჩვენებ*“.

ღვთის ბრძანებით, აბრამი აპირებს დატოვოს თავისი მიწიერი ოჯახი, მამის სახლი, და ამ თანმიმდევრობით უნდა დავინახოთ ის სულიერი მნიშვნელობა, რომელიც ღმერთმა მისცა და ბ.2:24-ში, მის სიტყვებს, რომლებიც ამბობდნენ: „*მაშასადამე, ადამიანი უნდა მიატოვებს მამას და დედას და მიეერთება თავის ცოლს და გახდებიან ერთი ხორცი*“.
აბრამმა უნდა „*დატოვოს მამა და დედა*“, რათა შევიდეს ქრისტეს წინასწარმეტყველურ სულიერ როლში, რომლისთვისაც მხოლოდ „*პატარძალი*“, მისი რჩეულთა კრება ითვლება. ხორციელ კავშირები არის დაბრკოლებები სულიერი წინსვლისთვის, რომელსაც არჩეულმა უნდა მოერიდონ, რათა სიმბოლურ გამოსახულებაში წარმატების მიღწევა შეძლონ იესო ქრისტესთან, *შემოქმედდეთ იაჰვესთან*.

და ბ.12:2: „*გაქცევ დიდერად და გაკურთხებ; მე გავადიდებ შენს სახელს და შენი იქნები კურთხევის წყარო*.”

აბრამი გახდება ბიბლიის პირველი პატრიარქი, რომელსაც მონოთეისტები „*მორწმუნეთა მამად*“ აღიარებენ. ის ასევე არის ბიბლიაში, ღმერთის პირველი მსახური, რომლის ცხოვრების დეტალები მოჰყვება და ვრცლად იქნება გამჟღავნებული.

და ბ.12:3: „*დავაკურთხებ შენს მკურთხეველს და შენს წყევლს და ვწყევლო; და დეამიწის ყველ ოჯახი კურთხეული იქნება შენში*.”

აბრამის მოგზაურობები და შეხვედრები ამის დასტურია და უკვე ეგვიპტეში, როცა ფარაონს სურდა სარაისთან დაძინება, თვლიდა, რომ ის მისი და იყო, როგორც აბრამმა თქვა მისი სიცოცხლის დასაცავად. ხილვაში ღმერთმა აცნობა მას, რომ სარა წინასწარმეტყველოს ცოლი იყო და ის კინაღამ გარდაიცვალა.

ამ ლექსის მეორე ნაწილი, „*თქვენში კურთხეული იქნება დეამიწის ყველ ოჯახი*“, სრულდება იესო ქრისტეში, დავითის ძე იუდას ტომიდან, ისრაელის ძე, ისააკის ძე, აბრამის ძე. სწორედ აბრამზე დაამყარებს ღმერთი თავის ორ თანმიმდევრულ აღიარებას, რომლებიც წარმოადგენენ მისი ხსნის სტანდარტებს. რადგან ეს სტანდარტები უნდა განვიტარებულყო სიმბოლური ტიპიდან რეალურ

ტიპზე გადასასვლელად; იმის მიხედვით, ცოდვილად მიაჩნის ცხოვრობს ქრისტემდე თუმის შემდეგ.

და ბ.12:4: „წავიდა აბრამი, როგორც უთხრა მას იეჰოვამ და ლოტიც წავიდა მასთან. აბრამი სამოცდათხუთმეტი წლის იყო, როცა გამოვიდა ხარანიდან.“

75 წლის ასაკში აბრამს უკვე აქვს ცხოვრების დიდი გამოცდილება. ჩვენ უნდა შევიძინოთ ეს გამოცდილება, რათა მოვუსმინოთ და ვეძიოთ ღმერთი; რაც კეთდება მისგან განცალკევებულ კაცობრიობის წყევლს აღმოჩენის შემდეგ. თუ ღმერთმა დაუძახა მას, ეს იმიტომ, რომ აბრამი ეძებდა მას, ამიტომ, როცა ღმერთი მას ეცხადება, ის ჩქარობს დაემორჩილოს მას. და ეს სამაშველო მორჩილება და დასტურდება და შეახსენებს მის შვილს ისაკს და ბ.26:5-ში მოხსენიებულ ამ მუხლში: „**რადგან აბრამი დაემორჩილა ჩემს ხმას და იცავდა ჩემს ბრძანებებს, ჩემს მცნებებს, ჩემს წესებს და ჩემს კანონებს**“. აბრამი ამ ნივთების შენარჩუნებას მხოლოდ იმ შემთხვევაში შეძლებდა, თუ ღმერთი მას წარუდგენდა. ღვთის ეს ჩვენება გვიჩვენებს, რომ ბევრი რამ, რაც ბიბლიაში არ არის ნახსენები, შესრულებულია. ბიბლია წარმოგვიდგენს მხოლოდ ადამიანთა სიცოცხლს ხანგრძლივ არსებობის შეჯამებას. კაცის 175 წლიანი ცხოვრება კი მხოლოდ ღმერთს შეუძლია თქვას რა წუთ-წუთში, წამით წამით იცხოვრა, მაგრამ ჩვენთვის არსებითის შეჯამება საკმარისია.

ამრიგად, აბრამისთვის მიცემული ღვთის კურთხევა ეყრდნობა მის მორჩილებას და ბიბლიისა და მისი წინასწარმეტყველებების მთელ ჩვენი შესწავლს უშედეგო იქნებოდა, თუ არ გვესმოდა ამ მორჩილების მნიშვნელობა, რადგან იესო ქრისტემ მოგვცა მისი, როგორც მაგალითი იოანეში. 8:29: „**ვინც გამომგზავნა, ჩემთანაა; მან არ დამტოვა მარტო, რადგან მე ყოველთვის ვაკეთებ იმას, რაც მას სიამოვნებს**.“ ასეა ნებისმიერთან; ნებისმიერი კარგი ურთიერთობა მიიღწევა იმით, რაც „**სასიამოვნოა**“ მას, ვისი სიამოვნებაც გსურთ. მაშასადამე, რწმენა, ჭეშმარიტი რელიგია, არ არის რთული რამ, არამედ უბრალო ტიპის ურთიერთობა, რომელიც სასიამოვნოა ღმერთისთვის და საკუთარი თავისთვის.

ჩვენს ბოლო დროში, ნიშანი, რომელიც ჩნდება არის ბავშვების და უმორჩილებლობა მშობლებისა და ეროვნულ ხელსუფლების მიმართ. ღმერთი აწყობს ამ

ყველ ფერს, რათა მოზარდებმა, რომლებიც მის მიმართ არიან მკამბოხე, უმაღურები ან გულურილები, აღმოაჩინონ ის, რასაც თავად განიცდის მათი ბოროტების გამო. ამრიგად, ღვთის მიერ შექმნილი მოქმედებები უფრო ხმამაღლ ყვირის, ვიდრე ყვირილი და გამოსვლები, რათა გამოხატოს მისი მართალ აღმფოთება და სამართლიანის საყვედური.

დაბ.12:5: „*აბრამმა წაიყვანა სარაი, თავისი ცოლი და ლოტი, თავისი ძმის ვაჟი, მთელ საქონლთა რაც ჰქონდათ და მსახურებით, რომლებიც ხარანში შეიძინეს. ისინი წავიდნენ ქანაანის ქვეყანაში წასასვლელად მივიდნენ ქანაანის ქვეყანაში.*“

ჩარანი მდებარეობს ქანაანის ჩრდილო-აღმოსავლეთით. ამიტომ აბრამი მიდის ხარანიდან დასავლეთით, შემდეგ სამხრეთით და შედის ქანაანში.

დაბ.12:6: „*აბრამმა გაიარა ხმელეთი იმ ადგილს, რომელსაც ჰქვია შექემი, მორეის მუხებამდე. ქანაანელები მაშინ იმ მიწაზე იყვნენ.*“

უნდა გვახსოვდეს? „*ქანაანელები*“ გიგანტები არიან, მაგრამ რა შეიძლება ითქვას თავადაბრამზე? რადგან წარღვნა ჯერ კიდევ ძალიან ახლოს იყო და აბრამი შესაძლოა გიგანტის ზომის ყოფილყო. ქანაანში შესვლასას ის არ ატყობინებს ამ გიგანტების არსებობას, რაც ლოგიკურია, თუ თვითონ მაინც ამ ნორმაშია. სამხრეთით ჩამოსვლასას აბრამი კვეთს დღევანდელ გალლუას და ჩადის დღევანდელსამარიაში, შექემში. სამარიის ეს მიწა იქნება იესო ქრისტეს მიერ კეთილგანწყობილ ევანგელზაციის ადგილი. იქ იპოვის რწმენას „სამარიელ ქალსა“ და მისი ოჯახის მიმართ, რომელსაც პირველად, მათდა გასაკვირად, იუდეველს შესვლას უფლება მისცეს.

დაბ.12:7: „*გამოეცხა და უფალო აბრამს და უთხრა: შენს შთამომავლებს მივცემ ამ ქვეყანას. და ააგო აბრამმა იქ სამსხვერპლო უფლისადმი, რომელიც მას გამოეცხადა.*“

ღმერთმა პირველად აირჩია დღევანდელი სამარია, რათა ეჩვენებინა თავი აბრამისთვის, რომელიც განწმენდა ამ შეხვედრას იქ საკურთხევლს აგებით, ქრისტეს წამების ჯვრის წინასწარმეტყველური სიმბოლო. ეს არჩევანი მიუთითებს კავშირზე იესო ქრისტესა და მისი მოციქულების მიერ ქვეყნის მომავალ ევანგელზაციასთან. სწორედ ამ ადგილიდან უცხადებს მას ღმერთი, რომ ამ ქვეყანას მის შთამომავლობას გადასცემს. მაგრამ რომელი,

ებრაელი თუ ქრისტიანი? იუდეველთა სასარგებლოდ ისტორიული ფაქტების მიუხედავად, ეს დაპირება, როგორც ჩანს, ეხება ქრისტეს რჩეულებს ახალ დედამიწაზე შესასრულებლად; რადგან ქრისტეს რჩეულებიც, რწმენით გამართლების პრინციპის მიხედვით, არიან აბრამს აღთქმული შთამომავლობა.

დაბ.12:8: „*გადვიდა იქიდან ბეთელს აღმოსავლეთით მთაზე და გაშალ თავისი კარვები, დასავლეთით ბეთელ და აღმოსავლეთით აი. იქ სამსახვერბლოც ააგო იაკვებს და მოუწოდა იაკვებს სახელს*“.

სამხრეთით ჩამოსვლასას აბრამი ბეთელსა და აის შორის მთებში დაბანაკდა. ღმერთი აზუსტებს ორი ქალქის ორიენტაციას. ბეთელ ნიშნავს „ღვთის სახელს“ და აბრამი თავსებს მას დასავლეთით, იმ ორიენტაციაში, რომელიც მიენიჭება იერუსალიმის კარავს და ტაძარს, რათა ღვთის სიწმინდისკენ, მისი სახლსკენ შესვლასას, მოწმებმა ზურგი აქციონ. ამომავალი მზე, რომელიც ამოდის აღმოსავლეთით, აღმოსავლეთით არის ქალქი Ai, რომლის ფუძე ნიშნავს: ქვის გროვას, ნანგრევებს ან ბორცვს და ძეგლს. ღმერთი გვიცხადებს თავის განაჩენს: ღვთის სახელი რჩეულთა შესასვლელს საპირისპიროდ, აღმოსავლეთით მხოლოდ ნანგრევები და ქვების გროვაა. ამ გამოსახულებაში აბრამს ორი გზა ჰქონდა გახსნილი თავის უფლებისაკენ: დასავლეთით ბეთელ და სიცოცხლე ან აღმოსავლეთით აი და სიკვდილი. საბედნიეროდ, მან უკვე აირჩია ცხოვრება YaHwéh-თან.

დაბ.12:9: „*აბრამმა განაგრძო მოგზაურობა და მიიწია სამხრეთისაკენ*“.

გაითვალისწინეთ, რომ ქანაანის ამ პირველ გადაკვეთაზე აბრამი არ მიდის „იებუსში“, დავითის მომავალი ქალქის სახელწოდებით: იერუსალიმი, რომელიც ამგვარად მის მიერ სრულად უგულებელყოფილია.

დაბ.12:10: „*შიმშილობა იყო ქვეყანაში; და აბრამი ჩავიდა ეგვიპტეში, რათა იქ დასახლებულიყო, რადგან დიდი შიმშილი იყო ქვეყანაში*.“

როგორც იქნებოდა, იმ დროს, როდესაც იოსებ იაკობის ძე, ისრაელი, ეგვიპტის პირველ ვეზირი გახდა, სწორედ შიმშილმა მიიყვანა აბრამი ეგვიპტეში. გამოცდილება, რომელიც მან იქ მიიღო, მოთხრობილია ამ თავის დაწარჩენ მუხლებში.

აბრამი მშვიდობიანი და შიშის მომგვრელი ადამიანია. იმის შიშით, რომ არ მოეკლათ მისი ცოლი

სარაი, რომელიც ძალან ლმაზი იყო, მან გადაწყვიტა, რომ იგი თავის დას წარმოედგინა, როგორც ნახევრად სიმართლე. ამ სტრატეგიით ფარაონმა მოიწონა იგი და დაფარა საქონლთ, რომელიც მისცემს მას სიმდიდრესა და ძალ უფლებას. შედეგად, ღმერთი ჭირს ფარაონს და გაიგებს, რომ სარაი მისი ცოლია. შემდეგ ის დევნის აბრამს, რომელიც ეგვიპტეს ტოვებს მდიდარ და ძლევამოსილს. ეს გამოცდილება წინასწარმეტყველებს ებრაელების დარჩენას, რომლებიც ეგვიპტის მონებად ყოფნის შემდეგ დატოვებენ მას ოქროსა და სიმდიდრის წაღებას. და ეს ძალ მას ძალე ძალან გამოადგება.

და ბ ა დ ე ბ ა 13

ა ბ რ ა მ ი ს გ ა ნ შ ო რ ე ბ ა ლ ო ტ ა ნ

ეგვიპტიდან დაბრუნებულ აბრამი, მისი ოჯახი და ლოტი, მისი ძმისშვილი, დაბრუნდნენ ბეთლემი იმ ადგილს, სადაც მან სამსახვერპლო დაადგმევინა ღვთის მოსახმებლად. სანამ ისინი ყველნი არიან ამ ადგილს ბეთელსა და აიბეს შორის, „ღვთის სახლსა“ და „ნანგრევს“ შორის. მათმსახურებს შორის ჩხუბის შემდეგ, აბრამი შორდება ლოტს, რომელსაც ის ამღვსს არჩევანს, თუ რა მიმართულება სურს მიიღოს. ლოტმა გამოიყენა შესაძლებლობა, აირჩია დაბლობი და მისი ნაყოფიერება, რომელიც კეთილდღეობას ჰპირდება. მე-10 მუხლში ნათქვამია: „*თვალუბი ასწია ლოტმა და დინახა იორდანეს მთელ დაბლობი, რომელიც მთლიანად წყლთ იყო გაჟღენთილი. სანამ უფალ გაანადგურებდა სოდომსა და გომორას, ეს იყო ცოლამდე უფლის ბაღი, ეგვიპტის მიწის მსგავსი*. ამით ის ირჩევს „ნანგრევას“ და აღმოაჩენს მას, როცა ღმერთი ცეცხლთა და გოგირდით დაარტყამს ამ ხეობის ქალქებს დღეს ნაწილობრივ „მკვდარი ზღვით“ დაფარული; სასჯელ, რომლიდანაც იგი თავის ორ ქალშვილთან ერთად გაექცევა, ღვთის წყალობის წყალობით, რომელიც ორანგელოზს გაუგზავნის, რათა გააფრთხილონ და დატოვოს სოდომი, სადაც ის იცხოვრებს. მე-13 მუხლში ვკითხულობთ: „*სოდომიელი ხალხი იყო ბოროტი და დიდი ცოდვილი იაკვებს წინა აღმდეგ*“.

მაშასადამე, აბრამი რჩება ბეთლთან, „ღვთის სახლთან“ მთაზე.

და ბ.13:14-დან 18: „უთხრა უფალმა აბრამს ლოტისგან განშორების შემდეგ: აწიე თვალები და საიდანაც ხარ, გაიხედე ჩრდილოეთისა და სამხრეთისკენ, აღმოსავლეთისა და დასავლეთისკენ; რადგან მთელმიწას, რომელსაც ხედავ, მოგცემ შენ და შენს შთამომავლებს სამუდამოდ. მე ვაქცევ შენს თესლს, როგორც დედა მიწის მტვერს, რათა თუ ვინმეს შეუძლია დედა მიწის მტვრის დათვლა, დაითვლება შენი თესლიც. ადექი, იმოგზაურე ხმელეთის სიგრძე-სიგანეში; რადგან მე მოგცემთმას. გაშალ აბრამმა კარვეები და მოვიდა საცხოვრებლად მამრეს მუხებს შორის, რომლებიც ხებრონის მახლობლად არიან. და მან ააგო იქ სამსხვერპლო უფლოსადმი“.

არჩევანის ლოტს რომ დაუტოვებია, აბრამი იღებს იმ ნაწილს, რომელიც ღმერთს უნდა მისცეს და იქ კვლავ განაახლებს თავის კურთხევებს და დაპირებებს. მისი „თესლის“ შედარება „დედა მიწის მტვერთან“, ადამიანის სულს, სხეულსა და სულს წარმოშობისა და დასასრულს, და ბ.2:7-ის მიხედვით, და დასტურდება „ზეცის ვარსკვლავების“ შედარება გენ. .15: 5.

და ბ ა დ ბ ა 14

გ ა მ ო ყ ო ფ ა ძ ა ლ უ ფ ლ ბ ი თ

ოთხი მეფე მოდის აღმოსავლეთიდან, რათა ებრძოლოს იმ ხეობის ხუთ მეფეს, სადაც მდებარეობს სოდომი, რომელშიც ლოტი ცხოვრობს. ხუთ მეფეს სცემენ და ტყვედ აქცევენ, ისევე როგორც ლოტს. გაფრთხილებულ, აბრამი მიემართება მის დასახმარებლად და თავის უფლებს ყველ ტყვე მძევლებს. მოდით აღვნიშნოთ შემდეგი ლექსის ინტერესი.

და ბ.14:16: „და აბრუნა მთელი სიმდიდრე; მან ასევე და აბრუნა ლოტი, მისი ძმა, თავისი საქონლთა ასევე ქალები და ხალხი“.

სინამდვილეში, მხოლოდ ლოტისთვის ჩაერია აბრამი. მაგრამ ფაქტების გადმოცემით, ღმერთი ნიღბავს ამ რეალობას, რათა გამოიწვიოს მისი საყვედური ლოტის მიმართ, რომელმაც ცუდი არჩევანი გააკეთა ბოროტების ქალქში ცხოვრებაზე.

და ბ.14:17: „მას შემდეგ, რაც აბრამი გამარჯვებით დაბრუნდა ქედორლ ომერიდან და მასთან მყოფი მეფეებიდან, სოდომის მეფე გამოვიდა მის

შესახვედრად შავეს ველზე, რომელიც არის მეფის ველი“.

გამარჯვებულს მაღლობა უნდა გადაუხადოს. სიტყვა „შავე“ ნიშნავს: სადა; სწორედ, რამ შეაცდინა ლოტი და გავლენა მოახდინა მის არჩევანზე.

დაბ.14:18: „მელქისედეკმა, სალემის მეფემ, მოიტანა კური და ღვინო: ის იყო უზენაესი ღმერთის მღვდელი“.

სალემის ეს მეფე იყო „უზენაესი ღმერთის მღვდელი“. მისი სახელი ნიშნავს: „ჩემი მეფე არის სამართლიანობა“. მისი ყოფნა და მისი ჩარევა ადასტურებს ჭეშმარიტი ღმერთის თაყვანისცემის უწყვეტობას დედამიწაზე წარღვნის დასრულებიდან მოყოლებული, რაც ჯერ კიდევ რჩება აბრამის დროის ადამიანთა აზრებში. მაგრამ ჭეშმარიტი ღმერთის ამ თაყვანისცემლებმა არაფერი იციან გადარჩენის პროექტის შესახებ, რომელსაც ღმერთი გამოავლენს აბრამის და მისი შთამომავლების მიერ მცხოვრები წინასწარმეტყველური გამოცდილების მეშვეობით.

დაბ.14:19: „და აკურთხა აბრამი და თქვა: კურთხეული იყოს აბრამი უზენაესი ღმერთისაგან, ცისა და მიწის უფალ!“

ღვთის ამ ოფიციალური წარმონაღენლს კურთხევა კიდევ უფრო ადასტურებს კურთხევას, რომელიც ღმერთმა პირდაპირ პირა და დმისცა აბრამს.

დაბ.14:20: „კურთხეული იყოს უზენაესი ღმერთი, რომელმაც ხელში ჩაგაგდო შენი მტრები! და აბრამმა მისცა მას ყველგან ფრის მეთედი“.

მელქისედეკი აკურთხებს აბრამს, მაგრამ ფრთხილობს, რომ გამარჯვება მას არ მიაწეროს; მას მიაწერს „უზენაეს ღმერთს, რომელიც ჩააბარა მტრები ხელში“. და, ჩვენ გვაქვს აბრამის ღვთის კანონებისადმი მორჩილების კონკრეტული მაგალითი, რადგან მან „ყველგან ფრის მეთედი მისცა“ მელქისედეკს, რომლის სახელიც ნიშნავს: „ჩემი მეფე სამართლიანობაა“. მაშასადამე, მეთედის ეს კანონი უკვე არსებობდა დედამიწაზე წარღვნის დასრულებიდან და აღბათ „წარღვნამდე“.

დაბ.14:21: „სოდომის მეფემ უთხრა აბრამს: მომეცი ხალხი და აიღე შენთვის სიმდიდრე“.

სოდომის მეფე ვალშია აბრამის წინაშე, რომელმაც იხსნა თავისი ხალხი. ამიტომ მას სურს სამეფოს გადახდა თავისი სამსახურისთვის.

დაბ.14:22: „უპასუხა აბრამმა სოდომის მეფეს: ავწიე ხელი უფლოსკენ, უზენაესი ღმერთისკენ, ცისა და მიწის მბრძანებლისაკენ“.

იაჰვე უზენაესი ღმერთის “, უნიკალური „ ზეცისა და მიწის ბატონის “ არსებობა ; რაც მას მთელ სიმდიდრის ერთპიროვნულ მფლობელად აქცევს, რომელსაც მეფე თავისი ბოროტებით მოიპოვებს .

და ბ.14:23: „ არ ავიღებ არაფერს, რაც შენია, არც ძაფს, არც ფეხსაცმელს ძაფს, რომ არ თქვა: მე გავამდიდრე აბრამი. ჩემთვის არაფერი! »

ამ დამოკიდებულებით აბრამი სოდომის მეფეს უმოწმებს, რომ ამ ომში მხოლოდ თავისი ძმისშვილის ლოტის გადასარჩენად მოვიდა . აბრამი ღმერთით გმობს ამ მეფეს, რომელიც ცხოვრობს ბოროტებაში, გარყვნილებაში და ძალადობაში. და ის ამას ცხადყოფს მას უღირსად მოპოვებულ სიმდიდრეზე უარის თქმით.

და ბ.14:24: „ მხოლოდ ის, რაც ჭაბუკებმა ჭამეს და ჩემთან ერთად მოსიარულე კაცთა ნაწილი, ანერი, ეშკოლი და მამრე, აიღებენ თავის წილს “.

მაგრამ აბრამის ეს არჩევანი ეხება მხოლოდ მას, ღვთის მსახურს, და მის მსახურებს შეუძლიათ მიიღონ თავიანთი წილი შეთავაზებული სიმდიდრისგან .

და ბ ა დ ე ბ ა 15

გ ა მ ო ყ ო ფ ა შე თ ა ნ ხ მ ე ბ ი თ

და ბ.15:1: ამ მოვლენების შემდეგ ხილვაში უფლის სიტყვა მივიდა აბრამს და უთხრა: აბრამ, ნუგეშინია; მე ვარ შენი ფარი და შენი ჯილდო ძალან დიდი იქნება “.

აბრამი მშვიდობიანი ადამიანია, რომელიც ცხოვრობს სასტიკ სამყაროში, ასევე ხილვაში ღმერთი, მისი მეგობარი იაჰვე, მოდის მის დასარწმუნებლად: „მე ვარ შენი ფარი და შენი ჯილდო ძალან დიდი იქნება “.

და ბ.15:2: “ აბრამმა უპასუხა: უფალო იაჰვე, რას მომცემ? ბავშვების გარეშე მივდივარ; და ჩემი სახლის მემკვიდრეა ელოეზერი და მასკელი “.

დიდი ხნის განმავლობაში აბრამი იტანჯებოდა იმის გამო, რომ არ შეეძლო მამა გამხდარიყო სარაის, მისი კანონიერი ცოლის უშვილობის გამო. და მან იცის, რომ როცა მოკვდება, მისი ქონება და იმკვიდრებს ახლო ნათესავს: " ელოეზერ და მასკელი ". მოკლედ აღვნიშნოთ, რამდენი წლისაა სირიის ეს ქალქი " და მასკელი ".

დაბ.15:3: „ და თქვა აბრამმა: აჰა, შენ არ მომეცი შთამომავალ და ჩემს სახლში დაბადებულ ჩემი მემკვიდრე იქნება “.

აბრამს არ ესმის მისი შთამომავლებისთვის მიცემულ დაპირებები, რადგან მას არ ჰყავს და უშვილოა .

დაბ.15:4: „ მაშინ გამოეცხა და მას უფლოს სიტყვა: ის არ იქნება შენი მემკვიდრე, არამედ ის, ვინც შენი სხეულიდან მოდის, შენი მემკვიდრე იქნება “.

ღმერთი ეუბნება მას, რომ ის ნამდვილად გახდება ბავშვის მამა .

დაბ.15:5: „ როცა გამოიყვანა იგი, უთხრა: შეხედე ზეცისკენ და დათალე ვარსკვლავები, თუ შეგიძლია დათლ. და უთხრა მას: ეს იქნება შენი შთამომავალი .

აბრამისთვის მიცემული ამ ხილვის დროს ღმერთი გვიჩვენებს სიმბოლურ გასაღებს იმ მნიშვნელობის შესახებ, რომელიც სულიერად ანიჭებს სიტყვას " ვარსკვლავს ". თავდაპირველ დციტირებულა დაბ.1:15-ში, „ ვარსკვლავს “ აქვს „ დედამიწის განათების “ როლი და ეს უკვე არის აბრამის როლი, რომელიც ღმერთმა მოუწოდა და გამოყო ამ მიზნით, მაგრამ ასევე იქნება ყველ მორწმუნის როლი. მოითხოვს თავის რწმენას და ღვთის მსახურებას. გაითვალსწინეთ, რომ დაბ.12:3-ის მიხედვით, რჩეულებს „ვარსკვლავების“ სტატუსი მიენიჭებათ მარადისობაში შესვლისთანავე: „ ვინც გონიერია ცის ბრწყინვალებავით გაბრწყინდება, ხოლო ვინც სიმართლეს ასწავლის სიმრავლეს. ანათებს ვარსკვლავებივით, სამუდამოდ და მარადიულად . ” "ვარსკვლავის" გამოსახულება მათ უბრალოდ ღვთის მიერ შეჩვენების გამო მიაწერეს.

დაბ.15:6: „ აბრამი მიენდო იაკვებს, რომელმაც ეს სიმართლე დათალა “.

ეს ლექსი წარმოადგენს რწმენის განმარტების ოფიციალურ ელემენტს და რწმენით გამართლების პრინციპს. რადგან რწმენა სხვა არაფერია, თუ არა განათლებული, გამართლებული და ღირსეული ნდობა. ღმერთისადმი ნდობა მხოლოდ ლეგიტიმურია მისი ნებისა და ყოველთვის, რაც მისთვის სასიამოვნოა, განათლებული ცოდნით, რის გარეშეც ის უკანონო ხდება. ღმერთისადმი მინდობა ნიშნავს რწმენას, რომ ის აკურთხებს მხოლოდ მათ, ვინც მას ემორჩილება, აბრამისა და იესო ქრისტეს სრულყოფილ მაგალითის მიბაძვით.

ღმერთის ეს განაჩენი აბრამზე წინასწარმეტყველებს იმას, რასაც ის მოუტანს ყველს, ვინც მის მსგავსად მოიქცევა, იმავე მორჩილებით ღვთაებრივი ჭეშმარიტებისადმი, რომელიც მათ დროში იყო შემოთავაზებული და მოთხოვნილი.

დაბ.15:7: „*უფალმა კვლავ უთხრა მას: მე ვარ იაკვბე, რომელმაც გამოგიყვანე ქალდეველთა ურიდან, რომ მოგცე ეს მიწა სამფლობელოდ*“.

როგორც პრემიუმულ აბრამთან დაღებული შეთანხმების წარდგენისას, ღმერთი შეახსენებს აბრამს, რომ მან გამოიყვანა იგი ქალდეველთა ურიდან. ეს ფორმულა დაფუძნებულია გამოსვლში 20:2-ში ციტირებულ ღვთის პირველ „ათი მცნების“ პრეფენტაციასზე: „*მე ვარ იაკვბე, შენი ღმერთი, რომელმაც გამოგიყვანა ეგვიპტის ქვეყნიდან, მონობის სახლოდან*“.

დაბ.15:8: „*აბრამმა უპასუხა: უფალო იაკვბე, რით გავიგო, რომ დავიმკვიდრებ მას?*»

აბრამი იაკვბეს ნიშანს სთხოვს.

დაბ.15:9: „*და უთხრა მას უფალმა: აიღე სამი წლის ძროხა, სამი წლის თხა, სამი წლის ვერძი, მტრედი და მტრედი*“.

დაბ.15:10: „*აიღო აბრამმა ყველს ეს ცხოველი, გაჭრა შუაზე და თითოეულ ნაჭერი ერთმანეთის საპირისპიროდ მოათავსა; მაგრამ მან არ გაიზიარა ჩიტები*“.

ღმერთის პასუხი და აბრამის ქმედება მოითხოვს ახსნას. ეს მსხვერპლწირვის ცერემონია ეფუძნება გაზიარების იდეას, რომელიც ეხება ალანსში მონაწილე ორ მხარეს, ეს არის: მოდი ერთად გავუზიაროთ. შუაზე მოჭრილი ცხოველები განასახიერებენ ქრისტეს სხეულს, რომელიც, როგორც ერთიანი, სულიერად გაიზიარებს ღმერთსა და მის რჩეულებს შორის. ცხვარი არის ადამიანისა და ქრისტეს გამოსახულება, მაგრამ ფრინველებს არ აქვთ ადამიანის ხატი, რომელიც იქნება ღმერთის მიერ გაგზავნილი ქრისტე. ამიტომ, როგორც ზეციური სიმბოლო, ისინი ჩნდებიან აღთქმაში, მაგრამ არ არიან მოწყვეტილი. იესოს ცოდვის გამოსყიდვა მხოლოდ მიწიერი რჩეულებისთვის იქნება მომგებიანი და არა ზეციური ანგელოზებისთვის.

დაბადება 15:11: „*მტაცებელ ფრინველები და ცვივდნენ გვამებზე; და აბრამმა განდევნა ისინი*“.

ღვთის მიერ ნაწინასწარმეტყველები პროექტში მხოლოდ ბოროტებისა და აჯანყებულების ცხედრები გადაეცემა მტაცებელფრინველებს საჭმლდქრისტეს მაცხოვრის დიდებით დაბრუნებისას. საბოლოო ჯამში, ეს ბედი არ ეხება მათ, ვინც ღმერთთან შეთანხმებას დებს ქრისტეში და მისი კანონებით. რადგან ამგვარად გამოვლენილ ცხოველების გვამები ძალან დიდი სიწმინდა ღვთისა და აბრამისთვის. აბრამის ჟესტი გამართლებულია, რადგან ფაქტები არ უნდა ეწინააღმდეგებოდეს წინასწარმეტყველებას, რომელიც ეხება ქრისტეს სიწმინდის მომავალსა და საბოლოობედს.

და ბ.15:12: „ მზის ჩასვლასა ღრმა ძილო და ეცა აბრამს; და, აჰა, შიში და დიდი სიბნელე და ეუფლ მას „

ეს ძილო არ არის ნორმალური. ეს არის „ ღრმა ძილო“, ისეთი, როგორც ღმერთმა ჩამირა ადამი, რათა ჩამოეყალებებინა ქალო, მისი „ დახმარება“ მისი ერთ-ერთი ნეკნიდან. როგორც აბრამთან დადებულ ალანსის ნაწილ, ღმერთი გამოუცხადებს მას წინასწარმეტყველურ მნიშვნელობას, რომელიც მიცემულია ამ „ დახმარებისთვის“, რომელიც იქნება ღმერთის სიყვარულ ქრისტეში. ფაქტობრივად, მხოლოდ გარეგნულდ, ღმერთი კლვს მას, რათა შევიდეს მის მარადიულყოფაში, რითაც ელოდება მის შესვლს მარადიულ ცხოვრებაში, ანუ ჭეშმარიტ ცხოვრებაში, პრინციპის მიხედვით, რომ ვერც ერთი ადამიანი ვერ იხილვს ღმერთს და იცოცხლებს.

„ დიდი სიბნელე“ ნიშნავს, რომ ღმერთი მას აბრმავებს მიწიერ ცხოვრებაზე, რათა მის გონებაში ააშენოს წინასწარმეტყველური ბუნების ვირტუალური გამოსახულებები, მათ შორის თავად ღმერთის გამოჩენა და ყოფნა. სიბნელეში ჩამირულ აბრამი ლეგიტიმურ „ შიშს“ გრძნობს. გარდა ამისა, იგი ხაზს უსვამს შემოქმედი ღმერთის ძლიერ ხასიათს, რომელიც ესაუბრება მას.

და ბ.15:13: „ და უთხრა იეჰოვამ აბრამს: იცოდე, რომ შენი შთამომავლები უცხო იქნებიან ქვეყანაში, რომელიც მათი არ იქნება; იქ და მონებულები იქნებიან და ოთხასი წელიწადი და ჩაგრულნი იქნებიან“.

ღმერთი უცხადებს აბრამს მომავალს, ბედისწერას, რომელიც დაჯავშნილია მისი შთამომავლებისთვის.

"... შენი შთამომავლები უცხონი იქნებიან ქვეყანაში, რომელც მათი არ იქნება": ეს არის ეგვიპტე.

„... ისინი იქ იქნებიან მონები“: ახალ ფართონის შეცვლზე, რომელც არ იცნობდა იოსებს, ებრაელს, რომელც გახდა მისი წინამორბედის დიდი ვეზირი. ეს მონობა განხორციელდება მოსეს დროს.

„... და ჩაგრულ იქნებიან ოთხასი წლის განმავლობაში“: ეს ეხება არა მხოლოდ ეგვიპტურ ჩაგვრას, არამედ უფრო ფართოდ ჩაგვრას, რომელც გავლენას მოახდენს აბრამის შთამომავლებზე, სანამ მათ არ ექნებათ სამფლობელოები ქანაანში, მათეროვნულმიწაზე, რომელც ღმერთმა დაპირდა.

და ბ.15:14: „მაგრამ მე განვსჯი იმ ერს, რომელსაც ისინი ემსახურებიან და მათინ გამოვლენ დიდი სიმდიდრით“.

სამიზნე ერი ამჯერად მხოლოდ ეგვიპტეა, რომელსაც ისინი დატოვებენ, ფაქტობრივად წაიღებენ მთელ მის სიმდიდრეს. გაითვალსწინეთ, რომ ამ მუხლში ღმერთი ეგვიპტეს არ მიაწერს წინამუხლში მოყვანილ „ჩაგვრას“. ეს ადასტურებს იმ ფაქტს, რომ აღნიშნული „ოთხასი წელი“ მარტო ეგვიპტეს არ ეხება.

და ბ.15:15: „მშვიდობით წახვალთ მამებთან, და მარხავთ ბედნიერი სიბერის შემდეგ“.

ყველფერი ისე მოხდება, როგორც ღმერთმა უთხრა. მას დაკრძალვენ ხებრონში, მაქფელს გამოქვაბულში, მიწაზე, რომელც აბრამმა სიცოცხლეშივე იყიდა ხეთისგან.

და ბ.15:16: „მეოთხე თაობაში ისინი დაბრუნდებიან აქ; რადგან ამორეველთა ურჯულოება ჯერკიდევ არ არის ამაღლებული“.

ამ ამორეველთა შორის ხეთებს კარგი ურთიერთობა აქვთ აბრამთან, რომელსაც ისინი დიდი ღმერთის წარმომადგენელად თვლიან. ამიტომ ისინი თანახმა არიან მიჰყიდონ მას მიწა მისი საფლავისთვის. მაგრამ „ოთხი თაობის“ ან „ოთხასი წლის შემდეგ“ სიტუაცია სხვაგვარად იქნება და ქანაანელი ხალხები მიაღწევენ აჯანყების ზღურბლს, რომელსაც ღმერთი არ უჭერს მხარს და ისინი ყველ განადგურდებიან, რათა დატოვონ თავიანთი მიწა ებრაელებისთვის, რომლებიც მას გააკეთებენ. მათეროვნული მიწა..

ქანაანელებისთვის ამ დამლუპველი პროექტის უკეთ გასაგებად, უნდა გვახსოვდეს, რომ ნოემ დაწყებულ ქანაანი, რომელც იყო მისი ვაჟის, ჰემის

პირველ ვაჟი. ამიტომ აღთქმული მიწა დასახლებული იყონოესა და ღმერთის მიერ დაწყევლული ჰემის ამ შთამომავლთ. მათი განადგურება მხოლოდ დროის საკითხი იყო, რომელიც ღმერთმა დანიშნა დედამიწაზე თავისი მიზნების შესასრულებლად.

დაბ.15:17: „როცა მზე ჩავიდა, ღრმა სიბნელე იყო; და აჰა, ეს იყო მოსაწევი ღუმელი და ცეცხლი გადიოდა გაყოფილცხოველებს შორის.“

ამ ცერემონიაში ადამიანის მიერ ანთებული ცეცხლი აკრძალულია. ამ პრინციპის დარღვევის გაბედვისთვის, აარონის ორი ვაჟი ერთ მშვენიერ დღეს განადგურდება ღმერთის მიერ. აბრამმა ღმერთს სთხოვა ნიშანი და ის მოვიდა ციური ცეცხლს სახით, რომელიც ორად გაჭრილცხოველებს შორის გადიოდა. ასე ამოწმებს ღმერთი თავის მსახურებს, როგორცაა ელა წინასწარმეტყველი ბაალს წინასწარმეტყველების წინაშე, რომლებსაც მხარს უჭერდა მეფე ახაბის უცხო დედოფალი და ცოლი, სახელად იზებელი. მისი სამსხვერპლო წყალში დაიხრჩო, ღვთის მიერ გაგზავნილი ცეცხლი შთანთქავს სამსხვერპლოს და ელას მიერ მომზადებულწყალს, მაგრამ ცრუწინასწარმეტყველთა სამსხვერპლომისი ცეცხლი იგნორირებული იქნება.

დაბ.15:18: „იმ დღეს უფაღმა დადო შეთანხმება აბრამთან და უთხრა: შენს შთამომავლებს ვაძლევ ამ ქვეყანას ეგვიპტის მდინარიდან დიდ მდინარემდე, მდინარე ევფრატამდე.“

ამ მე-15 თავის დასასრულს, ეს ლექსი ადასტურებს, რომ მისი მთავარი თემა ნამდვილდ არის ალანსის საკითხი, რომელიც არჩევს სხვა კაცებისგან, რათა მათ გაუზიარონ ეს კავშირი ღმერთთან და ემსახურონ მას.

ებრაელებისთვის დაპირებული მიწის საზღვრები აღემატება იმ საზღვრებს, რომლებსაც ერი დაიკავებს ქანაანის დაპყრობის შემდეგ. მაგრამ ღმერთი თავის შეთავაზებაში მოიცავს სირიისა და არაბეთის უზარმაზარ უდაბნოებს, რომლებიც უერთდებიან "ევფრატს" აღმოსავლეთით, ისევე როგორც შურის უდაბნოს, რომელიც გამოყოფს "ევფრატს" ისრაელსგან. ამ უდაბნოებს შორის აღთქმული მიწა ღვთის ბაღის სახეს იღებს.

წინასწარმეტყველურ სულიერ კითხვაში „მდინარეები“ სიმბოლოა ხალხებზე, ამიტომ ღმერთს შეუძლია იწინასწარმეტყველოს აბრამის შთამომავლობაზე, ქრისტეს შესახებ, რომელიც იპოვის თავის თავგანისმცემლებს და მის რჩეულებს

ისრაელსა და ეგვიპტის მიღმა, დასავლეთში, „ევროპაში“, რომელიც სიმბოლოა გამოცხადებაში 9: 14 "დიდი მდინარე ევფრატის" სახელით.

და ბ.15:19: „კენიელთა, კენიზელთა, კადმონელთა ქვეყანა“

და ბ.15:20: „ხეთელთაგან, ფერიზეელთაგან, რეფაიმათაგან“.

და ბ.15:21: „ამორეელთა, ქანაანელთა, გირგასელთა და იებუსელთაგან“.

აბრამის დროს ეს სახელები აღნიშნავენ ქალქებში შეკრებილობებს, რომლებიც ქმნიან და ასახლებენ ქანაანის მიწას. მათ შორისაა რეფაიმიები, რომლებმაც სხვებზე მეტად შეინარჩუნეს ანტიდილუვიელთა გიგანტური სტანდარტი, როდესაც იესო ნავეს მემ აილოტერიტორია „ოთხით ობის“ ან „ოთხასი წელს შემდეგ“.

აბრამი არის ღვთის გეგმის ორი აღქმის პატრიარქი. მისი ხორციელო წარმოშობა წარმოშობს მრავალ შთამომავალს, რომლებიც დაიბადებიან ღვთის მიერ არჩეულ მაგრამ მის მიერ არჩეულ ხალხში. შედეგად, ხორცზე დაფუძნებულ ეს პირველი ალანსი ამახინჯებს მის გადარჩენის პროექტს და აზნევს მის გაგებას, რადგან ხსნა მხოლოდ ორი ალანსის რწმენაზე იქნება დამოკიდებული. ხორციელო წინადაცვეთამ არ გადაარჩინა ებრაელი კაცი, მიუხედავად იმისა, რომ ამას ღმერთი მოითხოვდა. რამაც მას გადარჩენის საშუალება მისცა, იყო მისი მორჩილი საქმეები, რამაც გამოავლენა და დადასტურა მისი რწმენა და ნდობა ღმერთისადმი. და ეს იგივეა, რაც განაპირობებს ხსნას ახალშეთანხმებაში, რომელშიც ქრისტესადმი რწმენა ცოცხლდება მცნებების, განკარგულებებისა და ღვთაებრივი პრინციპების მორჩილებით, რომლებიც გამოვლენილია ღვთის მიერ მთელ ბიბლიაში. ღმერთთან სრულყოფილ ურთიერთობაში ასოს სწავლება განათებულია სულს გონებით; ამიტომ თქვა იესომ: „წერილო კლავს, სული კი აცოცხლებს“.

და ბ ა დ ე ბ ა 16

გამოყოფა ლეგიტიმურობით

და ბ.16:1: „სარაიმ, აბრამის ცოლმა, მას შვილი არ გაუჩინა. მას ჰყავდა ეგვიპტელ მსახური, სახელად აგარი.“

და ბ.16:2: „უთხრა სარაიმ აბრამს: აჰა, უფა ღმა გამხა და უნაყოფო; მოდი, გევედრები, ჩემს მსახურთან; ალბათ მისი მეშვეობით მეყოლება შვილები. აბრამმა მოუსმინა სარაის ხმას“.

და ბ.16:3: „აიყვანა სარაიმ, აბრამის ცოლმა, ეგვიპტელ აგარი, თავისი მოახლე, და მისცა ცოლად თავის ქმარს აბრამს, მას შემდეგ რაც აბრამი ათი წელი იცხოვრა ქანაანის ქვეყანაში“.

ჩვენთვის ადვილია ამ სამწუხარო არჩევანის გაკრიტიკება სარაის ინიციატივის გამო, მაგრამ შეხედეთ სიტუაციას, როგორ წარმოაჩინა იგი ნეტარ წყვილს.

მისი მუცლადან ბავშვი დაიბადებოდა. მაგრამ მას არ უთქვამს სარაის შესახებ, მისი ცოლი, რომელიც უნაყოფო იყო. გარდა ამისა, აბრამს არ დაუკითხავს თავისი შემოქმედი მისი განცხადებების შესახებ დეტალებისთვის. ის ელოდა, რომ ღმერთი ელპარაკებოდა მას მისი სუვერენული ნების შესახებ. და აქ, ჩვენ უნდა გვესმოდეს, რომ ეს ახსნა-განმარტების ნაკლებობა სწორედ ამ ადამიანური ინიციატივის პროვოცირებას ისახავდა მიზნად, რომ ღმერთი ქმნის არალეგიტიმურ კოლეგას კურთხევის დაპირების თვალსაზრისით, მაგრამ სასარგებლო, რათა მოათავსოს ისაკაზე აშენებულ მომავალ ისრაელს, მეომარი და საპროტესტო კონკურენცია, მოწინააღმდეგე და თუნდაც მტერი. ღმერთს ეს მოუწონდა, რომ გარდა ორი გზისა, სიკეთისა და ბოროტების, რომლებიც ადამიანის არჩევანზე დგას, „სტაფილო და ჯოხი“ ერთმანეთისავეით საჭირო იყო „ვირის“ წინ წასაწევად» ურჩი. ისმაელს დაბადება, ასევე აბრამის ვაჟი, ხელს შეუწყობს არაბულ შტაბის ჩამოყალიბებას ისტორიაში, რელიგიურ, ისლამის ბოლო ფორმამდე (დამორჩილება; სიმადლე ამ ბუნებით და მემკვიდრეობით მემბოხე ხალხისთვის).

და ბ.16:4: „მივიდა აგართან და დაორსულდა. როდესაც მან თავი ორსულად იხსნა, ზიზღით შეხედა ქალბატონს“.

ეგვიპტელ ჰაგარის ეს ზიზღის მომგვრელი დამოკიდებულება თავისი ბედის მიმართ დღესაც ახასიათებს არაბ მუსულმან ხალხებს. და ამით ისინი მთლად არ ცდებიან, რადგან დასავლურმა სამყარომ უგულბელო დვთაებრივი ქრისტე იესოს სახელთ

ევანგელის უდიდესი პრივილეგია. ასე რომ, ეს ცრუ არაბული რელიგია აგრძელებს იმის გამოცხადებას, რომ ღმერთი დიდია, როდესაც დასავლეთმა წაშალ იგი თავისი აზრების რეგისტრებიდან.

ამ ლექსში მოცემული სურათი ასახავს ჩვენი ბოლო დროის ზუსტ მდგომარეობას, რადგან დასავლური ქრისტიანობა, თუნდაც დამახინჯებულ, როგორც სარაი, აღარ შობს ვაჟებს და ის იძირება სიბნელის უღიერ სტერილობაში. და ნათქვამია: ბრმათა ქვეყანაში ცალთვალ მეფეები არიან.

და ბ.16:5: „ და უთხრა სარაიმ აბრამს: შეურაცხყოფა, რაც მომეყენეს, შენზეა. შენს წიაღში ჩავდე ჩემი მსახური; და როცა დაინახა, რომ ორსულ დიყო, ზიზღით შემომხედა. და ე, იაჰვე იყოს მსაჯული ჩემსა და შენს შორის! »

და ბ.16:6: „ უთხრა აბრამმა სარაის: აჰა, შენი მოახლეა შენს ძალ უფლებაში; მოექეცი მას, როგორც გსურს. მაშინ სარაი ცუდად მოექცა მას; და აგარი გაიქცა მისგან “.

აბრამი იღებს თავის პასუხისმგებლობას და არ ადანაშაულებს სარაის ამ უკანონო დაბადების შთაგონების წყაროში. ამრიგად, ლეგიტიმაცია თავიდანვე აწესებს თავის კანონს არა ლეგიტიმურობაზე და ამ გაკვეთილს შემდეგ, ამიერიდან ქორწინება მხოლოდ ერთი და იმავე ოჯახის წევრებს აერთიანებს მომავლის ისრაელმდე და ისრაელთან გასვლას შემდეგ მიღებულ მის ეროვნულ ფორმამდე. მონობა ეგვიპტე.

და ბ.16:7: „ იეჰვეს ანგელოზმა იპოვა იგი უდაბნოში წყლის წყაროსთან, წყაროსთან, რომელიც შურის გზაზეა “.

ღმერთსა და აგარს შორის ეს პირდაპირი გაცვლ მხოლოდ აბრამის კურთხეულ სტატუსის წყალობითაა შესაძლებელი. ღმერთი იპოვის მას შურის უდაბნოში, რომელიც გახდება მომთაბარე არაბების სახლი, რომლებიც კარვებში ცხოვრობენ თავიანთი ცხვრებისა და აქლემებისთვის საკვების მუდმივ ძიებაში. წყლის წყარო იყო ჰაგარის გადარჩენის საშუალება და ის ხვდება "სიცოცხლის წყლის წყაროს", რომელიც წაახალსებს მას, მიიღოს მისი, როგორც მსახურის სტატუსი და მისი ნაყოფიერი ბედი.

და ბ.16:8: „ უთხრა: აგარ, სარაის მხევალა, საიდან მოხვედი და სად მიდიხარ? მან უპასუხა: მე გავრბივარ სარაიდან, ჩემი ბედა .

აგარი პასუხობს ორ კითხვას: სად მიდიხარ? პასუხი: მე გავრბივარ. □აიდან ხარ? პასუხი: სარაისგან, ჩემი ბედა.

დაბ.16:9: „*უთხრა მას იაკვებს ანგელოზმა: დაბრუნდი შენს ქალბატონთან და დაიმდაბლუ მისი ხელს ქვეშ*“.

დიდი მოსამართლე მას სხვა არჩევანს არ უტოვებს, ის ბრძანებს დაბრუნებას და თავმდაბლობას, რადგან ნამდვილ პრობლემა მართლაც გამოწვეული იყო მისი ბედიის მიმართ გამოვლენილ ზიზღით, რომელიც, გარდა მისი უშვილობისა, რჩება მის კანონიერ ბედა და მას უნდა ემსახურონ და პატივისცენ.

დაბ.16:10: „*უთხრა მას იაკვებს ანგელოზმა: გავამრავლებ შენს შთამომავლებს და ისე გავამრავლებიან, რომ დათვლ შეუძლებელია*“.

იაკვე ამხნევეებს მას „სტაფილოს“ შეთავაზებით. ის ჰპირდება მას შთამომავლობას " *ისე მრავალრიცხოვანი, რომ მათ ვერ დავთვალთ*". არ შეცდეთ, ეს სიმრავლე იქნება ხორციელი და არა სულიერი. რადგან ღვთის ორაკულებს მხოლოდებრადელო შთამომავლები ატარებენ ახალ შეთანხმების დამყარებამდე. მაგრამ, რა თქმა უნდა, ნებისმიერ გულწრფელ არაბს შეუძლია დადოს ღმერთის შეთანხმება ბიბლიაში ებრადელთა მიერ დაწერილ მისი ნორმების მიღებით. და მისი გამოჩენის დღიდან მუსლიმური ყურანი ამ კრიტერიუმს არ აკმაყოფილებდა. ის ადანაშაულებს, აკრიტიკებს და ამახინჯებს იესო ქრისტეს მიერ დამოწმებულ ბიბლიურ ჭეშმარიტებებს.

ისმაელისთვის აბრამისთვის უკვე გამოყენებულ გამოთქმის გამოყენებით, " *ისეთი მრავალრიცხოვანი, რომ მათი დათვლ შეუძლებელია*", ჩვენ გვესმის, რომ საქმე მხოლოდ ადამიანთა გამრავლებაზეა და არა მარადიულ სიცოცხლისთვის შერჩეულ რჩეულზე. ღმერთის მიერ შემოთავაზებულ შედარება ყოველთვის ექვემდებარება პირობებს, რომლებიც უნდა დაკმაყოფილდეს. მაგალითი: " *ცას ვარსკვლავები* " ეხება ნებისმიერ რელიგიურ საქმიანობას, რომელიც შედგება " *დედამიწის განათებისგან* ". მაგრამ რა სინათლე? მხოლოდ ღმერთის მიერ ლეგიტიმირებული ჭეშმარიტების შუქი ხდის „ *ვარსკვლავს* “ ღირსს, რომ „ *მარადიულ ანათებდეს* “ ზეცაში, და ნ.12:3-ის მიხედვით, რადგან ისინი იქნებოდნენ ჭეშმარიტად „ *გონიერები* “ და

ჭეშმარიტად „ასწავლდნენ სიმართლეს“
შესაბამისად. ღმერთო.

და ბ.16:11: „უთხრა მას იაკვებს ანგელოზმა: აჰა, ორსულად ხარ და შვილს გააჩენ და ისმელებ და არქმევ; რადგან უფალმა მოგისმინა შენს გასაჭირში“.

და ბ.16:12: „ველური ვირივით იქნება; მისი ხელო იქნება ყველს წინააღმდეგ და ყველს ხელო იქნება მის წინააღმდეგ; და ყველს თავისი ძმის პირისპირ იცხოვრებს“.

ღმერთი ისმელებს და მის არაბ შთამომავლებს ადარებს „გარეულ ვირს“, ცხოველს, რომელიც ცნობილია თავისი თავხედური და ჯიუტი ხასიათით; და უფრო მეტიც, სასტიკი მას შემდეგ მოუწოდა "ველური". ამიტომ ის არ ამღვსს თავის მოთვინიერებას, მოშინაურებას ან მოთვინიერებას. მოკლედ, არ უყვარს და არ უშვებს თავის შეყვარებას და გენებში ატარებს აგრესიულ მემკვიდრეობას საკუთარი ძმებისა და უცნობების მიმართ. ღმერთის მიერ დადგენილ და გამოცხადებულ ამ განაჩენს უდიდესი მნიშვნელობა აქვს ამ ბოლო დროს ღმერთის და მსჯელო როლს გასაგებად ისლმის რელიგიისა, რომელსაც ებრძოდა ცრუ ქრისტიანობა იმ დროს, როცა ქრისტიანული „სინათლე“ მხოლოდ „სიბნელე“ მას შემდეგ, რაც ისრაელი დაბრუნდა თავისი წინაპრების მიწაზე, ისრაელი კვლავ გახდა მისი სამიზნე, ისევე როგორც ქრისტიანული დასავლეთი და ცულო ამერიკული ძალთ, რომელსაც ისინი შეცდომის გარეშე უწოდებენ "დიდი სატანას". მართალია, პატარა „სატანას“ შეუძლია „დიდი“ ამოიცნოს.

ისმელებს დაბადებით, სახელო, რომელიც ნიშნავს „ღმერთმა გაიგო“, დავის შვილო, ღმერთი ქმნის დამატებით განცალკევებას აბრამის ოჯახში. ეს ემატება ბაბილონის გამოცდილებაში შექმნილ ენების წყევლს. მაგრამ თუ ის ამზადებს საშუალებებს დასასჯელად, ეს იმიტომ ხდება, რომ მან წინასწარი ცის ადამიანთა მემბოხე ქცევა მის ორ თანმიმდევრულ ალანსში სამყაროს ადსასრულს მდე.

და ბ.16:13: „მან უწოდა ატა ელ როის იაკვებს სახელო, რომელიც ესაუბრებოდა მას; რადგან მან თქვა: მე ვნახე აქ რამე მას შემდეგ, რაც მან და მინახა?“

სახელო ატა ელროი ნიშნავს: შენ ხარ მხილველი ღმერთი. მაგრამ უკვე, ღმერთისთვის სახელოს მინიჭების ეს ინიციატივა არის აღშფოთება მისი

უპირატესობის წინააღმდეგ. ამ სტროფის დაწარმენი ნაწილი თარგმნილია სხვადასხვა გზით, ამ აზრზე მოდის. ჰაგარს არ სჯერა. ის, პატარა მსახური, იყო დიდი შემოქმედი ღმერთის ყურადღების ობიექტი, რომელიც ხედავს ბედს და ამჟღავნებს მას. ამ გამოცდილების შემდეგ, რისი შეიძლება ეშინოდეს მას?

დაბადება 16:14 „ ამიტომ ეწოდა ამ ჭას ლჩაის მეფის ჭა; ის არის კადესსა და ბარედს შორის .

მიწიერი ადგილები, სადაც ღმერთი გამოავლენა, პრესტიჟულია, მაგრამ პატივს, რომელსაც კაცები უხდიან, ხშირად მათი კერპთა ყვანისმცემლობის სულთარის გამოწვეული, რომელიც მათ არ არიგებს მას.

დაბადება 16:15 ჰაგარმა შვა ვაჟი აბრამი; და აბრამმა დაარქვა სახელი ისმაელო ვაჟს, რომელიც ჰაგარმა შვა “.

ისმაელო ნამდვილდ არის აბრამის ნამდვილი ვაჟი და განსაკუთრებით მისი პირველი შვილი, რომელსაც ის ბუნებრივად მიჰყვება. მაგრამ ის არ არის ღვთის მიერ ადრე გამოცხადებული აღქმის შვილი. თუმცა ღმერთის მიერ არჩეული სახელი „ ისმაელო “, რომელიც მას მიენიჭა, ან „ ღმერთმა მოისმინა “ უპირველეს ყოვლისა, აგარის ტანჯვას ეფუძნება, მისი ქალბატონისა და ბატონის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებების მსხვერპლ. მაგრამ მეორე გაგებით, ის ასევე ემყარება აბრამის და სარაის შეცდომას, რომ წამიერად სჯეროდათ, რომ ეგვიპტელო აგარის მიერ ჩასახული ეს ვაჟი იყო დასტურება, „პასუხი“ და ღმერთის გამოცხადების შესრულება. შეცდომას ექნება სისხლიანი შედეგები სამყაროს აღსასრულს მდე.

ღმერთი შევიდა ადამიანის აზროვნების თამაშში და მისთვის არსებითი შესრულებულია: კამათის და კონფლიქტური განშორების შვილი ცოცხალა.

დაბ.16:16: „ აბრამი ოთხმოცდაექვსი წლის იყო, როცა ჰაგარმა შვა აბრამ ისმაელო “.

ამიტომ "ისმაელო" დაიბადა 2034 წელს (1948 + 86), როდესაც აბრამი 86 წლის იყო.

დაბადება 17

განშორება წინადაცვეთა :ნიშანი ხორცში

და ბ.17:1: „ როცა აბრამი ოთხმოცდაცხრამეტი წლის იყო, გამოეცხა და უფალო აბრამს და უთხრა: მე ვარ ყოვლის შემძლე ღმერთი. იარე ჩემს წინაშე და იყავი უმწიკველი“.

2047 წელს, 99 წლისა და ისმაელ 13 წლის ასაკში, აბრამს სულითეწვია ღმერთი, რომელიც მას პირველად წარუდგენს თავს, როგორც „ ყოვლის შემძლე ღმერთს“. ღმერთი ამზადებს მოქმედებას, რომელიც გამოავლენს ამ „ყოვლის შემძლე“ პერსონაჟს. ღმერთის გარეგნობა ძირითადად სიტყვიერი და სმენითი წესრიგისაა, რადგან მისი დიდება უხილავი რჩება, მაგრამ მისი პიროვნების მსგავსი გამოსახულება ჩანს სიკვდილს გარეშე.

და ბ.17:2: „ და ვდებ ჩემს აღთქმას ჩემსა და შენს შორის და გაგამრავლებ უსასრულოდ“.

ღმერთი განაახლებს მის გამრავლების და პირებას, ამჯერა და აზუსტებს „ უსასრულობადე“, იქნება ეს „ დედამიწის მტვერი“ და „ ცის ვარსკვლავები“, რომ „ვერავინ და თვლს“.

და ბ.17:3: „ აბრამი პირქვე დაემხო; და ღმერთმა ელპარაკა მას და უთხრა:

გააცნობიერა, რომ ის, ვინც მას ესაუბრება, არის „ყოვლის შემძლე ღმერთი“, აბრამი პირქვე ეცემა, რათა ღმერთს არ შეხედოს, მაგრამ ის უსმენს მის სიტყვებს, რომლებიც ახარებს მთელმის სულს.

და ბ.17:4: „ ეს არის ჩემი აღთქმა, რომელსაც და ვდებ თქვენთან. თქვენ გახდებით მრავალო ხალხის მამა .»

ღმერთსა და აბრამს შორის დადებული შეთანხმება იმ დღეს განმტკიცდა: „ შენ იქნები მრავალო ერის მამა“.

და ბ.17:5: „ აღარ გეძახიან აბრამი; მაგრამ შენი სახელო იქნება აბრაამი, რადგან მე გახდი მრავალო ერის მამად. »

აბრამიდან აბრაამად სახელს შეცვლადამწყვეტია და თავის დროზე იესოც იგივეს გააკეთებს თავისი მოციქულების სახელების შეცვლით.

და ბ.17:6: „ გამრავლებ შენგან, ერებს შეგქმნი; და მეფეები გამოვლენ შენგან. »

აბრამი არაბული ერების პირველი მამაა ისმაელში, ისაკში, ის იქნება ებრაელების, ისრაელის ძეების მამა; და მიდიანში იგი იქნება მიდიანის შთამომავლების მამა; სადაც მოსე იპოვის თავის ცოლს ციფორას, იოთროს ასულს.

და ბ.17:7: „*და ვდებ ჩემს აღთქმას ჩემსა და შენს შორის და შენს შთამომავლებს შორის მათი თაობების განმავლობაში: ეს იქნება მარადიული აღთქმა, რომ მე ვიქნები ღმერთი შენთვის და შენი შთამომავლებისთვის შენს შემდეგ*“.

ღმერთი და ხვეწილდ ირჩევს თავისი შეთანხმების სიტყვებს, რომლებიც იქნება „მარადიული“, მაგრამ არა მარადიული. ეს ნიშნავს, რომ მის ხორციელ შთამომავლებთან დადებული ალანსს ექნება შეზღუდული ხანგრძლივობა. და ამ ზღვარს მიაღწევს, როდესაც მისი პირველი მოვლსა და ადამიანური განსახიერებისას ღვთაებრივი ქრისტე თავის ნებაყოფლობით გამომსყიდველ სიკვდილს დაამკვიდრებს, ახალ ალანსის საფუძველს, რომელსაც ექნება მარადიული შედეგები.

ამ ეტაპზე, უნდა გავაცნობიეროთ, რომ ყველ პირმშო, რომელიც თავიდანვე მიზანმიმართულია და სახელდება, კარგავს ლეგიტიმაციას. ეს იყო კაენის, ადამის პირმშოს, ისმაელის, აბრამის პირმშო, მაგრამ უკანონო შვილს შემთხვევა, და მის შემდეგ იქნება ესავის პირმშო ისაკის შემთხვევა. პირმშოს წარუმატებლობის ეს პრინციპი წინასწარმეტყველებს ებრაული ხორციელი ალანსის წარუმატებლობას. მეორე შეთანხმება სულიერი იქნება და სარგებელს მოუტანს მხოლოდ ჭეშმარიტად მოქცეულ წარმართებს, მიუხედავად ცრუ ადამიანური პრეტენზიებით გამოწვეული მატყუარა გარეგნობისა.

და ბ.17:8: „*მე მოგცემ შენ და შენს შთამომავლებს შენს შემდეგ მიწას, სადაც უცხოოდ ცხოვრობ, მთელ ქანაანის მიწას სამუდამო სამფლობელოდ და მე ვიქნები მათი ღმერთი*“.

ანალოგიურად, ქანაანის მიწა მიეცემა „*მარადიულ მფლობელობაში*“, სანამ ღმერთი შეკრულ იქნება თავისი შეთანხმებით. და მესია იესოს უარყოფა მას გააუქმებს, ასევე, ამ აღშფოთებიდან 40 წლის შემდეგ, ერი და მისი დედაქალაქი იერუსალიმი განადგურდება რომაელი ჯარისკაცების მიერ, ხოლო გადარჩენილი ებრაელები გაიფანტებიან მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში. რადგან ღმერთი აზუსტებს აღთქმის პირობას: „*მე ვიქნები მათი ღმერთი*“. ასევე, როდესაც ღვთის მიერ გაგზავნილი იესო ოფიციალურად უარყოფილი იქნება ერის მიერ, ღმერთი შეძლებს დაარღვიოს მისი ალანსი სრულ ლეგიტიმურობით.

დაბ.17:9: „*უთხრა ღმერთმა აბრაამს: დაიცავ ჩემს აღთქმას შენ და შენი შთამომავლები შენს შემდეგ მათი თაობიდან თაობამდე*“.

ეს ლექსი კისერს უხვევს ყველ ამ რელიგიურ პრეტენზიას, რომელიც ღმერთს აქცევს ეკუმენურ ალანსში შეკრებილ მონოთეისტური რელიგიების ღმერთად, მიუხედავად მათი შეუთავსებელი და საპირისპირო სწავლებისა. ღმერთი მხოლოდ თავისი სიტყვებით არის შეკრული, რომელიც ადენს მისი შეთანხმების საფუძველს, ერთგვარი კონტრაქტი და დებულებათა ვინც მხოლოდ მას ემორჩილება. თუ კაცი იცავს თავის აღთქმას, ის ამტკიცებს და აგრძელებს მას. მაგრამ ადამიანი ღმერთს უნდა მიჰყვეს მის პროექტში, რომელიც აგებულია ორ თანმიმდევრულ ფაზაზე; პირველ ხორციელ, მეორე სულიერი. და ეს პასაჟი პირველადან მეორემდე ამოწმებს ადამიანთა ინდივიდუალურ რწმენას და უპირველეს ყოვლისა ებრაელებს. ქრისტეს უარყოფით ებრაელოერი არღვევს ღმერთთან და დებულ შეთანხმებას, რომელიც კარს უხსნის წარმართებს და რომელთა შორისაც ქრისტესკენ მოქცეულნი იშვილებენ მის მიერ და აბრაამს სულიერ შვილებად ასახელებენ. ამრიგად, ყველ, ვინც იცავს მის აღთქმას, არის ხორციელ და თუ სულიერად აბრაამის ვაჟებიან ასულები.

ამ მუხლში ვხედავთ, რომ ისრაელს, ამ სახელს მომავალერს, თავისი წყარო აბრაამში აქვს. ღმერთი გადაწყვეტს თავისი შთამომავლები „გამოყოფილ“ ხალხად აქციოს მიწიერი დემონსტრაციისთვის. საუბარია არა გადარჩენილ ხალხზე, არამედ ადამიანთა შეკრებაზე, რომელიც წარმოადგენს მიწიერ კანდიდატებს რჩეულთა შერჩევისთვის, რომლებიც გადარჩებიან ღვთის მომავალი მაღლოთ, რომელსაც მოიპოვებს იესოქრისტე.

დაბადება 17:10: „*ეს არის ჩემი აღთქმა, რომელიც დაიცავ ჩემსა და შენს შორის და შენს შთამომავლებს შორის: შენგან ყოველი მამრი წინადაცვეთილო უნდა იყოს*“.

წინადაცვეთა არის ღმერთს, აბრაამსა და მის შთამომავლობას, მის ხორციელ შთამომავლებს შორის და დებულ შეთანხმების ნიშანი. მისი სისუსტე არის მისი კოლექტიური ფორმა, რომელიც ვრცელდება მის ყველ შთამომავალზე, რწმენითან არა, მორჩილებით თუ არა. მეორე მხრივ, ახალ ალანსში, რწმენით არჩევა გამოცდას განიცდის ინდივიდუალურად და რჩეულთა მიერ, რომლებიც შემდეგ მიიღებენ

მარადიულ სიცოცხლეს ამ ალანსში. ჩვენ უნდა დავამატოთ წინადაცვეთა, სამწუხარო შედეგი: მუსლიმებიც წინადაცვეთილი არიან თავიანთი პატრიარქის ისმაელს შემდეგ და ისინი ამ წინადაცვეთას სულიერ ღირებულებას ანიჭებენ, რაც მათ მარადისობის უფლებაზე აცხადებენ. თუმცა, წინადაცვეთას მხოლოდ მარადიულ და არა მარადიულ ხორციელ ეფექტი აქვს.

და ბ.17:11: „წინადაცვეთით თავი; და ეს იქნება ჩემი და შენს ალანსის ნიშანი.“

ეს მართლაც ღმერთთან მოკავშირის ნიშანია, მაგრამ მისი ეფექტურობა მხოლოდ ხორციელა და მე-7, მე-8 და მომდევნო მე-13 მუსლიმ ადასტურებს მის ერთადერთ „მუდმივ“ გამოყენებას.

და ბ.17:12: „როცა ყოველი მამრი გახდება რვა დღის, თქვენი თაობის მიხედვით, თქვენს შორის ყოველი მამრი წინადაცვეთილი უნდა იყოს სახლში და ბადებულ თუ უცხოელს შვილსგან ნაყიდი. თქვენი რასის კუთვნილების გარეშე“.

რაც ჯერ კიდევ ძალაშია გასაკვირია, მაგრამ მიუხედავად მისი მუდმივი ბუნებისა, ის მაინც წარმოადგენს წინასწარმეტყველებას, რომელიც ავლენს ღვთის პროექტს მე-8 ^{ათასწლეულისთვის}. ეს არის „რვა დღის“ არჩევის მიზეზი, რადგან პირველი შვიდი დღე განასახიერებს ექვსი ათასი წლის რჩეულთა არჩევის მიწიერ დროს და მეშვიდე ათასწლეულს განკითხვას. დედამიწაზე ებრაელ ერთან და მის თავდაპირველ ჩანასახთან, აბრამთან მჭიდრო კავშირის ორგანიზებით, ღმერთი ავლენს რჩეულთა მომავალ მარადისობის გამოსახულებას, რომელიც განთავისუფლებს ხორციელ სექსუალური სისუსტისგან, რომელიც კონცენტრირებულია მამრობითი სქესის კანზე. შემდეგ, ისევე, როგორც რჩეული მოვლენ დედამიწის ხალხების ყველ წარმოშობიდან, მაგრამ მხოლოდ ქრისტეში, ძველ შეთანხმებაში, წინადაცვეთა უნდა იქნას გამოყენებული თუნდაც უცხოელზე, როდესაც მათ სურთ ღვთის მიერ არჩეულ მხარესთან ერთად ცხოვრება.

წინადაცვეთის მთავარი იდეა არის სწავლება, რომ ღვთის მარადიულ სასუფეველში ადამიანები აღარ გამრავლდებიან და ხორციელ სურვილები აღარ იქნება შესაძლებელი. გარდა ამისა, მოციქული პავლე ძველ შეთანხმებაში ხორციელ წინადაცვეთას ადარებს ახალში რჩეულთა გულის წინადაცვეთას. ამ

პერსპექტივაში, ის გულისხმობს ხორცისა და გულის სიწმინდეს, რომელიც ქრისტეს ეძლევა.

წინადაცვეთა ნიშნავს გაჭრას და ეს იდეა ცხადყოფს, რომ ღმერთს სურს დაამყაროს უნიკალური ურთიერთობა თავის ქმნილებასთან. „ეჭვიან“ ღმერთში ის ითხოვს რჩეულთა სიყვარულს ექსკლუზიურობას და პრიორიტეტს, რომლებმაც, საჭიროების შემთხვევაში, უნდა შეწყვიტონ ადამიანური ურთიერთობები მათირგვლვ, რომლებიც საზიანოა მათი ხსნისთვის და დაარღვიოს კავშირი საგნებთან და ადამიანებთან, რომლებიც ზიანს აყენებენ მათ ურთიერთობას. მას. როგორც პედაგოგიური წინასწარმეტყველური გამოსახულება, ეს პრინციპი ეხება მის ხორციელ ისრაელს, პირველ რიგში, და მის სულიერ ისრაელს ყველ დროის, რომელიც გამოვლენდა იესო ქრისტეში მის სრულყოფილებაში.

დაბ.17:13: „სახლში დაბადებულ და ფულთნაყიდი უნდა წინადაცვეთა; და ჩემი აღთქმა იქნება შენს ხორცში მარადიული აღთქმა“.

ღმერთი დაჟინებით ამტკიცებს ამ აზრს: კანონიერი და უკანონო შვილი შეიძლება იყოს მასთან მიბმულ, რადგან ის ამგვარად იწინასწარმეტყველებს თავისი გადარჩენის პროექტის ორ ალანსს... შემდეგ, დაჟინებით აღინიშნა გამოთქმა "შემენილო აიღო ფული" - წინასწარმეტყველებს იესო. ქრისტე, რომელსაც აჯანყებულ რელიგიური ებრაელები 30 დენად შეაფასებენ. და ამგვარად, 30 დინარი ღმერთი შესთავაზებს თავის ადამიანურ სიცოცხლს იუდეველთა და წარმართთა არჩეულთა გამოსასყიდად თავისი წმინდა ალანსის სახელთ. მაგრამ წინადაცვეთას ნიშნის „მუდმივი“ ბუნება იხსენებს და სიზუსტე „შენს ხორცში“ ადასტურებს მის წამიერ ხასიათს. რადგან ეს შეთანხმება, რომელიც აქ იწყება, დასრულდება მაშინ, როცა მესია გამოჩნდება „ცოდვის დასასრულებლად“, და ნ.7:24-ის მიხედვით.

დაბ.17:14: „წინადაცვეთელი მამრი, რომელიც ხორცში არ არის წინადაცვეთილი, მოიკვეთება თავისი ხალხიდან: და არღვევს ჩემს შეთანხმებას“.

ღვთის მიერ დადგენილ წესების პატივისცემა ძალან მკაცრია და არ აღიარებს გამონაკლსს, რადგან მათი დანაშაული ამახინჯებს მის წინასწარმეტყველურ პროექტს და მოსეს ქანაანში შესვლს აკრძალვით ის აჩვენებს, რომ ეს შეცდომა ძალან დიდია. ხორციელ წინადაცვეთელი არ არის

უფრო კანონიერი ცხოვრება მიწიერ ებრაელ ხალხში, ვიდრე გულში წინადაუცვეთელი იქნება ღვთის მომავალმარადიულზეციურსასუფეველი.

დაბ.17:15: „*უთხრა ღმერთმა აბრაამს: აღარ უწოდეს სარაის შენს ცოლს სარაი; მაგრამ მისი სახელი იქნება სარა.*“

აბრამი ნიშნავს ხალხის მამას, მაგრამ აბრაამი ნიშნავს სიმრავლეს მამას. ანალოგიურად, სარაი ნიშნავს დიდებულს, მაგრამ სარა ნიშნავს პრინცესას.

აბრამი უკვე ისმავს მამაა, მაგრამ მისი სახელს შეცვლს აბრაამი გამართლებულია ისაკის შთამომავლობის გამრავლებით, რომელსაც ღმერთი გამოუცხადებს მას და არა ისმავს. ამავდროულად, უნაყოფო სარაი გამრავლებს და გააჩენს მრავალ ისაკის მეშვეობით და მისი სახელი გახდება სარა.

დაბ.17:16: „*ვაკურთხებ მას და მოგცე მისგან ძე; ძე ვაკურთხებ მას და გახდება ერები; მისგან გამოვლენ ხალხთა მეფეები.*“

აბრამი ღმერთთან ერთად დადის, მაგრამ მისი ყოველდღიური ცხოვრება მიწიერია და დაფუძნებულია მიწიერ ბუნებრივ პირობებზე და არა ღვთაებრივ სასწაულებზე. ასევე თავის აზროვნებაში ის ღვთის სიტყვებს ამლევს კურთხევის განცდას, რომლთაც სარაიმ ვაჟი შეიძინა მისი მოახლე აგარის მეშვეობით.

დაბ.17:17: „*აბრაამი პირქვე დაემხო; გაეცინა და გულში თქვა: ასი წლის ვაჟი უნდა შეეძინოს? და სარა, ოთხმოცდაათი წლის, იმშობიარა?*“

გააცნობიერა, რომ ღმერთმა შეიძლება ნიშნავდეს, რომ სარაი შვილების გაჩენას შეძლებდა, მიუხედავად იმისა, რომ ის უნაყოფოა და უკვე 99 წლისაა, გულში ჩაიციინა. ვითარება იმდენად წარმოუდგენელია ადამიანის მიწიერ დონეზე, რომ მისი აზრის ეს რეფლექსი ბუნებრივად გამოიყურება. და ის ამლევს აზრს თავის აზრებს.

დაბ.17:18: „*და უთხრა აბრაამმა ღმერთს: ოჰ! იცოცხლოს ისმალმა შენს წინაშე!*“

ცხადია, რომ აბრაამი ხორციელდმსჯელობს და მის გამრავლებას მხოლოდ ისმავს მეშვეობით ესმის, უკვე დაბადებული და 13წლის ვაჟი.

დაბ.17:19: „*თქვა ღმერთმა, სარა, შენი ცოლი, შვილს გაგიჩენს; და უწოდეს მის სახელს ისაკი. ძე დავდებ მასთან ჩემს აღთქმას საუკუნო აღთქმისთვის მისი შთამომავლებისთვის მის შემდეგ.*“

იცის აბრაამის აზრები, ღმერთი საყვედურობს მას და განაახლებს განცხადებას ისე, რომ არ დატოვებს მცირე შანსს ინტერპრეტაციის შეცდომისთვის.

აბრაამის მიერ ისაკის სასწაულებრივ დაბადების შესახებ გამოთქმული ეჭვი წინასწარმეტყველებს ეჭვს და ურწმუნობას, რომ კაცობრიობა გამოავლენს იესო ქრისტეს მიმართ. და ეჭვი მიიღებს ოფიციალური უარყოფის ფორმას აბრაამის ხორციელ შთამომავლების მხრიდან.

დაბადება 17:20 რაც შეეხება ისმაელს, მე მომისმინე შენი. აჰა, ვაკურთხებ მას და გავამრავლებ და მეტად გავამრავლებ; ის შობს თორმეტ უფლოს წულს და მე მას დიდერადვაქცევ“.

ისმაელ ნიშნავს ღმერთს მოისმინა, ასევე, ამ ჩარევაში ღმერთი მაინც ამართლებს სახელს, რომელიც მან დაარქვა. ღმერთი გაანაყოფიერებს მას, გამრავლებს და შექმნის დიდარაბულერს, რომელიც შედგება "თორმეტი მთავრისგან". ეს რიცხვი 12 ჰგავს იაკობის 12 ვაჟს მისი წმიდა ალიანსში, რომლებსაც მემკვიდრეობით მიიღებენ იესო ქრისტეს 12 მოციქულს, მაგრამ მსგავსი არ ნიშნავს იდენტურს, რადგან ის ადასტურებს ღვთაებრივ დახმარებას, მაგრამ არა მხსნელ ალიანსს მისი მარადიული სიცოცხლს პროექტთან დაკავშირებით. გარდა ამისა, ისმაელ და მისი შთამომავლები იქნებიან მტრულად განწყობილი ყველს მიმართ, ვინც შედის ღვთის წმინდა ალიანსში, თანმიმდევრულ დებრელები და შემდეგ ქრისტიანები. ეს მავნე როლი სანქცირებას მოახდენს არა ლეგიტიმურ მშობიარობას სტერილური დედისა და ზედმეტად თვითკმაყოფილი მამის მიერ წარმოსახული არა ლეგიტიმური პროცესებით. ამიტომაც, რომ აბრაამის ხორციელ შვილები იმავე წყევლს ატარებენ და საბოლოოდ იგივე უარყოფას განიცდიან ღვთისგან.

ღმერთისა და მისი ფასეულობების შეცნობის შემდეგ, ისმაელს შთამომავლებს შეუძლიათ აირჩიონ იცხოვრონ მისი წესების მიხედვითებრად ალიანსში შესვლამდე, მაგრამ ეს არჩევანი და რჩება ინდივიდუალური, როგორც მარადიული ხსნა, რომელიც შესთავაზებენ არჩეულებს. ისევე, როგორც ყველს წარმოშობის სხვა ადამიანებთან ერთად, მათ შესთავაზებენ ხსნა ქრისტეში და მარადისობის გზა გაეხსნება, მაგრამ მხოლოდ ჯვარცმული, მკვდარი და მკვდრეთით აღდგომილ ქრისტეს მორჩილ სტანდარტით.

და ბ.17:21: „ დავდებ ჩემს აღთქმას ისაკთან, რომელსაც სარა გაგიშობს მომავალწელს ამ დროს “.

ისმა ელო, რომ ელოც 13 წლის იყო ამ ხილვის დროს 27-ე მუხლს მიხედვით, ის 14 წლის იქნება, როცა ისაკი დაიბადება. მაგრამ ღმერთი დაჟინებით ამტკიცებს ამ საკითხს: მისი შეთანხმება დამყარდება ისაკთან და არა ისმა ელთან. და ის დაიბადება სარას მიერ.

და ბ.17:22: „ როცა დაასრულ მასთან საუბარი, ღმერთმა აბრაამზე ამაღლდა თავი “.

ღმერთის გამოჩენა იშვიათი და გამონაკლისია და ეს განმარტავს, თუ რატომ არ ეგუებოდა ადამიანები ღვთაებრივ სასწაულებს და რატომ რჩება აბრაამის მსგავსად მათი მსჯელობა მიწიერი ცხოვრების ბუნებრივი კანონებით განპირობებული. მისი გაგზავნა, ღმერთი უკან იხევს.

და ბ.17:23: „ აიყვანა აბრაამმა თავისი ვაჟი ისმა ელო და ყველ მის სახლში დაბადებულ და ყველ, ვინც ფულთიყიდა, აბრაამის სახლს ხალხის ყველ მამაკაცი; და წინა დაცვეთა მათი მავე დღეს, ბრძანებისამებრ, რაც მას ღმერთმა მისცა .”

ღმერთის ბრძანება მაშინვე სრულდება. მისი მორჩილება ამართლებს ღმერთთან დადებულ შეთანხმებას. ანტიკურობის ეს ძლევამოსილი ოსტატი ყიდულობდა მსახურებს და მონის სტატუსი არსებობდა და არ იყო სადავო. სინამდვილეში, ის, რაც საკითხს კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს, არის ძალდობის გამოყენება და მსახურების არასათანადო მოპყრობა. მონის სტატუსი ასევე არის იესო ქრისტეს ყველ გამოსყიდვის, დღესაც კი .

და ბ.17:24: „ აბრაამი ოთხმოცდაცხრამეტი წლის იყო, როცა წინა დაცვეთილი იყო “.

ეს განმარტება გვახსენებს, რომ ღმერთი მორჩილებას მოითხოვს ადამიანებისგან, მიუხედავად მათი ასაკისა; უმცროსიდან უფროსამდე .

და ბ.17:25: „ ისმა ელო, მისი ვაჟი, ცამეტი წლის იყო, როცა წინა დაცვეთა “.

ამიტომ ის 14 წლთ უფროსი იქნება თავის ძმა ისაკზე, რაც უზრუნველყოფს მას რეალური ზიანი მიაყენოს უმცროს ძმას, კანონიერი ცოლს შვილს .

და ბ.17:26: „ იმ დღეს წინა დაცვეთეს აბრაამი და მისი ვაჟი ისმა ელოც “.

ღმერთი იხსენებს ისმა ელს ლეგიტიმურობას აბრაამის მიმართ, რომ ელოც მისი მამაა. მათი საერთო წინა დაცვეთა ისეთივე მცდარია, როგორც მათი შთამომავლების მტკიცებები, რომლებიც

აცხადებენ, რომ ერთი და იგივე ღმერთისაგან არიან. იმიტომ რომ ღმერთზე პრეტენზია არკმარა ერთი და იგივე საგვარეულო ხორციელო მამის ყოფი. და როდესაც ურწმუნოებრაელები აცხადებენ ამ კავშირს ღმერთთან მათი მამის, აბრაამის გამო, იესო უარს იტყვის ამ არგუმენტზე და მიეწერება მათ ეშმაკს, სატანას, სიცრუის მამას და მკვლელ თავიდანვე. ის, რაც იესომ უთხრა თავისი დროის მეამბოხეებრაელებს, ისევე ეხება ჩვენს არაბულ და მუსულმანურ პრეტენზიებს.

და ბ.17:27: „*მისი სახლს ყველ კაცი, მის სახლში და ბადებულ თუ უცხოთ ფულთ შეძენილო, წინა დცვეთ მასთან ერთად*“.

მორჩილების ამ მოდელს შემდეგ, ჩვენ დავინახავთ, რომ ებრაელების უბედურება, რომლებიც ტოვებენ ეგვიპტეს, ყოველთვის მომდინარეობს მათ მიერ ამ მორჩილების არა დაფასებაზე, რომელსაც ღმერთი მოითხოვს აბსოლუტურად, ყველ დროში და სამყაროს აღსასრულმდე.

და ბ ა დ ე ბ ა 18

მტრის ძმების განშორება

და ბ.18:1 : „*გამოეცხა და მას იაჰვე მამრეს მუხებში, როცა იჯდა თავისი კარვის შესასვლელთან დღის სიციხეში*“.

და ბ.18:2: „*აიხილ თვალუბი და შეხედა, და აჰა, სამი კაცი იდგა მის გვერდით როცა დაინახა ისინი, თავისი კარვის შესასვლელთან გაიქცა მათ შესახვედრად და მიწამდე დაემხო*“.

აბრაამი ასი წლის კაცია, მან იცის, რომ ახლ მოხუცია, მაგრამ კარგ ფიზიკურ ფორმას ინარჩუნებს, რადგან სტუმრების შესახვედრად „*გარბის*“. იცნო თუ არა მან ისინი ზეციურ მაცნეებად? შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ ის მათწინაშე „*მიწას ემორჩილება*“. მაგრამ ის, რასაც ის ხედავს, არის „*სამი კაცი*“ და ჩვენ შეგვიძლია დავინახოთ მის რეაქციაში, მისი სპონტანური სტუმართმოყვარეობის გრძნობა, რაც მისი ბუნებრივი მოსიყვარულე ხასიათის ნაყოფია.

და ბ.18:3: „*და მან თქვა: უფალო, თუ მაღლო ვიპოვე შენს თვალში, გევედრები, ნუ გაშორდები შენს მსახურს*“.

სტუმარს „*უფლოს*“ გამომახება აბრაამის დიდი თავმდაბლობის შედეგი იყო და ისევე არ არსებობს

არანაირი მტკიცებულება იმისა, რომ ის ფიქრობდა, რომ ღმერთს მიმართავდა. იმის გამო, რომ ღმერთის ეს ვიზიტი სრულად ადამიანური გარეგნობით გამონაკლსია, რადგან მოსესაც კი არ ექნება უფლება დაინახოს ღმერთის სახის „დიდება“ *გასვლების 33:20-დან 23-მდე*: „*იაჰვე ამბობს: თქვენ ვერ შეძლებთ ჩემი სახის დახვება, რადგან ადამიანი ვერ მხედავს და ვერ იცოცხლებს. უფალმა თქვა: აქ არის ადგილი ჩემთან ახლოს; კლდეზე დადები. როცა ჩემი დიდება გადაივლოს, კლდის ღრუში ჩაგაგდებ და ჩემს ხელს დაგიფარავ, სანამ არ გადავალ და როცა ხელს ვახვევ, შენ და მინახავ უკან, მაგრამ ჩემი სახე არ ჩანს.*” თუ ღმერთის „დიდება“ ხილვა აკრძალულია, ის არ უკრძალავს საკუთარ თავს ადამიანის გარეგნობას მის ქმნილებებთან მისასვლელად. ღმერთი ამას აკეთებს, რათა მოინახულოს აბრაამი, მისი მეგობარი, და ის კვლავ გააკეთებს ამას იესო ქრისტეს სახით მისი ჩასახვის დღიდან და მის გამომსყიდველ სიკვდილამდე.

და ბ.18:4: „მოიტანოს ვინმემ ცოტა წყალ ფეხების დასაბანად და დაისვენე ამ ხის ქვეშ.

1-ლ ლექსი ცხადყოფს, რომ ცხელ და ფეხების ოფლიანობა და ფარული მიწიერი მტვრით ამართლებს ვიზიტორების ფეხების დაბანას. ეს მათთვის სასიამოვნო შეთავაზებაა. და ეს ყურადღება აბრაამის და მსახურებაა.

და ბ.18:5: „წავალ და ავიღებ პურის ნაჭერს, რომ გულო გაგიმტკიცო; რის შემდეგაც, თქვენ გააგრძელებთ მოგზაურობას; ამიტომაც გადიხარ შენს მსახურთან. მათ უპასუხეს: ისე მოიქეცი, როგორც გითხარი.

აქ ჩვენ ვხედავთ, რომ აბრაამმა ეს სტუმრები ზეციურ არსებებად არ მოიხსენია. მაშასადამე, ყურადღება, რომელსაც ის იჩენს მათ მიმართ, მოწმობს მის ბუნებრივ ადამიანურ თვისებებზე. ის არის თავმდაბალი, მოსიყვარულე, ნაზი, გულუხვი, და მხმარე და სტუმართმოყვარე; რამ, რაც მას უყვარდა ღმერთს. ამ ადამიანურ ასპექტში ღმერთი ამტკიცებს და იღებს მის ყველ წინადადებას.

და ბ.18:6: „აბრაამი სასწრაფოდ შევიდა თავის კარავში სარასთან და უთხრა: სასწრაფოდ სამი ღერი ფქვილი, მოზილუ და გააკეთე ნამცხვრები“.

საჭმელი სასარგებლოა ხორციელ სხეულისთვის და აბრაამს სამი ხორცის სხეულის დახვისას

მომზადდა საჭმელი, რათა განეახლებინა სტუმრების ფიზიკური ძალა.

დაბ.18:7: „ მივარდა აბრაამი თავის სამწყვს, აიღონა ზი და კარგი ხბო და მისცა მსახურს, რომელიც სასწრაფოდ მოემზადა “.

ნაზი ხბოს არჩევა კიდევ უფრო აჩვენებს მის კეთილშობილებას და ბუნებრივ კეთილგანწყობას; მისი სიამოვნება მეზობლს სიამოვნებით. ამ შედეგის მისაღწევად ის საუკეთესოს სთავაზობს თავის ვიზიტორებს.

დაბ.18:8: „ და აიღო კიდევ ნაღები და რძე გამზადებულ ხბოსთან ერთად და წარუდგინა. თვითონ იღა მათგვერდით, ხის ქვეშ. და მათ შეჭამეს .”

ამ მაღის აღმძვრელ საჭმელს ჩუქნიან გამვლელ უცნობებს, ადამიანებს, რომლებსაც არ იცნობს, მაგრამ რომლებსაც ის ეპყრობა როგორც საკუთარი ოჯახის წევრებს. ვიზიტორების განსახიერება ძალიან რეალურია, რადგან ისინი ჭამენ ადამიანისათვის შექმნილ საკვებს.

დაბ.18:9: „ მაშინ უთხრეს: სად არის სარა შენი ცოლი? მან უპასუხა: ის იქ არის, კარავში .

მასპინძლს განსაცდელ ღვთისა და მისი სადიდებლად წარმატებულად, სტუმრები ავლენენ თავიანთ ნამდვილ ბუნებას ცოლს სახელს, „სარას“ და რქმევით, რომელიც ღმერთმა მას მის წინა ხილვაში მიანიჭა .

დაბ.18:10: „ ერთმა მათგანმა თქვა: ამ დროს დაგიბრუნდები; და აჰა, სარას შენს ცოლს ვაჟი ეყოლება. სარა უსმენდა კარვის შესასვლელთან, რომელიც მის უკან იდგა .

მოდიტ აღვნიშნოთ, რომ სამი მნახველს გამოჩენაში არაფერია იმის გამოცნობა, რომ იაჰვეს თანმხლები ორი ანგელოზიდან შეუძლია. ზეციური ცხოვრება აქ ვლენდება და ავლენს იქ გამეფებულ ეგალიტარულ მნიშვნელობას.

სანამ სამი მნახველიდან ერთ-ერთი აცხადებს სარას გარდა უვალ დაბადებას, ის კარვის შესასვლელთან უსმენს ნათქვამს და ტექსტი აზუსტებს, ვინ იყო " მის უკან "; რაც იმას ნიშნავს, რომ მან არ დაინახა იგი და ადამიანურად ვერ იცოდა მისი ყოფნა. მაგრამ ისინი არ იყვნენ კაცები.

დაბ.18:11: „ აბრაამი და სარა მოხუცები და მოხუცები იყვნენ და სარას შვილების გაჩენის იმედი აღარ ჰქონდა “.

ლექსი განსაზღვრავს ნორმალურ ადამიანურ პირობებს, რომლებიც საერთოა მთელ კაცობრიობისთვის.

დაბ.18:12: „და გაიცინა საკუთარ თავში და თქვა: „ახლს, როცა დავბერდი, კიდევ მიიწი? ჩემი ბატონიც ბებერია“.

კიდევ ერთხელ დააფიქსირეთ სიზუსტე: „ჩაიცინა საკუთარ თავში“; ისე რომ არავის გაუგია მისი სიცილო, გარდა ცოცხალ ღმერთისა, რომელიც ეძებს აზრებს და გულებს.

დაბ.18:13: „უთხრა უფალმა აბრაამს: რატომ გაიცინა სარამ და თქვა: მართლს შვილი მყავდეს, მიუხედავად იმისა, რომ ბებერია ვარ?“

ღმერთი იყენებს შესაძლებლობას გამოავლინოს თავისი ღვთაებრივი ვინაობა, რაც ამართლებს იაკვებს ხსენებას, რადგან სწორედ ის ესაუბრება აბრაამს ამ ადამიანური გარეგნობით. მხოლოდ ღმერთს შეუძლია იცოდეს სარას ფარული აზრები და ახლს აბრაამის იცინის, რომ ღმერთი მას ელპარაკება.

დაბ.18:14: „არის რამე გასაოცარი იაკვებს მხრიდან? და ნიშნულ დროს დაგიბრუნდები, ამავე დროს; და სარას ეყოლება ვაჟი“.

ღმერთი ხდება ავტორიტარული და აშკარად განაახლებს თავის წინასწარმეტყველებას მისი ღვთაებრიობის *YaHWeH* სახელით.

დაბ.18:15: „იცრუა სარამ და თქვა, არ გამეცინა. იმიტომ რომ ეშინოდა. მაგრამ მან თქვა: პირიქით, შენ იცინე“.

"სარა იცრუა", - ნათქვამია ტექსტში, რადგან ღმერთმა მოისმინა მისი საიდუმლო აზრი, მაგრამ სიცილო არ ამოუღია პირიდან; ასე რომ, ეს მხოლოდ მცირე სიცრუე იყო ღმერთისთვის, მაგრამ არა ადამიანისთვის. და თუ ღმერთი მას საყვედურობს, ეს იმიტომ ხდება, რომ ის არ აღიარებს, რომ ღმერთი აკონტროლებს მის აზრებს. ის ამტკიცებს, მიდის იქამდე, რომ ატყუებს მას. ამიტომაც დაჟინებით იტყვის: „პირიქით (მცდარია), შენ იცინე“. არ დაგვავიწყდეს, რომ ღვთისგან კურთხეული ადამიანი არის აბრაამი და არა სარა, მისი კანონიერი ცოლი, რომელიც მხოლოდ ქმრის კურთხევით სარგებლობს. მისმა იდეებმა უკვე გამოიწვია ისრაელის მომავალ მემკვიდრეობითი მტრისა და კონკურენტის, ისმაელის დაბადების წყევლს; მართლაც ღვთაებრივი პროექტის განხორციელება.

და ბ.18:16: „ და აღნენ ეს კაცები წასასვლელ და გაიხედეს სოლომისკენ. აბრაამი წავიდა მათთან ერთად.

აბრაამსა და სარას კანონიერი ვაჟის ისააკის მომავალ დაბადება, ჩაქრებულმა, საზრდოებმა და ზეციურმა სტუმრებმა აბრაამს უცხადებენ, რომ მათ დედამიწაზე ვიზიტს სხვა მისიაც აქვს მხედველობაში: ეს ეხება სოლომს.

და ბ.18:17: „ მაშინ იაჰვემ თქვა: დავიმალო აბრაამს, რის გაკეთებას ვაპირებ?... “

აქ ჩვენ გვაქვს ამ მუხლს ზუსტი გამოყენება ამოსის 3:7-დან: „ რადგან უფალო, იაჰვე, არაფერს აკეთებს ისე, რომ არ გაუმჟღავნოს თავისი საიდუმლო თავის მსახურებს, წინასწარმეტყველებს “.

და ბ.18:18: „ აბრაამი აუცილებლად გახდება დიდი და ძლიერი ერი და მასში იკურთხება დედამიწის ყველ ერი “.

მნიშვნელობის ჩვეულო დაკარგვის გამო, რომელიც გამოიყენება ზმნიზე და ზე „ რა თქმა უნდა “, მე მახსოვს, რომ ეს ნიშნავს: გარკვეულ და აბსოლუტურ სახით. სანამ გამოავლენს თავის დამანგრეველ პროექტს, ღმერთი ჩქარობს და არწმუნოს აბრაამი საკუთარი სტატუსის შესახებ მის წინაშე და ის განაახლებს კურთხევებს, რომლებსაც მისცემს მას. ღმერთი იწყებს აბრაამზე მესამე პირში ლპარაკს, რათა აიყვანოს იგი კაცობრიობის დიდი ისტორიული პერსონაჟის წოდებაში. ამგვარად მოქმედებით, ის თავის ხორციელ და სულიერ შთამომავლებს აჩვენებს იმ მოდელს, რომელსაც აკურთხებს და რომელსაც იხსენებს და განსაზღვრავს მოსულს ქსში.

და ბ.18:19: „ რადგან მე ავირჩიე იგი, რათა უბრძანოს თავის შვილებს და მის სახლს, დიცვან უფლოს გზა სიმართლათა და სიმართლათ; აბრაამის მადლო, რაც მისცა მას... “

ის, რასაც ღმერთი აღწერს ამ მუხლში, სულ სხვაობას ქმნის სოლომთან, რომელსაც ის გაანადგურებს. ქვეყნიერების აღსასრულმდე მისი რჩეული იქნება ასეთი აღწერილობა: იაჰვეს გზის დაცვა სიმართლისა და სამართლიანობის პრაქტიკაშია; ჭეშმარიტი სიმართლე და ჭეშმარიტი სამართლიანობა, რომელსაც ღმერთი ააშენებს კანონის ტექსტებზე, რათა ასწავლოს თავის ხალხს ისრაელს. ამ ნივთების პატივისცემა იქნება ღმერთის პირობა, რომ პატივი სცეს თავის დაპირებებს კურთხევების შესახებ.

დაბ.18:20: „ და თქვა უფალმა: გახშირდა ძახილი სოდომისა და გომორის წინააღმდეგ და დიდია მათი ცოდვა “.

ღმერთს ეს განაჩენი გამოაქვს სოდომისა და გომორის წინააღმდეგ, მეფეთა ქალქების წინააღმდეგ, რომელთა დასახმარებლად აბრაამი მოვიდა, როდესაც მათ თავს დაესხნენ. მაგრამ ასევე სოდომში აირჩია მისმა მმისშვილმა ლოტმა დასახლება ოჯახთან და თავის მსახურებთან ერთად იცის რა მიჯაჭვულობა, რომელიც აბრაამს აქვს თავისი მმისშვილს მიმართ, ღმერთი ამრავლებს ყურადღების ფორმებს მოხუცის მიმართ, რათა გამოუცხადოს მას თავისი განზრახვები. და ამისათვის ის დაბლწევს ადამიანურ დონეს, რათა მაქსიმალურად ჰუმანიზაცია მოახდინოს, რათა თავი დააყენოს მისი მსახურის აბრაამის ადამიანური აზროვნების დონეზე.

დაბ.18:21: „ ამიტომ ჩავალ და ვნახავ, მოიქცნენ თუ არა მთლიანად ჩემთან მოსულამბის მიხედვით; და თუ ეს ასე არ არის, მე ვიცი .”

ეს სიტყვები ეწინააღმდეგება სარას აზრების ცოდნას, რადგან ღმერთს არ შეუძლია უგულუბელოს დაბლობის ამ ორ ქალქში მიღწეული უზნეობის დონე და მათი უხვი კეთილდღეობა. ეს რეაქცია ცხადყოფს, თუ როგორ ზრუნავს მისმა ერთგულმა მსახურმა, მიიღოს მისი განაჩენის სამართლიანი განაჩენი.

დაბ.18:22: „ და წავიდნენ ისინი და წავიდნენ სოდომში. მაგრამ აბრაამი კვლავ იდგა იაკვებს წინაშე “.

აქ, ვიზიტორების განცალკევება საშუალებას აძლევს აბრაამს ამოიციოს მათ შორის ცოცხალი ღმერთი, იაკვე, რომელიც მასთან ერთად იმყოფება უბრალო ადამიანური გარეგნობით, რაც ხელს უწყობს სიტყვების გაცვლას. აბრაამი გათამამდება იმ დონემდე, რომ ღმერთთან ჩაერთო ერთგვარ გარიგებაში ორი ქალქის გადარჩენის მოსაპოვებლად, რომელთაგან ერთში მისი ძვირფასი მმისშვილი ლოტი ცხოვრობს.

დაბ.18:23: „ მივიდა აბრაამი და თქვა: მართლაც ბოროტებთან ერთად მოსკობ? »

აბრაამის მიერ დასმული შეკითხვა გამართლებულია, რადგან სამართლიანობის კოლექტიური ქმედებებით კაცობრიობა იწვევს უდანაშაულო მსხვერპლთა სიკვდილს, რომელსაც გირაო ზიანი ეწოდება. მაგრამ თუ კაცობრიობა ვერ შეძლებს განსხვავებას, ღმერთს შეუძლია. და ის

მიაწვდის ამის მტკიცებულებას აბრაამს და ჩვენ, ვინც მის ბიბლურ ჩვენებას ვკითხულობთ.

და ბ.18:24: „*შეიძლება იყოს ორმოცდაათი მართალი კაცი ქალქის შუაგულში: მათაც გაანადგურებ და არ აპატიებ ქალქს იმ ორმოცდაათი მართალს, რომლებიც მის შუაში არიან?*»

თავის ნაზი და მოსიყვარულე სულში აბრაამი სავსეა ილუზიებით და წარმოიდგენს, რომ ამ ორ ქალქში შესაძლებელია სულ მცირე 50 მართალი ადამიანის პოვნა და ამ 50 შესაძლო მართალ ადამიანს მოუხმობს, რათა ღვთისგან მიიღოს მადლი ორი ქალქისა. მისი სრულყოფილი სამართლიანობის სახელს, რომელსაც არ შეუძლია უდანაშაულო და დამნაშავე.

და ბ.18:25: „*მოკვდეს მართალი ბოროტთან ერთად რათა მართალთან იყოს ისე, როგორც ბოროტთან, შორს იყოს თქვენგან! □ენგან შორს! განა არ გამოიყენებს ის, ვინც მთელდე და მიწას განიკითხავს?*»

ამგვარად, აბრაამი ფიქრობს პრობლემის გადაჭრას ღმერთს შეახსენებს იმას, რისი გაკეთებაც არ შეუძლია მისი პიროვნების უარყოფის გარეშე, რომელიც ასე მიზმულია სრულყოფილი სამართლიანობის გრძნობასთან.

და ბ.18:26: „*და უფალმა თქვა: თუ სოდომში ორმოცდაათ მართალს ვიპოვი, ქალქის შუაგულში, მთელქალქს ვაპატიებ მათგანო.*“

მოთმინებიითა და სიკეთით, იაჰვემ აბრაამს ლპარაკის საშუალება მისცა და მის პასუხში ამტკიცებს, რომ მართალია: 50 მართალი ადამიანისთვის ქალქები არ განადგურდება.

და ბ.18:27: *უპასუხა აბრაამმა და თქვა: აჰა, გავბედე უფალთან ლპარაკი, მე მტვერი და ფერფლი ვარ.*

მტვერი და ფერფლის “ ფიქრი, რომ ხეობაში ორი ქალქის განადგურების შემდეგ უღვთო ადამიანები და რჩებიან? მიუხედავად ამისა, აბრაამი აღიარებს, რომ ის სხვა არაფერია, თუ არა “*მტვერი და ფერფლი*”.

და ბ.18:28: „*იქნებ ორმოცდაათ მართალს ხუთი მოაკლდეს, რადგან ხუთს გაანადგურებ მთელქალქს? თქვა უფალმა: არ გავანადგურებ, თუ იქ ორმოცდა ხუთი მართალი ვიპოვე.*”

აბრაამის გამბედაობა მიიყვანს მას ვაჭრობის გაგრძელებაზე, ყოველ ჯერზე შემცირებით რჩეულთა რიცხვი, რომლებიც შესაძლოა აღმოჩნდნენ და 32-ე ლექსში შეაჩერებს ათი მართალთა რიცხვს. და ყოველ

ჯერზე ღმერთი მისცემს თავის მაღლს აბრაამის მიერ შემოთავაზებულ რიცხვის გამო.

და ბ.18:29: „ აბრაამმა განაგრძო საუბარი და უთხრა: იქნებ იქ ორმოცი მართალი იყოს. თქვა უფალმა: არაფერს გავაკეთებ ამ ორმოცი ადამიანის გამო.

და ბ.18:30: „ თქვა აბრაამმა: ნუ განრისხდება უფალი და მე ვიტყვი. ალბათ იქ ოცდაათი მართალი ადამიანი იქნება. თქვა უფალმა: არაფერს გავაკეთებ, თუ იქ ოცდაათი მართალი ვიპოვე.

და ბ.18:31: „ თქვა აბრაამმა: აჰა, გავბედე უფალსა და საუბარი. ალბათ იქ ოცი მართალი ადამიანი იქნება. თქვა უფალმა: არ გავანადგურებ მას ამ ოცი კაცის გამო.

და ბ.18:32: „ თქვა აბრაამმა: ნუ განრისხდება უფალი და ამჯერად მეტს არ ვიტყვი. ალბათ იქ ათი მართალი ადამიანი იქნება. და თქვა უფალმა: არ გავანადგურებ მას ამ ათი მართლის გულისთვის.

აქ მთავრდება აბრაამის ვაჭრობა, რომელსაც ესმის, რომ არსებობს ზღვარი, რომლის მიღმაც მისი და ჟინებულ მოთხოვნა არა გონივრული იქნებოდა. ის ათი მართალი ადამიანის რიცხვზე ჩერდება. მას ოპტიმისტურად სჯერა, რომ ამ ორ კორუმპირებულ ქალქში მართალი ხალხის ეს რაოდენობა უნდა მოიძებნოს, თუ მხოლოდ ლოტს და მის ნათესავებს ვითვლით.

და ბ.18:33: „ გავიდა იაჰვე, როცა დაასრულა აბრაამთან საუბარი. და დაბრუნდა აბრაამი თავის საცხოვრებელში.”

მთავრდება ორი მეგობრის მიწიერი შეხვედრა, ერთი ზეციური და ყოვლისშემძლე ღმერთისა და მეორე ადამიანის, მიწის მტვერი, და თითოეული უბრუნდება თავის საქმიანობას. აბრაამი თავისი საცხოვრებელსკენ და იაჰვე სოდომისა და გომორისკენ, რომლებზეც დაეცემა მისი დამღუპველი განაჩენი.

ღმერთთან გაცვლასას აბრაამმა გამოავლენა თავისი ხასიათი, რომელიც არის ღვთის ხატად, რომელიც ზრუნავს ჭეშმარიტი სამართლიანობის აღსრულებაზე და სიცოცხლეს მის ძლიერ ძვირფას ღირებულებას. ამიტომაც მისი მსახურის ვაჭრობამ მხოლოდ ღვთის გული გაახარა და გაახარა, რომელიც სრულ დიზიარებს მის გრძნობებს.

განშორება საგანგებო სიტუაციაში

დაბ.19:1: „ორი ანგელოზი მოვიდა სოდომში საღამოს; და დაჯდა ლოტი სოდომის კარიბჭესთან. ლოტმა რომ დაინახა ისინი, ადგა მათ შესახვედრად და პირქვე დაეცა მიწაზე“.

ამ საქციელში ჩვენ ვაღიარებთ აბრაამის კარგ გავლენას მის ძმისშვილზე, ლოტზე, რადგანაც ის იმავე აზროვნებას ავლენს გამვლელ ვიზიტორების მიმართ. და ის ამას უფრო მეტი ყურადღებით აკეთებს, რადგან იცის სოდომის მაცხოვრებლების ცუდი ზნე-ჩვეულება, რომელშიც ის დასახლდა საცხოვრებლად.

დაბ.19:2: „მაშინ თქვა: აჰა, ბატონებო, შედით თქვენი მსახურის სახლში და იქ გაათითებ; დაიბანეთ ფეხები; დილთა ადრე ადგები და გზას გააგრძელებ. არაო, უპასუხეს, დამეს ქუჩაში გაგათევთ.“

ლოტი აკისრებს თავის მოვალეობას, მიესალმოს მის სახლში გამავალად მიანებს, რათა დაიცვას ისინი კორუმპირებულ მაცხოვრებლების უსირცხვილო და მავნე ქმედებებისგან. ჩვენ ვხვდებით იმავე მისასალმებელ სიტყვებს, რაც აბრაამმა გააკეთა თავისი სამი სტუმრის მიმართ. ლოტი მართლაც მართალ კაცია, რომელმაც არ მისცა თავის თავს გაფუჭების უფლება ამ ქალქის გარყვნილ არსებებთან თანაცხოვრებით. ორი ანგელოზი მოვიდა ქალქის დასაანგრევად, მაგრამ მის განადგურებამდე, მათ სურთ აბნევონ მაცხოვრებლების ბოროტება, მათი დაჭერით, მათი ბოროტების აქტიური დემონსტრირებით. და ამ შედეგის მისაღებად საკმარისია მათ დამე ქუჩაში გაატარონ, რომ სოდომელები თავს დაესხნენ თავს.

დაბ.19:3: „მაგრამ ლოტი ისე აიძულებდა მათ, რომ მივიდნენ მასთან და შევიდნენ მის სახლში. აჩუქა მათ და გამოაცხო უფუარი. და მათ შეჭამეს.“

ამიტომ ლოტი ახერხებს მათი დარწმუნებას და ისინი მიიღებენ მის სტუმართმოყვარეობას; რაც მას ჯერ კიდევ ამლევს შესამლებლობას გამოავლინოს თავისი გულუხვობა, როგორც ამას აკეთებდა აბრაამი მის წინაშე. გამოცდილება ასწავლეს მათ აღმოაჩინონ ლოტის მშვენიერი სული, მართალ კაცი უსამართლოთა შორის.

დაბ.19:4: „მათ ჯერ კიდევ არ იყვნენ დასაძინებლად წასული, როცა ქალქის ხალხი, სოდომელები, სახლს შემოეხვივნენ, ბავშვებიდან

მოხუცებულუბამდე; მთელი მოსახლეობა სირბილთ მოვიდა.”

მცხოვრებთა ბოროტების დემონსტრირება სცილდება ორი ანგელოზის მოლოდინს, რადგან ისინი მოდიან მათ მოსამებნად იმ სახლშიც კი, სადა ცლოტი მიესალმა მათ. გაითვალისწინეთ ამ ბოროტების გადამდები დონე: „*ბავშვებიდან მოხუცებამდე*“.

ამიტომ იაკვებს განაჩენის სრულადგამართლებულა.

დაბ.19:5: „*და უძახეს ლოტს და უთხრეს მას: სადა არიან ის კაცები, რომლებიც შემოვიდნენ შენთან ამ დამით? გამოიტანეთ ისინი ჩვენთან, რომ გავიცნოთ ისინი*“.

გულუბრყვილო ხალხი შეიძლება მოატყუოს სოდომელუბის განზრახვამ, რადგან ეს არის არა გაცნობის მოთხოვნა, არამედ ცოდნის მიღება მაგალითის ტერმინის ბიბლიური გაგებით: „*ადამა იცნობდა თავის ცოლს და მან შვა ვაჟი*“. ამიტომ ამ ადამიანების გარყვნილება არის სრული და უსაშველო.

დაბ.19:6: „*მივიდა ლოტი მათთან სახლს კართან და დახურა კარი მის უკან*“.

მამაცი ლოტი, რომელიც ჩქარობს წავიდეს საზიზღარ არსებებთან შესახვედრად და რომელიც ზრუნავს მის უკან დახუროს თავისი სახლს კარი, რათა დაიცვას თავისი სტუმრები.

დაბ.19:7: „*და მან თქვა: ჩემო ძმებო, გევედრებით უაბოროტებო:*»

კეთილკაცი მოუწოდებს ბოროტს, არ ჩაიდიონ ბოროტება. ის მათ „ძმებს“ უწოდებს, რადგან ისინი მისნაირი კაცები არიან და საკუთარ თავში ინარჩუნებს იმედს, რომ გადაარჩენს ზოგიერთ მათგანს სიკვდილსგან, რომლისკენაც მათი საქციელი მათ მიმართავს.

დაბ.19:8: „*აჰა, მყავს ორი ქაღვილი, რომლებსაც არასოდეს უცნობებია თკაცი; მე მათგარეთ მოვიყვანე შენთან და შენ შეგიძლია გაუკეთო მათ რაც გინდა. მხოლოდა რა ფერი და უშავოთ ამ კაცებს, რადგან ისინი ჩემი სახურავის ჩრდილში მოვიდნენ.*”

ლოტისთვის სოდომელთა ქცევამ მიაღწია იმ სიმაღლეებს, რაც აქამდე არასოდეს მიუღწევია ამ გამოცდილებაში. და თავისი ორი მნახველს დასაცავად, ის მოდის, რომ მათა დგილზე შესთავაზოს თავისი ორი ჯერკიდევ ქაღვილი ქაღვილი.

დაბ.19:9: „*უთხრეს: წადი! ისევ თქვეს: ეს უცხოდ მოვიდა და მსაჯულს დუნდაო! აბა, ჩვენ მათზე უარესს*

გაგიკეთებთ. და ლოთს ძალდობრივად დააჭირეს და კარის ჩამტვრევა დამივიდნენ“.

ლოტის სიტყვები არ ამშვიდებს შეკრებილ წყვილს და ეს ურჩხული არსებები, როგორც ამბობენ, ემზადებიან მასზე უარესის გასაკეთებლად. შემდეგ ისინი ცდილობენ კარის გატეხვას.

დაბ.19:10: „ და გაიწოდეს კაცებმა ხელუბი, შეიყვანეს ლოტი სახლში მათთან და დაკეტეს კარი“.

გაბედულ ლოტს საფრთხე ემუქრება, ანგელოზები ერევიან და ლოტი სახლში შეიყვანეს.

დაბ.19:11: „ და დაბრმავდნენ სახლს კარებთან მყოფნი, პატარადნ და მდე, ისე რომ ამოდ ცდილობდნენ კარის პოვნას“.

გარეთ ყველზე ახლობელ აღელვებულ ადამიანებს ბრმავენ; ამიტომ სახლს მცხოვრებნი და ცულები არიან.

დაბ.19:12: „ უთხრეს კაცებმა ლოტს: ვინ გყავს კიდევ აქ? სიძეები, შვილები და ასულუბი და ყველფერი, რაც შენ გეკუთვნის ქალქში, გამოიყვანე ისინი ამაღლიდან“.

ლოტმა მაღლი ჰპოვა ანგელოზებისა და მათი გამომგზავნ ღვთის თვალში. მისი სიცოცხლს გადასარჩენად, ის უნდა „გავიდეს გარეთ“ ქალქისა და დაბლობის ხეობის, რადგან ანგელოზები გაანადგურებენ ამ ხეობის მცხოვრებლებს, რომელიც გახდება ნანგრევების ზონა, როგორც ქალქი აი. ანგელოზთა შეთავაზება ვრცელდება ყველფერზე, რაც მას ეკუთვნის ცოცხალად ამიანურ ქმნილებებში.

განცალკევების ამ თემაში ღვთაებრივი ბრძანება „გამოვიდეს“ მუდმივია. იმიტომ, რომ ის მოუწოდებს თავის ქმნილებებს განემორონ ბოროტებას მისი ყველფორმით, როგორცაა ცრუქრისტიანული ეკლესიები. გამოცხ.18:4-ში ის უბრძანებს თავის რჩეულებს „გავიდნენ“ დიდი ბაბილონი“, რომელიც ეხება პირველ რიგში კათოლიკურ რელიგიას და მეორედ მრავალფორმიან პროტესტანტულ რელიგიას, რომლს გავლენის ქვეშადაც ისინი დარჩნენ დღემდე. ისევე როგორც ლოტს, მათი სიცოცხლე მხოლოდ ღვთის ბრძანების და უყონებლვ და მორჩილებით გადარჩება. რადგან, როგორც კი გამოქვეყნდება კანონი, რომელიც სავალდებულოს გახდის კვირას დასვენებას პირველ დღეს, დასრულდება მაღლის ჟამი. და მაშინ უკვე გვიანი იქნება თქვენნი აზრისა და პოზიციის შეცვლა ამ პრობლემის მიმართ.

აქვე ვამახვილებ თქვენს ყურადღებას იმ საფრთხეზე, რომელიც წარმოადგენს საჭირო გადაწყვეტილების მიღების შემდგომ გადაღებას. ჩვენი ცხოვრება მყოფია, ჩვენ შეგვიძლია მოვკვდეთ ავადმყოფობის, უბედური შემთხვევის ან თავდასხმის გამო, რაც შეიძლება მოხდეს, თუ ღმერთი არ დააფასებს ჩვენს ნელო რეაგირებას და ამ შემთხვევაში, კოლექტიური მაღლის დროის დასასრული კარგავს თავის მნიშვნელობას. , რადგან ის, ვინც მასზე ადრე კვდება, კვდება მისი უსამართლობისა და ღმერთის მიერ მისი დაგმობის დროს. იცის ამ პრობლემის შესახებ, პავლე ამბობს ებრ.3:7-8-ში: „ დღეს, თუ გეხმით მისი ხმა, ნუ გაამკაცრებთ გულებს, როგორც აჯანყებისას... “. ამიტომ ყოველთვის არის გადაუდებელი პასუხის გაცემა ღვთის მიერ გაკეთებულ შეთავაზებაზე და პავლე ამ აზრზეა ებრ.4:1-ის მიხედვით: „მაშ, შეგვეშინდეს, სანამ მის განსვენებაში შესვლს და პირება ჯერ კიდევ რჩება, რომელიმე თქვენგანს როგორც ჩანს, არც ისე გვიან მოვიდა .”

და ბ.19:13: „ რადგან ჩვენ დავანგრევთ ამ ადგილს, რადგან დიდია ღაღადი მისი მკვიდრთა წინააღმდეგ უფლოს წინაშე. იაჰვემ გამოგვიგზავნა მის გასანადგურებლად“.

ამჯერად დრო იწურება, ანგელოზებმა აცნობეს ლოტს სახლში ყოფნის მიზეზი. ქალქი სწრაფად უნდა განადგურდეს YaHWéH-ის გადაწყვეტილებით.

და ბ.19:14: „ გამოვიდა ლოტი და ელჰპარაკა თავის სიძეებს, რომლებმაც წაიყვანეს მისი ქალშვილები: ადექით, თქვა, წადით ამ ადგილდას; რადგან უფალო გაანადგურებს ქალქს. მაგრამ, მისი სიძეების თვალში, ის თითქოს ხუმრობდა .”

ლოტის სიძეები, რა თქმა უნდა, არ იყვნენ სხვა სოდომელების ბოროტების დონეზე, მაგრამ გადარჩენისთვის მხოლოდ რწმენა ითვლება. და ცხადია, არ ჰქონდათ. მათი სიმამრის რწმენა არ აინტერესებდათ და მოულოდნელო წარმოადგენა, რომ ღმერთი იაჰვე მზად იყო ქალქი გაენადგურებინა, მათთვის უბრალოდ წარმოუდგენელი იყო.

და ბ.19:15: „ დღის გარიჟრაჟიდან ანგელოზები ლოტს მოუწოდებდნენ და უთხრეს: ადექი, წაიყვანე შენი ცოლი და შენი ორი ქალშვილი აქ, რომ არ დაიღუპოს ქალქის ნანგრევებში“.

სოდომის განადგურება იწვევს გულისამაჩუყებელ განცალგევებებს, რომლებიც ცხადყოფს რწმენას და რწმენის არარსებობას. ლოტის

ქალშვილებმა უნდა აირჩიონ მამის მიყოლ ან ქმრის მიყოლ .

და ბ.19:16: „ როგორც აყოვნებდა, კაცებმა ხელში აიტაცეს ის, მისი ცოლი და მისი ორი ქალშვილი, რადგან უფალო დაინდო მას; წაიყვანეს და ქალქგარეთ დატოვეს .

ამ მოქმედებაში ღმერთი გვიჩვენებს " ცეცხლადან ამოდებულ ბრენდს ". კიდევ ერთხელ მართალ ლოტისთვის ღმერთმა იხსნა, მასთან ერთად, მისი ორი ქალშვილი და მისი ცოლი. ამგვარად, ქალქიდან მოწყვეტილი ისინი აღმოჩნდებიან გარეთ, თავის უფალო და ცოცხლები.

და ბ.19:17: „ როცა გამოიყვანა ისინი, ერთერთმა თქვა: „ გადაარჩინე შენი სიცოცხლე; არ გაიხედო უკან და არ გაჩერდე მთელ დაბლობზე; გაიქეცი მთაზე, რომ არ დაიღუპო. "

ხსნა მთაში იქნება, არჩევანი აბრაამს და რჩა. ამგვარად, ლოტს შეუძლია გაიგოს და ინანოს თავისი შეცდომა დაბლობისა და მისი კეთილდღეობის არჩევისას. მის სიცოცხლეს საფრთხე ემუქრება და მას მოუწევს იჩქაროს, თუკი სურს იყოს უსაფრთხო, როცა ღვთის ცეცხლ ველს დაეცემა. მას უბრძანებენ, უკან არ მოიხედოს. ბრძანება უნდა იქნას მიღებული პირდაპირი და გადატანითი მნიშვნელობით. სოდომის გადარჩენილებს წინ უსწრებს მომავალ და სიცოცხლე, რადგან მათ უკან მალე არაფერი და რჩება ციდან გამდგომი უფალო გოგირდის ქვევით ანთებული ინკანდესენტური ნანგრევების გარდა.

და ბ.19:18: „ უთხრა მათ ლოტმა: ოჰ! არა, უფალო! »

ანგელოზის მიერ გაცემული ბრძანება ლოტს აშინებს.

და ბ.19:19: „ აჰა, ვპოვე მადლო შენს წინაშე და შენ გამოავლენე შენი წყალობის სიდიადე ჩემს მიმართ, ჩემი სიცოცხლეს გადასარჩენად; მაგრამ მე არ შემიძლია მთაზე გაქცევა, სანამ უბედურება დამემართება და დავიღუპები “.

ლოტმა იცის ეს რეგიონი, სადაც ის ცხოვრობს და იცის, რომ მთამდე მისასვლელად მას დიდი დრო დასჭირდება. ამიტომ ევედრება ანგელოზს და სხვა გამოსავალს სთავაზობს.

და ბ.19:20: „ აჰა, ეს ქალქი საკმარისა და ხლოსაა ჩემთვის თავშესაფრისთვის და პატარაა. ოჰ! რომ იქ გაქცევა შემიძლია... პატარა ხომ არ არის?... და ჩემი სული ცოცხლობს! »

ხეობის ბოლოს არის ცოარი, სიტყვა, რომელიც ნიშნავს პატარას. იგი გადაურჩა ხეობის ტრაგედიას,

რათა თავშესაფარი ყოფილყო ლოტისა და მისი ოჯახისთვის.

და ბ.19:21: „ და უთხრა მას: აჰა, მეც გაძლევ ამ მადლს და არ დავანგრევ ქალქს, რომელზეც შენ ამბობ “.

ამ ქალქის არსებობა ჯერ კიდევ მოწმობს ამ დრამატულ ეპიზოდს, რომელმაც გავლენა მოახდინა დაბლობის ხეობის ქალქებზე, სადაც მდებარეობდა ორი ქალქის სოდომი და გომორა .

და ბ.19:22: „ იჩქარე და იქ შეიფარე, რადგან ვერაფერს გავაკეთებ, სანამ შენ არ მოხვალ ამიტომაც ეწოდა ამ ქალქს ცოარის სახელი .

ანგელოზი ახლ მის შეთანხმებაზეა დამოკიდებული და დაელოდება სანამ ლოტი შევაცოარში, რათა დაარტყას ხეობას .

და ბ.19:23: „ მზე ამოდიოდა დედამიწაზე, როცა ლოტი შევიდა ცოარში “.

სოდომელებისთვის ახალი დღე თითქოს მშვენიერი მზის ამოსვლს ქვეშ იყო გამოცხადებული; დღე, როგორც ყველს ხვდა ...

და ბ.19:24: „ მაშინ აწვიმა უფალმა გოგირდი და ცეცხლი ზეციდან სოდომზე და გომორაზე იაჰვესგან “.

ამ სასწაულბრივმა ღვთაებრივმა მოქმედებამ ძლიერი ჩვენება მიიღო ადვენტიისტი არქეოლოგის რონ უაიტის აღმოჩენებით. მან დაადგინა ქალქი გომორა, რომლის საცხოვრებელი სახლები ერთმანეთს ეყრდნობოდა მთის დასავლეთ კალთაზე, რომელიც ესაზღვრება ამ ხეობას. ამ ადგილს მიწა და მზადებულია გოგირდის ქვებისგან, რომლებიც ცეცხლზე მოხვედრისას დღესაც ანთებენ. ამრიგად, ღვთაებრივი სასწაული სრულდარის და დასტურებული და რჩეულთა რწმენის ღირსი .

იმის საპირისპიროდ, რასაც ხშირად დფიქრობდნენ და ამბობდნენ, ღმერთმა მოუწოდა არა ატომურ ენერგიას ამ ხეობის გასანადგურებლად, არამედ გოგირდის და სუფთა გოგირდის ქვებზე, რომელიც შეფასებულია 90% სისუფთავეზე, რაც სპეციალისტების აზრით განსაკუთრებულია. ცა არ ატარებს გოგირდის ღრუბლებს, ამიტომ შემოდის ვთქვა, რომ ეს განადგურება შემოქმედი ღმერთის საქმეა. მას შეუძლია შექმნას ნებისმიერი მატერია თავისი საჭიროების მიხედვით, რადგან მან შექმნა დედამიწა, ცა და ყველფერი, რაც მათშეიცავს .

და ბ.19:25: „ მან გაანადგურა ის ქალქები, მთელი ვაკე, ქალქების ყველ მკვიდრი და დედამიწის მცენარეები “.

რა შეიძლება გადარჩეს ისეთ ადგილს, სადა ცეცხლვანი გოგირდის ქვები წვიმს? არაფერი, გარდა ქანებისა და გოგირდის ქვებისა, ჯერ კიდევ არსებობს.

დაბ.19:26: „*უკან გაიხედა ლოტის ცოლმა და მარილს სვეტად იქცა*“.

ლოტის მეუღლს ეს გამოხედვა ცხადყოფს სინანულს და შენარჩუნებულ ინტერესს ამ დაწყევლილ ადგილს მიმართ. ეს გონების მდგომარეობა არახარებს ღმერთს და ის ამას ავლენს თავისი სხეულს მარილს სვეტად, აბსოლუტური სულიერი უნაყოფობის გამოსახულებად გარდაქმნით.

დაბ.19:27: „*აბრაამი დიღით ადრე ადგა, რათა წასულიყო იმ ადგილს, სადა ციფა იეჰოვას წინაშე*“.

არ იცის რა მოხდა დრამის შესახებ, აბრაამი მოდის მამრეს მუხასთან, სადა ცმიესა ღმა თავის სამსტუმარს.

დაბ.19:28: „*შეიხედა სოდომისა და გომორისაკენ და დაბლობის მთელ ტერიტორიას; და აჰა, მან დაინახა მიწიდან ამომავალი კვამლი, როგორც ღუმელის კვამლი*.“

მთა შესანიშნავი ობსერვატორიაა. მისი სიმაღლედან აბრაამი დომინირებს რეგიონში და მან იცის სადმდებარეობს სოდომისა და გომორის ხეობა. თუ ადგილს მიწა ჯერ კიდევ ინკანდესენტური ბრაზილია, ზემოთ ამოდის მძაფრი კვამლი, რომელიც გამოწვეულია გოგირდით და ქალქში შეგროვებულ ყველ მასალის მოხმარებით ადამიანის მიერ. აქაურობა სამყაროს აღსასრულს მდე სტერილობისაა განწირული. იქ მხოლოდ ქანებს, ქვებს, გოგირდის ქვებს და მარილს ვხვდებით, ბევრი მარილი, რომელიც ხელს უწყობს ნიადაგის სტერილურობას.

დაბ.19:29: „*როცა გაანადგურა ღმერთმა ველს ქალქები, გაიხსენა აბრაამი; და მან აიძულა ლოტი გაქცეულიყო უბედურებისგან, რითაც მან დაამარცხა ქალქები, სადაც ლოტი დასახლდა*“.

ეს განმარტება მნიშვნელოვანია, რადგან გვეუბნება, რომ ღმერთმა იხსნა ლოტი მხოლოდ იმისთვის, რომ მოეწონებინა აბრაამი, მისი ერთგული მსახური. ამიტომ მან არ შეწყვიტა მისი საყვედური აყვავებული ხეობისა და მისი კორუმპირებული ქალქების არჩევისთვის. და ეს ადასტურებს, რომ ის მართლაც გადაარჩინა იმ ბედს, რომელსაც სოდომი "ცეცხლადან გატაცებული ბრენდი" უწოდებს, ან, უკიდურესად ზუსტად.

და ბ.19:30: „ და ტოვა ლოტმა ცოარი მაღლობებში და დასახლდა მთაზე თავის ორ ქალოშვილთან ერთად რადგან ეშინოდა ცოარში და რჩენის. ის და მისი ორი ქალოშვილი გამოქვაბულში ცხოვრობდა .

განშორების აუცილებლობა ახლს ლოტისთვის ცხადი ხდება . და სწორედ ის გადაწყვეტს არ და რჩეს ცოარში, რომელიც, თუმცა „პატარა“ დასახლებული იყო ღვთის წინაშე კორუმპირებულ და ცოდვილ ხალხით. თავის მხრივ, ის მიდის მთაზე და ყოველგვარი კომფორტისგან შორს, ორ ქალოშვილთან ერთად ცხოვრობს გამოქვაბულში, ბუნებრივ უსაფრთხო თავშესაფარში, რომელსაც ღვთის შემოქმედება გვთავაზობს .

და ბ.19:31: „ უფროსმა უთხრა უმცროსს: მამაჩვენი ბებერია; და არავინ არის ქვეყანაში, ვინც ჩვენთან მოვა, ყველს ქვეყნის ჩვეულებისა მეზრ.“

ლოტის ორი ქალოშვილს ინიციატივებში სკანდალური არაფერია . მათი მოტივაცია გამართლებულია და მოწონებულია ღმერთის მიერ, რადგან ისინი მოქმედებენ მამის შთამომავლობის მიცემის მიზნით. ამ მოტივაციის გარეშე ინიციატივა ინცესტუა ლური იქნებოდა .

და ბ.19:32: „ მოდით დავაღვივნოთ მამას ღვინო და დავწეჭით მასთან, რათა შევინარჩუნოთ მამის მოღმა “.

და ბ.19:33: „ მამას ღვინო დააღვივნეს იმ ღამეს; და უფროსი წავიდა დასაძინებლს დამამასთან: მან ვერ შეამჩნია, როდის დაწვა და არც ადგომა .

და ბ.19:34: „ მეორე დღეს უფროსმა უთხრა უმცროსს: აჰა, წუხელ მე დავიძინე მამაჩემთან; მოდით ამ ღამეს კიდევ ერთხელ დავაღვივნოთ მას ღვინო და წავიდეთ და დავიძინოთ მასთან, რათა შევინარჩუნოთ ჩვენი მამის მოღმა “.

და ბ.19:35: „ იმ ღამეს ისევ ღვინო დააღვივნეს მამას; და უმცროსი წავიდა მასთან დასაძინებლს დამან ვერ შეამჩნია, როცა დაწოლს და არც ადგომა “.

ლოტის სრულ უგონობა ამ მოქმედებაში აძლევს პროცესს ხელოვნური განაყოფიერების იმიჯს, რომელიც გამოიყენება ცხოველებზე და ადამიანებზე ჩვენს ბოლო დროში. სიამოვნების ოდნავი მიებაც არ არის და საქმე უფრო შოკისმომგვრელია, ვიდრე კაცობრიობის დასაწყისში და-მმების შეერთება .

და ბ.19:36: „ ლოტის ორი ასული და ორსულდა მამისგან “.

ლოტის ამ ორ ქალოშვილში აღვნიშნავთ თავგანწირვის განსაკუთრებულ თვისებებს მამის

პატივის საკეთილდღეოდ. როგორც გაუთხოვარი დეები, ისინი შვილს მარტო გაზრდიან, ოფიციალურად მამის გარეშე და ამით უარს ამბობენ ქმრის, მეუღლის, თანამგზავრის მიღებაზე.

დაბ.19:37: „*პირმშომ გააჩინა ვაჟი და დაარქვა მას მოაბი; ის არის მოაბელთა მამა დღემდე*“.

დაბ.19:38: „*უმცროსმაც გააჩინა ვაჟი და უწოდა ბენამი: ის არის ამონიტების მამა დღემდე*“.

დანიელს 11:41-ის წინასწარმეტყველებაში ვხვდებით ორი ვაჟის შთამომავლების ხსენებას: „*შევა უმშვენიერეს ქვეყანაში და ბევრი დაეცემა; მაგრამ ედომი, მოაბი და ამონის ძეთა თავკაცი გადარჩება მისი ხელდან*“. ამრიგად, ხორციელ და სულიერი კავშირი გააერთიანებს ამ შთამომავლებს აბრაამზე და ფუძნებულის რა ელთან, ებრაელი ხალხის ჰებერის შემდეგ. მაგრამ ეს საერთო ფესვები აღძრავს ჩხუბს და ამ შთამომავლებს ისრაელს ერს და უპირისპირდება. სოფონიას 2:8-სა და 9-ში ღმერთი წინასწარმეტყველებს უბედურებას მოაბისა და ამონის ძეებისთვის: „*გავიგონე მოაბის შეურაცხყოფა და ამონის ძეების შეურაცხყოფა, როცა ისინი ლხინდევდნენ ჩემს ხალხს და ამპარტავნებდნენ მის საზღვრებს. აირატომ ვარცოცხალო! ამბობს ცაბაოთ უფალო, ისრაელის ღმერთი, მოაბი დაემსგავსება სოდომს და ამონის ძენი გომორასავით, ეკლებით და ფარული ადგილი, მარილს მალარო, უდაბნო სამუდა მოდ ჩემი და ნარჩენი ხალხი გამარცვავს მათ და ნარჩენი ჩემი ერი დამკვიდრებს მათ.*“

ეს ადასტურებს, რომ ღვთის კურთხევა მხოლოდ აბრაამზე იყო და ის არ იზიარებდნენ მის ძმებს, რომლებიც დაბადებულნი იყვნენ იმავე მამისგან, თერაჰისგან. თუ ლოტმა შეძლო აბრაამის მაგალითით სარგებლობა, ეს არ იქნება მისი ორი ქალიშვილისგან დაბადებულ შთამომავლების შემთხვევაში.

დაბადება 20

განცალკევება ღვთის წინასწარმეტყველის სტატუსით

დაბადების მე-12-ში მოხსენებულ ფარაონთან ურთიერთობის განმეორებით, აბრაამი თავის ცოლს სარას დას, გერარის (დღევანდელი პალესტინა ლაზას

მახლობლდ) მეფე აბიმელექს წარუდგენს. კიდევ ერთხელ ღვთის რეაქცია, რომელიც სჯის მას, აიძულებს მას აღმოაჩინოს, რომ სარას ქმარი მისი წინასწარმეტყველა. ამგვარად, აბრაამის ძალ და შიში გავრცელდა მთელ რეგიონში.

და ბ ა დე ბ ა 21

ლეგიტიმურისა და არა ლეგიტიმურის გამიჯვნა

განცალკევება იმ მსხვერპლშეწირვით, რაც გვიყვარს

დაბ.21:1: „ და ეწვია უფალ სარას, როგორც თქვა, და ისე მოექცა იაკობე სარას, როგორც თქვა. »

ამ ვიზიტით ღმერთმა ბოლო მოუღო სარას ხანგრძლივ უნაყოფობას.

დაბ.21:2: „ და დაორსულდა სარა და შეეძინა ვაჟი აბრაამს სიბერეში, და ნიშნულ დროს ღმერთმა უთხრა მას. »

ესა .55:11 ადასტურებს ამას: „ ასეა ჩემი სიტყვა, რომელიც გამოდის ჩემი პირიდან: ის არ ბრუნდება ჩემთან, ჩემი ნების შესრულებისა და ჩემი გეგმების შესრულების გარეშე “; აბრაამისთვის მიცემულ დაპირება შესრულდა, ამიტომ ლექსი გამართლებულია. ეს ვაჟი მოდის სამყაროში მას შემდეგ, რაც ღმერთი გამოაცხადებს მის დაბადებას. ბიბლა მას „დაპირების ძე“ წარმოგვიდგენს, რაც ისააკს მესიანური „ღვთის ძის“ წინასწარმეტყველურ ტიპადაქცევს: იესოს.

დაბ.21:3: „ და უწოდა აბრაამმა თავის ვაჟს, რომელიც მას შეეძინა, ისააკი. »

სახელი ისააკი ნიშნავს: ის იცინის. აბრაამმაც და სარამაც იცინეს, როცა გაიგეს, რომ ღმერთმა გამოაცხადა მათი მომავალი შვილი. თუ სიხარულის სიცილო დადებითია, ეს ასე არ არის დამცინავი სიცილოს შემთხვევაში. ფაქტობრივად, ორივე მეუღლეს ჰქონდა იგივე რეაქცია, როგორც ადამიანური ცრურწმენის მსხვერპლი. რადგან იცინოდნენ გარშემომყოფების ადამიანურ რეაქციებზე ფიქრზე. წარღვნის შემდეგ სიცოცხლს ხანგრძლივობა მნიშვნელოვნად შემცირდა და ადამიანებისთვის 100 წლს ასაკი ხანდაზმულ სიბერეს აღნიშნავს; ის, სადაც ჩვენ ცოტას ველოთ ცხოვრებისგან. მაგრამ ასაკი არაფერს ნიშნავს შემოქმედ ღმერთთან ურთიერთობის კონტექსტში,

რომელიც აწესებს ყველფრის საზღვრებს. და აბრაამი აღმოაჩენს ამას თავის გამოცდილებაში და ღმერთის მეშვეობით იღებს სიმდიდრეს, პატივს და მამობას, ამჯერად კანონიერს.

და ბ.21:4: „და წინადაცვეთა აბრაამმა თავისი ვაჟი ისაკი, როცა რვა დღის იყო, როგორც ღმერთმა უბრძანა მას.»

თავის მხრივ, კანონიერი ვაჟი წინადაცვეთილა. ღვთის ბრძანება შესრულდა.

და ბ.21:5: „ასი წლის იყო აბრაამი, როცა შეეძინა ისაკი მისი ვაჟი.»

ეს გასაოცარია, მაგრამ არა ანტიდილუვიური სტანდარტებით.

და ბ.21:6: „და სარამ თქვა: ღმერთმა მომცა სიცილი; ვინც გაიგებს, ჩემთან ერთად გაიცინებს.»

სარას სიტუაცია სასაცილოდ მიაჩნია, რადგან ის ადამიანია და ადამიანური ცრურწმენის მსხვერპლა. მაგრამ სიცილს ეს სურვილი ასევე ასახავს მოულოდნელს იხარულს. აბრაამის მსგავსად, ის იძენს მშობიარობის შესაძლებლობას იმ ასაკში, როდესაც ეს უკვე წარმოუდგენელია ადამიანის ნორმალურობის თვალსაზრისით.

და ბ.21:7: „და მან თქვა: ვინ ეტყოდა აბრაამს: სარამ შვილებს ასაზრდოებს? რამეთუ მე შეეძინა მას ვაჟი სიბერეში.»

საქმე მართლაც განსაკუთრებული და სრულად სასწაულია. სარას ამ სიტყვებს წინასწარმეტყველურ დონეზე ვუყურებთ, ისაკში ვხედავთ ძეს, რომელიც წინასწარმეტყველებს ახალ აღთქმას ქრისტეში, ხოლო ისმაელი წინასწარმეტყველებს პირველ აღთქმის ძეზე. ქრისტე იესოზე უარის თქმით, წინადაცვეთის ნიშნით ხორციელდ დაბადებული ეს ბუნებრივი ვაჟი უარყოფილი იქნება ღმერთის მიერ რწმენით შერჩეულ ქრისტიანი მის სასარგებლოდ. ისაკის მსგავსად, ახალი შეთანხმების დამფუძნებელი ქრისტე სასწაულბრივად დაიბადა, რათა გამოავლნოს და წარმოაჩინოს ღმერთი ადამიანური გარეგნობით. ამის საპირისპიროდ, ისმაელი ჩაფიქრებულია მხოლოდ ხორციელ საფუძვლებზე და მკაცრად ადამიანურ გაგებაზე.

და ბ.21:8: „აიზარდა ყრმა და რძლსაგან გამოეყო; და აბრაამმა დიდი ქეიფი გამართა იმ დღეს, როცა ისაკი ძუძუთი გამოიყვანეს.»

ძუძუთი კვება ხდება მოზარდი და მამა აბრაამისთვის იხსნება დაპირებებითა და

ბედნიერებით სავსე მომავალ, რომელსაც ის სიხარულთაღნიშნავს.

და ბ.21:9: „ და დაინახა სარამ ძე აგარის ეგვიპტელს, რომელიც მან აბრაამს შვა, იცინოდა; და მან უთხრა აბრაამს :

სიცილო აშკარად დიდ ადგილს იკავებს და ლოცვილი წყვილს ცხოვრებაში. ისმაელს მტრობა და ეჭვიანობა კანონიერი შვილს, ისაკის მიმართ, სიცილს, და ცინვას იწვევს. სარისთვის ასატანის ზღვარი მიღწეულია: დედის და ცინვის შემდეგ მოდის შვილი; ეს ძალა ბევრია.

და ბ.21:10: „ განდევნე ეს მოახლე და მისი ვაჟი; რადგან ამ მოახლეს ძე არ მიიღებს მემკვიდრეობას ჩემს ვაჟთან, ისაკთან ერთად »

ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ სარას აღშფოთება, მაგრამ ჩემთან ერთად შეხედეთ ზემოთ. სარა წინასწარმეტყველებს პირველ ალანსის უღირსობას, რომელიც არ დაიმკვიდრებს ახალს არჩეულთან ერთად, ქრისტე იესოს სამართლიანობის რწმენაზე და ფუძნებულო.

და ბ.21:11: „ და ეს ძალა ცუდი იყო აბრაამის თვალში მისი შვილს გამო. »

აბრაამი არ რეაგირებს სარას მსგავსად, რადგან მისი გრძნობები ორ ვაჟს შორისაა გაზიარებული. ისაკის დაბადება არ გამოორიცხავს 14 წლიან სიყვარულს, რომელიც მას ისმაელთან აკავშირებს.

და ბ.21:12: „ და უთხრა ღმერთმა აბრაამს: არ იყოს ცუდი შენს თვალში ბავშვისა და შენი მსახურის გამო. ყველგან ფერში, რაც გეუბნება სარამ, მოუსმინე მის ხმას, რადგან ისაკში შთამომავლობა გერქმევა. »

ამ გზავნილი ღმერთი ამზადებს აბრაამს, რომ მიიღოს ისმაელს, მისი უფროსი ვაჟის, გაუცხოება. ეს განცალკევება ღვთის წინასწარმეტყველურ პროექტშია; რადგან ის წინასწარმეტყველებს ძველ მოზაიკის შეთანხმების ჩავარდნას. ნუგეშის სახით ისაკში გაამრავლებს თავის შთამომავლებს. და ამ ღვთაებრივი სიტყვის შესრულება იქნება ახალ აღთქმის დამყარებით, სადაც „ რჩეულებს “ „მოიწოდებენ “ იესო ქრისტეში ღვთის მარადიული სახარების გზავნილით.

ამგვარად, პარადოქსულად, ისაკი იქნება ძველ აღთქმის პატრიარქი და, უპირველეს ყოვლისა, იაკობში, მის ძეშია, რომ ხორცისა და წინადაცვეთას ნიშნის მიხედვით, ღვთის ისრაელი და მკვიდრდება

მის საფუძვლებზე. მაგრამ პარადოქსი ისაა, რომ იგივე ისააკი მხოლოდ გაკვეთილებს წინასწარმეტყველებს ქრისტეში ახალ შეთანხმების შესახებ.

დაბ.21:13: „და მე ერთდ ვაქცევ მოახლოს ძეს, რადგან ის შენი შთამომავალა.“

ისმაელო ახლო აღმოსავლეთის მრავალი ხალხის პატრიარქია. სანამ ქრისტე გამოჩნდებოდა მისი მიწიერი მხსნელი მსახურებისთვის, სულიერი ლეგიტიმაცია ეკუთვნოდა მხოლოდ აბრაამის ამორი ვაჟის შთამომავლებს. დასავლური სამყარო ცხოვრობდა წარმართობის მრავალ ფორმაში, უგულუბელო დიდი შემოქმედი ღმერთის არსებობა.

დაბ.21:14: „და ადგა აბრაამი დილოთადრე, აიღო პური და წყალი, მისცა ჰაგარს, და აღმოხარზე, მისცა შვილი და გაუშვა. და წავიდა და ხეტიალობდა ბეერშებას უდაბნოში.“

ღვთის ჩარევამ დაამშვიდა აბრაამი. მან იცის, რომ ღმერთი თავად დაიცავს აგარს და ისმაელს და თანახმაა მათგან განშორებაზე, რადგან ენდობა ღმერთს მათ დაცვასა და წარმართვაში. რადგან ის თავად იყო დაცული და ხელმძღვანელობდა დღემდე მის მიერ.

დაბ.21:15: „როდესაც ტყავის წყალი ამოიწურა, მან ბავშვი ერთბუჩქის ქვეშ დააგდო“.

ბეერშებას უდაბნოში გატაცებული წყალი სწრაფად იწოვება და წყლის გარეშე, აგარი მხოლოდ სიკვდილს ხედავს, როგორც საბოლოო შედეგს თავისი უბედური სიტუაციისთვის.

დაბ.21:16: „წავიდა და დაჯდა მოპირდაპირედ მშვილდს მიუწვდომელ რადგან მან თქვა: არ დავინახობ ბავშვი მოკვდება. და დაჯდა მოპირდაპირედ მხარეს, ამოიღო ხმა და ატირდა.“

ამ ექსტრემალურ სიტუაციაში აგარი მეორედ ღვრის ცრემლებს ღვთის წინაშე.

დაბ.21:17: „და გაიგონა ღმერთმა ბავშვის ხმა და ღვთის ანგელოზმა და უძახა ზეციდან აგარს და უთხრა: რა გჭირს, აგარ? ნუგეშინია, რადგან ღმერთმა გაიგო ბავშვის ხმა, სადაც ის არის.“

და მეორედ ერევა ღმერთი და ელპარაკება მის დასამშვიდებლად.

დაბ.21:18: „ადექი, აიღე ბავშვი და ხელში აიყვანე; რამეთუ დიდად ვაქცევ მას.“

შეგახსენებთ, ბავშვი ისმაელო 15-დან 17 წლამდე მოზარდია, მაგრამ მაინც დედა ჰაგარის დაქვემდებარებული ბავშვია და ორივეს წყალადარ

აქვს დასაღვი. ღმერთს სურს, რომ მას მხარი დაუჭიროს შვილს, რადგან მას ძლიერი ბედი ელს.

და ბ.21:19: „ და გაახილ ღმერთმა თვალები და იხილ წყლს ჭა; და წავიდა, აავსო კანი წყლთ და დააღვიინა ბავშვი. »

სასწაულს შედეგია თუარა, წყლს ეს ჭა საჭირო მომენტში ჩნდება, რათა ჰაგარს და მის შვილს სიცოცხლს გემომისცეს. და მათ თავიანთი სიცოცხლე ევალებათ ძლევამოსილ შემოქმედს, რომელიც ხსნიან ხურავს საგნების ხედვასა და გონებას.

და ბ.21:20: „ და იყო ღმერთი შვილთან ერთად ის გაიზარდა, და მკვიდრდა უდაბნოში და გახდა მშვილდოსანი. »

ამიტომ უდაბნო ცარიელი არ იყო, რადგან ისმადელი ნადირობდა ცხოველებზე, რომლებიც ჭამდნენ მშვილდით.

და ბ.21:21: „ და ცხოვრობდა ფარანის უდაბნოში; და დედა მისმა მოიყვანა ცოლი ეგვიპტის ქვეყნიდან. »

ამიტომ ისმადლებსა და ეგვიპტელებს შორის კავშირი გამლერდება და დროთა განმავლობაში ისმადელს მეტოქეობა ისაკთან გაიზრდება იმ დონემდე, რომ ისინი მუდმივ ბუნებრივ მტრებად აქციონ.

და ბ.21:22: „ იმ დროს, აბიმელექმა და პიკოლმა, მისი ჯარის კაპიტანმა, ელპარაკე აბრაამს და უთხრეს; ღმერთი შენთანაა ყველგერში, რასაც აკეთებ. »

სარას თავის დად წარმოჩენით გამოწვეული გამოცდილებები, რომლებიც აღწერილია 20-ე და ბებში, ასწავლს აბიმელექს, რომ აბრაამი იყო ღმერთის წინასწარმეტყველო. ახლ მას ეშინია თდა ეშინიათ.

და ბ.21:23: „ ახლ და მიფიცე აქ ღმერთო, რომ არ მოიქცევი ტყუილდ არც მე, არც ჩემს შვილებს, არც ჩემს შვილოშვილებს, იმ სიკეთის მიხედვით, რაც გამოგივლნე, ჩემ მიმართ მოიქცევი და იმ ქვეყნის მიმართ, სადაც და რჩით. »

აბიმელექს აღარ სურს გახდეს აბრაამის ხრიკების მსხვერპლი და სურს მიიღოს მისგან მტკიცე და მტკიცე ვალდებულებები მშვიდობიანი ალანსის შესახებ.

და ბ.21:24: „ და თქვა აბრაამმა: და ვიფიცებ. »

აბრაამს არ აქვს ცუდი განზრახვა აბიმელექის მიმართ და ამგვარად მას შეუძლია დაეთანხმოს ამ შეთანხმებას.

და ბ.21:25: „ და უსაყვედურა აბრაამმა აბიმელექს წყლის ჭის გამო, რომელიც ძალთაიღეს აბიმელექის მსახურებმა. »

და ბ.21:26: „ და თქვა აბიმელექმა: არ ვიცი, ვინ ჩაიდინა ეს, და თქვენ არ გაგაფრთხილეთ ამის შესახებ და მხოლოდ დღეს გავიგე. »

და ბ.21:27: „ აიღო აბრაამმა ფარები და ძროხები და მისცა აბიმელექს და ორივემ შეთანხმება დადეს. »

და ბ.21:28: „ და გამოყო აბრაამმა შვიდი ცხვარი ფარიდან; »

აბრაამის მიერ „შვიდი ცხვრის“ არჩევანი მოწმობს მის კავშირზე შემოქმედ ღმერთთან, რომელიც მას სურს და უკავშიროს თავის საქმეს. აბრაამი დასახლდა უცხო ქვეყანაში, მაგრამ მას სურს, რომ მისი შრომის ნაყოფი მის საკუთრებაში დარჩეს.

და ბ.21:29: „ უთხრა აბიმელექმა აბრაამს: რა არის ეს შვიდი ცხვარი, რომელიც გამოყავი? »

და ბ.21:30: „ და მან თქვა: ამ შვიდ ცხვარს გამომიღებ ხელოდან, რათა მოწმობდე, რომ მე ამოთხარე ეს ჭა. »

და ბ.21:31: „ ამიტომ უწოდეს იმ ადგილს ბეერშება, რადგან იქ ორივემ დაიფიცეს. »

სადავო ჭას სახელო ეწოდა სიტყვის „შება“-ს მიხედვით, რომელიც არის ებრაული რიცხვის „შვიდის“ ფუძე და რომელსაც ვპოულობთ სიტყვაში „შაბატი“, რომელიც აღნიშნავს მეშვიდე დღეს, ღვთის მიერ ყოველვირეულ დასვენების დროს განწმენდილ შაბათს. მისი მიწიერი შემოქმედების დასაწყისიდანვე. ამ ალანსის ხსოვნის შესანარჩუნებლად, ჭას ამგვარად უწოდეს "შვიდის ჭა".

და ბ.21:32: „ და დადეს აღთქმა ბეერშებაში. ადგა აბიმელექი და პიკოლო, მისი ჯარის კაპიტანი, და დაბრუნდნენ ფილესტიმელთა ქვეყანაში. »

და ბ.21:33: „ და დარგო აბრაამმა თამარის ხე ბეერშებაში; და იქ უხმო იაკვებს, მარადიული ღმერთის სახელს. »

და ბ.21:34: „ და აბრაამი დადბანს და რჩა ფილესტიმელთა ქვეყანაში. »

ღმერთმა მოაწყო მშვიდობისა და სიმშვიდის პირობები თავისი მსახურისთვის.

და ბ ა დ ე ბ ა 22

მამისა და ერთადერთი შვილს განშორება შეეწირა

ეს თავი 22 წარმოგვიდგენს ქრისტეს წინასწარმეტყველურ თემას, რომელიც შესწირა ღმერთმა, როგორც მამამ. იგი ასახავს ღმერთის მიერ ფარულ და მომზადებულ ხსნის პრინციპს, მისი გადაწყვეტილების დასაწყისიდანვე შექმნას თავისუფალი, ინტელექტუალური და ავტონომიური კოლეგები მის წინააღმდეგ. ეს მსხვერპლი იქნება ფასი, რომელიც გადაიხდის მისი ქმნილებების განსიყვარულს დაბრუნებას. რჩეულები იქნებიან ისინი, ვინც უპასუხა ღვთის მოლოდინებს არჩევანის სრული თავისუფლებით.

დაბ.22:1: „ ამის შემდეგ ღმერთმა გამოსცა და აბრაამი და უთხრა: აბრაამ! და მან უპასუხა: აქ ვარ! »

აბრაამი ძალაღწეული იქნა ღმერთს, მაგრამ რამდენად შორს შეიძლება წავიდეს ეს მორჩილება? ღმერთმა უკვე იცის პასუხი, მაგრამ აბრაამმა უნდა დატოვოს, როგორც დამოწმება ყველ რჩეულს, მისი სამაგალითო მორჩილების კონკრეტული მტკიცებულება, რაც მას იმდენად იმსახურებს თავისი ღმერთის სიყვარულს, რაც მას პატრიარქად აქცევს, რომლის შთამომავლობაც სუბლიმირებული იქნება ქრისტე იესოს დაბადება.

დაბ.22:2: „ თქვა ღმერთმა: წაიყვანე შენი ვაჟი, შენი ერთადერთი ვაჟი, რომელიც გიყვარს, ისააკი; წადი მორიას ქვეყანაში და შესწირე იგი დასაწვავად ერთ-ერთ მთაზე, რომლის შესახებაც მოგიყვები. »

ღმერთი განზრახ აწესებს იმაზე, რაც მტკიცა, ასწელებს მეტი ხნის ამ მოხუცისთვის ასატან ზღვარად. ღმერთმა სასწაულებრივად მიანიჭა მას ვაჟი და მისი კანონიერი ცოლი სარა. ასევე, ის დაუმაღვს გარშემომყოფებს ღვთის წარმოუდგენელ თხოვნას: „ შეწირე შენი ერთადერთი შვილი მსხვერპლად “. და აბრაამის დადებითი პასუხი იქნება მარადიული შედეგებს მთელი კაცობრიობისთვის. ვინაიდან, მას შემდეგ რაც აბრაამი დათანხმდა თავისი შვილს შეთავაზებას, თავად ღმერთი ვეღარ შეძლებს უარი თქვას თავის გადარჩენის პროექტზე; თუ მას შეეძლო ეფიქრა მის დათმობაზე.

ადგინიშნოთ სიზუსტის ინტერესი: „ ერთ მთაზე, რომელსაც გეტყვით “. ეს ზუსტი ადგილი და პროგრამებულია ქრისტეს სისხლს მისაღებად.

და ბ.22:3: „ ადგა აბრაამი დიღთადრე, შეაჯღანა ვირი და თან წაიყვანა ორი მსახური და მისი ვაჟი ისაკი. მან შეშა გაჭრა და საწვავი შესაწირავად და წავიდა იმ ადგილს, რომელიც ღმერთმა უთხრა. »

აბრაამმა გადაწყვიტა დაემორჩილ ამ სიჭარბეს და სულში სიკვდილთ მოაწყო ღვთის მიერ ნაბრძანები სისხლიანი ცერემონიის მომზადება.

და ბ.22:4: „ მესამე დღეს აბრაამმა ასწია თვალში და შორს დაინახა ის ადგილი. »

მორიას ქვეყანა სამი დღის სავალზეა იმ ადგილდან, სადაც ის ცხოვრობს.

და ბ.22:5: „ უთხრა აბრაამმა თავის მსახურებს: და რჩითაქვირთან. მე და ჭაბუკი იმდენ შორს წავალთ თყვანისცემა და დათქვენთან და ვბრუნდებით. »

საშინელ ქმედებას, რომელსაც ის აპირებს, მოწმეები არსჭირდება. ის – ამიტომ შორდება თავის ორ მსახურს, რომლებსაც მოუწევთ მის დაბრუნებას ლოდინი.

და ბ.22:6: „ აიღო აბრაამმა დასაწვავი შეშა, და ტვირთს თავის ვაჟს ისაკზე და ხელში აიტაცა ცეცხლი და დანა. და ორივენი ერთად დაიდინენ. »

ამ წინასწარმეტყველურ სცენაში, ისევე როგორც ქრისტეს მოუწევს ატაროს მძიმე „პატიბუღები“, რომელზედაც მაჯებს მიამაგრებენ, ისაკი და ტვირთულია შეშით, რომელიც ანთებული შთანთქავს მის მსხვერპლზეწირულსხეულს.

და ბ.22:7: „ და ელპარაკა ისაკმა აბრაამს, თავის მამას და უთხრა: მამაო! მან კი მიუგო: აი, შვილო! ისაკმა უპასუხა: აქ არის ცეცხლი და შეშა; მაგრამ სად არის კრავი დასაწვავად? »

ისაკი მრავალი რელიგიური მსხვერპლზეწირვის მომსწრე გახდა და ის მართალია, გაოცებულ იყოს შესაწირავი ცხოველს არარსებობით.

და ბ.22:8: აბრაამმა თქვა: შვილო, ღმერთი თავის თავს მოამარაგებს კრავს დასაწვავად და ორივენი ერთად დაიდინენ. »

აბრაამის ეს პასუხი უშუალოდ ღმერთის მიერ იყო შთაგონებული, რადგან ის დიდებულ და წინასწარმეტყველებს უზარმაზარ მსხვერპლს, რომელსაც ღმერთი გააკეთებს ადამიანური ხორციით ჯვარცმანზე, რითაც უზრუნველყოფილია რჩეული ცოდვილების საჭიროება ეფექტური და სამართლიანი მხსნელი ღვთაებრივი სრულყოფილებით. მაგრამ

აბრაამი ვერ ხედავს ამ გადარჩენილ მომავალს, ქრისტეს მაცხოვრის ამ როლს, რომელსაც წინასწარმეტყველებდა ცხოველი, რომელიც შესწირა იაჰვეჰს, ყოვლისშემძლე შემოქმედდმერთს. მისთვის ეს პასუხი უბრალოდ დროის მოგების საშუალებას ამლევს, რადგან საშინლად უყურებს დანაშაულს, რომლის ჩადენაც მოუწევს.

დაბ.22:9: „როცა მივიდნენ იმ ადგილს, რომელიც ღმერთმა უთხრა, აბრაამმა იქ სამსხვერპლო ააგო და შეშა მოაწყო. შეკრა თავისი ვაჟი ისაკი და ხის თავზე საკურთხეველზე დააყენა.»

სამწუხაროდ, აბრაამისთვის სამსხვერპლოს წინ, აღარ არსებობს გზა, რათა ისაკს დაემალოს, რომ სწორედ ის იქნება მსხვერპლის ცხვარი. თუ მამა აბრაამი გამოავლენდა თავს ამადლებულად ამ არაჩვეულებრივ მიღებაში, ისაკის მორჩილ საქციელს ასახავს იმას, თუ როგორი იქნებოდა იესო ქრისტე თავის დროზე: ამადლებული მორჩილებითა და თავგანწირვით.

დაბ.22:10: „მაშინ გაუწოდა აბრაამმა ხელო და აიღო დანა თავისი შვილს მოსაკლვად.»

გაითვალისწინეთ, რომ რეაგირებისთვის ღმერთი ელოდება გამოცდის ბოლო დასრულებას, რათა დაამტკიცოს თავისი არჩეული რეალური ღირებულება და ავტენტურობა. "დანა ხელში"; რჩება მხოლოდ ისაკის დაკვლ, როგორც უკვე შეწირული ცხვარი.

დაბ.22:11: „მაშინ მოუწოდა მას უფლოს ანგელოზმა ზეციდან და უთხრა: აბრაამ! აბრაამ! და მან უპასუხა: აქ ვარ!»

აბრაამის მორჩილ რწმენის დემონსტრირება ხდება დასრულებული დასრულებად. ღმერთმა ბოლო მოუღოს მოხუცის და მისი შვილს განსაცდელს, რომელიც ასე ღირსია მისთვის და მისი სიყვარულისთვის.

გაითვალისწინეთ, რომ როცა მას ღმერთი ან მისი ვაჟი დაურევავს, აბრაამი ყოველთვის პასუხობს: „აი, ძე ვარ“. ეს სკონტანური პასუხი, რომელიც მისგან მოდის, მოწმობს მის გულუხვ და გახსნილ ბუნებაზე მეზობლს მიმართ. გარდა ამისა, ეს ეწინააღმდეგება ცოდვის მდგომარეობაში ჩავარდნილ ადამის და მოკიდებულებას, რომელიც იმალებოდა ღმერთს, იმ დონემდე, რომ ღმერთი ვალდებული იყო ეთქვა მისთვის: „სადხარ?".

დაბ.22:12: „და ანგელოზმა თქვა: ნუგაიწოდებ ხელო ბავშვს და არაფერი გაუკეთო მას; რადგან ახლ ვიცი,

რომ შენ გეშინია ღმერთის და შენი ერთადერთი შვილი
არ მომიშორებია.»

თავისი ერთგული და მორჩილი რწმენის
დემონსტრირებით, აბრაამი შეიმღება იყოს ყველს
თვალში და სამყაროს აღსასრულმდე იყოს
ნაჩვენები, როგორც ჭეშმარიტი რწმენის მოდელი
ღმერთის მიერ, ქრისტეს მოსვლამდე, რომელიც
განსახიერებს მას. ღვთაებრივი სრულყოფილება.
აბრაამი უმწიკვლო მორჩილების ამ მოდელი ხდება
იესო ქრისტეს დაღვრილ სისხლთ გადარჩენილი
ჭეშმარიტი მორწმუნეების სულიერი მამა. ამ
გამოცდილებაში აბრაამმა ახლხან შეასრულა მამა
ღმერთის როლი, რომელიც შესწირავს ნამდვილ და
მოკვდავ მსხვერპლს, მის ერთადერთ ვაჟს, სახელდ
იესონაზარეთელს.

დაბ.22:13: „აბრაამმა ასწია თვალები და დაინახა
მის უკან ვერძი, რომელიც ბუჩქებში ეჭირა რქებთან;
და წავიდა აბრაამი, აიღო ვერძი და შესწირა
დასაწვავად მისი შვილს ნაცვლად.»

ამ დროს აბრაამს შეუძლია გააცნობიეროს, რომ
მისი პასუხი ისააკზე: „შვილო ჩემო, ღმერთი თავის
თავს მოამარაგებს კრავს დასაწვავად შესაწირავად“,
ღვთის მიერ იყო შთაგონებული, რადგან „კრავი“,
სინამდვილეში, „ახალგაზრდა ვერძი“. , მართლაც „
მოწოდებულა“ ღმერთის მიერ და მის მიერ
შეთვაზებულ. გაითვალისწინეთ, რომ იაკვებსადმი
შეწირული ცხოველები ყოველთვის მამრები არიან,
რადგან პასუხისმგებლობა და ბატონობა ეკისრება
ადამიანს, მამრად მს. ქრისტე მხსნელიც მამაკაცი
იქნება.

დაბ.22:14: „აბრაამმა დაარქვა ამ ადგილს *YahWéH
Jireh*. ამიტომაც არის ნათქვამი ღვთის: იაკვებს მთაზე
ის იხილება.»

სახელი " *YahWéH Jireh* " ნიშნავს: *YahWéH*
გამოჩნდება. ამ სახელს მიღება არის ჭეშმარიტი
წინასწარმეტყველება, რომელიც აცხადებს, რომ
მორიას მიწაზე, დიდი უხილავი ღმერთი, რომელიც
შთაგონებს შიშს და შიშს, დაინახავს ნაკლებად
ძლიერად ამიანურ გარეგნობაში, რათა მოიტანოს და
მოიპოვოს ხსნა არჩეულთათვის. და ამ დანიშვნის
წარმოშობა, ისაკის მსხვერპლშეწირვა, ადასტურებს
მიწიერ მსახურებას " *ღვთის კრავისა, რომელიც
ართმევს სამყაროს ცოდვებს* ". იმის ცოდნა, რომ
ღმერთი დაინტერესებულა მისი პატივისცემით
რეპროდუცირებულ და გამეორებულ ტიპებისა და
მოდელების მიმართ, სავარაუდოა და თითქმის

და რწმუნებულა, რომ აბრაამმა შესწირა თავისი მსხვერპლი სწორედ იმ ადგილს, სადაც 19 საუკუნის შემდეგ იესოს ჯვარზე ჯვარცმას აპირებდა, გოლგოთის მთის ძირში. იერუსალიმის გარეთ, ქალქი, მხოლოდ დროებით წმიდა.

და ბ.22:15: „*იაკვებს ანგელოზმა მეორედ მოუწოდა აბრაამს ზეციდან*“

ეს საშინელო განსაცდელი იქნება ბოლო, რომლის გადატანა აბრაამს მოუწევს. ღმერთმა მასში იპოვა მორჩილო რწმენის ღირსეული მაგალითი პატრიარქი და მან ეს აცნობა მას.

და ბ.22:16: „*და თქვა: ჩემს თავს ვფიცავ, იაკვებს სიტყვას! იმიტომ, რომ შენ გააკეთე ეს და არ შეაჩერე შენი შვილი, შენი ერთადერთი ვაჟი.*“

ღმერთი ხაზს უსვამს ამ სიტყვებს "შენს ერთადერთ ძეს", რადგან ისინი წინასწარმეტყველებენ მის მომავალ მსხვერპლს იესო ქრისტეში იოანეს 3:16-ის მიხედვით: "ღმერთმა ისე შეიყვარა სამყარო, რომ მისცა თავისი მხოლოდშობილი ძე, რათა ყველმ, ვინც მას ირწმუნოს, არ დაიკეროს. და იღუპეთ მაგრამ გექნებათ მარადიული სიცოცხლე."

და ბ.22:17: „*გაკურთხებ და გავამრავლებ შენს შთამომავლობას, როგორც ცის ვარსკვლავებს და როგორც ქვიშას ზღვის სანაპიროზე; და შენი შთამომავლები და იმკვიდრებენ თავიანთი მტრების კარიბჭეს.*»

ყურადღება! აბრაამის კურთხევა არ არის მემკვიდრეობით მიღებული, ის მხოლოდ მისთვისაა და მისი შთამომავლებიდან თითოეული მამაკაცი ან ქალი, თავის მხრივ, უნდა დაიმსახუროს ღვთის კურთხევა. ღმერთი ჰპირდება მას მრავალრიცხოვან შთამომავლობას, მაგრამ ამ შთამომავლებს შორის მხოლოდ რჩეულები, რომლებიც იმოქმედებენ იგივე ერთგულებით და იგივე მორჩილებით, აკურთხებენ ღმერთს. შემდეგ შეგიძლიათ შეაფასოთ ებრაელების სულიერი უმეცრება, რომლებიც ამაყად აცხადებდნენ, რომ იყვნენ აბრაამის შვილები და, შესაბამისად, შვილები, რომლებმაც დაიმსახურეს მისი კურთხევის მემკვიდრეობა. იესომ უარყო ისინი, აჩვენა ქვები და თქვა, რომ ამ ქვებიდან ღმერთს შეუძლია აბრაამის შთამომავლები მისცეს. და ის მათ მამად კი არა აბრაამად, არამედ შემაკადმიიჩნია.

ქანაანის მიწის დაპყრობისას იესო ნავეს ძე დაეუფლება თავისი მტრების კარიბჭეს, რომელთაგან პირველი დაეცა ქალქი იერიხო. ბოლოს, ღმერთთან

ერთად, რჩეული წმინდანები მიიღებენ კარს უკანასკნელო მტრისკენ: „ დიდი ბაბილონი “ იესო ქრისტეს აპოკალიფსში გამოვლენილ სხვადასხვა სწავლებების მიხედვით.

და ბ.22:18: „ თქვენი შთამომავლობით კურთხეული იქნება დედა მიწის ყველ ერი , რადგან და ემორჩილეთ ჩემს ხმას . »

ეს მართლაც არის „ დედა მიწის ყველ ერი “, რადგან ქრისტეში ხსნის შეთავაზება შესთავაზა ყველ ადამიანს, ყველ წარმომავლობისა და ყველ ხალხის. მაგრამ ეს ერები აბრაამს ევალებათ იმ ფაქტს, რომ შეძლეს აღმოაჩინონ ეგვიპტის ქვეყნიდან გამოსულ ებრაელ ხალხს გამოცხადებულ ღვთაებრივი ორაკულები. ქრისტეში ხსნა მიიღწევა აბრაამის და მისი შთამომავლობის ორმაგი კურთხევით, რომელიც წარმოდგენილია ებრაელ ხალხის და იესონაზარეთელი იესო ქრისტეს მიერ.

სასურველია ამ ლექსში ნათლად აღინიშნოს კურთხევა და მისი მიზეზი: ღვთის მიერ მოწონებულ მორჩილება .

და ბ.22:19: „ როცა აბრაამი დაბრუნდა თავის მსახურებთან, ისინი ადგნენ და ერთად წავიდნენ ბეერშებაში; რადგან აბრაამი ცხოვრობდა ბეერშებაში . »

და ბ.22:20: „ ამის შემდეგ აბრაამს შეატყობინეს: აჰა, მილქასაც შეეძინა ვაჟები შენს ძმას ნაჰორს .

შემდეგი მუხლები მიზნად ისახავს მოამზადოს კავშირი " რებეკასთან ", რომელიც გახდება ღმერთის მიერ არჩეული იდეალური ცოლი ერთგული და მორჩილი ისააკისთვის. მას წაიღებენ აბრაამის ახლო ოჯახიდან მისი ძმის, ნაჰორის შთამომავლებიდან .

და ბ.22:21: „ უზი მისი პირმშო, ბუზი, მისი ძმა კემუელი, არამის მამა “.

და ბ.22:22: „ კესედი, ჰაზო, პილდაში, ჯიდლფი და ბეთუელი . »

და ბ.22:23: „ ბეთუელს შვა რებეკა . ეს არის რვა ვაჟი, რომლებიც მილქამ შეეძინა ნაჰორს, აბრაამის ძმას . »

და ბ.22:24: „ მისმა ხარჭამ, სახელად რეუმამ, ასევე შვა ტებახი, გაჰამი, თჰაში და მააქახი . " .

აბრაამისთვის მიცემული დაპირებების შესრულება

დაბადების 23-ში მოთხოვნილია მისი ცოლის სარას გარდაცვალება და დაკრძალვა ხებრონში, მაქფელს გამოქვაბულში. აბრაამმა დაისაკუთრა სამარხი ქანაანის მიწაზე და ელოდა ღმერთს, რომ მთელ მიწას მის შთამომავლებს მისცემდა დაახლოებით 400 წლის შემდეგ.

შემდეგ, Gen.24-ში აბრაამი კვლავ ინარჩუნებს ღმერთის როლს. ადგილობრივი წარმართი ხალხებისგან განცალკევებული რომ დარჩეს, ის თავის მსახურს გაუგზავნის შორეულ ადგილს, მის უახლოეს ოჯახთან, რათა ცოლი მოუძებნოს თავის ვაჟს, ისაკს და ისინი ღმერთს მისცემენ არჩევანს მათთვის. ანალოგიურად, ღმერთი შეარჩევს რჩეულებს, რომლებიც გახდებიან ქრისტეს, ღვთის ძის პატარალო. ამ შერჩევაში ადამიანს არაფერი აქვს საერთო, რადგან ინიციატივა და განსჯა ღმერთს ეკუთვნის. ღმერთის არჩევანი არის სრულყოფილი, შეუსაბამო და ეფექტური, როგორც რებეკას რჩეული ცოლი, მოსიყვარული, ჭკვიანი და გარეგნულ დღმაზი და უპირველეს ყოვლისა სულიერი და ერთგული; მარგალიტი, რომელიც ყველ სულიერმა კაცმა, ვისაც ცოლის აღება უნდა, უნდა ეძებოს.

იაკობი და ესავი

მოგვიანებით, დაბ.25-ის თანახმად, რებეკა თავდაპირველად უნაყოფოა, როგორც აბრაამის ცოლი სარაი. ეს საერთო უნაყოფობა განპირობებულია იმით, რომ ორი ქალი კურთხეულ შთამომავლობას მოუტანს

ქრისტეს, რომელიც თავად ღმერთის მიერ ჩამოყალიბდება ახალგაზრდა ქალწულ გოგონას საშვილოსნოში, სახელდ მა რიამი. ამგვარად, ღვთის გადარჩენის პროექტის შთამომავლობა აღინიშნება მისი სასწაულუბრივი მოქმედებით. ამ ბუნებრივი უნაყოფობის გამო, რებეკა მიმართავს იაჰვეს და მისგან იღებს ორ ტყუპს, რომლებიც მის საშვილოსნოში იბრძვიან. შეშფოთებულ, ის კითხულობს ღმერთს ამ საკითხზე: "და უთხრა მას იაჰვემ: შენს მუცელში ორი ერია და შენს მუცელს ორი ხალხი გამოეყოფა; ამ ადამიანთაგან ერთი მეორეზე ძლიერი იქნება და უფრო დიდი დაექვემდებარება კატარას. » ორ ტყუპს აჩენს. მისი ინტენსიური თმიანობის გამო და ის მთლიანად "წითელი" იყო, ამიტომაც მის შთამომავლობას ეწოდა სახელი "ედომი", უხუცესს ერქვა "ესავი", სახელი, რაც ნიშნავს "თმიან". ყველზე უმცროსს ჰქვია "იაკობი", სახელი რაც ნიშნავს "მატყუარას". უკვე ორი სახელი წინასწარმეტყველებს მათ ბედს. "ველუ" თავის პირმშოს უმცროსს მიჰყიდის წვნიან კერძზე "რუქსი" ან წითელი ოსპი. ის ყიდის ამ პირმშოს, რადგან არ აფასებს მის სამართლიან ღირებულებას. აბსოლუტური პირიქით, სულიერ „მატყუარას“ სწყურია ეს ტიტული, რომელიც არა მხოლოდ საპატიოა, რადგან მას ღვთის კურთხევა ერთვის. „მატყუარა“ იმ მომალდე ადამიანების ტიპს მიეკუთვნება, რომლებსაც სურთ ნებისმიერ ფასად აიძულონ ცათა სასუფეველი დაეუფლოს მას და სწორედ მის გათვალისწინებით ისა უბრა იესომ ამ თემაზე. და ამ მდულარე გულმოდგინების შემხედვარე ღვთის გული დიდად უხარია. ასევე, ცუდია „თმიანი“ და მით უკეთესი „მატყუარასთვის“, რადგან ღმერთის გადაწყვეტილებით სწორედ ის გახდება „ისრაელი“. არ შეცდეთ, იაკობი არ არის ჩვეულებრივი მატყუარა და ის შესანიშნავი ადამიანია, რადგან არ არსებობს სხვა ბიბლიური მაგალითი იმისა, რომ მისი გადაწყვეტილება მიიღო ღვთის კურთხევა და მხოლოდ ამ მიზნის მისაღწევად ატყუებს. ასე რომ, ჩვენ ყველს შეგვიძლია მივბადოთ მას და ერთგული შეცა გაიხარებს. თავის მხრივ, ესავს თავის შთამომავლებად ეყოლება "ედომის" ხალხი, სახელი, რომელიც ნიშნავს "წითელს", იგივე ძირითა და მნიშვნელობით, როგორც ადამი, ეს ხალხი იქნება ისრაელის მოწინააღმდეგე, როგორც ღვთაებრივი წინასწარმეტყველება გამოცხადებულ.

მე და ვაკონკრეტებ, რომ ფერი „წითელი“ მხოლოდ ცოდვას აღნიშნავს ღვთის მიერ გამოცხადებულ მაცხოვრებელ პროექტის წინასწარმეტყველურ გამოსახულებებში და ეს კრიტერიუმი ვრცელდება მხოლოდ მისი სპექტაკლების მსახიობებზე, როგორცაა „ესავი“. შუა საუკუნეების ბნელ დროში ბოროტებად მიჩნეულ წითურ ბავშვებს კლვდნენ. ამიტომაც, აღვნიშნავ, რომ წითელი ფერი ჩვეულებრივ კაცს არ აქცევს უფრო ცოდვილს, ვიდრე შავგვრემანი ან ქერა, რადგან ცოდვილ რწმენის ცუდი საქმით არის გამოვლენილი. მაშასადამე, მხოლოდ სიმბოლური მნიშვნელობით არის ის, რომ „წითელი“, ადამიანის სისხლს ფერი, ცოდვის სიმბოლოა, ესა.1:18-ის მიხედვით: „მოდი და ვევედრებით! ამბობს იაკობი. თუ შენი ცოდვები აღსფერივითაა, თოვლივით თუ თრი იქნება; თუ იისფერივით წითელია, მატყლივით გახდება. » ანალოგიურად, თავის აპოკალიფსში, თავის გამოცხადებაში, იესო წითელ ფერს უკავშირებს ადამიანურ ინსტრუმენტებს, რომლებიც ემსახურებიან, გაუცნობიერებლად თუ არა, ეშმაკს, სატანას, ღვთის მიერ შექმნილ ცხოვრების პირველ ცოდვილს; მაგალითები: გამოცხადების 6:4-ის „წითელი ცხენი“, გამოცხ.12:3-ის „წითელი ან ცეცხლოვანი წითელი დრაკონი“ და 17:3-ის „აღსფერი მხეცი“.

ახლს, როდესაც მას ეს პირმშო უფლება აქვს, იაკობი, თავის მხრივ, იცხოვრებს ცხოვრებისეულ გამოცდილებით, რომელიც წინასწარმეტყველებს ღვთის გეგმებს, როგორც აბრაამის მემკვიდრე.

მან დატოვა ოჯახი თავისი ძმის ესავის რისხვის შიშით, დაბადება 27:24-ის თანახმად, რადგან მან გადაწყვიტა მისი მოკვლ, მომაკვდავი ძამის კურთხევის განრიდების შემდეგ, „მოტყუებულ“ ჭკუიდან გამოსულ რებეკას მისი ცოლი. ამ გატაცებისას ტყუპების ორი სახელო ცხადყოფს მათ მნიშვნელობას. იმის გამო, რომ „ტემპერმა“ გამოიყენა თმისანიკანი, რათა მოეტყუებინა ისაკი, რომელიც დაბრმავდა, რითაც თავი ბუნებრივად „თმისანი“ უფროს ძმად გადაიქცა. სულიერი ხალხი ერთმანეთს უჭერს მხარს და რებეკა უფრო ჰგავდა იაკობს, ვიდრე ესავს. ამ ქმედებაში ღმერთი ეწინააღმდეგება ისაკის ადამიანურ და ხორციელ არჩევანს, რომელმაც ამჯობინა ესავი მონადირე, რომელმაც მას მოუტანა თამაში, რომელიც მას აფასებდა. და ღმერთი ანიჭებს პირმშოს მას, ვინც ამის ყველზე ღირსია: იაკობმა ტყუარა.

მივიდა ლბანთან, მის არამეელ ბიძასთან, რებეკას ძმასთან, რომ ემუშავა მას, იაკობს შეუყვარდება რახელ, ლბანის უმცროსი, მაგრამ ყველზე ლმაზი ქალშვილები. რაც მან არ იცის, არის ის, რომ მის რეალურ ცხოვრებაში დმერთი აიძულეს მას წინასწარმეტყველური როლს შესრულებას, რომელმაც უნდა იწინასწარმეტყველოს მისი გადარჩენის პროექტი. გარდა ამისა, „შვიდი წლის“ მუშაობის შემდეგ თავისი საყვარელი რახელს მოსაპოვებლად, ლბანი აკისრებს მას თავის უფროს ქალშვილს „ლუას“ და აძლევს მას ცოლად. რეიჩელს მოსაპოვებლად დაქორწინებისთვის მას ბიძასთან "კიდევ შვიდი წელი" მოუწევს მუშაობა. ამ გამოცდილებაში „იაკობი“ წინასწარმეტყველებს, თუ რა მოუწევს დმერთს გადარჩენის პროექტში. რადგან ის ასევე დადებს პირველ ალანსს, რომელიც არ შეესაბამება მისი გულის სურვილს, რადგან ხორციელ და ეროვნული ისრაელს გამოცდილება არ იქნება გამორჩეული იმ წარმატებით და დიდებით, რასაც მისი სიკეთე იმსახურებს. "მსაჯულთა" და "მეფეთა" მემკვიდრეობა ყოველთვის ცუდად მთავრდება, მიუხედავად რამდენიმე იშვიათი გამონაკლისისა. და სასურველ ცოლს, რომელიც იმსახურებს მის სიყვარულს, ის მოიპოვებს მხოლოდ მეორე ალანსში მას შემდეგ, რაც გამოავლინა თავისი სიყვარული და გამოავლინა თავისი გადარჩენის გეგმა იესო ქრისტეს მსახურებაში; მისი სწავლება, მისი სიკვდილი და აღდგომა. გაითვალისწინეთ, რომ ადამიანიური და ღვთიური პრეფერენციები მთლიანად საპირისპიროა. იაკობის საყვარელი უნაყოფო რახელა, ღვთისაკინაყოფიერი ლუა. იაკობს, პირველ რიგში, ლუას ცოლად მიცემით, დმერთი თავის წინასწარმეტყველს აიძულეს განიცადოს იმედაცრუება, რომელიც ორივეს განიცადეს პირველ ალანსში. ამ გამოცდილებაში დმერთი აცხადებს, რომ მისი პირველი ალანსი საშინელ წარუმატებლობა იქნება. და მისი შთამომავლების მიერ მესიის იესოს უარყოფამ და დასტურა ეს წინასწარმეტყველური ცნობა. ლუა, რომელიც არ იყო სასიძოს მიერ არჩეული საყვარელი, არის გამოსახულება, რომელიც წინასწარმეტყველებს ახალ ალანსის რჩეულებს, რომლებიც წარმართული წარმოშობის, დიდი ხნის განმავლობაში ცხოვრობდნენ უნიკალური შემოქმედი დმერთის არსებობის იგნორირებაში. თუმცა, ლუას ნაყოფიერი ბუნება იწინასწარმეტყველ შეთანხმებას, რომელიც

ბევრ ნაყოფს გამოიღებდა ღვთის სადიდებლად. და ესაია 54:1 ადასტურებს და ამბობს: „ გაიხარე, უნაყოფო, აღარ მშობიარო! იფეთქოს შენი სიხარული და სიხარული, ვისაც ტკივილი აღარ გაქვს! რადგან მიტოვებულს ვაჩები უფრო მრავალრიცხოვანი იქნებიან, ვიდრე გათხოვილს ვაჩები, ამბობს უფალი“. აქ მიტოვებულ წინასწარმეტყველებს ლეას მეშვეობითახალაღთქმას, ხოლო ცოლქმარი რახელს, ძველ ებრაულ შეთანხმების მეშვეობით.

იაკობი ხდება ისრაელი

მდიდარი და აყვავებული ლბანის დატოვების შემდეგ, იაკობი და მის კუთვნილი ბრუნდებიან თავის ძმასთან, ესავთან, რომლის სამართლიანი და შურისმაძიებელი რისხვის ეშინია. ერთ ღამეს მას ღმერთი ეჩვენება და გათენებამდე ებრძვიან ერთმანეთს. ღმერთმა მას ბოლოს თემოში ჭრილობა მიაყენა და ეუბნება, რომ ამიერიდან მას „ისრაელი“ ერქმევა, რადგან ის გამარჯვებული გამოვიდა ღმერთთან და აღამიანებთან ბრძოლაში. ამ გამოცდილებაში ღმერთს სურდა გამოესახა იაკობის მებრძოლეს ულს გამოსახულება რწმენის ბრძოლაში. ღმერთმა დაარქვეს ისრაელი და იძენს იმას, რასაც სასოწარკვეთილი სურდა და ეძებდა: ღვთისგან კურთხევას. ამრიგად, აბრაამის კურთხევა ისაკში ჩამოყალიბდა ხორციელი ისრაელის კონსტიტუციის მეშვეობით, რომელიც აშენებულ იყო იაკობზე, რომელიც გახდა ისრაელი, მალე ეგვიპტის მონობიდან გამოსვლს შემდეგ საშიშერადიქცა. ღვთის მაღლმა მოამზადა ესავი, ორი ძმა მშვიდობასა და სიხარულში აღმოჩნდნენ.

თავის ორ ცოლთან და ორ მსახურთან ერთად იაკობი აღმოჩნდა 12 ბიჭის და მხოლოდერთი გოგონას მამა. სარაისა და რებეკას მსგავსად, თავიდან სტერილური, მაგრამ კერპთაყვანისმცემელი, რახელი ღვთისგან ორ შვილს იძენს, უფროს იოსებს და უმცროს ბენიამინს. ის მეორე შვილს გაჩენით გარდაიცვალა. ამგვარად, იგი წინასწარმეტყველებს ძველ აღთქმის დასასრულს, რომელიც შეწყდება ახლს და მყარებით, რომელიც დაფუძნებულია იესო ქრისტეს გამომსყიდველ სისხლზე. მაგრამ მეორე გამოყენებაში, ეს მოკვდავი გარემოებები წინასწარმეტყველებენ მისი რჩეულის საბოლოო ბედს, რომელიც გადაარჩენს მისი ბედნიერი ჩარევით, როდესაც ის დაბრუნდება თავის დიდებულ ღვთაებრივ ასპექტში მიქაელ იესო ქრისტეში. უკანასკნელ

რჩეულს მდგომარეობის ამ შებრუნებას წინასწარმეტყველებს ბავშვის სახელს შეცვლ, რომელსაც უწოდებდა "ბენ-ონი" ან "ჩემი მწუხარების ძე" მომაკვდავ დედას, რომელსაც იაკობი ერქვა, მამა. *ბენია მინი* » ან, „მარჯვენა ძე“ (მარჯვენა მხარე) ან, ნეტარ შვილი. დასადასტურებლად, მათე 25:33-ში იესო ქრისტე დააყენებს „თავის ცხვრებს მარჯვნივ და თხებს მარცხნივ“. ეს სახელი „ბენჯამინი“ ღმერთმა აირჩია მხოლოდ მისი წინასწარმეტყველური პროექტისთვის, ამიტომ ჩვენთვის, რადგან იაკობისთვის მას მცირე მნიშვნელობა ჰქონდა; და ღმერთისთვის, კერძოთა ყვანისმცემელი რახელი არ იმსახურებდა კვალიფიკაციას "სწორი". ეს ყველფერი ქვეყნიერების აღსასრულს შესახებ განვითარებულა Rev.7:8-ის განმარტებებში.

აღტაცებული იოსები

ისრაელის ისტორიაში, როლი, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს იოსებს, მიიყვანს მას მძებზე გაბატონებამდე, რომლებიც მისი სულიერი ბატონობის გამო გაბრაზებულები ყიდიან მას არაბ ვაჭრებს. ეგვიპტეში მისმა პატიოსნებამ და ერთგულებამ დააფასეს, მაგრამ ბატონის ცოლს უნდოდა შეურაცხყოფა მიეყენებინა, წინააღმდეგობა გაუწია მას, იოსები ციხეში აღმოჩნდა. იქ, სიზმრების ახსნა, მოვლენები მას ფარაონის ქვემოთ უმაღლეს წოდებამდე მიიყვანს: პირველი ვეზირი. ეს ამაღლება ეფუძნება მის წინასწარმეტყველურ ნიჭს, როგორც დანიელს მის შემდეგ. ამ საჩუქარმა იგი დააფასა ფარაონმა, რომელმაც ეგვიპტე მიანდო. შიმშილობის დროს იაკობის ძმები წავლენ ეგვიპტეში და იქ იოსები შეურიგდება თავის ბოროტ ძმებს. მათ შეუერთდებიან იაკობი და ბენიამინი და ასე დასახლდნენ ებრაელები ეგვიპტეში გოშენის მხარეში.

გამოსვლ და ერთგული მოსე

დამონებულ ებრაელებს მოსეში აღმოაჩენენ ებრაელ ბავშვს, რომლის სახელიც ნიშნავს ნილოსის „წყლდან გადარჩენილს“, გაზრდილი და ნაშვილები ფარაონის ასულმა, ღვთის მიერ მოზადებულმა განმათავისუფლებელმა.

მიუხედავად იმისა, რომ მათი მონობის პირობები გამკვერივდება და იზრდება, ებრაელს დასაცავად მოსე კლვს ეგვიპტელს და ის გარბის ეგვიპტიდან. მისი მოგზაურობა მიდის მიდიანში, საუდის არაბეთში, სადაც ცხოვრობენ აბრაამის შთამომავლები და კეტურა, მისი მეორე ცოლი, დაქორწინდა სარას გარდაცვალების შემდეგ. 40 წლის შემდეგ მოსე დაქორწინდა ციფორაზე, მისი სიმამრის იოთროს უფროს ქალიშვილზე, და შეხვდა ღმერთს, როცა მწყემსავდა თავის ფარებს ხორების მთაზე. შემოქმედი მას ეჩვენებდა ინკანდესენტური ბუჩქის სახით, რომელიც იწვის, მაგრამ არ მოიხმარება. ის ამჟღავნებს მას ისრაელს გეგმას და აგზავნის მას ეგვიპტეში თავისი ხალხის გასასვლელად.

ათი ჭირი იქნება საჭირო, რათა აიძულოს ფარაონი, თავის უფლად გაუშვას თავისი ძვირფასი მონები. მაგრამ ეს არის მეათე, რომელიც მიიღებს მთავარ წინასწარმეტყველურ მნიშვნელობას. რადგან ღმერთმა მოკლ ეგვიპტის ყველ პირმშო, კაციც და ცხოველიც. და იმავ დღეს ებრაელებმა აღნიშნეს პირველი პასეჟი თავიანთ ისტორიაში. პასეჟი იწინასწარმეტყველ მესია იესოს, „პირმშოს“ და წმინდა და უმწიკვლო „ღვთის კრავის“ სიკვდილი, რომელიც შეწირული იყო ეგვიპტიდან გამოსვლს დღეს დაკლულ „კრავის“ მსგავსად ღმერთის მიერ აბრაამისგან ისაკის მსხვერპლმეწირვის შემდეგ, ეგვიპტიდან გამოსვლს პასეჟი არის მეორე წინასწარმეტყველური განცხადება მესიის (ცხებული) იესოს, ან, ბერძნული სიტყვებით, იესო ქრისტეს სიკვდილს შესახებ. ეგვიპტიდან გამოსვლს განხორციელდა წლის პირველი თვის მე-14 დღეს, და ხლოებით ჩვენს წელსდრისხვამდე მე-15 საუკუნეში, ევას და ადამის ცოდვიდან დაახლოებით 2500 წლის შემდეგ. ეს ციფრები ადასტურებს „ოთხი თაობის“ „400 წლის“ დროს, რომელიც ღმერთმა მისცა ამორეველებს, ქანაანის მიწის მცხოვრებლებს.

ფარაონის სიამაყე და მეამბოხე სული გაქრება მის ჯართან ერთად "წითელი ზღვის" წყლებში, რომელიც ამგვარად პოულობს თავის მნიშვნელობას, რადგან ის მათზე იხურება გახსნის შემდეგ, რათა ებრაელებს შესულიყვნენ საუდის არაბეთის მიწაზე. ეგვიპტის ნახევარკუნძულის სამხრეთ ბოლო. მიდიანის თავიდან აცილების მიზნით, ღმერთი მიჰყავს თავის ხალხს უდაბნოში სინას მთისკენ, სადაც წარუდგენს მათ თავის კანონს "ათი მცნების შესახებ". ერთი ჭეშმარიტი ღმერთის წინაშე ისრაელს ახლ

განათლებული ერია, რომელიც უნდა გამოიცადოს. ამ მიზნით მოსეს მოუწოდეს მას სინას მთაზე დაღმერთი იქ 40 დღე-ღამე ინახავს. ის აძლევს მას კანონის ორ მაგიდას, რომელიც ამოტვიფრულია მისი ღვთაებრივი თითით. ებრაელი ხალხის ბანაკში მოსეს ხანგრძლივი არყოფნა ხელს უწყობს მეამბოხე სულს, რომლებიც ახდენენ ზეწოლს აარონზე და აიძულებენ მას „ოქროს ხბოს“ ჩამოსხმა და ჩამოსხმა. მხოლოდ ეს გამოცდილება აჯამებს ყველ დროის მეამბოხე ადამიანების ღვთისადმი ქცევას. მათი უარი მის უფლებამოსილებას აიძულებს მათ ეჭვი შეიტანონ მის არსებობაში. და ღვთის მრავალ სასჯელს არაფერს ცვლის. ამ 40 დღისა და ღამის განსაცდელს შემდეგ, ქანაანის გიგანტების შიში ხალხს 40 წლის განმავლობაში უდაბნოში ხეტიალში დასჯის და მხოლოდ ამ გამოცდილთაობიდან იესონავეს მე და ქალუბი შეძლებენ ღვთის მიერ შეთავაზებულ აღთქმულ მიწაზე შესვლას. დაახლოებით 2540 წლადან ადამის ცოდვის შემდეგ.

გენეზისის მოთხრობის წამყვანი გმირები არიან შემოქმედი ღმერთის მიერ ორგანიზებული სპექტაკლს მსახიობები. თითოეული მათგანი წინასწარმეტყველური მიზნით გადმოსცემს თუ არა, გაკვეთილს, და სანახაობის ეს იდეა დადასტურა მოციქულმა პავლემ, რომელმაც 1 კორ.4:9-ში თქვა: „ღმერთმა, მეჩვენება, შეგვქმნა ჩვენ ., მოციქულები, უკანასკნელი კაცთაგანი, გარკვეულწილად სიკვდილთ დასაჯეს, რადგან ჩვენ ვიყავით სანახაობა სამყაროსთვის, ანგელოზებისთვის და ადამიანებისთვის .» მას შემდეგ უფლოს მოციქულმა ელენ უაითმა დაწერა თავისი ცნობილი წიგნი სახელწოდებით „საუკუნეების ტრაგედია“. ამრიგად, „სპექტაკლს“ იდეა დადასტურებულია, მაგრამ წმინდა წიგნის „ვარსკვლავების, ვარსკვლავების“ შემდეგ, ყოველი ჩვენთაგანის ჯერია ვითამაშოთ საკუთარი როლი, რადგან ვიცით, რომ მათი გამოცდილებით დავალებული ვართ. ევალება თ მიბამონ მათ კეთილ საქმეებს, მათი შეცდომების გამეორების გარეშე. ჩვენთვის, რაც შეეხება დანიელს (ჩემი მოსამართლე ღმერთია), ღმერთი რჩება „ჩვენი მსაჯული“, თანამგრძნობი, რა თქმა უნდა, მაგრამ „მსაჯული“, რომელიც გამონაკლისს არავისთვის აკეთებს.

ებრაული ეროვნული ისრაელის გამოცდილება და მღუპველია, მაგრამ ეს არ არის მეტი, ვიდრე ჩვენი

ეპოქის ქრისტიანულ რწმენის გამოცდილება, რომელიც მთავრდება ფართო განდგომით. ჩვენ არ უნდა გავვიკვირდეს ეს მსგავსება, რადგან ძველ აღთქმის ისრაელი იყო მხოლოდ მიკროკოსმოსი, ნიმუში იმ ადამიანებისა, რომლებიც მთელ დედამიწას ასახლებენ. ამიტომ ჭეშმარიტი რწმენა ისეთივე იშვიათი იყო იქ, როგორც მაცხოვარზე და „ერთგულ მოწმეზე“ იესო ქრისტეზე აგებულ ახალ შეთანხმებაში.

ზოგადად ბიბლიადან

მთელ ბიბლია, ნაკარნახევი და შემდეგ ღვთის მიერ შთაგონებული თავის მსახურებს, წინასწარმეტყველურ გაკვეთილებს ატარებს; დაბადებიდან გამოცხადებამდე. ღმერთის მიერ არჩეული მსახიობები წარმოგვიდგენენ ისეთებს, როგორებიც არიან სინამდვილეში. მაგრამ ამ მუდმივ სპექტაკლში წინასწარმეტყველური გზავნილების ასაგებად, შემოქმედი ღმერთი ხდება მოვლენების ორგანიზატორი. ეგვიპტიდან გამოსვლს შემდეგ, ღმერთი ამლევს ისრაელს თავისი ციური კანონის თავის უფალ ასპექტს 300 წლის განმავლობაში, "მსაჯულების" დრო, რომელიც მთავრდება დაახლოებით 2840 წელს. და ამ თავის უფლებაში, ცოდვაში და ბრუნება, ღმერთს ავალდებულებს დასაჯა თავისი ხალხი "შვიდი". ჯერ" რომელსაც ბოლოს გადასცემს ფილსტიმელებს, მათ მემკვიდრეობით მტრებს. და "შვიდჯერ" ის აღადგენს "განმათავისუფლებლებს". ბიბლია ამბობს, რომ იმ დღეებში „ყველ იმას აკეთებდა, რაც სურდა“. და სრული თავისუფლების ეს დრო აუცილებელი იყო თითოეულ ადამიანის მიერ დატანილ ნაყოფის გამოსავლენად. ასეა ჩვენს "ბოლო დროში". თავისუფლების ეს სამასი წელი, რომელიც აღინიშნა ებრაელთა ცოდვაში მუდმივი დაბრუნებით, ღმერთი მოგვიწოდებს, შევადაროთ ისინი მართალ ენოქის ცხოვრების სამას წელს, რომელსაც იგი წარმოგვიდგენს, როგორც მისი რჩეულის სამაგალითო მოდელი და ამბობს: "ენოქმა ღმერთთან ერთად დადიოდა სამასი წელი, შემდეგ ის აღარ იყო, რადგან ღმერთმა წაიყვანა იგი"; მასთან ერთად, რათა შევიდეს იგი პირველ რიგში თავის მარადისობაში, როგორც მის შემდეგ მოსე და ელია და წმინდანები, რომლებიც აღდგნენ იესოს სიკვდილს დროს, ყველს სხვა რჩეულთა წინაშე, მათ შორის იესო

ქრისტეს მოციქულების წინაშე; ისინი ყველგა და იქცევიათ ან აღდგებიან უკანასკნელდღეს.

„მსაჯულების“ შემდეგ დადგა მეფეების დრო და იქ ისევ ღმერთი თავის პირველ ორ მსახიობს აძლევს წინასწარმეტყველურ როლს, რომელიც ადასტურებს ბოროტების პროგრესის შესახებ ცნობას საბოლოო სიკეთისკენ, ანუ ღამის ან სიბნელისკენ. სინათლისკენ. ასე იწინასწარმეტყველეს ამ ორმა ადამიანმა, საულმა და დავითმა, მიწიერი რჩეულებისთვის მომზადებული ხსნის გეგმის საერთო პროექტი, ანუ ორი ეტაპი ან ორი თანმიმდევრული წმინდა კავშირი. თან წაიღე, დავითი ხდება მეფე მხოლოდ მეფე საულს სიკვდილს შემდეგ, ისევე როგორც ძველი მარადიული შეთანხმების სიკვდილსაშუალებას აძლევს ქრისტეს დაამყაროს თავისი ახალი შეთანხმება, მისი მეფობა და მისი მარადიული ბატონობა.

მე უკვე ვახსენე ეს თემა, მაგრამ მინდა შეგახსენოთ, რომ მიწიერ მონარქიებს არ აქვთ ღვთაებრივი ლეგიტიმაცია, რადგან ებრაელები ღმერთს სთხოვდნენ, ჰყოლოდა მეფე „სხვა მიწიერი ერების მსგავსად“, ისინი „წარმართები“. რაც იმას ნიშნავს, რომ ამ მეფეების მოდელი არის სატანისტური ღირებულებების ტიპი და არა ღვთაებრივი. რამდენადაც, ღმერთისთვის, მეფე არის ნაზი, თავმდაბალი, თავგანწირვითა და თანაგრძნობით სავსე, თავს ყველს მსახურად აქცევს, იმდენად, რამდენადაც ეშმაკი არის მკაცრი, ამაყი, ეგოისტი და ზიზღი, და ის მოითხოვს მოემსახუროს ყველმ. ხალხის მიერ მისი უარყოფით უსამართლოდ შეწუხებულმა ღმერთმა დააკმაყოფილა მისი თხოვნა და უბედურების გამო, ეშმაკის სტანდარტებისა და ყველ მისი უსამართლობის მიხედვით მეფე მიანიჭა. მას შემდეგ, მისი ხალხისთვის, ისრაელისთვის, მაგრამ მხოლოდ მისთვის, ჰონორარმა მიიღო თავისი ღვთაებრივი ლეგიტიმაცია.

სიტყვიერი ან წერილობითი მეთყველება არის ორი ინდივიდუალური ადამიანის შორის გაცვლასაშუალება. ბიბლია არის ღვთის სიტყვა იმ გაგებით, რომ მისი გაკვეთილების გადასაცემად ღმერთმა შეკრიბა თავის მსახურებს ნაკარნახევი ან შთაგონებული ჩვენებები; მის მიერ დროთა განმავლობაში დახარისხებული, შერჩეული და დაჯგუფებული ჩვენებები. არ უნდა გაგვიკვირდეს, როცა აღვნიშნავთ დედამიწაზე და მკვიდრებულ

სამართლანობის არასრულყოფილებას, რადგან ღმერთისგან მოწყვეტილ ადამიანებს მხოლოდ კანონის ასოებით შეუძლიათ დაამყარონ სამართლანობა. ახლ ღმერთი იესოს მეშვეობით გვეუბნება, რომ „ასოკლავს, მაგრამ სული აცოცხლებს“, ეს წერილ. ამიტომ ბიბლიის წმინდა წერილები შეიძლება იყვნენ მხოლოდ „მოწმეები“, როგორც ეს მითითებულია გამოცხადების 11:3-ში, მაგრამ არავითარ შემთხვევაში „მსაჯულები“. იმის აღიარებით, რომ კანონის ასოს არ შეუძლია სამართლანი განაჩენის გამოტანა, ღმერთი გამოავლენს ჭეშმარიტებას, რომელიც ეყრდნობა მხოლოდ მისი პიროვნების ღვთაებრივ ბუნებას. მხოლოდ მას შეუძლია გამოიტანოს სამართლანი განაჩენი, რადგან მისი უნარი გააანაღოს თავისი ქმნილების გონების საიდუმლო აზრები, საშუალებას აძლევს მას იცოდეს მათი მოტივები, რომლებსაც განსჯის, სხვა არსებების მიერ დაფარული და იგნორირებულ საგნები. ამიტომ ბიბლია მხოლოდ განსჯისთვის გამოყენებულ ჩვენებების საფუძველს იძლევა. ზეციური სამსჯავროს "ათასი წლის" განმავლობაში, რჩეული წმინდანები წვდებიან განსასჯელ სულების მოტივაციას. იესო ქრისტესთან ერთად, ისინი ამგვარად შეძლებენ სრულყოფილ განაჩენის გამოტანას, რაც აუცილებელი გახდა, რადგან საბოლოო განაჩენი ადგენს მეორე სიკვდილი ტანჯვის დროის ხანგრძლივობას. დამნაშავეის რეალური მოტივაციის ეს ცოდნა საშუალებას გვძლევს უკეთ გავიგოთ ღვთის წყალობა კაენის, პირველი მიწიერი მკვლელს მიმართ. ბიბლიაში წერილობით წარმოდგენილი ერთადერთი მოწმობის თანახმად, კაენი შურიანობისკენ აიძულს ღვთის არჩევანმა დალოცა აბელს შესაწირავი და უარყო კაენის შეთავაზება, ამ უკანასკნელმა არ იცოდა ამ განსხვავების მიზეზი, რომელიც სულიერი იყო და მაინც უგულებელყო. ასეა საქმეები, ცხოვრება შედგება უთვალავი პარამეტრისა და პირობებისგან, რომელთა ამოცნობა და განსჯა მხოლოდ ღმერთს შეუძლია ფაქტების სრულ ცოდნით. ამის თქმით, ბიბლია რჩება კაცთათვის, ერთადერთი წიგნი, რომელიც ასოებით წარმოგვიდგენს კანონის საფუძველებს, რომელიც განსჯის მათ ქმედებებს, სანამ ელოდება მათი საიდუმლო აზრების გამჟღავნებას ზეცაში რჩეული წმინდანებთან. თუმცა, წერილს როლ არის ქმედების დაგმობა ან განსჯა. ამიტომაც, თავის

გამოცხადებაში იესო ახსენებს ადამიანებს მათი „საქმეების“ მნიშვნელობას და იშვიათად საუბრობს მათ რწმენაზე. იაკობის 2:17-ში მოციქულმა იაკობმა გაიხსენა, რომ „საქმის გარეშე რწმენა მკვდარია“, ასევე ამ მოსაზრების დადასტურებით, იესო მხოლოდ რწმენით წარმოქმნილ კარგ ან ცუდ „საქმეებზე“ საუბრობს. და რწმენით წარმოქმნილი ეს ნაწარმოებები არის მხოლოდ ის, რასაც ბიბლია ასწავლს ღვთაებრივი კანონებით. კათოლიკური ეკლესიის მიერ დაფასებულ კეთილ საქმეები მხედველობაში არ მიიღება, რადგან ისინი ჰუმანისტური ხასიათისა და შთაგონების ნაწარმოებია.

ადსასრულს დროში, ბიბლია სრულად ზიზღს განიცდის და ადამიანთა საზოგადოება წარმოადგენს გლობალურ მისტიფიკაციურ და ცრუ ასპექტს. სწორედ მაშინ იღებს თავის სრულ მნიშვნელობას სიტყვა „ჭეშმარიტება“, რომელიც ახასიათებს წმინდა ბიბლიას, ცოცხალ ღმერთის სიტყვას და უფრო ფართოდ მის გლობალურ უნივერსალურ პროექტს. იმის გამო, რომ ამ უნიკალური „ჭეშმარიტების“ ზიზღი კაცობრიობას უბიძგებს სიცრუეზე აგებას ყველ ურთიერთობაში, საერო, რელიგიურ, პოლიტიკურ თუ ეკონომიკურ სფეროში.

ეს სტატია დაიწერება 2021 წლის 14 აგვისტოს შაბათს, ხვალ 15 აგვისტოს, დიდ შეკრებებზე, ცრუ რელიგიის მიერ მოტყუებულ მსხვერპლ პატივს მიაგებს მის კარიერაში ყველზე წარმატებულ სატანისტურ მისტიფიკაციას, რადგან მის მიერ გამოიყენა „გველ“ როგორც „მედია“ ედემში: მისი გამოჩენა "ღვთისმშობლის გამოსახულების ქვეშ". ნამდვილ ქალწულს აღარ იყო, რადგან იესოს შემდეგ შეეძინა ვაჟები და ასულები; იესოს ძმები და დები. მაგრამ ტყუილი ძლიერ კვდება და წინააღმდეგობას უწევს საუკეთესო ბიბლიურ არგუმენტებსაც კი. არა უშავს, ამ 15 აგვისტოს შემდეგ მხოლოდ რვა ზეიმი და რჩება ღმერთის გასაღიზიანებლად და მის სამართლიან რისხვას, რომელიც დამნაშავეს თავზე დაეცემა. გაითვალისწინეთ, რომ ამ მოჩვენებით ბავშვები აირჩიეს „ქალწულს“ ხედვის ავთენტიფიკაციისთვის. ნუთუ ისინი ისეთი უდანაშაულოები არიან, როგორც ხალხი ამბობს და თავს იჩენს? დაბადებული ცოდვილები, უდანაშაულობა მათ არასწორად მიაწერენ, მაგრამ ამიტომ არ შეგვიძლია მათ თანამონაწილეობაში დავადანაშაულოთ. ხილვა, რომელიც ამ ბავშვებს

მიიღეს, ძალაღან რეალური იყო, მაგრამ ეშმაკი ასევე არის ძალაღან ნამდვილი მემბოხე სული და იესო ქრისტემ მიუძღვნა მას მრავალ სიტყვა, რათა გაეფრთხილებინა მსახურები მის შესახებ. ისტორია მოწმობს მის მაცდუნებელ მაცდუნებელ ძალზე, რომელიც მიჰყავს მის შეცდენილ და მოტყუებულ მსხვერპლებს „*მეორე სიკვდილმდე*“. ეშმაკის თაყვანისცემა მთელ პაპსა და რომის კათოლიკურ ეკლესიაში დაგმოღმერთი ამ მუხლში გამოცხადების 13:4-დან: „*და თაყვანს სცემდნენ დრაკონს, რადგან მან მხეცს ძალ უფლება მისცა; თაყვანს სცემდნენ მხეცს და ამბობდნენ: ვინ ჰგავს მხეცს და ვის შეუძლია მასთან ბრძოლა?*“. სინამდვილეში, მხოლოდ იესო ქრისტეს ჭეშმარიტად არჩეულ წმინდანების შემზღუდელო და მღევნელო „*მხეცის*“ ამ „*თაყვანისცემის*“ დასრულების შემდეგ, ტოლურანტობის დროს, რომელიც მას გარემოებებმა დააკისრა, იწყება ეს თაყვანისცემა. ეშმაკური „ქალწულის“ მოჩვენებების მაცდური საშუალებებით; „*ქალო*“ შეცვალ „*გველი*“ მას შემდეგ, რაც „*გველმა*“ აცდუნა „*ქალო*“, რომელმაც აცდუნა მისი ქმარი. პრინციპი იგივე რჩება და ის მაინც ეფექტურია.

ბოლო არჩევანის დრო

ღვთიური გამოცხადებების ეს შესწავლა მთავრდება დაბადების წიგნის ანალოზით, რომელმაც გამოავლინა ჩვენთვის ვინ არის ღმერთი თავისი ხასიათის ყველ ასპექტში. ჩვენ ახლხან დავინახეთ, როგორ მტკიცედ ითხოვს მორჩილებას თავისი ქმნილებებისგან, აბრამი რწმენის არაჩვეულებრივ გამოცდას და უქვემდებარა, როცა ის თითქმის ასი წლის იყო; ამიტომ ამ ღვთაებრივი მოთხოვნის დემონსტრირება აღარარის საჭირო.

ღმერთის მიერ 1843 წლის გაზაფხულთან შემოთავაზებული ბოლო არჩევანის დროს და უფრო ზუსტად 1844 წლის 22 ოქტომბრიდან მოთხოვნილო, შაბათის დაცვა მოითხოვა ღმერთმა, როგორც ჭეშმარიტი არჩეული წმინდანების მიერ მისთვის გაწეული სიყვარულს დადსტურება. ამრიგად, უნივერსალური სულიერი მდგომარეობა წარმოდგენილია ერთიანი კითხვის სახით, რომელიც მიმართულია მხოლოდ რელიგიური, ქრისტიანული ორგანიზაციების ყველ წევრს.

კითხვა, რომელიც გკლვს ან გაიმულებს სამუდამოდ იცოცხლო

არის თუ არა იმპერატორს, მეფეს ან პაპს უფლებამოსილი და უფლებამოსილი, შეცვალოს ღმერთის მიერ ნათქვამი და დაწერილი სიტყვები, ან მისი კარნახით, როგორც ეს გააკეთა მოსემ?

წინასწარ განჭვრიტა ყველფერი, ეს კითხვაც კი, იესომ წინასწარ გასცა პასუხი და თქვა მათ: 5:17-18-ში: „*ნუ გგონიათ, რომ მოვედი რჯულს ან წინასწარმეტყველების გასაუქმებლად; მოვედი არა გასაუქმებლად, არამედ შესასრულებლად. რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სანამ ცა და დედამიწა არ გადავა, არც ერთი იოტა და არც ერთი წვეტი არ გადავა რჯულიდან, სანამ ყველფერი არ აღსრულდება.*» იგივე იესომ ასევე გამოაცხადა, რომ მისი სიტყვები, რომლებიც მან თქვა, გაგვამართლებს იოანეს 12:47-49-ში: „*ვინც ისმენს ჩემს სიტყვებს და არ იცავს მათ, მე არ განვსჯი მას; რადგან მე არ მოვედი სამყაროს განსასჯელად, არამედ სამყაროს გადასარჩენად. ვინც უარყოფს მე და არ იღებს ჩემს სიტყვებს, ჰყავს თავისი მსაჯული; სიტყვა, რომელიც მე ვთქვი, განსჯის მას უკანასკნელდღეს. რამეთუ ჩემით არ მიიქვამს; მაგრამ მამამ, რომელმაც მე გამომგზავნა, თვითონ დამიწესა, რა უნდა ვთქვა და ვაცხადებ.*»

ეს არის ღმერთის წარმოდგენა მისი კანონის შესახებ. მაგრამ დან.7:25-მა გამოავლინა, რომ „**შეცვლს**“ **განზრახვა** უნდა გამოჩენილიყო ქრისტიანულ ეპოქაში, რომის კათოლიკური პაპის შესახებ ნათქვამია: „*ის იტყვის სიტყვებს უზენაესის წინააღმდეგ, და ჩაგრავს უზენაესის წმინდანებს*“. -*მაღალ და იმედოვნებს, რომ შეცვლს დროსა და კანონს*; და წმიდანი მის ხელში ჩაბარდებიან დროებით და დროებით და ნახევარი დროით» აღმწვთება, რომელიც შეწყვეტს და რომელიც მან იცის როგორ და ისაჯოს სამართლიანად, 26-ე მუხლს მიხედვით, რომელიც შემდეგია: „*მაშინ სასამართლო მოვა და წაერთმევა მისი ბატონობა, რომელიც განადგურდება და განადგურდება სამუდამოდ*» ეს „*დროები*“ ანუ წინასწარმეტყველური წლები გვაუწყებს მის დევნის მეფობას, რომელიც დასრულდა 1260 წლის განმავლობაში, 538 წლიდან 1798 წლამდე.

ეს "**განსჯა**" რამდენიმე ეტაპად სრულდება. პირველი ეტაპი მოსამზადებელია; ეს არის ღმერთის მიერ 1843 წლის გაზაფხულოდან დამკვიდრებულ „ადვენტისტური“ რწმენის გამოყოფისა და

განწმენდის საქმე. ადვენტიზმი გამოყოფილია კათოლიკური და პროტესტანტული რელიგიებისაგან. გამოცხადებაში ეს ფაზა ეხება „სარდისის, ფილ დე ლუიისა და ლოდვიკის“ ეპოქას გამოცხადებაში 3:1-7-14.

მეორე ფაზა აღსასრულბელია: „ჩვენ წავართმევთ მის ბატონობას“. ეს არის იესო ქრისტეს დიდებულ დაბრუნება, რომელიც მოსალოდნელია 2030 წლის გაზაფხულზე. არჩეული ადვენტიტები მარადისობაში შედიან, განცალკევებული უღირსი კათოლიკე, პროტესტანტი და ადვენტიტი აჯანყებულებისგან, რომლებიც კვდებიან დედამიწაზე. მოქმედება სრულდება რევ.3:14 „ლოდვიკის“ ეპოქის ბოლოს.

მესამე ეტაპი არის დაცემული მკვდრების განკითხვა, რომელიც ამოქმედდება რჩეულთა მიერ, რომლებიც შევიდნენ ღმერთის ზეციურ სასუფეველში. დაზარალებულები გახდნენ მოსამართლეები და ცალცალკე განიხილება თითოეული ამბოხებულის სიცოცხლე და გამოტანილია საბოლოო განაჩენი მათი დანაშაულის პროპორციულად. ეს წინადადებები განსაზღვრავს „ტანჯვის“ დროის ხანგრძლივობას, რასაც მათი „მეორე სიკვდილი“ გამოიწვევს. გამოცხადებაში ეს თემაა Rev.4; 11:18 და 20:4; ეს მას შემდეგ, რაც დან.7:9-10.

მეოთხე, მეშვიდე ათასწლეულს ბოლოს, დიდი შაბათი ღვთისა და მისი რჩეულებისთვის ქრისტეში, მოდის ქრისტესა და მის რჩეულთა მიერ გამოტანილი წინადადებების აღმასრულებელი ეტაპი. ცოდვის ქვეყანაში, სადაც ისინი აღდგებიან, მსჯავრდებულ აჯანყებულები განადგურდებიან „სამუდა მოდ“, „ცეცხლთ“. მეორე სიკვდილი. გამოცხადებაში ეს აღმასრულებელი განაჩენი ან „უკანასკნელი განაჩენი“ არის Rev.20:11-15-ის თემა.

ბოლო არჩევანის დროს, ორი შეუთავსებელი რელიგიური კონცეფცია საბოლოოდ ერთმანეთისგან განცალკევებულია, რადგან ისინი უკიდურესად ეწინააღმდეგებიან ერთმანეთს. ქრისტეს რჩეულები ისმენენ მის ხმას და ადაპტირებენ მის მოთხოვნებს იმ დროს, როდესაც ის მათ ელპარაკება და მოუწოდებს. მეორე პოზიციაზე არიან ქრისტიანები, რომლებიც მიჰყვებიან მრავალსაუკუნოვან რელიგიურ ტრადიციებს, თითქოს ჭეშმარიტება დროის საკითხია და არა ინტელექტის, მსჯელობისა და ჩვენების. ამ ხალხს არ ესმოდა, რას წარმოადგენდა „

ახლო შეთანხმება “ იერემია წინასწარმეტყველს მიერ იერ.31:31-დან 34-მდე: „ აჰა, მოვა დღეები, ამბობს იაჰვე, როცა მოვიქცევი ისრაელს სახლთან და იუდას სახლთან. ახლო შეთანხმება, არა ისეთი, როგორც შეთანხმება, რომელიც დავდე მათამებთან, იმ დღეს, როცა ხელო მოვიკიდე მათ ეგვიპტის ქვეყნიდან გამოსაყვანად აღთქმა, რომელიც მათ დაარღვიეს, თუმცა მე მათი ბატონი ვიყავი, ამბობს იაჰვე. მაგრამ ეს არის შეთანხმება, რომელსაც დავდებ ისრაელს სახლთან იმ დღეების შემდეგ, ამბობს უფალ: ჩემს კანონს ჩავდებ მათში და დავწერ მათ გულზე; და მე ვიქნები მათი ღმერთი და ისინი იქნებიან ჩემი ხალხი. ეს აღარ ასწავლს თავის მეზობელს და არც თავის ძმას და იტყვის: იცოდე იჰვე! რადგან ყველხ მიცნობს, პატარად და დიდად, ამბობს იაჰვე; რადგან ვაპატიებ მათ ცოდვას და აღარ გავიხსენებ მათ ცოდვებს. "როგორ შეუძლია ღმერთს წარმატებას " გულში ჩაწერა » ადამიანის სიყვარულს მისი წმინდა რჯულისადმი, რაც მველო აღთქმის ნორმამ ვერ მოიპოვა? ამ კითხვაზე პასუხი და ერთადერთი განსხვავება ორ ალანსს შორის, მოდის დვთაებრივი სიყვარულს დემონსტრირების ასპექტში, რომელიც მიღწეულა შემცვლელი იესო ქრისტეს გამომსყიდველი სიკვდილით, რომელშიც ის განსხვავდება და გამოცხადდა. თუმცა, იესოს სიკვდილმა არ დაასრულა მორჩილება, არამედ, პირიქით, რჩეულს მისცა მიზეზი, რომ კიდევ უფრო მორჩილებოდნენ ღმერთს, რომელსაც შეუძლია ასე ძლიერად შეეყვაროს. და როცა ის მოიგებს ადამიანის გულს, ღმერთის მიერ ეძებს მიზანს; ის იძენს რჩეულს და ღირსეულს გაიზიაროს თავისი მარადისობა.

ბოლო გზავნილი, რომელიც ღმერთმა წარმოგიდგინა ამ ნაწარმოებში, არის განცალკევების საგანი. ეს არის სასიცოცხლო წერტილი, რომელიც განასხვავებს არჩეულსა და მოწოდებულს შორის. თავის ნორმალურ ბუნებაში ადამიანს არ უყვარს ჩვევებისა და საგნების წარმოდგენების შეწუხება. თუმცა, ეს არეულობა აუცილებელი ხდება, რადგან დამკვიდრებულს იცრუეს მიჩვეულ, მის რჩეულს დიქცეს, ადამიანი უნდა ამოიძირკვოს და გადაიტანოს იმ ჭეშმარიტებასთან, რომელსაც ღმერთი აჩვენებს. სწორედ მაშინ ხდება აუცილებელი განცალკევება მათგან, ვისაც ღმერთი არ ამტკიცებს. რჩეულმა უნდა აჩვენოს თავისი უნარი, კონკრეტულად და უპირისპირდეს თავის იდეებს, ჩვევებს და ხორციელ კავშირებს

არსებებთან, რომელთა ბედი არასოდეს იქნება მარადიული სიცოცხლე.

არჩეული თანამდებობის პირებისთვის რელიგიური პრიორიტეტი ვერტიკალურია; მიზანი არის მყარი კავშირის შექმნა შემოქმედ ღმერთთან, თუნდაც ეს ადამიანური ურთიერთობების საზიანოდ იყოს. დაცემულთათვის რელიგია ჰორიზონტალურია; ისინი უპირატესობას ანიჭებენ სხვა ადამიანებთან დამყარებულ კავშირს, თუნდაც ეს ღვთის საზიანოდ იყოს.

მეშვიდე დღის ადვენტიზმი: განშორება, სახელო, ისტორია

ქრისტიანული რწმენის უკანასკნელი რჩეული სულიერად შეიკრიბნენ, რათა ჩამოაყალიბონ ისრაელი რევ.7-ის „12 ტომიდან“. მათი შერჩევა განხორციელდა რწმენის ტესტების სერიის მეშვეობით, რომელიც ეფუძნებოდა ინტერესს წინასწარმეტყველური სიტყვის მიმართ, რომელიც აცხადებს დან.8:14-ში 1843 წლის თარიღს. ეს იყო ქრისტიანობის ღმერთის მიერ აღდგენის აღსანიშნავად, სანამ იქ არ იყო წარმოადგენილ კათოლიკური რწმენა. 538 წლიდან და პროტესტანტული რწმენით, რომელიც გამოწვეული იყო რეფორმაციის დროიდან 1170 წლიდან. დან.8:14-ის ლექსი განიმარტება, როგორც ქრისტეს დიდებული დაბრუნების შესახებ, მისი მოსვლა, რამაც გამოიწვია მისი „ლოდინი“, ლათინურად „adventus“, შესაბამისად. ადვენტისტური სახელო, რომელიც ეწოდა გამოცდილებას და მის მიმდევრებს 1843 და 1844 წლებში. როგორც ჩანს, ეს გზავნილი არ საუბრობდა შაბათზე, არამედ მხოლოდ გარეგნულად, რადგან ქრისტეს დაბრუნება მეშვიდე ათასწლეულში, დიდ შაბათში შესვლას აღნიშნავს. იწინასწარმეტყველს, ყოველკვირას, მეშვიდე დღის შაბათს: იუდეველთა შაბათს. არ იცოდნენ ამ კავშირის შესახებ, ადრეულმა ადვენტისტებმა ვერ გაარკვეეს, თუ რა მნიშვნელობას ანიჭებს ღმერთი შაბათს ამ განსაცდელს შემდეგ. და როდესაც მათ ეს გაიგეს, პიონერებმა მტკიცედ ასწავლეს შაბათის ჭეშმარიტება, რომელიც გაიხსენეს ჩამოყალიბებულ ეკლესიის სახელოთ, "მეშვიდე დღის". მაგრამ დროთა განმავლობაში, ნაწარმოების მემკვიდრეებმა აღარ მიაანიჭეს შაბათს ის მნიშვნელობა, რასაც ღმერთი ანიჭებს მას, დანიელის წინასწარმეტყველებით მითითებულ 1843 წლის თარიღის ნაცვლად, მის

დასაშვებად მიაართვეს იესო ქრისტეს დაბრუნების დრო. ასეთი ფუნდამენტური ღვთაებრივი მოთხოვნის გადაღება წარმოადგენდა ბრალს, რომლის შედეგი იყო 1994 წელს ღმერთის მიერ ორგანიზაციისა და მისი წევრების უარყოფა, რომლებიც მან გადასცა აჯანყებულთა ბანაკს, რომელზე უკვე დაგმო 1843 წლიდან. ეს სამწუხარო გამოცდილება და ბოლო ოფიციალური პირის წარუმატებლობა. ქრისტიანულ რწმენის ინსტიტუტი მოწმობს ცრუ ქრისტიანობის ამ უუნარობაზე, მიიღოს **ადამიანიური კავშირები**. ღვთიური ჭეშმარიტებისადმი და, შესაბამისად, თავად ღმერთისადმი სიყვარულს არარსებობა სადავოა, და ეს არის ქრისტიანულ რწმენის ისტორიის საბოლოო გაკვეთილი, რომელიც შემოდგოა აგისხნათ, გასწავლოთ და გაგაფრთხილოთ, ყოვლისშემძლე ღმერთის სახელით. , YaHWéH-Michael-Jesus Christ.

დაბოლოს, ჯერ კიდევ იმავე თემაზე, რადგან ეს მტკიცებულებული სულიერი განშორების ფასად დამიჯდა, შეგახსენებთ ამ ლექსს მათე 10:37-დან და რადგან მის წინ მდებარე მუხლები ნათლდა აჯამებს ჭეშმარიტი ქრისტიანული რწმენის განმასხვავებელ ხასიათს. მე აღვნიშნავ მათეველ 34-დან 38-ე მუხლმდე:

„ არ იფიქროთ, რომ მე მოვედი დედამიწაზე მშვიდობის დასამყარებლად; მშვიდობის მოსატანად კი არ მოვსულვარ, არამედ მახვილს. რამეთუ მოვედი, რათა განვასხვავო კაცსა და მამას შორის, ასულსა და დედას შორის, და რძალსა და დედამთილს შორის; და კაცის მტრები მისი ოჯახის წევრები იქნებიან. ვისაც ჩემზე მეტად უყვარს მამა ან დედა, ის არ არის ჩემი ღირსი და ვისაც ჩემი შვილი ან ქალშვილი ჩემზე მეტად უყვარს, არ არის ჩემი ღირსი; ვინც არ აიღებს თავის ჯვარს და არ გამომყვება, არ არის ჩემი ღირსი. » ეს მუხლი 37 ამართლებს აბრაამის კურთხევას; მან დაამოწმა, რომ უყვარდა ღმერთი უფრო მეტად, ვიდრე მისი ხორციელი შვილი. და ადვენტიტ მმას მოვალეობის შეხსენებით, მისთვის ამ ლექსის ციტირებით, ჩვენი გზები გაიყო და ღვთისგან განსაკუთრებულ კურთხევა მივიღე. მაშინ მე ამ „მამამ“ ფანატიკოსი დამიძახა და ამ გამოცდილებიდან გამომდინარე, ის გაჰყვა ტრადიციულ ადვენტიტულ გზას. ის, ვინც გამაცნო ადვენტიზმსა და ვეგეტარიანობის სარგებელი, მოგვიანებით გარდაიცვალა ალემერიის დაავადებით, მაშინ როცა მე ჯერ კიდევ კარგად ვარ ჯანმრთელი, ცოცხალი და აქტიური ჩემი ღმერთის

სამსახურში, 77 წლის ასაკში და არც ექიმებს მივმართავ და არც მედიკამენტებს. მთელი დღეა შემოქმედ ღმერთს და მის მკვირფას რჩევას მიდის. □ინამდვილეში!

ადენტიზმის ისტორიის შესაჯამებლად უნდა გვახსოვდეს შემდეგი ფაქტები. ამ „ადენტიზტური“ სახელთ ღმერთი აერთიანებს თავის უკანასკნელ წმინდანებს კათოლიკური სარწმუნოების ხანგრძლივი ბატონობის შემდეგ, რამაც რელიგიურად ლეგიტიმაცია მოახდინა 321 წლის 7 მარტს კონსტანტინე I-ის მიერ წარმართული სახელწოდებით „დაუმღვებელ მზის დღე“ დაწესებულ კვირა. ადრეული ადენტიზტები იყვნენ პროტესტანტები ან კათოლიკეები, რომლებიც ერთგულად პატივს სცემდნენ მემკვიდრეობით მიღებულ ქრისტიანულ კვირას. ამიტომ ისინი ღმერთმა აირჩია მათი საქციელთ, რადგან გაახარა იესო ქრისტეს დაბრუნება, რომელიც გამოცხადდა მათთან მიმდევრულად 1843 წლის გაზაფხულზე და 1844 წლის 22 ოქტომბერს. წარმოდგენილ. ასევე, დანიელსა და გამოცხადების წინასწარმეტყველებების მათი ინტერპრეტაციები შეიცავდა უზარმაზარ შეცდომებს, რომლებსაც მე ვასწორებ ამ ნაშრომში. შაბათის ცოდნის გარეშე, პიონერებმა შექმნეს ეგრეთ წოდებულ „გამომძიებელ“ განსჯის თეორია, რომელიც მათვერასოდეს შეძლეს ეჭვქვეშ დაყენება; შაბათის შუქის შემდეგაც კი მათ მიეცათ. მათთვის, ვინც არ იცის, შეგახსენებთ, რომ ამ თეორიის თანახმად, 1843 წლიდან 1844 წლიდან ზეცაში იესო იკვლავს მოწმობების წიგნებს, რათა აირჩიოს თავისი უკანასკნელი რჩეული, რომელიც უნდა გადარჩეს. მიუხედავად ამისა, კვირას ცოდვის მკაფიო იდენტიფიკაციამ ზუსტი მნიშვნელობა მისცა და ნ.8:14-ის ცნობას, თუნდაც მის ცუდად თარგმნილ ფორმაში: „წმინდა წმინდის განწმენდა**“. და ამ ცუდმა თარგმანმა წარმოშვა გადაუჭრელი წინააღმდეგობები, რადგან ეს გამოთქმა, უპირველეს ყოვლისა, ეხებოდა იესო ქრისტეს გამომსყიდველ სიკვდილს შესრულებას ებრაელების 9:23-ის მიხედვით: „**ამიტომ საჭირო იყო, რადგან ზეცაში მყოფთა გამოსახულებები უნდა ყოფილიყო. განიწმინდა ამ გზით განიწმინდა თუ არა თავად ზეციური არსებები ამათზე შესანიშნავი მსხვერპლშეწირვით. რადგან ქრისტე არ შევიდა ხელნაკეთ საწმიდა რში ჭეშმარიტის მიბამვით, არამედ თავად ზეცაში, რათა ახლ ჩვენთვის****

გამოჩნდეს ღვთის წინაშე “ ამრიგად, ყველგვარი, რაც სამოთხეში უნდა განიწმინდოს, განიწმინდა იესო ქრისტეს სიკვდილთ: მაშასადამე, საგამომიებო განაჩენს აღარაქვს ლოგიკური მნიშვნელობა. იესოს სიკვდილსა და აღდგომის შემდეგ, არც ერთი ცოდვან ცოდვილ არ შედის სამოთხეში, რათა ხელმეორედ გაეზინძურებინა იგი, რადგან იესომ გაასუფთავა თავისი ზეციური ტერიტორია სატანისა და მისი ანგელოზების მიმდევრების დედმიწაზე გადაყვანით, გამოცხადების თანახმად, 12:7 12-ში და განსაკუთრებით მე-9 მუხლში: ” და განდევნეს დიდი დრაკონი, ძველ გველ, ეშმაკი და სატანა, რომელიც ატყუებს მთელ დედმიწას, ის განდევნეს დედმიწაზე და მისი ანგელოზები განდევნეს მასთან ერთად »

ოფიციალური ადვენტიზმის მეორე შეცდომაც შაბათის როლს თავდაპირველი იგნორირება მოვიდა და მან დიდი მნიშვნელობა გაცილებით მოგვიანებით მიიღო. ადვენტიტებმა არასწორად გაამახვილეს ყურადღება რწმენის ბოლო, საბოლოო გამოცდაზე, რომელიც რეალურად ეხება მხოლოდ მათ, ვინც ჯერ კიდევ ცოცხალი იქნება იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი და ბრუნების დროს. კერძოდ, მათ არასწორად ეგონათ, რომ კვირა მხოლოდამ უკანასკნელ გამოცდის დროს გახდებოდა „ მხეცის ნიშანი “ და ეს ხსნის ღვთის მიერ წყევულ კვირას პრაქტიკოსებთან მეგობრობის ძიებას, სინამდვილეში, მისი წარმოშობიდან. მტკიცებულება, რასაც მე ვამლევ, არის 8, 9 და 11-ის „შვიდი საყვირის“ არსებობა, რომელთაგან პირველი ექვსი აფრთხილებს ხალხს 321 წლის შემდეგ, მთელი ქრისტიანული ეპოქის განმავლობაში, მსჯავრდებულ კვირის ცოდვის შესახებ. ღმერთო. რაც დან.8:12-მა უკვე გამოავლინა და თქვა: „ ლაშქარი მარადიულ მსხვერპლთგადაეცა ცოდვის გამო; რქამ სიმართლე მიწაზე დააგდო და თავის საქმეებში წარმატებას მიაღწია. » ეს „ ცოდვა “ უკვე იყო, კვირა დღის პრაქტიკა ცივილურად მემკვიდრეობით კონსტანტინე I-ისგან 321 წლამდე და რელიგიურად გამართლებული პაპის რომის მიერ 538 წლამდე, „ მხეცის ნიშანი “, ციტირებულია Apo.13:15; 14:9-11 ; 16:2. 1995 წელს, მას შემდეგ, რაც გამოავლინა უარი წინასწარმეტყველურ ნათებაზე, რომელიც მე შევთავაზე 1982-დან 1991 წლამდე, ოფიციალურმა ადვენტიზმმა ჩაიდინა სერიოზული შეცდომა და დადო კავშირი ღვთის გამოცხადებულ და გამოვლენილ მტრებთან. მრავალსაყვედურის მაგალითი, რომელიც ღმერთმა მიმართა

ძველი სრულად ეგვიპტესთან მისი ალანსის გამო, ტიპიური ცოდვის სიმბოლური გამოსახულება, ამ ქმედებაში სრულად იგნორირებულია; რაც ადვენტიტებს კიდევ უფრო დიდ ცოდვას ხდის.

სინამდვილეში, შაბათის როლსა და შემოქმედი ღმერთის ტიტულს მნიშვნელობას რომ აცნობიერებდნენ, ადვენტიტ ხალხს ნათლად უნდა გამოეცხადებინათ თავიანთი რელიგიური მტრები და თავიდან აეცილებინათ მათთან ძმური კავშირი. რადგან, შაბათი შაბათი არის „ცოცხალ ღმერთის ბეჭედი“ გამოცხადებაში 7:2, შემოქმედი ღმერთის სამეფო ნიშანი, მისი მოწინააღმდეგე, კვირა, შეიმლება იყოს მხოლოდ „მხეცის ნიშანი“ Rev.13:15..

აქ მახსენდება, რომ ოფიციალური ინსტიტუციონალური ადვენტიზმის დაცემის მიზეზები მრავალრიცხოვანია, მაგრამ მთავარი და ყველზე სერიოზული ეხება დანიელს 8:14-ის ჭეშმარიტ თარგმანზე მოფენილ შუქზე უარყოფას და დანიელს 12-ის სრულად ახალ ახსნის მიმართ გამოვლენილ ზიზღს. , რომლის გაკვეთილც არის მე-7 დღის ადვენტიზმის ღვაწლური კანონიერების ხაზგასმე . შემდეგ მოდის იმის ბრალა, რომ არ ჰქონდათ იმედი 1994 წელს გამოცხადებულ იესო ქრისტეს დაბრუნებაზე; როგორც ამ სამუშაოს პიონერებმა გააკეთეს 1843 და 1844 წლებში.

ღმერთის მთავარი განსჯა

მისი შექმნა დედამიწა და ცა დასრულდა, მეექვსე დღეს ღმერთი განათავსებს ადამიანს დედამიწაზე. და სწორედ კაცობრიობის და უმორჩილებელ ქცევის და, შესაბამისად, ცოდვის გამოა, რომ ღმერთი მას შვიდი ათასი წლის ისტორიის მანძილზე თანმიმდევრულად და უმორჩილებს თავის მრავალრიცხოვან განაჩენებს. ყოველი ამ განსჯით ცვლლებები ხდება და აღიქმება კონკრეტულად და თვალაჩინოდ. კაცობრიობის გადაჭარბება მოითხოვს ამ ღვაწლურივ ჩარევებს, რომლებიც მიზნად ისახავს დაბრუნოს იგი ჭეშმარიტების გზაზე, რომელიც დამტკიცებულია მისი სუვერენული განჩინებით.

ძველი აღთქმის განაჩენები .

1 განაჩენი: ღმერთი განსჯის ევას და ადამის მიერ ჩადენილ ცოდვას, რომლებიც დაწყებულნი არიან და განდევნილნი არიან "ედემის ბაღიდან".

მე-2 გადაწყვეტილება: ღმერთი ანადგურებს მემბრანის კაცობრიობას გლობალური "წარღვნა" წყლებით.

მე-3 გადაწყვეტილება: ღმერთი აშორებს ადამიანებს სხვადასხვა ენებით „ბაბილონის კომპიდან“ ამაღლების შემდეგ.

მე-4 გადაწყვეტილება: ღმერთი აკავშირებს აბრამს, რომელიც შემდეგ ხდება აბრაამი. ამ დროს ღმერთი ანადგურებს სოდომსა და გომორას, ქალქებს, სადაც უკიდურესი ცოდვით ჩადენილი; ოდიოზური და ამაზრზენი "ცოდნა".

მე-5 გადაწყვეტილება: ღმერთი იხსნის ისრაელს ეგვიპტის მონობიდან, ისრაელ ხდება თავისუფალი და დამოუკიდებელი ერი, რომელსაც ღმერთი წარუდგენს თავის კანონებს.

მე-6 განაჩენი: 300 წლის განმავლობაში, მისი ხელმძღვანელობით და 7 განმათვისუფლებელ მსაჯულს მოქმედებით, ღმერთი იხსნის ისრაელს, რომელიც მისი მტრების მიერ ცოდვის გამო შემოიჭრა.

მე-7 განაჩენი: ხალხის თხოვნით და მათი წყევლს გამო, ღმერთი შეიცვალა მიწიერი მეფეებით და მათი ხანგრძლივი დინასტიებით (იუდას მეფეები და ისრაელის მეფეები).

მე-8 გადაწყვეტილება: ისრაელ გადაასახლეს ბაბილონში.

მე-9 განაჩენი: ისრაელ უარყოფს დვთაებრივ „მესიას“ იესოს - ძველ აღთქმის დასასრულს. ახალ შეთანხმება იწყება სრულყოფილ დოქტრინულ საფუძვლებზე.

მე-10 განაჩენი: ისრაელს ეროვნული სახელმწიფო განააზღვრეს რომაელებმა 70 წელს.

ახალ შეთანხმების განჩინებები .

ისინი გამოცხადებაში მოხსენიებულია "შვიდი საყვირით".

პირველი გადაწყვეტილება: ბარბაროსების შემოსევები 321 წელს შემდეგ 395-დან 538 წლამდე.

მე-2 გადაწყვეტილება: პაპის გაბატონებულ რელიგიური რეჟიმის დაყარება 538 წელს.

მე-3 გადაწყვეტილება: რელიგიით ომები: ისინი უპირისპირდებიან კათოლიკეებს ღმერთის მიერ მოწონებულ პროტესტანტ რეფორმატორებს: დან.11:34-ის „ფარისევლებს“.

მე-4 გადაწყვეტილება: ფრანგული რევოლუციური ათეიზმი არღვევს მონარქიას და ბოლო მოუღებს რომის კათოლიკურ დესპოტიზმს.

მე-5 გადაწყვეტილება : 1843-1844 და 1994 წ.

– დასაწყისი: დაწ.8:14-ის ბრძანებულება ძალში შედის – ის მოითხოვს რეფორმაციის მიერ წამოწყებული სამუშაოს დასრულებას პიტერ ვალდოს შემდეგ, სრულყოფილ მაგალითი, 1170 წლიდან. პროტესტანტული რწმენა დეცა და ადვენტიზმი იბადება გამარჯვებულად: რელიგიური რომაული კვირის პრაქტიკა დაგმობილია და შაბათის შაბათის პრაქტიკა გამართლებულია და მოითხოვება ღმერთის მიერ იესო ქრისტეში 1843 წლიდან. ამგვარად დასრულებულია და დასრულდა რეფორმის სამუშაო.

– დასასრულ: იესოს მიერ „ღებინება“, იგონისტიტუციურად გარდაიცვალა 1994 წელს, „ლოდიკეას“ მიმართული შეტყობინების შესაბამისად. ღვთის განაჩენი დაიწყო იმით, რომ მისი სახლი წინასწარმეტყველური რწმენის საბედისწერო გამოცდას განიცდიდა. უკმაყოფილო, ყოფილი არჩეული თანამდებობის პირი შეუერთდა კათოლიკე და პროტესტანტი მემბოხეების ბანაკს.

მე-6 გადაწყვეტილება: „მე-6 საყვირი“ შესრულებულია მესამე მსოფლიო ომის სახით, ამჯერად ბირთვული, აღწერილია დაწ.11:40-დან 45-მდე. გადარჩენილები აწყობენ საბოლოო უნივერსალურ მთავრობას და აღადგენენ დარჩენილ პირველ სავალდებულო დღეს. განკარგულება. შესაბამისად, მეშვიდე დღეს შაბათს, შაბათს, იკრძალებოდა დასვენება, აკრძალული იყო ჯერ სოციალური სანქციებით, შემდეგ, ბოლოს, ახალი განკარგულებით ის ჯებოდა სიკვდილთ.

მე-7 განაჩენი: წინ უძღოდა მე-16-ში აღწერილი ბოლო შვიდი ჭირის დრო, 2030 წლის გაზაფხულზე, ქრისტეს დიდებული დაბრუნება ბოლო მოუღო ადამიანთა მიწიერი ცივილიზაციის არსებობას. კაცობრიობა განადგურდა. მხოლოდ სატანა დარჩება ტყვედგაპარტახებულად და მიწაზე, გამოცხადების 20-ის "უფსკრულში" "ათსი წლის განმავლობაში".

მე-8 განაჩენი: იესო ქრისტეს მიერ ზეცაში აყვანილი, მისი რჩეული ბოროტი მკვდრების განსჯას განაგრძობს. ეს არის განაჩენი, რომელიც ციტირებულია გამოცხ.11:18-ში.

მე-9 გადაწყვეტილება : უკანასკნელი განაჩენი; ბოროტი მკვდრები მკვდრეთით აღდგებიან, რათა განიცადონ „მეორე სიკვდილს“ სტანდარტი „ცეცხლის ტბის“ გამო, რომელიც ფარავს დედამიწას და მათთან ერთად შთანთქავს ცოდვის გამო ნამოქმედარის ყოველგვალს.

მე-10 განახიენი : განახლება და განდიდება
დაბინძურებული დედამიწა და ცა. კეთილი იყოს
თქვენი მობრძანება რჩეულებს ღვთის ახალ
მარადიულსამეფოში!

**ღვთაებრივი A-დან Z-მდე, ალფიდან ტავამდე,
ა ლფა დან ომეგამდე**

ბიბლას არაფერი აქვს საერთო ადამიანის მიერ
დაწერილ სხვა წიგნებთან, გარდა მისი ზედაპირული
ვიზუალური გარეგნობისა. რადგან სინამდვილეში
ჩვენ ვხედავთ მხოლოდ მის ზედაპირს, რომელსაც
ვკითხულობთ ებრაული და ბერძნული ენებისთვის
და მახასიათებელი წერილობითი კონვენციების
მიხედვით, რომლებშიც ორიგინალური ტექსტები
გადმოგვეცა. მაგრამ ბიბლიის წერისას მოსემ
გამოიყენა არქაული ებრაული, რომლის ანბანის
ასოები განსხვავდებოდა ამჟამინდელი ასოებისგან,
ისინი შეიცვალა ასოთი ბაბილონში გადასახლების
დროს, პრობლემების გარეშე. მაგრამ ასოები
ერთმანეთში იყო მიბმული სიტყვების და შორების
გარეშე, რაც არაა დეილუბდა მათწაკითხვას. მაგრამ
ამ მიწის მის მიღმა იმალება სხვადასხვა სიტყვების
ფორმირების უპირატესობა მისი დასაწყისის
აღსანიშნავა და რჩეული ასოს არჩევის მიხედვით. ეს
შესაძლებელია და დასტურდა, რაც დასტურებს, რომ
ბიბლა ნამდვილად სცილდება ადამიანის
წარმოსახვისა და მიღწევების შესაძლებლობებს.
ასეთი ნაწარმოების ჩაფიქრება მხოლოდ უსაზღვრო
შემოქმედი ღმერთის აზროვნებასა და ხსოვნას
შეეძლო. რადგან ბიბლიის მრავალჯერადი წაკითხვის
ეს დაკვირვება ცხადყოფს, რომ ყოველი სიტყვა,
რომელიც იქ ჩნდება, ღმერთის მიერ იყო არჩეული და
შთაგონებული მისი წიგნების სხვადასხვა
დამწერებისთვის დროთა განმავლობაში ბოლო
გამოცხადებამდე ან აპოკალიფსამდე.

დაახლოებით 1890 წელს რუსმა მათემატიკოსმა
ივან პანინმა აჩვენა ციფრული ფიგურების
არსებობა ბიბლიური ტექსტების აგების სხვადასხვა
ასპექტში. რადგან ებრაული და ბერძნული საერთო
აქვთის ფაქტი, რომ მათი ანბანის ასოები ასევე
გამოიყენება რიცხვებად და რიცხვებად. ივან
პანინის მიერ გაკეთებულმა დემონსტრაციებმა
საგრძობლად გაამწვავა დანაშაული იმ
ადამიანებისთვის, რომლებიც სერიოზულად არ
აღიქვამენ ღვთის ბიბლას. რადგან თუ ეს
აღმოჩენები გავლენას არ მოახდენს ადამიანებს

ღმერთის შეყვარების უნარის შექმნაზე, ისინი მაინც ართმევენ კანონიერებას მისი არსებობის არსჯეროდეს. ივანე პანინმა აჩვენა, თუ როგორ იყო რიცხვი „შვიდი“ ყველგან არსებულ ბიბლიის მშენებლობის დროს, განსაკუთრებით მის პირველ სტროფში, დაბ.1:1-ში. მე ვაჩვენე, რომ მეშვიდე დღის შაბათი არის გამოცხადების 7:2-ის „ცოცხალ ღმერთის ბეჭედი“, ეს ნაშრომი მხოლოდ ადასტურებს მტკიცებულებას, რომელიც აღმოაჩინა ამ ბრწყინვალე მათემატიკოსმა, რომელმაც თავის დაჩვენს დროინდელ მეცნიერებს უდავო მეცნიერულ მტკიცებულება შესთავაზა..

ივანე პანინის შემდეგ, თანამედროვე გამოთვლებმა გააანალიზა ასოების 304,805 ნიშანი, რომლებიც ქმნიან ერთადერთი უძველესი ალანსის წმინდა წერილს და პროგრამული უზრუნველყოფა გთავაზობთ უამრავ განსხვავებულ კითხვას, თითოეული ასოს უზარმაზარ დაფაზე მოთავსებით, რომლის გასწორების შესაძლებლობები იწყება ერთი ჰორიზონტალური ხაზით. 304805 ასო ამ 304805 ასოდან ერთი ვერტიკალური ხაზის საბოლოოდ მიღებამდე; და ამ ორ უკიდურეს გასწორებას შორის ყველ უთვალავი შუალედური კომბინაცია. ჩვენ აღმოვაჩინეთ შეტყობინებებს ხმელეთის სამყაროსთან, მის საერთაშორისო მოვლენებთან და უძველესი და თანამედროვე ადამიანების სახელებთან და შესაძლებლობებთან დაკავშირებით, რადგან ერთადერთი იმპერატივი არის იდენტური სივრცის შენარჩუნება (1-დან n-მდე...) წარმოქმნილი სიტყვების თითოეული ასოს შორის. გარდა ჰორიზონტალური და ვერტიკალური გასწორებისა, არსებობს უამრავი დახრილი გასწორება, ზემოდან ქვემოდას და ქვემოდას ზევით, მარჯვნივ მარცხნივ და მარცხნიდან მარჯვნივ.

ამიტომ, ოკეანის გამოსახულების აღებით, ვადასტურებ, რომ ბიბლიის ჩვენი ცოდნა მისი ზედაპირის დონეზეა. რაც დაფარულია, გამოცხადება რჩეულებისთვის მარადიულობის განმავლობაში, რომელშიც ისინი შევლენ. და ღმერთი მაინც გააოცებს თავის საყვარელ ადამიანებს თავისი უზარმაზარი, შეუზღუდავი ძალით.

ამ კაშკაშა გამოვლენებებს, სამწუხაროდ, არ ძალუძს შეცვალოს ადამიანთა გული ისე, რომ მათ შეიყვარონ ღმერთი „*მთელი გულით, მთელი სულით, მთელი ძალით, მთელი გონებით*“ (კან. 6:5; მათ. 22:37); მისი სამართლიანი თხოვნის მიხედვით. მიწიერი

გამოცდილება ამას დაამტკიცებს, საყვედურები, საყვედურები და სასჯელები არცვლის ადამიანებს, რის გამოც ღმერთის გადარჩენის პროექტი დაფუძნებულია თავისუფალი ცხოვრების დასაწყისიდან ამ ლექსზე: „სრულყოფილ სიყვარულს განდევნის შიშს“ (1 იოანე 4:18). რჩეულთა შერჩევა ეფუძნება ღმერთის, მათი ზეციერი მამისადმი სრულყოფილ სიყვარულს გამოვლენას. ამ „სრულყოფილ სიყვარულში“ აღარ არის საჭირო კანონი და მცნებები და პირველ, ვინც ეს გაიგო, იყომოხუცი ენოქი, რომელმაც გამოავლინა ღმერთს თავისი სიყვარული იმით, რომ „დადოდა“ მასთან, ფრთხილდ, რომ არაფერი გაეკეთებინა, რათა არ მოეწონებინა იგი. იმის გამო, რომ მორჩილება არის სიყვარული და სიყვარული მოიცავს მორჩილებას საყვარელ ადამიანისათვის სიამოვნებისა და სიხარულის მინიჭების მიზნით. თავის ღვთაებრივ სრულყოფილებაში იესომ თავის მხრივ დაადასტურა ეს „ჭეშმარიტი“ სიყვარულს გაკვეთილ პირველ ადამიანური მოდელების, აბრაამის, მოსეს, ელიას, დანიელის, იობის და მრავალ სხვას შემდეგ, რომელთა სახელები მხოლოდღმერთმა იცის.

დეფორმაციები დროის გამო

დედამიწაზე არ არსებობს არც ერთი ენა, რომელსაც არ განუცდია კაცობრიობის გაუკუღმართებული სულით გამოწვეული ევოლუცია და გარდაქმნები. და ამ საკითხში ებრაული არ გადაურჩა ამ ადამიანურ გარყვნილებას ისე, რომ ებრაული ტექსტი, რომელსაც ჩვენ ორიგინალურად მივიჩნევთ, უკვე სხვა არაფერია, თუ არა მოსეს ნაწერების ორიგინალ ნაწილობრივ დამახინჯებულ მდგომარეობაში. მე ამ აღმოჩენას მაღლობელ ვარივან პანინის შრომისა და იმ ფაქტის გამო, რომ ებრაული ტექსტის ვერსიაში, რომელიც მან გამოიყენა 1890 წელს, დაბ.1:1-ში, მან ციფრულად მოახდინა სიტყვა ღმერთი ებრაული ტერმინით „ელოჰიმ“. ებრაულად „ელოჰიმი“ არის „ელოჰას“ მრავლობითი რიცხვი, რაც მხოლოდით რიცხვში ღმერთს ნიშნავს. არსებობს მესამე ფორმა: "Él". იგი გამოიყენება სიტყვა ღმერთის სახელებთან დასაკავშირებლად: დანიელ, სამუელ; ბეთელ; ა.შ... ეს ტერმინები, რომლებიც აღნიშნავენ ჭეშმარიტ ღმერთს, იღებენ დიდასოს ჩვენს თარგმანებში, რათა აღვნიშნოთ განსხვავება ჭეშმარიტ ღმერთსა და ადამიანთა ცრუწარმართულღმერთებს შორის.

ბიბლა სამართლიანად და დაჟინებით ხაზს უსვამს იმ ფაქტს, რომ ღმერთი არის „ერთი“, რაც მას „ელოჰად“, ერთადერთ ჭეშმარიტ „ელოჰად“ აქცევს. სწორედ ამიტომ, მრავლობითი სიტყვის „ელოჰიმის“ მინიჭებით, დაბადება 1-ში და სხვაგან, ღმერთი გვიგზავნის გზავნილს, რომლითაც იგი სამართლიანად აცხადებს, რომ უკვე არის მრავალ სიცოცხლეს მამა, რომლებიც ადრე არსებობდნენ ჩვენი ხმელეთის სისტემის შექმნამდე. ან განზომილება და ყველ სიცოცხლე, რომელიც გამოჩნდება დედამიწაზე. ეს უკვე შექმნილ ზეციური ცხოვრება უკვე გაყოფილი იყო ცოდვით, რომელიც გამოჩნდა მის პირველ თავისუფალ ქმნილებაში. საკუთარი თავის სიტყვით „ელოჰიმ“ დასახელებით, შემოქმედი ღმერთი ამტკიცებს თავის ძალ უფლებას ყველ ცოცხალზე და მისგან დაბადებულზე. სწორედ ამ შესაძლებლობით შეძლებს მას, იესო ქრისტეში, აიტანოს თავისი რჩეულთა სიმრავლეს ცოდვები და გადაარჩინოს, მხოლოდ მისი გამომსყიდველ სიკვდილთ, უამრავი ადამიანის სიცოცხლე. სიტყვა „ელოჰიმი“, მრავლობითი, ამიტომ აღნიშნავს ღმერთს მის შემოქმედებით ძალში ყველ ცოცხალს მიმართ. ეს ტერმინი ასევე წინასწარმეტყველებს მრავალ როლს, რომელსაც ის შეასრულებს თავის ხსნის პროექტში, რომელშიც ის უკვე ძირითად და დანაშაულებრივ და არის „*მამა, ძე და სულიწმიდა*“, რომელიც იმოქმედებს ნათლობის შემდეგ, რათა განწმინდოს და განწმინდოს თავისი რჩეულთა სიცოცხლე. ეს მრავლობითი რიცხვი ასევე ეხება სხვადასხვა სახელებს, რომლებსაც ღმერთი ატარებს: მიქაელო თავისი ანგელოზებისთვის; იესო ქრისტე მისი სისხლთ შექმნილ რჩეულ ადამიანებისთვის.

ადამიანური გაუკუღმართების გამო და მახინჯების მაგალითად მე ვამლევ ზმნას „დალოცოს“, რომელიც ებრაულ დამოიხატება ძირითად „*brq*“ და რომლის გამოყენებული ხმოვანთა არჩევანი საბოლოოდ ითარგმნება როგორც „დალოცოს“ ან „წყევლ“. ეს გარყვნილი დამახინჯება ამახინჯებს გზავნილს მნიშვნელობას იობის შესახებ, რომელსაც მისი ცოლი ფაქტობრივად ეუბნება " *აკურთხე ღმერთი და მოკვდი* ", და არა " ~~დაწყევლე~~ *ღმერთი და მოკვდი* ", როგორც მთარგმნელები გვთავაზობენ. მზაკვრული პერვერსიული ცვლილების კიდევ ერთი მაგალითი, ფრანგულენაში გამოთქმა „რა თქმა უნდა“, რომელიც თავდაპირველდ ნიშნავს

გარკვეულს და აბსოლუტურს, ადამიანის აზროვნებაში მიიღო „აღბათ“, სრულად დასაპირისპირო მნიშვნელობა. და ეს უკანასკნელი მაგალითი იმსახურებს მოყვანას, რადგან ის მიიღებს მნიშვნელობას და სერიოზულ შედეგები მოჰყვება. "პეტი ლრუსის" ლექსიკონში შევნიშნე ცვლილება სიტყვა "კვირას" განმარტებასთან დაკავშირებით. 1980 წელს ვერსიაში, როგორც კვირის პირველდღეს, იგი გახდა მეშვიდე დღე მომდევნო წელს ვერსიაში. ამიტომ, ჭეშმარიტების ღმერთის შვილები ფრთხილდუნდა იყვნენ ადამიანების მიერ დადგენილ ევოლუციურ კონვენციებთან, რადგან თავის მხრივ, მათგან განსხვავებით, დიდი შემოქმედი ღმერთი არ იცვლება და მისი ფასეულობები არ იცვლება, ისევე როგორც საგნების წესრიგი და დრო, რომელთაც მან შექმნა სამყაროს დაარსებიდან.

კაცობრიობის გარყვნილმა ნაწარმოებებმა აღნიშნეს ბიბლიის ებრაულ ტექსტიც კი, სადაც ხმოვნები უსამართლოდ არის მინიჭებული გადარჩენისთვის შედეგების გარეშე, მაგრამ მისი ოფიციალური ვერსიის დასაცავად ღმერთმა რიცხობრივი მეთოდით მოამზადა რეალური ტექსტის ყალბისაგან ამოცნობის საშუალება. ეს საშუალებას მოგვცემს გადავამოწმოთ და აღვნიშნოთ მრავალი რიცხვითი ფიგურის არსებობა, რომლებიც ცალსახად ახასიათებენ ავთენტურ ბიბლიურ ვერსიას, ებრაულ და ბერძნულ ენებზე, რომელთა ნიშნები არ შეცვლილ მკ.წ. II საუკუნეში დასაწყობდა.

სული აღადგენს ჭეშმარიტებას რწმენით გამართლების შესახებ (სარწმუნოებრივ)

ახლხან ვახსენებ ბიბლიური ტექსტის და მახინჯებები; რამ განპირობებულია ორიგინალური ნაწერების მრავალრიცხოვანი მთარგმნელებით. თავისი ბოლო დროის ხალხის გასანათებლად, ჭეშმარიტების სული აღადგენს მათ ჭეშმარიტებას, მიმართავს თავის რჩეულთა გონებას ტექსტებისკენ, სადაც ჯერ კიდევ რჩება მნიშვნელოვანი და მახინჯებები. ეს არის ის, რაც ახლხან განხორციელდა ამ შაბათს, 2021 წელს 4 სექტემბერს, იქამდე, რომ მე მას სახელს "კრისტალური შაბათი" დავარქვი. სწავლის თემის არჩევა რუანდელ დასს დავუბოძე, რომელთა ნაც ინტერნეტით ვუზიარებთ ჩვენი შაბათის პროგრესს. მან შესთავაზა „გამართლება რწმენით“. კვლევამ მოგვითანა

რამდენიმე რეალური მნიშვნელოვანი აღმოჩენა, რომელიც ცხადყოფს ჩვენს გაგებას ამ თემის შესახებ.

ბიბლაში, 1 პეტ.1:7-ში, სული განასახიერებს რწმენას განწმენდილ ოქროთი: „რომ თქვენი რწმენის გამოცდა, რომელიც უფრო ძვირფასია ვიდრე ოქრო, რომელიც იღუპება, თუმცა ცეცხლთ გამოსაცდელთა, იწვევს ქებას, დიდებასა და პატივს, როცა იესო ქრისტე გამოჩნდება.“ ამ შედარებიდან უკვე გვესმის, რომ რწმენა, ჭეშმარიტი რწმენა ძალზე იშვიათია, ყველგან კენჭებსა და ქვებს ვხვდებით, რაც არ არის ოქროს შემთხვევაში.

შემდეგ, სტროფიდან მუხლმდე, ჩვენ ჯერ შევინარჩუნეთ, რომ: „რწმენის გარეშე შეუძლებელია ღმერთს ასია მოვინო“, ებრ.11:6-ის მიხედვით: „და რწმენის გარეშე შეუძლებელია მას ასია მოვინო; რადგან ღმერთთან მისულს უნდა სწამდეს, რომ ღმერთი არსებობს და რომ ის არის და მჯილდოებელი მათ ვინც მას ეძებს. რწმენას ორი სწავლება უკავშირდება: რწმენა მისი არსებობის, მაგრამ ასევე, და რწმუნება, რომ ის აკურთხებს „მათ ვინც მას ეძებს“, გულწრფელ და მნიშვნელოვანი დეტალი, რომლის მოტყუებაც შეუძლებელია. და რადგანაც რწმენის მიზანი არის მისთვის სასიამოვნო იყოს, რჩეული უპასუხებს ღვთის სიყვარულს მისი ყველგანკარგულებისა და მცნების შესრულებით, რომელსაც იგი წარმოაჩენს თავისი ქმნილებისადმი სიყვარულის სახელით. სიყვარულს ამ კავშირის ნაყოფი, რომელიც მაგნიტივით აერთიანებს მათ, ვისაც უყვართ ერთმანეთი და უყვართ ღმერთი ქრისტეში, წარმოდგენილია ცნობილ სწავლებაში, რომელიც ციტირებულია 1 კორ.13-ში, რომელიც აღწერს ჭეშმარიტ სიყვარულს ღვთისთვის მოსაწონს. ამ წაკითხვის შემდეგ ვფიქრობდი არანაკლებ ცნობილ გზავნილზე, რომელიც მოცემულია ჰაბაკუკ 2:4-ში: „... მართალი იცხოვრებს თავისი რწმენით“. მაგრამ, ამ ლექსში ლუი სეგონდის მიერ შემოთავაზებული თარგმანი გვეუბნება: „აჰა, მისი სული ადიდებულია, არ არის მართალი მასში; მაგრამ მართალი იცხოვრებს თავისი რწმენით“ დიდი ხნის განმავლობაში ეს ლექსი მამლევდა პრობლემას, რომლის მოგვარებაც არ მიცდია. როგორ შეიძლება ღმერთის მიერ „მართალი“ შეფასდეს სიამაყით, „გაბერილი“ ადამიანი? ვინც 3 კორ.3:34-ის, იაკობის 4:6-ისა და 1 პეტრეს 5:5-ის მიხედვით „ეწინააღმდეგება ამპარტავანს, მაგრამ მადლს აძლევს თავმდაბალს“? გამოსავალი გამოჩნდა

ებრაულ ტექსტში სიტყვა „*ურწმუნო*“-ს ნაცვლად, რომელიც ციტირებულია Segond-ში და გაკვირვებით ვიკოვებთ „კათოლიკურ“ Vigouroux-ის ვერსიაში კარგი და ასე ლოგიკური თარგმანი, რომელიც სრულყოფილდ ნათელს ხდის . მესიჯი სულსგან . რადგან, ფაქტობრივად, სული შთაგონებს აბაკუმში მესიჯს იმ სტილში, რომელიც უკვე შთაგონებულია მეფე სოლომონში მისი ანდაზების სახით, რომლებშიც ის აბსოლუტური დაპირისპირების პარამეტრებს აყენებს ოპოზიციაში; აქ, აბაკუმში, "*ურწმუნობა*" და "*რწმენა*". და Vigouroux-ისა და მისი თარგმანის ლათინური ვულგატის საფუძვლს მიხედვით, ლექსი წერია: „*აჰა, ვინც ურწმუნოა, მასში არ აქვს სწორი სული; მაგრამ მართალი იცხოვრებს თავისი რწმენით.*» ლექსის ორივე ნაწილს ერთსა და იმავე თემაზე მინიჭებით, ლუი სეგონდი ამახინჯებს სულს ცნობას და მის მკითხველს ხელს უშლის ღმერთის მიერ მიცემულ ჭეშმარიტი გზავნილს გაგებაში. ნივთი გარემონტდა, ახლ ჩვენ აღმოვაჩინეთ, თუ როგორ აღწერს ჰაბაკუკი 1843-1844, 1994 წწ. „ადენტიტების“ სასამართლო პროცესებს და საბოლოო თარიღს, რომელიც ეხება ქრისტეს ნამდვილ საბოლოო დაბრუნებას, 2030 წლს გაზაფხულს. მართლაც, ეს ბოლო ახალი შუქი. რომელიც აფიქსირებს ქრისტეს დაბრუნებას 2030 წლსთვის, საშუალებას გვაძლევს უკეთ გავიგოთ და დავადასტუროთ ადენტიტის ტური გამოცდილების ავთენტიფიკაცია, რომელიც უკვე დადასტურებულია გამოცხადების 10:6-7-ში, გამოთქმით: „*ღარ იქნება დავიანება ... მაგრამ ღმერთის საიდუმლო იქნება. შესრულებული*.” ამ დემონსტრირებისთვის, მე ვიღებ ჰაბაკუმ 2-ის ტექსტს მისი დასაწყისიდან, ახსნა-განმარტებითი კომენტარების ინტერიერში.

L.Segond ვერსია შეცვლილია ჩემს მიერ

ლექსი 1: „*მე ვიქნები ჩემს პოსტზე და დავდებო კოშკზე; მე დავაკვირდები, რას მეტყვის YahWéH და რას ვუპასუხებ ჩემს კამათში.*»

ყურადღება მიაქციეთ წინასწარმეტყველს „მოლოდინის“ დამოკიდებულებას, რომელიც ახასიათებს ადენტიტის ტაგანსაცდელს, სული გვეუბნება დანის გზავნილში 12:12: „*ნეტარია ის, ვინც ელის 1335 დღემდე*“. ნათლდ რომ გავიგოთ, ამ „*არგუმენტის*“ მნიშვნელობა მოცემულია წინათავში, სადაც ჰაბაკუმის მიერ წამოჭრილი პრობლემა არის ბოროტთა კეთილდღეობის გახანგრძლივება დედამიწაზე: „*დააცლვს თუ არა ის თავის ბაღს*

ამისთვის და დაკლვს? ის ყოველთვის ერები, და ზოგვის გარეშე? » (3 აბ 1:17). ამ ანარეკლი და ამ კითხვაში, აბაკუმი ასახავს ყველ ადამიანის ქცევას, ვინც ერთსა და იმავე დაკვირვებას აკეთებს სამყაროს აღსასრულს მდე. ასევე, ღმერთი წარმოაჩენს თავის პასუხს წინასწარმეტყველურად შესთავაზებს იესო ქრისტეს დაბრუნების საკითხს, რომელიც საბოლოოდ დაასრულებს ბოროტების, ზიზდის, ურწმუნობის, ორგულებისა და მემამბოხეების ბატონობას.

მე-2 მუხლი: „მელპარაკე უფალო და მითხრა: და წერე წინასწარმეტყველება, ამოტვიფრე იგი და ფეხზე, რათა იკითხებოდეს საყოველთაოდ.»

1831 და 1844 წლებში უილიამ მილერმა წარმოადგინა ცხრილები, რომლებიც აჯამებდა მის განცხადებებს, რომლებიც წინასწარმეტყველებდნენ იესო ქრისტეს დაბრუნებას ჯერ 1843 წლის გაზაფხულზე, შემდეგ 1844 წლის შემოდგომაზე. ოთხმაგიდაზე, ჭეშმარიტების უფლოს მიერ შთაგონებული ახალი წინასწარმეტყველური მნათობების შეჯამება ჩვენნი "აღსასრულის დროისთვის". თუ 1994 წლის ამ განსაცდელთან დაკავშირებული რეალური შედეგები გაიგეს მხოლოდ განსაზღვრული დროის შემდეგ, როგორც ეს მოხდა 1844 წელს, თარიღი და მისი გამოთვლად დემდე ამოწმებულია ცოცხალი ღმერთის სულის მიერ.

მუხლი 3: „რადგან ეს წინასწარმეტყველებაა, რომლის დროც უკვე დანიშნულია“

ღმერთის მიერ დანიშნული ეს დრო გამოვლინდა 2018 წლადან. იესო ქრისტეს დაბრუნების თარიღით, ეს დანიშნული დროა 2030 წლის გაზაფხული.

„ის ბოლომდე მიდის და არ იტყუება;»

გამარჯვებულ ქრისტეს დაბრუნება თავის დროზე შესრულდება და წინასწარმეტყველება, რომელიც მას აცხადებს, „არ იტყუება“. იესო ქრისტე აუცილებლად დაბრუნდება 2030 წლის გაზაფხულზე.

„თუ დაგვიანდება, დაელოდეთ რადგან ეს მოხდება, აუცილებლად მოხდება.»

თუ თარიღი ღმერთმა დაადგინა, მისთვის, ქრისტეს ჭეშმარიტი დაბრუნება განხორციელდება ამ დანიშნულ დროს, რომელიც მხოლოდ მან იცოდა 2018 წლამდე. შემოთავაზებული დაყოვნება, „თუ ის დაყოვნებს“, შეიძლება ეხებოდეს მხოლოდ ადამიანებს, რადგან ღმერთი იტოვებს იესო ქრისტეს დაბრუნების შესახებ ცრუ განცხადებების გამოყენების უფლება, რაც მას საშუალებას მისცემს

1843, 1844, 1994 წლებში და ჩვენს ბოლო დრომდე გამოსცადოს ქრისტიანების რწმენა, რომლებიც აცხადებენ მის ხსნას, რაც საშუალებას ამლევს მას აირჩიოს თავისი რჩეული. . იესო ქრისტეს დაბრუნების ეს ცრუ მოსალოდნელო განცხადებები გამოიყენება ღმერთის მიერ, რათა განაცალევოს სამყაროს აღსასრულმდე, "ხორბალი ხორციდან, ცხვარი თხიდან", ერთგული ურწმუნოებისგან, "მორწმუნეები ურწმუნოებისგან". ", და ცემულთა რჩეული.

ლექსი ადასტურებს ადვენტიტური „ლოდინის“ პარამეტრს, რომელიც რჩება უკანასკნელ წმინდანების აღწერის ელემენტად გამოყოფილ და დალუქულ ჭეშმარიტი მეშვიდე დღის შაბათის პრაქტიკით 1844 წლის შემოდგომიდან, მეორე ადვენტიტური გამოცდის დასასრულიდან. ამ ლექსში სული ხაზს უსვამს დარწმუნების ცნებას, რომელიც ახასიათებს ქრისტეს გამარჯვებულს, განმათავისუფლებლსა და შურისმაძიებლს ამ დაბრუნებას.

Vigouroux ვერსია

ლექსი 4: „*აჰა, ვინც ურწმუნოა, მასში სწორი სული არა აქვს; მაგრამ მართალი იცხოვრებს თავისი რწმენით.*»

ეს გზავნილ ცხადყოფს განაჩენს, რომ ღმერთი ატარებს ადამიანებს, რომლებიც ექვემდებარებიან ადვენტიტთა ოთხ განსაცდელს, რომლებიც დაკავშირებულია 1843, 1844, 1994 და 2030 თარიღებთან. ღმერთის განაჩენი მკვეთრია თითოეულ ეპოქაში. წინასწარმეტყველური განცხადების მეშვეობით ღმერთი ხსნის „*ფარისმიერ*“ ქრისტიანებს, რომლებიც ამჟღავნებენ თავიანთ „*ურწმუნო*“ ბუნებას, მისი რჩეული მაცნეების ან მისი წინასწარმეტყველების წინასწარმეტყველური განცხადებების ზიზღით. მკვეთრად საპირისპიროდ, რჩეული ადიდებს ღმერთს მისი წინასწარმეტყველური შეტყობინებების მიღებით და მათ მიერ გამოვლენილ ახალ მიმართულებების მორჩილებით. ეს მორჩილება, რომელიც ღმერთმა განიხილ, როგორც „*სასიამოვნო*“, ამავე დროს, ღირსად არის შენარჩუნებული იესო ქრისტეს სახელთმინიჭებული სიმაართლე.

მხოლოდ ეს მორჩილ რწმენა ღმერთისადმი „სიყვარულთ“ განიხილება მომავალ მარადისობაში შესვლს ღირსად. მხოლოდის, ვისაც ქრისტეს სისხლ განწმენდს მისი ცოდვებისგან, იხსნის „თავისი

რწმენით". იმის გამო, რომ რწმენის პასუხი პირადია, ამიტომაც მიმართავს იესო თავის შეტყობინებებს, ინდივიდუალურად, თავის რჩეულებს, მაგალითად: მათ.24:13: „მაგრამ ვინც ბოლომდე მოითმენს, იქნება გადაარჩინა“ . რწმენა შეიძლება გახდეს კოლექტიური, თუ ის აკმაყოფილებს ერთ სტანდარტს. მაგრამ ფრთხილდ! ადამიანთა პრეტენზიები შეცდომაში შეჰყავს, რადგან იესომარტოწყვეტს ვინ უნდა გადაარჩეს ან დაიკარგოს რწმენის შესახებ მისი განსჯის მიხედვით, რომელიც აჩვენებს სამოთხეში შესვლას მსურველმა კანდიდატებმა .

მოკლედ, აბაკუმის ამ მუხლებში სული ავლენს და ადასტურებს „**რწმენისა**“ და „**საქმეების**“ **მჭიდროდ განუყოფელ კავშირს**, რომელსაც ის წარმოშობს; იაკობ მოციქულს მიერ უკვე აღდგენილი რამ (იაკ.2:17: „**ასეა რწმენა: თუ საქმეები არ აქვს, თავის თავად მკვდა რია**“); რაც გულისხმობს იმ ფაქტს, რომ ევანგელისა და სიციხისიდან რწმენის საგანი არასწორად იყო გაგებული და არასწორად განმარტებული. ზოგიერთმა, ისევე როგორც დღეს, მას მხოლოდ რწმენის ასპექტი მიამაგრა, უგულებელყო ნაწარმოებების ჩვენება, რომლებიც მას მის ღირებულებას და სიცოცხლეს ანიჭებენ. ადამიანთა ქცევა, რომლებსაც ღმერთი აცნობებს იესო ქრისტეს დაბრუნების შესახებ თავის განცხადებებს, ცხადყოფს მათი რწმენის ნამდვილ ბუნებას. და იმ დროს, როდესაც ღმერთი აფრქვევს თავის დიდ შუქს თავის უკანასკნელ მსახურებზე, აღარ არსებობს გამართლება მათთვის, ვისაც არ ესმის ღვთის მიერ დადგენილი ახალი მოთხოვნები 1843 წლიდან. მაღლით ხსნა გრძელდება, მაგრამ ამ თარიღიდან მხოლოდ სარგებელს მოაქვს იესო ქრისტეს მიერ არჩეული რჩეულს, სიყვარულს რეალური დემონსტრირების მეშვეობით, რომელსაც ისინი ავლენენ მის მიმართ. თავდაპირველად შაბათი იყო ამ ღვთაებრივი კურთხევის ნიშანი, მაგრამ 1844 წლიდან ის არასოდეს ყოფილ თავის თავად საკმარისია, რადგან მისი წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტების სიყვარული, რომელიც გამოვლენდა 1843 წლიდან 2030 წლამდე, ასევე ყოველთვის მოითხოვდა ღმერთს. სინამდვილეში, 2018 წლიდან მიღებული ახალმნათობებს მჭიდრო კავშირში აქვთ მეშვიდე დღის შაბათი, რომელიც გახდა მეშვიდე ათასწლეულის წინასწარმეტყველური გამოსახულება, რომელიც დაიწყება იესო ქრისტეს დაბრუნებით 2030 წლის გაზაფხულზე. 2018 წლიდან „**გამართლება რწმენა** » სრულდება და სარგებელს მოუტანს მოწოდებულებს,

რომლებიც ხდებიან რჩეულები, გამოავლენენ თავიანთ სიყვარულს ღმერთისა და მისი ძველი და ახალი მნათობების გამოვლენით იესო ქრისტეს სახელთ, როგორც ამას ასწავლს მათ.13:52: „და უთხრა მათ: *მაშასადამე, ყოველ მწიგნობარი, რომელიც შეიტყობს ცათ სასუფეველს შესახებ, ჰგავს სახლს კატრონს, რომელიც თავისი საგანძურიდან ახალსა და ძველს გამოიტანს*. ყველს, ვისაც ღმერთი უყვარს, შეუძლია მხოლოდ მისი პროექტებისა და საიდუმლოებების აღმოჩენა, რომლებიც დიდი ხანია და მალულ და იგნორირებულა ადამიანების მიერ.

აბაკუმი და მესიის პირველი მოსვლ

ეს წინასწარმეტყველება ასევე შესრულდა ებრაელ ისრაელზე, რომელსაც მესიის პირველი მოსვლ გამოუცხადა. ამ მოსვლს დრო და ფიქსირდა და გამოცხადდა დან.9:25-ში. და მისი გამოთვლს გასაღები აღმოაჩინეს ეზრას წიგნში, მე-7 თავში. თურმე ებრაელებმა დანიელს წიგნი მოათავსეს ისტორიულწიგნებს შორის და ის წინ უსწრებდა ეზრას წიგნს. მაგრამ ამ გზით მისი წინასწარმეტყველური როლი შემცირდა და ნაკლებად თვალსაჩინო იყო მკითხველსთვის. იესო იყო პირველი წინასწარმეტყველი, რომელმაც თავისი მოციქულებისა და მოწაფეების ყურადღება დანიელს წინასწარმეტყველებზე მიიპყრო.

გამოცხადებულმა და გვიანებამ, " *თუ და გვიანებით და ელოდეთ* ", ასევე შესრულდა, რადგან ებრაელები ელოდნენ მესიას, რომელიც იყო რომაელთა შურისმაძიებელი და განმათავისუფლებელი, ეყრდნობოდა ესაიას 61-ს, სადაც სული ამბობს ქრისტეს შესახებ 1 მუხლში. : „ *უფლს სული, იაჰვე, ჩემზეა, რადგან უფალმა მცხო ღარიბებისთვის სასიხარულო ცნობა; მან გამომგზავნა, რომ განვკურნო გულმოტეხილები, ტყვეებს თავისუფლება გამოვუცხადო და პატიმრებს ხსნა*; ". მე-2 მუხლში სული აკონკრეტებს: „ *გამოაცხადოთ იაჰვეს კეთილგანწყობის წელი და ჩვენი ღმერთის შურისძიების დღე; ნუგეშისცემა დეველს ტანჯულს*; ". ებრაელებმა არ იცოდნენ, რომ „ *მაღლის წელს* “ და „ *შურისძიების დღეს* “ შორის, ჯერ კიდევ 2000 წელი უნდა გასულიყო, რათა ხალხი მიეყვანა ქრისტეს გამარჯვებულს, განმათავისუფლებლსა და შურისმაძიებლს და ბრუნებამდე, ესაიას 61:2-ის მიხედვით. ეს გაკვეთილი ნათლდ ჩანს ლუკას 4:16-21-ში მოყვანილჩვენებაში: „ *წავიდა ნაზარეთში, სადაც*

აღიზარდა და, თავისი ჩვეულებისამებრ, შაბათს შევიდა სინაგოგაში. ადგა წასაკითხად და მისცეს ესაია წინასწარმეტყველოს წიგნი. გაშალა და იპოვა ადგილი, სადაც ეწერა: უფლოს სული ჩემზეა, რადგან მცხო, რომ სასიხარულო ცნობა მექადაგა ღარიბებისთვის; მან გამომგზავნა, რომ განვკურნო გულმოტეხილები, ტყვეებს ხსნა გამოვუცხადო, ბრძემებს თვალს აღდგენა, და ჩაგრულთა გასათავისუფლებლად უფლოს წყალობის წელწადის გამოსაცხადებლად მერე წიგნი შემოახვია, მსახურს გაუწოდა და დაჯდა. » აქ კითხვის შეწყვეტით მან დაადასტურა, რომ მისი პირველი მოსვლა მხოლოდ ესაია წინასწარმეტყველოს მიერ გამოცხადებულ „**მადლის წელს**“ ეხებოდა. 21-ე მუხლი გრძელდება და ამბობს: „**ყველანი, ვინც სინაგოგაში იყვნენ, შეხედეს მას. შემდეგ მან უთხრა მათ: დღეს აღსრულდა წერილი, რომელიც თქვენ ახლ მოისმინეთ.** » უგულუბელყოფილი და წაუკითხავი „**შურისძიების დღე**“ **„ღმერთმა და ადგინა 2030 წლის გაზაფხულისთვის, მისი მეორედ მოსვლისთვის, ამჯერად მთელი თავისი ღვთაებრივი ძალთა მაგრამ ამ დაბრუნებამდე, აბაკუმის წინასწარმეტყველება უნდა შესრულდეს ულყო „დაგვიანებით“; „ადგენტი სტური“** სასამართლო პროცესების მეშვეობით, 1843-1844 და 1994 წლებში, როგორც ახლ ვნახეთ.

ს ა ბ ო ლ ო მ ი ძ ნ ა

შეხედ სიმართლეს

2021 წლის გაზაფხულზე, ღვთიური წლის დასაწყისში, მდიდარმა, მაგრამ ცრუ ქრისტიანმა დასავლურმა კაცობრიობამ ახლხან გამოავლინა სურვილი, შეენარჩუნებინა მოხუცების სიცოცხლე, თუნდაც ეროვნული ეკონომიკური განადგურების ფასად. ამიტომ ღმერთი გადასცემს მას მესამე მსოფლო ომს, რომელიც წაართმევს ყველ ასაკის ადამიანს უამრავ სიცოცხლეს, რადგან იცის, რომ არ არსებობს წამალ ან ვაქცინა ამ მეორე ღვთაებრივი სასჯელს. ჩვენს წინაშე, 8 წელწადში, იქნება მიწიერი შემოქმედების 6000 წელი, რომლის დასასრული იესო ქრისტეს დაბრუნებით იქნება აღსანიშნავი. ტრიუმფალური და გამარჯვებული, ის მიიყვანს თავის გამოსყიდულებს, თავის ცოცხალ რჩეულებს და მათ, ვისაც აღადგენს, თავის ცათა სასუფეველში და განადგურებს მთელ ადამიანურ სიცოცხლეს დედამიწაზე, რომელზეც მართლ და ტოვებს, სიბნელეში იზოლირებულს, თავიდანვე მემამოხე ანგელოზს. , სატანა, ეშმაკი.

6000 წლის პრინციპის რწმენა აუცილებელია ამ პროგრამის მისაღებად. ბიბლიაში მოცემული ფიგურებიდან ზუსტი გამოთვლები შეუძლებელი გახდა აბრაამის დაბადების თარიღთან დაკავშირებით „გაურკვევლობის“ გამო (ერთადერთი თარიღი თერახის სამი ვაჟისთვის: დაბ.11:26). მაგრამ ადამიანთა თაობების თანმიმდევრობა ადამიდან ქრისტეს დაბრუნებამდე ადასტურებს ამ რიცხვის 6000-ის მიახლოებას. ამ მრგვალი, ზუსტი რიცხვისადმი ჩვენი რწმენის მინიჭებით, ჩვენ ამ არჩევანს მივაწერეთ „გონიერ“ არსებას, ანუ შემოქმედი ღმერთი, მთელი ინტელექტისა და სიცოცხლის წყარო. მის მეოთხე მცნებაში მოყვანილი „შაბათის“ პრინციპის თანახმად, ღმერთმა ადამიანს მისცა „ექვსი დღე“ და ექვსი ათასი წელი თავისი საქმის შესასრულებლად, მაგრამ მეშვიდე დღე და მეშვიდე ათასწლეული არის „წმინდა“ დასვენების დრო. გარდა) ღმერთისა და მისი რჩეულებისთვის.

გონიერი თუ ბრძნული “ ქცევით , რომლებიც სარგებელს იღებენ ღმერთის ნათქვამიდან, წინასწარმეტყველების ან ფიქრობს ყველ ფრისგან (იხილეთ დანიელი 12:3: „ და ბრძენი გაბრწყინდება, როგორც ბრწყინვალება. სივრცისა და მათ ვინც სიმართლეს ასწავლდა სიმრავლეს, როგორც

ვარსკვლავები, სამუდამოდ ” ამგვარად, ისინი ამართლებენ ღვთის არჩევანს, რათა ისარგებლონ იესო ქრისტეში გამოვლენილი მისი გამომსყიდველი სამართლიანობით.

ამ ნაწარმოების დასასრულბლდ, მოახლოებულ დრამამდე, მსურს, თავის მხრივ, მივუძღვნა ღვთის ყველ ჭეშმარიტ შვილს, რომლებიც წაიკითხავენ მას და მიესალმებიან მას რწმენითა და სიხარულით, ეს ლექსი იოანეს 16:33-დან. ორმა სხვადასხვა წყარომ მიუძღვნა ჩემს ნათლობას 1980 წლის 14 ივნისს; ერთი ჩემი ნათლობის მოწმობაზე დაწესებულიდან, მეორე წიგნის „იესო ქრისტეს“ წინასიტყვაობაზე, რომელიც შემომთავაზა ამ დროს ჩემმა იმდროინდელმა თანამგზავრმა, თითქმის იმასაკამდე, როცა იესომ სიცოცხლე შესწირა მსხვერპლდ. : „*ეს გითხარით, რათა მშვიდობა გქონდეთ ჩემში. თქვენ გექნებათ გასაჭირი მსოფლოში; მაგრამ გამბედაობა, მე დავიპყარი სამყარო.*”

სამუელ, იესო ქრისტეს კურთხეული მსახური, "ჭეშმარიტად"!

ბოლო ზარი

როდესაც მე ვწერ ამ გზავნილს, 2021 წლის ბოლოს, მსოფლო კვლევ სარგებლობს დასაფასებელი და დაფასებულ საყოველთაო რელიგიური მშვიდობით. თუმცა, ღმერთის მიერ მომზადებული გაშიფრული წინასწარმეტყველური გამოცხადებების შესახებ ჩემი ცოდნის საფუძველზე, მე ვადასტურებ, ოდნავი ეჭვის გარეშე, რომ საშინელო მსოფლო ომი მზადდება და მომდევნო 3-დან 5 წლამდე უნდა განხორციელდეს. მისი სიმბოლური სახელწოდებით „*მეექვსე საყვირის*“ წარდგენით Rev.9-ში, სული გვახსენებს, რომ უკვე დადგა ხუთი საშინელო სასჯელი, რათა დაისაჯოს მისი წმინდა შაბათის ერთგულების მიტოვება და 321 წლის 7 მარტიდან უპატივცემულო მისი სხვა დადგენილებები. უკვდავი ღმერთის სასჯელი მოიცავდა 1600 წლიან კაცობრიობის ისტორიას, რომელიც ორგანიზებული იყო ღვთაებრივი რელიგიური პროგრამის მიხედვით. მისი მეექვსე სასჯელი ბოლოჯერ აფრთხილებს ქრისტიანობას მის მიმართ ურწმუნოებაში და მნაშავედ. ღმერთისა და მისი გადარჩენის პროექტის გარდა, ადამიანის სიცოცხლეს აზრი არ აქვს. სწორედ ამიტომ, ლუვიანების 26-ში ანალოგიით გამოვლენილი თანდათანობითი ხასიათის მქონე „*საყვირები*“, „*მეექვსე*“-ის მკვლელობის ინტენსივობა მიაღწევს საშინელებათა სიმაღლეებს, რომელთაც კაცობრიობა დიდი ხანია ეშინოდა და ეშინოდა.“ *მეექვსე საყვირი*“ ეხება საბოლოო მსოფლო ომს, რომელიც მოსპობს ადამიანთა სიმრავლეს, „*ადამიანთა მესამედს*“ გამოხ.9:15-ის მიხედვით. და ამ პროპორციას სიტყვასიტყვით შეიძლება მივაღწიოთ ომში, სადაც 200,000,000 შეიარაღებული, გაწვრთნილი და აღჭურვილი პროფესიონალი მეზრძოლი და უპირისპირდება ერთმანეთს, გამოცხადების 9:16-ში მოცემული სიზუსტის მიხედვით: „*ჯარში ცხენოსანთა რაოდენობა იყო ორი ათობითათასი : გავიგე მათი რიცხვი*“; ანუ, 2 x 10000 x 10000. ამ უკანასკნელ კონფლიქტამდე, მე -20 საუკუნეში 1914-1918 და 1939-1945 წლების ორი მსოფლო ომი იყო დიდი სასჯელის წინამორბედი, რომელიც დაასრულებს თავისუფალი ერების და დამოუკიდებლობის დროს. ღმერთმა არ მოგვცა თავშესაფარი ქალქები თავისი რჩეულებისთვის,

მაგრამ მან დაგვიტოვა საკმარისად მკაფიო მინიშნებები, რომ გავიქცეთ მისი ღვთაებრივი რისხვის პრიორიტეტულ ტერიტორიებზე. ის მართავს და რტყმებს, რომ ლუბიც უნდა მიიტანონ ამ ამოცანისთვის მოწოდებულმა ადამიანებმა. მაგრამ არცერთი მათგანი არ იქნება მისი რჩეული. დედამიწაზე მიმოვანტული ურწმუნო მემბრეები ან ურწმუნოები იქნებიან მისი ღვთაებრივი რისხვის იარაღი და მსხვერპლი. მეორე მსოფლოში მიმდინარეობდა დასავლურ ხალხებს შორის, რომელთა რელიგიები იყო ქრისტიანული და კონკურენტი. მაგრამ მომავალ მესამეში, შეტაკების მოტივი იქნება არსებითად რელიგიური, კონკურენტი რელიგიების დაპირისპირება, რომ ლუბიც არასოდეს ყოფილხნ დოქტრინულ დავსებადი ერთმანეთთან. მხოლოდ მშვიდობამ და ვაჭრობამ მისცა საშუალება ამ ილუზიის ზრდას. მაგრამ დმერთის მიერ არჩეულ დროს, გამოცხადების 7 : 2-3-ის მიხედვით, ღვთის ანგელოზების მიერ შეპყრობილ დემონური უნივერსალურობა გათავისუფლდება, რათა „ დაუზიანოს დედამიწას და ზღვას “ ან, სიმბოლოების გაშიფვრა, „ ზიანი “ „პროტესტანტები და კათოლიკეები“, რომ ლუბიც მოლაღტეები არიან იესო ქრისტეს მიმართ. ძალაღ ლოგიკურია, რომ ორგული ქრისტიანული რწმენა სამართლანი მსაჯული იესო ქრისტეს რისხვის მთავარ სამიზნეს წარმოადგენს; ისევე, როგორც ძველ შეთანხმებაში, ისრაელი ისჯებოდა მისი მუდმივი ურწმუნოებისთვის 70 წელს მის ეროვნულ განადგურებამდე. ამ „ მეთქვსე საყვირის “ პარალელურად, დანის წინასწარმეტყველება 11:40-დან 45-მდე ადასტურებს „ სამი მეფის “ გამოძახებით მონოთეიზმის სამი რელიგიის მნიშვნელობა: ევროპული კათოლიციზმი, არაბული და ჩრდილოეთ აფრიკის ისლამი და რუსული მართლმადიდებლობა. კონფლიქტი დასრულდა სიტუაციის შემობრუნებით ამერიკული პროტესტანტიზმის ჩარევით, რომელიც არ არის დასახელებული როგორც მეფე, არამედ რუსეთის ტრადიციული პოტენციური მტერი. კონკურენტი ძალების აღმოფხვრა ხსნის მის ბოლო დომინაციაზე წვდომას, სახელწოდებით " მხეცი, რომელიც ამოდის დედამიწიდან "; აღწერილია გამოცხ.13:11-ში. მოდით დავაკონკრეტოთ, რომ ამ საბოლოო კონტექსტში, ამერიკული პროტესტანტული სარწმუნოება უმცირესობად იქცა, სადაც რომაული კათოლიკური სარწმუნოება უმრავლესობაა, თანმიმდევრული

ესპანური იმიგრაციების გამო. 2022 წელს, მისი ირლანდიური წარმოშობის პრეზიდენტი თავად არის კათოლიკე, ისევე როგორც მოკლელო პრეზიდენტი ჯონ კენედი.

18:4-ში, ყოვლს შემდეგ დმერთში, იესო ქრისტე უბრძანებს ყველს, ვისაც სწამს და იმედოვნებს მას, მის რჩეულს, „გამოვიდნენ დიდი ბაბილონიდან“ . პაპის რომაული კათოლიკური ეკლესიის ამ ნაშრომში მტკიცებულებით იდენტიფიცირებული „ ბაბილონი “ განიკითხება და დაგმობილია „ მისი ცოდვების გამო “ . " მისი ცოდვების " ისტორიული მემკვიდრეობით , კათოლიციზმის და ნაშაული ვრცელდება პროტესტანტებსა და მართლმადიდებლებზე , რომლებიც თავიანთი რელიგიური პრაქტიკით ამართლებენ რომიდან მემკვიდრეობით მიღებულ კვირადღეს . ბაბილონიდან გასვლს გულისხმობს „ ცოდვების “ მიტოვებას , რომელთაგან ყველზე მნიშვნელოვანია , რადგან დმერთი მას იდენტიფიცირებულ „ ნიშანს “ აქცევს : ყოველ ვირეულ დასვენების დღე , ღვთაებრივი წესრიგის კვირის პირველი დღე , რომაული კვირა .

ამ გზავნილში, დროის გადაუდებლობის გათვალისწინებით, მოვუწოდებ ღვთის შვილებს და ასულს, დატოვონ საფრანგეთის ჩრდილოეთი ზონა , რომელიც მდებარეობს მის დედაქალაქ პარიზზე . იმიტომ, რომ მას მალე დაარტყამს დმერთის რისხვა , დაიტანჯება „ცეცხლო ზეცადან“ , ამჯერად ბირთვული , როგორც ქალქი „ სოდომი “ , რომელსაც იგი ადარებს თავის გამოცხადებაში გამოცხადების 11:8-ში . ის ასევე ასახელებს მას სახელწოდებით " ეგვიპტე " , " ცოდვის " სიმბოლური გამოსახულებით , მისი არარელიგიური ვალდებულების მემკვიდრეობის გამო, რომელიც ეწინააღმდეგება დმერთს , როგორც ფარაონი ებრაელებს ხალხის გამოსვლს ისტორიულ ანგარიშში . სამარ ვითარებაში, გაჭრილი და აკრძალული გზებით, შეუძლებელი იქნება სამიზნე ადგილს დატოვება და მომაკვდინებელი ტრაგედიისგან თავის დაღწევა .

სამუელ ცოცხალ დმერთის, იესო ქრისტეს მსახური

ვისაც სურს აღმოაჩინოს, უპირველეს ყოვლისა , რა არის წარმოდგენილი ამ ნაწარმოების ბოლოს , გაუჭირდება იმის გაგება , თუ რატომ ვარ ასე

და რწმუნებულ საფრანგეთისა და ევროპის
გარდა უვალ განადგურების შეუქცევად ბუნებაში.
მაგრამ ისინი, ვინც წაიკითხეს მისი თავიდან
ბოლომდე, შეაგროვებენ კითხვის პროცესში
მტკიცებულებებს, რომ ლუბიც მუდმივად გროვდება, იმ
დონემდე, რომ მათ საშუალებას მისცემს საბოლოოდ
გაიზიარონ ურყევი რწმენა, რომ „ღვთის სული“ ააშენა
ჩემში და ყველ, ვინც მას ეკუთვნის; სინამდვილეში.
მას ეკუთვნის მთელი დედა.

ცუდი სიურპრიზები იქნება მხოლოდ მათგან,
ვინც ჯიუტად უარს ამბობს აღიაროს მისი
შეუდარებელი ძალა, ყველზე მრავალრიცხოვანი და
მისი უნარი წარმართოს ყველფერი თავისი გეგმის
მიხედვით მის სრულყოფილ მიღწევამდე.

მე აქ ვხურავ ამ ნაწარმოებს, მაგრამ
შთაგონება, რომელსაც იესო აგრძელებს, აღიქმება და
მუდმივად არის ჩაწერილი შეტყობინებების სახით,
რომელიც წარმოდგენილია ნაშრომში „უკანასკნელი
ადგენტი მისიარულეების ზეციური მანანა“.